

QUEEN MARY COLLEGE
(University of London)
LIBRARY

Class Mark	Stock No.
BR 749	21762
Author or Entry Word	Location
Jones, P.F.	DEPARTMENTAL MAIN LIB.
Title	Fund
Concordance to the Historia Ecclesiastica of Bede.	History

WITHDRAWN
FROM STOCK
QMUL LIBRARY

QUEEN MARY COLLEGE — UNIVERSITY OF LONDON LIBRARY

READERS SHOULD RETURN BOOKS
TO THE SECTION MARKED IN THIS
SQUARE

P

QMC

353901 5

a30213

0035390156

DATE DUE FOR RETURN

(BIRMINGHAM)

1.L.L.Due

3.6.91.

(+3 weeks).

THE MEDIAEVAL ACADEMY OF AMERICA
PUBLICATION NO. 2

A CONCORDANCE TO THE
HISTORIA ECCLESIASTICA
OF BEDE

21.762.

A CONCORDANCE
TO THE
HISTORIA ECCLESIASTICA
OF
BEDE

BY
PUTNAM FENNELL JONES

ASSISTANT PROFESSOR OF ENGLISH
IN THE UNIVERSITY OF PITTSBURGH

PUBLISHED FOR
THE CONCORDANCE SOCIETY
BY
THE MEDIAEVAL ACADEMY OF AMERICA
CAMBRIDGE · MASSACHUSETTS

1929

QUEEN MARY COLLEGE
(UNIVERSITY OF LONDON)

UNIVERSITY OF TORONTO
QUEEN MARY COLLEGE

COPYRIGHT, 1929, BY PUTNAM FENNEL JONES

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

DA150
B5 J15

C.

COMPOSED, PRINTED AND BOUND BY
The Collegiate Press
GEORGE BANTA PUBLISHING COMPANY
MENASHA, WISCONSIN

TO
MY FATHER AND MOTHER

$$\frac{a}{30}$$

PREFACE

This Concordance is intended as a precise tool for the use of various groups of mediaeval scholars. It will be of service primarily, no doubt, to students of Mediaeval Latin, and after them, perhaps, to investigators of early English history. Yet I hope that it may promote the efforts of still a third group, those whose main interest is in the Old English language and literature.

The success of recent investigation in Mediaeval Latin inevitably will make itself felt in Old English studies, and hence we may expect the next considerable advance in our knowledge of Old English literature to come through a systematic examination of the Latin writings of the period. Perhaps our attempt will be to re-create the intellectual life of the age, and thus to understand the circumstances out of which grew the vernacular literature; perhaps we shall study the Latin language and literature for themselves: but for either purpose Bede's *Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum* will stand as our most important single document. This, briefly, is my reason, as a teacher of English, for wishing to make more readily available the riches of the *Historia Ecclesiastica*.

The Concordance should serve, not only as an *index verborum*, but also, because of its form, as a complete *index rerum*. The entries are arranged so that each word will be found as a sub-heading under its simple form—*tuli* and *latus*, for example, under *fero*. The advantages of this plan seemed to me worth the extra labor.

My aim has been to include every instance of every significant word in the *Historia*. Only a few of the commonest connectives, adverbs, and pronouns are omitted; such omissions are noted at the proper places in the Concordance. Some other words, too obvious to need illustration, and yet sufficiently important to be included, are given either with a few quotations supplemented by a full record of occurrences, or with numerical references alone. I have entered all the variant readings reported by Plummer, except those in 5.24 which are interpolations of a late date. In listing proper names, however, I have used only the spellings found in the text; scribal orthography is nowhere more capricious than in the transcription of Old English proper names, and it would require a small volume to record the variations.

The brief notes that accompany the proper names are not, of course, definitive. They are included mainly for the sake of identification, with such dates as may be useful.

That the Concordance is now complete is in no small measure due to my friend and teacher, Professor Lane Cooper, of Cornell University; from the day, four years ago, when he first suggested the work to me, until the present moment, I have enjoyed his constant encouragement and counsel—the fruit of

much labor in similar enterprises. I am indebted also to the late Dr. Charles Plummer, of Corpus Christi College, Oxford, for a prompt and helpful reply to my questions on the chapter-headings of the *Historia Ecclesiastica*; to Professor M. L. W. Laistner, of Cornell University, for aid in deciding upon omissions and the like; and to the late Professor Albert S. Cook, of Yale University, for good advice of various kinds.

In seeking the means to publish the volume I have been most fortunate. My first debt, and one pleasant to acknowledge, is to The Concordance Society, whose funds made possible the printing; without their generous subvention the appearance of the Concordance would probably have been delayed for years. I am especially grateful to Professor Charles G. Osgood, of Princeton University, who has shown me every kindness, not only in matters pertaining to The Concordance Society's grant, but as well in helping me to solve troublesome problems in the make-up of the book. Extremely gratifying, moreover, is the publication of the work by The Mediaeval Academy of America in their special series; a book could not be better sponsored. And I wish to thank Mr. John Marshall and Professor Francis P. Magoun, Jr., both of Harvard University, and Mr. John Nicholas Brown, of Providence, Rhode Island, for their good offices in the course of the printing. I only hope that this publication, the last project of The Concordance Society and the second of the kind for The Mediaeval Academy of America, may be found worthy of both the old and the new.

My last and perhaps greatest obligation is to my wife. Besides lightening my task at many other points, she has cheerfully given countless hours to checking the proofs. The thanks I here express are but a fraction of what I owe her.

Directions for using the Concordance will be found on the next page.

PUTNAM FENNELL JONES

PITTSBURGH, PENNSYLVANIA

JULY 15, 1929

EXPLANATIONS

The text is that in the first volume of Charles Plummer's *Venerabilis Baedae Opera Historica* (Oxford, 1896). My numerical references denote the Book and the Chapter of the *Historia Ecclesiastica*, and, in round brackets, the page and the line in which the word occurs. When the word is in the Preface or the Continuation, the abbreviation 'Praef.' or 'Cont.' replaces the numerals that would indicate Book and Chapter. In numbering the lines of the page (Plummer uses no line-numbers), I have counted every line of text that contains a complete word, the chapter-headings being included in this reckoning. On Plummer's page 16, for example, line 1 begins with *Vt*, line 2 with *Christianum*; line 3 with *Anno*, and so on. It is to be noted that I have adhered to this system even on pages 232 and 236, where the chapter-headings are inserted by Plummer, and hence are not included in the Concordance. I have observed Plummer's numbering of the Chapters of Book 4. From the Continuation I have excerpted and numbered only the few lines on page 361 that probably were written by Bede; these Plummer prints without square brackets.

Variant readings are indicated in the references by the abbreviation 'uar.' In the quotations the variant reading will be found in square brackets after the reading of the text.

The order of the sub-heads under the main head-words is strictly alphabetical. When different grammatical forms are spelled alike, the several forms have separate sub-heads.

A

A. Addidit episcopum nomina litterarum: 'Dicito A'; dixit ille A.	5.2 (284.7, 8)
A (<i>prep.</i>), omitted.	
AARON (fl. 305?), citizen of Caerleon-on-Usk; martyred in the Diocletian persecution.	
Aaron. Passi sunt ea tempestate Aaron et Iulius Legionum urbis ciues,	1.7 (21.33)
AARON , brother of Moses.	
Aaron. "dixerit Dominus ad Mosen et Aaron:	5.21 (334.16)
AB , omitted.	
ABBA. abba. Albinus abba reuerentissimus,	Praef. (6.6)
egitque abba Iohannes, ut iussionem acceperat pontificis,	4.18 (241.20)
Cuius religiosiis uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos,	5.21 (333.12)
in quo adfuit Iohannes abba Romanus.	5.24 (355.8)
ABBAS. abbas. Primus autem eiusdem monasterii abbas Petrus presbyter fuit,	1.33 (70.25)
Bancornaburg, cui tempore illo Dinoot abbas praefuisse narratur,	2.2 (82.23)
narravit mihi presbyter et abbas quidam uir ueracissimus de monasterio Peartaneu,	2.16 (117.20)
uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis,	3.4 (133.7)
Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praefuit,	3.5 (135.20)
quorum prior episcopus in Lindissi prouincia, secundus erat abbas in monasterio,	3.11 (149.8)
tertius Trumheri, . . . qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Ingetlingum,	3.24 (179.27)
qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Mailros;	3.26 (190.7)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, . . . et abbas monasterii illius, quod uocatur Laestingaeu.	3.28 (195.2)
Erat autem in monasterio Niridano, . . . abbas Hadrianus, uir natione Afr,	4.1 (202.7)
Hygwald, qui erat abbas in prouincia Lindissi,	4.3 (211.25)
Sexuulfum, qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamsted,	4.6 (218.8)
Quod cum audisset abbas quidam et presbyter uocabulo Cyniberct,	4.16 (237.25)
decreta firmabat . . . Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri, et abbas monasterii beati Martini,	4.18 (241.1)
Ceolfrido, qui post ipsum eiusdem monasterii abbas fuit,	4.18 (241.9)
monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebat,	4.27 (269.2)
translulit eum reuerentissimus abbas ipsius Eata ad insulam Lindisfarnensium,	4.27 (270.17)
et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27 (270.23)
Thruired, qui nunc ipsius monasterii abbas est,	4.32 (280.10)
Bercthun, diaconus quondam eius, nunc autem abbas monasterii,	5.2 (283.4)
Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum de praefato antistite narravit idem abbas,	5.4 (286.29)
Hoc autem miraculum memoratus abbas non se praesente factum, . . . perhibet esse relatum.	5.5 (289.1)
Successit autem Theodoro in episcopatum Bertuald, qui erat abbas in monasterio,	5.8 (295.19)
locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.23)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praerat,	5.12 (310.6)
Siquidem Adamnan, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.15 (315.16)
Denique Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, . . . scripsit,	5.18 (320.29)
consecratusque est eis primus antistes Eadbert, qui erat abbas monasterii . . . Vilfridi	5.18 (321.20)
Bertuald archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt;	5.19 (329.15)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	5.20 (331.25)
Vt Ceolfrid abbas regi Pictorum architectos ecclesiae, . . . miserit,	5.21 (332.13)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrid abbas in Domino salutem,	5.21 (333.15)
ex quibus est Adamnan, abbas et sacerdos Columbiensis egregius,	5.21 (344.7)
abbate. Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate,	Praef. (6.8)
et de primo eius abbate Petro,	1.33 (70.9)
Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus,	4.1 (201.3)
ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna continentia . . . uiuant.	4.4 (214.7)
qui nuper uenerat a Roma . . . duce reuerentissimo abbate Biscopo cognomine Benedicto,	4.18 (241.3)
cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis sub abbate Eata,	5.9 (297.2)
Susceperunt autem Hienses monachi docente Ecgberto ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado,	5.22 (347.18)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepi,	5.24 (357.18)
abbatem. quem et abbatem uobis constituimus,	1.23 (43.14)
et Columbanum abbatem in Gallis uenientem nihil discrepare a Brettonibus . . . didicimus.	2.4 (88.3)
Habere autem solet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum,	3.4 (134.12)
Acceptit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.18 (241.17)
Habebat enim germanum fratrem, . . . presbyterum et abbatem monasterii in ciuitate,	4.22 (250.17)
misit legatarios ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.21 (332.26)
abbati. Exemplar epistulae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit,	1.30 (64.25)
Dilectissimo filio Mellito abbati	1.30 (64.30)
hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato inunxit,	4.18 (242.13)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit,	5.20 (330.29)
datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfrido;	5.24 (357.8)
abbatibus. Dominis carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.25)
Sarano ceterisque doctoribus seu abbatibus Scottis,	2.19 (123.4)
abbatis. memorati abbatibus Albini industria, . . . cognouimus.	Praef. (6.30)
partim reuerentissimi abbatibus Esi relatione conperimus,	Praef. (7.18)
et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatibus et presbyteri Thryduulfi,	2.14 (115.21)
Adda autem erat frater Vtitan presbyteri industria, et abbatibus monasterii,	3.21 (170.21)
Venerat eo tempore Agilbertus . . . amicus Alchfridi regis et Vilfridi abbas,	3.25 (183.9)
Porro fratribus, . . . praepositus est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus Eata,	3.26 (190.6)
'Vt ipsi monachi non migrent de loco ad locum, . . . nisi per dimissionem proprii abbatibus;	4.5 (216.11)
atque in praefato religiosissimi abbatibus Benedicti monasterio transcribendam commodauit,	4.18 (242.6)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerentissimus pater abbatibus iure regebat,	4.27 (270.22)
cui tunc uir religiosus Suidbert abbatibus iure praefuit,	4.32 (279.24)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, . . . abbatibus iure praefuit,	5.1 (281.14)
nunc monasterio, quod est iuxta ostium Tini fluminis, abbatibus iure praest,	5.6 (289.10)
quod habebat in prouincia Vndalund sub regimine Cudualdi abbatibus;	5.19 (330.3)
Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatibus Hadriani;	5.23 (348.24)

abbatum, quem Christi gratia purgans Protinus albatum [abbatum] uexit in arce poli.	uar.	5.7 (293.20)
Historiam abbatum monasterii huius. . . Benedicti, Ceolfredi, et Huaetberci in libellis duobus.		5.24 (359.12)
ABBATISSA, abbatissa. prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigensis est abbatissa constituta.		3.8 (142.26)
Cum enim esset abbatissa, coepit facere in monasterio suo ecclesiam		3.8 (144.9)
uenit ad salutandam eam abbatissa quaedam uenerabilis,		3.11 (149.5)
Tunc dedit ei abbatissa portiunculam de puluere illo,		3.11 (150.21)
monasterium, quod nuncupatur Heruteu, . . . cui tunc Hild abbatissa praefuit.		3.24 (179.3)
cui tunc Hild abbatissa Deo deuota femina praefuit,		3.25 (183.17)
Hild abbatissa cum suis in parte Scottorum,		3.25 (183.22)
Post annum uero ipsa facta est abbatissa in regione, quae uocatur Elge;		4.19 (244.2)
ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutur intrasset,		4.19 (245.26)
Hild, abbatissa monasterii, quod dicitur Streaneshale, . . . transiuit		4.23 (252.17)
Post haec facta est abbatissa in monasterio,		4.23 (253.18)
Non solum ergo praefata Christi ancilla et abbatissa Hild, . . . uitae exemplo praesentibus extitit;		4.23 (255.24)
Vnde mox abbatissa amplexata gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere, . . . docuit,		4.24 (260.25)
Dixit autem abbatissa: 'Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?'		4.25 (265.23)
Vetadun, cui tunc Heriburg abbatissa praefuit.		5.3 (285.9)
indicauit nobis abbatissa, quia quaedam de numero uirginum, . . . langore teneretur;		5.3 (285.11)
Rogauit ergo episcopum abbatissa, ut intrare ad eam, ac benedicere illam dignaretur,		5.3 (285.20)
Quo anno Hild abbatissa in Streaneshale obiit.		5.24 (355.9)
abbatissa, in monasterio, quod . . . constructum est ab abbatissa nobilissima uocabulo Fara.		3.8 (142.14)
abbatissae. statuerunt . . . ossa uero abbatissae illo de loco eleuata, in aliam ecclesiam, . . . transierunt.		3.8 (144.18)
repente uenit in mentem abbatissae pulvis ille praefatus;		3.11 (150.5)
Haec ubi corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, . . . cognouit,		4.9 (223.2)
Successit autem Aedilburg in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildild,		4.10 (224.6)
intrauit monasterium Aebbae abbatissae,		4.19 (243.29)
Rapta est . . . post annos vii, ex quo abbatissae gradum susceperat;		4.19 (244.22)
Cui successit in ministerium abbatissae soror eius Sexburg,		4.19 (244.26)
De uita et obitu Hildae abbatissae.		4.23 (252.14)
cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,		4.23 (254.31)
uir . . . uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatissae monasterio electus est antistes;		4.23 (255.21)
cucurrit ad uirginem, quae tunc monasterio abbatissae uice praefuit,		4.23 (257.21)
In hulus monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis,		4.24 (258.27)
Verum post obitum ipsius abbatissae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.		4.25 (265.31)
abbatissae, et pulsans ad ostium nuntiavit abbatissae.		3.11 (149.26)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius.		4.19 (244.29)
abbatissam. repente audiuit abbatissam intus uoce clara proclamare:		4.19 (245.27)
nuntiavit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,		4.23 (257.24)
atque ad abbatissam perductus, iussus est, . . . indicare somnium,		4.24 (260.15)
nam et abbatissam eam pro se facere disposuerat,		5.3 (286.1)
ABDICO. abdicare. sed non se posse abque suorum consensu ac licentia praeis abdicare moribus.		2.2 (82.17)
nec subito ualentibus apostolis omnem legem obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare		3.25 (185.7)
abdicata. et abdicata minus perfecta institutione,		3.25 (189.5)
abdicato. abdicato concubio non legitimo, suscepit fidem Christi,		2.6 (93.8)
ABDO. abdidere. siluis sese abdidere,		1.2 (14.22)
abdit. emergentes de latibulis, quibus abdit fuerant,		1.16 (33.9)
Latebant abdit sinistralis persuasionis auctores,		1.17 (35.12)
abditus. qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditus speluncis occultant,		1.8 (22.9)
abdit. sed tamen indicio fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in abditio cordis amplectimini,		5.21 (344.26)
ABDVCO. abducta. quae tyrannorum temeritate abducta		1.12 (25.21)
ABEO. abiens. Abiens autem domum Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;		3.26 (190.15)
ac Romam abiens, ibi uitam finiuit,		4.12 (228.5)
abierant. qui post annum, ex quo abierunt [abierant], reuersi sunt;	uar.	2.6 (93.14)
abiere. nam mox, ut abiere, qui uimant, eadem eius sunt uincula soluta.		4.22 (250.14)
abierunt. qui post annum, ex quo abierunt, reuersi sunt;		2.6 (93.14)
abiit. At ille suscepto negotio abiit,		4.24 (260.23)
Quibus dictis, et descripta illi mensura paenitendi, abiit sacerdos,		4.26 (263.34)
Statimque surgens, abiit ad uillulae oratorium,		5.12 (304.15)
abire. Et expulerunt eum, ac de suo regno cum suis abire iusserunt.		2.5 (91.28)
dein modicum requies, leuauit se, et coepit abire,		4.22 (250.3)
abisse. ut Romanum militem abisse conspexerant,		1.12 (26.29)
abisset. Qui cum abisset, obuiauit ei antistes.		3.22 (174.2)
abit. Ydros et ater abit sacrae pro uestis honore,		4.20 (248.23)
Morbi diffugiunt, ydros et ater abit.		4.20 (248.24)
abiturum. quod alunt Colmanum abiturum petisset et inpetrasse a rege Osuii,		3.26 (190.8)
ABFERO, see AVFERO.		
ABICIO. abicere. execrandam diabolicam uersutiae supplantationem, . . . a cordibus uestris abicere,		2.10 (103.6)
abiecerant. Vt Orientales Saxones fidem, quam dudum abiecerant, . . . receperunt.		3.22 (171.17)
Orientales Saxones fidem, quam olim, . . . abiecerant, instantia regis Osuii receperunt.		3.22 (171.20)
abiecare. a cordibus uestris abicere [abiecare],	uar.	2.10 (103.6)
abiecerunt. Vt Orientales Saxones fidem, quam dudum abiecerant [abiecerunt], . . . receperunt.	uar.	3.22 (171.17)
abiecta. abiecta superstitione unitatis,		2.13 (113.9)
Sicque abiecto prisca superstitione, exsufflata idolatria,		4.13 (231.21)
abiecto. abiecto leui iugo Christi,		1.14 (30.8)
ABIGO. abigendos. ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaris habere effectum		3.11 (149.1)
abigere. episcopus coepit orando periculum infirmis abigere,		2.7 (84.26)
ABLACTO. ablactur. quousque, qui gignitur, ablactatur.		1.27 (55.7)
ABLATIO. ablacione. propter quod frequentis ablacione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima		5.18 (320.22)
ABLVO. abluat. ut culpas cogitationum suorum faciem lacrimis abluat;		1.27 (59.32)
abluet. et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis abluet,		3.27 (193.5)
episcopus, . . . primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluat;		4.13 (230.22)
abluere. atque instructum in fluuio Gleni, . . . luauit remissionis abluere.		2.14 (115.7)
abluerunt. doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent, ac fonte saluari abluerent.		3.22 (172.24)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur,		3.7 (139.23)
ablui. Quibus ille respondebat: 'Si uultis ablui fonte illo saluari,		5.7 (292.17)
abluui. omnes fidei Christi institutos, unda baptismatis abluui;		2.5 (91.15)
a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluui;		4.13 (232.24)
abluti. multae cotidie, . . . fidei sunt fonte abluti.		5.19 (326.15)
ablutos, et ipse instructos eos . . . ac fonte Saluatoris ablutos, de ingressu regni aeterni certos reddidit.		3.21 (170.26)
ablutus. etsi fonte baptismatis non est ablutus,		4.16 (238.4)
		1.7 (21.18)

'Si uultis ablui fonte illo salutari, quo pater uester ablutus est, et mox fonte lauacri salutaris ablutus, etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est, quia salutari fonte in remissionem peccatorum essem ablutus;	2.5 (91.16)
ABNEG. abnegauit. Neque abnegauit se etiam eandem subitum esse religionem;	3.23 (177.2)
ABNVO. abnuent. fratres monasterii illius, qui pridie abnuent, diligenter ipsi petere coeperunt,	5.6 (291.13)
ABOLE. aboleri. ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	2.9 (98.7)
abolita. quia non solum per istos CC annos abolita est,	3.11 (148.24)
ABOMINOR. abominandam. nullam magis abominandam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea,	3.9 (145.5)
abominandis. quod eatenus abominandis idolis seruient,	2.19 (123.30)
abominaris. quod aptius multo sit, eius, quem corde toto abominaris, . . . habitum uultus a tuo uultu . . . separare;	5.21 (342.31)
abominatis. quatinus abominatis idolis eorumque cultu,	2.11 (105.8)
ABRAHAM, the first of the Hebrew patriarchs.	5.21 (344.29)
Abrahae, quercus Abraham duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	2.10 (102.2)
ABRENNVNTIO. abrenuntiare. hoc, quod in baptismo abrenuntiare nos Satanae et omnibus operibus eius promissimus,	5.17 (319.25)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret,	3.19 (165.23)
abrenuntiata. et, abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscepisset confessus est.	4.3 (208.4)
multaque cotidie, . . . abrenuntiata sorde idolatriae, fidei sunt fonte abluti.	2.13 (113.2)
abrenuntiatus. promisit se, abrenuntiatis idolis, Christo seruiturum,	3.21 (170.25)
abrenuntiavit. Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiavit errori.	2.9 (99.25)
ABRVPTVS, a. um. abruptum. in quo nihil repente arduum, nihil praecipue, nihil abruptum,	5.21 (332.17)
ABSCEDO. abscesissem. Namque ego, cum ad tempus abscesissem a te, ad hoc feci,	1.7 (20.31)
ABSCESSIO. abscissionis. qui etiam post tres abscissionis Vilfridi annos, horum numero duos addidit antistites,	5.12 (309.7)
ABSCESSVS. abscessum. Non multis autem annis post abscessum eius a Britannia transactis, pulsus est et Vini.	4.12 (229.22)
ABSCIDO. abscedendum. Quidam abscedendum esse docebant, alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant. abscedere, duris mentibus simul omnia abscedere impossibile esse.	3.7 (141.5)
abscessa. sed et astutiae de illo abscessa, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam.	4.32 (279.28)
ABSCONDO. abscondere. Qui si . . . bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	1.30 (65.26)
ABSOLVTIO. absolute. ut et regio absolute, et illi emendatione fruerentur.	4.6 (218.24)
et pro absolute animae eius sepius missas facere curauit.	5.13 (313.20)
absolutionis. Inuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	1.21 (41.6)
ABSOLVO. absolutum. quae . . . animam carnis uinculis absolutam ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat.	4.22 (250.23)
absoluti. a diabolicae caritatis nexibus, sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia, absoluti, absolutos. qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere,	5.19 (327.23)
et ipse instructos eos . . . ac fonte Saluatoris ablutos [absolutos], de ingressu regni aeterni certos reddidit.	3.8 (143.27)
absolutum. sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuertit.	2.10 (102.8)
absolutus. sic infirmitate simul et morte absolutus, ad aeterna in caelis gaudia subleuaret.	2.17 (119.17)
Nec multo post saeculi curis absolutus ad monasterium Mailros, . . . peruenit;	4.16 (238.4)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5.19 (328.19)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	4.14 (234.12)
absoluat. ut sic soluatur restu superuacuae leuitatis;	5.12 (304.20)
absoluat. siqui sit, qui his te meroribus absoluit,	5.19 (327.2)
absoluentis. Ioseph . . . cum seruitio absoluentis adtonsus esse legitur,	4.19 (246.11)
absolui. et apud misericordiam pii Conditoris impetraret, se a tantis tamque diutinis cruciatibus absolui.	4.12 (109.2)
et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, oculus desiderabat absolui;	5.21 (342.13)
absoluit. absoluit eum, et post Theodorum ire permisit.	4.9 (223.7)
etiam libertate donando humanae iugo seruitutis absoluit.	4.25 (263.23)
ABSORBEO. absorbendi. aut fluctibus absorbendi [absorbendi] deciderent.	4.1 (204.3)
absortus. Romanus . . . a Iusto archiepiscopo legatarius missus absortus fuerat fluctibus.	4.13 (232.27)
ABSQVE. sed non se posse absque suorum consensu ac licentia praeis abdicare moribus.	4.13 (231.17)
ut absque purgatione sacrosancta quibus oblationi sacrosanctae communicaret,	2.20 (126.14)
ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet.	2.2 (82.16)
absque ullo cunctamine suscipere illa festinemus.	2.5 (91.23)
Sicque prouincia Occidentalium Saxonum tempore non paucis absque praesule fuit.	2.9 (99.24)
absque ulla dubietate peccatis.	2.13 (112.1)
Nil pecuniarum absque pecoribus habebant.	3.7 (141.11)
neque alicui ueniens absque commendaticis litteris sui praesulis suscipiatur.	3.25 (188.11)
nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, . . . agere.	3.26 (190.24)
Qui dixit: 'Multum est, ut tota septimana absque alimento corporis perdes;	4.5 (216.20)
coepitque me interrogare, . . . an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	4.25 (263.29)
Cui go absque ulla me hoc dubietate scire respondi,	5.6 (291.10)
uiuorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.6 (291.11)
in hac absque ulla dubietate, quia primi mensis est, . . . celebrare debere nosendum est.	5.19 (326.22)
Provincia Australium Saxonum . . . absque episcopo manens ministerium sibi episcopale . . . quaerit.	5.21 (339.11)
ABSTERGEO. abstergerent. et confessa dignis, ut imperabat, poenitentiae fructibus abstergerent.	5.23 (350.22)
ABSTINENTIA. abstinentiae. Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	4.27 (270.4)
Erat abstinentiae castigatione insignis,	3.5 (135.22)
ABSTINEO. abstineant. ut se abstineant, et graue hoc esse peccatum cognoscat.	4.28 (273.26)
abstineat. ab idolorum cultu seu sanorum auguriorumque inlecebris se diligenter abstineat,	1.27 (51.19)
'Facite,' inquit, 'si uultis, ita tamen, ut Herebald ab illo se certamine funditus abstineat.'	2.11 (105.3)
abstinendo. si integram septimanam iubeas abstinentino transigere.	5.6 (289.28)
abstinendum. a sacri loci ingressu abstinendum est;	4.25 (263.28)
abstinere. nam secunda, . . . a se omni modo debet abstinere.	1.27 (57.31)
pro femina autem diebus LXVI debeat abstinere.	1.27 (51.3)
et ab ingressu ecclesiae paululum reuerenter abstinere.	1.27 (54.23)
prius eundem populum abstinere a mulieribus praecipit.	1.27 (57.29)
ab immolatione sacri mysterii abstinere,	1.27 (59.7)
ABSTRAHO. abstractus. et dum primo de monasterio abstractus,	1.27 (60.18)
abstrahere. nec quicquam de eorum rebus uiolenter abstrahere.	2.1 (75.1)
in quibus cunctis homines ab amore scelerum abstrahere, . . . curabat.	4.5 (216.8)
abstraxit. primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit.	4.24 (261.10)
ABSYM. abest. Hagustaldensis ecclesiae, quae non longe abest,	2.7 (94.30)
	3.2 (129.31)

Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab urbe procul abest, morabatur.	3. 16 (159. 11)
quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest.	4. 27 (268. 26)
abeunte. Abeunte igitur amico, remansit Aeduiui solus foris,	2. 12 (108. 16)
[quae tamen illo abeunte propter aceruam hostium obpressionem proprium episcopum habere nequiverit.]	uar. 4. 13 (230. 2)
Abeunte autem Romam Caeduaalla, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5. 7 (294. 4)
abeunti. Praeceperat enim Theodoro abeunti domnus apostolicus, ut in diocesi sua prouideret,	4. 1 (204. 7)
abeuntibus. Abeuntibus autem praefatis legataris,	1. 30 (64. 26)
fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abeuntibus, remanere maluerunt,	3. 26 (190. 5)
ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus repertae sunt,	3. 26 (190. 21)
Abeuntibus autem nobis inde, continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5. 3 (286. 22)
absens. et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, quamuis corporaliter absens, sopiuerit.	3. 15 (158. 22)
ciuitatem . . . in qua erat Putta episcopus, quamuis eo tempore absens, communi clade absumsit.	4. 12 (228. 12)
absit. Sed absit, ut ecclesia cum augmento recipiam,	1. 27 (50. 17)
Si enim, quod absit, uerba eius postponitis,	1. 32 (69. 1)
At Vilfridus: 'Absit,' inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	3. 25 (185. 2)
Sed absit, ut hoc de patribus uestris dicam,	3. 25 (187. 31)
ABSVMO. absumeantur. praesules cum populis . . . ferro pariter et flammis absumeantur;	1. 15 (32. 27)
absumens. aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat.	4. 25 (264. 22)
absumere. eamque, . . . flammis absumere conatus est;	3. 16 (159. 3)
absumerentur. quorum recisurae uel igni absumerentur	3. 22 (171. 28)
absumeretur. uicus . . . una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3. 17 (160. 23)
absumi. Vt apposta ecclesiae, . . . flammis absumi nequiverit;	3. 17 (159. 24)
sola illa destina, . . . ab ignibus circum cuncta uorantibus absumi non potuit.	3. 17 (160. 25)
absumsisse. totum inflati corporis absumsisse ac sedasse tumorem.	1. 1 (13. 5)
absumsit. ciuitatem quoque Hrofi, . . . communi clade absumsit.	4. 12 (228. 12)
absumtum. monasterium uirginum, . . . per culpam incuriae flammis absumtum est.	4. 25 (262. 25)
ABVNCVLII. <i>see AVNVCVLVS.</i>	
ABVNDANTER (HAB-). abundanter. Et quia litteris sacris simul et saecularibus, . . . abundanter ambo erant instructi,	4. 2 (204. 24)
habundanter. Vnde et omnia, quae necesse habebat, habundanter ipsi cum sociis suis, . . . donabat.	5. 19 (324. 7)
ABVNDANTIUS (HAB-). habundantius. uel in bonis se operibus habundantius exerceret.	3. 27 (193. 9)
ABVNDO. abundabant. Namque mare et flumina eorum piscibus abundabant;	4. 13 (231. 28)
abundantes. Sunt et coelestis satis superque abundantes,	1. 1 (10. 12)
abundare. ipsos uobis circulos paschae catholicos abundare probastis.	5. 21 (341. 33)
abundat. et quidem praecipue isicio abundat,	1. 1 (10. 5)
ABYSSVS. abyssus. Interea ascenderunt quidam spirituum obscurorum de abyssu illa flammiuoma,	5. 12 (300. 23)
AC (con). omitted.	
AC. see AVGUSTINAE AC.	
ACCA (d. 740). <i>Bishop of Hexham; friend of Wilfrid and Bede.</i>	
Acce. Denique reuerentissimus antistes Acca sepius referre,	3. 13 (152. 10)
quod mihi reuerentissimus antistes Acca sepius referre, . . . solebat,	4. 14 (233. 3)
ac modicum suspirans interrogauit, ubi esset Acca presbyter;	5. 19 (328. 31)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit.	5. 20 (330. 29)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensi ecclesiae Acca presbyter eius,	5. 20 (331. 14)
Acce cantator erat peritissimus,	5. 20 (332. 1)
Ediuald in Lindisfarnensi, Acca in Hagustaldensi, Pecthelm in ea, quae Candida Casa uocatur,	5. 23 (351. 1)
Acce episcopus de sua sede fugatus.	Cont. (361. 2)
Accan. et ad Accan presbyterum ita loqui exorsus est:	5. 19 (329. 5)
ACCEDO. accedat. siquis uir ad menstruatam mulierem accedat.	1. 27 (55. 18)
ex qua re accedat menti dormientis;	1. 27 (60. 3)
accedens. accedens [accedens] suspicionem,	uar. 1. 6 (17. 17)
Accedensque ad pontificem Romanae et apostolicae sedis,	2. 1 (80. 23)
At ille accedens salutauit eum, et interrogauit;	2. 12 (108. 24)
et accedens ad sepulchrum Osualdi, ibi reside,	3. 12 (151. 4)
festinusque accedens ante pedes episcopi conruit,	3. 14 (156. 30)
Accedens ergo ad sacerdotem, . . . confessus est reatum suum,	4. 25 (263. 13)
accedente. Qui uidelicet locus accedente ac recedente reumate, bis cotidie . . . circumluitur undis,	3. 3 (132. 3)
accedere. uel etiam ad mysterium communionis sacrae accedere?	1. 27 (54. 1)
Ad eius uero concubium uir suus accedere non debet,	1. 27 (55. 6)
et si in menstrua consuetudine ad sacramentum . . . accedere non praesumant,	1. 27 (56. 24)
inlusionem, quae per somnium solet accedere,	1. 27 (59. 22)
accederemus. Coepi autem mirari, quare ad murum accederemus,	5. 12 (307. 12)
accederet. atque ad eum audiendum saepissime, cum illas in partes deuenisset, accederet.	5. 12 (310. 4)
accedit. ut omni stipendio, quod accedit, quattuor debeant fieri portiones;	1. 27 (48. 24)
uidelicet quae naturaliter accedit,	1. 27 (56. 17)
ex qua re accedat [accedit] menti dormientis;	1. 27 (60. 3)
accedite. Accedite ergo ad agnitionem eius, qui uos creauit,	uar. 2. 10 (103. 18)
accedunt. quae fidelium oblationibus accedunt altario;	1. 27 (48. 16)
accessisse. ut accessisse maximus crederetur exercitus.	1. 20 (38. 13)
accessit. Igitur sanctus Albanus, . . . accessit ad torrentem,	1. 7 (20. 14)
atque ad hospitium, quo proposuerat, accessit;	3. 9 (146. 13)
accessit ad episcopum Aidanum,	3. 15 (158. 1)
ACCELERO (ADC-). accelerauit. accelerauit unire Romam,	5. 11 (301. 21)
adcelerantur. adcelerantur strages cunctis crudelioribus prioribus.	1. 12 (28. 6)
adcelerauit. omnium lues scelerum comitari adcelerauit;	1. 14 (29. 31)
ubi paululum reficiebatur, adcelerauit ocius ad legendum cum suis,	3. 5 (136. 16)
ACCENDO. accendendum. Portabant autem facem ignis contra Aquilonem, quasi ad accendendum adelinem;	
accendendus. tuae fraternitatis zelo accendendus est.	5. 23 (349. 12)
accendens. accendens suspicionem, quia ipsos quoque hostes . . . permetteret;	1. 27 (53. 5)
misit . . . Aeduiui litteras exhortatorias, paterna illum caritate accendens,	1. 6 (17. 17)
accenderant. mutati ab urbe uenti in eos, qui accenderant,	3. 16 (159. 19)
accenderet. in plurimorum corde fidelium spiritalis gratiam lucis accenderet.	2. 2 (82. 12)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet	5. 7 (293. 5)
accendi. uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4. 29 (274. 19)
accendit. uel ad solertiores ueritatis inquisitionem accendit.	3. 25 (181. 23)
accendite. Accendite ergo lucernam illam, quamdiu uultis;	4. 8 (221. 19)
accenditur. ipse solertius ad exsequenda ea, . . . accenditur.	Praef. (5. 17)

accensa. peteps, ut lucernam, quae inibi accensa erat, extinguere.	4.8 (221.10)
accensi. multi, . . . ad salutaria ieiuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.3)
accensi sunt in fide ac deuotione pietatis ad orandum.	4.22 (252.4)
Cuius carminibus multorum saepe animi ad . . . appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.4)
accenso. accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	2.13 (112.9)
accenso grandi igne in medio,	3.10 (147.14)
accensus. accensus manibus paganorum ignis,	1.15 (32.15)
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feroris accensus;	4.24 (261.14)
ACCEPTABILIS, e. acceptabilium. Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.2)
ACCERRIMVM, see ACERRIMVS, a, um.	
ACCERSO. accersiit. Cantatore quoque egregium, uocabulo Maban, . . . ad se suosque instituendos accersiit,	5.20 (331.31)
accersisse. ut accersisse [accersisse] maximus crederetur exercitus.	uar. 1.20 (38.13)
accersiit. quorum tempore Angli a Bretonibus accersiiti Britanniam adierunt.	5.24 (352.28)
accersiit. cum accersitis [accersitis] ancillis Christi,	uar. 4.23 (256.28)
ACCESSIO. accessionis. Qui cum die quadam sollicitus horam accessionis expectaret,	3.12 (151.1)
ACCESSVS. accessum. et paupertate pariter ac rusticitate sua doctorum areebant accessum.	4.27 (270.8)
ACCIDO. accidit. ex qua re accedit [accidit] menti dormientis;	uar. 1.27 (60.3)
accidere. quae per somnium solet accidere [accidere]	uar. 1.27 (69.22)
accideret. Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret;	5.1 (282.10)
acciderit. uel, quod maius est, peccati consensu acciderit.	1.27 (61.3)
accidit. uidelicet quae naturaliter accedit [accidit].	uar. 1.27 (56.17)
Vnde accidit illi, quod solent dicere quidam, quia, . . . necesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introducti.	5.14 (314.9)
ACCINGO. accinctus. sed accinctus armis militiae spiritalis,	1.7 (19.14)
Accinctus ergo gladio accepit lanceam in manu,	2.13 (113.13)
ACCIO. accito. Vnde accito ad se praefato urbis Laudoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4.11 (226.11)
accitum. Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.11)
qui uidelicet Aedilred accitum ad se Coimredum, . . . amicum episcopo fieri petiit,	5.19 (329.26)
ACCIPIO. acceperant. iuxta quod iussa sancti patris Gregorii acceperant,	1.27 (48.5)
immortalitatem, quam acceperant, recto Dei iudicio perdidit.	1.27 (54.10)
ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	2.17 (118.30)
relicto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.14)
c pauperibus dederunt, centum his, a quibus retia acceperant,	4.13 (232.1)
acceperat. quam ea condicione a parentibus acceperat,	1.25 (45.23)
Ac sic Aeduini iuxta oraculum, quod acceperat, . . . in regni gloriam successit.	2.12 (110.22)
ut in fide ueritatis, quam acceperant [acceperat], persistere . . . curarent [curaret].	uar. 2.17 (118.30)
pallium quoque, quod a Romano papa acceperat,	2.20 (126.20)
quia de alia prouincia ortus fuerat, et super eos regnum acceperat,	3.11 (148.15)
iuuante se episcopo Felice, quem de Cantia acceperat,	3.18 (162.22)
locum monasterii, quem a praefato rege Sigberto acceperat,	3.19 (164.10)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.5)
genti suae . . . pietate largiendi de his, quae a diuitibus acceperat, multum profuit.	3.27 (194.5)
egitque abba Iohannes, ut iussuonem acceperat pontificis,	4.18 (241.21)
Ipsa autem ecclesia cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4.18 (241.33)
uir Domini Trumui, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4.26 (267.19)
et multis post haec annis uiuens, in eadem, quam acceperat, salute permansit.	5.5 (288.31)
acceperet. reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere [acceperet],	uar. 5.11 (301.26)
acceperat. Vt Australes Saxones episcopos acceperint Eadbertum et Eallan,	5.18 (320.1)
acceperis. Et quicquid de faciendis signis acceperis,	1.31 (67.15)
acceperit. reliquias ibidem et ipsius acceperit,	1.18 (36.4)
atque in urbe regia sedem episcopatus acceperit,	1.26 (46.30)
simul et necessariis eius responsa petens acceperit.	1.27 (48.2)
omnes Britanniae fines, . . . sub ditione acceperet [acceperit].	uar. 2.9 (97.14)
Vt idem ab Honorio papa exhortatorias litteras acceperit,	2.17 (118.22)
Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2.18 (120.7)
Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem acceperit Aidanum,	3.3 (131.3)
quia uestimentum eius mortis acceperit, ad memoriam reduxit.	3.19 (166.27)
nisi fidem Christi ac baptismum cum gente, cui praeerat, acceperet [acceperit].	uar. 3.21 (170.3)
Vt depositus Vynfrido, Sexuulf episcopatum eius acceperit,	4.6 (218.1)
Vt . . . episcopatum Hrofensis ecclesiae pro Putta Cuichelm, et pro ipso Gefmund acceperit;	4.12 (227.21)
et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	4.28 (271.4)
acceperunt. Acceperunt autem, . . . de gente Francorum interpretes;	1.25 (45.11)
acceperunt subreguli regnum gentis, et diuisum inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.26)
a quibus retia acceperant [acceperunt],	uar. 4.13 (232.1)
acepi. 'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis acepi, qui me huc episcopum miserunt,	3.25 (184.4)
quae cuncta ex lege obseruanda accepi,	2.1 (81.4)
accepsisses. Si enim huius uiri in peccatis suis mortui pecuniam non accepsisses,	5.21 (340.31)
accepsisset. Cumque nihil uiri responsi, tametsi aepius inquirens, a sororibus accepsisset,	3.19 (167.2)
Hunc ergo locum cum accepsisset episcopus Vilfrid,	4.7 (219.26)
cum accepsisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.13 (232.14)
accepisti. uel accepisti, haec non tibi, sed illis deputes donata,	4.32 (280.18)
eam, quam accepisti diuinitus gratiam,	1.31 (67.15)
accepit. Bretones solum, a quibus nomen accepit,	1.32 (68.4)
martyr fortissimus ibidem accepit coronam uitae,	1.1 (11.19)
pallium Arelatensis episcopus accepit,	1.7 (21.10)
ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, accepit,	1.27 (52.33)
Vbi uero et haec prouincia uerbum ueritatis praedicante Mellito accepit,	1.33 (70.11)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifacio accepit,	2.3 (85.18)
Accinctus ergo gladio accepit lanceam in manu,	2.10 (100.19)
Igitur accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae . . . fidem	2.13 (113.13)
Verum Eorpuald non multo, postquam fidem accepit, tempore occisus est	2.14 (113.27)
donec accepit regnum frater eiusdem Eorpualdi Sigbert,	2.15 (116.20)
accepitque sedem episcopatus in ciuitate Domnoec,	2.15 (116.35)
accepit primus eorum, quem diximus, Eanfrid regnum Berniciorum.	3.1 (127.17)
quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3.2 (129.22)
accepit namque pontificem Aedanum.	3.3 (131.15)
quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.6)
unde et praefatam insulam ab eis in possessionem monasterii faciendi accepit.	3.4 (133.28)
Qui ubi tempus accepit,	3.5 (137.26)

Denique omnes nationes et provincias Britanniae, . . . in dicione accepit.	3.6 (138.7)
ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium.	3.7 (139.28)
Repudiata enim sorore Pendan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.7 (140.12)
quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepit.	3.26 (190.12)
accepit ipsa cum omnibus certissimum supernae prouisionis responsum.	4.7 (219.26)
et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit.	4.11 (226.2)
Et hunc primum eadem provincia proprium accepit praesulem,	4.12 (229.14)
At ipse partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis,	4.16 (237.13)
nemo gradum ministerii . . . ante Danielem, qui nunc Occidentalium Saxonum est episcopus, accepit.	4.16 (238.13)
petiitque et accepit ab eo, . . . epistulam priuilegii	4.18 (241.12)
Accepit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.18 (241.17)
denique ibidem adiutores itineris et iniuncti operis accepit.	4.18 (242.27)
Accepit autem rex Egfrid coniugem nomine Aedilthyrdam,	4.19 (243.3)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato;	4.19 (243.9)
unde et a copia angillarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	4.19 (246.32)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis,	4.22 (251.27)
deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum unius familiae.	4.23 (253.14)
sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit.	4.24 (259.9)
anno, quo finem uitae accepit rex Egfrid,	4.27 (268.21)
in monasterio, quod iuxta amnem Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4.32 (279.23)
Accepit autem in eodem monasterio locum mansionis secretiorem,	5.12 (310.9)
accepta. et sic accepta ab eo licentia,	1.25 (44.25)
accepit in coniugem Aedilbergae filia Aedilbercti regis,	2.9 (97.23)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.24)
atque accepta tonsura pro aeterno magis regni militare curaret.	3.18 (162.28)
Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum,	4.1 (203.16)
et accepta ab eo possessione ecclesiae cuiusdam et agelli non grandis,	4.12 (228.15)
monebat omnes et in salute accepta corporis Domino obtemperanter seruendum,	4.23 (256.22)
Qua accepta in manu, interrogauit, si omnes placidum erga se animum, . . . haberent.	4.24 (261.33)
Tantumque mox accepta eius benedictione conualuit,	5.6 (291.26)
acceptaque tonsura, locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.22)
plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.20)
accepta. ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius . . . Domino consecrent.	3.23 (175.32)
acceptae. Defunctus uero est rex Aedilbert . . . post xx et unum annos acceptae fidei,	2.5 (90.5)
acceptam. Sic enim fit, ut post acceptam temporalis regni potentiam . . . apostolorum princeps caelestis . . . pandat introitum.	5.21 (345.16)
accepti. defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3.20 (169.4)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu post annos accepti episcopatus non multos;	4.6 (218.6)
antistes eximius Vilfrid post xl et v annos accepti episcopatus diem clausit extremum	5.19 (322.18)
Ex quo tempore accepti presbyteratus usque ad annum aetatis meae LVIII, . . . curauit:	5.24 (357.19)
acceptis. Et acceptis iiii presbyteris, . . . multo cum gaudio reuersus est.	3.21 (170.15)
accepto. missus est Aedan, accepto gradu episcopatus.	3.5 (135.19)
et accepto episcopatu Parisiacae ciuitatis, ibidem senex ac plenus dierum obiit.	3.7 (141.3)
Qui accepto gradu episcopatus rediit ad provinciam,	3.22 (173.2)
quatinus accepto ipse gradu archiepiscopatus,	3.29 (196.14)
Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.12)
Qui uidelicet Suidbert accepto episcopatu, . . . ad gentem Boructuarorum secessit,	5.11 (302.16)
accepto. Quo accepto responso, confestim is, . . . inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	2.12 (109.22)
timentium, ne forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum currerent	3.25 (182.22)
uaticio dominici corporis ac sanguinis accepto, . . . ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.14 (294.12)
accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	4.19 (243.31)
Quo accepto responso, statim ipse coepit cantare	4.24 (259.30)
acceptum. Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum primo . . . sorde purgare,	3.23 (175.21)
acceptumque sacerdotii gradum condignis ornans actibus,	3.27 (193.27)
acceptum. cuius regii duo pueri statim post acceptum baptisma sint interemti.	4.16 (236.26)
acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse consecrabat actibus.	5.1 (281.7)
accepturi. bellum ab hostibus forent accepturi;	2.2 (83.29)
accepturum. uel me accepturum esse confidam,	3.13 (153.14)
accepturus. cuius erat filiam accepturus in coniugem,	3.7 (139.27)
accipere. et stipendia sua exterius accipere;	1.27 (49.5)
Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (50.21)
quia a nobis prohiberi non debet accipere,	1.27 (58.27)
etiam sacrae communionis mysterium ualet accipere,	1.27 (59.19)
uel corpus Domini quislibet accipere ualeat;	1.27 (59.23)
si pacem cum fratribus accipere nollent,	2.2 (83.28)
postulauit eum possessionem terrae aliquam a se ad construendum monasterium accipere,	3.23 (175.1)
"Si paganus," inquit, "nescit accipere nostra donaria, offeramus ei, qui nouit,	3.24 (177.26)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5.11 (301.26)
alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5.11 (302.2)
quod tale munusculum de terra Anglorum mereret accipere.	5.21 (345.29)
hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos decerno.	5.21 (346.2)
accipere. et ecclesias fabricandi uel restaurandi licentiam accipere.	1.26 (47.17)
panes propositionis accipere,	1.27 (59.15)
quos omnino non accipere,	1.27 (59.16)
neque de cibis illius accipere.	3.22 (173.31)
acciperet. omnes Britanniae fines, . . . sub dicione acciperet.	2.9 (97.14)
nisi fidem Christi ac baptisma cum gente, cui praeerat, acciperet.	3.21 (170.3)
etiam uirginem non acciperet;	3.21 (170.7)
cum Osui rex Christianus regnum eius acciperet, ut in sequentibus dicemus,	3.21 (171.1)
ut nemo territoria . . . ad construenda monasteria, nisi a potestatibus saeculi coactus, acciperet.	3.26 (191.23)
quae cum ille et munera gratanter acciperet,	4.30 (277.5)
in quo manens cotidianam ab eis stipem acciperet.	5.2 (283.29)
ut in hac uita centuplum acciperet,	5.2 (284.30)
cum praesentibus saculatoribus acciperet locum se defendendi,	5.19 (322.12)
accipiam. ut indutias uiuendi uel accipiam,	5.19 (327.16)
accipiam, et usque dum praemia pie deuotionis accipiam, existere non desistit.	3.13 (153.13)
accipiebant. Siquid enim pecuniae a diuitibus accipiebant, mox pauperibus dabant.	5.20 (332.5)
accipiendis. pro accipiendis alimentorum subsidis aeternum subituri seruitum.	3.26 (190.25)
accipiendo. quae uictui necessaria uidebantur, ab eis, quos docebant, accipiendo,	1.15 (32.31)
accipiens. et accipiens inligatum panno condidit in capella, et rediit.	1.26 (47.4)
Cuius corpus idem Ercunualdus patricius accipiens,	3.11 (149.17)
	3.19 (168.15)

Vt . . . Cedd locum monasterii . . . accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit;	3. 23 (174. 22)
accipiente. accipiente Vilfrido episcopatum totius Nordanhybrorum provinciae.	5. 19 (328. 6)
accipies. Verumtamen scito, quia, quae postulasti, accipies.	3. 27 (193. 23)
accipies et ipse post mortem locum mansionis	5. 12 (309. 5)
accipiet. sub eodem intellectu accipiet,	1. 27 (59. 29)
et multum ex illo, ut reor, profectus spiritalis accipiet.	3. 19 (165. 13)
accipisses. Si enim huius viri in peccatis suis mortui pecuniam non accepisses [accipisses],	uar. 3. 19 (167. 2)
accipite. Responderunt: "Verum dicitis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite."	5. 13 (312. 23)
accipitur. Quod tamen sciendum est, quia in mysterio accipitur.	1. 27 (54. 24)
accipiunt. mulieres, quae corpus Domini omnipotentis accipiunt,	1. 27 (59. 11)
multi sunt, qui ampliora a te beneficia quam ego, et maiores accipiunt dignitates,	2. 13 (111. 27)
ACCLINIS (ADC-), e. adclinem. Portabant autem faciem ignis contra Aquilonem, quasi ad accendendum adclinem;	5. 23 (349. 12)
adclinis. Vnde factum est, ut adclinis destinatae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3. 17 (160. 5)
ACCLINO (ADC-). adclinari. postulauit se illo adferri, et in modum orantium ad illud adclinari.	4. 9 (223. 4)
ACCOLA. accolae, aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	4. 25 (265. 29)
ACCOMMODO (ADC-). accommodans. simpliciter fidem historiae, quam legebam, accommodans,	Praef. (8. 1)
accommodarent. dignus, qui fidem narranti audientes accommodarent.	4. 3 (207. 32)
accommodas. aurem sedulus accommodas,	Praef. (5. 9)
accommodans. quibus uidelicet artificium humanum adaccommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	2. 10 (102. 23)
ACCOMMODVS, a, um, accommoda. alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, eodem magistro tradente percepit;	5. 19 (324. 27)
accommodos. fluuios balnearum calidarum omni aetati et sexui . . . accommodos.	1. 1 (10. 18)
accommodus. Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humanae habitationi minus accommodus;	4. 28 (271. 17)
ACCVMO (ADC-). adcumbens. Vt apposta ecclesiae, cui idem adcumbens obierat, . . . flammis absumi nequieuit;	3. 17 (159. 23)
ACCVRO (ADC-). adcurrerant. adcurrerant, et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	3. 26 (191. 9)
adcurrentes. et adcurrentes circumdederunt me,	5. 12 (306. 24)
ACCVSATIO. accusationes. Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3. 19 (166. 11)
accusationibus. qui crebris accusationibus inprobi iter illi caeleste intercludere contendebant;	3. 19 (165. 3)
accusationum. sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuerit.	5. 19 (328. 18)
accusationum. sed ad integrum culpis accusationum [accusationum] absolutum patriam cum honore reuerit.	uar. 5. 19 (328. 18)
ACCVSATOR. accusatores. omnium iudicio probatum est accusatores eius . . . contra eum machinasse calumnias;	5. 19 (327. 18)
accusatoribus. cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi,	5. 19 (327. 15)
accusatores. probatum est accusatores [accusatores] eius . . . falsas contra eum machinasse calumnias; uar.	5. 19 (327. 18)
ACCVSO. accusatus. uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5. 19 (326. 22)
Sed post v annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5. 19 (327. 13)
qui nuper Romam accusatus a suis, atque ab apostolica sede iudicandus aduenierit:	5. 19 (328. 7)
'qui iamdudum,' inquit, 'aeque accusatus huc adueniens,	5. 19 (328. 9)
accusatus, qui nuper Romam accusatus [accusatus] a suis, . . . aduenierit:	uar. 5. 19 (328. 7)
'qui iamdudum,' inquit, 'aeque accusatus [accusatus] huc adueniens,	uar. 5. 19 (328. 9)
ACER, cris, cre. acri. Percussa etenim febris acri coepit ardore fatigari,	4. 23 (256. 16)
Haec inter tactus infirmitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5. 13 (311. 16)
acris. Et quia acris erat ingeni, didicit citissime psalmos, et aliquot codices;	5. 19 (323. 4)
ACERBIOR, ius. acerbiorem. acerbiorem castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	3. 25 (181. 25)
aceruiorem. aceruiorem [aceruiorem] castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	uar. 3. 25 (181. 25)
ACERBISSIMVS, a, um. acerbissima. unde et fames acerbissima plebem inuadens impia nece prostrauit.	4. 13 (231. 13)
acerbissimo. cuius coniux XL ferme diebus erat acerbissimo langore detenta,	5. 4 (287. 3)
aceruissima. unde et fames acerbissima [aceruissima] plebem inuadens impia nece prostrauit.	uar. 4. 13 (231. 13)
aceruissimo. cuius coniux XL ferme diebus erat acerbissimo [aceruissimo] langore detenta,	uar. 5. 4 (287. 3)
ACERBVS, a, um. acerba. homines acerba pestis corripuit,	1. 14 (30. 9)
acerba. ubi acerba primum pugna fatigatus,	1. 2 (13. 28)
et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3. 9 (146. 16)
pestilentiae lues, . . . acerba clade diutius longe lateque desaeuiens,	3. 27 (192. 3)
acerbas. cum acerbas atque intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3. 24 (177. 13)
acerbo. Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est acerbo,	4. 30 (277. 19)
acerua. homines acerba [acerua] pestis corripuit,	uar. 1. 14 (30. 9)
acerua. ubi acerba [acerua] primum pugna fatigatus,	uar. 1. 2 (13. 28)
et cum familiares domus illius de acerba [acerua] puellae infirmitate . . . quererentur,	uar. 3. 9 (146. 16)
atque acerba [acerua] clade diutius longe lateque desaeuiens,	uar. 3. 27 (192. 3)
aceruam. [quae tamen illo abeunte propter aceruam hostium obpressionem proprium episcopum habere nequieuit.]	uar. 4. 13 (230. 2)
aceruas. cum acerbas [aceruas] atque intolerabiles pateretur inruptiones	uar. 3. 24 (177. 13)
aceruo. Eadbert morbo correptus est acerbo [aceruo],	uar. 4. 30 (277. 19)
ACERRIMVS, a, um. acerrimum. quia tempus hiemis fuerit acerrimum [acerrimum]	uar. 3. 19 (167. 19)
acerrima. unum de pueris eius, qui acerrima egritudine premebatur,	5. 5 (288. 5)
acerrimis. Qui cum tormentis afficeretur acerrimis,	1. 7 (19. 35)
acerrimum. adiciens, quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3. 19 (167. 19)
acerrimus. Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Ronan,	3. 25 (181. 18)
ACERV-, see ACERB-	
ACERVATIM. nonnulli . . . acervatim iugulabantur;	1. 15 (32. 29)
ACHA (<i>fl. 617?</i>), <i>sister of King Edwin of Northumbria, and mother of Oswald; wife of Ethelfrid.</i>	
Acha. Erat autem nepos Aedui regis ex sorore Acha,	3. 6 (139. 3)
ACIES. aciem. qui ab aquilone ad aciem uenerant,	1. 15 (31. 4)
Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi causa conuenerant,	2. 2 (84. 15)
acies. Statuitur ad haec in edito arcis acies segnis,	1. 12 (28. 1)
ACQVIESCO (ADQ-). adquiesceret. Cui cum ille libenter adquiesceret,	3. 23 (176. 5)
ACQVIRO (ADQ-). acquirenda. magisque prosperantur in omnibus, quae agenda uel acquirenda disponunt.	2. 13 (111. 29)
adquirens. Adquirens fidei agmina gente noua.	2. 1 (79. 20)
adquirere. si forte aliquos ibidem praedicando Christo adquirere possent.	5. 10 (299. 19)
adquisisset. Qui cum paucis sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3. 21 (171. 7)
adquisitis. adquisitis undecumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5. 20 (331. 19)
ACQVISITIO (ADQ-). adquisitio. ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	2. 18 (121. 7)

ACRIOR, ius. acrior. acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est.	1.14 (30.15)
acrioris. Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris . . . uideretur exorta.	1.21 (249.9)
ACTIO. actione. Gregorius, uir doctrina et actione praecipuus.	1.23 (42.16)
communi autem consilio, et concordia actione	1.29 (64.9)
Celebrent ergo missas per cuncta monasterii oratoria huius, siue pro gratiarum actione exaudita suae deprecationis,	4.14 (235.3)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis . . . propria actione praemonstraret.	4.27 (270.20)
Siquidem electis sociis . . . actione simul et eruditione praeclaris,	5.9 (296.28)
actionibus. quin ei, qui tanta sibi beneficia donaret, dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	2.12 (109.12)
actionis. Cuius synodicae actionis huiusmodi textus est:	4.5 (214.28)
ho mines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	4.24 (261.11)
Cudbert . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem instituebat ad uitam.	4.27 (269.12)
faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	5.14 (314.35)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, . . . alacritate actionis,	5.19 (324.5)
ACTUALIS, e. actuali. etiam sine actuali peccato existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem:	2.19 (124.9)
ACTVARIVS, a, um. actuarius. et nauibus honorariis atque actuariis . . . praeparatis,	1.2 (13.27)
ACTVS. actibus. et uenturo iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1.32 (89.23)
concussamque saeculi actibus mentem . . . roboraret alloquium.	2.1 (75.11)
nisi ut in bonis actibus persistentes, . . . eum colere, . . . festinemus?	2.17 (119.10)
et quae laude sunt digna in eius actibus laudans,	3.17 (161.16)
superuenit de Hibernia . . . Furseus, uerbo et actibus clarus,	3.19 (163.25)
coepit sedulus cogitare de actibus suis,	3.27 (193.3)
acceptumque sacerdotii gradum condignis ornans actibus,	3.27 (193.28)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Ceedi suos instituere curauit auditores.	3.28 (195.23)
Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	4.11 (225.18)
acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse consecrabat actibus.	5.1 (281.8)
Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat,	5.12 (309.23)
qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruat.	5.12 (310.8)
actu, quae licita ac legitima, et tamen in eorum actu aliquatenus fedamur;	1.27 (68.8)
Implebatque actu, quicquid sermone docebat,	2.1 (79.17)
Erat autem praefatus rex Reduald natu nobilis, quamlibet actu ignobilis,	2.15 (116.14)
actus. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.	2.1 (74.21)
actus. quanta fraudis solertia daemones et actus eius, et uerba superflua, . . . replicauerint;	3.19 (165.7)
ai actus tuos curiosius discutere, et mores sermonesque tuos in rectitudine . . . seruare studeris,	5.12 (309.3)
ACTVS APOSTOLORVM, <i>Acts of the Apostles</i> .	
Actibus Apostolorum. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabum praedicta esse memoratur.	1.3 (15.19)
In Actus apostolorum libros II.	5.24 (358.25)
ACTVSSIMVS, a, um. acutissimis. sub aqua uadam acutissimis sudibus praestruerat;	1.2 (14.15)
AD, <i>omitted</i> .	
ADAEQVO. adaequabat. Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat, gradu praeminens,	5.12 (309.23)
ADAM, <i>the first man</i> .	
Adae. Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes testimonium praeuaricationis Adae,	2.19 (124.8)
Adam. Adam uero uelut spiritus consensit;	1.27 (61.7)
trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5.17 (319.20)
ADAMNAN (625?-704), <i>Abbot of Iona: wrote biography of Columba</i> .	
Adamnan. Siquidem Adamnan, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.15 (315.15)
Porrexit autem librum hunc Adamnan Aldridi regi,	5.15 (317.2)
ex quibus est Adamnan, abbas et sacerdos Columbiensium egregius,	5.21 (344.7)
Adamnano. Haec tunc Adamnano dixi,	5.21 (345.3)
Adamnano. Vt plurimae Scottorum ecclesiae. instante Adamnano, catholicum pascha susceperint;	5.15 (315.10)
Adamnanum. ac post multa ad memoratum Christi famulum Adamnanum perueniens,	5.15 (316.25)
ADAMNANVS (fl. 681), <i>a Scottish monk of Colindham</i> .	
Adamnanus. Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum, Adamnanus uocabulo,	4.25 (263.2)
ADBARVAE, <i>probably Barrow, Lincolnshire</i> .	
Adbaruae. Vultheri donauit terram . . . in loco, qui dicitur Adbaruae, id est Ad Nemus,	4.3 (207.5)
Deposuit uero Vynfrid rediit ad monasterium suum, quod dicitur Adbaruae,	4.6 (218.11)
ADC., <i>see ACC.</i>	
AD CANDIDAM CASAM, <i>Whitern</i> .	
Ad Candidam Casam. Qui locus, . . . uulgo uocatur Ad Candidam Casam, eo quod ibi ecclesiam de lapide, . . . fecerit.	3.4 (133.22)
AD CAPRAE CAPVT, <i>Gateshead, on the Tyne</i> .	
Ad Caprae Caput. Adda autem erat frater Vttan . . . abbatis monasterii, quod uocatur Ad Caprae Caput, cuius supra meminimus.	3.21 (170.21)
ADDA (fl. 653), <i>a Northumbrian priest who, with three others, went with Peda to convert the Middle Angles</i> .	
Adda. Erant autem presbyteri, Cedd, et Adda, et Betti, et Diuna,	3.21 (170.18)
Adda autem erat frater Vttan presbyteri iustitia,	3.21 (170.20)
ADDI (fl. 705?), <i>a Northumbrian thegn whose servant was miraculously healed by John of Beverley</i> .	
Addi. Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Addi,	5.5 (288.3)
ADDICO. addictos. inter plurimos gentis Anglorum, . . . seruauit addictos, uel de terra Pietorum fuga lapsos,	4.26 (267.16)
ADDO. addebant. et hoc addebant,	1.22 (42.4)
addentes. nihil addentes uel subtrahentes;	4.17 (240.18)
addes. Addes etiam, quomodo ea, quae furtu de ecclesiis abstulerint,	1.27 (50.16)
addiderunt. tertiam in Brittaniam Brettonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.1 (13.11)
addiderunt longitudini sarcophagi quasi duorum mensuram digitorum.	4.11 (227.2)
addidit. Addidit autem uotis, quae diximus, ut semper in XL ^{ma} non plus quam semel in die reficeret.	3.27 (194.6)
horum numero duos addidit antistites,	4.12 (229.23)
Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dicitio A';	5.2 (284.7)
addidit et syllabas ac uerba dicenda illi proponere.	5.2 (284.10)
Addidit autem uir etiam lacrimas precibus,	5.5 (288.9)
addit. haec quoque sancta synodus suis litteris addit;	4.17 (239.32)
addita. in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	5.23 (351.4)
addita. ea condicione addita, ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent	4.4 (213.27)
additum. additum est per institutionem apostolorum ex euangelio,	5.21 (334.7)
addunt. Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitus fuerint ostensa miracula;	3.8 (143.28)
ADDVCO. adducatur. Adducatur aliquis eger,	2.2 (81.32)
adducebatur. ea hora, qua ad eum Albanus adducebatur,	1.7 (19.2)
adducendum. cum mitteretur Cantiam ob adducendum inde coniugem regi Osuio,	3.15 (157.26)
adducendum. misit illo continuo Raedfridum praefectum suum ad adducendum eum;	4.1 (203.26)
adducere. ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ullaenus dolore arcente ualeret.	3.2 (130.16)

statimque iussit ire ministram, et capsellam, in qua erat, adducere.	3.11 (150.7)
adduci. Hunc ergo adduci praecipit episcopus.	5.2 (283.27)
adducta. quae auctore Deo nuper adhuc ad fidem perducta [adducta] est.	uar. 1.27 (48.30)
Eanfledam, quae occiso patre illuc fuerat adducta;	3.15 (157.28)
et quae famularum manibus adducta fuerat.	4.10 (225.8)
adducta. et adducta ad se eorum corpora condidit cum multa gloria.	5.10 (301.12)
adducto. cum Aedilred rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret	4.12 (228.8)
adducturos. et post dies vii se redituros, ac me secum adducturos esse promiserunt.	4.3 (209.35)
adductus. inuentus est. . . et ad dominum ipsorum, comitem uidelicet Aedilredi regis, adductus.	4.22 (250.6)
adducuntur. sacerdotibus adducuntur ad mediterranea deferendi.	1.21 (41.5)
adduxerant. et cum his, qui se adduxerant, sana pedibus incedendo reuersa est.	3.9 (146.24)
adduxerat. Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, quam pridem adduxerat.	2.20 (125.29)
Vt Colman . . . duo monasteria in Scottia, unum Scottis, alterum Anglis, quos secum adduxerat,	4.4 (213.2)
fecerit.	4.4 (213.16)
et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.13 (232.16)
regularem uita instituit, maxime ex his, quos secum adduxerat, fratribus;	4.26 (267.2)
et cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctis anno aetatis suae XL.	2.19 (123.11)
adduxerunt. Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerini papam adduxerunt,	3.26 (191.18)
ADDEO. adeundi. neque alia . . . clericis uicos adeundi, quam praedicandi, baptizandi, infirmos uisi-	2.9 (98.22)
tandi, . . . causa fuit;	1.3 (15.1)
adibat. ut gentem, quam adibat, ad agnitionem ueritatis aduocans,	5.24 (352.10)
adiens. Vt eandem secundus Romanorum Claudius adiens,	1.25 (45.18)
Claudius secundus Romanorum Britannia adiens, plurimam insulae partem in ditionem recepit, et	3.25 (182.31)
Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.15 (316.22)
adierant. manere illos in ea, quam adierant, insula. . . iussit.	1.2 (13.18)
adierat. (nam et Romam prius propter doctrinam ecclesiasticam adierat,	5.7 (292.11)
Damascum quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat;	5.24 (352.28)
adierit. Vt Britanniam primus Romanorum Gaius Iulius adierit.	3.4 (134.2)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	3.27 (192.22)
adierunt. quorum tempore Angli a Brettonibus accersiti Britanniam adierunt.	4.13 (230.4)
adii. ex quo Gaius Iulius Caesar eandem insulam adiit.	1.1 (12.8)
post annos circiter xxx et duos, ex quo ipse Britanniam praedicaturus adiit.	1.3 (15.11)
qui et ipse aeuo sequente Hiberniam gratia legendi adiit,	1.23 (42.27)
et multa diu loca perusgatus, Romam adiit, Britanniam rediit;	1.23 (43.1)
adire. Hanc adire si uultis,	3.8 (142.19)
quam neque ante Iulium Caesarem, neque post eum quisquam adire ausus fuerat,	4.23 (255.3)
redire domum potius, quam barbaram, . . . gentem, . . . adire cogitabant,	5.7 (293.22)
ne . . . tam incertam peregrinationem adire deberent.	4.1 (202.31)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adire	4.23 (255.5)
solebant;	4.20 (247.17)
etiam Romam adire curauit,	4.20 (247.18)
Cuius consilium nullus adire potest!	4.28 (271.11)
adisset. eo quod iam bis partes Galliarum diuersis ex causis adisset,	4.19 (243.15)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuersit ad prouinciam Huiciorum,	
adit. En Deus altus adit uenerandae uirginis alium,	
Liberet ut homines, en Deus altus adit.	
aditurus. quod aditurus insulam protestatus est fratribus, dicens:	
ADDEO. 1.13 (29.4); 2.20 (125.9); 3.9 (145.21); 3.27 (193.10); 3.30 (200.2); 4.3 (208.5); 4.11 (227.14);	
4.21 (249.13); 4.24 (261.17); 5.1 (282.14); 5.3 (285.17); 5.15 (316.28); 5.19 (328.22).	
ADF-, see AFF-	
ADG-, see AGG-	
ADGEFRIN, <i>Fenerin, Northumberland.</i>	
Adgefrin. in uillam regiam, quae uocatur Adgefrin,	2.14 (115.1)
ADHEREO. adhere. ibi reside, et quietus manens adhere tumbae.	3.12 (151.5)
adherentem. adherentem lateri suo capsulum cum sanctorum reliquiis	1.18 (36.13)
ADHIBEO. adhibere. praecipit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.23)
adhiberi. et cum debilitati suae nihil remedii pateretur adhiberi,	1.19 (37.31)
ADHORTATIO. adhortationum. diuinae fidei calor eius intelligentiam tuarum adhortationum frequenta-	
tione succedat.	2.11 (106.2)
ADHORTOR. adhortandos. Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae	
caritatis curauimus;	2.10 (102.1)
adhortantes. adhortantes, quatinus diuinae inspirationis inbuta subsidiis, inopportune et oportune agendum	
non differas.	2.11 (105.14)
ADHVC. 1.1 (10.33); 1.7 (18.12); 1.22 (41.25); 1.26 (47.11); 1.27 (48.30); 1.27 (49.27); 1.27 (51.18); 1.27 (52.8)	
1.27 (55.2); 2.1 (75.26); 2.1 (80.6); 2.4 (86.27); 2.4 (88.11); 2.5 (90.26); 2.5 (91.14); 2.7 (94.2); 2.12 (108.11);	
2.12 (109.20); 2.13 (111.12); 2.14 (114.27); 2.14 (115.21); 2.15 (116.22); 2.19 (122.21); 3.3 (131.22); 3.12 (151.13);	
3.13 (152.16); 3.19 (163.23); 3.19 (167.14); 3.19 (168.23); 3.22 (173.11); 3.25 (182.5); 3.25 (185.5); 3.26 (190.1);	
3.27 (193.6); 3.28 (194.25); 4.3 (211.11); 4.3 (211.30); 4.3 (212.28); 4.5 (217.29); 4.8 (220.26); 4.8 (221.17);	
4.9 (223.11); 4.12 (228.4); 4.13 (230.11); 4.24 (261.24); 4.24 (261.31); 4.27 (268.19); 4.30 (276.19); 4.30 (277.6);	
uar. 5.3 (285.14); 5.3 (286.21); 5.6 (289.19); 5.7 (292.25); 5.9 (296.19); 5.10 (299.2); 5.11 (302.32); 5.11 (303.19);	
5.12 (306.21); 5.12 (309.24); 5.14 (314.21); 5.17 (319.3); 5.18 (320.15); 5.18 (320.29); 5.19 (326.1); 5.21 (340.32);	
5.22 (347.13).	
ADIACEO. adiacentibus. utpote non propriae possessionibus, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	3.17 (160.2)
neque aliquis de hoc monasterio siue adiacentibus ei possessiunculis hac clade ultra moriturus est;	4.14 (234.17)
adiacere. cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	3.2 (130.30)
ADICIO. adicere. partim uero ea. . . solerter adicere curauit.	Praef. (8.3)
adiens. adiciens. quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3.19 (167.19)
Qui adiens. Verum, inquit, dicis.	4.25 (265.3)
adiacitur. 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius, et haec omnia adiacentur uobis.'	3.29 (198.31)
adiacerit. Orcadas etiam insulas Romano adiecerit imperio;	1.3 (15.2)
adiaciens. adiciens [adiaciens], quia tempus hiemis fuerit	uar. 3.19 (167.19)
adiacit. Orcadas etiam insulas . . . Romano adiecit imperio.	1.3 (15.14)
possessiones in usum eorum, qui erant cum episcopis, adiecit.	2.3 (85.30)
quid erga eum agere rex promississet, edocuit, et inasper adiecit.	2.12 (108.4)
huic tali pro mercede beneficii daturum esse responderet, adiecit ille:	2.12 (109.5)
Adiecit autem Coifi, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2.13 (112.23)
adiacit regina, quia de pulvere pauimenti, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent	
infirmi.	3.11 (149.14)
frater inde adueniens adiecit,	3.12 (151.13)
Claudius. . . Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.24 (352.12)
adiectum. et huic adiectum alium de schematibus siue tropis libellum.	5.24 (359.27)
ADIMPLEO, adimplenda. et adimplenda misericordia nobis quid erit loquendum?	1.27 (49.13)

adimplere. et ea, quae nunc promittis, adimplere ne differas.	2.12 (109.26)
adimplet. Neque haec euangelica et apostolica traditio legem soluit, sed potius adimplet.	3.25 (186.5)
ADIPISCOR. adepta. et Osuii, pro adepta uictoria, possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dedit.	3.24 (177.11)
adepti. nullam neque ledendi neque iuandi facultatem adepti sunt?	2.10 (102.28)
adeptus. Seuerus, . . . xvii ab Augusto imperium adeptus	1.5 (16.16)
Marcianus cum Valentiniano xlvi ab Augusto regnum adeptus,	1.15 (30.29)
adipiscenda. Egberet, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus.	5.9 (296.9)
adipisci. hoc sibi gloriae singularis desiderans adipisci.	5.7 (292.16)
ADIVNGO. adiuncta. quae praemissae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	1.15 (31.8)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (334.4)
adiuncta. adiuncta secum Britannorum manu,	1.12 (27.22)
adiuncto. adiuncto sibi Seuero, totius sanctitatis uiro,	1.21 (40.4)
adiunctum. protinus adiunctum est:	5.21 (335.20)
adiungit. adiunctans subiungit [adiungit]:	uar. 1.27 (57.10)
adiunxit. et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4.24 (260.13)
ADIVRO. adiurant. genuflectunt omnes, adiurant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant:	4.28 (272.24)
ADIVTOR. adiutor. Auctor ante omnes atque adiutor opusculi huius	Praef. (6.5)
et pupillum, cui non esset adiutor.	2.1 (77.25)
adiutorem. cum episcopo, quem ei adiutorem fidei dederant.	1.25 (45.24)
Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem consecrasset perhibetur.	2.4 (87.2)
adiutores. denique ibidem adiutores itineris et iniuncti operis accepit.	4.18 (242.26)
ADIVTORVM. adiutorio. Interea Augustinus adiutorio usus Aedilberti regis conuocauit . . . episcopos	2.2 (81.10)
ADIVTRIX. adiutrix. et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	4.9 (222.3)
ADIVTVS. adiutus. sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit.	4.24 (259.8)
ADIVVO. adiuuando. pro adiuuando in opere Dei Augustino,	1.28 (62.3)
adiuans. suis exhortationibus ac precibus adiuuans.	2.1 (81.3)
adiuuant. Multos autem . . . celebratio missarum, ut etiam ante diem iudicii liberentur, adiuuant.	5.12 (308.20)
adiuante. ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide deficerent, Domino adiuuante contineret,	2.9 (88.27)
Haec . . . Domino adiuuante digessi Baeda famulus Christi,	5.24 (357.3)
adiuare. quem necesse est, ut sacerdotali studio sanctitas uestra adiuuare,	1.24 (44.10)
adiuarent. qui se in uerbo fidei et ministerio baptizandi adiuarent,	3.22 (173.6)
adiuate. atque adnism illius uirtute, quam uobis diuinitas tribuit, adiuuate.	1.32 (69.6)
adiuuat. sed etiam eum, ut in regnum perueniret, adiuuat.	2.12 (110.13)
ADL-, see ALL-	
AD LAPIDEM. <i>Stoneham, on the Itchen.</i>	
Ad Lapidem. cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, -oculendos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16 (237.23)
ADMINICVLVM. adminiculo. Augustinus, . . . recuperauit in ea, regio fultus adminiculo, ecclesiam,	1.33 (70.12)
ADMINISTRATIO. administratio. ut promiserat, cum administratione uictus temporalis	1.25 (46.20)
ADMINISTRO. administrando. Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	5.6 (292.5)
administrando. Quo adhuc superstitie, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito,	4.5 (217.30)
administrante. Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae,	4.3 (206.20)
administrantibus. Quibus episcopatum administrantibus statutum est synodali decreto,	5.18 (321.14)
administrare. iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	4.3 (207.3)
administraret. Qui cum annis multis et in praefata prouincia episcopatum administraret,	3.23 (176.10)
ADMINABILIS. e. admirabile. quantumuis sit admirabile, quod renata praemium consequi meruisti.	2.11 (105.33)
ADMIROR. admirandi. ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitas odoris.	5.12 (307.18)
ADMISCEO. admisceri. uiris suis non debent admisceri;	1.27 (55.15)
admixti, huic nefando coniugio dicuntur admixti,	1.27 (51.19)
ADMONEO (AMM-). admonendi. ad fidem uenientes admonendi sunt,	1.27 (51.19)
Omnes autem, qui ad fidem ueniunt, admonendi sunt,	1.27 (51.31)
admoneo. 'Sed et tuam nunc prudentiam, rex, admoneo,	5.21 (345.12)
admonere. pro Pelagiana heresi, . . . in eadem illis epistula admonere curauit;	2.19 (122.28)
admoneremus. Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus, ut admoneremus lectorem operum	4.25 (266.5)
admonet. Tum subito Germanus signifer uniuersos admonet,	1.20 (39.5)
admoniti. Cumque diligenter ac saepe ab illo essent admoniti nequaquam ita fieri posse.	2.5 (91.22)
His similia et ceteri maiores natu ac regis consilii diuinitus admoniti prosequabantur.	2.13 (112.22)
admonitus. diuino nimirum admonitus instinctu,	1.7 (20.20)
Qui diuino admonitus instinctu	1.23 (42.18)
qua uidelicet ex causa admonitus	2.1 (79.27)
meruit uisione perfrui, in qua admonitus est coepto uerbi ministerio sedulus insistere,	3.19 (164.4)
Duobus autem annis in episcopatu peractis repetit insulam ac monasterium suum, diuino admonitus oraculo,	4.29 (274.4)
At ille salubri instinctu admonitus, cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.17)
coeptique me interrogare, diuino, ut mox patuit, admonitus instinctu,	5.6 (291.9)
Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis,	5.13 (311.13)
sed et a pluribus, qui erant eruditiores, esset solerter admonitus,	5.15 (315.21)
Nestor . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiavit errori,	5.21 (332.16)
admonuit. Qui cum uenisset, primo admonuit eos,	4.3 (209.7)
ammonebat. Ammonebat ergo illum sedulo, ut confiteretur,	5.13 (311.9)
ammonebatur. atque ad castigationem uitam conuertere ammonebatur.	5.14 (314.1)
ammoneas. ammoneas, quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum . . . auro uendere,	2.12 (110.7)
ammoneret. Nec exinde distulit, quin continuo regem ammoneret explorare uotum,	2.12 (107.13)
de seruanda eas inuicem, immo cum omnibus pace euangelica ammoneret;	4.23 (256.30)
ammonet. quaeque uos ammonet, libenter audite,	1.32 (68.32)
ammouit. ammouitque coniugem, ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciparet.	1.11 (23.27)
ADMONITIO. admonitio. Sed non defuit puniendis admonitio diuinae pietatis,	4.25 (262.29)
admonitione. quicquid a uobis fuerit in eius admonitione completum.	1.23 (43.17)
coeptique eis fraterna admonitione docetur se quoque carnem suam . . . crucifigere debere;	2.2 (81.15)
crebra huius admonitione doceatur se quoque carnem suam . . . crucifigere debere;	5.21 (343.11)
admonitionem. iam dudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	
admonitioni. Propter quod, inquit, oportet nos admonitioni eius caelesti, . . . respondere;	3.3 (131.27)
admonitionibus. atque eius admonitionibus humiliter ac libenter in omnibus auscultans,	4.3 (211.8)
plebem, et orationibus protegebatur adsiduus, et admonitionibus saluberrimis ad ecclesia uocabat	3.3 (132.6)
ADMOVEO. admoti. admotaque manu requirere quid esset,	4.28 (273.16)
admotum. Vt idem admotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amoueret.	3.2 (130.30)
	3.16 (158.27)

admotus. est autem nigrogemmeus, et ardens igni admotus,	1.1	(10.24)
AD MVRVM. <i>either Walton or Walbottle, near Newcastle, Northumberland.</i>		
Ad Murum. Baptizatus est . . . in uico regis industri, qui uocatur Ad Murum.	3.21	(170.14)
baptizatus est cum eis a Finano episcopo in uilla regia, . . . quae cognominatur Ad Murum.	3.22	(172.16)
ADN- , <i>see ANN-</i> .		
AD NEMVS. <i>Barrow, Lincolnshire: see AD BARVAE.</i>		
Ad Nemus. Adbaruae, id est Ad Nemus, in provincia Lindissi,	4.3	(207.6)
ADOLESCO. adultam, et ipsa lucem . . . ad caelum usque altam [adultam] uidisset,	uar.	3.11 (149.13)
ADOPTIO. adoptionis, in cuius signum adoptionis duas illi provincias donauit,	4.13	(230.17)
ADOPTIVVS. adoptiui. offerebat, ut, . . . eumque ipse loco adoptiui semper haberet.	5.19	(324.11)
ADORNO. adornarunt, quod . . . Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt.	3.19	(164.17)
adornent, quibus aut se ipsas ad uicem sponsarum in periculum sui status adornent,	4.25	(265.20)
ADORO. adorabant. 'Reges uidebant, et consurgunt principes, et adorabunt.'	3.29	(197.13)
adoranda. Romam uenire ad uidentia atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina	5.9	(296.23)
cogitauit.	1.30	(65.14)
adorans, et Deum uerum cognoscens ac adorans,	3.30	(199.19)
adorare, coeperunt fana, quae derelicta erant, restaurare, et adorare simulacra,	1.7	(19.23)
adoro. Deum uerum ac uiuum, . . . adoro semper, et colo.		
ADP- , <i>see APP-</i> .		
ADQ- , <i>see ACQ-</i> .		
ADR- , <i>see ARR-</i> .		
ADSC- , <i>see ASC-</i> .		
ADSE-, AD SI-, AD SO-, <i>see ASSE-, ASSI-, ASSO-</i> .		
ADST- , <i>see AST-</i> .		
ADSV- , <i>see ASSV-</i> .		
ADSVM. aderant. Aderant etiam quadragesimae uenerabiles dies,	1.20	(38.15)
una cum omnibus, qui aderant, eius comitibus,	1.25	(46.6)
gratias egit Deo cum omnibus, qui aderant, fratribus,	5.19	(329.2)
aderat. aderat populus expectator, futurus et iudex,	1.17	(35.21)
aderat ferox hostium multitudo,	1.20	(39.3)
Vilfrido episcopo, qui tunc forte de gente sua superueniens aderat,	4.16	(237.9)
adesse. niueis uestibus uidit sibi adesse personam,	1.19	(38.1)
hostibus, qui se insperatos adesse confiderent,	1.20	(39.7)
Cumque . . . mortem sibi omnes imminere, et iamiamque adesse uiderent,	3.15	(158.16)
contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse,	4.32	(280.14)
adessent, rogauit, ne plures eo moriente quam ipse episcopus et duo sui ministri adessent.	4.11	(226.14)
adest. adest diuinitas,	1.17	(34.26)
Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uirum?	4.20	(248.12)
adesto. 'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito; tu quoque simul adesto.'	4.3	(209.6)
adfuert, qui sibi in tota utraque uisione ductores adfuert [adfuertant],	uar.	3.19 (166.6)
adfuert, uenire consuevit, et omnes, qui in ecclesia adfuert, terrae prosternere.	5.17	(319.12)
adfuert, qui sibi in tota utraque uisione ductores adfuert,	3.19	(166.6)
Adfuert et fratres ac consacerdotes nostri,	4.5	(215.10)
adfuisse, contigit . . . sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhymbrorum Osualdum adfuisse,	3.7	(139.25)
Vbi cum uenientes uiderent multos adfuisse,	3.11	(149.30)
adfuit. adfuit superno dispensante iudicio tempus,	4.3	(207.16)
Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	4.5	(215.9)
medicus Cynfrid, qui et morienti illi, et eleuatae de tumultu adfuit;	4.19	(245.14)
in quo adfuit Iohannes abba Romanus.	5.24	(355.8)
adsunt. Nam si adsunt alii,	1.27	(60.15)
ADT- , <i>see ATT-</i> .		
ADTVIFYRDI. <i>probably Alnmouth, Northumberland.</i>		
Adtuifyrdi. congregata synodo . . . in loco, qui dicitur Adtuifyrdi, quod significat 'ad duplex uadum,'	4.28	(272.15)
ADVLESCENS. adulescens, et ipse adulescens in Hibernia monachiam in orationibus et continentia,	4.3	(211.18)
uitam sedulus agebat.	4.32	(279.25)
Erat in eo quidam adulescens, cui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	5.2	(283.20)
Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus,	5.19	(323.11)
animaduertit paulatim adulescens animi sagacis, minime perfectam esse uirtutis uiam,	5.19	(323.28)
Vbi cum aliquandiu demoratus adulescens animi uiuacis diligenter his, . . . discendis operam daret,	5.19	(323.30)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop,	3.24	(180.21)
adulescent. leuato in regem Vulphere filio eiusdem Pendan adulescente,	4.3	(211.18)
Egberti, . . . qui dudum cum eodem Ceadda adulescente, . . . uitam sedulus agebat.	1.21	(40.27)
adulescentem. adulescentem beatus Germanus sedere compulit,	4.32	(280.13)
contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse.	4.32	(280.16)
adulescenti. residuum dedit adulescenti, ut suo in loco reponeret.	5.19	(323.22)
adulescentis. quae delectata bono adulescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Ercanbertum,	uar.	4.32 (280.13)
adulescentem. contigit et ipsum adulescentem [adulescentem], . . . in eadem tunc ecclesia adesse.	4.25	(263.10)
ADVLESCENTIA. adulescentia. Siquidem in adulescentia sua sceleris aliquid commiserat,	4.27	(268.29)
sed ab ineunte adulescentia monachium et nomen adsumsit, et habitum,	5.13	(313.19)
Qui si e contrario errores pueritiae corrigere in adulescentia, . . . curasset,	1.21	(40.15)
adulescentiae, quem in ipso flore adulescentiae debilitas dolenda damnauerat.	5.6	(289.17)
Nam cum primaeuo adulescentiae tempore in clero illius degerem,	4.25	(263.23)
ADVLESCENTIOR. ius. adulescentior. 'Adulescentior,' inquit, sum aetate, et uegetus corpore;	1.27	(57.33)
ADVLTERIVM. adulterio. Non enim de adulterio uel fornicatione, . . . natus fuerat,		
ADVLVALD, <i>see EADBALD.</i>		
ADVNVS, a, um. adunco. quod esset uir longae staturae, . . . naso adunco pertenui,	2.16	(117.28)
ADVNO. adunaret. (non enim dederat illi spatium, quo totum suum congregaret atque adunaret exercitum),	3.12	(110.18)
adunati. atque in immensam adunati sunt flammam.	3.19	(165.31)
ADVRO. adurit. Scriptor, quem dudum liuor adurit edax.	1.10	(24.11)
ADVEHO. aduecta. ubi insulam aduecta,	1.12	(26.9)
aduecti, qui de tractu Armoricano, . . . Britanniam aduecti,	1.1	(11.20)
mox aduecti nauibus inrumpunt terminos,	1.12	(26.30)
aduehitur. Britanniam tribus longis nauibus aduehitur,	1.15	(30.31)
aduexerat. Lectis autem epistulis, quas ab apostolico papa aduexerat,	5.19	(329.23)
aduexit. aduexit illo plurimum congeriem trabum, tignorum, parietum,	3.16	(159.4)
ADVENA. aduenarum. grandescere populus coepit aduenarum,	1.15	(32.6)
ADVENIO. aduenerant. Susceperunt ergo, qui aduenerant, . . . locum habitationis	1.15	(31.10)
Aduenerant autem de tribus Germaniae populis fortioribus,	1.15	(31.14)
confrimantibus eis, qui de Cantia uel de Gallis aduenerant,	3.25	(181.16)
omnes pene qui cum eo aduenerant socii, pestilentia superueniente delati sunt,	4.1	(202.2)
stantibus his, qui secum aduenerant, comitibus,	4.11	(226.23)
Postquam uero per annos aliquot in Fresia, qui aduenerant, docuerunt,	5.11	(302.30)

aduenerat. quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectioris decreta, . . . ostenderet;	3. 25 (188. 3)
aduenerit. an iam aduenerit matutinum,	1. 1 (11. 1)
'Cum hoc ergo tibi signum aduenerit,	2. 12 (109. 24)
porro Victor aduenerit quidem,	5. 9 (296. 4)
qui nuper Romam accusatus a suis, atque ab apostolica sede iudicans aduenerit:	5. 19 (328. 8)
et nos, ubi dominica dies aduenerit, celebrare debere noscendum est.	5. 21 (339. 13)
aduenerunt. Susceperunt ergo, qui aduenerant [aduenerunt],	uar. 1. 15 (31. 10)
adueniāt. 'Procurate,' inquit, 'ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	2. 2 (83. 5)
adueniens. adueniens unus passerum domum citissime peruolauerit;	2. 13 (112. 11)
frater inde adueniens adiecit,	3. 12 (151. 13)
ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens,	3. 23 (176. 12)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monachicam in eo conuersationem instituit;	4. 27 (270. 27)
adueniens quidam clamauit me foras,	5. 3 (286. 8)
'Ille autem, qui adueniens eos fugauit, erat ipse, qui me ante ducebat;	5. 12 (307. 4)
'qui iamdudum,' inquit, 'aeque accusatus huc adueniens,	5. 19 (328. 9)
deinde ad Vilfridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5. 20 (332. 9)
adueniens. legio, quae inopinata tempore autumnii adueniens,	1. 12 (27. 6)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3. 6 (138. 18)
adueniēte. me adueniente ad fores regni caelorum,	3. 25 (189. 2)
Sed, adueniente illuc episcopo, maximum regendi auxilium, . . . inuenit.	4. 26 (267. 33)
ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica,	5. 21 (337. 9)
adueniēte. ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica,	5. 21 (337. 10)
sed adueniente tandem uespera diei xiiii ^{ae}	5. 21 (334. 25)
adueniēte. dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	4. 8 (221. 23)
adueniētes. Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt.	1. 1 (13. 17)
adueniētes omni anno pridie quam postea idem rex Osuald occisis est,	3. 2 (129. 31)
adueniētibz. quae usque ad hanc diem sufficientem cunctis illo aduenientibus gratiae suae caelestis copiam ministrat.	4. 28 (271. 29)
uersibus heroicis xxx et xiii palam ac lucide cunctis illo aduenientibus pandit;	5. 8 (295. 7)
adueniētibz. aduenientibus nuper mercatoribus,	2. 1 (79. 29)
Vnde postulabant, ut secundo synodus pluribus aduenientibus fieret.	2. 2 (82. 18)
et cunctis conuenientibus [adueniētibz] ad ecclesiam fratribus,	uar. 4. 14 (235. 7)
aduēnire. iussit Augustinum cum sociis ad suum ibidem aduenire colloquium.	1. 25 (45. 29)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum . . . aduenire, et defunctus sepeliri deberet.	3. 23 (175. 3)
aduēniret. quo dum adueniret, inuenit puellam . . . paralysis morbo grauata;	3. 9 (146. 14)
siqui tunc ad eos catholicis calculator adueniret,	3. 25 (188. 6)
ubicumque clericus aliqui aut monachus adueniret,	3. 26 (191. 7)
Cumque tempore quodam, incipiente quadragesima, ibidem mansurus adueniret,	5. 2 (283. 15)
si forte alicuique adit auxilii, quo saluaret, adueniret,	5. 12 (306. 31)
aduēnis. ideoque pro eis, quasi pro suae gentis adueniens, supplex orabat ad Dominum:	4. 14 (235. 6)
aduēnisse. et ipsum Gregorium inter alios aduenisse,	2. 1 (79. 32)
aduēnissent. Qui cum illo aduenissent, erant autem numero xii,	5. 10 (299. 5)
aduēnit. Porro Germanus post haec ad Rauennam . . . aduenit,	1. 21 (41. 12)
cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit.	2. 9 (98. 21)
aduēniunt. per quod solent hi, qui causae deuotionis illos adueniunt, manum suam immittere.	4. 3 (212. 18)
aduēntura. attamen scitote, quia non est mea; nam mea lux, incipiente aurora, mihi aduentura est.	4. 8 (221. 21)
aduēntura. is, qui tibi tanta taliaque dona ueraciter aduentura praedixerit,	2. 12 (109. 14)
ADVENTVS. aduentu. ab aduentu uero Anglorum in Britanniam annus circiter cclxxx ^{mus} .	2. 14 (113. 30)
Canebat . . . de Spiritus Sancti aduentu,	4. 24 (261. 5)
aduentum. qui promissum maturantes aduentum,	1. 20 (38. 12)
Brocmail ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2. 2 (84. 27)
ante aduentum eius in prouinciam nulla illis in locis pluuia ceciderat,	4. 13 (231. 11)
siquidem ad aduentum eius spiritus recessere maligni.	4. 28 (271. 19)
aduentus. quorum tamen aduentus exploratione cognoscitur.	1. 20 (38. 27)
e regione, qua hostium sperabatur aduentus,	1. 20 (39. 1)
'Gratus mihi est multum aduentus tuus, et bene uenisti.	4. 9 (223. 19)
aduentus. xl ^{mo} circiter et iii ^o anno aduentus eorum in Britanniam.	1. 16 (33. 20)
Ante paucos sane aduentus eorum annos	1. 17 (33. 24)
aduentus uero Anglorum in Britanniam anno circiter cl,	1. 23 (42. 19)
Quorum causam aduentus cum intellexisset rex Ædilfrid, ait:	2. 2 (84. 18)
Primis sane temporibus aduentus eorum in Fresiam,	5. 11 (301. 19)
Hic est . . . status Britanniae, anno aduentus Anglorum in Britanniam circiter ducentesimo octogesimo quinto,	5. 23 (351. 25)
qui fuit annus plus minus cl aduentus Anglorum in Britanniam.	5. 24 (353. 16)
ADVERSARIVS. aduersarii. Quod cum aduersarii, inuiti licet, concederent,	2. 2 (82. 3)
aduērsariis. beatissimi sacerdotes praebuerunt aduersariis copiam disputandi,	1. 17 (35. 26)
quam illi aduersariis offerri praeceperunt;	1. 18 (36. 8)
aduērsariorum. filius autem Osualdi regis Oðiluald, qui eis auxilio esse debuerat, in parte erat aduersariorum,	3. 24 (178. 8)
aduērsarios. gens Anglorum, primo quidem aduersarios longius eiecerit;	1. 15 (30. 24)
ut hi pro patriae pace et salute contra aduersarios militarent,	1. 15 (31. 12)
qui inclinati animo aduersarios intuentes,	1. 18 (36. 11)
aduērsarium. acerbiorum castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	3. 25 (181. 25)
ADVERSOR. aduersantium. cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	5. 23 (349. 25)
aduērsatur. ut saepe malum, quod aduersatur, portando et dissimulando conpescat.	1. 27 (51. 29)
ADVERSVM. cum perfidorum principum mandata aduersum Christianos sacuirent,	1. 7 (18. 13)
bellum aduersum Bretones iunctis uiribus susceperunt,	1. 20 (38. 8)
'Ergo si aduersum nos ad Deum suum clamant,	2. 2 (84. 19)
et portae inferi non praeualebunt aduersus [aduērsu] eam,	uar. 3. 25 (188. 19)
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4. 24 (261. 13)
ADVERSVS. Neque . . . quisquam regum Scottorum in Britania aduersus gentem Anglorum . . . uenire audebat.	1. 34 (72. 4)
si uitam sibi et uictoriam donaret pugnanti aduersus regem, a quo homicida ille, . . . missus est;	2. 9 (99. 27)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	2. 9 (100. 2)
rebellauit aduersus eum Caeualla rex Bretonum,	2. 20 (124. 17)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3. 18 (163. 1)
Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3. 19 (166. 10)
rebellauerunt aduersus regem Osui duces gentis Merciorum,	3. 24 (180. 19)
Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant,	3. 25 (181. 1)

et portae inferi non praeualebunt aduersus eam, et tibi dabo clauēs regni caelorum??	3.25 (188.19)
suspiciabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges aduersus regnum,	4.1 (204.1)
Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Bretonum,	5.18 (320.31)
cum synodum congregaret Romae cxxv episcoporum, aduersus eos,	5.19 (326.25)
et portae inferi non praeualebunt aduersus eam;	5.21 (342.30)
ADVERSVS , a. um. aduersa. quos uenturos etiam uaticinatio aduersa praedixerat.	1.17 (34.31)
aduersa. deinde aduersa tempestate correptus,	1.2 (13.29)
aduersa. et paratum ad patiendum aduersa quaeque,	1.26 (47.5)
replicauit ex ordine cuncta, quae sibi aduersa, quaeue in aduersis solacia prouenissent;	4.22 (251.31)
proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera contemnere designat.	5.21 (343.23)
aduersis. profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant, qui aduersis nos inprecationibus persequuntur.	2.2 (84.21)
aduersis. qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit;	2.2 (111.3)
multi, qui haec audire potuerunt, et ad exorandam in aduersis diuinam clementiam, . . . sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.1)
replicauit ex ordine cuncta, quae sibi aduersa, quaeue in aduersis solacia prouenissent;	4.22 (251.31)
monebat omnes . . . in aduersis rerum siue infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratias semper agendas.	4.23 (256.23)
ADVERTO . aduersa. maximis Europae partibus, multo intervallo aduersa.	1.1 (9.5)
aduertere. omnes, qui nouere, facillime potuerunt aduertere.	4.25 (262.28)
ADVOCO . aduocans. ut gentem, quam adibat, ad agnitionem ueritatis aduocans,	2.9 (98.23)
Tunc secreto aduocans eum comes, interrogauit eum intentius, unde esset,	4.22 (251.6)
aduocatis. multisque ad Dominum pio eius labore populis aduocatis,	3.7 (140.1)
aduocauerant. ut ipsis quoque, qui eos aduocauerant, indigenis essent terrori.	1.15 (32.7)
ADVOLO . aduoluitur. pedibus eius aduoluitur,	1.7 (20.21)
Cum subito Elafius pedibus aduoluitur sacerdotum,	1.21 (40.23)
AEANFLED , see EANFLED .	
AEBBA , Saint (d. 679?), <i>Abbess of Coldingham; daughter of King Ethelfrid of Northumbria.</i>	
Aebba. intrauit monasterium Aebbae abbatissae,	4.19 (243.29)
Aebbae. matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	4.25 (264.24)
AEBBERCVRNIG , <i>Abercorn, on the Forth.</i>	
Aebbercurnig. Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbercurnig	1.12 (26.24)
Trumini, . . . recessit cum suis, qui erant in monasterio Aebbercurnig,	4.26 (267.20)
AECCE (fl. 673), <i>Bishop of Dunwich.</i>	
Aecce. duo sunt pro illo, Aecce et Baduini, electi et consecrati episcopi;	4.5 (217.31)
AEDAN (d. 605×607), <i>King of the Scots (Irish) in Britain.</i>	
Aedan. Vnde motus eius profectibus Aedan rex Scottorum,	1.34 (71.21)
AEDAN , see AIDAN .	
AEDDI (fl. 669), <i>Eddius, a monk of Ripon who wrote a biography of Wilfrid.</i>	
Aeddi. cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis Aeddi cognomento Stephanus fuit,	4.2 (205.15)
AEDES . aedem. rubuisse martyrum aedem,	1.18 (37.2)
aedibus. multi de fratribus eiusdem monasterii, qui aliis erant in aedibus, . . . psallentium audisse referebant.	3.8 (143.21)
AEDGILS (fl. 702), <i>a monk of Coldingham, later of Wearmouth and Jarrow.</i>	
Aedgils. Quae mihi cuncta sic esse facta reuerentissimus meus compresbyter Aedgils referebat,	4.25 (266.1)
AEDIFICATIO . aedificatione. De aedificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii.	5.24 (358.1)
aedificationem. quae et ad memoriam aedificationemque sequentium ab his, qui nouere, descripta habentur.	4.7 (219.12)
AEDIFICIUM . aedificia. Hierosolymorum moenia, immo aedificia cuncta consumsit.	1.15 (32.18)
Ruebant aedificia publica simul et priuata.	1.15 (32.24)
idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euerte,	1.32 (68.8)
qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent,	4.25 (264.17)
"Cuncta, inquit, haec, quae cernis, aedificia publica uel priuata, in proximo est,	4.25 (264.21)
aedificiis. quod . . . Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt.	3.19 (164.16)
aedificio. cum . . . ipsa eius foramina ingrediens, quibus aedificio erat adfixa, perederet,	3.17 (160.33)
aedificium. intermissum est hoc aedificium annis vii,	3.8 (144.15)
aedificium. quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.21)
ecclesiae suae. . . aedificium multifario decore ac mirificis ampliavit operibus.	5.20 (331.17)
AEDIFICO . aedifica. et boni operis exempla monstrando aedifica;	1.32 (68.10)
aedificabo. "Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	3.25 (188.18)
"Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam.	5.21 (342.29)
aedificare. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.13)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit.	3.3 (132.8)
aedificari. Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2.14 (115.15)
aedificata. Vnde tertio aedificata ibi ecclesia,	3.17 (161.1)
in quo aedificata ecclesia, reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.10)
AEDILBALD (d. 757), <i>King of Mercia.</i>	
Aedilbaldo. hae omnes provinciae . . . Merciorum regi Aedilbaldo subiectae sunt.	5.23 (350.26)
Aedilbaldo. Aedilbaldo rege Merciorum xv. agente annum imperii.	5.24 (356.18)
AEDILBERCT (552?-616), <i>Ethelbert, King of Kent: welcomed the Augustinian mission to England.</i>	
Aedilberct. Erat eo tempore rex Aedilberct in Cantia potentissimus,	1.25 (44.30)
in quo, eius hortatu, Aedilberct ecclesiam . . . construxit.	1.33 (70.18)
fecit rex Aedilberct in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2.3 (85.18)
in qua rex Aedilberct ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2.3 (85.26)
Aedilberct rex Cantuariorum post regnum temporale, . . . caelestis regni gaudia subiit;	2.5 (89.6)
tertius, ut diximus, Aedilberct rex Cantuariorum;	2.5 (89.16)
Defunctus uero est rex Aedilberct die xxviii mensis Februarii	2.5 (90.4)
Erat autem idem Aedilberct filius Irmirici,	2.5 (90.18)
quod rex Aedilberct a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	3.14 (154.19)
Anno dcccvi, Aedilberct rex Cantuariorum defunctus est.	5.24 (353.25)
Aedilbercti . Interea Augustinus adiutorio usus Aedilbercti regis conuocauit . . . episcopos . . . Bretonum	2.2 (81.10)
Saberct nepos Aedilbercti ex sorore Ricula	2.3 (85.13)
Saberct . . . regnabat, quamuis sub potestate positus eiusdem Aedilbercti.	2.3 (85.14)
At uero post mortem Aedilbercti, . . . magno tenellis ibi adhuc ecclesiae crementis detrimento fuit.	2.5 (90.24)
accepta in coniugium Aedilbergae filia Aedilbercti regis,	2.9 (97.24)
Aedilbercto . Vt Aedilbercto regi litteras et dona miserit.	1.32 (67.17)
Misit . . . Gregorius eodem tempore etiam regi Aedilbercto epistolam,	1.32 (67.19)
Domino gloriosissimo atque praecellentissimo filio Aedilbercto regi	1.32 (67.25)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . similiter et Aedilbercto regi atque genti Anglorum direxit.	2.4 (88.25)

Aedilbercto. Vt defunctis Aedilbercto et Sabercto regibus successores eorum idolatriam resuscitarint, . . .	2.5	(89.1)
qui etiam uiuente Aedilbercto eidem suae genti ducatum praebebat, . . .	2.5	(89.18)
Aedilberctum. et mittens ad Aedilberctum . . .	1.25	(45.13)
Aedilberctum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit, . . .	2.3	(86.19)
Aedilbercti. Theobald frater Aedilfridi [Aedilbercti] . . .	uar. 1.34	(71.27)
AEDILBERCT II (d. 760?), <i>King of Kent</i> . Aedilberctum. et regni, . . . filios tres, Aedilberctum, Eadberctum, et Alricum, reliquit heredes. . .	5.23	(348.19)
AEDILBERG (fl. 635), <i>Queen of Northumbria; wife of Edwin; daughter of Ethelbert</i> . Aedilbergae. Baptizati sunt . . . et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, . . .	2.14	(114.25)
Aedilbergae. Exemplar epistulae . . . Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae Aeduini regis. . .	2.11	(104.11)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus . . .	2.11	(104.13)
Aedilbergae. accepta in coniugem Aedilbergae filia Aedilbercti regis, . . .	2.9	(97.23)
Aedilbergam. Ad coniugem quoque illius Aedilbergam huiusmodi litteras idem pontifex misit: . . .	2.11	(104.8)
Aedilberge. Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, quam pridem adduxerat, . . .	2.20	(125.28)
AEDILBERG (fl. 654?), <i>Abbess of Faremo-tier-en-Brie; daughter of King Anna of East Anglia</i> . Aedilberg. inter quas erat . . . filia naturalis eiusdem regis Aedilberg; . . .	3.8	(142.24)
Sed et matertera eius, de qua diximus, Aedilberg, . . . perpetuae uirginitatis gloriam . . . seruauit; . . .	3.8	(144.5)
Aedilbergae. et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, sacratiss Deo uirginibus. . .	3.8	(142.2)
AEDILBURGA , <i>Saint (d. 676?), Abbess of Barking</i> . Aedilburga. Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapienda de mundo, . . .	4.9	(221.30)
Aedilburgae. duo praeclara monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat, . . .	4.6	(218.28)
Aedilburge. 'Cum carissima,' inquit, 'mea matre Aedilburge.' . . .	4.9	(223.32)
Aedilburgi. Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildild, . . .	4.10	(224.6)
AEDILFRID (d. 617), <i>King of Northumbria</i> . Aedilfrid. Vt Aedilfrid rex Nordanhymbrorum Scottorum gentes proelio conterens . . .	1.34	(71.7)
Nordanhymbrorum praeuit rex fortissimus et gloriae cupidissimus Aedilfrid, . . .	1.34	(71.10)
bellum Aedilfrid anno . . . DCIII . . . periecit; . . .	1.34	(71.25)
rex Anglorum fortissimus Aedilfrid . . . maximam gentis perfidae stragem dedit. . .	2.2	(84.1)
Quorum causam aduentum cum intellexisset rex Aedilfrid, ait: . . .	2.2	(84.19)
At postquam Aedilfrid in hac eum provincia apparuisse, . . .	2.12	(107.24)
ubi numquam te uel Reduald, uel Aedilfrid inuenire ualeant, . . .	2.12	(108.7)
Aedilfrid. In qua etiam pugna Theobald frater Aedilfridi . . . peremptus est. . .	1.34	(71.27)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi, . . . nomine Eanfrid. . .	3.1	(127.10)
filii praefati regis Aedilfridi, . . . apud Scottos siue Pictos exulabant, . . .	3.1	(127.12)
Aedilfrido. Cum persequente illum Aedilfrido, qui ante eum regnauit, . . .	2.12	(107.18)
Aedilfridum. exercitum ad debellandum Aedilfridum colligit copiosum, . . .	2.12	(110.15)
AEDILHERI (d. 655), <i>King of East Anglia; brother of Anna</i> . Aedilheri. in quibus Aedilheri, frater Anna regis Orientalium Anglorum, . . . interemptus est. . .	3.24	(178.14)
AEDILHILD (fl. 731), <i>an abbess who came to visit Queen Osthryth of Mercia at Bardney</i> . Aedilhild. uenit . . . abbatissa quaedam uenerabilis, quae usque hodie superest, uocabulo Aedilhild. . .	3.11	(149.6)
AEDILHVN (d. 627×633), <i>son of Edwin and Ethelberg; died in infancy</i> . Aedilhun. alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, Aedilhun et Aedilthyrd filia, . . .	2.14	(114.25)
AEDILRED (d. 716), <i>King of Mercia; later Abbot of Bardney</i> . Aedilred. cum Aedilred rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret eo quod Aedilred provinciam receperisset, . . .	4.12	(228.8)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedilred habebat uxorem. . .	4.12	(229.27)
Berctuald archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt; . . .	4.21	(249.8)
qui uidelicet Aedilred accitum ad se Coiredum, . . . amicum episcopo fieri petiit, . . .	5.19	(329.24)
Anno DCXXVII, Aedilred uastauit Cantiam. . .	5.19	(329.26)
Anno DCXIII, Aedilred, postquam xxxi annos Merciorum genti praefuit, . . . Coenredo regnum dedit. . .	5.24	(355.20)
Aedilredi. inuentus est, . . . et ad dominum ipsorum, comitem uidelicet Aedilredi regis, adductus. . .	4.22	(250.6)
succedente in regnum Ceolredo filio Aedilredi, . . .	5.19	(322.4)
Aedilredo. scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido, . . .	5.19	(327.20)
Vulfheri rex Merciorum, . . . defunctus, Aedilredo fratri reliquit imperium. . .	5.24	(354.26)
Aedilredo. quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat, . . .	3.11	(148.8)
et Aedilredo rege Mercinensium, anno sexto regni eius, . . .	4.17	(239.8)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est; . . .	4.28	(255.13)
Aedilredum. Vt Theodoros episcopus inter Ecgfridum et Aedilredum reges pacem fecerit. . .	4.21	(249.1)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum . . .	4.21	(249.4)
Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilredum regnauit, uir . . . positus; . . .	5.13	(311.6)
AEDILTHRYD (d. 627×633), <i>daughter of Edwin and Ethelberg; died in infancy</i> . Aedilthyrd. alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, Aedilhun et Aedilthyrd filia, . . .	2.14	(114.25)
AEDILTHRYD (d. 680?), <i>daughter of Anna of East Anglia married Tondberct, a prince of the South Gyrrwas; later the wife of Egfrid of Northumbria; became a nun in Coldingham, and shortly afterwards Abbess of Ely</i> . Aedilthyra. Aedilthyra nitet nostra quoque egregia. . .	4.20	(248.6)
Aedilthyrydae. Hlothri, qui erat filius sororis Aedilthyrydae reginae, de qua supra dictum est, . . .	4.22	(251.25)
Aedilthyrdam. Acepit autem rex Ecgfrid coniugem nomine Aedilthyrdam, . . .	4.19	(243.3)
Aedilthyre. Venerat enim cum regina Aedilthyryde de provincia Orientalium Anglorum, . . .	4.3	(208.1)
Eadilthyrd. Vt Eadilthyrd regina uirgo perpetua permanserit, . . .	4.19	(243.1)
AEDILVALCH (d. 685), <i>King of Sussex</i> . Aedilualch. Erat autem rex gentis ipsius Aedilualch, . . .	4.13	(230.14)
Quo tempore rex Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram . . .	4.13	(232.6)
Aedilualch. Caedualla, . . . cum exularet a patria sua, interfecit regem Aedilualch, . . .	4.15	(236.11)
Aediluald. suscepitque eum ascendente de fonte sancto Aediluald rex . . . Orientalium Anglorum, . . .	3.22	(174.18)
AEDILVINI (d. 679), <i>Bishop of Lindsey</i> . Aediluin. Aedilhild, soror uirorum sanctorum Aedilui et Alduini, . . .	3.11	(149.7)
Edilui. quorum prior frater fuit Edilui, uiri aequae Deo dilecti, . . .	3.27	(192.21)
Et hunc primum, . . . accepit praesulem, in Edilui, in Eadgarum, . . .	4.12	(229.14)
AEDITO , see EDITVS, a, um. AEDVINI (585?-633), <i>King of Northumbria; converted to Christianity and baptized by Paulinus, 627</i> . Aedwine. Vt occiso Aedwine Paulinus Cantiam rediens Hrofensia ecclesiae praesulatum suscepit . . .	2.20	(124.12)
Aeduini. quintus Aeduini rex Nordanhymbrorum gentis, . . .	2.5	(89.19)
Vt Aeduini per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus. . .	2.12	(106.28)
Abeunte igitur amico, remansit Aeduini solus foris, . . .	2.12	(108.16)
At Aeduini constantior interrogando factus, non dubitauit promittere, . . .	2.12	(100.9)
Nec distulit Aeduini, quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doctrinam illius, . . .	2.12	(109.19)
Ac sic Aeduini iuxta oraculum, quod acceperat, . . . in regni gloriam successit. . .	2.12	(110.21)
Vt idem Aeduini cum sua gente fidelis sit factus; . . .	2.14	(113.25)

Igitur accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae . . . fidem	2.14 (113.27)
pagani, a quibus Aeduini rex occisus est,	2.14 (115.17)
Tantum autem deuotionis Aeduini erga cultum ueritatis habuit,	2.15 (115.24)
At uero Aeduini cum x et vii annis genti Anglorum . . . praesesset,	2.20 (124.14)
occisus est Aeduini die mii Iduum Octobrium,	2.20 (124.22)
Siquidem tempore toto, quo regnauit Aeduini,	3.1 (127.12)
a quo et predecessor eius Aeduini peremptus fuerat,	3.9 (145.9)
In quo monasterio . . . mater eius Aeanfled, et pater matris eius Aeduini, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.11)
Aeduini. De imperio regis Aeduini,	2.9 (97.4)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae Aeduini regis.	2.11 (104.12)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	2.12 (106.31)
in quibus erant Osfrid et Eadfrid filii regis Aeduini,	2.14 (114.21)
et de qualitate regni Aeduini.	2.16 (117.5)
quaquaersum imperium regis Aeduini peruenerat,	2.16 (118.4)
Adlatum est autem caput Aeduini regis Eburacum,	2.20 (125.20)
Venit autem illuc dux Basso milite regis Aeduini fortissimo,	2.20 (125.32)
habens secum Eanfledam filiam, et Vuscfrean filium Aeduini,	2.20 (126.1)
Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduini regis perplura,	2.20 (126.8)
Vt primi successores Aeduini regis et fidem suae gentis prodiderint,	3.1 (127.1)
Erat autem nepos Aeduini regis ex sorore Acha,	3.6 (139.2)
Habuit autem Osuiu . . . consortem regiae dignitatis uocabulo Osuini, de stirpe regis Aeduini,	3.14 (154.26)
coniugem regi Osuiu, filiam uidelicet Aeduini regis Eanfledam,	3.15 (157.27)
Eanfled, filia Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	5.24 (353.29)
Aeduino. Itaque promittitur uirgo, atque Aeduino mittitur.	2.9 (98.11)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aeduino regi Anglorum.	2.10 (100.23)
Viro glorioso Aeduino regi Anglorum, Bonifatius	2.10 (100.24)
misit et regi Aeduino litteras exhortatorias,	2.17 (118.29)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17 (119.1)
Aeduino. gens Nordanhymbrorum, . . . cum rege suo Aeduino uerbis fidei . . . suscepit.	2.9 (97.8)
Quae cum Aeduino uerba nuntii referrent,	2.9 (98.2)
baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo, praesente rege Aeduino,	2.16 (117.23)
At interfecto in pugna Aeduino,	3.1 (127.3)
Aeduinum. cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit.	2.9 (98.20)
sperans se regem Aeduinum regno simul et uita priuatum;	2.9 (99.1)
et siue occidere se Aeduinum, seu legatariis tradere promisit;	2.12 (107.31)
in quibus decernit hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat;	2.18 (120.15)
Eduine. Anno dcccxxiii, Eduine rege peremto, Paulinus Cantiam rediit.	5.24 (354.1)
Eduini. Anno dcccxxvii, Eduini rex baptizatus cum sua gente in pascha.	5.24 (353.31)
Eduini. Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduini regis, uocabulo Hererici;	4.23 (252.25)
AEGER, AEGRE, AEGRITVDO, AEGROTVS, see EGR.	
AEgyptii, the Egyptians.	
Aegyptiis, in qua percussis Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21 (334.28)
Aegyptiorum, ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xviii lunam ad uesperam esse fateretur.	3.25 (187.19)
Aequinoctium autem iuxta sententiam . . . maxime Aegyptiorum, . . . xii Kalendarum Aprilium die	
prouenire consuevit,	5.21 (339.4)
qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime possint . . . protendere circulos,	5.21 (341.25)
AEgyptivs, a, um, Egyptian.	
Aegyptia, in qua populus Dei ab Aegyptia seruitute redemptus est,	5.21 (338.18)
Aegyptiae, ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	5.21 (341.1)
AEgyptvs, Egypt.	
Aegypti. "In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.4)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti;"	5.21 (335.20)
iam seruari in ecclesia coepit, maxime Romae et Aegypti,	5.21 (341.10)
Aegyptio. Sic Israelitico populo in Aegypto Dominus se quidem innotuit;	1.30 (65.29)
Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram repromissionis,	4.24 (261.1)
ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (334.14)
in quo exercitum eorum esset educturus de Aegypto.	5.21 (335.6)
sed xv ^a sunt educti ex Aegypto,	5.21 (335.9)
in quarum prima eductus est populus Domini ex Aegypto.	5.21 (335.13)
Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est;	5.21 (336.22)
Aegyptum. hoc Africam, Asiam, Aegyptum, Graeciam, . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri	
conperimus;	3.25 (184.25)
AELBFLED, AELFFLED (654-713), <i>Abbess of Whitby; daughter of Oswy and Eanfled.</i>	
Aelbfled. Praeerat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelbfled, una cum matre Eanfleda,	4.26 (267.31)
Aelffledam. Osuiu, . . . dedit filiam suam Aelffledam, . . . perpetua ei uirginitate consecrandam;	3.24 (178.23)
AELFRIC, uncle of Edwin of Northumbria and father of Osric.	
Aelfrici. suscepit pro illo regnum Deirorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.6)
AELFVINI (d. 679), <i>sub-king of Deira; brother of Egfrid of Northumbria.</i>	
Aelfuini. occisus est Aelfuini frater regis Ecgrifridi,	4.21 (249.5)
In praefato autem proelio, quo occisus est rex Aelfuini, memorabile quiddam factum esse constat,	4.22 (249.21)
Anno dclxxviii, Aelfuini occisus.	5.24 (355.5)
AELLI (d. 514), <i>King of Sussex; first Bretwalda.</i>	
Aelli. Nam primus imperium huiusmodi Aelli rex Australium Saxonum;	2.5 (89.14)
AELLI (d. 588), <i>King of Deira.</i>	
Aelli. Responsum est, quod Aelli diceretur.	2.1 (80.20)
AEMVLATIO. aemulationem. quod aemulationem Dei habebant, sed non secundum scientiam;	5.22 (346.31)
AEMVLATOR. aemulatores. et omnes hi aemulatores sunt legis."	3.25 (185.16)
AEMVLOR. aemulari. exemplum fidei ac pietatis illius coepit aemulari,	1.7 (18.18)
de uita priorum patrum sermonem facerent, atque hanc aemulari gauderent,	4.3 (211.27)
Sed prouincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	4.13 (231.6)
aemulata. cuius aemulata exemplum, et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata prouincia	
retenta est;	4.23 (253.11)
AEMVLVS, a, um. aemulus. qui diuinae bonitatis operibus inuidus aemulusque consistit,	2.10 (103.6)
ÆNHERI, King of the Hwiccas.	
Ænheri. Erat autem filia Eanfride fratris Ænheri, qui ambo cum suo populo Christiani fuere.	4.13 (230.26)
AEODBALDVS, see EADBALD.	
AEQVALIS, e. aequalis. Quia uero dies septimanae non aequali cum luna tramite procurrat,	5.21 (337.6)
aequalibus, aequalibus rene terminis regnum nonnullo tempore coherens,	2.5 (89.28)
aequalis. Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obiectus cespiti tenui,	5.6 (290.14)
aequalis, hoc est unum Deum in tribus subsistentiis, uel personis consubstantialibus, aequalis gloriae	
et honoris.	4.17 (239.28)
peracto autem bello, rursum aequalis potentiae omnes fiunt satrapae.	5.10 (300.3)

AEQUALITER , qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (299.82)
AEQUANIMITER , cetera, quae agitis, . . . aequanimiter cuncta tolerabimus.	2.2 (83.22)
AEQVE , adritu calefactus adpictio detinet, aequae ut sucinum.	1.1 (10.26)
Habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, . . . uirum aequae Deo deuotum.	3.23 (175.8)
xiii⁴²⁹ lunam primi mensis, aequae sicut Iohannes, orientem ad uesperam semper expectaret;	3.25 (185.28)
frater fuit Edilui, uiri aequae Deo dilecti.	3.27 (192.21)
qui Latinam Graecamque linguam aequae ut propriam, in qua nati sunt, norunt.	4.2 (205.3)
et aequae, ut ipsa iusserat, . . . ligneo in locello sepulta.	4.19 (244.23)
ubi aequae anno uno monachiam cum perpaucis sociis uitam agebat.	4.23 (253.15)
aequae ad suae uoluntatis examen mox emendare curauit.	4.29 (272.8)
Vt clericum suum cadendo contritum, aequae orando ac benedicendo a morte reuocauerit.	5.6 (289.4)
'qui iamdudum,' inquit, 'aequae accusatus huc adueniens,	5.19 (328.8)
AEQUINOCTIALIS , <i>aequinotiale</i> . Itaque post <i>aequinotiale</i> solis exortum,	5.21 (340.28)
<i>aequinotiale</i> , hoc est sex solummodo <i>aequinotiale</i> horarum;	1.1 (11.7)
AEQUINOCTIVM , <i>aequinotii</i> , ut non ante <i>aequinotium</i> , sed uel ipso <i>aequinotii</i> die, . . . plenilunium habere debeat.	5.21 (339.25)
At si uno saltem die plenilunium tempus <i>aequinotii</i> praecesserit,	5.21 (339.27)
<i>aequinotio</i> . Quae uero post <i>aequinotium</i> , uel in ipso <i>aequinotio</i> suum plenilunium habet,	5.21 (339.11)
<i>aequinotium</i> . <i>Aequinotium</i> autem iuxta sententiam omnium Orientalium . . . xii Kalendarum Aprilium die provenire consuevit,	5.24 (359.2)
<i>aequinotium</i> . Tantum hoc dicam, quod per <i>aequinotium</i> uernale semper inerrabiliter possit inueniri.	5.21 (339.2)
Quaecumque ergo luna ante <i>aequinotium</i> plena est,	5.21 (338.34)
Quae uero post <i>aequinotium</i> , uel in ipso <i>aequinotio</i> suum plenilunium habet,	5.21 (339.7)
Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, <i>aequinotium</i> uernale suo praefixit exortu;	5.21 (339.10)
ut non ante <i>aequinotium</i> , sed uel ipso <i>aequinotii</i> die, . . . plenilunium habere debeat.	5.21 (339.24)
Post <i>aequinotium</i> ueris plenilunium mensis praecipitur obseruare paschalis;	5.21 (340.10)
'Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante <i>aequinotium</i> provenire posse contenderit,	5.21 (340.21)
AEQVIPARO , <i>aequiparare</i> , sed nullus eum <i>aequiparare</i> potuit.	4.24 (259.6)
AEQVITAS , <i>aequitate</i> , qui caelum et terram et humanum genus creasset, regeret, et iudicaturus esset orbem in <i>aequitate</i> ;	3.22 (172.5)
AEQVITATVS , <i>aequitatvs</i> .	
AEQVO , <i>aequandum</i> , ordinavit Ithamar, . . . de gente Cantuariorum, sed uita et eruditione antecessoribus suis aequandum.	3.14 (154.23)
<i>aequatus</i> , quatinus <i>aequatus</i> gratia suo intercessori, sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi.	4.29 (275.18)
AEQVOR , <i>aequora</i> . Et cum orationem compleret, simul tumida <i>aequora</i> placauit;	5.1 (282.14)
<i>aequore</i> , quamuis magno <i>aequore</i> interiacente peruenit.	1.1 (11.34)
<i>aequoris</i> , in modum <i>aequoris</i> natura complanat,	1.7 (20.32)
AEQVOREVS , a, um, <i>aequorei</i> . Aut hunc fruge sua <i>aequorei</i> pauere Britanni,	1.10 (24.14)
AEQVVS , a, um, <i>aequa</i> . quas in duobus codicibus <i>aequa</i> sorte distinguit.	2.1 (76.21)
quibus <i>aequa</i> portione diuisis, xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata conpleuit.	4.23 (252.21)
AER , <i>aera</i> , uel etiam coruasi ac tonitrua terras et <i>aera</i> terrerent,	4.3 (210.25)
Mouet enim <i>aera</i> Dominus,	4.3 (210.32)
<i>aere</i> , et elatum clamorem repercusso <i>aere</i> montium	1.20 (39.9)
uentis <i>aereque</i> subtilius esse futurum;	2.1 (75.31)
Vidit et quattuor ignes in <i>aere</i> non multo ab inuicem spatio distantes.	3.19 (165.19)
quoties <i>aere</i> commoto manum quasi ad feriendum minitans exerit,	4.3 (211.9)
audiuisset subito in <i>aere</i> notum campanae sonum,	4.23 (257.9)
<i>aeri</i> , uentis <i>aereque</i> [aerique] subtilius esse futurum;	uar. 2.1 (75.31)
<i>aeris</i> , odore <i>aeris</i> illius adacti fuerint, intereunt;	1.1 (12.32)
uidelicet immutationes <i>aeris</i> , terroresque de caelo,	1.32 (69.15)
solicitis orationibus ac psalmis, donec serenitas <i>aeris</i> rediret, fixa mente uacaret.	4.3 (210.27)
aerum , Hibernia . . . et salubritate ac serenitate aerum multum Britanniae praestat,	1.1 (12.26)
fames et aerum pestifer odor plura hominum milia inuictorumque deleuit.	1.13 (29.10)
AEREVS , a, um, <i>aerea</i> . Haec circa <i>aerea</i> rota iacet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.4)
<i>aerea</i> , pendente magna desuper <i>aerea</i> rota cum lampadibus.	5.16 (317.30)
<i>aereos</i> , <i>erectis</i> stipitibus, <i>aereos</i> caucos suspendi iubet,	2.16 (118.11)
AERIVS , a, um, <i>aeriarum</i> , quia tempestates potestatum <i>aeriarum</i> . . . repellere consuevit,	2.7 (94.33)
AERVMNA , <i>see</i> ERVMA .	
AES , <i>aeris</i> . Quae etiam uenis metallorum, <i>aeris</i> , ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	1.1 (10.22)
AESICA (d. 664?), a boy who died of the plague in the monastery of Barking.	
<i>Aesica</i> . Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum, <i>Aesica</i> nomine,	4.8 (220.25)
AESTAS , <i>aestate</i> , lucidas <i>aestate</i> noctes habet;	1.1 (10.31)
unde etiam plurimae longitudinis habet dies <i>aestate</i> ,	1.1 (11.3)
plurimae item breuitatis noctes <i>aestate</i> , et dies habet in bruma,	1.1 (11.6)
nemo propter hiemem aut faena secet <i>aestate</i> ,	1.1 (12.28)
Et primo quidem proxima <i>aestate</i> Osricum, . . . cum toto exercitu deleuit.	3.1 (128.2)
<i>aestatis</i> , quasi in mediae <i>aestatis</i> caumate sudauerit.	3.19 (167.22)
eo quod Scotti tempore <i>aestatis</i> , . . . dispersi uagarentur,	4.4 (213.17)
sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad <i>aestatis</i> tempora contigit.	4.28 (272.2)
AESTIMATIO , <i>aestimationem</i> , nongentarum lx familiarum mensuram iuxta <i>aestimationem</i> Anglorum.	2.9 (97.19)
Neque enim magna est, sed quasi familiarum quinque, iuxta <i>aestimationem</i> Anglorum;	3.4 (133.30)
Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta <i>aestimationem</i> Anglorum, mille ducentarum familiarum;	4.16 (237.10)
<i>aestimationis</i> , quasi familiarum quinque, iuxta <i>aestimationem</i> [aestimationes] Anglorum;	uar. 3.4 (133.30)
<i>aestimationis</i> , iuxta consuetudinem <i>aestimationis</i> Anglorum, familiarum dc ^{um} .	1.25 (45.5)
AESTIMO , <i>aestimabat</i> , et tamen molesta, qua turbatum se aliquem reatum incurrisse <i>aestimabat</i> .	1.27 (58.20)
Quod apientis uulgus, <i>aestimabat</i> eum insanire.	2.13 (113.15)
<i>aestimabatur</i> , etiam Romam adire curauit, quod eo tempore magnae uirtutis <i>aestimabatur</i> ;	4.23 (255.4)
<i>aestimans</i> , <i>aestimans</i> se in hac obseruantia sancti ad laudem digni patris Anatolii scripta secutam	3.3 (131.23)
<i>aestimant</i> , non muro, ut quidam <i>aestimant</i> , sed uallo	1.5 (16.23)
<i>aestimare</i> , dignum se congregationi fratrum <i>aestimare</i> non debet,	1.27 (57.23)
quantum hominibus <i>aestimare</i> fas est,	5.6 (289.11)
<i>aestimarent</i> , ne paucitatem suam . . . sapientiores antiquis siue modernis, . . . Christi ecclesiis <i>aesti-</i>	
<i>aestimarent</i> ; cum se <i>aestimaret</i> esse moriturum,	2.19 (122.17)
<i>aestimes</i> , 'Ne me <i>aestimes</i> tuae mestitiae et insomniae, et forinsecae et solitariae sessionis causam	3.27 (192.32)
nescire;	
'Neque uero me haec ita prosecutum <i>aestimes</i> ,	2.12 (108.29)
AESTVO , <i>aesturare</i> . Esurire namque, sitire, <i>aesturare</i> , . . . ex infirmitate naturae est	5.21 (344.3)
AESTVS , <i>aestibus</i> , multis coepit cogitationum <i>aestibus</i> affici,	1.27 (55.32)
<i>aestum</i> . Et quid est aliud . . . contra <i>aestum</i> auras,	2.12 (108.18)
	1.27 (56.1)

aestus. in quo uidelicet pelago bini aestus oceani. . . . sibi met inuicem cotidie conpugnantes occurrunt . . .	4. 16 (238. 17)
AETAS. aetas. quantas nulla retro aetas meminit . . .	1. 14 (29. 29)
cum successisset aetas tempestatis illius nescia . . .	1. 22 (41. 28)
cuius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas . . .	4. 1 (202. 15)
Quae res quem sit habitura finem, posterior aetas uidebit . . .	5. 23 (351. 23)
aetate. fanum res eiusdem prouinciae Alduulf, qui nostra aetate fuit, usque ad suum tempus perdu- rasse, . . . testabatur . . .	2. 15 (116. 11)
earumque uel maxime, quae uel aetate prouectae, uel probitate erant morum insigniores . . .	3. 8 (143. 8)
Theodorus, . . . uir . . . aetate uenerandus, id est annos habens aetatis LX et VI . . .	4. 1 (202. 26)
Nec diffidendum est nostra etiam aetate fieri potuisse . . .	4. 19 (243. 19)
'Adulescentior,' inquit, 'sum aetate, et uegetus corpore . . .	4. 25 (263. 24)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat . . .	4. 27 (268. 28)
Ipse autem Vilbord, cognomento Clemens, adhuc superest, longa iam uenerabilis aetate . . .	5. 11 (303. 20)
animaduertendum est, quod in prima aetate bona aliqua fecit . . .	5. 13 (313. 17)
Berotuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est . . .	5. 23 (349. 29)
aetatem. Aelfledam, quae uixit unius anni aetatem impleuerat . . .	3. 24 (178. 23)
qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutriri . . .	4. 8 (220. 26)
Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit; . . .	5. 8 (295. 5)
et in Hibernia insula solitarii ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat . . .	5. 12 (309. 25)
atque aetatem moribus transiens, ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret . . .	5. 19 (322. 26)
omnem in eius obsequio usque ad obitum illius expleuit aetatem; . . .	5. 20 (332. 10)
aetati. omni aetati et sexui . . . accommodos . . .	1. 1 (10. 17)
ut ne sexui quidem muliebri, uel innocuae paruulorum parceret aetati . . .	2. 20 (125. 11)
aetatibus. quarum de sex aetatibus saeculi una est; . . .	5. 24 (358. 31)
aetatis. utriusque sexus, conditionis diuersae et aetatis . . .	1. 7 (20. 8)
occisus est, . . . anno aetatis suae XXXVIII . . .	3. 9 (145. 11)
Theodorus, . . . uir . . . aetate uenerandus, id est annos habens aetatis LX et VI . . .	4. 1 (202. 27)
qua et mortuus est anno aetatis suae LVIII . . .	4. 5 (214. 14)
usque ad tempora prouectoris aetatis constitutus, nil carminum aliquando didicerat . . .	4. 24 (259. 13)
et cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctus anno aetatis suae XL . . .	4. 26 (267. 3)
Venit autem cum illo et filius Sigheri . . . iuuenis amantissimae aetatis et uenustatis . . .	5. 19 (322. 8)
ubi XIII ^{um} aetatis contigit annum, monasticam saeculari uitam praetulit . . .	5. 19 (322. 29)
non solum in definitione et computo lunaris aetatis, sed et in mensis primi . . . inuentione falluntur . . .	5. 21 (333. 31)
Ex quo tempore accepti presbyteratus usque ad annum aetatis meae LVIII . . . curauit . . .	5. 24 (357. 20)
AETERNITAS. aeternitate, quippe quae sui magnitudine ita inuisibili atque inuestigabili aeternitate consistit . . .	2. 10 (100. 28)
aeternitatis. ac totis desideriis ad aeternitatis gratiam uenire concupiscat . . .	2. 1 (78. 22)
atque seruato termino praepositionis, aeternitatis subsistentia praemuniret . . .	2. 10 (101. 16)
coniugem uestram, . . . aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam ag- nouimus . . .	2. 10 (101. 33)
AETERNVM. aeternum. paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit . . .	5. 13 (313. 2)
cum quo in aeternum beatus uiuere cupis . . .	5. 21 (344. 17)
AETERNVS, a, um. aeterna. cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda; . . .	3. 22 (172. 5)
aeterna. et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat; . . .	1. 23 (43. 18)
salute aeterna. Domino supplicabant . . .	1. 25 (46. 4)
eo de aeterna certius praesumptione respirabat . . .	2. 1 (77. 12)
atque ab aeterna damnatione nos eripi . . .	2. 1 (78. 33)
haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes . . .	2. 18 (121. 16)
pro aeterna patria duceret uitam . . .	3. 13 (152. 17)
supplicandumque pro pace gentis eius aeterna, . . . locus facultasque suppeteret . . .	3. 24 (178. 28)
orationes assidue pro utriusque regis, . . . salute aeterna fierent . . .	3. 24 (180. 5)
Munuscula . . . beato principi apostolorum directa pro aeterna eius memoria suscepimus . . .	3. 29 (198. 8)
post dies XII et ipsa educta ex carne temporales additiones aeterna mercede mutauit . . .	4. 9 (223. 9)
qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exulauerant . . .	5. 10 (299. 17)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei . . .	5. 21 (336. 24)
aeterna. qui sibi obtemperantibus aeterna in caelis gaudia, . . . promitteret . . .	1. 25 (45. 15)
Aedilberct rex . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit . . .	2. 5 (89. 8)
quae . . . animam carnis uinculis absolutam ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat . . .	3. 8 (143. 27)
quia omnes, qui uoluntatem eius, a quo creati sunt, discerent et facerent, aeterna ab illo praemia essent percepturi . . .	3. 22 (172. 9)
ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit . . .	4. 3 (210. 7)
ad aeterna (aeterna) gaudia salutis intrauit . . .	uar. 4. 9 (224. 3)
ad aeterna in caelis gaudia subleuatis . . .	4. 14 (234. 13)
sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret; . . .	5. 7 (292. 20)
non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper sunt poena damnati . . .	5. 21 (344. 2)
aeternae. laborem magnum maior aeternae retributionis gloria sequitur . . .	1. 23 (43. 13)
aeternae libertatis fecit esse participem; . . .	2. 1 (78. 6)
aeternae uitae positis esse participes . . .	2. 10 (102. 8)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualet tribuere . . .	2. 13 (112. 31)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeterna gaudia salutis intrauit . . .	4. 9 (224. 3)
nuntiauit matrem . . . ducibus angelis, ad aeterna limina lucis . . . ascendisse . . .	4. 23 (257. 26)
'in quorum uicinia,' inquit, 'heu misero mihi loco despicio aeternae perditionis esse praeparatum . . .	5. 14 (314. 19)
ut coronam uitae aeternae, quam promissit Deus diligentibus se, se semper expectare . . . designant . . .	5. 21 (343. 21)
aeternam. sed de priuata ad communem, de temporali ad aeternam laetitia reuocantur . . .	1. 31 (66. 29)
atque ad aeternam regni caelestis sedem translatus . . .	2. 1 (73. 5)
credebantque et baptizabantur quotquot erant praedesignati ad uitam aeternam . . .	2. 14 (114. 20)
uosque uox ista ad aeternam festiuitatem euocat . . .	2. 18 (121. 11)
et ut regia uiri sancti persona memoriam haberet aeternam . . .	3. 11 (148. 29)
ut et ipse suo mortem euaderet aeternam . . .	3. 23 (177. 7)
Sperabam, quia pariter ad uitam aeternam intrarem . . .	3. 27 (193. 22)
et sic terminans temporalem uitam, intrauit aeternam . . .	4. 8 (221. 3)
in eodem monasterio soror ipsius Heresuid . . . ipso tempore coronam expectabat aeternam; . . .	1. 23 (253. 11)
ut uir uitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeternam . . .	5. 15 (316. 14)
ut in hac uitae centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam . . .	5. 19 (322. 13)
aeternas. aeternas inferni poenas pro mercede recipiet . . .	1. 7 (19. 29)
aeterni. ne pro carnali dilectione tormenta aeterni cruciatus incurrant . . .	1. 27 (51. 22)
Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnantem ad nostram omnium pacem custodiat incolumem . . .	5. 21 (345. 19)
aeterni. ineffabilia aeterni regni praemia reserui; . . .	1. 29 (63. 19)
aeterni secum regni in caelis faciet esse participem . . .	2. 12 (111. 6)
igitur rex Sigbert aeterni regni iam eius effectus, temporalis sui regni sedem repetiit . . .	3. 22 (172. 20)
et ipse instructo eos uerbo ueritate, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit . . .	4. 16 (238. 5)
aeterno. magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat . . .	3. 12 (151. 19)

atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret.	3. 18 (162. 28)
aeternorum. opus est . . . cum cessant a laboribus rerum temporalium, tunc pro appetitu aeternorum bonorum liberius laborare;	4. 25 (265. 6)
aeternum. Deum potius intellegendum maiestate inconprehensibilem, . . . omnipotentem, aeternum.	3. 22 (172. 3)
aeternum. pro accipiendis alimentorum subsidii aeternum subituri seruitium.	1. 15 (32. 32)
aeternus. Quomodo ille, cum sit aeternus Deus, omnium miraculorum auctor extitit.	4. 24 (260. 3)
AETHEREVS, a, um. aetheri. Regis ut aetheri matrem iam credo sequaris,	4. 20 (248. 13)
Tu quoque sis mater regis ut aetheri.	4. 20 (248. 14)
AETHERIVS, ETHERIVS (d. 602), <i>Archbishop of Lyons.</i>	
Aetherii. Epistulam uero, . . . ad Vergilium Aetherii successorem dederat;	1. 28 (62. 8)
Aetherio. et ab archiepiscopo eiusdem ciuitatis Aetherio, . . . ordinatus est;	1. 27 (48. 4)
Etherio. fratri Etherio coepiscopo Gregorius seruus seruorum Dei.	1. 24 (41. 1)
Etherium. ad Etherium Arelatensem archiepiscopum,	1. 24 (43. 29)
AETIVS (d. 454), <i>Roman general under Valentinian III.</i>	
Aetii. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1. 21 (41. 16)
Aetio. 'Aetio ter consuli gemitus Brittanorum.'	1. 13 (28. 26)
Aetio. Bretones ab Aetio consule auxilium flagitantes	1. 13 (28. 15)
Aetius. Aetius uir industris, . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1. 13 (28. 22)
AETLA (fl. 679), <i>Bishop of Dorchester.</i>	
Aetla. quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Offfor, Iohannes, et Vilfrid.	4. 23 (254. 24)
AEVVM, aeuo. qui et ipse aeuo sequente Hiberniam gratia legendi adiit,	3. 27 (192. 22)
quod aeuo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4. 19 (243. 20)
aeuum. in quo quicumque semel incidit, numquam inde liberabitur in aeuum.	5. 12 (308. 23)
AFER, <i>African.</i>	
Afer. Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti,	1. 5 (16. 15)
Afri. Hadrianus, uir natione Afr, sacris litteris diligenter inbutus,	4. 1 (202. 8)
AFFABILIS, e, affabilis. Erat . . . orationum deuotioni solertissime intentus, affabilis omnibus,	4. 28 (273. 21)
AFFATVS, affatu. Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus, . . . et affatu iucundus, et moribus ciuili,	3. 14 (155. 30)
affatus. quoties per fraternos affatus unanimum dilectionem quadam contemplatione alternis aspectibus representat.	2. 18 (120. 25)
AFFECTVOSE, ita illum dilectio uestra, sicut decet, affectuose dulciterque suscipiat,	1. 28 (62. 16)
AFFECTVS (ADF-). affectu. Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curauimus;	2. 10 (102. 2)
Quod quidem tam pro uestrae caritatis affectu, . . . sumus inuitati concedere,	2. 17 (119. 33)
Erat autem rex Osuini . . . et affatu [affectu] iucundus,	uar. 3. 14 (155. 30)
Paterno itaque affectu salutantes uestram excellentiam,	3. 29 (198. 33)
Quam affectu tulerat nullus ab altithroni.	4. 20 (248. 34)
nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabatur affectu.	4. 30 (277. 7)
eo quod me speciali diligeret affectu;	5. 6 (240. 29)
propter quod et a senioribus et coaetaneis suis iusto colebatur affectu.	5. 19 (323. 9)
affectum. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum saorum paleis expolia,	1. 27 (53. 16)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exercuit, habetote;	2. 17 (119. 21)
solebat hoc creber ob magnum castigandi corporis affectum ingredi,	5. 12 (310. 13)
affectus. Quantum sit affectus uenientibus sponte fratribus inpendendus,	1. 28 (62. 12)
affectus. quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur.	2. 11 (105. 26)
AFFERO (ADF-). afferam. 'ueni, ut responsum Domini Saluatoris Ecgbere to afferam,	5. 9 (237. 10)
afferam. precorque, si aliquid reliquiarum illius penes te habes, afferas mihi,	3. 13 (153. 21)
afferendum. et propter uictum militibus afferendum in expeditionem se cum sui similibus uerisse testatus est.	4. 22 (250. 10)
adferens. Et cum illa adferens, quae iussa est, intraret atrium domus,	3. 11 (150. 8)
adferent. suis per haec infirmis multum commodi adferrent [adferent].	uar. 3. 9 (145. 20)
adferre. astulae de illo abscissae, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam.	4. 6 (218. 25)
adferrent. suis per haec infirmis multum commodi adferrent.	3. 9 (145. 20)
adferret. rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno uenerabili rediens adferret,	3. 2 (130. 20)
adferri. postulauit se illo adferri, et in modum orantium ad illud adolinar.	4. 9 (223. 4)
Sed et ferramenta sibi ruralia cum frumento adferri rogauit,	4. 28 (271. 30)
Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4. 28 (272. 4)
adfertis. 'Pulchra sunt quidem uerba et promissa, quae adfertis;	1. 25 (46. 8)
adlatae. ut ipsa nocte reliquiae adlatae foris permanerent,	3. 11 (148. 17)
astulae de illo abscissae, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam.	4. 6 (218. 25)
adlati. nam saepe illo de Britannia adlati serpentes,	1. 1 (12. 31)
interrogauit, ut aiunt, de qua regione uel terra essent adlati.	2. 1 (80. 3)
Quod habet nomen ipsa provincia, de qua isti sunt adlati?	2. 1 (80. 16)
adlatum. Adlatum est autem cauit Aeduini regis Eburacum,	2. 20 (125. 20)
atque in eo, quod adlatum erat, sarcophago posuerunt,	4. 19 (246. 22)
Quod dum sibi adlatum ultra omne tempus serendi, . . . eodem in agro sereret,	4. 28 (272. 6)
adlatum. aliqui commodi adlatum putabant,	1. 12 (27. 17)
adlatus. adlatus est quidam de genere Anglorum,	2. 2 (82. 4)
adlulerat. adpendens linteolum cum puluere, quem adlulerat, in una posta parietis.	3. 10 (147. 13)
adlulerunt. Adlulerunt autem ei et partem indumentorum, quae corpus sanctum ambierant.	4. 30 (277. 3)
adtulit. reuersusque nobis . . . adtulit.	4. 30 (277. 3)
Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum ueniens adtulit;	Praef. (6. 24)
afferte. 'Et tamen, ait, afferte mihi eucharistiam.'	4. 18 (242. 5)
allata. quod oblata [allata] sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	4. 24 (261. 32)
attulit. Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit, merito esse sequenda uidetur.	uar. 2. 2 (85. 1)
Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduini regis perplura,	2. 13 (112. 20)
Attulit autem eidem et summam pecuniae non parum pauperibus erogandam,	2. 20 (126. 7)
AFFICIO. (ADF-). adfectus. ne ad mortem ueniens tanto adfectus dolore aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4. 11 (226. 2)
adficiens. Bretones famae sua praefata magis magisque adficiens,	4. 11 (226. 9)
affectus. Quo affectus incommodo, concepit utililium mente consilium,	1. 14 (29. 16)
afficeretur. Qui cum tormentis afficeretur acerrimis,	4. 31 (278. 18)
affici. multis coepit cogitationum aestibus affici,	1. 7 (19. 34)
afficiens. flagellis artioribus afficiens seiscitabatur apostolica districtione,	2. 12 (105. 18)
AFFIGO (ADF-). affixa. cum . . . ipsa eius foramina ingrediens, quibus aedificio erat affixa, perederet.	2. 6 (92. 21)
affixo. quae quondam ipsam affixo Domini c corpore crucem pertulit.	3. 17 (160. 33)
AFFIRMO (ADF-). adfirmandi. dicto gae, quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	5. 16 (317. 28)
AFFLICTIO (ADF-). addictione. Ini, . . . simili provinciam illam addictione plurimo annorum tempore mancipauit.	5. 2 (284. 5)
addictiones. qui pro paruulis Christi, . . . addictiones, ipsam postremo mortem, . . . pertulit?	4. 15 (236. 19)
post dies XII et ipsa educta ex carne temporales addictiones aeterna mercede mutauit.	2. 6 (92. 27)
	4. 9 (223. 9)

afflictione. afflictione corporis propaganda;	1.19 (37.9)
AFFLIGO (ADF-). afflicti. correpti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime afflicti;	3.27 (192.29)
afflictum. Qui cum afflictum et pene conlapsum reipublicae statum uideret,	1.9 (23.7)
afflictus. grauissimis regni sui damnis saepissime ab hostibus afflictus,	3.7 (141.14)
adfigunt. et tamen ipsos, quos doloribus adfigunt,	1.27 (50.12)
amigat. et innocentem falsa opinio non affligat.	1.28 (62.26)
ne forte nos . . . temporalibus damnis iuste saeuens affligat,	4.25 (266.11)
affligi. Maximianus Heroulius in occidente uastari ecclesias, affligi,	1.6 (17.27)
AFFLUENTIA. affluentia. qui prouincia Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia,	3.14 (155.2)
praeiuit.	1.15 (32.10)
AFFLUENTIVS. Et primum quidem annonas sibi eos affluentius ministrare cogunt.	1.14 (29.29)
AFFLVO. affluere. tantis frugum copiis insula, . . . affluere coepit;	2.12 (110.32)
AFFOR. affatus. leuauit eum, et quasi familiari uoce affatus:	
AFIR, see AFER.	
AFRICA, Africa.	
Africam. hoc Africam, Asiam, Aegyptum, Greciam, . . . non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (181.24)
AGABVS, Christian prophet and martyr of the first century.	
Agabum. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabum praedicta esse memoratur.	1.3 (15.20)
AGATHA, Saint (d. 251), virgin-martyr of Sicily.	
Agathe. Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	4.20 (247.25)
AGATHO, Pope, 678-682.	
Agatho. Vnde uolens Agatho papa, . . . in Britannia qualis esset status ecclesiae, . . . ediscere,	4.18 (242.10)
Quo in tempore indem papa Agatho, cum synodum congregaret . . . uocari iussit et Vilfridum,	5.19 (326.24)
Agathone. atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4.18 (241.11)
praesente Agathone papa et pluribus episcopis, . . . absque crimine accusatus fuisse, . . . inuentus est.	5.19 (326.21)
a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5.19 (328.11)
Agathonis. qui nuper uenerat a Roma per iussionem papae Agathonis,	4.18 (241.3)
lunuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5.19 (327.24)
qui eum temporibus Agathonis papae ibi uiderant	5.19 (328.5)
AGATHO (fl. 664), a priest who accompanied Agilbert to the Synod of Whitby.	
Agathone. Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scotia, Agilbertus cum Agathone	3.25 (183.21)
Agathonem. Habebat autem secum ipse presbyterum nomine Agathonem.	3.25 (183.13)
AGELLVS, agelli. et accepta ab eo possessione ecclesiae cuiusdam et agelli non grandis,	4.12 (228.16)
agellis. utpote nil propriae possessionis, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	3.17 (160.2)
AGER. agri. quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritualis cultor inuenit.	2.15 (116.31)
agris. facultates cum agris et hominibus donauit,	4.13 (232.22)
agro. Quod dum sibi adiatum . . . ultra omnem spem fructificandi eodem in agro sereret,	4.28 (272.8)
agros. proximas quasque ciuitates agrosque depopulans,	1.15 (32.21)
reliquit uxorem, agros, cognatos, et patriam propter Christum,	5.19 (322.10)
AGGER. aggere. Cum autem ipse . . . mansionem angustam circumuallante aggere et domus in ea neces-	
sarias, . . . construxisset,	4.28 (271.21)
aggeris. (tanta autem erat altitudo aggeris, quo mansio eius erat uallata,	4.28 (272.11)
AGGERO (ADG-). adgesto. donec adgesto a militibus puluere terrae figeretur;	3.2 (129.4)
AGGRAVO (ADG-). adgrauata. Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus,	4.19 (245.20)
AGGREDIOR (ADG-). adgredi. ut hoc opus adgredi auerem,	Praef. (7.3)
memoratum opus adgredi coepissent,	1.23 (42.24)
adgressuri. obscrans eum pro se suisque, qui tantum iter erant adgressuri, Domino supplicare.	3.15 (158.3)
AGGREGO (ADG-). adgregarat. quos contra eum Eddic filius Ecgberti adgregarat,	4.26 (268.12)
adgregatis. sine adgregatis tribus uel quattuor episcopis	1.27 (52.17)
AGILBERT (d. 680), Bishop of Wessex and later of Paris; a Gaul by birth.	
Agilberto. et de successoribus eius Agilberto et Leuthero.	3.7 (139.7)
ordinatus est in eodem monasterio ab Agilberto episcopo Geuissorum,	5.19 (325.23)
eodem Agilberto tunc episcopatum agente Parisiense ciuitatis;	5.19 (325.31)
Agilbertum. Misit ergo legatarios in Galliam ad Agilbertum,	3.7 (141.19)
iussit rex et Agilbertum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.25 (184.11)
Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum,	4.1 (203.17)
Agilbertus. uenit in prouinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus,	3.7 (140.20)
unde offensus grauiter Agilbertus, quod haec ipso inconsulto ageret rex,	3.7 (141.2)
Venerat eo tempore Agilbertus Occidentalium Saxonum episcopus,	3.25 (183.7)
Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scotia, Agilbertus cum Agathone	3.25 (183.20)
Respondit Agilbertus: 'Loquatur, obscuro, . . . Vilfrid	3.25 (184.13)
Finitoque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	3.26 (189.10)
Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.23)
Agilbertum. At ille misit eum ordinandum ad Agilbertum,	3.28 (194.21)
AGMEN. agmen. hostile agmen terrore prosternitur,	1.20 (39.10)
agmina. Adquirens fidei agmina gente noua,	2.1 (79.20)
accipies et ipse post mortem locum mansionis inter haec, quae cernis, agmina laetabunda	5.12 (309.6)
agmine. Cuius corpus honorifico agmine, . . . suam deferunt ad urbem.	1.21 (41.14)
uidit animam Cediti fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo,	4.3 (211.32)
agminibus. mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtus in caelum, et electorum est sociatus agminibus.	4.14 (234.31)
agminis. Quo in loco nouum componit exercitum ipse dux agminis.	1.20 (39.3)
agminum. angelicorum agminum et aspectus intueri, et laudes beatas meruit audire.	3.19 (164.29)
Sequuntur . . . copiosior caelestium agminum uisio;	3.19 (166.12)
Erantque in hoc campo . . . sedesque plurimae agminum laetantium.	5.12 (307.23)
AGNES, Saint (d. 304), a Roman virgin-martyr, beheaded in the Diocletian persecution.	
Agnes. Laeta ridet gladios ferro robustior Agnes,	4.20 (248.1)
AGNITIO. agnitione. Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succendere.	2.10 (101.26)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	2.11 (105.11)
multumque gauisus de agnitione ueri Dei cultus.	2.13 (113.18)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5.22 (348.5)
agnitionem. gentem Anglorum ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.1 (78.26)
ut gentem, quam adibat, ad agnitionem ueritatis aduocans,	2.9 (98.22)
Accedite ergo ad agnitionem eius, qui uos creauit,	2.10 (103.18)
quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	2.11 (104.18)
qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere,	2.17 (119.17)
per cuius relationem ad nostram quoque agnitionem peruenire, quae de his pauca perstrinximus.	5.12 (309.29)
AGNOSCO. agnita. fides agnita Christi in regnum reuocauerit;	3.7 (141.15)
agnita. Cedit, . . . ad suam sedem rediit, utpote agnita obseruatione catholici paschae	3.26 (189.18)
agnitum. uel suae gentis auctoritate ne agnitum sequeretur deuietus,	3.17 (161.33)
quem uos aut ignoratis, aut agnitum et a tota Christi ecclesia custoditum pro nihilo contemnitis.	3.25 (187.16)
agnoscant. et graue hoc esse peccatum cognoscant [agnoscant],	uar. 1.27 (51.20)
sed omnes agnoscant tempus et ordinem consecrationis suae.	4.5 (216.27)

agnoscas. ut merito talem simoniacis et non Christianis habitum conuenire cognoscas (agnoscas);	uar. 5.21 (343.31)
agnoscentes. inlustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulentius agnoscentes.	2.11 (106.19)
agnoscere. et ibi aliquo modo culpas suas agnoscere.	1.27 (56.12)
agnoscerem. ut, quid de te fieri deberet, agnoscerem.	5.12 (303.8)
agnoscerent. ut omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium detulisse;	1.7 (21.3)
et deprauati uiam correctionis agnoscerent.	1.17 (35.9)
Creatorem suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento.	2.11 (104.20)
agnosceret. inposuit dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisit.	2.12 (110.30)
agnoscimus. sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus,	1.32 (69.10)
agnouimus. diligenter a fratribus monasterii, . . . agnouimus.	Praef. (7.15)
coniugem uestram, . . . aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam agnouimus.	2.10 (101.34)
AGNVS. agni. Nullus ab altithroni comitatu segregat agni,	4.20 (248.33)
praepararent . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5.21 (336.18)
Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est;	5.21 (336.23)
agni. Sicut enim agni a feris, . . . discernuntur	1.12 (28.7)
agnum. x ^{ta} die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas.	5.21 (334.19)
tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas,	5.21 (336.15)
agnus. in caeli faciem prodeunte, agnus immolari iubetur;	5.21 (334.27)
Constat autem, quia non xiiii ^a die, in cuius uespera agnus est immolatus,	5.21 (335.7)
AGO. acta. caedibus martyrum inaccessibiliter acta est.	1.6 (18.3)
maxime quod unus ex duobus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.5)
quae quondam ipso . . . in eodem concilio inter episcopos residente, ut praediximus, acta est.	5.19 (327.26)
acta. in ecclesia sint acta,	Praef. (7.25)
acta. dum male acta deorsum insequitur,	1.27 (58.16)
actis. quae persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atque inmanior fuit;	1.6 (17.29)
Tota sacra polo celis ubi floruit actis,	4.5 (217.13)
actum. Actum in mense et indictione supra scripta.	4.31 (279.10)
pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit;	1.27 (54.24)
actura. actura gratias intrat ecclesiam,	1.18 (36.23)
acturi. acturi Deo per ipsum gratias,	2.2 (84.8)
sciscitabatur, qui essent hi, quidue acturi illo conuenissent.	5.13 (311.15)
acturum. seseque tempore sequente paenitentiam acturum esse promittebat.	2.2 (84.5)
acturus. Cumque bellum acturus uideret sacerdotes eorum,	2.2 (202.20)
actus. Et rursum Hadrianus ad suscipiendum episcopatum actus est;	4.3 (211.14)
agamus. solliciti, ne umquam percuti mereamur, agamus.	1.27 (53.20)
agatur. cum praedicto Arelatense episcopo agatur,	1.14 (29.22)
agebant. inimici, qui per multos annos praedas in terra agebant,	1.15 (33.3)
pauperem uitam . . . suspecta semper mente agebant.	2.1 (79.21)
agebas. Hic labor, hoc studium, haec tibi cura, hoc pastor agebas,	3.12 (106.31)
agebat. Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	3.11 (150.3)
et quaeque poterat, pro sedando miseri furore agebat.	3.17 (162.8)
sed die dominica semper agebat, a luna xiiii ^a usque ad xx ^a am.	4.3 (206.20)
Ceada . . . qui tunc in monasterio suo, quod est in Leastingae, quietam uitam agebat,	4.3 (211.21)
monachicum in orationibus et continentia, et meditatione diuinorum scripturarum uitam sedulus agebat.	4.23 (253.17)
ubi aequo anno uno monachicum cum perpaucis sociis uitam agebat.	4.25 (264.12)
iam causa diuini amoris delectatus praemiis indefessus agebat.	5.5 (288.30)
Residebat, usecebat, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	3.5 (137.14)
agebatur. Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, de quo agebatur, sacerdotem:	4.18 (241.20)
quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae agebatur, edoceret:	1.29 (64.10)
agenda. quaeque sunt pro Christi zelo agenda disponant unanimiter;	1.29 (63.24)
agenda. usum tibi pallii in ea ad sola missarum sollemnia agenda concedimus,	2.13 (111.29)
magisque prosperantur in omnibus, quae agenda uel adquirenda disponunt.	3.19 (164.22)
cuncta, quae agenda didicerat, sollicitus agere curabat.	3.28 (194.29)
et ea, quae in scripturis agenda didicerat, operibus solerter exsequentem,	3.28 (273.18)
Et, quod maxime doctores inuare solit, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	5.22 (346.27)
Qui quoniam et doctor suauissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat exsecutor deuotissimus.	2.3 (86.13)
agenda. in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollemniter celebrantur.	4.14 (315.6)
agenda. multos ad agenda et non differendam scelerum suorum paenitudinem prouocauit.	4.23 (256.25)
agendas. monebat omnes . . . in aduersis rerum . . . fideliter Domino esse gratias semper agendas.	3.12 (151.23)
agendi. siue gratias agendi Domino semper ubicumque sedens,	2.4 (88.11)
agendo. Sed quantum haec agendo profecit,	4.28 (273.18)
ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	5.13 (313.18)
bona aliqua fecit, quae tamen uniuersa prae agendo iuuenis obnuilauit.	1.14 (30.16)
agendum. Initium namque est consilium, quid agendum, . . . esset.	1.27 (50.7)
ex caritate agendum est, et non ex furore;	1.27 (53.20)
Quicquid uero ex auctoritate agendum est,	2.5 (91.31)
uenit Cantiam, tractaturus cum Laurentio et Iusto coepiscopis, quid in his esset agendum.	2.12 (110.26)
quid agendum sibi esset, quae religio sequenda,	3.5 (137.10)
tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt;	3.19 (167.4)
quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3.29 (196.7)
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	2.9 (100.12)
agendum. curauit conferre, quid de his agendum arbitrentur.	2.11 (105.16)
quatinus diuinae inspirationis inbuta subsidii, inopportune et oportune agendum non differas.	4.25 (263.25)
quicquid mihi inposueris agendum, . . . totum facile feram.	3.30 (199.28)
agens. Qui multa agens solertia, . . . erat enim religiosus et bonus uir.	4.12 (228.18)
ibidem in pace uitam finit, nil omnino de restaurando episcopatu suo agens;	5.19 (324.12)
ille gratias agens pietati, quam erga eum, cum esset peregrinus, habere dignaretur,	5.21 (325.28)
ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens,	1.15 (32.19)
agente. hic agente impio uictore,	2.9 (84.0)
qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conueniant.	3.7 (140.3)
Haedde episcopatum agente, translatus inde in Ventam ciuitatem,	4.3 (210.19)
si forte legente eo uel aliud quid agente, repente flatus uenti maior adsurgeret.	5.7 (292.23)
Etenim illo perueniens, pontificatum agente Sergio, baptizatus est	5.19 (325.31)
eodem Agilberto tunc episcopatum agente Parisiacae ciuitatis;	5.24 (356.19)
Aedilbaldo rege Merciorum xv. agente annum inperi.	2.2 (83.32)
agente. Quod ita per omnia, ut praedixerat, diuino agente iudicio patratum est.	uar. 1.12 (28.11)
agentes. agentes (agentes) externas domesticis motibus clades,	1.13 (28.30)
Neque haec tamen agentes quicquam ab illo auxilii impetrare quierunt,	3.15 (158.13)
neque hoc agentes aliquid proficiebant.	4.19 (245.6)
gratias agentes rettulerunt ad monasterium.	5.6 (289.21)
agentes. contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam.	

agentibus. Conuuluit igitur episcopus, cunctis gaudentibus, ac Deo gratias agentibus,	5.19 (329.21)
agere. dare consilium, quid agere ualeatis.	1.1 (12.5)
et contritiones de Bretonum gente agere non cessarunt.	1.14 (29.27)
et qualiter episcopus agere in ecclesia debeat?	1.27 (48.18)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Brittaniarum episcopis agere?	1.27 (52.29)
cum eodem Arelatense episcopo debet agere,	1.27 (53.3)
ut prae agere metuat,	2.1 (78.21)
e contra episcopus gratias coepit agere Domino Christo,	2.9 (99.22)
Vt coniugem ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2.11 (104.6)
et euocatum foras, quid erga eum agere rex promississet, edocuit,	2.12 (108.3)
cuncta, quae agenda didicerat, sollicitus agere curabat.	3.19 (164.23)
'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis accepi,	3.25 (184.3)
nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, in cuius parrochia esse	
cognoscitur, agere.'	4.5 (216.21)
uisum est fratribus triduanum ieiunium agere	4.14 (233.15)
in quo toto tempore nunquam ipsa uel conditori suo gratias agere, . . . praetermittebat.	4.23 (256.19)
In hoc etenim semper quadagesimae tempus agere, . . . solebat;	4.30 (276.28)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	5.19 (323.4)
respondit propositum se . . . patria relieta, Romam iter agere coepisse.	5.19 (324.15)
celebrationem, ut diximus, praecipuae sollemnitatis sub figura coronae perpetis agere perducuit.	5.22 (347.3)
donec illum in pascha diem suos auditores, . . . suscipere ac secum agere uideret.	5.22 (348.10)
agerem. Quod dum agerem, audiui illum post tergum mihi cum gemitu dicentem:	5.6 (290.7)
utpote incertus, quid agerem, quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5.12 (306.7)
agerent. coepit abire, sicubi amicos, qui sui curam agerent, posset inuenire.	4.22 (250.3)
Quod cum residuo noctis tempore diligenter agerent,	4.23 (257.30)
ageret. plus in perniciem quam in profectum reuipulcae ageret,	1.6 (17.15)
Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis	2.9 (99.21)
et apud diuinam pietatem uerbo deprecationis ageret;	2.12 (107.10)
quid ageret, quoque pedem uerteret, nescius.	2.12 (107.18)
a mane usque ad uesperam nil aliud ageret,	2.14 (115.4)
unde offensus grauiter Agilbertus, quod haec ipso inconsulto ageret rex,	3.7 (141.2)
contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum;	3.9 (145.31)
Qui cum die quadam tale aliquid foris ageret,	4.3 (208.17)
hortabatur, ut uel tunc, antequam moreretur, paenitentiam ageret commissorum.	5.13 (311.19)
ageretur. Quod dum tribus diebus et totidem noctibus ageretur,	4.9 (223.16)
Cum ergo secunda memorati ieiunii ac supplicationis dies ageretur,	4.14 (233.24)
dixit quidam saecularium scriptorum, quia felicissimo mundus statu ageretur,	5.21 (333.23)
agi. hoc in Gallia, quae discendi uel orandi studio pertransiimus, ab omnibus agi conspeximus;	3.25 (184.24)
agimus. gratiasque ei agimus,	3.29 (198.9)
agitis. cetera, quae agitis, quamuis moribus nostris contraria, aequanimiter cuncta tolerabimus.'	2.2 (83.21)
agitur. Et cum paulo districtius agitur,	1.27 (50.7)
quia saepe sine culpa agitur, quod uenit ex culpa;	1.27 (56.13)
non tam, quod exterius agitur,	1.27 (56.29)
quod agitur, non est tamen adprobabile,	1.27 (58.11)
Veraciter enim tertia agitur ebdomada,	5.21 (336.2)
ago. Qui ait: 'Gratias quidem ago beneuolentiae tuae;	2.12 (108.8)
aucturi. aucturi [aucturi] Deo per ipsum gratias,	uar. 1.18 (36.23)
egerat. et apud Dalphinum archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat,	3.25 (182.32)
(nam multos annos in Hibernia peregrinus anchoreticam in magna perfectione uitam egerat),	5.9 (298.18)
egerunt. sed etiam ipse grex Domini eiusque pastores egerunt;	1.14 (30.6)
egisse. Columbam . . . diuinis paginis contraria sapuisse uel egisse credendum est?	3.25 (187.6)
egit. egitque abba Iohannes, ut iussione accepit pontificis,	4.18 (241.20)
At ille suscipiens eum, curam uulneribus egit;	4.22 (250.12)
flexis genibus gratias egit Deo cum omnibus, qui aderant, fratribus.	5.19 (329.2)
Quindecies ternos postquam egit episcopus annos, . . .	5.19 (330.26)
AGON. agone. animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1.7 (22.4)
agones. et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente	
suspirans.	5.11 (303.22)
AGRICOLA (fl. 429?), son of Severianus, a Pelagian bishop; brought Pelagianism into Britain.	
Agricolam. heresis Pelagiana per Agricolam inlata,	1.17 (33.25)
AIDAN, AEDAN, Saint (d. 651), first Bishop of Lindisfarne.	
Aedan. Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3 (132.26)
ad prouinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3.5 (135.19)
Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, . . . sacerdotem:	3.5 (137.13)
Aedanum. accepit namque pontificem Aedanum	3.3 (131.15)
Aidan. Sed et ipse antistes Aidan . . . a Domino praemia recepit.	3.14 (157.15)
Vt episcopus Aidan nautis et tempestatem futuram praedixit,	3.15 (157.19)
Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.10)
siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	3.26 (189.22)
episcopus Aidan, et quiue nouerat eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, . . . solebant.	4.23 (253.30)
Quia nimirum Aidan, qui primus eius loci episcopus fuit, . . . monachicam in eo conuersationem in-	
stituit;	4.27 (270.25)
Anno DCLII, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24 (354.8)
Aidani. De uita Aidani episcopi.	3.5 (135.16)
eo quod esset idem Eata unus de xii pueris Aidani,	3.26 (190.10)
Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.17)
Erat enim de discipulis Aidani,	3.28 (195.22)
Aidano. Donauerat equum optimum antistiti Aidano,	3.14 (156.8)
Aidano. Interea Aidano episcopo de hac uita sublato,	3.25 (181.3)
Haec autem dissonantia paschalis obseruantiae uiuente Aidano patienter ab omnibus tolerabatur,	3.25 (182.7)
deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum	4.23 (253.13)
fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, consecrante Aidano episcopo, suscepisse.	4.23 (253.23)
Aidanum. Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem accepit Aidanum,	3.3 (131.3)
accessit ad episcopum Aidanum,	3.15 (158.1)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	5.22 (347.20)
AIO. aiebant. Qui rursus aiebant: 'Et unde uel hoc dinoscere ualemus?'	2.2 (83.3)
ad ultimum furore commoti aiebant:	2.5 (91.25)
aiebat. Quem uidelicet ordinem nostrae salutis propheta contemplatus aiebat:	5.21 (340.19)
aio. At ego aperiens oculos aio: "Etiam; tu es antistes meus amatus."	5.6 (291.3)
Aio: "Etiam; tu es enim Boisil."	5.9 (297.8)
ait. de quo presbyter Fortunatus in Laude uirginum, . . . ait:	1.7 (18.10)
Ait iudex: 'Nomen tuum quaero,	1.7 (19.19)

Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat, cum ait:	1 10 (24.9)
At ille adludens ad nom ^m ait:	2 1 (80.21)
'Dominus,' inquit, 'ait: "Tollite iugum meum super uos,	2 2 (82.30)
Quorum causam aduentus cum intellexisset rex Ædelfrid, ait:	2 2 (84.19)
Sed sicut apostolus ait,	2 9 (98.29)
Qui ait: 'Gratias quidem ago beneuolentiae tuae;	2 12 (108.7)
Qui respondens ait:	2 12 (108.29)
Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, . . . sacerdotem:	3 5 (137.13)
pontifex, . . . adprehendit dexteram eius, et ait:	3 6 (138.23)
Qui ait: 'Mox ut uirgo . . . adpropinquauit	3 11 (150.17)
Hinc quod eidem Paulo Iacobus ait:	3 25 (185.15)
His contra Colmanus: 'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3 25 (186.34)
num praeferi potuit beatissimo apostolorum principi, cui Dominus ait:	3 25 (188.17)
Qui ait: 'Vere, rex.'	3 25 (188.23)
At ille ait: 'Nihil.	3 27 (193.20)
expergefactus sodalis respexit eum, et ait:	4 24 (259.28)
Rursus ille, qui cum eo loquebatur, 'Attamen,' ait, 'mihi cantare habes.'	4 24 (261.32)
'Et tamen,' ait, 'afferte mihi eucharistiam.'	4 25 (264.27)
Qui ait: 'Nuper occupatus noctu uigiliis et psalmis, uidi . . . quendam	5 3 (246.9)
et ait: "Postulat Quoenburg" (hoc enim erat nomen uirginis), ut ocius regrediaris ad eam.'	5 12 (308.10)
Et ait: "Vallis illa, quam apaxestis flammis feruentibus et frigoribus horrenda rigidis, ipse est locus,	5 13 (313.21)
posset eorum numero sociari, de quibus ait psalmus:	5 21 (335.3)
usquequid ait: "In eadem enim ipse die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5 21 (342.28)
ea, quam in capite suo gestabat ille, cui se confitenti Dominus ait:	5 24 (358.32)
una de eo, quod ait Isaias: 'Et claudenter ibi in carcerem	2 1 (80.3)
aiunt, interrogauit, ut aiunt, de qua regione uel terra essent adlati.	3 26 (190.8)
quod aiunt Colmanum abitutum petisse et inpetrasse a rege Osuii,	5 7 (293.15)
ALACER, cris, cre. alacer. Percipiensque alacer rediuiuae praemia uitae, Barbaricam rabiem,	4 5 (215.27)
alacri. Optime omnibus placet, quaeque definierunt . . . nos quoque omnes alacri animo libentissime	1 12 (25.20)
seriare.'	1 20 (38.26)
ALACRITAS, alacritate, tota floridae iuuentutis alacritate spoliata,	5 17 (319.9)
adsunta alacritate festinant;	5 19 (324.5)
quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et conjunctione pauefacere dicitur.	2 7 (94.9)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, . . . alacritate actionis,	
ALACRITER, sed nimis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	
ALBABETI, see ALFABETVM.	
ALBANVS, Saint (d. 304), first British martyr.	
Albani. Passio sancti Albani et sociorum eius,	1 7 (18.5)
intercessio beati martyris Albani parauerunt,	1 20 (39.25)
Albanum. Albanum egregium fecunda Britania profert.	1 7 (18.11)
confessorem Christi, . . . penes Albanum latere.	1 7 (18.23)
Cumque uidisset Albanum,	1 7 (19.3)
ac deinde ad sanctum Albanum perueniens,	1 18 (36.4)
sacerdotes beatum Albanum martyrem, . . . petierunt,	1 18 (36.23)
Albanus. Siquidem in ea passus est sanctus Albanus,	1 7 (18.7)
Qui uidelicet Albanus, paganus adhuc,	1 7 (18.12)
mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo, . . . militibus exhibuit,	1 7 (18.26)
ea hora, qua ad eum Albanus adducebatur,	1 7 (19.1)
At sanctus Albanus, . . . nequaquam minas principis metuit;	1 7 (19.11)
Albanus respondit: 'Quid ad te pertinet,	1 7 (19.16)
'Albanus,' inquit, 'a parentibus uocor,	1 7 (19.21)
Albanus respondit:	1 7 (19.25)
Igitur sanctus Albanus, . . . accessit ad torrentem.	1 7 (20.13)
In huius ergo uertice sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1 7 (21.1)
Passus est autem beatus Albanus	1 7 (21.24)
ALBATVS, a, um. albatii, quorum primi albatii adhuc rapti sunt de hac uita,	2 14 (114.26)
albatos. Dicebatque ad illos, qui mihi adsiderant, uiros albatos et praeclaros:	5 13 (312.20)
albatum, ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	5 7 (293.20)
albatorum, uidisse se albatorum caterum hominum idem monasterium intrare;	3 8 (143.13)
Errantque in hoc campo innumera hominum albatorum conuenticula,	5 12 (307.22)
ALBINVS (d. 732), Abbot of St. Augustine's Abbey: supplied Bede with materials for the Historia Ecclesiastica.	
Albini. cum consilio praefati Albini reuerentissimi patris	Praef. (6.23)
memorati abbatibus Albini industria, . . . cognouimus.	Praef. (6.31)
Denique hortatu praecipue ipsius Albini, . . . prouocatus sum.	Praef. (7.2)
Albinus. Albinus abba reuerentissimus, uir per omnia doctissimus.	Praef. (6.6)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit.	5 20 (330.29)
quod Albinus discipulus eius, . . . in tantum studiis scripturarum institutus est.	5 20 (331.7)
ALBION, ancient name of Britain.	
Albion. Britannia . . . cui quondam Albion nomen fuit,	1 1 (9.2)
ALBVS, a, um. albae. sermone Scottico Inisboufinde, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	4 4 (213.13)
albis. in albis adhuc positus, langore correptus, . . . solutus a carne, . . . est	5 7 (292.25)
albo. mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum de marmore albo pulcherrime factum.	4 19 (245.3)
Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5 16 (318.22)
ALBVS HEVVALD, see HEVVALD ALBVS.	
ALCHFLED (fl. 658), daughter of Oswy of Northumbria; married Peada, Penda's son.	
Alchfledam. postulans filiam eius Alchfledam sibi coniugem dari.	3 21 (170.1)
ALCHFRID (fl. 664), sub-king of Deira; son of Oswy and Eanfled.	
Alchfrid. porro Alchfrid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum	3 25 (182.28)
Interea rex Alchfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3 28 (194.18)
Alchfridi. Peruenit et ad ipsas principum aures, Osui uidelicet regis, et filii eius Alchfridi	3 25 (182.25)
Venerat eo tempore Agilberctus . . . amicus Alchfridi regis et Vilfridi abbatis,	3 25 (183.9)
qui etiam Vilfridum rogatu Alchfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3 25 (183.11)
At ille Britanniam ueniens, coniunctus est amicitis Alchfridi regis,	5 19 (325.10)
Alchfrido. impugnatus uidelicet . . . a filio quoque suo Alchfrido,	3 14 (154.11)
persuasus maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osuii, nomine Alchfrido.	3 21 (170.8)
quibus Osuii rex cum Alchfrido filio, . . . occurrit.	3 24 (178.3)
ALCLVITH, Dumbarton.	
Alcluth. ciuitas Brettonum munitissima . . . quae uocatur Alcluth;	1 1 (13.15)
Alcluth. occidentalis supra se, . . . habet urbem Alcluth,	1 12 (26.1)
et tendens contra occidentem terminatur iuxta urbem Alcluth.	1 12 (26.28)
ALDBERCT (fl. 731), Bishop of Dunwich.	
Aldberct. prouinciae Orientalium Anglorum Aldberet et Hadulae episcopi.	5 23 (350.13)

ALDFRID (d. 705), *King of Northumbria; remarkable for his learning.*

Aldfrid. Successit autem Eogfrido in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus.

Anno . . . dccc Aldfrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est,

Sed Aldfrid Nordanhymbrorum rex eum suscipere contempsit,

Anno dccc, Aldfrid rex Nordanhymbrorum defunctus est.

Aldfridi. Gesta uero sunt haec temporibus Aldfridi regis.

Anno autem regni Aldfridi tertio, Caedwalla, rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Roman;

secundo anno Aldfridi, qui post Eogfridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit.

Aldfrido. Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido, uiro undecumque doctissimo;

Porrexit autem librum hunc Adamnan Aldfrido regi.

scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido,

Aldfridum. cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum, regem Anglorum,

qui cum legatus suus gentis ad Aldfridum regem missus,

ALDGILS (d. 678), *King of Frisia; friendly to Wilfrid.*

Aldgilso. pulsus est Fresiam, et honorifice susceptus a barbaris ac rege illorum Aldgilso,

ALDHHELM (640?-709), *Bishop of Sherborne; educated by Theodore and Hadrian; one of the most learned*

men of his time.

Aldhelm. Denique Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, . . . scripsit,

Aldhelmo. et de scriptis eiusdem Aldhelmi.

Aldhelmo. Vna data Daniheli, . . . altera Aldhelmo, cui annis . . . strenuissime praefuit;

Aldhelmo. qui cum successore eius Aldhelmo multo tempore adhuc diaconus siue monachus fuit,

Aldhelmum. Vt Australes Saxones episcopos acceperint Eadbertum et Eallan, Occidentales Danihelem

et Aldhelmum;

ALDVINI (d. 700), *Abbot of Partney.*

Alduini. Aedilhild, soror uiroorum sanctorum Aediluiui et Alduini,

ALDVINI (d. 737), *Bishop of Lichfield.*

Alduini. prouinciae Merciorum Alduini episcopus;

Alduino. Consecratus est . . . a . . . Alduino Lyccitfeldensi, et Alduulfo Hrofensi antistitibus,

ALDVULF (d. 713), *King of East Anglia.*

Alduulf. fanum rex eiusdem prouinciae Alduulf, qui nostra aetate fuit, usque ad suum tempus perdu-

raase, . . . testabatur.

Alduulfi. Heresuid, mater Alduulfi regis Orientalium Anglorum, . . . coronam expectabat aeternam;

Alduulfo. et Alduulfo rege Estranglorum, anno xvi^o regni eius;

ALDVULF (d. 739), *Bishop of Rochester.*

Alduulf. Post quem episcopatus officium Alduulf, Berctualdo archiepiscopo consecrante, suscepit.

Itaque in praesenti ecclesiae Cantuariorum Tatuiui et Alduulf episcopi praesunt.

Alduulfo. Consecratus est . . . a . . . Alduino Lyccitfeldensi, et Alduulfo Hrofensi antistitibus,

ALEXANDRIA, *Alexandria.*

Alexandriae. per Marcum euangelistam et interpretem ipsius Alexandriae confirmata est,

ut quod extenuis per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consueat,

Cuius computum paschalis Theophilus Alexandriae praesul, . . . composuit.

Alexandriam. Damascus quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat;

ALFABETVM, *alphabeti.* Librum de orthographia, alphabeti [alphabeti] ordine distinctum.

alfabeti. Librum de orthographia, alfabeti ordine distinctum.

ALGEO, *algere.* algere, lassescere ex infirmitate naturae est.

ALGIDVS, a, um, *algida.* nunquam ipsa uestimenta uda atque algida deponere curabat,

ALIBI, ut ipsa iusserat, non alibi quam in medio eorum, . . . ligneo in locello sepulta.

ALICVBI, cum nil alicubi praesidii nisi in fuga esse uideretur,

oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.

neque alicubi ueniens absque commendaticii litteris sui praesulis suscipiatur.

omnes, qui alicubi de uestris hac egritudine laborant,

cum in eo nullam ianum, uel fenestram, uel ascensum alicubi conspicerem.

ALICVNDE, si forte aliquid ex auxilio, quo saluaret, adueniret,

ALIENO, *alienare.* cupiens se ab omnibus saeculi huius et ipsius quoque monasterii negotiis alienare,

ALIENVS, a, um, *aliena.* cuncta huius mundi uelut aliena spernendo,

et quanto in subiectis suis etiam aliena pec'a detulerit,

alienam. Per alienam messem transiens falcem mittere non debet,

alienus, si a uestrae fidei splendore, . . . ille remanserit alienus?

ALIMENTVM, *alimenta.* Et quid est aliud contra famem alimenta.

alimentis. Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,

et ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiat alimentis,

alimento. Multum est, ut tota septimana absque alimento corporis perduret;

alimentorum. nisi profusior sibi alimentorum copia daretur,

pro accipiendis alimentorum subsidiis aeternum subituri seruitium,

ALIMONIA, *alimonia.* Rogauit et ego una cum illo, promittens etiam me elimosynas in alimonia inopum

dare.

ALIQVANDIV, et dum aliquandiu uno in loco infirmitatis teneretur,

cum aliquandiu genti Anglorum praedicans nihil proficeret,

et apud eos aliquandiu demorabatur;

4.7 (230.10); 4.10 (224.26); 4.23 (255.2); 4.30 (277.2); 4.31 (278.11); 4.32 (280.10);

4.12 (303.29); 5.15 (315.18); 5.19 (323.27)

ALIQVANDO, aliquando enim ex crapula, . . . contingit.

aliquando ex naturae superfluitate uel infirmitate, . . . contingit.

aliquando ex cogitatione contingit.

ubi uix aliquando impetruit, intrauit monasterium Aebbe abbatissae,

quia liquido [qui aliquando] conperi,

nil carminum [qui aliquando] didicerat.

ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, aliquando duabus uel tribus, . . . domum non rediret,

ascendente aqua fluminis usque ad lumbos, aliquando et usque ad collum;

quas et ipse paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant,

sicque diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant,

dones etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire,

ALIQVANTISPER, ubi fatigatus infirmitate aliquantisper moratus est,

ALIQVANTO, Neque aliquanto tardius, quod petiit, impetruit;

uidebatur illa per biduum aliquanto lenius habere;

ALIQVANTVLVM, *aliquantulum.* iamque aliquantulum itineris confecissent,

Qui cum aliquantulum horae quasi adtonitus maneret,

ALIQVANTVLVM, idolatriae, quam, uiuente eo, aliquantulum intermisiisse uidebantur,

aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.

ALIQVANTVLVS, a, um, *aliquantulum.* ecclesia in Britannia aliquantulum, . . . pacem habuerat

ALIQVANTVS, a, um, *aliquanti.* ex quibus aliquanti iam dormierunt in Domino.

4.26 (268.2)

5.18 (320.4)

5.19 (329.28)

5.24 (356.3)

5.1 (282.27)

5.7 (292.12)

5.19 (322.11)

5.12 (309.31)

5.15 (317.2)

5.19 (327.20)

5.15 (315.18)

5.21 (344.9)

5.19 (326.13)

5.18 (320.29)

5.18 (320.3)

5.18 (320.26)

5.18 (320.14)

5.18 (320.2)

3.11 (149.7)

5.23 (350.15)

5.23 (350.6)

2.15 (116.11)

4.23 (253.9)

4.17 (239.9)

5.23 (349.2)

5.23 (350.11)

5.23 (350.7)

5.21 (337.9)

5.21 (341.13)

5.21 (341.17)

5.15 (316.22)

5.24 (359.26)

5.24 (359.26)

1.27 (55.33)

5.12 (310.19)

4.19 (244.24)

2.20 (125.27)

3.2 (130.27)

4.5 (216.14)

4.14 (234.18)

5.12 (307.13)

5.12 (306.31)

3.19 (167.32)

1.26 (47.2)

1.32 (68.26)

1.27 (53.13)

2.11 (105.23)

1.27 (55.34)

1.27 (60.9)

4.14 (235.10)

4.25 (263.29)

1.15 (32.12)

1.15 (32.31)

5.4 (287.14)

1.19 (37.10)

3.5 (137.3)

3.25 (183.10)

5.11 (302.26);

1.27 (60.3)

1.27 (60.4)

1.27 (60.5)

4.19 (243.28)

4.22 (252.12)

4.24 (259.14)

4.27 (270.10)

5.12 (310.17)

5.12 (310.22)

5.21 (338.6)

5.24 (360.5)

4.1 (203.30)

1.15 (32.14)

3.3 (131.14)

4.19 (245.18)

1.23 (42.24)

4.3 (208.32)

2.5 (91.6)

4.25 (265.28)

1.8 (22.5)

5.11 (303.17)

aliquanto. Transacto autem tempore aliquanto,	3.11 (149.18)
At interiecto tempore aliquanto,	3.17 (160.12)
Rursumque peracto tempore aliquanto,	3.17 (160.29)
Quae consuetudo per omnia aliquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhymbrorum seruata est.	3.26 (191.23)
Dumque aliquanto tempore apud comitem teneretur,	4.22 (251.2)
qui regno Merciorum nobilissime tempore aliquanto praefuerat,	5.19 (321.28)
aliquantum. ut. . . post aliquantum utriusque partis conflictum, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5.19 (329.31)
aliquantum. Et post aliquantum horae spatium resedit qui uexabatur.	3.11 (150.14)
ALIQVATENVS. siquis eorum mitior et ueritati aliquatenus propior uideretur,	1.14 (30.2)
culpa aliquatenus toleranda est,	1.27 (51.34)
quae licita ac legitima, et tamen in eorum actu aliquatenus fedamur:	1.27 (58.8)
ALIQVI, aliqua, aliquod, alicuius. 4.10 (224.26); 5.21 (337.30).	
aliqua. 4.24 (261.26).	
aliqua. 1.27 (54.8); 1.27 (56.16).	
aliqua. 1.30 (65.17).	
aliqua. 1.30 (65.24); 2.16 (117.14).	
aliqua. 3.13 (153.9); 5.13 (313.17); 5.21 (342.23).	
aliquam. 1.25 (45.29); 3.2 (130.19); 3.23 (174.30); 4.1 (203.33).	
aliquem. 1.27 (58.19); 1.27 (60.11); 5.2 (283.16); 5.9 (298.21).	
aliqui. 3.26 (191.6).	
aliquo. 1.27 (56.12); 1.27 (61.21).	
aliquo. 4.25 (266.8); 5.1 (282.2).	
aliquod. 2.12 (110.25); 4.13 (231.15); 4.26 (268.14); 5.2 (284.3).	
aliquos. 2.1 (80.25); 3.5 (136.2); 3.22 (172.22).	
ALIQVIS, aliqid, aliqua. 4.7 (219.14); 4.30 (277.26); 5.2 (283.6); 5.12 (303.31); 5.15 (317.5); 5.19 (329.4).	
aliqui. 4.27 (269.18).	
aliquibus. 5.9 (296.11).	
aliquid. 1.8 (22.19); 1.12 (27.16); 1.27 (49.1); 1.27 (49.25); 1.27 (49.34); 1.27 (51.31); 2.5 (90.14); 2.12 (107.27); 2.12 (109.2); 2.12 (110.3); 2.13 (111.29); 2.13 (112.20); 2.20 (125.16); 3.2 (130.23); 3.6 (138.19); 3.8 (143.5); 3.9 (146.10); 3.11 (150.4); 3.11 (150.24); 3.13 (153.21); 3.14 (156.32); 3.15 (158.13); 3.25 (188.24); 4.3 (203.17); 4.3 (209.24); 4.11 (226.10); 4.11 (227.9); 4.24 (259.24); 4.25 (263.10); 4.27 (271.1); 5.2 (284.15); 5.9 (296.5); 5.9 (296.25); 5.10 (299.29); 5.12 (309.12); 5.13 (311.29); 5.13 (312.8); 5.14 (313.29).	
aliquis. 2.2 (82.1); 2.7 (94.17); 2.12 (109.16); 3.9 (145.6); 3.10 (147.5); uar. 3.26 (191.6); 4.14 (234.16); 5.14 (314.26).	
aliquis. 4.8 (221.12); 4.9 (222.21).	
aliquo. 2.20 (125.19); 4.3 (212.1); 4.5 (217.8).	
aliquo. 4.5 (216.7).	
aliquo. uar. 5.23 (350.21).	
aliquos. 2.9 (98.27); 4.14 (235.16); 5.10 (299.18); 5.21 (337.18).	
ALIQVOT. Cumque praefatus clericus aliquot diebus apud eum hospitaretur,	1.7 (18.21)
quae ille suscepta xxxiii annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit.	3.8 (142.6)
ita ut aliquot laesi, omnes terri, impugnare ultra urbem cessarent,	3.16 (159.20)
Contigit autem post aliquot annos,	3.17 (160.19)
Et relictis in ecclesia suis fratribus aliquot, primo uenit ad insulam Hii.	4.4 (213.8)
Cum ergo aliquot annos huius monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praeesset,	4.23 (254.1)
regnum illud aliud [aliquot] temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	uar. 4.26 (268.14)
atque oportunos aliquot dies uentos expectarent,	5.9 (298.7)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat, ut petebant, aliquot diebus secum retinuit.	5.10 (300.6)
Postquam uero per annos aliquot in Friesia, qui adueniant, docuerunt,	5.11 (302.29)
Ipso autem ante aliquot annos ex hac luce substracto, episcopatus usque hodie cessauit.	5.18 (321.22)
didicit aliquos psalmos, et aliquot codices;	5.19 (323.5)
In quo uidelicet monasterio cum aliquot annis Deo seruaret,	5.19 (323.10)
cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset,	5.19 (324.28)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . iubente apostolico papa, diebus aliquot legeretur.	5.19 (327.25)
Provincia Australium Saxonum iam aliquot annis absque episcopo manens ministerium . . . quaerit	5.23 (350.21)
ALIQVOTES. quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiiii ^a luna, factis.	3.25 (187.23)
quod aeuo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4.19 (243.20)
Contigit autem tactu indumentorum eorundem . . . infirmitates alias aliquoties esse curatas	4.19 (248.15)
aliquoties equo sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.24)
In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt.	4.30 (277.25)
ALITER. aliter quam se ueritas habet,	Praef. (8.4)
ordinare episcopum non aliter nisi sine episcopis potes.	1.27 (52.9)
Quod tamen aliter populus spiritalis intellegens	1.27 (59.28)
Et siquid aliter sapitis, et hoc quoque uobis Deus reuelabit.	3.4 (135.13)
quod non aliter, quam uiuebat cum suis, ipse docebat.	3.5 (135.24)
Sed heu, pro dolor! longe aliter erat;	3.14 (155.19)
Neque aliter, quod petebat, inpetrare potuit.	3.21 (170.1)
Vnde ab omnibus, etiam his, qui de pascha aliter sentiebant, merito diligebatur;	3.25 (182.12)
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4.24 (261.13)
ALIVS, alia, aliud. alia. 1.27 (48.26); 2.14 (115.8); 3.10 (147.3); 3.14 (156.10); 3.26 (191.17); 4.8 (220.22); 5.21 (339.18).	
alia. 3.4 (135.4); 3.11 (148.14); 3.25 (185.22); 3.25 (185.34); 4.22 (250.33); 4.24 (260.8).	
alia. 3.8 (143.28); 4.10 (224.17).	
alia. 1.3 (15.29); 1.22 (42.2); 1.27 (57.25); 2.1 (78.28); 2.1 (79.32); 2.2 (81.21); 3.5 (135.21); 3.8 (143.30); 3.8 (144.14); 3.11 (149.11); 3.13 (152.19); 3.19 (161.31); 3.27 (192.28); 4.5 (215.19); 4.5 (217.9); 4.12 (228.25); 4.22 (251.17); 4.22 (251.34); 4.24 (261.8); 4.27 (269.21); 4.29 (271.20); 4.32 (280.25); 5.11 (302.19); 5.12 (309.16); 5.18 (321.1); 5.18 (321.8); 5.19 (324.26); 5.20 (331.7); 5.20 (331.26); 5.21 (334.12).	
aliae. 1.2 (14.25); 1.11 (24.23).	
aliam. 1.1 (12.6); 1.12 (27.14); 1.27 (61.25); 3.7 (140.11); 3.8 (144.18); 4.24 (260.9); 5.10 (298.31).	
alias. 3.14 (156.20); 4.19 (246.15); 4.28 (271.14).	
alii. 1.7 (22.1); 1.15 (32.30); 1.15 (32.33); 1.15 (33.1); 1.27 (50.4); 1.27 (52.14); 1.27 (60.15); 2.1 (77.16); 2.14 (114.24); 2.14 (114.28); 3.24 (179.11); 3.27 (192.14); 4.19 (245.12); 4.24 (259.4); 4.32 (279.29); 5.9 (296.18); 5.19 (325.32); 5.19 (326.9); 5.19 (328.5).	
alii. 2.1 (73.16); 5.2 (284.16).	
alii. 1.24 (44.8); 1.28 (62.19); 2.2 (84.15); 2.9 (97.5); 2.9 (99.32); 3.19 (168.29); 3.22 (173.1); 3.23 (177.8); 4.14 (236.5); 4.27 (270.6); 4.28 (272.22); 5.1 (281.15); 5.6 (289.14); 5.13 (313.5); 5.19 (327.2).	
alii. 1.27 (55.9); 1.27 (55.13).	
alii. 3.8 (143.21); 3.8 (144.22); 3.17 (160.1); 3.25 (182.20); 3.25 (183.14); 4.18 (242.10); 4.23 (258.20); 4.24 (261.2).	
alii. 4.5 (217.9); 5.15 (315.22).	
alio. 4.3 (212.1); 4.7 (220.17); 4.28 (271.27).	
alio. 2.9 (97.24); 4.6 (218.21); 4.23 (257.2); 5.5 (288.2).	
aliorum. Praef. (6.19); Praef. (7.21); 1.18 (36.5); 1.27 (52.5); 1.28 (62.21); 1.28 (62.24).	
aliorum. 4.11 (226.11).	

- alios.** 1.7 (20.17); 1.14 (29.18); 1.23 (42.21); 1.26 (47.18); 1.28 (62.17); 2.1 (79.32); 2.1 (81.1); 3.13 (152.24); 4.22 (249.25); 5.11 (303.14); 5.12 (304.25); 5.21 (341.21).
- aliud.** 1.27 (55.34); 5.16 (318.20).
- aliud.** 1.30 (65.33); 2.1 (78.10); 2.13 (112.13); 2.14 (115.4); 2.17 (119.10); 2.19 (122.19); 3.16 (158.28); 3.17 (162.2); 3.22 (173.19); 3.27 (194.8); 4.3 (210.18); 4.11 (227.5); 4.18 (241.33); 5.1 (281.22); 5.3 (285.2); 5.4 (286.28).
- alium.** 2.1 (76.14); 2.9 (99.16); 3.7 (140.29); 3.28 (195.7); 4.1 (202.13); 4.1 (202.21); 4.22 (250.21); 5.6 (291.27); 5.24 (359.27).
- alius.** 1.27 (60.14); 2.13 (112.3); 3.5 (137.3); 3.10 (146.26); 3.24 (178.4); 4.14 (235.18); 4.14 (235.19); 4.23 (255.17); uar. 5.13 (311.1); 5.13 (312.26); 5.14 (313.26); 5.19 (323.30).
- ALECTVS** (d. 296), *usurper of the Roman authority in Britain.*
- Alectus.** tandem fraude Alecti socii sui interfectus est. 1.6 (17.22)
- ALLEGRO.** Alectus postea ereptam Carausio insulam per triennium tenuit; 1.6 (17.22)
- ALLEGRO (ADL-).** adlegabat. cuius necessitatem ipsa debilitas etiam sine precibus adlegabat; 1.21 (40.24)
- ALLEGORICVS,** a, um. allegoricae. De aedificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii. 5.24 (358.1)
- In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum i. 5.24 (358.11)
- allogoricae.** De aedificatione templi, allegoricae [allogoricae] expositionis, sicut et cetera, libros ii. uar. 5.24 (358.1)
- ALLELVIA.** alleluia. iam dudum in diuinis laudibus Hebreum coepit alleluia resonare. 2.1 (78.11)
- alleluia.** quoniam peccauimus. Alleluia. 1.25 (46.28)
- Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari. 2.1 (80.21)
- alleluiaum.** alleluiaum tertio repetitam sacerdotis exclamabant. 1.20 (39.7)
- ALLIO (ADL-).** adlidebantur. ignauis propugnatores miserrime de muris tracti solo adlidebantur. 1.12 (28.4)
- ALLIGO.** alligare. et dissolutum mihi emicranis iuncturam componere atque alligare iussit. 5.6 (291.25)
- alligari.** sed nec ab illo, nec cum illic duceretur, uallatus potuit alligari. 4.22 (251.17)
- alligauit.** ac residens, sua uulnera, prout potuit, ipse alligauit; 4.22 (250.2)
- ALLEGORICAE,** see ALLEGORICVS, a, um.
- ALLOCVTIO.** allocutione. cumque allocutione eius refecti, et benedictione petita domum rediremus, 5.1 (281.17)
- ALLOQVIVM.** alloquium. mentem . . . cotidie per studiosae lectionis roboraret alloquium. 2.1 (75.12)
- ALLOQVOR (ADL-).** adlocuta. Quod dum fieret, quasi uiuentem adlocuta, rogauit, 4.9 (223.5)
- alloquens. proprio eam nomine quasi praesentem alloquens, 'Eadgyd, Eadgyd, Eadgyd'; 4.8 (221.1)
- et quasi familiari me uoce alloquens, 'Bene facis,' inquit, 4.25 (264.31)
- ALLVDO (ADL-).** adludens. At ille adludens ad nomen ait: 2.1 (80.21)
- ALMVS,** a, um. **alma.** Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres, 4.20 (248.19)
- Nec putet in tumultu uirginis alma caro. 4.20 (248.20)
- Alma nouae scandens felix consortis uitae, 5.8 (295.16)
- alma.** Alma Deus Trinitas, quae saecula cuncta gubernas, 4.20 (247.9)
- Adnue iam coeptis, alma Deus Trinitas. 4.20 (247.10)
- Quid petis, alma, uirum, sponso iam dedita summo? 4.20 (248.11)
- Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uirum? 4.20 (248.12)
- almus.** Cuius fonte meras sumeret almus aquas, 5.7 (293.12)
- ALNE,** the *Alne in Northumberland.*
- Alne. congregata synodo . . . iuxta fluuium Alne, in loco, qui dicitur Adtuifyrdi, 4.28 (272.15)
- ALO.** alendis. et alendis apta pecoribus ac iumentis; 1.1 (9.17)
- ALRIC** (fl. 725), son of *Witred of Kent.*
- Alricum. et regni, . . . filios tres, Aedlberctum, Eadberctum, et Alricum, reliquit heredes. 5.23 (348.20)
- ALTARE.** altare. Euasit autem ignem altare, quia lapideum erat; 2.14 (115.20)
- nulla ecclesia, nullum altare in tota Berniciorum gente erectum est, 3.2 (130.5)
- cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumendi stat; 5.16 (318.19)
- maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminibus exstat. 5.16 (318.21)
- altare.** Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum, 2.3 (86.11)
- in eodem fano et altare haberet ad sacrificium Christi, 2.15 (116.8)
- et corpus ipsum de porticu ablatum prope altare esset recondendum, 3.19 (168.19)
- in qua super altare pro defunctis honoratis sacrificium solet offerri, 5.16 (317.32)
- altare ad orientem habens angusto culmine protectum, 5.17 (318.33)
- positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum, 5.19 (330.6)
- altaria.** altaria construantur, reliquiae ponantur. 1.30 (65.9)
- altaria.** passim sacerdotes inter altaria trucidabantur, 1.15 (32.25)
- suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiamus, . . . contradamus. 2.13 (112.33)
- quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet, 5.16 (318.3)
- ut . . . in uenerationem illorum poneret altaria, 5.20 (331.21)
- altaris.** ad ministerium altaris ordinatus, 2.1 (75.11)
- in quibus et crucem magnam auream, et calicem aureum consecratum ad ministerium altaris, 2.20 (126.10)
- atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt. 3.17 (160.14)
- constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem, ad orientem altaris, 3.19 (168.22)
- ecclesia est . . . facta, et in illa corpus ipsius ad dexteram altaris reconditum. 3.23 (176.17)
- qui ecclesiasticum gradum, hoc est altaris officium, apte subirent, 4.23 (254.20)
- habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uoce dedicatam, 5.10 (300.11)
- Adtondebantur omnes in coronam ministri altaris ac monachi; 5.21 (346.10)
- altarium.** et uestimenta altarium, ornamenta quoque ecclesiarum, 1.29 (63.9)
- ALTARIUM.** altario. quae fidelium oblationibus accedunt altario; 1.27 (48.17)
- ALTER,** tera, terum. alter. 1.12 (25.29); 2.14 (114.26); 2.17 (119.32); 2.20 (124.27); 2.20 (125.5); 4.19 (243.6); 4.32 (279.18); 5.6 (290.15); 5.10 (299.23); 5.13 (311.1).
- altera.** 1.27 (49.19, 20); 5.18 (320.26); 5.23 (349.7, 9).
- altera.** 5.21 (335.11).
- alteram.** 5.12 (304.18).
- alteri.** 1.27 (53.16); 4.5 (216.26); 5.9 (297.22).
- alteri.** 4.5 (217.5).
- alterius.** 4.5 (216.3).
- alterius.** 2.1 (79.12); 4.24 (262.5); 5.10 (300.8); 5.19 (324.14).
- altero.** 3.22 (172.26); 5.21 (342.16).
- altero.** 5.21 (338.11).
- alterum.** 2.18 (120.18); 2.18 (121.23); 3.19 (168.3).
- alterum.** 3.19 (165.25); 5.12 (305.2).
- alterum.** 4.4 (213.2); 4.6 (218.27).
- ALTERNVS,** a, um. **alternis.** quoties per fraternos affatus unanimitatem dilectionem quadam contemplatione alternis aspectibus repraesentat. 2.18 (120.29)
- ALTERVTER,** alterutra, alterutrum. **alterutrum.** pacatis alterutrum regibus ac populis, 4.21 (249.13)
- Qui dum sese alterutrum caelestis uitae poculis debriarent, 4.29 (274.19)
- coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus. 5.19 (328.3)
- ALTISSIMVS,** a, um. **altissimi.** id est ualli latissimi et altissimi, 1.12 (26.22)
- altissimus.** 'intonuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit uocem suam; 4.12 (210.30)
- ALTITHRONVS,** a, um. **altithroni.** Nullus ab altithroni comitatu segregat agni, 4.20 (248.33)

Quam affectu tulerat nullus ab altithroni.	4.20 (248.34)
ALTITVDO. altitudine. et his urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae est contigua.	3.16 (159.6)
Mons Oliuarum altitudine monti Sion par est,	5.17 (318.26)
altitudini. cuius neque longitudini hinc uel inde, neque altitudini ullus esse terminus uideretur.	5.12 (307.10)
altitudinis. quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.23)
altitudo. Sed priusquam altitudo parietis esset consummata,	2.14 (114.14)
(tanta autem erat altitudo aggeris, quo mansio eius erat uallata,	4.28 (272.11)
ALTIVS. placuitque . . . ut lapis, . . . amoueretur, et altius ipso in loco reponeretur;	3.8 (143.34)
sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.15)
ALTVS, a, um. alta. sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit;	4.7 (220.11)
At cum idem globi ignium sine intermissione modo alta peterent,	5.12 (305.33)
Haec circa aerea rota laet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.5)
altam. ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altam reddiderit.	3.9 (145.22)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset,	3.11 (149.13)
alto. quare . . . ceteris quiescentibus, et alto sopore pressis, solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2.12 (108.26)
alto. uocem ab Euroauro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4.3 (208.23)
altum. murum . . . viii pedes latum, et xii altum,	1.12 (27.23)
altum. et hoc facto, elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	3.2 (129.5)
contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus,	3.10 (147.15)
Cum ergo in altum esset elatus,	3.19 (165.16)
non eleuata in altum uoce, sed profusus ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.29)
altus. e terra uelut murus extruitur altus supra terram,	1.5 (16.27)
En Deus altus adit uenerandae uirginis alium,	4.20 (247.17)
Liberet ut homines, en Deus altus adit.	4.20 (247.18)
radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, omni nocte supra locum fulgebat illum,	5.10 (300.33)
ALVEYS. alueo. illico siccato alueo,	1.7 (20.16)
alueum. qui tunc praee inundantia pluuiarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat.	3.24 (178.18)
ALVVS. alium. En Deus altus adit uenerandae uirginis alium,	4.20 (247.17)
AMABILIS, e. amabilis. et ipse amabilis omnibus praeuit.	3.14 (155.2)
'Namque hospes,' inquit, 'ille amabilis, . . . ad me quoque hodie uenire,	4.3 (209.14)
occisus est Aelfuini frater regis Ecgfridi, . . . utrique provinciae multum amabilis.	4.21 (249.7)
'Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans.	5.19 (326.32; 327.30)
cum uenisset . . . Deo amabilis, et cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos, Ecgberet,	5.22 (346.23)
AMANTISSIMVS, a, um. amantissimae. Venit autem cum illo et filius Sigheri . . . iuuenis amantissimae	5.19 (322.7)
aetatis et uenustatis,	
amantissimum. uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis amantissimum Deo patrem Oidilu-	
alium	5.1 (282.7)
amantissimum. apparuit magister quondam meus, et nutritor amantissimus Boisil,	5.9 (297.7)
AMARITVDO. amaritudo. Qua ex re non modica nobis amaritudo congesta est,	2.11 (105.10)
AMATOR. amator. Tantumque rex ille caelestis regni amator factus est,	3.18 (162.24)
AMBIGO. ambigo. Hoc non ambigo fraternitatem tuam esse requisitam,	1.27 (54.3)
quia nimirum haec Deo placuisse non ambigo.	3.17 (161.31)
AMBIO. ambierant. Adulerunt autem ei et partem indumentorum, quae corpus sanctum ambierant,	4.30 (277.4)
AMBITIO. ambitionem. viii: 'Vt nullus episcopus rex se praefaret alteri per ambitionem;	4.5 (216.27)
AMBO, ambae, ambo. ambo, qui ambo ei exuli nati sunt de Quoenburga	2.14 (114.22)
ibique ambo in infantia defuncti,	2.20 (126.5)
Donauerunt autem ambo reges eidem episcopo ciuitatem,	3.7 (139.29)
Veneruntque illo reges ambo, pater scilicet et filius;	3.25 (183.19)
quia unum ambo sapimus cum ceteris, qui hic adsident, ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (184.15)
corrupti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime afflicti;	3.27 (192.28)
Et quia litteris sacris simul et saecularibus, . . . abundanter ambo erant instructi,	4.2 (204.26)
ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.9)
Erat autem filia Eanfridi fratris Enheri, qui ambo cum suo populo Christiani fuere.	4.13 (230.27)
Cumque oblato poculo biberemus ambo,	5.3 (286.15)
Erant autem unus ambo, sicut deuotionis, sic etiam uocabuli;	5.10 (299.20)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.18 (320.27)
ambos. Respondebant Scotti, quia non ambos eos caperet insula,	1.1 (12.3)
amborum. In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt.	4.30 (277.25)
AMBVLVS. ambulabat. in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens	
stetit, et ambulabat;	5.2 (284.18)
ambulabant. pedes habent, et non ambulabant;	2.10 (102.18)
ambulando. moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	4.3 (206.25)
ambulans. et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.19)
ambulare. qui, nisi a te moti fuerint, ambulare non poterunt,	2.10 (102.35)
in quo ille, quamuis ambulare solitus, uel annum fluere transire, . . . posset.	3.11 (156.9)
ambularemus. cumque ambularemus, deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis,	5.12 (304.30)
AMBROSIVS AVRELIANVS (fl. 450), a Roman who aided the Britons to resist the Jutes led by Hengist and	
Horsa.	
Ambrosio Aureliano, duce Ambrosio, Romano homine,	1.16 (33.4)
Vtebantur eo tempore duce Ambrosio Aureliano, uiro modesto,	1.16 (33.12)
AMFLEAT, Ambleteuse, near Boulogne.	
Amflead. in sinu maris, qui uocatur Amflead,	1.33 (70.27)
AMICA. amica. Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;	4.20 (247.21)
Virginitate micans gaudet amica cohors.	4.20 (247.22)
AMICALIS, e. amicali. Haec . . . cum rex Osui regi Sigbercto amicali et quasi fraterno consilio saepe	
inculcebat,	3.22 (172.11)
AMICISSIMVS, a, um. amicissimam. Ecgfrid . . . uastauit misere gentem innoxiam, et nationi Anglorum	
semper amicissimam,	4.26 (266.17)
amicissimum. celandus in domum comitis Hunualdi, quem etiam ispum sibi amicissimum autumabat.	3.14 (155.18)
amicissimus. Quod cum uideret Lilla minister regi amicissimus,	2.9 (99.11)
AMICITIA. amicitia, uel amicitia uel ferro sibi met inter eos sedes, . . . uindicant;	1.1 (12.21)
amicitiae. Erat enim presbyter . . . inuadendum uiro Dei spiritalis amicitiae federe copulatus	4.29 (274.12)
amicitiam. aut exteriorum sibi uirosum amicitiam comparant.	4.25 (265.21)
peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii	5.19 (324.22)
amicitiis. At ille Britanniam ueniens, conuinctus est amicitii Alechfridi regis.	5.19 (325.9)
AMICTVS. amictu, et inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum	
santuarii posuerunt.	4.30 (277.16)
AMICVS. amici. Et quidem, ut dixi, prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret;	4.26 (267.5)
amicis. eosque, ubicumque poterat, amicis per monasteria commendans,	4.26 (267.22)
amicis. Verum adhuc cum amicis principibus et consularis suis sese de hoc conlaturum esse dicebat,	2.13 (111.12)
corpusque eius ab amicis propter amorem sancti Martini, . . . Turonis delatum . . . est.	4.18 (242.20)

cum temere exercitum . . . duxisset, multum prohibentibus amicis, et maxime beatæ memoriæ Cudbercto,	
partem de capillis, quam more reliquiarum rogantibus amicis dare, . . . possent.	4.26 (266.28)
amico. Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico præstaret,	4.32 (280.7)
Cumque presbyter portionem, quantam voluit, amico dedisset,	4.32 (280.13)
amico. Abeunte igitur amico, remansit Aeduini solus foris,	4.32 (280.15)
amicorum. tandem iuante amicorum consensu credidit,	2.12 (108.16)
amicos. coepit abire, sicuti amicos, qui sui curam agerent, posset inuenire.	3.22 (172.12)
et siue per amicos angelos in fine nobis ostendenda, siue per hostes.	4.22 (250.3)
amicum. ammonens, quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum optimum . . . auro vendere,	5.13 (313.13)
Aedilred æcutum ad se Coïnnredum, quem pro se regem fecerat, amicum episcopo fieri petiit,	2.12 (110.8)
amicus. Quod ubi fidelissimus quidam amicus illius animaduertit,	5.19 (329.27)
uenit ad eum præfatus amicus illius,	2.12 (108.1)
misit in Galliam nutriendos regi Daegberecto, qui erat amicus illius,	2.12 (109.33)
qui erat cognatus et amicus eius, habens sororem ipsius coniugem,	2.20 (126.4)
Erat enim rex eiusdem gentis Sigberct, . . . amicus eiusdem Osulu regis,	3.21 (170.9)
Venerat eo tempore Agilberctus . . . amicus Alehfridi regis et Vilfridi abbatis,	3.22 (171.23)
AMITA. amita. intrauit monasterium Aebbe abbatissæ, quæ erat amita regis Ecgfridi,	3.25 (183.9)
AMITTO. amiserat. deprecans, ut usum caeco, quem amiserat, restitueret,	4.19 (243.30)
amisi. Perpendo itaque, quid tolero, perpendo, quid amisi;	2.2 (82.9)
amisit. Britanniam pene amisit;	2.1 (74.25)
amissi. quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat;	1.3 (15.30)
amittere. quod de terrenis rebus uidetur amittere.	1.10 (24.2)
amitterent. quatinus cor mutantes, aliud de sacrificio amitterent, aliud retinerent;	1.27 (50.19)
amitteret. quasi ad hoc solummodo lucem amitteret temporalem,	1.30 (65.33)
AMIXTIO. amixtio. licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest,	4.10 (225.10)
amixtionem. post amixtionem propriæ coniugis, et lauari purificationem quaerere,	1.27 (57.30)
In quibus tamen uerbis non amixtionem coniugum iniquitatem nominat,	1.27 (57.6)
Tunc autem uir, qui post amixtionem coniugis lotus aqua fuerit,	1.27 (59.17)
amixtionis. sed ipsam uidelicet uoluntatem amixtionis.	1.27 (58.7)
AMMONEO, <i>see</i> ADMONEO.	
AMNIS. amne. id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfuerit Tino amne separata,	5.2 (283.10)
amnem. Peruenit autem ad regem primo die paschæ iuxta amnem Deruentionem,	2.9 (99.6)
Ostenditur autem locus ille . . . non longe ab Eburaco ad orientem, ultra amnem Doruentionem,	2.13 (113.22)
Est autem factum in monasterio, quod iuxta amnem Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4.32 (279.22)
quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam,	5.21 (332.28)
et eis populis, qui ultra amnem Sabrinam ad occidentem habitant. Valchstod episcopus;	5.23 (350.16)
amni. Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent iniecta,	5.10 (300.28)
amnis. eumque . . . occidit in finibus gentis Merclorum ad orientalem plagam amnis, qui uocatur Idla;	2.12 (110.19)
quorum prior locus est in ripa Pentæ amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.9)
quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam,	5.21 (332.27)
amniun. in quo ille, quamuis ambulare solitus, uel amniun fluentia transire, . . . posset.	3.14 (156.9)
AMO. amabam. qui me ad caelestia, quæ semper amabam, ac desiderabam, præmia uocare uenerunt,	4.3 (209.33)
amabat. Aidan non plus quam xii ^o post occisionem regis, quem amabat, die, id est pridie Kalendas Sep-	
tembres, . . . præmia recepit.	3.14 (157.16)
uxor tantum, quæ amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.8)
amanda. Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1.27 (56.26)
amanda. atque ad caelestia semper amanda, petenda, et quaerenda peruiolans.	1.27 (49.29)
amare. Nil enim huius mundi quaerere, nil amare curabat.	2.7 (94.10)
quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixæ amare, diligenter erudire solebant.	3.5 (135.26)
qui catholice ecclesiæ regulas sepi semper, et amare didicerat.	4.23 (253.32)
amaret. mortem . . . ut ingressum uitæ, et laboris sui præmium amaret.	5.19 (325.11)
amaretur. ut merito à maioribus quasi unus ex ipsis amaretur, ueneraretur, amplecteretur,	2.1 (74.12)
amatus. aio: "Etiam; tu es antistes meus amatus."	5.19 (322.28)
amo. Hæc in præfatio antistite multum conpletor et amo,	5.6 (291.3)
AMOENITAS. amoenitatem. In cuius amoenitatem loci cum nos intraturos sperarem,	3.17 (161.30)
AMOENVS, a. um. amoenum. Erat . . . monasterium siluarum et maris uicinities amoenum,	5.12 (308.4)
AMOR. amor. et odium ueritatis, amorque mendacii,	3.19 (164.13)
Cum uero non amor ortandi subolis,	1.14 (30.1)
quod sibi fraternus amor multis utile futurum inponebat.	1.27 (58.28)
Sobrietatis amor multis in orbe uiget.	2.1 (75.19)
Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quæ coeperat, tale uultus angelici	4.20 (248.4)
lumen,	
amore. percipiendū ex religiosæ uitæ consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	4.27 (269.32)
immo totius gentis subpositæ uobis intelligentiam in amore sui facilius inflammaret.	1.27 (56.26)
et ita in amore Redemptoris sui immutata deuotione persistens inuigilet,	2.11 (101.27)
immo fidem suam, quæ omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniæ perdere.	2.11 (105.4)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	2.12 (110.10)
uel iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit.	3.4 (134.19)
multumque renitentem, studio et amore pii laboris, ipse eum manu sua leuauit in equum;	3.19 (164.2)
"oportet nos admonitioni eius caelestis, debito cum timore et amore respondere;	4.3 (206.27)
Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanæ et apostolicæ institutionis,	4.3 (211.9)
erat femina . . . ad sæculi huius dignitatem nobilis, et in amore futuri sæculi nobilior;	1.5 (24.15)
tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.2 (228.3)
pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisitare, . . . solebant.	1.23 (253.31)
quæ illam immenso amore diligebat,	4.23 (258.12)
in quibus cunctis homines ab amore scelorum abstrahere, . . . curabat.	4.24 (261.9)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terræ pio ductus amore uenerat.	5.7 (292.31)
Quæque patrum uirtus, et quæ congererat ipse Cædual arripotens, liquit amore Dei;	5.7 (293.10)
episcopalem uitam siue doctrinam magis insito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exerce-	
bat.	5.18 (320.11)
adtonsus est ab eo, et in tanto habitus amore, ut heredem sibi illum facere cogitasset.	5.19 (324.31)
Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore Fecit,	5.19 (330.10)
amorem, quas relegendes cognouimus eius piissimam deuotionem, feruentissimumque amorem,	3.29 (196.24)
"Rogo," inquam, "dilectissimi fratres, propter timorem et amorem Redemptoris nostri,	4.5 (215.16)
Quo beneficio multum antistes cor omnium in suum conuertit amorem,	4.13 (232.3)
corpusque eius ab amicis propter amorem sancti Martini, . . . Turonis delatum . . . est.	4.18 (242.20)
uulgus . . . a uita stultæ consuetudinis ad caelestium gaudiorum conuertere curabat amorem.	4.27 (269.17)
renouato ad amorem caelestium spiritus mentis nostræ,	5.21 (339.34)
amori. alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amori caelestium præponimus;	3.19 (165.25)
amoris. neque hos quisquam, . . . contingere præ magnitudine uel timoris eius auderet, uel amoris uellet.	2.16 (118.14)
iam causa diuini amoris delectatus præmiis indefessus agebat.	4.25 (264.11)

AMOVEO. amotis. Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caeduala suscepit imperium.	4.12 (228.1)
amoto. quatinus amoto torpore perniciosissimi cultus.	2.11 (106.1)
amoueret. mox doloris siue caliginis incommodum ab oculis amoueret.	4.19 (246.19)
amoueretur. placuitque . . . ut lapis. . . amoueretur, et altius ipso in loco reponeretur;	3.8 (143.34)
amouerit. Vt idem admotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	3.16 (158.27)
AMPLECTOR. amplectendam. nullam magis sequendam nobis amplectendamque iure dixerim ea,	5.21 (342.26)
amplecteretur. quasi concius sibi regni caelestis, amplecteretur.	1.26 (47.28)
ut merito a maioribus quasi unus ex ipsis amaretur, ueneraretur, amplecteretur,	5.19 (322.28)
amplecti. ut uel tunc diuino se seruitio pariter mancipant, cum amplius pariter mundum amplecti,	4.11 (225.29)
amplectimini. sed tamen indicio fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in abdito cordis amplectimini,	5.21 (344.26)
amplectitur. et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur.	1.20 (39.19)
amplector. satisque studium tuae sinceritatis amplector.	Praef. (5.7)
amplectuntur. hi, qui idolatriarum perniciosissimam superstitionem colentes amplectuntur,	2.10 (102.12)
amplexata. Vnde mox abbatissa amplexata gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere, . . . docuit.	4.24 (260.25)
AMPLIO. ampliuit. ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac mirificis ampliuit operibus.	5.20 (331.18)
AMPLIOR. ius. amplior. quarum prior, . . . et situ amplior, et frugum prouentu atque ubertate felicior,	2.9 (97.17)
ampliora. multi sunt, qui ampliora a te beneficia quam ego, et maiores accipiunt dignitates,	2.13 (111.27)
AMPLISSIMVS, a, um. amplissimam. amplissimam ibi ac nobilissimam bibliothecam fecit,	5.20 (331.24)
AMPLITVDO. amplitudinis. Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente, unde habet ingressum amplitudinis quasi iactus fundae;	4.13 (232.11)
AMPLVS. ut. . . uestra adquisitio . . . conualescens amplius extendatur;	2.18 (121.9)
uam iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit.	3.19 (164.1)
nam quo minus suffiebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium inpendebat.	4.3 (208.12)
Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum,	4.8 (220.25)
amplius ab illa uideri non potuit.	4.9 (222.20)
obsecro. ne amplius quam haec solummodo proxima nox intersit.	4.9 (223.29)
ut uel tunc diuino se seruitio pariter mancipant, cum amplius pariter mundum amplecti,	4.11 (225.28)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	4.23 (257.6)
suis amplius ex uirtutum exemplis prodesset curabat.	5.9 (298.25)
uxor tantum, quae amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.8)
eo amplius eius, qui super omnia est, Iudicis mandatis auscultare contendant.	5.21 (333.30)
ut non amplius tota sacra sollempnitas, quam vii tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat;	5.21 (335.31)
AMPLVS, a, um. amplam. contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam.	5.6 (289.21)
AMPVLLA. ampulla. adsumpta ampulla [ampulla] misit de oleo in pontum, . . .	uar. 3.15 (158.17)
ampulla. adsumpta ampulla misit de oleo in pontum.	3.15 (158.17)
AN. 1.1 (10.33); 1.27 (52.5); 1.27 (53.31); 1.27 (61.2); 2.1 (80.6); 2.2 (82.26); 2.6 (92.24); 2.12 (108.28); 3.3 (131.25); 3.25 (185.22); 4.3 (212.1); 4.19 (243.13); 4.22 (250.28); 5.6 (291.10); 5.9 (297.8).	2.12 (110.29);
ANCHORETICVS (ANCH-), a, um. anachoretica. Vt Oidiluald successor Cudberti in anachoretica uita, . . . tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.1)
anachoreticam. qui apud eos anachoreticam duere uitam solebat.	2.2 (82.25)
anachoretica. ipse ab omnibus mundi rebus liber in anachoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.2)
Vt idem in uita anachoretica et fontem de arente terra orando produxerit,	4.28 (271.3)
anachoreticam. (nam multos annos in Hibernia peregrinus anachoreticam in magna perfectione uitam egerat).	5.9 (298.18)
anchorita. in anachoretica [anchorita] conuersatione uitam finire disposuit.	uar. 3.19 (168.2)
anchoriticae. Cudbert . . . ad anchoriticae quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit.	4.28 (271.6)
ANASTASIS. church built upon the site of the Resurrection.	
Anastasis. Huius quoque ad occasum ecclesiae, Anastasis, hoc est resurrectionis dominicae rotunda ecclesia.	5.16 (318.1)
ANASTASIVS, Saint (d. 610), Patriarch of Antioch; martyred by the Jews.	
Anastasi. librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatus, . . . ad sensum correxi.	5.24 (359.7)
ANATHEMA. anathemate. sed et cotidie a nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur;	2.19 (123.31)
anathemati. suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiimus, ocius anathemati et igni contradamus.	2.13 (112.34)
ANATHEMATIZO. anathematizamus. et anathematizamus corde et ore, quos anathematizarunt,	4.17 (240.18)
anathematizando. sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit,	3.1 (127.20)
anathematizarunt. anathematizamus corde et ore, quos anathematizarunt, et quos suscepunt, suscipimus;	4.17 (240.19)
anathematizato. atque anathematizato omni idolatriae cultu,	2.6 (93.8)
anathematizauit. si beati Petri consortium quaeris, cur eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	5.21 (344.16)
ANATOLIVS (fl. 284), Bishop of Laodicea.	
Anatoli. aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatolii scripta secutam.	3.3 (131.24)
Anatolium. 'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	3.25 (187.11)
de aequinoctio iuxta Anatolium una.	5.24 (359.2)
Anatolius. 'Numquid,' ait, 'Anatolius uir sanctus, . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (186.34)
ANCELLA. ancilla. Non solum ergo praefata Christi ancilla et abbatissa Hild, . . . uitae exemplo praesentibus exiit;	4.23 (255.24)
ancellarum. eam monasterii partem, quae ancellarum Dei cetera uirorum erat secreta contubernio,	4.7 (219.20)
ancillis. Item quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefato tacta morbo, . . . coepit subito . . . clamare cum arcessitis ancillis Christi, quae erant in eodem monasterio,	4.8 (221.7)
Erat enim haec ipsa hora cum aliis nonnullis Christi ancillis in extremis monasterii locis seorsum posita.	4.23 (256.28)
ANCHORA. anchorae. quasi anchorae fune restringeretur,	4.23 (258.21)
anchors. naues in anchoris stantes	2.1 (75.9)
temptabant nautae anchoris in mare missis nauem retinere.	1.2 (14.6)
ANCHORETICVS (ANCHORI-), a, um, see ANACHORETICVS, a, um.	3.15 (158.12)
ANCHORITA. anchoritae. Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heribereto anchoritae praedixerit.	4.29 (274.2)
ANCILLA. ancillas. inter quos, seruos et ancillas ducentos quinquaginta;	4.13 (232.24)
ANCIRIANVS, a, um, of Ancyra in Galatia.	
Anciriana. id est camisia cum ornata in auro una, et lena Anciriana una;	2.10 (104.3)
ANDHVN (fl. 685), an alderman of the South Saxons drove Caedwalla out of Sussex.	
Andhuno. sed mox expulsus est a duobus regis, Berethuno et Andhuno,	4.15 (236.14)
ANDILEGVM, see IN ANDILEG VM.	
ANDREAS, St. Andrew the Apostle.	
Andreae. in qua rex Aedilbert ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2.3 (85.26)
sepultusque est in secretario beati apostoli Andreae,	3.14 (154.19)
ecclesiae suae, quae in beati Andreae apostoli honorem consecrata est,	5.20 (331.16)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (349.1)

ANDREAS (<i>fl.</i> 667), a monk whom Hadrian recommended to be made Archbishop of Canterbury.	
Andream. Cumque monachum quendam de uicino uirginum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.16)
ANDROGIUS (<i>fl.</i> 54 B.C.), commander of the Trinovantes who surrendered to Julius Caesar.	
Androgio. Trinouantum firmissima ciuitas cum Androgio duce, . . . Caesari sese dedit.	1.2 (14.24)
ANGELICVS , a, um. angelica. angelica meruit uisione perfrui,	3.19 (164.3)
angelicam. 'Bene,' inquit; 'nam et angelicam habent faciem,	2.1 (80.14)
angelici. Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quae coeperat, tale uultus angelici lumen,	4.27 (269.33)
angelicia. Ciuibus angelicis iunctus in arce poli.	5.8 (295.17)
angelicus. et cum angelis spiritibus ipsi quoque ad caelos redirent,	3.19 (166.17)
angelico. spiritus eorum . . . coniuncti sunt, atque angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati.	4.29 (275.14)
angelicorum. angelicorum agminum et aspectus intueri, et laudes beatas meruit audire.	3.19 (164.28)
ANGELVS . angeli. remanserunt cum beato Furseo tres angeli,	3.19 (166.19)
Quod uero prius candidum coddicem protulerunt angeli,	5.13 (313.15)
angelis. nec tamen, protegentibus eum angelis, quicquam proficiebant.	3.19 (165.5)
quae ab angelis sanctis, quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.9)
iussus est ab angelis, qui eum ducebant, respicere, in mundum.	3.19 (165.16)
Tunc uidit unum de tribus angelis,	3.19 (166.5)
ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	4.3 (210.6)
uidit animam . . . comitantibus ac ducentibus angelis, ad caelum ferri.	4.23 (257.16)
nuntiavit matrem . . . ducibus angelis, ad aeternae limina lucis . . . ascendisse.	4.23 (257.25)
quae animam eius cum angelis ad caelum ire conserpexit,	4.23 (258.14)
angelo. Cumque adpropinquassent, pertimescens ille dicit angelo:	3.19 (165.32)
angelorum. et tales angelorum in caelis deest esse coheredes.	2.1 (80.15)
multi . . . iam manifeste se concensus angelorum psallentium audisse referebant,	3.8 (149.22)
Re uera autem angelorum fuere spiritus.	4.3 (209.32)
uidit animam Ceddi fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo.	4.3 (211.32)
angelos. quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.10)
Et interrogans angelos, qui essent hi ignes,	3.19 (165.21)
et siue per amicos angelos in fine nobis ostendenda, siue per hostes.	5.13 (313.13)
angelus. diuisit quidem angelus, sicut prius, ignem flammae.	3.19 (166.21)
Quem angelus sanctus statim adprehendens in ignem reiecit.	3.19 (166.28)
Contradicens angelus: 'Non,' inquit,	3.19 (166.32)
Et conuersus ad eum angelus: 'Quod incendisti,' inquit, 'hoc arsit in te.	3.19 (166.34)
ANGLI , the Angles, one of the three Germanic tribes who settled in Britain.	
Angli. Responsum est, quod Angli uocauerunt.	2.1 (80.13)
illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
Neque umquam prorsus, ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuere tempora;	4.2 (205.5)
et his, quae Angli praeparauerant, communiter uti desiderarent;	4.4 (213.20)
Nam et Picti terram possessionis suae, quam tenerunt Angli;	4.26 (267.12)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.9 (296.13)
quorum tempore Angli a Brittonibus accersiti Britanniam adierunt.	5.24 (352.28)
Anglis . Vt Colman . . . duo monasteria in Scottia, unum Scottis, alterum Anglis, quos secum adduxerat, fecerit.	4.4 (213.2)
Brettones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.10)
Anglis . id est Saxonibus, Anglis, Iutis.	1.15 (31.15)
Porro de Anglis, . . . Anglorum populi sunt orti.	1.15 (31.22)
si ab Anglis suscipiuntur.	1.23 (42.30)
Denique non solum nouae, quae de Anglis erat collecta, ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87.9)
quorum ultimus natione Scottus, ceteri fuere de Anglis.	3.21 (170.20)
Quod uidelicet monasterium usque hodie ab Anglis tenetur incolis.	4.4 (214.1)
Anglorum . Historiam gentis Anglorum ecclesiasticam,	Praef. (5.3)
gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6.25)
a gente Anglorum nunc corrupte Reptacastir uocata,	1.1 (9.11)
quinque gentium linguis, . . . Anglorum uidelicet, Brettonum, Scottorum, Pictorum et Latinorum,	1.1 (11.14)
quae nunc a gente Anglorum Verlamacastir . . . appellatur,	1.7 (21.26)
lingua autem Anglorum Penneltin appellatur;	1.12 (26.26)
gens Anglorum, . . . aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.24)
Tunc Anglorum siue Saxonum gens . . . longis nauibus aduehitur,	1.15 (30.29)
ceterique Anglorum populi sunt orti.	1.15 (31.28)
Vt Brettones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1.16 (33.4)
namquam genti Saxonum siue Anglorum,	1.22 (42.4)
Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens,	1.23 (42.11)
aduentus uero Anglorum in Britanniam anno circiter cl,	1.23 (42.19)
praedicare uerbum Dei genti Anglorum.	1.23 (42.22)
quo meridiani et septentrionales Anglorum populi dirimuntur,	1.25 (45.2)
iuxta consuetudinem aestimationis Anglorum, familiarum decum,	1.25 (45.6)
relicta eis, quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit.	1.25 (46.10)
Augustinus . . . archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est;	1.27 (48.6)
gentem Anglorum fidem Christi suscepiisse,	1.27 (48.9)
seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	1.27 (48.29)
et in Anglorum ecclesia, . . . infundas	1.27 (49.26)
apud Anglorum mentes in consuetudinem deponere.	1.27 (49.32)
Quia uero sunt multi in Anglorum gente,	1.27 (51.17)
Et quidem in Anglorum ecclesia,	1.27 (52.7)
Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.27 (54.2)
Et quia noua Anglorum ecclesia ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.29 (63.22)
quid tui mecum de causa Anglorum cogitans tractauit;	1.30 (65.6)
Gaudes uidelicet, quia Anglorum animae . . . ad interiorem gratiam pertrahuntur;	1.31 (66.18)
Aedilbercto regi Anglorum Gregorius episcopus.	1.32 (67.25)
Quod in Anglorum gente factum cognouimus,	1.32 (67.28)
ab Anglorum finibus expulserit.	1.34 (71.8)
qui plus omnibus Anglorum primatibus gentem uastauit Brettonum;	1.34 (71.11)
aut tributarias genti Anglorum, aut habitabiles fecit.	1.34 (71.17)
Neque . . . aduersus gentem Anglorum usque ad hanc diem . . . venire audebat.	1.34 (72.4)
nostram, id est Anglorum, gentem de potestate Satanae . . . conuertit.	2.1 (73.7)
sancti Augustini primi Anglorum gentis episcopi	2.1 (76.33)
gentem Anglorum ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.1 (78.26)
rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret;	2.1 (80.25)
conuocauit . . . in loco, qui usque hodie lingua Anglorum Augustinaes Ae, . . . appellatur;	2.2 (81.13)
adlatus est quidam de genere Anglorum,	2.2 (82.1)

monasterio, quod uocatur lingua Anglorum Bancornaburg, . . .	2.2	(82, 22)
ut genti Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2.2	(83, 20)
si nationi Anglorum noluisse uiam uitae praedicare,	2.2	(83, 30)
rex Anglorum fortissimus Aedilfrid . . . maximam gentis perfidiae stragem dedit.	2.2	(83, 34)
ciuitatem Legionum, quae a gente Anglorum Legacaestr, . . . appellatur,	2.2	(84, 2)
Aedilbercti, qui omnibus, . . . usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus imperabat.	2.3	(85, 16)
quam gens Anglorum a primario quondam illius, . . . Hrofaescastra cognominat.	2.3	(85, 22)
de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractatur.	2.4	(88, 14)
ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiam mandanda atque obseruanda deferret,	2.4	(88, 22)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . et Aedilbercto regi atque genti Anglorum direxit.	2.4	(88, 26)
ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum genti Anglorum missus est,	2.5	(89, 6)
tertius . . . in regibus gentis Anglorum cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	2.5	(89, 10)
cunctis, qui Britanniam incolunt, Anglorum pariter et Brettonum populus praefuit,	2.5	(89, 22)
nec non et Meuanias Brettonum insulas, . . . Anglorum subiecit imperio;	2.5	(89, 25)
quae conscripta Anglorum sermone hactenus habentur,	2.5	(90, 12)
cum magna ecclesiam Anglorum cura ac labore gubernarent,	2.7	(94, 4)
hoc est ea natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	2.9	(97, 7)
quod nemo Anglorum ante eum, . . .	2.9	(97, 12)
Quin et Meuanias insulas, . . . imperio subiugauit Anglorum;	2.9	(97, 16)
nongentarum LX familiarum mensuram iuxta aestimationem Anglorum, . . . tenet.	2.9	(97, 19)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aeduno regi Anglorum.	2.10	(100, 23)
Viroy glorioso Aeduno regi Anglorum, Bonifatius	2.10	(100, 24)
illi quondam exulanti apud Redualdum regem Anglorum	2.12	(107, 2)
omnes, qui ante te reges in gente Anglorum fuerant, potestate transcendas?	2.12	(109, 9)
ab aduentu uero Anglorum in Britanniam annus circiter CLXXX.	2.14	114, 1.
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.15	(116, 29)
iuxta ciuitatem, quae lingua Anglorum Tioulingacaestr uocatur;	2.16	117, 25.
Aeduno regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17	119, 1.
Aeduni cum x et vii annis genti Anglorum simul et Brettonum gloriosissime praecesset,	2.20	124, 14.
ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurum se esse deliberans.	2.20	125, 14.
fidem religionemque Anglorum pro nihilo habere,	2.20	125, 18.
Infaustus ille annus, . . . permanet, tam propter apostasiam regum Anglorum,	3.1	128, 12.
in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, id est riuus Denisi, uocatur.	3.1	128, 21.
Vocatur locus ille lingua Anglorum Hefenfelth,	3.2	129, 20.
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.3	131, 12.
euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat.	3.3	132, 10.
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam atque illis Anglorum prouinciis,	3.3	132, 15.
inbuebant praepceptoribus Scottis paruuli Anglorum una cum maioribus studiis	3.3	132, 22.
uicis sedem episcopatus, . . . iam nunc Anglorum gens obtinet.	3.4	133, 20.
Neque enim magna est, sed quasi familiarum quinque, iuxta aestimationem Anglorum;	3.4	134, 30.
tunc ueniente ad eos . . . Egebercto, de natione Anglorum,	3.4	134, 31.
ad prouinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3.5	135, 18.
cum aliquandiu genti Anglorum praedicans nihil proficeret,	3.5	137, 4.
Huius iugandi antistitis doctrina rex Oswald cum ea, qui praerat, gente Anglorum institutus,	3.6	137, 31.
quae in iiii lingua, id est Brettonum, Pictorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.6	138, 6.
in intimis ultra Anglorum partibus, . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7	139, 13.
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola reliquit ac destruit, . . . praecipit.	3.8	142, 7.
Nam eo tempore necdum multis in regione Anglorum monasteriis constructis,	3.8	142, 18.
et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9	145, 20.
occisus est, . . . in loco, qui lingua Anglorum nuncupatur Maserfelth,	3.9	145, 10.
quod lingua Anglorum Cnobheresburg, id est urbs Cnobheri, uocatur;	3.9	164, 14.
et paucis cum fratribus per Bretones in prouinciam Anglorum deuenit,	3.9	167, 29.
succedente . . . Trumheri, . . . natione quidem Anglorum,	3.24	171, 14.
tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3.24	179, 28.
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	3.24	180, 6.
et ille melius ac manifestus ipsa lingua Anglorum, . . . potest explanare, quae sentimus.	3.25	184, 17.
episcopatus autem Scottorum, quem gesserunt in prouincia Anglorum,	3.26	189, 21.
quoque primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepit.	3.26	190, 11.
Vt Egeberct, uir sanctus de natione Anglorum monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3.27	194, 26.
Erant ibidem eo tempore multi nobilium simul et medicorum de gente Anglorum,	3.27	192, 10.
et ipse perplura catholicae observationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	3.27	192, 20.
His temporibus reges Anglorum nobilissimi, . . . hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.28	195, 27.
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	3.29	(196, 4)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum et aptum	3.29	(196, 7)
episcopatu,	3.29	(196, 10)
catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	3.29	(196, 15)
Vigard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4.1	201, 16.
petentibus hunc ecclesiae Anglorum archiepiscopum ordinari;	4.1	201, 17.
quiescunt sedulus, quem ecclesiae Anglorum archiepiscopum mitteret.	4.1	202, 5.
Vt Theodoro euncto peragrante, Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, . . . coeperint . . . inbui;	4.2	(204, 10)
Moxque peragrata insula tota, quaquaersum Anglorum gentes morabantur,	4.2	(204, 17)
Isque primus erat in archiepiscopis, qui omnis Anglorum ecclesiae manus dare consentiret.	4.2	(204, 22)
sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4.2	205, 13.
inter episcopos, qui de Anglorum gente essent.	4.2	(205, 18)
Vilfrido, qui, . . . catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4.2	(205, 19)
tulit . . . et de gente Anglorum uiros circiter xxx,	4.4	(213, 6)
unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus.	4.4	(213, 10)
qui de prouincia Anglorum ibidem collecti,	4.4	(211, 5)
prouinciam Pictorum, quae tunc temporis Anglorum erat imperio subiecta.	4.12	(229, 26)
Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta aestimationem Anglorum, mille ducentarum familiarum;	4.16	(237, 10)
et ecclesias Anglorum, quibus praerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans,	4.17	(238, 28)
ut, cuius esset fidei Anglorum ecclesiae, diligenter edisceret,	4.18	(241, 34)
nihilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est,	4.18	(242, 28)
uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, . . . quae lingua Anglorum Grantacaestr uocatur,	4.19	(245, 2)
secessit ad ciuitatem Calcaniam, quae a gente Anglorum Kaleacaestr appellatur,	4.23	(253, 25)
hoc ipse . . . uerbis poeticis maxima suauitate et compunctione compositis, in sua, id est Anglorum,		
lingua proferret,		
Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere tentabant;	4.24	(259, 1)
Egcfrid . . . uastanti misere gentem innoxiam, et nationi Anglorum semper amissimam;	4.24	(259, 5)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fuerit ac retro sublapsa referri.'	4.26	(266, 17)
ubi inter plurimos gentis Anglorum, uel interemptos gladio, uel seruitio addictos, . . . Trumheri, . . . recessit	4.26	(267, 10)

in monasterio Aebbercurnig, posito quidem in regione Anglorum,	4. 26 (267. 20)
posito quidem in regione Anglorum, sed in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque disternat;	4. 26 (267. 21)
Erat quippe moris eo tempore populus Anglorum,	4. 27 (269. 28)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est, hanc debet conuersationem in-	
stituere,	4. 27 (270. 33)
dicto gae, quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam,	5. 2 (284. 4)
quod his temporibus plures de gente Anglorum, . . . uiri ac feminae certatim facere conserunt.	5. 7 (294. 12)
tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5. 8 (295. 3)
Horum secuti exempla duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad prouinciam	5. 10 (299. 16)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum, regem Anglorum,	5. 15 (315. 18)
ea, quae uiderat et audierat in ecclesiis Anglorum,	5. 15 (315. 25)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop, . . . de nobilibus Anglorum,	5. 19 (323. 31)
et Vilfrid ad suae potius, hoc est Anglorum, gentis episcopatum reseruatus.	5. 19 (324. 34)
Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	5. 19 (325. 4)
insulis[que] quae ab Anglorum, et Brettonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5. 19 (327. 20)
ut Greecam quidem linguam non parua ex parte, Latinam uero non minus quam Anglorum, . . . nouerit.	5. 20 (331. 11)
quaesiuit auxilium de gente Anglorum,	5. 21 (332. 22)
quod tale munusculum de terra Anglorum mereretur accipere.	5. 21 (345. 28)
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare	
curauit;	5. 22 (347. 7)
ipsa quaque postmodum per gentem Anglorum in eis, . . . ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5. 22 (347. 8)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5. 22 (347. 12)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	5. 22 (347. 20)
Qui sit in praesenti status gentis Anglorum uel Britanniae totius,	5. 23 (348. 13)
Pictorum quaque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5. 23 (351. 6)
Scotti, . . . nil contra gentem Anglorum insidiarum moluntur	5. 23 (351. 9)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5. 23 (351. 11)
quippe qui quamuis ex parte sui sint iuris, nonnulla tamen ex parte Anglorum sunt seruitio mancipati.	5. 23 (351. 16)
Hic est . . . status Britanniae, anno aduentus Anglorum in Britanniam circiter ducentesimo octogesimo	
quinto,	5. 23 (351. 25)
qui uerbum Dei genti Anglorum euangelizarent.	5. 24 (353. 14)
qui fuit annus plus minus ex aduentus Anglorum in Britanniam.	5. 24 (353. 16)
Haec de historia ecclesiastica Britanniarum, et maxime gentis Anglorum, . . . digessi Baeda	5. 24 (357. 1)
Anglos. Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra,	2. 1 (79. 19)
Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	3. 28 (195. 29)
Anglos ibidem locauit, relicti in praefata insula Scottia.	4. 4 (213. 30)
ANGLI MEDITERRANEI, MIDDILANGLI, the Midland Angles, occupying the equivalent of modern Leicestershire.	
Angli Mediterranei, Mediterranei Angli, . . . sunt orti.	1. 15 (31. 26)
His temporibus Middilangli, id est Mediterranei Angli, . . . fidem . . . perceperunt.	3. 21 (169. 24)
Anglorum Mediterraneorum. Vt prouincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit	
facta.	3. 21 (169. 21)
factus est Diuma . . . episcopus Mediterraneorum Anglorum simul et Merciorum.	3. 21 (171. 3)
At ille mittens ad prouinciam Mediterraneorum Anglorum clamauit ad se uirum Dei Cedd,	3. 22 (172. 25)
in prouincia Merciorum, simul et Lindisfarorum ac Mediterraneorum Anglorum, factus est episcopus	
Diuma,	3. 24 (179. 21)
prouincis Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praeeset;	4. 3 (212. 26)
Sexuulm, qui etiam Merciorum et Mediterraneorum Anglorum simul episcopus fuit;	4. 12 (229. 18)
per Vilfridum beatae memoriae antistitem, qui tunc temporis Mediterraneorum Anglorum episcopatum	
gerabat, ordinatus est;	4. 23 (255. 15)
Anglos Mediterraneos, defunctus est apud Mediterraneos Anglos in regione, quae uocatur Infeppingum.	3. 21 (171. 8)
Diuma, . . . qui apud Mediterraneos Anglos defunctus ac sepultus est;	3. 24 (179. 23)
ANGLI ORIENTALES, the East Anglians.	
Angli Orientales, Orientales Angli, . . . sunt orti.	1. 15 (31. 25)
Anglorum Orientalium, nec non et Orientalium Anglorum atque Nordanhymbrorum,	Praef. (6. 34)
terro in prouincia Orientalium Anglorum,	Praef. (7. 16)
quartus Reduald rex Orientalium Anglorum, . . . obtinuit;	2. 5 (89. 17)
Vt prouincia Orientalium Anglorum fidem Christi suscepit.	2. 15 (115. 23)
ut etiam regi Orientalium Anglorum, . . . persuaderet,	2. 15 (115. 25)
a quo reges Orientalium Anglorum Vuffingas appellant.	2. 15 (116. 15)
secessit ad regem Orientalium Anglorum,	3. 7 (140. 13)
inter quas erat Saethryd, filia uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	3. 8 (142. 23)
His temporibus regno Orientalium Anglorum, . . . Sigberet frater eius praefuit,	3. 18 (162. 14)
Qui cum ad prouinciam Orientalium Anglorum peruenisset Anglorum,	3. 19 (163. 28)
quod ipsum Furseum uiderit in prouincia Orientalium Anglorum,	3. 19 (167. 18)
et qui tempore illo Orientalium Anglorum, qui Hrofensis ecclesiae fuerint antistites.	3. 20 (169. 2)
defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3. 20 (169. 3)
qui baptizatus est ab ipso Cedge in prouincia Orientalium Anglorum,	3. 22 (174. 16)
suscepitque eum . . . Aediluald rex ipsius gentis Orientalium Anglorum,	3. 22 (174. 19)
in quibus Aedilheri, frater Anna regis Orientalium Anglorum, . . . intererunt est.	3. 24 (178. 15)
Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est.	3. 25 (182. 15)
Venerat enim cum regina Aedilthyde de prouincia Orientalium Anglorum,	4. 3 (208. 2)
et consacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglorum episcopus;	4. 5 (215. 7)
Bisi autem episcopus Orientalium Anglorum, . . . ipse erat successor Bonifati,	4. 5 (217. 24)
Acepit autem rex Egfrid, . . . Aedilthydam, filiam Anna regis Orientalium Anglorum,	4. 19 (243. 4)
Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4. 19 (246. 28)
quoniam de prouincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, ut praefati sumus, carnis originem duxerat.	4. 19 (246. 34)
secessit ad prouinciam Orientalium Anglorum,	4. 23 (253. 2)
Heresuid, mater Alduulfi regis Orientalium Anglorum, . . . coronam expectabat aeternam;	4. 23 (253. 9)
prouinciae Alduulfi Anglorum Aldberet et Hadulac episcopi;	5. 23 (350. 13)
Anglos Orientales, contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum	
procedere,	3. 18 (163. 2)
Vt Furseus apud Orientales Anglos monasterium fecerit;	3. 19 (163. 20)
ANGO. angebant, et de ore ac naribus ignem putidum efflantes angebant;	5. 12 (306. 26)
ANGOR. angoribus. Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2. 12 (108. 20)
ANGVICVLVS. anguiculum. Tollere humo miserum propulit anguiculum?	1. 10 (24. 13)
ANGVILLA. anguilla, et quidem anguillarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	1. 1 (10. 5)
anguillarum. unde et a copia anguillarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	4. 19 (246. 31)
anguillas, sed piscandi peritia genti nulla nisi ad anguillas tantum inerat.	4. 13 (231. 29)
ANGVILLARIS, e. anguillaribus. Collectis ergo undecumque retibus anguillaribus, homines antistitis	
miserunt in mare,	4. 13 (231. 30)

ANGVLVS, the region from which the Angles migrated to Britain; modern Schleswig.

Angulus. de illa patria, quae Angulus dicitur.	1. 15 (31. 23)
ANGVLVS . angulo. ipsamque aquam, in qua lauerant ossa, in angulo sacrarii fuderunt.	3. 11 (148. 32)
ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3. 25 (188. 14)
cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret,	5. 15 (315. 23)
in cuius orientali angulo quasi quoddam naturale semiantrum est,	5. 16 (317. 15)
ANGVSTIA . angustiam. Cui cum propter angustiam loci, in quo monasterium constructum est,	4. 10 (224. 11)
introducitur est, simulantibus fugam hostibus, in angustias [angustiam] inaccessorum montium,	uar. 4. 26 (267. 1)
angustias. introducitur est, simulantibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4. 26 (267. 1)
ANGVSTIOR . ius. angustiores. destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4. 26 (268. 5)
ANGVSTVS , a. um. angustam. Cum autem ipse . . . mansionem angustam circumuallante aggere et domus in ea necessarias, . . . construxisset,	4. 28 (271. 20)
angusto. Bethlehem ciuitas David in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato,	5. 16 (317. 12)
altare ad orientem habens angusto culmine protectum,	5. 17 (318. 33)
ANHELO . anhelabat. sed tamen continuis febribus anhelabat.	2. 1 (77. 9)
ANIMA . anima. nec tamen anima eidem delectationi consentiat.	1. 27 (61. 19)
mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	3. 19 (167. 8)
cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4. 9 (222. 22)
dixit, quod anima eius, et sine ullo dolore, et cum magno lucis splendore esset egressura	4. 11 (226. 24)
nullius anima hominis pro infecto regis fratre, . . . daretur.	4. 21 (249. 14)
ibi anima mea per intercessionem eius solueretur a poenis.	4. 22 (251. 1)
peribit anima illa de Israel.	5. 21 (335. 1)
anima . signum incendii, quod in anima pertulit, . . . portauit;	3. 19 (167. 7)
soluta ab ergastulo corporis anima sancta,	4. 3 (210. 6)
et adsumta secum anima eius, ad caelestia regna redire,	4. 3 (211. 33)
et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4. 23 (257. 29)
easque ad orandum pro anima eius, . . . excitauit.	4. 23 (258. 17)
animabus . scientes hoc uestris animabus per omnia profuturum,	1. 23 (43. 16)
'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3. 12 (151. 30)
animabus . ut de animabus nostris debeamus esse solliciti,	1. 32 (69. 22)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exercuit, habetote;	2. 17 (119. 22)
orauit pro animabus exercitus sui.	3. 12 (151. 29)
Vtrumque autem erat animabus hominum plenum,	5. 12 (305. 4)
animae . a morte animae, . . . reuocari poterant.	1. 14 (30. 13)
quae de uestri uestrorumque omnium animae salute optabilia desideranter expectat,	2. 11 (106. 17)
uigilias pro salute animae eius facere,	3. 2 (129. 32)
nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuum animae mortem rapiendum,	3. 13 (153. 5)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3. 14 (155. 27)
subiectos suos meditatur . . . ad fidem catholicam atque apostolicam pro suae animae redemptione conuerti.	3. 29 (197. 2)
seu raptos a mundo a perpetua animae damnatione seruaret.	4. 14 (233. 19)
per quam se ad ultimam animae perpetuum non dubitabant esse transituros.	4. 16 (238. 7)
et pro abolitione animae eius sepius missas facere curauit.	4. 22 (250. 23)
quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4. 22 (252. 9)
et neminem ex omnibus praeter te erga sanitatem animae suae occupatum repperi;	4. 25 (265. 10)
ad excitationem uiuentium de morte animae, quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis.	5. 12 (303. 28)
animae . Gaudete uidelicet, quia Anglorum animae . . . ad interiorem gratiam pertrahuntur;	1. 31 (66. 18)
ipse est locus, in quo examinandae et castigandae sunt animae illorum,	5. 12 (308. 12)
in quo recipiuntur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5. 12 (308. 26)
animam . quae sanctam illam animam carnis uinculis absolutam	3. 8 (143. 26)
'Non,' inquit, 'propter avaritiam, sed propter saluandam eius animam suscepit';	3. 19 (166. 33)
uidit animam Cediti fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo,	3. 3 (211. 31)
Predidit autem animam tota sacra polo.	4. 20 (248. 18)
Placuit pio prouisorii salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	4. 23 (256. 14)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4. 23 (257. 14)
quae animam eius cum angelis ad caelum ire conspexerit,	4. 23 (258. 14)
animarum . Augustinum . . . illic nos pro utilitate animarum auxiliante Domino direxisse;	1. 24 (44. 9)
hic autem totus erga animarum lucra uacabat.	2. 1 (77. 18)
sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi Iudicis repraesentes.	2. 8 (97. 1)
reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano,	3. 19 (167. 33)
mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtus in caelum, et electorum est sociatus agminibus.	4. 14 (234. 30)
ut, . . . tunc isti introitum eius in perpetuum animarum uitam cognoscerent.	4. 23 (258. 7)
animas . animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1. 7 (22. 3)
hi animas curare, hi cupientes corpora.	1. 19 (37. 27)
Atque animas monitis texit ab hoste sacris.	2. 1 (79. 16)
infirmos uisitandi, et, ut breuiter dicam, animas curandi causa fuit;	3. 26 (191. 19)
ut nulli esset dubium, quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura . . . monstraret.	4. 7 (220. 12)
quae quoniam animas hominum merentes heuulantesque, . . . traheret in tenebras;	5. 12 (306. 13)
ANIMADVERTO . animaduertendum. animaduertendum est, quod in prima aetate bona aliqua fecit,	5. 13 (313. 16)
animaduertentes. animaduertentes ueni, qui uidebant, sanctum fuisse uirum.	1. 33 (71. 2)
animaduertet. Quod ubi fidissimus quidam amicus illius animaduertit [animaduertet],	uar. 2. 12 (108. 1)
animaduertent. animaduertent, qui cum diligentius considerabant, . . . quia non erat de paupere uulgo,	4. 22 (251. 3)
animaduertit. Quod ubi fidissimus quidam amicus illius animaduertit,	2. 12 (108. 1)
animaduertit paulatim adulescens animi aegre, minime perfectam esse uirtutis uiam,	5. 19 (323. 11)
animaduerto . Vnde animaduerto illum citius ex hac uitae rapiendum;	3. 14 (157. 10)
ANIMAL . animal. ipse cuncta, . . . rememorando secum, et quasi mundum animal ruinando, in carmen dulcissimum conuertebat,	4. 24 (260. 31)
animalia. essent animalia, quae offerre consueuerant,	1. 30 (65. 34)
animalia. nec diabolo iam animalia immolent,	1. 30 (65. 22)
et ad laudem Dei in esu suo animalia occidant,	1. 30 (65. 23)
ut eis in suo sacrificio animalia immolare praeciperet;	1. 30 (65. 32)
ANIMO . animatus. His beati Petri flagellis simul ex exhortationibus animatus.	1. 30 (65. 32)
ANIMOSITAS . animositati. ebrietati, animositati, litigio, . . . sua colla, . . . subdeutes.	2. 6 (93. 1)
ANIMVS . animi. et tranquillitatem in nobis animi perturbamus;	1. 14 (30. 6)
enumeratis animi eius uirtutibus praecis,	1. 27 (58. 10)
Cum ergo uideret Paulinus difficulter posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem . . . inclinari,	2. 1 (74. 17)
missus fuerit primo alius austerioris animi uir, . . .	2. 12 (107. 6)
recepti enim sensum animi mei.	3. 5 (137. 3)
ut ob regiam eius et animi, et uultus, et meritum dignitatem ab omnibus diligoretur,	3. 11 (150. 16)
quod esset homo ferocis animi,	3. 14 (156. 1)
dicitur est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deoeret.	3. 25 (181. 24)
	4. 11 (225. 23)

timere coepit homo animi regalis,	4.11 (226.8)
Erat enim puer multum simpliciis ac mansueti animi,	4.14 (234.5)
animaduertit paulatim adulescens animi sagacis, minime perfectam esse uirtutis uiam,	5.19 (323.11)
Vbi cum aliquandiu demoratus adulescens animi uiuacis diligenter his, . . . descendis operam daret,	5.19 (323.28)
ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet,	5.19 (328.14)
optandum est, et totis animi uiribus supplicandum,	5.21 (333.28)
animi. Cuius carminibus multorum saepe animi ad contentum saeculi, et appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.3)
animis. post quam diem ita ex animis omnium suasio iniqua deleta est,	1.18 (36.18)
atque animis omnium fidei puritate compositis,	1.18 (36.22)
animo. patet animo reatus suus;	1.27 (60.27)
animo. qui inclinatos animo aduersarios intuentes,	1.18 (36.11)
Et cum caro delectare sine animo nequeat,	1.27 (61.20)
animo illius labentia cuncta subteresset,	2.1 (74.7)
Sed ipse potius toto animo intendens, ut	2.9 (98.21)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.10 (104.4)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.11 (106.26)
haec . . . gratuito animo adtribuere ulla sine dilatione praeuideamus;	2.17 (119.28)
adeo tamen erat animo ac moribus barbarus,	2.20 (125.10)
adeoque sagaci animo conicere,	3.10 (147.3)
Inest autem animo, si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauit,	3.13 (153.9)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum, sed longe animo quam carne nobilior.	3.19 (164.19)
quid haec essent, solerti animo scrutaretur,	4.3 (209.1)
diligenter ea, . . . eo quo pontificem debebat, animo, coepit obseruanda docere.	4.5 (214.27)
'Optime omnibus placet, quaeque definiunt . . . nos quoque omnes alacri animo libentissime seruare.'	4.5 (215.27)
Cumque . . . gaudente animo, una cum eis, qui ibidem ante inerant, loquerentur	4.24 (261.26)
unanimi [uno animo] omnium consensu ad episcopatum . . . eligeretur.	uar. 4.28 (272.17)
inmisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius,	4.30 (276.11)
Fecit igitur, ut animo disposuerat,	4.31 (278.26)
et ipse lasciuo superatus animo non me potui cohibere,	5.6 (290.5)
Egberet, . . . proposuit animo pluribus prodesse;	5.9 (296.9)
proposuitque animo uenire Roman,	5.19 (323.13)
meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana mancipatus instantia,	5.19 (324.21)
animos. coeperunt et illi paulatim uires animosque resumere,	1.16 (33.8)
sperantes minus animos militum trepidare,	3.18 (163.7)
tertium dissensionis, cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.26)
animum. ueritate animum habendo.	1.26 (47.7)
et tamen de ipsa concessione metu animum conculit.	1.27 (58.32)
quia hanc animum nescientem pertulisse magis dolendum est, quam fecisse.	1.27 (60.7)
Vos itaque, . . . nullo modo uestrum animum perturbetis;	1.32 (69.20)
quanta sacri eloqui eruditione eius animum ad uerae conuersionis . . . credulitatem . . . perduxerit.	2.8 (96.10)
quieti membra simul et animum compone,	2.12 (110.2)
animum irae et auaritiae uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem;	3.17 (161.18)
At ille dum sollicitus in ea, quae audiebat, animum intenderet,	4.3 (203.28)
interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac rancoris haberent.	4.24 (261.34)
sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus cohibens inlecebris,	5.6 (289.19)
animus. inlicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectationem coniungitur;	1.27 (57.20)
quod in eo animus perturbatur.	1.27 (58.12)
hanc animum nescientem [animus nescius, nesciens]	uar. 1.27 (60.7)
habet exinde animus aliquem reatum,	1.27 (60.11)
ut eorum animus, . . . turpibus imaginationibus non fedetur.	1.27 (60.21)
ut . . . inter delectationem et consensum iudex sui animus praesideat.	1.27 (61.10)
ipse tamen animus carnis uoluptatibus reluctant,	1.27 (61.20)
ne . . . infirmus animus in sui praesumptione se eleuet,	1.31 (66.20)
si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret,	4.11 (225.21)
ANNA (d. 654), King of East Anglia.	3.7 (140.14)
Anna. secessit ad regem Orientalium Anglorum, cui nomen erat Anna;	3.18 (163.14)
Successor autem regni eorum factus est Anna filius Eni	3.19 (164.16)
quod deinde rex prouincia illius Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt.	3.22 (174.19)
Anna. suscepitque eum . . . Aediluald rex . . . Orientalium Anglorum, frater Anna regis eorundem.	3.24 (178.14)
in quibus Aediltheri, frater Anna regis Orientalium Anglorum, . . . interemtus est.	4.19 (243.4)
Accepit autem rex Eogfrid . . . Aedilthyrdam, filiam Anna regis Orientalium Anglorum.	3.8 (142.22)
Annae. inter quas erat Saethryd, filia uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	4.14 (235.24)
ANNALIS. annale. ac statim egressus requisit in annale suo,	1.32 (69.5)
ANNISVS (ADN-). adnismus. atque adnismus illius uirtute, . . . adiuuate,	1.12 (27.8)
ANNIVERSARIVS, a, um. anniuersarias. anniuersarias praedas trans maria nullo obsistente cogere solebant.	1.15 (32.10)
ANNONA. annonas. Et primum quidem annonas sibi eos affluentius ministrare cogunt,	5.21 (334.11)
ANNOTATIO (ADN-). adnotatione. numquam in adnotatione festi paschalis errabit.	Praef. (8.17)
ANNOTATO (ADN-). adnotare. diligenter adnotare curauit,	5.24 (357.22)
ex opusculis uenerabilium patrum breuiter adnotare, . . . curauit:	5.24 (359.20)
uel sub quo iudice mundum uicerint, diligenter adnotare studuit.	3.9 (145.6)
adnotari. neque aliquis regno eorum annus adnotari.	4.14 (234.32)
adnotata. codicibus, in quibus defunctorum est adnotata depositio,	3.25 (187.21)
adnotauit. Sic item xx ^{am} die dominico paschae adnotauit,	4.14 (236.5)
ANNVATIM. coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicius dies missarum celebratione uenerari.	5.21 (334.6)
hanc dominicam uocari, et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	3.9 (144.30)
ANNVmero (ADN-). adnumerato. viii annos, adnumerato etiam illo, quem et feralis impietas regis Brettonum, . . . detestabilem fecerat.	5.21 (335.27)
adnumeretur. Quis enim non uideat, . . . octo potius esse dies, si et ipsa xiiii ^a adnumeretur?	2.8 (96.28)
ANNVNTIATIO (ADN-). adnuntiatione. ita ut in Christi euangelium plurimum adnuntiatione in omnibus gentibus, . . . dilatetur.	2.11 (105.35)
Frigiditatem cordis ipsius Sancti Spiritus adnuntiatione succende;	2.10 (101.3)
ANNVNTIO (ADN-). adnuntiandum. ad adnuntiandum uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus sollicitudinem prorogare,	2.10 (101.3)
adnuntiandum. ad adnuntiandum [adnuntiandum] uobis plenitudinem fidei Christianae	uar. 1.27 (57.9)
adnuntians. Atque mox eiusdem causam coinquinationis adnuntians subiungit:	3.19 (167.25)
multis annis in Scottia uerbum Dei omnibus adnuntians,	2.10 (103.24)
adnuntiant. Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei, quod uobis adnuntiant;	2.17 (119.5)
adnuntiata. et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum.	4.20 (247.10)
ANNVO (ADN-). adnue. Adnue iam coeptis, alma Deus Trinitas.	3.7 (140.26)
adnuens. qui precibus eius adnuens, multis annis eidem genti sacerdotali iure praefuit.	

adnuente. Et adnuente Paulino, fecit, ut dixerat.	2.13 (111.15)
Paulinus . . . uerbum Dei, adnuente ac fauente ipso, in ea provincia praedicabat;	2.14 (114.18)
adnuentibus. fauentibus cunctis et adnuentibus fidei, baptizatus est cum eis	3.22 (172.14)
adnuuit. Quod dum sibi placuisse Eadberto antistiti suo referrent, adnuuit consilio eorum,	4.30 (276.17)
libenter eius uotis ac desideris caelestibus adnuuit,	5.19 (322.32)
ANNVS. anni. quae uixit unius anni aetatem impleuerat,	3.24 (178.23)
quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat,	4.18 (241.23)
contigit eum ante expletum anni circulum migrasse de saeculo.	5.15 (316.11)
5.21 (334.5); 5.21 (334.17); 5.21 (336.1); 5.21 (336.12); 5.21 (339.2); 5.21 (339.9); 5.21 (339.28); 5.21 (339.32)	1.5 (16.16)
annis. Seuerus. . . xvii ab Augusto imperium adeptus x et vii annis tenuit.	1.6 (17.10)
Diocletianus . . . imperator ab exercitu electus annis xxi fuit,	1.9 (23.4)
Gratianus . . . post mortem Valentis sex anni imperium tenuit,	2.5 (89.8); 2.7 (95.3); 2.14 (114.17); 2.15 (116.19);
1.13 (28.19); 1.15 (30.29); 1.23 (42.15); 1.34 (72.1); 3.7 (140.26); 3.7 (141.5); 3.7 (141.30); 3.8 (142.6); 3.8 (144.15);	3.26 (189.22);
2.16 (117.14); 2.20 (124.14); 2.20 (124.20); 3.7 (140.26); 3.7 (141.5); 3.7 (141.30); 3.8 (142.6); 3.8 (144.15);	3.26 (189.22);
3.14 (155.1); 3.17 (159.26); 3.19 (167.24); 3.23 (176.9); 3.24 (180.6); 3.24 (180.18); 3.24 (180.26); 3.26 (189.22);	4.19 (243.11);
4.3 (207.16); 4.9 (222.1); 4.9 (222.33); 4.10 (224.7); 4.12 (227.27); 4.12 (228.3); 4.13 (231.11); 4.19 (243.11);	4.29 (274.15);
4.19 (244.28); 4.20 (248.15); 4.23 (256.12); 4.26 (268.8); 4.26 (268.9); 4.28 (272.10); 4.29 (274.3); 5.6 (291.30); 5.7 (292.13);	5.21 (339.23);
4.29 (276.1); 4.30 (276.11); 5.1 (281.6); 5.1 (282.24); 5.1 (282.29); 5.5 (288.30); 5.6 (291.30); 5.7 (292.13);	5.21 (339.23);
5.7 (294.5); 5.8 (294.24); 5.9 (298.19); 5.18 (320.7); 5.18 (320.26); 5.19 (326.4); 5.19 (329.33); 5.21 (339.23);	5.21 (339.23);
5.21 (341.14); 5.23 (349.21); 5.23 (350.22); 5.24 (352.18); 5.24 (352.27); 5.24 (353.8).	1.3 (15.17)
anno. Hoc autem bellum quarto imperii sui anno compleuit,	1.13 (28.19)
cuius anno imperii viii Palladius ad Scottos . . . mittitur	1.13 (28.22)
Anno autem regni eius xxiii,	1.13 (29.2)
quamuis anno ante hunc proximo Blaedia . . . sit interemtus	2.9 (98.33)
Anno autem sequente uenit in provinciam quidam sciarus uocabulo Eumer,	1.10 (23.30)
1.2 (13.21); 1.2 (13.22); 1.3 (15.4); 1.3 (15.18); 1.4 (16.3); 1.5 (16.14); 1.6 (17.8); 1.9 (23.3); 1.10 (23.30);	1.10 (23.30);
1.11 (24.18); 1.11 (25.5); 1.13 (28.17); 1.15 (30.27); 1.16 (33.20); 1.21 (41.17); 1.23 (42.13); 1.5 (18.20);	1.5 (18.20);
1.23 (43.24); 2.5; 1.24 (44.21); 2.22; 1.28 (62.29); 3.0; 1.29 (64.22); 2.3; 1.30 (66.6); 1.32 (70.5); 1.34 (71.29);	1.34 (71.29);
1.34 (72.1); 2.1; 2.1 (73.2); 2.1 (79.3); 2.3 (85.4); 2.4 (88.18); 2.5 (89.4); 2.7 (94.7); 3.2 (129.31); 3.4 (133.4); 3.8 (142.3);	3.8 (142.3);
2.14 (113.29); 2.15 (122.4); 5.6; 7.8; 2.20 (124.23); 3.1 (128.5); 3.2 (129.31); 3.4 (133.4); 3.8 (142.3);	3.8 (142.3);
uar. 3.9 (144.30); 3.9 (145.11); 3.14 (154.13); 3.14 (155.23); 3.17 (160.8); 3.20 (169.10); 3.24 (179.13);	3.24 (179.13);
3.25 (182.3); 3.26 (189.19); 3.27 (191.28); 3.30; 3.27 (193.30); 4.1 (201.4); 4.1 (203.8); 4.2 (204.14); 4.5 (214.11);	4.5 (214.11);
14.22; 4.5 (216.22); 4.5 (217.20); 4.8 (221.23); 4.12 (228.7); 4.12 (229.1); 4.17 (239.7); 9.10; 11.11;	9.10; 11.11;
4.17 (240.16); 4.21 (249.3); 4.23 (252.15); 4.23 (253.16); 4.23 (256.26); 4.23 (257.3); 4.26 (266.14); 4.26 (267.3);	4.26 (267.3);
5.4; 4.26 (268.6); 13; 4.27 (268.21); 4.29 (275.28); 5.6 (292.3); 5.7 (292.12); 5.7 (294.2); 5.8 (294.17);	5.8 (294.17);
5.8 (295.25); 5.11 (303.1); 5.18 (320.4); 5.19 (321.27); 5.19 (322.17); 5.19 (327.11); 5.20 (330.31);	5.20 (330.31);
5.22 (346.20); 5.22 (347.24); 5.23 (348.14); 20; 5.23 (349.4); 17.28; 5.23 (350.1); 5.23 (351.25); 5.24 (352.5);	5.24 (352.5);
9.13; 10.17; 20.22; 24.26; 5.24 (353.3); 6.9; 12.15; 18.21; 22.24; 25.27; 29.31; 6.24 (354.1); 3.4; 5.8; 10.12; 14.18;	10.12; 14.18;
19.21; 25.9; 5.24 (355.1); 2.5; 6.9; 10.11; 13.15; 16.18; 20; 5.24 (356.3); 5.7; 9.13; 14.16; 17; 5.24 (357.15);	5.24 (357.15);
Cont. (361.1); 4.6; 10.	1.18 (36.7)
annorum. filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	1.32 (69.33)
atque uitam uestram et hic per multorum annorum curricula extendat,	2.2 (81.20)
quae computatio lxxxiii annorum circulo continetur.	2.2 (81.20)
2.12 (107.19); 2.12 (108.14); 2.20 (124.24); 3.4 (134.1); 3.9 (145.7); 3.14 (154.8); 3.24 (179.7); 3.25 (187.15);	3.25 (187.15);
3.27 (193.31); 4.8 (220.25); 4.15 (235.19); 4.21 (249.6); 4.23 (252.21); 4.26 (267.27); 5.8 (294.20); 5.8 (294.21);	5.8 (294.21);
5.15 (320.7); 5.19 (325.30); 5.21 (341.17); 5.21 (341.19); 5.21 (344.9); 5.24 (357.7).	5.24 (357.7).
annos. quibus sibi per vii annos fortissime iudicatis ac retentis,	1.6 (17.21)
Britanniam quod post x annos recepit,	1.6 (17.25)
nam per x annos incendiis ecclesiarum,	1.6 (18.1)
Arcadius . . . regnum suscipiens, tenuit annos xiii.	1.10 (23.26)
Ante paucos sane aduentus eorum annos	1.17 (33.24)
1.11 (25.7); 1.12 (25.25); 1.14 (29.22); 1.23 (42.17); 2.1 (73.4); 2.5 (90.5); 2.15 (117.2); 2.19 (123.30); 3.2 (130.12);	3.2 (130.12);
3.4 (134.1); 3.4 (134.29); 3.7 (140.3); 3.9 (144.30); 3.14 (154.8); 3.14 (154.17); 3.17 (160.19); 3.19 (168.21);	3.19 (168.21);
3.20 (169.4); 3.20 (169.6); 3.20 (169.17); 4.1 (201.11); 4.1 (202.27); 4.2 (204.15); 4.5 (217.23); 4.5 (217.28);	4.5 (217.28);
4.6 (218.6); 4.9 (222.7); 4.9 (223.11); 4.11 (225.25); 4.12 (229.22); 4.13 (232.18); 4.19 (244.22); 4.19 (245.23);	4.19 (245.23);
4.20 (247.3); 4.23 (254.1); 4.23 (256.17); 4.23 (257.6); 4.26 (267.15); 4.27 (268.27); 4.27 (270.16); 4.28 (271.8);	4.28 (271.8);
4.30 (276.5); 4.32 (280.5); 5.7 (294.11); 5.9 (298.17); 5.11 (302.29); 5.17 (319.10); 5.18 (321.23); 5.19 (322.18);	5.19 (322.18);
5.19 (323.10); 5.19 (324.30); 5.19 (327.13); 5.19 (328.17); 5.19 (330.26); 5.20 (331.31); 5.21 (341.28); 5.22 (347.19);	5.22 (347.19);
5.22 (347.21); 5.23 (348.18); 5.23 (349.30); 5.24 (352.14); 5.24 (354.26); 5.24 (355.20); 5.24 (356.6)	5.24 (356.6)
annum. usque ad annum obsessionis Bandonici montis,	1.16 (33.18)
qui post annum, ex quo abierunt, reuersi sunt;	1.26 (39.14)
hoc est usque ad annum dominicae incarnationis dccv per annos CL.	3.4 (134.28)
3.5 (136.19); 3.12 (152.1); 3.19 (168.5); 3.20 (169.12); 4.19 (244.1); 4.23 (233.12); 5.11 (303.21); 5.19 (322.29);	5.19 (322.29);
5.24 (356.19); 5.24 (357.20).	5.24 (357.20).
annus. qui est annus ab incarnatione Domini xlvi;	1.3 (15.17)
Infustus ille annus, et omnibus bonis exosus usque hodie permanet,	3.1 (128.10)
idem annus sequentis regis. . . regno assignaretur;	3.1 (128.16)
2.5 (89.5); 2.14 (113.29); 2.14 (114.1); 3.9 (145.6); 3.26 (189.20); 3.26 (189.22); 4.5 (214.12); 4.12 (228.28);	4.12 (228.28);
4.13 (231.20); 5.20 (331.3); 5.23 (348.15); 5.24 (353.16).	5.24 (353.16).
ANNVVS. a, um. annum. quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae	4.18 (241.19)
agebatur, edoceret;	4.18 (241.19)
ANTE (adv.). 1.5 (16.27); 1.6 (17.29); 1.11 (24.20); 1.17 (33.24); 2.2 (84.31); 2.12 (110.6); 3.2 (130.12); 3.4 (133.13);	3.4 (133.13);
3.17 (160.28); 3.19 (166.30); 3.25 (183.2); 4.13 (230.14); 4.14 (232.15); 4.18 (241.9); 4.18 (242.3); 4.20 (247.3);	4.20 (247.3);
4.23 (253.20); 4.23 (255.18); 4.24 (261.27); 4.28 (271.8); 4.32 (279.19); 5.2 (284.28); 5.12 (304.13); 5.12 (307.5);	5.12 (307.5);
uar. 5.12 (307.33); 5.13 (312.1); 5.15 (316.13); 5.18 (321.22).	5.18 (321.22).
ANTE (prep.). Praef. (6.5); 1.2 (31.21); 1.3 (15.10); 1.7 (21.2); 1.13 (29.2); 1.19 (37.26); 1.27 (51.25); 1.27 (54.8);	1.27 (54.8);
1.27 (57.17); 1.32 (68.27); 2.1 (79.5); 2.8 (97.1); 2.9 (97.13); 2.9 (99.12); 2.12 (107.18); 2.12 (108.17);	2.12 (108.17);
2.12 (109.8); 2.16 (118.15); 2.16 (118.21); 2.20 (124.26); 3.1 (127.13); 3.3 (137.24); 3.14 (151.12); 3.11 (156.31);	3.11 (156.31);
3.14 (157.9); 3.21 (170.33); 3.22 (174.3); 3.25 (187.23); 3.27 (194.13); 4.2 (206.1); 4.3 (209.31); 4.6 (218.1);	4.6 (218.1);
4.11 (226.22); 4.12 (229.16); 4.13 (231.11); 4.16 (238.12); 4.17 (240.21); 4.19 (243.7); 4.23 (255.18); 4.28 (273.19);	4.28 (273.19);
4.30 (276.9); 4.30 (276.28); 5.1 (281.4); 5.2 (283.21); 5.12 (305.27); 5.12 (307.9); 5.12 (307.9); 5.12 (307.30);	5.12 (307.30);
5.12 (308.20); 5.14 (314.33); 5.15 (316.11); 5.16 (318.19); 5.19 (322.0); 5.21 (339.7); 5.21 (339.21); 5.21 (340.21);	5.21 (340.21);
5.21 (340.21); 5.23 (349.23); 5.24 (352.5); 5.24 (360.6).	5.24 (360.6).
ANTEA. 1.7 (21.15); 1.9 (23.5); 1.25 (45.20); 1.32 (69.14); 2.15 (116.8); 3.4 (135.3); 3.17 (161.1); 3.18 (162.26);	3.18 (162.26);
3.19 (167.10); 4.9 (223.26); uar. 4.24 (261.27); 4.31 (279.14); 5.2 (284.16); 5.8 (295.4); 5.12 (307.33); 5.21 (345.29);	5.21 (345.29);
5.21 (345.33); 5.22 (348.9).	5.22 (348.9).
ANTECEDO. antecedere. semper antecedere significat consuescit;	2.16 (118.18)
ANTECESSOR. antecessoribus. ordinavit Ithamar, . . . de gente Cantuariorum, sed uita et eruditione	3.14 (154.23)
antecessoribus suis aequandum.	2.4 (87.31)
ANTEQVAM. antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem universalis ecclesiae ingrederentur,	uar. 2.14 (114.4)
cum [antequam] cathedra, et quae ad peripiendum baptismi inbueretur.	5.13 (311.18)
hortabatur, ut uel tunc, antequam moreretur, poenitentiam ageret commissorum.	5.13 (311.18)

ANTESTITI, *see* ANTISTES.

ANTICIPO. anticipant. Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum, anticipare, qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.30)
ANTIQVI. antiquis. iuxta opinionem, quam ab antiquis accepimus,	5.21 (337.28)
templum Romae, quod Pantheon uocabatur ab antiquis,	2.1 (81.4)
ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	2.4 (88.29)
antiquorum. prout uel ex litteris antiquorum, uel ex traditione maiorum, . . . scire potui,	5.21 (340.34)
antiquos. quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorum uocatur,	5.24 (357.1)
et antiquos pascha celebrare solitos, . . . noscendum est.	5.21 (339.12)
ANTIQVIOR. ius. antiquioribus. Romanorum tamen semper ab antiquioribus usus fuit,	1.27 (57.26)
ANTIQVI SAXONES, <i>see</i> SAXONES ANTIQVI.	
ANTIQVIIVS. qui antiquitus gentem Brettonum a Pictis secernebat,	1.1 (13.12)
Erat . . . ecclesia in honorem sancti Martini antiquitus facta,	1.26 (47.11)
nam in has duas provincias gens Nordanhymbrorum antiquitus diuisa erat,	3.1 (127.9)
quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3.2 (129.22)
gens Occidentalium Saxonum, qui antiquitus Geuissae uocabantur,	3.7 (139.8)
interrogauit . . . si consentirent ea, quae a patribus canonicis sunt antiquitus decreta, custodire.	4.5 (215.23)
ANTIQVVS, a, um. antiqua. ne praetermitti possit hoc, quod antiqua patrum institutio inuenit.	1.27 (53.21)
antiqui. de dentibus antiqui hostis eripiens	2.1 (78.6)
sed redemptionem totius mundi, quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata,	5.21 (341.2)
antiquis. ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapienter antiquis . . . ecclesiis aestimarent;	2.19 (122.16)
antiquis. ab antiquis praedecessorum meorum temporibus	1.27 (52.31)
Siquidem a temporibus ibidem antiquis, et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27 (270.23)
antiquo. magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	2.20 (126.24)
antiquo. neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	3.11 (150.25)
uno semper eodemque tempore cum antiquo Dei populo, . . . pascha celebrare possemus.	5.21 (337.3)
antiquo. ecclesias, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.12)
quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, . . . uocatur;	5.11 (303.8)
antiquorum. ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uinceret,	1.32 (68.19)
ita ut in morem antiquorum Samaritanorum et Christo seruire uideretur ut diis,	2.15 (116.6)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	4.3 (207.2)
antiquorum. His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	5.12 (303.26)
antiquos. ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1.32 (68.24)
ANTISTES. antestiti. In qua etiam ciuitate ipsi doctores atque antestiti [antestiti] suo Paulini sedem episcopatus donauit.	2.14 (114.6)
antistes, quintus ab Augustino Doruernensis ecclesiae consecratus est antistes.	2.18 (120.13)
cum Doruernensis uel Eburacensis antistes de hac uita transierit,	2.18 (120.17)
petens, ut sibi mitteretur antistes,	3.3 (131.11)
Denique reuerentissimus antistes Acca solet referre,	3.13 (152.10)
recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	3.14 (156.29)
Sed et ipse antistes Aidan . . . a Domino praemia recepit.	3.14 (157.15)
Quae cuncta, ut praedixerat antistes, ex ordine completa sunt;	3.15 (158.10)
Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.10)
uius quoque ille, in quo antistes obiit, una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3.17 (160.22)
quem ordinaturus uenit illuc Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis.	3.20 (169.16)
Qui cum abisset, obuiauit ei antistes.	3.22 (174.2)
Fauens ergo uotis regis antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.12)
et ab illo est uir praefatus consecratus antistes,	3.28 (195.11)
Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicitur.	3.29 (199.6)
et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2 (204.12)
Introiuit ille conatus, cui dixit antistes:	4.3 (209.4)
Quartus Occidentalium Saxonum antistes Leutherius fuit.	4.12 (227.22)
pulsus est idem antistes a sede sui episcopatus,	4.12 (229.3)
horum numero duos addidit antistites [antistes],	uar. 4.12 (229.23)
Nam et antistes cum uenisset in provinciam,	4.13 (231.25)
Quo beneficio multum antistes cor omnium in suum conuertit amorem,	4.13 (232.2)
quod michi reuerentissimus antistes Acca saepius referre, . . . solebat,	4.14 (233.3)
sicut et praefatus antistes Vilfrid, et multi alii, qui nouere, testantur;	4.19 (245.11)
Theodorus Deo dilectus antistes, diuino functus auxilio, . . . extinguat incendium;	4.21 (249.11)
De primo supra diximus, quod Eboraci fuerit consecratus antistes;	4.23 (254.26)
Quo tempore antistes provinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (255.9)
uir . . . uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatisse monasterio electus est antistes;	4.23 (255.21)
Qui dum esse alterum caelestis uitae poculis debriarent, dixit inter alia antistes:	4.29 (274.20)
Incupit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino:	4.29 (275.4)
episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	4.29 (275.28)
donec eligeretur, qui pro Cudbercto antistes ordinari deberet.	4.29 (275.29)
multis cum lacrimis et magna conpunctione antistes lingua etiam tremente conpleuit,	4.30 (277.15)
Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est acerbio,	4.30 (277.18)
ai: "Etiam; tu es antistes meus amatus."	5.6 (291.3)
Petrumque uocari Sergius antistes iussit,	5.7 (293.18)
inter multos, quos ordinauit antistites [antistes],	uar. 5.8 (295.31)
elegerunt . . . Suidbertum, qui eis ordinaretur antistes,	5.11 (302.8)
ipse antistes cum quibusdam Pippinum petit,	5.11 (302.22)
alios quoque illis in regionibus ipse constituit antistites [antistes] ex eorum numero fratrum.	uar. 5.11 (303.15)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5.18 (320.8)
Denique reuerentissimus antistes Pecthelm, . . . referre est solitus,	5.18 (320.13)
consecratusque est eis primus antistes Eadbert,	5.18 (321.19)
antistes eximius Vilfrid post xi. et v. annos accepti episcopatus diem clausit extremum	5.19 (322.18)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis,	5.19 (324.4)
Quibus auditis antistes misit eum Romam	5.19 (324.16)
Sed ne hoc fieri posset, antistes crudeli morte praereptus est,	5.19 (324.33)
Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhymbrorum antistes.	5.24 (353.28)
Paulinus, quondam Eboraci, sed tunc Hrofensis antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5.24 (354.6)
et pro eo Bosa, Eata, et Eadhaeth consecrati antistites [antistes].	uar. 5.24 (355.4)
antistes. "Quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi darc?"	3.14 (156.17)
antistis. ad consulta reuerentissimi antistitis [antistis]	uar. 1.23 (62.6)
dira antistitis [antistis] praesagia . . . impleta sunt.	uar. 3.14 (157.13)
Ceadda, frater reuerentissimi antistitis [antistis] Ceddi,	uar. 3.25 (195.1)
Erat autem Vynfrid de clero eius, qui ipse successerat, antistitis [antistis],	uar. 4.3 (212.30)
Quo beneficio multum antistes [antistis] cor omnium in suum conuertit amorem,	uar. 4.13 (232.2)

	Praef. (7.29)
antistite, de sanctissimo patre et antistite Cudbercto,	
ut euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat, ipse rex . . . interpres uerbi	3.3 (132.10)
existeret	3.13 (152.13)
apud . . . Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur,	3.17 (161.29)
Haec in praefato antistite multum conplexor et amo,	3.22 (171.20)
Orientales Saxones fidem, quam olim, expulso Mellito antistite, abiecerant, . . . receperunt.	4.1 (203.25)
esse scilicet episcopum, quem petierant a Romano antistite in regno Francorum,	4.14 (233.12)
siue de his, qui cum antistite illo uenerant,	4.15 (236.22)
sed reuocato domum Vilfrido primo suo antistite,	4.19 (244.1)
accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	4.28 (272.21)
tandem rex ipse praefatus, una cum sanctissimo antistite Truauine, . . . insulam nauigauit.	uar. 4.30 (276.16)
Quod dum sibi placuisse Eadbercto antistiti [antistite] suo referrent,	5.3 (285.2)
Narrauit idem Berethun et aliud de praefato antistite miraculum:	5.4 (286.29)
Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum de praefato antistite narrauit idem abbas,	5.13 (313.23)
Hanc historiam, sicut a uenerabili antistite Feothelmo didici,	
Provincia Australium Saxonum . . . ministerium sibi episcopale ab Occidentalium Saxonum antistite	5.23 (350.23)
quaerit.	5.24 (353.23)
Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Saberocto antistite Mellito.	1.19 (37.15)
antistitem. Concursum omnium ad antistitem conuolauit,	2.6 (93.20)
ut etiam nolentibus ac contradicentibus pagani antistitem suae posset ecclesiae reddere.	3.3 (131.3)
Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem acceperit Aidanum,	3.5 (137.1)
cum de provincia Scottorum rex Osuald postulasset antistitem,	3.7 (141.29)
rogauerunt Theodorum, . . . ipsum sibi antistitem consecrari;	3.21 (171.5)
Fauit enim sacerdotum cogebat unum antistitem duobus populis praefici.	3.29 (196.13)
et hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.29 (198.1)
'Hominem . . . in omnibus ornatum antistitem, . . . minime ualuimus nunc repperire	4.11 (225.31)
uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis, uocabulo Valdheri,	4.12 (228.15)
diuertit ad Sexulfum Merciorum antistitem,	4.12 (228.26)
Gebmundum pro eo substituit antistitem.	4.12 (229.2)
orta inter ipsum regem Ecgfridum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dissensione,	4.12 (229.16)
Habebat enim ante Eadhaedum antistitem Sexulfum,	
per Vilfridum beatae memoriae antistitem, qui tunc temporis Mediterraneorum Anglorum episcopatum	4.23 (255.14)
gerabat, ordinatus est;	4.28 (272.32)
antistitem quoque cum futurum esse praedixerat.	5.8 (294.16)
etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	5.22 (347.21)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	5.23 (351.4)
in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	1.17 (35.28)
antistites, deinde antistites uenerandi torrentes eloqui . . . profuderunt;	3.20 (169.2)
et qui tempore illo Orientalium Anglorum, qui Hrofensi ecclesiae fuerint antistites,	5.19 (326.9)
pulsus est episcopatu, et alii pro illo consecrati antistites, quorum supra meminimus;	5.24 (355.4)
et pro eo Eosa, Eata, et Eadhaeth consecrati antistites.	3.29 (196.16)
antistites, catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	4.12 (229.23)
horum numero duos addidit antistites,	5.8 (295.31)
qui inter multos, quos ordinauit antistites, . . . Tobiam . . . consecrauit,	5.11 (303.15)
alios quosque illis in regionibus ipse constituit antistites ex eorum numero fratrum,	2.14 (114.6)
antistiti. In qua etiam ciuitate ipsi doctri atque antistiti suo Paulino sedem episcopatus donauit.	3.14 (156.8)
Donauerat equum optimum antistiti Aidano.	4.3 (206.24)
Et quia moris erat eidem reuerentissimo antistiti opus euangelii . . . ambulando . . . perficere,	4.13 (232.7)
Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram.	4.30 (276.16)
Quod dum sibi placuisse Eadbercto antistiti suo referrent,	4.30 (276.25)
nimio mox timore perculsi, festinarunt referre antistiti, quae inuenerant.	uar. 4.3 (211.28)
antistiti, interuenit mentio reuerentissimi antistitis [antistiti] Ceadda,	uar. 3.28 (195.1)
Ceadda, frater reuerentissimi antistitis [antistiti] Ccedi,	1.17 (34.1)
antistitibus. ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritualis inquirant.	5.23 (350.7)
Consecratus est . . . a . . . Alduino Lycotfeldensi, et Alduolfo Hrofensi antistitibus,	1.23 (34.1)
antistitis, uel litteris reuerentissimi antistitis Cynibercti . . . didicimus.	Praef. (7.21)
ad consulta reuerentissimi antistitis Augustini.	1.28 (62.6)
ac per hoc curam illius praefatus Paulinus inuitatione Honorii antistitis . . . suscepit	2.20 (126.16)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.28)
Huius igitur antistitis doctrina rex Oswald cum ea, qui praerat, gente Anglorum institutus,	3.6 (137.30)
Nec multo post dira antistitis praesagis tristi regis funere, . . . impleta sunt,	3.14 (157.13)
tandem presbyter reminiscens uerba antistitis, . . . misit de oleo in pontum,	3.15 (158.17)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Ccedi, . . . abbas	3.28 (195.1)
plurimus de ecclesia eiusdem reuerentissimi antistitis de carne subtractis,	4.3 (207.23)
Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris Ecgberoti,	4.3 (211.16)
interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda,	4.3 (212.30)
Erat autem Vynfrid de clero eius, cui ipse successerat, antistitis,	4.13 (231.20)
Collectis ergo undecumque retribus anguillaribus, homines antistitis miserunt in mare,	5.2 (284.25)
inuante benedictione ac precibus antistitis, nata est . . . uenusta species capillorum,	5.19 (325.33)
cum quo et alii xi episcopi ad dedicationem antistitis conuenientes,	5.24 (359.9)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudberoti, . . . descripsi.	1.20 (38.11)
antistitem, sanctorum antistitum auxilium petierunt;	
ANTONINVS VERVS, MARCVS (121-180), Marcus Aurelius, Roman Emperor.	1.4 (16.4)
Antoninus Verus, Marcus. Marcus Antoninus Verus . . . regnum cum Aurelio Commodo fratre suscepit;	
ANTONINVS, surname of Bassianus, or Caracalla: see BASSIANVS.	1.5 (17.6)
Antonio, Bassianus, Antonio cognomine adsumpto,	4.11 (226.18)
ANXIETAS, anxietatem, quae omnem ei anxietatem memoratae sollicitudinis auferret,	2.12 (110.2)
anxietatibus, et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone,	2.8 (95.25)
APERIO, aperiens. aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare mysterium	5.6 (291.2)
At ego aperiens oculos aio: "Etiam; tu es antistes meus amatus."	3.11 (149.27)
aperiens. At illa aperiens ianuam monasterii, exiit ipsa	3.8 (144.19)
aperientes. Et aperientes sepulchrum eius,	4.30 (276.18)
Fecerunt autem ita, et aperientes sepulchrum, inuenerunt corpus totum,	3.30 (200.3)
aperirent, adeo ut relictis siue destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias,	3.29 (197.19)
aperires, ut aperires oculos caecorum, et educes de conclusione uinctum,	1.1 (9.10)
aperit, cuius proximum litus transmeantibus aperit ciuitas,	5.12 (307.8)
aperta, cumque me in luce aperta duceret,	5.21 (338.25)
legitimos utique terminos paschae aperta transgressione uiolant,	3.8 (144.4)
aperta, ut cunctis, . . . fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta	5.14 (331.5)
uidit aperta tartara, uidit damnationem diaboli, et sequacium eius;	4.23 (257.11)
aperitis, aperitque, ut sibi uidebatur, oculis, aspexit, . . . lucem omnia repleuisse	5.19 (328.29)
aperitisque oculis uidit circa se chaos psallentium simul et flentium fratrum;	

aperto. Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem, ut mirum in modum pro aperto et hante uulnere, . . . tenuissima tunc cicatrici uestigia parerent.	4.19 (245.9)
apertos. quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum in profundis tartari.	4.19 (245.34)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.15)
apertum. acerbiorum castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	5.14 (314.31)
aperuisset. Qui cum die quadam ingressus ecclesiam, aperuisset thecam reliquiarum,	3.25 (181.25)
aperuit. aperuit episcopus fenestram oratorii,	4.32 (280.11)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4.3 (209.1)
APERTE. in quibus aperte, . . . ostendit,	4.9 (223.17)
Nunc autem aperte profiteor, quia in hac praedicatione ueritas claret illa,	1.30 (64.28)
quod aperte eos inter alia resonare audiret.	2.13 (112.29)
APERTISSIME. sicut in libro Numerorum apertissime scribitur:	3.19 (164.31)
APEX. apicem. porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo,	5.21 (335.10)
qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem prouheret.	1.34 (72.2)
qui post illum regni apicem tenebat, ut in sequentibus dicemus.	2.12 (109.21)
apicibus. Susceptis namque apicibus filii nostri Adulaldi regis,	3.11 (148.5)
apicum. et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam inter sacrorum apicum uolumina suis auditoribus contraderent.	2.8 (96.9)
APOCALYPSIS. <i>Revelation.</i>	4.2 (204.29)
Apocalypsin. In Apocalypsin sancti Iohannis libros III.	5.24 (358.27)
APOCRISARIVS. apocrisarius. Constantinopolim apocrisarius ab apostolica sede directus est,	2.1 (75.2)
Quod uidelicet opus in regia quidem urbe apocrisarius inchoauit,	2.1 (75.24)
APOSTASIA. apostasia. quem et feralis impietas regis Brettonum, et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9 (145.1)
apostasiam. Infans ille annus, . . . permanet, tam propter apostasiam regum Anglorum,	3.1 (128.11)
Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	3.30 (199.15)
APOSTATA. apostatarum. ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet.	3.9 (145.4)
APOSTOLATVS. apostolatus. nam signaculum apostolatus eius nos sumus in Domino.	2.1 (73.17)
APOSTOLICVS. a, um. apostolica. Dum nos sedes apostolica more suo, . . . ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	2.4 (87.28)
Necne haec euangelica et apostolica traditio legem soluit,	3.25 (186.4)
intellexerat enim ueraciter Osiui, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3.29 (196.9)
de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	3.29 (198.22)
ita hanc apostolica traditio festis paschalibus inseruit,	5.21 (336.8)
decreuit apostolica traditio, . . . ut . . . expectetur etiam dies dominica,	5.21 (337.7)
apostolica. atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	1.29 (63.28)
Constantinopolim apocrisarius ab apostolica sede directus est, . . . sede percipiat.	2.1 (75.2)
flagellis artioribus afficiens seiscitabatur apostolica districtione,	2.6 (92.21)
ego quidem Theodorus, quamuis indignus, ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae episcopus,	4.5 (215.5)
accepit ab eo, . . . epistolam priuilegi ex auctoritate apostolica firmatam;	4.18 (241.13)
qui nuper Romam accusatus a suis, atque ab apostolica sede iudicandus aduenerit:	5.19 (328.7)
tuo desiderio, iuxta quod ab apostolica sede didicimus, patefacere satagimus.	5.21 (333.18)
apostolicae. Gregorius, . . . pontificatum Romanae et apostolicae sedis sortitus	1.23 (42.17)
Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere,	1.27 (48.23)
postquam eiusdem Romanae et apostolicae ecclesiae XIII annos, . . . rexit,	2.1 (73.4)
Denique Felix eiusdem apostolicae sedis quondam episcopus, . . . eius fuit atauus.	2.1 (73.21)
Accedensque ad pontificem Romanae et apostolicae sedis,	2.1 (80.23)
ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae conpleatis;	2.2 (83.19)
susceperunt scripta exhortatoria a pontifice Romanae et apostolicae sedis Bonifatio,	2.7 (94.5)
quod sedis apostolicae humanitate percepit,	2.8 (96.30)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	2.10 (100.19)
praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2.17 (118.24)
Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione occupati,	2.17 (119.20)
Hilarus archiepiscopus et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.5)
item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.7)
et Iohannes seruus Dei, consiliarius eiusdem apostolicae sedis,	2.19 (123.8)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.28)
si audita decreta sedis apostolicae, immo universalis ecclesiae, . . . sequi contemnitis,	3.25 (188.9)
qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanae et apostolicae institutionis,	4.5 (214.16)
De Iohanne cantatore sedis apostolicae,	4.18 (240.27)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere,	5.19 (325.19)
Bonifatius consiliarius apostolici [apostolicae] papae,	uar. 5.19 (328.4)
quos iamdudum ad exemplum . . . apostolicae ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.24)
se quoque ipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum,	5.21 (333.8)
quae unitati catholicae et apostolicae ecclesiae concinnant,	5.21 (345.13)
apostolicae. cuius sedi apostolicae tempore illo Vitalianus praeerat,	4.1 (201.20)
cuius sedi apostolicae tunc Sergius papa praeerat,	5.11 (301.22)
apostolicam. coeperunt apostolicam primitiue ecclesiae uitam imitari;	1.26 (46.32)
et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lae doctrinae mollioris porrexisti,	3.5 (137.16)
et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	3.29 (196.26)
subiectos suos meditatur die ac nocte ad fidem catholicam atque apostolicam . . . conuerti.	3.29 (197.1)
ut nouum Christi populum coaceruet, catholicam ibi et apostolicam constituens fidem.	3.29 (198.29)
qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici siue monasteriales seruarentur,	5.19 (323.14)
'Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (326.33)
'Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.31)
additum est per institutionem apostolicam ex euangelio,	5.21 (334.7)
apostolice. Bonifatius consiliarius apostolici [apostolice] papae,	uar. 5.19 (328.4)
apostolici. Exemplar epistulae beatissimi et apostolici papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii . . . Aduino	2.10 (100.21)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici Bonifatii papae . . . directae Aedilbergae reginae	2.11 (104.10)
quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerunt.	3.29 (196.2)
Bonifatii uidelicet archidiaconi, qui etiam consiliarius erat apostolici papae;	5.19 (324.24)
Bonifatius consiliarius apostolici papae, et alii plures, . . . dicebant ipsum esse episcopum,	5.19 (328.4)
apostolici. atque omnium iudicio electi sunt apostolici sacerdotes	1.17 (34.5)
Britanniarum insulam apostolici sacerdotes, . . . uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.4)
apostolicis. torrentes eloqui sui cum apostolicis et euangelicis imbribus profuderunt;	1.17 (35.29)
Itaque apostolicis duebus Christus militabat in castris.	1.20 (38.14)
apostolicis. quae in prophetis, euangelicis, et apostolicis litteris discere poterant,	3.4 (134.24)
nil ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue prophetis litteris facienda cognouerant,	3.17 (161.27)
apostolico. si tamen apostolico papae, hoc ut feret, placeret.	2.1 (80.28)
missis pariter apostolico papae donariis,	4.1 (201.18)
postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit,	4.1 (201.21)

Romaneque iturus, et coram apostolico papa causam dieturus,	5. 19 (326. 10)
apostolico. de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturus.	2. 4 (88. 14)
Ipse autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4. 18 (241. 33)
atque ab apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratatissime susceptum.	4. 18 (242. 29)
uixit . . . pontificante apostolico uiro domino Sergio papa anno secundo.	5. 7 (294. 3)
considentibus episcopis pluribus cum apostolico papa Iohanne,	5. 19 (327. 17)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . iubente apostolico papa, diebus aliquot legeretur,	5. 19 (329. 28)
laetis autem epistulis, quas ab apostolico papa aduxerat,	5. 19 (329. 23)
catholicoque illos atque apostolico more celebrationem, . . . agere perdocuit.	5. 22 (347. 2)
apostolico. id est inito opere apostolico, uerbum Dei aliquibus . . . committere;	5. 9 (296. 10)
apostolicum. ita ut apostolicum illum de eo liceat nobis proferre sermonem:	2. 1 (73. 15)
de quibus apostolicum illum licet proferre sermonem,	5. 22 (346. 30)
apostolicus. At apostolicus papa habito de his consilio,	4. 1 (202. 4)
Praeceperat enim Theodoro abeunti dominus apostolicus, ut in diocesi sua prouideret,	4. 1 (204. 7)
APOSTOLORVM, see ACTVS APOSTOLORVM.	
APOSTOLVS. apostoli. cum a uobis ex beati Petri apostoli fuerint benedictione suscepta.	1. 32 (69. 30)
et monasterium beati Petri apostoli fecerit:	1. 33 (70. 9)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2. 1 (79. 5)
fecit rex Aedilberct in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2. 3 (85. 19)
in qua rex Aedilberct ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2. 3 (85. 26)
atque in ecclesia et monasterio sancti apostoli Petri . . . sepultus est	2. 9 (93. 29)
iuxta uocem apostoli, uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2. 7 (98. 23)
Baptizatus est autem Eburaci . . . in ecclesia Petri apostoli,	2. 14 (114. 3)
et inlatum postea in ecclesiam beati apostoli Petri,	2. 20 (125. 22)
iuxta promissum apostoli dicentis:	3. 4 (135. 13)
sepultusque est in secretario beati apostoli Andreae,	3. 14 (154. 19)
et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt.	3. 24 (179. 12)
quam . . . archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3. 25 (181. 10)
laborem nostrum, in quo tanti apostoli, qui super pectus Domini recumbere dignus fuit, exempla	3. 25 (184. 34)
sectamur;	4. 1 (203. 7)
habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	4. 1 (204. 5)
Qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4. 18 (241. 1)
decreta firmabat uel uenerabilis Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri,	4. 23 (256. 15)
ut, iuxta exemplum apostoli, uirtus eius in inimitate periceretur.	4. 26 (267. 29)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	5. 1 (282. 26)
in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5. 19 (322. 23)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5. 19 (330. 6)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum,	5. 20 (331. 16)
ecclesiae suae, quae in beati Andreae apostoli honorem consecrata est,	5. 21 (344. 25)
sed tamen inquit fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in addito cordis amplectimini,	5. 23 (348. 29)
Sepultus uero est in porticu sancti Pauli apostoli,	3. 25 (184. 21)
apostoli. Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uiuere, docuere, passi sunt,	3. 29 (197. 28)
in omnibus, quae tradiderunt sancti apostoli Petrus et Paulus,	4. 14 (234. 7)
Salutantes ergo illum uerbis piissimis apostoli dicebant:	4. 17 (240. 24)
sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores.	4. 15 (316. 33)
qui longius ab eis locis, in quibus patriarchae uel apostoli erant, secreti, . . . norunt.	5. 21 (342. 4)
Et quidem scimus, quia neque apostoli omnes uno eodemque sunt modo adtonsi,	3. 25 (185. 5)
apostolis. nec subito ualentibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare	4. 14 (236. 32)
probatui uera fuisse uerba, quae ab apostolis Christi audierat.	5. 2 (284. 18)
in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5. 22 (347. 31)
gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, ceterisque caeli ciuibus conpleuit,	2. 6 (92. 11)
apostolo. Vt correptus ab apostolo Petro Laurentius Aedobaldum regem ad Christum conuerterit,	2. 6 (93. 6)
ut audiuit, quia suae causae salutis episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta . . . perpassus,	1. 17 (35. 9)
apostolorum. Erat illis apostolorum instar et gloria et auctoritas	1. 18 (36. 5)
et beatorum apostolorum siue aliorum martyrum posuerit.	1. 18 (36. 25)
omnium apostolorum diuersorumque martyrum secum reliquias habens,	1. 29 (63. 11)
sanctorum etiam apostolorum ac martyrum reliquias,	1. 33 (70. 19)
ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli . . . construxit,	2. 1 (78. 29)
ut in ecclesiis sanctorum apostolorum . . . missae celebrarentur.	2. 3 (86. 3)
et postum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2. 4 (87. 1)
hoc est beatissimi apostolorum principis Petri,	2. 5 (90. 7)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2. 6 (92. 15)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2. 6 (92. 20)
apparuit ei beatissimus apostolorum princeps,	2. 6 (93. 23)
in monasterio beatissimi apostolorum principis ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2. 7 (95. 6)
sepultusque est . . . in . . . monasterio et ecclesia beatissimi apostolorum principis,	2. 10 (104. 2)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2. 11 (106. 21)
et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	2. 11 (106. 24)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2. 18 (121. 21)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	3. 7 (140. 5)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3. 8 (144. 10)
coepit facere in monasterio suo ecclesiam in honorem omnium apostolorum,	3. 17 (160. 13)
atque in honorem beatissimi apostolorum principis dedicata,	3. 25 (188. 17)
num praeferi potuit beatissimo apostolorum principi,	3. 28 (195. 21)
non equitandum, sed apostolorum more pedibus incedendo peragere.	3. 29 (197. 26)
oportet uestram celsitudinem, . . . piam regulam sequi perenniter principis apostolorum,	3. 29 (198. 8)
Munuscula a uestra celsitudine beato principis apostolorum directa . . . suscepimus,	3. 29 (198. 12)
de hac subtractus est luce, situsque ad limina apostolorum,	3. 29 (198. 15)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3. 29 (198. 21)
coniungi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum	4. 3 (212. 7)
Petri et Pauli apostolorum;	4. 14 (234. 3)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4. 18 (241. 6)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4. 24 (261. 5)
Canebat . . . de Spiritu Sancti aduentu, et apostolorum doctrina.	4. 28 (273. 14)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornatu operibus.	5. 7 (292. 10)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5. 7 (292. 17)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur;	5. 7 (292. 29)
ut beatissimi apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	5. 7 (294. 8)
ad limina beatorum apostolorum Gregorio pontificatum tenente profectus est,	5. 9 (296. 23)
Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina cogitauit.	5. 11 (301. 25)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	

uenit Romam, ibique adtonsus, . . . ac monachus factus, ad limina apostolorum,	5.19 (322.1)
ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit,	5.19 (322.16)
indicaui ei desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5.19 (323.21)
adquisitis undecumque reliquis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5.20 (331.20)
misit legatarios ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.21 (332.26)
promittens hanc in honorem beati apostolorum principis dedicandam;	5.21 (333.6)
qui dudum quidem, hoc est ipsis apostolorum temporibus, iam seruari in ecclesia coepit,	5.21 (341.9)
beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero."	5.21 (344.22)
ut . . . beatissimum apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque . . . pandat introitum.	5.21 (345.17)
et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	5.21 (346.11)
digessi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.24 (357.4)
apostolum, quem recte nostrum appellare possumus et debemus apostolum.	2.1 (73.14)
Cuius ut uirtus, iuxta apostolum, in infirmitate periceretur,	4.9 (222.5)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem trans-	5.24 (358.22)
scribere curauit.	1.27 (57.7)
apostolus. Vnde Paulus quoque apostolus dicit:	1.27 (58.33)
Nam cum Paulus apostolus diceret:	2.1 (73.16)
quia etsi aliis non est apostolus, sed tamen nobis est;	2.5 (90.29)
sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes auditam apostolus testatur,	2.9 (98.29)
sed sicut apostolus ait,	5.23 (349.12)
APPAREO. apparebant. apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	1.18 (37.1)
apparebat, in qua apparebat, cruce seruato,	5.12 (305.27)
apparent. Et cum progredere mur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammarum tetrarum globi,	3.19 (165.10)
apparentibus, quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	4.14 (234.4)
apparere, qui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	1.19 (37.19)
appareret. Sed ut Dei potentia manifestior appareret,	1.22 (42.1)
apparet. Ita haec uita hominum ad modicum apparet;	2.13 (112.18)
in qua etiam rupis apparet illa,	5.16 (317.27)
apparuerit. Coepitque narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4.8 (221.22)
quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4.10 (224.17)
nullumque eius uspiam uestigium apparuerit,	4.23 (256.2)
obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.13)
Qualis uisio cuidam uiro Dei apparuerit,	4.25 (262.21)
quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisil per uisum apparuerit,	5.9 (297.28)
apparuerunt. Sed et lintamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, integra apparuerunt,	4.19 (246.2)
apparuerunt cometae duae circa solem,	5.23 (349.4)
et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	5.24 (353.4)
Anno dcccxxviii, cometae apparuerunt,	5.24 (356.14)
apparuisse. At postquam Aedilfrid in hac eum prouincia apparuisse,	2.12 (107.24)
apparuisse, quales essent habitu uel specie uiri, qui sibi apparuisse.	4.14 (235.13)
apparuisse, ut intellegeret non hominem esse, qui sibi apparuisse, sed spiritum.	2.12 (109.28)
ac si nil unquam in eo deformitatis ac tumoris apparuisse.	4.32 (280.29)
uenit, . . . ad eum unus de fratribus, . . . referens ei uisionem, quae sibi eadem nocte apparuisse:	5.9 (297.4)
apparuit, supra sepulchrum eius lux caelestis apparuit,	1.33 (71.1)
apparuit ei beatissimus apostolorum princeps,	2.6 (92.19)
ita postmodum et ceteris uirtutibus ornatus apparuit.	3.5 (137.28)
apparuit uisio miranda cuidam de sororibus,	4.9 (221.30)
apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.28)
locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.19 (246.27)
apparuit magister quondam meus, et nutritor amantissimus Boisil,	5.9 (297.6)
Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit uidetur de sociis suis,	5.10 (301.2)
apparuit retro uia, quae ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter ten ebras,	5.12 (306.32)
lux illa . . . in comparatione eius, quae nunc apparuit, lucis, tenuissima prorsus uidebatur,	5.12 (308.2)
'Visio mihi modo tremenda apparuit,	5.19 (329.7)
Anno dclxxviii, cometa apparuit;	5.24 (355.2)
APPELLO. appellabatur. nam uterque eorum appellabatur Heuuald;	5.10 (299.21)
appellans. adstitit ei quidam per somnium, eumque salutans, ac suo appellans nomine:	4.24 (259.23)
apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.1)
Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.31)
appellant. a quo reges Orientalium Anglorum Vuffingas appellant.	2.15 (116.16)
illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
appellare. quem recte nostrum appellare possumus et debemus apostolum.	2.1 (73.10)
patri nostro Saba, sic namque eum appellare conseruant,	2.5 (91.13)
'Mirum quae stultum appellare uelitis laborem nostrum,	3.25 (184.33)
appellat. Primum ergo diem azymorum appellat eum, in quo exercitum eorum esset educturus de Aegypto.	5.21 (335.5)
appellatur. Verolamum, quae nunc a gente Anglorum Werlamacæstir siue Vaeclingacæstir appellatur,	1.7 (21.27)
lingua autem Anglorum Pennelut appellatur;	1.12 (26.26)
Rex prouinciae illius quomodo appellatur?	2.1 (80.20)
qui usque hodie lingua Anglorum Augustinas Ae . . . appellatur;	2.2 (81.15)
ciuitatem Legionum, quae a gente Anglorum Legacæstir, a Bretonibus autem rectius Carlegion	2.2 (84.3)
appellatur,	3.7 (141.1)
in ciuitate Venta, quae a gente Saxonum Vintancæstir appellatur,	3.22 (173.7)
adiuarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancæstir appellatur,	3.27 (192.26)
quod essent in monasterio, quod lingua Scottorum Rathmelsigi appellatur,	4.5 (216.24)
ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Clafeshoch, semel in anno congregemur.	4.23 (253.26)
secessit ad ciuitatem Calcariam, quae a gente Anglorum Kelcacæstir appellatur,	4.23 (257.3)
monasterio, quod ipsa eodem anno construxerat, et appellatur Hacanos,	4.27 (268.24)
Cudbertum, qui in insula permodica, quae appellatur Farne, . . . uita . . . duxerat	5.16 (313.17)
diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam, quae Martyrium appellatur.	3.10 (147.12)
APPENDO (ADP-). adpendens. adpendens linteolum cum puluere, quem adulterat, in una porta parietis.	4.25 (265.6)
APPETITVS. appetitu. opus est . . . cum cessant a laboribus rerum temporalium, tunc pro appetitu	4.24 (259.3)
aeternorum bonorum liberius laborare;	1.27 (60.9)
appetitum. Cuius carminibus multorum saepe animi ad contentum saeculi, et appetitum sunt uitae	2.1 (74.23)
caelestis accensi.	1.18 (36.16)
appetitus. Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,	1.1 (10.25)
APPETO. appetit. etiam cum interiora appetit,	1.25 (45.10)
APPLICO (ADP-). adplicauit. eamque in conspectu omnium puellae oculis adplicauit,	4.19 (246.18)
adplicita. adtritu calefactus adplicita detinet,	3.17 (160.7)
adplicit. In hac ergo adplicitu seruus Domini Augustinus,	
APPONO (ADP-). adponentes. qui cum suum caput eidem loculo adponentes orassent,	
adposita. quae extrinsecus ecclesiae pro munimine erat adposita,	

et haec eadem destina in munimentum est parietis, . . . forinsecus adposita.	3.17 (160.28)
adpositas. Qui mox dapes sibi met adpositas deferri pauperibus.	3.6 (138.20)
adpositi. Non solum autem suppositi eidem feretro, uel adpositi curantur egroti,	4.6 (218.23)
adpositis. curabant mediis hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec ualebant.	4.32 (279.27)
adpositus. ab oriente habens introitus, cui lapis ille magnus adpositus est.	5.16 (318.9)
adposuerunt. vexillum eius super tumbam auro et purpura conpositum adposuerunt,	3.11 (148.30)
destinam illam non, ut antea, deforis in fulcimentum domus adposuerunt,	3.17 (161.2)
cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4.30 (277.23)
adpositum. cum accepisset capillos sancti capitis, adpositum palpebrae languenti,	4.32 (280.18)
APPOSITIO (ADP-). adpositione. aliquandiu tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	4.32 (280.20)
APPOSTA. apposta. Vt apposta ecclesiae, cui idem adcumbens obierat, . . . flammis absumi nequiebat;	3.17 (159.23)
APPREHENDO (ADP-). apprehendens. Quem angelus sanctus statim apprehendens in ignem reiecit.	3.19 (166.28)
et apprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	5.2 (284.1)
apprehenderit. Nam etsi saltim unum ex eis, hoc est ipsum septimum apprehenderit,	5.21 (337.19)
apprehendi. 'Ego Dominus . . . apprehendi manum tuam, et seruauit, et dedi te in foedus populi,	3.29 (197.18)
apprehendit. pontifex, . . . apprehendit dexteram eius, et ait:	3.6 (138.23)
Quod uir lectum est, stupor apprehendit audientes;	5.19 (328.2)
APPROBABILIS (ADP-), e. adprobabile. quod agitur, non est tamen adprobabile,	1.27 (58.11)
APPROBO (ADP-). adprobo. Quod autem pascha non suo tempore obseruabat, . . . non adprobo nec laudo.	3.17 (161.34)
In quo tamen hoc adprobo, quia in celebratione sui paschae non aliud corae tenebat,	3.17 (162.1)
APPROPINQUO (ADP-). adpropinquabit. 'Mox ut uirgo . . . adpropinquauit [adpropinquabit] atrio domus	3.11 (150.19)
adpropinquante. Adpropinquante autem eodem mundi termino,	1.32 (69.13)
adpropinquantem. uidit subito intempesta nocte silentio adpropinquantem sibi hominem . . . incogniti;	2.12 (108.22)
adpropinquantes. Fertur autem, quia adpropinquantes ciuitati,	1.25 (46.22)
adpropinquantibus. si uobis adpropinquantibus adsurxerit,	2.2 (83.6)
Quibus termino adpropinquantibus, tanta hodie calculatorum exuberat copia,	5.21 (341.22)
adpropinquare. quam adpropinquare intuebantur in insidiis constituti.	1.20 (39.4)
ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	4.24 (259.16)
adpropinquassent. Cumque adpropinquassent, pertimescens ille dicit angelo:	3.19 (165.31)
adpropinquat. 'Domine, ecce ignis mihi adpropinquat.'	3.19 (165.33)
adpropinquauit. 'Mox ut uirgo haec . . . adpropinquauit atrio domus huius,	3.11 (150.19)
qui paulatim crescent, et ad me oculus festinans, ubi adpropinquauit,	5.12 (307.1)
APPROPIO (ADP-). adpropinquat. Nec distulit ille, mox ut adpropinquabat ad fanum, profanare illud,	2.13 (113.26)
adpropinare. ac deinde paulatim eam sibi adpropinare, donec ad tectum usque oratorii, . . . perueniret;	4.3 (208.24)
adpropiarent. Cumque praefato igni maximo adpropiarent,	3.19 (166.21)
adpropiare. quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropiarent introitus;	4.29 (274.6)
APRILIS, e. of April.	
Aprilium. Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2.14 (114.3)
Ordinatus est autem die vi ^{mo} Kalendarum Aprilium,	3.20 (169.17)
Qui ordinatus est . . . anno dominicae incarnationis DCLXVIII, sub die vii. Kalendarum Aprilium,	4.1 (203.9)
dominica.	
et uno eodemque die, hoc est xiii ^o Kalendarum Aprilium, egredientes e corpore . . . uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.12)
Aequinoctium . . . xii Kalendarum Aprilium die prouenire consuevit,	5.21 (339.5)
APTE. et daret ei locum, in quo cum suis apte degere potuisset.	4.1 (204.9)
qui ecclesiasticum gradum, hoc est altaris officium, apte subirent,	4.23 (254.20)
APTISIME. inuenerunt . . . locellum de marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque similis lapidis aptissime tectum.	4.19 (245.5)
lotus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.19 (246.27)
APTIVS. Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero donatum destruxit?	2.13 (113.7)
quod aptius multo sit, eius, quem corde toto abominaris, . . . habitum uultus a tuo uultu . . . separare;	5.21 (344.28)
APTO. aptandus, quo sensu unicuique fidelium sit aptandus,	2.1 (75.22)
aptari. in personam Saulis dicebat, aptari:	1.34 (71.19)
aptatur. atque in expeditione campestri instar ciuitatis aptatur.	1.20 (38.22)
APTIVS, a. um. apta. et alendis apta pecoribus ac iumentis;	1.1 (10.1)
Profecto enim dum huiusmodi apta repperatque persona fuerit,	3.29 (198.3)
apta. quia carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.24 (258.20)
aptam. contigit die quadam nos . . . deuenisse in uiam planam et amplam, aptamque cursui equorum;	5.6 (289.22)
aptum. adsumserunt . . . uirum bonum et aptum episcopatu,	3.29 (196.11)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.23)
aptum. quia tamen aptum scribendi se tempus inegessit.	1.24 (44.5)
Mirum uero in modum ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est.	4.19 (246.24)
APVD. Praef. (8.12). Praef. (8.17). 1.1 (12.17); 1.5 (17.3); 1.7 (18.21); 1.9 (23.9); 1.11 (24.24); 1.11 (25.1);	
1.11 (25.4); 1.12 (27.4); 1.24 (44.3); 1.27 (49.32); 1.27 (54.6); 1.32 (69.26); 2.2 (82.25); 2.9 (99.23); 2.12 (107.1);	
2.12 (107.9); 2.12 (107.24); 2.19 (122.27); 2.19 (123.20); 2.19 (123.26); 2.19 (123.32); 2.20 (125.16); 3.1 (127.14);	
3.4 (134.27); 3.7 (140.14); 3.7 (140.15); 3.11 (148.25); 3.12 (151.18); 3.13 (152.11); 3.19 (163.20); 3.21 (171.7);	
3.23 (174.24); 3.24 (178.5); 3.24 (179.22); 3.25 (182.31); 3.25 (183.10); 3.26 (189.26); 3.28 (194.16); 4.9 (223.6);	
4.22 (250.29); 4.22 (251.2); 5.6 (289.13); 5.9 (298.22); 5.12 (304.11); 5.14 (313.26); 5.19 (324.30); 5.19 (328.12);	
5.21 (336.6); 5.21 (344.31).	
APVT. qui apud [aput] eos anachoreticam ducere uitam solebat,	uar. 2.2 (82.25)
AQVA. aqua. Aqua enim, . . . feruidam qualitatem recipit,	1.1 (10.18)
aqua benedicta fiat,	1.30 (65.9)
quia de puluere pauimentis, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent infirmi.	3.11 (149.14)
contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	3.24 (178.20)
aqua. sub aqua uadum acutissimis sudibus praestruxerat;	1.2 (14.15)
praequam lauetur aqua, si ecclesiam possit intrare?	1.27 (53.34)
nisi lotus aqua, intrare ecclesiam non debet;	1.27 (57.15)
ut mixtus uir mulieri, et lauati aqua debeat,	1.27 (57.17)
uir, qui post amixtionem coniugis lotus aqua fuerit,	1.27 (59.18)
et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.27 (59.27)
sed lauandus est aqua,	1.27 (59.32)
postulata aqua, ipsa lauit faciem, crines composuit,	3.9 (146.22)
astulis . . . in aquam [aqua] missis,	uar. 3.17 (161.7)
unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.30)
tandem didicit se aqua baptismatis non esse regeneratum,	3.23 (177.1)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est.	4.28 (271.27)
Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauerit.	5.4 (286.27)
Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta,	5.4 (287.19)
et, ubicumque maximum ei dolorem inesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.23)

in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.26)
ascendente aqua fluminis usque ad lumbos.	5.12 (310.16)
aquae. et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1.17 (34.24)
aquae. et ipsam rasuram aquae inmissam ac potui datam.	1.1 (13.3)
Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops.	4.28 (271.15)
aquam. sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit.	1.7 (21.2)
ut in arduo montis cacumine martyr aquam. . . peteret.	1.7 (21.6)
per aquam et Spiritum Sanctum renati ei. cui crederetis.	2.10 (103.29)
quas cum in aquas [aquam] miserint.	uar. 3.2 (129.17)
ut puluerem ipsum. . . multi auferentes et in aquam mittentes suis per haec infirmis multum commodi	
adererent.	3.9 (145.19)
ipsamque aquam. in qua lauerant ossa. in angulo sacrarii fuderunt.	3.11 (148.31)
Tum benedixi aquam.	3.13 (153.30)
astulis . . . in aquam missis. plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3.17 (161.7)
hominesque provinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere.	5.18 (320.19)
aquarum. ubi aquarum munitio deerat.	1.12 (26.20)
quibus cum nullo aquarum iniectu posset aliquis obsistere.	2.7 (94.17)
aquas. quas cum in aquas miserint.	3.2 (129.17)
quam cum in aquas miserint. atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint.	4.3 (212.20)
Culus fonte meras sumeret almus aquas.	5.7 (293.12)
aquis. ipsa enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata.	4.19 (244.33)
Est autem Elge . . . in similitudinem insulae uel paludibus. ut diximus. circumdata uel aquis;	4.19 (246.31)
AQVILA. co-laborer with St. Paul at Corinth.	
Aquila. Hinc est enim. . . quod cum Aquila et Priscilla caput Chorinti totodit;	3.25 (185.12)
AQVILEIA. Aquileia. 22 miles from Trieste.	
Aquileiae. clauso uidelicet intra muros Aquileiae.	1.9 (23.20)
AQVILLO. aquilone. duabus gentibus . . . Scottorum a circio. Pictorum ab aquilone.	1.12 (25.24)
qui ab aquilone ad aciem uenerant.	1.15 (31.4)
ille. qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone. id est Berniciorum prouinciam. regebat.	3.14 (155.4)
aquilonem. sed sicut contra Aquilonem ea breuior.	1.1 (11.31)
Est autem locus iuxta murum illum ad aquilonem.	3.2 (129.26)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem.	5.9 (297.15)
ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur. capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.18)
Portabant autem faciem ignis contra Aquilonem. quasi ad accendendum adclinem;	5.23 (349.11)
AQVILONALIS. e. aquilonale. in monasterio. quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum.	
Raculife nuncupatur;	5.8 (295.20)
aquilonalem. omnem aquilonalem extremamque insulae partem . . . capessunt.	1.12 (27.33)
hoc est ea natio Anglorum. quae ad Aquilonalem Humber fluminis plagam habitabat.	2.9 (97.7)
aquilonalem. Portabant autem faciem ignis contra Aquilonem [aquilonalem].	uar. 5.23 (349.11)
aquilonali. quae tria altaria . . . continet. hoc est australi. aquilonali. et occidentali.	5.16 (318.4)
aquilonali. et in porticu illius aquilonali decenter sepultum est;	2.3 (86.6)
In huius ergo monumenti Aquilonali parte sepulchrum Domini in eadem petra excisum. . . eminet;	5.16 (318.13)
in cuius aquilonali parte quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.25)
et pro omni aquilonali parte Britanniae et Hiberniae. . . catholicam fidem confessus est.	5.19 (327.3)
aquilonalem. c. eberrimas gentium aquilonalem inruptiones;	1.14 (30.18)
aquinali. In huius ergo monumenti Aquilonali [aquinali] parte	uar. 5.16 (318.13)
in cuius aquilonali [aquinali] parte	uar. 5.17 (319.25)
AQVILONARES MERCI. see MERCI AQVILONARES.	
AQVINALI. see AQVILONALIS. e.	
ARA. aras. et ut pontifex eius suas aras profanauerit.	
quis aras et fana idolorum cum septis. . . primus profanare deberet;	2.13 (111.9)
polluit ac destruxit eas. quas ipse sacrauerat. aras.	2.13 (113.4)
aris. aris adistere. ac daemonibus hostias offerre.	1.7 (19.2)
adeo ut relictis suis destructis fanis arisque. quas fecerant. aperirent ecclesias.	3.30 (200.3)
ARATRMV. aratra. debet ad monasteria Columbae uenire. quia aratra eorum non recte incedunt;	5.9 (297.32)
ARBITER. arbiter. populus arbiter uix manus continet.	1.17 (36.1)
Qui cuius meriti fuerit. etiam miraculorum signis internus arbiter edocuit.	3.15 (157.22)
Cui clauae caeli Christus dedit arbiter orbis;	5.19 (330.12)
ARBITOR. arbitror. quippe qui neque me umquam hoc esse dignum arbitrabar;	4.2 (205.27)
arbitramini. 'Scio. quod me haec insana mente loqui arbitramini;	4.8 (221.13)
arbitrans. arbitrans oportuno.	1.18 (36.27)
arbitrarentur. curauit conferre. quid de his agendum arbitrantur.	2.9 (100.12)
arbitrentur. quid de his agendum arbitrantur [arbitrentur].	uar. 2.9 (100.12)
arbitror. cui iam et responsum reddidisse me arbitror.	1.27 (54.5)
ab immolatione sacri mysterii abstinere. ut arbitror. humiliter debet;	1.27 (60.18)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis.	4.10 (224.20)
quod nequaquam silentio praetereundum arbitror.	4.22 (249.23)
ARBOR. arboribus. Opima frugibus atque arboribus insula.	1.1 (9.17)
arboris. Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops.	4.28 (271.15)
exceptis uitibus et oliuis. rarae ferax arboris. frumenti quoque et hordei fertilis.	5.17 (318.27)
arborum. de ramis arborum faciant.	1.80 (65.20)
ARCA. arca. et sic reponite in arca. quam parastis.	4.30 (277.9)
arcam. cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberoti ponentes. adposuerunt desuper arcam.	4.30 (277.23)
ARCADIVS (d. 408). Byzantine Emperor; son of Theodosius.	
Arcadio. Arcadio regnante.	1.10 (23.22)
Arcadius. Arcadius filius Theodosii . . . regnum suscipiens.	1.10 (23.24)
ARCANYM. arcana. dignisque per omnia. cui Dominus specialiter sua reuelaret arcana.	4.3 (207.31)
quasi missam a Deo conditore plagam per . . . daemonicae artis arcana cohibere ualerent.	4.27 (269.22)
neque ultra cessauit . . . arcana suae cogitationis ac uoluntatis. . . aliis ostendere;	5.2 (284.15)
ARCEO. arcebant. et paupertate pariter ac rusticitate sua doctorum arcebant accessum.	4.27 (270.7)
arcendis. qui arcendis hostibus posset esse praesidio;	1.12 (26.13)
arcendos. quo Romani quondam ob arcendos barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere	
Britanniam.	3.2 (129.27)
arcente. ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ullatenus dolore arcente ualeret.	3.2 (130.16)
arceretur. dummodo hostis imminens longius arceretur.	1.12 (26.7)
ARCESSO. arcessiti. Angli a Bretonibus arcessiti [arcessiti] Britanniam adierunt.	uar. 5.24 (352.28)
arcessitis. cum arcessitis ancillis Christi. quae erant in eodem monasterio.	4.23 (256.28)
arcessitus. dum quis eorum de hoc saeculo ad auctorem suum fuerit arcessitus.	2.17 (119.31)
ARCHANGELVS. archangeli. habens clymeterium sancti Michaelis archangeli.	5.2 (283.11)
archangelum. Adstitit enim mihi quidam candido praeclarus habitu. diens se Michaelem esse arch-	
angelum:	5.19 (329.10)

ARCHICANTATOR, archicantator. pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator	4. 18 (240.30)
ARCHIDIACONVS, archidiaconi. peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi . . . Bonifatii uidelicet archidiaconi.	5. 19 (324. 23)
archidiaconi. peruenit ad amicitiam . . . Bonifatii uidelicet archidiaconi [archidiaconi].	uar. 5. 19 (324. 23)
archidiaconis. peruenit ad amicitiam . . . Bonifatii uidelicet archidiaconi [archidiaconis].	uar. 5. 19 (324. 23)
ARCHIEPISCOPATVS, archiepiscopus. quatinus accepto ipse gradu archiepiscopatus.	3. 29 (196. 14)
Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Bertuald suscepit;	5. 8 (294. 14)
Quo tempore ibi gradum archiepiscopatus Honorius. . . seruabat.	5. 19 (323. 25)
ARCHIEPISCOPIVS, archiepiscopi. Laurentius archiepiscopi gradu potitus	2. 4 (87. 4)
Iacob diaconus quondam. ut supra docuimus. uenerabilis archiepiscopi Paulini.	3. 25 (181. 27)
Erat enim discipulus beatæ memoriæ magistrorum Theodori archiepiscopi. et abbas Hadriani;	5. 23 (348. 23)
archiepiscopi. monasterium beati Petri apostoli. ubi archiepiscopi Cantiae sepeliri. . . solent.	4. 1 (204. 5)
archiepiscopi. Isque primus erat in archiepiscopis. cui omnis Anglorum ecclesia manus dare consentiret.	4. 2 (204. 22)
archiepiscopo. una cum epistulis. quas idem pontifex Deo dilecto archiepiscopo Laurentio . . . direxit.	2. 4 (88. 24)
archiepiscopo. et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis.	4. 1 (203. 13)
archiepiscopo. a beatæ memoriæ Theodoro archiepiscopo	Praef. (6. 8)
et ab archiepiscopo eiusdem ciuitatis Aetherio. . . ordinatus est;	1. 27 (48. 4)
neque illum pro archiepiscopo habituros esse respondebat;	2. 2 (83. 23)
Ordinatus est autem Paulinus episcopus a Iusto archiepiscopo.	2. 9 (98. 18)
ne sit necesse . . . per tam prolixa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2. 18 (120. 21)
atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbaldo multum honorifice susceptus est.	2. 20 (125. 30)
eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius missus	2. 20 (126. 14)
Ordinati sunt autem Eadhaed. Bosa. et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4. 12 (229. 21)
De synodo facta in campo Haethfelda. praesidente archiepiscopo Theodoro.	4. 17 (238. 24)
praesidente Theodoro. gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruuernis;	4. 17 (239. 12)
Et nos omnes subscribimus. qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus.	4. 17 (240. 25)
Post quem episcopatus officium Aduald. Bertuald archiepiscopo consecrante. suscepit.	5. 23 (349. 3)
Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordhanymbrorum antistes.	5. 24 (353. 27)
et synodus facta est ad Herutforda. . . praesidente archiepiscopo Theodoro.	5. 24 (354. 23)
synodus facta in campo Haethfeltha. . . praesidente archiepiscopo Theodoro;	5. 24 (355. 7)
archiepiscoporum. in qua etiam sequentium archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata	2. 3 (86. 7)
archiepiscopum. ad Etherium Arelatensem archiepiscopum.	1. 24 (43. 29)
cum uniuersis ad Honorium archiepiscopum.	2. 15 (116. 27)
rogauerunt Theodorum. tunc archiepiscopum Doruuernensis ecclesiae. . . antistitem consecrari;	3. 7 (141. 28)
apud . . . Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur.	3. 13 (152. 12)
et apud Dalfinum archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat.	3. 25 (182. 31)
inuenerunt archiepiscopum Deusedit iam migrasse de saeculo.	3. 28 (195. 6)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	3. 29 (196. 1)
petentibus hunc ecclesiae Anglorum archiepiscopum ordinari;	4. 1 (201. 17)
quaesuit sedulum. quem ecclesiis Anglorum archiepiscopum mitteret.	4. 1 (202. 5)
uenit Cantiam ad archiepiscopum beatæ recordationis Theodorum;	4. 23 (255. 1)
Memini enim beatæ memoriæ Theodorum archiepiscopum dicere.	5. 3 (285. 27)
archiepiscopus. Augustinus . . . archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est;	1. 27 (48. 5)
Augustinus Britanniarum archiepiscopus ordinauit duos episcopos.	2. 3 (85. 5)
'Hic requiescit dominus Augustinus Doruuernensis archiepiscopus primus.	2. 3 (86. 16)
quam consecrauit archiepiscopus Mellitus.	2. 6 (93. 25)
beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit.	2. 7 (93. 27)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus	2. 18 (120. 8)
In cuius locum Honorius archiepiscopus ordinauit Ithamar.	3. 14 (154. 21)
electus est archiepiscopus cathedrae Doruuernensis sextus Deusedit	3. 20 (169. 13)
quam . . . reuerentissimus archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3. 25 (181. 9)
Theodorus archiepiscopus ordinatus. et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus.	4. 1 (201. 2)
presbyteros et diaconos. usque dum archiepiscopus ad sedem suam perueniret. ordinabat.	4. 2 (206. 3)
et de synodo facta ad locum Herutforda. cui praesidebat archiepiscopus Theodorus.	4. 5 (214. 10)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu	4. 6 (218. 5)
pro eo. quod archiepiscopus Theodorus iam defunctus erat.	4. 23 (255. 16)
congregata synodo . . . cui beatæ memoriæ Theodorus archiepiscopus praesidebat.	4. 28 (272. 17)
Theodorus beatæ memoriæ archiepiscopus. senex et plenus dierum. . . defunctus est;	5. 8 (294. 19)
postulans. ut eidem Fresonum genti archiepiscopus ordinaretur.	5. 11 (302. 33)
Bertuald archiepiscopus. et Aedilred quondam rex. tunc autem abbas. libentissime fauerunt;	5. 19 (329. 24)
Bertuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est	5. 23 (349. 29)
pro quo anno eodem factus est archiepiscopus. uocabulo Tatuini.	5. 23 (350. 2)
Anno dccc. Theodorus archiepiscopus obiit.	5. 24 (355. 15)
Anno dcccxxi. Bertuald archiepiscopus obiit.	5. 24 (356. 16)
Anno eodem Tatuini consecratus archiepiscopus nonus Doruuernensis ecclesiae.	5. 24 (356. 17)
ARCHIPRESBYTER. archipresbyter. Hilarus archipresbyter et seruans locum sanctae sedis apostolicae.	2. 19 (123. 5)
ARCHITECTVS. architectos. Vt Ceolfrid abbas regi Pictorum architectos ecclesiae. . . miserit.	5. 21 (332. 13)
Sed et architectos sibi mitti petiit.	5. 21 (333. 3)
Cuius religiosus uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos.	5. 21 (333. 12)
ARCVVLVS (fl. 703?), a bishop of Gaul. possibly of Périgieux.	
Arcculfus. cuius auctor erat docendo ac dictando Galliarum episcopus Arcoulfus.	5. 15 (316. 19)
ARDENTIOR. ius. ardentior. erlot tamen omnis et de brachio. ubi ardentior inerat. . . funditus ablatus	est.
ARDEO. ardebat. Et quia uir Dei igne diuinæ caritatis fortiter ardebat.	5. 3 (286. 19)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat.	2. 7 (94. 32)
ardebit. 'Quod non incendisti. inquit. non ardebit in te;	4. 27 (268. 29)
quia uniuscuiusque cupiditas in hoc igni ardebit.	3. 19 (165. 34)
ita solutus corpore ardebit per debitam poenam.'	3. 19 (166. 3)
ardens. est autem nigrogemmeus. et ardens igni admotus.	3. 19 (166. 4)
ardens. et fit non solum calida. sed et ardens.	1. 1 (10. 24)
cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocus peruenire.	1. 1 (10. 21)
ardent. ubi die noctueque xii lampades ardent.	1. 7 (20. 13)
ardente. Vt apposta ecclesiae. . . ardente cetera domu. flammis absumi nequeunt.	5. 16 (318. 16)
ardenti. fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesset ualentes.	3. 17 (159. 23)
ardentibus. quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus.	3. 10 (147. 18)
ardentis. Vt Mellitus episcopus flammam ardentis suae ciuitatis orando resinxerit	4. 3 (211. 5)
ardentis. Trahentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis.	2. 7 (93. 26)
ardere. qui in igne positus nescit ardere.	5. 12 (306. 19)
arderet. neo poena eius in te arderet.'	1. 27 (58. 25)
ardet. Sicut enim quis ardet in corpore per illicitam uoluptatem.	3. 19 (167. 3)
	3. 19 (166. 3)

arsit. 'Quod incendisti,' inquit, 'hoc arsit in te.	
ARDOR. ardor, odor [ardor] plura hominum milia iumentorumque deleuit.	3.19 (167.1)
dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	nar. 1.13 (29.11)
ardore. cuius rubor pulcherimus nullo umquam solis ardore,	4.19 (246.13)
Ita Christianitas uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	1.1 (10.13)
Perussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari,	2.17 (119.4)
ardoribus. quae cum febrium fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	4.23 (256.17)
ARDVVS, a, um. arduis. antistes elegit sibi locum monasterii construendi in montibus arduis ac remotis,	4.30 (277.20)
praedicare in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrore erant ad uisendum,	5.4 (287.29)
arduis. pauperem uitam in montibus, siluis, uel rupibus arduis . . . agebant.	3.23 (175.13)
arduis. eis quae arduis atque horrentibus montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestratae.	4.27 (270.5)
arduo. ut in arduo montis cacumine martyr aquam, . . . peteret,	1.15 (33.2)
arduum. in quo nihil repente arduum,	3.4 (133.10)
ARELAS, ARHELAS, <i>Arles</i> .	1.7 (21.5)
Arelas. Interea uir Domini Augustinus uenit Arelas,	1.7 (20.30)
Arelatem. apud Arelatem ciuitatem eum clausit, cepit, occidit;	1.27 (48.3)
Arhelas. Qui cum pariter per mare ad Massiliam, ac deinde per terram Arhelas peruenissent,	1.11 (25.1)
ARELATENSIS, e, of <i>Arles</i> .	4.1 (203.12)
Arelatense. cum eodem Arelatense episcopo debet agere,	1.27 (53.2)
cum praedicto Arelatense episcopo agatur,	1.27 (53.20)
Arelatensem. ad Etherium Arelatensem archiepiscopum,	1.24 (43.29)
Arelatensi. Vt Arelatensi episcopo epistulam pro eorum susceptione miserit.	1.24 (43.27)
Vt papa Gregorius epistulam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28 (62.3)
quam se Arelatensi episcopo fecisse commemorat,	1.28 (62.7)
Arelatensis. pallium Arelatensis episcopus accepit,	1.27 (52.32)
ARENIS, see <i>HARENA</i> .	
AREO. arente. Vt idem in uita anchoretica et fontem de arente terra orando produxit,	4.28 (271.3)
ARESCO. arescenibus. Erat enim arescenibus neruis contracto poplite,	1.21 (40.16)
ARGENTEVS, a, um. argenteam. ueniebant crucem pro uexillo ferentes argenteam,	1.25 (46.1)
argenteam modo pergrandem sustinens crucem,	5.16 (317.29)
argenteis. missis pariter apostolico papae donariis, et aureis atque argenteis uasis non paucis.	4.1 (201.19)
argenteo. loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruatur,	3.6 (138.29)
argenteum. id est speculum argenteum, et pectinem eboreum inauratum;	2.11 (106.25)
argenteus. postitusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.13)
ARGENTVM. argenti. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	1.1 (10.22)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.28)
argento. construendis orandisque auro uel argento ecclesiae operam dabant,	2.1 (77.17)
ARGUMENTVM. argumentis. qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime	5.21 (341.25)
possint . . . protendere circulos,	5.21 (337.22)
ARGVO. arguere. nullus arguere nos poterit,	4.2 (205.23)
argueret. In quibus et Ceadda episcopum cum argueret non fuisse rite consecratum,	
ARHELAS, see <i>ARELAS</i> .	
ARIDITAS. ariditas. Ariditas sucum, nerui officia receperunt,	1.21 (40.30)
ARITHMETICA. arithmeticae. et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4.2 (204.28)
ARMA. arma. et hortamur, ne, quorum arma combusta sunt, apud uos eorum cineres suscitentur.	2.19 (123.32)
arma. ipsos potius monent arma corripere,	1.12 (27.12)
in socios arma uerterit.	1.15 (30.25)
in socios arma uertere incipiunt.	1.15 (32.9)
pars maior exercitus arma capere et bellum parare temptaret,	1.20 (38.29)
Passim fugiunt, arma prociunt,	1.20 (39.14)
profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant,	2.2 (84.21)
Itaque in hos primum arma uerti iubet,	2.2 (84.23)
rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium,	2.13 (113.10)
Non enim ligetum pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare.	2.13 (113.12)
At insulani et, quantum ualuerit, armis arma repellabant,	4.26 (266.20)
armis. sed accinctus armis militiae spiritalis,	1.7 (19.14)
Nam cum armis et hostibus circumseptus iamiamque uideret se esse perimendum,	3.12 (151.27)
quia neque armis neque obsidione capere poterat,	3.16 (159.2)
At insulani et, quantum ualuerit, armis arma repellabant,	4.26 (266.20)
plures . . . depositis armis, satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.20)
armorum. praebent instituendorum exemplaria armorum.	1.12 (27.26)
et conterriti armorum praesidio,	1.20 (38.23)
ARMATVS, a, um. armata. Quibus mox legio destinatur armata,	1.12 (26.8)
armato. omni armato milite, . . . spoliata,	1.12 (25.18)
armatorum. armatorum ferens manum fortiorem,	1.15 (31.7)
ARMENIA, <i>Armenia</i> .	
Armenia. cum in Armenia, . . . longissima dies siue nox xv, breuissima viii compleat horas.	1.1 (11.8)
ARMIPOENS. arripotens. Quaeque patrum uirtus, et quae congresserat ipse Chedual arripotens, liquit	5.7 (293.10)
amore Dei;	
ARMORICANVS, a, um, of <i>Armorica (modern Brittany)</i> .	
Armoricae. pro pace Armoricae gentis supplicaturus	1.21 (41.11)
Armoricano. qui de tractu Armoricano, . . . Britanniam aduecti,	1.1 (11.20)
ARRESVRGO (ADR-). adresurgeret. si . . . repente flatus uenti maior adresurgeret [adresurgeret],	nar. 4.3 (210.19)
ARRIANVS, a, um, <i>Arian</i> .	
Arriana. cuius temporibus Arriana heresis exorta,	1.8 (22.27)
Arrianae. usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.6)
Mansitque haec . . . pax usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.15)
ARRIDEO (ADR-). adridebat. ubi oportunitas adridebat temporis,	5.2 (283.12)
adridente. Quae adridente pace ac serenitate temporum,	5.23 (351.18)
ARRIPIO. arreptus. subito a diabolo arreptus, clamare, . . . coepit	3.11 (149.23)
Vbi quadam infirmitate corporis arreptus,	3.19 (164.3)
non multo postquam oceanum transit, arreptus infirmitate ac defunctus est:	4.18 (242.19)
arripentes. arripentes imundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, iactauerunt in eum,	3.19 (166.23)
arripuerit. ipse fide feruens hanc arripuerit,	3.2 (129.2)
ARRIUS (d. 336). <i>Arius, a presbyter of Constantinople; founder of Arianism</i> .	
Arrium. qui in Nicaea congregati fuerunt ccx et viii contra Arrium impiissimum et eiusdem dogmata:	4.17 (240.3)
ARS. arte. erat enim fabrilis arte singularis.	5.14 (314.4)
Item librum de metrica arte,	5.24 (359.27)
artem. Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicit.	4.24 (259.8)
artis. siquid malitiae artis habuissent,	1.25 (45.31)
ita ut etiam metricae artis, astronomiae, et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4.2 (204.27)

quasi missam a Deo conditore plagam per . . . fylacteria uel alia quaelibet daemonicae artis arcanas cohibere ualerent.	4.27 (269.22)
artium. At ille respondit nil se talium artium nosse;	4.22 (250.30)
ARTICVLVS. articulo. Turbatis itaque rebus Nordanhybrorum huius articulo cladis,	2.20 (125.26)
Vt in Hibernia sit quidam per reliquias eius a mortis articulo reuocatus.	3.13 (152.5)
quin intercessionibus, ut dixi, sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	3.23 (177.6)
qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (299.32)
qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt,	5.12 (308.14)
ne inprouiso mortis articulo praeventi, inpaenitentes perirent.	5.13 (313.7)
Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totondit,	5.21 (342.10)
articulum. "quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis compellor;	3.13 (153.3)
ARTIFEX. artificem, utpote nullum tanti operis artificem habentes,	1.12 (26.17)
artifici, hostes ad incurandos fines artificis neglegentia permittet;	1.6 (17.18)
ARTIFICIUM. artificium. quibus uidelicet artificium humanum adaccommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	2.10 (102.22)
ARTIOR. ius. artiore. raro praeter maiora sollemnia, uel artiore necessitate, plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.13)
artiori, sed tantummodo credentes artiori dilectione,	1.26 (47.27)
artioribus, flagellis artioribus afficiens seiscitatione apostolica districtione,	2.6 (92.21)
artioribus se necesse habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.14)
artioris. Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.25 (263.7)
ARTVS. artus et inbecilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
artuum. inuenerunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum conpagibus multo dormienti quam mortuo similis;	4.30 (276.20)
ARVLA. arulam, et altare habere ad sacrificium Christi, et arulam ad uictimas daemoniorum.	2.15 (116.9)
ARVALD (<i>fl.</i> 686). <i>King of the Isle of Wight.</i>	
Arualdi, duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.19)
ARVM. aruis, reddit uiridantibus aruis annus laetus et frugifer.	4.13 (231.20)
ARX. arce, ut ipse pater Fonte renascens, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	5.7 (293.20)
Ciuibus angelicus iunctus in arce poli,	5.8 (295.17)
arcem, et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	3.3 (132.29)
Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere conobiorum;	3.21 (171.12)
arcis. Statuitur ad haec in edito arcis acies signis,	1.12 (28.1)
ASCENDO. ascendebant, cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammaram plena esse spiritibus hominum,	5.12 (305.34)
ascendens, quem ascendens ad idola destruenda ueniret,	2.13 (113.11)
et ascendens emissarium regis, pergebat ad idola,	2.13 (113.14)
ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem;	5.6 (291.27)
sic ascendens in caelos, misso desuper Spiritu,	5.21 (340.16)
ascendente, ascendente aqua fluminis usque ad lumbos,	5.12 (310.16)
ascendentem, suscepit eum ascendentem de fonte sancto Aediluald rex	3.22 (174.18)
ascendentes, apparent . . . flammaram tetarum globi, ascendentes quasi de puteo magno,	5.12 (305.28)
ascendentium, qui instar fauillarum cum fumo ascendunt, nunc ad sublimiora proicerentur,	5.12 (306.2)
ascendere, is, qui summum locum ascendere nititur,	1.30 (65.28)
cum . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctae crucis ascendere disposuisse,	3.2 (130.18)
audiret denuo, . . . ascendere de tecto eiusdem oratorii idem laetitiae canticum,	4.3 (208.29)
ascenderitis, ubi naum ascenderitis, tempestas uobis, et uentus contrarius superueniet;	3.15 (158.5)
ascenderunt. Interea ascenderunt quidam spirituum obscurorum de abyso illa flammiuma,	5.12 (306.22)
ascendisse, nuntiauit matrem . . . ad aeternae limina lucis et supernorum consortio ciuium ascendisse.	4.23 (257.27)
ascendit, montem cum turbis reuerentissimus Dei confessor ascendit;	1.7 (20.27)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.19)
et posito ibi signo, non multo post ascendit equum,	3.9 (146.12)
unus de sociis eius, uocabulo Vietberet, . . . ascendit naum,	5.9 (298.19)
ubi Dominus ad caelos ascendit,	5.17 (318.30)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17 (319.2)
ascensa, qui ascensa nauis, ipse enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata,	4.19 (244.32)
ASCENSIO. ascensione. Canebat . . . de incarnatione dominica, passione, resurrectione, et ascensione in caelum,	4.24 (261.4)
ascensionem, id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	3.17 (162.4)
ascensionis. Quae item de loco ascensionis dominicae et sepulchris patriarcharum.	5.17 (318.23)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatur auctor hoc modo refert:—	5.17 (318.24)
In die ascensionis dominicae per annos singulos, missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit,	5.17 (319.10)
ASCENSVS. ascensum, cum in eo nullam ianuam, uel fenestram, uel ascensum alicubi conspicerem.	5.12 (307.13)
ASCIA. asciam, et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	4.3 (208.7)
ASCISCO (ADSC-), adsciti, ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.10)
ASCLIPIODOTVS (<i>fl.</i> 296). <i>commander of the Praetorian Guards.</i>	
Asclipiodotus, quem Asclipiodotus praefectus praetorio obpressit,	1.6 (17.24)
ASCRIBO (ADSC-), adscribam, non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunam esse adscribam;	5.21 (339.29)
adscribere, plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.21)
adscripta, nomina omnium in caelo tenentur adscripta.	1.31 (67.3)
ASIA, Asia.	
Asia, in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores in Asia . . . conuersa est, . . .	3.25 (186.9)
Asiam, hoc Africam, Asiam, Aegyptum, Greciam, . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (184.25)
ASPECTO. aspectans, aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui;	4.9 (223.17)
aspectante, et se aspectante cum luce immensa, ducibus angelis, ad aeternae limina lucis . . . ascendisse,	4.23 (257.25)
ASPECTVS. aspectus, quoties per fraternos afflatus unanimum alectionem quadam contemplatione aeternis aspectibus repraesentat.	2.18 (120.29)
aspectu, quod esset uir . . . uenerabilis simul et terribilis aspectu.	2.16 (117.29)
Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus,	3.14 (155.29)
'Lucidus', iniquens, 'aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat,	5.12 (304.28)
quis, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.27)
aspectus, Britania insula, cuius incolae talis essent aspectus.	2.1 (80.5)
aspectus, angelicorum agminum et aspectus intueri, et laudes beatas meruit audire,	3.19 (164.29)
ASPER, era, erum, aspera, sed aspera illos inuentione corripbat,	3.5 (136.23)
asperis, praedicare in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrore erant ad uisendum,	4.27 (270.5)
ASPERGO, aspergatur, in eisdem fanis aspergatur,	1.30 (65.9)
asperserint, eisque languentes homines aut pecudes potauerint, siue asperserint,	3.2 (129.18)

asperis. sed et insularum ecclesiis aspersit.	1.8 (22.31)
ASPERITAS. asperitatem. 'quod tantam frigoris asperitatem ulla ratione tolerare praeualis.	5.12 (310.26)
ASPERSIO. aspersioem. atque huius gustum siue aspersioem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre;	5.18 (320.20)
ASPICIO. asperxit. utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis asperxit.	4.8 (220.23)
asposisset. quatinus ubicumque aliquos uel diuites uel pauperes includens asposisset,	3.5 (136.3)
asposixisti. Et ait: "Vallis illa, quam asposixisti flammis feruentibus et frigoris horrenda rigidis, ipse est locus.	5.12 (308.10)
asposxit. Non autem mirum, si diem mortis uel potius diem Domini laetus asposxit,	4.3 (210.9)
quia Dominus exaudiuit preces uestras, et deuotionem ac ieiunia propitius asposxit;	4.14 (234.16)
asposxit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4.23 (237.12)
templumque uerendum Asposxit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293.26)
asposce. Asposce, nupta Deo, quae sit tibi gloria terris;	4.20 (248.27)
Quae maneat caelis, asposce, nupta Deo.	4.20 (248.28)
asposcere. quam saepe lucidioribus diebus de longe asposcere solemus.	1.1 (12.7)
ut caelum tantum ex ea, cuius introitum sitiabat, asposcere posset).	4.28 (272.13)
Cumque hac infelici uicissitudine longe lateque, prout asposcere poteram, sine ulla quietis intercapedine . . . multitudo torqueretur,	5.12 (305.12)
asposcerem. Quas cum intrarem, in tantum paulisper condensatae sunt, ut nihil praeter ipsas asposcerem,	5.12 (305.24)
asposcerent. Qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta asposcerent,	4.25 (264.17)
asposceret. Quos cum asposceret, interrogauit,	2.1 (80.2)
asposciemus. non ultra nos in hoc saeculo carnis obtutibus inuicem asposciemus.	4.29 (274.24)
asposcens. Quod asposcens uulgus, aestimabat eum insanire.	2.13 (113.15)
asposcio. asposcio ante nos multo maiorem luminis gratiam quam prius;	5.12 (307.30)
ASSEDEO (ADS-). adsederant. omnes, qui corpori flentes adsederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	5.12 (304.7)
Dicebatque ad illos, qui mihi adsederant, uiros albatos et praecelatos:	5.13 (312.20)
adseedit. et ipse Mellitus inter eos adseedit	2.4 (88.18)
ASSENSVS (ADS-). assensum. non his possum assensum tribuere,	1.25 (46.9)
neque increpationibus Augustini ac sociorum eius assensum praebere uoluissent,	2.2 (81.24)
praebuit palam assensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (113.1)
Et cum ne adhuc quidem talia loquenti quisquam responderet, uel assensum praebere, iterum dixit:	4.8 (221.18)
assensum. Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum, continuo subdidit:	2.13 (112.4)
Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praebere,	3.24 (177.21)
Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit,	4.29 (275.25)
ASSENTATIO (ADS-). assentatione. Proceunt . . . circumdati assentatione multorum.	1.17 (35.17)
ASSENTIO (ADS-). assentire. 'Si non uis assentire nobis in tam facili causa, quam petimus,	2.5 (91.25)
ASSERO. asserere. et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat,	4.14 (233.4)
ASSERTIO (ADS-). assertione. sed fidei innumerorum testium, . . . assertione cognoui,	Praef. (7.27)
In cuius assertione fidei . . . Gregorius . . . laborare contendit,	2.1 (76.8)
assertiones. et assertiones molestissimas lectionum testimonia sequebantur.	1.17 (35.30)
ASSIDO (ADS-). adsidabat. Quo uiso pontifex, qui adsidabat, . . . adprehendit dexteram eius.	3.6 (138.22)
adsident. quia unum ambo sapimus cum ceteris, qui hic adsident, ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (184.15)
adsidentes. fauerunt adsidentes quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	3.25 (189.4)
adsiderem. Et dum adsiderem illi, dixit: 'Vis petamus bibere?'	5.3 (286.12)
adsidetis. Vnde palam profiteor uobisque, qui adsidetis, praesentibus protestor,	5.21 (334.34)
ASSIDVVS (ADS-), a. um. adsidiuis. adsidiuis non desistimus precibus postulare.	2.11 (106.9)
solicita intentione et adsidiuis orationibus seruare omnimodo festinetis;	4.17 (119.15)
plebem. et orationibus protegebat adsidiuis, et admonitionibus saluberrimis ad caelestia uocabat.	2.28 (273.16)
assiduae. in quo uidelicet monasterio orationes assiduae pro utriusque regis, . . . fierent.	3.24 (180.3)
assidiuis. orationibus uidelicet assidiuis, uigiliis ac ieiuniis seruando,	1.26 (46.33)
ASSIGNO (ADS-). assignaretur. idem annus sequentis regis, id est Osualdi, uiri Deo dilecti, regno ad- signaretur;	3.1 (128.17)
assignauit. eandem filiam suam Christo consecrandam Paulino episcopo assignauit;	2.9 (99.30)
assignent. illam in pascha diem assignent primam,	5.21 (338.28)
ASSISTO (ADS-). adstant. qui in ordinatione episcopi testes adstant?	1.27 (52.11)
adsistebat. ad simulacra daemonum, quibus adsistebat, eum iussit pertrahi;	1.7 (19.6)
adsistere. aris adsistere, ac daemonibus hostias offerre.	1.7 (19.2)
ASSOCIO (ADS-). adsociauit. susceptumque in monasterium cum omnibus suis fratrum cohorti adsociauit,	4.24 (260.28)
ASSVMO (ADS-). adsumentes. Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes fiduciam.	2.8 (96.13)
adsumere. per quod solent hi, . . . manum suam inmittere, ac partem pulueris inde adsumere;	4.3 (212.19)
adsumerent. ut aureum illud nomisma, quod eo de Cantia uenerat, secum adsumerent.	3.8 (143.18)
adsumi. quales ad ecclesiae regimen adsumi.	2.1 (76.16)
adsumpto. Bassianus, Antonio cognomine adsumpto,	1.5 (17.6)
adsumptus. inuenerunt, quia de illo loco adsumptus erat pulvis,	3.10 (147.23)
adsumserunt. adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum	3.29 (196.9)
adsumsi. partem ex eis, quae de illo prius . . . scripta repperi, adsumsi,	Praef. (7.33)
adsumsi. Abiens autem domum Colman adsumsi secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.16)
adsumsit. Abiensset, adsumsit Theodorum cum Ebrini licentia,	4.1 (203.27)
quo cum ueniente adulescentia monachium et nomen adsumsit, et habitum.	4.27 (268.30)
adsumta. adsumta alacritate festinant;	1.20 (38.26)
Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, . . . rediit Cantiam nauigio,	2.20 (125.28)
adsumta ampulla misit de oleo in pontum,	3.15 (158.17)
et adsumta secum anima eius, ad caelestia regna redire.	4.3 (211.32)
adsumtis. adsumtis his, quae se sequi uoluerunt,	3.26 (189.12)
adsumtis in societatem ordinationis duobus de Brettonum gente episcopis,	3.28 (195.11)
adsumto. et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1.17 (34.23)
Intrauit ergo me secum adsumto ad uirginem,	5.3 (286.3)
adsumtus. mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtus in caelum, et electorum est sociatus agminibus.	4.14 (234.30)
assumens. coniunxitque se regi, sponte ministerium praedicandi assumens.	3.7 (140.23)
ASSVRGO (ADS-). adurgere. sin autem uos spreuerit, nec coram uobis adsurgere uoluerit,	2.2 (83.8)
si modo nobis adurgere nolit,	2.2 (83.25)
adurgeret. si . . . repente flatus uenti maior adurgeret,	4.3 (210.19)
adsurrexerit. si uobis adpropinquantibus adsurrexerit,	2.2 (83.6)
ASTERIVS. Archbishop of Milan, 630-640.	
Asterium. Vnde et iussu eiusdem ponti cis per Asterium . . . in episcopus consecratus est gradum.	3.7 (139.15)
ASTO (ADS-). adstant. adstant partes dispari condicione dissimiles:	1.17 (35.22)
ut cunctis, qui adstant, fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta.	3.8 (144.2)
adstans. et adstans dixit orationem super illam, ac benedicens egressus est.	5.3 (286.6)
adstante. Nam subito adstante episcopo, et filio regis	4.11 (227.10)

adstantem. uidi adstantem mihi subito quendam incogniti uultus;	4. 25 (264. 28)
adstantes. fauerunt adsidentes quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	3. 25 (189. 5)
adstitit. adstitit ei quidam per somnium, eumque salutans,	4. 24 (259. 22)
Adstitit enim mihi quidam candido praeclarus habitu,	5. 19 (329. 9)
ASTRINGO (ADS-). adstrictus. quia episcopatu propriae ciuitatis ac parochiae teneretur adstrictus.	3. 7 (141. 23)
adstrinxerunt. per ignorantiam ante lauacrum baptismatis adstrinxerunt.	1. 27 (51. 25)
astringere. artioribus se necesse habent per Domino continentiae frenis astringere,	5. 21 (343. 15)
ASTRONOMIA. astronomiae. ita ut etiam metricae artis, astronomiae, et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4. 2 (204. 27)
ASTRYM. astra. Spiritus astra petit.	2. 1 (79. 11)
Plus super astra manens, percipit inde decus.	4. 20 (248. 10)
astris. Percipit inde decus reginae, et sceptri sub astris,	4. 20 (248. 9)
ASTRVO (ADS-). adstruere. regique adstruere, quod ipse precibus suis apud illum obtinuerit.	2. 9 (99. 22)
astruens. euidenter astruens, quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xvi ^{am} . . . oportet inquiri.	2. 19 (122. 24)
astruxit. Cuius promissi et prophetiae ueritatem sequens rerum astruxit euentus;	4. 29 (275. 10)
ASTVLA. astulae. sed et astulae de illo abscissae, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam.	4. 6 (218. 24)
astulam. et astulam roboris praeiati immittens obtuli egro potandum.	3. 13 (153. 30)
astulas. multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excidere solent,	3. 2 (129. 16)
astulus. astulus ex ipsa destina excisis, . . . plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3. 17 (161. 7)
ASTVTVS, a. um. astuto. et cum simulatam legationem ore astuto uolueret.	2. 9 (99. 8)
AT. Praef. (7. 19); 1. 7 (19. 11); 1. 7 (19. 21); 1. 7 (20. 1); 1. 8 (22. 7); 1. 12 (26. 14); 1. 12 (28. 2); 1. 16 (33. 6); 1. 19 (37. 17); 1. 22 (41. 27); 1. 25 (45. 32); 1. 26 (46. 31); 1. 26 (47. 18); 1. 33 (70. 10); 2. 1 (74. 18); 2. 1 (80. 13); 2. 1 (80. 13); 2. 2 (82. 29); 2. 2 (83. 22); 2. 5 (90. 24); 2. 5 (91. 19); 2. 12 (107. 23); 2. 12 (108. 24); 2. 12 (108. 27); 2. 12 (109. 9); 2. 20 (124. 14); 2. 20 (125. 8); 3. 1 (127. 3); 3. 2 (130. 28); 3. 4 (134. 30); 3. 5 (137. 8); 3. 7 (141. 20); 3. 9 (146. 2); 3. 9 (146. 20); 3. 11 (149. 16); 3. 11 (149. 26); 3. 11 (150. 16); 3. 13 (153. 23); 3. 17 (160. 11); 3. 19 (165. 17); 3. 21 (170. 3); 3. 22 (172. 24); 3. 22 (174. 2); 3. 23 (176. 1); 3. 25 (185. 2); 3. 25 (185. 23); 3. 25 (188. 23); 3. 25 (188. 25); 3. 25 (188. 29); 3. 27 (193. 26); 3. 28 (194. 20); 4. 1 (202. 4); 4. 2 (205. 29); 4. 2 (206. 4); 4. 3 (208. 27); 4. 3 (209. 25); 4. 3 (210. 23); 4. 4 (213. 19); 4. 8 (221. 3); uar. 4. 14 (235. 23); 4. 16 (237. 12); 4. 22 (250. 11); 4. 22 (250. 30); 4. 22 (251. 22); 4. 23 (257. 32); 4. 24 (259. 24); 4. 24 (260. 23); 4. 24 (260. 29); 4. 24 (262. 9); 4. 25 (263. 21); 4. 25 (264. 2); 4. 25 (264. 20); 4. 25 (264. 24); 4. 25 (264. 33); 4. 26 (266. 19); 4. 32 (280. 17); 5. 3 (285. 30); 5. 3 (286. 13); 5. 4 (287. 10); 5. 6 (289. 24); 5. 6 (290. 3); 5. 6 (290. 28); 5. 6 (291. 2); 5. 6 (291. 14); 5. 9 (297. 9); 5. 9 (297. 30); 5. 9 (298. 15); 5. 12 (305. 20); 5. 12 (305. 32); 5. 13 (311. 3); 5. 13 (311. 19); 5. 13 (311. 30); 5. 14 (314. 34); 5. 19 (323. 17); 5. 19 (324. 11); 5. 19 (325. 9); 5. 21 (339. 26); 5. 21 (342. 11); 5. 21 (344. 21); 5. 23 (350. 28).	
ATAVVS. atausus. Felix . . . eius fuit atausus.	2. 1 (73. 23)
ATER, tra, trum. ater. Ydros et ater abt sacrae pro uestis honore,	4. 20 (248. 23)
Morbi diffugiunt, ydros et ater abt.	4. 20 (248. 24)
atrum. Quod uero prius candidum codicem protulerunt angeli, deinde atrum daemones;	5. 13 (313. 15)
ATQVE. omitted.	
ATRIVM. atrio. 'Mox ut uirgo haec . . . adpropinquauit atrio domus huius,	3. 11 (150. 19)
atrium. intraret atrium domus,	3. 11 (150. 8)
ATROCITAS. atrocitate. quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contraderet.	2. 20 (125. 12)
ATTAMEN. Attamen recente adhuc memoria calamitatis et cladis inflictae seruabat utrumque rege . . .	1. 22 (41. 25)
Attamen in Campedono, . . . fecit basilicam,	2. 14 (115. 15)
attamen scitote, quia non est mea;	4. 8 (221. 20)
'Attamen,' ait, 'mihi cantare habes.'	4. 24 (259. 27)
Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit,	4. 29 (275. 24)
ATTENDO (ADT-). attenderet. et ut ei doctrinae cooperar existens diligenter adtenderet.	4. 1 (203. 1)
adtendite. 'Audite insulae, et adtendite populi de longe.'	3. 29 (197. 8)
adtenditur. sollicita intentione adtenditur,	1. 27 (56. 30)
ATTENTIVS. quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgere uidebatur.	4. 23 (256. 5)
ATTERO. attriuit. initio, iuuante se gratia catholicae ueritatis, attriuit.	2. 1 (75. 29)
ac provinciam illam saeua caede ac depopulatione attriuit;	4. 15 (236. 13)
ATTESTATIO (ADT-). attestatio. certissima fidelium uiuorum attestatio	Praef. (8. 2)
ATTESTOR (ADT-). attestari. sicut ipse postea fiendo solebat attestari,	2. 1 (74. 7)
ATTILA (d. 453). <i>King of the Huns</i> .	
Attila. Attila tamen ipse adeo intolerabilis reipublicae remansit hostis,	1. 13 (29. 4)
Attila. bellis cum Baelada et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1. 13 (29. 1)
Attillae. Baelada Attillae fratri sui sit interemtus insidiis,	1. 13 (29. 3)
ATINGO (ADT-). adtacta. At uirgo illa, . . . eadem adtacta infirmitate, . . . ad regnum caeleste secuta est.	4. 8 (221. 4)
adtacti. odore aeris illius adtacti fuerint, intereunt;	1. 1 (12. 32)
adtactus. credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus adtactus erat, oculus esse sanandum.	4. 32 (280. 23)
attigimus. Haec et de corporis eius in corruptione breuiter attigimus,	3. 19 (168. 27)
attigit. Germaniae simul et Hiberniae partes attigit.	3. 13 (152. 10)
attingeret. Quae cum praefatum quoque monasterium, . . . nutu diuinae dispensationis attingeret;	4. 14 (233. 11)
attigimus. Haec et de corporis eius in corruptione breuiter attigimus [attigimus].	uar. 3. 19 (168. 27)
attigimus. Haec et de corporis eius in corruptione breuiter attigimus [attigimus].	uar. 3. 19 (168. 27)
ATTOLLO (ADT-). attollens. multisque eos, qui fidem suscipere uellent, beneficiis attollens;	5. 10 (299. 12)
attollere. quae manu extensa iacentem uideretur attollere,	1. 19 (38. 2)
ATTONDEO (ADT-). adtondebantur. Adtondebantur omnes in coronam ministri altaris ac monachi.	5. 21 (346. 9)
adtondemur. Neque uero ob id tantum in coronam adtondemur.	5. 21 (343. 2)
adtondimur. Neque uero ob id tantum in coronam adtondemur [adtondimur].	uar. 5. 21 (343. 2)
adtonsi. ut omnes, qui eum eo incedebant, siue adtonsi, seu laici, meditari deberent.	3. 5 (136. 10)
Et quidem scimus, quia neque apostoli omnes uno eodemque sunt modo adtonsi,	5. 21 (342. 4)
adtonsus. Vnus quidem adtonsus erat, ut clericus,	4. 14 (235. 17)
e quibus uidelicet hominibus, ut dinoscere potui, quidam erat adtonsus ut clericus.	5. 12 (306. 16)
Nam uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino,	5. 19 (321. 30)
Et ipse ergo, . . . adtonsus, et in monachico uitam habitu complens,	5. 19 (322. 14)
necdum quidem adtonsus, uerum eis, quae tonsura maiores sunt, . . . non mediocriter insignitus,	5. 19 (323. 6)
et tri annos apud eum commoratus, adtonsus est ab eo,	5. 19 (324. 31)
Joseph . . . cum seruitio absolendus adtonsus esse legitur,	5. 21 (342. 13)
quia Petrus ita adtonsus est;	5. 21 (343. 2)
sed quia Petrus in memoriam dominicae passionis ita adtonsus est,	5. 21 (343. 4)
Ceolulf rex captus, et adtonsus, et remissus in regnum;	Cont. (361. 1)
ATTONO (ADT-). adtonitus. Qui cum aliquantulum horae quasi adtonitus materet.	4. 3 (208. 32)
ATTRECTO (ADT-). adtrectat. adtrectat populum debilitate carnatum.	1. 21 (40. 28)
ATTRIBVO (ADT-). adtribuere. haec . . . gratuito animo adtribuere ulla sine dilatione praedicens.	2. 17 (119. 28)
ATTRITVS (ADT-). adtritu. adtritu calefactus adplicita detinet.	1. 1 (10. 25)
AVCTOR. auctor. Auctor ante omnes atque adiutor opusculi huius	Praef. (6. 5)
inde Pelagius auctor, hinc Christus.	1. 17 (35. 25)
'quod tam lucidi uultus homines tenebrarum auctor possidet,	2. 1 (80. 10)

Aedilheri, frater Anna . . . qui post eum regnavit, auctor ipse belli, . . . interemitus est.	3.24 (178.15)
neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (186.25)
Quomodo ille, cum sit aeternus Deus, omnium miraculorum auctor extitit,	4.24 (260.3)
cui in eo facultatem quiescendi Dominus totius beatitudinis auctor atque largitor praestare dignabitur.	4.30 (277.12)
cuius auctor erat docendo ac dictando Galliarum episcopus Arcoulius,	5.15 (316.18)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:—	5.17 (318.25)
auctore, non uno quodlibet auctore, sed fidei innumerorum testium,	Praef. (7.25)
acturi [auctore] Deo per ipsum gratias,	uar. 1.18 (36.23)
quae inchoastis, Deo auctore peragite;	1.23 (43.12)
quae auctore Deo nuper adhuc ad fidem perducta est,	1.27 (48.30)
et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent.	1.27 (49.11)
Cum igitur auctore Deo ita fuerint episcopi . . . ordinati,	1.27 (52.16)
cui Deo auctore deseruio,	1.29 (63.29)
Deo Domino nostro Iesu Christo auctore subiectos;	1.29 (64.15)
bonis auctore Deo operibus praeditus,	1.32 (68.31)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est, hanc debet conuersationem instituere,	4.27 (270.33)
auctorem, ipsumque auctorem humani generis confitentes, eum colere, . . . festinemus?	2.17 (119.11)
dum quis eorum de hoc saeculo ad auctorem suum fuit accessitus,	2.17 (119.31)
Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis,	4.24 (260.1)
auctores. Latebant additi sinistrae persuasionis auctores,	1.17 (35.13)
omniumque sententia prauitatis auctores, . . . sacerdotibus adducuntur	1.21 (41.4)
auctores, inquirunt auctores, inuentosque condemnant.	1.21 (40.22)
auctori, acturi [auctori] Deo per ipsum gratias,	uar. 1.18 (36.23)
auctoribus, quibus haec maxime auctoribus didicerim,	Praef. (6.3)
eiusque auctoribus confutatis,	1.18 (36.21)
Pelagianam peruersitatem iterato paucis auctoribus dilatar;	1.21 (39.32)
Didicerat enim a doctoribus auctoribusque suae salutis	1.26 (47.28)
neq, licet auctoribus perditis, exitatum ad scelera uulgo potuit corrigi,	2.5 (92.8)
auctoris. Recapitulatio chronica totius operis; et de persona auctoris.	5.24 (352.1)
AVCTORITAS, auctoritas, eis, quibus te regendis diuina praefecit auctoritas,	Praef. (5.20)
et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	1.17 (35.10)
auctoritate, quem nos priuare auctoritate percepta minime debemus.	1.27 (52.33)
Quicquid uero ex auctoritate agendum est,	1.27 (53.19)
peruerti auctoritate corrigantur,	1.27 (53.24)
sua quoque auctoritate subscribens confirmaret,	2.4 (88.21)
data sibi ordinari episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio,	2.8 (95.13)
in loco ipsius alter episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare.	2.17 (119.32)
Iohannes, . . . litteras eis magna auctoritate atque eruditione plenas dixerit;	2.19 (122.23)
simul et ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecipit.	3.8 (142.9)
uel suae gentis auctoritate ne agnitu sequeretur deuotus,	3.17 (161.33)
et maiore auctoritate coeptum opus explens,	3.22 (173.3)
Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, . . . et pontificali auctoritate protestatus:	3.22 (174.7)
unde initium haberet, uel qua hunc auctoritate sequeretur.	3.25 (184.12)
genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, et auctoritate corripiendi, . . . profuit.	3.27 (194.4)
qui quondam genti Nordanhybrorum et regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis,	4.14 (234.26)
praefuit,	4.18 (241.13)
accepit ab eo, . . . epistolam priuilegii ex auctoritate apostolica firmatam;	4.27 (269.11)
Cudberet . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem instituebat ad uitam.	4.27 (270.19)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinam regularem et auctoritate propositi intimaret	5.10 (299.10)
ipse quoque imperiali auctoritate iuauis, ne qui praedicantibus quicquam molestiae inferret;	5.21 (332.21)
Quod ut facilius et maiore auctoritate perficeret,	5.21 (333.33)
ad haec obseruanda secum eos quoque, qui sibi commissi sunt, exemplis simul et auctoritate instituunt?	5.21 (334.2)
nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (346.5)
Nec mora, quae dixerat, regia auctoritate perfecit.	1.27 (52.31)
auctoritatem. In Galliarum episcopis nullam tibi auctoritatem tribuimus;	1.27 (53.9)
extra auctoritatem propriam . . . iudicare non potis;	2.18 (121.21)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.27)
ut per nostrae praeceptionis auctoritatem possitis Deo placitam ordinationem efficere;	3.17 (161.22)
auctoritatem sacerdote dignam,	2.8 (95.15)
auctoritatis. cuius auctoritatis ista est forma:	5.19 (328.16)
dicebant omnes . . . uirum tantae auctoritatis, qui per xl. prope annos episcopatum fungebatur, nequaquam	5.21 (345.10)
dammari debere,	
Tonsuram quoque, si tantum tibi auctoritatis subesset, emendare meminisset.	
AVCTVRI, see AGO.	
AVDACCIA, audaciam, ut superbiam eorum dissipet, et conturbet audaciam,	4.3 (211.4)
AVDEO, audeant, ne tale aliquid audeant perpetrare.	1.27 (51.31)
audebam. Nec tamen aliquid auctorem meum rogare audebam;	5.12 (309.13)
audebat. Neque . . . in proelium venire audebat.	1.34 (72.5)
auderem. ut hoc opus adgredi auderem,	Praef. (7.3)
auderet. neque hos quicquam, . . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet,	2.16 (118.14)
neque umquam exinde eum auderet contingere.	3.12 (151.12)
ausus, quam neque ante Iulium Caesarem, neque post eum quicquam adire ausus fuerat,	1.3 (15.11)
nihil omnino in re militari ausus est.	1.3 (15.29)
inquens, quos tanto uiro tales ausus esset plagas infligere;	2.6 (93.5)
AVDIO, audiebat. At ille dum sollicitus in ea, quae audiebat, animum intenderet,	4.3 (208.27)
audiebat. nam et libentissime ab omnibus auscubatur, atque audiebat,	4.2 (201.19)
audiendi, qui nunquam ad ecclesiam nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3.26 (190.29)
ad ecclesiam . . . audiendi sermonis Dei gratia confluabant;	3.26 (191.13)
audiendis, audiendis scripturae sanctae uerbis	Praef. (5.8)
audiendo. At ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, rememorando secum, . . . in carmen dulcissimum	4.24 (260.30)
conuertebat,	
audiendum, uerum de omnibus pene eiusdem provinciae monasteriis ad audiendum eum, . . . con-	4.18 (241.29)
fluabant.	5.12 (310.3)
atque ad eum audiendum saepissime, cum illas in partes deuenisset, accederet.	1.26 (47.22)
audiendum. coepere plures cotidie ad audiendum uerbum confluere,	3.3 (132.19)
confluabant ad audiendum uerbum populi gaudentes,	3.23 (175.3)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum aduenire, . . . deberet.	5.14 (314.7)
quam ad . . . audiendumque cum fratribus uerbum uitae concurrere consuebat.	1.25 (45.17)
audiens. Qui, haec audiens, manere illos . . . iussit.	2.1 (75.32)
quod ille audiens,	3.29 (197.2)
Quis enim audiens haec suauia non laetetur?	4.2 (205.29)
At ille audiens humilitatem responsi eius,	

His temporibus audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli . . . esse turbatam,	4.17 (238.26)
Quod ille audiens, . . . matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	4.25 (264.22)
Qui haec audiens proculutus est eius uestigiis,	4.29 (274.28)
Et ego audiens, nihilominus coepisti institi uestitis.	5.6 (290.10)
Audiens autem uerba uisionis Egberot,	5.9 (297.20)
Qui haec audiens denuo praecepit fratri, ne haec cui patefaceret.	5.9 (298.2)
audiens. 'Auris audiens beatificauit me,	2.1 (77.23)
audient, aures habent, et non audiunt [audient];	uar. 2.10 (102.16)
audientes, dignos, cui fidem narranti audientes accommodarent.	4.3 (207.32)
Multiple haec a praefato uiro audientes, accensi sunt . . . ad orandum,	4.22 (252.4)
Audientes haec fratres coeperunt diligenter exhortari,	5.14 (314.19)
audientes, omnes, . . . legentes siue audientes, suppliciter precor,	Praef. (8.10)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	5.7 (293.4)
Quod ubi lectum est, stupor adprehendit audientes;	5.19 (328.2)
audientibus, exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4.23 (255.8)
audientium, qua discretione singulas quasque audientium instruere personas,	2.1 (76.18)
Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse putauit.	5.13 (313.24)
audierant, proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando committere;	5.9 (296.11)
audierat, reddit ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4.3 (209.23)
probaui uera fuisse uerba, quae ab apostolis Christi audierat.	4.14 (235.32)
Ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus, quos numquam audierat,	4.24 (259.32)
ea, quae uiderat et audierat in ecclesiis Anglorum.	5.15 (315.25)
audiere, atque a apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratantissime susceptum.	4.18 (242.30)
Hanc mihi historiam etiam quidam eorum, qui ab ipso uiro, in quo facta est, audire, narrarunt;	4.22 (252.11)
audierit, crebro eum audierit de mirandis, . . . narrare.	3.13 (152.14)
illasque uisiones ex ipsis ore audierit;	3.19 (167.19)
audierunt, protinus audierunt: 'Nolite gaudere super hoc,	1.31 (66.25)
qui praesentialiter uiderunt, et audierunt sermones eius,	4.17 (239.19)
audimus, hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos decerno.'	5.21 (346.3)
audio, audio subitum post terga sonitum inmanissimi fletus ac miserrii,	5.12 (306.8)
audire, sed si ueritatem religionis audire desideras,	1.7 (19.18)
insulae noui semper aliquid audire gaudenti,	1.8 (22.20)
quando eum omnipotens Deus poterit audire pro uobis,	1.32 (69.3)
quem uos neglegitis audire pro Deo?	1.32 (69.3)
quos in Italia clariore nosse uel audire poterat,	2.1 (76.24)
Adiecit autem Coifi, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2.13 (112.24)
et laudes beatas meruit audire.	3.19 (164.30)
a quibus non pauca, quae uel ipsi, uel omnibus, qui audire uellent, multum salubria essent, audiuit.	3.19 (166.16)
Nec prohibuit Penda . . . in sua, . . . natione uerbum, siqui uellent audire, praedicaretur.	3.21 (170.28)
excommunicauit eum atque omnibus, qui se audire uellent, praecepit, ne domum eius intrarent,	3.22 (173.30)
Sed prouincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	4.13 (231.7)
multi, qui haec audire potuerunt, et ad exorandam in aduersis diuinam clementiam, . . . sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.1)
quoniam anno praecedente noluerat audire reuerentissimum patrem Egbertum,	4.26 (267.6)
libentius, quae audire et intellegere poterant, operando sequerentur.	4.27 (269.31)
qui, . . . monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4.29 (274.16)
Et quamuis eos audire noluisset,	5.14 (314.1)
quem te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.8)
Verum si de his singulis enucleatius ac latius audire desideras,	5.21 (334.13)
'Quod si mysticum quoque uos in his rationem audire delectat,	5.21 (339.31)
audient. Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in prouincia Nordanhybrorum audient fratres,	3.23 (176.26)
libenter ea, quae dicerentur, audirent;	4.27 (269.30)
audiret. Qui cum die quadam mane audiret unum de fratribus ad locum . . . sanctae crucis ascendere disposuisse,	3.2 (130.17)
quod aperte eos inter alia resonare audiret:	3.19 (164.31)
qui cum eum in pugna peremptum audiret,	4.22 (250.19)
ne nunc eos, qui ipsum ab interitu reuocare cupiebant, audiret.	4.26 (267.9)
Hic cum audiret eum ad ciuitatem Luguballiam deuenisse,	4.29 (274.16)
quae cum ille et munera gratanter acciperet, et miracula libenter audiret,	4.30 (277.5)
audiretur, nec libenter a populo audiretur.	3.5 (137.5)
audisse, quia nihil de prosperitate uestri itineris audisse nos contigit.	1.30 (65.3)
multi . . . iam manifeste se concentus angelorum psallentium audisse referebant,	3.8 (143.23)
qui se hoc ab ipso Vtta presbytero, . . . audisse perhibebat,	3.15 (158.26)
qui se haec ab ipso audisse perhibebat,	3.27 (192.32)
quae cum Euroaustro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4.3 (208.23)
Sed et in hac historia quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere commodum duximus.	4.30 (277.28)
audisset. Quod cum audisset abbas quidam et presbyter uocabulo Cyniberot,	4.16 (237.25)
Quod cum illa audisset, suscitauit cunctas sorores.	4.23 (257.27)
Cumque sacerdotem suum Hiberniam secessisse, ibique defunctum esse audisset,	4.25 (264.8)
Quod cum satrapa ille, quem uidere uolebant, audisset,	5.10 (300.21)
audisti. 'Si uicem carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.29)
ubi sonum cantilenaee dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5.12 (309.1)
audita. At ille audita praedicatione ueritatis, . . . se Christianum fieri uelle confessus est.	3.21 (170.4)
mox audita ac diiudicata causa et controuersia utriusque partis,	5.19 (328.9)
audita, si audita decreta sedis apostolicae, . . . sequi contemnit,	3.25 (188.9)
et omnium uota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent,	4.2 (205.8)
auditam, sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes auditum apostolus testatur,	2.5 (90.29)
audite, quaeque uos ammonet, libenter audite,	1.32 (68.32)
obtemperanter illum audite;	2.2 (83.7)
'Audite insulae, et attendite populi de longe.'	3.29 (197.8)
auditi, praedicabant uerbum, et libenter auditi sunt,	3.21 (170.24)
auditis, quia, si uos eum in eo, quod pro omnipotente Deo loquitur, auditis, isdem omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exaudit.	1.32 (68.34)
auditis, exclamauit auditis eius sermonibus dicens:	2.13 (112.26)
auditis. His auditis, iudex nimio furore commotus,	1.7 (19.31)
Quibus auditis, rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.10)
Quibus auditis antistes misit eum Romam,	5.19 (324.16)
Quibus auditis dicebant omnes una cum ipso pontifice, uirum . . . nequaquam damnari debere,	5.19 (325.15)
audito. Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret,	5.1 (282.5)
audito. Quo audito omnium, qui considebant,	3.5 (137.19)

Qui auditio eius commisso dixit:	4.25 (263.16)
auditori. ut . . . cuncti ad eius imperium uerbum auditori confluerent;	4.27 (269.29)
auditus. et tam libenter tamque studiose ab illo auditus est,	5.12 (310.1)
libentissime est ab illo susceptus, libentius auditus;	5.15 (316.28)
libenter auditus ab uniueris, inmutauit . . . inueteratam illam traditionem	5.22 (346.28)
audiunt. aures habent, et non audiunt;	2.10 (102.16)
audiui. 'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium, quod audiui,	4.3 (209.27)
Quod dum agerem, audiui illum post tergum mihi cum gemitu dicentem:	5.6 (290.8)
quod hic fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui.	5.12 (305.16)
quod hoc fortasse esset regnum caelorum, de quo praedicari saepius audiui.	5.12 (307.26)
in qua etiam uocem tantantium dulcissimam audiui;	5.12 (307.32)
audiuimus. sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuius, referre satis diximus.	3.9 (145.28)
Audiuius autem, et fama est creberrima, quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis,	3.13 (153.16)
repente audiuius abbatissam intus uoce clara proclamare:	4.19 (245.27)
quam plenam esse rationis audiuius [audiuimus].	uar. 5.21 (346.3)
audiuit, ut audiuit, quia suae causae salutis episcopus ab apostolo . . . esset tormenta . . . perpassus,	2.6 (93.5)
consilium . . . melius atque utilius, quam aliquis de tuis parentibus aut cognatis umquam audiuit,	2.12 (109.17)
audiuit hos esse ignes, qui mundum succedentes essent consumturi.	3.19 (165.21)
a quibus non pauca, quae uel ipsi, uel omnibus, qui audire uellent, multum salubria essent, audiuit.	3.19 (166.17)
audiuit repente, ut postea referebat, uocem auauissimam	4.3 (208.20)
audiuit denuo, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,	4.3 (208.28)
audiuit subito in aere nocturnae campanae sonum	4.23 (257.8)
audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	5.12 (309.27)
AVDITOR. auditor. ad imitandum bonum auditor sollicitus instigatur;	Praef. (5.13)
religiosus ac pius auditor siue lector	Praef. (5.15)
auditores. eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Cediti suos instituere curauit	3.28 (195.24)
auditores.	4.24 (260.33)
sanianusque resonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	5.9 (298.22)
neque aliquem tanti laboris fructum apud barbaros inuenit auditores.	5.22 (348.9)
donec illum in pascha diem suos auditores, quem semper antea uitabant, suscipere . . . uideret.	Praef. (6.2)
auditoribus. auditoribus siue lectoribus huius historiae	3.5 (137.15)
'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis auditoribus fuisti,	4.2 (204.29)
et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam inter sacrorum apicum uolumina suis auditoribus contraderent.	5.19 (328.27)
AVDITVS. auditu. Cumque ita sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quatruiduo perseueraret,	3.26 (191.11)
auditum. uerbis quoque horum exhortatoris diligenter auditum praebant.	
AVDVBALD. see EADBALD.	
AVFEGERVNT. see AVFVGIO.	
AVFERO. ablata. Hild, ad percipienda praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit	4.23 (252.20)
ablata. quod oblata [ablata] sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	uar. 2.2 (85.1)
ablata de medio regum perfidorum memoria.	3.1 (128.15)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altam reddiderit.	3.9 (145.21)
Eadbert ablata harundine, plumbi laminis eam totam, . . . cooperire curauit.	3.25 (181.11)
et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.10)
mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4.3 (212.22)
ablatae. maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies.	5.19 (329.19)
ablatis. quod ille ubi conperit, ecclesiam uidelicet suam rebus ablatis omnibus depopulatam,	4.12 (228.14)
ablato. in quibus ablato studio militiae terrestri, ad exercendam militiam caelestem, . . . locus . . .	3.24 (178.26)
suppetere.	uar. 5.7 (293.20)
ablatum. quem Christi gratia purgans i rotinus ablatum [ablatum] uexit in arce poli.	5.18 (320.18)
hominesque prouinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere,	3.19 (168.19)
ablatum. et corpus ipsum de ablatum prope altare esset recondendum.	3.14 (157.17)
ablatus. Aidan . . . de saeculo ablatum, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3.13 (286.20)
dolor tamen omnis . . . uelut ipso episcopo foras eum exportante, funditus ablatum est,	1.27 (50.17)
abstulerint. quae furto de ecclesia abstulerint, reddere debeant.	1.27 (49.34)
abstulerit. siquis aliquid de ecclesia furto abstulerit?	1.33 (71.4)
abstulerunt. et inuestigantes, unde uel quis esset, abstulerunt corpus,	1.18 (37.1)
abstulit. massam pulueris secum portatus abstulit,	1.25 (46.21)
licentiam quoque praedicandi non abstulit.	1.27 (54.13)
et immortalitatem homini pro peccato suo abstulit.	3.12 (152.2)
Quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osuii abstulit ea,	5.21 (336.19)
agni immaculati, qui abstulit peccata mundi;	1.25 (46.26)
auferatur. ut auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista;	2.19 (123.28)
ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis facinus auferatur.	2.1 (77.31)
auferetiam. et de dentibus illius auferetiam praedam.	
auferentes. ut puluerem ipsum, . . . multi auferentes et in aquam mittentes suis per haec infirmis multum	3.9 (145.19)
commodi adferrent.	2.5 (90.15)
auferret. qui aliquid rerum uel ecclesiae, uel episcopi, uel reliquorum ordinum furto auferret;	4.11 (226.18)
quae omnem ei anxietatem memoratae sollicitudinis auferret,	5.21 (343.18)
ut spinas ac tribulos peccatorum nostrorum portare, id est exportaret et auferret a nobis,	uar. 5.12 (307.2)
auferunt. dispersi sunt et auferunt [auferunt] omnes,	uar. 5.12 (307.2)
AVFVGIO. auferunt. dispersi sunt et auferunt [auferunt] omnes,	4.22 (250.13)
aufereret. et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufereret, uinciri praecipit.	uar. 4.22 (250.13)
aufererit. noctu eum, ne aufereret [aufererit], uinciri praecipit.	5.12 (307.2)
auferunt. dispersi sunt et auferunt omnes, qui me forcipibus rapere quaerebant spiritus infesti.	1.34 (71.24)
aufragit. sed cum paucis uictus aufragit.	3.12 (151.10)
quin in tantum timens aufragit,	2.17 (119.23)
AVGEO. augeat. quatinus eius oratio et regnum uestrum populumque augeat,	1.12 (28.11)
augentes. augentes externas domesticis motibus clades,	4.5 (216.30)
augerentur. 'Ut plures episcopi crescente numero fidelium augerentur';	3.22 (174.11)
auexit. quia talis mors . . . etiam meritum eius auexit;	2.5 (91.2)
auxit. Auxit autem procclam huiusce perturbationis etiam mors Sabercti regis Orientalium Saxonum,	3.9 (145.33)
AVGESCO. augescere. cuius equus . . . augescere dolce nimio, in terram coepit ruere.	1.10 (24.7)
augescere. corrupta eorum uesania magis augescere contradicendo,	4.32 (280.2)
augesceret. neque imminens oculo exitum humana manus curare ualeret, quin per dies augesceret,	2.4 (87.6)
AVGMENTO. augmentare. fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare, . . . curauit.	1.27 (50.18)
AVGMENTIVM. augmento. Sed absit, ut ecclesia cum augmento recipiat,	2.18 (121.5)
augmentum. et ad augmentum ecclesiae suae potiora per uos suscitet incrementa;	3.22 (173.15)
uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	1.25 (45.30)
AVGVRIUM. augurio. uetere usus augurio,	2.10 (102.4)
auguriorum. spretisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum deceptabilibus blandimentis,	2.11 (105.3)
ab idolorum etiam cultu seu fanorum auguriorumque inlecebris se diligenter absteineat,	

AVGVSTINAE AC, *Augustine's Oak, scene of the conference between Augustine and the British bishops; probably at Aust, opposite Chepstow, on the Severn.*

Augustinae AC, lingua Anglorum Augustinae AC, id est robur Augustini, . . . 2.2 (81.13)

AVGVSTINI, see **ROBVR AVGVSTINI, AVGVSTINAE AC**.

AVGVSTINVS, Saint (354-430), *Bishop of Hippo.*

Augustini. In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curauit. 5.24 (358.22)

Augustinum. 'Contra Augustinum narratur serpere quidam 1.10 (24.10)

Augustinus, quibus sanctus Augustinus, . . . responderunt, 1.10 (24.3)

AVGVSTINVS, Saint (d. 604 or 605), *first Archbishop of Canterbury; leader of the mission sent out by Pope Gregory I to convert the English.*

Augustini. I. Interrogatio beati Augustini episcopi Cantuariorum ecclesiae: . . . 1.27 (48.14)

II. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (49.18)

III. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (49.33)

III. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (50.20)

V. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (50.26)

VI. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (52.3)

VII. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (52.28)

VIII. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (53.25)

VIII. Interrogatio Augustini: . . . 1.27 (59.21)

ad consulta reuerentissimi antistitis Augustini. 1.28 (62.6)

in qua et ipsius Augustini, et omnium episcoporum Doruernensium, . . . poni corpora possent. 1.33 (70.21)

libello responsum, quem ad interrogationes sancti Augustini . . . scripsit. 2.1 (76.32)

neque inprecationibus Augustini ac sociorum eius adsensum praebere uoluissent, 2.2 (81.24)

consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent. 2.2 (82.27)

Sicque completum est praesagium sancti pontificis Augustini, 2.2 (84.30)

Scriptum uero est in tumba eiusdem Augustini epitaphium huiusmodi: 2.3 (86.15)

Augustino. Vt idem Augustino pallium et epistulam et plures uerbi ministros miserit. 1.29 (63.1)

Praeterea idem papa Gregorius Augustino episcopo, . . . misit 1.29 (63.2)

'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Augustino coepiscopo 1.29 (63.16)

Quo in tempore misit etiam Augustino epistulam super miraculis, 1.31 (66.10)

Successit Augustino in episcopatum Laurentius, 2.4 (86.26)

misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino iam facto episcopo, 5.24 (353.19)

Augustino. Remeanti autem Augustino praeposito uestro, 1.23 (43.14)

pro adiutuando in opere Dei Augustino, 1.28 (62.4)

Mellitus, . . . sedem Doruernensis ecclesiae tertius ab Augustino suscepit. 2.7 (94.2)

quintus ab Augustino Doruernensis ecclesiae consecratus est antistes. 2.18 (120.12)

Augustinum. Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens, 1.23 (42.10)

misit seruum Dei Augustinum . . . praedicare uerbum Dei 1.23 (42.20)

Nec mora, Augustinum, . . . domum remittunt, 1.23 (42.29)

ut Augustinum Britanniam pergentem benigne susciperet, 1.24 (43.29)

insinuantes latorem praesentium Augustinum seruum Dei, 1.24 (44.7)

iussit Augustinum cum sociis ad suum ibidem aduenire colloquium. 1.25 (45.28)

si communem fratrem Augustinum episcopum ad uos uenire contigerit, 1.28 (62.15)

ad reuerentissimum uirum fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit, 1.30 (65.5)

Vt Augustinum per litteras, . . . hortatus sit. 1.31 (66.9)

iuxta prodecessorem suum Augustinum sepultus est 2.7 (93.30)

Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis, 5.24 (353.13)

Augustinus. Vt . . . Augustinus primo in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit; 1.25 (44.24)

Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, 1.25 (44.28)

In hac ergo adplicuit seruus Domini Augustinus, 1.25 (45.10)

Interea uir Domini Augustinus uenit Arelas, 1.27 (48.3)

Augustinus episcopus in monasterii regula edoctus, 1.32 (65.29)

Vt Augustinus ecclesiam Saluatoris instaurauerit, 1.33 (70.8)

At Augustinus, . . . recuperauit . . . ecclesiam, 1.33 (70.10)

Quam tamen ecclesiam non ipse Augustinus, . . . consecrauit. 1.33 (70.23)

quia sanctus Augustinus et socii eius non sola praedicatione uerborum, . . . perducebant. 2.1 (78.24)

Vt Augustinus Brettonum episcopos pro pace catholica, . . . monuerit; 2.2 (81.7)

Interea Augustinus adiutorio usus Aedilberti regis conuocauit . . . episcopos . . . Brettonum 2.2 (81.10)

sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit, 2.2 (81.27)

tandem Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini 2.2 (82.7)

ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus. 2.2 (82.13)

se ueram esse uiam iustitiae, quam praedicaret Augustinus; 2.2 (82.15)

Si ergo Augustinus ille mitis est et humilis corde, 2.2 (82.32)

Factumque est, ut uenientibus illis sederet Augustinus in sella. 2.2 (83.11)

Quibus uir Domini Augustinus fertur minitans praedixisse, 2.2 (83.27)

Augustinus Britanniarum archiepiscopus ordinauit duos episcopos, 2.3 (85.4)

Iustum uero in ipsa Cantia Augustinus episcopum ordinauit 2.3 (85.21)

Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus, 2.3 (86.1)

'Hic requiescit dominus Augustinus Doruernensis archiepiscopus primus, 2.3 (86.16)

qui est annus XXI, ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum . . . missus est, 2.5 (89.5)

quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur, 4.27 (270.29)

AVGVSTIOR, ius. **augustio**rem. curauit, . . . maiorem ipso in loco et augustio

basilicam, 2.14 (114.9)

augustioribus, quod . . . Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt. 3.19 (164.16)

AVGVSTVS (63 B.C.-14 A.D.), *Augustus Caesar, first Roman Emperor.*

Augusto. Claudius imperator ab Augusto quartus, 1.3 (15.5)

Marcus Antoninus Verus XIII ab Augusto 1.4 (16.4)

Seuerus, . . . XVII ab Augusto imperium adeptus 1.5 (16.16)

Diocletianus XXXIII ab Augusto imperator ab exercitu electus 1.6 (17.9)

Gratianus XL ab Augusto . . . sex annis imperium tenuit, 1.9 (23.4)

Arcadius . . . XLIII ab Augusto regnum suscipiens, 1.10 (23.25)

Honorio . . . loco ab Augusto XLIII, 1.11 (24.20)

XLV ab Augusto regnum suscipiens, 1.13 (28.18)

Marcianus cum Valentiniano XLVI ab Augusto regnum adeptus, 1.15 (30.28)

Mauricius ab Augusto LIII imperium suscipiens 1.23 (42.14)

AVGVSTVS, *official title of the Roman emperors.*

Augustis, imperantibus dominis nostris Augustis, Heraclio anno XXth IIIth, . . . atque Constantino 2.18 (122.4)

Augusto. Maximus uir quidem strenuus et probus, atque Augusto dignus, 1.9 (23.11)

tenente imperium Honorio Augusto, 1.11 (24.19)

Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno VIII, 1.23 (43.24)

imperante domino nostro Mauricio Tiberio piissimo Augusto, anno XIII, 1.24 (44.21)

Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIX,	1.28 (82.29)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XVIII,	1.29 (84.22)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIX,	1.30 (86.6)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XVIII,	1.32 (70.5)
qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5.7 (294.2)
Augustu. Maximus uir quidem strenuus et probus, atque Augustu [Augustu] dignus,	uar. 1.9 (23.11)
Augustum. Ibi Gratianum Augustum subita incursione perterritum,	1.9 (23.15)
fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit.	1.9 (23.17)
AVGVSTVS, a, um, of the month of August.	
Augustarum. Data die x Kalendarum Augustarum,	1.23 (43.23)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.24 (44.20)
sub die XII Kalendarum Augustarum,	2.9 (98.18)
Augusti. occisus est, . . . die quinto mensis Augusti.	3.9 (145.12)
Augustis. ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Clafeshoch, semel in anno congregemur.	4.5 (216.24)
Augusto. apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.29)
AVLA. aulam. Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore fecit,	5.19 (330.10)
AVRA. aura. Si autem uiolenter aura insisteret,	4.3 (210.22)
auras. Et quid est aliud . . . contra aestum auras.	1.27 (56.1)
exemptum tenebris in auras me serena lucis eduxit;	5.12 (307.7)
AVRELIANVS, see AMBROSIVS AVRELIANVS.	
AVRELIVS, see COMMODVS AVRELIVS.	
AVREVS, a, um. aureum. in quibus et crucem magnam auream, et calicem . . . consecratum ad ministerium altaris,	2.20 (126.9)
coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem clauem auream habentem	3.29 (198.20)
Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5.16 (318.12)
aureis. missis pariter apostolico papae donariis, et aureis atque argenteis iasis non paucis.	4.1 (201.18)
aureos. cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4.9 (222.23)
aureum. in quibus et crucem magnam auream, et calicem aureum consecratum ad ministerium altaris,	2.20 (126.9)
aureum. ut aureum illud nomisma, quod eo de Cantia uenerat, secum adsumerent.	3.8 (143.17)
AVRIRE, see HAVRIO.	
AVRIS. aurem. aurem sedulus accommodas,	Praef. (5.9)
aures. peruenit ad aures nefandi principis	1.7 (18.22)
quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,	1.17 (35.27)
aures habent, et non audiunt;	2.10 (102.15)
Peruenit et ad ipsas principum aures, Osui uidelicet regis, et filii eius Alchfridi.	3.25 (182.24)
auribus. sonum tamen adhuc promiscuum in auribus habere.	5.12 (306.22)
auris. 'Auris audientia beatificauit me	2.1 (77.22)
AVRORA. aurora. Ipsa autem nocte, in cuius ultima parte, id est incipiente aurora,	3.8 (143.10)
attamen scitote, quia non est mea; nam mea lux, incipiente aurora, mihi aduentura est.	4.8 (221.21)
AVRVM. auro. construendis ornandisque auro uel argento ecclesiae operam dabant,	2.1 (77.16)
id est emisia cum ornatura in auro una,	2.10 (104.3)
quia nulla ratione conueniat tanto regi aunicum suum optimum in necessitate positum auro uendere,	2.12 (110.9)
uexillum eius super tumbam auro et purpure compositum adposuerunt,	3.11 (148.30)
uidit, quasi funibus auro elarioribus in superna tolleretur,	4.9 (222.18)
dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	4.19 (246.12)
Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5.16 (318.12)
Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit oestro	5.19 (330.13)
Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit oestro [auro].	uar. 5.19 (330.13)
nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecipit in ordine libros;	5.19 (330.15)
Ac thecam e rutilo his condignam condidit auro;	5.19 (330.17)
AVSCVLTO. auscultans. atque eius admonitionibus humiliter ac libenter in omnibus auscultans,	3.3 (132.7)
auscultare. eo amplius eius, qui super omnia est, Iudicis mandatis auscultare contendant,	5.21 (333.31)
AVSPICVM. auspiciu. in auspiciu auscipiendae fidei et regni caelestis,	2.9 (97.10)
AVSTER. austro. Et cum plurimam insulae partem, incipientes ab Austro, possedissent,	1.1 (11.23)
ab austro in boream XII,	1.3 (15.25)
austrium. quarum prior, quae ad austrum est, . . . nongentiarum LX familiarium . . . spatium tenet.	2.9 (97.17)
quae post Cantuariis ad austrum et ad occidentem usque ad Occidentales Saxones pertingit,	4.13 (230.9)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum, ut et supra docuimus;	5.19 (330.6)
AVSTERIOR, ius. austeriora. Respondebat: 'Austeriora ego uidi.'	5.12 (310.30)
austerioris. missus fuerit primo alius austerioris animi uir.	3.5 (137.3)
AVSTERVVS, a, um. austeram. cum dicerent: 'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uelis.'	5.12 (310.29)
AVSTRALES GYRVII, see GYRVII AVSTRALES.	
AVSTRALES MERCH, see MERCH AVSTRALES.	
AVSTRALES SAXONES, see SAXONES AVSTRALES.	
AVSTRALIS, e. australes. Namque ipsi australes Picti, . . . fidem ueritatis acceperant, . . . Aedubaldo	3.4 (133.12)
australes. hae omnes prouinciae ceteraque australes ad confinium usque Hymbrae . . . Aedubaldo	5.23 (350.24)
subiectae sunt.	1.1 (11.20)
australes. australes sibi partes illius uindiciant.	5.16 (318.4)
australi. quae tria altaria . . . continet, hoc est australi, aquilonali, et occidentali.	2.5 (89.10)
australibus. cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	3.3 (131.26)
australibus. gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur,	3.4 (133.10)
eis quae ardua . . . montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestratae.	3.27 (192.1)
pestilentiae lues, depopulatis prius australibus Britanniae plagis, . . . multitudinem strauit.	3.24 (180.7)
australium. Merciorum genti necnon et ceteris australium prouinciarum populis praefuit;	1.1 (12.12)
AVSTRINVS, a, um. austrina. nam austrina Bretones occupauerant.	3.26 (189.26)
austrinos. Tuda, qui erat apud Scottos austrinos eruditus,	
AVSTV, see HAVSTVS.	
AVT. 1.1 (12.28); 1.1 (12.28); 1.10 (24.14); 1.10 (24.15); 1.13 (28.29); 1.27 (53.26); 1.27 (53.27); 1.27 (53.29);	
1.27 (53.31); 1.27 (53.32); 1.27 (53.33); 1.27 (60.13); 1.27 (60.13); 1.34 (71.16); 1.34 (71.17); 2.8 (95.21);	
2.9 (100.4); 2.12 (109.16); 2.16 (118.17); 3.2 (129.18); 3.5 (136.10); 3.5 (136.11); 3.5 (136.15); 3.8 (143.15);	
3.9 (146.1); 3.11 (150.24); 3.14 (156.33); 3.17 (161.10); 3.23 (176.29); 3.23 (176.29); 3.25 (182.23); 3.25 (185.34);	
3.25 (187.16); 3.26 (190.31); 3.26 (191.6); 3.26 (191.17); 3.28 (195.29); 3.28 (195.30); 4.3 (210.21); 4.5 (217.6);	
4.5 (217.9); 4.11 (227.5); 4.11 (227.6); 4.13 (231.14); 4.13 (231.17); 4.13 (231.17); 4.25 (265.12); 4.25 (265.12);	
4.25 (265.19); 4.25 (265.20); 4.26 (266.18); 4.31 (278.17); 5.13 (311.29); 5.23 (351.10); 5.24 (357.13).	
AVTEM, omitted.	
AVTISSIDORENSIS, e, of Auxerre.	
Autissidorensis. Germanus Autissidorensis et Lupus Trecaenae ciuitatis episcopi,	1.17 (34.5)
AVTVM. Erat autum monasterium siluarum et maris uicinitate amoenum,	3.19 (164.12)
AVTMVNVS. autumnii. legio, quae inopinata tempore autumnii adueniens,	1.12 (27.6)
AVTVMO. autumabat. celandus in domum comitis Hunualdi, quem etiam ipsum sibi amicissimum autu-	
mabat.	3.14 (155.18)
nil melius, quam quod illi docuissent, autumabat;	3.25 (182.28)

autumans. autumans se uerberibus, . . . cordis eius emollire constantiam.	1.7 (19.32)
autumant. qui a xvi ^a die mensis saepedioti usque ad xxii ^{am} pascha celebrandum magis autumant.	5.21 (338.10)
autumas. "Non," inquiens, "non hoc est regnum caelorum, quod autumas."	5.12 (307.28)
autumatis. Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari.	3.25 (186.14)
AVXILIARIVS. auxiliariis. siqui restiterit, nobis auxiliariis utimini.	1.1 (12.9)
auxiliarios. cum uideret se Osuini cum illo, qui plures habebat auxiliares, non posse bello configere.	3.14 (165.9)
AVXILIOR. auxiliante. ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1.23 (43.9)
Augustinum. . . illic nos pro utilitate animarum auxiliante Domino direxisset;	1.24 (44.0)
auxiliari. nec auxiliari subiectis possunt.	1.7 (19.27)
quae uos uestrosque omnes in omnibus bonis operibus auxiliari dignetur.	3.29 (199.2)
AVXILIVM. auxilia. Romanorum auxilia quaesierint.	1.12 (25.15)
lacrimosus precibus auxilia flagitabant.	1.12 (26.6)
auxilii. Neque haec tamen agentes quicquam ab illo auxilii impetrare quierunt.	1.13 (28.31)
ne tamen obnixae petenti nil ferret auxilii.	3.7 (141.23)
si forte alicunde quid auxilii, quo saluaret, adueniret.	5.12 (306.31)
auxiliis. Aedilheri. . . perditis militibus siue auxiliis interemtus est.	3.24 (178.16)
auxilio. in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1.23 (43.3)
filius autem Osualdi regis Oidiluald, qui eis auxilio esse debebat, in parte erat aduersariorum.	3.24 (178.7)
auxilio. ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio.	3.2 (128.30)
Theodorus. . . diuino functus auxilio, salutifera exhortatione coeptum . . . extinguit incendium;	4.21 (249.12)
auxilium. ubi humanum cessabat auxilium.	1.14 (29.20)
diuinitatis expectatur auxilium.	1.20 (38.24)
auxilium. Pelagius Bretto contra auxilium gratiae supernae	1.10 (23.27)
flebili uoce auxilium implorantes.	1.12 (27.2)
Brettones ab Aetio consule auxilium flagitantes non inpetrauerunt.	1.13 (28.15)
ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.14 (30.21)
et unanimo consensu auxilium caeleste precantes.	1.16 (33.10)
ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritalis inquirant.	1.17 (34.1)
Vt idem episcopi Bretonibus in pugna auxilium caeleste tulerint.	1.20 (38.6)
sanctorum antistitum auxilium petierunt;	1.20 (38.11)
confidens episcopus in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium.	2.7 (94.20)
auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum.	2.20 (124.18)
nisi . . . per auxilium eorum, qui illi fideliter seruierunt, propitiari dignatus fuerit.	3.13 (153.15)
respexit ille ad diuinam auxilium pietatis.	3.24 (177.23)
duces regi xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3.24 (178.13)
et innocentes diuinam auxilium pietatis, caelitus se iudicari continuis diu inprecationibus postulabant.	4.26 (266.20)
Sed, adueniente illuc episcopo, maximum regendi auxilium, . . . inuenit.	4.26 (267.33)
pia intentione per eius auxilium Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (279.1)
quaesivit auxilium de gente Anglorum.	5.21 (332.22)
AVARITIA. auaritia. qui in tantum erant ab omni auaritia peste castigati.	3.26 (191.20)
auaritia. animus irae et auaritia uictorem, superbia simul et uanae gloriae contemtorum;	3.17 (161.19)
auaritiam. "Non," inquit, "propter auaritiam, sed propter saluandam eius animam suscepit";	3.19 (166.32)
AVELLO. auulsam. capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulsam manibus comprehendit.	1.18 (36.14)
AVERTO. auerso. non sit qui reserat, auerso illo, qui clausa tenere probatur.	3.25 (189.3)
auerterent. qua correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent.	4.25 (262.31)
quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent.	5.10 (300.13)
AVIDIVS. uirecta herbarum audius carpere coepit.	3.9 (146.9)
AVIS. auium. sed et auium ferax terra marique generis diuersi;	1.1 (10.2)
AVITVS, a, um. auito. plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensi domino erant liberi, ab errore auito	5.15 (316.5)
correctos.	uar. 5.19 (323.23)
AVVNCVLVS. abunculi. qui erat filius auunculi [abunculi] sui.	5.19 (323.23)
auunculi. misit eum Cantiam ad regem Erconbertum, qui erat filius auunculi sui.	uar. 5.21 (334.30)
AZYMA. orum. azima. "vii," inquit, "diebus azyma [azima] comedetis."	5.21 (334.30)
azyma. "vii," inquit, "diebus azyma comedetis."	5.21 (335.22)
xiii ^a die mensis comedetis azyma usque ad diem xxii ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (336.32)
vii diebus azyma comedetis.	5.21 (337.14)
vii dierum, quibus azyma celebrari iubetur.	5.21 (335.5)
azymorum. "Primum ergo diem azymorum appellat eum, in quo exeritum eorum esset eductus de Aegypto.	5.21 (335.12)
vii ergo dies azymorum, . . . ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (336.29)
Ipsa prima dies azymorum, de qua multum distincte in Leuitico scriptum est:	5.21 (336.32)
et xv ^a die mensis huius sollempnitas azymorum Domini est.	5.21 (337.17)
sed uel totam eam, id est omnes vii legalium azymorum dies, uel certe aliquos de illis teneat.	

B

B. 'Dicitio B': dixit ille et hoc.	5.2 (284.8)
BACVLVM (BACVLVS). baculo. et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.15)
et inbeilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
BADONICVS MONS, Badon Hill, scene of a British victory over the Germanic invaders, probably in 493; the locality is uncertain.	1.16 (33.18)
Badonici montis. usque ad annum obsessionis Badonici montis,	
BADVDEGN (fl. 687), a lay brother of Lindisfarne, whose paralysis disappeared at Cuthbert's tomb.	4.31 (278.3)
Badudegn. Erat in eodem monasterio frater quidam, nomine Badudegn.	
BADVVINI (fl. 673), Bishop of Elmham.	4.5 (217.31)
Baduini. duo sunt pro illo, Aecoi et Baduini, electi et consecrati episcopi;	
BAEDA (673-735), monk of Wearmouth and Jarrow; historian and scholar; author of many works, including the Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum.	
Baeda. Baeda Famulus Christi et Presbyter	Praef. (5.2)
Haec . . . Domino adiuuante digessi Baeda famulus Christi.	5.24 (357.3)
BAITHANVS (fl. 640), Irish bishop; possibly Baethin, Abbot of Bangor c. 665	
Baithano. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	2.19 (123.2)
BAIULO. baiulandum. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulan-	
dum susceperis.	2.8 (96.32)
BALDCHILD (d. 680), Queen of the Neustrian Franks; wife of Cloris II.	
Baldhild. Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.19 (325.1)
BALENA. balenae. Capiuntur autem saepissime . . . balenae;	1.1 (10.6)

BALNEAE, arum. balnearum. et ex eis fluuios balnearum calidarum balneis. raroque in calidis balneis, . . . lauari uoluerit;	1.1 (10.17)
BANCOR, <i>Bangor-is-coed, Flintshire.</i>	4.19 (244.8)
Bancor. Erant autem plurimi eorum de monasterio Bancor,	2.2 (84.9)
BANCORNABVRG, <i>English name for BANCOR.</i>	
Bancornaburg. monasterio, quod uocatur lingua Anglorum Bancornaburg.	2.2 (82.22)
BAPTISMA. baptisma. Mox autem ut baptisma consecutus est,	2.14 (114.8)
baptisma. ecclesia . . . quam ibidem ipse de ligno, . . . ad percipiendum baptisma inbueretur, . . . construxit.	2.14 (114.5)
nisi fidem Christi ac baptisma cum gente, cui praeerat, acciperet.	3.21 (170.3)
Verum ipso die, quo baptisma fidei gens suscepti illa, descendit pluuiæ serena,	4.13 (231.18)
cuius regii duo pueri statim post acceptum baptisma sint interemti.	4.16 (236.26)
baptismate. Madidus baptismate procedit exeritus,	1.20 (38.22)
baptismatis. etsi fonte baptismatis non est ablutus,	1.7 (21.18)
certatim populi ad gratiam baptismatis conuolarent.	1.20 (38.18)
per ignorantiam ante lauacrum baptismatis adstrinxerunt.	1.27 (51.25)
post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere?	1.27 (53.29)
qua ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere?	1.27 (54.16)
aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam agnouimus.	2.10 (101.34)
ibique ad doctrinam Scottorum cathecizati, et baptismatis sunt gratia recreati.	3.1 (127.15)
inter quos exulans ipse baptismatis sacramenta cum his, qui secum erant, militibus consecutus erat;	3.3 (131.9)
tandem didicit se aqua baptismatis non esse regeneratum,	3.23 (177.1)
omnes fide Christi institutos, unda baptismatis abluuit;	4.13 (232.23)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur,	5.7 (292.17)
Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat,	5.7 (292.28)
BAPTISMVS (BAPTISMVM?). baptisml. et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.	3.3 (132.17)
cum rex ipse cathecizatus, fonte baptismi cum sua gente ablueretur,	3.7 (139.22)
qui dudum in Gallia, . . . lauacrum baptismi percepit,	3.18 (162.18)
baptismo. Vnum mendacii, cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus;	3.19 (165.23)
BAPTISTA, <i>see IOHANNES BAPTISTA.</i>	
BAPTISTERIVM, baptisteria. Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2.14 (115.13)
BAPTIZO, baptizabant, uerum presbyteri . . . ceteram plebem, uel tunc uel tempore sequente baptizabant.	4.13 (230.24)
baptizabantur. Crediderunt nonnulli et baptizabantur,	1.26 (47.8)
credebantque et baptizabantur quotquot erant praedesignati ad uitam aeternam.	2.14 (114.19)
baptizabat. sed et in provincia Deiorum, ubi saepius manere cum regis solebat, baptizabat in fluuiio Sualua baptizandum. qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur idonei,	2.14 (115.12)
baptizandi. ut ministerium baptizandi, . . . conuocatis;	3.21 (170.16)
xxxvi diebus ibidem cum eis cathecizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.2 (83.17)
qui se in uerbo fidei et ministerio baptizandi adiuuarent,	3.22 (173.5)
neque alia . . . clericis uicos adeundi, quam praedicandi, baptizandi, infirmos uisitandi, . . . causa fuit;	3.26 (191.18)
baptizando. magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	5.6 (291.18)
quos omnes ut baptizando a scrupulis daemonica saluauit,	2.20 (126.24)
baptizando. Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus [baptizando] Romam uenerit;	4.13 (232.25)
baptizandus. Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	uar. 5.7 (292.9)
baptizare. orare, missas facere, praedicare, et baptizare cooperunt;	1.26 (47.15)
Baptizare autem uel enixam mulierem, uel hoc quod genuerit,	1.27 (54.31)
baptizari. Si pregnans mulier debeat baptizari?	1.27 (53.26)
Mulier etenim pregnans cur non debeat baptizari,	1.27 (54.7)
baptizata. quae baptizata est die sancto pentecostes	2.9 (99.31)
Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huiciorum provincia fuerat baptizata.	4.13 (230.26)
Eanfled, filia Aedui regis, baptizata cum xlii in sabbato pentecostes.	5.24 (335.29)
baptizati. Baptizati sunt tempore sequente et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti.	2.14 (114.24)
baptizatum. retulisse sibi quandam seniore, baptismum se fuisse die media a Paulino episcopo,	2.16 (117.22)
coepitque me interrogare, diuino, . . . admonitus instinctu, an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	5.6 (291.10)
et nomen presbyteri, a quo me baptizatum noueram, dixi.	5.6 (291.14)
baptizatus. At ubi ipse . . . credens baptizatus est,	1.26 (47.21)
et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	2.6 (93.9)
Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2.14 (114.2)
Baptizatus est Yffi filius Osfridi.	2.14 (114.28)
Baptizatus est ergo a Finano episcopo	3.21 (170.12)
baptizatus est cum eis a Finano episcopo in uilla regia.	3.22 (172.14)
qui baptizatus est ab ipso Cedde in provincia Orientalium Anglorum,	3.22 (174.15)
Quia nimirum Osui a Scottis edoctus ac baptizatus, illorum etiam lingua optime inbutus,	3.25 (182.26)
Aedilualch, non multo ante baptizatus in provincia Merciorum,	4.13 (230.14)
"Si ab hoc," inquit, "sacerdote baptizatus es, non es perfecte baptizatus;	5.6 (291.15)
simul etiam sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret;	5.7 (292.19)
pontificatum agente Sergio, baptizatus est die sancto sabbati paschalis	5.7 (292.23)
Anno dcccxxvii, Eadui rex baptizatus cum sua gente in pascha.	5.24 (353.31)
baptizauerit. et ubi Paulinus baptizauerit.	2.14 (113.26)
BARATRVM, baratri. cum idem globi ignium . . . modo alta peterent, modo ima baratri repeterent,	5.12 (305.33)
Trahentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis;	5.12 (306.18)
BARBA, barbam. alius barbam habebat proluxam;	4.24 (235.18)
BARBARICVS, a, um, barbarica. diuinae auxilium pietatis, quo ab impietate barbarica posset eripi;	3.14 (177.24)
barbaricum. Barbaricum rabiem, nomen et inde suum Conuersus conuertit ouans;	5.7 (293.16)
BARBARVS, barbari, barbari legionum impetum non ferentes,	1.2 (14.21)
"Repellunt barbari ad mare,	1.13 (28.28)
sed ut barbari et rustici, quando eadem prima sabbati, . . . uenirent, minime didicerant.	3.4 (135.8)
barbaris. Ibi saepe a barbaris incertis foederibus inlusus,	1.11 (24.28)
cuius experimenta permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat,	3.3 (131.8)
Qui cum cogniti essent a barbaris, quod essent alterius religionis,	5.10 (300.7)
pulsus est Fresiam, et honorifice susceptus a barbaris ac rege illorum Aldgils,	5.19 (326.13)
barbarorum. quia et inde barbarorum inruptio timebatur,	1.12 (27.28)
Brocmailum, qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret.	2.2 (84.17)
quo Romani quondam ob arcendos barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere Britanniam,	3.2 (129.27)
barbaros. repellit mare ad barbaros;	1.13 (28.28)
barbaros suis a finibus pepulerunt;	1.14 (29.12)
de ligno crucis, quod idem rex contra barbaros pugnaturus erexerat,	3.2 (128.23)

barbarus. maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuor.	2.20 (125.5)
adeo tamen erat animo ac moribus barbarus,	2.20 (125.10)
BARBARVS, a, um. barbara. dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara inflati stultitia:	2.5 (91.11)
barbara. quae nil aliud nouerat quam barbarum [barbara] frendere,	2.1 (72.10)
barbarae. eo quod essent homines indomabiles, et durae ac barbarae mentis.	3.5 (137.8)
rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat, pertaesus barbarae loquellae,	3.7 (140.28)
barbarum. quam barbaram, feram, incredulamque gentem, . . . adire	1.23 (42.26)
barbaris. dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	4.2 (205.6)
barbaros. sanctorum pedibus seruit oceanus, eiusque barbaros motus,	2.1 (78.13)
quam inter rebelles fidei barbaros sine fructu residerent.	2.5 (92.1)
neque alicum tanti laboris fructum apud barbaros inuenit auditores.	5.9 (298.22)
barbarum. quae nil aliud nouerat quam barbarum frendere,	2.1 (78.10)
BARVAE, <i>see</i> AD BARVAE.	
BASILICA. basilica. cum fabricata esset ibi basilica maior,	3.17 (160.12)
basilicæ. et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicæ dolatis;	5.17 (319.19)
basilicam. curauit, . . . maiorem ipso in loco et augustiorem de lapide fabricare basilicam.	2.14 (114.10)
Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.13)
Attamen in Campodono, . . . fecit basilicam,	2.14 (115.16)
basilicas. basilicas sanctorum martyrum fundant,	1.8 (22.10)
BASILIVS, Saint (329-379), <i>Bishop of Cæsarea and Metropolitan of Cappadocia.</i>	
Basilius. Aqua enim, ut sanctus Basilius dicit, perquam qualitatem recipit,	1.1 (10.19)
BASS (<i>fl.</i> 633), <i>one of Edwin's thegns; brought Paulinus, Ethelberg, and her children to Kent after Edwin's death at Hatfield.</i>	
Basso. Venit autem illuc duce Basso milite regis Æduni fortissimo,	2.20 (125.32)
BASSIANVS (188-217), <i>Roman Emperor; son of Septimius Severus; known as Caracalla.</i>	
Bassianum. Reliquit duos filios, Bassianum et Getam;	1.5 (17.4)
Bassianus. Bassianus, . . . regno potitus est.	1.5 (17.6)
BEARDANEV, <i>Bardney, Lincolnshire.</i>	
Beardaneu. Est monasterium nobile in provincia Lindissi, nomine Beardaneu,	3.11 (148.7)
BEATIFICO. beatificabat. 'Auris audiens beatificauit [beatificabat] me,	2.1 (77.23)
beatificauit. 'Auris audiens beatificauit me,	2.1 (77.23)
BEATISSIMVS, a, um. beatissimi. ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris uocabatur.	1.7 (20.9)
ignorans merita illius, sicut Iob beatissimi,	1.19 (37.9)
qui erat discipulus beatissimi patris Lupi	1.21 (40.5)
hoc est beatissimi apostolorum principis Petri,	2.4 (87.1)
in monasterio beatissimi apostolorum principi ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.6 (93.23)
sepultusque est . . . in . . . monasterio et ecclesia beatissimi apostolorum principis,	2.7 (95.6)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici papae . . . Bonifatii directae . . . Æduno	2.10 (100.21)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae	2.11 (104.10)
atque in honorem beatissimi apostolorum principis dedicata,	3.17 (160.13)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4.3 (212.7)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini papae beatissimi,	4.17 (240.15)
Cum . . . Benedictus construxisset monasterium Britanniae in honorem beatissimi apostolorum principis,	4.15 (241.6)
beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruit sufficit, uestigia sequi desidero."	5.21 (344.22)
et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	5.21 (346.11)
beatissimi. beatissimi sacerdotes praeberunt aduersariis copiam disputandi,	1.17 (35.25)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4.14 (234.3)
beatissimo. num praeferri potuit beatissimo apostolorum principi,	3.25 (185.16)
ut beatissimo apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	5.7 (292.29)
beatissimum. ad beatissimum uirum preces sacerdotum omnium deferuntur,	1.21 (40.1)
beatissimus. apparuit ei beatissimus apostolorum princeps,	2.6 (92.19)
ut post acceptam temporalis regni potentiam ipse beatissimus apostolorum princeps caelestis . . . pandat introitum.	5.21 (345.16)
BEATITVDO. beatitudinis. claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualet tribuere.	2.13 (112.31)
ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	4.29 (275.21)
cui in eo facultatem quiescendi Dominus totius beatitudinis auctor atque largitor praestare dignabitur.	4.30 (277.12)
BEATVS, a, um. beata. ad conplexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret.	3.24 (179.9)
beata. egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt.	4.29 (275.13)
beatae. a beatae memoriae Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate,	Praef. (6.7)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3.23 (176.15)
ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis.	4.10 (224.15)
atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4.18 (241.10)
sicut mihimet sciscitanti, . . . beatae memoriae Vilfrid episcopus referebat,	4.19 (243.13)
eum quo etiam rege, ad praedicationem beatae memoriae Paulini . . . sacramenta Christi suscepit.	4.23 (252.27)
uenit Cantiam ad archiepiscopum beatae recordationis Theodorum;	4.23 (255.1)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est;	4.23 (255.14)
eum temere exercitum . . . duxisset, multum prohibentibus amicis, et maxime beatae memoriae Cudbercto,	4.26 (266.28)
congregata synodo . . . cui beatae memoriae Theodorus archiepiscopus praesidebat,	4.25 (272.16)
viu episcopis, in quibus beatae memoriae Theodorus primum tenebat.	4.28 (273.4)
Memini enim beatae memoriae Theodorum archiepiscopum dicere,	5.3 (285.26)
Theodorus beatae memoriae archiepiscopus, senex et pius dierum, . . . defunctus est;	5.8 (324.19)
Eadberct, qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi,	5.18 (321.20)
Inuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis.	5.19 (327.24)
a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5.19 (328.10)
donauit enim tibi Dominus uitam per . . . intercessionem beatae suae genetricis	5.19 (329.14)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	5.20 (331.1)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5.20 (331.3)
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatae quietis tribuit.	5.21 (338.21)
Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatis Hadriani;	5.23 (348.23)
beatam. amorem, quem habet propter beatam uitam;	3.29 (196.24)
beatas. et laudes beatae meruit audire.	3.19 (164.29)
beati. a discipulis beati papae Gregorii gesta fuere,	Praef. (6.12)
nonnullas ibi beati Gregorii papae . . . epistulas,	Praef. (6.18)
per discipulos beati papae Gregorii,	Praef. (6.29)
qui beati martyris cruore disceretur.	1.7 (20.34)
una cum beati martyris capite	1.7 (21.14)
de loco ipso, ubi beati martyris effusus erat sanguis,	1.18 (36.31)
intercessio beati martyris Albani parauerunt,	1.20 (39.25)
Roboratus ergo confirmatione beati patris Gregorii,	1.25 (44.27)

beati Augustini episcopi Cantuariorum ecclesiae:	1.27 (48.14)
et specialiter beati Pauli ad Timotheum epistulae,	1.27 (48.21)
Hucusque responsiones beati papae Gregorii	1.28 (62.5)
cum a uobis ex beati Petri apostoli fuerint benedictione suscepta.	1.32 (69.30)
et monasterium beati Petri apostoli fecerit;	1.33 (70.8)
De obitu beati papae Gregorii.	2.1 (73.1)
ut librum beati Iob . . . discuteret;	2.1 (75.16)
ita ut illud beati Iob ueraciter dicere posset:	2.1 (77.22)
ipse dicit in Expositione beati Iob:	2.1 (78.9)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2.1 (79.5)
in qua rex Aedilbert ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2.3 (85.26)
Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum,	2.3 (86.11)
His beati Petri flagellis simul exhortationibus animatus . . . Laurentius . . . uenit ad regem,	2.6 (92.30)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.10 (104.1)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11 (106.23)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.21)
et inlatum postea in ecclesiam beati apostoli Petri,	2.20 (125.21)
Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3.8 (143.32)
aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam beati Stephani martyris.	3.8 (144.23)
sepultusque est in secretario beati apostoli Andreae,	3.14 (154.19)
quam . . . archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3.25 (181.10)
in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores . . . et omnis . . . ecclesia conuersa est.	3.25 (186.9)
qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4.1 (204.5)
quem a discipulis beati papae Gregorii didicerat,	4.2 (206.10)
Conditus est autem in ecclesia beati doctoris gentium,	4.11 (227.17)
decreta firmabat . . . Iohannes . . . abbas monasterii beati Martini,	4.18 (241.1)
Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum ueniens adtulit;	4.18 (242.1)
ubi etiam defunctus, in ecclesia beati Petri apostoli . . . conditus est.	4.26 (267.28)
in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.1 (282.26)
imitata socrum beati Petri, quae . . . ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.28)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.23)
gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat.	5.19 (323.26)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum,	5.19 (330.6)
ecclesiae suae, quae in beati Andreae apostoli honorem consecrata est,	5.20 (331.16)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	5.20 (331.29)
promittens hanc in honorem beati apostolorum principis dedicandam;	5.21 (333.6)
et si beati Petri consortium quaeris,	5.21 (344.15)
In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.7)
In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum i.	5.24 (358.11)
In librum beati patris Iob;	5.24 (358.16)
beati. beati sacerdotes ea, qua uenerant, prosperitate deriderunt.	1.21 (41.9)
Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uiuere, docuere, passi sunt,	3.25 (184.21)
'Beati, quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.'	5.13 (313.21)
beato. qui beato pontifici Gregorio . . . referrent;	1.27 (48.8)
et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	2.11 (106.21)
praebuit palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (113.1)
Munuscula a uestra celsitudine beato principi apostolorum directa . . . suscepimus,	3.29 (198.7)
beato. qui a beato Gregorio humili supplicatu obtineret,	1.23 (42.31)
praecipiente beato papa Gregorio,	1.25 (45.12)
opinio, quae de beato Gregorio traditione maiorum ad nos usque perlata est;	2.1 (79.25)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.3 (86.17)
His est Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	2.4 (88.27)
remanserunt cum beato Furseo tres angeli,	3.19 (166.19)
ut, siquid minus haberet beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.17)
Eusebii, qui a beato martyre Pamphylo cognomen habet,	5.21 (341.11)
beatorum. cum beatorum martyrum, . . . mentionem faceret,	1.7 (18.9)
et beatorum apostolorum siue aliorum martyrum posuerit.	1.18 (36.4)
ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli . . . construxit,	1.33 (70.19)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.2)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.7)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2.6 (92.15)
Erat autem eo loci, . . . martyrium beatorum iiii Coronatorum.	2.7 (94.24)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3.7 (140.5)
uidit non solum maiora beatorum gaudia,	3.19 (165.1)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3.29 (198.15)
coniugi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum Petri et Pauli	3.29 (198.21)
Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilem patrum;	4.17 (240.2)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.14)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5.7 (292.10)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur,	5.7 (292.17)
solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.27)
ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum apostolorum . . . profectus est.	5.7 (294.7)
Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina cogitauit.	5.9 (296.23)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5.11 (301.24)
'Cumque procedentes transissemus et has beatorum mansiones spirituum,	5.12 (307.29)
accipies et ipse post mortem locum mansionis inter haec, . . . agmina laetabunda spirituum beatorum.	5.12 (309.6)
ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit.	5.19 (322.16)
indicaui ei desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5.19 (323.20)
adquisitis uideumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5.20 (331.20)
misit legatarios ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.21 (332.26)
digessi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.24 (357.4)
beatum. sacerdotes beatum Albanum martyrem, . . . petierunt,	1.18 (36.23)
quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum . . . confirmata est,	5.21 (337.7)
beatus. Passus est autem beatus Albanus	1.7 (21.24)
Tum beatus Lupus omnesque turbati excitant seniore	1.17 (34.21)
adulescentem beatus Germanus sedere conpulit,	1.21 (40.27)
misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1.30 (64.27)
Misit idem beatus papa Gregorius . . . Aedilberto epistolam,	1.32 (67.18)
beatus papa Gregorius, . . . defunctus est,	2.1 (73.3)
Quibus uerbis beatus Gregorius hoc quoque declarat,	2.1 (78.23)

Fecit inter alia beatus papa Gregorius,	2.1 (78.28)
Hoc enim regnante rege beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2.7 (93.27)
ipsum est, quod beatus euangelista Iohannes, . . . ecclesiis celebrasse legitur.	3.25 (184.7)
quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur,	4.27 (270.28)
et quam beatus est,	4.30 (277.11)
sicut beatus papa Gregorius de quibusdam scribit,	5.13 (313.4)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.29)
cum quo in aeternum beatus uiuere cupis,	5.21 (344.17)
BEBBA , a <i>Northumbrian queen whose identity is uncertain; Bamborough said to be named after her.</i>	
Bebba, urbe regia, quae a regina quondam uocabulo Bebbha cognominatur.	3.6 (138.29)
Bebbae, quae ex Bebbae quondam reginae uocabulo cognominatur.	3.16 (159.1)
BEGV (<i>f.</i> 680), a <i>num of Hackness who learned of Hild's death in a vision.</i>	
Begu. Erat in ipso monasterio quadam sanctimonialis femina, nomine Begu,	4.23 (257.6)
BELGICA , <i>see</i> GALLIA BELGICA .	
BELlicosVS , a, um, bellicosus. In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus	2.20 (124.26)
cecidit,	1.12 (25.22)
BELlicVS , a, um, bellici, utpote omnis bellici usus prorsus ignara;	
bellicis, plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis, quam bellicis	5.23 (351.22)
exercere studiis,	3.14 (155.10)
BELLO , bellandi, ratus est utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	1.15 (32.9)
bellando, cum Pictis, quos longius iam bellando pepulerant,	3.24 (178.20)
bellantes, contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	1.32 (69.16)
BELLVM , bella, tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	1.10 (23.23)
bella, Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	3.2 (129.10)
scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	4.20 (247.11)
Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4.20 (247.12)
Munera nos Christi, bella Maro resonet.	1.17 (34.2)
belli, ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritalis inquirant.	3.24 (178.16)
Aedilheri, frater Anna . . . qui post eum regnauit, auctor ipse belli, . . . interemtus est.	4.21 (249.9)
Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris . . . uideretur exorta,	5.10 (299.32)
qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (300.1)
hunc tempore belli ducem omnes sequuntur, huic obtemperant;	1.5 (16.17)
bellis. Hic natura saeuus, multis semper bellis laceratus,	1.13 (29.1)
eo tempore bellis cum Bledla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.22 (41.19)
Vt Brettones, . . . ciuilibus sese bellis contriuerint,	1.22 (41.22)
Britanniae cessantium quidem est parumper ab externis, sed non a ciuilibus bellis.	1.15 (31.31)
bello , Horsa postea occisus in bello a Brettonibus,	2.9 (100.3)
bello inito uiuersos, quos in necem suam conspirasse didicerat, aut occidit,	2.20 (124.26)
In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus cecidit,	3.7 (140.12)
ideoque bello petitus, ac regno priuatus ab illo,	3.14 (155.9)
cum uideret se Osuini cum illo, qui plures habebat auxiliares, non posse bello configere,	3.18 (163.3)
dum se inferiores in bello hostibus conspicerent,	3.24 (178.2)
siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	4.12 (229.12)
quum nuper rex Ecgfrid, superato in bello et fugato Vulfhære, obtinuerat,	4.14 (234.29)
Hac etenim die idem rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus,	5.10 (300.3)
peracto autem bello, rursus aequalis potentiae omne sunt satrapae.	5.24 (352.7)
Gaius Iulius Caesar primus Romanorum Britannias bello pulsauit,	1.2 (14.31)
bellorum , repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus	1.5 (16.19)
Victor ergo ciuiliu bellorum,	3.19 (166.10)
Vidit autem et daemones per ignem uolantes incendia bellorum contra iusto struere.	1.2 (13.25)
bellum , dum contra Germanorum Gallorumque gentes, . . . bellum gereret,	1.3 (15.6)
bellum ubique et uictoriam undecumque quaesuit.	1.3 (15.16)
Hoc autem bellum quarto imperii sui anno conpleuit,	1.20 (38.8)
Saxones Pictique bellum aduersum Brettones . . . suscepunt,	1.20 (38.29)
pars maior exercitus arma capere et bellum parare temptaret,	1.34 (71.28)
bellum Aedilfrid anno . . . dciii, . . . perfecit;	2.2 (83.29)
bellum ab hostibus forent accepturi;	2.2 (84.5)
Cumque bellum acturus uideret sacerdotes eorum,	2.2 (84.6)
qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conuenerant,	2.12 (107.29)
et bellum insuper illi, si contemneretur, indicens.	3.18 (163.2)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3.24 (179.12)
Hoc autem bellum rex Osui in regione Loidis . . . confecit.	4.26 (267.5)
Et quidem, ut dixi, prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret;	1.27 (48.20)
BENE , quam te bene nosse dubium non est,	1.27 (56.4)
Si igitur bene praesumisit,	1.29 (64.17)
et bene uiuendi formam percipiant,	1.30 (65.11)
si fana eadem bene constructa sunt,	2.1 (80.14)
'Bene,' inquit, 'nam et angelicam habent faciem,	2.1 (80.18)
'Bene,' inquit, 'Deiri; de ira eruti,	3.18 (162.19)
ea, quae in Gallis bene disposita uidit,	3.27 (192.23)
et bene instructus patriam rediit,	4.1 (203.21)
et bene sub eis diutius fuit;	4.9 (223.20)
'Gratus mihi est multum aduentus tuus, et bene uenisti.'	4.19 (243.5)
Aedithrydam, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii;	4.23 (256.10)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebuit.	4.24 (262.9)
At ille: 'Bene, ergo expectemus horam illam.'	4.25 (264.31)
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	5.5 (288.18)
'Bene conualescas, et cito.'	5.13 (313.19)
Qui si bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	5.2 (282.30)
BENEDICO , benedicendo. Vt episcopus Iohannes mutum benedicendo curauerit.	5.6 (289.4)
Vt clericum suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicendo a morte reuocauerit.	3.6 (138.15)
benedicendum , et iamianque essent manus ad panem benedicendum missuri.	1.34 (71.18)
benedicens , quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	3.15 (158.3)
Qui benedicens illos ac Domino commendans,	5.3 (286.6)
et adstante dixit orationem super illam, ac benedicens egressus est.	5.3 (285.21)
benedicere , Rogauit ergo episcopus abbatissa, ut intrare ad eam, ac benedicere illam dignaretur,	5.5 (288.13)
si ille ei manum imponere, atque eum benedicere uoluisset,	3.26 (191.10)
benedici , et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	1.30 (65.9)
benedicta , aqua benedicta fiat,	3.29 (196.28)
Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	5.4 (286.27)
benedicta , Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauerit.	5.4 (287.19)
Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta,	

benedictum. misit ei calicem uini benedictum ab episcopo;	5.5 (288.22)
benedixi. 'Tum benedixi aquam,	3.13 (153.30)
benedixit. dixitque orationem, ac benedixit eum,	5.5 (288.17)
BENEDICTIO. benedictio. confestim benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	1.21 (40.19)
Benedictio perituri super me ueniebat,	2.1 (77.25)
benedictione. cum a uobis ex beati Petri apostoli fuerint benedictione suscepta.	1.32 (69.30)
atque illi percepta eius benedictione iam multum tristes exissent,	4.3 (209.21)
cumque allocutione eius refecti, et benedictione petita domum rediremus,	5.1 (281.18)
iuuante benedictione ac precibus antistitis, nata est . . . uenusta species capillorum,	5.2 (284.24)
'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3 (286.16)
quippe quem . . . ad uiam uitae sua oratione ac benedictione reduxit.	5.6 (289.16)
Tantumque mox accepta eius benedictione conualui,	5.6 (291.26)
ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	5.11 (301.23)
benedictionem. Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.10 (104.1)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11 (106.23)
et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit.	4.11 (226.1)
quia crederet eam ad benedictionem uel tactum illius mox melius habituram.	5.3 (285.22)
dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5.4 (287.15)
benedictionis. Quod et ita iuxta uotum benedictionis eius prouenit.	5.6 (138.25)
inter . . . specialis benedictionis gloriam etiam maxime fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.5)
cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	5.6 (291.6)
BENEDICTVS, a, um. benedicti, cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4.30 (277.22)
BENEDICTVS BISCOP (628?–690), Abbot of St. Augustine's, Canterbury; founder of the monastery of Wearmouth and Jarrow; collector of books.	
Benedicti. atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transcribendam commodauit.	4.18 (242.6)
Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfridi, et Huaebereti in libellis duobis.	5.24 (359.13)
Benedicto. datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfrido;	5.24 (357.8)
Benedicto. qui nuper uenerat a Roma . . . duce reuerentissimo abbate Biscopo cognomine Benedicto,	4.18 (241.4)
Benedictum. cui ipse post Benedictum, de quo supra diximus, gloriosissime praefuit;	5.21 (332.29)
Benedictus. Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium Britanniae superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop, cognomento Benedictus,	4.18 (241.5)
Benedictus coemptum iter nauiter Romam usque conpleuit.	5.19 (323.31)
BENEFICIUM. beneficia. subiectae uobis genti superna beneficia praestarentur.	5.19 (324.2)
beneficia. nobis tamen eis necesse est honorum beneficia tribuere,	1.32 (68.3)
a longanimitate caelestis clementiae illuminationis ipsius beneficia impetrare non desinas;	1.29 (63.20)
quin ei, qui tanta sibi beneficia donaret, dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	2.11 (105.25)
multi sunt, qui ampliora a te beneficia quam ego, et maiores accipiunt dignitates,	2.12 (109.11)
et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari,	2.13 (111.27)
beneficii, huic tali pro mercede beneficii daturum esse responderet,	3.29 (198.14)
beneficiis. sed et alia perplura de beneficiis et iudicis diuinis, . . . ad . . . solertiam bonae actionis excitare curabat.	2.12 (109.5)
multisque eos, qui fidem suscipere uellent, beneficiis adtollens;	4.24 (261.8)
beneficio. Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	5.10 (299.12)
Quo beneficio multum antistes cor omnium in suum conuertit amorem,	2.11 (104.23)
beneficiorum. ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares.	4.13 (232.2)
BENEVOLENTIA. beneuolentia. Qui ait: 'Gratias quidem ago beneuolentiae tuae;	2.11 (106.7)
BENIAMIN, Benjamin, the youngest son of Jacob.	2.12 (108.8)
Beniamin. 'Beniamin lupus rapax,	
BENIGNE. ut Augustinum Britanniam pergentem benigne susceperet,	1.34 (71.19)
Qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	1.24 (43.30)
et ab eo benigne susceptus, et multo tempore habitus est.	3.11 (149.21)
BENIGNITAS. benignitas. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	4.1 (203.18)
benignitate. pro benignitate suae pietatis fecunditatem ei subolis reseruauit,	2.11 (104.15)
benignitatis. Pallium . . . fraternitati tuae, benignitatis studiis inuitati, direximus,	1.27 (54.14)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.8 (96.23)
Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2.10 (104.4)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.11 (106.9)
BENIGNVS, a, um. benigno. quin potius benigno uos hospitio recipere,	2.11 (106.26)
Nam et benigno ecclesiae illius hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est,	1.25 (46.14)
benignus. pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	4.18 (242.22)
dones etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire,	3.6 (138.10)
BEO. beaui. Nostra quoque egregia iam tempora uirgo beaui;	5.24 (360.5)
BERCT (fl. 684), a thegn of Egfrid of Northumbria; led an expedition against the Irish.	4.20 (248.5)
Bercto. Egfrid. . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	
BERCTA (fl. 596), Queen of Kent; wife of Ethelbert; daughter of Charibert, King of Paris.	4.26 (266.16)
Bercta. uxorem habebat Christianam . . . uocabulo Bercta;	1.25 (45.22)
Berctæ. ubi et Berctæ regina condita est.	2.5 (90.8)
BERCTFRID (fl. 711), chief alderman of Osred of Northumbria.	
Berctfrid. Anno dcccxi, Berctfrid praefectus cum Pictis pugnaui.	5.24 (356.7)
BERCTGILS, BONIFATIUS (d. 669 or 670), Bishop of East Anglia.	
Berctgilsum. Berctgilsum, cognomine Bonifatium, de provincia Cantuariorum, loco eius substituit.	3.20 (169.7)
Bonifatii. Bisi . . . ipse erat successor Bonifatii, cuius supra meminimus,	4.5 (217.26)
Bonifatio. Nam Bonifatio post x et vii episcopatus sui annos defuncto,	4.5 (217.27)
BERCTHVN (fl. 685), an alderman of the South Saxons, who helped to drive Caedwalla out of Sussex, but was later slain by him.	
Bercthun. sed mox expulsum est a ducibus regis, Bercthun et Andhuno,	4.15 (236.14)
BERCTHVN (fl. 731), Abbot of Beverley; formerly deacon of John, Bishop of Hexham.	
Bercthun. dicere solent, et maxime uir reuerentissimus ac ueracissimus Bercthun,	5.2 (283.3)
Narrauit idem Bercthun et aliud de praefato antistite miraculum:	5.3 (285.2)
BERCTRED (d. 698), a Northumbrian alderman slain by the Picts.	
Berctred. Anno dcccxviii, Berctred dux regis Nordanhybrorum a Pictis interfectus	5.24 (355.18)
BERCTVALD (d. 731), Archbishop of Canterbury after Theodore.	
Berctuald. Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Berctuald suscepit;	5.8 (294.14)
Successit autem Theodoro in episcopatum Berctuald, qui erat abbas in monasterio,	5.8 (295.18)
Berctuald archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt;	5.19 (329.24)
Berctuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est	5.23 (349.28)
Anno dcccxxxi, Berctuald archiepiscopus obiit.	5.24 (356.16)
Berctualdi. archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata praeter duorum tantummodo, id est Theodori et Berctualdi,	2.3 (86.9)

Berctualdo, ne dum Berctualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	5.11 (302.13)
Post quem episcopatus officium Aldulf, Berctualdo archiepiscopo consecrante, suscepit.	5.23 (349.2)
BERECINGVM , see IN BERECINGVM .	
BERICINENSIS , e, of <i>Barking</i> .	4.7 (219.9)
Bericinensi. Vt in monasterio Bericinensi, . . . caelesti sit luce monstratum.	
BERNICII , <i>Bernicians, inhabitants of Bernicia, the northern province of the two that composed Northumbria.</i>	2.14 (115.10)
Berniciorum . Haec quidem in prouincia Bernicius.	3.1 (127.8)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi,	3.1 (127.18)
accepit primus eorum, quem diximus, Eanfrid regnum Berniciorum.	3.2 (130.5)
nulla ecclesia, nullum altare in tota Berniciorum gente erectum est,	3.4 (133.21)
Qui locus, ad prouinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.6 (138.32)
Huius industria regis Derorum et Berniciorum prouinciae, . . . in unam sunt pacem,	3.14 (155.4)
ille, qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone, id est Berniciorum prouinciam, regebat,	3.24 (178.30)
E quibus uidelicet possessiunculis sex in prouincia Derorum, sex in Berniciorum dedit.	4.12 (229.6)
Bosa uidelicet, qui Derorum, et Eata, qui Berniciorum prouinciam gubernaret;	5.14 (315.5)
Factum est hoc nuper in prouincia Berniciorum;	
BERNVINI (fl. 686), <i>nephew and clerk of Wilfrid</i> .	
Bernuini. At ipse partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis, cui nomen Bernuini,	4.16 (237.14)
BESTIA . bestiae. ubi prius uel bestiae commorari, uel homines bestialiter uiuere consueuerant.	3.23 (175.19)
BESTIALITER . ubi prius uel bestiae commorari, uel homines bestialiter uiuere consueuerant.	3.23 (175.19)
BETHLEEM , <i>Bethlehem</i> .	
Bethleem. Bethleem ciuitas Dauid in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato,	5.16 (317.12)
BETTI (fl. 653), <i>one of the four priests who went with Peada to convert the Middle Angles.</i>	
Betti. Erant autem presbyteri, Cedd, et Adda, et Betti, et Diuma,	3.21 (170.18)
BIBLIOTHECA . bibliothecam. amplissimam ibi ac nobilissimam bibliothecam fecit,	5.20 (331.25)
BIBO . bibebat. ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.12)
Residebat, uescebatur, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	5.5 (288.29)
bibere. Et dum adsiderem illi, dixit: 'Vis petamus bibere?'	5.3 (286.13)
Gaius ille multum, quia bibere posset, misit ei calicem uini	5.5 (288.22)
salutauit episcopum et conuiuias,iciens, quia ipse quoque delectaretur manducare et bibere cum eis.	5.5 (288.27)
biberemus. Cumque oblato poculo biberemus ambo,	5.3 (286.15)
bibit. quem ut bibit, surrexit continuo,	5.5 (288.23)
BIBVLVS , LVCIVS (d. 48 a. c.), <i>colleague of Julius Caesar in the consulship.</i>	
Bibulo, Lucio. funetus gradu consulatus cum Lucio Bibulo,	1.2 (13.23)
BICEPS . bicipitem. qui habebat sicam bicipitem toxicatam;	2.9 (99.3)
BIDVANVM . sed biduanum uel triduanum sat est obseruare ieiunium.	4.25 (263.30)
BIDVVM . biduum. quod dum facerem, uidebatur illa per biduum aliquanto leuius habere;	4.19 (245.18)
BIENNIVM . biennio. Cepta sunt haec biennio ante mortem Pendan regis.	3.21 (170.33)
biennium. ante biennium Romanae irruptionis,	1.11 (24.20)
Quae post biennium comparata possessione x familiarum in loco,	3.24 (179.3)
BINI , ae, a. bini. in quo uidelicet pelago bini aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie conpugnantes occurrunt	4.16 (238.17)
BIRINVS (d. 648/650), <i>Bishop of the West Saxons.</i>	
Birino. Vt prouincia Occidentium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, suscepit;	3.7 (139.6)
fidem Christi suscepit, praedicante illis uerbum Birino episcopo,	3.7 (139.10)
Birinus . Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.23)
BIS . bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.3 (132.4)
bis renudato littore contiguus terrae redditur;	3.3 (132.5)
ut bis in anno uno pascha celebraretur,	3.25 (182.2)
eo quod iam bis partes Galliarum diuersis ex causis adisset,	4.1 (202.30)
vii: 'Vt bis in anno synodus congregetur.	4.5 (216.22)
Sponsa dicata Deo bis sex regnauerat annis,	4.20 (248.15)
Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres,	4.20 (248.19)
Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.16 (318.5)
BISCOP , see BENEDICTVS BISCOP .	
BISI (fl. 673), <i>Bishop of the East Angles.</i>	
Bisi. et con sacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglorum episcopus;	4.5 (215.7)
Bisi autem episcopus Orientalium Anglorum, . . . ipse erat successor Bonifatii,	4.5 (217.24)
BISSEXTVS . bissexti. de ratione bissexti una;	5.24 (359.2)
BLAECCA (fl. 627), <i>prefect of Lincoln; first convert in the province of Lindsey.</i>	
Blaecca. praefectumque Lindocolinae ciuitatis, cui nomen erat Blaecca, . . . conuertit	2.16 (117.9)
BLAEDLA (d. 444), <i>King of the Huns.</i>	
Blaedla. quamuis anno ante hunc proximo Blaedla . . . sit interemtus	1.13 (29.3)
Blaedla. eo tempore bellis cum Blaedla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (29.1)
BLANDIMENTVM . blandimentis. spretisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum deceptabilibus blandi-	
mentis,	2.10 (102.4)
BLANDIOR . blandiendo. sed suadendo, blandiendo, . . . reforma;	1.27 (53.11)
exhortando, terrendo, blandiendo, corrigendo,	1.32 (68.9)
Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem sine peccato;	1.7 (19.9)
BLASPHEMIO . blasphemando. dogma peruersum gratiam Christi blasphemando	2.19 (124.3)
BLITHTHRYD (fl. 714), <i>wife of Pippin, leader of the Franks.</i>	1.17 (33.28)
Bliththrydae, qui interpellante Bliththrydae coniuge sua, dedit ei locum mansionis	5.11 (302.23)
BOETIVS (475?-524?), <i>Boethius, the Roman philosopher, author of De Consolatione Philosophiae.</i>	
Boetio. cuius hoc principium est: 'Aetio [Boetio] ter consuli genitus Britannorum.'	uar. 1.13 (28.26)
Boetius . Aetius [Boetius] uir illustris, qui et patricius fuit, tertium cum Simmacho gessit consulatum.	uar. 1.13 (28.22)
BOISIL (d. 661?), <i>Prior of Melrose.</i>	
Boisil. cui tempore illo propositus Boisil magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit,	4.27 (269.6)
quod ipsum etiam Boisil suo tempore facere conueuerat.	4.27 (269.26)
eo maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisil, . . . praedixerat.	4.28 (272.31)
quam esset idem Boisil praeposuit monasterii Mailrosensis	5.9 (297.1)
apparuit magister quondam meus, et nutritor amantissimus Boisil,	5.9 (297.7)
Aio: 'Etiam; tu es enim Boisil.'	5.9 (297.9)
quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisil per uisum apparuerit,	5.9 (297.28)
Boisil. uenit . . . discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis Boisil	5.9 (297.1)
BONIFATIVS (fl. 704), <i>Archdeacon and Counsellor to the Pope.</i>	
Bonifatii. peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii uidelicet archidiaconi,	5.19 (324.23)
Bonifatius . Bonifatius consiliarius apostolici papae, et alii perplures, . . . dicebant ipsum esse episcopum,	5.19 (328.4)
BONIFATIVS (IV), <i>Pope, 608-615.</i>	
Bonifatio. de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturus.	2.4 (88.15)
Bonifatius. Hic est Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	2.4 (88.26)

BONIFATIVS (V), Pope, 619-625.

Bonifatii. Exemplar epistulae . . . papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii directae . . . Aeduino	2. 10 (100. 22)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici Bonifatii papae . . . directae Aedilbergae reginae	2. 11 (104. 10)
praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2. 17 (118. 25)
Bonifatio. susceperunt scripta exhortatori: a pontifice Romanae et apostolicae sedis Bonifatio,	2. 7 (94. 6)
data sibi ordinandi episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio,	2. 8 (95. 13)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	2. 10 (100. 19)
Bonifatius. Vt Bonifatius papa Iusto successoris eius pallium et epistolam miserit.	2. 8 (95. 9)
Dilectissimo fratri Iusto Bonifatius.	2. 8 (95. 16)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	2. 10 (100. 17)
Viro glorioso Aeduino . . . Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2. 10 (100. 24)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus	2. 11 (104. 13)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	2. 12 (106. 30)

BONIFATIVS, see BERCTGILS.

BONITAS. bonitatis. Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae	2. 8 (95. 28)
suffragiis inlustravit,	2. 10 (101. 23)
Eius ergo bonitatis misericordia totius creaturae suae dilatandi	2. 10 (101. 23)
qui diuinae bonitatis operibus inuidus aemulusque consistit,	2. 10 (103. 5)

BONONIA, Boulogne.

Bononia. et in Bononia ciuitate iuxta honorem tanto uir congruum in ecclesia posuerunt.	1. 33 (71. 4)
---	---------------

BONVM. bona. Siue enim historia de bonis bona referat,	Praef. (5. 12)
Quia melius fuerat bona non incipere,	1. 23 (43. 6)
per bona, quae uobis concessa sunt,	1. 32 (68. 2)
Qui inter cetera bona, . . . etiam decreta illi iudiciorum, . . . constituit;	2. 5 (90. 9)
nam sicut bona eius peccatoris suscepistis,	3. 19 (166. 30)
post multa uirtutum bona, ut ipse desiderabat, . . . migravit ad regna caelestia.	3. 27 (193. 29)
cuius ministerio temporalia bona sumserunt.	4. 13 (232. 4)
quod in prima aetate bona aliqua fecit,	5. 13 (313. 17)
bonis. Infaustus ille annus, et omnibus bonis exosus usque hodie permanet,	3. 1 (128. 10)
bonis. Qui innumeris semper uiuit ubique bonis.	2. 1 (79. 14)
intellegentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4. 13 (231. 24)
bono. ut et ipsum consolationis suae bono refoueat,	1. 28 (62. 17)
nisi de eo bono, quod commune cum omnibus habent,	1. 31 (67. 4)
bonorum. consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2. 8 (96. 17)
hilari confessione largitori omnium bonorum Deo,	2. 11 (106. 20)
quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera praerogare,	2. 18 (120. 26)
contigit ipsum regem instigante omnium bonorum inimico, propinquorum suorum manu interfici.	3. 22 (173. 16)
opus est . . . pro appetitu aeternorum bonorum liberius laborare;	4. 25 (265. 6)
ad diem suae uocationis infatigabili caelestium bonorum desiderio corpus senile . . . domabat,	5. 12 (310. 32)
bonum. ad imitandum bonum auditor sollicitus instigatur;	Praef. (5. 13)
quia iustus multo est de incognitis bonum credere quam malum.	3. 25 (187. 33)

BONVS, a. um. bona. Qui etiam crescente bona consuetudine,	3. 2 (130. 1)
rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebimus.	3. 7 (140. 16)

bona. ea, quae bona ac Deo digna esse cognouerit,	Praef. (5. 16)
bona quoque opera eorum imitationi monstrando,	1. 27 (53. 11)
cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset a l caelos;	4. 9 (222. 23)
in quo omnia, quae unquam bona feceram, intuens scripta repperi,	5. 13 (312. 6)
bonae. homines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	4. 24 (261. 10)
cum esset puer bonae indolis,	5. 19 (322. 25)
bonarum. Bonarum quippe mentium est,	1. 27 (56. 11)
bone. 'Euge, serue bone et fidelis;	2. 18 (121. 13)

Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5. 24 (360. 3)
boni. sicut boni patres carnalibus filiis solent,	1. 27 (50. 10)
boni. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum paleis expolia,	1. 27 (53. 17)
et boni operis exempla monstrando aedifica;	1. 32 (68. 9)

bonis. Siue enim historia de bonis bona referat,	Praef. (5. 12)
ut bonis moribus uiuant,	1. 27 (49. 9)
et uenturo Iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1. 32 (69. 23)
nisi ut in bonis actibus persistentes, . . . eum colere, . . . festinemus?	2. 17 (119. 10)
Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat,	5. 12 (309. 23)

bonis. Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1. 27 (49. 29)
--	----------------

bonis. bonis auctore Deo operibus praeditus,	1. 32 (68. 31)
uel in bonis se operibus habundantius exerceret.	3. 27 (193. 8)
quae uos uestrosque omnes in omnibus bonis operibus auxiliari dignetur,	3. 29 (199. 1)
et suum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuire meminerint.	4. 3 (209. 19)
quia et tibi et multis opus est peccata sua bonis operibus redimere,	4. 25 (265. 4)
in quo recipiantur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5. 12 (308. 26)

bono. quanto in bono opere superaret.	1. 32 (68. 21)
quae delectata bono adulescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Erconberetum,	5. 19 (323. 21)
bonorum. Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3. 19 (166. 12)
bonorum. atque ad elemosynas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	3. 5 (136. 6)
id est fructus bonorum operum ibi nascentur,	3. 23 (175. 18)
Cudberet . . . et scientiam ab eo scripturarum, et bonorum operum sumisit exempla.	4. 27 (269. 9)

bonos. omnipotens Deus bonos quoque ad populorum regimina perducit,	1. 32 (67. 26)
Quod autem codices diuersos per bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5. 13 (313. 9)

bonum. adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum et aptum	3. 29 (196. 11)
episcopatu,	4. 3 (212. 25)

In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum, uirum bonum ac modestum,	4. 3 (212. 25)
--	----------------

bonum. ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1. 23 (43. 8)
--	---------------

bonus. Nam et ipse, apud quem exulabat, rex erat uir bonus,	3. 7 (140. 16)
---	----------------

Sigbert frater eius praefuit, homo bonus ac religiosus;	3. 18 (162. 16)
---	-----------------

Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus,	3. 26 (189. 30)
---	-----------------

erat enim religiosus et bonus uir,	3. 30 (199. 30)
------------------------------------	-----------------

Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5. 15 (315. 27)
---	-----------------

Bonus quippe erat uir, ac iustus.	5. 18 (320. 10)
-----------------------------------	-----------------

BOREALIS, e. borealem, quae ad Borealem Humbrae fluminis plagam inhabitat,	2. 5 (89. 20)
--	---------------

qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5. 17 (319. 21)
--	-----------------

boreales. nocturno sole . . . ad orientem boreales per plagas redeunte;	1. 1 (11. 2)
---	--------------

borealibus. prouinciis, quae Humbrae fluuiio et contiguis ei terminis sequestrantur a borealibus,	2. 5 (89. 12)
---	---------------

BOREAS. boream. per milia passuum dccc in Boream longa,	1. 1 (9. 6)
---	-------------

ab austro in boream xii,	1. 3 (15. 25)
--------------------------	---------------

id est ilarum gentium, quae ad Boream Humbri fluminis inhabitant,	1. 15 (31. 27)
---	----------------

Mamre collis mille passibus a monumentis his ad Boream,	5.17 (319.23)
BORVCTVARI , <i>a Germanic tribe, the Bructeri in Westphalia.</i>	
Boructuari. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni, Antiqui Saxones, Boructuari;	5.9 (296.17)
Boructuariis. Sed expugnatis non longo post tempore Boructuariis a gente Antiquorum Saxonum,	5.11 (302.20)
Boructuarorum. Suidberet . . . de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boructuarorum secessit.	5.11 (302.17)
BOS , boues. Et quia boues solent in sacrificio daemonum multos occidere,	1.30 (65.15)
BOSA (d. 705), <i>Bishop of York; Acca's teacher.</i>	
Bosa. Bosa uidelicet, quid Derorum, et Eata, qui Berniciorum provinciam gubernaret;	4.12 (229.5)
Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4.12 (229.20)
quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Otfort, Iohannes, et Vilfrid.	4.23 (254.24)
et pro eo Bosa, Eata, et Eadhaeth consecrati antistites.	5.24 (355.4)
Bosa. in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est;	5.20 (332.7)
Bosa. idem Iohannes, defuncto Bosa uiro multae sanctitatis et humilitatis, episcopus pro eo Eboraci substitutus.	5.3 (285.6)
BOSANHAMM , <i>Bosham, Sussex.</i>	
Bosanham. Dicul, habens monasterium permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm,	4.13 (231.3)
BOSEL (fl. 691), <i>Bishop of the Hwiccas.</i>	
Bosel. antistes provinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (255.9)
Boselum. ante praefatum uirum Dei Boselum, uir strenuissimus . . . Tatfrid, . . . electus est antistes;	4.23 (255.19)
BOTHELM (fl. 731), <i>a monk of Hexham, whose broken arm was cured by moss from Oswald's cross.</i>	
Bothelm. Quidam . . . nomine Bothelm qui nunc usque superest, . . . brachium contriuit.	3.2 (130.12)
BRACHIVM , brachii. quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3.2 (128.24)
tametsi tumor adhuc brachii manere uidetur.	5.3 (286.21)
brachiis. Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecissas iussit rex, . . . suspendi.	3.12 (151.33)
et . . . in regia uero ciuitate manus cum brachiis condidit.	3.12 (152.4)
brachio. manus cum brachio a cetero essent corpore resectae,	3.6 (138.26)
quia febotomata est nuper in brachio,	5.3 (285.14)
quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta, et brachio in tantum grossescente,	5.3 (286.4)
dolor tamen omnis et de brachio, ubi ardentior inerat, . . . funditus ablatu est,	5.3 (286.18)
brachium. quo mox inrescente, magis grauatum est brachium illud uulneratum,	5.3 (285.16)
brachium. repente conuulsu, brachium contriuit,	3.2 (130.14)
ita ut ne ad eos quidem adducere ipsum brachium ullatenus dolore arcente ualeret.	3.2 (130.16)
ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil umquam tanti langoris habuisset.	3.2 (131.1)
BREBITER , <i>see BREVITER.</i>	
BREGVSVID (fl. 614), <i>mother of Hild; wife of Hereric.</i>	
Bregusuid. Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4.23 (255.31)
BRETTO , <i>a Briton.</i>	
Bretto. Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.10 (23.22)
Cuius temporibus Pelagius Bretto . . . uenena suae perfidiae longe lateque dispersit.	1.10 (23.27)
BRETTONES , <i>the Britons.</i>	
Brettones. nam austrina Brettones occupauerant.	1.1 (12.12)
Vt Brettones a Scottis uastati Pictisque,	1.12 (25.15)
Ob harum ergo infestationem gentium Brettones legatos Romam . . . mittentes,	1.12 (26.4)
Brettones ab Aetio consule auxilium flagitantes	1.13 (28.15)
Vt Brettones fame famosa coacti,	1.14 (29.12)
Hoc ergo duce uires capebant Brettones,	1.16 (33.15)
Vt Brettones, . . . ciuilibus sese bellis contriuerint,	1.22 (41.19)
Tum Brettones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2.2 (82.14)
multosque eorum, qui Occidentalibus Saxonibus subditi erant Brettones,	5.18 (321.3)
Sicut econtra Brettones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere.	5.22 (347.10)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5.23 (351.10)
Brettones. In primis autem haec insula Brettones solum, . . . incolae habuit;	1.1 (11.18)
Britannia post Brettones et Pictos tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.1 (12.18)
Brettones fames sua praefata magis magisque adficiens,	1.14 (29.15)
Ut Brettones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1.16 (33.4)
bellum aduersum Brettones iunctis uiribus susceperunt,	1.20 (38.8)
in magna reuerentia sanctitatis tam Brettones quam Scottos uenerati sumus;	2.4 (87.33)
sed cognoscentes Brettones, Scottos meliores putauimus.	2.4 (88.1)
et paucis cum fratribus per Brettones in provinciam Anglorum deuenit.	3.19 (167.28)
Pictos dico et Brettones, . . . contra totum orbem stulto labore pugnant.	3.25 (184.29)
Brettonibus . tertiam in Britannia Brettonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.1 (13.10)
Tum Romani denuntiauerunt Brettonibus	1.12 (27.10)
Vt idem episcopi Brettonibus in pugna auxilium caeleste tulerint,	1.20 (38.6)
Brettonibus . Horsa postea occisus in bello a Brettonibus,	1.15 (31.31)
a Brettonibus autem rectius Carlegion appellatur,	2.2 (84.3)
nihil discrepare a Brettonibus in eorum conuersatione didicimus.	2.4 (88.4)
eo quod ibi ecclesiam de lapide, insolito Brettonibus more fecerit.	3.4 (133.23)
nonnulla etiam de Brettonibus in Britannia, rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus . . . suscepit.	5.15 (315.13)
quorum tempore Angli a Brettonibus accessit Britanniam adierunt.	5.24 (352.28)
Brettonum . quique gentium linguas, . . . Anglorum uidelicet, Brettonum, Scottorum, Pictorum et Latinorum,	1.1 (11.15)
qui antiquitus gentem Brettonum a Pictis secernebat,	1.1 (13.13)
ubi est ciuitas Brettonum minutissima	1.1 (13.14)
Exin Britannia in parte Brettonum, . . . praedae tantum patuit,	1.12 (25.18)
sed quia a parte Brettonum erant remotae,	1.12 (25.27)
Ad hunc pauperulae Brettonum reliquiae mittunt epistolam,	1.13 (28.24)
et contritiones de Brettonum gente agere non cessarunt.	1.14 (29.26)
simul et insulae fertilitas, ac segnitia Brettonum;	1.15 (31.6)
gentem uastauit Brettonum;	1.34 (71.12)
Vt Augustinus Brettonum episcopos pro pace catholica, . . . monuerit;	2.2 (81.7)
Augustinus . . . conuocauit . . . episcopos siue doctores proximae Brettonum provinciae	2.2 (81.12)
qui cum oblatu Brettonum sacerdotibus	2.2 (82.5)
uenerunt, . . . vii Brettonum episcopum et pures uiri doctissimi,	2.2 (82.20)
quomodo et Brettonum in ipsa Britannia, uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse cognouit,	2.4 (87.14)
Misit idem Laurentius . . . etiam Brettonum sacerdotibus litteras	2.4 (88.9)
Anglorum pariter et Brettonum populis praefuit,	2.5 (89.23)
nec non et Mevanias Brettonum insulas, . . . Anglorum subiecit imperio;	2.5 (89.24)
omnes Britanniae fines, quae uel ipsorum uel Brettonum provinciae habitabant,	2.9 (97.14)
Aedui cum x et vii annis genti Anglorum simul et Brettonum gloriosissime praesesset.	2.20 (124.15)
rebellauit aduersus eum Caedwalla rex Brettonum.	2.20 (124.18)

Quippe cum usque hodie moris sit Brettonum,	2.20 (125.18)
utrumque rex Brettonum Ceadualla . . . peremit.	3.1 (127.23)
infandus Brettonum dux cum immensis illis copiis, . . . interemtus est	3.1 (128.19)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo, . . . sanctissimo uiro de natione Brettonum,	3.4 (133.16)
quae in III linguis, id est Brettonum, Pictorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.6 (138.5)
quem et feralis impietas regis Brettonum, et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9 (145.1)
Eodem tempore uenit alius quidam de natione Brettonum, ut ferunt,	3.10 (146.26)
adsumtis in societatem ordinationis duobus de Brettonum gente episcopis,	3.28 (195.12)
Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice, ubi et ueneno periit,	4.23 (255.32)
Brettonum quoque pars nonnulla libertatem receperunt;	4.26 (267.13)
unde haecenus a uicina gente Brettonum corrupte Garmani nuncupantur.	5.9 (296.15)
Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Brettonum,	5.18 (320.32)
insulis[que] quae ab Anglorum, et Brettonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5.19 (327.5)
Brettonum, Scottorum [Brettonum] gentes proelio contens	uar. 1.34 (71.7)
BRETTONICVS , a, um, <i>British</i> .	
Brettonici. Infaustus ille annus, . . . permanet, . . . propter uestanam Brettonici regis tyrannidem.	3.1 (128.13)
BREUIO , breuiare, cogitabant . . . corpus, si possent, in genibus inflectendo breuiare, donec ipso loculo caperetur.	4.11 (227.7)
BREVIOR , ius, breuior, sed sicut contra Aqilorem ea breuior,	1.1 (11.32)
breuioribus. Haec de opusculis excerpta . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermonibus, . . .	5.17 (319.28)
historiis indere placuit.	5.13 (313.1)
BREVIS , e, breue. paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersedit,	1.14 (30.10)
breui, quae in breui tantam eius multitudinem strauit,	1.17 (34.29)
decursisque breui spatii pelagi,	5.10 (299.13)
factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.	1.1 (11.10)
BREVISSIMVS , a, um, breuissima, longissima dies siue nox xv, breuissima viii conpleat horas.	1.2 (13.26)
breuissimus, unde in Britanniam proximus et breuissimus transitus est;	1.1 (11.6)
BREUITAS , breuitatis, plurimae item breuitatis noctes aestate, et dies habet in bruma,	uar. 3.26 (191.19)
BREUITER , brebiter, ut breuiter [brebiter] dicam,	uar. 5.12 (303.31)
e quibus hic aliqua breuiter [brebiter] perstringenda esse putau.	Praef. (6.4)
breuiter, breuiter intimare curabo.	1.15 (32.15)
ut breuiter dicam,	1.18 (36.12)
orationem breuiter fundunt,	3.8 (143.5)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficiat.	3.17 (161.24)
ut breuiter multa comprehendam,	3.19 (165.26)
Haec et de corporis eius incorruptione breuiter attigimus,	3.26 (191.19)
infirmos uisitandi, et, ut breuiter dicam, animas curandi causa fuit;	4.23 (254.26)
de secundo breuiter intimandum, quod in episcopatum Dorceicaestræ fuerit ordinatus;	5.8 (295.2)
Vt enim breuiter dicam,	5.12 (303.31)
e quibus hic aliqua breuiter perstringenda esse putau.	5.24 (352.3)
Verum ea, . . . ob memoriam conseruandam breuiter recapitulari placuit.	5.24 (357.22)
ex opusculis uenerabilium patrum breuiter adnotare, . . . curau:	
BRIDIVS (d. 587?), <i>King of the Picts</i> .	
Bridio. Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio filio Meilochon,	3.4 (133.25)
BRIGE , see IN BRIGE .	
BRIGENSIS , e, <i>of Faremoltier-en-Brie</i> .	
Brigensis, prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigensis est abbatisa constituta.	3.8 (142.26)
BRITANIA , see BRITANNI .	
BRITANNI , see BRITANNI .	
BRITANNVS , <i>Britain</i> .	5.7 (293.23)
Britanni. Sospes enim ueniens supremo ex orbe Britanni,	
BRITTANI , <i>the Britons</i> .	1.10 (24.14)
Britanni. Aut hunc fruge sua aequorei pauere Britanni,	1.4 (16.10)
Britanni, susceptamque fidem Brittani . . . quieti in pace seruabant.	1.2 (14.10)
Britannis. Caesaris equitatus primo congressu a Britannis uictus,	1.2 (14.30)
Exin Caesar a Britannis reuersus in Galliam,	1.15 (31.10)
Susceperunt . . . donantibus Britannis, locum habitationis	1.17 (33.27)
Brittanni. Verum Brittanni, . . . inueniunt salubre consilium,	1.4 (16.1)
Brittanorum. Vt Lucius Brittanorum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1.12 (27.22)
adiuncta secum Brittanorum manu,	1.13 (28.26)
'Aetio ter consuli gemitus Brittanorum?'	1.2 (14.12)
Brittanos. uictos Brittanos in fugam uertit.	
BRITANNIA , <i>Britain</i> .	1.7 (18.11)
Britannia. Albanus egregium fecunda Britannia profert.	1.1 (9.2)
Britannia. Britannia Oceani insula,	1.1 (12.18)
Britannia . . . tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.2 (13.19)
Verum eadem Britannia Romanis . . . inaccessa atque incognita fuit;	1.12 (25.18)
Exin Britannia in parte Brettonum, . . . praedae tantum patuit,	2.4 (87.31)
atque in hanc insulam, quae Britannia nuncupatur, contigit introisse;	1.1 (12.10)
Britannia , nam saepe illo de Britannia adlati serpentes,	1.1 (13.31)
tertiam in Britannia Brettonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.8 (22.14)
in ecclesiis Christi, quae erant in Britannia,	1.8 (22.23)
Constantius, . . . in Britannia morte obiit.	1.8 (22.26)
Constantinus in Britannia creatus imperator,	1.9 (23.1)
Maximus in Britannia imperator creatus,	1.9 (23.13)
in Britannia inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus,	1.11 (24.16)
Gratianus et Constantinus in Britannia tyranni creati;	1.11 (24.17)
et mox prior in Britannia, secundus in Gallia sint interemti.	1.11 (25.7)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	1.29 (63.14)
qualiter episcopos in Britannia constituere debuisset,	1.34 (72.)
Neque . . . quiskam regum Scottorum in Britannia aduersus gentem Anglorum . . . uenire audebat.	2.1 (80.4)
Dictumque est, quia de Britannia insula,	
quomodo et Brettonum in ipsa Britannia, uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse	2.4 (87.15)
cognouit,	2.5 (89.2)
ob quod et Mellitus ac Iustus a Britannia discesserunt.	2.16 (118.3)
Tanta autem eo tempore pax in Britannia, . . . fuisse perhibetur,	3.4 (134.7)
monasteria per discipulos eius et in Britannia et in Hibernia propagata sunt,	3.7 (141.5)
Non multis autem annis post abscessum eius a Britannia transactis, pulsus est et Vini	3.8 (142.17)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum . . . monasteria adire solebant;	3.28 (194.21)
qui, relicta Britannia, Parisiaca ciuitatis factus erat episcopus;	3.28 (195.16)
Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vini, in tota Britannia canonice ordinatus episcopus	3.29 (196.1)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	

Vilfrid quoque de Britannia Galliam ordinandus est missus;	4.2 (205.34)
Cum ergo ueniret ad eum . . . gratia uisitationis de Britannia uir sanctissimus	4.3 (211.24)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scotia . . . fecerit.	4.4 (213.1)
sicut in aliis provinciis, ita etiam in Britannia qualis esset status ecclesiae,	4.18 (242.11)
Quamobrem collecta pro hoc in Britannia synodo,	4.18 (242.15)
et Scotti, qui erant in Britannia;	4.26 (267.13)
ad quos uenire praefatus Christi miles circumnauigata Britannia disposuit,	5.9 (296.20)
uenit . . . ad eum unus de fratribus, discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis	5.9 (296.31)
Boisili	5.11 (302.16)
Suidbert . . . de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boructuarorum secessit,	5.12 (303.27)
His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	
nonnulla etiam de Bretonibus in Britannia, rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tem-	5.15 (315.13)
pus . . . suscepit.	5.23 (351.28)
et congratulante in fide eius Britannia, laetentur insulae multae.	5.24 (352.20)
Anno cccclxxxi, Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transiit,	5.24 (352.23)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt.	5.24 (355.14)
Caeduald rex Occidentalium Saxonum Romam de Britannia pergit.	1.1 (9.1)
Britanniae. De situ Britanniae uel Hiberniae,	1.1 (11.26)
extra fines omnes Britanniae Hiberniae peruenisse,	1.1 (11.31)
ad occidentem quidem Britanniae sita;	1.3 (15.27)
a meridiano Britanniae littore distans.	1.5 (16.13)
Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit.	1.11 (25.13)
ceterum ultiores Britanniae partes, . . . iure dominandi possidebant.	1.12 (25.29)
alter ab occidentali, Britanniae terras longe lateque intrumplit,	1.14 (30.3)
in hunc quasi Britanniae subuersorem omnium odia . . . contorquerentur.	1.29 (64.14)
sed etiam omnes Britanniae sacerdotes habeat	2.1 (78.9)
'Ecce lingua Britanniae, . . . coepit alleluia resonare.	2.4 (87.10)
sed et ueterum Britanniae incolarum, . . . populis pastorem impendere sollicitudinem curabat.	2.5 (90.2)
gentes, quae septentrionales Britanniae fines tenent,	2.9 (97.13)
omnes Britanniae fines, . . . sub ditione acciperet.	2.12 (108.14)
qui per omnes Britanniae provincias tot annorum temporumque curriculis . . . uitabam insidias?"	2.20 (125.14)
ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurus se esse deliberans.	3.3 (132.31)
quae uidelicet insula ad ius quidem Britanniae pertinet,	3.3 (132.33)
donatione Pictorum, qui illas Britanniae plagas incolunt,	3.6 (138.5)
Denique omnes nationes et provincias Britanniae, . . . in ditione accepit.	3.13 (152.7)
Nec solum inelyti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.27 (192.1)
pestilentiae lues, depopulatis prius australibus Britanniae plagis, . . . multitudinem strauit.	4.1 (203.33)
quoniam suspicabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges	4.14 (233.7)
multas Britanniae provincias mortalitas saeua corripiebat.	4.17 (239.12)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruernis;	4.17 (239.14)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiris uenerabilibus,	4.23 (256.6)
ut omnes Britanniae fines illius gratia splendoris inpleret.	5.15 (316.24)
ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.19 (327.4)
et pro omni aequilonali parte Britanniae et Hiberniae, . . . catholicam fidem confessus est.	5.21 (332.16)
Pictorum, qui septentrionales Britanniae plagas inhabitant,	5.23 (348.13)
Qui sit in praesentis status gentis Anglorum uel Britanniae totius.	5.23 (351.24)
Hic est inpraesentiarum uniuersae status Britanniae,	5.24 (352.15)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	1.1 (12.26)
Britanniae. Hibernia . . . et salubritate ac serenitate aerum multum Britanniae praestat,	1.3 (15.23)
Vectam insulam, Britanniae proximam a meridie,	1.22 (41.21)
Britanniae cessatum quidem est parumper ab externis,	1.27 (48.1)
Gregorio papae, quae sint Britanniae gesta mandarit,	2.4 (87.11)
Scottorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	
Britanniae. Cum . . . Benedictus construxisset monasterium Britanniae in honorem beatissimi apostolorum	4.18 (241.5)
principis,	1.1 (11.20)
Britanniam. qui de tractu Armoricano, . . . Britanniam aduecti,	1.1 (11.30)
Est autem Hibernia insula omnium post Britanniam maxima,	1.1 (12.10)
Itaque petentes Britanniam Picti,	1.1 (13.10)
tertiam in Britannia [Britanniam] Bretonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.2 (13.18)
Vt Britanniam primus Romanorum Gaius Iulius adierit,	1.2 (13.25)
unde in Britanniam proximus et breuissimus transitus est;	1.2 (13.28)
in Britanniam transuehitur,	1.2 (14.4)
quibus iterum in Britanniam primo uere transuectus,	1.3 (15.7)
Itaque expeditionem in Britanniam mouit,	1.3 (15.13)
Orcadas etiam insulas ultra Britanniam in oceano positas,	1.3 (15.22)
Ab eodem Claudio Vespasianus, . . . in Britanniam missus,	1.3 (15.30)
Britanniam pene amisit;	1.6 (17.24)
Britanniamque post x annos recepit.	1.6 (18.3)
Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	1.9 (23.13)
in Britannia [Britanniam] inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus,	1.11 (25.13)
eas etiam, quae ultra Britanniam sunt, insulas	1.12 (25.26)
non quod extra Britanniam essent posita;	1.15 (30.24)
Vt inuitata Britanniam gens Anglorum, . . . aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.30)
Britanniam tribus longis nauibus aduehitur,	1.16 (33.20)
xl ^{mo} circiter et iii ^o anno aduentus eorum in Britanniam.	1.17 (33.22)
Vt Germanus episcopus cum Lupo Britanniam nauigans,	1.21 (39.28)
Germanus cum Seuero Britanniam reuersus,	1.22 (42.5)
genti Saxonum siue Anglorum, secum Britanniam incolenti,	1.24 (43.30)
ut Augustinum Britanniam pergentem benigne susciperet,	1.25 (44.24)
Vt ueniens Britanniam Augustinus	1.25 (44.29)
Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, peruenitque Britanniam.	1.26 (47.12)
antiquitus facta, dum adhuc Romani Britanniam incoherant,	1.27 (48.6)
reuersusque Britanniam	1.30 (64.25)
Exemplar epistulae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit.	1.34 (71.22)
Aedan rex Scottorum, qui Britanniam inhabitant,	2.1 (80.25)
rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret;	2.4 (88.21)
ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiae aliquos uerbi ministros, . . . mitteret;	2.5 (89.22)
cunctis, qui Britanniam incolunt, Anglorum pariter et Bretonum populis praefuit.	2.5 (89.25)
Meuianas Bretonum insulas, quae inter Hiberniam et Britanniam sitae sunt,	2.5 (90.22)
Hengist, qui cum filio suo Oise inuitatus a Vurtigerno Britanniam primus intrauit,	2.6 (92.14)
Cum uero et Laurentius Mellitum Iustumque secuturus ac Britanniam esset relicturus,	2.14 (114.1)
ab aduentu uero Anglorum in Britanniam annus circiter clxxx ^{ma}	

quo Romani . . . totam a mari ad mare praecinxere Britanniam, ut supra docuimus.	3.2 (129.28)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.15)
uenit de Hibernia presbyter . . . nomine Columba Britanniam,	3.4 (133.8)
Venit autem Britanniam Columba,	3.4 (133.24)
post annos circiter xxx et duos, ex quo ipse Britanniam praedicaturus adiiit.	3.4 (134.2)
Fecerat autem, priusquam Britanniam ueniret, monasterium	3.4 (134.3)
Birino episcopo, qui cum consilio papae Honorii uenerat Britanniam,	3.7 (139.11)
Sed Britanniam perueniens, ac primum Geuisorum gentem ingrediens,	3.7 (139.16)
'mortalitatis, quae Britanniam Hiberniamque lata strage uastauit,	3.13 (152.22)
Est enim iuxta murum, quo olim Romani Britanniam insulam praecinxere,	3.22 (172.17)
ut numquam in insulam, in qua natus est, id est Britanniam, rediret;	3.27 (193.11)
Veniens quoque Britanniam Vilfrid iam episcopus factus	3.28 (195.25)
catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	3.29 (196.15)
et huiusmodi litterae regi Osui Britanniam remissae:	3.29 (196.19)
Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus.	4.1 (201.3)
Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.12)
his tamen condicionibus interpositis, ut ipse eum perduceret Britanniam,	4.1 (202.30)
Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est.	4.1 (203.10)
cum conuallescere coepisset, nauigauit Britanniam.	4.1 (203.31)
Neque umquam prorsus, ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuere tempora;	4.2 (205.4)
Colmanus, . . . relinquens Britanniam, tulit secum omnes, . . . Scottos;	4.4 (213.4)
Anno . . . dclxxx ^{mo} , qui est annus secundus ex quo Britanniam uenit Theodorus,	4.5 (214.12)
et multa diu loca peragatus, Romam adiiit, Britanniam rediit;	4.13 (230.4)
bini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4.16 (238.17)
De Iohanne cantatore sedis apostolicae, qui propter docendum Britanniam uenerit.	4.18 (240.27)
Acceptit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.18 (241.17)
hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	4.18 (242.14)
Nam et benigno ecclesiae illius hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est,	4.18 (242.23)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuertit ad prouinciam Huiccorum,	4.23 (255.5)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.9 (296.14)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11 (302.8)
Eodem sane anno, quo hi Britanniam reliquere,	5.19 (322.17)
At ille Britanniam ueniens, coniunctus est amicitis Alchfridi regis,	5.19 (325.9)
reuersus Britanniam prouinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus . . . conuertit.	5.19 (327.8)
Qui cum Britanniam remeans in Galliarum partes deuenisset,	5.19 (328.20)
coeptoque itinere Britanniam uenit.	5.19 (329.22)
ex quo autem Britanniam uenit, cccxix.	5.20 (331.5)
ut etiam in nostris per Britanniam ecclesiis plures sint,	5.21 (341.24)
Scotti, qui Britanniam incolunt, suis contenti finibus nil . . . insidiarum moliantur	5.23 (351.8)
Hic est . . . status Britanniae, anno aduentus Anglorum in Britanniam circiter ducentesimo octogesimo quinto,	5.23 (351.25)
Caesar primus Romanorum Britannias [Britanniam] bello pulsauit,	uar. 5.24 (352.6)
qui Britanniam uallo a mari usque ad mare praecinxit.	5.24 (352.18)
quorum tempore Angli a Bretonibus accersiti Britanniam adierunt.	5.24 (352.28)
Columba presbyter de Scottia uenit Britanniam,	5.24 (353.10)
Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis,	5.24 (353.12)
Anno dxcvii, uenere Britanniam praefati doctores,	5.24 (353.15)
qui fuit annus plus minus cl. aduentus Anglorum in Britanniam.	5.24 (353.17)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
Britanniam. aduentus uero Anglorum in Britanniam anno circiter cl.	1.23 (42.20)
BRITANNIAE, Britin.	
Britanniarum. misit ad eum Lucius Britanniarum rex epistolam,	1.4 (16.7)
fidem Britanniarum feda peste commaculauerat.	1.17 (33.26)
Britanniarum insulam apostolici sacerdotes . . . uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.4)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Britanniarum episcopis agere?	1.27 (52.29)
Britanniarum uero omnes episcopos tuae fraternitati committimus,	1.27 (53.22)
Augustinus Britanniarum archiepiscopus ordinauit duos episcopos,	2.3 (85.5)
Hoc ergo ordine, postquam omnes Britanniarum prouinciae fidem Christi susceperant,	4.16 (238.8)
Haec de historia ecclesiastica Britanniarum, . . . digessi Baeda	5.24 (356.20)
Britannias. in Britannias defectu pene omnium sociorum trahitur.	1.5 (16.20)
purpuram sumsit, ac Britannias occupauit;	1.6 (17.20)
apud Britannias Gratianus municeps tyrannus creatur,	1.11 (24.24)
qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannias uenirent.	1.17 (34.7)
quo a Gallico sinu Britannias usque tenditur,	1.17 (34.10)
tranquillo nauigio Britannias petit.	1.21 (40.9)
Gaius Iulius Caesar primus Romanorum Britannias bello pulsauit,	5.24 (352.6)
Claudius secundus Romanorum Britannias adiens, plurimam insulae partem in deditionem recepit,	5.24 (352.10)
Britanniis. ecclesia in Britanniis aliquantulum, . . . pacem habuerit.	1.8 (22.5)
Vt uiri uenerabiles Suidberet in Britanniis, Vilfrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.17)
BRITANNICVS, title given by Claudius to his son Claudius Tiberius (d. 55).	
Britannici. filioque suo Britannici nomen inposuit.	1.3 (15.15)
BRITTONVM, see BRETTONES.	
BRIVDVN, Bredon, Worcestershire.	
Briudun. cum fuisset presbyter in monasterio, quod uocatur Briudun.	5.23 (350.4)
BROCMAIL (fl. 616), a British leader entrusted with the protection of the monks of Bangor in the battle of Chester.	
Brocmail. Brocmail ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2.2 (84.27)
Brocmailum. habentes defensorem nomine Brocmailum,	2.2 (84.17)
BRVCOSVS, a. um. brucosa. Neque enim brucosa, sed herbosa et florida soli illius est qualitas;	5.17 (318.28)
BRVMA. bruma. plurimae longitudinis habet dies aestate, sicut et noctes contra in bruma,	1.1 (11.4)
plurimae item breuitatis . . . dies habet in bruma,	1.1 (11.7)
BRVMALIS, e. brumalem. qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit.	5.12 (307.6)
brumali. quale cum te residente ad caenam cum cubicis ac ministris tuis tempore brumali,	2.13 (112.8)
brumalis. uocem ab Euroaustro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4.3 (208.23)
BRVNHILD (d. 613), Queen of the Franks.	
Brunhild. Namque Balldhild [Brunhild] regina missis militibus episcopum iussit interfici;	uar. 5.19 (325.1)
BVCELLA. bucellam. Si comedi bucellam meam solus,	2.1 (78.1)
BVRGHELM (fl. 681), a priest who assisted Wilfrid in the conversion of the South Saxons.	
Burghelm. uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Ooidi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.23)
BVRGVNDII, the Burgundians.	
Burgundiorum. qui de Burgundiorum partibus, . . . cum uenisset ad Honorium archiepiscopum,	2.15 (116.26)

C

CABALLARIVS, caballarium. Etenim usque hodie feretrum eius caballarium, . . . sanare non desistit.	4.6 (218.20)
CABALLVS, caballus. coepit dicere ille de loco, ubi caballus suus esset curatus.	3.9 (146.18)
CACHINNO, cachinnans. animas hominum . . . ipsa multum exultans et cachinnans, medias illas trahebat in tenebras;	5.12 (306.14)
CACHINNVS, cachinnum. audio subitum post terga sonitum inmanissimi fetus ac miserimi, simul et cachinnum crepitantem	5.12 (306.9)
CACVMEN, cacumine. ut in arduo montis cacumine martyr aquam, . . . peteret,	1.7 (21.5)
CADAVER, cadauera. qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.26)
CADO, cadat. inde per inanem gladium intus cadat.	1.31 (66.22)
cadendo. Vt clericum suum cadendo contritum, aequae orando ac benedicendo a morte reuocauerit.	5.6 (289.4)
cadens. 'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3.12 (151.31)
ceciderat. tribus annis ante aduentum eius in prouinciam nulla illis in locis pluuia ceciderat,	4.13 (231.12)
cecidere. Nec nota ipsius in casum cecidere;	2.15 (116.30)
cecidisse. tamen in uigiliis corporis meminit in ingluuiem cecidisse.	1.27 (60.25)
cecidit. In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus cecidit,	2.20 (124.27)
ceciditque ante pedes eius, ueniam reatus postulans.	3.22 (174.8)
CADVCVS, a, um. caduco. cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3.22 (172.6)
CAECILIA, Saint (d. 230?), Roman virgin-martyr.	
Caecilia. Caecilia infestis laeta ridet gladiis.	4.20 (248.2)
Ceciliae. Ordinatus est autem in ecclesia sanctae martyris Ceciliae, die natalis eius,	5.11 (303.3)
CAECITAS, caecitate. Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illacque oculos circumferrem,	5.12 (306.29)
caecitatis. dum aliquandiu caecitatis huius nocte clausa maneret,	4.10 (224.27)
CAECVS, a, um. caeca. Vt ad cymiterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	4.10 (224.5)
caecam. Vt idem filiam tribuni caecam inluminauerit,	1.18 (36.3)
filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	1.18 (36.7)
caeco. Oculi fui caeco, et pes claudo.	2.1 (77.28)
deprecans, ut usum caeco, quem amiserat, restitueret,	2.2 (82.9)
caeco. Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2.12 (108.20)
caecorum, ut aperires oculos caecorum, et educeres de conclusione uinctum,	3.29 (197.20)
caecus. Nec mora, inluminatur caecus,	2.2 (82.12)
CAEDES, caede. prouincias Nordanhymbrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet, ac tragica caede dilaceraret,	3.1 (128.7)
Osuni, qui ab Osuiu crudeli caede peremptus est.	3.14 (154.5)
ingrauescentibus causis disensionum, miserima hunc caede peremit.	3.14 (155.7)
ac prouinciam illam saeuca caede ac depopulatione attriuit;	4.15 (236.12)
ac tragica caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	4.16 (237.2)
Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5.23 (349.15)
caedes, ac tragica caede [stragica caedes] omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	uar. 4.16 (237.2)
caedi. honorem referre incipiens caedi sanctorum,	1.7 (21.22)
caedibus. caedibus martyrum incessabiliter acta est.	1.6 (18.2)
cede. lues Gallias misera caede [cede] uastabat,	uar. 5.23 (349.15)
CAEDMON, Saint (fl. 670), poet; an unlearned man who in a vision received the gift of putting scriptural passages into vernacular verse.	
Caedmon. 'Caedmon,' inquit, 'canta mihi aliquid.'	4.24 (259.24)
CAEDO, caedi. caedi sanctum Dei confessorum a tortoribus praecepit,	1.7 (19.31)
caedunt. caeduntque omnia,	1.12 (26.31)
caesi. Initio ergo certamine fugati sunt et caesi pagani,	3.24 (178.12)
caesus. omnis pene eius est caesus exercitus.	1.34 (71.26)
et cunctos eorum, insistentibus paganis, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.22)
cesus. omnis pene eius est caesus [cesus] exercitus.	uar. 1.34 (71.26)
CAEDVALLA (d. 634), King of the Britons.	
Caedualia. rebellauit aduersus eum Caedualia rex Bretonum,	2.20 (124.17)
at uero Caedualia, quamuis nomen et professionem haberet Christiani,	2.20 (125.8)
Caedualia. utrumque rex Bretonum Caedualia . . . peremit.	3.1 (127.23)
CAEDVALLA, CAEDVALD (659-689), King of Wessex; baptized at Rome by Pope Sergius I; died at Rome.	
Caedual. Quaeque patrum uirtus, et quae congenerat ipse Caedual armipotens, liquit amore Dei;	5.7 (293.10)
Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxorum,	5.7 (293.31)
Caeduald. Anno DCLXXXVIII, Caeduald rex Occidentalium Saxonum Romam de Britannia pergit.	5.24 (335.13)
Caedualia. Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caedualia suscepit imperium,	4.12 (228.2)
Interea superueniens cum exercitu Caedualia, . . . interfecit regem Aedilualch,	4.15 (236.9)
Postquam ergo Caedualia regno potitus est Geuissorum,	4.16 (236.27)
Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	5.7 (292.9)
Caedualia, rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Romam;	5.7 (292.12)
Anno autem post hunc, quo Caedualia Romae defunctus est,	5.8 (294.17)
Caedualia. quorum prior postea ab eodem Caedualia, cum esset rex Geuissorum, occisus est;	4.15 (236.16)
Abeunte autem Principi Caedualia, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.4)
Caedualian. Sed et Ini, qui post Caedualian regnauit, simili prouinciam illam afflictione	uar. 4.15 (236.18)
CAELESTINVS, CELESTINVS (d. 432), Bishop of Rome.	
Caelestino. Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caelestino papa primus mittitur episcopus	5.24 (352.25)
Celestino. a pontifice Romanae ecclesiae Celestino	1.13 (28.21)
CAELESTIS, e. caeleste. Sed et oraclum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda . . . doctrinae monita salutaris sensum inuit illius.	2.12 (107.1)
significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum,	3.2 (129.23)
caeleste. et unanimo consensu auxilium caeleste precantes,	1.16 (33.10)
Vt idem episcopi Bretonibus in pugna auxilium caeleste tulerint,	1.20 (38.6)
beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2.7 (93.28)
qui crebris accusationibus inprobi iter illi caeleste intercludere contendebant;	3.19 (165.4)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.21)
reduit ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4.3 (209.23)
et illum, qui se uocauit, ad regnum caeleste secuta est.	4.8 (221.6)
spiritus eorum . . . coniuncti sunt, atque angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati.	4.29 (275.14)
mox de corpore egressi ad regnum caeleste perueniunt;	5.12 (308.33)
caelestem. ad exercendam militiam caelestem, . . . locus facultasque suppetere	3.24 (178.27)
Vismusque est omnibus caelestem ei a Domino concessam esse gratiam.	4.24 (260.19)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5.18 (320.9)
caelestes. 'Si uocem carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.29)
caelesti. dum caelesti magistro dicerent:	1.31 (66.22)
sed et filias suas eisdem erudiendas, ac sponso caelesti copulandas mittebant;	3.8 (142.20)

caelesti. ubi intrantes genu flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17 (161.4)
'oportet nos admonitioni eius caelesti, debito cum timore et amore respondere;	4.3 (211.8)
caelesti. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus;	2.10 (101.31)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.10)
intelligentes cum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4.13 (231.24)
caelesti. unde necesse est, ut de eodem dono caelesti et timendo gaudeas, et gaudendo pertimescas.	1.31 (66.16)
etiam miraculo caelesti coram eis facto,	2.2 (81.8)
Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum munere mystica regenerationis uestrae purgatio patenter innuit.	2.11 (104.21)
ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio.	3.2 (128.30)
Sicque se caelesti munens uaticio, uitae alterius ingressui parauit;	4.24 (262.5)
caelestia. caelestia usque hodie forent miracula celebranda.	3.2 (129.24)
cum plurimi fuerint in eis, quorum sanctitati caelestia signa, . . . praeberunt;	3.25 (187.7)
ut etiam caelestia indicio fuere miracula.	4.6 (219.8)
Nec martyrio eorum caelestia defuere miracula.	5.10 (300.27)
caelestia. ad caelestia, cum Dominus uoluerit, regna pertingant.	1.29 (64.18)
ut nulla nisi caelestia cogitare soleret,	2.1 (74.9)
quauis ipso iam multo ante tempore ad caelestia regna sublato,	2.2 (84.31)
atque ad caelestia semper amanda, petenda, et quaerenda peruolans.	2.7 (94.10)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus	2.18 (120.8)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.18)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficiat.	3.8 (143.4)
Translato ergo ad caelestia regna Osualdo,	3.14 (154.6)
industriam facienti simul et docendi mandata caelestia,	3.17 (161.21)
cum esset ipse annorum XC, migravit ad regna caelestia.	3.27 (193.31)
qui me ad caelestia, quae semper amabam, ac desiderabam, praemia uocare uenerunt,	4.3 (209.33)
et adsumta secum anima eius, ad caelestia regna redire.	4.3 (211.33)
cuius edoctus monitis caelestia sperare didicerat.	4.11 (227.18)
et libentius eo praedicante caelestia sperare coeperunt,	4.13 (232.3)
nos enim te hodierna die ad caelestia sumus regna perducturi.	4.14 (234.9)
Hild, . . . post multa, quae fecit in terris, opera caelestia, . . . transiuit	4.23 (252.19)
plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	4.27 (270.13)
plebem, et orationibus protegebat adsiduis, et admonitionibus saluberrimis ad caelestia uocabat.	4.28 (273.16)
Erat gratia compunctionis semper ad caelestia suspensus.	4.28 (273.27)
et sic caelestia regna conscendens, sepultus est	5.6 (292.1)
Transiit, et gaudens caelestia regna petiuit.	5.19 (330.27)
caelestibus. monasterium, in quo liberi caelestibus studiis uacaret, construxit;	3.19 (164.25)
libenter eius uotum ac desiderii caelestibus adnuit,	5.19 (332.32)
caelestibus. Quia enim perceptis caelestibus uerbis,	2.1 (78.18)
'Obsecremus Deum, . . . ut ipse nobis insinuare caelestibus signis dignetur,	2.2 (81.30)
et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	2.10 (103.22)
et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis,	3.25 (187.26)
communicent omnes sacrificiis caelestibus,	4.14 (235.9)
caelestibus. Hefenfelth, quod dici potest latine caelestis campus,	3.2 (129.21)
caelestis. supra sepulchrum eius lux caelestis apparuit,	1.33 (71.1)
significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum, caelestis inchoanda uictoria.	3.2 (129.24)
Vt super reliquiis eius lux caelestis tota nocte steterit,	3.11 (147.28)
caelestis. Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gemebat dicens:	1.27 (61.24)
ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,	2.9 (97.29)
ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret.	3.24 (179.8)
caelestis. qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannias uenirent.	1.17 (34.7)
et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur.	1.20 (39.18)
mirantes . . . dulcedinem doctrinae eorum caelestis.	1.26 (47.9)
cui gloriae caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	1.32 (67.21)
et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat.	1.32 (70.1)
non tamen . . . uitae caelestis intermisit.	2.1 (75.4)
uerum etiam ad caelestis exercitia uitae magis magisque succensus.	2.1 (75.14)
Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes fiduciam,	2.8 (96.13)
a longanimitate caelestis clementiae inluminacionis ipsis beneficia inpetrare non desinas;	2.11 (105.24)
et caelestis patriae uobis praeparet mansionem.	2.17 (119.18)
quae . . . animam . . . ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat.	3.8 (143.28)
uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.15)
quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus.	4.9 (222.29)
In quo tunc monasterio nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibentur;	4.14 (232.29)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.19 (244.5)
Hild, . . . ad percipienda praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit	4.23 (252.19)
Cuius carminibus multorum saepe animi ad . . . appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.4)
quae usque ad hanc diem sufficientem cunctis illo aduenientibus gratiae suae caelestis copiam ministrat.	4.28 (271.29)
Qui dum sese alterutrum caelestis uitae poculis debarient,	4.29 (274.19)
in quo solo didicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.7 (292.18)
et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	5.11 (303.21)
quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est,	5.21 (333.27)
caelestis. ac regni caelestis dignus factus ingressu.	1.7 (21.19)
quasi concius sibi regni caelestis, amplecteretur.	1.26 (47.27)
atque ad aeternam regni caelestis sedem translatus.	2.1 (73.6)
Aediberet rex . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit;	2.5 (89.8)
in auspiciis suscipiendae fidei et regni caelestis,	2.9 (97.11)
sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit,	3.1 (127.20)
ipse rex suis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3.3 (132.12)
qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuit,	3.7 (140.9)
quid uirtutis ac miraculi caelestis fuerit ostensum,	3.11 (147.31)
Sed miraculi caelestis ostensio, quam reuerenter eae suscipiendae . . . essent, patefecit.	3.11 (148.19)
Tantumque rex ille caelestis regni amator factus est,	3.18 (162.24)
At ille audita . . . promissione regni caelestis, . . . se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.5)
et omnium uota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent,	4.2 (205.8)
quoties ibi claritas luminis caelestis, quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4.10 (224.16)
Cumque annos xxx in regno miles regni caelestis exegisset,	4.11 (225.25)
'Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis,	4.24 (260.1)
Item de . . . dulcedine regni caelestis multa carmina faciebat;	4.24 (261.7)
locus ille, qui tanta miraculi caelestis gratia sacratu est;	4.30 (277.10)
ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.12 (308.30)

ut . . . beatissimus apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque . . . pandat introitum.	5.21 (345.17)
caelestium, alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amori caelestium praeponimus;	3.19 (165.25)
sicut etiam nunc caelestium signa uirtutum indicio sunt.	4.6 (218.18)
caelestium, tanta miraculorum caelestium nouitate percussus,	1.7 (21.20)
sed etiam caelestium ostensione signorum gentem . . . perducebant.	2.1 (78.25)
cotidianae et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret.	2.9 (98.15)
copiosior caelestium agminum uisio;	3.19 (166.12)
quod oporteret eos, . . . nec discrepare in celebratione sacramentorum caelestium,	3.25 (183.30)
uulgus . . . a uita stultae consuetudinis ad caelestium gaudiorum conuertere curabat amorem.	4.27 (269.16)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir . . . praeceptorum caelestium obseruantia, . . . insignis;	4.29 (275.32)
Sicque usque ad diem suae uocationis infatigabili caelestium bonorum desiderio corpus . . . domabat,	5.12 (310.34)
renouato ad amorem caelestium spiritu mentis nostrae,	5.21 (339.32)
CAELIN, CEAVLIN (f. 593), <i>King of Wessex</i> .	
Caelin, secundus Caelin rex Occidentaliū Saxonom, qui lingua ipsorum Ceaulin uocabatur;	2.5 (89.14)
Ceaulin, Caelin rex Occidentaliū Saxonom, qui lingua ipsorum Ceaulin uocabatur;	2.5 (89.15)
CAELIN (ff. 659), <i>chaplain to Ethelwald of Deira; brother of Ceadda (St. Chad)</i> .	
Caelin, Habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, uocabulo Caelin, uirum aequo Deo deuotum,	3.23 (175.7)
III . . . germani fratres, Cedd, et Cynibill, et Caelin, et Ceadda, . . . sacerdotes Domini fuere praeclari,	3.23 (176.21)
CAELITVS , quod uel quale esset oraculum regi quondam caelitus ostensum.	2.12 (107.12)
uiderunt lucem caelitus emissam fuisse permixtam,	3.8 (143.25)
ecce subito lux emissa caelitus, ueluti linteum magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.3)
Quae sint ostensa caelitus signa,	4.9 (221.27)
Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	4.11 (227.8)
alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse donata intellexit.	4.22 (252.2)
inocentes diuinae auxilium pietatis, caelitus se iudicari continuis diu inprecationibus postulabant.	4.26 (266.21)
quia modica illa, . . . intercapedo quietis, ad uiri Dei preces nostrae euasione gratia caelitus donata est.	5.1 (282.22)
Scimus namque caelitus sanctae ecclesiae donatum,	5.21 (333.19)
CAELVS, caeli , sed etiam ipsam caeli machinam contremescunt,	1.20 (39.12)
sed primus omnium caeli regna conscendit.	2.5 (89.12)
Petrus et Paulus, qui ut duo luminaria caeli illuminant mundum,	3.29 (197.29)
sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit;	4.7 (220.11)
Cui clauas caeli Christus dedit arbiter orbis;	5.19 (330.12)
in caeli faciem prodeunt, agnus immolari iubeatur;	5.21 (334.27)
gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, ceterisque caeli ciuibus compleuit.	5.22 (347.31)
caelis , qui sibi obtemperantibus aeterna in caelis gaudia, . . . promitteret.	1.25 (45.15)
migravit ad ueram, quae in caelis est, uitam.	2.1 (79.4)
et tales angelorum in caelis decet esse coheredes.	2.1 (80.15)
aeterni secum regni in caelis faciet esse participem.	2.12 (111.7)
cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3.22 (172.6)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.25)
qui unum omnes in caelis regnum expectarent;	3.25 (183.30)
quod erat canticum illud laetantium, quod audiui, uenientium de caelis super oratorium.	4.3 (203.27)
quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4.3 (211.5)
qui ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura uel susceptura in caelis, . . . monstraret.	4.7 (220.13)
uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur, donec caelis patentibus introducta,	4.9 (222.19)
quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret,	4.10 (225.11)
ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.14 (234.13)
ipsi essent ministri Domini . . . ad tuitionem nostri monasterii missi ab ipso de caelis.	4.14 (235.22)
Quae maneat caelis, aspice, nupta Deo.	4.20 (248.28)
quo facilius perpetuam in caelis patriam posset mereri.	4.23 (253.7)
solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.27)
quo familiaris a sanctis recipi mereretur in caelis;	5.7 (294.11)
Egberet, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5.9 (296.9)
ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit.	5.19 (322.16)
caelo , sed potius gaudete, quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (66.27)
quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (67.1)
nomina omnium in caelo tenentur adscripta.	1.31 (67.3)
ut illum retributorem inuenias in caelo,	1.32 (68.11)
uidelicet immutationes aeris, terroresque de caelo,	1.32 (69.15)
audiuit repente, . . . uocem suauissimam cantantium atque laetantium de caelo ad terras usque descendere;	4.3 (205.21)
"Non legistis, quia "intonuit de caelo Dominus,	4.3 (210.29)
Mouet enim aera Dominus, uentos excitat, iaculatur fulgora, de caelo intonat.	4.3 (211.1)
uidit animam Cediti fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo.	4.3 (211.32)
Vnde merito loco huic et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25 (265.22)
quod eo loci corpora eorum posset inuenire, ubi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	5.10 (301.6)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17 (319.1)
caelorum , non solum inco gnita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicit;	3.6 (138.1)
et tibi dabo clauas regni caelorum?"	3.25 (188.20)
et ei clauas regni caelorum sint datae a Domino?	3.25 (188.28)
me adueniente ad fores regni caelorum,	3.25 (189.2)
sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans.	4.11 (226.5)
cogitare coepi, quod hoc fortasse esset regnum caelorum,	5.12 (307.26)
"Non," inquiens, "non hoc est regnum caelorum, quod autumas,"	5.12 (307.28)
omnes in die iudicii ad regnum caelorum perueniunt.	5.12 (308.17)
non tamen sunt tantae perfectionis, ut in regnum caelorum statim mereantur introduci;	5.12 (308.24)
et tibi dabo clauas regni caelorum";	5.21 (342.31)
caelos , Aedbaldo regnante migravit ad caelos,	2.7 (95.4)
"Omnes dii gentium daemonia, Dominus autem caelos fecit."	2.10 (102.14)
ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi.	3.17 (162.4)
et cum angelicis spiritibus ipsi quoque ad caelos redirent,	3.19 (166.18)
et ipsa, quae uenerat, uia ad caelos usque cum ineffabili dulcedine reuertit.	4.3 (203.31)
quod erat canticum . . . uenientium de caelis super oratorium hoc, et post tempus redeuntium ad caelos?"	4.3 (209.28)
cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4.9 (222.24)
ut, . . . ad uiam uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29 (275.1)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.31)
ubi Dominus ad caelos ascendit,	5.17 (318.30)

sic ascendens in caelos, misso desuper Spiritu,	5.21 (340.16)
caelum. et dirigens ad caelum oculis.	1.7 (20.15)
caelum diemque nubium nocte subducunt;	1.17 (34.14)
quos pares meritis reoperat caelum.	1.18 (36.29)
condidit et creauit, caelum uidelicet et terram,	2.10 (101.9)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.6 (138.3)
Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat.	3.11 (148.21)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset,	3.11 (149.13)
fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse:	3.16 (159.17)
qui caelum et terram et humanum genus creasset,	3.22 (172.3)
aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui:	4.9 (223.18)
es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus in caelum;	4.14 (234.23)
mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtus in caelum, et electorum est sociatus agminibus.	4.14 (234.30)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4.23 (257.16)
quae animam eius cum angelis ad caelum ire conspexerit,	4.23 (258.14)
qui primo filiis hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit.	4.24 (260.4)
Canebat . . . de incarnatione dominica, passione, resurrectione, et ascensione in caelum, de Spiritu	
Sancti aduentu,	4.24 (261.4)
ut caelum tantum ex ea, cuius introitu sitibat, aspicere posset),	4.28 (272.12)
radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, omni nocte supra locum fulgebat illum,	5.10 (300.33)
CAENA. caena. ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	4.24 (259.17)
caenam, quale cum te residente ad caenam cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali,	2.13 (112.8)
Qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	3.11 (149.22)
CAENACVLVM. caenaculo. accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	2.13 (112.9)
CAENO. caenantes. intrauitque in domum, in qua uicani caenantes epulabantur;	3.10 (147.10)
CAEPIIT. <i>see</i> CAPIO.	
CAERIMONIA. caerimoniarum. et praecedente congrua lectionum orationum, caerimoniarum paschali	
sollemnitate,	5.21 (336.20)
CAESAR. <i>title given to Roman emperors.</i>	
Caesare. sed et Heraclio felicissimo Caesare id est filio eius anno in,	2.18 (122.7)
Caesarem. Constantemque . . . quem ex monacho Caesarem fecerat.	1.11 (25.3)
CAESAR, GAIVS IVLIVS (100 B. C.-44 B. C.), celebrated Roman general and statesman.	
Caesar. Caesar oppidum Cassobellauni inter duas paludes situm, . . . cepit.	1.2 (14.27)
Exin Caesar a Britannis reuersus in Galliam,	1.2 (14.29)
Caesarem, quem neque ante Iulium Caesarem, neque post eum	1.3 (15.10)
Caesarem, Gaium Iulium. Britannia Romanis usque ad Gaium Iulium Caesarem inaccessa atque incognita	
luit;	1.2 (13.20)
Caesar, Gaius Iulius. Vt Britanniam primus Romanorum Gaius Iulius adierit.	1.2 (13.18)
ex quo Gaius Iulius Caesar eandem insulam adiit.	1.11 (25.8)
Gaius Iulius Caesar primus Romanorum Britanniam bello pulsauit,	5.24 (352.6)
Caesari. Trinouantum firmissima ciuitas . . . Caesari sese dedit.	1.2 (14.24)
Caesaris. Caesaris equitatus primo congressu a Britannis uictus,	1.2 (14.9)
CAIPHAS, Caiaphas, Jewish High Priest.	
Caiphan, quia uideret . . . Caiphanque cum ceteris, qui occiderunt Dominum,	5.14 (314.16)
CALAMITAS. calamitate. maiore sint calamitate depressi.	1.12 (25.17)
calamitates. et in processu epistulae ita suas calamitates explicant:	1.13 (28.27)
calamitatibus. qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem prouheret.	2.12 (109.21)
calamitatis. recente adhuc memoria calamitatis et cladis	1.22 (41.25)
CALAMVS. calami. in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iuuei,	3.23 (175.17)
CALCARIA. Tadcaster, Yorkshire.	
Calcariam. Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calcariam,	4.23 (253.25)
CALCEDON, Chalcedon.	
Calcedone. et in Calcedone de rum et xxx contra Eutychem, et Nestorium, et eorum dogmata;	4.17 (240.7)
CALCO. calcant. quasi maturam segetem obuia quaeque metunt, calcant, transeunt;	1.12 (27.1)
CALCVLATOR. calculator. siqui tunc ad eos catholicus calculator adueniret,	3.25 (188.5)
calculatorum. Quibus termino adpropinquantibus, tanta hodie calculatorum exuberat copia,	5.21 (341.23)
CALCVLO. calculandi. Aegyptiorum, qui prae ceteris doctoribus calculandi palmam tenent,	5.21 (339.4)
CALE, Chelles, near Paris; <i>see</i> IN CALE.	
Cale. desiderans . . . in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4.23 (253.6)
CALEFACIO. calefaciendum. et repente inter calefaciendum recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	3.14 (156.28)
calefactus. adritu calefactus adplicita detinet,	1.1 (10.25)
calefierent. donec ex suo corpore calefierent et siccarentur.	5.12 (310.20)
caleferi. Porro rex, . . . coepit consistens ad focum caleferi cum ministris;	3.14 (156.27)
CALIDVS, a, um. calida. et fit non solum calida, sed et ardens.	1.1 (10.21)
calidarum. et ex eis fluuius balnearum calidarum	1.1 (10.17)
calidis. raroque in calidis balneis, . . . lauari uoluerit;	4.19 (244.7)
calido. accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	2.13 (112.9)
calidos. habet et fontes calidos,	1.1 (10.16)
CALIGO. caligine. pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine refutantes,	2.19 (123.17)
cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum per dies eadem molestia crebrescente grauata est,	4.10 (224.24)
caliginis. mox doloris siue caliginis incommodum ab oculis amouerent.	4.19 (246.19)
caligo. ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret.	2.19 (123.13)
CALIX. calicem. in quibus et crucem magnam auream, et calicem aureum consecratum ad ministerium	
altaris,	2.20 (126.9)
misit ei calicem uini benedictum ab episcopo;	5.5 (288.22)
CALLIS. calle. Dona, Iesu, ut grex pastoris calic sequatur.	5.19 (330.28)
callem. curauit suos, . . . ad eum, . . . ueritatis callem perducere,	5.15 (316.1)
CALOR. calor. diuinae fidei calor eius intellegentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2.11 (106.2)
CALVMNIA. calumnias. probatum est accusatores eius non nulla in parte falsas contra eum machinasse	
calumnias;	5.19 (327.19)
CAMERO. camerari. Interior namque domus propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	5.17 (318.32)
cameratas. ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.31)
CAMINVS. caminus. totum hoc caminus diutinae tribulationis excoqueret.	4.9 (222.10)
CAMISIA. camisia. id est camisia cum ornatura in auro una,	2.10 (104.2)
camisiam. id est camisia [camisiam] cum ornatura in auro una,	2.10 (104.2)
CAMPANA. campanae. audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4.23 (257.9)
CAMPANIA, <i>see</i> IULIANVS DE CAMPANIA.	
CAMPANIA, Campania in Italy.	
Campaniae. in monasterio Niridano, quod est non longe a Neapoli Campaniae,	4.1 (202.7)
CAMPANVS, a, um. Campanian.	
Campano. Aut hic Campano gramine corda tument.	1.10 (24.15)

CAMPESTER, tris, tre. campestem. Mamre collis . . . herbosus ualde et floridus, campestem habens in uertice planitiem;	5. 17 (319. 24)
campestri, atque in expeditione campestri instar ciuitatis aptatur.	1. 20 (38. 21)
CAMPODONVM, probably <i>Slack, near Hyddersfield</i> .	
Campodono. Attamen in Campodono, ubi tunc etiam uilla regia erat, fecit basilicam,	2. 14 (115. 15)
CAMPVVS. campi. neque ullus alter in tota illa campi planitie lapis inueniri poterat;	5. 6 (290. 16)
sicut etiam lux illa campi florentis eximia, . . . tenuissima prorsus uidebatur,	5. 12 (308. 1)
campo, et conserto graui proelio in campo, quod uocatur Haethfelth,	2. 20 (124. 21)
et uidit unius loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3. 10 (147. 2)
De synodo facta in campo Haethfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro.	4. 17 (238. 24)
Erantque in hoc campo innumera hominum albarum conuenticula,	5. 12 (307. 22)
synodus facta in campo Haethfelthae	5. 24 (355. 6)
campus. Hefenfelth, quod dici potest latine caelestis campus,	3. 2 (129. 21)
quod a copia roborum Dearmach lingua Scottorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	3. 4 (134. 5)
Et ecce huius campus erat latissimus ac laetissimus.	5. 12 (307. 15)
CANDEO. candentem. quadam nocte candentem nuius uestibus uidit sibi adesse personam.	1. 19 (37. 31)
CANDIDA CASA, <i>Whitern; see AD CANDIDAM CASAM</i> .	
Candida Casa. Aeca in Hagustaldensi, Peethelm in ea, quae Candida Casa uocatur,	5. 23 (351. 2)
CANDIDO. candidatorum. Cumque reuersi peruenirent ad mansiones illas laetas spirituum candida-	5. 12 (308. 8)
torum,	
CANDIDVS (fl. 595), a priest sent by Pope Gregory I to take charge of the patrimony of St. Peter in Gaul.	1. 24 (44. 15)
Candidum. Candidum praeterea presbyterum, . . . commendamus.	
CANDIDVS, a, um. candidi. omnis quidem coloris . . . id est et rubicundi, et purpurei, et iacinthini, et prasini, sed maxime candidi.	1. 1 (10. 11)
candidi. ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporis,	2. 1 (80. 1)
candidis. trium patriarcharum candidis. Adam obscurioris et uilioris operis,	5. 17 (319. 20)
candido. Adstitit enim mihi quidam candido praecularis habitu,	5. 19 (329. 9)
candidum. Quod uero prius candidum sociabilem protulerunt angeli,	5. 13 (313. 14)
candidus. Candidus inter oues Christi sociabilis ibit;	5. 7 (293. 27)
CANITIES. canities. sicut mihi referebat quidam ueracissimus et uenerandae canities presbyter.	3. 27 (192. 31)
CANO. canamus. Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4. 20 (247. 11)
canebant. ut etiam canticum, quod caneant, tremefactae intermitterent	4. 7 (220. 5)
canebat. Hic est sensus, non autem orde ipse terribior, quae dormiens ille canebat;	4. 24 (260. 7)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis,	4. 24 (260. 33)
canendi. quatenus in monasterio suo cursum canendi annum, . . . edoceeret;	4. 18 (241. 19)
et ordinem uidelicet, ritumque canendi ac legendi uia uoce . . . edocendo.	4. 18 (241. 22)
Quod in monasterio eius fuerit frater, cui donum canendi sit diuinitus concessum.	4. 24 (258. 25)
Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicit,	4. 24 (259. 8)
sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit.	4. 24 (259. 9)
Nam cum . . . in clero illius degerem, legendi quidem canendique studiis traditus.	5. 6 (289. 18)
canendis. et canendis psalmis inuigilent,	1. 27 (49. 10)
canentes. laetantiasque canentes pro suis simul et eorum, . . . salute	1. 25 (46. 2)
CANON. canones. Optime omnibus placet, quaeque definitur sanctorum canones patrum, nos . . . ser-	
uare.	4. 5 (215. 26)
canonis. Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxit dogma canonis,	3. 19 (330. 19)
canonum. placuit conuenire nos iuxta morem canonum uenerabilium,	4. 5 (215. 1)
Quibus statim protuli eundem librum canonum,	4. 5 (215. 28)
Quisquis igitur contra hanc sententiam, iuxta decreta canonum, . . . uenire, . . . temtauerit, nouerit	4. 5 (217. 14)
se . . . separatum	3. 28 (195. 16)
CANONICE. Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vine, in tota Britannia canonice ordinatus episcopus.	4. 5 (215. 23)
interrogari. . . si consentirent ea, quae a patribus canonice sunt antiquitus decreta, custodire.	
CANONICVS, a, um. canonica. una cum eis, qui canonica patrum statuta et diligenter, et nossent, magis-	4. 5 (214. 23)
tris ecclesiae pluribus.	
canonicam. suoque monasterio catholicam [canonicam] temporis paschalis obseruantiam instantissime	5. 15 (316. 8)
praedicaret.	3. 27 (193. 12)
canonici. quia praeter sollemnem canonici temporis psalmodiam, . . . cotidie psalterium . . . decantaret;	3. 3 (131. 28)
canonico. iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare	4. 4 (214. 7)
didicerunt.	5. 15 (316. 7)
ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna continentia . . . uiuant.	5. 15 (315. 19)
canonico. qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	5. 19 (325. 19)
canonicos. aliquandiu in ea prouincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	3. 4 (135. 2)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere.	3. 28 (195. 14)
canonicum. correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	4. 2 (204. 20)
paschae diem, . . . secus morem canonicum a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam celebrant.	5. 22 (346. 19)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano dissemnabat	3. 17 (161. 32)
monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum . . . perducti sunt.	
canonicum. uel cononicum eius tempus ignorans,	
Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicante Ecgberto celebrare pascha	5. 22 (346. 14)
cooperint.	2. 20 (126. 29)
CANTATIO. cantationis. magister ecclesiasticae cantionis [cantationis] iuxta morem Romanorum	5. 20 (332. 1)
CANTATOR. cantator. Aeca cantator erat peritissimus,	4. 18 (240. 27)
cantatore. De Iohanne cantatore sedis apostolicae,	5. 20 (331. 28)
cantatorem. Cantatorem quoque egregium, uocabulo Mabam, . . . ad se suosque instituendos accersit,	4. 18 (241. 23)
cantatoris. ritumque canendi ac legendi uia uoce praeftat monasterii cantores [cantatoris] edocendo, uar	
CANTIA, <i>Kent</i> .	
Cantia. Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia, defuncto quidem Theodoro,	5. 11 (302. 12)
Cantia. Erat eo tempore rex Aedilbert in Cantia potentissimus,	1. 25 (44. 30)
Vt idem in Cantia primitiuae ecclesiae et doctrinae sit imitatus, et uitam,	1. 26 (46. 29)
prouinciae Orientalium Saxonum, qui Tamense fluuium dirimuntur a Cantia,	2. 3 (85. 8)
Iustum uero in ipsa Cantia Augustinus episcopum ordinauit	2. 3 (85. 21)
Et quidem pater eius Reduall iamdudum in Cantia sacramenta Christianae fidei inbutus est.	2. 15 (116. 2)
aureum illud nomisma, quod eo de Cantia uenerat, secum adsumeret.	3. 8 (143. 17)
iuuante se episcopo Felice, quem de Cantia acceperat,	3. 18 (162. 22)
confirmantibus eis, qui de Cantia uel de Galliis aduenerant,	3. 25 (181. 16)
Obseruabat et regina Eanfled cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat.	3. 25 (181. 30)
habens secum de Cantia presbyterum	3. 25 (181. 31)
sonos cantandi in ecclesia, quos eatenus in Cantia tantum nouerant,	4. 2 (205. 12)
cantandi magister . . . Stephanus fuit, inuitatus de Cantia a reuerentissimo uiro Viltrido.	4. 2 (205. 16)
et quoniam ante Theodorum rediit, ipse etiam in Cantia presbyteros et diaconos, . . . ordinabat.	4. 2 (206. 2)
quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur,	4. 27 (270. 29)
qui electus est quidem in episcopatum . . . regnantibus in Cantia Viotredo et Sumbardo;	5. 8 (295. 26)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	5. 20 (331. 30)

Cantiae. hactenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1. 15 (31. 32)
Est autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula	1. 25 (45. 4)
simul et regum Cantiae poni corpora possent.	1. 33 (70. 22)
quae hactenus in ecclesia Cantiae conservata monstrantur.	2. 20 (126. 10)
monasterium beati Petri apostoli, ubi archiepiscopi Cantiae sepeliri, . . . solent.	4. 1 (204. 6)
Cantiam. Cantiam praedicaturus intraerit.	1. 25 (44. 25)
Qui expulsus inde venit Cantiam.	2. 5 (91. 29)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2. 20 (124. 12)
Paulinus . . . rediit Cantiam nauigio,	2. 20 (125. 29)
cum mitteretur Cantiam ob adducendam inde coniugem regi Osuiu,	3. 15 (157. 26)
imitatus industriam filii rex Osuiu misit Cantiam uirum sanctum,	3. 28 (194. 27)
Verum illi Cantiam peruenientes,	3. 28 (195. 6)
cum Aedilred rex Merciorum, . . . Cantiam uastaret et ecclesias ac monasteria . . . fedaret,	4. 12 (228. 9)
uenit Cantiam ad regem Hlotheri, qui erat filius sororis Aedilthyrae reginae,	4. 22 (251. 24)
uenit Cantiam ad archiepiscopum beatae recordationis Theodorum;	4. 23 (255. 1)
quae delectata bono adolescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Erconberetum,	5. 19 (323. 22)
Eduine rege perempto, Paulinus Cantiam rediit.	5. 24 (354. 2)
Anno dclxxvi, Aedilred uastauit Cantiam.	5. 24 (355. 1)
CANTICA CANTICORVM, Song of Solomon.	
Cantica canticorum. In Cantica canticorum libros vii.	5. 24 (358. 5)
In Parabolas, Ecclesiasten, et Cantica canticorum;	5. 24 (358. 17)
CANTICORVM, see CANTICA CANTICORVM.	
CANTICVM, canticum. 'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium, quod audiui,	4. 3 (209. 26)
canticum. audiuit denuo, . . . ascendere de tecto eiusdem oratori idem laetitiae canticum,	4. 3 (208. 30)
ut etiam canticum, quod canebant, tremefactae intermitterent.	4. 7 (220. 5)
CANTICVM HABACVM, the song of Habakkuk.	
Canticum Habacum. In Canticum Habacum librum i.	5. 24 (358. 10)
CANTILENA. cantilenae. ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5. 12 (308. 34)
CANTIO. cantionis. magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	2. 20 (126. 29)
CANTO. canta. 'Caedmon,' inquit, 'canta mihi aliquid.'	4. 24 (259. 24)
'Canta,' inquit, 'principium creaturarum.'	4. 24 (259. 29)
cantandi. quoniam cantandi in ecclesia erat peritissimus,	2. 20 (126. 27)
Sed et sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4. 2 (205. 11)
cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis Aeddi cognomento Stephanus fuit,	4. 2 (205. 14)
ad audiendum eum, qui cantandi erant periti, confluabant.	4. 18 (241. 29)
Ipse autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4. 18 (241. 32)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	5. 20 (331. 30)
inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulces	5. 24 (357. 12)
habui.	4. 3 (208. 21)
cantantium. audiuit repente, . . . uocem suauissimam cantantium atque laetantium	5. 12 (307. 31)
in qua etiam uocem cantantium dulcissimam audiui;	4. 24 (259. 16)
cantare. cum esset laetitiae causa decretum, ut omnes per ordinem cantare deberent,	4. 24 (259. 25)
'Nescio,' inquit, 'cantare;	4. 24 (259. 26)
nam et ideo de conuiuio egressus huc secessi, quia cantare non poteram.	4. 24 (259. 28)
'Attamen,' ait, 'mihi cantare habes.'	4. 24 (259. 29)
'Quid,' inquit, 'debeo cantare?'	4. 24 (259. 31)
statim ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus,	5. 14 (314. 27)
neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltim orare praesumebat.	4. 22 (249. 19)
cantarentur. Vt uincula cuiusdam captiui, cum pro eo missae cantarentur, soluta sint.	2. 1 (80. 22)
cantari. 'Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari.'	4. 24 (260. 11)
cantauerat. Exsurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	4. 18 (241. 23)
CANTOR. cantores. ritumque canendi ac legendi uia uoce praefati monasterii cantores edocendo,	
CANTVARI, the people of Kent.	
Cantuarii. De futurum origine sunt Cantuarii et Victuarii,	1. 15 (31. 16)
Cantuariis. Anglorum pariter et Brettonum populus praefuit, praeter Cantuariis tantum;	2. 5 (89. 23)
Cantuariorum. qui in ecclesia Cantuariorum . . . institutus,	Praef. (6. 7)
quae in ipsa Cantuariorum prouincia, . . . gesta fuere,	Praef. (6. 10)
quae in ecclesia Cantuariorum . . . gesta sint,	Praef. (6. 28)
in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit;	1. 25 (44. 24)
beati Augustini episcopi Cantuariorum ecclesiae;	1. 27 (48. 14)
Aedilberct rex Cantuariorum post regnum temporale, . . . caelestis regni gaudia subiit;	2. 5 (89. 7)
tertius, ut diximus, Aedilberct rex Cantuariorum;	2. 5 (89. 16)
Oise, a quo reges Cantuariorum solent Oiscingas cognominare.	2. 5 (90. 20)
quod praefatus rex eius cognatione iunctus est regibus Cantuariorum,	2. 9 (97. 23)
Aeodbaldo, qui tunc regno Cantuariorum praeraat,	2. 9 (97. 26)
magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	2. 20 (126. 30)
Vt rex Cantuariorum Earconberct idola destrui praeeperit;	3. 8 (142. 1)
Eadbald rex Cantuariorum transiens ex hac uita,	3. 8 (142. 4)
Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconbercti regis Cantuariorum, habuit filiam Earcongotani,	3. 8 (142. 27)
ordinauit Ithamar, oriundum quidem de gente Cantuariorum,	3. 14 (154. 22)
eisque pedagogos ac magistros iuxta morem Cantuariorum praebente.	3. 18 (162. 23)
Beretgilsam, cognomine Bonifatium, de prouincia Cantuariorum, loco eius substituit.	3. 20 (169. 8)
Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est.	3. 25 (182. 15)
Osuiu prouinciae Nordanhymbrorum, et Egberct Cantuariorum, habito inter se consilio,	3. 29 (196. 5)
sed et Erconberct rex Cantuariorum eodem mense ac die defunctus,	4. 1 (201. 9)
Adfuerunt . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hrofescastir, Leutherius,	4. 5 (215. 11)
quo anno rex Cantuariorum Egberct mense Iulio obierat,	4. 5 (217. 21)
et Hlothario rege Cantuariorum, regni eius anno vii ^o .	4. 17 (239. 11)
quam habuerat in coniugem Earconberct rex Cantuariorum.	4. 19 (244. 28)
Hlotheri Cantuariorum rex, . . . mortuus erat viii. Idus Februarias.	4. 26 (268. 7)
Vietred filius Egbercti, rex Cantuariorum, defunctus est	5. 23 (348. 17)
Itaque in praesenti ecclesiis Cantuariorum Tatuini et Alduulf episcopi praesunt	5. 23 (350. 10)
Anno dclxvi, Aedilberct rex Cantuariorum defunctus est.	5. 24 (353. 25)
Anno dclxi, Eadbald rex Cantuariorum obiit.	5. 24 (354. 3)
Earconberct rex Cantuariorum defunctus, et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	5. 24 (354. 15)
Anno dclxxiii, Egberct rex Cantuariorum obiit;	5. 24 (354. 21)
Anno eodem Hlotheri rex Cantuariorum obiit.	5. 24 (354. 11)
Anno dclxxv, Vietred rex Cantuariorum obiit.	5. 24 (354. 13)
Cantuarios. quae post Cantuarios ad austrum et ad occidentem usque ad Occidentales Saxones pertingit,	4. 13 (230. 9)
CANTVS, cantum. et a uespera usque ad galli cantum corpore exutus,	3. 19 (164. 28)
et circa galli cantum, percepto uatico sacrosanctae communionis, cum accessitis ancillis Christi,	4. 23 (256. 27)

luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra ix. Kal. Febr. circa galli cantum.	Cont. (361.12)
CAPESSO. capeessunt. aquilonalem extremamque insulae partem pro indigenis ad murum usque capeessunt.	1.12 (27.34)
Hoc ergo duce vires capeessunt Brettones.	1.16 (33.15)
CAPILLVS. capillis. tulerunt partem de capillis,	4.32 (280.6)
credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus ad tactus erat, oculis esse sanandum.	4.32 (280.22)
factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus, capillis pulcherrime crispis,	5.2 (284.27)
capillo, quod esset uir longae staturae, . . . nigro capillo,	2.16 (117.27)
capillorum. capillorum quoque forma egregia.	2.1 (80.1)
ut nil umquam capillorum ei in superiore parte capitis nasci ualeret,	5.2 (283.25)
nata est cum sanitate cutis uenusta species capillorum,	5.2 (284.26)
ea tamen sanatione, ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur.	5.10 (299.22)
capillos. cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.18)
lob. . . probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consuauerat.	5.21 (342.11)
CAPIO. cepit. cepit [cepit] et insulam Vectam.	uar. 4.16 (237.1)
capere. pars maior exercitus arma capere et bellum parare temeraret,	1.20 (38.29)
eo quod praedicta porticus plura capere nequirit.	2.3 (86.10)
et sanitatum ibi gratiam capere sibi suisque coeperunt.	3.10 (147.27)
quia neque armis neque obsidione capere poterat,	3.16 (159.2)
disciplinam uitae regularis, in quantum rudes adhuc capere poterant, custodiri docuit.	3.22 (173.11)
caperet. Respondens Scotti, quia non ambos eos caperet insula,	1.1 (12.4)
caperetur, cogitabant . . . corpus, si possent, in genibus inflectendo breuiare, donec ipso loculo caperetur.	4.11 (227.7)
capiebat. Sed nec sic quidem corpus capiebat.	4.11 (227.4)
capienda. ad capiendi perfectiora, et ad facienda sublimiora Dei praecepta sufficerent.	3.5 (137.18)
capis. Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis,	4.20 (248.29)
Ecce uenit sponsus, munera laeta capis.	4.20 (248.30)
captiuntur. Captiuntur autem saepissime et uituli marini,	1.1 (10.5)
unde et a copia anguillarum, quae in eisdem paludibus captiuntur, nomen accepit;	4.19 (246.32)
capta. nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque subuersa sunt.	1.3 (15.31)
captis. audio . . . cachinnum crepitantem quasi uulgi indocti captis hostibus insultantis.	5.12 (306.10)
capto. capto atque occiso ab eis Maximo tyranno.	1.9 (23.20)
captus. Quod dum faceret, inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.22 (250.5)
Ceolulf rex captus, et ad tonsus, et remissus in regnum;	Cont. (361.1)
ceperat. quia experimenta permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat.	3.3 (131.8)
et quia nuper ceteriorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	5.10 (299.9)
cepere. mox cepere pisces diuersi generis ccc.	4.13 (231.32)
ceperunt. tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, quantum numquam antea potuerat, ceperunt.	5.8 (295.4)
cepisset. quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.6)
cepit. Caesar oppidum Cassobellauni . . . tandem graui pugna cepit.	1.2 (14.29)
apud Arelatem ciuitatem eum clausit, cepit, occidit;	1.11 (25.2)
cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita,	4.16 (237.1)
CAPITVLVM. capitula. et ex eodem libro x capitula, quae per loca notaueram, . . . illis coram ostendi.	4.5 (215.28)
Item, Capitula lectionum in Pentateucom Mosi, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.13)
Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio.	5.24 (358.28)
capitulis. His itaque capitulis in commune tractatis ac definitis,	4.5 (217.7)
capitulo. quod huc capitulo contradicere uideatur.	1.27 (50.25)
capitulo. sicut in superiori capitulo iam diximus,	1.27 (59.26)
capitulorum. et synodus facta est ad Herutiforda, . . . utillima, x capitulorum.	5.24 (354.24)
In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.7)
capitulum. Primum capitulum;	4.5 (215.32)
viii capitulum in commune tractatum est;	4.5 (216.29)
x capitulum pro coniugiis;	4.5 (216.32)
CAPRAE. see AD CAPRAE CAPVT.	
CAPREA. caprearum. sed et ceruorum caprearumque uenatu insignis.	1.1 (13.8)
CAPSELLA. capsella. et accipiens inligatum panno conecit in capsella, et rediit.	3.11 (149.17)
Mox ut uirgo haec cum capsella, quam portabat, adpropinquauit atrio	3.11 (150.18)
capsellam. statimque iussit ire ministram, et capsellam, in qua erat, adducere.	3.11 (150.7)
CAPSVLA. capsulam. adherentem lateri suo capsulam cum sanctorum reliquiis	1.18 (36.14)
CAPTIVITAS. captiuitatis. ut credentes, a diabolica captiuitatis nexibus, . . . absoluti,	2.10 (102.7)
quod pretiosi sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit.	2.11 (104.16)
CAPTiuVS, a, um. captiuam. repugnantem legi mentis meae et captiuum [captiuam] me ducentem	uar. 1.27 (61.26)
captiui. Vt uincula cuiusdam captiui, cum pro eo missae cantarentur, soluta sint.	4.22 (249.19)
captiuum. legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captiuum me ducentem	1.27 (61.26)
captiuus. Si autem captiuus erat, minime pugnabat;	1.27 (61.28)
quapropter et captiuus erat, et pugnabat igitur legi mentis,	1.27 (61.29)
Si autem pugnabat, captiuus non erat.	1.27 (61.31)
Ecce itaque homo est, ut ita dixerim, captiuus et liber;	1.27 (62.1)
captiuus ex delectatione, quam portat inuitus.	1.27 (62.2)
CAPVT. capita. ipsi adhuc inueterati et claudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt.	5.22 (347.14)
capite. capite eum plecti iussit.	1.7 (20.3)
una cum beati martyris capite	1.7 (21.14)
Pro qua re etiam Iohannes Baptista capite truncatus est,	1.27 (51.11)
et ipsam gentem Merciorum finitimarumque provinciarum, desecto capite peritido, . . . conuertit	3.24 (179.18)
sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam,	4.31 (278.13)
sed et scabim tantam ac furfures habebat in capite,	5.2 (283.24)
ut hunc capite ac manu, quam capiti ruens subposueram, tangerem,	5.6 (290.18)
percusserunt me, unus in capite et alius in pede:	5.13 (312.26)
ea, quam in capite suo gestabat ille, cui se confitenti Dominus ait:	5.21 (342.27)
formam quoque coronae, quam ipse in passione spineam portauit in capite,	5.21 (343.16)
oportet eos, . . . formam quoque coronae, . . . suo quemque in capite per tonauram praeferre;	5.21 (343.18)
quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	5.21 (344.14)
capiti. is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens	2.12 (109.23)
inposuit dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisit.	2.12 (110.29)
ut hunc capite ac manu, quam capiti ruens subposueram, tangerem,	5.6 (290.19)
Qui inponens capiti meo manum, cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum.	5.6 (291.6)
capitibus. ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.18)
capitis. sectantemque magistri et capitis sui sancti Gregorii regulam,	2.18 (121.4)
adeo ut a parte capitis etiam ceruical posset interponi;	4.11 (227.14)
et locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.19 (246.26)
cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.18)

ut nil umquam capillorum ei in superiore parte capitis nasci ualeret.	5.2 (283.25)
praecepto medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.23)
atque infracto pollice capitis quoque iunctura solueretur;	5.6 (290.20)
caput. utrumque enim caput protendit in mare.	1.25 (45.9)
Adlatum est autem caput Aeduini regis Eburacum,	2.20 (125.20)
de ligno, in quo caput eius occisi a paganis infixum est;	3.13 (153.24)
caput. Quis caput obscuris contextum utoumque cauernis	1.10 (24.12)
cuius equus subito lassescere, consistere, caput in terram declinare, . . . coepit	3.9 (145.32)
crines composuit, caput linteo cooperuit,	3.9 (146.23)
et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	3.11 (150.11)
Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecisas iussit rex, . . . suspendi.	3.12 (151.33)
et caput quidem in cimiterio Lindisfarnensis ecclesiae, . . . condidit.	3.12 (152.2)
Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	3.21 (171.12)
Hinc est enim, . . . quod cum Aquila et Priscilla caput Chorinti totondit;	3.25 (185.12)
qui cum suum caput eidem loculo adponentes orassent,	4.19 (246.18)
Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruical,	4.24 (262.10)
sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse,	4.31 (279.4)
et reederunt circa me, unus ad caput, et unus ad pedes;	5.13 (312.9)
Iob, . . . dum . . . caput totondit, probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consuemat.	5.21 (342.10)
CAPVT, see AD CAPRAE CAPVT.	
CARACALLA. caracalla. ipsius habitu, id est caracalla, qua uestiebatur, indutus,	1.7 (18.27)
CARAVSIVS, CORAVSIVS (d. 293), Roman usurper of the imperial power in Britain and part of Gaul; assassinated by Allectus.	
Carausio. Allectus postea ereptam Carausio insulam per triennium tenuit;	1.6 (17.23)
Corausius. Corausius quidam, genere quidem infimus,	1.6 (17.11)
CARCER. carcere. quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.13)
carcerem. uidit etiam suum infelix inter tales carcerem.	5.14 (315.2)
'Et clauduntur ibi in carcerem, et post dies multos uisitabantur;	5.24 (359.1)
carceres. qui pro paruulis Christi, . . . uincula, uerbera, carceres, afflictiones, . . . pertuli?'	2.6 (92.27)
carceris. ut . . . educeres de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3.29 (197.21)
CAREO. carere, et non solum se infirmitate longa carere, sed et perditas dudum uires recepisse sentiens,	5.4 (287.25)
careret. sed et linguae motu caruit [careret].	4.9 (223.15)
caruit. non solum membrorum ceterorum, sed et linguae motu caruit.	4.9 (223.15)
CARINA. carina. quietosque eos suorum desideriis felix carina restituit.	1.20 (39.26)
CARIOR. ius. carior. Numquid tibi carior est ille filius euae, quam ille filius Dei?	3.14 (156.24)
CARISSIMVS, a, um. carissima. 'Cum carissima,' inquit, 'mea matre Aedilburge.'	4.9 (223.31)
carissime. Perpende autem, frater carissime,	1.27 (55.30)
Scio, frater carissime, quia . . . Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit;	1.31 (66.14)
Restat itaque, frater carissime,	1.31 (67.7)
carissimi. Et nos equidem, fratres carissimi, haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2.18 (121.15)
carissimis. Dominis carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.25)
CARITAS. caritas. Haec ergo caritas in mente tenenda est,	1.27 (50.14)
qualiter fraterna caritas colenda sit,	1.28 (62.18)
cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicite perquisisset,	2.11 (105.7)
quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.21)
caritate. ex caritate agendum est, et non ex furore;	1.27 (50.7)
misit . . . Aduino litteras exhortatorias, paterna illum caritate accendens,	2.17 (118.29)
paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur,	2.17 (119.13)
ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	2.18 (121.7)
haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2.18 (121.6)
sicut una fide, spe, et caritate in Deum consentit,	5.21 (342.6)
caritatem. Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem	1.24 (44.3)
Haec et alia quamplura, quae ad caritatem pertinebant, . . . prosecutus sum.	4.5 (215.20)
si per fidem, spem et caritatem pascha, . . . cum illo facere curamus.	5.21 (340.8)
caritati. Candidum . . . caritati uestrae in omnibus commendamus.	1.24 (44.17)
uel alia plura ecclesiasticae castitati [caritati] et paci contraria gerunt,	5.18 (321.1)
caritatis. quod plerumque solent caritatis causa inuitari,	1.28 (62.13)
qui eum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75.6)
atque ad simplicitatem fidei et caritatis, quae est in Christo, reuocari.	2.5 (92.9)
Et quia uir Dei igne diuinae caritatis fortiter ardebat,	2.7 (94.32)
Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curauimus;	2.10 (102.2)
Quod quidem tam pro uestrae caritatis affectu, . . . sumus inuitati concedere,	2.17 (119.33)
Verum quia gratia caritatis feruere non omerunt,	3.4 (135.10)
studium uidelicet pacis et caritatis,	3.17 (161.18)
pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4.23 (254.9)
Erat quippe ante omnia diuinae caritatis igne feruidus,	4.28 (273.19)
CARLEGION, British name of Civitas Legionum (Chester).	
Carlegion. ciuitatem Legionum, quae a gente Anglorum Legacaestir, a Bretonibus autem rectius Carle- gion appellatur.	2.2 (84.3)
CARMEN. carmen. reddi ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4.3 (209.23)
iussus est, . . . indicare somnium, et dicere carmen,	4.24 (260.17)
ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, . . . in carmen dulcissimum conuertebat,	4.24 (260.31)
carmina. Carmina casta mihi, fedae non raptus Helenae;	4.20 (247.13)
Luxus erit lubricis, carmina casta mihi.	4.20 (247.14)
neque enim possunt carmina, quamuis optime composita, ex alia in aliam linguam ad uerbum . . . trans- ferri.	4.24 (260.8)
carmina, et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens,	4.12 (228.21)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	4.20 (247.7)
Et noua dulcisono modularis carmina plectro,	4.20 (248.31)
qua carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.24 (258.28)
Item de . . . dulcedine regni caelestis multa carmina faciebat;	4.24 (261.7)
quatinus et, quae illi non nouerant, carmina ecclesiastica doceret;	5.20 (331.32)
carmine, et mane rediens, optimo carmine, quod iubebat, conpositum reddidit.	4.24 (260.24)
carminibus. Cuius carminibus multorum saepe animi ad contentum saeculi, et appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.2)
carminis. 'Si uocem carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.29)
et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4.24 (260.13)
praecipientes eum, si posset, hunc in modulationem carminis transferre.	4.24 (260.22)
carminum. nil carminum aliquando didicerat.	4.24 (259.13)
CARNALIS, e. carnalis. ne pro carnali dilectione tormenta aeterni cruciatus incurrant.	1.27 (51.21)
in delectatione carnali aliquo modo ligatur inuitus,	1.27 (61.21)

carnalibus. sicut boni patres carnalibus filiis solent,	1.27 (50.10)
carnalibus. exemplum trahere a rebus etiam carnalibus possumus.	1.27 (52.20)
carnalis. quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	2.11 (105.26)
quia quaedam de numero uirginum, quae erat filia ipsius carnalis, grauissimo langore teneretur:	5.3 (285.13)
carnalis. cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit.	2.9 (98.21)
ut a corruptione concupiscentiae carnalis erat immune;	3.8 (144.21)
carnalium. Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum . . . hostias Deo uictimarum offerre carnalium.	3.25 (185.19)
CARNIFEX. carnifex. Quod cum inter alios etiam ipse carnifex, . . . uidisset,	1.7 (20.17)
carnifice. Moxque illi instante carnifice mortem laeti subire temporalem.	4.16 (238.5)
carnifices. Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	5.19 (325.6)
carnifices. ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio,	1.7 (20.25)
CARO. carne. hostibus uel inuisibilibus, uel carne conspicuis,	1.20 (39.23)
'Erunt duo in carne una,'	1.27 (51.7)
omne, quod in hac mortali carne patimur ex infirmitate naturae,	1.27 (55.31)
Scriptum namque est: 'Erunt duo in carne una.'	2.11 (105.20)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum, sed longe animo quam carne nobilior.	3.19 (164.19)
plurimis de ecclesiae eiusdem reuerentissimi antistitis de carne subtractis,	4.3 (207.23)
'Scio hominem in hac insula adhuc in carne manentem,	4.3 (211.30)
post dies XII et ipsa educta ex carne temporales afflictiones aeterna mercede mutauit.	4.9 (223.8)
simul etiam sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundum transiret:	5.7 (292.20)
XII'. Kalendarum Maiarum die solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.27)
gratulabatur ille, quod eatenus in carne seruatus est,	5.22 (348.8)
carnem. delectatio per carnem, consensus per spiritum:	1.27 (61.5)
quia spiritus carnem et ossa non habet,	2.1 (76.7)
doceatur se quoque carnem suam cum uitis et concupiscentiis crucifigere debere;	5.21 (343.11)
carnis. aut post quantum temporis huic uir suus possit in carnis copulatione coniungi?	1.27 (53.30)
cum non sit . . . culpa aliqua fecunditas carnis?	1.27 (54.9)
uoluptas etenim carnis, non dolor in culpa est.	1.27 (54.26)
licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest.	1.27 (57.31)
Oportet itaque legitimam carnis copulam,	1.27 (58.20)
et carnis commixtio creandorum liberorum sit gratia,	1.27 (58.21)
custodire in se munditiam carnis debent,	1.27 (59.12)
ipse tamen animus carnis uoluptatibus reluctans,	1.27 (61.21)
ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret.	2.1 (74.10)
Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior.	2.7 (94.11)
quae sanctam illam animam carnis uinculis absolutam	3.8 (143.27)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.20)
Deo dilecta mater congregationis ipsius, ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.26)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.3)
quoniam de provincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, . . . carnis originem duxerat.	4.19 (246.35)
placuit pio prouisorii salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari.	1.23 (256.14)
ne forte non tempore aliquo carnis inlecebres seruientes, . . . repentina eius iri corripit,	4.25 (266.8)
non ultra nos in hoc saeculo carnis obtutibus inuicem aspiciemus.	4.29 (274.23)
Cum carnis claustra spiritus egreditur.	5.8 (295.15)
praepararent . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5.21 (336.18)
caro. nouerca, quae una caro cum patre fuit,	1.27 (51.7)
quia per coniunctionem priorem caro fratris fuerit facta.	1.27 (51.10)
Eua uelut caro delectata est,	1.27 (61.7)
cum uero delectare caro coeperit,	1.27 (61.13)
caro in delectationem trahat;	1.27 (61.18)
Et cum caro delectare sine animo nequeat,	1.27 (61.20)
cui etiam caro post mortem incorrupta testimonium perhibuerit.	3.19 (163.21)
mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	3.19 (167.9)
cor omnium et caro omnium exultauerunt in Deum uiuum;	4.13 (231.22)
signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit,	4.19 (243.24)
Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres,	4.20 (248.19)
Nec putet in tumulo uirginis alma caro.	4.20 (248.20)
CARPO. carpere. uirecta herbarum audiuis carpere coepit.	3.9 (146.9)
carperet. Splendificumque iubar radianti carperet haustu,	5.7 (293.13)
carperetur. Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2.12 (108.20)
CARRVM. carro. inponentes eam carro, duxerunt ad locum, ibidemque deposuerunt.	3.9 (146.19)
Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat.	3.11 (148.21)
carrum. Cumque uenisset carrum, in quo eadem ossa ducebantur,	3.11 (148.10)
carrum. tentorio tantum maiore supra carrum, in quo inerant, extenso.	3.11 (148.18)
CASA. casa. Erat autem in proximo casa,	4.24 (261.19)
casas. oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, . . . peragrare.	3.28 (195.20)
singulorum casas ac lectos insexpi,	4.25 (265.9)
CASA, see CANDIDA CASA.	
CASAM, see HAD CANDIDAM CASAM.	
CASSOBELLAVNVS (fl. 54 B.C.), a British prince whom Julius Caesar defeated in his second campaign in Britain.	
Cassobellauni. Caesar oppidum Cassobellauni . . . cepit.	1.2 (14.27)
Cassobellauno. Cassobellauno duce immensa hostium multitudo consererat,	1.2 (14.13)
CASSVM. cassum. Nec uota ipsius in cassum recidere;	2.15 (116.30)
CASTELLVM. castella. Erat et ciuitatibus quondam XX et VIII nobilissimis insignita, praeter castella innumera,	1.1 (10.27)
oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, . . . peragrare.	3.28 (195.20)
castelli. Adfuerunt et . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hrofescæstir, Leutherius,	4.5 (215.11)
castellis. excois inuasique ciuitatibus atque castellis,	1.13 (29.6)
castello. Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo inuicti,	5.11 (303.8)
CASTIGATIO. castigatione. Erat abstinentiae castigatione insignis,	4.28 (273.26)
castigationem. Aeanflid . . . ob castigationem necis eius iniustae, postulauit a rege Osuno,	3.24 (179.30)
CASTIGATOR, ius. castigator. ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigator, redit.	4.31 (279.12)
castigationem. atque ad castigationem uitam conuerti ammonebatur.	5.14 (313.32)
CASTIGO. castigandae. ipse est locus, in quo examinandae et castigandae sunt animae	5.12 (308.12)
castigandi. ubi postmodum, castigandi huius facinoris gratia, monasterium constructum est,	3.14 (135.24)
solebat hoc creber ob magnum castigandi corporis affectum ingredi,	5.12 (310.13)
castigando. Nec supernae flagella districtiois perido regi castigando et corrigendo defuere.	2.5 (90.34)
acerbiorem castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	3.25 (181.25)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	4.9 (222.5)

castigans. ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.18)
castigare. aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, et se ipsos intermissis facinoribus castigare coeperunt.	4.25 (265.30)
castigare. priusquam uel praeteritas neglegentias, . . . perfectius ex tempore castigaret,	3.27 (193.8)
castigari. si se tali molestia diutius castigari diuina prouidente gratia oporteret,	4.31 (278.24)
castigati. qui in tantum erant ab omni avaritiae peste castigati.	3.20 (191.21)
CASTIMONIA. castimoniae. qui . . . fidei et castimoniae iura susceperant.	2.5 (90.32)
et quidem multam ibi quoque iustitiae, pietatis, et castimoniae, . . . custodiam docuit;	4.23 (254.8)
CASTISSIMVS, a, um. castissimus. Acca cantator erat peritissimus, . . . et in catholicae fidei confessione castissimus.	5.20 (332.3)
CASITAS. castitati. Ceadda maximam mox coepit ecclesiasticae ueritati et castitati curam impendere;	3.28 (195.18)
uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt,	5.18 (321.1)
castitatis. Instituto uel forma castitatis hostibus nuntiatur,	1.20 (38.24)
pietatis et castitatis opera diligenter obseruantes,	3.4 (134.25)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	5.19 (323.3)
At Ioseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ueritatumque uirtutum exsecutor . . . patet	5.21 (342.12)
CASTRVM. castra. uallum uero, quo ad repellendam uicem hostium castra muniuntur,	1.5 (16.25)
castra. quos eadem necessitas in castra contraxerat;	1.20 (38.9)
Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia, castra, lares;	5.7 (293.8)
castris. Itaque apostolicis ducibus Christus militabat in castris.	1.20 (38.15)
castro. monasterium . . . constructum in castro quodam, quod lingua Anglorum Cnobheresburg, . . . uocatur;	3.19 (164.13)
CASTVS, a, um. casta. Carmina casta mihi, fedae non raptus Helenae;	4.20 (247.13)
Luxus erit lubricis, carmina casta mihi.	4.20 (247.14)
castam. uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2.9 (98.24)
castis. ut ipso die uiderentur castis eius membris esse circumdata.	4.19 (246.3)
casto. Huius honor genuit casto de germine plures,	4.20 (247.23)
castus. qualis esset status ecclesiae, quam ab hereticorum contagiis castus, ediscere,	4.18 (242.12)
CASV. et casu dux ipse uel pontifex fractus corpore,	1.17 (34.17)
casu contigit, ut ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens. . . obiret.	3.23 (176.11)
casuque euenit, . . . ut hunc capite ac manu, . . . tangerem,	5.6 (290.16)
CASVALIS, e. casualibus. casualibus laqueis praeparatis,	1.19 (37.7)
CASVLA. casula. in uicina, qua manebat, casula exarsit incendium;	1.19 (37.12)
casulas. coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum,	3.8 (143.7)
CASVS. casu. At episcopus grauissime de casu et interitu meo dolebat.	5.6 (290.28)
CATALOGVS. catalogo. ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet.	3.9 (145.5)
CATARACTA, CATARACTO, <i>Catterick, on the Swale, Yorkshire.</i>	
Cataractam. cuius nomine uicus, in quo maxime solebat habitare, iuxta Cataractam, usque hodie cognominatur.	2.20 (126.26)
in fluuii Sualua, qui uicem Cataractam praeterfluit.	2.14 (115.12)
Cataractone. et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitiale occasum secretus;	3.14 (155.14)
Cataractum. uicus, in quo maxime solebat habitare, iuxta Cataractam [Cataractum], . . . uar.	2.20 (126.26)
CATERVA. caterua. eam monasterii partem, qua ancillarum Dei caterua a uiuorum erat secreta contubernio,	4.7 (219.20)
caterua. congregata discipulorum caterua, scientiae salutaris cotidie flumina . . . emanabant;	4.2 (204.25)
cateruam. uidisse se albatuor cateruam hominum idem monasterium intrare;	3.8 (143.13)
cateruas. et qui cateruas pugnantium infidelis nequaquam metueret,	2.1 (78.16)
cateruis. confluentibus certatim in insulam gentium memorarum cateruis,	1.15 (32.5)
CATHECIZO. catheciandi. xxxvi diebus ibidem cum eis catheciandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.14 (115.2)
nullatenus propter ingenii tarditatem potuit catheciandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.18)
catheciare. Quibus dictis eadem hora me catheciare ipse curauit;	5.6 (291.21)
catheciare. ecclesia . . . quam ibidem ipse de ligno, cum catheciare. . . atque ad percipiendum baptismum inbueretur, . . . construxit.	2.14 (114.4)
catheciati. ibique ad doctrinam Scottorum catheciati, et baptismatis sunt gratia recreati.	3.1 (127.15)
catheciatus. cum rex ipse catheciatus, fonte baptismi cum sua gente ablueretur,	3.7 (139.22)
CATHEDRA. cathedrae. electus est archiepiscopus cathedrae Doruernensis sextus Deusdedit	3.20 (169.13)
Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo iustri,	5.11 (303.7)
cathedram. ille in Hagustaldensi siue in Lindisfarnensi ecclesia cathedram habens episcopalem.	4.12 (229.8)
qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruat.	5.12 (310.7)
CATHOLICVS, a, um. catholica. et in pectoribus omnium fides catholica inculcata firmatur.	1.21 (41.2)
Catholica etenim fides habet,	2.1 (76.1)
intellegerat enim ueraciter Osiu, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3.29 (196.9)
inuenta est in omnibus fides inuoluta catholica;	4.18 (242.16)
neque nunc ecclesia catholica, . . . ita etiam ua . . . tonsurae sibi forma congruit.	5.21 (342.5)
catholica. Vt Augustinus Bretonum episcopos pro pace catholica, . . . monuerit;	2.2 (81.7)
pace catholica secura habita	2.4 (88.10)
quibus eos in unitate catholica confirmare satagit.	3.28 (195.28)
ut, crescente per dies institutione catholica, Scotti omnes, . . . suam redirent ad patriam.	4.2 (204.10)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate. litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inui;	4.2 (205.31)
sed ipse ordinationem eius denuo catholica ratione consummavit.	4.17 (239.1)
omniumque unanimum in fide catholica reperit consensum;	5.21 (337.26)
Cuius obseruantiae catholica ratione patefacta, patet e contrario error inrationabilis eorum,	5.22 (348.5)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5.24 (355.7)
synodus facta in campo Haethfeltha de fide catholica,	2.1 (75.28)
catholicae. iuuante se gratia catholicae ueritatis,	2.4 (87.22)
obserans eos et contestans unitatem pacis et catholicae obseruationis cum ea, . . . tenere;	3.25 (182.1)
habens eorum de Cantia presbyterum catholicae obseruationis, nomine Romanum,	3.28 (195.26)
et ipse perplura catholicae obseruationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit,	
et generaliter omnes sancti et uersuales synodi, et omnis probabilium catholicae ecclesiae doctorum chorus.	4.17 (239.21)
Intererat huic synodo, pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis	4.18 (240.29)
nilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est.	4.18 (242.28)
Acca cantator erat peritissimus, . . . et in catholicae fidei confessione castissimus.	5.20 (332.2)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5.22 (347.13)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uersuali ecclesia princeps existere gaudet.	5.23 (351.6)
Brettones, quamuis . . . totius catholicae ecclesiae statum pascha minus recto,	5.23 (351.12)
catholicae, si fide et operibus unitati catholicae fauerint;	5.21 (344.5)
quae unitati catholicae et apostolicae ecclesiae concinnant,	5.21 (345.13)
catholicam. et catholicam temporis paschalis regulam obseruans;	3.26 (189.28)

subiectos suos meditatur die ac nocte ad fidem catholicam atque apostolicam . . . conuerti.	3. 29 (197. 1)
uti nouum Christi populum coaceruet, catholicam ibi et apostolicam constituens fidem.	3. 29 (198. 29)
Et nos omnes subscrubimus, qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus.	4. 17 (240. 26)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam.	5. 15 (316. 5)
suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret.	5. 15 (316. 8)
multosque . . . ad catholicam dominici paschae celebrationem huius lectione perduxit.	5. 18 (321. 4)
ueram et catholicam fidem confessus est.	5. 19 (327. 6)
'Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesiati,	5. 21 (333. 16)
praepararent omnes ecclesiae per orbem, quae unam catholicam faciunt, panem et unum	5. 21 (336. 17)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	5. 21 (336. 17)
catholicarum. multis sententiarum catholicarum milibus responderunt.	1. 10 (24. 4)
catholicas, qui catholicas ecclesiae regulas sequi semper, et amare didicerat.	5. 19 (325. 10)
In Epistulas vii catholicas libros singulos.	5. 24 (358. 26)
catholici. Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxit dogma canonis.	5. 19 (330. 19)
catholici. ita ut passim et fideles catholici firmarentur,	1. 17 (35. 8)
catholici. Cedd, . . . ad suam sedem rediit, utpote agnita obseruatione catholici paschae.	3. 26 (189. 18)
catholicis. maxime cum numquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus,	5. 21 (342. 22)
catholico. catholicum illos atque apostolico more celebrationem, . . . agere perducit.	5. 22 (347. 1)
catholico. simul et epistulam de catholico pascha uel de tonsura miserit.	5. 21 (332. 14)
catholicorum. quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est.	4. 1 (201. 6)
catholicos. catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	3. 29 (196. 14)
ipso uobis circulos paschae catholicos abundare probatis.	5. 21 (341. 33)
Susciperunt autem Hienses monachi docente Eggereto ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado,	5. 22 (347. 18)
catholicum. Vilfrido, qui . . . catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4. 2 (205. 18)
quia catholicum cum esse conperit,	5. 19 (325. 11)
catholicum. Obseruabat autem Iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha cum omnibus.	3. 25 (181. 28)
id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae . . . recipere nolebant.	3. 26 (189. 13)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnano, catholicum pascha susceperint;	5. 15 (315. 10)
quam pascha catholicum, ceterosque ritus canonicos . . . recipere,	5. 19 (325. 18)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit.	5. 21 (332. 20)
Eggeret Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram.	5. 24 (356. 11)
catholicus. siqui tunc ad eos catholicus calculator adueniret.	3. 25 (188. 5)
Cumque catholicus fide cum suis esset inuentus,	5. 19 (326. 30)
CAVCVS. caucos. aereos caucos suspendi iuberet,	2. 16 (118. 11)
CAVMA. caumate. quasi in media aestatis caumate sudauerit.	3. 19 (167. 23)
CAVSA. causa. quod nulla esset alia causa insolitae illo in loco uiriditatis.	3. 10 (147. 4)
animas curandi causa fuit;	3. 26 (191. 19)
et ubi causa eius uentilata est,	5. 19 (326. 20)
causa. Vt idem causa infirmitatis ibidem detentus,	1. 19 (37. 5)
quod uidelicet ex sola causa incontinentiae uidetur inuentum;	1. 27 (55. 11)
quippe quia et sine partus causa,	1. 27 (55. 15)
ut causa prolis sit, non uoluntatis;	1. 27 (58. 21)
quod plerumque solent caritatis causa inuitari,	1. 28 (62. 13)
dicite ei, quid diu mecum de causa Anglorum cogitans tractauit;	1. 30 (65. 6)
qua uidelicet ex causa admonitus	2. 1 (79. 27)
Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi causa conuenerant,	2. 2 (84. 16)
'Si non uis audire nobis in tam facili causa, quam petimus,	2. 5 (91. 26)
ut audiuit, quia suae causa salutis episcopus ab apostolo . . . esset tormenta . . . perpassus,	2. 6 (93. 6)
e quibus tria memoriae causa ponere satis sit.	3. 15 (157. 22)
Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere consuerat;	3. 16 (159. 13)
ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.	3. 23 (175. 26)
ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur,	3. 23 (176. 2)
qui numquam ad ecclesias nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3. 26 (190. 29)
sed obedienciae causa iussu subire hoc, quamuis indignus, consensi.	4. 2 (205. 28)
ceteris eius sociis pro causa oportuna ad ecclesias reuersis.	4. 3 (207. 27)
per quod solent hi, qui causa deuotionis illo adueniunt, manum suam immittere,	4. 3 (212. 18)
nullus coniugem propriam, nisi, . . . fornicationis causa, relinquit.	4. 5 (217. 3)
cum esset laetitia causa decretum, ut omnes per ordinem cantare deberent,	4. 24 (259. 15)
et ingruente causa subita recessit Hiberniam,	4. 25 (263. 35)
quod causa diuini timoris semel ob reatum compunctus coeperat,	4. 25 (264. 10)
iam causa diuini amoris delectatus praemiis indefessus agebat.	4. 25 (264. 11)
'Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (326. 33)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . diebus aliquot legeretur,	5. 19 (327. 27)
'Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (327. 31)
max audita ac diudicata causa et controuersia utriusque partis,	5. 19 (328. 10)
causae. eo quod haberent aliquid legationis et causae utilis, quod deberent ad illum perferre.	5. 10 (299. 29)
causae. Sed quia diuersae causae inpediunt,	4. 5 (216. 23)
causam. non aliam ob causam, quam si ipsi inertia soluarentur,	1. 12 (37. 14)
ut causam Dei, quam prius obtinuerat, tutaretur.	1. 17 (34. 2)
Cui etiam, . . . causam uobis iniunximus subtiliter indicare;	1. 21 (40. 2)
Atque mox eiusdem causam coinquinationis adnuntians subiungit:	1. 24 (44. 12)
et causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.	1. 27 (57. 9)
Quorum causam aduentum cum intellexisset rex Edilfrid, ait:	2. 1 (77. 29)
'Ne me aestime tuae mestitiae et insonniorum, et forinsecae et solitariae sessionis causam nescire;	2. 2 (84. 18)
quia nimirum ob causam pietatis, quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit.	2. 12 (108. 31)
postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit,	3. 22 (174. 12)
sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret.	4. 1 (201. 21)
Romamque iturus, et eorum apostolico papa causam dicturus,	5. 14 (315. 4)
Iuuit autem causam abolitionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5. 19 (326. 11)
causarum. cum incessabili causarum saecularium impetu fluctuaret,	5. 19 (327. 23)
causis. Cum omne, quod superest, in causis piis ac religiosis erogandum est,	2. 1 (75. 10)
de necessariis ecclesiae causis utilissimum conposuit,	1. 27 (49. 14)
ingrauescentibus causis disensionum, miserima hunc caede peremit.	2. 1 (77. 2)
eo quod iam bis partes Galliarum diuersis ex causis adisset,	3. 14 (155. 6)
CAVEO. cauenda. pro Pelagiana heresi, . . . cauenda ac repellenda, in eadem illos epistula admonere	4. 1 (202. 31)
curauit;	2. 19 (122. 27)
cauerat. Cauerat enim, ne in aliquam domum ad se introirent,	1. 25 (45. 29)
cavit. ac monitis cavit, quae regula patrum Sedulus instituit;	5. 19 (330. 23)
CAVERNA. cauernis. Quis caput obscuris contextum utcumque cauernis Tollere humo miserum propulit	1. 10 (24. 12)
anguiculum?	

CEADDA, Saint (d. 672), *St. Chad, Bishop of York and later of Lichfield; one of Aidan's disciples.*

Ceadda. mri . . . germani fratres, Cedd, et Cynibill, et Caelin, et Ceadda, . . . sacerdotes Domini fuere praelari,	3. 23 (176. 22)
Vt . . . Vilfrid in Gallia, Ceadda apud Occidentales Saxones, . . . sint ordinati episcopi.	3. 28 (194. 16)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda,	3. 28 (194. 31)
Consecratus ergo in episcopum Ceadda maximam mox coepit . . . curam impendere;	3. 28 (195. 17)
Vt Ceadda, de quo supra dictum est, provinciae Merciorum sit episcopus datus,	4. 3 (206. 12)
sed postulavit a rege Osuio, ut illis episcopus Ceadda daretur,	4. 3 (206. 18)
Susceptum itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarorum Ceadda, . . . administrare curavit;	4. 3 (207. 2)
Obiit autem Ceadda sexto die Nonarum Martiarum,	4. 3 (212. 4)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuio, Ceadda uir sanctus,	5. 19 (326. 3)
et Ceadda ac Vilfrid Nordanhymbrorum ordinantur episcopi.	5. 24 (354. 16)
Ceadda, per ministerium Ceddii et Ceadda religiosorum Christi sacerdotum,	Praef. (7. 9)
interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda,	4. 3 (211. 29)
Ceadda. Dedit autem episcopus regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3. 23 (176. 19)
Ceadda. In quibus et Ceadda episcopum cum argueret non fuisse rite consecratum,	4. 2 (205. 23)
Ceadda. Egberti, . . . qui dudum cum eodem Ceadda adolescente, . . . uitam sedulus agebat.	4. 3 (211. 18)
Ceaddan. habuitque primum episcopum Trumheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum Vynfridum.	3. 24 (180. 28)

CEADVALLA, see **CAEDVALLA**.

CEARL, *King of Mercia; father of Quoenburg, Edwin's first wife.*

Cearli. qui ambo ei exuli nati sunt de Quoenburga filia Cearli regis Merciorum.	2. 14 (114. 22)
---	-----------------

CEAVLIN, see **CAELIN**.

CECILIA, see **CAECILIA**.

CEDD, Saint (d. 664), *Bishop of the East Saxons; brother of Ceadda; disciple of Aidan.*

Cedd. Erant autem presbyteri, Cedd, et Adda, et Betti, et Diuma,	3. 21 (170. 18)
Vt idem episcopus Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3. 23 (174. 21)
mri . . . germani fratres, Cedd, et Cynibill, et Caelin, et Ceadda, . . . sacerdotes Domini fuere praelari,	3. 23 (176. 21)
in parte Scottorum, in qua erat etiam uenerabilis episcopus Cedd,	3. 25 (183. 24)
Cedd, relictis Scottorum uestigiis, ad suam sedem rediit,	3. 26 (189. 16)
Cedd. clamauit ad se uirum Dei Cedd.	3. 22 (172. 25)
contigit tempore quodam eundem Cedd redire domum,	3. 22 (172. 29)
Cedde. qui baptizatus est ab ipso Cedde in provincia Orientalium Anglorum,	3. 22 (174. 15)
Cedd. per ministerium Ceddii et Ceadda religiosorum Christi sacerdotum,	Praef. (7. 9)
Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Ceddii, cuius saepius meminimus,	3. 28 (195. 1)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Ceddii suos instituire curauit auditores.	3. 28 (195. 24)
uidit animam Ceddii fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo,	4. 3 (211. 31)
Ceddo. Vt Orientales Saxones fidem . . . praedicante Ceddo, receperint.	4. 22 (171. 18)

CEDO, cedebant. cedebant ministeria uicta nautarum;

cedere, quia illi postmodum data sibi optione magis loco cedere, . . . uolebant,	1. 17 (34. 16)
Verum quia illi postmodum optione data maluerunt loco cedere, . . . uolebant,	3. 25 (183. 5)
cessisse. uidit undam suis cessisse ac uiam dedisse uestigiis,	5. 19 (325. 18)
cessit. Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti,	1. 7 (20. 16)
Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	2. 12 (107. 31)

CELEBERIMVS, a. um. celeberrimo. in loco celeberrimo, qui dicitur Degastán,

celeberimus. Dies primus erit celeberrimus, sanctusque.	4. 20 (247. 25)
	1. 34 (71. 24)
	5. 21 (336. 33)

CELEBRATIO, celebratio. Multos autem preces uiuentium, et elimosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missarum, . . . adiuuant.

'quia haec erat uera paschae celebratio,	5. 12 (308. 19)
celebratione, in ipsa-missarum celebratione tria uerba . . . superadicit:	5. 21 (345. 30)
cotidianae et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret.	2. 1 (78. 31)
In quo tamen hoc adprobo, quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat,	2. 9 (98. 16)
quod oportere eos, . . . nec discrepare in celebratione sacramentorum caelestium,	3. 17 (162. 1)
Item lunam xxii ^{am} , . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	3. 25 (183. 29)
ut dixi, in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, . . . concordatis.	3. 25 (186. 30)
coepit annuatim eiusdem regis . . . natalicius dies missarum celebratione uenerari.	3. 25 (186. 32)
et ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat,	4. 14 (236. 6)
Quarum celebratione factum est, quod dixi, ut nullus eum posset uincire,	4. 18 (241. 24)
talis in mysteriorum celebratione maximorum a sanctorum quidem scripturarum doctrina discordat;	4. 22 (250. 24)
celebrationem. Iohannes . . . xiiii ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	5. 21 (340. 23)
multosque . . . ad catholicam domini paschae celebrationem huius lectione perduxit,	5. 25 (185. 21)
catholicosque illos atque apostolico more celebrationem, ut diximus, . . . agere perdocuit.	5. 18 (321. 4)
CELEBRIO, ius. celebrior. "Dies autem," inquit, "septimus erit celebrior et sanctor,	5. 22 (347. 2)
CELEBRITAS, celebritate, quia in celebratione [celebritate] sui paschae non aliud corde tenebat,	5. 21 (337. 21)

CELEBRO, celebrabant, alia tamen, quam decebat, ebdomada celebrabant.

celebrabat, et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	uar. 3. 17 (162. 1)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3. 4 (135. 5)
celebrabatur, quo pascha dominicum octauo Kalendario Maiarum die celebrabatur,	3. 3 (131. 23)
celebrabitur, in quacumque enim harum inuenta fuerit, merito in ea pascha celebrabitur;	3. 25 (186. 21)
celebramus, quia nos quoque ita solum ueraciter eius sollemnia celebramus,	5. 22 (347. 26)
et sic demum uotius paschae nostri festa celebramus,	5. 21 (337. 13)
celebranda. Pro qua etiam re singula uestrae dilectionis pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	5. 21 (340. 8)
caelestia usque hodie forent miracula celebranda.	5. 21 (340. 34)
uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit,	2. 18 (121. 26)
celebrandam, resurrectionem dominicam, quae prima sabbati facta est, prima sabbati semper esse celebrandam;	3. 2 (129. 25)
lunam xxii ^{am} , quam lex maxime celebrandam commendauit,	3. 4 (135. 8)
celebrandi, uel missarum sollemnia celebrandi;	3. 25 (186. 30)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	1. 27 (60. 12)
quibus paschae celebrandi tempus nobis praefinitum, nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	4. 2 (204. 20)
celebrandis, in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauimus;	5. 21 (334. 1)
celebrando, ideoque paschae celebrando habilis non est.	2. 8 (96. 24)
celebrando, oportet . . . piam regulam sequi . . . in pascha celebrandum [celebrandol,	5. 21 (339. 9)
Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum uno uero pascha loquitur;	3. 29 (197. 27)
celebrandum. Et hoc esse uerum pascha, hoc solum fidelibus celebrandum,	3. 29 (197. 31)
qui a xiiii ^a usque ad xx ^{am} pascha celebrandum scripsit?	3. 25 (186. 11)
oportet . . . regulam sequi perenniter principis apostolorum, siue in pascha celebrandum,	3. 25 (187. 2)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit,	3. 29 (197. 27)
qua tempus paschae primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5. 21 (332. 20)
qui a xvi ^a die mensis saepedicti usque ad xxiii ^{am} pascha celebrandum magis autumant,	5. 21 (336. 2)
celebrant, dies festos celebrant,	5. 21 (338. 10)
	1. 8 (22. 12)

paschae diem, . . . secus morem canonicum a XIII ^a usque ad XX ^m lunam celebrant.	3.28 (195.14)
quo uel pascha non suo tempore celebrant,	5.18 (321.1)
celebrantur. Certe enim dum coniugia in mundo celebrantur,	1.27 (52.21)
in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollempniter celebrantur.	2.3 (86.14)
celebrantur paschae diem, . . . secus morem canonicum a XIII ^a usque ad XX ^m lunam celebrant [celebrantur].	3.28 (195.14)
celebrare, uel, si sacerdos sit, sacra mysteria celebrare?	1.27 (59.24)
ordinationes episcoporum, exigente opportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare;	2.8 (96.27)
et XIII ^a luna cum Hebraeis celebrare nitentes,	2.19 (123.18)
in ipsa uespera pascha dominicum celebrare incipiebant,	3.25 (185.31)
quoniam sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (337.5)
Cum enim a uespera diei XIII ^{ae} uigiliae sanctae noctis celebrare incipiunt,	5.21 (337.33)
Et cum XXI ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugiant,	5.21 (338.3)
et antiquos pascha celebrare solitos, . . . noscendum est.	5.21 (339.13)
et nos, ubi dominica dies aduenerit, celebrare debere noscendum est.	5.21 (339.13)
sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus,	5.21 (339.35)
et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.21 (340.7)
Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicante Egberto celebrare pascha coeperint.	5.22 (346.15)
immo id ipsum celebrare sine fine non desinit.	5.22 (347.32)
quo numquam prius in eis locis celebrari [celebrare] solebat.	5.22 (348.4)
celebrantur. maxime quod paschae sollempnitate non suo tempore celebrarent.	2.4 (87.17)
neue contra . . . decreta synodalia totius orbis pontificum aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.19)
quod Scotti dominicum paschae diem contra uersalis ecclesiae morem celebrarent.	3.25 (181.18)
primam paschalis festi diem celebrant.	5.21 (336.26)
celebrarentur. super corpora eorum missae celebrantur.	2.1 (78.30)
celebraret. tum regina cum suis persistens adhuc in ieiunio diem palmarum celebraret.	3.25 (182.5)
celebraretur. ut bis in anno una pascha celebraretur,	3.25 (182.3)
uerum etiam cum eo die pascha celebraretur, quo numquam prius in eis locis celebrari solebat	5.22 (348.3)
celebrari, et frequentum operatio uirtutum celebrari non desinit.	1.7 (21.31)
Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.25)
usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt.	3.9 (145.17)
'Pascha, quod facimus,' inquit, 'uidimus Romae, . . . ab omnibus celebrari;	3.25 (184.22)
vii dierum, quibus azyma celebrari iubetur.	5.21 (337.14)
uerum etiam cum eo die pascha celebraretur, quo numquam prius in eis locis celebrari solebat.	5.22 (348.4)
celebrasse. quod omnes patres nostri, . . . eodem modo celebrasse noscuntur.	3.25 (184.5)
quod beatus euangelista Iohannes, . . . cum omnibus, quibus praeerat, ecclesiis celebrasse legitur	3.25 (184.9)
celebrasset. cum missarum sollempnia in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset,	5.22 (347.28)
celebrata. plurimae psalmodum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.2 (129.33)
celebrata. illis maxime temporibus . . . quibus pro se missarum fuerant celebrata sollempnia.	4.22 (251.34)
celebratam. synodum . . . centum quinque episcoporum consensu non multo ante Romae celebratam.	4.18 (242.3)
celebratis. quod uos non facitis, qui nonnisi prima sabbati pascha celebratis.	3.25 (186.20)
celebratis. celebratis in ecclesia missarum sollempniis,	2.5 (91.9)
celebrato. Qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	5.15 (316.7)
celebratur. quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur [celebratur].	5.22 (347.26)
celebratus et dies passionis uel inuentionis eorum congrua illis in locis ueneratione celebratus.	5.10 (301.11)
celebremus. quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.25)
celebrent, et religiosis conuiuiis sollempnitate celebrent;	1.30 (65.21)
Celebrent ergo missas per cuncta monasterii oratoria huius,	4.14 (235.2)
celebrantur. Sed primum expectare habes, donec missae celebrentur,	4.14 (234.10)
celebretis. ut pascha suo tempore celebretis;	2.2 (83.17)
CELERIVS. idem omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exaudiat.	1.32 (69.1)
CELESTINVS, see CAELESTINVS.	
CELLA. cella, qui propter infantem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutrir.	4.8 (220.27)
qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli uocatur	5.9 (297.19)
cellae. Denique in uicina cellae illius habitabat quidam monachus,	5.12 (309.21)
cellas. alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant;	3.27 (192.14)
CELLACH, see CEOLLACH.	
CELLARIUM. cellaria. ut cunctis, . . . fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta.	3.8 (144.3)
CELO. celandus. celandus in domum comitis Hunualdi,	3.14 (155.17)
celare. sacrilegum celare quam militibus reddere maluisti,	1.7 (19.7)
ut nullus praesentium latebras ei sui cordis celare praesumeret;	4.27 (269.34)
celauit. obitum proxime suum, quem reuelatione didicerat, non celauit esse futurum.	3.8 (143.11)
CELSITVDO. celsitudine. Munuscula a uestra celsitudine beato principi apostolorum directa . . . suscepimus,	3.29 (198.7)
celsitudinem. quamobrem oportet uestram celsitudinem, . . . in omnibus piam regulam sequi	3.29 (197.25)
celsitudo. Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.25)
CELSVS, a. um. celsis. Tota sacra polo celsis ubi floruit actis,	4.20 (248.17)
CENTESIMVS OCTOGESIMVS, a. um. CLXXX ^m . ab aduentu uero Anglorum in Britanniam annus circiter CLXXX ^m .	2.14 (114.1)
CENTESIMVS QVINQVAGESIMVS, a. um. CL. qui fuit annus plus minus CL aduentus Anglorum in Britanniam.	5.24 (353.16)
CENTESIMVS QVINQVAGESIMVS SEXTVS, a. um. CmoLmoVIto. Anno ab incarnatione Domini CmoLmo.	1.4 (16.3)
CENTESIMVS SEXAGESIMVS SEPTIMVS, a. um. CLXVII. Anno incarnationis dominicae CLXVII.	5.24 (352.13)
CENTESIMVS VNDENONAGESIMVS, a. um. CLXXXVIII. Anno ab incarnatione Domini CLXXXVIII.	1.5 (16.14)
Anno ab incarnatione Domini CLXXXVIII, Seuerus imperator factus	5.24 (352.17)
CENTVM. centum. c pauperibus dederunt, centum his, a quibus retia acceperant,	4.13 (231.33)
centum in suos usus habebant.	4.13 (232.1)
Cuius computum paschalis Theophilus . . . in centum annorum tempus Theodosio imperatori composuit.	5.21 (341.17)
C. Quibus trifariam diuisis, c pauperibus dederunt,	4.13 (231.33)
CENTVM QVINQVAGINTA. CL. aduentus uero Anglorum in Britanniam anno circiter CL.	1.23 (42.20)
hoc est usque ad annum dominicae incarnationis DCCXV per annos CL.	3.4 (134.29)
et in Constantinopoli cl contra uersaniam Macedonii et Eudoxii et eorum dogmata;	4.17 (240.5)
CENTVM QVINQVE. centum quinque. synodum beati papae Martini, centum quinque episcoporum consensu non multo ante Romae celebratam,	4.18 (242.2)
CENTVM VIGINTI. CXX. Singulae uero possessiones x erant familiarum, id est simul omnes CXX.	3.24 (178.32)
CENTVM VIGINTI QVINQVE. CXXV. cum synodum congregaret Romae CXXV episcoporum, aduersus eos,	5.19 (326.25)

et cum aliis CXXV coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	5. 19 (327. 2)
CENTVPLVM. centuplum. ut in hac uita centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam.	5. 19 (322. 12)
CEOLFRIÐ. Saint (642-716), <i>Abbot of Wearmouth and Jarrow.</i>	
Ceolfrið. Vt Ceolfrið abbas regi Pictorum architectos ecclesiae, . . . miserit.	5. 21 (332. 13)
Cuius religiosus uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrið misit architectos,	5. 21 (333. 12)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrið abbas in Domino salutem.	5. 21 (333. 15)
Ceolfriði. Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfriði, et Huaetbereti in libellis duobus.	5. 24 (359. 13)
Ceolfriðo. datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfriðo;	5. 24 (357. 9)
Ceolfriðo. uenit Roman cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfriðo,	4. 18 (241. 8)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfriðo abbate, suscepit.	5. 24 (357. 17)
Ceolfriðum. Siquidem misit legatarios ad uirum uenerabilem Ceolfriðum,	5. 21 (332. 26)
CEOLLACH (f. 658), <i>Bishop of the Middle Angles and Mercians after Diuna.</i>	
Cellach. secundus Cellach, qui relicto episcopatu officio uiuens ad Scottiam rediit,	3. 24 (179. 24)
Cellach. Suscepitque pro illo episcopatum Ceollach,	3. 21 (171. 9)
CEOLRED (d. 716), <i>King of Mercia; oppressor of the Church.</i>	
Ceolred. et rex Merciorum Ceolred defunctus;	5. 24 (356. 10)
Ceolredo. succedente in regnum Ceolredo filio Aedilredi,	5. 19 (322. 3)
CEOLVVLF, Saint (d. 764), <i>King of Northumbria; received dedication of Bede's Historia Ecclesiastica, died a monk at Lindisfarne.</i>	
Ceoluulf. prouinciae Nordanhybrorum, cui rex Ceoluulf praeest, IIII nunc episcopi praesulatum tenent;	5. 23 (350. 29)
Anno DCCXXXI, Ceoluulf rex captus,	Cont. (361. 1)
Ceoluulfo. Gloriosissimo Regi Ceoluulfo	Praef. (5. 1)
Ceoluulfum. cum ipse regni, quod XI annis gubernabat, successorem fore Ceoluulfum decreuisset,	5. 23 (349. 22)
CERDIC (d. 616?), <i>King of the Britons.</i>	
Cerdice. Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice, ubi et ueneno perit.	4. 23 (255. 33)
CERNO. cernebat. ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	4. 24 (259. 17)
cernere. certissima uestigia cernere licet.	1. 12 (26. 23)
cerneret. et dum uentum opportunum cerneret,	3. 16 (159. 8)
cumque nos in labore ac desperatione positos cerneret,	5. 1 (282. 11)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	5. 7 (293. 11)
cernis. 'Cuncta,' inquit, haec, quae cernis, aedificia publica uel priuata, in proximo est,	4. 25 (264. 20)
accipies et ipse post mortem locum mansionis inter haec, quae cernis, agmina laetabunda	5. 12 (309. 6)
cerno. cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum,	5. 12 (305. 33)
sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.	5. 12 (309. 15)
cernuntur. Trium quoque feminarum uiliore et minores memoriae cernuntur.	5. 17 (319. 22)
CEROTAESEI, <i>Chertsey, in Surrey, near the Thames.</i>	
Cerotaesei. in loco, qui uocatur Cerotaesei, id est Ceroti insula;	4. 6 (219. 1)
CEROTI INSVLA, <i>Chertsey; see CEROTAESEI.</i>	
Ceroti insula. in loco, qui uocatur Cerotaesei, id est Ceroti insula;	4. 6 (219. 1)
CERTAMEN. certamen. inuitum monasterio eruentes duxerunt in certamen,	3. 18 (163. 6)
certamina. uidit . . . et maxima malignorum spirituum certamina,	3. 19 (165. 2)
certamine. Inito ergo certamine cum hostibus, . . . uictoriam sumserunt Saxones.	1. 15 (31. 3)
in quo certamine et filius Redualdi, uocabulo Ragenheri, occisus est.	2. 12 (110. 20)
Inito ergo certamine fugati sunt et caesi pagani,	3. 24 (178. 12)
'Facite,' inquit, 'si uultis, ita tamen, ut Herebald ab illo se certamine funditus abstineat.'	5. 6 (289. 28)
certamini. et sic cum paucissimo exercitu se certamini dedit.	3. 24 (177. 31)
certaminis. discrimenque certaminis subire maluerunt,	1. 17 (35. 17)
sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2. 2 (81. 28)
omnes, quos inuenire potui, . . . quo genere certaminis, . . . uicerint, diligenter adnotare studui.	5. 24 (359. 19)
CERTATIM. confluentibus certatim in insulam gentium memoratarum catenis,	1. 15 (32. 4)
certatim populi ad gratiam baptismatis conuolarent.	1. 20 (38. 17)
ad ecclesias siue ad monasteria certatim, non reficiendi corporis, sed audiendi sermonis Dei gratia confluebant;	3. 26 (191. 13)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5. 7 (294. 13)
CERTE. Certe enim dum coniugia in mundo celebrantur,	1. 27 (52. 21)
certae dispectui habita foras proicerentur,	3. 22 (171. 30)
sed uel totam eam, id est omnes vii legalium azymorum dies, uel certe aliquos de illis teneat,	5. 21 (337. 18)
uel certe una diei, altera noctis praecurrebat exortum,	5. 23 (349. 9)
CERTIOR. ius. certiori. sed certiori notitia medicus Cynifrid,	4. 19 (245. 12)
certius. Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit,	2. 13 (112. 20)
CERTISSIME. scio enim certissime qui es,	2. 12 (108. 31)
'Scio certissime, quia merito in collo pondus langoris porto,	4. 19 (246. 7)
Scio autem certissime, quia non diu uacuis remanebit locus ille,	4. 30 (277. 9)
'Quid hic sedetis, scientes certissime, quia noster est iste?'	5. 13 (312. 21)
CERTISSIMVS, a. um. certissima. certissima fidelium uirorum adtestatione	Praef. (8. 1)
utque resurrectionis etiam nostrae, . . . spe nos certissima gaudere signemus.	5. 21 (341. 6)
certissima. certissima uestigia cernere licet.	1. 12 (26. 23)
certissimum. Vilfrid episcopus referebat, dicens se testem integritatis eius esse certissimum;	4. 19 (243. 15)
certissimum. accepit ipsa cum omnibus certissimum supernae prouisionis responsum.	4. 7 (219. 27)
CERTIVS. eo de aeterna certius praesumptione respirabat.	2. 1 (77. 12)
Cuius ut meritum, uel uita qualis fuerit, certius clarescat,	5. 1 (281. 9)
CERTO. certandi. et certandi cum hostibus studium subire,	1. 12 (27. 13)
Porro ipse diligentius obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur,	5. 6 (289. 29)
certando. neque . . . refutare uerbis certando sufficeret,	1. 17 (33. 30)
certantes. Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus,	5. 1 (282. 31)
CERTVS, a. um. certa. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus;	2. 10 (101. 31)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5. 22 (348. 5)
certa. cum per certa quaedam metalla transcurrit,	1. 1 (10. 20)
Quem statuere patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5. 19 (330. 21)
certam. Quae ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes fiduciam,	2. 8 (96. 13)
certi. de cuius certi sumus studio,	1. 24 (44. 7)
Quod cum nuntii certi narrassent regi Ecgbercto, esse scilicet episcopum,	4. 1 (203. 23)
certi. et nil certi firmiter obtinenti	1. 8 (22. 20)
Cumque nihil certi responsi, tametsi saepius inquirens, a sororibus accepisset,	4. 7 (219. 25)
certis. et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5. 19 (327. 1)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5. 19 (327. 32)
certo. Respondit ille: 'Scias pro certo,	5. 21 (344. 19)
certo. quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3. 2 (129. 21)
certos. et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit	4. 10 (238. 5)
certum. Cum certum sit pro omnipotente Deo laborantibus . . . reseruari;	1. 29 (63. 18)

ego autem tibi uerissime, quod certum didici, profiteor,	2.13 (111.22)
Verum qualescumque fuerit ipse, nos hoc de illo certum tenemus,	3.4 (134.18)
certus. eo quod certus sibi exitus, sed incerta eiusdem exitus esset hora futura,	3.19 (164.6)
Certus sum namque, quia tempus meae resolutionis instat,	4.29 (274.24)
tametsi certus est factus de uisione,	5.9 (298.3)
sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo,	5.13 (311.32)
Sicque certus de illorum correctione reuerentissimus pater exsultauit,	5.22 (348.10)
CERUICAL. ceruical. adeo ut a parte capitis etiam ceruical posset interponi;	4.41 (227.14)
ceruical. Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruical,	4.24 (262.11)
CERUI INSVLA, <i>Hartlepool</i> ; see HERVTEV.	
cerui insula. monasterium, quod nuncupatur Heruteu, id est insula cerui,	3.24 (179.2)
CERVIC. ceruice. adcurabant, et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	3.26 (191.9)
ceruicem. Haec circa aerea rota iacet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.4)
sed ubi ad ceruicem considerando perueneris,	5.21 (343.28)
ceruicibus. qui piis ceruicibus impias intulit manus,	1.7 (21.12)
CERVVS. ceruorum. sed et ceruorum caprearumque uenatu insignis.	1.1 (13.7)
CESARI, see CESSO.	
CESPES. cespites. Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obtectus cespites tenui,	5.6 (290.15)
cespites. ita ut in ante sit fossa, de qua leuati sunt cespites,	1.5 (16.28)
cespitibus. Murus etenim de lapidibus, uallum uero, . . . fit de cespitibus,	1.5 (16.26)
murum, . . . non tam lapidibus quam cespitibus construentes,	1.12 (26.16)
CESSO. cesari. cessari [cesari] mox a persecutione praecepit,	uar. 1.7 (21.21)
cessabat. ubi humanum cessabat auxilium,	1.14 (29.19)
infirmis et pauperibus consulere, elemosynas dare, opem ferre non cessabat.	3.9 (145.25)
quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3.9 (146.5)
et per sex continuos annos eadem molestia laborare non cessabat;	4.23 (256.18)
cessant. At contra non cessant uncinata hostium tela;	1.12 (28.3)
cum cessant a laboribus rerum temporalium,	4.25 (265.5)
cessante. quasi repugnare cessante,	1.17 (34.19)
et cessante episcopatu per annum et sex menses,	3.20 (169.12)
Tunc cessante non paucis tempore episcopatu,	4.1 (201.12)
cessante. hac cessante persecutione,	1.8 (22.5)
Cessante autem uastatione hostili,	1.14 (29.28)
ut, cessante per omnia saecula tempestatis, secundi nos uenti ad terram . . . comitarentur.	5.1 (282.14)
cessare. a Christianae fidei posse deuotione cessare.	1.7 (21.24)
sed et Heraclio felicissimo Caesar [cessare] id est filio eius anno III,	uar. 2.18 (122.7)
illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praecepit."	5.6 (291.20)
nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9 (297.25)
cessarent. epistula quoque illos exhortatoria, ne a laborando cessarent, confortauerit.	1.23 (42.12)
ita ut aliquot laesi, omnes terribi, impugnare ultra urbem cessarent,	3.16 (159.21)
cessari. cessari mox a persecutione praecepit,	1.7 (21.21)
cessarunt. ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	1.11 (25.7)
et contritiones de Bretonum gente agere non cessarunt.	1.14 (29.27)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt.	5.24 (352.23)
cessatum. Britanniae cessatum quidem est parumper ab externis,	1.22 (41.21)
cessauerat. in ciuitate Hrofi, ubi defuncto Damiano episcopatus iam diu cessauerat,	4.2 (206.5)
cessauit. cessauitque ignis.	3.19 (166.33)
tempestas reidit, et toto illo die multum furere non cessauit;	5.1 (282.20)
neque ultra cessauit tota die illa et nocte sequente, . . . loqui aliquid,	5.2 (284.13)
episcopatus usque hodie cessauit.	5.18 (321.24)
CESVS, see CAEDO.	
CETERIBVS, see CETERVS, a, um.	
CETERVM. ceterum ultiores Britanniae partes, . . . iure dominandi possidebant.	1.11 (25.12)
Ceterum tota provincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.27)
Ceterum tonsuram eam, . . . quis, rogo, fidelium non . . . detestetur	5.21 (343.24)
CETERVS, a, um. cetera. 4.23 (258.17).	
cetera. 1.5 (16.13); 3.17 (159.23).	
cetera. 2.7 (94.13).	
cetera. 2.2 (83.21); 2.5 (90.9); 5.19 (326.31); 5.19 (327.32); 5.21 (335.2); 5.24 (358.2).	
cetera. uar. 5.23 (350.24).	
ceterae. 1.2 (14.8); 5.23 (350.24).	
ceteram. 3.14 (155.3); 4.13 (230.23).	
ceterarum. 4.3 (210.12); 4.23 (254.8); 4.25 (265.15); 5.21 (342.12).	
ceteras. 2.2 (84.23); 3.14 (156.4); 4.23 (257.17).	
ceteri. 1.10 (24.3); 1.15 (31.28); 2.13 (112.21); 2.19 (124.7); 3.21 (170.19).	
ceteribus. Aegyptiorum, qui prae ceteris [ceteribus] doctoribus calculandi palmam tenent, . . . uar. 5.21 (339.4)	
ceteris. Praef. (6.1); 1.1 (11.16); 2.19 (123.4); 3.24 (180.7).	
ceteris. 2.1 (79.6); 2.12 (108.25); 3.25 (184.15); 4.3 (207.27); 4.17 (239.13); 4.25 (264.6); 5.14 (314.16); 5.21 (339.4);	
5.21 (345.18); 5.22 (347.31).	
ceteris. 5.14 (314.5).	
ceteris. 1.1 (11.8); 1.5 (16.22); 3.5 (137.27); 4.19 (244.11); 5.3 (286.25); 5.21 (338.5).	
ceteris. 1.14 (30.7).	
ceteris. 5.20 (331.23).	
cetero. 3.10 (147.2); 3.10 (147.5).	
cetero. 3.6 (138.26).	
ceterorum. 4.9 (223.15).	
ceteros. 1.12 (26.10); 4.7 (219.24); 5.19 (325.19); 5.19 (329.5).	
CHALDAEI, <i>the Chaldeans</i> .	
Chaldaeis. non illius impar, qui quondam a Chaldaeis succensus,	1.15 (23.17)
CHARYBDIS, <i>Charybdis</i> .	
Charybdi. in Charybdi uoraginem submergendi decidit.	5.21 (338.12)
CHEBRON, <i>Hebron, the city of David</i> .	
Chebron. Chebron quondam ciuitas et metropolis regni David, nunc ruinis tantum, quid tunc feruit,	
ostendens.	5.17 (319.15)
Chebron. De situ etiam Chebron et monumentis patrum ita scribit:—	5.17 (319.13)
CHERRONESOS. cherronesos. qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	4.13 (232.13)
CHORINTVS, <i>Corinth</i> .	
Chorinti. Hinc est enim, . . . quod cum Aquila et Priscilla caput Chorinti totidit;	3.25 (185.12)
CHORVS. choros. Cumque inter choros felicium incolarum medios me duceret,	5.12 (307.24)
uidit circa se choros psallentium simul et flentium fratrum;	5.19 (328.30)
chorus. et omnis probabilius catholicae ecclesiae doctorum chorus.	4.17 (239.22)
CHRISTIANISMVS. Christianismum. ut nullum tamen cogeret ad Christianismum;	1.26 (47.26)

CHRISTIANISSIMVS , a, um. christianissimus . sextus Osuald et ipse Nordanhybrorum rex Christianis-	
simus, hisdem finibus regnum tenuit;	2.5 (89.27)
Sigberet, uir per omnia Christianissimus ac doctissimus,	2.15 (116.21)
et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauerit.	2.17 (119.3)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhybrorum viii annos,	3.1 (127.2)
CHRISTIANITAS , Christianitati . Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram com-	3.9 (144.29)
monitionem non distulimus conferendam;	2.11 (105.13)
Christianitatis . Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2.17 (119.3)
timentum, non forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum currerent	3.25 (182.22)
CHRISTIANVS , Christiani . et Christiani erat nominis ignarus;	3.21 (127.2)
at uero Caedwalla, quamuis nomen et professionem haberet Christiani ,	2.20 (125.9)
Christiani . Seiebant enim, ut Christiani , resurrectionem dominicam, . . . prima sabbati semper esse	
celebrandam;	3.4 (135.6)
qui ambo cum suo populo Christiani fuere.	4.13 (230.27)
et Mercii sunt facti Christiani .	5.24 (354.13)
Christianis . ut merito talem simoniacis et non Christianis habitum conuenire cognoscas;	5.21 (343.31)
Christianorum . ut et ipse, . . . Christianorum numero copuletur;	2.11 (105.17)
Christianos . et ut Christianos persecutus sit.	1.6 (17.7)
interficiue Christianos ,	1.6 (17.28)
cum perfidorum principum mandata aduersum Christianos saeuirent,	1.7 (18.13)
Christianum . Vt Lucius Brittanorum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1.4 (16.2)
Christianum iam me esse,	1.7 (19.18)
ille audita . . . speque . . . futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.6)
qui se ultro persecutoribus fidei Christianum esse proderat,	1.7 (19.12)
Christianus , obsecrans, ut per eius mandatum Christianus efficeretur;	1.4 (16.8)
Christianus integro ex corde factus est.	1.7 (18.19)
si Christianus esse recte uoluerit, nulli alteri copuletur;	4.5 (217.5)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5.24 (352.16)
CHRISTIANVS a, um. Christiana . ut cum Christiana fides in regno uestro excreuerit,	1.32 (69.25)
Vt prouincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit facta.	3.21 (169.21)
Christianae . uel a cultu Christianae religionis reuocari non posse persensit,	1.7 (20.2)
a Christianae fidei posse deuotione cessare.	1.7 (21.23)
fama ad eum Christianae religionis peruenerat,	1.25 (45.20)
uniuersalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.20)
Paulinus primo filium eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inbuerit.	2.9 (97.5)
non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;	2.9 (100.6)
ad adiutandam uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus sollicitudinem pro-	
rogare,	2.10 (101.4)
Creatorum suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento.	2.11 (104.20)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae suscepto mirabili sacramento,	2.11 (104.31)
Et quidem pater eius Reduuld iamdudum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est,	2.15 (116.2)
Nec immerito, quia nullum, ut conperimus, fidei Christianae signum, . . . erectum est,	3.2 (130.4)
desiderans totam, . . . gentem fidei Christianae gratia inbui,	3.3 (131.6)
et ipsam gentem Merciorum . . . ad fidei Christianae gratiam conuertit.	3.24 (179.18)
porro Alchfrid magistrum habens eruditionis Christianae Wilfridum	3.25 (182.29)
Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	3.30 (199.14)
qui quondam genti Nordanhybrorum et regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . prae-	
luit,	4.14 (234.26)
postulauitque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramentis inbui.	4.16 (238.2)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aqilonem,	5.9 (297.15)
quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent,	5.10 (300.14)
Brettones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.11)
Christianae . promisit se nil omnimodo contrarium Christianae fidei, quam uirgo colebat, esse facturum;	2.9 (98.3)
Sed nec religioni Christianae , quae apud eos exorta erat, aliquid impendebat honoris.	2.20 (125.16)
tonsuram . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruum habere curetis.	5.21 (342.2)
Christianam . uxorem habebat Christianam de gente Francorum regia,	1.25 (45.21)
regina, quam Christianam fuisse praediximus,	1.26 (47.13)
Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.5)
responsum non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9 (97.27)
et ad dilatandam Christianam fidem inaccessibiliter non desistat operam commodare;	2.11 (105.5)
Christiani . Rursus interrogauit, utrum idem insulani Christiani , an pagani adhuc erroribus essent	
implicati.	2.1 (80.6)
Christianis . Christianisque officiis uacare cognosce.	1.7 (19.19)
Christiano . ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano serualet.	2.9 (98.7)
Christianorum . ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri	
deberet,	3.9 (145.5)
Christianorum . redeunte temporum Christianorum serenitate,	1.7 (21.28)
Christianos . dum et fortissimos Christianos que habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	4.2 (205.6)
Vt Vecta insula christianis incolas suscepit,	4.16 (238.25)
Christianus . cum Osui rex Christianus regnum eius acciperet,	3.21 (170.34)
CHRISTVS . Christi . Baeda Famulus Christi et Presbyter	Praef. (5.2)
gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6.25)
Ceddi et Ceadda religiosorum Christi sacerdotum,	Praef. (7.9)
uel prouincia Merciorum ad fidem Christi , . . . peruenerit,	Praef. (7.10)
quae sint gesta erga fidem Christi ,	Praef. (7.20)
ex quo tempore fidem Christi perceperunt,	Praef. (7.24)
confessorem Christi , . . . penes Albanum latere.	1.7 (18.22)
progressi in publicum fideles Christi ,	1.8 (22.8)
Mansitque haec in ecclesiis Christi , . . . pax	1.8 (22.14)
abiecto leui iugo Christi ,	1.14 (30.8)
dogma peruersum gratiam Christi blasphemando	1.17 (33.28)
Augustinus cum famulis Christi , . . . rediit in opus uerbi,	1.25 (44.28)
unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	1.26 (47.23)
seruitium Christi uoluntarium, non coactitium esse debere.	1.26 (47.29)
gentem Anglorum fidem Christi suscepisse,	1.27 (48.9)
et pro Christi confessione occisus est;	1.27 (51.13)
pro Christi zelo agenda disponant unanimiter;	1.29 (64.10)
gentem de potestate Satanae ad fidem Christi , . . . conuertit,	2.1 (73.8)
nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.14)
qualiter ad Christi et ecclesiae sacramenta referendus,	2.1 (75.21)
'Deiri; de ira eruti, et ad misericordiam Christi uocati.	2.1 (80.19)
credibile est, quia iugum Christi et ipse portet,	2.2 (82.33)

scientes, quia famulus Christi est,	2.2 (83.7)
Aedificetum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit,	2.3 (86.20)
fundata Romae ecclesia Christi,	2.4 (87.2)
et catholicae obseruationis cum ea, . . . ecclesia Christi tenere;	2.4 (87.23)
qui inpetrauit a Focate principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.4 (88.28)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.32)
Siquidem non solum fidem Christi recipere noluerat,	2.5 (90.27)
uel qui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret,	2.6 (92.23)
qui pro paruulis Christi, . . . uincula, . . . pertuli?	2.6 (92.26)
ab infidelibus et inimicis Christi ipse cum Christo coronandus pertuli?	2.6 (92.29)
famulus Christi Laurentius mox mane facto uenit ad regem,	2.6 (93.1)
ut audiuit, quia sua causa salutis episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta . . . perpersus,	2.6 (93.6)
abdicato cubio non legitimo, suscepit fidem Christi,	2.6 (93.9)
Quam deuote quamque etiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas,	2.8 (95.17)
ita ut Christi euangelium plurimorum adnuntiatione in omnibus gentibus, . . . dilatetur,	2.8 (96.27)
ne eis fulgeret inluminatio euangelii gloriae Christi,	2.9 (98.32)
ut perinde Christi euangelium, . . . uestris quoque sensibus inserentes,	2.10 (101.5)
Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.8)
et, abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscipere confessus est,	2.13 (113.2)
nil aliud ageret, quam . . . plebem Christi uerbo salutis instruere,	2.14 (115.5)
Vt prouincia Orientalium Anglorum fidem Christi suscepit,	2.15 (115.23)
fidem et sacramenta Christi cum sua prouincia suscipere,	2.15 (115.27)
et altare haberet ad sacrificium Christi, et arulam ad uictimae daemoniorum,	2.15 (116.9)
ubi gentem Nordanhybrorum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam esse didicit,	2.17 (118.27)
ne paucitatem suam, . . . sapientiores antiquis siue modernis, . . . Christi ecclesiis aestimarent;	2.19 (122.17)
e quibus sex etiam ipse, . . . Christi regno militauit,	2.20 (124.16)
et iuxta honorem uel regis pueris uel innocentibus Christi congruum in ecclesia sepulti sunt,	2.20 (126.6)
superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3.1 (128.19)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit,	3.3 (132.7)
eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint,	3.3 (133.2)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperit,	3.4 (133.3)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3.4 (133.27)
gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3.7 (139.10)
fides agnita Christi in regnum reuocauerit;	3.7 (141.15)
coepit circuire in monasterio casulas infirmorum Christi famularum,	3.8 (143.7)
Sepulchrum est autem corpus uenerabile uirginis et sponsae Christi in ecclesia beati . . . Stephani;	3.8 (143.32)
uel iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit,	3.19 (164.2)
nisi fidem Christi ac baptismum cum gente, cui praeerat, acciperet,	3.21 (170.2)
discebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.30)
doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent,	3.22 (172.23)
collecto examine famulorum Christi,	3.22 (173.10)
quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit,	3.22 (174.13)
Vt prouincia Mercuriorum, ocesso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24 (177.10)
quacumque Christi ecclesia diffusa est,	3.25 (184.26)
quem uos ut ignoratis, ut agnitis et a tota Christi ecclesia custoditum pro nihilo contemnitis,	3.25 (187.16)
numquid uniuersali, . . . ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3.25 (188.13)
Et si sanctus erat, ac potens uirtutibus ille Columba uester, immo et noster, si Christi erat,	3.25 (188.16)
suscepit pro illo pontificatum Nordanhybrorum famulus Christi Tuda,	3.26 (189.25)
oportet uestram celsitudinem, utpote membrum existens Christi, in omnibus piam regulam sequi	3.29 (197.25)
ac pro eius incolumitate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero,	3.29 (198.10)
uti nouum Christi populum coaceruet,	3.29 (198.28)
ac nomen Christi, cui contradixerant, confiteri gauderent,	3.30 (200.4)
gressae de oratorio famulae Christi, ad sepulchra fratrum, qui eas ex hac luce praecesserant,	4.7 (220.1)
quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura uel susceptura in caelis, . . . monstraret,	4.7 (220.13)
Cum uero praefata Christi famula Torcygd tres adhue annos, . . . in hac uita teneretur,	4.9 (223.10)
ut ossa famulorum famularumque Christi, quae ibidem fuerant tumulata, tollerentur,	4.10 (225.11)
ut, quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret, sua sanatione demonstraret,	4.10 (225.11)
omnes fide Christi institutos, unda baptismatis abluat;	4.13 (232.23)
Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi suscepit,	4.14 (233.7)
monasterium, cui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eaappa, praefuit,	4.14 (233.10)
es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4.14 (234.22)
probaui uera fuisse uerba, quae ab apostolis Christi audierat,	4.14 (235.32)
coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicium dies missarum celebratione uenerari,	4.14 (236.6)
postquam omnes Britanniarum prouinciae fidem Christi suscepant,	4.16 (238.9)
tunc nouissima omnium, lotis prius quo suarumque ministrarum obsequio ceteris, . . . famulis Christi;	4.19 (244.12)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.19 (245.8)
ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula,	4.19 (246.33)
quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae ac sponsae Christi, . . . conposuimus;	4.20 (247.5)
eiusdem reginae ac sponsae Christi, et ideo ueraciter reginae, quia sponsae Christi,	4.20 (247.5)
Munera nos Christi, bella Maro resonet,	4.20 (247.12)
religiosissima Christi famula Hild, . . . transiuit	4.23 (252.16)
ad praedicationem . . . Paulini . . . fidem et sacramenta Christi suscepit,	4.23 (252.16)
monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu,	4.23 (252.28)
Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild,	4.23 (253.20)
Non solum ergo praefata Christi ancilla et abbatissa Hild, . . . utae exemplo praesentibus extitit,	4.23 (253.28)
hoc ipsa, quia factum est, hora his, . . . famulis Christi manifeste narrauerit,	4.23 (255.24)
Erat enim haec ipsa hora cum aliis nonnullis Christi ancillis in extremis monasterii locis seorsum posita,	4.23 (256.28)
ipse narrauit, uidelicet Gudfrid, uenerabilis Christi famulus et presbyter,	4.23 (258.21)
quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum,	5.1 (281.12)
ut ipse pater Fontis renarescentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli,	5.6 (289.7)
Mira fides regia, clementia maxima Christi,	5.7 (293.19)
Candidus inter oues Christi sociabilis ibit,	5.7 (293.21)
Quem regnum Christi sociabilis ibit,	5.7 (293.27)
cum omni honorificentia promeruisse uides,	5.7 (293.30)
pluribus prodesse;	
ad quos uenire praefatus Christi miles circumnauigata Brittania disposuit,	5.9 (296.7)
Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi linina cogitauit,	5.9 (296.20)
	5.9 (296.24)

ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.	5. 10 (299. 14)
Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi vº. Nonarum Octobrium die.	5. 10 (300. 25)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5. 11 (301. 25)
qui tamen omnes in die iudicii ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5. 12 (308. 30)
ac post multa ad memoratum Christi famulum Adamnanum perueniens,	5. 12 (316. 25)
quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit,	5. 19 (326. 16)
provinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.	5. 19 (327. 9)
adquisitis undecumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5. 20 (331. 20)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei.	5. 21 (336. 24)
qui sine praeuentione gratia Christi se saluari posse confidunt;	5. 21 (340. 25)
quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est,	5. 21 (341. 3)
et sollemnia Christi sine ecclesiae Christi societate uenerantur.	5. 22 (347. 15)
Orientalis Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Saborcto antistite Mellito.	5. 24 (33. 22)
Haec . . . Domino adiuuante digessi Baeda famulus Christi,	5. 24 (357. 4)
Christo, uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2. 9 (98. 24)
e contra episcopus gratias coepit agere Domino Christo,	2. 9 (99. 22)
promisit se, abrenuntiat is idolis, Christo seruiturum,	2. 9 (99. 26)
eandem filiam suam Christo consecrandam Paulino episcopo adsignauit;	2. 9 (99. 29)
ex quo se Christo seruiturum esse promiserat.	2. 9 (100. 8)
ut, . . . omnes pariter in fonte uitae Christo consecrarentur.	2. 13 (111. 15)
ita ut in morem antiquorum Samaritanorum et Christo seruire uideretur et diis,	2. 15 (116. 7)
sicque cum suo rege liberi, Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3. 24 (180. 24)
Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum uoces,	3. 29 (197. 4)
Festinet igitur, quaecumque, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3. 29 (198. 25)
clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus, proprio eam nomine . . . alloquens,	4. 8 (220. 29)
regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permetteretur;	4. 19 (243. 28)
si forte aliquos ibidem praedicando Christo acquirere possent.	5. 10 (299. 19)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5. 22 (347. 24)
Christo, uidelicet et pro Christo sanguinem fudit,	1. 27 (51. 16)
Felix . . . uir magnae gloriae in Christo et ecclesia,	2. 1 (73. 22)
quae per orbem sibi in Christo concordant.	2. 2 (81. 26)
atque ad simplicitatem fidei et caritatis, quae est in Christo, reuocari.	2. 5 (92. 10)
qui . . . adfectiones, . . . ab infidelibus et inimicis Christi ipse cum Christo coronandus pertuli?	2. 6 (92. 29)
uirum utique industrium ac nobilem in Christo et in ecclesia,	2. 16 (118. 1)
Egbertus, . . . qui in Hibernia diutius exulauerat pro Christo, eratque et doctissimus in scripturis,	3. 4 (134. 32)
ad provinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3. 5 (135. 18)
quibus Osui rex uel Alchfrido filio, . . . Christo duce confisus, occurrit.	3. 24 (178. 4)
quos primo episcopus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepit.	3. 26 (190. 11)
sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare.	3. 29 (196. 27)
de omnibus prophetatum genitibus, quod sint crediturae in Christo omnium conditore.	3. 29 (197. 24)
ut cum Christo in futuro regnetis saeculo.	3. 29 (199. 2)
uoto se obligans, quamuis nectum regeneratus, ut ferunt, in Christo,	4. 16 (237. 5)
contra eos maxime, qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant,	4. 18 (242. 4)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem, dilectissime in Christo fili.	5. 21 (345. 20)
In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum i.	5. 24 (358. 12)
Christum, cuius tempore Palladius ad Scotos in Christum credentes missus est,	1. 13 (28. 15)
Palladius ad Scotos in Christum credentes . . . primus mittitur episcopus.	1. 13 (28. 20)
qui periculi immanitate constantior, Christum inuocat,	1. 17 (34. 23)
migrauit ad Christum.	1. 21 (41. 14)
cui non est dictum, ut Christum negaret,	1. 27 (51. 13)
Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra,	2. 1 (79. 19)
aliquos uerbi ministros, per quos ad Christum conuerteretur, mitteret;	2. 1 (80. 26)
Vt . . . Laurentius Aedobaldum regem ad Christum conuerterit,	2. 6 (92. 11)
Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2. 16 (117. 17)
multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad Christum conuertit,	3. 19 (163. 31)
Vt Vilfrid episcopus provinciam Australium Saxonum ad Christum conuerterit.	4. 13 (230. 1)
sicque forte ex illis ereptis Satanae ad Christum transferre ualeret;	5. 9 (296. 21)
Vt Vilbrord in Friesland praedicans multos ad Christum conuerterit;	5. 10 (298. 27)
reliquit uxorem, agros, cognatos, et patriam propter Christum, et propter euangelium,	5. 19 (322. 11)
praedicabat eis Christum,	5. 19 (326. 14)
Palladius ad Scotos in Christum credentes a Caelestino papa primus mittitur episcopus.	5. 24 (352. 24)
Christus, inde Pelagius auctor, hinc Christus.	1. 17 (35. 25)
Referri nequeunt, quae Christus operabatur in famulo,	1. 19 (37. 29)
Itaque apostolicis ducebis Christus militabat in castris,	1. 20 (38. 14)
pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine refutantes,	2. 19 (123. 17)
utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat;	4. 14 (233. 1)
Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uirum?	4. 20 (248. 12)
Cui claues caeli Christus dedit arbiter orbis;	5. 19 (330. 12)
Postquam uero pascha nostrum immolatus est Christus,	5. 21 (336. 5)
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse, qui pascha nostrum immolaretur Christus;	5. 21 (340. 4)
CHRISTVS, <i>see also</i> IESVS CHRISTVS, KRISTVS.	5. 24 (352. 1)
CHRONICVS, a, um. chronica. Recapitulatio chronica totius operis; et de persona auctoris.	
CIBARIVS, a, um. cibario. et in Hibernia insula solitarii ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5. 12 (309. 25)
CIBVS. cibi. donec omnis regio totius cibi sustentaculo, . . . uacaretur.	1. 12 (28. 12)
ita ut nil unquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, pereperet.	4. 25 (263. 4)
cibis. neque de cibis illius acciperent.	3. 22 (173. 31)
cibo. simplici tantum et cotidiano fratrum cibo contenti, nil ultra quaerebant.	3. 26 (191. 2)
Cumque ita sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quadriduo perseueraret,	5. 19 (328. 26)
cibum. non solum cibum nobiscum, sed nec in eodem hospitio, . . . sumere uoluit.	2. 4 (88. 6)
cibus. Si ergo ei cibis inmundus non est,	1. 27 (57. 11)
CICATRIX. cicatricis. ut . . . pro aperto et hiante uulnere, . . . tenuissima tunc cicatricis uestigia parerent.	4. 19 (246. 1)
CILICIA, Cilicia, in Asia Minor.	
Ciliciae. Theodoros, natus Tarso Ciliciae,	4. 1 (202. 24)
CINGO. cincta. rotunda ecclesia, tribus cincta parietibus, xii columnis sustentatur,	5. 16 (318. 2)
cincto. in remotiore ab ecclesia loco rebus undique pelagi fluctibus cincto, solitarii manebat	4. 30 (276. 27)
CINIS. cinerem. aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat	4. 25 (264. 22)
cineres. ne, quorum arma combusta sunt, apud uos eorum cineres suscitentur.	2. 19 (123. 33)
CIRCA. tabernacula sibi circa easdem ecclesias, . . . de ramis arborum faciant.	1. 30 (65. 19)
Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2. 17 (119. 3)
coepit subito circa mediam noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4. 8 (221. 9)
Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	4. 8 (221. 25)

et circa galli cantum, percepto uatico sacrosanctae communionis, cum arceasitis ancillis Christi,	4.23 (256.27)
Cumque somno excussa uideret ceteras pausantes circa se sorores,	4.23 (257.17)
defluentibus circa eum semiractarum crustis glaciurum,	5.12 (310.21)
et reeserunt circa me, unus ad caput, et unus ad pedes;	5.13 (312.3)
Haec circa aerea rota iacet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.4)
uidit circa se choros psallentium simul et flentium fratrum;	5.19 (328.30)
apparuerunt cometae duae circa solem,	5.23 (349.5)
eclipsis facta est solis XVIII, Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361.7)
luna sanguine rubore perfusa, quasi hora integra II. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361.11)
CIRCITER. et naubus . . . circiter octoginta praeeparatis,	1.2 (13.27)
quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum,	1.3 (15.25)
XL ^{mo} circiter et III ^{mo} anno aduentus eorum in Britanniam,	1.16 (33.20)
aduentus uero Anglorum in Britanniam anno circiter CL,	1.23 (42.20)
qui est latitudinis circiter trium stadiorum,	1.25 (45.7)
Extinctos in ea pugna ferunt . . . uiros circiter mille cc ^{tos} ,	2.2 (84.26)
ab aduentu uero Anglorum in Britanniam annus circiter CLXXX ^{mus} ,	2.14 (114.1)
cum esset annorum LXXVII, post annos circiter xxx et duos, ex quo ipse Britanniam . . . adiit.	3.4 (134.1)
Osuii, iuuenis xxx circiter annorum,	3.14 (154.8)
uenerunt illo de suo monasterio homines circiter xxx,	3.23 (176.28)
facta erat eclipsis solis . . . hora circiter x ^a diei,	3.27 (191.30)
tulit . . . et de gente Anglorum uiros circiter xxx,	4.4 (213.6)
Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum,	4.8 (220.24)
accepert subreguli regnum gentis, et diuim inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.27)
Est autem Elge in provincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4.19 (246.29)
occisus est Aelfrui frater regis Ecgridi, iuuenis circiter x et viii annorum,	4.21 (249.6)
quam et hactenus habent per annos circiter XLVI;	4.26 (267.15)
Erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei.	4.32 (280.25)
Erat autem hora diei circiter septima,	5.6 (290.23)
cui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circiter annorum, regnauit annis xi.	5.18 (320.7)
episcopus sibi rogauit ordinari, cum esset annorum circiter xxx,	5.19 (325.30)
Episcoperunt autem Hienses monachi . . . ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado, post annos circiter LXXX,	5.22 (347.19)
Hic est . . . status Britanniae, anno aduentus Anglorum in Britanniam circiter ducentesimo octogesimo quinto,	5.23 (351.25)
CIRCIVS. circio. duabus gentibus . . . Scotorum a circio, Pictorum ab aquilone,	1.12 (25.24)
CIRCVEO. circueundo, alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant;	3.27 (192.14)
circiensi. et circiensi omnia prope uel longe, inuenit locum in Hibernia insula	4.4 (213.22)
circuire. coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum,	3.8 (143.6)
CIRCVITVS. circuitu. tantum in circuitu horridi crines stare uidebantur.	5.2 (283.26)
circuitum. ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.30)
circuitus. ut circuitus eius quadragies octies LXXV milia compleat.	1.1 (9.8)
CIRCVLVS. circuli. mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum prouincias circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.7)
circulus. successor eius Cyrillus seriem xc et v annorum in quinque decennouenalibus circulis comprehendit;	5.21 (341.20)
oblitteratis per omnia erroneis LXXX et III annorum circulis.	5.21 (346.9)
circulo. quae computatio LXXXIII annorum circulo continetur.	2.2 (81.20)
'Hic autem, . . . computus paschae decennouenali circulo continetur;	5.21 (341.8)
circulos. in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.4 (134.21)
qui . . . possint in quolibet spatia temporum paschales protendere circulos,	5.21 (341.27)
Ideo autem circulos eosdem temporum instantium uobis mittere supersedimus,	5.21 (341.31)
ipso uobis circulos paschae catholicos abundare probabis.	5.21 (341.33)
circulum. circulum x et viii annorum posuit,	3.25 (187.15)
contigit enim ante expletum anni circulum migrasse de saeculo.	5.15 (316.11)
circulus. et ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat,	4.18 (241.23)
CIRCVM. sola illa destina, . . . ab ignibus circum cuncta uorantibus absumi non potuit.	3.17 (160.25)
hini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4.16 (238.17)
CIRCVMAGO. circumagente. circumagente flatu uentorum,	1.1 (11.25)
CIRCVMCIDO. circumcidi. Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum fidelibus uel circumcidi,	3.25 (185.18)
circumcidit. Hinc est enim, quod Paulus Timotheum circumcidit,	3.25 (185.11)
circumcisit. cespitibus, quibus circumcisit, e terra uelut murus exstruitur	1.5 (16.26)
CIRCVMDO. circumdantur. ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.18)
circumdata. ipsa enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata,	4.19 (244.33)
Est autem Elge . . . in similitudinem insulae uel paludibus, ut diximus, circumdata uel aquis;	4.19 (246.30)
Est mansio quaedam secretior, nemore raro et uallo circumdata,	5.2 (283.8)
quereus Abrahae duorum hominum altitudinis truncos ecclesia circumdata est.	5.17 (319.26)
circumdata. quis aras et fana idolorum cum septis, quibus erant circumdata, primus profanare deberet;	2.13 (113.5)
circumdata. ut ipso die uiderentur castis eius membris esse circumdata.	4.19 (246.4)
nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabatur affectu,	4.30 (277.6)
circumdatam. uallem circumdatam mediis montibus intuetur.	1.20 (39.1)
circumdatas. et super se non solum rupes circumdatas, . . . contremescunt,	1.20 (39.11)
circumdate. 'Noua,' inquit, indumenta corpori pro his, quae tulistis, circumdate,	4.30 (277.8)
circumdati. Proceunt . . . circumdati adsentatione multorum;	1.17 (35.16)
circumdato. Bethlehem ciuitas Dauid in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato,	5.16 (317.13)
circumdatum. Dicul, habens monasteriolum permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm, siluis et mari circumdatum,	4.13 (231.4)
circumdatum. Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente,	4.13 (232.10)
circumdederunt. et adcurrentes circumdederunt me.	5.12 (306.24)
circumedit. et his urbem in magna altitudine circumedit a parte, quae terrae adeo est contigua,	3.16 (159.7)
quod ingressa, totum impleuit, atque in gyro circumedit.	4.3 (208.27)
CIRCVMFERO. circumferrem. Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illucque oculos circumferrem,	5.12 (306.30)
CIRCVMFLEXVS. circumflexu. ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5.12 (304.21)
CIRCVMFVND. circumfusae. et circumfusae plumbo	1.2 (14.19)
CIRCVMICIO. circumiecta. eligit expeditos, circumiecta percurrit,	1.20 (38.31)
CIRCVMLVO. circumluitur. bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.3 (132.4)
CIRCVMNAVIGO. circumnauigata. ad quos uenire praefatus Christi miles circumnauigata Britannia disposuit,	5.9 (296.20)
CIRCVMPLECTO. circumplecti. ac uersum in tumorem adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.3 (285.18)
CIRCVMPLEXVS. circumplexu. quod Tuidi fluminis circumflexu [circumplexu] maxima ex parte clauditur,	uar. 5.12 (304.21)

CIRCVMPONO. circumpositas. circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus; circumpositum. sed et uulgus circumpositum longe lateque . . . ad caelestium gaudiorum conuertere curabat amorem.	4.27 (269.25)
CIRCVMQVAQVE. atque inde ad praedicandum circumquaque exire consueuerat;	4.27 (269.15)
quae hactenus in eodem monasterio seruata, et a multis iam sunt circumquaque transcripta.	3.17 (159.30)
CIRCVMSAEPIO. circumseptus. Nam cum armis et hostibus circumseptus iamiamque uideret se esse perimendum,	4.18 (241.26)
CIRCVMSEDEO. circumsedentibus. Quibus dictis, interrogata a circumsedentibus, cum quo loqueretur;	3.12 (151.28)
CIRCVMSPECTE. ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret.	4.9 (223.30)
CIRCVMSTO. circumstaret. omnis congregatio, hinc fratrum, inde sororum, psallens circumstaret;	5.19 (322.26)
CIRCVMVALLO. circumuallante. Cum autem ipse . . . mansionem angustam circumuallante aggere et domus in ea necessarias, . . . construxisset,	4.19 (245.25)
CIRCVMVENIO. circumuentum. dolis circumuentum interfecit.	4.28 (271.21)
circumuentus. repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus et confictatus est.	1.9 (23.16)
CIRCVMVOLO. circumuolantes. Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignium se periculo defendere.	1.2 (14.32)
CITERIOR. ius. citeriorem. et quia nuper citeriorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	3.19 (166.8)
CITHARA. citharam. ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	5.10 (299.8)
CITISSIME. adueniens unus passerum domum citissime peruolauerit;	4.24 (259.17)
sin alias, ad uos citissime Deo uolente reuertat.	2.13 (112.12)
didicit citissime psalmos, et aliquot codices;	4.28 (271.14)
CITIVS. Vnde animaduerto illum citius ex hac uita rapiendum;	5.19 (323.5)
quin aliquis de illa congregatione citius esset moriturus;	3.14 (157.11)
'Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?'	4.9 (222.22)
CITO. citato. quam ibidem ipse de ligno, . . . citato opere construxit.	4.25 (265.24)
facta citato opere cruce, ac fouea praeeparata,	2.14 (114.5)
CITO. 'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito;	3.2 (129.1)
'Bene conualescas, et cito.	4.3 (209.5)
CITRA. ultra citraque desaeuient;	5.5 (288.19)
CITVS. a, um. cita. Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	1.19 (37.22)
citam. astulae de illo abscessae, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam.	4.8 (221.25)
CIVILIS. e. ciuilibus. Erat autem rex Osuini . . . et moribus ciuilibus [ciuilibus],	4.6 (218.25)
ciuilibus. Vt Brettones, . . . ciuilibus sese bellis contriuerint,	3.14 (155.30)
Britanniae cessatum quidem est parumper ab externis, sed non a ciuilibus bellis.	1.22 (41.19)
ciuilibus. Erat autem rex Osuini . . . et affatu iucundus, et moribus ciuilibus,	1.22 (41.22)
ciuilibus. sine quibus conuersatio ciuilibus esse nullatenus poterat.	3.14 (155.30)
ciuiliu. Victor ergo ciuiliu bellorum,	3.26 (190.23)
CIVILITAS. ciuilitatis. Constantius, . . . uir summae mansuetudinis et ciuilitatis,	1.5 (16.19)
CIVIS. ciues. Aaron et Iulius Legionum urbis ciues,	1.8 (22.23)
ita miseri ciues discernuntur ab hostibus;	1.7 (22.1)
Et ex eo tempore nunc ciues, nunc hostes uincabant,	1.12 (28.7)
pugnabant contra inuicem, qui hostem euaserant, ciues.	1.16 (33.17)
non tamen ciues Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	1.22 (41.25)
ciuibus. Ciuibus angelicis iunctus in arce poli,	2.1 (80.31)
ciuibus. quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est,	5.8 (295.17)
gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, ceterisque caeli ciuibus conpleuit,	5.21 (333.27)
ciuibus. Igitur rex Sigbert aeterni regni iam ciuis effectus, temporalis sui regni sedem repetiit,	5.22 (347.31)
ciuium. nuntiata matrem . . . ad aeternae limina lucis et supernorum consortia ciuium ascendisse.	3.22 (172.20)
CIVITAS. ciuitas. cuius proximum litus transmeantibus aperit ciuitas,	4.23 (257.27)
ubi est ciuitas Bretonum munitissima	1.1 (9.11)
Trinquantum firmissima ciuitas. . . Caesari sese dedit.	1.1 (13.14)
si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	1.2 (14.24)
Orientalium Saxonum, . . . quorum metropolis Lundonia ciuitas est,	1.29 (63.31)
tempore quodam ciuitas Doruernensis . . . coepit flammis consumi;	2.3 (85.9)
iamque ciuitatis [ciuitas] esset parua uastata non minima,	2.7 (94.14)
Bethleem ciuitas David in dorso sita est angusto ex omni parte ualibus circumdato,	uar. 2.7 (94.17)
Chebron quondam ciuitas et metropolis regni David, nunc ruinis tantum, quid tunc fuerit, ostendens.	5.16 (317.12)
ciuitate. iudeus sine obsequio in ciuitate Doruernensi,	5.17 (319.15)
Dedit ergo eis mansionem in ciuitate Doruernensi,	1.7 (20.12)
ut auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista,	1.25 (46.18)
ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, accepit,	1.25 (46.26)
fecit . . . monasterium non longe ab ipsa ciuitate ad orientem,	1.33 (70.10)
et in Bononia ciuitate iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	1.33 (70.17)
fecit rex Aedilbert in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	1.33 (71.4)
Iustum . . . Augustinus episcopum ordinauit in ciuitate Dorubrei, quam gens Anglorum . . . Hrofes- caestra cognominat.	2.3 (85.18)
In qua etiam ciuitate ipsi doctores atque antistiti suo Paulino sedem episcopatus donauit.	2.3 (85.22)
accepitque sedem episcopatus in ciuitate Dornoc;	2.14 (114.6)
In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregii de lapide fecit;	2.15 (117.1)
migrauit ad Dominum, sepultusque est in eadem ciuitate,	2.16 (117.11)
huic in ciuitate Venta, . . . sedem episcopatus tribuit;	3.7 (140.2)
qui consecratus in ipsa ciuitate, multis annis episcopatum Geuissorum . . . gessit.	3.7 (140.32)
et caput quidem in cimiterio Lindisfarnensis ecclesiae, in regia uero ciuitate manus cum brachiis condidit.	3.7 (141.30)
quod rex Aedilbert a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	3.12 (152.4)
adiuarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancaestr appellatur,	3.14 (154.20)
At ipse ueniens mox in ciuitate Hrofi, ubi . . . episcopatus iam diu cessauerat,	3.22 (173.6)
Earconaldum constituit episcopum in ciuitate Lundonia;	4.2 (206.4)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	4.6 (218.16)
Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuihelmum consecrauit episcopum.	4.12 (227.29)
hic in ciuitate Eburaci, ille in Hagustaldensi . . . ecclesia cathedram habens episcopalem.	4.12 (228.22)
ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate, subiacerent.	4.12 (229.7)
Habebat . . . fratrem, . . . abbatem monasterii in ciuitate, quae hactenus ab eius nomine Tunnacaestr cognominatur;	4.15 (236.23)
Consecratus est autem in Doruerni ciuitate a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingualdo Lundoniensi,	4.22 (250.17)
ciuitatem. Passus est autem beatus Albanus . . . iuxta ciuitatem Verolanium,	5.23 (350.5)
apud Arelatem ciuitatem eum clausit, cepit, occidit;	1.7 (21.25)
Erat autem prope ipsam ciuitatem ad orientem ecclesia . . . facta,	1.11 (25.1)
Ad Eburacam uero ciuitatem te uolumus episcopum mittere,	1.26 (47.10)
et Iustus quidem ad ciuitatem Hrofi, cui praefuerat, rediit;	1.29 (63.30)
iuxta ciuitatem, quae lingua Anglorum Tioulingaestir uocatur;	2.6 (93.15)
	2.16 (117.24)

ne sit necesse ad Romanam usque ciuitatem . . . pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2. 18 (120. 20)
Donauerunt autem ambo reges eidem episcopo ciuitatem,	3. 7 (139. 29)
translati inde in Ventam ciuitatem,	3. 7 (140. 4)
ciuitatem quoque Hrofi, in qua erat Putta episcopus, . . . communi clade absumsit.	4. 12 (228. 10)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calcariam,	4. 23 (253. 25)
Hic cum audiret eum ad ciuitatem Lugubaliam deuenisse,	4. 29 (274. 17)
Sic delatus in Maeldun ciuitatem Galliae in diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat	5. 19 (328. 24)
ciuitates. quod ciuitates, farus, pontes, . . . testantur;	1. 11 (25. 11)
ciuitates. proximas quasque ciuitates agrosque depopulans,	1. 15 (32. 21)
equitament inter ciuitates siue uillas aut prouincias suas cum ministris,	2. 16 (118. 17)
ciuitati. Fertur autem, quia adpropinquantes ciuitati,	1. 25 (46. 22)
ciuitatibus. Erat et ciuitatibus quondam xx et viii nobilissimis insignita,	1. 1 (10. 26)
relictis ciuitatibus ac muro fugiunt,	1. 12 (28. 5)
excisis inuasisque ciuitatibus atque castellis,	1. 13 (29. 6)
multis quoque ciuitatibus conlapsis,	1. 13 (29. 10)
ciuitatis. animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1. 7 (22. 4)
Germanus Autissiodorensis et Lupus Trecaenae ciuitatis episcopi,	1. 17 (34. 6)
atque in expeditione campestri instar ciuitatis aptatur.	1. 20 (38. 21)
et ab archiepiscopo eiusdem ciuitatis Aethrio, . . . ordinatus est;	1. 27 (48. 4)
quatinus Lundoniensis ciuitatis episcopus . . . debeat consecrari,	1. 29 (63. 26)
Sit uero inter Lundoniae et Eburacae ciuitatis episcopos in posterum	1. 29 (64. 7)
Vt Mellitus episcopus flammis ardentis suae ciuitatis orando restinxerit.	2. 7 (93. 26)
iamque ciuitatis esset pars uastata non minima,	2. 7 (94. 17)
praefectumque Lindocolinae ciuitatis, cui nomen erat Blaecca, . . . conuertit	2. 16 (117. 9)
et accepto episcopatu Parisiaca ciuitatis, ibidem senex ac plenus diuorum obiit.	3. 7 (141. 4)
emit pretio ab eo sedem Lundoniae ciuitatis,	3. 7 (141. 8)
quia episcopatu propriae ciuitatis ac parrochiae teneretur adstrictus,	3. 7 (141. 22)
Paulinus, quondam quidem Eburacensis, sed tunc Hrofensis episcopus ciuitatis,	3. 14 (154. 16)
qui, relicta Britannia, Parisiaca ciuitatis factus erat episcopus;	3. 28 (194. 22)
et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis.	4. 1 (203. 13)
uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis, uocabulo Valdheri,	4. 11 (225. 31)
praesidentem Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruernis;	4. 17 (239. 13)
et mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum	4. 19 (245. 3)
corpora condidit cum multa gloria in ecclesia Coloniae ciuitatis iuxta Rhenum.	5. 10 (301. 14)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Daniel praererat, parrochiam pertinebat.	5. 18 (321. 16)
Vilfrid a Dalfino ciuitatis episcopo ibi retentus est,	5. 19 (324. 1)
eodem Agilbereto tunc episcopatum agente Parisiaca ciuitatis;	5. 19 (325. 32)
Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (326. 33)
Vilfridus . . . episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (327. 30)
Episcopus Vectae insulae ad Danielem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	5. 23 (350. 21)
Paulinus, quondam Eboraci, sed tunc Hrofensis antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5. 24 (354. 6)
ciuitatum. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac desertarum;	1. 22 (41. 23)
CIVITAS LEGIONVM. <i>Chester.</i>	
ciuitatem Legionum. Aedilfrid collecto grandi exercitu ad ciuitatem Legionum,	2. 2 (84. 21)
CIVITATVLA. <i>ciuitatulam.</i> uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam,	4. 19 (244. 34)
CLADES. <i>clade.</i> percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticos quidam de genere Scottorum.	3. 13 (152. 24)
exercitus Penda duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3. 16 (158. 31)
omnes ibidem superueniente praefatae pestilentiae clade defuncti sunt,	3. 23 (176. 32)
pestilentiae lues, . . . acerbam cladem diutius longe lateque desaeuens.	3. 27 (192. 3)
Haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat.	3. 27 (192. 8)
Quae uidelicet prouincia cum praefatae mortalitatis clade premeretur,	3. 30 (199. 13)
ciuitatem quoque Hrofi, . . . communi clade absumsit.	4. 12 (228. 12)
uerum et a clade infanda temporalis interitus eripuit.	4. 13 (231. 10)
neque aliquis de hoc monasterio siue adiacentibus ei possessionibus hac clade ultra moriturus est;	4. 14 (234. 17)
lues Gallias misera caede [clade] uastabat,	5. 23 (349. 15)
clades. Superuenit namque clades diuinitus missa,	4. 3 (207. 19)
clades. augentes externas domesticis motibus clades,	1. 12 (28. 11)
cladis. recente adhuc memoria calamitatis et cladis inflictae	1. 22 (41. 26)
Turbatis itaque rebus Nordanhymbrorum huius articulo cladis,	2. 20 (125. 27)
Cum tempestas saepe dicente cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasisset,	4. 7 (219. 16)
quasi orienti simul et occidenti dirae cladis praesagiae;	5. 23 (349. 8)
CLAMO. <i>clama.</i> Clama ergo ad te presbyterum Eappan,	4. 14 (234. 13)
clamabat. clamabat statim miserabili uoce:	5. 13 (311. 27)
clamant. Ergo si aduersum nos ad Deum suum clamant,	2. 2 (84. 20)
clamare. subito a diabolo arreptus, clamare, dentibus frendere, . . . coepit	3. 11 (149. 23)
coepit subito circa mediam noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4. 8 (221. 9)
clamaret. uenit qui clamaret eum ad regem.	3. 23 (176. 1)
clamauerit. Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutura, clamauerit;	4. 8 (220. 22)
clamauerunt. Nec multo post clamauerunt me intus,	4. 19 (245. 29)
clamauit. clamauitque me, cum essem in uicina positus,	3. 13 (152. 30)
clamauit ad se uirum Dei Cedd,	3. 22 (172. 25)
ubi ad extrema peruenit, clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus,	4. 8 (220. 28)
adueniens quidam clamauit me foras,	5. 3 (286. 8)
CLAMOR. <i>clamore.</i> oratio uno ore et clamore profunditur;	1. 17 (34. 26)
iudicium tamen clamore testatur.	1. 17 (36. 1)
et praedicat, ut uoci suae uno clamore responderent;	1. 20 (39. 6)
clamorem. et elatum clamorem represso aere montium	1. 20 (39. 9)
CLARE. ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere nequirent,	5. 12 (306. 20)
CLAREO. <i>claret.</i> Nunc autem aperte profiteor, quia in hac praedicatione ueritas claret illa,	2. 13 (112. 30)
claret, quod illam in exordio sui paschae diem statuunt,	5. 21 (337. 34)
CLARESCO. <i>clarescat.</i> Cuius ut meritum, uel uita qualis fuerit, certius clarescat,	5. 1 (281. 9)
clarescente. Quo clarescente miraculo, mox ibidem ecclesia restaurata, . . . est	3. 17 (160. 26)
Nec tamen hodie clarescente per mundum euangelio necesse est, . . . fidelibus uel circumcidi,	3. 25 (185. 17)
clarescentibus. caelestibus uerbis, clarescentibus quoque miraculis,	2. 1 (78. 19)
clarauerat. nomen Romanae prouinciae, quod apud eos tam diu clarauerat,	1. 12 (27. 4)
claruerit. cuius excellentia fidei et uirtutis, . . . uirtutum frequentium operatione claruerit;	3. 13 (153. 20)
claruisse. ubi merita illius multis saepe constat Deo operante claruisse uirtutibus.	3. 19 (168. 25)
claruit. quae cuius esset uirtutis, magis post mortem claruit.	3. 8 (144. 8)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis claruit.	3. 9 (145. 14)
CLARIOR. <i>ius. clarior.</i> Vt autem sonitus idem clarior redditus ad me usque peruenit,	5. 12 (306. 11)
clariore. quos in Italia clariore nosse uel audire poterat,	2. 1 (76. 23)
clarioribus. uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur,	4. 9 (222. 18)

clarius. Ecce, excellentissime fili, quam luce clarius est,	3. 29 (197. 22)
uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, sindone inuolutum in sublimi ferri,	4. 9 (222. 14)
CLARITAS. claritas. quae uirtutum earundem sit claritas, ostenderet.	2. 1 (76. 28)
quoties ibi claritas luminis caelestis, quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4. 10 (224. 16)
claritate. uestimenta omnia, . . . prisca nouitate et claritudine [claritate] miranda parebant	uar. 4. 30 (276. 23)
CLARITVDO. claritudine. uestimenta omnis, . . . non solum intemerata, uerum etiam prisca nouitate et claritudine miranda parebant.	4. 30 (276. 23)
CLARVS, a, um. clara. Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	4. 20 (248. 7)
clara. repente audiuius abbatissam intus uoce clara proclamare:	4. 19 (245. 25)
claro. Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4. 11 (226. 21)
clarum. ut usque hodie intentibus clarum est;	1. 12 (27. 25)
clarus. superueniet de Hibernia . . . Furseus, uerbo et actibus clarus,	3. 19 (163. 25)
'Lucidus,' inquit, 'aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat.	5. 12 (304. 28)
CLASSIS. classis. mittitur confestim illo classis prolixior,	1. 15 (31. 7)
classis. plurimam classis partem, . . . disperdidit,	1. 2 (14. 1)
CLAUIDO. claudicantes. ipsi adhuc inueterati et claudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt,	5. 22 (347. 14)
CLAUDIUS (10 B.C.-54 A.D.), <i>Emperor of Rome</i> .	
Claudio. Succedens autem Claudio in imperium Nero,	1. 3 (15. 28)
Claudio. Ab eodem Claudio Vespasianus, . . . in Britanniam missus,	1. 3 (15. 21)
Claudius. Vt eandem secundus Romanorum Claudius adiens,	1. 3 (15. 1)
Claudius imperator ab Augusto quartus,	1. 3 (15. 4)
Claudius secundus Romanorum Britannia adiens, plurimam insulae partem in deditionem recepit,	5. 24 (352. 9)
CLAVDO. clauduntur. una de eo, quod ait Isaias: 'Et claudunt ibi in carcerem,	5. 24 (358. 32)
clauderet, lingua, . . . spiritum suum in manus eius commendando clauderet;	4. 24 (262. 19)
clauditur, ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5. 12 (304. 21)
clauduntur. Pontificis summi hoc clauduntur membra sepulchro,	2. 1 (79. 13)
clausa. dum aliquandiu caecitatis huius nocte clausa maneret,	4. 10 (224. 27)
clausit. apud Arelatem ciuitatem eum clausit, cepit, occidit;	1. 11 (25. 2)
ac non multo post infirmitate correptus diem clausit ultimum.	3. 19 (168. 14)
ibique diem clausit ultimum.	5. 11 (302. 27)
Vilfrid . . . diem clausit extremum in prouincia, quae uocatur Inundalum;	5. 19 (322. 19)
clauso. clauso uidelicet intra muros Aquileiae,	1. 9 (23. 19)
iam clauso codice proccideret in faciem, atque obnixius orationi incumbere.	4. 3 (210. 22)
CLAUDVS, a, um. cla udi. in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5. 2 (284. 17)
claudio. prius claudio--uueni incessum,	1. 21 (39. 29)
Oculus fui caeco, et pes claudio.	2. 1 (77. 29)
CLAVSTRA. claustra. ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret,	2. 1 (74. 10)
ne mox mortuus ob merita scelorum ad inferni claustra raperetur,	3. 13 (152. 29)
Cum carnis claustra spiritus egreditur,	5. 8 (295. 15)
et paratis ad rapidum ne daemonibus in inferni claustra pertrahar.	5. 13 (312. 30)
CLAVIS. clauem. coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem clauem auream habentem	3. 29 (198. 20)
clauem. et ei clauem regni caelorum sint datae a Domino?	3. 25 (188. 28)
clauem. et tibi dabo clauem regni caelorum?"	3. 25 (188. 19)
non sit qui reserat, auerso illo, qui clauem tenere probatur.	3. 25 (189. 3)
Cui clauem caeli Christus dedit arbitri orbis;	5. 19 (330. 12)
et tibi dabo clauem regni caelorum."	5. 21 (342. 30)
CLEMENS (1st cent.), <i>Bishop of Rome</i> .	
Clementem. Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem consecrasse perhibetur.	2. 4 (87. 2)
CLEMENS, <i>see</i> VILBRORD.	
CLEMENTER. quae de semet ipsa proferret secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2. 10 (101. 2)
illud etiam clementer conlata suae pietatis munificentia tribuit,	2. 18 (120. 27)
CLEMENTIA. clementia. Quod specialiter iniuncto uobis ministerio, eius clementia demonstrauit,	2. 8 (95. 25)
Supernae igitur maiestatis clementia, hominem . . . constituit,	2. 10 (101. 8)
Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque . . . inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata,	2. 10 (101. 28)
quod diuina uobis misericordia [clementia uobis] per intercessionem . . . Osualdi, . . . conferre dignata est.	uar. 4. 14 (234. 23)
sed gaudio gaude, quia, quod rogauius, superna nobis clementia donauit.	4. 29 (275. 7)
Mira fides regis, clementia maxima Christi,	5. 7 (293. 21)
clementia. Taleque te Domini inplorata clementia exhibendum stude,	2. 8 (96. 33)
clementiae. Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes fiduciam,	2. 8 (96. 13)
a longanimitate caelestis clementiae inlustrationis ipsis beneficia inpetrare non desinas;	2. 11 (105. 25)
clementiam. apud supernam clementiam saepius interuenire	Praef. (8. 12)
qui conceptam misericordiam ad diuinam clementiam contulerunt;	1. 21 (40. 26)
omnibus, . . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	3. 13 (154. 1)
pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3. 17 (161. 24)
salutantes uestram excellentiam, diuinam precamur iugiter clementiam.	3. 29 (198. 34)
usum, est fratribus triduanum ieiunium agere, et diuinam suppliciter obsecrare clementiam,	4. 14 (233. 16)
m ulti . . . ad exorandum in aduersis diuinam clementiam, . . . sunt mirabiliter accensi;	4. 14 (236. 2)
CLERICATUS. clericatus. qui uel monachi uotum, uel gradum clericatus habentes,	5. 21 (343. 13)
CLERICILIVS, a, um. clericilia, et sacerdotalia uel clericilia indumenta,	1. 29 (63. 10)
CLERICVS. clerici. Siqui uero sunt clerici extra sacros ordines constituti,	1. 27 (49. 3)
vi: 'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblati;	4. 5 (216. 18)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consuerunt.	5. 7 (294. 12)
clericis. Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3. 5 (135. 22)
Nam neque alia ipsis sacerdotibus aut clericis uicos aduendi, . . . causa fuit;	3. 26 (191. 17)
clericis. De episcopis, qualiter cum suis clericis conuersentur,	1. 27 (48. 15)
seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	1. 27 (48. 29)
Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scotia, Agilbertus cum Agathone	3. 25 (183. 20)
At ipse partem, quam acceperat, commendauit cuidam de clericis suis, cui nomen Bernuini,	4. 16 (237. 13)
'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	4. 27 (270. 32)
nec uoluit nocte illa iuxta morem cum clericis suis manere,	5. 6 (290. 30)
clerico. intrabat cum uno clerico aut duobus;	3. 5 (136. 15)
ut ueniente in uillam clerico uel presbytero, cuncti ad eius imperium uerbum audituri confuerunt;	4. 27 (269. 28)
clericorum. v: 'Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet discurrat,	4. 5 (216. 13)
clericos. simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigniri deceret;	5. 21 (333. 1)
hanc accipere debere tonsuram, . . . omnes, qui in meo regno aut, clericos decerno.	5. 21 (346. 4)
clericum. clericum quandam persecutores fugientem hospitio recepit;	1. 7 (18. 14)
Vt clericum suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicendo a morte reuocauerit	5. 6 (289. 4)
clericus. Cumque praefatus clericus aliquot diebus apud eum hospitaretur,	1. 7 (18. 21)

ubicumque clericus aliqui aut monachus adueniret,	3.26 (191.6)
Vnus quidem adtonsus erat, ut clericus,	4.14 (235.18)
quidam erat adtonsus ut clericus, quidam laicus, quaedam femina.	5.12 (306.16)
quem ad locum quidem, quo decollandus erat, secutus est Vilfrid clericus illius,	5.19 (325.3)
CLERVS. clero, alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	1.27 (48.27)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . Laurentio et clero uniuerso, . . . direxit.	2.4 (88.25)
clero, adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighardum, de clero Deusdedit episcopi,	3.29 (196.12)
ac pro eius incoluntate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero.	3.29 (198.10)
Erat autem Vynfrid de clero eius, cui ipse successerat, antistitis,	4.3 (212.30)
et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27 (270.23)
qui tunc quidem in clero illius conuersatus, nunc monasterio, . . . abbatis iure praeest.	5.6 (289.8)
Nam cum primaeuo adolescentiae tempore in clero illius degerem,	5.6 (289.18)
utpote qui a pueritia in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus . . . est;	5.20 (332.6)
CLIMETERIVM. see CLYMETETERIVM.	
CLOFESHOC. <i>Clovesho, an unidentified place, probably in Mercia, where a synod of the English Church was to be held each year.</i>	
Clofeshoch. ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Clofeshoch, semel in anno congregemur.	4.5 (216.24)
CLVITH. <i>the Clyde.</i>	
Cluith. Alcluth, quod lingua eorum significat petram Cluith;	1.12 (26.2)
CLYMETETERIVM. climeterium. habens clymeterium [climeterium] sancti Michaelis archangeli,	uar. 5.2 (283.10)
clymeterium. habens clymeterium sancti Michaelis archangeli,	5.2 (283.10)
clymeterium. habens clymeterium [clymeterium] sancti Michaelis archangeli,	uar. 5.2 (283.10)
clymitorium. habens clymeterium [clymitorium] sancti Michaelis archangeli,	uar. 5.2 (283.10)
CLYMITETERIVM. CLYMITORIVM. see CLYMETETERIVM.	
CNOBHERESBVRG. <i>Burgh Castle, Norfolk.</i>	
Cnobheresburg. quod lingua Anglorum Cnobheresburg, id est urbs Cnobheri, uocatur;	3.19 (164.14)
CNOBHERI. <i>the person from whom Cnobheresburg took its name.</i>	
Cnobheri. quod lingua Anglorum Cnobheresburg, id est urbs Cnobheri, uocatur;	3.19 (164.15)
COACERVO. coaceruet. uti nouum Christi populum coaceruet, catholicam ibi et apostolicam constituens fidem.	3.29 (198.29)
COACTICIVS. a, um. coacticium. seruitium Christi uoluntarium, non coacticium esse debere.	1.26 (47.30)
COAETANEVS. coetaneis. Sunt et coetaneae satis superque abundantes,	5.19 (323.9)
COAETERNVS. a, um. coaeterni. dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coaeterni Verbi sui consilio, . . . dispensans,	2.10 (101.11)
COCCINEVS. a, um. coccinei. quibus tinctura coccinei coloris conficitur,	1.1 (10.12)
COCLEA. coeleae. Sunt et coeleae satis superque abundantes,	1.1 (10.11)
CODEX. codice. iam clauso codice procideret in faciem, atque obnixus orationi incumberet.	4.3 (210.22)
codicem. Vt contra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemoniibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5.13 (311.1)
Receperunt codicem, neque aliquid mihi dicebant.	5.13 (312.8)
proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis,	5.13 (312.13)
Quod uero prius candidum codicem protulerunt angeli,	5.13 (313.14)
codices. nec non et codices plurimos.	1.29 (63.11)
Quod autem codices diuersos per bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13 (313.8)
didicit citissime psalmos, et aliquot codices;	5.19 (323.5)
codicibus. quas in duobus codicibus aequa sorte distinxit.	2.1 (76.21)
Quaerant in suis codicibus,	4.14 (234.31)
codicum. rasa folia codicum, qui de Hibernia fuerant,	1.1 (13.2)
COENOBIVM. coenobium. Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobium;	3.21 (171.12)
coenubium. Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobium [coenubium];	uar. 3.21 (171.12)
COENRED. COINRED. <i>King of Mercia, 704-709; became a monk at Rome, 709.</i>	
Coenred. Anno dcccviii, Coenred rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5.24 (356.5)
Coenredi. Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilredum regnauit, uir . . . positus;	5.13 (311.6)
Coenredo. Aedilred, . . . monachus factus Coenredo regnum dedit.	5.24 (356.1)
Coinred. Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finiret;	5.19 (321.25)
Coined, qui regno Merciorum nobilissime . . . praefuerat, nobilius multo regni scepra reliquit	5.19 (321.27)
Coinedum. qui ante ipsum Coinedum idem regnum tenebat.	5.19 (322.4)
qui uidelicet Aedilred accitum ad se Coinedum, . . . amicum episcopo feri petiit,	5.19 (329.26)
COENRED (d. 718), <i>King of Northumbria after Osred; succeeded by Osric.</i>	
Coenred. quo Osredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhymbrorum suscepit,	5.22 (346.21)
Coenredi. successorem fore Ceolulfum decreuisset, fratrem illius, qui ante se regnauerat, Coenredi regis.	5.23 (349.23)
Coenredo. qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhymbrorum, qui Coenredo successerat,	5.23 (348.16)
COENVBIVM. see COENOBIVM.	
COEPIO. coeperam. digressis ad ecclesias sociis, ut dicere coeperam,	4.3 (208.18)
coeperant. dispersi sunt quolibet hi, qui uerbum receperant [coeperant];	uar. 5.11 (302.21)
coeperat. cuius experientia permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat [coeperat],	uar. 3.3 (131.8)
utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat;	4.14 (233.2)
quod causa diuini timoris semel ob reatum punctus coeperat,	4.25 (264.11)
Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quae coeperat, tale uultus angelici lumen,	4.27 (269.33)
et quia nuper citiorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat [coeperat],	uar. 5.10 (299.9)
coepere. coepere plures cotidie ad audiendum uerbum confluere,	1.26 (47.21)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.14)
mox cepere [coepere] pices diuersi generis ccc.	uar. 4.13 (231.32)
coeperimus. quanto magis, si ei subdi coeperimus, iam nos pro nihilo contemnet.	2.2 (83.26)
coeperint. Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctarum coeperint studium inui;	4.2 (204.11)
Vt Hienses monachi . . . canonicum praedicante Eogbercto celebrare pascha coeperint.	5.22 (346.15)
coeperit. cum uero delectare caro coeperit,	1.27 (61.13)
coeperunt. habitare per septentrionales insulae partes coeperunt,	1.1 (12.11)
tum primum inimicis, . . . strages dare coeperunt.	1.14 (29.22)
coeperunt et illi paulatim uires animosque resumere,	1.16 (33.7)
coeperunt apostolicam primitiae ecclesiae uitam imitari;	1.26 (46.31)
orare, missas facere, praedicare, et baptizare coeperunt;	1.26 (47.15)
coeperunt illi mox idolatriae, . . . palam seruire,	2.5 (91.5)
tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt;	3.5 (137.10)
et sanitatum ibi gratiam capere sibi suisque coeperunt.	3.10 (147.27)
fratres monasterii illius, qui pridie abnuerant, diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11 (148.25)
coeperunt fana, quae derelicta erant, restaurare,	3.30 (199.18)
sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias dicere coeperunt;	4.2 (205.13)
eo praedicante caelestia sperare coeperunt, cuius ministerio temporalia bona sumerunt.	4.13 (232.4)

aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, et se ipsos intermissis facinoribus castigare coeperunt.	4.25 (265.30)
coeperuntque iuuenes, qui cum ipso erant, maxime laici, postulare episcopum,	5.6 (289.22)
tantum profectus spiritualis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, quantum numquam antea potuerat, coeperunt [coeperunt].	uar. 5.8 (295.4)
Audientes haec fratres coeperunt diligenter exhortari,	5.14 (314.20)
coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus.	5.19 (328.2)
ea, quae quondam cognita longo usu uel negligentia inueterare coeperunt,	5.20 (331.34)
coepi. ludentibus me miscui, et simul cursu equi contendere coepi.	5.6 (290.7)
cogitare coepi, quod hic fortasse esset infernus,	5.12 (305.14)
Coepi autem mirari, quare ad murum accederemus,	5.12 (307.11)
cogitare coepi, quod hoc fortasse esset regnum caelorum,	5.12 (307.25)
coepisse. respondit propositum se . . . patria relicta, Romam iter agere coepisse.	5.19 (324.15)
coepissent. memoratum opus adgredi coepissent,	1.23 (42.24)
sed cum huic corpus inponere coepissent,	4.11 (226.33)
cum parum concessissent, ac de supernis iudiciis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.4)
coepisset. cum conualescere coepisset, nauigauit Britanniam.	4.1 (203.30)
coepistis. ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1.23 (43.9)
coepit. exemplum fidei ac pietatis illius coepit aemulari,	1.7 (18.18)
tantis frugum copiis insula, . . . affluere coepit;	1.14 (29.30)
grandescere populus coepit aduenarum,	1.15 (32.6)
Omnipotens itaque Deus in uobis gratiam suam, quam coepit, perficiat,	1.32 (69.32)
in quo tanta perfectionis gratia coepit conuersari,	2.1 (74.6)
in tutamentum coepit obseruantiae regularis habere;	2.1 (75.7)
iam dudum in diuinis laudibus Hebreum coepit alleluia resonare.	2.1 (78.11)
coepitque eis fraterna admonitione suadere,	2.2 (81.15)
ciuitas Doruernensis . . . coepit flammis consumi;	2.7 (94.16)
episcopus coepit orando periculum infirmis abigere,	2.7 (94.25)
e contra episcopus gratias coepit agere Domino Christo,	2.9 (99.22)
multis coepit cogitationum aestibus affici,	2.12 (108.17)
Præparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.13)
quorum participem, mox ubi regnare coepit, totam suam prouinciam facere curauit.	2.15 (116.24)
ecclesiam . . . quam ipse coepit, sed successor eius Osuald perfectit.	2.20 (125.22)
magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	2.20 (126.30)
ac grauissima fracturae ipsius coepit molestia fatigari;	3.2 (130.15)
desiderans totam, cui praeesse coepit, gentem fidei Christianae gratia inui,	3.3 (131.6)
coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum,	3.8 (143.6)
Cum enim esset abbatissa, coepit facere in monasterio suo ecclesiam	3.8 (144.9)
cuius equus . . . in terram coepit ruere.	3.9 (145.33)
Desiluit eques, et stramine subtracto coepit expectare horam,	3.9 (145.34)
uirecta herbarum audius carpere coepit.	3.9 (146.9)
coepit dicere ille de loco, ubi caballus suus esset curatus.	3.9 (146.17)
coepitque sagaci animo conicere,	3.10 (147.3)
subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere.	3.11 (149.24)
timere coepit et pauere,	3.13 (152.28)
Nec mora, melius habere coepit,	3.13 (153.32)
Porro rex, . . . coepit consistens ad focum caleferi cum ministris;	3.14 (156.27)
coepit e contra episcopus tristis usque ad lacrimarum profusionem effici.	3.14 (157.5)
coepit sedulus cogitare de actibus suis,	3.27 (193.3)
et ipse quoque lectulum conscendens, coepit in quietem membra laxare.	3.27 (193.18)
Ceada maximam mox coepit ecclesiasticae ueritatis et castitatis curam impendere;	3.28 (195.17)
diligenter ea, . . . eo quo pontificem decebat, animo, coepit obseruanda docere.	4.5 (210.22)
crebrius in cœnuiu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4.7 (210.27)
cum . . . ad extrema esset perducta, coepit subito circa mediam noctem clamare his,	4.8 (221.8)
Coepitque narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4.8 (221.21)
aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui:	4.9 (223.19)
timere coepit homo animi regalis,	4.11 (226.8)
sed et in plerisque locis aliis, coepit annuatim eiusdem regis . . . natalitius dies . . . uenerari.	4.14 (236.5)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.19 (244.5)
dein modicum requieuit, leuauit se, et coepit abire,	4.22 (250.3)
et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufereret, uinciri praecepit.	4.22 (250.12)
Interea comes, qui eum tenebat, mirari et interrogare coepit,	4.22 (250.27)
Percussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari,	4.23 (256.16)
Quo accepto responso, statim ipse coepit cantare	4.24 (259.30)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fuere ac retro sublapsa referri.'	4.26 (267.10)
coepit mihi dicere, quia 'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3 (286.15)
coepitque me interrogare, . . . an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	5.6 (291.9)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uicere Domino coepit;	5.9 (298.24)
qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit.	5.12 (307.7)
Haec inter tactus inimitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5.13 (311.16)
coepit narrare, quia uideret inferos apertos,	5.14 (314.14)
ipse primus ibi opus euangelicum coepit.	5.19 (326.18)
qui dudum quidem, hoc est ipsis apostolorum temporibus, iam seruari in ecclesia coepit,	5.21 (341.10)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet,	5.24 (353.6)
coepit. quam ab his, quae coepita sunt, cogitatione retrorsum redire,	1.23 (43.7)
Coepita sunt haec biennio ante mortem Pendani regis.	3.21 (170.33)
coepit. petiit presbyterum suum Cymbillum, . . . pia coepita complere.	3.23 (176.4)
coepit. Adhuc iam coepit, alma Deus Trinitas.	4.20 (247.10)
Et ego audiens, nihilominus coepit institi uetitis	5.6 (290.10)
eumque coepit insistere salutaribus iussit.	5.19 (322.32)
coepit. meruit uisione perfrui, in qua admonitus est coepit uerbi ministerio sedulus insistere,	5.19 (329.22)
coepit. coepitque itinere Britanniam uenit.	3.22 (173.3)
coepitum. et maiore auctoritate coepitum opus explens,	4.21 (249.12)
Theodorus . . . salutifera exhortatione coepitum tanti periculi funditus extinguit incendium;	5.4 (282.26)
coepitque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium completum non omisit;	5.19 (324.2)
Benedictus coepitum iter nauiter Romam usque conpleuit.	2.4 (86.23)
COEPISCOPVS. coepiscopis. Vt Laurentius cum coepiscopis suis Scotto . . . monuerit,	2.4 (87.20)
scripsit cum coepiscopis suis exhortatorium ad eos epistulam,	2.4 (88.8)
Misit idem Laurentius cum coepiscopis suis etiam Brettonum sacerdotibus litteras	2.5 (91.30)
uenit Cantiam, tractaturus cum Laurentio et Iusto coepiscopis,	5.19 (327.2)
et cum aliis cxxv coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	1.24 (44.1)
coepiscopo. fratri Etherio coepiscopo Gregorius seruus seruorum Dei.	1.28 (62.10)
Reuerentissimo et sanctissimo fratri Vergilio coepiscopo	

'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Augustino coepiscopo	1.29 (63.16)
COERCEO. cohercens. aequalibus pene terminis regnum nonnullum tempore cohercens,	2.5 (89.29)
COETVS. coetu. collecto uenerabilium sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,	4.17 (238.31)
coetum. Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5.21 (334.17)
coetus. 'Si uocem carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.30)
COGITATIO. cogitatio. Sed pensandum est, ipsa cogitatio utrum suggestione an delectatione,	1.27 (61.1)
cogitatione, quam ab his, quae coepta sunt, cogitatione retrorsum redire,	1.23 (43.7)
inlicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectationem coniungitur:	1.27 (57.20)
ueris imaginibus in cogitatione inquinatur;	1.27 (59.31)
aliquando ex cogitatione contingit.	1.27 (60.5)
Sin uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur insusio dormientis,	1.27 (60.26)
hoc, quod malignus spiritus seminat in cogitatione,	1.27 (61.18)
Nam quicumque in omni uerbo, et opere, et cogitatione perfecti sunt,	5.12 (308.31)
scelera, non solum quae opere uel uerbo, sed etiam quae tenuissima cogitatione peccauit,	5.13 (312.18)
cogitationem, postquam enim cogitationem suam, de qua tibi ante dixi, reginae in secreto reuelauit,	2.12 (110.5)
cogitationes. 'Ex corde exeunt cogitationes malae.'	1.27 (57.4)
cogitationes. quanta fraudis solertia daemones . . . ipsas etiam cogitationes quasi in libro descriptas	3.19 (165.8)
replicauerint;	5.13 (313.11)
ut meminerimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffuere,	5.12 (305.16)
cogitationi. Respondit cogitationi meae ductor, qui me praecedebat:	1.27 (57.6)
cogitationis. quod ex pollutae cogitationis radice generatur.	1.27 (59.32)
ut culpas cogitationis lacrimis abluit;	5.2 (284.15)
neque ultra cessauit. . . arcana suae cogitationis ac uoluntatis, . . . aliis ostendere;	5.19 (324.6)
Delectatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, . . . et constantia ac maturitate cogitationis.	2.12 (108.18)
cogitationum. multis coepit cogitationum aetibus affici,	5.12 (307.27)
COGITATVS. cogitatus. Respondit ille cogitatus meo:	1.23 (42.27)
COGITO. cogitabant. redire domum potius, quam barbaram. . . gentem, . . . adire cogitabant,	4.11 (227.5)
Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut aliud quaerere loculum,	1.27 (49.8)
cogitandum. De eorum quoque stipendio cogitandum atque prouidendum est,	1.30 (65.6)
cogitans. quid diu mœum de causa Anglorum cogitans tractauit;	2.12 (109.31)
sed multum sollicitus, ac mente sedula cogitans,	3.10 (147.7)
cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem pulvis proficeret;	4.9 (222.21)
cogitanti. Nec dubium remansit cogitanti de uisione,	2.1 (74.9)
cogitare. ut nulla nisi caelestia cogitare soleret,	3.27 (193.3)
coepit sedulus cogitare de actibus suis,	5.12 (305.14)
cogitare coepi, quod hic fortasse esset infernus,	5.12 (307.25)
cogitare coepi, quod hoc fortasse esset regnum caelorum,	4.32 (280.26)
cogitare. Sed cum alia, quaeque dies illa exigebat, cogitaret et faceret,	5.19 (324.32)
ut heredem sibi illum facere cogitasset (cogitaret).	5.19 (324.32)
cogitasset, adtonsus est ab eo, et in tanto habitus amore, ut heredem sibi illum facere cogitasset.	1.27 (56.30)
cogitatur. id, quod interius cogitatur, sollicita intentione adtenditur,	1.27 (60.28)
cogitauit. quia, quod cogitauit sciens, hoc pertulit nesciens.	5.9 (296.24)
Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina cogitauit.	1.27 (51.9)
COGNATA. cognata. Cum cognata quoque miscere prohibitum est,	2.9 (97.22)
COGNATIO. cognatione. quod praefatus rex eius cognatione iunctus est regibus Cantuariorum,	2.10 (103.16)
quippe quae Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmavit, cognatione, . . . pullulare constituit.	1.27 (50.33)
cognationis. Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare.	2.1 (73.24)
COGNATVS. cognati. nobilitatem religionis non minore quam . . . cognati uirtute deuotionis exercuit.	4.22 (251.12)
quia omnes fratres et cognati mei in illa sunt pugna interemti;	1.27 (50.28)
cognatis. et noueris et cognatis si liceat copulari coniugio?	2.12 (109.16)
cognatis. consilium . . . melius atque utilius, quam aliquis de tuis parentibus aut cognatis umquam	3.18 (162.25)
audiuit.	5.19 (322.11)
cognato. ut ad ultimum, . . . cognato suo Egrice commendatis, . . . intraret monasterium,	3.21 (170.9)
cognatos. reliquit uxorem, agros, cognatos, et patriam propter Christum,	3.24 (180.11)
cognatus. qui erat cognatus et amicus eius, habens sororem ipsius coniugem,	5.24 (357.2)
eo quod esset cognatus suus,	1.32 (68.11)
COGNITIO. cognitione. uel ex traditione maiorum, uel ex mea ipse cognitione scire potui,	1.32 (68.22)
cognitionem. cuius nomen atque cognitionem dilataueris in terra,	2.1 (78.20)
uestra gloria cognitionem unius Dei, . . . subiectis finet infundere,	5.22 (347.6)
cognitionis. uirtus ei diuinae cognitionis infunditur,	4.32 (279.23)
quam nouerat scientiam diuinæ cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare	5.21 (341.12)
curaui;	1.5 (17.6)
COGNOMEN. cognomen. in monasterio, quod iuxta amnem Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	3.20 (169.7)
Eusebii, qui a beato martyre Pamphylo cognomen habet,	4.18 (241.4)
cognomine. Bassianus, Antonio cognomine adsumpto,	1.6 (17.10)
Beretgilsum, cognomine Bonifatium, de provincia Cantuariorum, loco eius substituit.	2.5 (90.19)
COGNOMINATVM. cognomento. Maximianumque cognomento Herculum socium creauit imperii.	3.22 (171.22)
Irminici, cuius pater Octa, cuius pater Oeric cognomento Oise,	4.2 (205.15)
qui post Sigbertum cognomento Paruum regnauit,	5.11 (303.18)
cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis Aeddi cognomento Stephanus fuit,	5.19 (323.30)
Ipse autem Vilbrord, cognomento Clemens, adhuc superest,	4.25 (262.24)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop, cognomento Benedictus,	2.5 (90.20)
COGNOMINO. cognominant. monasterium uirginum, quod Coludi Vrbem cognominant, cuius et supra	2.5 (90.20)
meminimus, . . . flammis absumtum est.	2.3 (85.24)
cognominare. Oise, a quo reges Cantuariorum solent Oisingas cognominare.	Praef. (7.15)
cognominari. a quo reges Cantuariorum solent Oisingas cognominare [cognominari].	1.15 (31.21)
cognominat. in ciuitate Dorubreu, quam gens Anglorum . . . Hrofascæstra cognominat.	2.20 (126.26)
cognominatur. monasterii, quod ab ipsis conditum Læstingæu cognominatur,	3.4 (134.6)
quae nunc Antiquorum Saxonum cognominatur,	3.4 (135.9)
cuius nomine uicis, in quo maxime solebat habitare, iuxta Cataractam, usque hodie cognominatur.	3.6 (138.29)
quod a copia roborum Dearnach lingua Scottorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	3.16 (159.1)
eadem prima sabbati, quae nunc dominica dies cognominatur,	3.22 (172.16)
urbe prima, quae a regina quondam uocabulo Bebbæ cognominatur,	3.22 (173.8)
quae ex Bebbæ quondam reginae uocabulo cognominatur,	4.12 (250.18)
baptizatus est cum eis a Finano episcopo in uilla regia, . . . quae cognominatur Ad Murum.	1.22 (27.31)
adiuarent, maxime in ciuitate, . . . quae Tilburg cognominatur;	1.24 (44.13)
Habebat . . . fratrem, . . . in ciuitate, quae haecenus ab eius nomine Tunnacæstir cognominatur;	5.20 (331.33)
COGNOSCO. cognita. cognita Scotti Pietique reductis negatione,	5.10 (300.7)
scientes quod, ea cognita, . . . quia res exigit, commodetis.	
cognita. ea, quae quondam cognita longo usu uel neglectia inueterare coeperunt,	
cogniti. Qui cum cogniti essent a barbaris quod essent alterius religionis,	

cognoscant. et graue hoc esse peccatum cognoscant.	1.27 (51.20)
ut hi, . . . prius ab aliis, quae sunt emendanda, cognoscant;	1.28 (62.20)
cognoscas. ut merito talem simoniaci et non Christianis habitum conuenire cognoscas;	5.21 (343.31)
cognoscat. humana natura cognoscat.	1.27 (56.20)
reum se quasi usque ad uesperum cognoscat.	1.27 (60.1)
cognosce. Christianisque officiis uacare cognosce.	1.7 (19.19)
cognoscens. et Deum uerum cognoscens ac adorans,	1.30 (65.14)
cognoscentes. sed cognoscentes Brettines, Scottos meliores putauimus.	2.4 (87.34)
de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	3.29 (198.22)
qui eius interitum cognoscentes differre tempus penitentiae, dum uacat, timerent,	5.13 (313.6)
cognoscere. per me ipse cognoscere potui,	Praef. (8.2)
interrogauit me, an eum cognoscere possem.	5.9 (297.8)
cognosceremus. antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem uniuersalis ecclesiae ingrederentur	2.4 (87.31)
cognoscerent. ut, . . . tunc isti introitum eius in perpetuam animarum uitam cognoscerent.	4.23 (258.7)
cognoscit. Quod an uerum sit, peritus quisque facillime cognoscit.	3.3 (131.25)
cognoscite. sed iam nunc non ita esse cognoscite;	4.8 (221.14)
cognoscitis. siqua ex his euenire in terra uestra cognoscitis,	1.32 (69.20)
Sic enim uos reges esse cognoscitis,	2.17 (119.6)
cognoscitur. quorum tamen aduentus exploratione cognoscitur.	1.20 (38.27)
tunc peccatum cognoscitur perfici.	1.27 (61.15)
ex eo, quod plerumque solent caritatis causa inuitari, cognoscitur.	1.28 (62.14)
Nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permisso episcopi, in cuius parrochia esse cognoscitur, agere.	4.5 (216.21)
cognosco. sed in tantum modo rationem huius temporis obseruandi cognosco,	5.21 (345.32)
cognoscuntur. quod omnes patres nostri, . . . eodem modo celebrasse noscuntur [cognoscuntur].	uar. 3.25 (184.6)
cognoueram. Et ego per singula tua responsa cognoueram, quia rusticus non eras,	4.22 (251.10)
cognouerant. quam diuinitus iuari cognouerant.	3.16 (159.22)
ad ea, quae meliora cognouerant, sese transferre festinabant.	3.25 (189.6)
cognouerat. uel monumentis litterarum, uel seniorum traditione cognouerat;	Praef. (6.13)
miraculis, quae per eum facta esse cognouerat,	1.31 (66.11)
ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue prophetis litteris faciendi cognouerat,	3.17 (161.27)
curaui suos, . . . ad eum, quem cognouerat, quemque ipse toto ex corde susceperat, ueritatis callem perducere,	5.15 (315.31)
cognouere. Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	5.19 (325.6)
cognouerit. ea, quae bona ac Deo digna esse cognouerit,	Praef. (5.17)
quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.11)
cognouerunt. quam diuinitus iuari cognouerant [cognouerunt].	uar. 3.16 (159.22)
cognoui. sed fidei innumerorum testium, . . . adsertione cognoui,	Praef. (7.27)
quod praesens optime cognoui,	5.6 (289.12)
cognouimus. memorati abbatis Albini industria, . . . cognouimus.	Praef. (6.32)
Quod in Anglorum gente factum cognouimus,	1.32 (68.1)
cognouimus, quod . . . ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulerit obedientiam exhibere.	2.11 (105.8)
Et hoc quoque cognouimus,	2.19 (123.25)
quas relegendes cognouimus eius piissimam deuotionem,	3.29 (196.23)
cognouisse. plenius ex uicinitate locorum uestram gloriam concinimus cognouisse.	2.10 (101.30)
At illae respondentes dixerunt se prius eadem cognouisse;	4.23 (257.33)
cognouissent. sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret.	5.14 (315.4)
cognouisset. easque ad orandum pro anima eius, etiam priusquam cetera congregatio eius obitum cognouisset, excitauerit.	4.23 (258.18)
cognouisti. Si uero carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.30)
cognouit. uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse cognouit,	2.4 (87.16)
et apud regem illius familiariter cum sociis habebat cognouit,	2.12 (107.25)
apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis.	3.7 (140.15)
cognouitque hominem,	3.19 (166.26)
Haec ubi corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, donec sepulturae daretur, cognouit,	4.2 (223.3)
cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	4.22 (251.32)
et ut cognouit, quia in luna quarta, dixit:	5.3 (285.24)
quos iamdudum ad exemplum . . . apostolicae ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.24)
COGO. coacti. Vt Brettiones fame famosa coacti,	1.14 (29.12)
coactus, ut nemo territoria . . . nisi a potestate saeculi coactus, acciperet.	3.26 (191.22)
coegerat. coegerat enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	4.1 (203.21)
coegerunt. longa terrarum marisque interualla, . . . ad haec non condescendere coegerunt,	2.18 (121.30)
coegit. multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	1.14 (29.17)
cogebantur. quia et hoc sociis, quos derelinquere cogebantur,	1.12 (27.16)
cogebat. Paucitas enim sacerdotum cogebat unum antistitem duobus populis praefici.	3.21 (171.5)
cogebatur. confundi atque turbari a summorum contemplatione cogebatur.	1.27 (58.18)
cogente. alter Eadfrid necessitate cogente ad Pendam regem transfugit,	2.20 (124.27)
ad ultimum necessitate cogente promisit se ei innumera . . . ornamenta regia	3.24 (177.16)
qui praefixis in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.28)
cogemat. coegerat [cogemat] enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	uar. 4.1 (203.21)
cogere. anniuersarias praedas trans maria nullo obistente cogere solebant.	1.12 (27.9)
cogeret. ut nullum tamen cogeret ad Christianismum;	1.26 (47.26)
Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae,	2.4 (88.16)
Hunc cum dies mortis egredi et corpore cogeret,	3.17 (159.25)
cogetur. sicque paulatim omnis eorum provincia ueterem cogetur noua mutare culturam.	5.10 (300.15)
quam . . . grauiorem eum eis, qui eum ad ueritatem sequi nolebant, cogetur habere discordiam.	5.15 (316.16)
cogit. cuius anno regni III ^o . Theodorus cogit concilium episcoporum,	4.5 (214.22)
Quod ita fieri oportere illa nimirum ratio cogit,	5.21 (339.15)
cogunt. Et primum quidem annonas sibi eos affluentius ministrare cogunt,	1.15 (32.11)
COHABITO. cohobitare. in splendore gloriae sempiternae cohobitare, eius opulante munificentia ualentis.	2.10 (103.30)
COHERCENS. see COERCEO .	
COHERES. coheredes. et tales angelorum in caelis decet esse coheredes.	2.1 (80.15)
coheres. Porro socius eius et coheres regni eiusdem, Selbii, magna fidem . . . deuotione seruauit,	3.30 (199.20)
COHIBE. cohibens. sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus cohibens inlecebris,	5.6 (289.20)
cohibere. quasi missam a Deo conditore plagam per . . . daemonicae artis arcanam cohibere ualenter.	4.27 (260.22)
et ipse lasciuio superatus animo non me potui cohibere,	5.6 (290.5)
cohiberi. non tamen ab euangelizandi potuit ministerio cohiberi;	4.13 (230.7)
cumque uidisset, qui emerat, uinculis eum non potuisse cohiberi,	4.22 (251.19)
COHORS. cohors. Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;	4.20 (247.21)
Virginitate micans gaudet amica cohors.	4.20 (247.22)
cohorti. quae praemissae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	1.15 (31.8)

suscipitumque in monasterium cum omnibus suis fratrum cohorti adsociavit.	4.24 (260.28)
COIFI (J. 627), the chief priest in Edwin's court before Paulinus converted Northumbria.	
Coif. Cui primus pontificum ipsius Coifi continuo respondit:	2.13 (111.20)
Adiecit autem Coif, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2.13 (112.23)
COINQUINATIO , coinquinatio. Atque mox eiusdem causam coinquinationis adnuntians subiungit:	1.27 (57.9)
COINQUINATVS , a. um. coinquinatis. coinquinatis autem et infidelibus nihil est mundum.	1.27 (57.8)
COINQUINO , coinquinant. sed quae exeant de ore, illa sunt, quae coinquinant hominem.	1.27 (57.2)
coinquinat. 'Non quod intrat in os, coinquinat hominem;	1.27 (57.1)
coinquinata. Coinquinata sunt enim et mens eorum et conscientia.	1.27 (57.10)
COINRED , see COENRED .	
COINUALCH (d. 672), King of Wessex.	
Coinualch. successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.8)
Cum uero restitutus esset in regnum Coinualch,	3.7 (140.18)
Cumque mortuus esset Coinualch, quo regnante idem Leutherius episcopus factus est,	4.12 (227.24)
COLLABOR (CONL-), conlapsis. multis quoque ciuitatibus conlapsis.	1.13 (29.10)
conlapsus. Qui cum afflictum et pene conlapsum reipublicae statum uideret,	1.9 (23.7)
COLLATA , see CONFERO .	
COLLEGA , collega. Dum ergo is ex persecutore factus esset collega ueritatis et fidei,	1.7 (20.24)
collegam, collegam commonet, hortatur uniuersos,	1.17 (34.25)
COLLEGIVM , collegio. Ab hac ergo insula, ab horum collegio monachorum, . . . missus est Aedan.	3.5 (135.17)
ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.9)
COLLIDO (CONL-), conlissae. naues . . . tempestate correptae uel conlissae	1.2 (14.7)
COLLIGO , collecta. Quam ob causam collecta magna synodo	1.17 (34.2)
Quamobrem collecta pro hoc in Britannia synodo,	4.18 (242.14)
collecta. Denique non solum nouae, quae de Anglia erat collecta, ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87.9)
collecta. ut membra sanctorum ex diuersis regionibus collecta,	1.18 (36.28)
et haec quasi in fasciculum collecta	1.27 (49.32)
collecti. qui de provincia Anglorum ibidem collecti,	4.4 (214.6)
collectis, priorum maxime scriptis hinc inde collectis	Praef. (6.26)
Collectis ergo undecumque retribus angularibus, homines antistitis miserunt in mare,	4.13 (231.29)
collecto. Aedilfrid collecto grandi exercitu ad ciuitatem Legionum,	2.2 (84.1)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	2.9 (100.2)
collecto uenerabili sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,	4.17 (238.29)
collecto. collecto examine famulorum Christi,	3.22 (173.9)
collectos. et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.4 (213.15)
collegimus. quae fama uulgante collegimus,	Praef. 8.7
collegit. ad exemplum uiuendi posteris collegit;	2.1 (76.25)
exercitum ad debellandum Aedilfridum collegit [collegit] copiosum,	2.12 (110.15)
colligendae, tempore aestatis, quo fruges erant colligendae,	4.4 (213.18)
colligendi. 'Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi,	4.3 (207.19)
colligere. quae de multis ecclesiis colligere potuisti, infundas.	1.27 (49.28)
colligi. neque . . . uel pecunias colligi, uel domus praeuideri necesse fuit,	3.26 (190.27)
collegit. ad exemplum uiuendi posteris collegit [collegit];	2.1 (76.25)
exercitum ad debellandum Aedilfridum collegit copiosum,	2.12 (110.15)
Inque locis istis monachorum examina crebra Colligit,	5.19 (330.23)
colliguntur. Spolia colliguntur exposita,	1.20 (39.18)
COLLIGO (CONL-), conligatum. rusticum se potius et pauperem, atque uxore uinculo conligatum fuisse	
respondit:	4.22 (250.9)
COLLIS , collis. Mamre collis mille passibus a monumentis his ad Boream.	5.17 (319.23)
COLLOCO (CONL-), collocauit. et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.4 (213.16)
conlocant. turres per interualla ad prospectum maris conlocant,	1.12 (27.29)
conlocarunt. firmo de lapide conlocarunt;	1.12 (27.20)
COLLOQVIVM (CONL-), colloquium. iussit Augustinum cum sociis ad suum ibidem aduenire colloquium.	1.25 (45.29)
Augustinus . . . conuocauit ad suum colloquium episcopos siue doctores . . . Brettonum	2.2 (81.11)
colloquium. contigit . . . Cedd . . . peruenire ad ecclesiam Lindisfaronensem propter colloquium Finani	
episcopi.	3.22 (172.31)
COLLOQVOR (CONL-), conloquens. cum diacono suo Petro conloquens.	2.1 (74.17)
sed in intimis cordis multa secum conloquens,	2.9 (100.15)
dixi illi inter alia conloquens:	5.21 (344.12)
COLLYM , colla. facinoribus sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.8)
colli. cum praefato tumore ac dolore maxillae siue colli premeretur,	4.19 (246.5)
quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,	4.19 (246.10)
collo. capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulsam	1.18 (36.14)
quia merito in collo pondus langoris porto,	4.19 (246.7)
dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	4.19 (246.12)
collum. atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere conpellitur;	4.28 (272.29)
ascendente aqua fluminis usque ad lumbos, aliquando et usque ad collum:	5.12 (310.17)
COLMAN , Saint (d. 676), Bishop of Lindisfarne; defender of the Celtic Easter and tonsure.	
Colman. Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scotia, Agilbertus sum Agathone	3.25 (183.20)
Vt Colman uictus domum redierit;	3.26 (183.8)
Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam	3.26 (189.11)
siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere	3.26 (189.23)
Abiens autem domum Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.16)
quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est.	4.1 (201.5)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, quo monasteria in Scotia, . . . fecerit.	4.4 (213.1)
et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	5.24 (354.15)
Colmane . Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari.	3.25 (186.14)
'Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino?	3.25 (188.22)
Colmani. qui tempore Finani et Colmani . . . continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.10)
Colmano . Reuerso autem patriam Colmano,	3.26 (189.24)
Venerat autem de Scotia, tenente adhuc pontificatum Colmano,	3.26 (190.21)
Colmanum. iussit primo dicere episcopum suum Colmanum,	3.25 (184.1)
quod aiunt Colmanum abiturum petisse et inpetrasse a rege Osuiu.	3.26 (190.8)
Multum namque eundem episcopum Colmanum rex pro insita illi prudentia diligebat.	3.26 (190.12)
Colmanus . cum Colmanus in episcopatum succederet,	3.25 (182.18)
Tum Colmanus: 'Pascha,' inquit, 'hoc, . . . a maioribus meis accepi,	3.25 (184.2)
Cui haec diementi respondit Colmanus:	3.25 (184.32)
His contra Colmanus: 'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (186.34)
Interea Colmanus, qui de Scotia erat episcopus, reliquens Britanniam, tulit secum omnes. . . Scottos:	4.4 (213.3)
quaesiuit Colmanus huius disensionis remedium,	4.4 (213.21)
COLO , colebamus. 'Iam olim intellexeram nihil esse, quod colebamus;	2.13 (112.27)
colebat. promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, quam uirgo colebat, esse facturum;	2.9 (98.3)

colebatis. uobis patenter insinuet, quam nihil erat, quod eatenus colebatis;	2. 10 (103. 13)
colebatur. propter quod et a senioribus et coeetaneis suis iusto colebatur affectu.	5. 19 (323. 9)
colenda. et alios, qualiter fraterna caritas colenda sit, doceat.	1. 28 (62. 18)
colendi. subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam,	2. 5 (91. 8)
colentes. hi, qui idolatriarum perniciosissimam superstitionem colentes amplectuntur,	2. 10 (102. 11)
colentes. eos deos, . . . colentes sequimini, iudicio discreto reperire non possumus.	2. 10 (103. 1)
colere. ipsumque auctorem humani generis confitentes, eum colere, . . . festinemus?	2. 17 (119. 12)
ut indicemus nos . . . redemptionem totius mundi, . . . deuota fide ac dilectione colere,	5. 21 (341. 4)
colit. humanum genus, . . . salutifera confessione fide ueneratur et colit;	2. 10 (101. 20)
colo. Deum uerum ac uiuum, . . . adoro semper, et colo.	1. 7 (19. 23)
colui. ea, quae per stultitiam colui,	2. 13 (113. 7)
colunt. eorum, quos colunt, exempla perditionis insinuant;	2. 10 (102. 12)
COLONIA, Colone.	
Coloniae. corpora condidit cum multa gloria in ecclesia Coloniae ciuitatis iuxta Rhenum.	5. 10 (301. 14)
COLOR. color. Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5. 16 (318. 21)
coloris. margaritam omnis quidem coloris optimam inueniunt, id est et rubicundi, et purpurei, et iacintini,	1. 1 (10. 9)
et prasini, sed maxime candidi.	1. 1 (10. 12)
quibus tinctura coccinei coloris conficitur,	
COLVDANA VRBS, Coldingham, Berwickshire.	
Coludanae urbis. priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4. 25 (262. 22)
COLVDI VRBS, Coldingham, Berwickshire.	
Coludi Vrbe. intrauit monasterium . . . positum in loco, quem Coludi urbem nominant,	4. 19 (243. 30)
monasterium uirginum, quod Coludi Vrbe cognominant, cuius et supra meminimus, . . . flammis	4. 25 (262. 23)
absumentum est.	
COLUMBA, Saint (521–597), Abbot of Iona; biography written by Adamnan.	
Columba. uenit de Hibernia presbyter . . . nomine Columba Britanniam,	3. 4 (133. 8)
Venit autem Britanniam Columba,	3. 4 (133. 24)
Et si sanctus erat, ac potens uirtutibus ille Columba uester,	3. 25 (188. 15)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem,	5. 9 (297. 14)
Qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli uocatur.	5. 9 (297. 18)
Anno DLXV, Columba presbyter de Scotia uenit Britanniam,	5. 24 (353. 9)
Columba. De patre autem uestro Columba et sequacibus eius, . . . possem respondere;	3. 25 (187. 25)
Qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli uocatur.	5. 9 (297. 19)
Columbae. Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat.	5. 9 (297. 13)
dic illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5. 9 (297. 31)
Columbae. 'Habetis,' inquit, 'uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?'	3. 25 (188. 24)
Columbam. Columbam et successores eius uiros Deo dilectos, . . . diuinis paginis contraria . . . egisse	
credendum est?	3. 25 (187. 3)
Columcelli. Qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli	5. 9 (297. 19)
uocatur.	
COLUMBANVS, Saint (543–615), Abbot of Luxeuil; founded monasteries of Anegray, Luxeuil, and Bobbio.	
Columbanum. et Columbanum abbatem in Gallis uenientem nihil discrepare a Bretonibus . . . didicimus.	2. 4 (88. 3)
COLUMBANVS (d. 652X654), Colman mac Ui Telduib, Abbot of Clonard, and a bishop.	
Columbano. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	2. 19 (123. 1)
COLUMBIENSES, followers of Columba.	
Columbiensium. ex quibus est Adamnan, abbas et sacerdos Columbiensium egregius,	5. 21 (344. 8)
COLVMCELLI, see COLUMBA.	
COLVMNA. columna. Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat.	3. 11 (148. 21)
columnam. matutinis horis oriebatur, excelsam radiantis flammae quasi columnam praefers.	4. 12 (228. 31)
columnis. cincta parietibus, XII columnis sustentatur,	5. 16 (318. 2)
COMA. coma. donec illi coma cresceret, quo in coronam tondi posset;	4. 1 (203. 5)
COMEDO. comedet. Quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Israel, a die primo usque	
ad diem septimum.	5. 21 (335. 1)
comedet. mane comedet praedam et uespere diuidet spolia.	1. 34 (71. 20)
comedetis. "vii," inquit, "diebus azyma comedetis."	5. 21 (334. 30)
XIII ^a die mensis comedetis azyma usque ad diem XIII ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5. 21 (335. 22)
vii diebus azyma comedetis.	5. 21 (336. 32)
comedi. Si comedi bucellam meam solus,	2. 1 (77. 33)
comedimus. unde etiam cum esurimus, sine culpa comedimus,	1. 27 (56. 14)
comedit. et non comedit pupillus ex ea.	2. 1 (78. 1)
comeditis. vii diebus azyma comedetis [comeditis].	usar. 5. 21 (336. 32)
COMES. comes. Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1. 11 (24. 30)
Constantemque . . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1. 11 (25. 4)
si uita comes fuerit,	1. 29 (64. 2)
cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit.	2. 9 (98. 20)
iuxta quod mihi presbyter, qui comes itineris illi et cooperator uerbi extiterat, referebat,	3. 30 (199. 29)
Erat quippe in proximo comes quidam,	4. 10 (224. 23)
Interea comes, qui eum tenebat, mirari et interrogare coepit,	4. 22 (250. 26)
Tunc secreto aduocans eum comes, interrogauit eum intentius, unde esset,	4. 22 (251. 6)
Quod intuens comes, quare faceret, inquisiuit.	4. 25 (264. 19)
rogauit comes eum ad prandendum in domum suam ingredi.	5. 4 (287. 8)
comite. nam ab eodem comite proditum eum Osui . . . interfecit.	3. 14 (155. 19)
et rogatus a comite, intrauit epulaturus domum eius.	3. 22 (174. 1)
emitte partem eius non grandem, . . . a comite, ad cuius possessionem pertinebat;	4. 4 (213. 26)
Et constructo statim monasterio, iuuante etiam comite ac uicinis omnibus,	4. 4 (213. 30)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5. 4 (287. 7)
rogatus est ab eodem comite intrare ad ipsum de pueris eius,	5. 5 (288. 4)
comitem. inuentus est, . . . et ad dominum ipsorum, comitem uidelicet Aedilredi regis, adductus.	4. 22 (250. 6)
Dumque aliquanto tempore apud comitem teneretur,	4. 22 (251. 2)
comes. eamque et comes eius, ne paganorum possent societate pollui, . . . confirmaret.	2. 9 (98. 14)
comitibus. una cum omnibus, qui aderant, eius comitibus	1. 25 (46. 6)
Baptizatus est . . . cum omnibus, qui secum uenerant, comitibus ac militibus,	3. 21 (170. 13)
Habuerat enim unus ex his, . . . comitibus illicitum coniugium;	3. 22 (173. 28)
ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	4. 3 (210. 7)
stantibus his, qui secum aduenerant, comitibus,	4. 11 (226. 23)
comitis. celandus in domum comitis Hunualdi,	3. 14 (155. 17)
Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauerit.	5. 4 (286. 27)
'Villa erat comitis cuiusdam, qui uocabatur Puch,	5. 4 (286. 30)
dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5. 4 (287. 15)
Vt item puerum comitis orando a morte reuocauerit.	5. 5 (288. 1)
Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Addi,	5. 5 (288. 3)

COMESSATIO. comessionum. domunculae, . . . nunc in comessionum, potationum, fabulationum, et ceterarum sunt inlecebrarum cubilia conuersae,	4.25 (265.14)
COMETA. cometa. apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.29)
Anno dclxxviii, cometa apparuit;	5.24 (355.2)
cometae. apparuerunt cometae duae circa solem,	5.23 (349.5)
Anno dcccxxviii, cometae apparuerunt,	5.24 (356.14)
COMMITATVS. comitatu. Nullus ab altithroni comitatu segregat agni,	4.20 (248.33)
ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,	5.19 (325.26)
comitatu. Huius ergo comitatu rex sociatus Viltridum,	5.19 (323.33)
COMITOR. comitante. ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	4.2 (204.21)
eum die quadam de monasterio illo longius egressum, comitante secum uno de fratribus, peracto itinere redire.	4.25 (264.15)
comitantibus. uidit animam . . . comitantibus ac ducentibus angelis, ad caelum ferri.	4.23 (257.15)
comitantibus. comitantibus uirtutum operibus, suam defertur ad urbem.	1.21 (41.14)
comitarentur. ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.1 (282.16)
comitari. omnium lues scelerum comitari accelerauit;	1.14 (29.32)
COMMACVLO. commaculauerat. fidem Britanniarum feda peste commaculauerat.	1.17 (33.26)
COMMEMORATIO. commemoratiōem. uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.	3.25 (186.28)
COMMEMORO. commemorandum. quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere commodum [commemorandum] duximus.	uar. 4.30 (277.29)
commemorare. hoc tantum in praesenti commemorare satis sit,	4.28 (271.10)
commemorati. quam se Arelatensi episcopo fecisse commemorat,	1.28 (62.7)
commemoratis. Verum his de pascha succinet, ut petisti, strictimque commemoratis,	5.21 (342.1)
commemorauerit. Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.16 (317.9)
commemorauimus. uallum, quod Seuerum trans insulam fecisse commemorauimus,	1.11 (25.10)
Egbert, ut supra commemorauimus, ipso die paschae migravit ad Dominum;	5.23 (349.18)
commemoret. seu mala commemoret de prauis,	Praef. (5.13)
COMMENDATICIVS. a. um. commendaticia. et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis.	4.1 (203.13)
commendatiis. neque alicubi ueniens absque commendatiis litteris sui praesulis suscipiatur.	4.5 (216.15)
COMMENDATIO. commendatione. religiosi uiri nullius commendatione indigeant;	1.24 (44.4)
COMMENDO. commendabat. cuius doctrinam id maxime commendabat omnibus,	3.5 (135.23)
profusis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.30)
commendamus. Candidum . . . caritatis uestrae in omnibus commendamus.	1.24 (44.17)
commendando. lingua, . . . spiritum suum in manus eius commendando clauderet;	4.24 (262.18)
commendans. quaque digna laude commendans,	2.1 (78.8)
Qui benedicens illos ac Domino commendans,	3.15 (158.4)
atque ad utilitatem legentium memoriae commendans;	3.17 (161.17)
eosque, ubicumque poterat, amois per monasteria commendans,	4.26 (267.23)
commendans. Quarum se omnium precibus humiliter commendans,	3.8 (143.10)
commendare. et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriamque sequentium commendare curauit,	4.17 (239.3)
commendat. quae tam excellenter scriptura commendat:	5.21 (337.20)
quam lex maiore praee ceteris festiuitate memorabilem saepe numero commendat;	5.21 (338.5)
quam lex primitus et praecipue commendat,	5.21 (338.17)
commendatis. relictis regni negotiis, et cognato suo Egrece commendatis, . . . intraret monasterium,	3.18 (162.26)
commendato. ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum apostolorum . . . profectus est,	5.7 (294.7)
commendauerat. pro paruulis Christi, quos mihi in indicium suae dilectionis commendauerat,	2.6 (92.26)
commendauit. lunam xxi ^{am} , quam lex maxime celebrandum commendauit,	3.25 (186.30)
At ipse partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis,	4.16 (237.13)
commendent. dieiue fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendent,	4.3 (209.18)
COMMILITO (CONM-) commilitonibus. sed et de aliis commilitonibus ipsius, quisque legerit, inueniet.	3.19 (168.29)
Qui libenter a suis fratribus et commilitonibus suscepti,	3.23 (176.31)
COMMINVIO (CONM-) conuinuit. tanta hanc instantia, . . . conuinuit,	2.1 (76.11)
COMMISSVM. commissio. Qui auditio eius commissio dixit,	4.25 (263.17)
commissorum. hortabatur, ut uel tunc, antequam moreretur, paenitentiam ageret commissorum.	5.13 (311.19)
commissum. quod commissum, ubi ad cor suum rediit, grauissime exhorruit,	4.25 (263.11)
COMMITTIO. commistione. In carnis autem commistione uoluptas est;	1.27 (64.27)
COMMITTO. commiserat. negligentias, quas in pueritia siue infantia commiserat,	3.27 (193.7)
Siquidem in adolescentia sua sceleris aliquid commiserat,	4.25 (263.10)
commissi. eos quoque, qui sibi commissi [commissi] sunt,	uar. 5.21 (333.32)
commissa. quae alteri uidetur esse commissae;	1.27 (63.16)
commissam. Commisam namque sibi plebem, et orationibus protegebat adsiduis,	4.28 (273.14)
commissi. sed potius commissi uobis populi deuotionem plenius propagare.	2.18 (121.32)
commissi. ad haec obseruanda secum eos quoque, qui sibi commissi sunt, exemplis simul et auctoritate instaurant?	5.21 (333.32)
commissio. occisus est, commissio graui proelio,	3.9 (145.7)
commissum. nunquam ipsa . . . commissum sibi gregem et publice et priuatim docere praetermitterbat.	4.23 (256.20)
committere. proposuit . . . uerbum Dei aliquibus eorum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando committere;	5.9 (296.12)
committerent. uerbum fidei praedicando committerent.	1.22 (42.6)
committeret. offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum non minimam illi regendam committeret,	5.19 (324.9)
committimus. Britanniarum uero omnes episcopos tuae fraternitati committimus,	1.27 (53.23)
COMMIXTIO. commixtio. et carnis commixtio creandorum liberorum sit gratia,	1.27 (58.21)
commixtione. habent coniuges etiam de sua commixtione, quod defeant.	1.27 (58.30)
commixtionis. sed uoluntas dominatur in opere commixtionis,	1.27 (58.29)
COMMODO. commodare. ut ad dilatandum Christianam fidem incessabiliter non desistat operam commodare;	2.11 (105.6)
commodaret. ut pro ipso etiam, qui eis locum commodaret, consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	4.4 (213.28)
commodauit. atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transscribendam commodauit.	4.18 (242.7)
commodetis. tota uos propter Deum deuotione ad solaciandum, . . . commodetis.	1.24 (44.15)
COMMODOVS. a. um. commoda. Sed et alia, quae periclitanti ei commoda contigissent et prospera,	4.22 (252.1)
commodi. ac de ^{tas} naues utriusque commodi fieri imperauit;	1.2 (14.4)
commodi. aliquid commodi adlaturum putabant,	1.12 (27.16)
suis per haec infirmis multum commodi adferrent.	3.9 (145.20)
commodis. sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi iudicis repraesentens.	2.8 (97.1)
commodum. quae etiam huius historiae nostrae commodum duximus indere.	1.27 (48.13)

Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus.	2.18 (120.23)
quod et nos in hac historia ponere multis commodum duximus.	3.19 (165.15)
e quibus unum, . . . memoriae mandare commodum duximus.	4.14 (233.5)
in hac historia quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere commodum duximus.	4.30 (277.29)
e quibus aliqua memoriae tradere commodum duximus.	5.2 (283.6)
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huic historiae inserere commodum fore legentibus reor.	5.15 (317.6)
COMMODOVS, AVRELIVS (161-192), <i>Emperor of Rome: son of Marcus Aurelius.</i>	
Commodo, Aurelio, Marcus Antoninus Verus . . . regnum cum Aurelio Commodo fratre suscepit;	1.4 (16.5)
COMMONEO , <i>commonet</i> , collegam <i>commonet</i> , hortatur ueniosos,	1.17 (34.25)
COMMONITIO , <i>commonitionem</i> . Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram <i>commonitionem</i> non distulimus conferendam;	2.11 (105.14)
COMMOROR , <i>commoraretur</i> , contigit . . . ut in praefata mansione forte ipse cum uno tantum fratre, cui uocabulum erat Ouini, <i>commoraretur</i> ,	4.3 (207.26)
<i>commorari</i> , ubi prius uel bestiae <i>commorari</i> , uel homines bestialiter uiuere consueuerant.	3.23 (175.19)
<i>commorata</i> . Torcetyd, quae multis iam annis in eodem monasterio <i>commorata</i> ,	4.9 (222.2)
<i>commoratus</i> , et iii annos apud eum <i>commoratus</i> , adtonsus est ab eo,	5.19 (324.30)
COMMOWEO , <i>commoti</i> , ad ultimum furore <i>commoti</i> aiebant:	2.5 (91.25)
<i>commoto</i> , quoties aere <i>commoto</i> manum quasi ad feriendum minitans exerit,	4.3 (211.10)
<i>commotus</i> . His auditis, iudex nimio furore <i>commotus</i> ,	1.7 (19.31)
COMMUNE , <i>commune</i> , collecta magna synodo quaerebatur in <i>commune</i> ,	1.17 (34.3)
et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in <i>commune</i> deprecemur,	3.2 (129.7)
'Rogo,' inquam, 'dilectissimi fratres, . . . ut in <i>commune</i> omnes pro nostra fide tractemus;	4.5 (215.16)
'Vt sanctum diem paschae in <i>commune</i> omnes seruemus dominica post xiiii ^{um} lunam mensis primi.	4.5 (216.1)
placuit omnibus in <i>commune</i> , ut Kalenda Augustus . . . semel in anno congregemur.'	4.5 (216.23)
viii ^{um} capitulum in <i>commune</i> tractatum est:	4.5 (216.29)
His itaque capitulis in <i>commune</i> tractatis ac definitis,	4.5 (217.7)
COMMVNICO , <i>communicare</i> , nobis quoque <i>communicare</i> desiderastis,	1.25 (46.13)
neque in aliquo eis magis <i>communicare</i> quam paganis.	2.20 (125.19)
atque omnes <i>communicare</i> more solito praecipit;	4.14 (235.26)
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum <i>communicare</i> curauit;	5.22 (347.7)
<i>communicaret</i> , ut absque purgatione sacrosancta quis oblationi sacrosanctae <i>communicaret</i> ,	2.5 (91.24)
<i>communicent</i> , <i>communicent</i> omnes sacrificiis caelestibus,	4.14 (235.8)
COMMVNIO , <i>communione</i> . Non . . . sacri corporis ac sanguinis Domini <i>communione</i> priuandi sunt,	1.27 (51.23)
corporis et sanguinis Domini <i>communione</i> priuandi sunt;	1.27 (51.33)
<i>communio</i> is, aut sacrae <i>communio</i> is sacramenta percipere?	1.27 (53.32)
uel etiam ad mysterium <i>communio</i> is sacrae accedere?	1.27 (54.1)
Sanctae autem <i>communio</i> is mysterium . . . percipere non debet prohiberi.	1.27 (56.8)
etiam sacrae <i>communio</i> is mysterium ualet accipere,	1.27 (59.18)
percepto uiatico sacrosanctae <i>communio</i> is,	4.23 (256.28)
COMMVNIO (CONM-) , <i>communitum</i> , crebris insuper turribus <i>communitum</i> ,	1.5 (17.2)
COMMVNIS , e. <i>commune</i> , nisi de eo bono, quod <i>commune</i> cum omnibus habent,	1.31 (67.5)
Cum . . . mansionem angustam . . . id est oratorium et habitaculum <i>commune</i> , construxisset,	4.28 (271.23)
<i>commune</i> m. Candidum praeterea presbyterum, <i>commune</i> m filium, . . . commendamus.	1.24 (44.15)
si <i>commune</i> m fratrem Augustinum episcopum ad uos uenire contingerit,	1.28 (62.14)
ut . . . <i>commune</i> m euangelizandi gentibus pro Domino laborem suscipiant,	2.2 (81.16)
<i>commune</i> m, sed de priuata ad <i>commune</i> m, de temporali ad aeternam laetitiam reuocantur,	4.31 (66.29)
<i>communes</i> , monasterio . . . in earum, quae ad <i>communes</i> usus pertinent, rerum prouidentia praefuit.	1.10 (224.10)
<i>communi</i> . <i>Communi</i> autem uita uiuentibus iam de faciendis portionibus, . . . quid erit loquendum?	1.27 (49.11)
ciuitatem quoque Hrofi, . . . <i>communi</i> clade absumsit.	4.12 (228.12)
<i>communi</i> , et hoc esse tutius <i>communi</i> consilio decernebant.	1.23 (42.28)
<i>communi</i> autem consilio, et concordia actione	1.29 (64.9)
Decretumque est <i>communi</i> consilio, quia satius esset,	2.5 (91.31)
<i>communia</i> , sed erant eis omnia <i>communia</i> ,	1.27 (49.2)
omnibus essent omnia <i>communia</i> , quam nihil cuiusquam esse uideretur proprium.	4.23 (254.12)
in quibus nullus eorum ex his, quae possidebant, aliquid suum sese dicebat, sed erant eis omnia <i>communia</i> ,	4.27 (271.2)
<i>communis</i> , fit <i>communis</i> omnium dolor,	1.21 (40.25)
<i>communis</i> , quae meditatione scripturarum ceteris omnibus est facta <i>communis</i> .	1.1 (11.17)
COMMVNITER , et hanc ab omnibus <i>communitur</i> esse sequendam;	3.25 (183.32)
et his, quae Angli praeparauerant, <i>communitur</i> uti desiderant;	4.4 (213.20)
COMMVNITIO , <i>communitionem</i> . Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram <i>communitionem</i> [communitionem] non distulimus conferendam;	2.11 (105.14)
COMMVTO (CONM-) , <i>commutari</i> , ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant <i>commutari</i> ;	1.30 (65.12)
<i>commutatae</i> , ecclesias, quae ex fanis <i>commutatae</i> sunt,	1.30 (65.20)
<i>commutasse</i> . <i>Commutasse</i> magis sceptrorum insignia credas,	5.7 (293.29)
COMPAGES (CONP-) , <i>conpage</i> , quos eatenus materiae <i>conpage</i> uobis deos fabricastis,	2.10 (103.7)
<i>conpagibus</i> , inuenerunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum <i>conpagibus</i> multo dormienti quam mortuo similis;	4.30 (276.20)
COMPAGINO (CONP-) , <i>conpaginatae</i> , prouinciae, . . . in unam sunt pacem, et uelut unum <i>conpaginatae</i> in populum.	3.6 (139.1)
COMPARATIO (CONP-) , <i>comparatione</i> , in cuius <i>comparatione</i> sol meridianus uideri posset obscurus,	4.7 (220.7)
lux illa . . . in <i>comparatione</i> eius, quae nunc apparuit, lucis, tenuissima prorsus uidebatur,	5.12 (308.2)
<i>comparationem</i> , ad <i>comparationem</i> eius, quod nobis incertum est, temporis,	2.13 (112.6)
COMPARO (CONP-) , <i>comparandus</i> , ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis <i>comparandus</i> uideretur,	1.34 (71.13)
Bertuald, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus, . . . tanetsi praedecessori suo minime <i>comparandus</i> ;	5.8 (295.24)
<i>comparare</i> , cui gratiam Spiritus Sancti <i>comparare</i> uolenti dicit idem Petrus:	5.21 (342.33)
<i>comparata</i> . Quae post biennium <i>comparata</i> possessione x familiarum in loco,	3.24 (179.3)
<i>comparent</i> , aut externorum sibi uiuorum amicitiam <i>comparent</i> .	4.25 (265.21)
<i>comparuerunt</i> , et me relicto nusquam <i>comparuerunt</i> .	3.11 (150.21)
COMPELLO (CONP-) , <i>compellit</i> , aut exhiberi mysterium . . . ipsa necessitas <i>compellit</i> .	1.27 (60.15)
<i>compellitur</i> , atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere <i>compellitur</i> ;	4.28 (272.30)
<i>compellor</i> , 'quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis <i>compellor</i> ;	3.13 (153.3)
<i>compulisset</i> , nisi si maior forte necessitas <i>compulisset</i> ,	3.5 (136.1)
<i>compulit</i> , adulescentem beatus Germanus sedere <i>compulit</i> ,	1.21 (40.28)
Sed dices: Illam infirmitas <i>compulit</i> ;	1.27 (55.28)
quia nimirum sanctum esse uirum <i>compulit</i> , atque equo uehi, quo esset necesse, <i>compulit</i> .	4.3 (206.30)
<i>compulsus</i> , Augustinus, iusta necessitate <i>compulsus</i> , flectit genua	2.2 (82.7)
COMPERIO (CONP-) , <i>conpererat</i> , quos in obseruatione sancti paschae errasse <i>conpererat</i> ,	2.19 (122.14)
quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter petitos, fama iam uulgante, <i>conpererat</i> ;	3.19 (166.15)
<i>conperit</i> , unde eam, quia liquido <i>conperit</i> , indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	1.22 (252.12)

'Vitam,' inquit, 'illius, . . . per omnia episcopo dignam esse conperi.	5.6 (280.12)
conperit, quia nimirum sanctum esse uirum conperit,	4.3 (206.20)
Quod ille ubi conperit, ecclesiam uidelicet suam rebus ablatis omnibus depopulatam,	4.12 (228.13)
Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperit, misit,	5.10 (301.12)
mox ut conperit Vilbrord datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi,	5.11 (301.20)
quia catholicum eum esse conperit,	5.19 (325.12)
conperimus. partim reuerentissimi abbatis Esi relatione conperimus.	Praef. (7.18)
Nec immerito, quia nullum, ut conperimus, fidei Christianae signum, . . . erectum est,	3.2 (130.4)
hoc . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (184.28)
conperisset. Sed cum nihil tale illum habere uel habuisse ueraciter conperisset,	4.1 (204.3)
conperit. Qui ubi prosperatum ei opus euangelii conperit,	3.22 (172.32)
Quod ubi rex Vulfheri conperit,	3.30 (199.24)
conperta. Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.27 (54.2)
conpertum. 'Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?'	4.25 (265.24)
conpertus. ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	5.15 (316.27)
COMPESCO (CONP-). conpescat. ut saepe malum, quod aduersatur, portando et dissimulando conpescat.	1.27 (51.30)
et quae sunt Creatoris nostri iussioni contraria, ab episcoporum moribus conpescat.	1.27 (53.9)
conpescuit. ac mox funditus quiescens, flammis pariter sopitis atque extinctis, conpescuit.	2.7 (94.31)
COMPETO (CONP-). competente. Cumque post haec hora competente consideremus ad mensam,	5.3 (286.7)
competentes. in transgressores dignas et competentes punitiones proposuit.	3.8 (142.11)
competenti. ibique hora competenti membra dedisset sopori,	4.24 (259.21)
competentibus. et per aliquod tempus, . . . horis competentibus solitarius sederet,	2.12 (110.26)
COMPLANO (CONP-). complanat. in modum aequoris natura complanat,	1.7 (20.32)
COMPECTOR (CONP-). compectimini. in abditio cordis amplectimini [compectimini],	uar. 5.21 (344.26)
compector. Haec in praefato antistite multum compector et amo,	5.27 (161.30)
COMPLEO (CONP-). compleant. sicutque diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada	
totam compleant,	5.21 (338.7)
compleat. ut circuitus eius quadragies octies LXXX milia compleat.	1.1 (9.9)
longissima dies siue nox xv, breuissima viii compleat horas.	1.1 (11.10)
compleatis. ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae com-	
pleatis;	2.2 (83.19)
complens. Et ipse ergo, . . . adtonsus, et in monachico uitam habitu complens,	5.19 (322.15)
complere. nec supplicantium sibi desideria uel uota complere.	1.7 (19.28)
petiit presbyterum suum Cynibillum, . . . pia coepta complere.	3.23 (176.4)
completet. Et cum orationem completet, simul tumida aequora placauit;	5.1 (282.13)
completset. cum postulatum completset ministerium,	5.5 (288.3)
completa. iter faciens iuxta ipsum locum, in quo praefata erat pugna completa;	3.10 (147.1)
ordinatio decreta, . . . in ipsa sollempnitate paschali completa est	4.28 (273.2)
quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est.	5.21 (341.3)
completa. ministerio persoluto, deuotione completa,	1.7 (21.8)
Nam die dehinc tertio, completa hora nona, . . . emisit spiritum.	4.11 (226.29)
'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3 (286.16)
completa. Quae cuncta, ut praedixerat antistes, ex ordine completa sunt;	3.15 (158.11)
completam, a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^m eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.21 (335.15)
id est post completam diem eiusdem mensis xiii ^m ,	5.21 (340.30)
completis. completis in pace diebus officii sui,	2.3 (86.20)
quibus completis statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae . . . relinquere,	3.8 (144.16)
completis annis episcopatus sui xvii erat in uilla regia	3.17 (159.26)
Completis autem tribus annis post interfectionem Pandan regis,	3.24 (180.17)
completo. donec completo unde lx annorum numero,	3.24 (179.7)
completo. Quo completo annorum curriculo occisus est,	3.9 (145.6)
completum. quicquid a uobis fuerit in eius admonitione completum.	1.23 (43.17)
Sicque completum est praesagium sancti pontificis Augustini,	2.2 (84.30)
qui se hoc ab ipso Vtta presbytero, in quo et per quem completum est, audisse perhibebat	3.15 (158.26)
Quod quidem ita, ut dictum ei erat, opere completum est.	4.3 (210.1)
Quod ita utrumque, ut ex uisione didicit, completum est.	4.11 (226.28)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuuante completum est.	5.7 (292.22)
Quod ita completum est.	5.10 (301.7)
completum. coeptumque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium completum non	
omisit;	5.4 (287.28)
cum ipse uiderim iudicium meum iam esse completum.	5.14 (314.24)
completur. Quae a uespera xiiii ^{ae} diei incipit, et in uespera xxi ^{ae} completur.	5.21 (336.4)
compleuit. Hoc autem bellum quarto imperii sui anno compleuit.	1.3 (15.17)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidem felicitate compleuit.	3.30 (199.23)
xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata compleuit.	4.23 (232.23)
multis cum lacrimis et magna compunctione antistes lingua etiam tremante compleuit,	4.30 (277.15)
ibique uitam in Deo digna conuersatione compleuit.	5.6 (292.8)
Benedictus coeptum iter nauiter Romam usque compleuit.	5.19 (324.3)
quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione compleuit.	5.19 (326.17)
gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, ceterisque caeli ciuibus compleuit.	5.22 (347.32)
COMPLEX (CONP-). complex. praeter hos tantum et obstinationis eorum complex. . . contra totum	
orbem stulto labore pugnant.	3.25 (184.29)
COMPLEXVS (CONP-). complexum. ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret	3.24 (179.8)
COMPLURES (CONP-), a. complures. urbes aliae complures in foedus Romanorum uenerunt.	1.2 (14.25)
COMPONO (CONP-). conpone. quieti membra simul et animum conpone.	2.12 (110.3)
conponere. et dissolutam mihi emicranii iuncturam conponere atque alligare iussit.	5.6 (291.25)
conponit. Quo in loco nouum conponit exercitum ipse dux agminis.	1.20 (39.2)
conponitur. et ecclesia . . . frondibus contexta conponitur,	1.20 (38.21)
conposita. Conposita itaque insula securitate multiplici	1.20 (39.22)
conposita. neque enim possunt carmina, quamuis optime conposita, ex alia in aliam linguam ad uer-	
bum . . . transferri.	4.24 (260.8)
conposita. et haec metro ac uersibus constat esse conposita.	4.20 (247.8)
conpositis. atque animis omnium fidei puritate conpositis,	1.18 (36.23)
conpositis. conpositis omnibus,	1.21 (41.9)
hoc ipse . . . uerbis poeticis maxima suauitate et compunctione conpositis, in sua, id est Anglorum,	
lingua proferret.	4.24 (259.1)
conposito. Qui uidelicet Columba nunc a nonnullis conposito a cella et Columba nomine Columcelli	
uocatur.	5.9 (297.19)
compositum. uexillum eius super tumbam auro et purpura compositum adposuerunt,	3.11 (148.30)
et mane rediens, optimo carmine, quod iubebatur, compositum reddidit.	4.24 (260.24)
compositus. Sed per industriam Eusebii, . . . distinctius in ordinem compositus est;	5.21 (341.12)
conposuerat. lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,	4.24 (262.16)

conposui, sicut in libro, quem de temporibus composui, manifestissime probaui;	3.17 (161.13)
conposuimus, quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . elegiaco metro composuimus;	4.20 (247.6)
conposuit. Alium quoque librum composuit egregium, Sed et omelias euangelii numero XL composuit, de necessariis ecclesiae causis utilimum composuit, postulata aqua, ipsa lauit faciem, crines composuit, membra in quietem omnia composuit.	2.1 (321.7)
quam tamen . . . de robore secto totam composuit, atque harundine textit;	2.1 (77.2)
quem in exemplum Sedulii geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	3.9 (146.23)
Cuius computum paschalis Theophilus . . . in centum annorum tempus Theodosio imperatori composuit.	3.11 (150.11)
COMPOS, potis. compos. In quibus omnibus cum sui uoti compos esset effectus, ad praedicandum rediit.	3.25 (181.8)
COMPREHENDO (CONP-). comprehendam, ut breuiter multa comprehendam,	5.12 (306.27)
comprehendat, ut non amplius tota sacra sollemnitas, quam XII tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat;	5.21 (338.33)
comprehendere, forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, minitabantur me comprehendere, comprehendit. Quae disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel debeat.	1.18 (36.15)
comprehendit, capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulsam manibus comprehendit,	5.21 (341.20)
successor eius Cyrillus seriem xc et v annorum in quinque decennouenalibus circulis comprehendit;	5.17 (319.29)
comprehensa. Haec de opusculis excerpta . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermonibus, . . . historici indere placuit.	1.15 (32.29)
comprehensi, nonnulli de miserandis reliquiis in montibus comprehensi,	2.10 (100.29)
comprehendere, ut haec nulla ingenii sagacitas, quanta sit, comprehendere dissereque sufficiat;	4.25 (266.1)
COMPRESBYTER (CONP-). presbyter. Quae mihi cuncta sic esse facta reuerentissimus meus presbyter Aedgils referebat,	1.18 (36.21)
COMPRIMO (CONP-). compressa. Compressa itaque peruersitate damnabili,	3.11 (149.31)
comprimere, et motus eius insanos comprimere conati nequaquam ualebant,	4.32 (280.20)
aliquandiu tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	
COMPVGNO (CONP-). compugnantes. bini aestus oceani, . . . sibimet iniucem cotidie compugnantes	4.16 (238.19)
occurrunt ultra ostium fluminis Homelea,	
COMPVNCTIO (CONP-). conpunctione, hoc ipse . . . uerbis poeticis maxima suauitate et conpunctione	4.24 (259.1)
compositis, in sua, id est Anglorum, lingua proferret.	4.30 (277.14)
multis cum lacrimis et magna conpunctione antistes lingua etiam tremante compleuit,	5.17 (319.9)
quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et conpunctione pauefacere dicitur.	3.19 (167.13)
conpunctionis, qui propter desiderium conpunctionis interrogabant,	4.28 (273.26)
erat gratia conpunctionis semper ad caelestia suspensus.	3.27 (193.3)
COMPVNGO (CONP-). conpunctus, et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis ablauit,	4.12 (228.4)
tandem superni regni amore conpunctus reliquit,	4.25 (264.11)
quod causa diuini timoris semel ob reatum conpunctus coeperat,	2.2 (81.20)
COMPVTATIO. computatio. quae computatio LXXXIII annorum circulo continetur.	
COMPVTO (CONP-). computandas. Sed ne putaremus easdem VII dies a XIII ^{am} usque ad XX ^{am} esse com-	5.21 (334.33)
pu andas, continuo subiecit:	3.1 (128.14)
computantibus. Vnde cunctis placuit regum tempora computantibus,	5.21 (335.16)
computari, a XV ^a die mensis primi usque ad XXI ^{am} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.21 (335.29)
computauerimus. Sin autem, . . . a uespera die XIII ^{am} usque ad uesperam XXI ^{am} computauerimus,	3.25 (187.18)
computauit. Ille sic in pascha dominico XIII ^{am} lunam computauit,	5.21 (338.30)
COMPVTVS. computo. Qui utrique non solum in definitione et computo lunaris aetatis, . . . falluntur.	2.19 (122.18)
computos, neue contra paschales computos, . . . aliud pascha celebrarent.	5.19 (324.25)
computum, computum paschae rationabili, et alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accom-	5.21 (339.1)
moda, . . . perceptit;	5.21 (339.16)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5.21 (341.7)
Cuius computum paschalis Theophilus Alexandri praesul . . . composuit.	2.19 (124.1)
computus. Hic autem, . . . computus paschae decennouenali circulo continetur;	5.1 (282.3)
CONAMEN. conamen. Nam quis non exeretur superbum eorum conamen et impium,	2.11 (105.30)
conamine, si forte uel ipsam, de qua egressi eramus, insulam aliquo conamine repetere possemus,	3.16 (159.9)
CONATVS. conatibus, et summis conatibus duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum	2.19 (123.32)
insinuatione mollire	5.6 (290.11)
CONBVRRO. conburrere. inlato igne conburrere urbem nisus est.	1.29 (63.24)
conbusta, et hortamur, ne, quorum arma conbusta sunt, apud uos eorum cineres suscitantur.	1.23 (43.19)
CONCAVVS, a, um. concauum, dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiore impetu trans-	1.27 (56.6)
siliret,	1.29 (63.25)
CONCEDO. concedamus, ad sola missarum sollemnia agenda concedimus [concedamus],	4.13 (230.20)
concedat, et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat;	4.18 (241.15)
concedatur, cur non concedatur cunctis mulieribus,	2.8 (96.25)
concedemus, ad sola missarum sollemnia agenda concedimus [concedemus],	2.1 (80.30)
concedente. Itaque episcopus, concedente, immo multum gaudente rege, primos provinciae duces . . . ab-	2.17 (120.2)
luebat;	3.13 (153.26)
quo concedente et possessionem terrae largiente, ipsum monasterium fecerat.	2.18 (121.28)
concedentes, concedentes etiam tibi ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, . . . celebrare;	2.2 (82.3)
concedere, etsi pontifex concedere illi, quod petierat, uoluit,	3.23 (175.26)
quam pro tantarum prouinciarum spatiis, . . . sumas inuitati concedere,	2.10 (101.22)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	2.10 (101.22)
concederemus, ut haec uobis concederemus,	1.29 (63.24)
concederent. Quod cum aduersarii, inuiti licet, concederent,	1.27 (58.31)
concederet, ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet,	1.27 (59.28)
concederetur, quia eius dispositione omnium praelatio regnorum conceditur [concederetur],	1.27 (56.6)
concedetur, quia eius dispositione omnium praelatio regnorum conceditur [concedetur],	1.27 (56.6)
concedimus, usum tibi pallii in ea ad sola missarum sollemnia agenda concedimus,	2.10 (101.22)
concedit. Hoc enim eis concedit sancta praedictio,	1.32 (68.2)
et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.20 (39.17)
conceditur, quod uni personae infirmanti conceditur,	4.24 (260.19)
cur non concedatur [conceditur] cunctis mulieribus,	uar. Praef. (5.20)
quia eius dispositione omnium praelatio regnorum conceditur.	4.16 (238.3)
concessa, per bona, quae uobis concessa sunt,	4.24 (258.26)
concessae, et uictoriae concessae otiosus spectator efficitur.	3.8 (143.22)
concessam. Visumque est omnibus caelestem ei a Domino concessam esse gratiam.	1.27 (58.32)
concessit, eis, quibus te regendis diuina praefecit [concessit] auctoritas,	1.21 (41.18)
Concessit rex,	
concessum. Quod in monasterio eius fuerit frater, cui donum canendi sit diuinitus concessum	
CONCENTVS. concentus, multi . . . iam manifeste se concentus angelorum psallentium audisse referant,	
CONCESSIO. concessione, et tamen de ipsa concessione metu animum concutit.	
CONCIDO. concidit, cum quo simul Hesperium concidit regnum.	

CONCILIVM. concilio. tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt:	3.5 (137.9)
Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, . . . sacerdotem:	3.5 (137.13)
Cedd, . . . qui et interpres in eo concilio uigilantissimus utriusque partis extitit.	3.25 (183.25)
Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouiter, sed confirmatum est,	3.25 (186.12)
et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio in tempore Iustiniani minoris	4.17 (240.10)
quae quondam ipso praesente in urbe atque in eodem concilio . . . acta est.	5.19 (327.25)
ut ipsum in concilio, quod congregarat, episcoporum, . . . residere praeciperet.	5.19 (328.13)
concilium. qui ad praefatum ituri concilium	2.2 (82.24)
cuius anno regni m ^o . Theodorus cogit concilium episcoporum,	4.5 (214.22)
CONCINNO. concinnant. quae unitati catholicae et apostolicae ecclesiae concinnant,	5.21 (345.13)
CONCIPIO. conceperat. Nec distulit, quin continuo, quod mente conceperat, expleret.	4.10 (225.1)
conceptit. Quo affectus incommodo, conceptit utillimum mente consilium,	4.31 (278.18)
concepta. diuturna meditatione concepta,	1.17 (35.15)
conceptam. qui conceptam misericordiam ad diuinam clementiam contulerunt;	1.21 (40.26)
conceptum. Qui enim in iniquitatibus conceptum se nouerat,	1.27 (58.3)
conceptus. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,	1.27 (58.2)
Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.	2.19 (124.6)
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,	2.19 (124.10)
concepit. conceptit [concepit] utillimum mente concilium,	uar. 4.31 (278.18)
CONCITO. concitabant. concitant [concitabant] procellas,	uar. 1.17 (34.14)
concitant. concitant procellas,	1.17 (34.14)
concitatis. At cum saepius uis atque illuc, spectante me et episcopo, concitatis in cursum equis reuert-	5.6 (290.4)
rentur;	4.3 (209.4)
CONCITVS, a, um. concitus. Introiuit ille concitus, cui dixit antistes:	1.26 (47.27)
CONCIVIS. conciuces. quasi conciuces sibi regni caelestis, amplectetur.	1.20 (39.10)
CONCLVDO. conclusa. clamorem repercusso aere montium conclusa multiplicat;	3.25 (188.29)
concluit. At ille ita concluit:	4.9 (223.27)
Dixit, et, sicut antea, parum silens, ita sermonem concluit:	4.24 (261.15)
unde et pulchro uitam suam fine concluit.	5.12 (306.30)
conclusus. Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illucque oculis	3.29 (197.20)
circumferrem,	
CONCLVISO. conclusione. ut . . . educeres de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	5.21 (342.18)
CONCOEPIIT. see CONCIPIO.	2.2 (81.26)
CONCORDO. concordabat. quorum tamen intus conscientia in parili uirtutum sibi gratia concordabat.	4.4 (213.16)
concordant. quae per orbem sibi in Christo concordant,	5.21 (340.24)
concordare. Qui cum inuicem concordare non possent,	3.25 (186.33)
concordat. concordat autem eis, qui sine praeueniente gratia Christi se saluari posse confidunt;	1.29 (64.9)
concordatis. incelebratione . . . neque Iohanni, neque Petro, neque legi, neque euangelio concordatis.	4.23 (258.4)
CONCORS. cordis. concordi. communi autem consilio, et concordi actione	1.8 (22.24)
concordia. Pulchraque rerum concordia procuratum est diuinitus,	1.27 (55.6)
CONCVBINA. concubina. filium ex concubina Helena creatum	3.22 (172.1)
CONCVBITVS. concubitum. Ad eius uero concubitum uir suus accedere non debet,	1.27 (57.21)
CONCVLCO. conculcata. et pedibus conculcata in terram uerterentur.	3.8 (144.21)
CONCVPISCENTIA. concupiscentiae. nisi prius ignis concupiscentiae a mente deferueat,	1.27 (57.20)
ut a corruptione concupiscentiae carnalis erit immune;	5.21 (343.12)
concupiscentiae. inlicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectationem coniungitur;	uar. 5.21 (343.12)
concupiscentis. doceatur se quoque carnem suam cum utilis et concupiscentis crucifigere debere;	2.1 (78.22)
concupiscentis. doceatur se quoque carnem suam cum utilis et concupiscentis [concupiscentis] crucifigere	1.30 (65.15)
debere;	4.27 (269.20)
CONCVPISCO. concupiscat. ac totis desideriis ad aeternitatis gratiam uenire concupiscat.	5.14 (314.8)
CONCVRRO. concurrat. ad loca, quae consuevit, familiarium concurrat.	3.14 (156.3)
concurrabant. aliqui etiam tempore mortalitatis, . . . ad erratica idolatriae medicamina concurrebant;	2.17 (120.3)
concurrere. quam ad . . . audiendumque cum fratribus uerbum uitae concurrere consueuerat.	1.19 (37.15)
concurrerent. et undique ad eius ministerium de cunctis prope prouinciis uiri etiam nobilissimi con-	1.22 (41.30)
currebant.	2.1 (75.11)
CONCVRSVS. concursus. ut in omnibus deuotioni uestrae nostrum concursus, et iuxta desideria prae-	1.27 (60.19)
beremus.	1.27 (58.32)
concursum. Concursus omnium ad antistitem conuolauit,	1.1 (10.7)
CONCVTIO. concussa. cuncta ueritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subuersa sunt,	5.21 (345.2)
concussam. concussamque saeculi actibus mentem . . . roboraret alloquium,	5.21 (344.4)
concusserit. si tamen dormientis mentem turpi imaginatione non concusserit.	1.21 (40.22)
concuit. et tamen de ipsa concessione metu animum concuit.	5.21 (339.30)
CONCYLIVS (-IVM?). concyliorum. exceptis uariorum generibus concyliorum;	uar. 5.21 (344.4)
CONDECET. condecet. sic etiam morem habitus te imitari condecet.	5.19 (327.22)
CONDEMNO. condemnandos. quasi eos, qui hanc tonsuram habent, condemnandos iudicem,	5.12 (305.24)
condemnans. inquirunt auctores, inuentosque condemnant.	2.18 (121.30)
condemnatis. condemnatis siue emendatis haereticis,	2.1 (74.22)
condemnatos. quasi eos, qui hanc tonsuram habent, condemnandos [condemnatos] iudicem,	2.17 (119.8)
condemnatus. ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, facerent recipi.	1.1 (12.13)
CONDENSO. condensatae. Quas cum intraremus, in tantum paulisper condensatae sunt, ut nihil praeter	1.15 (31.11)
ipsas aspicerem,	1.17 (35.23)
CONDESCENDO. condescendere. longa terrarum marisque interualla, . . . ad haec nos condescendere	1.25 (45.23)
coegerunt,	4.4 (213.27)
CONDESCENSIO. condescensione. Cumque se pro condescensione multorum ad exteriora sparsisset,	5.16 (317.23)
CONDICIO. condicio. eique, quod humana ualeat condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	4.1 (202.29)
condicione. ea solum condicione dare consenserunt,	1.7 (20.7)
ea condicione, ut hi pro patriae pace . . . militarent,	4.25 (264.2)
adstabant partes dispari condicione dissimiles;	4.25 (264.9)
quam ea condicione a parentibus acceperat,	1.7 (21.29)
ea condicione addita, ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	3.8 (142.12)
primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum ad ecclesiam Constantinianam,	4.6 (219.5)
condicionibus. his tamen condicionibus interpositis, ut ipse eum perduceret Britanniam,	5.19 (330.17)
condicionis. utriusque sexus, condicionis diuersae et aetatis,	2.4 (88.9)
CONDICTVM. dictum. neque ultra ad eum iuxta suum dictum rediit.	5.12 (310.7)
semper ex eo tempore, iuxta condictionem eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	3.27 (193.28)
CONDIGNVS, a, um. condigna. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extracta.	
Cuius filia Earengote, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	
condignam. condignam se in omnibus episcopo fratre, . . . praebuit;	
Ac thecam et rutilo his condignam condidit auro;	
condignas. Misit idem Laurentius . . . Brettonum sacerdotibus litteras suo gradu condignas,	
condignis. qui nunc episcopalem Lindisfurnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruat.	
acceptumque sacerdotii gradum condignis ornans actibus,	

acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse consecrabat actibus.	5.1 (281.7)
condignum. in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	4.26 (267.30)
Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum condignum recondita sunt.	5.10 (301.9)
CONDITIO. conditionis. anno milesimo CLXIII suae conditionis,	1.11 (25.6)
CONDITOR. conditore. de omnibus prophetatum gentibus, quod sint crediturae in Christo omnium conditore.	3.29 (197.24)
quasi missam a Deo conditore plagam per incantationes . . . cohibere ualerent.	4.27 (269.21)
conditori. in quo toto tempore nunquam ipsa uel conditori suo gratias agere. . . praetermittebat.	4.23 (256.19)
conditoris. Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2.17 (119.3)
omnibus. . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	3.13 (154.1)
ut apud misericordiam pii Conditoris impetraret, se a tantis tamque diutinis cruciatibus absolui.	4.9 (223.6)
ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus, quos nunquam audierat.	4.24 (259.31)
lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,	4.24 (262.16)
ubi liberius continuus in orationibus famulatus sui conditoris uacaret.	5.12 (310.11)
CONDO. condere. tot eum ac tanta condere uolumina potuisse,	2.1 (77.4)
conderentur. ut apud se eadem sanctae ac Deo dilectae reliquiae conderentur.	3.11 (148.26)
ut ossa . . . transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis, unoque conderentur in loco;	4.10 (224.15)
condi. partem uero in ecclesia, cui praerant, reliquit, et in secretario eius conditi praecipit.	3.26 (190.18)
cui etiam loculus iam tunc erat praeparatus, in quo defunctus condi deberet.	5.5 (288.9)
condidit. quae cuncta solo uerbo praereptionis suae condidit et creauit, caelum uidelicet et terram,	2.10 (101.9)
et accipiens inligatum panno condidit in capella, et rediit.	3.11 (149.17)
et . . . in regia uero ciuitate manus cum brachiis condidit.	3.12 (152.4)
et adducta ad se eorum corpora condidit cum multa gloria	5.10 (301.13)
Ac thecam e rutilo his condignam condidit auro;	5.19 (330.17)
condita. ubi et Berota regina condita est.	2.5 (90.8)
et in ipso ecclesiae loco, ubi desiderabat, condita.	3.8 (144.14)
ac si eodem die fuisset defuncta, siue humo condita;	4.19 (245.11)
condita. anno ab Vrbe condita DCCXIII.	1.2 (13.21)
Anno autem ab Vrbe condita DCCXVIII	1.3 (15.4)
condita. Ossa igitur illius translata et condita sunt in monasterio.	3.12 (151.32)
atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt.	3.17 (160.15)
condito. quo mox condito dant fortia segni populo monita,	1.12 (27.25)
conditum. quod ab ipsis conditum Laestingaeu cognominatur, monasterii,	Praef. (7.14)
conditurus. pretiosa ibidem munera conditurus;	1.18 (36.27)
conditus. Conditus est autem in ecclesia beati doctoris gentium,	4.11 (227.16)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	4.26 (267.30)
CONFABVLOR. confabulari. cum parum consedisset, ac de supernis iudiciis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.4)
CONFERO. collata. pro quorum tibi salute collata sunt.	1.31 (67.16)
conferebat. bons, quae genti suae consulendo conferebat,	2.5 (90.10)
conferebam. Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram commonitionem non distulimus conferendam;	
conferentes. conferentes ad inuicem,	2.11 (105.14)
conferre. et cum suis primatibus, quos sapientiores nouerat, curauit conferre,	2.2 (83.24)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem . . . Osualdi, . . . conferre dignata est.	2.9 (100.11)
non enim mihi aliquid utilitatis aut salutis potes ultra conferre.	4.14 (234.27)
atque huius gustum siue asperionem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre;	5.13 (311.30)
conferrent. illi militantiibus debita stipendia conferrent.	5.18 (320.21)
conferret. simul et necessarias in diuersis speciebus possessiones conferret.	1.15 (31.13)
conferri. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus;	1.26 (47.33)
conlata. Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidem sederet gaudis quidem de conlata sibi consolatione,	2.10 (101.31)
illud etiam clementer conlata suae pietatis munificentia tribuit.	2.12 (107.30)
Osuium. . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam;	2.18 (120.27)
conlata. multa uenalia in forum fuissent conlata,	3.24 (178.22)
conlatum. Hocque etiam illa uobis repensatione conlatum est,	2.1 (79.30)
conlatum. Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum munere mystica regenerationis uestrae purgatio patenter innuit.	2.8 (96.1)
conlatum. Verum adhuc cum amicis principibus et consiliariis suis sese de hoc conlatum esse dicebat.	2.11 (104.21)
contulerunt. tantum pauentibus fiduciae contulerunt,	2.13 (111.13)
qui conceptam misericordiam ad diuinam clementiam contulerunt;	1.20 (38.13)
contulisti. quibus uidelicet artificium humanum adaccommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	1.21 (40.26)
contulit. ac mundo spem resurrectionis contulit,	2.10 (102.24)
et ipse perplura catholicae observationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	3.25 (185.26)
CONFERTISSIMVS, a. um. confertissimum. omnibusque rebus confertissimum.	3.28 (195.27)
CONFESSIO. confessio. uersalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	1.2 (14.29)
confessione. et pro Christi confessione occisus est;	2.8 (96.20)
humanum genus. . . salutifera confessione fide ueneratur et colit;	1.27 (51.13)
quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.10 (101.20)
hilaris confessione largitori omnium bonorum Deo,	2.11 (104.25)
quo praecoccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	2.11 (106.20)
Acca cantator erat peritissimus, . . . et in catholica fidei confessione castissimus,	4.25 (263.20)
confessionem. ubi gentem Nordanhybrum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam esse didicit,	5.20 (332.2)
Et post multa huiusmodi, quae ad rectae fidei confessionem pertinebant,	2.17 (118.26)
quia confessionem et paenitentiam uel in morte habuerunt,	4.17 (239.30)
confessionis. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	5.12 (303.16)
librum uitae et passionis [confessionis] sancti Anastasi,	1.6 (18.4)
CONFESSOR. confessor. montem cum turris reuerentissimus Dei confessor ascendit;	uar. 5.24 (359.6)
confessorem. confessorem Christi, . . . penes Albanum latere.	1.7 (20.27)
caedi sanctum Dei confessorem a tortoribus praecipit,	1.7 (18.22)
sanctum Dei confessorem ferire recusauit;	1.7 (19.32)
confessoris. ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris uocabatur,	1.7 (21.16)
librum uitae et passionis sancti Felicii confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	1.7 (20.9)
CONFESTIM. sed hoc confestim a praefatis hostibus interrupto, maiore sint calamitate depressi.	5.24 (359.5)
redeunt confestim ipsi,	1.12 (25.16)
mittitur confestim illo classis prolixior,	1.12 (27.32)
confestim benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	1.15 (31.7)
confestim is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	1.21 (40.19)
confestim ad hos diuertens,	2.12 (109.22)
Nam confestim langore corporis tactus est,	3.5 (136.3)
et rapta confestim de mundo,	4.3 (210.2)
	4.19 (245.21)

Qui confestim respondit:	4. 24 (262. 3)
confestim me melius habere sentirem.	5. 6 (291. 23)
At ille confestim ueniens ad reginam Eanfledam,	5. 19 (323. 17)
CONFICIO. confecissent. iamque aliquantulum itineris confecissent,	1. 23 (42. 25)
confecit. Hoc autem bellum rex Osuii . . . cum magna utriusque populi utilitate confecit.	3. 24 (179. 15)
confecti. alii fame confecti procedentes	1. 15 (32. 30)
conficitur. quibus tinctura coccinei coloris conficitur,	1. 1 (10. 12)
conficiunt. sacra mundo corde atque ore conficiunt.	1. 8 (22. 13)
CONFIDENTER. immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos Deo dignos exitisse,	5. 21 (344. 5)
CONFIDENTIA. confidentiae. similes ergo efficiuntur his, qui spem suae confidentiae ponunt in eis.	2. 10 (102. 19)
CONFIDENTIOR. ius. confidiores. et solito confidiores facti,	1. 12 (27. 32)
CONFIDO. confidam. uel me accepturum esse confidam,	3. 13 (153. 14)
confidens. confidens episcopus in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium,	2. 7 (94. 19)
confidentes. quin potius confidentes in diuinum,	1. 14 (29. 19)
confident. hostibus, qui se insperatos adesse confident,	1. 20 (39. 7)
confidimus. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus:	2. 10 (101. 31)
confidunt. qui sine praeueniente gratia Christi se saluari posse confidunt;	5. 21 (340. 25)
confisos. in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1. 23 (43. 3)
confisus. quibus Osuii rex cum Alchrido filio, . . . Christo duce confisus, occurrit.	3. 24 (178. 4)
CONFINIUM. confinio. id est robur Augustini, in confinio Huiciorum et Occidentalium Saxonum	2. 2 (81. 14)
confinium. qui ad confinium usque Humbrae fluminis maximi, . . . tetenderat.	1. 25 (45. 1)
hae omnes provinciae ceteraque australes ad confinium usque Hymbrae . . . Aedilbaldo subiectae sunt.	3. 23 (350. 25)
CONFIRMATIO. confirmatio. Roboratus ergo confirmatione beati patris Gregorii,	1. 25 (44. 27)
CONFIRMOR. confirmandam. qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannias uenirent.	1. 17 (34. 7)
confirmandum. rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium.	3. 18 (163. 4)
confirmantibus. confirmantibus eis, qui de Cantia uel de Gallis aduenerant,	3. 25 (181. 15)
confirmare. quibus eos in unitate catholica confirmare satagit.	2. 4 (88. 10)
confirmaret. sua quoque auctoritate subscribens confirmaret.	2. 4 (88. 21)
cotidianam et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret.	2. 9 (98. 16)
placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4. 5 (217. 11)
confirmata. per Marcum euangelistam et interpretem ipsius Alexandriae confirmata est,	5. 21 (337. 9)
confirmata. et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis,	3. 25 (187. 27)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . et haec litteris sacris confirmata sequi contemnitis,	3. 25 (188. 10)
confirmatam. hanc sententiam, . . . nostra etiam consensione ac subscriptione manus nostrae confirmatam	4. 5 (217. 16)
confirmatum. Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouit, sed confirmatum est.	3. 25 (186. 12)
confirmatus. Quia uisione confirmatus, curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere,	3. 19 (164. 9)
confirmauit. uel iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit.	3. 19 (164. 2)
confirmet. perpeti stabilitate confirmet,	2. 18 (121. 5)
CONFITEOR. confessa. et confessa dignis, ut imperabat, poenitentiae fructibus abstergerent.	4. 27 (270. 3)
confessus. et, abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscipere confessus est.	2. 13 (113. 3)
libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3. 21 (170. 6)
Acedens ergo ad sacerdotem, . . . confessus est reatum suum,	4. 25 (263. 14)
ueram et catholicam fidem confessus est, et cum subscriptione sua corroborauit,	5. 19 (327. 6)
confiteantur. laetentur insulae multae, et confiteantur memoriae sanctitatis eius.	5. 23 (351. 29)
confitemur. et confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum	
Sanctum trinitatem	4. 17 (239. 24)
confitendo. omnes palam, quae gesserant, confitendo proferent,	4. 27 (270. 1)
confitentes. ipsumque auctorem humani generis confitentes, eum colere, . . . festinemus?	2. 17 (119. 11)
confitenti. ea, quam in capite suo gestabat ille, cui se confitenti Dominus ait:	5. 21 (342. 28)
confitentur. Tum Brettones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2. 2 (82. 14)
confiteretur. Ammonebat ergo illum sedulo, ut confiteretur,	5. 13 (311. 10)
confiteri. ac nomen Christi, cui contradixerant, confiteri gauderent,	3. 30 (200. 4)
A quo interrogatus, qui esset, timuit se militem fuisse confiteri;	4. 22 (250. 8)
qui diferentes confiteri et emendare scelera, . . . ad poenitentiam confugiunt,	5. 12 (308. 13)
At ille respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua,	5. 13 (311. 20)
confiteretur. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur, et confitetur,	1. 1 (11. 14)
CONFLICTO. conflictatus. repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus et conflictatus est.	1. 2 (14. 32)
CONFLICTVS. conflictu. Finitoque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	2. 26 (189. 10)
finitoque conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	4. 16 (238. 22)
conflictum. ad extremum, . . . praesumunt inire conflictum.	1. 17 (35. 15)
ut, . . . post aliquantum utriusque partis conflictum, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5. 19 (329. 32)
conflictus. maxime cum nunquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus.	5. 21 (342. 23)
CONFLIGO. confignens. Qui cum Finano confignens, multos quidem correxerat,	3. 25 (181. 21)
confignere. cum uideret se Osuii cum illo, qui plures habebat auxiliares, non posse bello confignere,	3. 14 (155. 9)
CONFLUO. confluebant. confluebant ad audiendum uerbum populi gaudentes.	3. 3 (132. 19)
ad ecclesias . . . audiendi sermonis Dei gratia confluebant;	3. 26 (191. 14)
ad audiendum eum, qui cantandi erant periti, confluebant.	4. 18 (241. 30)
confluentem. nil aliud ageret, quam confluentem eo de cunctis uiculis ac locis plebem . . . instruere.	2. 14 (115. 4)
confluentibus. confluentibus certatim in insulam gentium memoratarum cateruis,	1. 15 (32. 4)
confluere. coepere plures cotidie ad audiendum uerbum confluere,	1. 26 (47. 22)
confluerent. ut . . . cuncti ad eius imperium uerbum audituri confluerent;	4. 27 (269. 30)
confluxissent. multi ad emendum confluxissent,	2. 1 (79. 31)
CONFORTO. confortaret. uel si fideles, in ipsa eos fide confortaret,	3. 5 (136. 6)
confortatus. donec legitimus rex Victred, id est filius Ecgberti, confortatus in regno,	4. 26 (268. 16)
confortauerit. epistula quoque illos exhortatoria, ne a laborando cessarent, confortauerit.	1. 23 (42. 12)
CONFRINGO. confringendos. confringendos diminuendosque summopere procurate.	2. 10 (103. 8)
confringi. sed et discum confringi, atque eisdem minutatim diuidi praecepit.	3. 6 (138. 20)
CONFVGIO. confugiunt. qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad poenitentiam confugiunt,	5. 12 (308. 15)
CONFVNDO. confundi. confundi atque turbati a summorum contemplatione coegebatur.	1. 27 (58. 17)
confusi. Quod cum repente conuiuii terrore confusi conspicerent,	3. 10 (147. 18)
CONFVTO. confutare. ut exhortatorias sibi litteras mitteret, quibus potentius confutare posset eos,	5. 21 (332. 31)
confutatis. eiusque auctoribus confutatis,	1. 18 (36. 22)
confutatur. Conuincitur uanitas, perfidia confutatur;	1. 17 (35. 32)
CONGAUDEO. congaudens. cuius fidei et saluti congaudens,	2. 1 (78. 8)
Cuius sanitati congaudens episcopus praecepit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam	
adhibere.	5. 2 (284. 22)
congaudente. congaudente uniuerso populo, uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3. 22 (173. 14)
congaudentibus. cunctisque congaudentibus, ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, . . . rediit.	4. 31 (279. 11)
CONGERIES. congeriem. aduexit illo plurimum congeriem trabum, tignorum, parietum.	3. 16 (159. 5)
CONGERO. congererat. Quaeque patrum uirtus, et quae congererat ipse Caedual armipotens, liquit	
amore Dei;	5. 7 (293. 9)
congesta. Qua ex re non modica nobis amaritudo congesta est,	2. 11 (105. 11)

congesta, iam deinde congesta in ordinem serie lunae xiiii ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	5.21 (341.15)
CONGRATVLO. congratulatur. et congratulatur in fide eius Britannia, laetentur insulae multae,	5.23 (351.28)
congratulatur. Quorum fidei et conversioni ita congratulatus esse rex perhibetur,	1.26 (47.25)
CONGREDIOR. congressa. et congressa est cum hostibus,	1.12 (26.9)
CONGREGATIO. congregatio. omnis congregatio, hinc fratrum, inde sororum, psallens circumstaret;	4.19 (245.24)
easque ad orandum pro anima eius, etiam priusquam cetera congregatio eius obitum cognovisset excitaverit.	4.23 (258.18)
congregatione. et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat.	1.32 (70.1)
quin aliquis de illa congregatione citius esset moriturus,	4.9 (222.21)
congregationi. dignum se congregationi fratrum aestimare non debet,	1.27 (57.22)
Quod ita fuisse factum mox congregationi mane facti innotuit.	4.23 (258.19)
congregationis. Post discessum congregationis nostrae,	1.30 (65.1)
sed omnes agnoscant tempus et ordinem consecrationis [congregationis] suae.	uar. 4.5 (216.28)
solicita mater congregationis, . . . crebrius in conuentu sororum perquirere coepit,	4.7 (219.19)
cum et ipsa mater congregationis illius e mundo transiret.	4.9 (221.27)
Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburgae esset rapienda de mundo,	4.9 (221.29)
Deo dilecta mater congregationis ipsius, ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.26)
quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.21)
donec regulariter institutae in societatem congregationis suscipiuntur.	4.23 (258.24)
matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	4.25 (264.23)
CONGREGO. congregans. historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria congregans,	5.20 (331.24)
congregarat. ut ipsum in concilio, quod congregarat, episcoporum, . . . residere praeciperet.	5.19 (328.13)
congregaret. (non enim dederat illi spatium, quo totum suum congregaret atque adunaret exercitum),	2.12 (110.17)
cum synodum congregaret Romae cxxv episcoporum,	5.19 (326.25)
congregassent. Vbi cum omnia perambulantem multam Domino ecclesiam congregassent,	3.22 (172.28)
congregata. congregata discipulorum cetera, scientiae salutaris cotidie flumina . . . emanabant;	4.2 (204.25)
congregata synodo non parua sub praesentia regis Ecgfridi	4.28 (272.13)
congregati. mox congregati in unum uicani uerbum uitae ab illo expetere curabant.	3.26 (191.15)
qui in Niceana congregati fuerunt cccx et viii contra Arrium impiissimum et eiusdem dogmata;	4.17 (240.3)
et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio	4.17 (240.9)
congregatis. Quibus pariter congregatis, diligenter ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congrue-	
rent. . . . coepit obseruanda docere.	4.5 (214.25)
congregato. Siquidem congregato contra inuicem exercitu,	3.14 (155.7)
congregauerat. Remisit ergo exercitum, quem congregauerat,	3.14 (155.12)
Colmanus, . . . tulit secum omnes, quos in Lindisfarnensi insula congregauerat Scottos;	4.4 (213.5)
congregemur. ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Cloueshoch, semel in anno congregemur.	4.5 (216.25)
congregetur. Vt bis in anno synodus congregetur.	4.5 (216.22)
CONGRESSVS. congressu. Caesaris equitatus primo congressu a Britannis uictus,	1.2 (14.9)
CONGRVVO. congruere. quae rursus pro ecclesiarum uestrarum praeiugis congruere posse conspiciamus,	2.18 (121.17)
Vnde constat uos, . . . neque legi, neque euangelio in observatione uestri paschae congruere.	3.25 (186.17)
congruerent. ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congruerent, . . . coepit obseruanda docere.	4.5 (214.26)
congruit. neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.	5.21 (342.7)
CONGRVVS. a. um. congrua. et dies passionis uel inuentionis eorum congrua illis in locis ueneratione celebratus.	5.10 (301.10)
et praecedente congrua lectionum orationum, caerimoniarum paschalium sollemnitate,	5.21 (336.19)
congrua. Nec mora, congrua quaesitui responsa recepit;	1.27 (48.12)
congruae. inuentum est sarcophagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporis,	4.11 (227.13)
congruam. et iuxta honorem uel regis pueris uel innocentibus Christi congruum [congruam] . . . sepulti sunt.	uar. 2.20 (126.6)
Qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.6)
tonsuram . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruam habere curetis.	5.21 (342.3)
congruo. quod dum praeparata terra tempore congruo seminaret,	4.28 (271.31)
congruum. locum sedis eorum gradui congruum . . . donaret,	1.26 (47.31)
iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	1.33 (71.5)
et iuxta honorem uel regis pueris uel innocentibus Christi congruum in ecclesia sepulti sunt.	2.20 (126.6)
atque in ecclesia iuxta honorem congruum posuerunt;	3.11 (148.28)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.22)
CONICIO. conicere. coepitque sagaci animo conicere,	3.10 (147.3)
conicimus. plenius ex uicinitate locorum uestram gloriam conicimus cognouisse.	2.10 (101.30)
CONIVGATVS. coniugati. coniugati quique conuocantur,	1.27 (52.21)
coniugatorum. Praua autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit,	1.27 (55.8)
CONIVGIVM. coniugia. Certe enim dum coniugia in mundo celebrantur,	1.27 (52.21)
coniugii. qui in uia iam coniugii praecesserunt,	1.27 (52.22)
coniugis. x capitulum pro coniugiis:	4.5 (216.32)
coniugis. licita amixtio coniugis [coniugis] sine uoluntate carnis fieri non potest.	uar. 1.27 (57.30)
coniugio. huic nefando coniugio dicuntur admitti,	1.27 (51.18)
coniugio. Vsque ad quotam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio copulari?	1.27 (50.27)
et nouercis et cognatis si liceat copulari coniugio?	1.27 (50.28)
Sed experimento didicimus ex tali coniugio sobolem non posse succrescere.	1.27 (50.32)
legitimo coniugio natus fuerat, qui dicebat:	1.27 (58.1)
coniugium. Nec haec dicentes culpam deputamus esse coniugium;	1.27 (57.29)
Habuerat enim unus ex his, . . . comitibus illicitum coniugium;	3.22 (173.28)
coniugium. non amixtionem coniugium [coniugium] iniquitatem nominat,	uar. 1.27 (58.6)
CONIUNCTIO. coniunctionem. quia per coniunctionem priorem caro fratris fuerit facta.	1.27 (51.10)
coniunctionis. Quomodo ergo unitas uobis coniunctionis inesse dici poterit,	2.11 (105.21)
CONIUNGO. coniunctum. Quod si quisquam propriam expulcrit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4.5 (217.4)
coniuncti. egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.13)
coniunctus. Ad ille Britanniam uiuens, coniunctus est amicitia Alechfridi regis,	5.19 (325.9)
coniungi. aut post quantum temporis huic uir suus possit in carnis copulatione coniungi?	1.27 (53.30)
coniungitur. illicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectionem coniungitur;	1.27 (57.21)
qua per sacrum ministerium homo Deo coniungitur,	1.27 (52.25)
coniunxit. coniunxitque se regi, sponte ministerium praedicandi assumens.	3.7 (140.22)
CONIVX. coniuge. cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicitè perquisisset,	2.11 (105.7)
coniuge. quidam tribuniciae potestatis cum coniuge procedit in medium,	1.18 (36.6)
Vir autem cum propria coniuge dormiens,	1.27 (57.14)
qui interpellante Blithbrydae coniuge sua, dedit ei locum mansionis	5.11 (302.23)
coniugem. Siquis uero suam coniugem non cupidine uoluptatis raptus. . . . utitur,	1.27 (54.23)
accepta in coniugem Aedilbergae filia Aedilbereti regis,	2.9 (97.23)
responsum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9 (97.28)
cum profecto gloriosam coniugem uestram, . . . inluminatam agnouimus.	2.10 (101.32)

Vt coniugem ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2.11 (104.6)
Ad coniugem quoque illius Aedilbergam huiusmodi litteras idem pontifex misit:	2.11 (104.8)
cuius erat filiam accepturus in coniugem,	3.7 (139.27)
cum mitteretur Cantiam ob adducendam inde coniugem regi Osuio,	3.15 (157.26)
postulans filiam eius Alechfidam sibi coniugem dari.	3.21 (170.1)
habens soforem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam,	3.21 (170.10)
nullus coniugem propriam, nisi, ut sanctum euangelium docet, fornicationis causa, relinquat.	4.5 (217.2)
Quod si quisquam propriam expulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4.5 (217.4)
ammonuitque coniugem, ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciperent,	4.11 (225.27)
Accepti autem rex Eogfrid coniugem nomine Aedilthydam,	4.19 (243.3)
quam habuerat in coniugem Earconberet rex Cantuariorum.	4.19 (244.27)
Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauit.	5.4 (236.27)
offerebat, ut, . . . filiam fratris sui uirginem illi coniugem daret.	5.19 (324.10)
coniuges. habent coniuges etiam de sua commixtione, quod defleant.	1.27 (58.30)
coniugi. aut uir suae coniugi permixtus,	1.27 (53.33)
Nam et coniugi uestrae, nostrae spiritali filiae, direximus per praefatos gerulos crucem	3.29 (198.18)
sed ita permaneat, aut propriae reconcilietur coniugi.	4.5 (217.6)
e quibus unam coniugi, alteram filis tradidit.	5.12 (304.17)
coniugibus. multitudine etiam cum coniugibus ac liberis exorta conuenerat.	1.17 (35.21)
coniugis. ex qua re non solum gloriosi coniugis uestri, . . . intellegentiam in amore sui facilius inflammaret.	2.11 (101.26)
quae per uos . . . in conuersatione coniugis uestri summisaeque uobis gentis dignatus fuerit operari,	2.11 (106.14)
coniugis. post amixtionem propriae coniugis, et lauacri purificationem quaerere,	1.27 (57.27)
licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest,	1.27 (57.30)
Tunc autem uir, qui post amixtionem coniugis lotus aqua fuerit,	1.27 (59.18)
Peada . . . peremptus est, prodicione, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	3.24 (180.16)
si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret,	4.11 (225.21)
coniugum. In quibus tamen uerbis non amixtionem coniugum iniquitatem nominat.	1.27 (58.6)
coniux. cuius coniux xl ferme diebus erat acerbissimo langore detenta,	5.4 (287.2)
CONL-, see COLL-	
CONM-, see COMM-	
CONOR. conabatur. nec tamen perficere, quod conabatur, posset,	5.15 (316.10)
conantes. nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2.19 (123.16)
conati. et motus eius insanos comprimere conati nequaquam ualebant,	3.11 (150.1)
conatus. eamque, . . . flammis absumere conatus est;	3.16 (159.3)
CONP-, see COMP-	
CONPENDIO. see IN CONPENDIO.	
CONPEXIMVS. see CONSPICIO.	
CONOVIRO. conuisiere. plures sibi suisque langorum remedia conuisiere.	3.17 (161.8)
CONR-, see CORR-	
CONSACERDOS. consacerdos. et consacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglo-	
rum episcopus;	4.5 (215.6)
quibus etiam frater et consacerdos noster Vilfrid, . . . per proprios legatarios adfuit.	4.5 (215.8)
consacerdotes. Adfuerunt et fratres ac consacerdotes nostri,	4.5 (215.10)
Ad quod omnes consacerdotes nostri respondentes dixerunt:	4.5 (215.24)
CONSANGVINITAS. consanguinitate. ut tantus praecessor talem haberet de sua consanguinitate et	
religionis heredem et regni.	3.6 (139.4)
CONSCENDO. conscendens. et ipse quoque lectulum conscendens, coepit in quietem membra laxare.	3.27 (193.18)
et sic caelestia regna conscendens, sepultus est	5.6 (292.1)
conscendit. mare conscendit, et consentientibus elementis,	1.21 (40.8)
sed primus omnium caeli regna conscendit.	2.5 (89.13)
beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2.7 (93.28)
ubi nauem conscendit, flante Fauonio pulsus est Fresiam,	5.19 (326.11)
CONSCIENTIA. conscientia. Coinquinata sunt enim et mens eorum et conscientia.	1.27 (57.11)
quorum tamen intus conscientia in pariti uirtutum sibi gratia concordabat.	1.27 (342.17)
conscientia. sed hi conscientia puniente deterriti,	1.18 (36.9)
conscientiam. et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	4.25 (263.21)
sed pessimam mihi scientiam [conscientiam] certus prae oculis habeo.	1.17 (35.10)
CONSCRIBO. conscripsi. uel in [bellis] gestorum scriptis prae oculis habeo.	uar. 5.13 (311.32)
uitam . . . Cudberti, et prius heretico metro et postmodum plano sermone, descripsi [conscripsi]	uar. 5.24 (359.11)
conscripsimus. Verum quia de uita illius . . . et uersibus heroicis, et simpliciter oratione conscripsimus.	4.28 (271.9)
conscripta. quae conscripta Anglorum sermone hactenus habentur, et simplici oratione conscripsimus.	2.5 (90.12)
conscriptus. sicut libellus de uita eius conscriptus sufficienter edocet.	3.19 (164.27)
CONSECRATIO. consecrationem. conuenientibus aut consecrationem eius vii episcopis,	4.28 (273.4)
consecrationis. sed omnes agnoscent tempus et ordinem consecrationis suae.	4.5 (216.28)
CONSECRE. consecrabat. acceptum presbyteratus officium condigna gradu ipse consecrabat actibus.	5.1 (281.8)
consecrandam. eandem filiam suam Christo consecrandam Paulino episcopo assignauit;	2.9 (99.30)
dedit filiam suam Aelfledam, . . . perpetua ei uirginitate consecrandam;	3.24 (178.24)
consecrans. fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, consecrans Aidano episcopo,	
suscipisse.	4.23 (253.23)
Post quem episcopatus officium Alduulf, Beretuald archiepiscopo consecrans, suscepit	5.23 (349.3)
consecrare. rogauerunt Theodorum, . . . ipsum sibi antistitem consecrari [consecrare];	uar. 3.7 (141.29)
consecrarentur. ut, . . . omnes pariter in fonte uitae Christo consecrarentur.	2.13 (111.15)
consecrari. semper in posterum a synodo propria debeat consecrari,	1.29 (63.27)
rogauerunt Theodorum, . . . ipsum sibi antistitem consecrari;	3.7 (141.29)
qui eum sibi suisque consecrari faceret episcopum.	3.28 (194.19)
priusquam consecrari in episcopatum posset, morte praereptus est.	3.29 (196.18)
consecrasse. Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem consecrasse perhibetur.	2.4 (87.3)
consecrata. ecclesiae suae, quae in beati Andreae apostoli honorem consecrata est.	5.20 (331.17)
consecrata. 'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare.	4.5 (216.6)
consecrati. duo sunt pro illo, Aecce et Baduini, electi et consecrati episcopi;	4.5 (217.32)
pulsus est episcopatu, et alii pro illo consecrati antistes, quorum supra meminimus;	5.19 (326.9)
et pro eo Boss, Eata, et Eadhaeth consecrati antistes.	5.24 (355.4)
consecratis. clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus.	4.8 (220.29)
consecratum. in quibus et crucem magnam auream, et calicem aureum consecratum ad ministerium	
altaris.	2.20 (126.9)
In quibus et Ceadda episcopum cum argueret non fuisse rite consecratum,	4.2 (205.24)
consecratus. quintus ab Augustino Doruvernensis ecclesiae consecratus est antistes.	2.15 (120.13)
per Asterium Genensem episcopum in episcopatu c nsecratus est gradum.	3.7 (139.16)
qui consecratus in ipsa ciuitate, multis annis episcopatum Geissorum . . . gessit.	3.7 (141.29)
et consecratus est magno cum honore ab ipso,	3.28 (194.22)
et ab illo est uir praefatus consecratus antistes,	3.28 (195.10)

Consecratus ergo in episcopum Ceadda maximam mox coepit . . . curam impendere;	3.28 (195.16)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam secundo postquam consecratus est anno,	4.2 (204.14)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	4.12 (227.29)
De primo supra diximus, quod Eboraci fuerit consecratus antistes;	4.23 (254.26)
consecratusque est eis primus antistes Eadbert,	5.18 (321.18)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuiu, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.2)
Consecratus est autem in Doruuerni ciuitate a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingaldo	
Lundoniensi,	5.23 (350.4)
Anno eodem Tatuini consecratus archiepiscopus nonus Doruuernensis ecclesiae,	5.24 (356.17)
consecrauerat. aqua benedicta, quam in dedicationem ecclesiae consecrauerat,	5.4 (287.20)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5.22 (347.24)
consecrauerit. Vt . . . Cedd locum monasterii . . . accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit;	3.23 (174.22)
consecrauit. sed successor eius Laurentius consecrauit,	1.33 (70.24)
quam consecrauit archiepiscopus Mellitus.	2.6 (93.25)
Illi autem ecclesiae Romanum pro se consecrauit episcopum,	2.8 (95.12)
Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2.16 (117.17)
et ipse, defuncto Ithamar, consecrauit pro eo Danianum,	3.20 (169.19)
Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuicheolum consecrauit episcopum.	4.12 (228.23)
et totidem sequentes nobiliss in monachia uita Domino consecrauit.	4.23 (252.24)
etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Iobiam pro illo consecrauit,	5.8 (296.1)
consecrant. ut accepta nuper loca . . . prius orationibus ac ieiuniis Domino consecrant.	3.23 (175.34)
CONSENSIO. consensione. hanc sententiam, . . . nostra etiam consensione ac subscriptione manus nostrae confirmatam,	4.5 (217.15)
CONSENSVS. consensu. et unanimo consensu auxilium caeleste precantes,	1.16 (33.9)
uel, quod maius est, peccati consensu acciderit.	1.27 (61.2)
uidelicet suggestionem, delectationem, consensu.	1.27 (61.4)
in delectatione fit nutrimentum, in consensu perfectio.	1.27 (61.16)
sed non se posse absque suorum consensu ac licentia praeis abdicare moribus.	2.2 (82.16)
unanimo omnium consensu firmatum est, ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Chris-	
tianorum prorsus aboleri deberet,	3.9 (145.3)
tandem iuuant amicum consensu credidit,	3.22 (172.12)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum	3.29 (196.10)
synodum beati papae Martini, centum quinque episcoporum consensu non multo ante Romae celebra-	
tam,	4.18 (242.2)
contigit, ut . . . unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.18)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romam,	5.11 (302.31)
cum consilio atque consensu patris sui Osuii, episcopum sibi rogauit ordinari,	5.19 (325.29)
consensum. ut . . . inter delectationem et consensum iudex sui animus praesideat.	1.27 (61.9)
omniumque unanimitatem in fide catholica repperit consensum;	4.17 (239.1)
consensus. delectatio per carnem, consensus per spiritum;	1.27 (61.5)
CONSENTIO. consenserunt. ea solum conditione dare consenserunt,	1.1 (12.14)
consensi. sed obedienciae causa iussus subire hoc, quamuis indignus, consensi.	4.2 (205.28)
consensit. Adam uero uelut spiritus consensit;	1.27 (61.8)
consentiati. nec tamen animae eidem delectationi consentiat.	1.27 (61.19)
ut ei ex ratione contradicant, ne consentiat;	1.27 (61.22)
consentiendi. dicito quae, quod est lingua Anglorum uerbum adirmandi et consentiendi, id est, etiam,	5.2 (284.5)
consentientibus. mare descendit, et consentientibus elementis,	1.21 (40.8)
consentire, ad interiora gaudia consentire facilius ualent.	1.80 (65.25)
consentirent. interrogauit unumquemque eorum per ordinem, si consentirent ea, . . . custodire.	4.5 (215.23)
consentiret. Isque primus erat in archiepiscopis, cui omnis Anglorum ecclesiae manus dare consentiret.	4.2 (204.23)
consentis. num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consentis?	2.12 (109.18)
consentit. si autem etiam ex deliberatione consentit,	1.27 (61.14)
sicut una fide, spe, et caritate in Deum consentit,	5.21 (342.6)
consentiunt. 'Si utrique uestrum,' inquit, 'in hoc sine ulla controuersia consentiunt,	3.25 (188.27)
CONSEPTVM. consēptis. Hunc ergo adduci praecipit episcopus, et ei in consēptis eiusdem mansionis paruum turgurium fieri,	5.2 (283.28)
CONSEQUESTER. Et cum in omnibus consequenter responderet,	5.2 (284.11)
quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca dedicaret.	5.11 (301.29)
CONSEQUENTIA. consequentiam. omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimanae consequentiam spectant, . . . recurrunt.	5.21 (341.29)
CONSEQVOR. consecuta. Ad hoc enim misericordiam dominicae pietatis consecuta es,	2.11 (105.6)
consecutos. Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	3.17 (161.6)
consecutus. et mox effectum piae postulationis consecutus est;	1.4 (16.9)
Mox autem ut baptismus consecutus est,	2.14 (114.8)
inter quos exulans ipse baptismatis sacramenta cum his, qui secum erant, militibus consecutus erat;	3.3 (131.10)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.6 (138.4)
consequerentur. ut . . . sui consequerentur misericordiam Saluatoris.	2.8 (96.8)
consequeretur. quid ibi sanitatis Domino largiente consequeretur, ostendit.	4.3 (212.15)
consequi. quantumue sit admirabile, quod renata praemium consequi meruisti.	2.11 (105.34)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, salutem posset consequi.	3.2 (130.21)
CONSERO. conserto. et conserto graui proelio in campo, qui uocatur Haethfelth,	2.20 (124.21)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum	4.21 (249.3)
CONSERVO. conseruandam. unitatemque ecclesiae conseruandam, prosecutus sum.	4.5 (215.20)
Verum ea, . . . ob memoriam conseruandam breuiter recapitulari placuit.	5.24 (352.3)
conseruata. quae hactenus in ecclesia Cantiae conseruata monstrantur	2.20 (126.11)
conseruauit. et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruaui	
[conseruauit];	uar. 3.8 (144.7)
conseruent. et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent.	1.27 (49.11)
conseruet. hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.11 (105.29)
CONSESSVS. consessu. centum quinque episcoporum consensu [consessu] non multo ante Romae celebra-	
tam,	uar. 4.18 (242.2)
ita ut exurgens de medio optimatum suorum consessu, genus flecteret in terram,	5.21 (345.27)
CONSIDERATIO. consideratione. de sua recta consideratione laudandae sunt;	1.27 (50.25)
et quanta consideratione propriam cotidie debeant fragilitatem pensare.	2.1 (76.18)
considerationem. quaedam per considerationem dissimulat,	1.27 (51.28)
CONSIDERO. considerabant. animaduertent, qui cum diligentius considerabant, . . . quia non erat de	
paupere uulgo,	4.22 (251.3)
considerando. sed ubi ad ceruicem considerando perueneris,	5.21 (345.29)
considerans. Ipse autem tacitus rem considerans, ueram esse timebat;	5.9 (297.23)
consideraret. quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgeret uidebatur.	4.23 (256.5)
consideremus. Cumque post haec hora competente consideremus ad mensam,	5.3 (286.7)
considerent. Atque ideo feminae cum semet ipsis considerent,	1.27 (56.22)

considero. considero turbam malignorum spirituum,	5.12 (306.12)
CONSIDO. considerat. immensa hostium multitudo conserat,	1.2 (14.14)
concedissent. cum parum concedissent, ac de supernis iudicis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.3)
concedisset. cum de sancto paschae cum praefato episcopo concedisset ad prandium,	3.6 (138.12)
condebant. Quo auditio omnium, qui condebant,	3.5 (137.19)
considentem. uocari iussit et Vilfridum, atque inter episcopos considentem dicere fidem suam,	5.19 (326.28)
considentibus. considentibus episcopis pluribus cum apostolico papa Iohanne,	5.19 (327.16)
CONSILIARIVS. consiliarii. His similia et ceteri maiores natu ac regis consiliarii diuinitus admoniti prosequantur.	2.13 (112.22)
consiliarius. Verum adhuc cum amicis principibus et consiliariis suis sese de hoc conlaturum esse dicebat,	2.13 (111.12)
consiliarius. et Iohannes seruus Dei, consiliarius eiusdem apostolicae sedis.	2.19 (123.8)
Bonifatius uidelicet archidiaconi, qui etiam consiliarius erat apostolici papae;	5.19 (324.24)
Bonifatius consiliarius apostolici papae, et alii per plures, . . . dicebant ipsum esse episcopum,	5.19 (328.4)
CONSILIVM. consilia. quod oblata sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	2.2 (85.2)
consiliis. ut admoneremus lectorem operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4.25 (296.7)
consilio. Quod dum sibi placuisse Eadbercto antistiti suo referrent, adnuit consilio eorum,	4.30 (276.17)
consilio. cum consilio praefati Albini reuerentissimi patris	Praef. (6.23)
Corausius quidam, genere quidem infimus, sed consilio et manu promptus,	1.6 (17.12)
et hoc esse tutius communi consilio decrenebant.	1.23 (42.28)
communi autem consilio, et concordia actione	1.29 (64.9)
decreta illi iudiciorum, . . . cum consilio sapientium constituit;	2.5 (90.11)
Decretumque est communi consilio, quia satius esset,	2.5 (91.31)
dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coacterni Verbi sui consilio, . . . dispensans,	2.10 (101.11)
Habito enim cum sapientibus consilio,	2.13 (111.16)
Ririno episcopo, qui cum consilio papae Honorii uenerat Britanniam,	3.7 (139.11)
Haec . . . cum rex Osui regi Sigberto amicali et quasi fraterno consilio saepe inculcaret.	3.22 (172.11)
facto cum suis consilio, cum exhortatione, . . . baptizatus est	3.22 (172.13)
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	3.29 (196.6)
At apostolicus papa habito de his consilio,	4.1 (202.4)
quia notus erat ei, eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	5.19 (323.19)
cum consilio atque consensu patris sui Osui, episcopum sibi rogauit ordinari,	5.19 (325.29)
consilium. Initum namque est consilium,	1.14 (30.16)
consilium. 'sed possumus,' inquit, 'salubre uobis dare consilium,	1.1 (12.5)
Verum Britannii, . . . inueniunt salubre consilium,	1.17 (34.1)
etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit,	2.12 (109.15)
Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.8)
sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaererent, et inuenirent.	4.23 (251.16)
Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis, potentiam Creatoris et consilium illius,	4.24 (260.2)
petitiue, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4.25 (263.15)
Quo affectus incommodo, concepit utilitulum mente consilium,	4.31 (278.19)
Cuius consilium nullus adire potest!	5.7 (293.22)
CONSISTO. consistens. Porro rex, . . . coepit consistens ad focum calefieri cum ministris;	3.14 (156.27)
consistentes. ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	4.4 (213.28)
consistere. eumque consistere firmis uestigiis imperabat.	1.10 (38.2)
seorsum in tutiore loco consistere,	2.2 (84.7)
cuius equus subito lassescere, consistere, caput in terram declinare, . . . coepit	3.9 (145.31)
consisterem. Et cum diutius ibi pauidus consistem,	5.12 (306.6)
consistit. quippe quae sui magnitudine ita inuisibili atque inuestigabili aeternitate consistit,	2.10 (100.28)
qui diuinae bonitatis operibus inuidus aemuloseque consistit,	2.10 (103.6)
CONSOLATIO. consolatione. Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidem sederet, gauisus quidem de conlata sibi consolatione,	2.12 (109.30)
consolationem. et tamen hanc consolationem habens, quod in diebus tuis haec plaga non superueniet.	4.25 (265.27)
consolationis. ut et ipsum consolationis suae bono refoueat,	1.28 (62.17)
Erat . . . affabilis omnibus, qui ad se consolationis gratia ueniebant;	4.28 (273.21)
CONSOLATORIVS, a. um. consolatorium. uir Dei, dum membra sorori dedisset, uidit uisionem consolatorium,	4.11 (226.17)
CONSOLOR. consolandi. pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3.17 (161.23)
consolantium. et egrediens dixit solito consolantium sermone;	5.5 (288.18)
consolatum. tertium cum Simmacho gessit consulatum [consolatum].	uar. 1.13 (28.24)
consolatus. et cor uiduae consolatus sum.	1.1 (77.26)
Quam ille consolatus: 'Noli,' inquit, 'timere,	5.12 (304.10)
CONSONANTER. nos . . . iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus consonanter.	4.17 (239.24)
CONSONVS, a. um. consona. hanc laetaniam consona uoce modularentur;	1.25 (46.24)
CONSORIS. sortis. consors. is, qui superest, consors eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.18)
consortem. Habuit autem Osui primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3.14 (151.25)
consortibus. de quo una cum consortibus eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	5.8 (294.26)
CONSORTIVM. consortia. nuntiavit matrem . . . ad aeternae limina lucis et supernorum consortia ciuium ascendisse.	4.23 (257.26)
Alma nouae scandens felix consortia uitae,	5.8 (295.16)
consortii. ut perinde intermerato societatis foedere iura teneas maritalis consortii.	2.11 (105.19)
consortio. Horum ergo consortio non solum a terrenis est munitus incursum,	2.1 (75.13)
ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,	2.9 (97.29)
ac pulcherrimo prorsus et Deo digno consortio, . . . ipsum . . . accepit in filium.	3.7 (139.26)
cuius consortio cum XII annis uteretur,	4.19 (243.10)
ut beatissimo apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	5.7 (292.31)
delectatus nimirum sauiatate ac decore illo illius, quem intuebat, simul et consortio eorum, quos in illo uidebat.	5.12 (309.11)
consortium. Huius consortium cum primo ipse missis procris a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	2.9 (97.25)
et si beati Petri consortium quaeris,	5.21 (344.15)
CONSPECTVS. conspectu. eamque in conspectu omnium puellae oculis applicauit,	1.18 (36.15)
et in conspectu omnium filio incolumitas, patri filius restituitur.	1.21 (40.31)
CONSPICIO. conpeximus. hoc in Gallia, . . . ab omnibus agi conpeximus [conpeximus];	uar. 3.25 (184.24)
conspicit. qui quidem quantum conspexit ecclesiarum nostrarum statutus profecisset, probant.	5.21 (345.4)
conspexerant. ut Romanum militem abisae conspexerant,	1.12 (26.30)
conspexerit. quae animam eius cum angelis ad caelum ire conspexerit,	4.23 (258.14)
conspeximus. hoc in Gallia, quas descendi uel orandi studio pertransiimus, ab omnibus agi conspeximus;	3.25 (184.24)
conspexit. ubi fontes lucidos iuxta puppices uiarum transitus conspexit.	2.16 (118.10)
conspicerem. cum in eo nullam ianuam, uel fenestram, uel ascensum alicubi conspicerem.	5.12 (307.13)
conspicerent. Quod cum repente conuiuae terrore confusi conspicerent,	3.10 (147.18)
dum se inferiores in bello hostibus conspicerent,	3.18 (163.3)
Qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent [conspicerent],	uar. 4.25 (204.17)

conspiceret. quem dum orationibus continuis ac uigiliis die noctuque studere conspiceret,	1.7 (18.16)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3.16 (159.16)
quod eo loci corpora eorum posset inuenire, ubi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	5.10 (301.7)
conspicimus. quae rursus pro ecclesiarum uestrarum priuilegiis congruere posse conspicimus,	2.18 (121.18)
conspicis in quo pulcherrimam hanc inuentum inuendari ac fulgere conspicis,	5.12 (308.25)
CONSPICVVS, a, um. conspicua. columna lucis a carro . . . omnibus pene eiusdem Lindissae prouinciae locis conspicua stabat.	3.11 (148.22)
conspicui. Procedunt conspiciui diuitiis, ueste fulgentes,	1.17 (35.16)
conspicui. hostibus uel inuisibilibus, uel carne conspicuis,	1.20 (39.23)
conspicuum. quem uidelicet murum hactenus famosum atque conspiciuum,	1.12 (27.21)
CONSPIRO. conspirasse. uiuersos, quos in necem suam conspirasse dixerat, aut occidit,	2.9 (100.4)
CONSTANS (d. 409), a monk, son of the tyrant Constantinus: made Caesar by his father, and shortly afterward killed by Gerontius.	
Constantem. Constantemque filium eius. . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1.11 (25.2)
CONSTANS II, see CONSTANTINVS IV.	
CONSTANTER. doctrinam eorum professi credimus consonanter [constanter],	uar. 4.17 (239.24)
CONSTANTIA. constantia. Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, . . . et constantia ac maturitate cogitationis.	5.19 (324.5)
constantiam. autumans se uerberibus, . . . cordis eius emolire constantiam.	1.7 (19.34)
CONSTANTINIANVS, a, um, of Constantine.	
Constantinianam. diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	5.16 (317.24)
CONSTANTINOPOLIS, Constantinople.	
Constantinopoli. audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli . . . esse turbatam,	4.17 (238.27)
et in Constantinopoli et contra uesaniam Macedonii et Eudoxii et eorum dogmata;	4.17 (240.4)
et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio	4.17 (240.9)
Constantinopolim. hisdem temporibus fames Constantinopolim inuasit;	1.13 (29.7)
Constantinopolim apocrius ab apostolica sede directus est,	2.1 (75.2)
Damascum quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat;	5.15 (316.21)
CONSTANTINOPOLITANVS, a, um, of Constantinople.	
Constantinopolitanae. Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt;	4.18 (242.8)
CONSTANTINVS (272-337), Constantine the Great, Emperor of Rome; had the state recognize Christianity.	
Constantinum. Hic Constantinum filium ex concubina Helena creatum imperatorem Galliarum reliquit.	1.8 (22.24)
Constantinus. Constantinus in Britannia creatus imperator,	1.8 (22.26)
Constantinus quondam piissimus imperator	1.32 (68.15)
Hanc Constantinus imperator, eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit, . . . construxit.	5.16 (317.25)
CONSTANTINVS III (d. 641), Roman Emperor; son of Heraclius.	
Constantino. atque Constantino filio ipsius anno uicesimo tertio,	2.18 (122.5)
CONSTANTINVS IV (630-668), Emperor of the East; also known as Constans II.	
Constantino. synodum, quae facta est in urbe Roma . . . imperante Constantino piissimo anno nono,	4.17 (240.16)
CONSTANTINVS (d. 411), tyrant in Gaul and Britain.	
Constantinus. Gratianus et Constantinus in Britannia tyranni creati;	1.11 (24.16)
Huius loco Constantinus ex infima militia . . . eligitur;	1.11 (24.25)
CONSTANTINVS I, Pope, 708-715.	
Constantino. uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino, ac monachus factus,	5.19 (322.1)
CONSTANTINVS, see TIBERIVS CONSTANTINVS.	
CONSTANTIOR ius. constantior. qui periculi immanitate constantior, Christum inuocat,	1.17 (34.23)
At Aedui constantior interrogando factus, non dubitauit promittere,	2.12 (109.10)
CONSTANTIUS (250?-306), Emperor of Rome; father of Constantine the Great.	
Constantius. His temporibus Constantius, . . . in Britannia morte obiit.	1.8 (22.21)
CONSTANTIUS (d. 421), Emperor of the West; married Placidia, sister of Honorius.	
Constantius. Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.11 (24.30)
Constantius. Constantius [Constantius] ex infima militia . . . eligitur;	uar. 1.11 (24.25)
CONSTITVO. constitum. quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constitum;	2.18 (121.14)
constituendum. emitte partem eius non grandem, ad constituendum ibi monasterium,	4.4 (213.25)
constituens. uti nouum Christi populum coaceret, catholicam ibi et apostolicam constituens fidem.	3.29 (198.29)
constituere. qualiter episcopos in Britannia constituere debuisset;	1.29 (63.14)
constituimus. quem et abbatem uobis constituimus,	1.23 (43.14)
constituit. decreta illi iudiciorum, . . . cum consilio sapientium constituit;	2.5 (90.11)
hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit,	2.10 (101.14)
quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propaginibus, pullulare constituit.	2.10 (103.17)
Orientalibus Saxonibus, . . . Eadconualdum constituit episcopum in ciuitate Lundonia;	4.6 (218.15)
alios quoque illis in regionibus ipse constituit antistites ex eorum numero fratrum,	5.11 (303.15)
constituta. prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigensis esse abbatisa constituta.	3.8 (142.26)
constitutam. ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapientiore antiquis . . . ecclesiis aestimarent;	2.19 (122.16)
constituti. quam adpropinquare intuebantur in insidiis constituti.	1.20 (39.4)
Siqui uero sunt clerici extra sacros ordines constituti,	1.27 (49.3)
constitutum. inuenerunt . . . necdum alium pro eo constitutum fuisse pontificem.	3.28 (195.8)
constitutus. usque ad tempora profectionis aetatis constitutus, nil carminum aliquando dixerat.	4.24 (259.13)
et cum aliis cxxv coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	5.19 (327.3)
CONSTO. constat. quod usque hodie apud Pietos constat esse seruatum.	1.1 (12.17)
de quo nimirum constat,	1.7 (21.17)
quod Domini nutu dispositum esse constat,	1.14 (30.22)
constat, quia non est de Deo,	2.2 (83.2)
Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	3.17 (161.5)
ubi merita illius multis saepe constat Deo operante clariuisse uirtutibus.	3.19 (168.25)
defuncti sunt, excepto uno puerulo, quem orationibus patris sui a morte constat esse seruatum.	3.23 (176.33)
Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari,	3.25 (186.13)
At Vilfridus: 'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum,	3.25 (187.11)
cuius talem fuisse constat uitam, ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat,	4.9 (222.27)
et haec metro ac uersibus constat esse composita.	4.20 (247.8)
In praefato autem proelio, . . . memorabile quiddam factum esse constat,	4.22 (249.22)
De quo constat, quia, . . . non pro se ista, cui non profuere, sed pro aliis uiderit,	5.13 (313.3)
Quibus uerbis manifestissime constat,	5.21 (334.23)
Constat autem, quia non xiiii ^a die, in cuius uespera agnus est immolatus,	5.21 (335.6)
nimirum constat, quia xiiii ^{am} diem mensis eiusdem, . . . a sua prorsus sollempnitate secludunt;	5.21 (338.15)
Quod mira diuinae constat factum dispensatione pietatis,	5.22 (347.4)
CONSTRINGO. constricta. quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta, et brachio in tantum gressu sescente,	5.3 (286.4)
constrictum. adiciens, quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3.19 (167.20)
constringit. has uero, de quibus loquimur, consuetudo constringit.	1.27 (55.29)

CONSTRVCTIO. constructione. dum profecto meliores uos, . . . eorum constructioni [constructione] nihilominus existatis;	uar. 2.10 (103.14)
constructioni. dum profecto meliores uos, . . . eorum constructioni nihilominus existatis;	2.10 (103.14)
CONSTRVCTOR. constructor. Sexuulium, qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medes-hamtedi,	4.6 (218.8)
CONSTRVTO. construantur. altaria construantur, reliquia ponantur.	1.30 (65.10)
constructa. nuper ibidem ecclesia constructa, sacrationem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2 (130.2)
constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem.	3.19 (168.21)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4.3 (212.6)
constructa. si fama eadem bene constructa sunt,	1.30 (65.11)
constructi. ita constructi nihilque intelligentiae habentes,	2.10 (102.26)
constructi. Nam eo tempore necdum multis in regione Anglorum monasteriis constructis,	3.8 (142.17)
constructo. Et constructo statim monasterio, iuante etiam comite ac uicinis omnibus,	4.4 (213.29)
ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurium	4.19 (244.3)
constructo monasterio, quod hactenus heredes possident eius,	5.11 (302.25)
constructum. in monasterio, quod in regione Francorum constructum est.	3.8 (142.14)
ubi postmodum, castigandi huius facinoris gratia, monasterium constructum est;	3.14 (155.25)
monasterium . . . constructum in castro quodam, quod lingua Anglorum Cnobheresburg, . . . uocatur;	3.19 (164.13)
propter angustiam loci, in quo monasterium constructum est,	4.4 (212.24)
in monasterio, quod iuxta annum Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4.32 (279.22)
co. struebant. quem uidelicet murum . . . construebant,	1.12 (27.22)
co. struebantur. Construebantur ergo ecclesiae per loca,	3.3 (132.18)
construenda. et Osuii, . . . possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dederit.	3.24 (177.12)
simul et XII possessiones praediorum ad construenda monasteria donaret;	3.24 (177.30)
ut nemo territoria ac possessiones ad construenda monasteria, . . . acciperet.	3.26 (191.21)
construendi. idem episcopus Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3.23 (174.21)
antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.13)
ut uonaret sibi locum monasterio construendo [construendi]	uar. 3.24 (180.1)
construendis. alii . . . pontifices construendis orandisque auro . . . operam dabant,	2.1 (77.16)
construendo. postulauit a rege Osuii, ut donaret sibi locum monasterio construendo	3.24 (180.1)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.24)
cons. ruendum. postulauit eum possessionem terrae aliquam a se ad construendum monasterium accipere,	3.23 (175.1)
cui etiam rex Vulferi donauit terram L. familiarum ad construendum monasterium	4.3 (207.4)
ad constituendum [construendum] ibi monasterium.	uar. 4.4 (213.25)
contigit eam suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco,	4.23 (254.3)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	5.19 (325.16)
construentes. murum, . . . non tam lapidibus quam caespitibus construentes,	1.12 (26.16)
construere. curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere,	3.19 (164.11)
construit. construxit [construit] monasterium.	uar. 4.4 (213.14)
construunt. basilicas sanctorum martyrum fundant, construunt, perficiunt,	1.8 (22.11)
construuntur. hi, qui ex corruptibilibus materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus constru-	2.10 (102.22)
untur;	4.6 (218.28)
construxerat. duo praeclara monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	4.23 (257.3)
Dominus omnipotens obitum ipsius in . . . monasterio, quod ipsa eodem anno construxerat, . . . ma-nifesta omisione reuelare dignatus est.	4.18 (241.5)
construxisset. Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium Britanniae	4.28 (271.23)
Cum . . . mansionem angustam . . . id est oratorium et habitaculum commune, construxisset,	1.33 (70.20)
construxit. ecclesias beatorum apostolorum Petri et Pauli a fundamentis construxit,	2.14 (114.5)
quam ibidem ipse de ligno, . . . citato opere construxit.	3.14 (154.20)
quod rex Aedilbert a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	3.19 (164.25)
monasterium, in quo liberius caelestibus studiis uacaret, construxit;	3.19 (167.30)
ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit.	3.19 (168.12)
monasterium construxit in loco Latineaco nominato,	3.24 (179.5)
in loco, qui dicitur Streanashaleh, ibi monasterium construxit;	4.4 (213.14)
In hanc ergo perueniens, construxit monasterium,	5.11 (303.14)
plures per illas regiones ecclesias, sed et monasteria nonnulla construxit.	5.16 (317.26)
Hanc Constantinus imperator, . . . magnifico et regio cultu construxit.	
CONSVBSTANTIALIS, e. consubstantialem. confitemur . . . trinitatem in unitate consubstantialem et	4.17 (239.26)
unitatem in trinitate,	4.17 (239.28)
consustantialibus. hoc est unum Deum in tribus subsistentiis, uel personis consustantialibus,	5.12 (304.13)
CONSVESCO. consueram. non tamen ea mihi, qua ante consueram, conuersatione, . . . uiuendum est.	2.5 (91.13)
consuerant. patri nostro Saba, sic namque eum appellare consuierant,	3.23 (175.20)
ubi prius uel bestiae commorari, uel homines bestialiter uiuere consuierant.	4.23 (255.26)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consuierant,	1.26 (47.13)
consuerat. in qua regina, . . . orare consuierat.	2.1 (74.15)
sed deflendo potius defectum, . . . referre consuierat.	2.7 (95.1)
a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere consuierat,	3.16 (159.13)
Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere consuierat;	3.19 (167.10)
sicut et antea facere consuierat,	5.14 (314.8)
quam ad . . . audiendum cum fratribus uerbum uitae concurrere consuierat.	5.21 (341.14)
quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consuierat.	5.21 (342.11)
Iob, . . . probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consuierat.	5.7 (294.13)
consuerunt. quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueuerunt.	2.12 (110.28)
consuesset. quae religio sequenda, sedulus secum ipse scrutari consuesset,	2.16 (118.18)
semper antecedere signifer consuesset;	1.30 (65.34)
consueuerant. essent animalia, quae offerre consueuerant,	3.17 (159.30)
consueuerat. atque inde ad praedicandum circumquaque exire consueuerat;	4.3 (209.3)
et sonitum manu faciens, ut saepius consueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit	4.18 (241.10)
abbas fuit, quod et ante saepius facere consueuerat,	4.27 (269.27)
quod ipsum etiam Boisil suo tempore facere consueuerat.	5.2 (283.14)
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.22)
nam saepius ante illum percipiendae elimosynae gratia uenire consueuerat.	1.30 (65.15)
consueuit. ad loca, quae consueuit, familiaris concurrat.	5.17 (319.11)
missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consueuit,	5.21 (339.6)
Aequinoctium . . . XII Kalendarum Aprilium die provenire consueuit,	5.21 (343.9)
signum sanctae crucis eius in fronte portare consueuit	4.4 (214.3)
CONSVETE. Ipsum namque est, quod nunc grande de medico effectum, Mungéo consuete uocatur,	1.27 (53.31)
CONSVETVDO. consuetudine. si menstrua consuetudine tenetur,	1.27 (55.13)
quae filios suos ex praua consuetudine aliis ad nutriendum tradunt,	1.27 (56.23)
et si in menstrua consuetudine ad sacramentum . . . accedere non praesumant,	1.27 (56.26)
percipiendo ex religiosae uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	

Qui etiam crescente bona consuetudine,	3. 2 (130. 1)
quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam,	5. 21 (344. 20)
consuetudinem. iuxta consuetudinem aestimationis Anglorum, familiarum de ^{rum} ,	1. 25 (45. 5)
Nouit fraternitas tua Romanae ecclesiae consuetudinem,	1. 27 (49. 23)
apud Anglorum mentes in consuetudinem depone.	1. 27 (49. 32)
dum consuetudinem menstruam patitur,	1. 27 (55. 18)
In quo uidelicet loco consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae,	3. 2 (129. 29)
religiosi quique uiri ac feminae consuetudinem fecerunt per totum annum,	3. 5 (136. 19)
Vulgatum est autem, et in consuetudinem prouerbi uersum, quod etiam inter uerba orationis uitam	
finiuit.	3. 12 (151. 26)
Dicebat enim hanc esse consuetudinem eorum,	3. 23 (175. 31)
quam suam mutare consuetudinem uolebant,	3. 25 (183. 5)
Iohannes secundum legis consuetudinem xiiii ^a die mensis primi . . . incipiebat celebrationem	3. 25 (185. 20)
ut secundum consuetudinem ac praecepta legis xiiii ^{am} lunam primi mensis, . . . expectaret;	3. 25 (185. 27)
sed procedente tempore necessitatem in consuetudinem uerterat.	4. 25 (263. 9)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere,	5. 19 (325. 20)
consuetudines. Cum una sit fides, sunt ecclesiarum diuersae consuetudines,	1. 27 (49. 19)
consuetudini. 'In multis quidem nostrae consuetudini, immo uniuersalis ecclesiae contraria geritis;	2. 2 (83. 14)
ita ut ea, . . . suae suorumque consuetudini libentissime praeferret.	5. 15 (315. 26)
consuetudinis. uulgas . . . a uita stultae consuetudinis ad caelestium gaudiorum conuertere curabat	4. 27 (269. 15)
amorem.	1. 27 (49. 19)
consuetudo. et altera consuetudo missarum in sancta Romana ecclesia, . . . tenetur?	1. 27 (55. 8)
Praua autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit,	1. 27 (55. 29)
has uero, de quibus loquimur, consuetudo constringit.	1. 27 (56. 16)
Menstrus enim consuetudo mulieribus non aliqua culpa est,	3. 26 (191. 23)
Quae consuetudo per omnia aliquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhybrorum seruata est.	
CONSVETVS, a, um. consuetis. admonitus est . . . uigiliisque consuetis et orationibus indefessus in-	3. 19 (164. 5)
cumbere;	3. 9 (146. 6)
consuetio. et consuetio eorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	3. 25 (182. 11)
consuetum. opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit.	2. 1 (79. 23)
CONSVL. consul. Hisque Dei consul factus laetare triumphis;	1. 13 (28. 15)
consule. Brettones ab Aetio consule auxilium flagitantes	1. 13 (28. 26)
consuli. 'Aetio rex consuli gemitus Brittanorum;	1. 13 (28. 24)
CONSVLATVS. consulatum. Aetius . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1. 23 (43. 25)
post consulatum eiusdem domini nostri anno xiii,	1. 24 (44. 22)
post consulatum eiusdem domini nostri anno xiii,	1. 28 (62. 30)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1. 29 (64. 23)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1. 30 (66. 7)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1. 32 (70. 6)
post consulatum eiusdem anno xx ^o iii ^o ,	2. 18 (122. 4)
consulatus. functus gradu consulatus cum Lucio Bibulo,	1. 2 (13. 22)
et consulatus eius anno iii ^o ;	2. 18 (122. 6)
imperante domno Iustiniano piissimo Augusto, anno eius consulatus iii, pontificante . . . Sergio	5. 7 (294. 2)
CONSVLO. consulendo. bona, quae genti suae consulendo conferebat,	2. 5 (90. 9)
et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praebuit;	4. 6 (219. 7)
consulentes. consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent.	2. 2 (82. 26)
consulere. et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac facere curauit.	2. 6 (93. 10)
infirmis et pauperibus consulere, elemosynas dare, opem ferre non cessabat.	3. 9 (145. 25)
consuluit. Tantum rex idem utilitati suae gentis consuluit,	2. 16 (118. 9)
CONSVLTVM. consulta. quaestionibus eius consulta flagitans.	1. 27 (48. 11)
ad consulta reuerentissimi antistitis Augustini.	1. 28 (62. 5)
CONSVMMATIO. consummationem. 'Ecce ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem	
mundi';	2. 8 (95. 24)
CONSVMMO. consummari. in qua hoc lex consummari et perfici debere decreuit,	5. 21 (338. 27)
consummata. Sed priusquam altitudo parietis esset consummata,	2. 14 (114. 14)
consummati. consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2. 8 (96. 16)
consummatus. et sancto martyrio consummatus,	1. 27 (51. 12)
Berctuald archiepiscopus longa consumtus [consummatus] aetate defunctus est	uar. 5. 23 (349. 29)
consummauit. sed ipse ordinationem eius denuo catholica ratione consummauit.	4. 2 (205. 31)
CONSVMO. consumi. ciuitas Doruernensis . . . coepit flammis consumi;	2. 7 (94. 16)
euenit per culpam incuriae uicum eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3. 17 (160. 30)
consumitur. quicquid custodire temptauerat turba, consumitur;	1. 19 (37. 20)
consumpta. Consumpta ergo domus flammis,	3. 10 (147. 19)
consumpsit. Hierosolymorum moenia, immo aedificia cuncta consumpsit.	1. 15 (32. 19)
et mittens occidit uicanos illos omnes, uicumque incendio consumpsit.	5. 10 (300. 24)
consumptis. consumptis domibus,	1. 19 (37. 12)
consumpto. oesa illius, quae more mortuorum consumto iam et in puluerem redacto corpore reliquo siccā	
inueniendi putabant;	4. 30 (276. 12)
consumtum. priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4. 25 (262. 22)
consumturi. audiuit hos esse ignes, qui mundum succendentes essent consumturi.	3. 19 (165. 22)
consumtus. Berctuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est	5. 23 (349. 29)
CONSVRGO. consurgere. 'Reges uidebunt, et consurgent principes, et adorabunt.'	3. 29 (197. 13)
CONTACTVS. contactu. signum diuini miraculi, . . . indicio est, quia uirili contactu incorrupta durauerit.	4. 19 (243. 25)
CONTACTIVM. contagis. qualis esset status ecclesiae, quam ab hereticorum contagiis castus, ediscere,	4. 18 (242. 12)
CONTEGO. contectum. Quis caput obscuris contectum utcumque cauernas	1. 10 (24. 12)
CONTEMNO. contemnant. ut mulieres filios, quos gignunt, nutrire contemnant,	1. 27 (55. 9)
contemnendos. dicens contemnendos esse eos et miseros, qui Deo suo, . . . oboedire contemnerent.	3. 21 (170. 31)
contemnendum. Quod ne cui contemnendum et reprobandum esse uideatur,	3. 25 (184. 6)
contemnere. proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera contemnere designent.	5. 21 (343. 24)
contemnerent. dicens contemnendos esse eos et miseros, qui Deo suo, . . . oboedire contemnerent.	3. 21 (170. 32)
contemneretur. et bellum insuper illi, si contemneretur, indicens.	2. 12 (107. 29)
contemnet. iam nos pro nihilo contemnet.	2. 2 (83. 26)
contemni. Quae ne facile a quopiam posset contemni,	3. 8 (142. 10)
contemnit. sin autem lauacrum uitae contemnit,	2. 5 (91. 18)
aut agnitum et a tota Christi ecclesia custoditum pro nihilo contemnit.	3. 25 (187. 17)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . confirmata sequi contemnit,	3. 25 (188. 10)
contempto. et conterrito [contempto] armorum praesidio,	uar. 1. 20 (38. 23)
contemsit. Contemsit autem rex praecedens,	3. 22 (173. 32)
Sed Aldfrid Nordanhybrorum rex eum suscipere contemsit,	5. 19 (329. 29)
contemta. uirgines . . . contemta reuerentia suae professionis, . . . texendis subtilioribus indumentis	4. 25 (265. 16)
operam dant,	

CONTEMPLATIO. contemplatione, confundi atque turbari a summorum contemplatione cogebatur.	1.27 (58.17)
ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret,	2.1 (74.10)
quoties per fraternos affatus unanimitatem quadam contemplatione alternis aspectibus repraesentat.	2.18 (190.29)
contemplationis. non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere,	1.27 (58.14)
Cudbert. . . ad anchoriticae quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit.	4.28 (271.6)
CONTEMPLOR. contemplabatur, quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplabatur species corporis gloriosi,	4.9 (222.17)
contemplatus. Quem uidelicet ordinem nostrae salutis propheta contemplatus aiebat:	5.21 (340.19)
CONTEMPTOR. contemptor. ut contemptor diuum meritam blasphemiae suae poenam lueret,	1.7 (19.8)
contemptorem. animum irae et auaritiae uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem:	3.17 (161.20)
CONTEMPTVS. contemtu. cum esset et ipse contemtu mundi ac doctrinae scientia insignis,	5.9 (298.16)
contemtu. Cuius carminibus multorum saepe animi ad contemtu saeculi, et appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.3)
CONTENDO. contendant. eo amplius eius, qui super omnia est, Iudicis mandatis auscultare contendat,	5.21 (333.31)
contendas. ut ea, . . . in omnibus seruare contendas.	5.21 (345.15)
contendebant. qui crebris accusationibus inprobi iter illi caeleste intercludere contendebant:	3.19 (165.4)
contendere. ludibrio me miscui, et simul cursu equi contendere coepi.	5.6 (290.7)
contenderit. 'Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante aequinoctium prouenire posse contenderit,	5.21 (340.22)
contendit. contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.10)
ac suae provinciae homines pro his substituere contendit,	4.16 (237.4)
CONTENTIO. contentio. Finitoque conflictu, ac soluta contentione [contentio],	uar. 3.26 (189.10)
contentione. Finitoque conflictu, ac soluta contentione [contentione],	uar. 3.26 (189.10)
contentioni. contentioni, inuidiae, . . . sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.6)
contentionis. ut nullum deinceps ab aliquo nostrum oritur contentionis scandalum,	4.5 (217.8)
CONTENTVS. a. um. contenti. simplici tantum et cotidiano fratrum cibo contenti, nil ultra quaerebant.	3.26 (191.2)
'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato:	4.5 (216.18)
Scotti, . . . suis contenti finibus nil contra gentem Anglorum insidiarum moluntur	5.23 (351.8)
contemtu. ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contemtu,	4.2 (206.7)
contentus. sed contentus sit gubernatione credite sibi plebis.	4.5 (216.4)
CONTERO. conterebam. Conterebam molas iniqui,	2.1 (77.30)
contens. Vt Aedilfrid rex Nordanhymbrorum Scottorum gentes proelio conterens	1.34 (71.7)
contere. sed manu spicas contere et manducare.	1.27 (53.14)
contriuera. quas et ipse aliquando contriuera,	5.12 (310.22)
contruierint. Vt Brettones, . . . ciuilibus sese bellis contruierint,	1.22 (41.20)
contruiuit. Germani pedem lapsus occasione contruiuit,	1.19 (37.8)
repente conruens, brachium contruiuit,	3.2 (130.14)
CONTERREO. contritto. et contritto armorum praesidio,	1.20 (38.28)
CONTESTOR. contestans. obsecrans eos et contestans unitatem pacis et catholicae obseruationis cum ea, . . . tenere;	2.4 (87.21)
At ille se excusans, et uenire non posse contestans,	3.7 (141.21)
CONTEXO. contexta. et ecclesia . . . frondibus contexta componitur,	1.20 (38.20)
hoc est de figuris modisque locutionum, quibus scriptura sancta contexta est.	5.24 (360.1)
contextum. quod erat uirgis contextum, ac foeno tectum,	3.10 (147.16)
CONTICESCO. conticuere. 'Conticuere omnes, intenteque ora tenebant,'	3.11 (150.12)
conticuisti. conticuisti ille subito, et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	3.11 (150.10)
CONTIGVVS. a. um. contigua. et quasi urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae est contigua,	3.16 (159.7)
contigui. et ipsi orientali mari contigui,	2.3 (85.9)
contiguus. prouinciis, quae Humbrae fluuii et contiguus ei terminis sequestrantur a borealibus.	2.5 (80.11)
contiguus. uel etiam in contiguis eidem regionibus	Praef. 6.11)
contiguus. bis renudato littore contiguus terrae redditur;	3.3 (132.5)
CONTINENS. entis. continenti. quam a continenti terra secernit fluuius Vantsumu,	1.25 (45.6)
CONTINENTIA. continentia. quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	3.4 (134.19)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3.8 (144.7)
annum totum cum eo in continentia et orationibus, in cotidianis manuum uixit laboribus.	3.19 (168.6)
et ipse adulescens in Hibernia monachicum in orationibus et continentia, . . . uitam sedulus agebat.	4.3 (211.19)
ad exemplum uenerabilium patrum . . . in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant.	4.4 (214.7)
Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4.25 (263.3)
Cudbertum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat	4.27 (268.27)
continentia. Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.22)
studium uidelicet pacis et caritatis, continentiae et humilitatis;	3.17 (161.18)
Quanta autem parsimoniae, cuius continentiae fuerit ipse cum predecessoris suis.	3.26 (190.19)
Duxit autem uitam in magna . . . continentiae, simplicitatis, et iustitiae perfectione.	3.27 (194.1)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus . . . obseruare curabat.	3.27 (194.12)
inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uoluntariae paupertatis, . . . merita,	4.3 (210.11)
semper ex eo tempore, iuxta dictum eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	4.25 (264.9)
xl ante dominicum natale dies in magna continentiae, orationis, et lacrimarum deuotione transigere solebat;	4.30 (276.29)
artioribus se necesse habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.14)
continentiae. humilitati, continentiae, lectioni operam dare;	3.28 (195.19)
totum se lacrimis paenitentiae, uigiliis sanctis, et continentiae mancipauit;	4.25 (264.4)
continentiae. quia reliquit successores magna continentia [magna continentiae] . . . insignes;	uar. 3.4 (134.19)
continentiam. 'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uelis.'	5.12 (310.30)
CONTINENTIOR. lus. continentioris. uel diuinae lectionis, uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.12)
CONTINENTISSIMVS. a. um. continentissimam. aliquando continentissimam gessit uitam.	5.11 (302.27)
continentissimus. Cum ergo ueniret ad eum . . . uir sanctissimus et continentissimus, uocabulo Hygwald,	4.3 (211.24)
CONTINEO. continere. qui se continere non possunt, sortiri uxores debent,	1.27 (49.4)
dum se continere nolunt,	1.27 (55.11)
'Qui se continere non potest, habeat uxorem suam,	1.27 (58.33)
'quia noluisti te continere a domo perdisti et dannasti illius, tu in ipsa domo mori habes.'	3.22 (174.8)
contineret. ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide decederent, Domino adiuuante contineret,	2.9 (98.27)
continet. populus arbiter uix manus continet,	1.17 (36.1)
egregium examen continet monachorum,	4.4 (214.5)
quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet,	5.16 (318.4)
continetur. quae computatio lxxxiiii annorum circulo continetur.	2.2 (81.21)
'Hic autem, . . . computus paschae decennouenali circulo continetur;	5.21 (341.8)
CONTINGO. contingit. si communem fratrem Augustinum episcopum ad uos uenire contingit,	1.28 (62.15)
contigisse. Vnde nonnumquam contigisse fertur illis temporibus,	3.25 (182.2)

Quod tamen a malitia inhabitantium in eo, et praecipue illorum, qui maiores esse uidebantur, contigisse,	4. 25 (262. 27)
contingisset. Sed et alia, quae periclitanti ei comoda contigissent et prospera,	4. 22 (252. 1)
contingisset. At illi sedulo seiscitabantur, quomodo hoc contigisset.	3. 11 (150. 17)
contigit. contigit gentem Pictorum de Scythia, . . . Hiberniam peruenisse,	1. 1 (11. 23)
Contigit autem iudicem ea hora, . . . aris adistere,	1. 7 (19. 1)
Et saepe contigit [contigit],	uar. 1. 27 (61. 17)
quia nihil de prosperitate uestri itineris aduisse nos contigit.	1. 30 (65. 3)
atque in hanc insulam, quae Britannia nuncupatur, contigit introisse;	2. 4 (87. 31)
Vbi pulcherrimo saepe spectaculo contigit,	3. 3 (132. 9)
contigit, ut haecenus incorruptae perdurent.	3. 6 (138. 27)
contigit tunc temporis sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhymbiorum Osualdum adfuisse,	3. 7 (139. 23)
Vnde contigit, ut puluerem ipsum, . . . multi auferentes . . . multum commodi adferrent.	3. 9 (145. 18)
contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum;	3. 9 (145. 30)
contigit uolantibus in altum scintillis culmen donus,	3. 10 (147. 15)
unde contigit, ut ob regiam eius et animi, . . . dignitatem ab omnibus diligeretur,	3. 14 (155. 32)
Contigit autem post aliquot annos,	3. 17 (160. 18)
Quod dum multo tempore faceret, contigit gentem Merciorum . . . in bellum procedere,	3. 18 (162. 29)
contigit tempore quodam eundem Cedd redire domum,	3. 22 (172. 29)
contigit ipsum regem instigante omnium bonorum inimico, propinquorum suorum manu interfici.	3. 22 (173. 16)
quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit.	3. 22 (174. 13)
casu contigit, ut ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens, . . . obiret.	3. 23 (176. 11)
contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	3. 24 (178. 19)
contigit die quadam, ut in praefata mansione forte ipse . . . commicaretur,	4. 3 (207. 24)
quod re uera ita contigit.	4. 9 (222. 24)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4. 14 (234. 1)
Contigit autem tactu indumentorum eorumdem et daemonia ab obsessis effugata corporibus, . . . esse	4. 19 (246. 13)
contigit eum suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco,	4. 23 (254. 2)
contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4. 25 (264. 14)
sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad aetatis tempora contigit.	4. 28 (272. 3)
contigit, ut . . . ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4. 28 (272. 13)
Sed et in hac historia quaedam, quae nos nuper aduisse contigit, superaddere commodum duximus.	4. 30 (277. 28)
contigit eum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberti reliquias sanari.	4. 32 (280. 2)
contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse.	4. 32 (280. 13)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5. 4 (287. 5)
contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuensis in uiam planam et amplam,	5. 6 (289. 20)
contigit, ut haec contra impetum fluuii decurrentis, . . . transferrentur.	5. 10 (300. 29)
contigit eum ante expletum anni circulum migrasse de saeculo.	5. 15 (316. 11)
ubi xiiii aetatis contigit annum, monasticam saeculari uitam praetulit.	5. 19 (322. 29)
contingat. Si igitur contingat,	1. 27 (53. 1)
contingens. repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	4. 32 (280. 27)
contingentes. et contingentes humerum maxillamque eius incenderunt;	3. 19 (166. 25)
contingere. neque hos quisquam, . . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet,	2. 16 (118. 13)
neque umquam exinde eum auderet contingere.	3. 12 (151. 12)
nec tamen me ullatenus contingere, tametsi terrere praesumebant.	5. 12 (306. 28)
cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	5. 16 (318. 8)
contingeret. Quod si forte eos ibi refici contingeret,	3. 26 (191. 1)
quo ceteros exterminio raptari e mundo contingeret.	4. 7 (219. 25)
ubicumque ea peruenisse contingeret,	5. 10 (300. 34)
contigit. aliquando ex cogitatione contigit.	1. 27 (60. 5)
Et saepe contigit, ut hoc, . . . caro in delectationem trahat;	1. 27 (61. 17)
CONTINVE. continue. de ipsis montibus, speluncis, ac salibus continue rebellabant;	1. 14 (29. 20)
CONTINVO. continuauit. suum continuauit incendum.	1. 15 (32. 22)
CONTINVO. qui continuo, ut inuasit imperium, in Gallias transit.	1. 11 (24. 27)
et hanc continuo omnium lues scelerum comitari accelerauit;	1. 14 (29. 30)
si tamen non continuo trucidarentur;	1. 15 (32. 32)
misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1. 27 (48. 7)
quin continuo regem ammoneret explere uotum,	2. 12 (107. 13)
quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doctrinam illius,	2. 12 (109. 19)
Cui primus pontificum ipsius Coifi continuo respondit:	2. 13 (111. 20)
continuo subdidit:	2. 13 (112. 4)
misit illo continuo Raedfridum praefectum suum ad adducendum eum;	4. 1 (203. 26)
continuo misericordiam Domini inuocaret,	4. 3 (210. 20)
Nec distulit, quin continuo, quod mente conceperat, explet.	4. 10 (224. 30)
ut nullus eum posset uincire, quin continuo soluere.	4. 22 (250. 26)
continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5. 3 (286. 22)
quem ut bibit, surrexit continuo,	5. 5 (288. 23)
continuo subiicit: "In die primo non erit fermentum in domibus uestris.	5. 21 (334. 33)
CONTINVVS. a. um. continua. a parte, quae terrae est contigua [continua],	uar. 3. 16 (159. 7)
continuae. Vnde orationi continuae insistent	2. 11 (105. 24)
continuum. subiectionemque continuum, . . . promittebant.	1. 12 (26. 6)
continuis. Paulinus autem ex eo tempore sex annis continuis, . . . uerbum Dei, . . . praedicabat;	2. 14 (114. 17)
duobus annis continuis genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5. 9 (298. 20)
continuis. quem dum orationibus continuis ac uigiliis die noctuque studere conspiceret,	1. 7 (18. 15)
lentis quidem, sed tamen continuis febribus anelabat.	2. 1 (77. 8)
caelitus se uindicari continuis diu imprecationibus postulabat.	4. 26 (266. 21)
ubi liberius continuis in orationibus famulatus sui conditoris uacaret.	5. 12 (310. 10)
continuis. et per sex continuis pie operationis exemplis prouehere curauit.	2. 4 (87. 7)
continuos. et per sex continuos annos eadem molestia laborare non cessabat;	4. 23 (256. 17)
CONTIO. contione. Finitoque confictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	3. 26 (189. 10)
CONTORQVEO. contorquerentur. omnium oiaa telaeque sine respectu contorquerentur.	1. 14 (30. 4)
CONTRA (adv.). 1. 1 (11. 4). 1. 12 (28. 2). 2. 7 (94. 29). 2. 9 (99. 21). 3. 14 (157. 5). 3. 25 (186. 34). uar. 3. 25 (187. 5).	
5. 13 (311. 3). 5. 14 (314. 34).	
CONTRA (prep.). 1. 1 (11. 31). 1. 1 (11. 33). 1. 1 (12. 6). 1. 1 (13. 1). 1. 2 (13. 23). 1. 9 (23. 12). 1. 10 (23. 22). 1. 10 (23. 27).	
1. 10 (24. 10). 1. 12 (26. 27). 1. 14 (30. 22). 1. 15 (31. 12). 1. 15 (31. 19). 1. 22 (41. 24). 1. 27 (55. 34) (ter). 1. 27 (56. 1) (bis).	
1. 27 (56. 2). 1. 27 (58. 12). 1. 27 (58. 18). 1. 32 (69. 15). 1. 34 (71. 22). 2. 1 (76. 9). 2. 2 (84. 21). 2. 5 (92. 6). 2. 7 (94. 28).	
2. 19 (122. 18). 2. 19 (123. 15). 2. 20 (125. 1). 3. 2 (128. 23). 3. 2 (130. 7). 3. 10 (146. 25). 3. 14 (155. 7). 3. 14 (155. 15).	
3. 19 (166. 10). 3. 24 (178. 8). 3. 25 (181. 17). 3. 25 (182. 8). 3. 25 (184. 31). 4. 5 (217. 14). 4. 16 (238. 14). 4. 17 (240. 3).	
4. 17 (240. 5). 4. 17 (240. 6). 4. 17 (240. 8). 4. 17 (240. 10). 4. 17 (240. 12). 4. 18 (242. 3). 4. 26 (268. 11). 5. 10 (300. 29).	
5. 12 (304. 30). 5. 12 (307. 6). 5. 15 (315. 21). 5. 19 (327. 19). 5. 19 (328. 11). 5. 23 (349. 11). 5. 23 (351. 9).	
CONTRADICO. contradicat. ut ei ex ratione contradicat, ne consentiat;	1. 27 (61. 22)
contradicendo. correpta eorum uersania magis augescere contradicendo,	1. 10 (24. 7)
contradicens. Contradicens angelus: 'Non,' inquit,	3. 19 (166. 32)

contradicente. Illo nolente ac contradicente, inuitum monasterio eruentes duxerunt in certamen,	3.18 (163.5)
contradictentibus. ut etiam nolentibus ac contradicentibus paganis antistitem suae posset ecclesiae reddere.	2.6 (93.19)
contradicere. quod huius capitulo contradicere uideatur.	1.27 (50.25)
si donum gratiae contradicere posse uideatur.	1.27 (54.19)
eumque notantes superbiae, cunctis, quae dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.13)
quia hic est ostiarius ille, cui ego contradicere nolo;	3.25 (188.31)
contradicitis. Petri, cuius traditioni scientes contradicitis,	3.25 (186.15)
contradixerant, ac nomen Christi, cui contradixerant, confiteri gaudent,	3.30 (200.4)
CONTRADO, contradamus. Vnde suggero, rex, ut templa et altaria, . . . ocius anathemati et igni contra-	2.13 (112.34)
damus.	
contradendas. beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari, uestrae excellentiae profecto omnes contra-	3.29 (198.18)
dendas.	5.19 (323.2)
contradens. Venit ergo ad insulam Lindisfarnensem, ibique monachorum famulatu se contradens,	
contraderent. et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam inter sacrorum apicum uolumina suis auditoribus	4.2 (205.1)
contraderent.	2.20 (125.12)
contraderet. quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contraderet,	5.14 (314.17)
contradidit. quia uideret . . . Caiphanque cum ceteris, . . . iuxta eum flammis ultricibus contraditum;	5.15 (317.3)
contraditus. ac per eius est largitionem etiam minoribus ad legendum contraditus.	1.21 (40.16)
CONTRAHO, contracto. Erat enim arescentibus neruis contracto poplite,	1.20 (38.10)
contraxerat. quos eadem necessitas in castra contraxerat;	2.2 (81.22)
CONTRARIUM, contraria. Sed et alia plurima unitati ecclesiasticae contraria faciebant.	2.2 (83.15)
'in multis quidem nostrae consuetudini, immo uersalis ecclesiae contraria geritis;	2.2 (83.21)
cetera, quae agitis, quamuis moribus nostris contraria, aequanimitur contra tolerabimus'	3.25 (187.1)
'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (187.5)
Columbam. . . diuinis paginis contraria sapuisse uel egisse credendum est?	5.18 (321.2)
uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt,	1.17 (34.28)
contrario. uenti et contrario ad itineris ministeria reuertuntur,	5.13 (313.18)
Qui si e contrario errores pueritiae corrigere in adolescentia, . . . curasset,	5.21 (337.27)
'Cuius obseruantiae catholica ratione patefacta, patet et contrario error irrationabilis eorum,	1.27 (53.8)
CONTRARIUS, a, um. contraria. et quae sunt Creatoris nostri iussioni contrariis,	5.21 (344.14)
contrario. quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	2.1 (76.1)
contrarium. orthodoxae fidei omnimodis esse contrarium,	2.9 (98.3)
promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, . . . esse facturum;	4.1 (203.2)
ne quid ille contrarium ueritati fidei, Graecorum more, in ecclesiam, cui praeesset, introduceret.	3.15 (158.6)
contrarius. ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, et uentus contrarius superueniet;	1.18 (36.18)
CONTREMISCO (-TREMES-), contremescit. miraculum populus contremescit;	1.20 (39.12)
contremescunt. sed etiam ipsam caeli machinam contremescunt,	3.29 (198.12)
CONTRISTO, contristati. pro quo ualde sumus contristati, cum hic esset defunctus.	5.12 (304.24)
CONTRITIO, contritione. et ibi usque ad diem mortis in tanta mentis et corporis contritione durauit,	1.14 (29.26)
contritiones. praedas tamen nonnumquam exinde et contritiones de Bretonum	
CONTRITVS, a, um. contritum. Vt clericum suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicendo a	5.6 (289.4)
morte reuocauerit.	
CONTROVERSA, controuersia. grauior de obseruatione paschae, necnon et de aliis ecclesiasticae uitae	3.25 (182.20)
disciplinis controuersia nata est.	5.21 (342.24)
ita etiam de tonsurae differentia legatur aliqua fuisse controuersia;	3.25 (188.26)
controuersia. 'Si utrique uestrum,' inquit, 'in hoc sine ulla controuersia consentiunt,	5.19 (328.10)
mox audita ac diiudicata causa et controuersia utriusque partis,	
controuersiae. interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac rancoris	4.24 (261.35)
haberen.	
CONTVBERNIVM, contubernio. eam monasterii partem, qua ancillarum Dei caterua a uirosum erat	4.7 (219.21)
secreta contubernio,	4.25 (265.26)
CONTVRBO, conturbaberis. 'Timui propter reuerentiam tuam, ne forte nimium conturbaberis;	uar. 4.18 (242.8)
conturbauerant. Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt	4.18 (242.8)
[conturbauerant];	4.3 (210.31)
conturbauerunt. Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt;	4.3 (211.4)
conturbauit. misit sagittas suas, et dissipauit eos, fulgora multiplicauit, et conturbauit eos?"	2.6 (93.8)
conturbet. ut superbiam eorum dissipet, et conturbet audaciam,	4.19 (243.17)
CONVBIVM, conubio. abdicato conubio non legitimo, suscepit fidem Christi,	4.5 (217.1)
si reginae posset persuadere eius uti conubio,	5.5 (288.18)
conubium. 'Vt nulli liceat nisi legitimum habere conubium.	2.18 (121.9)
CONUALESCO, conualescas. 'Bene conualescas, et cito'	3.13 (153.32)
conualescendo. ut . . . uestra adquisitio . . . conualescendo amplius extendatur;	4.1 (203.30)
conualescens. et conualescens ab infirmitate, multo deinceps tempore uiuit;	5.6 (291.26)
conualescere. cum conualescere coepisset, nauigauit Britanniam.	1.17 (34.20)
conualui. Tantumque mox accepta eius benedictione conualui,	3.27 (193.26)
conualuit. tempestas excitata conualuit,	4.22 (251.15)
at uero Ecgbert decussa molestia egritudinis conualuit,	5.19 (329.20)
Vt ergo conualuit, uendidit eum Landoniam Fresco cuidam;	uar. 1.15 (32.30)
Conualuit igitur episcopus, cunctis gaudentibus,	5.6 (290.28)
CONVEHO, conuecti. alii fame confecti [conuecti]	2.2 (84.6)
CONVELO, conuuls. Vomebam autem sanguinem, eo quod et interanea essent ruendo conuuls.	2.2 (84.16)
CONVENIO, conueniant. qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conueniant,	1.17 (35.21)
Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi causa conueniant,	1.27 (52.25)
conuenierat. multitudo etiam cum coniugibus ac liberis exorta conuenierat,	2.12 (110.8)
conueniant. Cur non ergo et in hac spiritali ordinatione, . . . tales conueniant,	3.14 (156.18)
conueniat. ammonens, quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum . . . auro uendere.	1.17 (34.30)
conueniebat. equum regium, quem te conueniebat proprium habere,	4.5 (215.14)
conueniens. Ibi conueniens ex diuersis partibus	5.19 (325.33)
conuenientes. Cumque in unum conuenientes iuxta ordinem quique suum resedissemus:	3.28 (194.23)
cum quo et alii xi episcopi ad dedicationem antistitis conuenientes,	4.14 (235.7)
conuenientibus. conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Conpendio.	4.28 (273.3)
et cunctis conuenientibus ad ecclesiam fratribus,	4.5 (215.2)
conuenientibus ad consecrationem eius vii episcopis,	1.26 (47.14)
conuenimus. Conuenimus autem die xx ^{mi} mensis Septembris,	1.27 (52.4)
conuenire. primo conuenire, psallere, orare, . . . coeperunt;	1.27 (52.15)
ut episcopi non facile ualeant conuenire,	4.5 (214.31)
pastores quoque alii, . . . facile debeant conuenire.	5.21 (343.31)
placuit conuenire nos iuxta morem canonum uenerabilium,	4.1 (202.15)
ut merito talem simoniacis et non Christianis habitum conuenire cognoscas;	2.2 (84.8)
conueniret. cuius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas.	2.1 (73.6)
conuenissent. seiscitabatur, qui essent hi, quidue acturi illo conuenissent.	
conuenit. De quo nos conuenit, . . . facere sermonem,	

paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur,	2.17 (119.13)
Conuenit autem reuelationi et relationi praefati fratris . . . sermo reuerentissimi patris Ecgbercti,	4.3 (211.15)
ualidi flaminis procella desursum uenire conueueit [conuenit],	uar. 5.17 (319.11)
conueniunt. Conueniunt et de ipsa insula Lindisfarrensi in hoc ipsum multi de fratribus,	4.28 (272.23)
CONVENTICVLVM. conuenticula. Erantque in hoc campo innumera hominum albarum conuenticula,	5.12 (307.23)
CONVENTVS. conuentu. atque in conuentu seniorum rettulerit, quia nil prodesse docendo genti, . . . po-	
tuisset,	3.5 (137.5)
solicita mater congregationis, . . . crebrius in conuentu sororum perquirere coepit,	4.7 (219.22)
CONVERSATIO. conversatio. sine quibus conversatio ciuile esse nullatenus poterat.	3.26 (190.22)
cuius uidelicet uiri, . . . uita et conversatio fertur fuisse sanctissima.	4.6 (218.17)
cuius uisiones ac uerba, non autem et conversatio, plurimis, sed non sibi ipse, profuit.	5.13 (331.4)
conuersatione. nihil discrepare a Bretonibus in eorum conuersatione didicimus.	2.4 (88.4)
quae per uos . . . in conuersatione coniugis uestri summisseque uobis gentis dignatus fuerit operari,	2.11 (106.14)
ipse ab omnibus mundi rebus liber in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.2)
ibique in optima uitam conuersatione finit.	4.6 (218.11)
Vt rex eiusdem provinciae Sebbi in monachica uitam conuersatione finierit.	4.11 (225.13)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	4.23 (257.7)
ibique uitam in Deo digna conuersatione conpleuit.	5.6 (292.8)
non tamen ea mihi, qua ante conseram, conuersatione, . . . uiuendum est.	5.12 (304.13)
multisque et uerbo et conuersatione salutis fuit.	5.12 (310.33)
conuersationem. hanc debet conuersationem instituere,	1.27 (48.31)
ubi nuper uenientes ad conuersationem feminae solebant probari,	4.23 (258.22)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monachicam in eo conuersationem instituit;	4.27 (270.27)
in ecclesia Anglorum, . . . hanc debet conuersationem instituere,	4.27 (272.34)
conuersationi. Quorum fidei et conuersioni [conuersationi]	uar. 1.26 (47.24)
Et quidam quidem mox se monasticae conuersationi fideliter mancipauerunt,	3.27 (192.13)
conuersationis. quam de propriae quondam quiete conuersationis habuerat;	2.1 (74.32)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum . . . monasteria adire solebant;	3.8 (142.18)
qui utrique monachicae conuersationis erant studii inbuti.	4.4 (213.7)
respondit propositum se magis alterius conuersationis habere,	5.19 (324.14)
CONVERSIO. conuersio. pro cuius conuersione etiam faciendorum signorum dona percepisti.	1.31 (67.10)
zelum rectitudinis tuae in eorum conuersione multiplici.	1.32 (68.7)
quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multipliciant.	1.32 (69.28)
quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione [conuersione] succendere;	uar. 2.11 (104.25)
quae per uos . . . in conuersatione [conuersione] coniugis uestri, . . . fuerit operari,	uar. 2.11 (106.14)
conuersionem. qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes peruene-	
runt.	2.11 (104.30)
ubi nuper uenientes ad conuersationem [conuersionem] feminae solebant probari,	uar. 4.23 (258.22)
conuersioni. Quorum fidei et conuersioni ita congratulatus esse rex perhibetur,	1.26 (47.24)
conuersionis. Immo potius tunc sumisse profectum de labore conuersionis multorum,	2.1 (74.31)
cuius animus ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitatis uestra perduxerit.	2.8 (96.11)
sed in ea peraneant obediencia, quam tempore suae conuersionis promiserunt.	4.6 (216.12)
CONVERSOR. conuersari. qualiter in domo Dei conuersari debuisset.	1.27 (48.22)
in quo tanta perfectionis gratia coepit conuersari,	2.1 (74.6)
conuersata. xxxiii primos in saeculari habitu nobilissimae conuersata conpleuit,	4.23 (252.23)
conuersatus. in terreno conuersatus palatio propositum	2.1 (75.3)
in nostro monasterio plurimo tempore conuersatus, ibidemque defunctus est.	4.25 (266.4)
sed quoniam ipse plus Lindisfarrensi ecclesiae, in qua conuersatus fuerat, dilexit praefici,	4.28 (273.9)
qui tunc quidem in clero illius conuersatus, nunc monasterio, . . . abbas iure praestat.	5.6 (289.8)
conuersentur. De episcopis, qualiter cum suis clericis conuersentur,	1.27 (48.15)
CONVERTO. conuersa. innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est.	1.18 (37.4)
et omnis per orbem ecclesia conuersa est.	3.25 (186.10)
conuersae. ita ut Christi euangelium . . . in omnibus gentibus, quae necdum conuersae sunt, dilatetur.	2.8 (96.29)
domunculae, . . . nunc in conuersionem, . . . et ceterarum sunt inlecebrarum cubilia conuersae,	4.25 (265.16)
conuersam. ubi gentem Nordanhybricorum . . . conuersam esse didicit,	2.17 (118.27)
conuersi. Quod illi uidentes mox in iram conuersi sunt,	2.2 (83.12)
ad ipsum ora et oculi conuersi,	3.5 (137.20)
conuersis. et conuersis iamduo ad meliora instituta omnibus, egregium examen continet monachorum,	4.4 (214.3)
conuersis, et conuersis iam dudum ad fidem ueritatis esset praelatus ecclesiis,	2.1 (73.12)
conuerso. rege ad fidem conuerso,	1.26 (47.16)
vin ^o ergo sua infirmitatis anno, conuerso ad interanea dolore, ad diem peruenit ultimum,	4.23 (256.26)
conuersus. cum sua gente, ex quo ad Dominum conuersus est, diuini se studuit mancipare praeceptis.	2.6 (93.22)
totoque ad Deum corde et opere conuersus,	3.13 (153.34)
Et conuersus ad eum angelus: 'Quod incendisti,' inquit, 'hoc arsit in te.	3.19 (166.34)
et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	3.29 (196.26)
Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	3.30 (199.15)
nomen et inde suum Conuersus conuertit uoans;	5.7 (293.17)
qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit.	5.12 (307.5)
conuertat. aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absument in cinerem conuertat.	4.25 (264.22)
conuerte. quasi mandando conuerte.	1.27 (53.19)
conuertebat. ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, . . . in carmen dulcissimum conuertebat,	4.24 (260.32)
conuertendas. 'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuer-	
tendas.	3.29 (197.11)
conuerterat. quod cum fratribus, quos ad unitatis gratiam conuerterat, inchoauit,	5.22 (347.30)
conuerrere. uulgus . . . a uita stultae consuetudinis ad caelestium gaudicium conuerrere curabat amore.	4.27 (269.16)
conuertenter. doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuertenter, ac fonte salutari abluerent.	3.22 (172.23)
ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuertenter Christi.	5.10 (299.14)
conuertetet. et aliquos . . . de paganis ad fidei gratiam praedicando conuertetet.	2.9 (98.28)
conuertetur. aliquos uerbi ministros, per quos ad Christum conuertetur, mitteret;	2.1 (80.26)
conuertetur. Vt . . . Laurentius Aedbaldum regem ad Christum conuertetur,	2.6 (92.12)
Vt Vilfrid episcopus provinciam Australium Saxonum ad Christum conuertetur.	4.13 (230.2)
Vt Vilbrord in Friesland praedicans multos ad Christum conuertit;	5.10 (298.27)
conuertit. subiectos suos meditatur . . . ad fidem catholicam atque apostolicam pro suae animae redemptione	
conuertit.	3.29 (197.2)
atque ad castigationem uitam conuertit ammonetur.	5.14 (314.1)
conuertit. seque cum subiectis populis tota ad eum mente conuertit.	1.32 (68.19)
gentem . . . ad fidem Christi sua industria conuertit,	2.1 (73.8)
Nobilitatem . . . ad nanciscendam supernae gloriæ dignitatis diuina gratia largiente conuertit.	2.1 (74.4)
Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra,	2.1 (79.19)
praefectumque Lindocolinae ciuitatis, . . . primum cum domu sua conuertit ad Dominum.	2.16 (117.27)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3.4 (133.27)
uel incredulos ad Christum conuertit,	3.19 (164.1)

et ipsam gentem Merciorum . . . ad fidei Christianae gratiam conuertit.	3.24 (179.19)
Quo beneficio multum antistes cor omnium in suum conuertit amorem,	4.13 (232.3)
nomen et inde suum. Conuersus conuertit ouans;	5.7 (293.17)
Vt Viltbord in Fresia praedicans multos ad Christum conuerterit [conuertit];	uar. 5.10 (298.27)
omnes, qui corpori flentes adsederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	5.12 (304.7)
provinciam Aestralium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.	5.19 (327.9)
conuertitur. Praedicatio deinde ad plebem de praeuaricationis emendatione conuertitur,	1.21 (41.3)
CONVINCO. conuincitur. Conuincitur uanitas, perfidia confutatur;	1.17 (35.31)
CONVIVA. conuiuae. Quod cum repente conuiuae terrore confusi conspicerent,	3.10 (147.17)
conuiuas, salutauit episcopum et conuiuas, dicens, quia ipse quoque delectaretur manducare	5.5 (288.26)
conuiuiis, et religiosis conuiuiis [conuiuiis] sollempnitate celebrant;	uar. 1.30 (65.21)
Residebat, uescabatur, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	5.5 (288.30)
CONVIVIUM. conuiui, et relicta domu conuiuii [conuiuii] egressus esset ad stabula iumentorum,	uar. 4.24 (259.20)
conuiuii, et relicta domu conuiuii egressus esset ad stabula iumentorum,	4.24 (259.20)
conuiuiis, et religiosis conuiuiis sollempnitate celebrant;	1.30 (65.21)
conuiuiis. Vnde nonnumquam in conuiuiis, cum esset laetitiae causa decretum,	4.24 (259.15)
nam et ideo de conuiuiis egressus huc secessi,	4.24 (259.26)
conuiuium. Et si forte euenisset, . . . ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.5 (136.14)
restitit et ipse cum eis ad conuiuium,	1.10 (147.12)
CONVOCO. conuocatur. conuagati quique conuocantur.	1.27 (52.22)
conuocari, sonum, quo ad orationes excitari uel conuocari solebant,	4.23 (257.10)
conuocatas, et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4.23 (257.28)
conuocatus, interea Augustinus adiutorius uis Aedilberiti regis conuocauit . . . episcopos . . . Brettonum	2.2 (81.11)
CONVOLO. conuolarent. certatim populi ad gratiam baptismatis conuolarent.	1.20 (38.18)
conuolauit. Concursus omnium ad antistitem conuolauit,	1.19 (37.15)
COOPERATOR. cooperator. presbyter, qui comes itineris illi et cooperator uerbi extiterat,	3.30 (199.29)
et ut ei doctrinae cooperator existens diligenter adtenderet,	4.1 (203.1)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est.	5.20 (331.1)
cooperator, utens cooperatore Iuliano de Campania,	1.10 (24.1)
uenit Romam cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfrido,	4.18 (241.8)
cooperatores, misit . . . plures cooperatores ac uerbi ministros;	1.29 (63.5)
COOPERIO. cooperire. plumbi lamminis eam totam, hoc est et tectum, et ipsos quoque parietes eius,	3.25 (181.13)
cooperire curauit.	4.3 (212.17)
coopertus. Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus, ita ut	Cont. (361.9)
pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur esse coopertus.	3.9 (146.23)
coopertuit, crines composit, caput linteo cooperuit,	2.1 (80.27)
COOPEROR. cooperante, se ipsum paratum esse in hoc opus Domino cooperante perficiendum.	4.2 (204.21)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	
cooperante, a diabolicae captiuitatis nexibus, sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia,	2.10 (102.7)
absoluti,	2.11 (105.17)
Saluatoris nostri Domini Iesu Christi cooperante potentia,	1.14 (29.13)
COPIA. copia. nec mora, frugum copia, . . . secutum sit.	1.15 (32.12)
nisi profusior alimentorum copia daretur,	5.6 (289.30)
Porro ipse diligentius obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur,	5.21 (341.23)
tanta hodie calculatorum exuberat copia,	3.4 (134.4)
copia, quod a copia roborum Dearmach lingua Scottorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	4.19 (246.31)
unde et a copia angillarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	1.17 (35.26)
copiam, beatissimi sacerdotes praeuerunt aduersariis copiam disputandi,	1.31 (66.12)
ne per illorum copiam periculum elationis incurreret,	4.1 (203.15)
quoque Ebrinus maior domus regiae copiam pergerdi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.28 (271.29)
quae usque ad hanc diem sufficientem cunctis illo aduenientibus gratiae suae caelestis copiam ministrat.	4.26 (267.2)
copiarum, et cum maxima parte copiarum, quae secum adduxerat, extinctus	2.2 (84.23)
copias, ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.	1.12 (25.19)
copiis, militariis copias uniuersis, . . . spoliata,	1.14 (29.29)
tantis frugum copias insula, . . . affluere coepit,	3.1 (128.20)
infandus Brettonum dux cum immensis illis copiis, . . . intereuntis est	3.19 (166.12)
COPIOSIOR, ius. copiosior. Sequuntur . . . copiosior caelestium agnitionum uisio;	2.12 (107.28)
copiosiora. Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offensus,	4.13 (231.19)
COPIOSVS, a. um. copiosus, descendit pluuia serena, sed copiosa,	4.28 (272.8)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat.	5.10 (301.16)
copiosa, qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat.	1.1 (10.4)
copiosis, ac fontibus praecleara copiosa	2.12 (110.15)
copiosum, exercitum ad debellandum Aedilfridum colligit copiosum.	1.27 (52.23)
COPULA. copulae, in subsequenti quoque copulae gaudio misceantur.	2.9 (98.21)
cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnis aduenit	1.27 (58.20)
copulam. Oportet itaque legitimam carnis copulam,	
COPVLATIO. copulatio, quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse mon-	2.11 (105.26)
stratur,	1.27 (53.30)
copulatione, aut post quantum temporis huius uir suus possit in carnis copulatione coniungi?	3.8 (142.20)
COPVLO. copulandas, sed et filias suas eisdem erudiendas, ac sponsio caelesti copulandas mittebant;	
copulari. Vsqe ad quodam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio copulari? et	1.27 (50.28)
noueris et cognatis si liceat copulari coniugio?	4.29 (274.13)
copulatus. Erat enim presbyter, . . . iamdudum uiro Dei spiritualis amicitiae foedere copulatus;	2.11 (105.18)
copuletur, ut et ipse, . . . Christianorum numero copuletur;	4.5 (217.5)
si Christianus esse recte uoluerit, nulli alteri copuletur;	2.12 (110.3)
COR. cor, quia mutatum est cor regis,	4.13 (231.22)
cor omnium et caro omnium exultauerunt in Deum uiuum;	1.27 (49.10)
cor, et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent,	1.30 (65.33)
quatinus cor mutantes, aliud de sacrificio amitterent, aliud retinerent;	2.1 (77.26)
et cor uiduae consolatus sum.	4.13 (232.2)
Quo beneficio multum antistes cor omnium in suum conuertit amorem,	4.25 (263.11)
quod commissum, ubi ad cor suum redit, grauissime exhortuit,	2.8 (96.7)
corda. infidelium corda naturali ac superstitioso morbo purgata,	1.10 (24.15)
corda. Aut hic Campano gramine corda tunet,	2.8 (95.26)
aperiens corda gentium ad auspicandum praedicationis uestrae singulare mysterium,	2.10 (101.25)
totius creaturae suae dilatandi subditi etiam in extremitate terrae positaram gentium corda frigida,	3.25 (182.22)
Vnde merito mouit haec quaestio sensus et corda mulatorum,	3.29 (197.30)
sic doctrina eorum corda hominum cotidie inlustrat credentium,	4.3 (211.2)
ut corda eorum in memoriam futuri iudicii reuocet,	4.20 (248.3)
Multis in orbe uiget per sobria corda triumphus,	5.17 (319.9)
quorum lux corda intuentium cum quadam alacritate et compunctione pauefacere dicitur.	1.7 (18.20)
corde. Christianus integro ex corde factus est.	

sacra mundo corde atque ore conficiunt.	1.8 (22.13)
ubi trementi corde stupida die noctuque marcebat.	1.12 (28.2)
'Ex corde exeunt cogitationes malae'	1.27 (57.4)
de corde errorem deponat,	1.30 (65.13)
intimo ex corde longa trahens suspiria;	2.1 (80.8)
in plurimorum corde fidelium spiritualis gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.11)
et discite a me, quia mitis sum et humilis corde."	2.2 (82.31)
Si ergo Augustinus ille mitis est et humilis corde,	2.2 (82.32)
si firmo corde credideris,	3.13 (153.25)
totoque ad Deum corde et opere conuersus,	3.13 (153.33)
quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat, uenerabatur, et praedicabat,	3.17 (162.2)
quod euangelica praecepta deuoto corde seruaret.	3.22 (173.25)
atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.5)
et anathematizamus corde et ore, quos anathematizauerunt,	4.17 (240.19)
fratres, ... elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus, et mansuetum corde, Suidbertum,	5.11 (302.7)
curauit euos, ... ad eum, quem cognouerat, quemque ipse toto ex corde susceperat, ueritatis callem perducere,	5.15 (315.31)
quod aptius multo sit, eius, quem corde toto abominaris, ... habitum uultus a tuo uultu ... separare;	5.21 (344.28)
cordibus, excrudant diaboliue uersutiae supplantationem, ... a cordibus uestris abicere,	2.10 (103.6)
scientiae salutaris occidit flumina inrigandis eorum cordibus emanabant;	4.2 (204.27)
cordis, autumans se uerberibus, ... cordis eius emollire constantiam.	1.7 (19.33)
ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premat.	1.31 (67.14)
sed in intimis cordis multa secum colloquens,	2.9 (100.14)
quia tamen eius humanitas ad insinuationem sui reseratis cordis ianuis,	2.10 (101.1)
duritiam cordis ipsius religica diuinorum praeceptorum insinuatione mollire	2.11 (105.30)
Frigiditatem cordis ipsius Sancti Spiritus adnuntiatione succende;	2.11 (105.35)
tota cura cordis excolendi, non uentris,	3.26 (191.4)
et discussis penetralibus cordis nostri,	4.3 (211.12)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice prodebat.	4.25 (264.18)
ut nullus praesentium latebras ei sui cordis celare praesumeret;	4.27 (269.34)
sed tamen indicio fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in abdito cordis amplectimini,	5.21 (344.26)
CORAM. etiam miraculo caelesti coram eis facto,	2.2 (81.8)
sin autem uos spreuerit, nec coram uobis adsurgere uoluerit,	2.2 (83.8)
positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.13)
quantum eius pia opera coram Deo flagrant et uernant.	3.29 (198.23)
et ex eodem libro x capitula, ... illis coram ostendi,	4.5 (215.30)
Romanque iturus, et coram apostolico papa causam dicturus,	5.19 (326.10)
Cum ergo causa exigente synodus eadem coram nobilibus et frequentia populi, ... legeretur,	5.19 (327.27)
Aeca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus;	5.20 (331.15)
CORAVSIVS, see CARAVSIVS.	
CORNU. cornu, et cornu eius exaltaretur in gloria;	2.1 (77.21)
CORONA. corona. ipsi adhuc inueterati et claudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt,	5.22 (347.14)
coronae. id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae ... recipere nolebant,	3.26 (189.14)
formam quoque coronae, quam ipse in passione spineam portauit in capite,	5.21 (343.15)
Quae in frontis quidem superficie coronae uidetur speciem praeferre;	5.21 (343.28)
ut in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae;	5.21 (343.33)
non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper sunt poena damnati.	5.21 (344.1)
quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	5.21 (344.14)
celebrationem, ut diximus, praecipuae sollempnitatis sub figura coronae perpetis agere perdocuit.	5.22 (347.3)
coronam. martyr fortissimus ibidem accepit coronam uitae,	1.7 (21.10)
a quo etiam tonsurae ecclesiasticae coronam susceperat,	3.25 (182.33)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,	3.26 (189.28)
donec illi coma cresceret, quo in coronam fondi posset;	4.1 (203.5)
in eodem monasterio soror ipsius Heresuid, ... ipso tempore coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.10)
Neque uero ob id tantum in coronam additumur,	5.21 (343.2)
ut coronam uitae aeternae, quam reponisit Deus diligentibus se, se semper expectare, ... designent.	5.21 (343.21)
decurtatam eam, quam te uidere putabas, inuenies coronam;	5.21 (343.30)
"Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5.21 (344.12)
Adtondebant omnes in coronam ministri altaris ac monachi;	5.21 (346.10)
CORONATI QVATTVOR, the Four Crowned Martyrs.	
Coronatorum. Erat autem eo loci, ... martyrium beatorum IIII Coronatorum.	2.7 (94.24)
CORONO. coronandus. qui ... adflictiones, ... ab infidelibus et inimicis Christi ipse cum Christo coronandus pertulit?	2.6 (92.29)
coronati. duo regii pueri fratres uidelicet Arnaldi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.20)
coronatus, ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	5.12 (310.3)
CORPORALIS, e. corporalem, et per illuminationem unius hominis corporalem, ... gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.10)
CORPORALITER. et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, quamuis corporaliter absens, sopiuerit.	3.15 (158.22)
Hac etenim die idem rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus,	4.14 (234.29)
quia et digredientes ab inuicem non se ultra corporaliter uiderunt,	4.29 (275.11)
CORPOREVS, a, um. corporea. XIII diebus praeueniens corporea infirmitate pressus est,	4.24 (261.17)
corporeae. Verum pondus corporeae infirmitatis, ne episcopum fieri posset, obstitit.	4.1 (202.18)
CORPVVS. corpora. simul et regum Cantiae poni corpora possent.	1.33 (70.22)
in qua etiam sequentium archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata	2.3 (80.7)
Theodori et Bertualdi, quorum corpora in ipsa ecclesia posita sunt,	2.3 (86.9)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum,	4.7 (219.9)
in qua omnium episcoporum Doruuenensium sunt corpora deposita;	5.8 (294.26)
quia 'corpora ipsorum in pace sepulta sunt,	5.8 (294.28)
Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent injecta,	5.10 (300.28)
Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt,	5.10 (301.8)
corpora. hi animas curare, hi cupientes corpora,	1.19 (37.28)
gaudentes uel nuda corpora eripuisse discrimini;	1.20 (39.30)
ut in ecclesiis ... Petri et Pauli super corpora eorum missae celebrarentur.	2.1 (78.30)
crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4.7 (219.23)
iuxta praefatorum corpora episcoporum in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.1 (282.25)
indicans, quod eo loci corpora eorum posset inuenire,	5.10 (301.5)
et adducta ad se eorum corpora condidit cum multa gloria	5.10 (301.13)
corpore. et casu dux ipse uel pontifex fractus corpore,	1.17 (34.18)
et in ecclesiae corpore monendo et persuadendo,	1.27 (53.18)
etsi dormienti corpore,	1.27 (60.24)
ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret,	2.1 (74.9)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2.1 (79.4)

Suscipe, terra, tuo corpus de corpore sumtum,	2.1 (79.9)
ubi ipse etiam corpore una cum pluribus sanctis requiescit,	3.4 (133.19)
monasterium insulanum, in quo ipse requiescit corpore,	3.4 (134.10)
manus cum brachio a cetero essent corpore resectae,	3.6 (138.26)
Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecisas iussit rex, . . . suspendi.	3.12 (151.34)
Hunc cum dies mortis egredi et corpore coeret,	3.17 (159.25)
ubi correptus infirmitate, . . . raptus est et corpore;	3.19 (164.27)
et a uespera usque ad galli cantum corpore exutus,	3.19 (164.33)
Qui reductus in corpore, et die tertia rursus eductus,	3.19 (166.3)
Sicut enim quis ardet in corpore per illicitam uoluptatem,	3.19 (166.4)
ita solutus corpore ardebit per debitam poenam.	3.19 (167.5)
Qui postmodum in corpore restitutus,	4.8 (220.22)
utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis aspexerit,	4.11 (226.26)
quod anima eius, . . . cum magno lucis splendore esset egressura de corpore;	4.25 (263.24)
'Adulescentior,' inquit, 'sum aetate, et uegetus corpore;	4.29 (275.12)
egredientes et corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.20)
sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi,	4.30 (278.13)
ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	5.3 (286.19)
dolor tamen omnis et de brachio, ubi ardentior inerat, et de toto meo corpore, . . . ablatus est,	5.7 (293.28)
Corpore nam tumulum, mente superna tenet.	5.8 (295.9)
Hic sacer in tumba pausat cum corpore praesul,	5.12 (308.15)
qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt, et sic de corpore exeunt;	5.12 (308.27)
in quo recipiuntur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5.12 (308.32)
mox de corpore egressi ad regnum caeleste perueniunt;	5.12 (309.28)
audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	5.12 (310.20)
donec ex suo corpore calefierent et siccarentur.	5.14 (314.21)
ut uel tunc positus adhuc in corpore, paenitentiam faceret.	5.16 (317.28)
quae quondam ipsam adfixo Domini corpore crucem pertulit,	5.19 (330.9)
Vilfridus hic magnus requiescit corpore praesul,	4.11 (226.32)
corpore. Cuius corpori tumulando praeparauerant sarcophagum lapideum;	4.19 (246.24)
ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est,	4.30 (277.6)
nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabatur affectu.	4.30 (277.8)
'Noua,' inquit, 'indumenta corpori pro his, quae tulisti, circumdata,	5.12 (304.6)
omnes, qui corpori flentes adsederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	4.7 (220.14)
corporebus. etiam corporebus earum locum, in quo requietura, . . . monstraret.	1.17 (34.33)
corporebus. qui imperio sacerdotum dum ab obsessis corporebus detruduntur,	3.11 (149.1)
ad abigendos ex obsessis corporebus daemones gratiae salutaris habere effectum.	4.19 (246.15)
Contigit autem tactu indumentorum eorum et daemonia ab obsessis effugata corporebus, . . . esse	5.16 (317.33)
sacrificium solet offerri, positus interim in platea corporebus.	Praef. (8.12)
corporeis. pro meis infirmitatibus et mentis et corporeis	1.1 (13.5)
totum inflati corporeis absumsisse ac sedasse tumorem.	1.19 (37.10)
afflictione corporeis propaganda;	1.27 (51.23)
Non tamen pro hac re sacri corporeis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt,	1.27 (51.32)
corporeis et sanguinis Domini communione priuandi sunt;	1.27 (56.24)
ad sacramentum dominici corporeis et sanguinis accedere	1.27 (58.26)
seu de sumendo dominici corporeis sanguinisque mysterio,	1.27 (59.9)
tanta prouisione est munditia corporeis requisita,	1.27 (60.21)
etiam in somno corporeis positus,	1.27 (60.25)
tamen in uigiliis corporeis meminit in ingluuiem cecidisse.	2.1 (76.5)
iuxta exemplum dominici corporeis,	2.1 (77.15)
quod nec tanto corporeis potuit dolore restringi.	2.1 (80.1)
ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporeis,	2.7 (94.8)
Erat autem Mellitus corporeis quidem infirmitate, id est podagra, grauatus,	2.10 (101.33)
coniugem uestram, quae uestri corporeis pars esse dinoscitur,	2.10 (102.29)
quibus uos ipsi imaginem corporeis tradidistis,	2.11 (105.11)
quod pars corporeis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	3.8 (144.7)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporeis continentia seruauit;	3.9 (146.21)
et ubi euigilauit, sanata se ab illa corporeis dissolutione sentiens,	3.13 (153.3)
'quia iamiamque crescente corporeis molestia ad articulum subeundae mortis compellor;	3.13 (153.4)
nec dubito me post mortem corporeis statim ad perpetuum animae mortem rapiendum.	3.19 (164.3)
Vbi quadam infirmitate corporeis arreptus,	3.19 (168.22)
constructa domuncula cultiore receptui corporeis eiusdem,	3.19 (168.26)
Haec et de corporeis eius incorruptione breuiter attigimus,	3.23 (176.13)
casu contigit, ut . . . tactus ibidem infirmitate corporeis obiret.	3.26 (191.13)
ad ecclesiam siue ad monasteria certatim, non reficiendi corporeis, sed audiendi sermonis Dei gratia	3.27 (193.13)
confluebant;	4.3 (210.2)
si non uasletudo corporeis obsisteret,	4.3 (210.4)
Nam onefestum langore corporeis tactus est,	4.3 (210.5)
postquam obitum suum dominici corporeis et sanguinis perceptione muniuit,	4.9 (222.7)
soluta ab ergastulo corporeis anima sancta,	4.9 (222.18)
tacta est repente grauissimo corporeis morbo,	4.9 (222.33)
quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplabatur species corporeis gloriosi,	4.11 (225.28)
quae ita multis iam annis omni corporeis fuerat officio destituta,	4.11 (227.14)
correptus est corporeis infirmitate permaxima,	4.14 (234.11)
inuentum est sarcophagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporeis,	4.22 (252.9)
ac uaticio dominici corporeis ac sanguinis accepto, . . . ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.23 (255.10)
quae sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporeis sempiternam.	4.23 (256.22)
antistes prouinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporeis infirmitate depressus,	4.25 (263.29)
monebat omnes et in salute accepta corporeis Domino obtemperanter seruendum,	4.27 (268.27)
'Multum est, ut tota septimana absque alimento corporeis perdurares;	4.31 (279.6)
Cudberctum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporeis et mentis continentia	5.12 (303.29)
duxerat.	5.12 (304.3)
sensit dimidiam corporeis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam,	5.12 (304.24)
sentit, . . . manum . . . corporeis sui partem, paulatim fugiente dolore, . . . pertransisse.	5.12 (310.13)
quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporeis,	5.13 (312.28)
qui infirmitate corporeis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus,	5.17 (318.32)
et ibi usque ad diem mortis in tanta mentis et corporeis contritione durauit,	5.21 (343.6)
solebat hoc crebre ob magnum castigandi corporeis affectum ingredi,	1.21 (41.14)
qui uidelicet modo cum magno tormento inreput in interiora corporeis mei,	
Interior namque domus propter dominici corporeis meatum camerarum et tegi non potuit;	
ipsis passionis signum cum illo in vertice, summa uidelicet corporeis nostri parte gestamus.	
corporeis. Cuius corporeis honorifico agmine, . . . suam defertur ad urbem.	

et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent.	1.27 (49.11)
mulieres, quae corpus Domini omnipotentis accipiunt,	1.27 (59.11)
uel corpus Domini quislibet accipere ualeat;	1.27 (59.22)
et inuestigantes, unde uel quis esset, abstulerunt corpus,	1.33 (71.4)
dogmatizabat corpus nostrum in illa resurrectionis gloria inpalpabile,	2.1 (75.30)
quod corpus nostrum illa immortalitatis gloria sublimatum subtile quidem sit	2.1 (76.2)
Suscipe, terra, tuo corpus de corpore sumtum,	2.1 (79.9)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.2)
mox interposuit corpus suum ante iotum pungentis;	2.9 (99.12)
ut per corpus militis occisi etiam regem uulneraret.	2.9 (99.14)
quoque copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	2.11 (105.27)
Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3.8 (143.31)
coepit facere in monasterio suo ecclesiam . . . in qua suum corpus sepelliari cupiebat.	3.8 (144.10)
ita intermeratum corpus inuenire,	3.8 (144.20)
ubi corpus eius in terram conruit,	3.9 (145.18)
Cuius corpus mox inde translatum ad insulam Lindisfarnensium, . . . est.	3.17 (160.9)
tres angeli, de quibus diximus, qui eum ad corpus referrent.	3.19 (166.20)
Cuius corpus idem Ercunualdus patricius accipiens,	3.19 (168.14)
et corpus ipsum de porticu ablatum prope altare esset recondendum,	3.19 (168.18)
ecclesia est . . . facta, et in illa corpus ipsius ad dexteram altaris reconditum.	3.23 (176.16)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3.23 (176.29)
sui patris, ad cuius corpus dilectionis ipsius gratia uenerat,	3.23 (177.6)
uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, sindone inuolutum in sublimi ferri,	4.9 (222.13)
Haec ubi corpus abbatisae uenerabilis in ecclesiam delatum, . . . cognouit,	4.9 (223.2)
sed cum huic corpus inponere coepissent,	4.11 (226.33)
Sed nec sic quidem corpus capiebat.	4.11 (227.4)
cogitabant . . . ipsum corpus, si possent, in genibus inflectendo breuiare,	4.11 (227.6)
a parte uero pedum mensura iiii digitorum in sarcophago corpus excederet.	4.11 (227.16)
et ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiant alimentis.	4.14 (235.9)
corpusque eius ab amicis propter amorem sai et Martini, . . . Turonis delatum . . . est.	4.18 (242.20)
cuius nec corpus in monumento corrumpi poterit.	4.19 (243.1)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.19 (245.8)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis	4.19 (245.31)
Sed et lintamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, integra apparuerunt,	4.19 (246.2)
Lauerunt igitur uirgines corpus,	4.19 (246.20)
uenit quaerere, si forte corpus eius inuenire posset,	4.22 (250.20)
Vt corpus illius post xi annos sepulturae sit corruptionis immune repperit;	4.30 (276.5)
inuenierunt corpus totum, quasi adhuc uiueret,	4.30 (276.19)
Adtulerunt autem ei et partem indumentorum, quae corpus sanctum ambiarent,	4.30 (277.4)
inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra paumentum sanctuarii posuerunt.	4.30 (277.16)
cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4.30 (277.22)
prosteruens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (278.18)
indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudberti, uel uiuum antea, uel postea defunctum uestierant,	4.31 (279.13)
Nam quando fratres sui corpus ipsius post multos sepulturae annos incorruptum reppererunt,	4.32 (280.4)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.7 (292.30)
quia nunc ad corpus reuerti, et rursum inter homines uiuere debes,	5.12 (309.2)
Haec mihi cum dixisset, multum detestatus sum reuerti ad corpus,	5.12 (309.10)
ad diem suae uocationis infatigabili caelestium bonorum desiderio corpus senile . . . domabat,	5.12 (310.32)
et corpus eius in ultimis est monasterii locis humatum,	5.14 (314.25)
corpusque eius loculo inditum, perlatum est in monasterium ipsius,	5.19 (322.20)
CORRECTIO. correctio. Sique certus de illorum correctione reuerentissimus pater exsultauit,	5.22 (348.11)
correctio. et deprauati uiam correctionis agnoscerent.	1.17 (35.9)
et ipsa modum correctionis dietat,	1.27 (50.14)
sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasione salutis et correctionis ministravit.	4.23 (255.29)
CORRECTOR. ius. correctiorem. cum omnibus, quos ad correctiorem uiam erudire poterat.	3.25 (181.29)
CORREGNO (CONR-). conregnare. sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare.	3.29 (196.27)
CORRIGO. correctia. eiusque lutandam patrocinio gens correcta gaudebat.	5.21 (346.12)
correcti. correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	3.4 (135.1)
Vt Orientales Saxones . . . per instantiam Iarumanni episcopi mox sint ab errore correcti.	3.30 (199.8)
qua correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent.	4.25 (262.29)
laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris, per quem fuerant correcti;	5.22 (348.7)
correctos. plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensi domino erant liberi, ab errore auito correctos,	5.15 (316.5)
correxerunt. librum . . . male de Greco translatum, et peius a quodam inperito emendatum, prout potui, ad sensum correxi;	5.24 (359.9)
correxit. Qui cum Finano confignens, multos quidem correxit,	3.25 (181.22)
Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxit dogma canonis,	5.19 (330.19)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	5.21 (345.7)
Egbertus Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram.	5.24 (356.12)
corriganter. quidam autem lenius corriganter.	1.27 (50.6)
qualiter, siqua sunt in episcopis uitia, corriganter.	1.27 (53.4)
peruersi auctoritate corriganter.	1.27 (53.24)
corrigebat. sed aspera illos inuentione corrigebat.	3.5 (136.24)
et ea, quae minus perfecta repperit, his quoque iuuantibus corrigebat.	4.2 (205.22)
corrigeno. exhortando, terrendo, blandiendo, corrigeno.	1.32 (68.9)
Nec supernae flagella distractionis perfido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5 (90.34)
Iohannes, . . . pro eodem errore corrigendo litteras eis . . . direxit;	2.19 (122.22)
corrigeno. misit ad corrigeno errorem, . . . Iarum episcopum,	3.30 (199.25)
Ad utrumque ergo corrigendum errorem, . . . circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.23)
corrigo. nec eorum tamen dementia corrigere ualebant;	1.10 (24.5)
Inest autem animo, . . . uitiosos mores corrigere,	3.13 (153.10)
quod cum episcopus prohibere et corrigere non posset.	3.22 (173.29)
Qui si e contrario errores pueritiae corrigere in adolescentia, . . . curasset,	5.13 (313.19)
corrigit. qualiter ualeat corrigi.	1.27 (50.2)
corrigit. In hoc enim tempore sancta ecclesia quaedam per feruorem corrigit,	1.27 (51.27)
corrigitur. quia ipsi hodie praestatur, qui corrigitur;	1.27 (50.8)
CORRIPPO. correpta. correpta eorum uesania magis aurescere contradicende, . . . uoluit	1.10 (24.6)
ciuitas Doruenernensis per culpam incuriae igni correpta crebrescentibus coepit flammis consumi;	2.7 (94.15)
correpta. naues, . . . tempestate correptae uel conlase	1.2 (14.6)
corrupti. corrupti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime afflicti;	3.27 (192.28)
qua correcti [corrupti] per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent.	4.25 (262.29)

corruptus. deinde aduersa tempestate corruptus, qui antea superno nutu corruptus, Vt corruptus ab apostolo Petro Laurentius Aecobaldum regem ad Christum conuerterit. ubi corruptus infirmitate, . . . raptus est e corpore; ac non multo post infirmitate corruptus diem clausit ultimum. corruptus est corporis infirmitate permaxima, Deo dilectus antistes Eadbert morbo corruptus est acerbo, langore corruptus, xii ^o . Kalendarum Maiarum die solutus a carne, . . . est corripere. ipsos potius monent arma corripere, corripit. ne forte nos . . . repentina eius ira corripit, corripiebat. multas Britanniae provincias mortalitas saeuia corripiebat. corripiebatur. Corripiebatur quidem sedulo a fratribus ac maioribus loci, corripienti. genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, et auctoritate corripienti, . . . profuit. corripens. pestilentiae lues, . . . Nordanhymbrorum quoque prouinciam corripens, corripuit. homines acerba pestis corripuit. CORROBORO. corroborauit. ueram et catholicam fidem confessus est, et cum subscriptione sua corro- borauit. CORRODO (CONR-). conroderet. ut totam pene Europam, . . . conroderet. CORRVIMPO. corrumpti. cuius nec corpus in monumento corrumpti poterit. signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpti non potuit, corrupto. corrupto orbe toto, corruptus. Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti, CORRVO (CONR-). conruens. repente conruens, brachium contriuit, conruerunt. sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conruerunt; conruit. ubi corpus eius in terram conruit, festinusque accedens ante pedes episcopi conruit, conruens. ita ut conruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret. conruerunt. omnes pariter cum sua militia conruerunt; conruit. repente conruens [conruit], brachium contriuit, CORRVPTIE. nunc corrupte Reptacestr uocata, unde haecenus a uicina gente Brettonum corrupte Garmani nuncupantur. CORRVPTIBILIS. e. corruptibili. hi, qui ex corruptibili materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus construuntur; CORRVPTIO. corruptio. Ipsa enim eorum dissolutio corruptioque, . . . uobis patenter insinuet, corruptione. ut a corruptione concupiscentiae carnalis erat immune; corruptionis. adhuc sine macula corruptionis inuentum, ibidem digno cum honore translatus est; Vt corpus illius post XI annos sepulturae sit corruptionis immune repperit; CORRVPTVS. a, um. corruptae. subito corruptae mentis homines acerba pestis corripuit. CORRVSCVM. coruscus. uel etiam coruscus ac tonitrua terras et aera terrent. COTIDIANVS. a, um. cotidiana. cotidiana et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret. meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana mancipatus instantia, cotidiana. corpus senile inter cotidiana ieiunia domabat. cotidianam. in quo manens cotidiana ab eis stipem acciperet. inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulces habui. cotidianis. annum totum cum eo in continentia et orationibus, in cotidianis manuum uixit laboribus. cotidianis. ut cotidianis praedicationibus instituti, Nam et se ipsum fideliter credidit multum iuuari eorum orationibus cotidianis, cotidiano. simplici tantum et cotidiano fratrum cibo contenti, nil ultra quaerebant. cotidianum. uictum eis cotidianum sine pretio, . . . et magisterium gratuitum praebere curabat; cotidianum. Hoc erat cotidianum opus illius et omnium, cotidianum. uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum, COTIDIE. sermo cotidie non solum in ecclesiis, . . . praedicabatur; coepere plures cotidie ad audiendum uerbum confluere, cotidie per studiosae lectionis roboraret alloquium. et quanta consideratione propriae cotidie debeant fragilitatem pensare. sed et cotidie a nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur; bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis, animae redemptione cotidie Domino preces offerri debent. multaeque cotidie, et nobilium, et infirmorum, . . . fidei sunt fonte abluti. cotidie psalterium totum in memoriam diuiniae laudis decantaret; sic doctrina eorum corda hominum cotidie illustrat clementium. scientiae salutaris cotidie flumina inrigandis eorum cordibus emanabant; et passim cotidie raperentur ad Dominum; bini aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie compugnantes occurrunt ultra ostium fluminis Homeles. et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant. Quae cum cotidie a credentibus terra tollatur, CRAPVLA. crapula. aliquando enim ex crapula, . . . contingit. inlusio pro crapula facta CRASSIOR. ius. crassiore. et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum medico, ut diximus, pane bibebat. CRASTINVM. crastinum. ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem; CREATIO. creatio. Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis, CREATOR. Creatorem. humanum genus, quippe ut creatorem omnium atque factorem suum, . . . uene- ratur et colit; Creatorem suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento. cum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis, Creatori. Et si quando te Creatori nostro seu per linguam, . . . reminisceris deliquisse, Creatoris. et quae sunt Creatoris nostri iussioni contraria, "Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari." Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis, potentiam Creatoris et consilium illius, CREATVRA. creaturae. Eius ergo bonitatis misericordia totius creaturae suae dilatandi creaturam. ubi Dominus per creaturam subditam hominibus loquebatur, creaturarum. "Canta," inquit, "principium creaturarum." CREBER. bra, brum. creber. solebat hoc creber ob magnum castigandi corporis affectum ingredi, crebra. et crebra uoce sanctae exhortationis, . . . prouehere curauit. nam crebra mentis uesaniam, et spiritus inmundi inuasionem premebatur. crebra huius admonitione doceatur se quoque carnem suam . . . crucifigere debere; crebra. Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitarum miracula facta; In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitarum miracula operari. crebra. Inque locis istis monachorum examina crebra Colligit.	1.2 (13.29) 1.7 (21.16) 2.6 (92.11) 3.19 (164.26) 3.19 (168.14) 4.11 (225.26) 4.30 (277.18) 5.7 (292.26) 1.12 (27.12) 4.25 (266.10) 4.14 (233.8) 5.14 (313.31) 3.27 (194.4) 3.27 (192.2) 1.14 (30.9) 5.19 (327.7) 1.13 (29.6) 4.19 (243.2) 4.19 (243.24) 1.8 (22.15) 2.12 (107.30) 3.2 (130.14) 1.13 (29.9) 3.9 (145.19) 3.14 (156.31) 4.31 (278.11) 2.5 (92.7) 3.2 (130.14) 1.1 (9.12) 5.9 (296.16) 2.10 (102.21) 2.10 (103.9) 3.8 (144.21) 3.19 (168.23) 4.30 (276.5) 1.14 (30.9) 4.3 (210.24) 2.9 (98.15) 5.19 (324.21) 5.12 (310.33) 5.2 (283.29) 5.24 (357.12) 3.19 (168.6) 1.20 (38.17) 3.23 (175.5) 3.26 (191.1) 3.27 (192.17) 3.5 (136.12) 3.22 (173.15) 1.17 (35.6) 1.26 (47.22) 2.1 (75.12) 2.1 (76.19) 2.19 (123.31) 3.3 (132.4) 3.14 (155.27) 3.21 (170.25) 3.27 (193.13) 3.29 (197.30) 1.2 (204.26) 4.7 (219.18) 1.16 (238.19) 5.10 (300.9) 5.17 (319.2) 1.27 (60.4) 1.27 (60.16) 3.27 (194.11) 5.6 (291.26) 4.24 (260.34) 2.10 (101.19) 2.11 (104.19) 2.17 (119.7) 1.31 (67.11) 1.27 (53.7) 2.1 (80.22) 4.24 (260.1) 2.10 (101.23) 1.27 (59.8) 4.24 (259.30) 5.12 (310.12) 2.4 (87.7) 2.5 (90.34) 5.21 (343.10) 3.9 (144.26) 4.3 (212.9) 5.19 (330.22)
--	---

crebras. et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebras facit;	4. 22 (250. 33)
crebri. Et cum progredereur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammurarum tetraurum globi,	5. 12 (305. 27)
crebris. crebris uiscerum doloribus cruciatur,	2. 1 (77. 2)
crebris. unde crebris eruptionibus Romanos grauiter ac saepe lacerabant.	1. 2 (14. 22)
crebris insuper turribus communitum,	1. 5 (17. 2)
a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere consuerat,	2. 7 (94. 34)
qui crebris accusationibus inprobi iter illi caeleste intercludere contendeant;	3. 19 (165. 3)
Erat enim religiosis actibus, crebris precibus, piis elemosinarum fructibus plurimum intentus;	4. 11 (225. 18)
crebris. cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4. 30 (276. 9)
crebro. ut crebro uexilli huius munimine a malignorum spirituum defendatur incursibus;	5. 21 (343. 9)
crebrum. ob crebrum morem orandi. . . supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3. 12 (151. 23)
CREBRERRIMVS, a, um. creberrima. Audiuimus autem, et fama est creberrima, quia fuerit in gente uestra rex mirandas sanctitatis,	3. 13 (153. 17)
creberrimas. tam feras tamque creberrimas gentium aquilonalium inruptiones;	1. 14 (30. 18)
CREBRESCO. crebrescente. cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum per dies eadem molestia crebrescente grauata est,	4. 10 (224. 24)
crebrescentibus. ciuitas Doruuernensis per culpam incuriae igni correpta crebrescentibus coepit flammis consumi;	2. 7 (94. 15)
CREBRIVS. sollicita mater congregationis, . . . crebrius in conuentu sororum perquirere coepit,	4. 7 (219. 21)
CREBRO. crebro eum audierit de mirandis, . . . narrare.	3. 13 (152. 13)
crebro ipse de monasterio egressus, . . . circumpositas ueniebat ad uillas,	4. 27 (269. 23)
CREDIBILIS, e. credibile. credibile est, quia iugum Christi et ipse portet,	2. 2 (82. 33)
illa, ut credibile est, dispensatione dominica pietatis,	4. 29 (275. 16)
CREDO credas. Committas magis sceptorum insignia credas,	5. 7 (293. 29)
credatis. credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum Sanctum,	2. 10 (102. 4)
credatur. huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur,	2. 2 (82. 3)
credebam. neque aliquos hominum tanti decoris ac uenustatis esse posse credebam.	4. 14 (235. 17)
credebant. credebant et baptizabantur quotquot erant praedicti ad uitam aeternam,	2. 14 (114. 19)
credebat. quam . . . ueraciter futuram cum sancta ecclesia credebat.	3. 17 (162. 12)
credebatis. ea, quae uos uera et optima credebatis,	1. 25 (46. 12)
credebatur. uix sufficere pedum pernicitas credebatur.	1. 20 (39. 13)
credenda. cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3. 22 (172. 6)
credendi. quatinus ex lingua et uita tuae sanctitatis et recte credendi,	1. 29 (64. 17)
credendo. unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	1. 26 (47. 24)
infundens sensibus eius, quantum sit praeclarum, quod credendo suscepisti, mysterium,	2. 11 (105. 33)
qui de eadem insula credendo saluati sunt,	4. 16 (237. 18)
credendum. Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3. 22 (174. 9)
Columbam . . . diuinis paginis contraria sapuisse uel egisse credendum est?	3. 25 (187. 6)
credendum. Vt Aeduini per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus.	2. 12 (106. 29)
credens. At ubi ipse . . . credens baptizatus est.	1. 26 (47. 21)
credens eum oculum capillis uiri Dei, quibus ad tactus erat, oculus esse sanandum.	4. 32 (280. 22)
credentes. antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem uniuersalis ecclesiae ingrederentur,	2. 4 (87. 32)
ut credentes, a diabolica captiuitatis nexibus, . . . absoluti,	2. 10 (102. 6)
quatinus credentes, sicut saepius dictum est, in Deum diligentes hanc uitam, et futuram non quaerentes, siue etiam non esse credentes, coeperunt fana, . . . restaurare,	2. 10 (103. 24)
credentes. cuius tempore Palladius ad Scottos in Christum credentes missus est,	3. 30 (199. 18)
Palladius ad Scottos in Christum credentes . . . primus mittitur episcopus.	1. 13 (28. 15)
sed tantummodo credentes artiori dilectione,	1. 13 (28. 20)
uel iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit.	1. 26 (47. 26)
Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caestino papa primus mittitur episcopus.	3. 19 (164. 1)
credentibus. magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	5. 24 (332. 25)
credentibus. Quae cum cotidie a credentibus terra tollatur,	3. 3 (132. 17)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5. 17 (319. 2)
credentium. quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius acri spiritalis cultor inuenit.	5. 22 (347. 12)
sic doctrina eorum corda hominum cotidie instruat credentium,	2. 15 (116. 31)
credere. nos credere decet nihil eum monachicae perfectionis perdidisse	3. 29 (197. 30)
Cum ergo praedicante uerbum Dei Paulino rex credere differret,	2. 1 (74. 28)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, salutem posset consequi.	2. 12 (110. 24)
quia iustus multo est de incognitis bonum credere quam malum.	3. 2 (130. 20)
crederent. per quos crederet [crederent],	3. 25 (187. 33)
dicens contentendos esse eos et miseros, qui Deo suo, in quem crederent, oboedire contemnerent.	uar. 1. 22 (42. 9)
crederet. quin multo digniores genti memoratae praecones ueritatis, per quos crederet, destinauit.	3. 21 (170. 32)
ut hanc declinata eadem de esse xxi ^{um} crederet.	1. 22 (42. 9)
quia crederet eam ad benedictionem uel tactum illius mox melius habituram.	3. 25 (187. 22)
crederet uero. quia, si ille ei manum inponere, . . . uoluisset, statim melius haberet.	5. 3 (285. 21)
crederetur. ut accessisse maximus crederetur exercitus.	5. 5 (288. 12)
credi. promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia.	1. 20 (38. 13)
ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	3. 24 (177. 17)
credideram. quae memoratu digna atque incolis grata credideram,	4. 3 (210. 6)
crediderat. quare gregem, quem sibi ipse crediderat, relinqueret,	Praef. (8. 16)
crediderim. de quo dubitatum non crediderim, quin intercessionibus, . . . sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus.	2. 6 (92. 22)
nullam magis abominam iam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea,	3. 23 (177. 4)
credideris. si firmo corde credideris,	5. 21 (342. 32)
credideritis. per aquam et Spiritum Sanctum renati ei, cui credideritis,	3. 13 (153. 25)
crediderunt. Crediderunt nonnulli et baptizabantur.	2. 10 (103. 29)
"Vides, frater, quot milia sunt in Iudeis, qui crediderunt;	1. 26 (47. 7)
credidi. unde eam, . . . indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	3. 25 (185. 16)
credidimus. e quibus unum. . . miraculum praesenti nostrae historiae inserendum credidimus.	4. 22 (252. 13)
Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus, ut admoneremus lectorem operum	3. 13 (152. 21)
credidissent. cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, occulendos se a facie regis uictoris credidissent.	4. 25 (266. 6)
credidit. tandem inuante amicorum consensu credidit.	4. 16 (237. 24)
Nam et se ipsum fideliter credidit multum iuari eorum orationibus cotidianis.	3. 22 (172. 12)
Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum uoces.	3. 23 (175. 4)
credidit ergo uerbis pueri presbyter,	3. 29 (197. 5)
credimus. salutem, immo quae uicinarum, uestrae praedicationis ministerio credimus subaequandam;	1. 14 (235. 22)
nos . . . iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus consonanter,	2. 8 (96. 15)
utque resurrectionis etiam nostrae, quam eadem die dominica futuram credimus, spe nos certissima gaudere signemus.	1. 17 (239. 24)
credis. "Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis	5. 21 (341. 5)
	5. 21 (344. 13)

creditaē. sed contentus sit gubernatione creditae sibi plebis.	4.5 (216.4)
creditū. dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis.	2.17 (119.8)
creditorum. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem fructum inpendens ei, . . . praeparauit.	2.8 (95.29)
ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares.	2.11 (106.7)
creditum. creditum est tamen, quod hi, . . . ocius Domino uindice poenas sui reatus luerent.	4.26 (266.23)
credituraē. de omnibus prophetatum gentibus, quod sint crediturae in Christo omnium conditore.	3.29 (197.23)
credo. Sed hoc, . . . credo, quia mea apud te uolueris responsione firmari.	1.27 (54.6)
quos utique credo, . . . sic eius monita fuisse secuturos.	3.25 (188.5)
et credo, quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari.	4.19 (246.9)
Regis ut aetherei matrem iam credo sequaris.	4.20 (248.13)
"Credo," inquam, "uere, quod ita sit;	5.21 (344.24)
CREDLVLITAS. credulitate. Recognoscunt populum in ea, qua reliquerat, credulitate durantem;	1.21 (40.21)
credulitatem. eius animum ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitas uestra perduxerit.	2.8 (96.11)
CREMENTVM. cremenē. magno tenellis ibi adhuc ecclesiae cremenē detrimento fuit.	2.5 (90.26)
cremento. quando et lumen lunae, et reuma oceani in cremenē est.	5.3 (285.29)
CREO. creandi. dei creandi materiam lignum ut lapidem esse non posse.	3.22 (171.27)
creandorum. et carnis commixtio creandorum liberorum sit gratia.	1.27 (58.22)
sed solummodo creandorum liberorum gratia utitur.	1.27 (58.24)
creasset. qui caelum et terram et humanum genus creasset.	3.22 (172.4)
creati. Gratianus et Constantinus in Britannia tyranni creati;	1.11 (24.17)
quia omnes, qui uoluntatem eius, a quo creati sunt, discerent et facerent.	3.22 (172.8)
creatum. filium ex concubina Helena creatum	1.8 (22.24)
creatur. Gratianus municeps tyrannus creatur, et occiditur.	1.11 (24.25)
creatus. quod Constantinus in Britannia creatus imperator.	1.8 (22.26)
Maximus in Britannia imperator creatus.	1.9 (23.1)
in Britannia inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus.	1.9 (23.14)
Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transit.	5.24 (352.20)
creauit. Maximianumque cognomento Herculum socium creauit imperii.	1.6 (17.11)
Deum uerum ac uiuum, qui uniuersa creauit.	1.7 (19.22)
quae cuncta solo uerbo praeeptionis suae condidit et creauit, caelum uidelicet et terram.	2.10 (101.9)
Accedite ergo ad agnitionem eius, qui uos creauit.	2.10 (103.18)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4.24 (260.6)
CREPITO. crepitantem. audio subitum post terga sonitum inmanissimi fletus ac miserrimi, simul et cacinnum crepitantem	5.12 (306.9)
CREPVSCLVM. crepusculo. Haec ergo quadam nocte incipiente crepusculo, egressa de cubiculo.	4.9 (222.12)
crepusculum. utrum crepusculum adhuc permaneat uespertinum.	1.1 (10.33)
CRESCO. crescebat. Crescebat morbus paulatim.	4.31 (278.15)
crescens. qui cum per dies crescens oculo interitum minaretur.	4.32 (279.26)
qui paulatim crescens, et ad me ocius festinans, ubi adpropinquauit.	5.12 (308.33)
crescente. et crescente fidei numero fidelium.	2.20 (126.28)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret.	4.3 (208.3)
Vt plures episcopi crescente numero fidelium augerentur;	4.5 (216.30)
ac per dies crescente, multumque ingrauescente ardore langoris, . . . migravit ad Dominum;	4.30 (277.19)
crescente. Qui etiam crescente bona consuetudine.	2 (130.1)
"quia iamquamque crescente corporis molestia ad articulum subeunda mortis compellor.	3.13 (153.2)
Vnde factum est, ut, crescente per dies institutione catholica, Scotti . . . redirent ad patriam.	3.28 (195.28)
qui infirmate corporis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus.	5.12 (304.4)
et ea crescente adeo pressus, ut neque equo uehi posset.	5.19 (328.22)
crescentes. Crescentes uero paulatim ignes usque ad inuicem sese extenderunt.	3.19 (165.29)
crescentibus. Cudberet crescentibus meritis religiosae intentionis, ad anchoriticae quoque contemplationis, . . . silentia secreta peruenit.	4.28 (271.5)
crescere. cum quibus et luxuria crescere.	4.14 (28.30)
creceret. donec illi coma crederet, quo in coronam tondi posset;	4.1 (203.5)
creuerat. Qui uidelicet regi, . . . potestas equum terreni creuerat imperii;	2.9 (97.12)
creuit. Quia ab infantia mea creuit meum misratio.	2.1 (78.2)
CRIMEN. crimine. uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.19 (326.22)
CRINIS. crines. postulata aqua, ipsa lauit faciem, crines composuit.	3.9 (146.23)
tantum in circulo horridi crines stare uidebantur.	5.2 (288.26)
crinibus. quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.15)
CRISPVS, a, um. crispis. factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promitus, capillis pulcherime crispis.	5.2 (284.27)
CROMANVS (d. 658 or 659). <i>Cromán, Bce, Bishop of Nendrum or Inishmahoe, in Strangford Lough.</i>	
Cromano. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	2.19 (123.2)
Cromano, Ernianoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris;	2.19 (123.2)
CRORE, see CRVOR.	
CRVCIATVS. cruciatibus. qui diuersis cruciatibus torti.	1.7 (22.2)
ut apud misericordiam pii Conditoris impetraret, se a tantis tamque diutinis cruciatibus absolui.	4.9 (223.7)
cruciato. interemerunt. . . Heualdum . . . Nigellum autem longo suppliciorum cruciato, et horrenda membrorum omnium disceptione;	5.10 (300.19)
cruciatus. ne pro carnali dilectione tormenta aeterni cruciatu incurrant.	1.27 (51.22)
CRVCFIGO. crucifigere. docetur se quoque carnem suam cum uitiis et concupiscentiis crucifigere debere;	5.21 (343.12)
CRVCIO. cruciabat. crebris uiscerum doloribus cruciabat.	2.1 (77.6)
CRVDELIOR, ius. crudeliore, adcelerant strages cunctis crudeliore prioribus	1.12 (28.6)
CRVDELIS, e. crudeli. Osuini, qui ab Osuii crudeli caede peremptus est.	3.14 (154.5)
Sed ne hoc fieri posset, antistes crudeli morte praepertus est.	5.19 (324.33)
crudili. Osuini, qui ab Osuii crudeli [crudili] caede peremptus est.	uar. 3.14 (154.5)
CRVDELITAS. crudelitas. omnium lues scelerum comitari adcelerant; crudelitas praecipue.	1.14 (29.31)
CRVDELITER. qui crudeliter interemptis sepulturae traderet.	1.15 (32.27)
CRVDILI, see CRVDELIS, e.	
CRVOR. crore. crure [crore] seruato.	uar. 1.18 (37.1)
crure. qui beati martyris crure dicaretur.	1.7 (20.34)
in qua apparebat, crure seruato.	1.18 (37.1)
CRVVS. cruris. cui per siccitatem cruris usus uestigii negabatur.	1.21 (40.17)
CRVSTA. crustis. Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifracturam crustis glacierum.	5.12 (310.22)
CRVX. cruce. more suo cum cruce sancta . . . hanc laetantiam . . . modularentur.	1.25 (46.23)
facta citato opere cruce, ac fouea praeparata.	3.2 (129.1)
crucem. ueniebant crucem pro uexillo ferentes argenteam.	1.25 (45.33)
in quibus et crucem magnam auream, et calicem . . . consecratum ad ministerium altaris.	2.20 (126.8)
unum e pluribus, quae ad hunc crucem patrata sunt, uirtutis miraculum	3.2 (130.9)

coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem elauem auream habentem	3. 29 (198. 20)
quae quondam ipsam adfixo Domini corpore crucem pertulit,	5. 16 (317. 28)
argenteam modo pergrandem sustinens crucem,	5. 16 (317. 29)
Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5. 16 (318. 13)
crucis. qui pro paruulus Christi, . . . ipsam postremo mortem, mortem autem crucis, . . . pertuli?	2. 6 (92. 28)
suscepto signo sanctae crucis,	2. 10 (103. 3)
difficulter posse sublimitatem animi regalis ad . . . suscipiendum mysterium uiuificae crucis inclinari,	2. 12 (107. 7)
Vt de ligno crucis, . . . quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3. 2 (128. 23)
Ouald signum sanctae crucis erexit,	3. 2 (128. 28)
multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excidere solent,	3. 2 (129. 16)
priusquam hoc sacrae crucis uexillum nouus militiae ductor, . . . statueret.	3. 2 (130. 6)
cum . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctae crucis ascendere disposuisse,	3. 2 (130. 18)
et adprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	4. 24 (262. 10)
Infra ipsam uero locum dominicae crucis, exeis in petra crypta est,	5. 2 (284. 1)
Quin etiam sublime crucis, radiante metallo, Hoc posuit tropaeum,	5. 16 (317. 31)
signum sanctae crucis eius in fronte portare consueuit	5. 19 (330. 14)
crux. Hanc Constantinus imperator, eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit, . . . construxit.	5. 21 (343. 8)
CRYPTA. crypta. Infra ipsam uero locum dominicae crucis, exeis in petra crypta est,	5. 16 (317. 25)
CVBICVLVM. cubiculo. egressus est tempore matutino de cubiculo, in quo infirmi quiescebant,	5. 16 (317. 31)
Haec ergo . . . egressa de cubiculo, quo manebat,	3. 27 (193. 1)
ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferri.	4. 9 (222. 12)
cubiculum. intrauit cubiculum, quo dormire disponebat,	5. 4 (287. 4)
In hac enim habens ecclesiam et cubiculum,	2. 12 (108. 2)
cubilo. egressus est tempore matutino de cubiculo [cubilo],	3. 17 (159. 28)
egressa de cubiculo [cubilo], quo manebat,	3. 27 (193. 1)
CVBILE. cubilla, domunculae, . . . nunc in comessionum, . . . et ceterarum sunt inlecebrarum cubilla conuersae.	4. 9 (222. 12)
cubilibus. in cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriretur uiror calami et iunci,	4. 25 (265. 15)
CVBILO. <i>see CVBICVLVM.</i>	3. 23 (175. 16)
CVBITVM. cubito. ut nihil prorsus in cubito flexionis haberet;	5. 3 (286. 5)
CVBITVS. cubitum. Et dum iret cubitum,	3. 2 (130. 27)
CVDBERCT. Saint (d. 687), Bishop of Lindisfarne.	
Cudberct. Vt uir Domini Cudberct sit episcopus factus;	4. 27 (268. 19)
Huius discipulatu Cudberct humiliter subditus, et scientiam ab eo scripturarum, . . . sumpsit	4. 27 (269. 8)
Qui postquam mirauit ad Dominum, Cudberct eidem monasterio factus propositus,	4. 27 (269. 10)
Cudberct crescentibus meritis religiosae intentionis, ad anchoriticae quoque contemplationis, . . . silentia secreta peruenit.	4. 28 (271. 5)
placuit, ut . . . Cudberct ecclesiae Lindisfarnensis gubernacula susciperet.	4. 28 (273. 11)
quanta in gloria uir Domini Cudberct post mortem uiueret,	4. 30 (276. 8)
in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudberct, priusquam insulam Farne peteret, . . . militabat.	4. 30 (277. 1)
Cudbercti. cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudbercti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4. 30 (277. 22)
ut ad ecclesias, . . . perueniens, intraret ad tumbam reuerentissimi patris Cudbercti,	4. 31 (278. 21)
indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbercti, uel unum antea, uel postea defunctum uestierant,	4. 31 (279. 13)
contigit eum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudbercti reliquias sanari.	4. 32 (280. 3)
Vt Oidiluald successor Cudbercti in anachoretica uita, . . . tempestatem orando sedauerit.	5. 1 (281. 1)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudbercti, . . . descripsi.	5. 24 (359. 10)
Cudbercto. de sanctissimo patre et antistite Cudbercto,	Praef. (7. 29)
cum temere exercitum . . . duxisset, multum prohibentibus amicis, et maxime beatae memoriae Cudbercto,	4. 26 (266. 29)
Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia,	4. 27 (269. 32)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4. 29 (275. 17)
donec eligeretur, qui pro Cudbercto antistes ordinari deberet.	4. 29 (275. 29)
Successit autem uiro Domini Cudbercto in exercenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5. 1 (281. 3)
Cudbertum. episcopum, . . . fecerat ordinari Lindisfarnensium ecclesiae uirum sanctum et uenerabilem Cudbertum,	4. 27 (268. 23)
CVDVALD (fl. 709), Abbot of Oundle.	
Cuduald. quod habebat in provincia Vndalum sub regimine Cudualdi abbatis;	5. 19 (330. 3)
CVICHELM (d. 636), King of Wessex.	
Cuichelmo. Eumer, missus a rege Occidentalium Saxonum nomine Cuichelmo,	2. 9 (99. 1)
CVICHELM (fl. 676), Bishop of Rochester.	
Cuichelm. Vt . . . episcopatum Hrofensium ecclesiae pro Putta Cuichelm, et pro ipso Gefmund acceperit;	4. 12 (227. 20)
Cuichelmu. Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuichelmu consecrauit episcopum.	4. 12 (228. 23)
CVLMEN. culmen. Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5. 16 (318. 12)
culmen. contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus,	3. 10 (147. 15)
Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, procures, moenia, castra, lares	5. 7 (293. 7)
cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	5. 16 (318. 8)
culmine. Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior.	2. 7 (94. 12)
Quo regni culmine sublimatus,	3. 6 (138. 8)
Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4. 20 (247. 27)
aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4. 23 (257. 12)
qui primo filius hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit.	4. 24 (260. 4)
altare ad orientem habens angusto culmine protectum,	5. 17 (318. 33)
culminis. atque ad profectum debiti culminis, . . . prouehere curauit.	2. 4 (87. 6)
Nam extrinsecus usque ad culminis summam totum marmore tectum est.	5. 16 (318. 11)
CVLPA. culpa. culpa aliquatenus toleranda est,	1. 27 (51. 34)
cum non sit . . . culpa aliqua fecunditas carnis?	1. 27 (54. 8)
in quo omnis culpa funditus extinguitur,	1. 27 (54. 18)
culpas suas agnoscere, ubi culpa non est;	1. 27 (56. 12)
Menstrua enim consuetudo mulieribus non aliqua culpa est,	1. 27 (56. 16)
Talis erat culpa regis, pro qua occideretur,	3. 22 (173. 23)
iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita,	3. 22 (173. 26)
culpa. omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1. 27 (54. 12)
uoluptas etenim carnis, non dolor in culpa est,	1. 27 (54. 26)
quia saepe sine culpa agitur, quod uenit ex culpa;	1. 27 (56. 13)
unde etiam cum esurimus, sine culpa comedimus,	1. 27 (56. 14)
quibus ex culpa primi hominis factum est,	1. 27 (56. 15)
ex culpa uenit uitium,	1. 27 (56. 19)
quia uoluntas ipsa esse sine culpa nullatenus potest.	1. 27 (57. 32)
Quanta autem reatitudinis culpa teneantur obstricti hi,	2. 10 (102. 10)
culpae. Et homo, . . . reatum culpae portet inuitus.	1. 27 (56. 21)
culpam. intellegunt culpam esse paucorum,	1. 21 (40. 21)

ipsam ei poenam suam in culpam deputamus.	1.27 (54.31)
quia ei naturae superfluitas in culpam non ualet reputari;	1.27 (55.20)
est digno Dei iudicio post culpam ordinatum.	1.27 (55.32)
homo, qui culpam sponte perpetravit,	1.27 (56.21)
Nec haec dicentes culpam deputamus esse coniugium;	1.27 (57.29)
culpam esse monstravit.	1.27 (59.4)
quia et primam culpam serpens suggessit,	1.27 (61.6)
cuius Doruenerensis per culpam incuriae igni correpta crebrescentibus coepit flammis consumi;	2.7 (94.15)
euenit per culpam incuriae uicium eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3.17 (160.29)
Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3.22 (174.11)
monasterium uirginum, . . . per culpam incuriae flammis absumtum est.	4.25 (262.25)
euenit, uel potius diuina prouisione ad puniendam inoboedientiam meae culpam,	5.6 (290.18)
culpae. et ibi aliquo modo culpae suas agnoscere,	1.27 (56.12)
sicut saepe irascendo culpae insequimur,	1.27 (58.9)
ut culpae cogitationis lacrimis abluat;	1.27 (59.32)
siquis fortasse fraternitati uestrae sacerdotum uel aliorum culpae intulerit,	1.28 (62.21)
culpae. quos et pro culpa uerberibus feriunt,	1.27 (50.11)
sed ad integrum culpa accusationum absolutum patriam cum honore reuertit.	5.19 (328.18)
CVLPABILIS, e. culpabilem. ut ad aliorum emendationem et uindicta culpabilem feriat,	1.28 (62.25)
CVLTER, cultra. habentes in manibus uomeres [cultra],	uar. 5.13 312.251
CVLTIOR, ius. cultiore. constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem,	3.19 168.221
CVLTOR, cultor. quin potius fructum in ea multiplicem credendum populorum pius agri spiritalis cultor inuenit.	2.15 (116.32)
erat enim multum miserioris, et cultor pauperum,	3.14 (156.15)
quia non solum ipse Dei cultor extitit,	3.29 (196.30)
cultorem. Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3.29 (196.20)
cultoribus. ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio.	3.2 (128.30)
quia unum ambo sapimus cum ceteris, . . . ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (144.16)
CVLTURA, culturae. Nullus enim tuorum studiosius quam ego culturae deorum nostrorum se subdidit;	2.13 (111.25)
culturam. sicque paulatim omnis eorum prouincia ueterem cogere tur noua mutare culturam.	5.10 (300.16)
CVLTVS, culto. eis sacrificiorum usus, . . . in culto proprio reseruauit,	1.30 (65.31)
CVLTVS, cultibus. reges, . . . daemonicis cultibus inopie seruiebant.	2.5 (92.5)
et eo adhuc tempore paganis cultibus seruiebat;	4.13 (230.12)
cultibus. Romanam rempublicam a peruersis idolorum cultibus reuocans	1.32 (68.16)
cultu, si a cultu nostrae religionis discedere tentas.	1.7 (19.10)
uel a cultu Christianae religionis reuocari non posse persensit,	1.7 (20.2)
neceste est, ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1.30 (65.11)
Aedilbertum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit.	2.3 (86.20)
atque anathematizato omni idolatriae cultu,	2.6 (93.8)
quatinus abominatis idolis eorumque cultu,	2.10 (102.3)
ab idolorum etiam cultu seu fanorum auguriorumque inlecebris se diligenter absteineat.	2.11 (105.2)
Tantum studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	2.13 (112.28)
Hanc Constantinus imperator, . . . magnifico et regio cultu construxit.	5.16 (317.26)
cultum. quae ad cultum erant ac ministerium ecclesiae necessaria,	1.29 (63.7)
quin potius permissurum, ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano seruaret.	2.9 (98.5)
Tantum autem deuotionis Aedui erga cultum ueritatis habuit,	2.15 (115.24)
Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa.	2.17 (119.4)
cultus. qualis sibi . . . nouus diuinitatis, qui praedicabatur, cultus uideretur.	2.13 (111.19)
cultus. qui ueri Dei cultus esset prorsus ignarus,	2.9 (98.1)
quatinus amoto torpore perniciosissimi cultus,	2.11 (106.1)
multumque gaudis de agnitione ueri Dei cultus,	2.13 (113.19)
cultus. idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euertere,	1.32 (68.7)
CVM (prep. and conj.), omitted.	
CVMVLVS, cumulum. "Verum dicitis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite."	5.13 312.23
CVNCTAMEN, cunctamine, absque ullo cunctamine suscipere illa festinemus.	2.13 (112.1)
CVNCTATIO, cunctatio. ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio.	1.7 (20.26)
CVNCTVS, a, um. cuncta. tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	3.29 (198.22)
cuncta. ita cuncta ueritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subuersa sunt.	1.22 (74.30)
animo illius labentia cuncta subteressent.	2.1 (74.7)
Quae cuncta, . . . ex ordine completa sunt;	3.15 (158.10)
cuncta. protestantur, . . . se cuncta insulae loca rupto foedere uastaturos.	1.15 (32.13)
immo aedificia cuncta consumsit.	1.15 (32.19)
1.26 (47.2); 1.28 (62.22); 2.2 (83.22); 2.10 (101.8); 3.5 (135.26.28); 3.17 (160.21.25); 3.17 (161.28); 3.19 (164.22);	
3.19 (168.28); 3.29 (198.28); 4.2 (204.10); 4.3 (212.10); 4.7 (219.16); 4.14 (235.2); 4.20 (247.9); 4.22 (251.30);	
4.24 (260.11.30); 4.25 (264.20); 4.25 (265.35); 4.28 (272.31); 5.12 (307.20); 5.13 (313.12); 5.15 (316.30);	
5.21 (340.31); 5.24 (358.23).	
cunctas. Quod cum illa audisset, suscitauit cunctas sorores,	4.28 (257.28)
per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras superauit;	5.21 (340.15)
cuncti. cuncti ad eius imperium uerbis audiri confluerent;	4.27 (269.29)
cunctis. ibidem sibi habitationem statuit et cunctis successoribus suis.	1.33 (50.16)
mortem quoque, quae pene cunctis poena est,	2.1 (74.11)
2.5 (89.22); 3.1 (128.14); 3.8 (144.2); 3.19 (167.7); 4.19 (244.20); 4.28 (271.28); 5.8 (295.7).	
cunctis. Denique cunctis pene egressis,	1.7 (20.11)
accepit rex Aedui cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem	2.14 (113.27)
2.14 (115.3); 2.14 (115.4); 3.6 (138.30); 3.11 (148.20); 3.22 (172.14); 3.23 (175.26); 4.3 (212.14); 4.7 (220.11);	
4.14 (235.7); 4.31 (278.5); 4.31 (279.10); 5.19 (329.21.32); 5.21 (342.32).	
cunctis. cui non concedatur cunctis mulieribus, quae naturae suae uicio incurrantur	1.27 (56.7)
cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperari;	2.5 (89.10)
4.2 (205.6); 4.11 (225.20).	
cunctis, adcelerantur strages cunctis crudeliores prioribus.	1.12 (28.6)
ad eius ministerium de cunctis prope prouincias uiri etiam nobilissimi concurrerent.	3.14 (156.3)
in quibus cunctis Vulfheri, . . . sceptrum regni tenebat.	4.3 (212.28)
cunctis. cunctis, quae dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.13)
ut eum cunctis praeponeret,	2.10 (101.15)
cunctis. sacrationem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2 (130.2)
cuius monasterium in cunctis pene septentrionalium Scottorum, et omnium Pictorum monas-	
teris . . . arcem tenebat.	3.3 (132.28)
4.24 (261.9); 5.19 (324.17).	
cuncto. elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit;	3.2 (129.5)
cunctorum. unanima cunctorum uoluntate superatur,	4.28 (272.28)
cunctos. et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.26 (190.3)
cunctui. elata in altum uoce cuncto [cunctui] exercitui proclamauerit;	uar. 3.2 (129.5)

cunctum. cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.24 (357.9)
cunctus. occisusque est una cum rege Ecgice, et cunctus eorum, insistentibus paganis, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.12)
CVPIDISSIMVS, a, um. cupidissimus. Nordanhymbrorum praefuit rex fortissimus et gloriae cupidissimus Aedilfrid.	1.34 (71.10)
CVPIDITAS. cupiditas. quia unicuiusque cupiditas in hoc igni ardebit.	3.19 (166.2)
cupiditatis. alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amori caelestium praeponomis;	3.19 (165.25)
CVPIDO. cupidine. Siquis uero suam coniungit non cupidine uoluptatis raptus, . . . utitur,	1.27 (58.23)
cuido. quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat;	1.20 (24.2)
CVPIO. cuperent. et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent.	4.2 (205.9)
cupiebant. ne nunc eos, qui ipsum ab interitu reuocare cupiebant, audiret.	4.26 (267.9)
cupiebat. cepit facere in monasterio suo ecclesiam . . . in qua suum corpus sepelli cupiebat.	3.8 (144.11)
alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5.11 (302.2)
cupiens. cupiens uitalem reipublicae ostentare principem.	1.3 (15.5)
mox ea, quae in Galliis bene disposita uidit, imitari cupiens,	3.18 (162.20)
cupiens pro Domino, ubicumque sibi oportunitatem inueniret, peregrinam ducere uitam.	3.19 (163.26)
Quibus rite gestis, cupiens se ab omnibus saeculi . . . negotiis alienare,	3.19 (167.31)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.17)
cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	5.7 (294.9)
superuenit illo alius adulescens, . . . cupiens et ipse Romam uenire;	5.19 (323.31)
cupientes. hi animas curare, hi cupientes corpora.	1.19 (37.27)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3.23 (176.28)
quam in perfidia sordibus inter idola uiuere cupientes.	3.30 (200.7)
cupio. huius cupio in omnibus oboedire statuit;	3.25 (189.1)
cupis. cum quo in aeternum beatus uiuere cupis,	5.21 (344.18)
sicut facta uel monita cupis sequi,	5.21 (345.1)
cupitae. mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4.3 (212.22)
cupito. ac cupito itinere domum remittet.	3.15 (158.9)
cupitum. tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere propositum;	5.23 (351.14)
CVR. 1.27 (52.24); 1.27 (54.7); 1.27 (55.26); 1.27 (56.6); 1.27 (57.12); uar. 3.29 (198.13); 4.24 (261.24);	5.21 (344.15)
CVRA. cura. Hic labor, hoc studium, haec tibi cura, hoc pastor agebas,	2.1 (79.21)
ministrum ipsis, cui suscipiendum inopem erat cura delegata,	3.6 (138.16)
tota cura cordis excolendi, non uentris.	3.26 (191.4)
cura. cum magna ecclesiam Anglorum cura ac labore gubernarent,	2.7 (94.4)
cum essem annorum septem, cura propinquorum datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto,	5.24 (337.7)
curae. 'At nunc ex occasione curae pastoralis saecularium hominum negotia patitur,	2.1 (74.19)
nihil um monachicae perfectionis perdidisse occasione curae pastoralis,	2.1 (74.29)
curam. curam uigilanter impendis.	Praef. (5.11)
ob generalis curam salutis	Praef. (5.20)
quem sibi per curam pastorem incurrisse uidebatur,	2.1 (74.15)
tam sedulam erga salutem nostrae gentis curam gesserit.	2.1 (79.28)
Denique non solum nouae, . . . ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87.10)
Vt coniungit ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2.11 (104.7)
ac per hoc curam illius praefatus Paulinus . . . suscepit ac tenuit,	2.20 (126.15)
sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	3.13 (152.26)
Ab ipso tempore pueritiae suae curam non modicum lectionibus sacris . . . exhibebat	3.19 (164.20)
reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano,	3.19 (167.33)
(qui cum annis multis . . . huius quoque monasterii statutis curam gereret,	3.23 (176.11)
Ceada maximam mox cepit ecclesiasticae ueritati et castitati curam impendere:	3.28 (195.18)
aduersus regnum, cuius tunc ipse maximam curam gerebat.	4.1 (204.1)
cepit abire, sicubi amicos, qui sui curam agerent, posset inuenire.	4.22 (250.3)
At ille suscipiens eum, curam uulneribus egit;	4.22 (250.12)
'Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat;	4.25 (263.17)
qui tamen et ipsi ad curam episcopi familiariter pertinerent.	4.27 (270.24)
praecipit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.23)
dehinc ad monasterii sui, quod est in Lestingae, curam secessit,	5.19 (326.6)
inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (357.13)
curarum. et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone,	2.12 (110.2)
curas. Quae multum diu regem postulans, ut saeculi curas relinquere, . . . permetteret;	4.19 (243.26)
curis. Nec multo post saeculi curis absolutus ad monasterium Mailros, . . . peruenit;	5.12 (304.19)
CVRATIO. curatio. ad hanc diem curatio infirmorum, . . . celebrari non desinit.	1.7 (21.30)
curationem. et curationem paruulae a sacerdotibus deprecantur;	1.18 (36.10)
curationis. nil curationis uel sanationis horum ministerio periret.	2.2 (82.6)
CVRBATVM, see CVRVO.	
CVRIOSVS. si actus tuos curiosius discutere, et mores sermonesque tuos in rectitudine . . . seruare studueris,	5.12 (309.3)
CVRO. curabant. mox congregati in unum uicini uerbum uitae ab illo expetere curabant	3.26 (191.16)
et magisterium gratuitum praebere curabant.	3.27 (192.18)
Sed et ipsum per loca, in quibus doceret, multi inuitare curabant.	4.18 (241.31)
curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec ulebant.	4.32 (279.27)
curabat. sedulus hoc dispergere ac dare pauperibus curabat,	2.1 (77.20)
populis pastorem impendere sollicitudinem curabat.	2.4 (87.13)
Nil enim huius mundi quaerere, nil amare curabat.	3.5 (135.26)
sed cuncta pro suis uiribus operibus explere curabat.	3.17 (161.29)
cuncta, quae agenda dixerat, sollicitus agere curabat.	3.19 (164.23)
Curabat autem semper, . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere,	3.19 (167.9)
Iohannes enim . . . nil de prima sabbati curabat;	3.25 (186.19)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus ante natale Domini, . . . semper obseruare curabat.	3.27 (194.15)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	4.9 (222.5)
Sed provincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	1.13 (23.1)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	1.23 (253.29)
homines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	1.24 (261.11)
uulgus . . . a uita stultae consuetudinis ad caelestium gaudiorum conuersionem curabat amorem.	4.27 (269.16)
aliquidum tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	1.32 (240.20)
suis amplius ex uirtutum exemplis prodesse curabat.	5.9 (298.26)
numquam ipsa uestimenta uita atque algida deponere curabat,	5.12 (310.19)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere	5.19 (323.4)
curabatur. uenit ad regem, qui tunc eisdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4.16 (237.29)
curabo. breuiter intimare curabo.	Praef. (6.4)

curamus. quae uictui sunt uestro necessaria, ministrare curamus;	1.25 (46.16)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5.21 (340.10)
curandam. filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	1.18 (36.7)
curandi. animas curandi causa fuit;	3.26 (191.19)
indumenta, . . . etiam ipsa a gratia curandi non uacauerunt,	4.31 (279.15)
curandus. constat, quia non est de Deo, neque nobis eius sermo curandus.	2.2 (83.3)
curans. nil curans, utrum haec sabbato, an alia qualibet feria prouenerit.	3.25 (185.22)
curantibus. fratribus alia magis curantibus, intermissus siue hoc aedificium annis vii,	3.8 (144.15)
freneticus quidam, . . . deuenit ibi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4.3 (212.12)
curantur. Non solum autem subpositi eidem feretro, uel adpositi curantur egroti,	4.6 (218.23)
curare. hi animas curare, hi cupientes corpora.	1.19 (37.27)
neque imminens oculo exitum humana manus curare ualeret,	4.32 (280.1)
curarent. ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	2.17 (118.31)
curaret. ut in fide ueritatis, . . . persisteret semper ac proficere curaret [curaret].	uar. 2.17 (118.31)
atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret.	3.18 (162.29)
curasset. Qui si . . . bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	5.13 (313.20)
curata. ac deinde puella sit paralitica curata.	3.9 (144.28)
curatas. Contigit autem tactu indumentorum eorundem . . . infirmitates alias aliquoties esse curatas.	4.19 (246.15)
curati. et ut per eas sint daemoniaci curati.	3.11 (147.29)
curatum. monstraerunt mihi etiam uulnus incisurae, quod feceram, curatum;	4.19 (245.34)
curatus. et ipse per uisionem a suo sit langore curatus.	1.19 (37.6)
et per cuius preces fuerit curatus.	2.2 (82.1)
Quo tempore curatus a uulnere sibi pridem inflicto,	2.9 (100.1)
quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3.2 (128.25)
intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, quo equus est curatus, inesse;	3.9 (146.11)
coepit dicere illi de loco, ubi caballus suus esset curatus.	3.9 (146.15)
Vt ad tumbam eius sit puerulus a febre curatus.	3.12 (150.26)
Vt quidam ad tumbam eius sit a paralysi sanatus [curatus].	uar. 4.31 (278.1)
At alter ad reliquias eius nuper fuerit ab oculi langore curatus.	4.32 (279.18)
in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5.2 (284.17)
nec multo post plene curatus uitali etiam unda perfusus sum.	5.6 (291.28)
curauerit. Vt episcopus Iohannes mutum benedicens curauerit.	5.2 (282.30)
Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauerit.	5.4 (286.27)
cuncta nos iste litteris mandare curauerit.	5.15 (316.30)
curai. partim uero ea, . . . sollerter adicere curai.	Praef. (8.3)
diligenter adnotare curai.	Praef. (8.17)
me potius iuuare uellent, qui illis impensis seruire curai.	2.13 (111.31)
quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare curam.	4.29 (275.4)
siue etiam ad formam sensus et interpretationis eorum superadiciere curai:	5.24 (357.24)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curai.	5.24 (358.24)
curauius. fraternitati uestrae nostra mittere scripta curauius;	1.24 (44.6)
ad adiutandum uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauius sollicitudinem pro-	2.10 (101.4)
rogare.	2.10 (102.2)
Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curauius;	4.7 (219.15)
e quibus et nos aliqua historiae nostrae ecclesiasticae inserere curauius.	1.27 (59.1)
curauit. statim subiungere curauit:	2.1 (74.34)
pontificali functus officio domum suam monasterium facere curauit;	2.4 (87.8)
et continuus pie operationis exemplis prouehere curauit.	2.6 (93.11)
et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	2.9 (100.11)
et cum suis primatibus, quos sapientiores nouerat, curauit conferre.	2.14 (114.8)
curauit, docente eodem Paulino, . . . fabricare basilicam.	2.15 (116.24)
quorum partem, mox ubi regnare coepit, totam suam prouinciam facere curauit.	2.19 (122.28)
pro Pelagiana heresi, . . . in eadem illos epistula admonere curauit.	3.3 (132.8)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit.	4.19 (164.9)
Qua uisione confirmatus, curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere.	3.25 (181.13)
plumbi laminis eam totam, hoc est et tectum, et ipsos quoque parietes eius, cooperire curauit.	3.25 (182.11)
opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit.	3.28 (195.24)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Ceddii suos instituere curauit auditores.	4.3 (207.3)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	4.3 (210.10)
quem semper, uequedum ueniret, sollicitus expectare curauit.	4.17 (239.3)
et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriamque sequentium commendare curauit,	4.22 (250.24)
et pro absolute animae eius sepius missas facere curauit.	4.23 (255.3)
etiam Romam adire curauit.	4.25 (264.24)
matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	5.6 (294.22)
Quibus dictis eadem hora me catechizare ipse curauit:	5.15 (315.29)
Qui cum domum redisset, curauit suos, qui erant in Hii,	
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare	
curauit;	5.22 (347.7)
cureris. 'Vis,' inquit, 'mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius molestia langoris?	3.12 (151.3)
curetis. tonsuram . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruum habere curetis.	5.21 (342.3)
CVRRICVLVM. curricula. atque uitam uestram et hio per multorum annorum curricula extendat,	1.32 (69.33)
curriculis, qui per omnes Britanniae prouincias tot annorum temporumque curricula usagabundus hostium	
uitam insidias?	2.12 (108.15)
curriculo. Quo completo annorum curriculo oeculis est.	3.9 (145.7)
CVRRO. cucurrissem. ne forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum currerent aut cucurrissem.	3.25 (182.23)
cucurrit. cucurrit minister, et pulsans ad ostium nuntiauit abbatissae.	3.11 (149.25)
Statimque exurgens, nimio timore perterrita, cucurrit ad uirginem.	4.23 (257.20)
current. ne forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum current aut cucurrissem.	3.25 (182.23)
cucurrit. At multitudo omnis desperatione perterrita obuiam cucurrit incendio.	1.19 (37.18)
CVRSVS. cursu. ut cursu maiore equos suos inuicem probare liceret.	5.6 (289.24)
ludentibus me miscui, et simul cursu equi contendere coepi.	5.6 (290.7)
cursui. contigit die quadam nos . . . deuenisse in uiam planam et amplam, aptamque cursui eorum;	5.6 (289.22)
cursum. Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae suffragis	
inlustrauit,	2.8 (95.28)
quatenus in monasterio suo cursum ceniendi annuum, . . . edoceret;	4.18 (241.18)
'At cum saepius huc atque illuc, spectante me et episcopo, concitatus in cursum equis reuerterentur;	5.6 (290.4)
cursus. Et ipse quocumque Honorius, postquam metas sui cursus impleuit,	3.20 (169.10)
Paschalis qui etiam sollemnita tempora cursus Catholici correxerat dogma canonis,	5.19 (330.18)
CVRVO. curbatum. adtrectat poplitum debilitate curuatum [curbatum],	uar. 1.21 (40.28)
curuatum. adtrectat poplitum debilitate curuatum,	1.21 (40.28)
CVSTODIA. custodia. iumentorum, quorum ei custodia nocte illa erat delegata,	1.24 (259.21)
custodia. uel pro eius custodia omnipotenti Deo preces pariter fundant?	1.27 (52.27)

custodiam. pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4. 23 (254. 9)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis et auctoritate propositi intimaret	4. 27 (270. 19)
CVSTODIO. custodi. eam, quam accepisti diuinitus gratiam, sollicita mente custodi,	1. 32 (68. 5)
custodiat. Deus uos incolumes custodiat, dilectissimi filii.	1. 23 (43. 21)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1. 24 (44. 18)
Deus te incolumem custodiat,	1. 25 (62. 26)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1. 29 (64. 20)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime fili.	1. 30 (66. 4)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	1. 32 (70. 2)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2. 8 (97. 3)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	2. 17 (120. 5)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2. 18 (122. 2)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	3. 29 (199. 4)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	4. 5 (217. 19)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem.	5. 21 (345. 20)
custodiendae. quotiens ipsi rerum domini discendae, docendae, custodiendae ueritati operam impendunt.	5. 21 (333. 21)
custodiens. Iohannes enim ad legis Mosaicae decreta tempus paschale custodiens,	3. 25 (186. 18)
custodierit. Quam uidelicet regulam triformem quisquis rite custodierit,	5. 21 (334. 11)
custodietis. "Et custodietis diem istum in generationes uestras ritu perpetuo.	5. 21 (335. 20)
custodire. quicquid custodire temptauerat turba, consumitur;	1. 19 (37. 20)
atque alia custodire uideantur,	1. 27 (57. 25)
custodire in se munditiam carnis debent,	1. 27 (59. 12)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri [custodire] docuit.	uar. 3. 22 (173. 11)
interrogauit . . . si consentirent ea, quae a patribus canonicis sunt antiquitus decreta, custodire.	4. 5 (215. 24)
custodiri. cuius uos fidem in regno uestro recipi facitis et custodiri.	1. 32 (69. 8)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri docuit.	3. 22 (173. 11)
custoditum. aut agnitum et a tota Christi ecclesia custoditum pro nihilo contemnitis.	3. 25 (187. 17)
CVSTOS. custodibus. freneticus quidam, . . . deuenit ibi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4. 3 (212. 12)
custos. dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4. 24 (260. 5)
CVTIS. cutis. nata est cum sanitate cutis uenusta species capillorum,	5. 2 (284. 25)
CYMITERIVM. cymiterio. et caput quidem in cymiterio Lindisfarnensis ecclesiae, . . . condidit.	3. 12 (152. 3)
atque in cymiterio fratrum sepultum est.	3. 17 (160. 11)
cymiterium. et cymiterium fieri uellent, cum eas eodem, quo ceteros exterminio raptari e mundo contingeret.	4. 7 (219. 23)
Vt ad cymiterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	4. 10 (224. 5)
quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4. 10 (224. 21)
introducta est ad cymiterium;	4. 10 (225. 4)
CYNIBERCT (d. 732). Bishop of Lindsey; aided Bede with the history of Lindsey.	
Cyniberct. prouinciae Lindisfarorum Cyniberct episcopus praest.	5. 23 (350. 19)
Cynibercti. uel lictissimi reuerentissimi antistitis Cynibercti . . . didicimus.	Praef. (7. 21)
Cyniberctum. hunc primum . . . accepit praesulum, in Ediluin, in Eadgarum, in Cyniberctum,	4. 12 (229. 15)
CYNIBERCT (fl. 686). Abbot of Hreutford.	
Cyniberct. Quod cum audisset abbas quidam et presbyter uocabulo Cyniberct,	4. 16 (237. 26)
CYNIBILL (fl. 659). priest and brother of Cedd.	
Cynibill. in . . . germani fratres, Cedd, et Cynibill, et Caelin, et Ceadda, . . . sacerdotes Domini fuere praeclari.	3. 23 (176. 21)
Cynibillum. petiit presbyterum suum Cynibillum, . . . pia coepta complere.	3. 23 (176. 3)
CYNIBVRGA (fl. 655). daughter of Penda, and wife of Alchfrid.	
Cyniburgam. habens sororem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam,	3. 21 (170. 10)
CYNIFRID (fl. 695). a physician who attended Ethelthryth in her last illness.	
Cynifrid. sed certiori notitia medicus Cynifrid, qui et morienti illi, et eleuatae de tumulo adfuit;	4. 19 (245. 13)
CYNIGILS (d. 642 or 643). King of Wessex; converted by Birinus.	
Cynigilso. gens Occidentaliū Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3. 7 (139. 9)
CYNIMVND (fl. 731?). a priest in the monastery of Wearmouth and Jarrow; told Bede of Uta's miraculous escape from shipwreck.	
Cynimund. Cuius ordinem miraculi . . . presbyter, Cynimund uocabulo, narrauit,	3. 15 (158. 24)
CYNUISE (fl. 655). Queen of Mercia; wife of Penda.	
Cynuisse. Ecgfrid eo tempore in prouincia Merciorum apud reginam Cynuisse obses tenebatur;	3. 24 (178. 6)
CYRILLVS, Saint (d. 444). Archbishop of Alexandria; zealous opponent of Nestorianism.	
Cyryllum. congregati sunt concilio . . . contra Theodorum, et Theodoret et Iba epistulas, et eorum dogmata contra Cyryllum.	4. 17 (240. 12)
Cyryllus. successor eius Cyryllus seriem x et v annorum in quinque decennouenalibus circulis comprehendit;	5. 21 (341. 18)

D

DAAL. daal. nam lingua eorum daal partem significat.	1. 1 (12. 24)
dal. nam lingua eorum daal [dal] partem significat.	uar. 1. 1 (12. 24)
DACORE, the Dacre, a small stream in Cumberland.	
Dacore. in monasterio, quod iuxta amnem Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4. 32 (279. 22)
DAEGBERECTVS (602?-638). Dagobert I, King of the Franks.	
Daegberecto. misit in Galliam nutriendos regi Daegberecto, qui erat amicus illius.	2. 20 (126. 4)
DAEMON. daemones. (id est, quanta fraudis solertia daemones et actus eius, . . . replicauerint;	3. 19 (165. 7)
Quod uero prius candidum codicem protulerunt angeli, deinde atrum daemones;	5. 13 (313. 15)
daemones. ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaris haberet effectum.	3. 11 (149. 1)
Vidit autem et daemones per ignem uolantes incendia bellorum contra iustos struere.	3. 19 (166. 9)
daemonibus. aris adistere, ac daemonibus hostias offerre.	1. 7 (19. 2)
'Sacrificia haec, quae a uobis redduntur daemonibus,	1. 7 (19. 26)
daemonibus. (quomodo simulacra, quae a daemonibus inuenta sunt, repudiare omnes, . . . necesse est),	3. 25 (185. 7)
Vt e contra alter ad mortem uiuens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5. 13 (311. 1)
et paratis ad rapiendum me daemonibus in inferni claustra pertrahar.'	5. 13 (312. 29)
daemonum. ad simulacra daemonum, quibus adstibat, eum iussit pertrahi;	1. 7 (19. 6)
Tum subito occurrit pergentibus inimica uis daemonum,	1. 17 (34. 12)
necesse est, ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1. 30 (65. 11)
Et quia boues solent in sacrificio daemonum multos occidere,	1. 30 (65. 16)
ut, exclusa multitudo daemonum, multitudo ibi sanctorum memoriam haberet	2. 4 (88. 33)
DAEMONIACVS. daemoniaci. et ut per eas sint daemoniaci curati.	3. 11 (147. 29)

DAEMONICVS, a, um. daemonica. At illi non daemonica, sed diuina uirtute praediti,	1.25 (45.32)
quos omnes ut baptizando a seruitute daemonica saluauit,	4.13 (232.25)
sed miserabiliter, ut post patuit, daemonica fraude seductus,	5.13 (311.24)
daemonicae. quasi missam a Deo conditore plagam per . . . fylacteria uel alia quaelibet daemonicae artis	4.27 (269.22)
arcana cohibere ualerent.	2.5 (92.5)
daemonicis. reges, . . . daemonicis cultibus impune seruiebant.	3.11 (150.9)
DAEMONIOSVS. daemoniosus, in cuius interioribus daemoniosus torquebatur.	1.31 (66.25)
DAEMONIUM. daemonia. 'Domine, in nomine tuo etiam daemonia nobis subiecta sunt,'	2.10 (102.14)
'Omnes dii gentium daemonia, Dominus autem caelos fecit.'	3.25 (187.23)
daemonia. et daemonia eiecerint, et uirtutes multas fecerint,	4.19 (246.14)
Contigit autem tactu indumentorum eorundem et daemonia ab obsessis effugata corporibus. . . esse	2.10 (103.27)
daemonium. fugatis daemoniorum sensibus,	2.15 (116.9)
et altare haberet ad sacrificium Christi, et arulam ad uictimas daemoniorum.	5.12 (306.20)
ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere nequirem,	
DAGANVS, probably Dagan (d. 639), Bishop of Inbher Daeile, County Wicklow.	
Daganum. Scottos uero per Daganum episcopum in hanc, . . . insulam, . . . uenientem nihil discrepare a	2.4 (88.2)
Brettonibus . . . didicimus.	2.4 (88.5)
Daganus. Nam Daganus episcopus ad nos ueniens,	
DAL, see DAAL.	
DALFINVS (fl. 653), Count of the City of Lyons; confused by Bede with his brother Annemundus, Archbishop of Lyons.	
Dalfino. Wilfrid a Dalfino ciuitatis episcopo ibi retentus est,	5.19 (324.1)
Dalfinum. et apud Dalfinum archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat,	3.25 (182.31)
redit ad Dalfinum in Galliam,	5.19 (324.29)
DALREVDINI, name given to the Scots (Irish) who, led by Reuda, migrated to Britain.	
Dalreudini. a quo uidelicet duce usque hodie Dalreudini uocantur,	1.1 (12.23)
DAMASCVS, Damascus.	
Damascum. Damascum quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat;	5.15 (316.21)
DAMIAN (d. 664?), Bishop of Rochester.	
Damiano. et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2 (204.12)
in ciuitate Hrofi, ubi defuncto Damiano episcopatus iam diu cessauerat,	4.2 (206.5)
Damianum. et ipse, defuncto Ithamar, consecrauit pro eo Damianum,	3.20 (169.19)
DAMNABILIS, e. damnabili. Compressa itaque peruersitate damnabili,	1.15 (36.21)
DAMNATIO. damnatione. atque ab aeterna damnatione nos eripi,	2.1 (78.33)
seu raptos e mundo a perpetua animae damnatione seruaret.	4.14 (233.19)
damnationem. uidit damnationem diaboli et sequacium eius;	5.14 (315.1)
damnationis. non solum eam ab erumna perpetuae damnationis, . . . eripuit.	4.13 (231.9)
'Verum dicitis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite.'	5.13 (312.23)
DAMNO. damnant. inuentosque condemnant [damnant].	uar. 1.21 (40.22)
damnari. debebant omnes . . . uirum tantae auctoritatis, . . . nequaquam damnari debere.	5.19 (328.18)
damnata. et in Nicena synodo detecta atque damnata,	1.8 (22.29)
Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere nos non debet;	2.19 (123.29)
damnati. 'quia noluit te continere a domu perditii et damnati illius tu in ipsa domu mori habes.'	3.22 (174.5)
damnati. non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper super poena damnati.	5.21 (344.2)
damnato. et multum merens ac damnato similis coepit narrare,	5.14 (314.14)
damnatur. sed et cotidie a nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur;	2.19 (123.31)
damnatus. necesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	5.14 (314.12)
damnauerat. quem in ipso flore adulescentiae debilitas dolenda damnauerat.	1.21 (40.15)
damnauisse. ne uiderentur se ipsi silentio damnauisse.	1.17 (35.20)
damnauit. Eanfridum . . . simili sorte damnauit.	3.1 (125.9)
DAMNVM. damnis. unde necesse est, ut quidam damnis, . . . corrigantur.	1.27 (50.5)
grauissimis regni sui damnis saepissime ab hostibus afflictus,	3.7 (141.13)
ne forte nos . . . temporalibus damnis iuste saeculis affligat,	4.25 (266.10)
damno. ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.	2.2 (84.24)
DANAI, one of the Germanic tribes, probably the Danes.	
Danai. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni. Antiqui Saxones, Boructuari.	5.9 (296.17)
DANIEHL, the prophet Daniel.	
Danihelem. In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.6)
DANIEHL (d. 745), Bishop of Winchester; supplied Bede with materials for the history of the West and South Saxons.	
Danihel. Danihel reuerentissimus Occidentalium Saxonum episcopus,	Praef. (7.3)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Danihel praeerat, parrochiam pertinebat,	5.18 (321.16)
provincia Occidentalium Saxonum Danihel et Fortheri episcopi;	5.23 (350.14)
Danihele. Consecratus est autem . . . a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingaldo Lundoniensi,	5.23 (350.5)
Danihelem. nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danihelem, . . . accepit.	4.16 (238.12)
Vt Australes Saxones episcopos acceperint Eadbertum et Eallan, Occidentales Danihelem et Ald-helmu;	5.18 (320.2)
Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	5.23 (350.20)
Daniheli. Vna data Daniheli, quam usque hodie regit;	5.18 (320.25)
DAPS. dapes. Qui mox dapes sibi adpositas deferri pauperibus,	3.6 (138.19)
dapius. Esuriem dapius superauit, frigora ueste,	2.1 (79.15)
DATOR. dator. neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (186.26)
DAUID, David, King of Israel.	
Dauid. nisi prius mundos eos Dauid a mulieribus fateretur.	1.27 (59.16)
Dauid. Bethleem ciuitas Dauid in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdata,	5.16 (317.12)
Chebron quondam ciuitas et metropolis regni Dauid, nunc ruinis tantum, quid tunc fuerit, ostendens.	5.17 (319.15)
Dauid. Hinc etiam ad Dauid de pueris suis per sacerdotem dicitur.	1.27 (59.14)
DE, omitted.	
DEADEMATE, see DIADEMA.	
DEARMACH, Darrow, King's County.	
Dearmach. quod a copia roborum Dearmach lingua Scotorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	3.4 (134.5)
DEBACCHOR. debacchando. multo tempore totas eorum provincias debacchando peruagatus,	2.20 (125.13)
DEBELO. debellandum. exercitum ad debellandum Aedlfridum colligit copiosum,	2.12 (110.14)
DEBEO. debeamus. ut de animabus nostris debeamus esse solliciti,	1.32 (69.22)
atque in ea temporis paschalis initium tenere debeamus.	5.21 (334.10)
debeant. quantae debeant fieri portiones	1.27 (48.17)
quattuor debeant fieri portiones;	1.27 (48.25)
quae furtu de ecclesiis abstulerint, reddere debeant.	1.27 (50.17)
Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (50.20)
Vsque ad quatuor generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio copulari?	1.27 (50.27)
pastores quoque alii, . . . facile debeant conuenire.	1.27 (52.15)

quia fana idolorum destrui in eadem gente minime debeant;	1.30 (65.8)
ut a cultu daemones in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1.30 (65.12)
et quanta consideratione propriam cotidie debeant fragilitatem pensare.	2.1 (76.19)
cuius iuri . . . ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3.4 (134.13)
debeas. donec post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4.25 (263.32)
debeat. et qualiter episcopus agere in ecclesia debeat?	1.27 (48.18)
Obsecro, quid pati debeat,	1.27 (49.33)
tertia uel quarta generatio fidelium licenter sibi iungi debeat;	1.27 (51.2)
an debeat sine aliorum episcoporum praesentia episcopus ordinari?	1.27 (52.5)
Si pregnans mulier debeat baptizari?	1.27 (53.26)
Mulier etenim pregnans cur non debeat baptizari,	1.27 (54.7)
post quot dies debeat ecclesiam intrare,	1.27 (54.20)
pro femina autem diebus LXVI debeat abstinere.	1.27 (54.23)
ut mixtus uir mulieri, et lauari aqua debeat,	1.27 (57.17)
quae subtiliter pensari debet [debeat],	uar. 1.27 (60.2)
semper in posterum a synodo propria debeat consecrari,	1.29 (63.27)
qualiter omnia debeat dispensare.	1.30 (66.3)
in loco ipsius alter episcopus ex hac nostra auctoritate debeat subrogare.	2.17 (119.32)
is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	2.18 (121.24)
ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat, quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit in-	
gressus.	4.9 (222.28)
Quae disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel debeat.	5.21 (338.33)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5.21 (339.2)
ut non ante aequinoctium, sed uel ipso aequinoctii die, . . . uel eo transenso plenilunium habere debeat.	5.21 (339.26)
ut, quid de his scribi debeat, quemue habitura sint finem singula, neodum sciri ualeat.	5.23 (349.25)
debeatis. ita de poenis eius participes esse debeatis [debeatis].	uar. 3.19 (166.31)
debebantur. quaecumque illi debebantur supplicia,	1.7 (19.10)
debemus. Sic enim nos fidelibus tenere disciplinam debemus,	1.27 (50.10)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Britanniarum episcopis agere?	1.27 (52.28)
quem nos priuare auctoritate percepta minime debemus.	1.27 (53.1)
Meminisse etenim debemus,	1.31 (66.22)
quem recte nostrum appellare possumus et debemus apostolum.	2.1 (73.11)
'Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis,	4.24 (260.1)
sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus,	5.21 (340.1)
debent, qui se continere non possunt, sortiri uxores debent,	1.27 (49.4)
uiris suis non debent admisceri;	1.27 (55.15)
custodire in se munditiam carnis debent,	1.27 (59.12)
debeo. 'Quid,' inquit, 'debeo cantare?'	4.24 (259.29)
debere. seruitium Christi uoluntarium, non coacticum esse debere.	1.26 (47.30)
rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondere.	2.13 (111.11)
ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt,	3.5 (137.23)
dixit non eum episcopatum dimittere debere;	4.2 (205.30)
Renuit episcopus dicens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	5.4 (287.10)
dicebant omnes. . . uirum tantae auctoritatis, . . . nequaquam damnari debere,	5.19 (328.18)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5.21 (334.32)
in qua hoc lex consummari et perfici debere decreuit.	5.21 (338.27)
et nos, ubi dominica dies aduenerit, celebrare debere noscendum est.	5.21 (339.14)
doceatur se quoque carnem suam cum uitis et concupiscentiis crucifigere debere;	5.21 (343.12)
hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos decerno.	5.21 (346.2)
deberent. qui illic ad succurrendum fidei mitti deberent;	1.17 (34.4)
ne . . . tam incertam peregrinationem adire deberent.	1.23 (43.1)
consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent.	2.2 (82.27)
ut omnes, qui cum eo incedebant, siue adtonsi, seu laici, meditari deberent,	3.5 (136.10)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3.14 (155.28)
ubi intrantes genu flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17 (161.5)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.10)
cum esset laetitia causa decretum, ut omnes per ordinem cantare deberent,	4.24 (259.16)
hora, qua fratres ad dicenda Domino laudes nocturnas excitari deberent.	4.24 (262.8)
eo quod haberent aliquod legationis et causae utilitas, quod deberent ad illum perferre.	5.10 (299.29)
deberet. In quibus primitus posuit, qualiter id emendare deberet,	2.5 (90.14)
quis aras et fana idolorum cum septis, . . . primus profanare deberet;	2.13 (113.5)
ac fouea praeparata, in qua statui deberet,	3.2 (129.2)
quam ultra progrediens eos, quibus praedicare deberet, inquirere.	3.7 (139.20)
ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet.	3.9 (145.5)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum . . . aduenire, et defunctis sepeliri deberet.	3.23 (175.4)
dispositum est, ut . . . synodus fieri, et haec quaestio terminari deberet.	3.25 (183.18)
Colman . . . Scottiam regressus est, tractatus cum suis, quid de his facere deberet.	3.26 (189.16)
atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.6)
Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	4.11 (227.9)
donec eligeretur, qui pro Cudberto antistes ordinari deberet.	4.29 (275.30)
qui etiam loculus iam tunc erat praeparatus, in quo defunctus condi deberet.	5.5 (288.9)
positumque loculum iuxta eum, in quo sepeliendus poni deberet;	5.5 (288.16)
ut, quid de te fieri deberet, agnoscerem.	5.12 (309.8)
ut pascha . . . a xv ^a die usque ad xx ^{iam} , fieri deberet;	5.21 (334.7)
debes. quia nunc ad corpus reuerti, et rursum inter homines uiuere debes,	5.12 (309.2)
debet. hanc debet conuersationem instituere,	1.27 (48.31)
seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	1.27 (48.29)
nam secunda, . . . a se omni modo debet abstinere.	1.27 (51.3)
ordinatio . . . fieri non debet.	1.27 (52.18)
cum eodem Arelatense episcopo debet agere,	1.27 (53.3)
falcem mittere non debet,	1.27 (53.14)
Ad eius uero concubitum uir suus accedere non debet,	1.27 (55.6)
prohiberi ecclesiam intrare non debet,	1.27 (55.19)
communione mysterium in eisdem diebus percipere non debet prohiberi.	1.27 (56.9)
nisi lotus aqua, intrare ecclesiam non debet;	1.27 (57.15)
sed neque lotus intrare statim debet.	1.27 (57.16)
dignum se congregationi fratrum aestimare non debet,	1.27 (57.23)
quia a nobis prohiberi non debet accipere,	1.27 (58.27)
quae subtiliter pensari debet.	1.27 (60.2)
a perceptione sacri mysterii prohibere non debet;	1.27 (60.17)
ab immolatione sacri mysterii abstinere, ut arbitror, humiliter debet;	1.27 (60.18)
debet eis etiam hac de re aliqua sollempnitas immutari;	1.30 (65.16)
Veritatis etenim discipulis esse gaudium non debet,	1.31 (67.4)

Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere uos non debet:	2.19 (123.29)
'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	4.27 (270.32)
in ecclesia Anglorum, . . . hanc debet conuersationem instituere,	4.27 (270.34)
dic illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.31)
debetis. ita et de poenis eius participes esse debetis.'	3.19 (166.31)
debitam. ita solutus corpore ardebit per debitam poenam.'	3.19 (166.5)
debiti. atque ad profectum debiti culminis, . . . prouehere curauit.	2.4 (87.6)
debito. 'oportet nos admonitioni eius caelesti, debito cum timore et amore respondere;	4.3 (211.8)
debuerat. Brocmal . . . eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2.2 (84.28)
filium autem Osmaldi regis Oidiluald, qui eis auxilio esse debuerat, in parte erat aduersariorum.	3.24 (178.7)
debuissent. consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent [debuissent].	uar. 2.2 (82.27)
debuisset. qualiter in domo Dei conuersari debuisset.	1.27 (48.23)
qualiter episcopos in Britannia constituere debuisset;	1.29 (63.14)
DEBILITAS. debilitas. quem in ipso flore adulescentiae debilitas dolenda damnauerat.	1.21 (40.15)
cuius necessitatem ipsa debilitas etiam sine precibus adlegebat;	1.21 (40.24)
debilitate. adtrectat poplitem debilitate curuatum,	1.21 (40.28)
debilitati. et cum debilitati suae nihil remedi pateretur adhiberi,	1.19 (37.30)
DEBITVM. debita. illi militantibus debita stipendia conferent.	1.15 (31.13)
sed debita solummodo multa pecuniae regi ultori daretur.	4.21 (249.15)
DEBRIO. debriant. Qui dum sese alterutrum caelestis uitae poculis debriarent,	4.29 (274.20)
DECANTO. decantarent. solitas Domino laudes decantarent,	4.7 (220.2)
decantaret. cotidie psalterium totum in memoriam diuinæ laudis decantaret;	3.27 (193.14)
DECEDO. decedente. Sed illo post non multum temporis prae inopia rerum ab episcopatu decedente,	4.12 (228.25)
decedentibus. At illis decedentibus,	1.22 (41.28)
decessit. Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.21)
DECEM. decem. siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenere.	3.26 (189.23)
X. Britanniamque post x annos recepit.	1.6 (17.25)
nam per x annos incendiis ecclesiarum,	1.6 (18.1)
filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	1.18 (36.7)
Gregorius, . . . rexit annos xiii, menses vi, et dies x.	1.23 (42.18)
xiii annos, menses vi, et dies x gloriosissime rexit,	2.1 (73.5)
et ete a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus;	3.14 (155.14)
Cumque x dies xii ^{mas} restarent,	3.23 (175.34)
Singulae uero possessiones x erant familiarum, id est simul omnes cxx.	3.24 (178.31)
Quae post biennium comparata possessione x familiarum in loco, qui dicitur Streaneshalch,	3.24 (179.4)
et ex eodem libro x capita, quae per loca notaueram, . . . illis coram ostendi,	4.5 (215.28)
acceperunt subreguli regnum gentis, et diuitem inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.27)
mox donauit terram x familiarum in loco, qui dicitur Stanford,	5.19 (325.12)
et synodus facta est ad Herutforda, . . . utilima, x capitulorum.	5.24 (354.24)
DECEMBER, bris, of December.	
Decembrium. Hoc autem bellum rex Osui . . . xvii ^a die Kalendarum Decembrium cum magna utriusque	3.24 (179.14)
populi utilitate confect.	4.23 (252.20)
Hild, . . . transiit die xv. Kalendarum Decembrium, cum esset annorum LXVI;	
DECENNOVENALIS, e. decennouenales. mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum	5.21 (346.8)
prouincias circuli paschae decennouenales,	5.21 (341.8)
decennouenali. Hic autem, . . . computus paschae decennouenali circulo continetur;	
decennouenalibus. successor eius Cyrillus seriem xc et v annorum in quinque decennouenalibus cir-	5.21 (341.19)
culis comprehendit;	2.3 (86.6)
DECENTER. et in porticu illius aequilonali decenter sepultum est;	1.7 (20.28)
DECENTISSIMVS, a, um. decentissima, qui oportune laetus, gratia decentissima,	
DECEPTABILIS (-TIBILIS), e. deceptabilibus. spreisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum decep-	
tabilibus blandimentis,	2.10 (102.4)
deceptibilibus. et auguriorum deceptabilibus [deceptibilibus] blandimentis,	uar 2.10 (102.4)
deceptibilis. expulsaque a uobis sollicitatione uenenosi et deceptibilis hostis,	2.10 (103.28)
DECEPTIO. deceptio. Qua ergo mentis deceptioe eos deos, . . . colentes sequimini,	2.10 (102.28)
DECERNO. decernebant. et hoc esse tutius communi consilio decernebant.	1.23 (42.28)
decerneret. ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecoccupandum, nihil minuendum esse de-	
cerneret. in quibus decernit hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat;	5.21 (336.11)
decernitur. Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollemnis esse	2.18 (120.14)
debere.	5.21 (334.31)
decerno. hanc accipere debere tonsuram, . . . omnes, qui in meo regno sunt, clericos decerno.	5.21 (346.4)
decernunt. ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt,	3.5 (147.23)
decreta. Nec tamen statim ordinatio decreta, sed peracta hieme, . . . completa est	4.28 (273.1)
decreta. ut quaeque erant regulariter decreta,	2.4 (88.20)
ut quaeque decreta ac definita sunt a sanctis ac probabilibus patribus, . . . seruentur.	4.5 (215.17)
interrogau . . . si consentirent ea, quae a patribus canonicis sunt antiquitus decreta, custodire	4.5 (215.24)
decretum. Decretumque est communi consilio, quia satius esset,	2.5 (91.31)
eum esset laetitiae causa decretum, ut omnes per ordinem cantare deberent.	4.24 (259.15)
decreuerat. in quibus decernit hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat;	2.18 (120.16)
qui totam eius gentem a paruo usque ad magnum delere atque exterminare decreuerat.	3.24 (177.23)
decreuisset. Quae cum, relicto habitu saeculari, illi soli seruire decreuisset,	4.23 (253.2)
eum ipse regni, quod xi annis gubernabat, successorem fore Ceolulfum decreuisset,	5.23 (349.22)
decreuit. decreuit apostolica traditio, . . . ut . . . expectetur etiam dies dominica,	5.21 (337.6)
in qua hoc lex consummari et perfici debere decreuit,	5.21 (338.28)
DECERPO. decerpere. De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huius historiae inserere commodum	
fore legentibus reor.	5.15 (317.5)
DECESSOR. decessorum. ut . . . uestra adquisitis decessorumque uestrorum, . . . conualescendo amplius	
extendatur;	2.18 (121.8)
DECESSVS. decessus. Nam propinquantem hora sui decessus, xiii diebus praeueniens corporea infirmitate	
pressus est,	4.24 (261.16)
DECET. decebant. sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam decebant.	4.24 (259.12)
decebat. alia tamen, quam decebat, ebdomada celebrabant.	4.4 (135.5)
et ut sanctos decebat, de uita priorum patrum sermonem facerent,	3.3 (121.26)
diligenter ea, . . . eo quo pontificem decebat, animo, coepit obseruanda docere	4.5 (214.27)
decet. ita illum dilectio uestra, sicut decet, affectuose dulciterque suscipiat,	1.28 (62.16)
nos credere decet nihil eum monachicae perfectionis perdidisse	2.1 (74.28)
et tales angelorum in caelis decet esse coheredes.	2.1 (80.15)
quod maxime sanctos decet,	3.19 (164.22)
deceret. dictum est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deceret.	4.11 (225.24)
simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigniri deceret;	5.21 (333.2)

DECIDO. decidentes. apparent . . . flammam tetraurum globi, ascendentes quasi de puteo magno, rursum- que decidentes in eundem.	5. 12 (305. 29)
deciderent. pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderent.	4. 13 (231. 18)
deciderunt. namque oculi eius in terram una cum beati martyris capite deciderunt.	1. 7 (21. 14)
decidi. lapsus decidi, et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdidit.	5. 6 (290. 12)
decidit. Haec inter tactus infirmitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5. 13 (311. 16)
decidunt. in Charybdi uoraginem submergendi decidunt.	5. 21 (338. 13)
DECIMVS, a, um. decima. Consecratus est . . . die decima Iunii mensis, dominica;	5. 23 (350. 7)
decimam. ita ut iuxta legem omnibus annis decimam non solum quadrupedum, uerum etiam fru- gum . . . partem pauperibus daret.	4. 29 (276. 1)
decimo. decimo post Neronem loco praeceperunt;	1. 6 (17. 28)
X. die x. Kalendarum Iuliarum	1. 7 (21. 25)
Cuius anno regni x Gregorius, . . . apostolicae sedis sortitus	1. 23 (42. 15)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1. 23 (43. 23)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1. 24 (44. 20)
Data die x Kalendarum Iuliarum,	1. 28 (62. 28)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1. 29 (64. 21)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1. 32 (70. 4)
X. x capitulum pro coniugiis:	4. 5 (216. 32)
X ^a . facta erat eclipsis solis . . . hora circiter x ^a diei;	3. 27 (191. 30)
x ^a die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas.	5. 21 (334. 18)
X ^o . anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendas Octobres, irredictione viii ^a .	4. 17 (239. 7)
DECIPIO. decipiens. qui in praesentia quidem uita a deceptis hominibus putabatur digni perpetuae gloria coronae;	5. 21 (343. 32)
deciperent. eum superando deciperent	1. 25 (45. 32)
DECLARO. declarans. et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus, declarant. quantum haec agendum profecerit, adhuc praesentia tempora declarant.	5. 15 (316. 3)
declarat. Quibus uerbis beatus Gregorius hoc quoque declarat,	2. 4 (88. 12)
declaratur. Quo epistulae principio manifeste declaratur,	2. 1 (78. 23)
declarauit. nec non et Vectae insulae litteris mandata declarauit.	2. 19 (123. 19)
DECLINO. declinare. cuius equus subito lassescere, consistere, caput in terram declinare, . . . coepit	Praef. (7. 8)
declinata. ut hanc declinata eadem die esse xxi ^m crederet.	3. 9 (145. 32)
declinet. ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramvis partem declinet;	3. 25 (187. 21)
DECOLLO. decollandus. quem ad locum quidem, quo decollandus erat, secutus est Vilfrid clericus illius,	5. 21 (337. 16)
decollatus. Decollatus itaque martyr fortissimus	5. 19 (325. 3)
Decollatus est ibi etiam tum miles ille,	1. 7 (21. 9)
DECOLO. decolatus. Decolatus [decolatus] itaque martyr fortissimus	1. 7 (21. 15)
Decolatus [decolatus] est ibi etiam tum miles ille,	uar. 1. 7 (21. 15)
DECOQVO. decocta. in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocta est,	uar. 1. 7 (21. 15)
decoquitur. Sed Heribert diutina prius infirmitate decoquitur;	4. 9 (223. 13)
DECOR. decore. sum reueri ad corpus, delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar, ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac miris eis amplius cernitur.	4. 29 (275. 15)
decoris. neque aliquos hominum tanti decoris ac uenustatis esse posse credham.	5. 12 (309. 11)
neque enim possunt carmina, . . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui decoris ac dignitatis transferri.	5. 20 (331. 17)
DECRETVM. decreta. etiam decreta illi iudiciorum, iuxta exempla Romanorum, . . . constituit;	4. 14 (235. 16)
neue contra . . . decreta synodali totius orbis pontificum aliud pascha celebrarent.	4. 24 (260. 10)
nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	2. 5 (90. 10)
Iohannes enim ad legis Moisaicae decreta tempus paschale custodiens,	2. 19 (122. 18)
sed quid uobis cum illo, cum nec eius decreta seruetis?	3. 4 (134. 23)
quamdiu nullus adueniat, qui eis instituti perfectionis decreta, . . . ostenderet;	3. 25 (186. 18)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . sequi contemnit,	3. 25 (187. 13)
Quisque igitur contra hanc sententiam, iuxta decreta canonum, . . . uenire, . . . temptauerit, nouerit se . . . separatum.	3. 25 (188. 4)
pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator	4. 5 (217. 14)
decretis. uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque decretis [decretis]	4. 18 (240. 30)
decretis. ne contra uersalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque de- cretis . . . uiuere praesumeret,	uar. 5. 15 (315. 22)
decreto. Quibus episcopatum administrantibus statutum est synodali decreto,	5. 15 (315. 22)
cuius nullum omnino mentionem in decreto legis inueniunt.	5. 18 (321. 15)
DECVRRO. decurrens. contigit, ut haec contra impetum fluminis decurrentis, . . . transferrentur.	5. 21 (338. 1)
decursis. decursisque breui spatii pelagi,	5. 10 (300. 30)
DECVRTO. decurtatam. decurtatam eam, quam te uidere putabas, inuenies coronari;	1. 17 (34. 29)
DECVS. decus. Percipit inde decus reginae, et scepra sub astris,	5. 21 (343. 29)
Plus super astra manens, percipit inde decus.	4. 20 (248. 9)
DECVTIO. decussa. at uero Egbert decussa molestia egritudinis conualuit,	4. 20 (248. 10)
DEDA (fl. 731?), Abbot of Partney.	3. 27 (193. 26)
Deda. narravit mihi presbyter et abbas . . . de monasterio Peartaneu, uocabulo Deda,	2. 16 (117. 21)
DEDICATIO. dedicationem. aqua benedicta, quam in dedicationem ecclesiae consecrauerat,	5. 4 (287. 19)
cum quo et alii xi episcopi ad dedicationem antistitis conuenientes,	5. 19 (325. 32)
dedicationis. die dedicationis, uel natalicii sanctorum martyrum,	1. 30 (65. 18)
DEDICO. dedicanda. Intrauit autem praefata regis Osui filia Deo dedicanda monasterium,	3. 24 (179. 1)
dedicandum. Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandum ecclesiam ab eodem comite uocari.	5. 4 (287. 6)
Alio item tempore uocatus ad dedicandum ecclesiam eamdem uocabulo Addi,	5. 5 (288. 2)
promittens haec in honorem beati apostolorum principis dedicandum;	5. 21 (333. 6)
dedicare. quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca de- dicaret.	5. 11 (301. 30)
dedicaretur. donec ipsa ecclesia dedicaretur.	3. 19 (168. 17)
dedicata. iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . quia ne dum fuerat perfecta neo dedicata.	2. 3 (86. 4)
Mox uero ut dedicata est, intro inlatum,	2. 3 (86. 5)
statuerunt . . . osea uero abbatissae . . . in aliam ecclesiam, quae esset perfecta ac dedicata, transferre.	3. 8 (144. 19)
atque in honorem beatissimi apostolorum principis dedicata,	3. 17 (160. 13)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	4. 23 (257. 6)
Cumque dedicata esset ecclesia,	5. 4 (287. 7)
dedicata. nuper ibidem ecclesia constructa [atque dedicata],	uar. 3. 2 (130. 2)
dedicatum. habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam,	5. 10 (300. 11)
dedicatarum. qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutrir,	4. 8 (220. 26)
dedicatis. ubi factis dedicatisque ecclesiis,	3. 7 (139. 31)
dedicatum. ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium.	3. 7 (139. 28)
dedicatum. Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum,	2. 3 (86. 12)
dedicatus. Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente opportunius dectur.	3. 29 (199. 5)
dedicauit. quam . . . archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3. 25 (181. 10)

DEDITIO. deditioem. plurimam insulae partem in deditioem recepit.	1.3 (15.12)
uniuersos, quos in neem suam conspirasse dederat, aut occidit, aut in deditioem recepit.	2.9 (100.4)
Claudius . . . plurimam insulae partem in deditioem recepit.	5.24 (352.11)
DEDO. dedita. cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita.	4.16 (237.2)
Quid petis, alma, uirum, sponso iam dedita summo?	4.20 (248.11)
deditus. xxxvi diebus ibidem cum eis cathecizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.14 (115.2)
Siquidem Penda cum omni Merciorum gente idolis deditus,	2.20 (125.7)
DEDVCO. deducta. ergastulo carnis educta [deducta] est:	uar. 4.9 (222.26)
deductis. quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propaginis, pullulare constituit.	2.10 (103.16)
deductum. quem lateribus longe lateque deductum	1.7 (20.32)
DEFECTVS. defectu. in Britannia defectu pene omnium sociorum trahitur.	1.5 (16.20)
defectum. sed defendendo potius defectum,	2.1 (74.14)
DEFENDO. defendat. ut nos ab hoste superbo ac ferocia sua miseratione defendat;	3.2 (129.9)
defendatur. ut crebro vexilli huius munimine a malignorum spirituum defendatur incursibus;	5.21 (343.10)
defendendi. pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3.17 (161.24)
cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi,	5.19 (327.16)
defenderat. quod uero iacens et infirmus defenderat,	1.19 (37.21)
defendere. Brocmail . . . eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2.2 (84.28)
Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignem se periculo defendere.	3.19 (166.8)
defenderet. ut, . . . ibi praesidio ualli fines suos ab hostium irruptione defenderent.	1.12 (26.21)
defenderet. non habens sentum ad manum, quo regem a nece defenderet,	2.9 (99.12)
defendi. coeperunt . . . adorare simulacra, quasi per haec possent a mortalitate defendi.	3.30 (199.20)
DEFENSIO. defensionem. ob eorum defensionem tam laboriosis expeditionibus posse fatigari;	1.12 (27.11)
defensiones. Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3.19 (166.11)
DEFENSOR. defensor. Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Roman,	3.25 (181.18)
defensorem. habentes defensorem nomine Brocmailum,	2.2 (84.16)
DEFERO. deferendi. sacerdotibus adducuntur ad mediterranea deferendi,	1.21 (41.5)
deferens. quem ad monasterium suum deferens, honorifice sepeliuit,	4.22 (250.22)
deferre. iussit uni ex satellitibus suis mihi ad legendum deferre.	5.13 (312.16)
deferret. ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiis mandanda atque obseruanda deferret,	2.4 (88.23)
deferri. Qui mox dapes sibi met adpositas deferri pauperibus,	3.6 (138.20)
et infirmanti puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14 (235.28)
deferitur. Cuius corpus honorifico agmine, . . . suam deferitur ad urbem.	1.21 (41.15)
deferuntur. ad beatissimum uirum preces sacerdotum omnium deferuntur,	1.21 (40.2)
delata. si ad monasterium delata uirginum sanctorum delata, ad reliquias sanctorum peteret,	4.10 (224.28)
delati. cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, occulosos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16 (237.23)
delatum. corpusque eius . . . Turonis delatum atque honorifice sepultum est.	4.18 (242.21)
delatum. Haec ubi corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiis delatum, . . . cognouit,	4.9 (223.2)
delatus. ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.15 (316.24)
Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae iii diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	5.19 (328.24)
detulisse. ut omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium detulisse;	1.7 (21.4)
DEFERUEO. deferueat. nisi prius ignis concupiscentiae a mente deferueat,	1.27 (57.22)
DEFICIO. deficerent. laborauit multum, ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide deficerent, Domino	
adiuante contineret,	2.9 (98.26)
deficiente. ita ut, deficiente penitus omni membrorum officio, iamianque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.6)
DEFINIO. definierunt. placet, quaeque definierunt sanctorum canones patrum, nos . . . seruare.	4.5 (215.26)
definita. ut, quaeque decreta ac definita sunt a sanctis ac probabilibus patribus, . . . seruentur.	4.5 (215.18)
placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4.5 (217.10)
definitis. His itaque capitulis in commune tractatis ac definitis,	4.5 (217.7)
definitum. 'Si omnimodis ita definitum est, neque hanc sententiam licet inmutari,	4.9 (223.27)
DEFINITIO. definitio. unde uera esse probatur nostra definitio,	5.21 (335.33)
definitione. Qui utrique non solum in definitione et computo lunaris aetatis, . . . falluntur.	5.21 (338.30)
definitionis. Quam sententiam definitionis nostrae Titillo notario scribendam dictaui.	4.5 (217.12)
diuinitio. unde uera esse probatur nostra definitio [diuinitio],	uar. 5.21 (335.33)
DEFLECTO. deflectens. At ille oculos in inferiora deflectens,	3.19 (165.18)
DEFLEO. defleant. habent coniuges etiam de sua commixtione, quod defleant.	1.27 (58.31)
defendo. sed defendendo potius defectum,	2.1 (74.14)
DEFILVO. defluentibus. Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifractarum crustis glacierum,	5.12 (310.21)
defluere. ut meminerimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffuere [defluere],	uar. 5.13 (313.11)
DEFORIS. destinam illam non, ut antea, deforis in fulcimentum domus adposuerunt,	3.17 (161.2)
DEFORMIS. e. deformis. Erat in eo quidam adolescens, cui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	4.32 (279.25)
qui ante fuerat deformis, pauper, et mutus.	5.2 (284.28)
deformium. sine ulla quietis interapedine innumerabilis spirituum deformium multitudo torqueretur,	5.12 (305.13)
DEFORMITAS. deformitatis. ac si nil umquam in eo deformitatis ac tumoris apparuisset.	4.32 (280.28)
DEFVNCTV. see DEFVNGOR.	
DEFVNGOR. defuncta. ac si eodem die fuisset defuncta,	4.19 (245.10)
uenerunt primo diluculo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.23 (257.32)
defuncti. is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	2.18 (121.24)
defuncti. ibique ambo in infantia defuncti,	3.20 (126.5)
omnes ibidem superueniente praeatae pestilentiae clade defuncti sunt.	2.23 (176.32)
defunctis. Vt defunctis Aedilberto et Sabeto regibus successores eorum idolatriam resuscitarent,	2.5 (89.1)
in qua super altare pro defunctis honoratis sacrificium solet offerri,	5.16 (317.32)
defuncto. ne, se defuncto, status ecclesiae . . . uacillare inciperet.	2.4 (86.28)
Defuncto autem et rege, successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.7)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit;	3.14 (154.3)
Vt, defuncto Honorio, pontificatu sit functus Deusdedit;	3.20 (169.1)
defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3.20 (169.3)
et ipse, defuncto Ithamar, consecrauit pro eo Damianum,	3.20 (169.18)
Defuncto autem Finano, qui post illum fuit,	3.25 (182.17)
Vt defuncto Tuda, Vilfrid in Gallia, Cenda . . . sint ordinati episcopi.	3.28 (194.16)
Vt defuncto Deusdedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romam sit missus;	4.1 (201.1)
sed illo ibidem defuncto, Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam	
missus.	4.1 (201.2)
Et autem tempore, quo defuncto Deusdedit Doruernensi ecclesiae episcopus quaerebatur,	4.2 (205.32)
in ciuitate Hrofi, ubi defuncto Damiano episcopatus iam diu cessauerat,	4.2 (206.5)
Nam Bonifatio post x et vii episcopatus sui annos defuncto,	4.5 (217.28)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato:	4.19 (243.9)
quo defuncto, regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.14)
Cuius regni principio defuncto Fata episcopo,	5.2 (282.31)
idem Iohannes, defuncto Bosa uiro multae sanctitatis et humilitatis, episcopus pro eo Eboraci sub-	
stitutus,	5.3 (285.5)
Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Berctuald suscepit;	5.8 (294.14)
etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit,	5.8 (295.32)

Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia, defuncto quidem Theodoro,	5.11 (302.12)
Quo defuncto, episcopatus provinciae illius in duas parochias diuisus est.	5.18 (320.24)
Quo defuncto, pontificatum pro eo suscepit Fortheri,	5.18 (321.11)
quo defuncto, Eolla suscepit officium pontificatus.	5.18 (321.21)
defunctorum, codicibus, in quibus defunctorum est adnotata depositio,	4.14 (232.32)
defunctu. Vt, defuncto [defunctu] Honorio, pontificatu sit functus Deusdedit;	3.20 (169.1)
defunctum. Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in provincia Nordanhymbrorum audirent fratres,	3.23 (176.25)
Cumque sacerdotem suum Hiberniam secessisse, ibique defunctum esse audisset,	4.25 (264.8)
indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbereti, uel uiuum antea, uel postea defunctum uestierant,	4.31 (279.14)
defunctus. beatus papa Gregorius, . . . defunctus est,	2.1 (73.5)
Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus,	2.3 (86.1)
defunctus est vii Kalendas Iunias, eodem rege regnante,	2.3 (86.21)
Defunctus uero est rex Aedilberet die xiiii mensis Februarii	2.5 (90.4)
defunctus est apud Mediterraneos Anglos in regione, quae uocatur Infeppingum.	3.21 (171.7)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum . . . aduenire, et defunctus sepeiri deberet.	3.23 (175.3)
Diuma, . . . qui apud Mediterraneos Anglos defunctus ac sepultus est;	3.24 (179.23)
Ipse Edilhun proxima nocte defunctus est;	3.27 (193.25)
pro quo ualde sumus contristati, cum hic esset defunctus.	3.29 (198.13)
sed et Ercenberet rex Cantuariorum eodem mense ac die defunctus,	4.1 (201.10)
Lyccidelfth, in quo et defunctus ac sepultus est;	4.3 (207.9)
Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Eogfridum filium regni heredem reliquit;	4.5 (214.20)
Coeptique narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4.8 (221.23)
ipsisque regnantibus defunctus est ille, et episcopatu functus Haeddi pro eo,	4.12 (227.28)
Quibus ita gestis, non multo post eadem ipsa die puer defunctus est,	4.14 (235.31)
non multo postquam oceanum transiit, arreptus infirmitate ac defunctus est;	4.18 (242.19)
Qui etsi in itinere defunctus est,	4.18 (242.27)
pro eo, quod archiepiscopus Theodorus iam defunctus erat,	4.23 (255.16)
in nostro monasterio plurimo tempore conuersatus, ibidemque defunctus est.	4.25 (266.5)
ubi etiam defunctus, in ecclesia beati Petri apostoli . . . conditus est.	4.26 (267.28)
Vulneratus namque est in pugna Australium Saxonum, . . . et inter medendum defunctus.	4.26 (268.12)
Mansit autem idem uir in . insula Farne xii annis, ibidemque defunctus;	5. (282.24)
cui etiam oculus iam tunc erat praeparatus, in quo defunctus condi deberet.	5.1 (288.9)
Anno autem post hunc, quo Caeduala Romae defunctus est,	5.5 (294.1)
Theodorus . . . senex et plenus dierum, id est annorum LXXXVIII, defunctus est;	5.88 (294.28)
qui . . . primo tempore noctis defunctus est;	5.12 (304.51)
et non multo post defunctus, paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit.	5.13 (313.1)
Aldfrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est, anno regni sui xx ^o necdum inpleto;	5.18 (320.5)
quod in loco, quo defunctus est, ob meritum sanctitatis eius multa sanitatum sint patrata miracula,	5.18 (320.16)
Defunctus est autem in monasterio suo,	5.19 (330.2)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	5.20 (331.2)
Victred filius Ecgbereti, rex Cantuariorum, defunctus est.	5.23 (348.17)
Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est,	5.23 (348.21)
Bertuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est	5.23 (349.29)
Anno dcxvi, Aedilberet rex Cantuariorum defunctus est.	5.24 (353.25)
Anno dclii, Osmuin rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24 (354.9)
Earcenberet rex Cantuariorum defunctus, et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	5.24 (354.15)
Vulfher rex Merciorum, . . . defunctus, Aedilredo fratri reliquit imperium.	5.24 (354.26)
Anno dccc, Aldfrid rex Nordanhymbrorum defunctus est.	5.24 (356.3)
et rex Merciorum Ceolred defunctus;	5.24 (356.10)
defunctus. primo tempore noctis defunctus [defunctus] est;	5.12 (304.5)
DEGO. degebat. Aedgis referebat, qui tunc in illo monasterio degebat.	4.25 (266.2)
degens. Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos	4.27 (270.16)
degere. et daret ei locum, in quo cum suis apte degere potuisset.	4.1 (204.9)
degerem. Nam cum primaeuo adulescentiae tempore in clero illius degerem,	5.6 (289.18)
DEGSA LAPIS, <i>see</i> DEGSASTAN.	
Degsa lapis. Degsastán, id est Degsa lapis,	1.34 (71.25)
DEGSASTAN, <i>probably</i> <i>Dawston</i> , in <i>Liddesdale</i> .	
Degsastán, in loco celeberrimo, qui dicitur Degsastán, id est Degsa lapis,	1.34 (71.25)
Degsastane. Anno dccii, pugnatum ad Degsastane.	5.24 (353.21)
DEGVSTO. degustans, quem antea degustans quasi maximum rebar,	5.12 (307.34)
DEHINC. Sequente dehinc tempore fuit in eodem monasterio puerulus quidam,	3.12 (150.27)
Nam die dehinc tertio, completa hora nona, . . . emisit spiritum.	4.11 (226.29)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4.24 (260.5)
Dehinc ab occasu Golgothana uidetur ecclesia,	5.16 (317.26)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterii sui, . . . curam secessit,	5.19 (326.5)
dehinc nigredine subsequente ad lucem propriam reuersa.	Cont. (361.12)
DEICIO. deiecto, cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu deiecto,	2.16 (117.13)
DEIN. Dein cum anno integro provincias Nordanhymbrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.5)
Dein turbatam incursione gentilium provinciam uidens,	3.19 (168.8)
dein modicum requieuit, leuauit se, et coepit abire,	4.22 (250.2)
DEINCEPS. Picti . . . tunc primum et deinceps quieuerunt,	1.14 (29.25)
et si deinceps uoluntati eius, quam per me tibi praedicat, obsecundare uolueris,	2.12 (111.4)
et conualescens ab infirmitate, multo deinceps tempore uiuit;	3.13 (153.33)
'quia numquam,' inquit, 'deinceps aliquid loquar de hoc	3.14 (156.32)
qui deinceps regnum provinciae tenuerunt;	4.15 (236.14)
ut nullum deinceps ab aliquo nostrum oriarum contentionis scandalum,	4.5 (217.8)
DEINDE. 1. 2 (13.29); 1. 17 (35.28); 1. 18 (36.3); 1. 18 (36.12); 1. 21 (39.29); 1. 21 (41.2); 3. 9 (144.27); 3. 19 (164.15);	
3. 24 (179.6); 4. 1 (203.11); 4. 3 (208.24); 4. 3 (209.12); 4. 4 (213.10); uar. 4. 22 (250.2); 4. 23 (253.13); 5. 13 (313.15);	
5. 19 (326.8); 5. 20 (332.8); 5. 21 (339.21); 5. 21 (340.12); 5. 21 (341.15); 5. 24 (357.8).	
DEIRI, DERI, <i>the inhabitants of Deira, the southern province of Northumbria</i> .	
Deiri. Responsum est, quod Deiri uocarentur idem provinciales.	2.1 (80.17)
'Bene,' inquit, 'Deiri; de ira eruti,	2.1 (80.18)
Deirorum. sed et in provincia Deirorum, . . . baptizabat in fluuio Sualua,	2.14 (115.11)
suscepit pro illo regnum Deirorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.4)
Derorum. Huius industria regis Derorum et Berniciorum provinciae, . . . in unam sunt pacem,	3.6 (138.32)
qui provinciae Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia, . . . praefuit,	3.14 (155.1)
Oidiluald, . . . qui in Derorum partibus regnum habebat,	3.23 (174.28)
E quibus uidelicet possessionibus sex in provincia Derorum, sex in Berniciorum dedit.	3.24 (178.30)
Bosa uidelicet, qui Derorum, et Eata, qui Berniciorum provinciam gubernaret;	4.12 (229.5)
DELECTABILIS, <i>e. delectabilem</i> . Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum	2.8 (95.28)
bonitatis suae suffragiis illustrauit,	1.27 (61.5)
DELECTATIO. delectatio, delectatio per carnem, consensus per spiritum;	1.27 (61.11)
si nulla peccati delectatio sequatur,	

delectatione. ne pro carnali dilectione [delectatione] . . . cruciatus incurrant.	uar.	1.27	(51.21)
Sed pensandum est, ipsa cogitatio utrum suggestione an delectatione,		1.27	(61.2)
uidelet suggestione, delectatione, consensu.		1.27	(61.4)
in delectatione fit nutrimentum,		1.27	(61.16)
in delectatione carnali aliquo modo ligatur inuitus,		1.27	(61.21)
et tamen delectatione ligatus sit,		1.27	(61.23)
captiuus ex delectatione, quam portat inuitus.		1.27	(62.2)
delectionem. inlicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectionem coniungitur;		1.27	(57.20)
ut inter suggestionem atque delectionem, . . . iudex sui animus praesideat.		1.27	(61.9)
caro in delectionem trahit;		1.27	(61.18)
delectioni, nec tamen anima eidem delectioni consentiat.		1.27	(61.19)
DELECTO. delectabatur. Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis,		5.19	(324.3)
delectare. cum uero delectare caro coepit.		1.27	(61.13)
Et cum caro delectare sine animo nequeat,		1.27	(61.20)
delectaretur. salutauit episcopum et conuiuas, dicens, quia ipse quoque delectaretur manducare et bibere			
cum eis.		5.5	(288.26)
delectat. Plura uoluminis illius, siqui scire delectat, . . . epitomate requirat.		5.17	(319.31)
'Quod si mysticam quoque uos in his rationem audire delectat,		5.21	(339.32)
delectata. Eua uelut caro delectata est,		1.27	(61.7)
quomodo delectata sit hoc genere infirmitatis,		4.19	(246.6)
quae delectata bono adulescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Ereonbertum.		5.19	(323.21)
delectati. qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.		5.12	(309.20)
delectatus. delectatus uita mundissima sanctorum,		1.26	(47.18)
Cuius uerbis delectatus rex,		2.9	(99.25)
pontifex, qui addebatur, delectatus tali facto pietatis, adprehendit dexteram eius,		3.6	(138.22)
iam causa diuini amoris delectatus praemiis indefessus agebat.		4.25	(264.12)
sum reueri ad corpus, delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar.		5.12	(309.10)
DELECTOR. delector. At ego: 'Volo,' inquam, 'et multum delector, si potes.'		5.3	(286.14)
DELEGO. delegata. ministrum ipsius, cui suscipiendorum inopum erat cura delegata,		3.6	(138.16)
iumentorum, quorum ei custodia nocte illa erat delegata,		4.24	(259.21)
DELEO. delere. qui totam eius gentem a paruo usque ad magni delere atque exterminare decreuerat,		3.24	(177.22)
delerentur. ne usque ad internicionem usquequaque delerentur.		1.16	(33.11)
deleretur. ne penitus misera patria deleretur.		1.12	(27.3)
deleta. ex animis omnium suasio iniqua deleta est,		1.18	(36.19)
deleti. omnes pene qui cum eo aduenerant socii, pestilentia superueniente deleti sunt.		4.1	(202.3)
deleuit. odor plura hominum milia iumentorumque deleuit.		1.13	(29.11)
ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.		2.2	(84.24)
Osricum. . . erumpens subito cum suis omnibus inparatum cum toto exercitu deleuit.		3.1	(128.4)
DELIBERATIO. deliberatione. si autem etiam ex deliberatione consentit,		1.27	(61.14)
DELIBERO. deliberans. ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurum se esse deliberans		2.20	(125.15)
DELICTVM. delictis. et in delictis peperit me mater mea.		1.27	(58.2)
delicto. a delicto se natum gemebat;		1.27	(58.4)
DELIGO. deligata. cui suscipiendorum inopum erat cura delegata [deligata].	uar	3.6	(138.16)
DELINQVO. delinquentium. Contra uitia quippe delinquentium iratus fuerat,		1.27	(58.12)
delinquissent. Numquam diuitibus honoris siue timoris gratia, siqua delinquissent, reticebat;		3.5	(136.23)
delinquent. qui hac in re ex inopia delinquent;		1.27	(50.4)
deliqui. quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare			
curauit.		4.29	(275.3)
deliquisse. siue per operam reminisceris deliquisse,		1.31	(67.13)
deliquissent. Nam cum primi parentes nostri in paradiso deliquissent,		1.27	(54.10)
Numquam diuitibus honoris siue timoris gratia, siqua delinquissent [deliquissent]. reticebat;	uar	3.5	(136.23)
DELPHIN. delphines. Capiuunt autem saepissime . . . delphines,		1.1	(10.6)
DELVCVLVM. see DILVCVLVM.			
DEMANDO. dematura. duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione mollire			
summpere dematura;		2.11	(105.31)
DEMENS. demens. et apostasia demens regum Anglorum detestabili fecerat.		3.9	(145.2)
DEMENTIA. dementiam. nec eorum tamen dementiam corrigere ualebant;		1.10	(24.5)
DEMERGO. demersum. quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum in profundis tartari,		5.14	(314.15)
demersus. qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,		1.33	(70.26)
DEMISSIO. demissionem. 'Vt ipsi monachi non migrent de loco ad locum, . . . nisi per dimissionem			
[demissionem] proprii abbatis;	uar.	4.5	(216.10)
DEMITTO. demissa. ratus est utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.		3.14	(155.10)
demittere. cuius equus . . . spumas ex ore demittere, . . . coepit		3.9	(145.32)
dixit non eum episcopatum demittere [demittere] debere;	uar.	4.2	(205.30)
demitteret. uel cui pastorem oues Christi in medioluporum positas fugiens ipse demitteret [demitteret].	uar.	1.6	(92.24)
DEMONSTRO. demonstrans. quasi mortuus iacebat, halitu tantum pertenui, quia uiueret, demonstrans.		5.19	(328.26)
demonstrantibus. hisdem demonstrantibus, Caesar oppidum Cassobellauni . . . cepit.		1.2	(14.26)
demonstrare. Volens autem latius demonstrare diuina dispensatio,		1.30	(276.7)
demonstraret. ut, qualis meriti uir fuerit, demonstraret,		1.33	(70.29)
ut, . . . quae gratia uirtutis possideret, sua sanatione demonstraret.		4.10	(225.12)
demonstrari. a quo sibi sperabat iter salutis posse demonstrari.		4.25	(263.44)
demonstrauit. culpam esse demonstrauit.		1.27	(59.4)
Primam . . . et ultimam Ezechielis prophetae partem, . . . per omelas . . . demonstrauit		2.1	(76.31)
Quod specialiter inuocato uobis ministerio, eius clementia demonstrant.		2.8	(95.25)
DEMORO. demorabatur. Venerat eo tempore Agilbertus . . . ad prouinciam Nordanhynbrorum, et			
apud eos aliquandiu demorabatur;		3.25	(183.10)
demorandi. ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.		3.23	(175.26)
demorante. Quo adhuc in transmarinis partibus propter ordinationem demorante,		3.28	(194.26)
Quo adhuc in transmarinis partibus demorante, consecratus est in episcopatum Eboraci,		5.19	(326.2)
demorari. non poteris iam in nostra prouincia demorari.		2.5	(91.27)
demoratus. sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,		3.7	(140.22)
demoratus in montanis, plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia			
uocaret.		4.27	(270.12)
Vbi cum aliquandiu demoratus adulescentis animi uiuacis diligeret his, . . . discendis operam daret,		5.19	(323.28)
DEMVM. quinta demum inlucescente die, quasi de graui experrectus somno, exsurgens resedit;		5.19	(328.28)
et sic demum uotua paschae nostri facta celebramus.		5.21	(340.33)
DENEGATIO. denegatione. cognita Scotti Pictique reditus denegatione,		1.12	(27.32)
DENIQVE. Praef. (7.2); 1.1 (13.1); 1.6 (18.3); 1.7 (20.11); 1.12 (25.22); 2.1 (73.21); 2.1 (74.16); 2.4 (87.8); 2.6 (93.23);			
2.7 (94.13); 3.2 (128.30); 3.5 (136.29); 3.6 (138.10); 3.6 (138.28); 3.11 (149.3); 3.12 (151.21);			
3.13 (152.10); 3.16 (159.13); 3.24 (177.31); 3.29 (197.33); 4.3 (208.13); 4.3 (212.10); 4.13 (231.14); 4.18 (242.26);			
4.23 (254.22); 4.28 (273.27); 5.10 (301.11); 5.12 (309.21); 5.18 (320.12); 5.18 (320.28); 5.21 (342.7).			
DENISESBVRNA, the Rowley Water, Northumberland.			

Denisesburna , in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, id est riuus Denisi, uocatur.	3.1 (128.21)
DENISI , <i>see</i> RIVVS DENISI.	
DENS , dentibus. et de dentibus illius auferebam praedam.	2.1 (77.31)
de dentibus antiqui hostis eripiens	2.1 (78.6)
subito a diabolo arreptus, clamare, dentibus frendere, . . . coepit	3.11 (149.23)
DENVNTIO , denuntiauer. Tum Romani denuntiauer Bretteonibus	1.12 (27.10)
DENVO , quod uirus Pelagianae hereseos apud uos denuo reuiescit;	2.19 (123.26)
et ita denuo lotum, atque aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam	3.8 (144.22)
sed ipse ordinationem eius denuo catholica ratione consummauit.	4.2 (205.31)
audiuit denuo, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,	4.3 (208.28)
pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit;	4.31 (279.9)
Qui haec audiens denuo praecepit fratri, ne haec cui patefaceret.	5.9 (298.2)
Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.13 (311.26)
Sed post v annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5.19 (327.13)
DEORSVM , dum male acta deorsum insequitur.	1.27 (58.16)
DEOSCVLOR , deosculabatur. nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deos-	
culabatur affectu,	4.30 (277.7)
DEPELLO , depulerit. quod eum pridem perfidia regno pulerit [depulerit],	uar. 3.7 (141.15)
DEPINGO , depictam. et imaginem Domini Saluatoris in tabula depictam,	1.25 (46.2)
depictus. uariis herbarum floribus depictus,	1.7 (20.29)
DEPONO , deponat. de corde errorem deponat,	1.30 (65.14)
depone. apud Anglorum mentes in consuetudinem depone.	1.27 (49.32)
deponere. oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.	3.2 (130.27)
numquam ipsa uestimenta uda atque algida deponere curabat,	5.12 (310.19)
deponeret. dum modo ille residens ad epulas tristitiam deponeret.	3.14 (157.3)
deponeretur. ut ad insulam Lindisfarnensem relatus, in ecclesia deponeretur.	4.29 (275.26)
deposita. in qua omnium episcoporum Doruernensium sunt corpora deposita;	5.8 (294.26)
depositis. quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca de-	
dicaret.	5.11 (301.29)
depositis. Quibus depositis honorifice atque sociatis,	1.18 (36.30)
plures . . . tam nobiles, quam priuati, se suosque liberos, depositis armis, satagunt magis, . . . mona-	
sterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.20)
deposito. Vt deposito Vynfrido, Saxuulf episcopatum eius acceperit,	4.6 (218.1)
depositum. tenuit iter dispositum [depositum] cum fratribus memoratis incipere.	uar. 5.9 (298.4)
depositus. Depositus uero Vynfrid rediit ad monasterium suum,	4.6 (218.9)
pro Tunbercto, qui ab episcopatu fuerat depositus;	4.28 (273.7)
Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxorum,	5.7 (293.31)
deposuerunt. inponentes eam carro, duxerunt ad locum, ibidemque deposuerunt.	3.9 (146.20)
deposuit. et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	3.11 (150.11)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu	4.6 (218.5)
DEPOPVLATIO , depopulatione. Nam et suam gentem ab hostili paganorum depopulatione liberauit,	3.24 (179.16)
ac prouinciam illam saeua caede ac depopulatione attriuit;	4.15 (236.12)
DEPOPVLOR , depopulans. proximas quasque ciuitates agrosque depopulans,	1.15 (32.21)
Cum tempestas saepe dietae cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasisset,	4.7 (219.16)
depopulatam. Quod ille ubi conperit, ecclesiam uidelicet suam rebus ablatis omnibus depopulatam,	4.12 (228.14)
depopulatis. pestilentiae lues, depopulatis prius australibus Britanniae plagis, . . . multitudinem strauit.	3.27 (192.1)
DEPOSITIO , depositio. codicibus, in quibus defunctorum est adnotata depositio,	4.14 (234.32)
et uelox est depositio tabernaculi mei.	4.29 (274.25)
depositionis. iussitque, ut die depositionis eius hoc facere meminissent.	4.30 (276.17)
DEPRAECESSOR , depraeccessori. tametsi praedecessori [depraecessori] suo minime comparandus;	uar. 5.8 (295.23)
DEPRAVO , deprauati. et deprauati uiam correctionis agnoscerent.	1.17 (35.8)
deprauatus. atque a sinceritate fidei deprauatus habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.5)
DEPRECATIO , deprecationes. Celebrent ergo missas . . . siue pro gratiarum actione exaudita suae	
deprecationis [deprecationes].	uar. 4.14 (235.4)
deprecationis. et apud diuinam pietatem uerbo deprecationis ageret;	2.12 (107.10)
Celebrent ergo missas . . . pro gratiarum actione exaudita suae deprecationis,	4.14 (235.4)
DEPRECOR , deprecabuntur. In die illa radix Iesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.	3.29 (197.7)
deprecamur. 'Deprecamur te, Domine, in omni misericordia tua,	1.25 (46.25)
ac pro eius incolumitate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero.	3.29 (198.10)
deprecandum. in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum adue-	
nire, . . . deberet.	3.23 (175.2)
deprecans. deprecans, ut uisum caeco, quem amiserat, restitueret,	2.2 (82.9)
summissa illum satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire.	3.7 (141.19)
deprecanti. Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti,	2.12 (107.31)
deprecantur. et curationem paruulae a sacerdotibus deprecantur;	1.18 (36.11)
deprecari. magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat.	3.12 (151.20)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse . . . pro meis erratibus sedulo Dominum deprecari.'	4.25 (265.2)
deprecatus. ac flexis genibus Deum deprecatus est,	3.2 (128.29)
Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne, multum deprecatus fratres,	4.29 (275.23)
deprecemur. et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in commune deprecemur,	3.2 (128.9)
deprecor. Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5.24 (360.3)
DEPREHENDO , deprehendens. Quod ipsum tu quoque uigilantissime deprehendens,	Praef. (5.18)
deprehendit. dispiciebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.31)
deprehensum. Quod ubi a Romanis deprehensum ac uitatum est,	1.2 (14.20)
DEPRESSIO , depressione. eosque interim a dirissima depressione liberatos,	1.12 (26.11)
DEPRIMO , depressam. sensit dimidiam corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore	
depressam,	4.31 (278.14)
depressi. maiore sint calamitate depressi.	1.12 (25.17)
depressus. antistes prouinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (255.10)
deprimebatur. quo malis praesentibus durius deprimebatur,	2.1 (77.12)
DEPVTO , deputamus. ipsam ei poenam suam in culpam deputamus.	1.27 (54.31)
Nec haec dicentes culpam deputamus esse coniugium;	1.27 (57.29)
deputatum. Vt item alius moriturus deputatum sibi apud inferos locum poenarum uiderit.	5.14 (318.23)
deputatus. qui necdum fuerat locus martyrii deputatus,	1.7 (18.23)
deputes. uel accepti, haec non tibi, sed illis deputes donata,	1.31 (67.16)
DERELINQVO , derelicta. desiderans . . . derelicta patria et omnibus, quaecumque habuerat, Galliam	
peruenire,	4.23 (253.4)
derelicta. coeperunt fana, quae derelicta erant, restaurare, et adorare simulacra,	3.30 (199.18)
derelinquens. et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	4.3 (207.30)
derelinquere. quia et hoc sociis, quos derelinquere cogebantur,	1.12 (27.16)
DERI , <i>see</i> DEIRI.	

DERORVM, see IN SILVA DERORVM.

DERVO, derutarum. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac desertarum; . . . 1.22 (41.23)

DERVVENTIO AMNIS, the *Derwent* in *Yorkshire*; see DORVVENTIO.

Deruentionem. Peruenit autem ad regem primo die paschae iuxta annum Deruentionem; . . . 2.9 (99.6)

DERVVENTIO FLVVIVS, the *Derwent* in *Cumberland*.

Deruentionis, de quo Deruentionis fluii primordia erumpunt; . . . 4.29 (274.14)

DESAEVIQ, desaeuiens, flamma transiit, ultra citraque desaeuiens; . . . 1.19 (37.22)

pestilentiae lues. . . acerba clade diutius longe lateque desaeuiens, . . . 3.27 (192.4)

DESCENDO, descendit, uidit animam Cediti fratris ipsius cum agmine angelorum descendere [descendit] de caelo, . . . uar. 4.3 (211.32)

descendere, audiuit repente, . . . uocem suauissimam cantantium atque laetantium de caelo ad terras usque descendere; . . . 4.3 (208.22)

uidit animam Cediti fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo, . . . 4.3 (211.32)

descenderunt. Trahentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis; . . . 5.12 (306.18)

descendit. Verum ipso die, quo baptisma fidei gens suscepit illa, descendit pluuia serena, . . . 4.13 (231.19)

DESCENSIO, descensio, pro condescensione [descensione] multorum ad exteriora sparserit, . . . uar. 2.1 (74.22)

DESCRIBO, describens, simpliciter ea, quae de illo siue per illum sunt gesta, describens, . . . 3.17 (161.15)

describit, quae historicus eorum Gildus flebili sermone describit, . . . 1.22 (42.3)

descripsi, uitam. . . Cudbereti, et prius heroico metro et postmodum plano sermone, descripsi. . . 5.24 (359.11)

descripta, quibus dictis, et descripta illi mensura paenitendi, abiit sacerdos, . . . 4.25 (263.34)

descripta, quae. . . ab his, qui nouere, descripta habentur a multis; . . . 4.7 (219.13)

descripta, inueniunt omnia scelera, . . . manifestissime in eo tetricis esse descripta litteris. . . 5.13 (312.19)

descriptas, quanta fraudis solertia daemonum. . . ipsas etiam cogitationes quasi in libro descriptas replicauerunt; . . . 3.19 (165.8)

descriptis, ita etiam descriptis sanctorum miraculis, . . . ostenderet. . . 2.1 (76.27)

DESECO, desecto, et ipsam gentem Merciorum finitimarumque prouinciarum, desecto capite per- . . . 3.24 (179.18)

fido. . . conuertit. . . 4.29 (274.28)

DESERO, deseras. 'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras, sed tui memor sis fidissimi sodalis, . . . 2.2 (82.27)

deserere, consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent. . . 2.14 (115.8)

deserta. Haec uilla tempore sequentium regum deserta, . . . 1.22 (41.23)

desertarum. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac desertarum; . . . 1.15 (31.24)

desertus, et ab eo tempore usque hodie manere desertus . . . 1.8 (22.9)

DESERTA, desertis. Qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditiue speluncis occultant, . . . 4.31 (278.4)

DESERUIVO, deseruiens. Erat in eodem monasterio frater . . . tempore non paucis hospitum ministerio . . . 1.29 (63.29)

deseruens, qui nunc usque superest, . . . 5.24 (359.13)

deserui, ab hac sancta et apostolica, cui Deo auctore deserui, sede . . . 2.5 (91.33)

deseruire, monasterii huius, in quo supernae pietati deseruire gaudeo, . . . 1.22 (42.7)

deseruerunt, ut omnes patriam redeuntes, libera ibi mente Domino deseruirent, . . . 2.8 (95.22)

deseruit, diuina pietas plebem suam, quam praesciuit, deseruit, . . . 3.29 (196.22)

Nec enim omnipotens Deus . . . uestri fructum laboris deseruit, . . . 2.11 (106.17)

DESIDERABILIS, e. desiderabilis. Desiderabiles litteras excellentiae uestrae suscepimus; . . . 1.7 (19.28)

DESIDERANTER, quae de uestri uestrorumque omnium animae salute optabilia desideranter expectat, . . . 2.17 (120.4)

DESIDERIVM, desideria, nec supplicanti sibi desideria uel uota conplere, . . . 4.29 (274.18)

ut in omnibus deuotionis uestrae nostrum concursum, et iuxta uestra desideria praebereamus, . . . 5.19 (322.31)

uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi, . . . 5.19 (322.31)

desideribus, libenter eius uotis ac desideris caelestibus adnuit, . . . 1.18 (36.20)

desideris, libenter eius uotis ac desideris caelestibus adnuit, . . . 1.20 (39.26)

desideris, ut sacerdotum doctrinam sitientibus desideris sectarentur, . . . 2.1 (78.22)

quietosque eos suorum desideris felix carina restituit, . . . 5.12 (310.32)

ac totis desideris ad aeternitatis gratiam venire concupiscat, . . . 5.21 (333.18)

desiderio, ad diem suae uocationis infatigabili caelestium bonorum desiderio corpus senile . . . domabat, . . . 2.14 (114.30)

promissime ac libentissime tuo desiderio, . . . patefacere satagimus, . . . 2.15 (116.28)

desiderium. Tantus autem fertur tunc fuisse . . . desiderium lauacri salutaris genti Nordanhybrorum, . . . 3.19 (167.13)

desiderium, eique indicasset desiderium suum, . . . 5.19 (323.20)

qui propter desiderium conpunctionis interrogabant, . . . 4.3 (209.33)

indicauit ei desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi; . . . 5.6 (289.25)

DESIDERO, desiderabam, qui me ad caelestia, quae semper anabam, ac desiderabam, praemia uocare uenerunt, . . . 3.8 (144.13)

desiderabat. At ille primo negauit, otiosum dicens esse, quod desiderabant; . . . 3.11 (148.9)

desiderabat, et in ipso ecclesiae loco, ubi desiderabat, condita, . . . 3.27 (193.29)

in quo desiderabat honoranda patri sui ossa recondere, . . . 4.11 (226.2)

post multa uirtutum bona, ut ipse desiderabat, . . . migravit ad regna caelestia, . . . 4.25 (263.23)

et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit, . . . 5.21 (343.5)

et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, oculus desiderabat absolui; . . . 5.12 (303.25)

desideramus, et nos, qui per eandem passionem saluari desideramus, ipsius passionis signum . . . gesta- . . . 5.12 (304.26)

mus, . . . 1.7 (20.22)

desideranda. Vt quidam . . . a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, quae uiderat, . . . 3.3 (131.5)

narrauerit, . . . 4.11 (226.6)

ut multa illum, quae alios laterent, uel horrenda uel desideranda uidisse, . . . uita loqueretur, . . . 4.17 (238.29)

desiderans, multum desiderans, ut . . . ipse potius mereretur percuti, . . . 4.23 (254.33)

desiderans totam, cui praesce coepit, gentem fidei Christianae gratia inui, . . . 5.1 (281.16)

sed pauper spiritum magis propter regnum caelorum manere desiderans, . . . 5.7 (292.16)

et ecclesias Anglorum, quibus praecerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans, . . . 5.19 (325.4)

tandem perfectiora desiderans, uenit Cantiam, . . . 4.23 (253.3)

'Veni, . . . ad insulam Farne, loqui desiderans cum reuerentissimo patre Oidilualdo; . . . 5.19 (325.24)

hoc sibi gloriae singularis desiderans adipisci, . . . 3.5 (137.10)

secutus est Vilfrid . . . desiderans cum eo, tametsi ipso multum prohibente, pariter occumbere, . . . Praef. (5.4)

desiderans, desiderans exinde, siquo modo posset, . . . Galliam peruenire, . . . 4.4 (213.21)

desiderante, desiderante rege, ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi . . . sacerdos esset, . . . Praef. (5.21)

desiderantes, desiderantes quidem genti, quam petebantur, saluti esse, . . . 1.7 (19.18)

desideranti, libentissime tibi desideranti, . . . transemis, . . . 5.21 (334.13)

desiderarent, et his, quae Angli praeparauerant, communiter uti desiderarent; . . . 2.12 (110.33)

desideras, historiam memoratam . . . latius propalari desideras, . . . 1.25 (46.13)

sed si ueritatem religionis audire desideras, . . . 4.25 (263.18)

Verum si de his singulis enucleatius ac latius audire desideras, . . . 4.28 (272.8)

desiderasti, ecce regnum, quod desiderasti, ipso largiente percepisti, . . . 5.19 (322.16)

desiderastis, nobis quoque communicare desiderastis, . . . 2.1 (81.1)

desiderat, 'Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat; . . . 5.11 (301.23)

desideratam, mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat, . . . ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;

desiderauit. ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula,	4.19 (246.33)
desidero. beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero."	5.21 (344.24)
DESIDIOSVS. a. um. desidiosis. non omnibus passim desidiosis ac uitae suae incuriosis referre uolebat,	5.12 (309.17)
DESIGNO. designatur. ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5.21 (340.17)
designent. proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera contemnere designent.	5.21 (343.24)
DESILIO. desiliens. desiliens ille praecipit equum, . . . pauperi dari;	3.14 (156.13)
desiliuit. mox tremefactus desiliuit [desiliuit] equo,	uar. 3.22 (174.3)
Nam et episcopus pariter desiliuit [desiliuit];	uar. 3.22 (174.5)
desiliuit. Desiliit eques, et stramine subtratto coepit expectare horam,	3.9 (145.34)
At rex intuens eum, mox tremefactus desiliuit equo,	3.22 (174.3)
Nam et episcopus pariter desiliuit;	3.22 (174.5)
DESINO. desinas. a longanimitate caelestis clementiae inluminacionis ipsius beneficia impetrare non desinas;	2.11 (105.26)
desineret. dummodo ille . . . prouincias regni eius usque ad intericionem uastare desineret.	3.24 (177.20)
desinit. et frequentium operatio uirtutum celebrari non desinit.	1.7 (21.32)
immo id ipsum celebrare sine fine non desinit.	5.22 (347.33)
desinunt. usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt.	3.9 (145.17)
DESISTO. desistat. et ad dilatandum Christianam fidem incessabiliter non desistat operam commodare;	2.11 (105.6)
desistimus. adsiduis non desistimus precibus postulare.	2.11 (106.10)
haec uobis . . . non desistimus impertire.	2.18 (121.18)
desistis. et populo adhuc dare in ecclesia non desistis?"	2.5 (91.14)
desistit. feretrum . . . multos febricitantes, uel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit.	4.6 (218.22)
et usquidem praemia piae deuotionis accipiat, existere non desistit;	5.20 (332.5)
desisto. semper eorum uitam, mores, et disciplinam sequi non desisto.	3.25 (187.10)
DESOLATIO. desolationem. discedentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio . . . defunctus est.	4.25 (266.3)
DESOLO. desolatum. uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, non procul inde sitam,	4.19 (245.1)
DESPERATIO. desperatione. At multitudo omnis desperatione perterrita obuam currit incendio.	1.19 (37.18)
cumque nos in labore ac desperatione positos cerneret,	5.1 (282.10)
disperatione. cumque nos in labore ac desperatione [disperatione] positos cerneret,	uar. 5.1 (282.10)
DESPERO. desperans. Sic loquebatur miser desperans,	5.13 (312.31)
Respondebat ille desperans: 'Non est mihi modo tempus uitam mutandi,	5.14 (314.22)
desperata. quo miserabilis ipse desperata salute periret,	5.14 (315.3)
DESPICIO. despicio. 'in quorum uicinia,' inquit, 'heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.'	5.14 (314.19)
despiciunt. despiciunt lactare, quos gignunt.	1.27 (55.12)
DESTINA. destina. Sed mirum in modum sola illa destina, . . . absumi non potuit.	3.17 (160.24)
et haec eadem destina in munimentum est parietis, . . . forinsecus adposita.	3.17 (160.27)
destina. astutis ex ipsa destina excisis, . . . plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3.17 (161.7)
destinae. Unde factum est, ut adclinis destinae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3.17 (160.6)
destinam. Sed ne tunc quidem eandem tangere flamma destinam ualebat;	3.17 (160.31)
destinam illam non, ut antea, deforis in fulcimentum domus adposuerunt,	3.17 (161.1)
DESTINO. destinati. respondiisse, quod ob hoc illo fuerint destinati,	3.8 (143.16)
destinato. hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	4.18 (242.14)
destinatum. festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	1.7 (20.19)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11 (302.9)
destinatum. quo a nobis noscitur destinatum.	2.10 (104.5)
quo a nobis noscitur destinatum.	2.11 (106.27)
destinatur. Quibus mox legio destinatur armata,	1.12 (26.8)
destinatus. Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3 (132.27)
Finan, et ipse illo ab Hii Scottorum insula ac monasterio destinatus,	3.17 (160.17)
unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus.	4.4 (213.5)
ego quidem Theodorus. . . ab apostolica sede destinatus Doruernensis ecclesiae episcopus,	4.5 (215.0)
destinauit. quoniam multo digniores genti memoratae praecones ueritatis, per quos crederet, destinauit.	1.22 (42.9)
Vectae quoque insulae uerbi ministros destinauit;	5.19 (327.10)
destinatus. unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus [destinatus].	uar. 4.4 (213.10)
destinatum. ubi ad locum destinatum [destinatum] morti uenerat,	uar. 1.7 (20.19)
DESTITUTIO. destituta. intellexitque, quod etiam tunc destituta pontifice prouincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3.7 (141.17)
quod etiam tunc destituta pontifice prouincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3.7 (141.18)
quae ita multis iam annis omni corporis fuerat officio destituta,	4.9 (222.33)
destitutus. ne, . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2.4 (86.29)
gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.2 (284.21)
DESTRVO. destruum. Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero donatam destruum?"	2.13 (113.9)
destruantur. idola destruantur;	1.30 (65.8)
destructas. renouant ecclesias ad solum usque destructas,	1.8 (22.10)
destructis. adeo ut relictis siue destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias,	3.30 (200.3)
ut dum in gente, cui praedicaret, destructis idolis ecclesias institueret,	5.11 (301.26)
destructum. destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4.26 (268.4)
destruenda. quem ascendens ad idola destruenda ueniret.	2.13 (113.11)
destruere. iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis.	2.13 (113.19)
destrui. quia fana idolorum destrui in eadem gente minime debeant;	1.30 (65.7)
ut dum gens ipsa eadem fana sua non uidet destrui,	1.30 (65.13)
Vt rex Cantuariorum Earconbert idola destrui praeceperit;	3.8 (142.1)
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola relinquere ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.8)
destruxit. ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polliuit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras.	2.13 (113.24)
DESVM. deerat. ubi aquarum munitio deerat,	1.12 (26.20)
confidens episcopus in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium,	2.7 (94.20)
deest. (pro eo, quod sacerdos alius in loco deest)	1.27 (60.14)
defuere. Nec supernae flagella distractionis perido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5 (90.34)
Nec martyrio eorum caelestia defuere miracula.	5.10 (300.27)
defuit. Sed non defuit puniendis admonitio diuinae pietatis,	4.25 (262.28)
DESUPER. immo indulta desuper operi uestro perfectio indicauit.	2.8 (95.19)
Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro, et extento desuper papillione,	4.19 (245.24)
aspetit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuise;	4.23 (257.13)
cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	1.30 (277.23)
pendente magna desuper aerea rota cum lampadibus.	5.16 (317.30)
ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas	5.17 (318.31)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur	5.17 (319.1)
ab ocausu habens introitum, pendente desuper in trocleis magna lampade,	5.17 (319.5)

sic ascendens in caelos, misso desuper Spiritu,	5.21 (340.16)
DESURSVM. missa peracta, ualidi flaminis procella desursum unire conueit,	5.17 (319.11)
DETEGO. detecta. Arriana heresis exorta, et in Nicena synodo detecta atque damnata,	1.8 (22.28)
Quem non multo post, detecta et eliminata, ut et supra docuimus, Scriptorum secta, Galliam mittens,	5.19 (325.27)
detecto. asperit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4.23 (257.12)
DETERGEO. deteraserit, quanto in subiectis suis etiam aliena peccata detererit,	1.32 (68.26)
DETERGEO. deterreant. Nec labor uos ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant;	1.23 (43.10)
deterriti, sed hi conscientia puniente deterriti,	1.18 (36.9)
DETESTABILIS, e. detestabilem, et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat,	3.9 (105.22)
detestabilis, interpositis detestabilis erroris tenebris,	2.11 (105.22)
DETESTOR. detestanda. eum Osui cum praefato ipsius milite per praefectum suum Ediluinum detestanda omnibus morte interfecit,	3.14 (155.21)
detestandam. nullam magis abominandam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea,	5.21 (342.31)
detestans. immo hoc multum detestans, sicut in libro, . . . probaui;	3.17 (161.12)
detestatus. Haec mihi cum dixisset, multum detestatus sum reueri ad corpus,	5.12 (309.9)
detestetur. quis, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.26)
detestor. simoniacam tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	5.21 (344.22)
DETINEO. detenta. cuius coniux XL ferme diebus erat acerbissimo langore detenta,	5.4 (287.3)
detentus. Vt idem causa infirmitatis ibidem detentus,	1.19 (37.5)
detinentur. cum in suis mensuris detinentur,	1.27 (55.16)
detinet. adritu calefactus adplicita detinet,	1.1 (10.26)
DETRAHO. detrahentes. nihil addentes uel subtrahentes [detrahentes];	4.17 (240.18)
DETRIMENTVM. detrimenta. Vnde inter alia Romani regni detrimenta innumera,	1.3 (15.30)
detrimento. detrimento magis reipublicae fuit;	1.11 (24.29)
magno tenellis ibi adhuc ecclesiae cremenitis detrimento fuit,	2.5 (90.25)
detrimento. neque enim possunt carmina, . . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui decoris . . . transferri,	4.24 (260.9)
DETRUDO. detruduntur. dum ab obsessis corporibus detruduntur,	1.17 (35.1)
DEVS. Dei. caedi sanctum Dei confessorem a tororibus praecipit,	1.7 (19.32)
montem cum turbis reuerentissimus Dei confessor ascendit;	1.7 (20.27)
sanctum Dei confessorem ferire recusauit;	1.7 (21.16)
Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.10 (23.22)
iustas de accleribus populi Dei ultiones expetit,	1.15 (32.16)
Sed ut Dei potentia manifestior appareret,	1.19 (37.19)
deinde et populo Dei, . . . gressum recuperarit fidei.	1.21 (39.29)
ut causam Dei, quam prius obtinuerat, tutaretur.	1.21 (40.2)
misit seruum Dei Augustinum . . . praedicare uerbum Dei	1.23 (42.20)
praedicare uerbum Dei genti Anglorum.	1.23 (42.22)
Gregorius seruus seruorum Dei seruis Domini nostri.	1.23 (43.5)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.24 (44.2)
insinuantes latorem praesentium Augustinum seruum Dei,	1.24 (44.7)
Augustinum . . . cum aliis seruis Dei,	1.24 (44.8)
qualiter in domo Dei conuersari debuisset.	1.27 (48.22)
Tremendum Dei iudicium timeant,	1.27 (51.21)
qua per sacrum ministerium homo Deo [Dei] coniungitur,	1.27 (52.25)
cum non sit ante omnipotentis Dei oculos culpa	1.27 (54.8)
imortalitatem, . . . recto Dei iudicio perdidit.	1.27 (54.10)
Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.16)
est digno Dei iudicio post culpam ordinatum.	1.27 (55.31)
qui uerba Dei perciperent,	1.27 (59.10)
pro adiuuando in opere Dei Augustino,	1.28 (62.4)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.28 (62.11)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.29 (63.17)
ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.29 (63.22)
si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	1.29 (63.32)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.30 (64.31)
ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1.30 (65.12)
et ad laudem Dei in esu suo animalia occidant,	1.30 (65.22)
cognitionem unius Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,	1.32 (68.22)
de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1.32 (68.27)
et eam in nomine sancti Saluatoris Dei et Domini nostri . . . sacrauit,	1.33 (70.14)
Hiscus Dei consul factus laetare triumphis;	2.1 (79.23)
'Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari.'	2.1 (80.22)
Qui respondebat: 'Si homo Dei est, sequimini illum.'	2.2 (82.28)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	2.4 (87.27)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.31)
ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.6 (93.24)
Et quia uir Dei igne diuinae caritatis fortiter ardebat,	2.7 (94.32)
qui ueri Dei cultus esset prorsus ignarus.	2.9 (98.1)
Viro glorioso Aeduno . . . Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2.10 (100.25)
Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei, quod uobis adiungunt;	2.10 (103.23)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei	2.11 (104.14)
Cum ergo praedicauit uerbum Dei Paulino rex credere differret,	2.12 (110.24)
ingrediens ad eum quadam die uir Dei,	2.12 (110.29)
multumque gaudius de agnitione ueri Dei cultus,	2.13 (113.18)
Paulinus . . . uerbum Dei, aduente ac fauente ipso, in ea prouincia praedicabat;	2.14 (114.18)
Aeduno regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17 (119.2)
ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	2.18 (121.7)
Iohannes diaconus et in Dei nomine electus;	2.19 (123.6)
dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate, et non ex gratia Dei?	2.19 (123.8)
nisi unus mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus	2.19 (124.3)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei prouinciis septentrionalium Pictorum,	2.19 (124.5)
donec paulatim enutrit uerbo Dei,	3.3 (131.17)
ad faciendam sublimiora Dei praecepta sufficient.	3.4 (133.9)
Vt prouincia Occidentium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, suscepit;	3.5 (137.17)
Numquid tibi carior est ille filius euae, quam ille filius Dei?	3.5 (137.18)
quid uel quantum de pecunia nostra filius Dei tribuas.	3.14 (156.24)
Sicque factum est, ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.14 (156.34)
ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi	3.15 (158.19)
Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam iamnam peruenit,	3.17 (162.5)
	3.19 (166.22)

multis annis in Scottia uerbum Dei omnibus adnuntians,	3. 19 (167. 25)
clamauit ad se uirum Dei Cedd,	3. 22 (172. 25)
iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3. 22 (173. 26)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3. 23 (176. 16)
ut donaret ibi locum monasterio construendo praefato Dei famulo Trumhera,	3. 24 (180. 1)
Vnde et illos Dei famulos ac Deo dilectos esse non nego,	3. 25 (187. 34)
quomodo ea, quae nouerant ac didicerant, Dei mandata probantur fuisse secuti.	3. 25 (188. 7)
qui nunquam ad ecclesiam nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3. 26 (190. 29)
gaudent ab omnibus tamquam Dei famulus exiperetur.	3. 26 (191. 7)
ad ecclesiam . . . audiendi sermonis Dei gratia conuebant;	3. 26 (191. 14)
Dominus excellenti filio Osauo regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3. 29 (196. 21)
et quia dextera Domini [Dei] protegente,	uar. 3. 29 (196. 25)
Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3. 29 (196. 28)
qui non solum ipse Dei cultor extitit,	3. 29 (196. 30)
Scriptum est enim: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius.	3. 29 (198. 30)
In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4. 5 (214. 29)
eam monasterii partem, quae ancillarum Dei caterua a uirorum erat secreta contubernio,	4. 7 (219. 20)
Item quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefato facta morbo, . . . coepit subito . . . clamare	4. 8 (221. 7)
Coepitque narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4. 8 (221. 22)
ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis,	4. 10 (224. 15)
non multo post idem uir Dei, . . . uidit uisionem consolatoriam,	4. 11 (226. 16)
duo regis pueri uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4. 16 (237. 20)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruuenis;	4. 17 (239. 12)
Porta Maria Dei, femina uirgo parit.	4. 20 (247. 20)
ante praefatum uirum Dei Boselum, uir strenuissimus . . . Tatfrid, . . . electus est antistes;	4. 23 (255. 19)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4. 23 (257. 14)
in ipso quoque monasterio, ubi praefata Dei famula obiit,	4. 23 (258. 11)
statim ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus,	4. 24 (259. 31)
abbatissa complexta gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere, . . . docuit,	4. 24 (260. 25)
'Placidam ego mentem, filio, erga omnes Dei famulos gero.'	4. 24 (262. 4)
Qualis uisio cuidam uiro Dei apparuerit,	4. 25 (262. 21)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice probebat.	4. 25 (264. 18)
ne forte nos . . . minusque Dei iudicium formidantes, repentina eius ira corripiat,	4. 25 (266. 9)
Et quamuis maledici regnum Dei possidere non possint,	4. 26 (266. 22)
ipse in saepedicto famulorum famularumque Dei monasterio, . . . locum mansionis elegit;	4. 26 (267. 24)
sed ad uotum uiri Dei habitabilis per omnia factus est,	4. 28 (271. 18)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est,	4. 28 (271. 27)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebat.	4. 28 (272. 9)
Erat enim presbyter . . . iamdudum uiro Dei spiritalis amicitiae foedere copulatus;	4. 29 (274. 12)
prosternens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4. 31 (278. 28)
credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus adtactus erat, oculis esse sanandum.	4. 32 (280. 22)
quia modica illa, quae prouenerat, intercepit quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.'	5. 1 (282. 21)
Mansit autem idem uir Dei in insula Farne XII annis,	5. 1 (282. 23)
in qua uir Dei saepius, . . . atque orationibus ac lectionis operam dare consueuerat.	5. 2 (283. 11)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5. 4 (287. 6)
Quaerit patrum uirtus, et quae congresserat ipse Caedual arripotens, liquit amore Dei;	5. 7 (293. 10)
proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando com-	
mittere;	5. 9 (296. 11)
Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat."	5. 9 (297. 13)
Qui si . . . bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	5. 13 (313. 20)
uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5. 14 (314. 31)
uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5. 14 (314. 32)
Ibi ergo hiemem cum noua Dei plebe feliciter exiens, sic Romam ueniendi iter repetiit;	5. 19 (326. 19)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est;	5. 20 (331. 1)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5. 20 (331. 37)
quae ad ornatum domus Dei pertinent,	5. 20 (331. 27)
in quarum prima eductus est populus Domini [Dei] ex Aegypto,	uar. 5. 21 (335. 13)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei.	5. 21 (336. 25)
non semper eodemque tempore cum antiquo Dei populo, . . . pascha celebrare possemus.	5. 21 (337. 3)
ita ut xv ^{ae} , in qua populus Dei ab Aegypto seruitute redemptus est, . . . uix uesperam tangeret.	5. 21 (338. 18)
quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est,	5. 21 (341. 2)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5. 21 (342. 16)
quoniam donum Dei existimasti per pecuniam possideri;	5. 21 (342. 35)
quod aemulationem Dei habebant, sed non secundum scientiam;	5. 22 (346. 31)
qui uerbum Dei genti Anglorum euangelizarent.	5. 24 (353. 13)
Deo. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	1. 6 (18. 4)
acturi Deo per ipsum gratias,	1. 18 (36. 24)
Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem	1. 24 (44. 3)
quod plus omnipotenti Deo possit placere,	1. 27 (49. 26)
qua per sacrum ministerium homo Deo coniungitur,	1. 27 (52. 25)
uel pro eius custodia omnipotenti Deo preces pariter fundant?	1. 27 (52. 27)
uero tamen Deo haec et non idolis immolantes,	1. 30 (65. 35)
omnipotenti Deo Domino nostro Iesu Christo secum subdidit,	1. 32 (68. 17)
huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur.	2. 2 (82. 2)
Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus,	2. 3 (86. 1)
una cum epistulis, quae idem pontifex Deo dilecto archiepiscopo Laurentio . . . direxit.	2. 4 (88. 24)
et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2. 9 (98. 13)
pius et Deo placitis iugiter operibus enitescat,	2. 11 (105. 1)
hilariter confessione largitori omnium bonorum Deo,	2. 11 (106. 20)
Quod enim Deo nostro aliud offerre ualebimus,	2. 17 (119. 10)
et uos omnipotenti Deo inreprehensibiles representet.	2. 17 (119. 24)
ut per nostrae praeeptionis auctoritatem possitis Deo placitam ordinationem efficere;	2. 18 (121. 27)
idem annus sequentis regis, id est Osualdi, uiri Deo dilecti, regno adsignaretur;	3. 1 (128. 16)
ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium.	3. 7 (139. 28)
et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, saceratis Deo uirginibus.	3. 8 (142. 2)
Huius autem uirginis Deo dicatae multa quidem . . . solent opera uirtutum . . . narrari.	3. 8 (143. 1)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3. 8 (144. 6)
ut apud se eadem sanctae ac Deo dilectae reliquiae conderentur.	3. 11 (148. 25)
quia nimirum haec Deo placuisse non ambigo.	3. 17 (161. 30)
dicens contemnendos esse eos et miseros, qui Deo suo, in quem crederent, obedire contemnerent.	3. 21 (170. 32)
Habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, . . . uirum aequae Deo deuotum,	3. 23 (175. 8)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3. 23 (176. 29)

et Osuii, . . . possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dederit.	3.24 (177.11)
offeramus ei, qui nouit, Domino Deo nostro.	3.24 (177.27)
Osuii, . . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam;	3.24 (178.22)
Intrauit autem praefata regis Osuii filia Deo dedicanda monasterium,	3.24 (179.1)
cui tunc abbatissa Deo deuota femina praefuit.	3.25 (183.17)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruiunt, unam uiuendi regulam tenere,	3.25 (183.28)
quod omnes patres nostri, uiri Deo dilecti, eodem modo celebrasse noscuntur.	3.25 (184.5)
Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum . . . hostias Deo uictimarum offerre carnalium.	3.25 (185.19)
Columbam et successores eius uiros Deo dilectos, . . . diuinis paginis contraria . . . egisse credendum est?	3.25 (187.4)
Vnde et illos Dei famulos ac Deo dilectos esse non nego,	3.25 (187.34)
Tota enim fuit tunc sollicitudo doctoribus illis Deo seruendi,	3.26 (191.3)
quorum prior frater fuit Edeluii, uiri aequae Deo dilecti,	3.27 (192.21)
Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum uoces.	3.29 (197.5)
Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.25)
III: 'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare,	4.5 (216.6)
in quo ipsa Deo deuotum mater ac nutrix posset existere feminarum.	4.6 (219.3)
Quia et uicinia adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutriri,	4.8 (220.26)
Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapienda de mundo,	4.9 (221.29)
et ipsa semper in omni humilitate ac sinceritate Deo seruire satagebat,	4.9 (222.3)
Nam non multis interpositis diebus, Deo dilecta mater . . . ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.25)
Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildild,	4.10 (224.7)
quod ad ipsum cimiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.21)
praerant regno Orientalium Saxonum, . . . uir mulier Deo deuotus, nomine Sebbi,	4.11 (225.16)
sed in illa sola ecclesia Deo seruens,	4.12 (228.20)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . conferre dignata est.	4.14 (234.24)
Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodes beatorum et Deo acceptabilium patrum:	4.17 (240.2)
ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurium	4.19 (244.3)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis	4.19 (245.31)
Sponsa dicata Deo bis sex regnauerat annis,	4.20 (248.15)
Inque monasterio est sponsa dicata Deo.	4.20 (248.16)
Aspice, nupta Deo, quae sit tibi gloria terris;	4.20 (248.27)
Quae maneant caelis, aspice, nupta Deo.	4.20 (248.28)
Theodorus Deo dilectus antistes, . . . coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4.21 (249.11)
accensi sunt . . . ad elemosynas faciendas, uel ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis,	4.22 (252.6)
cuidam uirginum Deo deuotarum, . . . obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.12)
hora, qua fratres ad dicendas Domino [Deo] laudes nocturnas excitari deberent.	uar. 4.24 (262.7)
Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4.25 (263.3)
uirgines quoque Deo dicatae, . . . tendendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.16)
simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrix inuenit.	4.26 (268.1)
Cum ergo multis ibidem annis Deo solitarius seruiret,	4.28 (272.10)
Denique cum sacrificio Deo uictimae salutaris offerret,	4.28 (273.28)
Nec mora, Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est ac rbo,	4.30 (277.18)
indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudberti, . . . uestierant, etiam ipsa a gratia curandi non uacauerunt,	4.31 (279.13)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis amantissimum Deo patrem Oodilualdum	5.1 (282.7)
uenit . . . ad eum unus de fratribus, discipulus quondam in Britania et minister Deo dilecti sacerdotis Boisili	5.9 (296.31)
et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant,	5.10 (300.9)
In quo uidelicet monasterio cum aliquot annos Deo seruiret,	5.19 (323.10)
'Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (326.32)
'Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.30)
flexis genibus gratias egit Deo cum omnibus, qui aderant, fratribus.	5.19 (329.2)
Conualuit igitur episcopus, cunctis gaudentibus, ac Deo gratias agentibus,	5.19 (329.21)
in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est:	5.20 (332.6)
'Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5.21 (333.17)
quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus a tuo uultu Deo iam dicato separe;	5.21 (344.30)
ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens,	5.21 (345.27)
cum uenisset ad eos de Hibernia Deo amabilis, . . . Ecgbert.	5.22 (346.23)
Deo, ea, quae bona ac Deo digna esse cognouerit,	Praef. (5.17)
sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1.7 (21.1)
uictoriam ipsi Deo fauente suscipiunt,	1.16 (33.16)
quae inchoastis, Deo auctore peragite;	1.23 (43.11)
et regnum sine fine cum Deo uiuo et uero futurum . . . promitteret.	1.25 (45.16)
quae auctore Deo nuper adhuc ad fidem perducta est,	1.27 (48.30)
et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent.	1.27 (49.11)
Cum igitur auctore Deo ita fuerint episcopi . . . ordinati,	1.27 (52.16)
quia illud ab omnipotente Deo pollutum esse in opere ostenditur,	1.27 (57.5)
Cum certum sit pro omnipotente Deo laborantibus . . . reseruari;	1.29 (63.18)
cui Deo auctore deserui,	1.29 (63.29)
Deo Domino nostro Iesu Christo auctore subiectos;	1.29 (64.15)
bonis auctore Deo operibus praeditus,	1.32 (68.31)
in eo, quod pro omnipotente Deo loquitur,	1.32 (68.34)
quem uos neglegitis audire pro Deo?	1.32 (69.4)
Reddere quod ualeas uiuificante Deo.	2.1 (79.10)
constat, quia non est de Deo,	2.2 (83.2)
ministerium baptizandi, quo Deo renascimur,	2.2 (83.18)
et a Deo operatione miraculorum suffultus,	2.3 (86.18)
si tamen examinata a prudentibus sanctorum ac Deo dignior posset inueniri.	2.9 (98.9)
quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo, quem praedicabat, uerbum facientem.	2.13 (112.24)
Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptus quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero donatam destruat?	2.13 (113.8)
ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polluit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras.	2.13 (113.23)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.6 (138.3)
ac pulcherrimo prorsus et Deo digno consortio, . . . ipsum . . . accepit in filium.	3.7 (139.26)
ubi merita illius multis saepe constat Deo operante claruisse uirtutibus,	3.19 (168.25)
nec subito ualentibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare	3.25 (185.6)
quantum eius pia opera coram Deo flagrant et uernant.	3.29 (198.24)
et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4.24 (260.13)
quasi missam a Deo conditore plagam per incantationes . . . cohibere ualerent.	4.27 (269.20)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est,	4.27 (270.33)
sic alias, ad uos citissime Deo uolente reuertar.	4.28 (271.14)

ibique uitam in Deo digna conuersatione conpleuit.	5.6 (292.7)
Aeca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus;	5.20 (331.15)
immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse,	5.21 (344.6)
Deum. et Deum uerum ac uiuum, . . . adoro semper,	1.7 (19.22)
tota uos propter Deum deuotione ad solaciandum,	1.24 (44.14)
quae Deum offendunt, et ad iracundiam prouocant,	1.28 (62.23)
et Deum uerum cognoscens ac adorans,	1.30 (65.14)
'Obsecremus Deum, . . . ut ipse nobis insinuare caelestibus signis dignetur,	2.2 (81.29)
qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conuenerant,	2.2 (84.6)
'Ergo si aduersum nos ad Deum suum clamant,	2.2 (84.20)
post multas preces ac lacrimas ad Dominum [Deum] pro statu ecclesiae fusas	uar. 2.6 (92.18)
Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101.16)
credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum Sanctum,	2.10 (102.5)
credentes, . . . in Deum Patrem omnipotentem,	2.10 (103.25)
dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis,	2.17 (119.8)
ac flexis genibus Deum deprecatus est,	3.2 (128.29)
et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in commune deprecemur.	3.2 (129.7)
Cuius quanta fides in Deum, . . . uirtutum miraculis claruit.	3.9 (145.13)
totoque ad Deum corde et opere conuersus,	3.13 (153.33)
Deum potius intellegendum maiestate incomprehensibilem,	3.22 (172.1)
qui simplicitate rustica, sed intentione pia Deum dilexerunt.	3.25 (188.1)
atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.5)
ac pro eius incolumitate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero.	3.29 (198.10)
pro omnium et caro omnium exultauerunt in Deum uiuum;	4.13 (231.23)
hoc est unum Deum in tribus subsistentiis,	4.17 (239.27)
glorificantes Deum Patrem sine initio,	4.17 (240.20)
sciens, quia, qui dixit: 'Diliges Dominum Deum tuum, dixit et: 'Diliges proximum.'	4.28 (273.25)
sicut una fide, spe, et caritate in Deum consentit,	5.21 (342.20)
quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.20)
quem apud Deum habere patronum quaeris.	5.21 (344.31)
Deus. coronam uitae, quam repromisit Deus diligentibus se.	1.7 (21.11)
Omnipotens Deus sua uos gratia protegat,	1.23 (43.17)
Deus uos incolumes custodiat, dilectissimi filii.	1.23 (43.21)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.24 (44.18)
omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1.27 (54.11)
Deus te incolumem custodiat,	1.28 (62.26)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.29 (64.19)
Cum ergo Deus omnipotens uos ad . . . Augustinum episcopum perduxerit,	1.30 (65.3)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime fili.	1.30 (66.3)
omnipotens Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit;	1.31 (66.14)
omnipotens Deus bonos quosque ad populorum regimina perducit,	1.32 (67.26)
omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exaudit.	1.32 (68.34)
quando eum omnipotens Deus poterit audire pro uobis,	1.32 (69.2)
Omnipotens itaque Deus in uobis gratiam suam, quam coepit, perficiat,	1.32 (69.31)
sed omnipotens Deus ut, qualis meriti uir fuerit, demonstraret,	1.33 (70.28)
Nec enim omnipotens Deus aut sui nominis sacramentum, . . . deseruit.	2.8 (95.20)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.8 (97.3)
'Deus saeculi huius excaecauit mentes infidelium,	2.9 (98.30)
quippe quos Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmauit, cognatione, . . . pullulare constituit.	2.10 (103.15)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.18 (122.1)
'Et siquid aliter sapitis, et hoc quoque uobis Deus reuelabit.'	3.4 (135.14)
'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3.12 (151.30)
'Videbitur Deus deorum in Sion.'	3.19 (164.32)
intelligentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4.13 (231.23)
Alma Deus Trinitas, quae saecula cuncta gubernas,	4.20 (247.9)
Adnue iam coeptis, alma Deus Trinitas.	4.20 (247.10)
En Deus altus adit uenerandae uirginis aluum,	4.20 (247.17)
Liberet ut homines, en Deus altus adit.	4.20 (247.18)
Quomodo ille, cum sit aeternus Deus, omnium miraculorum auctor extitit,	4.24 (260.3)
O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	5.14 (314.29)
donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.9)
'fecit Deus duo magna luminaria;	5.21 (339.16)
ut coronam uitae aeternae, quam repromisit Deus diligentibus se, se semper expectare, . . . designent.	5.21 (343.22)
DEVS. dei. dei creandi materiam lignum uel lapidem esse non posse,	5.22 (371.27)
deorum. Pantheon uocabatur . . . quasi simulacrum esset omnium deorum;	2.4 (88.30)
Nullus enim tuorum studiosius quam ego culturae deorum nostrorum se subdidit.	2.13 (111.25)
'Videbitur Deus deorum in Sion.'	3.19 (164.33)
deos. Qua ergo mentis deceptione eos deos, . . . colentes sequimini,	2.10 (102.29)
quos eatenus materiae conpage uobis deos fabricastis,	2.10 (103.8)
solebat eum hortari ad intellegendum deos esse non posse,	3.22 (171.26)
dii. 'Omnes dii gentium daemonia, Dominus autem caelos fecit.'	2.10 (102.14)
Si autem dii aliquid ualerent, me potius iuuare uellent,	2.13 (111.29)
dii. diis magnis sacrificare ne differas.'	1.7 (19.24)
Cumque idem rex, . . . gratias ageret diis suis pro nata sibi filia,	2.9 (99.21)
ita ut in morem antiquorum Samaritanorum et Christo seruare uideretur et diis,	2.15 (116.7)
dii. quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent,	5.10 (300.13)
dium, ut contemtor diuum meritam blasphemiae suae poenam lueret,	1.7 (19.8)
DEVSDEDIT (d. 618), Pope, 615 618.	
Deusdedit. quem successorem fuisse Deusdedit supra meminimus;	2.8 (95.14)
Deusdedit. Bonifatio, qui post Deusdedit ecclesiae praefuit,	2.7 (94.6)
DEVSDEDIT (d. 664), first native archbishop of Canterbury.	
Deusdedit. Vt, defuncto Honorio, pontificatu sit functus Deusdedit;	3.20 (169.1)
electus est archiepiscopus cathedrae Doruernensis sextus Deusdedit	3.20 (169.14)
Deusdedit VIus ecclesiae Doruernensis episcopus obiit pridie Iduum Iuliarum;	4.1 (201.7)
Deusdedit. adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighardum, de clero Deusdedit episcopi,	3.29 (196.12)
Deusdedit. inuenerunt archiepiscopus Deusdedit iam migrasse de saeculo,	3.28 (195.7)
Deusdedit. Vt defuncto Deusdedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romanum sit missus;	4.1 (201.1)
Eo autem tempore, quo defuncto Deusdedit Doruernensi ecclesiae episcopus quaerebatur,	4.2 (205.32)
DEVASTO. deustans. exercitus Penda duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque	3.16 (158.32)
deustans	
DEVENIO. deueniens. Quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osuiu abstulit ea,	3.12 (152.1)
nec Vihtbert illas deueniens in partes quicquam proficiebat,	5.10 (299.1)

deuenimus. cumque ambula remus, deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis,	5. 12 (304. 31)
deueniret. et si quis sacerdotum in uicium forte deueniret,	3. 26 (191. 15)
deuénisse. Hic cum audiret eum ad ciuitatem Lugubaliam deuenisse,	4. 29 (274. 17)
contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam,	5. 6 (289. 21)
deuénisset. Hoc erat cotidianum opus . . . ubicumque locorum deuenissent.	3. 5 (136. 13)
deuénisset. atque ad eum audiendum saepissime, cum illas in partes deuenisset, accederet.	5. 12 (310. 4)
Qui cum Britanniam remeans in Galliarum partes deuenisset,	5. 19 (328. 21)
deuenit. repente uoluto deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3. 9 (146. 4)
et paucis eum fratribus per Bretones in prouinciam Anglorum deuenit,	3. 19 (167. 29)
freneticus quidam. . . deuenit ibi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4. 3 (212. 11)
DEVERTO. deuertens. ut Romani reuertens [deuertens], illo itinere ueniret,	uar. 4. 18 (242. 24)
deuerterunt. Vnde deuerterunt ad prouinciam Occidentalem Saxonum, ubi erat Vini episcopus;	3. 28 (195. 8)
DEVINCO. deuiticus. Cuius episcopatus tempore deuiticis atque amotis subregulis, Caedualia suscepit imperium,	4. 12 (228. 1)
deuiticus. uel suae gentis auctoritate ne agnitionem sequeretur deuiticus,	3. 17 (161. 34)
sed ad ultimum multorum unanima intentione deuiticus: "Facite," inquit, "si uultis,	5. 6 (289. 27)
DEVITO. deuitando. deuitando quod noxium est ac peruersum,	Praef. (5. 15)
DEVORO. deuorauit. plures . . . flumen, quod transierant, deuorauit.	1. 20 (39. 16)
DEVOTE. quaeque uos ammonet, . . . deuote peragite,	1. 32 (68. 32)
Quam deuote quamque uiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas,	2. 8 (95. 17)
DEVOTIO. deuotio. cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium oculis peruenire,	1. 7 (20. 13)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis claruit.	3. 9 (145. 13)
deuotione. ministerio persoluto, deuotione completa,	1. 7 (21. 8)
a Christianae fidei posse deuotione cessare.	1. 7 (21. 24)
Qui cum promta deuotione preces . . . suscepissent,	1. 17 (34. 8)
tota uos propter Deum deuotione ad solaciandum,	1. 24 (44. 14)
et ita in amore Redemptoris sui immutata deuotione persistens inuigilet,	2. 11 (105. 4)
crucis uexillum . . . dictante fidei deuotione, contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret	3. 2 (130. 7)
magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	3. 3 (132. 16)
Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruauit,	3. 30 (199. 22)
sinceraque deuotione sacramenta fidei, quae suscepserat, seruans.	4. 14 (234. 5)
qui . . . regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . deuotione sublimiter praefuit,	4. 14 (234. 27)
accensi sunt in fide ac deuotione pietatis ad orandum,	4. 22 (252. 4)
quomodo simplici ac pura mente tranquillaque deuotione Domino seruierat,	4. 24 (262. 13)
dies in magna continentiae, orationis, et lacrimarum deuotione transigere solebat;	4. 30 (276. 29)
Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem,	5. 19 (322. 10)
quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit.	5. 19 (326. 17)
deuotionem. eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	2. 17 (119. 9)
sed potius commissi uobis populi deuotionem plenius propagare.	2. 18 (122. 1)
quas relegendis cognouimus eius piissimam deuotionem, feruentissimumque amorem,	3. 29 (196. 23)
quia Dominus exauditi preces uestras, et deuotionem ac ieiunia propitius asperit;	4. 14 (234. 15)
deuotioni. ut in omnibus deuotioni uestrae nostrum concursum, et iuxta uestra desideria praeberemus	2. 17 (120. 3)
deuotioni sedulae monachorum locus facultasque suppetret.	3. 24 (178. 28)
Erant quippe . . . patientiae uirtute modestus, orationum deuotioni solertissime intentus,	4. 28 (273. 20)
deuotionis. et cognati uirtute deuotionis exercuit.	2. 1 (74. 1)
Tantum autem deuotionis Eduini erga cultum ueritatis habuit,	2. 15 (115. 24)
Denique cum episcopo in praefata mansionem pro sua reuerentia deuotionis inter fratres habitus,	4. 3 (208. 14)
per quod solent hi, qui causa deuotionis illo adueniunt, manum suam innittere,	4. 3 (212. 18)
in quo et memoria deuotionis ipsius fixa per saecula maneret,	5. 7 (293. 3)
Erant autem unius ambo, sicut deuotionis, sic etiam uocabuli;	5. 10 (299. 20)
et usque dum praemia pie deuotionis accipiat, existere non desistit;	5. 20 (332. 5)
DEVOTISSIMVS, a, um. deuotissimus. Qui quoniam et doctor suauissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat exsecutor deuotissimus,	5. 22 (346. 27)
DEVOTVS, a, um. deuotus. huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur.	2. 2 (82. 2)
qui tunc Hild abbatissa Deo deuota femina praefuit,	3. 25 (183. 17)
Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildild.	4. 10 (224. 7)
Femina uirgo parit mundi deuota parentem,	4. 20 (247. 19)
simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrix inuenit.	4. 26 (268. 1)
deuota. ut indicemus nos . . . uenerari, . . . redemptionem totius mundi, . . . deuota fide ac dilectione colere,	5. 21 (341. 4)
deuotae. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	1. 6 (18. 4)
Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapida de mundo,	4. 9 (221. 29)
deuotam. Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4. 25 (263. 3)
deuotarum. in quo ipsa Deo deuotarum mater ac nutrix posset existere feminarum.	4. 6 (219. 3)
ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurium	4. 19 (244. 3)
cuidam uirginum Deo deuotarum, . . . obitus illius in uisione apparuit,	4. 23 (258. 12)
deuote. "Catholicam . . . paschae obseruanti, quam a uobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5. 21 (333. 17)
deuoto. quod euangelicae praecepta deuoto corde seruaret.	3. 22 (173. 24)
deuotum. Habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, . . . uirum aequae Deo deuotum,	3. 23 (175. 8)
deuotus. praerant regno Orientalium Saxonum, . . . uir multum Deo deuotus, nomine Sebbi,	4. 11 (225. 16)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5. 7 (292. 10)
Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit ostro.	5. 19 (330. 13)
DEVLGO. deulgata. Qua diulgata [deulgata] uisione, aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	uar. 4. 25 (265. 28)
DEXTER, tra, trum. dextris. uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5. 14 (314. 32)
dextro. XII lampades ardent, XIII intra sepulchrum, VII supra in margine dextro.	5. 16 (318. 17)
dextrum. qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit.	5. 12 (307. 5)
DEXTERA. dextera. per tota infirmitatis spatia medicabilis dextera percurrit.	1. 21 (40. 29)
dextera. et quia dextera Domini protegente, ad uerum et apostolicam fidem sit conuersus,	3. 29 (196. 25)
dexteram. occidentalis supra se, hoc est ad dexteram sui,	1. 12 (25. 32)
is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	2. 12 (109. 23)
inposuit dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisiiuit.	2. 12 (110. 29)
pontifex, . . . adprehendit dexteram eius, et ait:	3. 6 (138. 23)
atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt.	3. 17 (160. 14)
ecclesia est . . . facta, et in illa corpus ipsius ad dexteram altaris reconditum.	3. 23 (176. 17)
DIABOLICVS, a, um. diabolicus. ut credentes, a diabolice captiuitatis nexibus, . . . absoluti,	2. 10 (102. 6)
exerandam diabolicas uersutiae supplantationem, . . . a cordibus uestris abieceri,	2. 10 (103. 4)
et erepts de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret	2. 10 (103. 21)
quod pretiosi sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit.	2. 11 (104. 16)
DIABOLVS. diaboli. utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat.	4. 14 (233. 1)
uidit damnationem diaboli et sequacium eius;	5. 14 (315. 1)
diabolo. nec diabolo iam animalia immolent,	1. 30 (65. 22)

sacrificiorum usus, quae diabolo solebat exhibere,	1.30 (65.31)
diabolo. subito a diabolo arreptus, clamare, . . . coepit	3.11 (149.22)
diabolum. Suggestio quippe fit per diabolum,	1.27 (61.5)
DIACONATVS. diaconatum. Nono decimo autem uitae meae anno diaconatum, tricesimo gradum presbyteratus, . . . suscepi.	5.24 (357.15)
diaconatus. et diaconatus officio sub eo non paucio tempore fungebatur.	4.3 (212.30)
DIACONVS. diaconi. rogatu Petri diaconi sui,	2.1 (76.22)
diacono. cum diacono suo Petro conloquens,	2.1 (74.17)
diaconos. presbyteros et diaconos ordinauit,	3.22 (173.4)
et quoniam ante Theodorum rediit, ipse etiam in Cantia presbyteros et diaconos, . . . ordinabat.	4.2 (206.2)
diaconum. Habuit autem seum in ministerio et Iacobum diaconum,	2.16 (117.30)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum,	2.20 (126.22)
Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius	3.20 (169.5)
diaconus. Iohannes diaconus et in Dei nomine electus;	2.19 (123.6)
Obseruabat autem Iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha	3.25 (181.26)
Berethun, diaconus quondam eius, nunc autem abbas monasterii,	5.2 (283.3)
qui cum successore eius Aldhelmo multo tempore adhuc diaconus siue monachus fuit,	5.18 (320.15)
DIADEMA. deademate. sicut uestimento et diademate [deademate],	uar. 2.1 (77.28)
diademate. et uestiui me, sicut uestimento et diademate, iudicio meo.	2.1 (77.28)
DIALOGI GREGORII, the Dialogues of Gregory the Great.	
Dialogorum. Libros etiam Dialogorum III fecit,	2.1 (76.22)
DICATVS, a, um. dicata. Sponsa dicata Deo bis sex regnauerat annis,	4.20 (248.15)
Inque monasterio est sponsa dicata Deo.	4.20 (248.16)
quae xxx et amplius annis dedicata [dicata] Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	uar. 4.23 (257.6)
dicatae. Huius autem uirginis Deo dicatae multa quidem . . . solent opera uirtutum . . . narrari.	3.8 (143.1)
quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.21)
dicatae. uirgines quoque Deo dicatae, . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.16)
dicato. quod aptius multo sit, eius, . . . habitum cultus a tuo uultu Deo iam dicato separare;	5.21 (344.30)
dicatum. indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbercti, . . . uestiant, etiam ipsa a gratia curandi non uacarent,	4.31 (279.13)
DICIO. dicione. omnes Britanniae fines, . . . sub dicione acciperet.	2.9 (97.14)
Denique omnes nationes et prouincias Britanniae, . . . in dicione accepit.	3.6 (138.7)
dicioni. Vectam insulam, . . . Romanorum dicioni subiugauit;	1.3 (15.23)
qui tunc subiaceant dicioni,	1.29 (63.26)
ut Lundoniensis episcopi nullo modo dicioni subiaceat.	1.29 (64.6)
DICO. dicanda. Intrauit autem praefata regis Osui filia Deo dedicanda [dicanda] monasterium.	uar. 3.24 (179.1)
dicandam. Vouit ergo, quia, . . . filiam suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	3.24 (177.28)
dicare. Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.26)
dicaretur. qui beati martyris cruore dicaretur.	1.7 (20.34)
DICO. dic. Dic ergo illi, quia non ualet iter, quod proposuit, implere;	5.9 (297.11)
At nunc uade et dic illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.30)
dicam. ut breuiter dicam,	1.15 (32.15)
ut eam non dicam uestigium, sed ne memoria quidem, . . . appareret.	1.22 (41.31)
uirutis et modestiae, et, ut ita dicam, specialis benedictionis glorias . . . fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.5)
Sed abest, ut hoc de patribus uestris dicam,	3.25 (187.32)
infirmos uisitandi, et, ut breuiter dicam, animas curandi causa fuit;	3.26 (191.19)
quippe quem ab ipso, ut ita dicam, mortis limite reuocans,	5.6 (289.15)
Vt enim breuiter dicam,	5.8 (295.2)
Tantum hoc dicam, quod per acquinoctium uernale semper inerrabiliter possit inueniri,	5.21 (338.34)
dicamus. De medio nunc dicamus, quia, . . . uenit Cantiam	4.23 (254.31)
dicant. Sunt etiam, qui dicant, quia per prophetiae spiritum, et pestilentiam, . . . praedixerit,	4.19 (244.17)
dicas. 'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium,	4.3 (209.26)
praecipio tibi in nomine Domini, ne hoc cuiquam ante meum obitum dicas.	4.3 (209.31)
dicebant. dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara infanti stultitia;	2.5 (91.10)
Salutantes ergo illum uerbis piissimis apostoli dicebant:	4.14 (234.7)
dicebantque, quod unus eorum Petrus, alius uocaretur Paulus;	4.14 (235.19)
Receperunt codicem, neque aliquid mihi dicebant.	5.13 (312.8)
dicebant ipsum esse episcopum, qui nuper Romam . . . iudicandus aduenerit;	5.19 (328.6)
Quibus auditis dicebant omnes una cum ipso pontifice, uirum . . . nequaquam damnari debere.	5.19 (328.15)
dicebat. nullus eorum ex his, quae possidebant, aliquid suum esse dicebat,	1.27 (49.1)
legitimo coniugio natus fuerat, qui dicebat:	1.27 (58.1)
Contra uitia quippe delinquentium iratus fuerat, qui dicebat:	1.27 (58.13)
quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	1.34 (71.19)
Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat:	2.1 (74.28)
eumque notantes superbiae, cunctis, quae dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.13)
Verum adhuc cum amicis principibus et consiliariis suis sese de hoc conlatum esse dicebat,	2.13 (111.13)
dicebat presbyter exorcismos,	3.11 (150.1)
dicebat episcopo, cum forte ingressuri essent ad prandium:	3.14 (156.16)
Dicebatque hostis malignus:	3.19 (166.29)
Dicebat enim hanc esse consuetudinem eorum,	3.23 (175.30)
uocem ab Euroaustro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4.3 (208.24)
in quibus nullus eorum ex his, quae possidebant, aliquid suum esse dicebat, sed erant eis omnia communia.	4.27 (271.1)
Dicebatque ad illos, qui mihi adsederant, uiros albatos et praedclaros:	5.13 (312.19)
dicebatur. a primario quondam illius, qui dicebatur Hrof, Hrofaescastra cognominat.	2.3 (85.23)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedilred habebat uxorem.	4.21 (249.8)
Successit autem Eogfrido in regnum Aldfrid, . . . qui frater eius et filius Osui regis esse dicebatur;	4.26 (268.4)
dicemus. ut in sequentibus suo loco dicemus.	2.16 (117.18)
regni apicem tenebat, ut in sequentibus dicemus.	3.11 (148.5)
cum Osui rex Christianus regnum eius acciperet, ut in sequentibus dicemus,	3.21 (171.1)
Quod temporibus Vulfheri regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est.	3.21 (171.16)
Caedda, qui postea episcopus factus est, ut in sequentibus dicemus.	3.23 (176.20)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidem felicitate conpleuit.	3.30 (199.23)
dicenda. quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropinquaret introitus;	4.29 (274.6)
dicenda. addidit et syllabas ac uerba dicenda illi proponere.	5.2 (284.10)
Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Eogbercto, quae tibi dicenda praecipei?	5.9 (297.30)
dicendas. hora, quia fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari debent	4.24 (262.7)
dicendi. Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia,	4.27 (269.32)
dicendis. id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis [dicendis] operam dare.	uar. 3.5 (136.11)
dicendum. De quo plenius in sequentibus suo loco dicendum est.	3.4 (135.15)
de quibus in sequentibus suo tempore dicendum est;	3.18 (163.17)

ac Romam abiens, ibi uitam finiuit, ut in sequentibus latius dicendum est.	4.12 (228.6)
de ultimis infra dicendum est, quod eorum primus Hagustaldensis, . . . ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.28)
Pechelm, de quo in sequentibus suo loco dicendum est.	5.18 (320.14)
dicendum, cum sedens in tenui ueste uir ita inter dicendum, . . . quasi in mediae aetatis caumate sudauerit.	3.19 (167.21)
dicens, respondit ille dicens:	1.25 (46.7)
Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gemebat dicens:	1.27 (61.25)
is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	2.12 (109.23)
exclamauit auditis eius sermonibus dicens:	2.13 (112.26)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, salutem posset consequi.	3.2 (130.20)
dicens, quod ipse eum dignum esse episcopatu iudicaret.	3.7 (141.25)
dicens contemnendos esse eos et miseros, qui Deo suo, . . . oboedire contemnerent.	3.21 (170.31)
dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	4.8 (221.23)
Vilfrid episcopus referebat, dicens se testem integritatis eius esse certissimum.	4.19 (243.14)
quod adituros insulam protestatus est fratribus, dicens:	4.28 (271.11)
Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum . . . narrauit idem abbas, dicens:	5.4 (286.29)
Rennuit episcopus dicens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	5.4 (287.9)
salutauit episcopum et conuiuas, dicens, quia ipse quoque delectaretur manducare	5.5 (288.26)
At ille primo negauit, otiosum dicens esse, quod desiderabant;	5.6 (289.25)
dicens, quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisl per usum apparuerit,	5.9 (297.27)
quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisl per usum apparuerit, dicens:	5.9 (297.28)
Tum ipse quasi prophetium illud dicens, quia 'propter me est tempestas haec,'	5.9 (298.12)
Talia dicens, sine uatico salutis obiit.	5.14 (314.25)
Adstitit enim mihi quidam candido praeclearus habitu, dicens se Michaelem esse archangelum:	5.19 (329.10)
dicit, et uestris, ut proficeret, meritis eorum est saluatio propinata, dicente Domino:	2.8 (96.4)
sed incerta eiusdem exitus esset hora futura, dicente Domino:	3.19 (164.8)
Quo haec et his similia dicente,	3.25 (184.10)
Haec dicente rege, fauerunt adsidentes quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	3.25 (189.4)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2 (284.9)
dicentem, etiam sine actuali peccato existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem:	2.19 (124.10)
audiuit illum post tergum mihi cum gemitu dicentem:	5.6 (290.8)
dicentes. Nec haec dicentes culpam deputamus esse coniugium;	1.27 (57.29)
dicenti. Cui haec dicenti respondit Colmanus:	3.25 (184.32)
dicentibus, quia multis in iudicio dicentibus Domino, quod in nomine eius prophetauerint, . . . responsu-	3.25 (187.28)
rus sit Dominus,	2.4 (135.13)
dicentis, iuxta promissum apostoli dicentis:	2.19 (124.1)
dicentium, dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate,	1.27 (54.5)
dicere, quod ipse dicere et sentire potuisti,	1.30 (66.2)
Haec igitur dilectionem tuam praedicto fratri necesse est dicere,	2.1 (77.22)
ita ut illud beati Iob ueraciter dicere posset:	2.19 (124.4)
Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem sine peccato;	3.8 (143.5)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petit, aliquid breuiter dicere sufficiat	3.9 (146.17)
coepit dicere ille de loco, ubi caballus suus esset curatus.	3.25 (183.33)
iussit primo dicere episcopum suum	4.3 (208.18)
digressis ad ecclesiam sociis, ut dicere coeperam,	4.19 (246.7)
multum delectata sit hoc genere infirmitatis, ad solita dicere:	4.24 (260.17)
iussus est, . . . indicare somnium, et dicere carmen,	5.2 (283.2)
de quo plura uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent,	5.2 (284.12)
praecipit enim sententias longiores dicere, et fecit;	5.3 (285.27)
Memini enim beatae memoriae Theodorum archiepiscopum dicere,	5.3 (286.15)
coepit mihi dicere, quia 'ex quo Theodorus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.14 (313.29)
cuius etiam nomen, si hoc aliquid prodesset, dicere possem;	
Vnde accedit illi, quod solent dicere quidam, quia, . . . necesse habet in ianuam inferni non sponte	
damnatus introduci.	5.14 (314.9)
uocari iussit et Vilfridum, atque inter episcopos coexistentem dicere fidem suam,	5.19 (326.28)
dicent, quod caelesti magistro dicerent:	1.31 (66.24)
Et cum dicerent, 'Fax et securitas, extemplo praefatae ultionis sunt poena multati.	4.25 (265.32)
Cumque . . . dicerent, qui uidebant:	5.12 (310.24)
cum dicerent: 'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uelis.'	5.12 (310.29)
dicerentur libenter ea, quae dicerentur, audirent;	4.27 (269.30)
diceret, 'Dedi te in foedus populi, ut . . . diceret his, qui uincti sunt: "Exite,"	3.29 (197.15)
diceret. Nam cum Paulus apostolus diceret:	1.27 (58.33)
Augustinus . . . finem fecit, ut diceret:	2.2 (81.28)
digilenter, quid diceret, discutiebant,	3.5 (137.21)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset,	3.11 (149.12)
Tum Vilfrid, iubente rege, ut diceret, ita exorsus est:	3.25 (184.19)
Quod utrum de se an de alio aliquo diceret, nobis manet incertum,	4.3 (212.1)
diceretur. Responsum est, quod Aeli diceretur.	2.1 (80.21)
ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur;	5.10 (299.23)
dices. Sed dices: Illam infirmitas compulsi;	1.27 (55.28)
dicetur. Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicetur.	3.29 (199.6)
dici. Quomodo ergo unitas uobis coniunctionis inesse dici poterit,	2.11 (105.21)
Heisenfeld, quod dici potest latine caelestis campus,	3.2 (129.21)
de quo una cum consortibus eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	5.8 (294.27)
dicimus. Transmarinas autem dicimus has gentes,	1.12 (25.25)
dices. Sed dices [dices]: Illam infirmitas compulsi;	1.27 (55.28)
Qui adiciens 'Verum,' inquit, 'dices,	4.25 (265.3)
dicat, ut sanctus Basilius dicit,	1.1 (10.19)
in euangelio tamen Dominus dicit:	1.27 (57.1)
Vnde Paulus quoque apostolus dicit:	1.27 (57.7)
Hunc quidem testamentum ueteris legis, . . . pollutum dicit,	1.27 (59.27)
de quo a mortuis suscitauit dicit ipse discipulis:	2.1 (76.6)
ipse dicit in Expositione beati Iob:	2.1 (78.9)
Cumque adpropinquassent, pertimescens ille dicit angelo:	3.19 (165.32)
sicut alia ididit editio,	5.21 (339.18)
cui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus:	5.21 (342.33)
dicite, dicite ei, quid tui mecum de causa Anglorum cogitans tractauit;	1.30 (65.5)
dicite fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendent,	4.3 (209.17)
Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5.21 (334.18)
dicitis. Responderunt: "Verum dicitis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite."	5.13 (312.22)
dicito. Sed dicito mihi, quid mercedis dare uelis ei,	2.12 (108.33)
et dicito illi, quia Dominus exaudiuit preces uestras,	4.14 (234.14)

'Dico,' inquit, 'aliquid uerbum, dico gae,'	5.2 (284.3)
dico gae,' quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	5.2 (284.4)
Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dico A':	5.2 (284.7)
'Dico B'; dixit ille et hoc.	5.2 (284.8)
dicitur. quae dicitur Rutubi portus,	1.1 (9.11)
de illa patria, quae Angulus dicitur,	1.15 (31.23)
Vnde et ipsi primae matri omnium dicitur:	1.27 (54.28)
Hinc etiam ad David de pueris suis per sacerdotem dicitur,	1.27 (59.14)
quibus dicitur: 'In hoc gaudete,	1.31 (66.30)
in loco celeberrimo, qui dicitur Degsastán, id est Degsa lapis,	1.34 (71.24)
unde de eis per psalmistam dicitur:	2.10 (102.13)
sicut usque hodie in prouerbio dicitur,	2.16 (118.5)
in monasterio, quod . . . constructum est . . . in loco, qui dicitur in Brige.	3.8 (142.15)
Quod factum est . . . in loco, qui dicitur Ingetlingum;	3.14 (155.24)
eadem una sabbati, quae nunc dominica dies dicitur,	3.17 (162.12)
qui baptizatus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlasham,	3.22 (174.17)
Quae post biennium comparata possessione x familiarum in loco, qui dicitur Strenaseshalch,	3.24 (179.4)
tertius Trumheri, . . . qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Ingetlingum.	3.24 (179.28)
unde ei etiam donauerat monasterium xi familiarum in loco, qui dicitur Inhyrypum.	3.25 (183.1)
dispositum est, ut in monasterio, quod dicitur Strenaseshalch, . . . synodus fieri,	3.25 (183.16)
qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Mailros;	3.26 (190.7)
et in monasterio, quod uocatur [dicitur] Pagnalaech, honorifice sepultus.	uar. 3.27 (192.6)
Vulferi donauit terram . . . in loco, qui dicitur Adbaruae, id est Ad Nemus,	4.3 (207.5)
Conuenimus autem . . . in loco, qui dicitur Herutford;	4.5 (215.4)
Adfuerunt . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hofroscastir, Leutherius,	4.5 (215.11)
qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamstedi, in regione Gyruiorum.	4.6 (218.9)
Deposuit uero Vynfrid rediit ad monasterium suum, quod dicitur Adbaruae,	4.6 (218.11)
apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.29)
Selseu quod dicitur Latine insula uituli marini.	4.13 (232.9)
Hild, abbatis monasterii, quod dicitur Strenaseshalch, ut supra rettulimus, . . . transiit	4.23 (252.17)
congregata synodo . . . in loco, qui dicitur Adnuifyrdi, quod significat 'ad duplex uadum,'	4.28 (272.15)
Oidilwald, qui multis annis in monasterio, quod dicitur Inhyrypum, . . . condignis gradu ipse consecrabat	5.1 (281.6)
actibus.	5.6 (292.2)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo, quod dicitur In silu Derorum,	5.16 (317.16)
cuius exterior pars natuiatatis dominicae fuisse dicitur locus;	5.17 (319.10)
quorum lux corda intuerium cum quadam alacritate et conpunctione pauefacere dicitur.	5.18 (321.21)
qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi, quod dicitur Selseu;	5.19 (322.21)
corpusque eius loco inditum, perlatum est in monasterium ipsius, quod dicitur Inhyrypum,	5.19 (325.13)
mox donauit terram x familiarum in loco, qui dicitur Stanford,	5.21 (335.8)
et quae proprie pascha siue phase dicitur;	1.27 (59.2)
dico. 'Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium,'	3.22 (174.7)
'Dico tibi,' inquit, 'quia noluit te continere a domu perditu . . . tu in ipsa domu mori habes.'	3.25 (184.29)
Pictos dico et Brettones, . . . contra totum orbem stulto labore pugnant.	3.25 (188.30)
'Et ego uobis dico, quia hic est ostiarius ille, qui ego contradicere nolo;	4.8 (221.15)
nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce inpletam esse perspicio,	4.28 (272.1)
nil omnino, non dico spicuum, sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad aetatis tempora contigit.	5.19 (329.15)
Quapropter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac sanaberis;	uar. 4.7 (219.16)
dicta. tempestas saepe dictae [dicta] cladis late cuncta depopulans,	5.6 (290.33)
dicta. ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	2.1 (77.14)
dicta. Haec quidem de immortalis eius sint dicta ingenio,	3.25 (188.22)
'Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino'	3.25 (188.27)
quod haec principaliter Petro dicta,	4.7 (219.16)
dictae. Cum tempestas saepe dictae cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasit-	3.24 (177.14)
set,	2.12 (109.26)
dicti. cum acerbas atque intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3.14 (156.25)
dictis. Et his dictis, ut ferunt, repente disparuit,	4.9 (223.30)
Quibus dictis intrabant ad prandendum.	4.25 (263.33)
Quibus dictis, interrogata a circumsedentibus, cum quo loqueretur;	5.6 (291.21)
Quibus dictis, et descripta illi mensura paenitentiae, abiit sacerdos,	2.7 (95.5)
Quibus dictis eadem hora me cathedizare ipse curauit;	3.16 (159.18)
dicto. sepultusque est cum patribus suis in saepe dicto monasterio	4.9 (223.20)
Quo dicto statim mutati ab urbe uenti in eos, qui accenderant,	5.13 (312.24)
Et hoc dicto parumper reticuit;	3.6 (138.9)
Quo dicto statim disparuerunt;	1.27 (51.13)
dictum. quod mirum dictum est, pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	2.1 (80.4)
dictum. cui non est dictum, ut Christum regaret,	2.1 (80.7)
dictum. est, quod essent pagani.	2.3 (85.15)
Aedilbereti, qui omnibus, ut supra dictum est, usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus	2.10 (103.25)
imperabat.	2.12 (110.11)
quatinus credentes, sicut saepius dictum est, in Deum	3.26 (191.25)
Fecit rex, ut dictum est;	3.28 (195.13)
Sed de his satis dictum.	4.3 (206.12)
pascha diei, ut saepius dictum est, secus morem canonicum, . . . celebrant.	4.3 (210.1)
Vt Ceadda, de quo supra dictum est, prouinciae Merciorum sit episcopus datus,	4.11 (225.23)
Quod quidem ita, ut dictum ei erat, opere completum est.	4.22 (251.25)
Vnde multis uisum et saepe dictum est,	5.21 (335.18)
Hlothri, qui erat filius sororis Aedilthyrae reginae, de qua supra dictum est,	5.23 (348.24)
ubi cum dictum esset:	3.8 (142.29)
ut dictum est,	5.19 (326.11)
dicturi. habuit filiam Earcongotam, de qua sumus dicturi.	5.21 (339.33)
dicturus. Romanque iturus, et coram apostolico papa causam dicturus,	2.1 (79.28)
dictus. primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	3.12 (151.30)
dicunt. Dicunt, quia die quadam . . . multi ad emendum confluxissent,	3.24 (180.12)
Vnde dicunt in prouerbio:	3.24 (180.16)
Australium Merciorum, qui sunt, ut dicunt, familiarum quinque milium,	1.27 (51.18)
Peada . . . peremptus est, prodicione, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	1.27 (51.15)
dicuntur. huic nefando coniugio dicuntur admixti,	2.2 (83.10)
dixerat. sed quia isdem Dominus noster Iesus Christus dixerat:	2.13 (111.16)
Fecerunt, ut dixerat.	3.14 (156.29)
Et adnuente Paulino, fecit, ut dixerat.	
recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	

quia non erat de paupere uulgo, ut dixerat, sed de nobilibus.	4.22 (251.5)
qui miratus, cur hoc rogaret, . . . fecit tamen, quod dixerat.	4.24 (261.25)
Nec mora, quae dixerat, regia auctoritate perfect.	5.21 (346.4)
dixerim. Ecce itaque homo est, ut ita dixerim, captiuus et liber;	1.27 (62.1)
nullam magis sequendam nobis amplectendamque iure dixerim ea,	5.21 (342.27)
dixerit. "dixerit Dominus ad Mosen et Aaron:	5.21 (334.15)
dixerunt. Dixerunt: "Et unde hoc possumus probare?"	2.2 (82.29)
Ad quod omnes consacerdotes nostri respondentes dixerunt:	4.5 (215.25)
At illae respondentes dixerunt se prius eadem cognouisse:	4.23 (257.33)
dixi. postquam enim cogitationem suam, de qua tibi ante dixi, reginae in secreto reuelauit,	2.12 (110.6)
legat ipsum, de quo dixi, libellum uitae eius,	3.19 (165.11)
quin intercessionibus, ut dixi, sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	3.23 (177.5)
Osiuu . . . perparum, ut dixi, habens exercitum,	3.24 (178.3)
ut dixi, in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, . . . concordatis.	3.25 (186.32)
Quarum celebratione factum est, quod dixi, ut nullus eum posset uincire,	4.22 (250.25)
Et quidem, ut dixi, prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret;	4.26 (267.4)
quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta,	5.3 (286.4)
et ego, ut dixi, simillimus mortuo ferem.	5.6 (290.21)
et nomen presbyteri, a quo me baptizatum noueram, dixi.	5.6 (291.14)
Fecitque opus, ut dixi, multis utile,	5.15 (316.31)
et scripturatum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus.	5.18 (321.9)
dixi illi inter alia conloquens:	5.21 (344.11)
"Haec tunc Adamnano dixi,	5.21 (345.3)
diximus. Nothelmo, ut diximus, perferente,	Praef. (6.31)
peruenientes nauigio Picti, ut diximus,	1.1 (12.1)
ab hac egressi, ut diximus,	1.1 (13.10)
Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt.	1.1 (13.17)
ut diximus, non solum orbis totius, sed et insularum ecclesiis aspersit.	1.8 (22.30)
inter duo freta uel sinus, de quibus diximus, maris,	1.12 (26.19)
sicut in superiori capitulo iam diximus,	1.27 (59.26)
Siquidem post haec ipse, de quo diximus,	2.2 (83.34)
tertius, ut diximus, Aedilberet rex Cantuariorum:	2.5 (89.16)
in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, de qua frequenter iam diximus,	2.6 (92.16)
et per aliquod tempus, ut diximus, horis contemptibus solitarius sederet,	2.12 (110.25)
e quibus sex etiam ipse, ut diximus, Christi regno militauit,	2.20 (124.16)
accepit primus eorum, quem diximus, Enanfrid regnum Berniciorum.	3.1 (127.18)
ea . . . uel in usus pauperum, ut diximus, dispergebat,	3.5 (136.28)
Sed et matertera eius, de qua diximus, Aedilberg, . . . perpetuae uirginitatis gloriam . . . seruauit:	3.8 (144.5)
Ossa igitur illius translata et condita sunt in monasterio, quo diximus.	3.12 (151.33)
antistitis praesagia tristi regis funere, de quo supra diximus, impleta sunt.	3.14 (157.14)
tres angeli, de quibus diximus, qui eum ad corpus referrent.	3.19 (166.19)
ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit.	3.19 (167.30)
nam siquidem hi, quos diximus, germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuere praeclari.	3.23 (176.21)
factus est episcopus Diuma, ut supra diximus,	3.24 (179.22)
habuitque primum episcopum Trumheri, de quo supra diximus,	3.24 (180.28)
Addidit autem uotis, quae diximus, ut semper in xl ^{ma} non plus quam semel in die reficeret,	3.27 (194.6)
ipse residuum eum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.11)
At ille misit eum ordinandum ad Agilbertum, de quo supra diximus,	3.28 (194.21)
provinciae Orientalium Saxonum post Suidhelmum, de quo supra diximus, praefuere reges Sigheri et	
Sebbi,	3.30 (199.10)
ut in praecedente libro paucis diximus,	4.1 (201.14)
Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum, de quo superius diximus.	4.1 (203.18)
Et qua litteris sacris simul et saecularibus, ut diximus, abundanter ambo erant instructi,	4.2 (204.24)
excepto Iacobo, de quo supra diximus,	4.2 (205.14)
Egberti, de quo supra diximus,	4.3 (211.17)
quia, sicut et supra diximus, magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius:	4.12 (228.18)
inuenient illum haec, ut diximus, die raptum esse de saeculo.	4.14 (235.1)
Quamobrem collecta pro hoc in Britannia synodo, quam diximus,	4.18 (242.15)
Est autem Elge . . . in similitudinem insulae uel paludibus, ut diximus, circumdata uel aquis:	4.19 (246.30)
De primo supra diximus, quod Eboraci fuerit consecratus antistes;	4.23 (254.25)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensium ecclesiae . . . Cudbertum,	4.27 (268.22)
Cudbert . . . ad anchoriticam quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit	4.28 (271.7)
Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent iniecta,	5.10 (300.28)
cui ipse post Benedictum, de quo supra diximus, gloriosissime praeiit;	5.21 (332.29)
ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (335.14)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.2)
iam seruari in ecclesia coepit, maxime Romae et Aegypti, ut supra iam diximus.	5.21 (341.11)
catholicoque illos atque apostolico more celebrationem, ut diximus, . . . agere perdocuit.	5.22 (347.2)
dixisse. fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque eum lacrimis dixisse:	3.16 (159.17)
qui narrare solet dixisse sibi quandam multum ueracem ac religiosum hominem,	3.19 (167.16)
dixisset. Haec mihi cum dixisset, multum detestatus sum reuerti ad corpus,	5.12 (309.9)
dixisti. Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Egberti, quae tibi dicenda praecepi?	5.9 (297.29)
dixit. Tum iudex repletus iracundia dixit:	1.7 (19.24)
Quod igitur indulgere dixit	1.27 (59.4)
Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.	3.12 (151.30)
Haec perorante Vilfrido, dixit rex:	3.25 (188.21)
ostendere posse se dixit alium,	4.1 (202.13)
dixit non eum episcopatum dimittere debere;	4.2 (205.29)
Introuit ille conuictus, cui dixit antistes:	4.3 (209.4)
interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda, dixitque Egbert:	4.3 (211.29)
dum tamen hoc, quod tantus uir dixit, quia uerum sit, esse non possit incertum.	4.3 (212.3)
Et cum ne adhuc quidem ita loquenti quisquam responderet, uel ad sensum praeberet, iterum dixit:	4.8 (221.19)
Rursumque modicum silens, tertio dixit:	4.9 (223.24)
Dixit, et, sicut antea, parum silens, ita sermonem concludit:	4.9 (223.26)
dixit, quod anima eius, et sine ullo dolore, et cum magno lucis splendore esset egressura	4.11 (226.24)
Qui audito eius commisso dixit:	4.25 (263.17)
Qui dixit: "Multum est, ut tota septimana absque alimento corporis perdures;	4.25 (263.28)
cuius praesentia cum essem exterritus, dixit mihi, ne timerem;	4.25 (264.30)
Dixit autem abbatissa: "Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?"	4.25 (265.23)
sciens, quia, qui dixit: "Diliges Dominum Deum tuum," dixit et: "Diliges proximum.	4.28 (273.24)
sciens, quia, qui dixit: "Diliges Dominum Deum tuum," dixit et: "Diliges proximum.	4.28 (273.25)
Qui dum sese alterutrum caelestis uitae populis debarient, dixit inter alia antistes:	4.29 (274.20)

Dixit illi statim, soluto uinculo linguae, quod iussus erat.	5.2 (284.5)
Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dicio A'; dixit illi A.	5.2 (284.8)
et ut cognouit, quia in luna quarta, dixit:	5.3 (285.24)
et adstans dixit orationem super illam, ac benedicens egressus est.	5.3 (286.6)
Et dum adsiderem illi, dixit: 'Vis petamus bibere?'	5.3 (286.13)
dixitque orationem, ac benedixit eum,	5.5 (288.17)
et egrediens dixit solito consolantium sermone:	5.5 (288.18)
'Cumque reuersi perueniremus ad mansiones illas laetas spirituum candidatorum, dixit mihi:	5.12 (308.8)
Nam et uere omnino dixit quidam saecularium scriptorum,	5.21 (333.22)
DICTO. dictando. cuius auctor erat docendo ac dictando Galliarum episcopus Arculfus,	5.15 (316.18)
dictante. crucis uexillum . . . dictante fidei deuotione, contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret.	3.2 (130.7)
dictat. et ipsa modum correctionis dictat.	1.27 (50.15)
dictauit. Quam sententiam definitionis nostrae Titilio notario scribendam dictauit.	4.5 (217.12)
DICTVM. dictis. noscendis priorum gestis siue dictis,	Praef. (5.10)
instituta quoque disciplinae regularis, quae . . . in patrum praecedentium factis siue dictis inuenissent,	4.3 (209.11)
DICVL (fl. 633), <i>Irish priest, follower of Fursa.</i>	
Dicullo. reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano, et presbyteris Gobbano et Dicullo,	3.19 (168.1)
DICVL (fl. 681), <i>Irish monk, founder and abbot of Bosham.</i>	
Dicul. Erat autem ibi monachus quidam de natione Scottorum, uocabulo Dicul, habens monasteriolum	4.13 (231.2)
DIERVVM, see VERBA DIERVVM.	
DIES. die. quem dum orationibus continuus ac uigiliis die noctuque studere conspiceret,	1.7 (18.16)
die x. Kalendarum Iuliarum	1.7 (21.25)
ubi trementi corde stupida die noctuque marcebat.	1.12 (28.2)
innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est.	1.18 (37.3)
ut, die reddito, itineris laborem subiret intrepidus.	1.19 (38.4)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.23 (43.23)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.24 (44.20)
Data die x Kalendarum Iuliarum,	1.28 (62.28)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.29 (64.21)
die dedicationis, uel natalicii sanctorum martyrum,	1.30 (65.17)
Data die xv. Kalendarum Iuliarum,	1.30 (66.5)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.32 (70.4)
Sepultus uero est corpore . . . die quarto Iduum Martiarum,	2.1 (79.5)
Dicunt, quia die quadam . . . multi ad emendum confuissent,	2.1 (79.29)
2.4 (88.19); 2.5 (90.4); 2.7 (93.30); 2.7 (95.7); 2.9 (98.18); 2.9 (99.5); 2.9 (99.31); 2.12 (110.28); 2.14 (114.22);	
2.16 (117.22); 2.18 (120.9); 2.18 (122.3); 2.20 (124.22); 3.2 (130.17); 3.4 (135.4); 3.6 (138.11); 3.8 (143.6);	
3.8 (144.25); 3.9 (145.11); 3.12 (150.29); 3.12 (151.11); 3.14 (154.17); 3.14 (155.22); 3.14 (157.16); 3.17 (162.7);	
3.19 (164.33); 3.20 (169.16); 3.24 (179.14); 3.25 (185.20); 3.25 (187.19); 3.25 (187.20); 3.25 (187.21); 3.27 (191.29);	
3.27 (194.7); 3.29 (197.1); 3.29 (197.6); 4.1 (201.9); 4.1 (203.8); 4.2 (204.14); 4.3 (207.24); 4.3 (208.17);	
4.3 (210.4); 4.3 (212.4); 4.5 (214.20); 4.5 (215.2); 4.8 (221.5); 4.9 (224.2); 4.11 (226.19); 4.11 (226.29);	
4.13 (231.18); 4.14 (234.9); 4.14 (234.21); 4.14 (234.28); 4.14 (235.11); 4.14 (235.24); 4.14 (235.30); 4.17 (239.7);	
4.19 (245.10); 4.19 (245.20); 4.19 (246.3); 4.22 (249.26); 4.23 (252.20); 4.25 (263.25); 4.25 (264.14);	
4.26 (267.3); 4.28 (271.27); 4.29 (275.11); 4.30 (276.17); 4.31 (278.8); 4.31 (278.17); 4.32 (280.11); 5.1 (282.19);	
5.2 (284.13); 5.4 (287.12); 5.6 (289.20); 5.7 (292.23); 5.7 (293.32); 5.8 (295.25); 5.8 (295.28);	
5.9 (296.30); 5.10 (300.26); 5.11 (303.3); 5.12 (308.17); 5.12 (308.29); 5.14 (314.6); 5.16 (318.16); 5.17 (319.6);	
5.17 (319.10); 5.19 (328.28); 5.21 (334.6); 5.21 (334.18); 5.21 (334.24); 5.21 (334.34); 5.21 (335.2); 5.21 (335.3);	
5.21 (335.7); 5.21 (335.11) (bis); 5.21 (335.14); 5.21 (335.19); 5.21 (335.22); 5.21 (336.25); 5.21 (336.30);	
5.21 (336.31); 5.21 (338.2); 5.21 (338.8); 5.21 (338.9); 5.21 (338.24); 5.21 (339.5); 5.21 (339.25); 5.21 (339.27);	
5.21 (340.5); 5.21 (341.5); 5.22 (347.26); 5.22 (347.28); 5.22 (348.3); 5.23 (348.17); 5.23 (349.18); 5.23 (349.20);	
5.23 (349.30); 5.23 (350.7); 5.24 (359.19).	
diebus. quam saepe lucidioribus diebus de longe aspicere soleamus.	1.1 (12.7)
Cumque praefatus clericus aliquot diebus apud eum hospitaretur.	1.7 (18.21)
Excubabat diebus ac noctibus ante tugurium pauperis uulgus	1.19 (37.26)
ut pro masculo diebus xxxiii, . . . debeat abstinere.	1.27 (54.22)
communiois mysterium in eisdem diebus percipere non debet prohiberi.	1.27 (56.8)
quae tamen non omnia nostris diebus uentura sunt,	1.32 (69.18)
conpletis in pace diebus officii sui,	2.3 (86.21)
'Ecce ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem mundi.'	2.8 (95.23)
xxxvi diebus ibidem cum eis cathedizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.14 (115.1)
quibus diebus cunctis a mane usque ad uesperam nil aliud ageret, quam . . . instruere,	2.14 (115.3)
Quibus diebus cunctis, excepta dominica, ieiunium . . . protelans,	3.23 (175.26)
Sed et diebus dominicis ad ecclesiam . . . confluebat;	3.26 (191.12)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus ante natale Domini, . . . obseruare curabat.	3.27 (194.12)
4.9 (222.25); 4.9 (223.16); 4.21 (261.16); 4.25 (264.6); 4.25 (265.27); 4.25 (265.29); 5.2 (283.18); 5.4 (287.3);	
uar. 5.9 (298.7); 5.10 (300.6); 5.19 (328.28); 5.19 (328.24); 5.21 (334.30); 5.21 (335.24); 5.21 (335.32); 5.21 (336.32);	
5.24 (359.18).	
diei. facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii, hora circiter x ^a diei;	3.27 (191.30)
Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	4.8 (221.25)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4.14 (234.1)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia praecibus intenta persteterit.	4.19 (244.16)
Erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei.	4.32 (280.25)
imminente hora ipsius diei sexta,	4.32 (280.27)
Erat autem hora diei circiter septima,	5.6 (290.23)
ut omni splendore diei siue solis meridiani radiis uideretur esse praeclarior.	5.12 (307.20)
quod ita in obseruatione paschali mentio fit diei xiiii ^{ae} ,	5.21 (334.24)
sed adueniente tandem uespera diei xiiii ^{ae} .	5.21 (334.25)
5.21 (335.28); 5.21 (336.3); 5.21 (337.10); 5.21 (337.33); 5.21 (338.14); 5.21 (338.26); 5.21 (339.19); 5.21 (340.33);	
5.23 (349.9); 5.24 (353.5); Cont. (361.7).	
diei. luminare maius, ut praecesset diei;	5.21 (339.17)
diem. ad hanc diem curatio infirmorum, . . . celebrari non desinit.	1.7 (21.30)
caelum diemque nubium nocte subducunt;	1.17 (34.14)
post quam diem ita ex animis omnium suasio iniqua deleta est,	1.18 (36.18)
et ecclesia ad diem resurrectionis dominicae . . . conponitur,	1.20 (38.20)
Neque . . . aduersus gentem Anglorum usque ad hanc diem . . . uenire audebat.	1.34 (72.5)
Non enim paschae diem dominicum suo tempore, . . . obseruabant;	2.2 (81.18)
a xiiii ^a luna usque ad x ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2.4 (87.19)
quia dominicum paschae diem a xva luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2.19 (122.24)
Namque diem paschae dominicum more suae gentis, . . . obseruare solebat.	3.3 (131.18)
correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	3.4 (135.2)
placuitque post diem tertium, ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3.8 (143.33)
quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit.	3.12 (151.22)
'Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.'	3.19 (161.8)

ac non multo post infirmitate correptus diem clausit ultimum.	3.10 (168.14)
3.25 (181.17); 3.25 (182.5); 3.25 (186.21); 3.25 (186.23); 3.27 (193.15); 3.28 (195.13); 4.3 (209.12); 4.3 (210.8); 4.3 (210.8); 4.5 (215.32); 4.7 (220.14); 4.11 (226.7); 4.11 (226.27); 4.19 (244.13); 4.23 (256.26); 4.28 (271.28); 5.8 (295.14); 5.11 (302.27); 5.12 (304.15); 5.12 (304.23); 5.12 (308.20); 5.12 (310.31); 5.19 (322.2); 5.19 (322.19); 5.19 (330.1); 5.21 (334.8); 5.21 (334.20); 5.21 (335.2); 5.21 (335.5); 5.21 (335.15); 5.21 (335.21); 5.21 (335.23); 5.21 (336.6); 5.21 (336.26); 5.21 (337.1); 5.21 (337.11); 5.21 (337.23); 5.21 (337.31); 5.21 (337.34); 5.21 (338.4); 5.21 (338.6); 5.21 (338.16); 5.21 (338.24); 5.21 (338.28); 5.21 (340.12); 5.21 (340.30); 5.22 (348.9); 5.22 (348.12).	
dierum. et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	2.20 (126.31)
ibidem senex ac plenus dierum obiit.	3.7 (141.4)
ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecipit.	3.8 (142.8)
et ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat,	4.18 (241.24)
Theodorus . . . senex et plenus dierum, id est annorum lxxxviii, defunctus est;	5.8 (294.20)
quia nimirum haec ad numerum pertinet illarum vii dierum, quibus azyma celebrari iubetur.	5.21 (337.14)
dies. unde etiam plurimae longitudinis habet dies aestate,	1.1 (11.3)
plurimae item breuitatis noctes aestate, et dies habet in bruma,	1.1 (11.6)
longissima dies siue nox xv. . . conpleat horas.	1.1 (11.9)
cum fortasse aut festus dies exigit,	1.27 (60.13)
eadem prima sabbati, quae nunc dominica dies cognominatur,	3.4 (135.9)
Hunc cum dies mortis egredi e corpore cogeret,	3.17 (159.25)
eadem una sabbati, quae nunc dominica dies dicitur,	3.17 (162.11)
si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura,	3.25 (185.29)
ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} seruaretur.	3.25 (186.3)
4.14 (233.24); 4.14 (236.6); 4.29 (274.5); 4.32 (280.26); 5.10 (301.9); 5.21 (335.16); 5.21 (335.30); 5.21 (336.13); 5.21 (336.14); 5.21 (336.27); 5.21 (336.29); 5.21 (336.33); 5.21 (337.2); 5.21 (337.5); 5.21 (337.11); 5.21 (337.20);	
dies. Aderant etiam quadragessimae uenerabiles dies,	1.20 (38.16)
Cumque x dies xl ^{mae} restarent,	3.23 (175.34)
dies. intra paucissimos dies plurimam insulae partem in dedicationem recepit.	1.3 (15.12)
dies festos celebrant,	1.8 (22.12)
Gregorius. . . rexit annos xiii, menses vi, et dies x.	1.23 (42.18)
Post dies ergo uenit ad insulam rex,	1.25 (45.27)
post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere?	1.27 (53.24)
post quot dies debeat ecclesiam intrare,	1.27 (54.20)
sed post nostros dies omnia subsequuntur.	1.32 (64.18)
Gregorius, postquam sedem Romanae . . . xiii annos, menses vi, et dies x gloriosissime rexit.	2.1 (73.4)
Disce nos in tua pace disponas,	2.1 (75.32)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.14)
multi per dies locum frequentare illum, . . . coeperunt.	3.10 (147.26)
qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit;	3.14 (154.18)
Quod cum post dies xxvii esset factum,	3.19 (168.18)
rexit ecclesiam annos viii, menses iiii et duos dies.	3.20 (169.18)
3.28 (195.28); 4.2 (204.16); 4.3 (209.34); 4.3 (210.3); 4.9 (223.8); 4.10 (224.24); 4.30 (276.29); 4.30 (277.19); 4.32 (279.26); 4.32 (280.2); 5.9 (298.7); 5.11 (303.6); 5.12 (304.4); 5.21 (334.32); 5.21 (335.12); 5.21 (335.26); 5.21 (337.18); 5.23 (350.1); 5.24 (359.1).	
DIFFAMO. difamatis. Quibus patefactis ac difamatis longe lateque miraculis,	3.10 (147.25)
difamatum. longe lateque difamatum, multos ad agendam et non differendam scelerum suorum paenitentiam prouocauit.	5.14 (315.6)
DIFFERENTIA. differentia. ita etiam de tonsurae differentia legatur aliqua fuisse controuersia;	5.21 (342.23)
DIFFERO. differas. diis magnis sacrificare ne differas.	1.7 (19.25)
quatinus diuinae inspirationis inbuit subsidii, importune et oportune agendum non differas.	2.11 (105.16)
et ea, quae nunc promittis, adimplere ne differas.	2.12 (109.26)
Memento, ut tertium, quod promissisti, facere ne differas,	2.12 (111.1)
differendam. multos ad agendam et non differendam scelerum suorum paenitentiam prouocauit.	5.14 (315.7)
differentes. qui diferentes confiteri et emendare scelera, . . . ad paenitentiam confugiunt,	5.12 (308.13)
differre. qui eius interitum cognoscentes differre tempus paenitentiae, dum uacat, timerent,	5.13 (313.6)
differret. Cum ergo praedicante uerbis Dei Paulino rex credere differet,	5.12 (110.25)
dilatatus. ut tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus [dilatatus] est;	uar. 5.15 (316.24)
distulit. ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulit obedientiam exhibere.	2.11 (105.9)
distulimus. Vnde patris officii uestrae gloriosae Christianitati nostram communionem non distulimus conferendam;	2.11 (105.14)
distulit. Nec distulit, quin etiam ipsis doctoribus suis locum sedis . . . donaret,	1.26 (47.30)
Nec exinde distulit, quin continuo regem ammoneret explorare uotum,	2.12 (107.13)
Nec distulit Eduini, quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doctrinam illius.	2.12 (104.18)
Nec distulit ille, mox ut adpropinquabat ad fanum, profanare illud,	2.13 (113.16)
Nec distulit, quin continuo, quod mente conceperat, explet.	4.10 (224.30)
DIFFICULTAS. difficultate. ceterae cum magna difficultate reparate sunt;	1.2 (14.8)
Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant ut aliud quaerere loculum,	4.11 (227.5)
DIFFICULTER. Cum ergo uideret Paulinus difficile potuisse sublimitatem animi regis ad humilitatem . . . inclinari,	2.12 (107.5)
Cumque hoc tarde ac difficile inpetrarem,	5.4 (287.17)
DIFFIDIO. diffidendum. Nec diffidendum est nostra etiam aetate fieri potuisse,	4.19 (243.19)
DIFFLVO. diffilure. ut neminerimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffilure.	5.13 (313.11)
DIFFVGIO. diffugit. Morbi diffugiunt, ydros et ater abit.	4.20 (248.24)
DIFFVNDIO. diffusa. catholicae observationis . . . quae toto orbe diffusa est,	2.4 (87.23)
quacumque Christi ecclesia diffusa est,	3.25 (184.26)
diffusam. illustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulenter agnoscentes,	2.11 (106.19)
DIFINIO. difinitum. 'Si omnimodis ita difinitum [difinitum] est.	uar. 4.9 (223.27)
DIFINITIO. difinitio. unde uera esse probatur nostra difinitio [difinitio],	uar. 5.21 (335.33)
difinitione. non solum in difinitione [difinitione] et computo lunaris aetatis, . . . falluntur.	uar. 5.21 (338.30)
DIGRESSIO. digressi. Haec . . . Domino adiunxerat digressi Baeda famulus Christi,	5.24 (357.3)
digesta. ea, quae temporum distinctione latius digesta sunt,	5.24 (352.2)
DIGITVS. digitorum. addiderunt longitudini sarcophagi quasi duorum mensuram digitorum.	4.11 (227.3)
a parte uero pedum mensura m digitum in sarcophago corpus excederet.	4.11 (227.15)
DIGNIOR. ius. dignior. si tamen examinata a prudentibus sanctorum ac Deo dignior posset inueniri.	2.9 (98.9)
digniores. multo digniores genti memoratae praecones ueritatis,	1.22 (42.8)
DIGNISSIMVS, a. um. dignissimum. 'Constat', inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	3.25 (187.12)
dignissimum. Qui cum esset iuuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus,	3.21 (169.26)
DIGNITAS. dignitatem. ut ob regiam eius et animi, et uultus, et meritum dignitatem ab omnibus diligetur,	3.14 (156.1)
quaedam erat femina sanctimonialis, et ad saeculi huius dignitatem nobilis,	4.9 (222.31)
dignitates. multi sunt, qui ampliora a te beneficia quam ego, et maiores accipiunt dignitates,	2.13 (111.28)

dignitatis. ad nanciscendam supernae gloriæ dignitatis diuina gratia largiente conuertit.	2.1 (74.3)
Habuit autem Osuii primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis.	3.14 (154.25)
neque enim possunt carmina. . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui decoris ac dignitatis transferri.	4.24 (260.10)
DIGNO. dignabitur. qui in eo facultatem quiescendi Dominus totius beatitudinis auctor atque largitor præstare dignabitur.	4.30 (277.13)
dignaretur. ut misericordiam sibi dignaretur impendere.	4.14 (233.17)
Rogauit ergo episcopum abbatissa. ut intrare ad eam. ac benedicere illam dignaretur.	5.3 (285.21)
dimmodo ille dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere.	5.4 (287.12)
ille gratias agens pietati. quam erga eum. cum esset peregrinus. habere dignaretur.	5.19 (324.13)
dignata. Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succedere.	2.10 (101.26)
oraclum caeleste. quod illi . . . pietas diuina reuelare dignata est.	2.12 (107.3)
quod uos diuina misericordia ad suam gratiam uocare dignata est.	2.17 (119.15)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem . . . Osualdi. . . conferre dignata est.	4.14 (234.28)
dignati. cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4.14 (234.4)
dignatur. quæ Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera prærogare.	2.18 (120.26)
dignatus. quod scintillam orthodoxæ religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.11 (104.25)
quæ per uos . . . in conuersatione coniugis uestri summissæque uobis gentis dignatus fuerit operari.	2.11 (106.15)
qui uos . . . ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere.	2.17 (119.18)
nisi . . . per auxilium eorum. qui illi fideliter seruiunt. propitiari dignatus fuerit.	3.13 (153.16)
neque de sæculo euocare dignatus est.	4.3 (209.15)
Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.4)
dignetur. 'Obsecræ Deum. . . ut ipse nobis insinuarè caelestibus signis dignetur.	2.2 (81.31)
quæ nos uestroque omnes in omnibus bonis operibus auxiliari dignetur.	3.29 (199.2)
DIGNOSCO. <i>see</i> DINOSCO.	
DIGNVS. a. um. digna. non enim digna est hæc gens talem habere rectorem.	3.14 (157.11)
digna. quamque digna laude commendans.	2.1 (78.8)
ibique uitam in Deo digna conuersatione conpleuit.	5.6 (292.7)
digna. quæ memoria digna uidebantur.	Praef. (6.14)
quæ memoratu digna atque incolis grata credideram.	Praef. (8.16)
et quæ laude sunt digna in eius actibus laudans.	3.17 (161.15)
digna. ea. quæ bona ac Deo digna esse cognouit.	Praef. (5.17)
et multa memoratu digna. quæ uiderat. narrauit;	5.12 (303.30)
quæque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur.	5.15 (316.29)
dignæ. in nouo recondita loculo in eodem quidem loco. sed supra pauimentum dignæ uenerationis gratia locarent.	4.30 (276.15)
dignam. atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt.	3.17 (160.15)
auctoritatem sacerdotè dignam.	3.17 (161.22)
dedit eum illi. qui dignam loco et doctrinam haberet. et uitam.	3.25 (183.6)
'Vitam. inquit. illius. . . per omnia episcopo dignam esse conperi.	5.6 (289.12)
dignas. misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas.	1.30 (64.27)
in transgressores dignas et competentes punitiones proposuit.	3.8 (142.10)
et ipsi non multo post in eadem provincia dignas suæ perfidiæ poenas luebant.	5.23 (349.16)
digni. aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatoli scripta secutam.	3.3 (131.24)
digni. qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuæ gloriæ coronæ;	5.21 (343.33)
digni. et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4.24 (260.13)
dignis. et confessa dignis. ut imperabat. poenitentiae fructibus abstergerent.	4.27 (270.3)
dignis. quin ei. qui tanta sibi beneficia donaret. dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	2.12 (109.12)
digno. ac digno a cunctis honore uenerantur.	3.6 (138.30)
adhuc sine macula corruptionis inuentum. ibidem digno eum honore translatus est;	3.19 (168.24)
digno. est digno Dei iudicio post culpam ordinatum.	1.27 (55.31)
ac pulcherrimo prorsus et Deo digno consortio. . . ipsum . . . accepit in filium.	3.7 (139.26)
dignos. immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse.	5.21 (344.6)
dignum. dignum uidelicet eum. . . iam olim reddens.	1.27 (57.22)
dignum se congregationi fratrum aestimare non debet.	1.27 (57.22)
et ipsum esse dignum episcopatu. . . decernunt.	3.7 (131.21)
dicens. quod ipse eum dignum esse episcopatu iudicaret.	3.7 (141.26)
potest diuina pietas . . . ingressu te uitæ perennis dignum reddere."	3.13 (153.27)
quippe qui neque me umquam hoc esse dignum arbitrabar;	4.2 (205.27)
dignum. dignumque fuit. ut tantus præcessor talem haberet . . . heredem	8.6 (139.3)
dignus. ac regni caelestis dignus factus ingressu.	1.7 (21.19)
Maximus uir quidem strenuus et probus. atque Augusto dignus.	1.9 (23.12)
apostoli. qui super pectus Domini recumbere dignus fuit.	3.25 (184.34)
hic ab omnibus. qui nouere. dignus episcopatu iudicatus est.	4.1 (202.17)
dignusque per omnia. cui Dominus specialiter sua reuelaret arcana.	4.3 (207.30)
dignus. cui fidem narranti audientes accommodarent.	4.3 (207.31)
et nunc dignus quidem ex morte.	4.22 (251.11)
uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse. et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.19 (326.23)
DIGREDIOR. digredientes. quia et digredientes ab inuicem non se ultra corporaliter uiderunt.	4.29 (275.10)
digressi. postquam enim ab inuicem digressi fuimus.	4.29 (274.23)
digressis. digressis ad ecclesiam sociis. ut dicere coeperam.	4.3 (208.17)
DII. DIIS. <i>see</i> DEVS.	
DIUIDICO. diiudicare. Namque prudentiam tuam facillime diiudicare reor.	5.21 (344.28)
diuidicata. mox audita ac diiudicata causa et controuersia utriusque partis.	5.19 (328.9)
DILACERO. dilacerare. prouincias Nordanhybrorum. . . quasi tyrannum sæuiens disperderet. ac tragica caede dilaceraret.	3.1 (128.7)
DILATIO. dilatione. sine ulla dilatione offerenda;	1.27 (55.2)
hæc . . . gratuito animo adtribuere ulla sine dilatione præuidemus;	2.17 (119.28)
DILATO. dilatandum. ut ad dilatandum Christianam fidem incessabiliter non desistat operam commodare;	2.11 (105.5)
dilatandi. totius creaturæ suæ dilatandi subdi etiam in extremitate terræ positarum gentium corda frigida.	2.10 (101.24)
dilatare. ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit.	3.3 (132.8)
dilataret. atque ad episcopum furens se flamma dilataret.	2.7 (94.19)
dilatari. Pelagianam peruersitatem iterato paucis auctoribus dilatari;	1.21 (40.1)
dilataueris. cuius nomen atque cognitionem dilataueris in terra.	1.32 (68.11)
dilataret. atque ad episcopum furens se flamma dilataret [dilateret].	uar. 2.7 (94.19)
dilatetur. ita ut Christi euangelium . . . in omnibus gentibus. quæ nectum conuersæ sunt. dilatetur.	2.8 (96.29)
DILECTIO. dilectio. ita illum dilectio uestra. sicut decet. affectuose dulciterque suscipiat.	1.28 (62.16)
dilectione. sed tantummodo credentes artiori dilectione.	1.26 (47.27)
ne pro carnali dilectione tormenta æterni cruciatui incurrant.	1.27 (51.21)
ut indicemus nos . . . redemptionem totius mundi. . . deuota fide ac dilectione colere.	5.21 (341.4)
dilectionem. in cogitatione per delectionem [dilectionem] coniungitur;	uar. 1.27 (57.20)

DILECTIO

Haec igitur dilectionem tuam praedicto fratri necesse est dicere,	1.30 (66.1)
omnipotens Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit;	1.31 (66.14)
quoties per fraternos affatus unanimum dilectionem quadam contemplatione alternis aspectibus representat.	2.18 (120.28)
ut uestram dilectionem in praedicatione euangelii elaborantem et fructificantem,	2.18 (121.2)
homines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	4.24 (261.10)
dilectioni. Pro qua etiam re singula uestrae dilectioni pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus.	2.18 (121.25)
dilectionis. pro parulis Christi, quos mihi in iudicium suae dilectionis commendauerat,	2.6 (92.26)
Huius ergo praemissis, paternae uobis dilectionis exhibentes officia, hortamur,	2.11 (106.11)
sui patris, ad cuius corpus dilectionis ipsius gratia uenerat,	3.23 (177.6)
opera tamen fidei, pietatis, et dilectionis, . . . diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.10)
ut uirtutem dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruaurent;	4.3 (209.7)
DILECTISSIMVS , a, um. dilectissime. Deus te incolumem custodiat, dilectissime fili.	1.30 (66.4)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.8 (97.3)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.18 (122.2)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem, dilectissime in Christo fili.	5.21 (345.20)
dilectissimi. summo studio, dilectissimi filii, oportet,	1.23 (43.8)
Deus uos incolumes custodiat, dilectissimi filii.	1.23 (43.22)
'Rogo,' inquam, 'dilectissimi fratres, . . . ut in commune omnes pro nostra fide tractemus;	4.5 (215.15)
dilectissimis. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	2.19 (123.1)
dilectissimo. 'Dilectissimo filio Mellito abbati	1.30 (64.30)
Dilectissimo fratri Iusto Bonifatius.	2.8 (95.16)
Dilectissimo fratri Honorio Honorius.	2.18 (120.24)
DILECTVS , a, um. dilecta. et ipsa Deo dilectam [dilecta] perpetuae uirginitatis gloriam . . . seruaui; uar.	3.8 (144.6)
Nam non multis interpositis diebus, Deo dilecta mater . . . ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.25)
dilectae. Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	5.9 (298.23)
dilectae. ut apud se eadem sanctae ac Deo dilectae reliquiae conderentur.	3.11 (148.25)
dilectam. et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruaui;	3.8 (144.6)
dilecte. 'Scias pro certo, frater mi dilecte, quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam,	5.21 (344.20)
dilecti. idem annus sequentis regis, id est Osualdi, uiri Deo dilecti, regno adsignaretur;	3.1 (128.16)
quorum prior frater fuit Edilumi, uiri aequae Deo dilecti,	3.27 (192.21)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . conferre dignata est.	4.14 (234.24)
uenit . . . discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis Boisili	5.9 (297.1)
in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est;	5.20 (332.6)
dilecti. quod omnes patres nostri, uiri Deo dilecti, eodem modo celebrasse noscuntur.	3.25 (184.5)
dilecto. una cum epistulis, quae idem pontifex Deo dilecto archiepiscopo Laurentio . . . direxit.	2.4 (88.24)
dilectos. Columbam et successores eius uiros Deo dilectos, . . . diuinis paginis contraria . . . egisse credendum est?	3.25 (187.4)
Vnde et illos Dei famulos ac Deo dilectos esse non nego,	3.25 (187.34)
dilectus. Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus,	2.3 (86.1)
et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2.9 (98.13)
euangelista Iohannes, discipulus specialiter Domino dilectus,	3.25 (184.8)
Theodorus Deo dilectus antistes, . . . coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4.21 (249.11)
Nec mora, Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est acerbo,	4.30 (277.18)
DILIGENTER . diligenter omnia, . . . cognouerat;	Praef. (6.9)
diligenter a fratribus monasterii, . . . agnouimus.	Praef. (7.13)
diligenter adnotare curauit,	Praef. (8.16)
Cumque diligenter ac saepe ab illo essent admoniti nequaquam ita fieri posse,	2.5 (91.22)
ab idolorum etiam cultu seu fanorum auguriorumque inlecebris se diligenter absteineat,	2.11 (105.3)
pietatis et castitatis opera diligenter obseruantes.	3.4 (134.25)
diligenter, quid diceret, discutebant,	3.5 (137.20)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit.	3.3 (132.8)
fratres monasterii illius, qui pridie abnuerant, diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11 (148.24)
opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.11)
et diligenter ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.26 (190.2)
uerbis quoque horum exhortatoriis diligenter auditum praebant.	3.26 (191.11)
Hadrianus, uir natione Afr, sacris litteris diligenter inbutus,	4.1 (202.8)
et ut ei doctrinae cooperatore existens diligenter adtenderet,	4.1 (203.1)
Quibus pariter congregatis, diligenter ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congruerent, . . . coepit obseruanda docere.	4.5 (214.25)
ut, cuius esset fidei Anglorum ecclesia, diligenter edisceret,	4.18 (241.34)
quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixae amare, diligenter erudire solebant.	4.23 (253.32)
Quod cum residuo noctis tempore diligenter agerent,	4.23 (257.30)
Addidit autem uir etiam lacrimis precibus, diligenter obsecrans, ut intraret oraturus pro illo,	5.5 (288.10)
Audientes haec fratres coeperunt diligenter exhortari,	5.14 (314.20)
diligenter ea, quae monastica castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	5.19 (323.3)
Vbi cum aliquandiu . . . adulescens animi uiuacis diligenter his, quae inspiciebat, discendis operam daret,	5.19 (323.28)
Haec epistula cum . . . esset lecta, ac diligenter ab his, qui intellegere poterant,	5.21 (345.23)
uel sub quo indice mundum uicerint, diligenter adnotare studui.	5.24 (359.20)
DILIGENTIA . diligentia. quasi subito sublatum eum quiesierit cum omni diligentia,	4.23 (256.2)
DILIGENTISSIME . et causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.	2.1 (77.30)
DILIGENTIVS . Vnde statim iussit milites eum diligentius inquirere.	1.7 (18.24)
Verum primo diligentius ex tempore, et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.9)
Adiecit autem Coifi, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2.13 (112.24)
et, ut haec diligentius ab omnibus susciperentur, rogauit.	1.5 (215.30)
Cumque diligentius intueretur, quo trahente leuaretur sursum haec.	4.9 (222.16)
animaduertent, qui eum diligentius considerabant, . . . quia non erat de paupere uulgo,	4.22 (251.3)
et diligentius ab eo rem, uel unde hoc ipse nosset, inquirebat.	4.25 (264.26)
Porro ipse diligentius obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur,	5.6 (289.29)
ut diligentius explorata scripturae ueritas docet.	5.21 (335.27)
DILIGO . dilexerunt, qui simplicitate rustica, sed intentione pia Deum dilexerunt.	3.25 (188.1)
dilexit. sed quoniam ipse plus Lindisfarnensi ecclesiae, in qua conuersatus fuerat, dilexit praefici,	4.28 (273.9)
diligebat. quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat, uenerabatur, excolebat,	3.11 (148.8)
Multum namque eundem episcopum Colmanum rex pro insita illi prudentia diligebat.	3.26 (190.13)
quae illam immenso amore diligebat,	4.23 (258.13)
At illa instantius obsecrans pro filia, quam oppido diligebat,	5.3 (285.31)
Ad quem ingressus rex, diligebat enim eum multum,	5.13 (311.17)
diligebatur. Vnde ab omnibus, etiam his, qui de pascha aliter sentiebant, merito diligebatur;	3.25 (182.13)
diligendum. per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3.23 (175.10)
diligentes. diligentes hanc uitam, et futuram non quaerentes, . . . coeperunt lana, . . . restaurare.	3.30 (199.16)

diligentibus. coronam uitae, quam repromisit Deus diligentibus se.	1.7	(21.11)
ut coronam uitae aeternae, quam repromisit Deus diligentibus se, se semper expectare, . . . designat.	5.21	(343.22)
diligere. quia sciebat illam nullum uirorem plus illo diligere.	4.19	(243.18)
de statu huius mundi merito diligere potui homo huius mundi;	5.21	(333.26)
et non potius eius, . . . etiam nunc habitum te, quantum potes, diligere monstras?"	5.21	(344.19)
diligerent. uia eum eis, qui canonica patrum statuta et diligerent, et nossent, magistris	4.5	(214.24)
diligeret. eo quod me speciali diligeret affectu;	5.6	(290.29)
diligeretur, ut ob regiam eius et animi, et uultus, et meritorum dignitatem ab omnibus diligeretur,	3.14	(156.2)
diliges. sciens, quia, qui dixit: 'Diliges Dominum Deum tuum,' dixit et: 'Diliges proximum.'	4.28	(273.24)
sciens, quia, qui dixit: 'Diliges Dominum Deum tuum,' dixit et: 'Diliges proximum.'	4.28	(273.25)
diligit. liber ex iustitia, quam diligit,	1.27	(62.1)
DILIGO. diligata. cui suscipiendorum inopum erat cura delegata [diligata],	uar. 3.6	(138.16)
DILVCVLVM. deluculo. sed diluculo [deluculo] reuiuiscens,	uar. 5.12	(304.5)
diluculo. et sic incipiente diluculo in hostem progressi,	3.2	(129.11)
dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	4.8	(221.24)
uenerunt primo diluculo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.23	(257.31)
sed diluculo reuiuiscens, ac repente residens,	5.12	(304.5)
DILVO. diluerit. Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3.22	(174.11)
dilutura. ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19	(245.27)
DIMERGO. dimersum. quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum [dimersum] in profundis	uar. 5.14	(314.15)
tartari,	3.9	(145.15)
DIMICO. dimicans. in loco, ubi pro patria dimicans a paganis interfectus est,	5.24	(353.4)
DIMIDIVS, a, um. dimidia. et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	4.3	(208.29)
dimidia. audiuit denuo, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,		
dimidiam. Resurgens autem sensit dimidiam corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis	4.31	(278.13)
langore depressam,	5.2	(283.9)
dimidii. id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfluente Tino amne separata,	4.3	(207.16)
dimidio. Qui cum in illa prouincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4.26	(268.13)
Ac post eum idem Edrie anno uno ac dimidio regnauit;	2.10	(103.8)
DIMINVO. diminuendos. confringendos diminuendosque summopere procurate.		
DIMISSIO. dimissionem. 'Vt ipsi monachi non migrent de loco ad locum, . . . nisi per dimissionem	4.5	(216.10)
proprii abbatis;	1.2	(14.3)
DIMITTO. dimisit. Regressus in Galliam, legiones in hiberna dimisit,	uar. 3.14	(155.10)
dimissa. ratus est utilis tunc demissa [dimissa] intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora. . .	3.19	(168.10)
dimissis. dimissis ordinate omnibus nauigauit Galliam,	4.2	(205.30)
dimittere. dixit non eum episcopatum dimittere debere;	2.6	(92.24)
dimitteret. uel cui pastorum-oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	3.22	(173.23)
et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimitteret.	uar. 3.19	(168.10)
dimissis. dimissis [dimissis] ordinate omnibus nauigauit Galliam,		
DINNAVS, probably Dima, Bishop of Connor (d. 658).	2.19	(123.2)
Dinnao. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithana episcopis;		
DINOOT (fl. 603), Abbot of Bangor.	2.2	(82.23)
Dinoot. Bancornaburg, cui tempore illo Dinoot abbas praefuisse narratur.	3.8	(143.25)
DINOSCO. dignoscere. unde mox egressi dignoscere quid esset,	2.2	(83.4)
dinoscere. Qui rursus aiebat: 'Et unde uel hoc dinoscere ualemus?'	5.12	(306.16)
e quibus uidelicet hominibus, ut dinoscere potui, quidam erat adtonsus ut clericus,	2.10	(101.33)
dinoscitur. coniungem uestram, quae uestri corporis pars esse dinoscitur,	uar. 2.10	(104.5)
quo a nobis nascitur [dinoscitur] destinatum.	4.1	(204.8)
DIOCESIS. diocesi. Praecepit enim Theodoro abeunti domnus apostolicus, ut in diocesi sua prouideret,		
DIOCLETIANVS (245-313), Emperor of Rome, 284-305.	1.4	(16.11)
Diocletiani. fidem Brittani usque in tempora Diocletiani principis . . . in pace seruabant.	1.6	(17.17)
De imperio Diocletiani, et ut Christianos persecutus sit.	1.8	(22.21)
Diocletianus. Constantius, qui uiuente Diocletiano Galliam Hispaniamque regebat,	1.6	(17.8)
Diocletianus. Diocletianus xxxiii ab Augusto imperator ab exercitu electus	1.6	(17.26)
Interea Diocletianus in oriente, . . . uastari ecclesias, affligi,		
DIONYSIVS EXIGVVS (fl. early 6th cent.), monk of the Western Church, who introduced the method of computing time from the birth of Christ.	5.21	(341.20)
Dionysius Exiguus. post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subnexit,	3.29	(198.8)
DIRIGO. directa. Munuscula a uestra celsitudine beato principi apostolorum directa . . . suscepimus,	2.8	(95.19)
directae. non solum epistulae a uobis directae tenor, . . . indicauit.	2.10	(100.22)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aduino regi Anglorum.	2.11	(104.11)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii papae urbis Romae directae Aedilbergae reginae	2.1	(75.2)
directus. Constantinopolim apocrisarius ab apostolica sede directus est,	2.3	(86.18)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	5.20	(331.4)
qui est annus xli ^{mus} primus, ex quo a Vitaliano papa directus est cum Theodoro;	2.8	(96.23)
direximus. Pallium . . . fraternitati tuae, benignitatis studiis inuitati, direximus,	2.10	(104.2)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11	(106.24)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.17	(119.30)
et duo pallia utrorumque metropolitanorum, id est Honorio et Paulino, direximus.	2.18	(121.26)
Pro qua etiam re singula uestrae dilectioni pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	3.29	(198.19)
coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem	1.24	(44.9)
direxisse. Augustinum . . . illic nos pro utilitate animarum auxiliante Domino direxisse;	1.29	(63.13)
litteras, in quibus significat se ei pallium direxisse,	2.1	(78.6)
direxit. praedicatorum, quos huc direxit,	2.4	(88.26)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . et Aedilbercto regi atque genti Anglorum direxit.	2.19	(122.23)
Iohannes, . . . litteras eis magna auctoritate atque eruditione plenas direxit;	3.29	(198.4)
dirigemus. eum instructum ad uestram dirigemus patriam,	1.7	(20.15)
dirigens. et dirigens ad caelum oculos,	2.4	(87.30)
dirigeret. in his occiduis partibus ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	1.2	(13.24)
DIRIMO. dirimebantur. qui Hreno tantum flumine dirimebantur,	1.25	(45.3)
dirimuntur. quo meridiani et septentrionales Anglorum populi dirimuntur,	2.3	(85.8)
provinciae Orientalium Saxonum, qui Tamense fluuiio dirimuntur a Cantia.	1.12	(26.11)
DIRISSIMVS, a, um. dirissima. eosque interim a dirissima depressione liberatos,	3.14	(157.13)
DIRVS, a, um. dira. Nec multo post dira antistitis praesagia tristi regis funere, . . . impleta sunt	5.23	(349.8)
dirae. quasi orienti simul et occidenti dirae cladis praesagae;	1.14	(30.15)
diri. acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est.	3.26	(190.32)
DISCEDO. discedebat. et expleta in ecclesia oratione discedebat.		
discedentibus. discedentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio . . . de-	4.25	(266.2)
functus est.	1.7	(19.11)
discedere. si a cultu nostrae religionis discedere temtas	4.2	(205.26)
discedo. 'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse, libenter ab officio discedo;	2.5	(92.1)
discessere. Discessere itaque primo Mellitus et Iustus,		

discessere omnes, qui me premebant, spiritus maligni,	3.11 (150.19)
discesserint, ob quod et Mellitus ac Iustus a Britannia discesserint.	2.5 (89.3)
discesserunt, ob quod et Mellitus ac Iustus a Britannia discesserint [discesserunt].	uar. 2.5 (89.3)
discessit, ab ipsa quoque insula patria discessit;	3.19 (167.27)
DISCERNO, discernentibus, sicut uiuentibus atque discernentibus cum magna discretione prouidentia est;	1.27 (54.35)
discernere, ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere	5.12 (306.21)
requirem,	5.12 (306.21)
discreta, non magno ab ea freto discreta, sed donatione Pictorum,	2.10 (103.1)
discreti, Australium Merciorum, . . . discreti fluuii Treanta, ab Aquilonariis Merciiis,	3.24 (180.13)
discreto, Quia ergo mentis deceptione eos deus, . . . colentes sequimini, iudicio discreto reperire non	5.21 (357.4)
possumus.	1.12 (28.8)
quancumque sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	1.7 (22.3)
DISCERPO, discerpunt, ita miseri ciues discerpuntur ab hostibus;	5.10 (300.19)
DISCERPTIO, discerpitione, et inaudita membrorum discerpitione lacerati,	1.80 (65.1)
intererunt; . . . Heuualdum . . . Nigellum autem longo suppliciorum cruciatu, et horrenda membro-	3.16 (159.3)
rum omnium discerpitione;	3.16 (159.3)
DISCESSVS, discessum. Post discessum congregationis nostrae,	3.14 (156.29)
DISCINDO, discisis, discissisque [discissisque] uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	1.27 (53.4)
discissis, discissisque uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	3.3 (132.24)
DISCINGO, discinxit, discinxit se gladio suo, et dedit illum ministro,	3.23 (175.31)
DISCIPLINA, disciplinae. Qui si forte in disciplinae uigore tepidus existat,	4.3 (209.9)
inbuebantur . . . paruuli Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis,	4.9 (222.3)
a quibus normam disciplinae regularis didicerat,	4.10 (224.9)
instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia sequerentur.	4.27 (270.19)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat,	5.24 (357.11)
eidem monasterio strenuissime, et in obseruantia disciplinae regularis, . . . praefuit.	1.27 (50.9)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis et auctoritate propositi intimaret	3.5 (132.16)
inter obseruantiam disciplinae regularis, . . . semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	3.22 (173.10)
disciplinam. Sic enim non fidelibus tenere disciplinam debemus,	3.25 (187.10)
et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lac doctrinae mollioris porrexisti,	4.2 (204.28)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri docuit.	3.19 (164.21)
semper eorum uitam, mores, et disciplinam sequi non desisto.	4.23 (253.10)
et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4.24 (261.12)
disciplinis, curam non modicam lectionibus sacris simul et monasticis exhibebat disciplinis,	5.19 (324.27)
Heresud, . . . regularibus subdita disciplinis, ipso tempore coronam expectabat aeternam;	3.19 (164.11)
Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	3.25 (182.20)
alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommodata, eodem magistro tradente percepit;	4.1 (201.15)
disciplinis, curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere, ac regularibus instituire disciplinis.	4.1 (202.9)
grauior de obseruatione paschae, nequon et de aliis ecclesiasticis uitae disciplinis controuersia nata est.	4.2 (206.6)
Viguard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4.6 (211.29)
Hadrianus, . . . monasterialibus simul et ecclesiasticis disciplinis institutus,	4.23 (254.6)
ordinauit uirum magis ecclesiasticis disciplinis institutum,	5.8 (295.22)
quod utrumque regularibus disciplinis optime instituerat;	5.19 (325.21)
Nam eisdem, quibus prius monasterium, etiam hoc disciplinis uitae regularis instituit;	uar. 1.27 (53.4)
Berctuald, . . . ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe instructus,	3.24 (179.6)
dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit.	4.27 (269.7)
disciplinis. Qui si forte in disciplinae [disciplinis] uigore tepidus existat,	5.21 (346.11)
DISCIPLVA, disciplina, in quo memorata regis filia primo disciplina uitae regularis, . . . extitit,	1.31 (66.23)
DISCIPLVLATVS, discipulatus. Huius discipulatus Cudbert humiliter subditus, et scientiam ab eo scrip-	1.31 (67.4)
turarum, . . . eumsit	2.1 (76.6)
et quasi nouo se discipulatus beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	4.17 (239.18)
DISCIPLVLVS, discipuli. Quia discipuli cum gaudio a praedicatione redeuntes,	5.8 (295.12)
discipulis. Veritatis etenim discipulis esse gaudium non debet,	5.21 (336.28)
de quo a mortuis suscitato dicit ipse discipulis:	Præf. 16.11
sicut Dominus noster Iesus Christus incarnatus tradidit discipulis suis,	2.20 (125.24)
Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.	3.4 (184.16)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pie reuelationis gaudio discipulis patefecit.	3.25 (195.22)
discipulis, a discipulis beati papae Gregorii gesta fuere,	4.2 (205.2)
Gregorii, a cuius ipse discipulis uerbum uitae suscepit.	4.2 (206.10)
de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	4.6 (218.21)
Erat enim de discipulis Aidani,	5.19 (323.25)
Indicio est, quod . . . supersunt de eorum discipulis, qui Latinam Grecamque linguam aequae ut pro-	4.2 (204.25)
priam, . . . norunt.	5.19 (329.13)
quem a discipulis beati papae Gregorii didicerat,	5.20 (331.29)
feretrum eius caballarum, . . . seruatum a discipulis eius, . . . sanare non desistit.	Præf. 16.29
gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat.	3.1 (134.7)
discipulorum, congregata discipulorum cetera, scientiae salutaris cotidie flumina, . . . emanabant,	3.5 (136.31)
donauit enim fili Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	1.21 (40.5)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	3.25 (184.8)
discipulos, per discipulos beati papae Gregorii,	3.25 (184.14)
monasteria per discipulos eius et in Britannia et in Hibernia propagata sunt,	5.9 (296.31)
redemptos postmodum suos discipulos fecit,	5.20 (331.7)
discipulus, qui erat discipulus beatissimi patris Lupi	5.23 (348.22)
angelista Iohannes, discipulus specialiter Domino dilectus,	3.4 (135.10)
'Loquatur, obscuro, uice mea discipulus meus Vilfrid presbyter,	3.25 (188.7)
uenit . . . ad eum unus de fratribus, discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis	1.26 (47.28)
Boisili	1.33 (70.13)
quod Albinus discipulus eius, . . . in tantum studiis scripturarum institutus est,	2.9 (100.4)
Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatis Hadriani;	2.19 (122.27)
DISCO, didicerant, quando eadem prima sabbati, . . . ueniret, minime didicerant,	3.3 (132.13)
quomodo ea, quae nouerant ac didicerant, Dei mandata probantur fuisse secuti.	3.8 (143.11)
didicerat. Didicerat enim a doctoribus auctoribusque suae salutis	3.19 (164.22)
ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere fructam fuisse didicerat,	3.23 (175.32)
uniuersos, quos in necem suam conspirasse didicerat, aut occidit,	3.27 (193.23)
Pelagiana heresi, quam apud eos reuiuere didicerat,	3.28 (194.29)
quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	4.2 (206.10)
obitum proxime suum, quem reuelatione didicerat, non celauit esse futurum.	
cuncta, quae agenda didicerat, sollicitus agere curabat.	
a quibus normam disciplinae regularis didicerat.	
Didicerat enim per uisionem et quid ille petisset, et quia petita inpetrasset.	
et ea, quae in scripturis agenda didicerat, operibus solerter exsequentem,	
quem a discipulis beati papae Gregorii didicerat,	

cuius edoctus monitis caelestia sperare didicerat.	4.11 (227.18)
nil carminum aliquando didicerat.	4.24 (259.14)
in quo solo didicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.7 (292.18)
qui catholicas ecclesiae regulas sequi semper, et amare didicerat.	5.19 (325.11)
didicerim. quibus haec maxime auctoribus didicerim.	Praef. (6.4)
didicerunt. qui longius ab eis locis, . . . secreti, ea tantum de his, quae lectione didicerint, norunt.	5.15 (317.1)
didicerunt. iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.29)
didici. ego autem tibi uerissime, quod certum didici, profiteor.	2.13 (111.22)
Hanc historiam, sicut a uenerabili antistite Peethelmo didici,	5.13 (313.24)
didicimus. priorum maxime scriptis hinc inde collectis ea, quae promeremur, didicimus.	Praef. (6.27)
uel aliorum fidelium uirorum uia uoce didicimus.	Praef. (7.22)
Sed experimento didicimus ex tali coniugio sobolem non posse succrescere.	1.27 (50.32)
nihil discrepare a Brettonibus in eorum conuersatione didicimus.	2.4 (88.5)
Didicimus namque referentibus his.	2.11 (104.29)
Qui, . . . quantum ab eis, qui illum nouere, didicimus,	3.17 (161.26)
tuo desiderio, iuxta quod ab apostolica sede didicimus, patefacere satagimus.	5.21 (333.19)
didicissent. instituta quoque disciplinae regularis, quae uel ab ipso didicissent, et in ipso uidissent,	4.3 (209.9)
cum exponeret per ordinem, quomodo haec uel quando didicissent,	4.23 (238.2)
didicisset, et ubique maximum ei dolorem inesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.22)
didicisti. testamenti ueteris praeceptione didicisti,	1.27 (54.21)
didicisti. tandem, ut uerisimile uidetur, didicisti in spiritu.	2.12 (107.11)
ubi gentem Nordanhybrorum . . . conuersam esse didicisti,	2.17 (118.28)
non solum inognita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicisti;	3.6 (138.2)
tandem didicisti se aqua baptismatis non esse regeneratum.	3.23 (177.1)
Vilfrido, qui . . . catholicum uiuendi morem ecclesis Anglorum tradere didicisti.	4.2 (205.19)
Quod ita utrumque, ut ex uisione didicisti, completum est.	4.11 (226.28)
Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicisti.	4.24 (259.8)
Et quia acris erat ingenii, didicisti cithissae psalmos, et aliquot codices;	5.19 (323.5)
romae magisterium tri euangeliorum libros ex ordine didicisti.	5.19 (324.25)
Roma ueniens multa illic, quae in patria nequiuera, ecclesiae sanctae instituta utilia didicisti.	5.20 (332.12)
ita Crecam quoque cum Latina didicisti linguam,	5.23 (348.26)
discenda. quotiens ipsi rerum domini discenda, docenda, custodienda ueritatis operam impendunt.	5.21 (333.21)
discendi. hoc in Gallia, quas discendi uel orandi studio pertransiimus,	3.25 (184.23)
discendis. id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis operam dare.	3.5 (136.11)
discendis. Vbi cum . . . diligenter his, quae inspiciebat, discendis operam daret,	5.19 (323.29)
discendum. mittebantur ad transcribendum, discendum, obseruandum, . . . circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.6)
discere. quae in propheticiis, euangelicis, et apostolicis litteris discere poterant.	3.4 (134.24)
sonos cantandi in ecclesia. . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4.2 (205.13)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	4.23 (253.29)
At ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, rememorando secum, . . . in carmen dulcissimum conuertebat,	4.24 (260.30)
nullatenus propter ingenii tarditatem potuit cathecizandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.18)
alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5.11 (302.2)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	5.19 (323.4)
inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (337.13)
discerent. quia omnes, qui uoluntatem eius, a quo creati sunt, discerent et facerent,	3.22 (172.8)
disceret. cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.3 (131.13)
quicquid ex diuinis litteris per interpretes disceret,	4.24 (258.30)
discite, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde.	2.2 (82.31)
DISCOOPERTO. discooperto. Sed et discooperto uultus indumento, monstraerunt mihi etiam uultus incisurae.	4.19 (245.32)
DISCORDIA. discordiam. quam . . . grauiorem cum eis, qui eum ad ueritatem sequi nolebant, cogeretur habere discordiam.	5.15 (316.16)
DISCORDO. discordabant. provinciae, quae eatenus ab inuicem discordabant,	3.6 (138.33)
discordat. talis in mysteriorum celebratione maximorum a sanctorum quidem scripturarum doctrina discordat;	5.21 (340.24)
DISCREPO. discrepando. et ea, quae senserint, non sibi met discrepando perficiant.	1.29 (64.11)
discrepare. nihil discrepare a Brettonibus in eorum conuersatione didicimus.	2.4 (88.4)
quod oporteret eos, . . . nec discrepare in celebratione sacramentorum caelestium.	3.25 (183.29)
DISCRETIO. discretio. Sed est in eadem inclusione ualde necessaria discretio,	1.27 (60.2)
et necessaria est magna discretio,	1.27 (61.8)
discretione. cum magna discretione prouidenda est;	1.27 (55.1)
qua discretione singulas quasque audientium instruere personas,	2.1 (76.17)
discretionis. qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probabatur inbutus;	3.5 (137.23)
sicut prius moderamine discretionis, ita postmodum et ceteris uirtutibus ornatus apparuit.	3.5 (137.26)
DISCRIMEN. discrimen. Verum, etsi proferri nobis liberum est, quia tonsurae discrimen non noceat,	5.21 (342.20)
discrimen. discrimenque certaminis subire maluerunt,	1.17 (35.17)
discrimine. Secundo proelio cum magno suorum discrimine	1.2 (14.11)
discrimini. ac discrimini dare praesumsisset,	1.7 (19.5)
gaudentes uel nuda corpora eripuisse discrimini;	1.20 (39.15)
discriminis. qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditis speluncis occultauerant,	1.8 (22.8)
euentumque discriminis tuto in loco expectabat.	3.24 (178.11)
DISCURRO. discurrat. Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet discurrat,	4.5 (216.14)
discurrere. Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso,	3.5 (135.28)
discurreret. Denique nuper freneticus quidam, dum per cuncta errando discurreret,	4.3 (212.11)
DISCVS. discum. sed et discum confringi, atque eisdem minutim diuidi praecipit.	3.6 (138.20)
discus. positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.13)
DISCVTIO. discussis. et discussis penetralibus cordis nostri,	4.3 (211.12)
discusso. ueterno infirmitatis discusso, induit se ipse uestimentis suis;	5.5 (288.24)
discutere. si actus tuos curiosius discutere, et mores sermone tuos in rectitudine . . . seruare studeris,	5.12 (309.3)
discuteret. ut librum beati Iob . . . mystica interpretatione discuteret;	2.1 (75.17)
discutiebant. diligenter, quid diceret, discutiebant,	3.5 (137.21)
DISIUNGO. disiungantur. ut ipsi sibi episcopi longo intervallo minime disiungantur,	1.27 (52.13)
disiunguntur. ut ipsi sibi episcopi longo intervallo minime disiungantur [disiunguntur],	uar. 1.27 (52.13)
DISMISIS. see DIMITTO.	
DISPAR. dispari. adstant partes dispari condicione dissimiles;	1.17 (35.22)
DISPAREO. disparuerunt. Quo dicto statim disparuerunt;	5.13 (312.24)
disparuit. Et his dictis, ut ferunt, repente disparuit,	2.12 (109.27)
ductor meus disparuit, ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	5.12 (305.30)
DISPECTVS. dispectui. certe dispectui habita foras proicerentur,	3.22 (171.30)

DISPENSATIO. dispensatio. Volens autem latius demonstrare diuinam dispensatio,	4.30 (276.7)
Mira autem diuinæ dispensatio prouisionis erat,	5.22 (347.33)
dispensatione. illa, ut credibile est, dispensatione dominicæ pietatis,	4.29 (275.16)
ob id superna dispensatione factum est,	5.13 (313.10)
Quod mira diuinæ constat factum dispensatione pietatis,	5.22 (347.4)
dispensationis. Quæ cum præfatum quoque monasterium, . . . nutu diuinæ dispensationis attingeret;	4.14 (233.11)
DISPENSO. dispensabat. ea . . . ad redemptionem eorum, qui iniuste fuerant uenditi, dispensabat.	3.5 (136.29)
dispensans. et Sancti Spiritus unitate dispensans,	2.10 (101.12)
dispensante. adfuit superno dispensante iudicio tempus,	4.3 (207.17)
dispensare. qualiter omnia debeat dispensare.	1.30 (66.3)
DISPERATIONE. <i>see</i> DESPERATIONE.	
DISPERDO. disperderet. prouincias Nordanhymbrorum, . . . quasi tyrannus sæuens disperderet.	3.1 (128.7)
disperdiderunt. regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.15)
disperdidit. equitum uero pene omnem disperdidit.	1.2 (14.2)
DISPERGO. dispergebat. ea . . . uel in usus pauperum, ut diximus, dispergebat.	3.5 (136.28)
dispergere. sedulus hoc dispergere ac dare pauperibus curabat,	2.1 (77.19)
disperguntur. relictis ciuitatibus ac muro fugiunt, disperguntur.	1.12 (28.5)
dispersi. omnes socii ipsorum uel mortalitate de sæculo rapti, uel per alia essent loca dispersi.	3.27 (192.28)
eo quod Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	4.4 (213.19)
dispersi sunt quolibet hi, qui uerbum receperant;	5.11 (302.21)
dispersi sunt et aufugerunt omnes, qui ne forcibus rapere querebant spiritus infesti.	5.12 (307.1)
dispersi. exterminatis dispersisque insulæ indigenis,	1.16 (33.6)
dispersit. uenena suæ perfidiæ longe lateque dispersit.	1.10 (23.28)
dispersus. eiusque totus uel interemtus uel dispersus esset exercitus.	2.20 (124.25)
et cunctus eorum, insistentibus paganis, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.13)
DISPICIO. dispectam. Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam.	3.26 (189.12)
dispiebat. Quin potius odio habebat, et dispiciebat eos,	5.21 (170.29)
DISPLICEO. displicens. tantum pro interna suimet negligentia displicens.	5.13 (311.9)
DISPONO. disponent. pro Christi zelo agenda disponent unanimiter;	1.29 (64.10)
disponantur. ut sapienter et mature disponentur,	1.27 (62.19)
disponas. 'Disceue nostros in tua pace disponas,	2.1 (78.33)
disponebat. intrauit cubiculum, quo dormire disponebat,	2.12 (108.2)
sed nauigio cum uirgine redire disponebat,	3.15 (158.1)
disponente. immo disponente iusto Iudice,	1.15 (32.20)
disponente. Diuina utique gratia disponente, ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam rapere-	
tur aeternam,	5.15 (316.12)
disponentes. ibi rerum finem expectare disponentes.	2.5 (92.3)
disponeret. Qui cum crescente fidei feruore sæculo abrenuntiare disponeret,	4.3 (208.4)
ut, . . . etiam Romam venire, ibique ad loca sancta uitam finire disponeret,	4.5 (214.18)
disponimus. pallium tribuere Domino fauente disponimus,	1.29 (64.3)
disponit. sed fidem potius pollicitam seruare disponit;	2.12 (110.4)
disponunt. magicque prosperantur in omnibus, quæ agenda uel acquirenda disponunt.	2.13 (111.29)
disposita. ea, quæ in Gallis bene disposita uidit,	3.18 (162.19)
dispositis. dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coæterni Verbi sui consilio, . . . dispensans,	2.10 (101.10)
dispositum. et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2.9 (98.12)
dispositum est, ut in monasterio, quod dicitur Strenashale, . . . synodus fieri,	3.25 (183.15)
dispositum. quod Domini nutu dispositum esse constat,	1.14 (30.21)
nilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere.	5.9 (298.4)
disposuerat. Augustinum, quem eis episcopum ordinandum, . . . disposuerat,	1.23 (42.30)
Fecit igitur, ut animo disposuerat,	4.31 (278.26)
nam et abbatissam eam pro se facere disposuerat,	5.3 (286.1)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuuante completum est.	5.7 (292.21)
eumque id, quod mente disposuerat, perficere suadebat.	5.19 (323.17)
disposuisse. cum . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctæ crucis ascendere disposuisse,	3.2 (130.19)
disposuit. in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.2)
ad quos venire præfatus Christi miles circumnauigata Brittaniam disposuit.	5.9 (296.20)
DISPOSITIO. dispositio. quia eius dispositione omnium prælatio regnorum conceditur.	2.10 (101.22)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4.14 (234.3)
dispositioni. quem tamen tuæ fraternitatis uolumus dispositioni subiicere;	1.29 (64.4)
DISPVATIO. disputatio. quæ disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel	
debeat.	5.21 (338.32)
disputatione. longa disputatione habita,	2.2 (81.22)
DISPVTO. disputandi. beatissimi sacerdotes præbuerunt aduersariis copiam disputandi,	1.17 (35.26)
DISSEMINO. disseminabat. ritum celebrandi paschæ canonicum, per omnia comitante et cooperante	
Hadriano disseminabat.	4.2 (204.21)
DISSENSIO. dissensione. orta inter ipsum regem Ecfridum et reuerentissimum antistitem Wilfridum	
dissensione,	4.12 (229.2)
dissensionis. quæsiuit Colmanus huic dissensionis remedium.	4.4 (213.21)
dissensionis. tertium dissensionis, cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non	
formidamus;	3.19 (165.26)
dissensionum. ingrauescentibus causis dissensionum, miserrima hunc caede peremit.	3.14 (155.6)
DISSERO. disserere, ut hæc nulla inueniri sagacitas, quanta sit, comprehendere disserereque sufficiat;	2.10 (100.29)
disserruit. Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disserruit	5.8 (295.12)
DISSIMILIS, e. dissimile. Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum de præfato antistite	
narravit idem abbas,	5.4 (286.28)
dissimiles. adstantes partes dispari conditione dissimiles;	1.17 (35.23)
dissimili. non tamen ea mihi, quæ ante consueueram, conuersatione, sed multum dissimili ex hoc tempore	
uiuentum est.	5.12 (304.13)
DISSIMVLO. dissimulando. ut sæpe malum, quod aduersatur, portando et dissimulando conpescat.	1.27 (51.30)
dissimulat. quædam per considerationem dissimulat,	1.27 (51.28)
atque ita portat et dissimulat,	1.27 (51.29)
DISSIPO. dissipatas. 'Dedi te in foedus populi, ut suscitares terram, et possideres hereditates dissipatas,	3.29 (197.15)
dissipauit. misit sagittas suas, et dissipauit eos,	4.3 (210.31)
dissipet. ut superbiam eorum dissipet, et conturbet audaciam,	4.3 (211.3)
DISSOLVIO. dissolutio. Ipsa enim eorum dissolutio corruptioque, . . . uobis patenter insinuet,	2.10 (103.9)
dissolutione. sanantem se ab illa corporis dissolutione sentiunt,	3.9 (146.22)
DISSOLVO. dissolutæ. uel arenis inliac ac dissolutæ sunt;	1.2 (14.7)
dissoluit. Vocauit autem medicum, et dissolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare	
iussit.	5.6 (291.24)
DISSONANTIA. dissonantia. Hæc autem dissonantia paschalis obseruantie ueniente Adano patienter ab	
omnibus tolerabatur,	3.25 (182.6)
DISTANTIA. distantia. O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	5.11 (314.28)

DISTERMINO. <i>disterminat.</i> in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque disterminat;	4.26 (267.22)
DISTINATVS, see DESTINO.	
DISTINCTE. Ipsa prima dies azymorum, de qua multum distincte in Leuitico scriptum est;	5.21 (336.29)
DISTINCTIO. <i>distinctio.</i> Sit uero inter . . . episcopos in posterum honoris ista distinctio,	1.29 (64.7)
<i>distinctione.</i> ea tamen distinctione, ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur;	5.10 (299.21)
<i>ea,</i> quae temporum distinctione latius digesta sunt,	5.24 (332.2)
<i>distinctiones.</i> In Isaiam, Daniele, XII prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas,	5.24 (358.7)
<i>distinctionis.</i> Cuius regulam distinctionis uos ignorasse probat,	3.25 (187.22)
DISTINCTVS. Sed per industriam Eusebii, . . . distinctus in ordinem compositus est;	5.21 (341.12)
DISTINGVO. <i>distincta.</i> per distincta loca iuxta suum cuique modum	1.1 (10.17)
<i>distinctis.</i> distinctis porticibus in hoc ipsum intra muros eiusdem ecclesiae,	5.20 (331.21)
<i>distinctum.</i> Librum de orthographia, alfabeti ordine distinctum,	5.24 (359.26)
<i>distinguendam.</i> non muro, . . . sed uallo distinguendam putauit,	1.5 (16.23)
<i>distinxerit.</i> Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit,	1.5 (16.13)
<i>distinxit.</i> quas in duobus codicibus aequa sorte distinxit,	2.1 (76.21)
DISTO. <i>distabat.</i> In tantum autem uita illius a nostri temporis sequitia distabat,	3.5 (136.9)
<i>distans.</i> a meridiano Britanniae littore distans,	1.3 (15.27)
<i>distant.</i> Distant autem inter se monasteria haec XIII ferme milibus passuum,	4.23 (258.7)
<i>distantes.</i> Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes,	3.19 (165.25)
<i>distat.</i> Distat autem a Doruerni milibus passuum ferme XXXIII ad occidentem,	2.3 (85.24)
DISTRIBVO. <i>distribuit.</i> tertiam sibi ipse retentans, statim pauperibus distribuit,	5.12 (304.19)
DISTRICTIO. <i>districtio.</i> Quae quidem illi districtio uitae artiosis, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.25 (263.7)
<i>districtione.</i> quia discretione [districtione] singulas quasque audientium instruere personas,	uar. 2.1 (76.17)
<i>flagellis artioribus afficiens</i> sciscitabatur apostolica districtione,	2.6 (92.22)
<i>ibique cum paucis suorum in monachica districtione uitam non sibi solummodo, sed et multis uti-</i>	
<i>lem, . . . duxit;</i>	4.26 (267.26)
<i>districtionis.</i> Nec supernae flagella districtionis perfido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5 (90.33)
DISTRICTVS. quidam uero uerberibus, et quidam districtius, . . . corriganetur.	1.27 (50.6)
<i>Et cum paulo districtius agitur,</i>	1.27 (50.7)
<i>ne forte nos . . . ad perpetuam perditionem districtius examinans tollat.</i>	4.25 (266.11)
DISTRICTVS, a, um. <i>districto.</i> et se pro illo puniendum a districto Iudice timebat.	4.25 (263.13)
<i>districtos.</i> districtos ac sollicitos exhibere,	1.28 (62.24)
DITO. <i>ditasse.</i> intelligentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse,	4.13 (231.25)
<i>ditauit.</i> diuersis donis ditauit,	1.33 (70.20)
DIV. <i>nomen Romanae provinciae,</i> quod apud eos tam diu claruerat,	1.12 (27.4)
<i>quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,</i>	1.17 (35.27)
<i>deite ei,</i> quid diu mecum de causa Anglorum cogitans tractauit;	1.30 (65.5)
<i>perfecti opus diu desideratum;</i>	2.1 (81.1)
<i>saepe diu solus residens ore quidem tacito,</i>	2.9 (100.13)
<i>Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,</i>	2.12 (108.20)
<i>Quibus reseratis, ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret,</i>	2.19 (123.13)
<i>At ipsum diu graui dolore uexatum, cum diuersas in partes se torqueret,</i>	3.9 (146.2)
<i>in ciuitate Hrofi, ubi defuncto Damiano episcopatum iam diu cessauerat,</i>	4.2 (206.5)
<i>et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit.</i>	4.11 (226.2)
<i>et multa diu loca peragatus, Romam adit, Britanniam rediit;</i>	4.13 (230.4)
<i>Quae multum diu regem postulans, ut saeculi curas relinquere, . . . permetteretur;</i>	4.19 (243.26)
<i>caelitus se iudicari continuis diu inprecationibus postulabant.</i>	1.26 (66.21)
<i>Scio autem certissime, quia non diu uacuos remanebit locus ille,</i>	4.30 (277.9)
<i>Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus,</i>	5.1 (281.23)
<i>in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiens stetit,</i>	5.2 (284.17)
<i>monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.</i>	5.9 (297.17)
<i>ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit.</i>	5.19 (322.16)
DIVMA (<i>d. 658</i>), <i>Bishop of Lindsey, Mercia, and Mid-Anglia.</i>	
<i>Erant autem presbyteri, Cedd, et Adda, et Betti, et Diuma,</i>	3.21 (170.19)
<i>factus est Diuma unus ex praefatis III sacerdotibus episcopus Mediterraneorum Anglorum</i>	3.21 (171.2)
<i>Primus autem in prouincia Merciorum, . . . factus est episcopus Diuma.</i>	3.24 (179.22)
DIVRVNS, a, um. <i>diurnam.</i> ac famam suae malitiae posteris diurnam [diurnam] relinquens,	uar. 1.14 (29.16)
<i>diurni.</i> omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem,	4.7 (220.20)
DIVTINVS, a, um. <i>diutina.</i> Sed Heribert diutina prius infirmitate decoquitur;	4.29 (275.15)
<i>diutinae.</i> totum hoc caminus diutinae tribulationis excoqueret,	4.9 (222.11)
<i>diutinis.</i> ut egred misericordiam pii Conditoris impetraret, se a tantis tamque diutinis cruciatibus absolui,	4.9 (223.7)
DIVTIVS. Aephercto, . . . qui in Hibernia diutius exulsuerat pro Christo, eratque et doctissimus in scrip-	
<i>turis,</i>	3.4 (134.32)
<i>Cumque diutius epulis atque ebrietati uacarent,</i>	3.10 (147.13)
<i>pestilentialis lues, . . . acerba clade diutius longe lateque desaeuens,</i>	3.27 (192.3)
<i>et bene sub eis diutius fuit;</i>	4.1 (203.21)
<i>et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri</i>	4.10 (235.5)
<i>se tali molestia diutius castigari diuina providente gratia oportere.</i>	4.31 (278.24)
<i>Et cum diutius ibi pauidus consisterem,</i>	5.12 (306.6)
DIVTVRNIO, ius. <i>diuturnior.</i> quae persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atque inmanior fuit,	1.6 (17.29)
DIVTVRVNS, a, um. <i>diuturna.</i> diuturna meditatione concepta,	1.17 (35.14)
<i>qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenerat uitam.</i>	3.19 (168.4)
<i>diuturnam.</i> famam suae malitiae posteris diuturnam relinquens,	1.14 (29.16)
DIVERSITAS. <i>diuersitate.</i> maxime cum nunquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus,	5.21 (342.22)
DIVERSVS, a, um. <i>diuersa.</i> ea tamen distinctione, ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur;	5.10 (299.22)
<i>diuersa.</i> Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant,	1.27 (57.25)
<i>per diuersa occultus loca uel regna . . . prologus uigilaretur,</i>	2.12 (107.18)
<i>diuersae.</i> utriusque sexus, conditionis diuersae et aetatis,	1.7 (20.7)
<i>diuersae.</i> Cum una sit fides, sunt ecclesiarum diuersae consuetudines,	1.27 (49.19)
<i>Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant,</i>	1.27 (57.24)
<i>Sed quia diuersae causae impediunt,</i>	4.5 (216.23)
<i>diuersas.</i> in Nordanhymbrorum prouincia, . . . per diuersas regiones	Praef. (7.24)
<i>cum diuersas in partes se torqueret,</i>	3.9 (146.3)
<i>quacumque Christi ecclesia diffusa est, per diuersas nationes et linguas,</i>	3.25 (184.26)
<i>diuersi.</i> sed et auium ferax terra marique generis diuersi;	1.1 (10.3)
<i>max cepere pisces diuersi generis ccc.</i>	1.13 (231.32)

diuersis. qui diuersis cruciatibus torti,	1.7 (22.2)
subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere.	3.11 (149.24)
diuersis. Ibi conueniens ex diuersis partibus	1.17 (34.30)
ut membra sanctorum ex diuersis regionibus collecta,	1.18 (36.28)
simul et necessarias in diuersis speciebus possessiones conferret.	1.26 (47.33)
simul et dona in diuersis speciebus perplura;	1.32 (67.20)
eo quod iam bis partes Calliarum diuersis ex causis adisset,	4.1 (202.31)
diuersis. alique utriusque sexus diuersis in locis perplures,	1.7 (22.1)
ac diuersis donis ditauit,	1.33 (70.20)
diuerso. quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	2.11 (104.19)
hoc . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (184.27)
diuerso. Librum hymnorum diuerso metro siue rhythmo.	5.24 (359.22)
diuersorum. omnium apostolorum diuersorumque martyrum secum reliquias habens,	1.18 (36.25)
diuersorum. exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promontiorum tractibus,	1.1 (9.7)
diuersos. Quod autem codices diuersos per bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13 (313.9)
Item librum epistularum ad diuersos:	5.24 (358.30)
diuersum. Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5.21 (342.16)
diuersum. et consueto eorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	3.9 (146.7)
DIVERTO. diuertendum. primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum est ad ecclesiam	5.16 (317.23)
Constantiniam,	3.5 (136.3)
diuertens. confestim ad hos diuertens,	4.12 (228.22)
et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens.	4.13 (230.8)
siquidem diuertens ad prouinciam Australium Saxonom,	5.10 (299.6)
diuertentes. diuertentes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt;	4.18 (242.25)
diuerteret. rogatusque multum a fratribus, ut . . . illo itinere ueniret, atque ad eam diuerteret ecclesiam;	3.28 (195.8)
diuerterunt. Vnde deuerterunt [diuertunt] ad prouinciam Occidentalium Saxonom,	3.17 (159.29)
diuerit. saepius ibidem diuerit ac manere, . . . consueuerat;	3.14 (155.15)
diuertit. diuertitque ipse cum uno tantum milite sibi fidissimo,	4.12 (228.14)
diuertit ad Sexuulfum Merciorum antistitem,	4.23 (255.5)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuertit ad prouinciam Huiccorum,	5.21 (338.11)
diuertunt. tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	4.23 (254.11)
DIVES. diues. ita ut in exemplum primitiuae ecclesiae nullus ibi diues, nullus esset egens,	1.1 (13.6)
diues. Diues lactis ac mellis insula,	3.5 (136.2)
DIVES. diuites. quatinus ubicumque aliquos uel diuites uel pauperes incedens aspexisset,	3.5 (136.22)
diuitibus. Numquam diuitibus honoris siue timoris gratia, siqua delinquisset, reticebat;	3.5 (135.26)
diuitibus. Cuncta, quae sibi a regibus uel diuitibus saeculi donabantur,	3.5 (136.26)
quae sibi a diuitibus donaria pecuniarum largiebantur.	3.26 (190.25)
Siquid enim pecuniae a diuitibus accipiebant, mox pauperibus dabant.	3.27 (194.5)
genti suae . . . pietate largienti de his, quae a diuitibus acceperat, multum profuit.	1.7 (20.6)
DUIDO. diuidebatur. quod muro et harena, ubi feriendum erat, meatu rapidissimo diuidebatur;	1.27 (49.6)
quod diuidebatur singulis, prout cuique opus erat.	3.7 (140.31)
diuidens. diuidebatque in duas parrochias prouinciam,	3.19 (166.7)
diuidere. Tunc uidit unum de tribus angelis, . . . praecedentem ignes flammae diuidere.	1.34 (71.20)
diuidet. mane comedet praedam et uespere diuidet spolia	3.6 (138.21)
diuidi. sed et discum confringi, atque eisdem minutatim diuidi praecipit.	3.1 (127.9)
diuisa. nam in has duas prouincias gens Nordanhymbrorum antiquitus diuisa erat,	3.6 (138.6)
diuisae. quae in IIII linguis, id est Brettonum, Pictorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	4.13 (231.33)
diuisis. Quibus trifariam diuisis, c pauperibus dederunt,	4.23 (252.22)
quibus aequa portione diuisis, xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata compleuit.	3.19 (166.21)
diuisit. diuisit quidem angelus, sicut prius, ignem flammae.	5.12 (304.17)
mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisit portiones,	5.14 (314.29)
O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	2.2 (84.12)
diuisum. cum in VII portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	4.12 (227.26)
diuisum. acceperunt subreguli regnum gentis, et diuisum inter se tenuerunt annis circiter x;	5.18 (320.25)
diuisus. Quo defuncto, episcopatus prouinciae illius in duas parrochias diuisus est.	1.17 (34.27)
DiuINITAS. diuinitas. adest diuinitas, fugantur inimici,	1.32 (69.5)
uirtute, quam uobis diuinitas tribuit,	1.7 (20.8)
diuinitatis. quae sine dubio diuinitatis instinctu . . . uocabatur,	1.20 (38.23)
diuinitatis expectatur auxilium.	2.1 (78.20)
eiusdem diuinitatis terrore refrenatur,	2.10 (100.26)
Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiis explanari non ualeat,	2.13 (111.18)
qualis sibi . . . nouus diuinitatis, qui praedicabatur, cultus uideretur.	
DiuINITIO. see DEFINITIO.	
DiuINITVS. eam, quam accepisti diuinitus gratiam,	1.32 (68.4)
His similia et ceteri maiores natu ac regis consiliiarii diuinitus admoniti prosequerantur.	2.13 (112.22)
Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitus fuerint ostensa miracula:	3.8 (143.29)
quam diuinitus iuari cognouerant.	3.16 (159.22)
Superuenit namque clades diuinitus missa,	4.3 (207.19)
nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus	4.17 (239.23)
Pulebrae rerum concordia procuratum est diuinitus,	4.23 (258.5)
Quod in monasterio eius fuerit frater, cui donum canendi sit diuinitus concessum.	4.24 (258.26)
sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit.	4.24 (259.8)
e quibus duae in lege Mosi diuinitus statutae,	5.21 (334.3)
DiuINVS, a. um. diuina. eis, quibus te regendis diuina praefecit auctoritas,	Praef. (5.20)
iuxta numerum librorum, quibus lex diuina scripta est,	1.1 (11.12)
hinc diuina fides, inde humana praesumtio;	1.17 (35.23)
Sed non tamen diuina pietas plebem suam, . . . deseruit,	1.22 (42.6)
oraclum caeleste, quod illi . . . pietas diuina reuolare dignata est.	2.12 (107.2)
quod uos diuina misericordia ad suam gratiam uocare dignata est,	2.17 (119.14)
ut quando unum ex uobis diuina ad se iusserit gratia euocari,	2.18 (121.22)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere.	3.13 (153.25)
Diuina nos gratia in unitate sanctae uiae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	4.5 (217.18)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . conferre dignata est.	4.14 (234.23)
Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit,	4.28 (271.12)
Volens autem latius demonstrare diuina dispensatio,	4.30 (276.7)
diuina. subito diuina gratia respectus,	1.7 (18.16)
et postmodum Pelagianorum tempestatem diuina uirtute sedauerit.	1.17 (33.23)
At illi non daemonica, sed diuina uirtute praediti,	1.25 (45.33)
ad nanciscendam supernae gloriam dignitatis diuina gratia largiente conuertit.	2.1 (74.3)
hos pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,	2.1 (78.15)
Theodorus, . . . uir et saeculari et diuina litteraturae, et Graece instructus et Latine,	4.1 (202.25)

et diuina se iuuante gratia, mox cepere pisces diuersi generis ccc.	4.13 (231.31)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4.14 (234.2)
In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis,	4.24 (258.28)
si se tali molestia diuini castigari diuina prouidente gratia oportere,	4.31 (278.24)
evenit, ut potius diuina prouisione ad puniendam inobedientiae meae culpam,	5.6 (290.17)
factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.	5.10 (299.13)
Diuina utique gratia disponente, ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeter-	5.15 (316.12)
nam,	
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere pro-	5.23 (351.13)
positum;	3.29 (198.5)
diuina, ut ipse et uia uoce, et per diuina oracula omnem inimici zizaniam . . . eradicet.	1.34 (71.14)
diuinae, excepto dumtaxat hoc, quod diuinae erat religionis ignarus.	2.1 (78.20)
uirtus ei diuinae cognitionis infunditur.	2.7 (94.32)
Et quia uir Dei igne diuinae caritatis fortiter ardebat,	2.10 (103.5)
qui diuinae bonitatis operibus inuidus aemulusque consistit,	2.11 (105.15)
quatinus diuinae inspirationis inbuit subsidii, inopertune te oportune agendum non differas,	2.11 (106.2)
diuinae fidei calor eius intellegentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2.11 (106.19)
illustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulenter agnoscentes,	3.13 (153.7)
quia tempore non paucis inter studia diuinae lectionis, uitiorum potius implicamentis,	3.13 (153.11)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3.24 (177.23)
respexit ille ad diuinae auxilium pietatis,	3.27 (192.11)
uel diuinae lectionis, uel contentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (193.14)
cotidie psalterium totum in memoriam diuinae laudis decantaret;	4.14 (233.11)
Quae cum praefatum quoque monasterium, . . . nutu diuinae dispensationis attingeret;	4.25 (262.29)
Sed non defuit puniendis admonitio diuinae pietatis,	4.26 (266.20)
et inuocantes diuinae auxilium pietatis, caelitus se uindicari continuis diu inprecationibus postulabant.	4.28 (273.19)
Erat quippe ante omnia diuinae caritatis igne feruidus,	4.32 (280.2)
contigit cum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudbercti reliquias sanari.	5.22 (347.4)
Quod mira diuinae constat factum dispensatione pietatis,	
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare	5.22 (347.6)
curauit;	5.22 (347.33)
Mira autem diuinae dispensatio prouisionis erat,	1.21 (40.26)
diuinam, qui conceptam misericordiam ad diuinam clementiam contulerunt;	2.12 (107.9)
et apud diuinam pietatem uerbo deprecationis ageret;	3.29 (198.34)
salutantes uestram excellentiam, diuinam precamur iugiter clementiam,	4.14 (233.15)
uisum est fratribus triuianum ieiunium agere, et diuinam suppliciter obsecrare clementiam,	4.14 (236.1)
multi, . . . ad exorandam in aduersis diuinam clementiam, . . . sunt mirabiliter accensi;	4.3 (211.20)
diuiinarum, et meditatione diuiinarum scripturarum uitam sedulus agebat.	4.23 (254.17)
Tantum lectioni diuiinarum scripturarum suos uacare subditos, . . . faciebat,	4.29 (275.32)
Ordinatus est autem post haec Eadberct uir scientia scripturarum diuiinarum . . . insignis;	1.21 (40.19)
diuini, confestim benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	4.12 (228.10)
cum Aedilred . . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret,	4.23 (253.31)
pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisitare, . . . solebant.	4.25 (264.10)
quod causa diuini timoris semel ob reatum compunctus coeperat,	4.25 (264.11)
iam causa diuini amoris delectatus praeiis indefessus agebat.	4.13 (230.28)
diuini. Ceterum tota provincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.19 (243.23)
signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit, indicio est,	3.25 (187.5)
diuinis. Columbam . . . diuinis paginis contraria sapulise uel egisse credendum est?	1.19 (37.25)
diuinis, et uitam se diuinis uirtutibus gratulatur.	2.1 (78.11)
iam dudum in diuinis laudibus Hebreum coepit alleluia resonare.	4.24 (258.30)
quicquid ex diuinis litteris per interpretes disceret,	2.6 (93.22)
diuinis. diuinis se studuit mancipare praeceptis.	3.13 (153.8)
uitiorum potius implicamentis, quam diuinis solebam seruire mandatis.	
diuinis, sed et alia perplura de beneficiis et iudiciis diuinis, . . . ad . . . solertiam bonae actionis excitare	4.24 (261.9)
curabat.	1.7 (20.19)
diuino. diuino nimirum admonitus instinctu,	1.17 (35.30)
miscerebat sermo proprius cum diuino,	1.23 (42.18)
Qui diuino admonitus instinctu	3.4 (134.19)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	3.29 (198.6)
ut ipse . . . omnem inimici zizaniam ex omni uestra insula cum diuino nutu eradicet.	5.6 (291.9)
coepitque me interrogare, diuino, ut mox patuit, admonitus instinctu,	4.11 (225.28)
diuino. ammonitque coniugem, ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciparent,	1.23 (43.3)
diuino, in opus eus uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	2.2 (83.32)
Quod ita per omnia, ut praedixerat, diuino agente iudicio patrum est.	3.7 (141.17)
quod etiam tunc destituta pontifice provincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	4.21 (249.11)
Theodorius De dilectus antistes, diuino functus auxilio, . . . extinguit incendium;	
Duos autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum, diuino admonitus	4.29 (274.4)
oraculo,	
diuinorum. Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum	3.29 (197.5)
uoces,	2.11 (105.30)
diuinorum. duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione mollire	1.14 (29.19)
diuinum. quin potius confidentes in diuinum, ubi humanum cessabat auxilium,	2.7 (94.20)
confidens episcopus in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium,	1.17 (35.6)
diuinus. diuinusque per eos sermo cotidie . . . praedicabatur;	3.19 (165.25)
DIVITIA. diuitias. alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amor caelestium praeponimus;	1.11 (225.20)
diuitiis. uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitiis et honoribus praefereus,	1.17 (35.16)
diuitiis. Procedunt conspici diuitiis, ueste fulgentes,	1.15 (32.11)
DIVORTIUM. diuortii. quaerentesque occasionem diuortii,	1.11 (225.22)
diuortium. si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret,	
DIVILO. diuulgarentur, ut nullum deinceps ab aliquo nostrum oriatur contentiois scandalum, aut alia	4.5 (217.9)
pro aliis diuulgarentur,	4.25 (265.28)
diuulgata. Qua diuulgata uisione, aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	1.25 (45.28)
DIVVM. diuo. et residens sub diuo.	1.15 (32.31)
DO. dabant. manus hostibus dabant,	1.16 (33.19)
quando non minimas eisdem hostibus strages dabant,	2.1 (77.17)
construendis orandisque auro uel argento ecclesis operam dabant,	3.26 (190.26)
Siquid enim pecuniae a diuitibus accipiebant, mox pauperibus dabant.	2.5 (91.14)
dabas. panem nitidum, quem et patri nostro Saba, . . . dabas,	3.25 (188.19)
dabo. et portae inferi non praeualebunt aduersus eam, et tibi dabo clauis regni caelorum";	5.21 (342.30)
et tibi dabo clauis regni caelorum";	
dans. partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis, . . . dans illi presbyterum nomine	4.16 (237.15)
Hiddila,	

dant. quo mox condito dant fortia segni populo monita,	1.12 (27.25)
uirgines . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.18)
dare. 'sed possumus,' inquit, 'salubre uobis dare consilium,	1.1 (12.5)
ea solum condicione dare consenserunt,	1.1 (12.14)
ac discrimini dare praesumisset,	1.7 (19.5)
multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	1.14 (29.18)
tum primum inimicis, . . . strages dare coeperunt.	1.14 (29.22)
sedulus hoc dispergere ac dare pauperibus curabat,	2.1 (77.20)
subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam.	2.5 (91.8)
Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam populo dare,	2.5 (91.10)
et populo adhuc dare in ecclesia non desistis?	2.5 (91.14)
Sed dicito mihi, quid mercedis dare uelis ei,	2.12 (109.1)
rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium,	2.13 (113.10)
id est, aut legendis scripturis, aut psalmis descendis operam dare.	3.5 (136.11)
Nullam potentibus saeculi pecuniam, . . . umquam dare solebat,	3.5 (136.26)
infirmis et pauperibus consulere, elimosynas dare, opem ferre non cessabat.	3.9 (145.25)
'Quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?	3.14 (156.19)
alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant;	3.27 (192.15)
humilitati, continentiae, lectioni operam dare;	3.28 (195.19)
beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari [dare],	uar. 3.29 (198.17)
Isque primus erat in archiepiscopis, cui omnis Anglorum ecclesia manus dare consentiret.	4.2 (204.23)
cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari [dare] peteret,	uar. 4.3 (206.16)
et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis per animam matris operam dare monuit.	4.23 (257.29)
partem de capillis, quam more reliquiarum rogantibus amicis dare, . . . possent.	4.32 (280.7)
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.14)
Rogauit et ego cum illo, promittens etiam me elimosynas in alimoniam inopum dare.	5.4 (287.15)
darent. Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	3.28 (195.30)
dares. quamuis illum eis equum non dares, quem tibi specialiter possidendum elegi?	3.14 (156.21)
daret. postulans ab Osuiu rege, ut aliquos sibi doctores daret,	3.22 (172.22)
et scripturis legendis operam daret,	3.23 (176.35)
et daret ei locum, in quo cum suis apte degere potuisset.	4.1 (204.8)
et episcopos solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret,	4.3 (208.19)
quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.7)
petiitque, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4.25 (263.16)
ita ut . . . decimam . . . uestimentorum partem pauperibus daret.	4.29 (276.4)
praecipiens, ut gustandam illi daret,	5.4 (287.21)
Vbi cum . . . diligenter his, quae inspieiebat, discendis operam daret,	5.19 (323.29)
offerebat, ut, . . . filiam fratris sui uirginem illi coniugem daret,	5.19 (324.11)
daretur. nisi profusior alimentorum copia daretur,	1.15 (32.12)
sed postulauit a rege Osuiu, ut illis episcopos Ceadda daretur,	4.3 (206.18)
Ilae uero corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, donec sepulturae daretur, cognouit,	4.9 (223.3)
sed debita solummodo multa pecuniae regi ultori daretur.	4.21 (249.16)
ut palam daretur intellegi, quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei pre-	
ces . . . donata est.	5.1 (282.20)
Porro ipse diligentius obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur,	5.6 (289.30)
dari. sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1.7 (21.1)
respondum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9 (97.28)
At illa petiit sibi portionem pulueris salutiferi dari;	3.11 (149.17)
ille praecepit equum, . . . pauperi dari;	3.14 (156.14)
postulans filiam eius Alchifledam sibi coniugem dari.	3.21 (170.1)
et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari,	3.29 (198.17)
cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari peteret.	4.3 (206.16)
data. Data die x Kalendarum Augustarum,	1.23 (43.23)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.24 (44.20)
Data die x Kalendarum Iuliarum,	1.28 (62.28)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.29 (64.21)
Data die xv. Kalendarum Iuliarum,	1.30 (66.5)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.32 (70.4)
Data die iii Iduum Iunii,	2.18 (122.3)
unde data est episcopo possessio terrae ccc ^{arum} familiarum.	4.16 (237.11)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato:	4.19 (243.10)
Vna data Danieli, quam usque hodie regit;	5.18 (320.25)
data. data sibi ordinandi episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio,	2.8 (95.12)
et sic data oratione a presbytero, noctem illam quietissimam duxit;	3.11 (150.22)
quia illi postmodum data sibi optione magis loco cedere, . . . uolebant,	3.25 (183.4)
Verum quia illi postmodum optione data maluerunt loco cedere,	5.19 (325.18)
datae. et ei clauis regni caelorum sint datae a Domino?	3.25 (188.28)
datae. 'Quod superest, date [datae] elemosinam,	uar. 1.27 (49.16)
datam. et ipsam rasuram aquae inmissam ac potui datam,	1.1 (13.4)
At ubi datam sibi mansionem intrauerant,	1.26 (46.31)
mox ut conperit Vilbrord datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi,	5.11 (301.20)
date. 'Quod superest, date elemosinam,	1.27 (49.16)
dati. et ei clauis regni caelorum sint datae [dati] a Domino?	uar. 3.25 (188.28)
dati. Trinouantum firmissima ciuitas . . . datis XL obsidibus, Caesari sese dedit.	1.2 (14.24)
dato. dato illi socio altero quodam presbytero,	3.22 (172.26)
Quibus auditis antistes misit eum Romam, dato duce itineris,	5.19 (324.16)
dato. multos, quos pretio dato redemerat,	3.5 (136.30)
At ille dato iure iurando, ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4.22 (251.22)
datum. datumque illi exemplar eius Romam perferendum.	4.18 (242.16)
datum est illi ex poena peccati illius, ne nunc eos, . . . audiret.	4.26 (267.8)
datum. 'Habetis,' inquit, 'uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?'	3.25 (188.25)
daturum. huius tunc pro mercede beneficii daturum esse responderet, adiecit ille:	2.12 (109.5)
uouit etiam se elimosynas pauperibus daturum,	5.4 (287.11)
daturus. dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5.4 (287.16)
datus. Vt Ceadda, de quo supra dictum est, prouinciae Merciorum sit episcopus datus,	4.3 (206.13)
et Eareonald Orientalibus Saxonibus sit episcopus datus.	4.6 (218.2)
datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfrido:	5.24 (357.7)
dederant. cum episcopo, quem ei adiutorem fidei dederant,	1.25 (45.25)
dederat. Epistulam uero, . . . ad Vergilium Aetherii successorem dederat;	1.28 (62.8)
(non enim dederat illi spatium, quo totum suum congregaret atque adunaret exercitum),	2.12 (110.17)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, . . . in possessionem monasterii dederat.	3.25 (183.3)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	5.19 (325.15)

dederint. quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint.	4.3 (212.21)
dederit. et oleum sanctum, quo hanc sedarent, dedit.	3.15 (157.20)
et Osuii. . . possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dedit.	3.24 (177.12)
dederunt. cum . . . has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint [dederunt].	uar. 4.3 (212.21)
c pauperibus dederunt. centum his, a quibus retia acceperant,	4.13 (231.33)
dedit. Dedit te in lucem gentium.	3.29 (197.11)
Et post pusillum: 'Dedit te in foedus populi,	3.29 (197.14)
'Ego Dominus . . . adprehendi manum tuam, et seruauit, et dedit te in foedus populi,	3.29 (197.18)
omnem meditandis scripturis operam dedit;	5.24 (357.11)
dederint. cum . . . has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint [dederint],	uar. 4.3 (212.21)
dedisse. uidit undam suis cessisse ac uiam dedisse uestigiis.	1.7 (20.16)
iuxta quod Egefridum regem uoluisset ac licentiam dedisse nouerat.	4.18 (241.15)
dedisset. uir Dei, dum membra satori dedisset, uidit uisionem consolatoriam,	4.11 (226.17)
cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,	4.23 (254.33)
ibique hora competenti membra dedisset satori,	4.24 (259.22)
Cumque presbyter portionem, quantum uoluit, amico dedisset,	4.32 (280.16)
dedit. Trinouantum firmissima ciuitas . . . Caesari sese dedit.	1.2 (14.25)
magnas hostium strages dedit,	1.12 (27.7)
Dedit ergo eis mansionem in ciuitate Doruuernensi,	1.25 (46.18)
maximam gentis perfidae stragem dedit.	2.2 (84.4)
Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uomitum reuertendi his,	2.5 (90.30)
Tunc dedit ei abbatissa portuinculam de puluere illo,	3.11 (150.21)
discinxit se gladio suo, et dedit illum ministro,	3.14 (156.30)
dedit etiam oleum sanctificatum:	3.15 (158.4)
Dedit autem episcopus regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3.23 (176.18)
et sic cum paucissimo exercitu se certamini dedit.	3.24 (177.31)
Osuii, . . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam:	3.24 (178.22)
E quibus uidelicet possessiunculis sex in provincia Derorum, sex in Berniciorum dedit.	3.24 (178.30)
dedit eum illi, qui dignam loco et doctrinam haberet, et uitam.	3.25 (183.6)
Qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4.1 (204.4)
'intonuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit uocem suam;	4.3 (210.30)
Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit,	4.29 (275.25)
residuum dedit adulescenti, ut suo in loco reponeret.	4.32 (280.16)
dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni,	5.11 (302.23)
protulitque unus libellum perpulebrum, sed uehementer modicum, ac mihi ad legendum dedit;	5.13 (312.5)
dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit.	5.19 (325.20)
Cui clauus caeli Christus dedit arbiter orbis;	5.19 (330.12)
Dedit namque operam, quod et hodie facit,	5.20 (331.18)
Aedilred, . . . monachus factus Coenredo regnum dedit.	5.24 (356.2)
do. sed tu memento, ut hoc oleum, quod tibi do, mittas in mare;	3.15 (158.7)
DOCEO. doceam. 'Vis, inquit, 'mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius molestia langoris?	3.12 (151.2)
doceant. a uespera diei xv ^{as} pascha incipiendum doceant;	5.21 (338.15)
ut se etiam inrisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam frontispicio doceant;	5.21 (343.21)
doceantur. ut indocti doceantur, infirmi persuasionem roborentur,	1.27 (53.23)
doceat. et alios, qualiter fraterna caritas colenda sit, doceat.	1.28 (62.18)
doceatur. crebra huius admonitione doceatur se quoque carnem suam . . . crucifigere debere;	5.21 (343.11)
docebant. quae uicini necessaria uidebantur, ab eis, quos docebant, accipiendo,	1.26 (47.3)
secundum ea, quae docebant, ipsi per omnia uiuendo,	1.26 (47.4)
Quidam abscedendum esse docebant, alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant	4.32 (279.29)
docebat. Implebatque actu, quicquid sermone docebat,	2.1 (79.17)
rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.11)
quod non aliter, quam uiuebat cum suis, ipse docebat.	3.5 (135.25)
ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.26 (109.3)
Non solum autem idem Iohannes ipsis monasterii fratres docebat,	4.18 (241.28)
Et, quod maxime doctores iurare solet, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	4.28 (273.18)
Qui quoniam et doctor suauissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat exsecutor deuotissimus,	5.22 (346.27)
docebamur. rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebamur.	3.7 (140.17)
docenda. et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens.	4.12 (228.21)
Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat."	5.9 (297.14)
docendae. quotiens ipsi rerum domini discendae, docendae, custodiendae ueritatis operam impendunt.	5.21 (333.21)
docendam. qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur idonei,	3.21 (170.15)
docendas. nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9 (297.24)
docendi. industriam faciendi simul et docendi mandata caelestia,	3.17 (161.20)
genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, et auctoritate corripiendi, . . . profuit	3.27 (194.4)
Porro Cudbereto tanta erat dicendi [docendi] peritia,	uar. 4.27 (269.32)
docendo. magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	2.20 (126.24)
atque . . . retulerit, quia nil prodesset docendo genti, ad quam missus erat, potuisset,	3.5 (137.6)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.23 (177.9)
et aditrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat	4.9 (222.4)
cuius auctor erat docendo ac dietando Galliarum episcopus Arculfus,	5.15 (316.18)
docendos. Columba presbyter de Scottia uenit Britanniam, ad docendos Pictos,	5.24 (353.10)
docendum. De Iohanne cantatore sedis apostolicae, qui propter docendum Britanniam uenerit.	4.18 (240.27)
Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.13 (311.27)
docente. Domino magistro omnium docente:	1.27 (49.16)
curauit, docente eodem Paulino, . . . fabricare basilicam,	2.14 (114.8)
Susciperunt autem Hileneses monachi docente Egeberto ritus uiuendi catholicos	5.22 (347.17)
docere. diligenter ea, . . . eo quo pontifice decibat, animo, coepit obseruanda docere.	4.5 (214.27)
numquam ipsa . . . commissum sibi gregem et pupile et priuatim docere praetermittebat.	4.23 (256.20)
inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut docere, aut scribere dulce habuit.	5.21 (357.13)
doceant. et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promtu magistros, qui doceant.	4.2 (205.10)
doceat. Sed et ipsum per loca, in quibus doceat, multi inuitare curabant.	4.18 (241.31)
quatinus et, quae illi non nouerant, carmina ecclesiastica doceat;	5.20 (331.33)
docti. iussitque illum seriem sacrae historiae doceri.	4.24 (260.29)
doct. confirmatum est, ut ecclesiastica docet historia,	3.25 (186.13)
nullus coniugem propriam, nisi, ut sanctum euangelium docet, fornicationis causa, relinquat	4.5 (217.2)
praerat regno Orientalium Saxonum, ut idem etiam libellus docet, . . . Sebhi,	4.11 (225.16)
ut diligentius explorata scripturae ueritas docet,	5.21 (335.28)
doctis. mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat:	4.23 (253.29)

doctus. scolasticus quidam de genere Scottorum, doctus quidem uir studio litterarum,	3. 13 (152. 25)
ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	5. 15 (316. 26)
docuere. Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uixere, docuere, passi sunt,	3. 25 (184. 21)
docuerit. utque in monachica adhuc uita positus uixerit uel docuerit.	4. 27 (268. 20)
docuerunt. Postquam uero per annos aliquot in Fresia, qui aduenerant, docuerunt,	5. 11 (302. 30)
docuimus. ut et supra docuimus,	2. 1 (76. 34)
ut supra docuimus,	2. 4 (87. 18)
Quin et Meuanias insulas, sicut et supra docuimus, imperio subiugauit Anglorum;	2. 9 (97. 16)
iuxta quod supra docuimus;	2. 19 (122. 14)
quam ipse coepit, sed successor eius Osuald perfectit, ut supra docuimus,	2. 20 (125. 23)
quo Romani . . . totam a mari ad mare praeicere Britanniam, ut supra docuimus.	3. 2 (129. 28)
ut supra docuimus,	3. 9 (145. 3)
Jacob diaconus quondam, ut supra docuimus, uenerabilis archiepiscopi Paulini,	3. 25 (181. 27)
Cedd, iamdudum ordinatus a Scottis, ut supra docuimus,	3. 25 (183. 25)
Quem non multo post, detecta et eliminata, ut et supra docuimus, Scottorum secta, Galliam mittens,	5. 19 (325. 28)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum, ut et supra docuimus;	5. 19 (330. 7)
docuissent. nil melius, quam quod illi docuissent, autumabat;	3. 25 (182. 28)
docuit, quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3. 19 (167. 5)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri docuit.	3. 22 (173. 12)
docuit eos piscando uictum quaerere.	4. 13 (231. 16)
pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4. 23 (254. 10)
saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	4. 24 (260. 27)
DOCIBILIS, e. docibilem. 'Hominem denique,' inquit, 'docibilem et in omnibus ornatum antisti-	3. 29 (197. 33)
tem, . . . minime ualuisim nunc reperire	4. 24 (260. 16)
DOCTOR, ius. doctioribus. iussus est, multis doctioribus uiris praesentibus, indicare somnium,	5. 1 (345. 23)
Haec epistula cum praesente rege Naitono multisque uiris doctioribus esset lecta,	2. 2 (82. 20)
DOCTISSIMVS, a, um. doctissimi. uenerunt, . . . vii Brettonum episcopi et plures uiri doctissimi.	5. 19 (324. 23)
peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii uidelicet archidiaconi,	5. 12 (309. 32)
doctissim. Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido, uiro undecumque doctissimo:	3. 25 (182. 29)
doctissimum. porro Alechfrid magistrum habens eruditionis Christianae Wilfridum uirum doctissimum	3. 25 (187. 12)
'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	5. 8 (294. 15)
etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	Praef. (6. 6)
doctissimus. uir per omnia doctissimus,	2. 15 (116. 21)
Sigbert, uir per omnia Christianissimus ac doctissimus,	3. 4 (134. 33)
Egbertus, . . . qui in Hibernia diutius exulauerat pro Christo, eratque et doctissimus in scripturis.	4. 1 (201. 16)
Vighard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4. 23 (255. 20)
uir strenuissimus ac doctissimus atque excellentis ingenii uocabulo Tatfrid, . . . electus est antistes;	4. 26 (268. 3)
Successit autem Ecgfrido in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus,	5. 18 (321. 8)
Scriptis et alia nonnulla, utpote uir undecumque doctissimus;	5. 20 (332. 2)
Acca cantator erat peritissimus, quomodo etiam in litteris sanctis doctissimus,	5. 23 (348. 22)
Tobias . . . defunctus est, uir, ut supra meminimus, doctissimus.	3. 7 (139. 13)
DOCTOR. doctor, ultra Anglorum partibus, quo nullus doctor praecessisset,	5. 9 (297. 15)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aequilonem.	5. 19 (325. 27)
ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi . . . sacerdos esset, ac doctor.	5. 21 (342. 13)
Ioseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum exsecutor ac doctor exi-	5. 22 (346. 26)
mius, . . . patet	3. 30 (200. 8)
Qui quoniam et doctor suauiissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat exsecutor deuotissimus,	4. 17 (240. 24)
doctores. Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum rediere laetantes,	5. 24 (353. 15)
sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores.	2. 2 (81. 11)
uenere Britanniam praefati doctores,	3. 22 (172. 22)
doctores. Augustinus . . . conuocauit ad suum colloquium episcopos siue doctores . . . Brettonum	4. 24 (260. 32)
postulans ab Osuiu rege, ut aliquos sibi doctores daret,	4. 28 (273. 17)
suauiusque resonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	2. 14 (114. 6)
Et, quod maxime doctores iuare solet, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	1. 26 (47. 31)
doctori. In qua etiam ciuitate ipsi doctores atque antistiti suo Paulino semper episcopatus donauit.	2. 19 (123. 4)
doctoribus. Nec distulit, quin etiam ipsis doctoribus suis locum sedis . . . donaret,	3. 26 (191. 3)
Sarano ceterisque doctoribus seu abbatibus Scottis,	1. 26 (47. 28)
Tota enim fuit tunc sollicitudo doctoribus illis Deo seruienti,	2. 13 (116. 4)
doctoribus. Dilexerat enim a doctoribus auctoribusque suae salutis	3. 26 (189. 9)
nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est,	4. 24 (260. 16)
qualisque illis doctoribus fuerit habitus ecclesiae.	5. 21 (339. 4)
iussus est, multis doctoribus uiris [doctoribus] praesentibus, indicare somnium,	3. 4 (134. 14)
Aegyptiorum, qui prae ceteris doctoribus calculandi palmas tenent,	4. 11 (227. 17)
doctores. iuxta exemplum primi doctoris illius, qui non episcopus, sed presbyter extitit et monachus;	4. 17 (238. 30)
Conditus est autem in ecclesia beati doctoris gentium,	4. 17 (239. 22)
doctorem. collecto uenerabilium sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,	4. 27 (270. 7)
et omnis probabilium catholicae ecclesiae doctorum chorus.	1. 17 (35. 10)
et paupertate pariter ac rusticitate sua doctorem arcebat accessum.	1. 21 (40. 19)
DOCTRINA. doctrina, et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	2. 13 (111. 17)
confestim benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	2. 13 (112. 20)
qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uideretur.	3. 29 (197. 29)
Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit,	1. 23 (42. 16)
sio doctrina eorum corda hominum cotidie inlustrat credentium.	3. 3 (131. 12)
doctrina. Gregorius, uir doctrina et actione praecipuus, pontificatum Romanae . . . sedis sortitus	3. 6 (137. 30)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3. 28 (195. 27)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, cui praeerat, gente Anglorum instituit,	4. 24 (261. 5)
et ipse perplura catholicae obseruationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	5. 20 (331. 34)
Canebat . . . de Spiritu Sancti aduentu, et apostolorum doctrina.	5. 21 (340. 24)
et ea, . . . huius doctrina priscum renouarentur in statum.	1. 26 (47. 9)
talis in mysterium celebratione maximorum a sanctorum quidem scripturarum doctrina discordat;	2. 12 (107. 4)
doctrinae. mirantes . . . dulcedinem doctrinae eorum caelestis.	2. 17 (119. 21)
non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salutaris sensum iunxit illius	3. 5 (137. 16)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exerceuit, habetote;	4. 1 (203. 1)
et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo la doctrinae mollioris porrexisti,	4. 3 (210. 11)
et ut ei doctrinae cooperatores existens diligenter adtenderet,	1. 24 (260. 21)
inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uoluntariae paupertatis, . . . merita,	4. 27 (270. 9)
Exponebantque illi quendam sacrae historiae siue doctrinae sermonem.	5. 9 (298. 16)
Quos tamen ille pio libenter mancipatus labori, tanta doctrinae solertis excolebat industria,	5. 20 (331. 6)
cum esset et ipse contentum mundi ac doctrinae scientia insignis,	1. 18 (36. 19)
Cuius doctrinae simul et Theodori inter alia testimonium perhibet,	1. 26 (46. 29)
doctrinam. ut sacerdotum doctrinam sitientibus desideris sectarentur.	
Vt idem in Cantia primitiae ecclesiae et doctrinam sit imitatus, et uitam,	

uolens scilicet tuitionem eis, quos et quorum doctrinam susceperat, praestare.	2.5 (90.16)
Nec distulit Aduini, quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doctrinam illius.	2.12 (109.20)
ibique ad doctrinam Scottorum cathedizati, et baptismatis sunt gratia recreati.	3.1 (127.15)
cuius doctrinam id maxime commendabat omnibus.	3.5 (135.23)
(nam et Romam prius propter doctrinam ecclesiasticam adierat,	3.25 (182.30)
huius doctrinam omnibus Scottorum traditionibus iure praefarendam sciebat;	3.25 (182.34)
dedit eum illi, qui dignam loco et doctrinam haberet, et uitam.	3.25 (183.6)
Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam,	3.26 (189.11)
nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus	4.17 (239.23)
episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exercebat.	5.18 (320.11)
DOCTRIN. doctrix. simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrix inuenit.	4.26 (268.1)
DOCUMENTVM. documenta. Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.21)
DOGMA. dogma. cum neque suscipere dogma peruersum . . . uellent,	1.17 (33.28)
probatum hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.1 (75.33)
Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxit dogma canonis,	5.19 (330.19)
dogmata, qui in Nicaea congregati fuerunt cccx et viii contra Arium impissimum et eiusdem dogmata;	4.17 (240.4)
et in Constantinopolim ci. contra uesaniam Macedonii et Eudoxii et eorum dogmata;	4.17 (240.6)
et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.17 (240.7)
et in Calcedone perum et xxx contra Eutychem, et Nestorium, et eorum dogmata;	4.17 (240.9)
congregati suum concilio . . . contra Theodorum, et Theodoretum et Iba epistulas, et eorum dogmata contra Cyrillum.	4.17 (240.11)
Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.	5.8 (295.12)
DOGMATIZO. dogmatizabant. qui unam in Domino Salvatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant.	5.19 (326.27)
dogmatizabat. dogmatizabat corpus nostrum in illa resurrectionis gloria inpalpabile,	2.1 (75.30)
dogmatizare. qui . . . perfectam se habere posse iustitiam dogmatizare praesumunt.	5.21 (340.28)
DOLEO. dolebat. in ira suum oculum turbatum dolebat;	1.27 (58.16)
sentit. . . quasi magnam latanque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse.	4.31 (279.4)
At episcopus grauissime de casu et interitu meo dolebat,	5.6 (290.29)
dolenda. quem in ipso flore adulescentiae debilitas dolenda damnauerat.	1.21 (40.15)
dolendo. mox dolendo subiunxit;	2.1 (74.18)
dolendum. quia hanc animum nescientem pertulisse magis dolendum est, quam fecisse.	1.27 (60.8)
dolentes. alii transmarinas regiones dolentes petebant;	1.15 (32.33)
sed de non recepto, quem miserant, praedicatores dolentes.	3.5 (137.12)
dolentibus. loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus saluti fuisse perhibent;	4.19 (246.17)
dolentis. quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3.2 (128.24)
DOLO. dolantes. Dolantes ergo lapidem in quantum ualebant,	4.11 (227.2)
dolatis. et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
DOLOR. dolor. fit communis omnium dolor,	1.27 (40.25)
uoluptas etenim carnis, non dolor in culpa est.	1.27 (54.26)
At ille, quem nimius reae conscientiae tenebat dolor,	4.25 (263.22)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.18)
dolor tamen omnis et de brachio, ubi ardentior inerat, . . . funditus ablatum est,	5.3 (286.18)
dolor. 'Heu, pro dolor!' inquit,	2.1 (80.9)
Sed heu, pro dolor! longe aliter erat;	3.14 (155.19)
dolore. quod nec tanto corporis potuit dolore restingui.	2.1 (77.15)
ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet.	2.9 (99.24)
ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ullatenus dolore arente ualeret.	3.2 (130.16)
cuius equus . . . augecente dolore nimio, in terram coepit ruere.	3.9 (145.33)
At ipsum diu graui dolore uexatum, cum diuersas in partes se torqueret,	3.9 (146.2)
quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3.9 (146.5)
ne ad mortem ueniens tanto adfectus dolore aliquid indignum suae personae uel ore proferret.	4.11 (226.9)
dixit, quod anima eius, et sine ullo dolore, et cum magno lucis splendore esset egressura	4.11 (226.25)
cum praefato tumore ac dolore maxillae siue colli premeretur,	4.19 (246.5)
quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,	4.19 (246.10)
vi ⁹ ergo suae infirmitatis anno, conuerso ad interanea dolore, ad diem peruenit ultimum.	4.23 (256.26)
sentit. . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac sanitate subsequente, ad pedes usque pertransisse.	4.31 (279.7)
quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta,	5.3 (286.4)
Haec inter factus infirmitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5.13 (311.17)
dolorem. dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4.19 (245.21)
patienter dolorem ac placida mente sustineret inlatum.	4.31 (278.25)
Abeuntibus autem nobis inde, continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5.3 (286.23)
et, ubicumque maximum ei dolorem inesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.22)
doloribus. erepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domino Saluatori . . . referebat.	5.3 (286.24)
doloribus. fugatis doloribus, recepit pristinam sanitatem,	1.19 (38.3)
et tamen ipsos, quos doloribus addigunt,	1.27 (50.12)
'In doloribus paries.'	1.27 (54.29)
crebris uiscerum doloribus cruciabat.	2.1 (77.6)
Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus, et rapta confestim de mundo,	4.19 (245.21)
doloris. subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.30)
mox doloris siue caliginis incommodum ab oculis amouerent.	4.19 (246.19)
et cum esset in studio, tacta est infirmitate repentini doloris,	5.3 (285.15)
ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.19)
DOLVS. dolis. dolis circumuentum interfecit.	1.9 (23.16)
DOMESTICI. domestici. lingua patria, quam rex et domestici eius non noerant.	3.14 (157.7)
DOMESTICVS. a, um. domesticis. augentes externas domesticis motibus clades,	1.12 (28.11)
domestico. Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5.23 (351.11)
DOMINA. dominae. Cum . . . Torctgyd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,	4.9 (223.11)
dominae. Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius	2.1 (104.13)
DOMINICVS. a, um. dominica. eadem prima sabbati, quae nunc dominica dies cognominatur,	3.4 (135.9)
eadem una sabbati, quae nunc dominica dies dicitur,	3.17 (162.11)
et hac exorta, si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura.	3.25 (185.29)
Sin autem dominica non proximo mane post lunam xiiii ^{am} . . . esset uentura,	3.25 (185.33)
sicque fobat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xx ^{am} gereretur.	3.25 (186.2)
ut semper in diem xv ^{am} primi mensis, id est in lunam xv ^{am} dominica dies incurreret,	5.21 (337.11)
ut adueniente primo mensis, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica,	5.21 (339.13)
et nos, ubi dominica dies aduenit, celebrare debere noscendum est.	2.5 (89.4)
dominica. Anno ab incarnatione dominica dcccvi,	

non semper in luna XIII th cum Iudaeis, ut quidam rebantur, sed in die quidem dominica. . . . celebrabant.	3.4 (135.4)
Cuius anno secundo, hoc est ab incarnatione dominica anno DCXLIII,	3.14 (154.13)
sed die dominica semper agebat, a luna XIII ^a usque ad XX ^{am} ;	3.17 (162.7)
Quibus diebus cunctis, excepta dominica, ieiunium ad uesperam usque . . . protelans,	3.23 (175.27)
Qui ordinatus est . . . anno dominicae incarnationis DCLXVIII, sub die VII. Kalendarum Aprilium,	4.1 (203.9)
dominica.	4.2 (204.15)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam . . . sub die VI. Kalendarum Iuniarum, dominica,	4.5 (216.1)
Vt sanctum diem paschae in commune omnes seruemus dominica post XIII ^{am} lunam mensis primi.	4.24 (261.3)
Canebat . . . de aliis plurimis sacrae scripturae historis, de incarnatione dominica,	4.25 (263.4)
ita ut nil umquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, perciperet,	4.25 (264.5)
ita ut quinta solum sabbati et dominica, sicut praedixi, reficeret.	4.26 (268.6)
Quo uidelicet anno, qui est ab incarnatione dominica DCLXXXV,	5.2 (283.31)
sequente dominica iussit ad se intrare pauperem,	5.6 (292.3)
sepultus est . . . anno ab incarnatione dominica DCCXXI ^o .	5.8 (295.28)
ordinatus autem anno sequente tertio die Kalendarum Iuliarum dominica	5.8 (295.28)
et sedit in sede sua pridie Kalendarum Septembrium dominica;	5.8 (295.30)
Mane autem inlucescente die dominica, primam paschalis festi diem celebrarent.	5.21 (336.25)
utque resurrectionis etiam nostrae, quam eadem die dominica futuram credimus, spe nos certissima	5.21 (341.5)
gaudere signemus.	5.23 (350.8)
Consecratus est . . . die decima Iunii mensis, dominica;	1.27 (53.17)
dominica. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum paleis expolia.	1.2 (13.22)
dominicae. ante uero incarnationis dominicae tempus anno LX ^{mo} .	1.6 (17.8)
Anno incarnationis dominicae CCLXXXVI	1.13 (28.17)
Anno dominicae incarnationis CCCCXXIII,	1.20 (38.20)
et ecclesia ad diem resurrectionis dominicae . . . conponitur,	2.1 (73.2)
His temporibus, id est anno dominicae incarnationis DCV,	2.1 (75.33)
exemplo dominicae resurrectionis, probauit hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.3 (85.4)
Anno dominicae incarnationis DCIII ^{mo} ,	2.4 (87.18)
a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2.7 (94.7)
anno incarnationis dominicae DCXVIII.	2.11 (104.23)
Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	2.11 (106.6)
Ad hoc enim misericordiam dominicae pietatis consecuta es,	
accepit rex Aeduini . . . fidem et lauacrum . . . anno regni sui XI, qui est annus dominicae incarnationis	2.14 (113.29)
DCXXVII,	2.18 (122.8)
id est anno dominicae incarnationis DCXXXIII.	2.20 (124.23)
occisus est Aeduini . . . anno dominicae incarnationis DCXXXIII,	3.3 (131.13)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret.	3.4 (133.4)
Siquidem anno incarnationis dominicae D ^o LX ^o o,	3.4 (134.28)
hoc est usque ad annum dominicae incarnationis DCCXV	3.8 (142.3)
Anno dominicae incarnationis DCXL,	3.17 (162.9)
propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis,	3.26 (189.19)
facta est autem haec questio anno dominicae incarnationis DCLXIII ^o	3.27 (191.28)
Eodem autem anno dominicae incarnationis DCLXIII ^o , facta erat eclipsis solis	3.27 (193.30)
nuper, id est anno dominicae incarnationis DCCXXVIII ^o , . . . migravit ad regna caelestia.	4.1 (203.8)
Qui ordinatus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis DCLXVIII,	4.5 (214.11)
Anno dominicae incarnationis DCLXX ^{mo} , . . . Osui rex . . . pressus est infirmitate.	4.12 (228.7)
Anno autem dominicae incarnationis DCLXXVI, cum Aedilred rex Merciorum, . . . Cantiam uastaret	4.12 (228.27)
Anno dominicae incarnationis DCLXXVIII, . . . apparuit . . . cometa;	4.14 (235.28)
et infirmanti puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.23 (252.15)
Anno post hunc sequente, hoc est anno dominicae incarnationis DCLXXX,	4.26 (266.14)
Anno dominicae incarnationis DCLXXXIII. Ecgfrid . . . uastauit misere gentem innoxiam,	4.29 (275.16)
illa, ut credibile est, dispensatione dominicae pietatis,	5.4 (287.30)
quae cum febrim fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit.	5.8 (294.19)
Anno autem post hunc, . . . proximo, id est DCCX incarnationis dominicae,	5.8 (295.25)
qui electus est quidem in episcopatum anno dominicae incarnationis DCCX secundo,	5.16 (317.8)
Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.16 (317.10)
Scripsit ergo de loco dominicae natiuitatis in hunc modum:	5.16 (317.16)
cuius exterior pars natiuitatis dominicae fuisse dicitur locus;	5.16 (317.31)
Infra ipsum uero locum dominicae crucis, exscisa in petra crypta est.	5.16 (318.1)
Huius quoque ad occasum ecclesiae, Anastasis, hoc est resurrectionis dominicae rotunda ecclesia.	5.17 (318.23)
Quae item de loco ascensionis dominicae et sepulchris patriarcharum.	5.17 (318.24)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:	
In die ascensionis dominicae per annos singulos, missa praeta, ualidi flaminis procella desursum uenire	5.17 (319.10)
consueuit,	5.18 (320.4)
Anno dominicae incarnationis DCCV Aldfrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est,	5.21 (332.20)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit.	5.21 (334.4)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (339.35)
sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus,	5.21 (340.33)
expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5.21 (343.3)
sed quia Petrus in memoriam dominicae passionis ita adtonsus est,	5.22 (347.24)
annoque dominicae incarnationis DCCXXVIII,	5.22 (347.27)
cum missarum sollempnia in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset,	5.23 (348.14)
Anno dominicae incarnationis DCCXXV,	5.23 (349.4)
Anno dominicae incarnationis DCCXXVIII apparuerunt cometae duae	5.23 (349.28)
Anno dominicae incarnationis DCCXXCI,	5.23 (351.26)
Hic est . . . status Britanniae, . . . dominicae autem incarnationis anno DCCXXCI;	5.24 (352.13)
Anno incarnationis dominicae CLXVII, Eleuther Romae praesul factus	3.4 (135.6)
dominica. Sciebat enim, . . . resurrectionem dominicam, . . . prima sabbati semper esse celebrandam;	5.21 (334.9)
ut in ipsa tertia septimana diem dominicam expectare, . . . debeamus.	5.21 (336.6)
diemque nobis dominicam, . . . gaudio suae resurrectionis fecit esse sollempnem;	5.21 (340.5)
hanc dominicam uocari, et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.24 (352.5)
Anno igitur ante incarnationem dominicam sexagesimo Gaius Iulius Caesar . . . Britannias bello pul-	1.27 (56.23)
sauit,	1.27 (58.25)
dominici. ad sacramentum dominici corporis et sanguinis accedere	2.1 (76.5)
seu de sumendo dominici corporis sanguinisque mysterio,	2.9 (99.18)
iuxta exemplum dominici corporis,	2.18 (121.10)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	4.3 (210.4)
ut ipsa uos dominici eloquii promissa in futuro respiciant,	4.14 (234.11)
postquam obitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione munuit,	5.17 (318.32)
ac uaticio dominici corporis ac sanguinis accepto, . . . ad aeterna in caelis gaudia subleuatis.	5.18 (321.4)
Interior namque domus propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	
multosque . . . ad catholicam dominici paschae celebrationem huius lectione perduxit.	

dominicis. Sed et diebus dominicis ad ecclesias siue ad monasteria certatim, . . . confluabant;	3. 26 (191. 12)
dominico. Sic item xx ^{am} die dominico paschae adnotauit,	3. 25 (187. 20)
dominico. Ille sic in pascha dominico xiii ^{am} lunam computauit,	3. 25 (187. 18)
dominicum. Non enim paschae diem dominicum suo tempore, . . . obseruabant;	2. 2 (81. 18)
euidenter astruens, quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2. 19 (122. 24)
Namque diem paschae dominicum more suae gentis, . . . obseruare solebat.	3. 3 (131. 18)
quod Scotti dominicum paschae diem contra universalis ecclesiae morem celebrarent.	3. 25 (181. 16)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3. 25 (186. 21)
qui a xiii ^a usque ad xx ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3. 25 (186. 23)
qui dominicum paschae diem, . . . a xiii ^a usque ad xx ^{am} lunam celebrant.	3. 28 (195. 12)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5. 21 (337. 23)
qui dominicum paschae diem a xiii ^a mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5. 21 (337. 31)
cum in xxi ^a die mensis paschae diem statuunt dominicum,	5. 21 (338. 24)
dominicum. quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	5. 22 (347. 25)
dominicum. et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3. 3 (131. 23)
et cum rex pascha dominicum solutis ieiuniis faceret,	3. 25 (182. 4)
in ipsa uespera pascha dominicum celebrare incipiebat,	3. 25 (185. 31)
in hoc xl ante dominicum natale dies . . . transigere solebat;	4. 30 (276. 28)
Et cum xx ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugium,	5. 21 (338. 2)
DOMINIVM. dominio. plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensium dominio erant liberi, ab errore	5. 15 (316. 4)
auito correctos,	1. 11 (25. 14)
DOMINOR. dominandi. ceterum ultiores Britanniae partes, . . . iure dominandi possidebant.	1. 27 (58. 29)
dominatur. sed uoluntas dominatur in opere commixtionis,	1. 25 (46. 25)
DOMINVS. Domine. 'Deprecamur te, Domine, in omni misericordia tua,	4. 31 (66. 24)
'Domine, in nomine tuo etiam daemonia nobis subiecta sunt,'	3. 16 (159. 18)
'Vide, Domine, quanta mala facit Penda.'	1. 3 (15. 17)
Domini. annus ab incarnatione Domini xlvii;	1. 4 (16. 3)
Anno ab incarnatione Domini c ^m o ⁱ l ⁱ no ⁱ vi ^o ;	1. 5 (16. 14)
Anno ab incarnatione Domini clxxxviii;	1. 9 (23. 3)
Anno ab incarnatione Domini cccclxxvii;	1. 10 (23. 24)
Anno ab incarnatione Domini cccxciii;	1. 11 (24. 18)
Anno ab incarnatione Domini ccccvii;	1. 14 (30. 5)
sed etiam ipse grex Domini eiusque pastores egerunt;	1. 14 (30. 21)
quod Domini nutu dispositum esse constat,	1. 15 (30. 27)
Anno ab incarnatione Domini cccclxviii	1. 23 (42. 13)
anno ab incarnatione Domini dlxxxii	1. 23 (43. 5)
Gregorius seruus seruorum Dei seruus Domini nostri.	1. 25 (45. 10)
In hac ergo adplicuit seruus Domini Augustinus,	1. 25 (46. 1)
et imaginem Domini Saluatoris in tabula depictam,	1. 25 (46. 23)
cum . . . imagine magni regis Domini nostri Iesu Christi	1. 27 (48. 3)
Interea uir Domini Augustinus uenit Arelas,	1. 27 (51. 23)
Non . . . sacri corporis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt,	1. 27 (51. 33)
corporis et sanguinis Domini communione priuandi sunt;	1. 27 (55. 23)
post tergum Domini humiliter ueniens uestimenti eius fimbriam tetigit,	1. 27 (55. 26)
laudabiliter potuit Domini uestimentum tangere,	1. 27 (55. 27)
cur, . . . ei non liceat Domini ecclesiam intrare?	1. 27 (56. 5)
quae uestimentum Domini in langore posita tetigit,	1. 27 (59. 11)
mulieres, quae corpus Domini omnipotentis accipiunt,	1. 27 (59. 22)
uel corpus Domini quislibet accipere ualeat;	1. 32 (69. 10)
sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus,	1. 33 (70. 14)
et eam in nomine sancti Saluatoris Dei et Domini nostri . . . sacravit,	1. 34 (71. 29)
bellum Aedilfrid anno ab incarnatione Domini dcii, . . . perfecti;	2. 2 (82. 8)
Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,	2. 2 (83. 20)
ut genti Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2. 2 (83. 27)
Quibus uir Domini Augustinus fertur mitans praedixisse,	2. 7 (95. 7)
anno ab incarnatione Domini dcxxiii,	2. 8 (96. 26)
ordinationes episcoporum, exigente opportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare;	2. 8 (96. 33)
Talemque te Domini inplorata clementia exhibendum stude,	2. 9 (98. 19)
anno ab incarnatione Domini dcxxv;	2. 11 (105. 17)
Saluatoris nostri Domini Iesu Christi cooperante potentia,	2. 18 (121. 15)
intra in gaudium Domini tui.	3. 20 (169. 11)
Honorius, . . . ex hac luce migravit anno ab incarnatione Domini dcliii,	3. 23 (174. 24)
Solebat autem idem uir Domini, . . . prouinciam exhortandi gratia reuiscere:	3. 23 (175. 21)
Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . sorde purgare,	3. 23 (176. 23)
iii . . . germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuere praelari,	3. 25 (184. 34)
laborem nostrum, in quo tanti apostoli, qui super pectus Domini recumbere dignus fuit, exempla	3. 27 (192. 5)
sectamur;	3. 27 (194. 13)
Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3. 29 (196. 25)
Cuius modum continentiae etiam xi diebus ante natale Domini, . . . obseruare curabat.	4. 3 (209. 31)
et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	4. 3 (210. 8)
praecipio tibi in nomine Domini, ne hoc quicumque ante meum obitum dicas.	4. 3 (210. 13)
Non autem mirum, si diem mortis uel potius diem Domini laetus asperit,	4. 3 (210. 20)
in tantum erat timori Domini subditus,	4. 5 (214. 29)
continuo misericordiam Domini inuocaret,	4. 5 (217. 21)
In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4. 14 (234. 22)
Facta est autem haec synodus anno ab incarnatione Domini dclxx tertio,	4. 14 (235. 20)
es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4. 17 (239. 5)
et ipsi essent ministri Domini et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4. 19 (245. 28)
In nomine Domini nostri Iesu Christi Saluatoris,	4. 22 (256. 32)
"Sit gloria nomini Domini."	4. 25 (263. 20)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiit ad uitam.	4. 25 (263. 26)
quo praecoccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	4. 25 (266. 6)
quicquid mihi inposueris agendum, dummodo saluus sum in die Domini, totum facile feram,	4. 26 (267. 18)
ut admonerens lectorem operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4. 27 (268. 19)
etiam reuerentissimus uir Domini Trumuin, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4. 27 (270. 15)
Vt uir Domini Cudbert sit episcopus factus;	4. 28 (272. 31)
Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos	4. 30 (276. 8)
ex maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisl, . . . praedixerat.	5. 1 (281. 3)
quanta in gloria uir Domini Cudbert post mortem uiueret,	5. 1 (282. 12)
Successit autem uiro Domini Cudberto in exercenda uita solitaria, . . . (Oidiluald,	uar. 5. 3 (286. 25)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	
laudes Domino Saluatori [Domini Saluatoris] . . . referebat.	

baptizatus est die sancto sabbati paschalis anno ab incarnatione Domini dclxxxviii;	5.7 (292.24)
"ueni, ut responsum Domini Saluatoris Egbereto adferam,	5.9 (297.10)
Vt autem uidit uir Domini Egberet,	5.10 (298.20)
Quod ita, ut petierat, inpletum est, anno ab incarnatione Domini dxcxvi.	5.11 (303.2)
Haec et alia, quae uiderat, idem uir Domini, non omnibus . . . referre uolebat,	5.12 (309.16)
interior Praesepe Domini nominatur.	5.16 (317.17)
eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit,	5.16 (317.28)
quae quondam ipsam adfexo Domini corpore crucem pertulit,	5.16 (318.7)
Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	5.16 (318.14)
sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;	5.17 (319.1)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.21 (335.13)
in quarum prima eductus est populus Domini ex Aegypto,	5.21 (336.31)
"Mense primo, xiiii ^a die mensis ad uesperam phase Domini est,	5.21 (336.32)
et xv ^a die mensis huius sollempnitas azymorum Domini est.	5.22 (346.20)
anno ab incarnatione Domini dccxvi,	5.22 (347.21)
Mansit autem uir Domini Egberet annos xiii in praefata insula,	5.22 (348.12)
ut uideret diem Domini;	5.23 (349.17)
Qua anno sanctus uir Domini Egberet, . . . migravit ad Dominum;	5.24 (352.9)
Anno ab incarnatione Domini xlvi, Claudius secundus Romanorum Britannia adiens,	5.24 (352.17)
Anno ab incarnatione Domini clxxxviii, Seuerus imperator factus	5.24 (356.11)
uir Domini Egberet Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxerat tonsuram.	1.25 (46.4)
Domino. salute aeterna, Domino supplicabat.	1.32 (68.17)
omnipotenti Deo Domino nostro Iesu Christo secum subdidit,	2.1 (79.22)
Vt Domino offerres plurima lucra gregis.	2.5 (91.33)
et omnes patriam redeuntes, libera ibi mente Domino deseruirent,	2.9 (99.22)
contra episcopus gratias coepit agere Domino Christo,	3.8 (142.13)
Earcongotae, . . . seruans Domino in monasterio,	3.12 (151.23)
sive gratias agendi Domino semper ubicumque sedens,	3.14 (155.27)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3.15 (158.3)
obsecrans eum pro se suisque, . . . Domino supplicare.	3.15 (158.4)
Qui benedicens illos ac Domino commendans,	3.21 (171.6)
Qui cum paucis sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3.22 (172.28)
Vbi cum omnia perambulantes multam Domino ecclesias congregassent,	3.23 (174.22)
Vt . . . Cedd locum monasterii . . . accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit:	3.23 (175.6)
qui illo in loco Domino seruient.	3.23 (175.34)
ut accepta nuper loca . . . prius orationibus ac ieiuniis Domino consecrent.	3.24 (177.26)
offeramus ei, qui nouit, Domino Deo nostro.	3.24 (177.28)
Vouit ergo, quia, . . . filiam suam sacra uirginitate dicandam offerret,	3.24 (178.21)
Tum rex Osulii, iuxta quod Domino uouerat, . . . dedit filiam suam . . . consecrandam;	3.25 (184.8)
euangelista Iohannes, discipulus specialiter Domino dilectus,	
quia multis in iudicio dicentibus Domino, quod in nomine eius prophetauerint, . . . responsurus sit	3.25 (187.28)
Domino.	
dicite fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendent,	4.3 (209.17)
ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	4.4 (213.29)
solitas Domino laudes decantarent,	4.7 (220.2)
habens . . . in eo fratres v sive vi, in humili et paupere uita Domino famulantes.	4.13 (231.5)
quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.7)
Nobilior Domino est, orta patre eximio.	4.20 (248.8)
et totidem sequentes nobilior in monachica uita Domino consecrauit.	4.23 (252.24)
monebat omnes et in salute accepta corporis Domino obtemperanter seruendum,	4.23 (256.22)
monebat omnes . . . in . . . infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratias semper agendas.	4.23 (256.24)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruebat.	4.23 (257.6)
hora, qua fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari deberent.	4.24 (262.7)
quomodo simpliciter ac pura mente tranquillaque deuotione Domino seruierat.	4.24 (262.13)
profundis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.30)
in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudbert, . . . aliquandiu secretus Domino militabat	4.30 (277.2)
ac pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit:	4.31 (279.9)
erepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domino Saluatori . . . referebat.	5.3 (286.25)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit:	5.9 (298.24)
Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore fecit,	5.19 (330.10)
offerrent haec Domino in spem futurae suae redemptionis.	5.21 (336.21)
Domino. qui eodem tempore pro Domino sanguinem fuderunt.	1.7 (18.6)
patienter haec pro Domino, immo gaudenter ferebat.	1.7 (19.35)
ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1.23 (43.9)
Augustinum . . . illic nos pro utilitate animarum auxiliante Domino direxisse;	1.24 (44.9)
Domino magistro omnium docente:	1.27 (49.15)
ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.29 (63.23)
pallium tribuere Domino fauente disponimus.	1.29 (64.2)
Deo Domino nostro Iesu Christo auctore subiectos;	1.29 (64.15)
quae operante Domino exterius facis,	1.31 (67.8)
in eo, quod pro omnipotente Deo [domino] loquitur,	uar. 1.32 (68.34)
nam signaculum apostolatus eius nos sumus in Domino,	2.1 (73.18)
se ipsum paratum esse in hoc opus Domino cooperante perficiendum,	2.1 (80.27)
ut . . . communem euangelizandi gentibus pro Domino laborem susciperent.	2.2 (81.17)
et uestris, ut proficerent, meritis eorum est salutatio propinata, dicente Domino:	2.8 (96.5)
consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2.8 (96.17)
ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide decederent, Domino adiuuante continerent,	2.9 (98.26)
uos, qui spiritum uiuentem a Domino percipistis,	2.10 (103.14)
"hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	2.12 (110.33)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, saltem posset consequi	3.2 (130.21)
regna terrarum . . . ab eodem uno Deo [domino], . . . consecutus est.	uar. 3.6 (138.3)
Nec mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	3.12 (151.17)
Aidan . . . de saeculo ablatum, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3.14 (157.18)
cupiens pro Domino, ubicumque sibi oportunum inueniret, peregrinam ducere uitam.	3.19 (163.26)
sed incerta eiusdem exitus esset hora futura, dicente Domino:	3.19 (164.8)
"Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino?"	3.25 (188.22)
et ei clausae regni caelorum sint datae a Domino?"	3.25 (188.28)
Sed illo postmodum patriam reuerso, ipse peregrinus pro Domino usque ad finem uitae permansit.	4.3 (211.22)
quid ibi sanitatis Domino largiente consequeretur, ostendit.	4.3 (212.14)
regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4.5 (214.31)
ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret.	4.16 (237.9)
sed Domino donante proditi iam tunc et uicti sunt.	4.18 (242.9)

donante uno eodemque Domino, qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4.19 (243.21)
Vnde intellegentes a Domino suum iter esse prosperatum,	4.19 (245.5)
desiderans . . . in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4.23 (253.6)
Visumque est omnibus caelestem ei a Domino concessam esse gratiam.	4.24 (260.19)
quod hi, . . . ocius Domino undice poenas sui reatus luerent.	4.26 (266.25)
Ineubit preiobis antistes, statimque eductus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino:	4.29 (275.5)
ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret.	4.29 (275.24)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuante completum est.	5.7 (292.22)
ex quibus aliquanti iam dormierunt in Domino.	5.11 (303.18)
ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepti.	5.15 (313.15)
qui unam in Domino Salvatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant,	5.19 (326.26)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfriid abbas in Domino salutem.	5.21 (333.15)
artioribus se necesse habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.14)
monachi . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante perducti sunt.	5.22 (346.19)
gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, ceterisque caeli ciuibus conpleuit,	5.22 (347.31)
Haec . . . Domino adiuuante digessi Baeda famulus Christi,	5.24 (357.3)
Domini. martyrur, qui de toto orbe ad Dominum uenirent,	1.7 (18.9)
innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est.	1.18 (37.3)
monachos timentes Dominum	1.23 (42.22)
qui ad exorandum Deum [dominum] pro milite bellum agente conuenerant,	uar. 2.2 (84.6)
post multas preces ac lacrimas ad Dominum pro statu ecclesiae fusas	2.6 (92.17)
cum sua gente, ex quo ad Dominum conuersus est, diuini se studii mancipare praeceptis.	2.6 (93.21)
praefectumque Lindocolinae ciuitatis, . . . primum cum domu sua conuertit ad Dominum.	2.16 (117.10)
ac flexis genibus Deum [dominum] deprecatus est,	uar. 3.2 (128.29)
et Deum [dominum] omnipotentem, . . . deprecemur,	uar. 3.2 (129.7)
multisque ad Dominum pio eius labore populus aduocatis,	3.7 (140.1)
migravit ad Dominum, sepultusque est in eadem ciuitate,	3.7 (140.2)
Paulinus, . . . transiit ad Dominum sexto Iduum Octobrium die;	3.14 (154.16)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum aduenire, . . . deberet.	3.23 (175.2)
habet protectorem, humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum,	3.29 (198.27)
ueniret hora ipsius, ut transiret ex hoc mundo ad Dominum,	4.3 (207.24)
et passim cotidie raperentur ad Dominum;	4.7 (219.18)
ideoque pro eis, quasi pro suae gentis aduenis, supplex orabat ad Dominum;	4.14 (235.7)
Et glorificamus Dominum nostrum Iesum,	4.17 (240.17)
Rapta est autem ad Dominum in medio suorum,	4.19 (244.21)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse . . . pro meis erratibus sedulo Dominum deprecari.'	4.25 (265.2)
Qui postquam migravit ad Dominum, Cudbert ei dem monasterio factus propositus,	4.27 (269.10)
genuflectant omnes, adiurant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant;	4.28 (272.25)
sciens, quia, qui dixit: 'Diliges Dominum Deum tuum,' dixit et: 'Diliges proximum.'	4.28 (273.24)
'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras,	4.29 (274.28)
non multo post, id est pridie Nonas Maias, etiam ipse migravit ad Dominum;	4.30 (277.21)
pia intentione per eius auxilium Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (279.1)
et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.20)
Caedualla, . . . cum genti suae duobus annis strenuissime praeesset, relicto imperio propter Domi-	
num . . . uenit Romam;	5.7 (292.14)
Vt Vilbrod in Fresia praedicans multos ad Christum [dominum] conuerterit;	uar. 5.10 (298.27)
quia uideret, . . . Caiphanque cum ceteris, qui occiderunt Dominum,	5.14 (314.16)
eodem die et ipse migravit ad Dominum,	5.22 (347.29)
laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris, per quem fuerant correcti;	5.22 (348.6)
Eogbert, ut supra commemorauimus, ipso die paschae migravit ad Dominum;	5.23 (349.18)
Paulinus, quondam Eboraci, sed tunc Hrofensis antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5.24 (354.7)
Domini. sed quia isdem Dominus noster Iesus Christus dixerat:	1.27 (51.14)
in euangelio tamen Dominus dicit:	1.27 (57.1)
quod in Sina monte Dominus ad populum locutus	1.27 (59.6)
ubi Dominus per creaturam subditam hominibus loquebatur,	1.27 (59.8)
ad caelestia, cum Dominus uoluerit, regna pertingant.	1.29 (64.19)
Sic Israelitico populo in Aegypto Dominus se quidem innouit;	1.30 (65.29)
'Dominus,' inquit, 'ait: "Tollite iugum meum super uos,	2.2 (82.30)
'Omnes dii gentium daemonia, Dominus autem caelos fecit.'	2.10 (102.14)
si forte mihi Dominus per eius meritum misereri uoluerit."	3.13 (153.22)
memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis,	3.25 (185.24)
neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (186.26)
responsurus sit Dominus, quia nunquam eos nouerit,	3.25 (187.31)
num praeferrī potuit beatissimo apostolorum principi, cui Dominus ait:	3.25 (188.17)
'Ego Dominus uocaui te in iustitia,	3.29 (197.17)
dignusque per omnia, cui Dominus specialiter sua reuelaret arcana,	4.3 (207.30)
'Non legistis, quia "intonuit de caelo Dominus,	4.3 (210.29)
Mouet enim aera Dominus,	4.3 (210.32)
et deitō illi, quia Dominus exaudiuit preces uestras,	4.14 (234.14)
sicut Dominus noster Iesus Christus incarnatus tradidit discipulis suis,	4.17 (239.17)
Et quā uidelicet nocte Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.1)
et quā beatus est, cui in eo facultatem quiescendi Dominus . . . praestare dignabitur.'	4.30 (277.12)
'Possum,' inquam, 'per orationes uestras, si uoluerit Dominus'	5.6 (291.5)
supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.18)
ubi Dominus ad caelos ascendit,	5.17 (318.30)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5.19 (329.12)
'dixerit Dominus ad Moen et Aaron:	5.21 (334.15)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pie reuelationis gaudio discipulis patefecit.	5.21 (336.27)
in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberauit,	5.21 (338.19)
sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas, id est Dominus Iesus,	5.21 (340.14)
ea, quam in capite suo gestabat ille, cui se confidenti Dominus ait:	5.21 (342.28)
cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum praefecit,	5.21 (345.14)
DOMINVS. domine. Incolunem excellentiam uestram gratia superna custodiat, domine fili	1.32 (70.3)
quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?	3.14 (156.17)
'Domine, ecce ignis mihi adpropinquat.'	3.19 (165.32)
'Obsecro, sancte [domine] frater,	uar. 5.21 (344.12)
domini. post consulatum eiusdem domini nostri anno xiii,	1.23 (43.25)
imperante domino [domini] nostro Mauricio Tiberio	uar. 1.24 (44.21)
post consulatum eiusdem domini nostri anno xiii,	1.24 (44.22)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1.28 (62.30)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1.29 (64.23)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1.30 (66.7)

post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1.32 (70.6)
intrauitque quasi nuntium domini sui referens;	2.9 (99.7)
Prædicatoris igitur uestri domini mei apostolicæ memoriæ Gregorii frequenter lectione occupati,	2.17 (119.20)
uestra adquisitio decessorumque uestrorum, quæ per domini Gregorii exordia pullulat,	2.18 (121.8)
domini. quotiens ipsi rerum domini discendæ, docendæ, custodiendæ ueritati operam impendunt.	5.21 (333.20)
dominis. ereptam prædonibus prædām nulla ex parte restituendo dominis,	1.6 (17.16)
Domini carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.25)
dominis. imperantibus dominis nostris Augustis, Heraclo anno xx ^o m ^o r ^o ,	2.18 (122.3)
et susceptus a dominis domus, resedit	3.10 (147.11)
imperantibus dominis piissimis nostris Eogfrido rege Hymbronensium, . . . et Aedilredo	4.17 (239.6)
domino. Domino gloriosissimo atque præcellentissimo filio Aedilberto regi	1.32 (67.24)
Domino excellentissimo atque præcellentissimo filio Eduino regi Anglorum Honorius	2.17 (118.33)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.20)
petiitque et accepit ab eo pretium suæ redemptionis, ac suo domino pro se, ut promiserat, misit.	4.22 (251.28)
Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrið abbas in Domino salutem.	5.21 (333.14)
domino. imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.23 (43.23)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.24 (44.21)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.28 (62.28)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.29 (64.21)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.30 (66.5)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.32 (70.4)
dominorum. cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum præfecit,	5.21 (345.14)
dominum. inuentus est, . . . et ad dominum ipsorum, comitem uidelicet Aedilredi regis, adductus.	4.22 (250.5)
misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere,	5.5 (288.20)
domno. qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5.7 (294.1)
uixit . . . pontificans apostolico uiro domno Sergio papa anno secundo.	5.7 (294.3)
domnus. 'Hic requiescit domnus Augustinus Doruernensis archiepiscopus primus,	2.3 (86.16)
Præceperat enim Theodoro abeunti domnus apostolicus, ut in diocesi sua prouideret,	4.1 (204.7)
DOMNOC. <i>Dunwich, Suffolk.</i>	
Domnec. accepitque sedem episcopatus in ciuitate Domnoc;	2.15 (117.1)
DOMNVS, see DOMINVS.	
DOMO. domabat. corpus senile inter cotidiana ieiunia domabat,	5.12 (310.33)
DOMVNCVLA. domuncula. constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem,	3.19 (168.21)
domunculae. Nam et domunculae, . . . nunc in comensationum, potationum, . . . et ceterarum sunt	
inlecebrarum cubilia conuersæ,	4.25 (265.13)
domunculi. Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus.	4.3 (212.16)
DOMVS. domi. Quod ubi domi nuntiatum est,	1.15 (31.5)
subtraxit se illi profectioni, et remanere domi passus est.	5.9 (298.14)
multisque domique forisq; lactatus nimium per tempora longa periclis,	5.19 (330.24)
domibus. quod consumtis domibus, quæ illic palustri harundine tegebantur.	1.19 (37.12)
"In die primo non erit fermentum in domibus uestris."	5.21 (334.34)
vii diebus fermentatum non inuenietur in domibus uestris."	5.21 (335.24)
domo. ut auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista, et de domo sancta tua.	1.25 (46.27)
qualiter in domo Dei conuersari debuisset.	1.27 (48.22)
ut . . . educeres de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3.29 (197.20)
uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . sindone inuolutum in sublime ferri, elatum uidelicet de domo.	4.9 (222.15)
domorum. et incendia domorum orando restinxerit,	1.19 (37.5)
domu. qui habitare facit unanimes in domu Patris sui.	2.2 (81.30)
præfectumque Lindocolinæ ciuitatis, . . . primum cum domu sua conuertit ad Dominum.	2.16 (117.10)
Consumpta ergo domu flammis,	3.10 (147.20)
Vt apposta ecclesiæ, . . . ardente cetera domu, flammis absumi nequieuit;	3.17 (159.23)
'quia uoluisti te continere a domu perditam et damnati illius, tu in ipsa domu mori habes	3.22 (174.8)
tu in ipsa domu mori habes.'	3.22 (174.9)
et relictâ domu conuiuii egressus esset ad stabula iumentorum,	4.24 (259.19)
Erat ergo pater familiæ . . . religiosam cum domu sua gerens uitam;	5.12 (304.2)
domui. fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesse ualentes	3.10 (147.18)
domum. nusquam ultra domum rediit,	1.12 (25.21)
sicque domum cum triumpho magno reuersa est.	1.12 (26.14)
At ubi hostilis exercitus . . . domum reuersus est,	1.16 (33.7)
sicque domum reuersi sint.	1.20 (38.7)
redire domum potius, quam barbaram, . . . gentem, . . . adire cogitabant,	1.23 (42.25)
Nec mora, Augustinum, . . . domum remittunt,	1.23 (42.31)
Cauerat enim, ne in aliquam domum ad se introirent,	1.25 (45.30)
pontificali functus officio domum suam monasterium facere curauit;	2.1 (74.33)
Nam mox redeuntibus domum nuntius, exercitum . . . colligit	2.12 (110.14)
adueniens unum passerum domum citissime peruolauerit;	2.13 (112.12)
nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est,	2.15 (116.3)
intrauitque in domum, in qua uicani caenantes epulabantur;	3.10 (147.10)
ac singulos domum redire præcepit a loco, qui uocatur Vilfarsedun, id est mons Vilfari,	3.14 (155.12)
celandus in domum comitis Hunualdi,	3.14 (155.17)
ac cupito itinere domum remittet.	3.15 (158.9)
contigit tempore quodam eundem Cedd redire domum,	3.22 (172.30)
omnibus, . . . præcepit, ne domum eius intrarent, neque de cibis acciperent	3.22 (173.31)
et rogatus a comite, intrauit epulaturus domum eius.	3.22 (174.1)
dummodo ille domum rediret.	3.24 (177.18)
Vt Colman uictus domum redierit;	3.26 (189.8)
Finitoque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	3.26 (189.11)
Abiens autem domum Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.15)
Cumque finitis lacrimis, precibus, et uotis domum rediret,	3.27 (193.16)
Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum redire laetantes.	3.30 (200.8)
nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce inpletam esse perspicio,	4.8 (221.15)
ipsa libero pedum incessu domum laeta reuersa est;	4.10 (225.9)
sed reuocato domum Vilfrido primo suo antistite,	4.15 (236.21)
et egressus ad suam domum repedabat.	4.24 (259.18)
ut . . . nonnumquam etiam mense pleno domum non rediret;	4.27 (270.11)
rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est,	4.31 (278.10)
et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.15)
cumque allocutione eius refectioni, et benedictione petita domum rediremus,	5.1 (281.18)
offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet, magis domum reuersus est.	5.2 (284.31)
rogauit comes eum ad prandendum in domum suam ingredi.	5.4 (287.8)
dummodo ille dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere.	5.4 (287.12)
dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5.4 (287.15)

ferorque domum a sociis, ac tacitus tota nocte perduro.	5.6 (290.25)
'Paulo ante,' inquit, 'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	5.13 (312.2)
domumque hanc et exterius obsedit, et intus maxima ex parte residens impleuit.	5.13 (312.10)
Qui cum domum redisset, curauit suos, qui erant in Hii,	5.15 (315.29)
domus. Interior namque domus propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	5.17 (318.32)
domus. et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3.9 (146.16)
et susceptus a dominis domus, resedit	3.10 (147.11)
contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus,	3.10 (147.15)
intraret atrium domus,	3.11 (150.9)
'Mox ut uirgo haec . . . adpropinquauit atrio domus huius,	3.11 (150.19)
destinam illam non, ut antea, deforis in fulcimentum domus adposuerunt,	3.17 (161.2)
quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergendi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.15)
eratque primus ministrorum; et princeps domus eius.	4.3 (208.3)
aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4.23 (257.12)
quae ad ornatum domus Dei pertinent,	5.20 (331.27)
domus. ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus reptae sunt,	3.26 (190.22)
domus. Reuertuntur ergo inopudentes grassatores Hiberni domus,	1.14 (29.23)
neque . . . uel pecunias colligi, uel domus praedirei necesse fuit,	3.26 (190.27)
Cum . . . mansionem angustam circumuallante aggere et domus in ea necessarias, . . . construxisset,	4.28 (221.21)
x ^{da} die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas."	5.21 (334.19)
tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas,	5.21 (336.15)
DONARIVM. donaria. quae sibi a diuitibus donaria pecuniarum largiebantur,	3.5 (136.27)
promisit se ei . . . ornamenta regia uel donaria in pretium pacis largitum,	3.24 (177.17)
'Si paganus,' inquit, 'nescit accipere nostra donaria, offeramus ei, qui nouit,	3.24 (177.26)
donariis. quod . . . Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornant.	3.19 (164.16)
missis pariter apostolico papae donariis, et aureis atque argenteis uasis non paucis.	4.1 (201.18)
DONATIO. donatione. non magno ab ea freto discreta, sed donatione Pictorum,	3.3 (132.32)
Vilfridumque episcopum ducem sibi tineris feri, promissa non parua pecuniarum donatione, rogaret.	4.5 (214.19)
DONATOR. donatori, et donatori omnium de satietate sua gratias referant;	1.30 (65.23)
DONEC. 1.12 (28.11); 1.25 (45.19); 1.26 (47.15); 1.33 (71.1); 2.15 (116.20); 3.2 (129.4); 3.5 (137.17); 3.12 (151.6);	3.12 (151.6);
3.19 (168.17); 3.24 (179.7); 4.1 (203.4); 4.3 (208.24); 4.3 (210.26); 4.9 (222.19); 4.9 (223.3); 4.11 (227.7);	4.11 (227.7);
4.14 (234.10); 4.23 (258.23); 4.25 (263.31); 4.26 (268.15); 4.28 (272.25); 4.29 (275.29); 5.12 (310.19); 5.19 (329.8);	5.19 (329.8);
5.22 (348.8)	
DONO. dona. Dona, Iesu, ut grex pastoris calle sequatur.	5.19 (330.28)
donabantur. donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3.3 (132.20)
Cuncta, quae sibi a regibus uel diuitibus saeculi donabantur,	3.5 (135.27)
donabat. omnia, quae necesse habebat, habundantur ipsi cum sociis suis, quamdiu secum erant, donabat;	5.19 (324.8)
donando. etiam libertate donando humanae iugo eruitus absoluit.	4.13 (232.26)
donante. hostium manus, quos timuisti Domino donante euasisti;	2.12 (110.33)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, salutem posset consequi.	3.2 (130.21)
sed Domino donante proditi iam tunc et uicti sunt.	4.18 (242.9)
donante uno eodemque Domino, qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4.19 (243.21)
ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit.	5.15 (315.15)
donantibus. Susceperunt . . . donantibus Britannis, locum habitationis	1.15 (31.10)
donaret. locum sedis eorum gradui congruum in Doruerni metropoli sua donaret,	1.26 (47.32)
si uitam sibi et uictoriam donaret pugnantibus aduersus regem,	2.9 (99.27)
quin ei, qui tanta sibi beneficia donaret, dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	2.12 (109.11)
simul et XII possessiones praediorum ad construenda monasteria donaret;	3.24 (177.30)
ut donaret ibi locum monasterio construendo	3.24 (179.31)
donari. petierunt in ea sibi quoque sedes et habitationem donari.	1.1 (12.8)
qui inpetrauit a Foete principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.4 (88.28)
donasti. Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5.24 (360.3)
donata. quia modica illa, . . . intercapedo quietis, ad uiri Dei preces nostrae euasione gratia caelitus	5.1 (282.22)
donata est.	1.31 (67.16)
donata. uel accepisti, haec non tibi, sed illis deutes donata,	
alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse donata	4.22 (252.3)
intellexit.	
donatam. Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero	2.13 (113.8)
donatam destruat?	3.24 (178.24)
donatis. donatis insuper XII possessiunculis terrarum,	5.21 (333.20)
donatum. Scimus namque caelitus sanctae ecclesiae donatum,	4.19 (243.16)
donatum. adeo ut Ecgridus promiserit se ei terras ac pecunias multas esse donaturum,	5.15 (317.4)
donatus. Scriptor quoque ipse multis ab ea numeribus donatus patriam remissus est.	3.14 (156.8)
donauerat. Donauerat equum optimum antistiti Aidano,	3.25 (182.35)
unde ei etiam donauerat monasterium XII familiarum	5.6 (290.1)
(fidebam namque equo, quem mihi ipse optimum donauerat),	3.3 (131.4)
donauerit. eidemque in insula Lindisfarnensis sedem episcopatus donauerit.	3.3 (153.10)
si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	4.28 (271.12)
'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	3.7 (139.28)
donauerunt. Donauerunt autem ambo reges eidem episcopo ciuitatem,	2.14 (114.7)
donauit. In qua etiam ciuitate . . . Paulino sedem episcopatus donauit.	3.24 (180.10)
Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pendan,	4.3 (207.4)
cui etiam rex Vulfri donauit terram L familiarum ad construendum monasterium	4.13 (230.17)
in cuius signum adoptionis duas illi provincias donauit,	4.13 (232.6)
Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram	4.13 (232.22)
facultates cum agris et hominibus donauit,	4.22 (251.20)
donauit ei facultatem sese redimendi, si posset.	4.29 (275.8)
sed gaudio gaude, quia, quod rogauius, superna nobis clementia donauit.	5.11 (303.7)
Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo illustri,	5.19 (325.12)
mox donauit terram X familiarum in loco, qui dicitur Stanford,	5.19 (329.12)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5.24 (360.4)
dones. donec etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire,	4.14 (232.30)
DONVM. dona. nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibetur;	1.31 (67.11)
dona. pro cuius conuersione etiam faciendorum signorum dona percepisti.	1.32 (67.17)
Vt Edilberto regi litteras et dona miserit.	1.32 (67.19)
simul et dona in diuersis speciebus perplura;	1.32 (67.28)
ut per eos omnibus, . . . dona suae pietatis impendat.	2.3 (85.27)
qui etiam episcopis utriusque huius ecclesiae dona multa, . . . obtulit;	2.12 (107.28)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (109.14)
'is, qui tibi tanta taliaque dona ueraciter aduentura praedixerit,	2.13 (112.31)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualeat tribuere.	2.15 (116.35)
illam prouinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	

cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.3 (131.13)
Nunquid non habuimus equos uiliores . . . quae ad pauperum dona sufficerent,	3.14 (156.20)
Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4.20 (247.11)
Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4.20 (247.15)
Terra quibus gaudet, dona superna loquar.	4.20 (247.16)
templumque uerendum Aspexit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293.26)
qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat.	5.10 (301.16)
doni. Veniensque mane ad uilicium, qui sibi praeerat, quid doni percepisset, indicauit,	4.24 (260.15)
donis. diuersis donis ditauit,	1.33 (70.20)
dono. Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.16)
unde necesse est, ut de eodem dono caelesti et timendo gaudeas, et gaudendo pertimescas.	1.31 (66.16)
donum. si donum gratiae contradicere posse uideatur.	1.27 (54.19)
Quod in monasterio eius fuerit frater, cui donum canendi sit diuinitus concessum.	4.24 (258.25)
donum. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus:	2.10 (101.30)
sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit.	4.24 (259.9)
quoniam donum Dei existimasti per pecuniam possideri;	5.21 (342.35)
DORCIC , <i>Dorchester, Oxfordshire</i> .	
Dorcic. Donauerunt . . . episcopo ciuitatem, quae uocatur Dorcic,	3.7 (139.30)
DORCICCAESTRAE , <i>Dorchester, Oxfordshire</i> .	
Dorciccaestrae. de secundo breuiter intimandum, quod in episcopatum Dorciccaestrae fuerit ordinatus:	4.23 (254.27)
DORMIO . dormiens. Vir autem cum propria coniuge dormiens,	1.27 (57.14)
Hic est sensus, non autem ordo ipse uerborum, quae dormiens ille canebat;	4.24 (260.7)
Exurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	4.24 (260.11)
dormientem. Cumque . . . domum rediret, inuenit sodalem dormientem;	3.27 (193.17)
dormienti. inuenerunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum compagibus multo dormienti quam mortuo similis;	4.30 (276.20)
dormienti. etsi dormienti corpore, nihil meminit uidisse,	1.27 (60.24)
dormientis. ex qua re accedat menti dormientis;	1.27 (60.3)
si tamen dormientis mentem turpi imaginatione non concusserit.	1.27 (60.19)
Sin uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur insulso dormientis,	1.27 (60.26)
dormientis. uidique eleuatum de tumulo, . . . corpus sacrae Deo uirginis quasi dormientis simile	4.19 (245.31)
dormierunt. ex quibus aliquanti iam dormierunt in Domino.	5.11 (303.18)
dormire. intrauit cubiculum, quod dormire disponebat,	2.12 (108.2)
DORMITORIVM . dormitorio. Haec tunc in dormitorio sororum pausans, audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4.23 (257.8)
DORSVM . dorso. Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso, sed pedum incessu uectus,	3.5 (135.29)
Bethleem ciuitas David in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato,	5.16 (317.12)
DORVBREVIS CIVITAS , <i>Rochester</i> ; see HROFÆSCÆSTRÆ .	
Dorubreui ciuitate. Iustum . . . Augustinus episcopum ordinauit in ciuitate Dorubreui, quam gens Anglorum . . . Hrofæscæstræ cognominat.	2.3 (85.22)
DORVVENTIO AMNIS , <i>the Derwent in Yorkshire</i> ; see DERVVENTIO .	
Doruuentionem amnem. Ostenditur autem locus ille . . . non longe ab Eburaco ad orientem, ultra amnem Doruuentionem,	2.13 (113.22)
DORVVERNENSIS , <i>e, of Canterbury</i> ; see DORVVERNIS .	
Doruuernensis. Honorius, qui iusto in episcopatum Doruuernensis ecclesiae successit,	2.18 (120.6)
Doruuernensi. Doruuernensi ecclesiae episcopus quaerebatur, ordinabatur, mittebatur,	4.2 (205.32)
Doruuernensi. Dedit ergo eis mansionem in ciuitate Doruuernensi,	1.25 (46.19)
Doruuernensis. 'Hic requebit dominus Augustinus Doruuernensis archiepiscopus primus,	2.3 (86.16)
cum Doruuernensis uel Eburacensis antistes de hac uita transierit,	2.18 (120.16)
Doruuernensis. tempore quodam ciuitas Doruuernensis . . . coepit flammis consumi;	2.7 (94.15)
Doruuernensis. huius ecclesiae dona multa, sicut et Doruuernensis, obulit;	2.3 (85.28)
Mellitus. . . sedem Doruuernensis ecclesiae tertius ab Augustino suscepit.	2.7 (94.1)
quintus ab Augustino Doruuernensis ecclesiae consecratus est antistes.	2.18 (120.12)
rogauerunt Theodorum, tunc archiepiscopum Doruuernensis ecclesiae, . . . antistitem consecrari;	3.7 (141.28)
electus est archiepiscopus cathedra Doruuernensis sextus Deusdedit	3.20 (169.13)
Deusdedit vi ^{us} ecclesiae Doruuernensis episcopus obit pridie Idum Iuliarum;	4.1 (201.7)
ego quidem Theodorus, . . . ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae episcopus,	4.5 (215.5)
Anno eodem Tatini consecratus archiepiscopus nonus Doruuernensis ecclesiae,	5.24 (356.18)
Doruuernensium. in qua et ipsius Augustini, et omnium episcoporum Doruuernensium, . . . poni corpora possent,	1.33 (70.21)
in qua omnium episcoporum Doruuernensium sunt corpora deposita;	5.8 (294.25)
DORVVERNIS , <i>e, of Canterbury</i> ; see DORVVERNENSIS .	
Doruuerni. locum sedis eorum gradui congruum in Doruuerni metropoli sua donaret,	1.26 (47.32)
Distat autem a Doruuerni milibus passuum ferme xxiii ad occidentem,	2.3 (85.24)
Consecratus est autem in Doruuerni ciuitate a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Inualdo Lundoniensi,	5.23 (350.4)
Doruuernis. praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruuernis.	4.17 (239.13)
DRACO . dracones. 'in cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriretur uiror calami et iunci,'	3.23 (175.17)
DRYTHELM (fl. 696), <i>a Northumbrian householder whose vision of the other world led him to enter the monastery of Melrose</i> .	
Drythelme. 'Mirum, frater Drythelme,' . . . 'quod tantam frigiditatem asperitatem ulla ratione tolerare praueales.'	5.12 (310.24)
DVBETAS . dubietate. et regnum sine fine . . . futurum sine ulla dubietate promitteret,	1.25 (45.17)
absque ulla dubietate peccatis.	3.25 (188.11)
Cui ego absque ulla me hoc dubietate scire respondi,	5.6 (291.11)
in hac absque ulla dubietate, quia primi mensis est, . . . celebrare debere noscendum est.	5.21 (339.12)
DVBITATIO . dubitatione. absque ulla dubietate [dubitatione] peccatis.	3.25 (188.11)
DVBITO . dubitabant. per quam se ad uitam animae perpetuam non dubitabant esse transituros.	4.16 (238.7)
dubitandi. occasionem dubitandi subtraham,	Praef. (6.3)
dubitandum. de quo dubitandum non crediderim, quin intercessionibus, . . . sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	3.23 (177.4)
dubitans. quos ipse sanctos esse non dubitans,	3.25 (187.9)
dubitare. ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat, quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae pateat ingressus.	4.9 (222.28)
dubitauit. At Aeduini constantior interrogando factus, non dubitauit promittere,	2.12 (109.10)
dubito. nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuam animae mortem rapiendum,	3.13 (153.4)
DVBIVM . dubio. quae sine dubio diuinitatis instinctu . . . uocabatur,	1.7 (20.8)
ad haec procul dubio minor redit.	2.1 (74.23)
Quem statueret patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.20)
dubium. Nec dubium remansit cogitanti de uisione,	4.9 (222.20)
dubium. ut ubi res ueniret in dubium,	1.1 (12.15)

sicut mihimet sciscitanti, cum hoc, an ita esset, quibusdam uenisset in dubium,	4.19 (243.13)
DVBIVS, a, um. dubii. quo defuncto, regnum illud aliquid temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.15)
dubios. in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.4 (134.21)
dubium. quam te bene nosse dubium non est,	1.27 (48.20)
omnia abscondere impossibile esse non dubium est,	1.30 (65.27)
ut nulli esset dubium, quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura . . . monstraret.	4.7 (220.12)
dubius. Cuius ordinem miraculi non quilibet dubius relator, . . . narrauit.	3.15 (158.23)
DVCATVS. ducatum. qui etiam uiuente Aedilbercto eidem suae genti ducatum praebebat,	2.5 (89.19)
DVCATESIMVS OCTOGESIMVS QVINTVS, a, um. ducentesimo octogesimo quinto. Hic est . . . status Britanniae, anno aduentus Anglorum in Britanniam circiter ducentesimo octogesimo quinto.	5.23 (351.25)
DVCATESIMVS OCTOGESIMVS SEXTVS, a, um. CCLXXXVI. Anno incarnationis dominicae CCLXXXVI	1.6 (17.8)
DVCENTI, ae, a. ducentorum. et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.17 (240.6)
CC. quia non solum per istos CC annos abolita est,	2.19 (123.30)
CC. latitudinis habet milia CC,	1.1 (9.6)
DVCENTI QVINQVAGINTA. ducentas quinquaginta. inter quos, seruos et ancillas ducentos [ducentas] quinquaginta;	uar. 4.13 (232.24)
ducentos quinquaginta. inter quos, seruos et ancillas ducentos quinquaginta;	4.13 (232.24)
DVCO. ducebant. iussus est ab angelis, qui eum ducebant, respicere, in mundum.	3.19 (165.17)
ducebantur. Cumque uenisset carrum, in quo eadem ossa ducebantur,	3.11 (148.10)
ducebat. Theobald . . . cum omni illo, quem ipse ducebat, exercitu peremptus est.	1.34 (71.27)
quae . . . animam . . . ad aeterna patriae caelestia gaudia ducebat.	3.8 (143.28)
uerum solus in oratione persistens noctem ducebat peruiilem,	5.6 (290.31)
"Lucidus," inquit, "aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat.	5.12 (304.29)
ut nihil praeter ipsas aspicerem, excepta dumtaxat specie et ueste eius, qui me ducebat.	5.12 (305.25)
"Ille autem, qui adueniens eos fugauit, erat ipse, qui me ante ducebat;	5.12 (307.5)
ducens. genus a proauis non solum nobile, sed et religiosum ducens.	2.1 (73.21)
qui esset ritus et unde originem ducens ille, quem ipse sequeretur.	3.25 (184.1)
Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4.25 (283.2)
hoc ipsum quoque orationis loco ducens, si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.28 (273.23)
qui, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum uisitare, . . . solebat.	4.29 (274.14)
ducentem. me ducentem in lege peccati, quae est in membris meis, . . .	1.27 (61.27)
ducentibus. ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	4.3 (210.6)
uidit animam . . . comitantibus ac ducentibus angelis, ad caelum ferri.	4.23 (257.15)
ducere. qui apud eos anachoreticam ducere uitam solebat,	2.2 (82.26)
cupiens pro Domino, . . . peregrinam ducere uitam,	3.19 (163.27)
desiderans, . . . in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4.23 (253.6)
Egbert, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5.9 (296.8)
qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit.	5.12 (307.6)
duceret. pro aeterna patria duceret uitam,	3.13 (152.17)
cumque me in luce aperta duceret,	5.12 (307.8)
Cumque inter choros felicitum incolarum medios me duceret,	5.12 (307.25)
duceretur. Cumque ad mortem duceretur,	1.7 (20.4)
sed nec ab illo, nec cum illic duceretur, ullatenus potuit alligari.	4.22 (251.16)
ducimus. cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	3.19 (165.29)
ducit. Christianae pietatis, quae ad regnum perenne ducit,	4.14 (234.27)
ducite. "Verum dicitis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite."	5.13 (312.23)
ductura. quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura uel susceptura in caelis, . . . monstraret.	4.7 (220.13)
ductus. ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.7 (292.31)
Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore fecit,	5.19 (330.10)
Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem,	5.19 (322.10)
duxerat. filius Aedilfridi, qui de illa prouincia generis et regni originem duxerat.	3.1 (127.11)
Repudiata enim sorore Pendan regis Merciorum, quam duxerat, aliam duxerat, uxorem;	3.7 (140.11)
quoniam de prouincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, . . . carnis originem duxerat.	4.19 (246.35)
secessit Hiberniam, unde originem duxerat,	4.25 (264.31)
Cudberctum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat.	4.27 (268.28)
duxerit. Vt Egbert, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3.27 (191.27)
duxerunt. inponentes eam carro, duxerunt ad locum, ibidemque deposuerunt.	3.9 (146.19)
inuitum monasterio eruentes duxerunt in certamen,	3.18 (163.6)
duximus. quae etiam huc historiae nostrae commodum duximus.	1.27 (48.13)
Haec . . . historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportuim duximus.	2.1 (81.6)
Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus.	2.18 (120.23)
sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuius, referre satis duximus.	3.9 (145.28)
quod et nos in hac historia ponere multis commodum duximus.	3.19 (165.15)
e quibus unum, . . . memoriae mandare commodum duximus.	4.14 (233.5)
in hac historia quaedam, quae nos nuper audire contigit, superadicere commodum duximus.	4.30 (277.29)
e quibus aliqua memoriae tradere commodum duximus.	5.2 (283.6)
duxisse. a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.9 (296.14)
duxisset. cum temere exercitum ad uastandam Britaniam prouinciam duxisset,	4.26 (266.27)
duxit. Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit.	1.5 (17.3)
de cuius stirpe multarum prouinciarum regum genus originem duxit.	1.15 (32.3)
noctem illam quietissimam duxit;	3.11 (150.23)
Duxit autem uitam in magna humilitatis,	3.27 (193.32)
in monachica districtione uitam . . . plurimo annorum tempore duxit;	4.26 (267.28)
neque ad diem obitus sui, uitam duxit in pace.	5.19 (330.1)
DVCTOR. ductor. priusquam hoc sacrae crucis uexillum nouis militiae ductor, . . . statueret.	3.2 (130.7)
eisdemque contra patriam et patrum suum pugnaturs ductor exstiterat,	3.24 (178.9)
Respondit cogitationi meae ductor, qui me praecedebat.	5.12 (305.17)
Quo cum perductus essem, repente ductor meus disparuit,	5.12 (305.30)
cum nos intraturos sperarem, repente ductor substituit;	5.12 (308.5)
ductorem. Nec tamen aliquid ductorem meum rogare audebam;	5.12 (309.13)
ductores, qui sibi in tota utraque uisione ductores adfuerunt,	3.19 (166.6)
DVDVM. 1.10 (24.1); 1.10 (24.11); 2.1 (73.12); 2.1 (78.11); 3.18 (162.16); 3.22 (171.17); 4.3 (211.17); 5.4 (287.25); 5.17 (319.32); 5.21 (341.8).	
DVLCEO. dulcedine. et ipsa, qua uenerat, uia ad caelos usque cum ineffabili dulcedine reuerti	4.3 (208.31)
Item de . . . dulcedine regni caelestis multa carmina faciebat;	4.24 (261.7)
dulcedinem. mirantes . . . dulcedinem doctrinae eorum caelestis.	1.26 (47.9)
dulcedine. ad caelos usque cum ineffabili dulcedine [dulcedine] reuerti.	uar. 4.3 (208.31)

DVLCS , e. dulce, semper aut disce e, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (357.14)
dulcibus , donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris,	4.28 (272.26)
dulcis , ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5.12 (308.34)
DVLCSNVVS , a, um. dulcisono . Spona hymno exultas et noua dulcisono.	4.20 (248.32)
dulcisono . Et noua dulcisono modularis carmina plectro,	4.20 (248.31)
DVLCSISSIMVS , a, um. dulcissimam , in qua etiam uocem cantantium dulcissimam audiui;	5.12 (307.32)
dulcissimum , ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, ... in carmen dulcissimum conuertebat,	4.24 (260.32)
DVLCTER , ita illum dilectio uestra, sicut decet, affectuose dulciterque suscipiat,	1.28 (62.16)
cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5.24 (360.4)
DVM , 1.2 (13.23); 1.2 (14.5); 1.7 (18.15); 1.7 (20.24); 1.17 (34.33); 1.17 (35.33); 1.19 (37.7); 1.19 (37.10); 1.26 (47.11);	
1.27 (51.17); 1.27 (52.21); 1.27 (55.2); 1.27 (55.11); 1.27 (55.18); 1.27 (56.25); 1.27 (58.16); 1.30 (65.12);	
1.30 (65.24); 1.31 (66.23); 2.1 (74.25); 2.1 (74.34); 2.1 (77.9); 2.1 (80.29); 2.4 (87.28); 2.8 (95.22); 2.8 (95.29);	
2.10 (103.13); 2.17 (119.6); 2.17 (119.30); 2.20 (126.17); 3.1 (128.2); 3.2 (130.13); 3.2 (130.27); 3.8 (144.1);	
3.9 (145.24); 3.9 (146.14); 3.14 (157.2); 3.14 (157.3); 3.14 (157.6); 3.16 (159.8); 3.18 (162.17); 3.18 (162.29);	
3.18 (163.2); 3.18 (163.9); 3.19 (163.23); 3.19 (168.18); 3.29 (198.3); 4.2 (205.5); 4.3 (208.27); 4.3 (212.2);	
4.3 (212.10); 4.9 (223.5); 4.9 (223.16); 4.10 (224.26); 4.11 (225.30); 4.11 (226.15); 4.11 (226.16); 4.19 (245.17);	
4.19 (246.11); 4.22 (250.4); 4.22 (251.2); 4.22 (251.9); 4.23 (256.5); 4.23 (257.14); 4.24 (259.19); 4.25 (264.13);	
4.28 (271.26); 4.28 (271.31); 4.28 (272.6); 4.28 (272.27); 4.29 (274.19); 4.29 (275.27); 4.30 (276.16); 5.3 (286.11);	
5.3 (286.12); 5.4 (287.15); 5.6 (290.7); 5.6 (290.11); 5.11 (301.26); 5.13 (313.7); 5.21 (342.9).	
DVMmodo , dummodo hostis imminens longius arceretur,	1.12 (26.6)
dummodo ille domum rediret,	3.24 (177.18)
quicuq; mihi inposueris agendum, dummodo saluus fiam in die Domini, totum facile feram,	4.25 (263.25)
dummodo ille dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere,	5.4 (287.12)
DVMtaxat , latitudinis habet milia cc, exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promonteriorum tractibus,	1.1 (9.7)
excepto dumtaxat hoc, quod diuinae erat religionis ignarus.	1.34 (71.13)
ut nihil praeter ipas aspicere, excepta dumtaxat specie et ueste eius, qui me ducebat.	5.12 (305.25)
in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5.21 (333.9)
DVNTAXAT , ita dumtaxat, ut, ... ipse quoque xii episcopos ordinet,	1.29 (63.31)
DVO , ae, o. duabus , subito duabus gentibus transmarinis, ... multos stupet	1.12 (25.23)
cum quibus de duabus ultimis oceani insulis, ... pugnant,	3.25 (184.30)
ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, aliquando duabus uel tribus, ... domum non rediret;	4.27 (270.10)
ac uersum in tumorem adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.3 (285.18)
apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	5.23 (349.13)
duae , e quibus duae in lege Mosi diuinitus statutae,	5.21 (334.2)
apparuerunt cometae duae circa solem,	5.23 (349.5)
duarum , uel duarum sororum filius et filia misceantur.	1.27 (50.31)
duas , oppidum Cassobellauni inter duas paludes situm,	1.2 (14.27)
nam in has duas provincias gens Nordanhymbrorum antiquitus diuisa erat,	3.1 (127.8)
diuidensque in duas parochias prouinciam,	3.7 (140.31)
in cuius signum adoptionis duas illi provincias donauit.	4.13 (320.17)
Quo defuncto, episcopatum prouinciae illius in duas parochias diuisus est.	5.18 (320.24)
duo , Duces fuisse perhibentur ... duo fratres Hengist et Horsa;	1.15 (31.30)
Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (50.20)
Erant autem duo germani fratres, qui hoc facinus patrarunt;	3.22 (173.18)
et duo ex eis etiam summi sacerdotii gradu functi sunt.	3.23 (176.23)
Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum,	3.27 (192.19)
duo sunt pro illo, Aecci et Baduini, electi et consecrati episcopi;	4.5 (217.31)
rogauit, ne plures eo moriente quam ipse episcopus et duo sui ministri adessent.	4.11 (226.14)
et duo in locum eius substituti episcopi,	4.12 (229.3)
cuius regii duo pueri statim post acceptum baptismum sint interemti.	4.16 (236.25)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.19)
Horum secuti exempla duo quidam presbyteri de natione Anglorum, ... uenerunt ad prouinciam	5.10 (299.15)
'Paulo autem,' inquit, 'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	5.13 (312.2)
surgentes quoque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeris, percuesserunt me,	5.13 (312.24)
duo , Sed quia scriptum est: 'Erunt duo in carne una,'	1.27 (51.6)
Scriptum namque est: 'Erunt duo in carne una,'	2.11 (105.20)
duo , nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque subuersa sunt.	1.3 (15.31)
inter haec oriuntur duo genera funerum,	1.13 (28.29)
Petrus et Paulus, qui ut duo luminaria caeli inluminant mundum,	3.29 (197.28)
duo , hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	1.12 (26.12)
Fecerunt autem eum inter duo freta uel sinus,	1.12 (26.18)
et duo pallia utrorumque metropolitanoarum, ... direximus,	2.17 (119.29)
sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuius, referre satis duximus.	3.9 (145.27)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scotia, ... fecerit.	4.4 (213.1)
duo praecleara monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	4.6 (218.26)
'fecit Deus duo magna luminaria;	5.21 (339.16)
duobus , Paucitas enim sacerdotum cogebat unum antistitem duobus populis praefici.	3.21 (171.5)
duobus , duobus sinibus maris interiacentibus,	1.12 (25.27)
quas in duobus codicibus aequa sorte distinxit.	2.1 (76.21)
intrabat cum uno clerico aut duobus;	3.5 (136.15)
uocatis ad se in ministerium ordinationis alii duobus episcopis.	3.22 (173.1)
adsumtis in societatem ordinationis duobus de Prettonum gente episcopis,	3.28 (195.12)
qui cum in illa prouincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4.3 (207.15)
et, cum duobus annis hoc tenuisset, tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.12 (228.2)
Duobus autem annis in episcopatu peractis repetit insulam ac monasterium suum.	4.29 (274.3)
'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Farne,	5.1 (281.15)
cum genti suae duobus annis strenuissime praeesset.	5.7 (292.13)
Fresiam perueniens, duobus annis continuus genti illi ... uerbum salutis praedicabat.	5.9 (298.19)
Historiam abbatum monasterii huius, ... Benedicti, Ceolfredi, et Huuetberti in libellis duobus.	5.24 (359.14)
duobus , et duobus tantum in locis est transmeabilis;	1.25 (45.8)
Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab urbe procul abest, morabatur.	3.16 (159.10)
duorum , seu duorum fratrum germanorum, ... filius et filia misceantur.	1.27 (50.30)
omnium sunt corpora tumulata praeter duorum tantummodo, id est Theodori et Bertualdi,	2.3 (86.8)
addiderunt longitudini sarcophagi quasi duorum mensuram digitorum.	4.11 (227.3)
quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.25)
duorum , Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbercurnig	1.12 (26.24)
non longe a monasterio nostro, id est duum [duorum] ferme milium spatio separata;	uar. 5.4 (287.1)
duos , Reliquit duos filios, Bassianum et Getam;	1.5 (17.4)
Augustinus ... ordinauit duos episcopos, Mellitum uidelicet et Iustum;	2.3 (85.5)
qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit;	3.14 (154.17)

Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignium se periculo defendere.	3.19 (166.7)
et rexit ecclesiam annos viiii, menses iiii et duos dies;	3.20 (169.18)
Erant inter hos duo [duos] iuuenes magnae indolis	uar. 3.27 (192.19)
ex quo usque hodie provincia illa duos habere solet episcopos.	4.5 (217.33)
horum numero duos addidit antistes,	4.12 (229.22)
duum. 'Villa erat comitis cuiusdam, . . . non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium	5.4 (287.1)
spatio separata;	uar. 5.24 (357.26)
II. 'In principium Genesis, . . . libros iiii [ii].	5.24 (358.2)
De aedificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii.	uar. 5.24 (358.12)
In librum beati patris Tobiae . . . librum i [libros ii].	5.24 (358.21)
Omeliarum euangelii libros ii.	5.24 (358.25)
In Actus apostolorum libros ii.	1.3 (15.25)
DVODECIM. XII. ab austro in boream xii,	1.12 (27.23)
viii pedes latum, et xii altum	1.29 (63.25)
ita ut per loca singula xii episcopos ordines,	uar. 1.29 (63.32)
ut, . . . ipse quoque xii episcopos ordinet,	2.9 (99.32)
quae baptizata est . . . cum xi [xii] aliis de familia eius.	3.1 (128.8)
tandem Eanfridum inconsulte ad se cum xii lectis militibus postulandae pacis gratia uenien-	3.22 (172.18)
tem, . . . damnavit.	3.24 (177.29)
Est enim iuxta murum, . . . xii milibus passuum a mari orientali secreta.	3.24 (178.25)
simul et xii possessiones praediorum ad construenda monasteria donaret;	3.26 (190.10)
donatis insuper xii possessionunculis terrarum,	4.9 (223.8)
eo quod esset idem Eata unus de xii pueris Aidani,	4.19 (243.11)
post dies xii et ipsaeducta ex carne temporales afflictiones aeterna mercede mutauit.	4.26 (268.9)
cuius consortio cum xii annis uteretur,	5.1 (282.23)
cum post Ecgbertum fratrem suum, qui viiii annis regnauerat, ipse xii annis regnasset.	5.10 (299.6)
Mansit autem idem uir in insula Farne xii annis,	5.16 (318.2)
Qui cum illo aduenissent, erant autem numero xii,	5.16 (318.16)
cincta parietibus, xii columnis sustentatur,	5.20 (331.31)
ubi die noctuque xii lampades ardent,	5.24 (353.7)
Cantantorem quoque egregium, . . . ad se suosque instituendos accersit, ac per annos xii tenuit;	5.24 (353.30)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhybrorum prosapia originem tenet, et xii annis in regno	5.24 (358.6)
permansit.	2.9 (98.18)
Eanfrid, filia Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	2.9 (99.32)
In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati	5.21 (339.5)
Hieronimi excerptas.	5.24 (353.3)
DVODECIMVS, a, um. XII. sub die xii Kalendarum Augustarum,	3.14 (167.15)
Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxonum, sub die xii Kalendarum Maiarum, indictione ii;	5.7 (292.26)
Aequinoctium . . . xii Kalendarum Aprilium die prouenire consuevit,	5.8 (294.20)
eclipsis solis facta xii. Kalendas Iulias,	3.9 (145.11)
XII ^o . Aidan non plus quam xii ^o post occisionem regis, . . . die, . . . a Domino praemia recepit.	2.20 (124.24)
langore correptus, xii ^o . Kalendarum Maiarum die solutus a carne, . . . est	4.5 (214.14)
DVODENONAGINTA. LXXXVIII. Theodorus . . . senex et plenus dierum, id est annorum LXXXVIII,	1.1 (10.27)
defunctus est;	3.14 (154.8)
DVODEQVADRAGESIMVS, a, um. XXXVIII. occisus est, . . . anno aetatis suae xxxviii,	1.28 (62.30)
DVODEQVINQVAGINTA. XL et VIII. occisus est .Eduini . . . cum esset annorum xl et viii;	1.29 (64.23)
DVODESEXAGESIMVS, a, um. LVIII ^o . qua et mortuus est anno aetatis suae lviii ^o .	1.30 (66.7)
DVODETRIGINTA. XX et VIII. Erat et ciuitatibus quondam xx et viii nobilissimis insignita.	1.32 (70.6)
XXVIII. et per annos xxviii laboriosissime tenuit,	uar. Cont. (361.6)
DVODEVICESIMVS, a, um. XVIII. post consulatum eiusdem domini anno xviii,	5.1 (282.28)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	1.1 (11.5)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	4.21 (249.6)
post consulatum eiusdem domini anno xviii,	4.28 (272.16)
Anno dcccxxxiii, eclipsis facta est solis xviii [xviii], Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	4.17 (319.17)
DVODEVIGINTI. XVIII. qui post fratrem suum Ecgrifidum genti Nordanhybrorum x et viii [xviii]	5.12 (304.24)
annis praefuit.	3.5 (137.8)
X et VIII. id est horarum x et viii;	4.28 (271.25)
occisus est Aelfuini frater regis Ecgrifidi, iuuenis circiter x et viii annorum,	2.11 (105.30)
DVPLEX. duplex. congregata synodo . . . in loco, qui dicitur Aduifrydi, quod significat 'ad duplex uadum,	2.1 (77.11)
duplicem. Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet.	1.21 (40.21)
DVRIOR, ius. durior. 'Videtur mihi, frater, quia durior iusto inductis auditoribus fuisti,	4.21 (249.18)
DVRISIMVS, a, um. durissima. erat autem tellus durissima et saxosa,	4.19 (243.25)
DVRTITA. duritiam. et summis conatibus duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum in-	5.12 (304.24)
sinuatione mollire	3.5 (137.8)
DVRIVS. quo malis praesentibus durius deprimebatur,	1.30 (65.26)
DVRO. durantem. Recognoscunt populum in ea, quia reliquerat, credulitate durantem;	5.22 (347.18)
durantur. Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	1.1 (12.20)
durauerit. signum diuini miraculi, . . . indicio est, quia uiriliter corrupta durauerit.	1.1 (12.22)
durauit. et ibi usque ad diem mortis in tanta mentis et corporis contritione durauit.	1.2 (14.13)
DVRVS, a, um. durae. eo quod essent homines indomabiles, et durae ac barbarae mentis.	1.2 (14.24)
duris. duris mentibus simul omnia abscidere impossibile esse	1.16 (33.4)
DVYNCHAD (fl. 716), Abbot of Iona.	1.16 (33.11)
Duunchado. Susceperunt autem Hiienses monachi . . . ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado,	1.16 (33.15)
post annos circiter LXXX,	2.20 (125.31)
DVX. duce, qui duce Reuda de Hibernia progressi,	3.16 (158.30)
a quo uidelicet duce usque hodie Dalreudini uocantur,	3.18 (163.1)
Cassobellauno duce immensa hostium multitudo consererat,	3.18 (163.7)
Trinouantum firmissima ciuitas cum Androgio duce, . . . Caesari sese dedit.	3.18 (163.18)
duce Ambrosio, Romano homine,	3.24 (178.4)
Vtebantur eo tempore duce Ambrosio Aureliano,	4.18 (241.3)
Hoc ergo duce uires capessunt Brettones,	4.26 (266.16)
Venit autem illud duce Basso milite regis .Eduini fortissimo,	5.19 (324.17)
exercitus Penda duce Nordanhybrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	1.20 (38.30)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	4.5 (214.18)
sperantes . . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari.	
qui et ipse postea ab eodem pagano Merciorum duce, . . . occisus est.	
qui et Osui rex cum Alchfrido filio, . . . Christo duce confusus, occurrit.	
qui nuper uenerat a Roma . . . duce reuerentissimo abbate Biscopo cognomine Benedicto,	
Ecgrifd . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bereto, uastauit misere gentem innoxiam,	
Quibus auditis antistes misit eum Romam, dato duce itineris,	
ducem. Germanus ducem se proeli proficitur,	
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, . . . rogaret.	

diuertentes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt;	5.10 (299.6)
hunc tempore belli ducem omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.10 (300.2)
duces. Duces fuisse perhibentur eorum primi duo fratres Hengist et Horsa;	1.15 (31.29)
duces regii xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3.24 (178.12)
rebellarunt aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum,	3.24 (180.19)
duces. episcopus, . . . primos prouinciae duces ac milites sacrosancto fonte albebat;	4.13 (230.21)
ducibus. ipse rex suis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3.3 (132.11)
ducibus. Itaque apostolicis ducibus Christus militabat in castris.	1.20 (38.14)
quale cum te residente ad caenam cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali,	2.13 (112.8)
maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.5)
siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	3.24 (178.1)
sed mox expulsus est a ducibus regis, Berethno et Andhuno,	4.15 (236.13)
nuntiavit matrem . . . ducibus angelis, ad aeternae limina lucis . . . ascendisse.	4.23 (257.25)
dux. et casu dux ipse uel pontifex fractus corpore,	1.17 (34.17)
Quo in loco nouum conponit exercitum ipse dux agminis.	1.20 (39.3)
infandum Brettonum dux cum immensis illis copiis, . . . interemptus est	3.1 (128.19)
Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperiit,	5.10 (301.11)
Anno dcccviij, Beretred dux regius Nordanhymbrorum a Pictis interfectus.	5.24 (355.18)

E

E, omitted.

EABAE (fl. 681), Queen of the South Saxons.	
Eabae. Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huicicorum prouincia fuerat baptizata.	4.13 (230.25)
EADBALD (d. 640), King of Kent; son of Ethelbert.	
Adulualdi. Suscepit namque apicibus filii nostri Adulualdi regis,	2.8 (96.9)
Aeodbaldo. Aeodbaldo regnante migravit ad caelos,	2.7 (95.4)
Huius consortium cum primo ipse missis precis a fratre eius Aeodbaldo, . . . peteret;	2.9 (97.26)
Aeodbaldum. Vt . . . Laurentius Aeodbaldum regem ad Christum conuerterit,	2.6 (92.11)
Audubaldi. Quae enim in gloriosi filii nostri Audubaldi regis . . . clementia Redemptoris fuerit operata,	2.10 (101.27)
qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntians peruenit,	2.11 (104.30)
Eadbald. cum filius eius Eadbald regni gubernacula suscepisset,	2.5 (90.25)
Eadbald rex Cantuariorum transiens ex hac uita,	3.8 (142.3)
Anno dclx, Eadbald rex Cantuariorum obiit.	5.24 (354.3)
Eadbaldi, quos postea mater metu Eadbaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2.20 (126.3)
curam illius praefatus Paulinus inuitatione Honorii antistitis et Eadbaldi regis suscepit	2.20 (126.17)
Eadbald. atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbald multum honorifice susceptus est.	2.20 (125.30)
EADBERCT (d. 698), Bishop of Lindisfarne.	
Eadberct. episcopus loci ipsius Eadberct ablata harundine, plumbi lamminis eam totam, . . . cooperire curauit.	3.25 (181.11)
Ordinatus est autem post haec Eadberct uir scientia scripturarum diuinarum . . . insignis;	4.29 (275.31)
Deo dilectus antistes Eadberct morbo correptus est acerbio,	4.30 (277.18)
Eadbercto. Quod dum sibi placuisse Eadbercto antistiti suo referent,	4.30 (276.16)
EADBERCT, one of three Mercian chiefs who in 658 rebelled against Oswy and placed Wulfhere on the Mercian throne.	
Eadberct. rebellantur aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum, Immin, et Eafa, et Eadberct,	3.24 (180.20)
EADBERCT (fl. 700), Abbot of Selsey, and later first Bishop of the South Saxons.	
Eadberct. consecratusque est eis primus antistes Eadberct, qui erat abbas monasterii . . . Vilfridi	5.18 (321.19)
Eadbertum. Vt Australes Saxones episcopos acceperint Eadbertum et Eallan,	5.18 (320.1)
EADBERCT (fl. 725), King of Kent, son of Wictred.	
Eadbertum. et regni, . . . filios tres, Aedilberctum, Eadbertum, et Alricum, reliquit heredes.	5.23 (348.19)
EADFRID (fl. 627), one of the two sons of King Edwin of Northumbria by his first wife, Quenbura of Mercia.	
Eadfrid. in quibus erant Osfrid et Eadfrid filii regis Aeduini,	2.14 (114.21)
alter Eadfrid necessitate cogente ad Pendam regem transfugit,	2.20 (124.27)
EADGAR (fl. 706), Bishop of Lindsey.	
Eadgarum. hunc primum . . . accepit praesulem, II Edilui, III Eadgarum, IIII Cyniberctum,	4.12 (229.15)
EADGYD (d. 664), a nun of Barking.	
Eadgyd. proprio eam nomine quasi praesentem alloquens, Eadgyd, Eadgyd, Eadgyd;	4.8 (221.1)
proprio eam nomine quasi praesentem alloquens, Eadgyd, Eadgyd, Eadgyd;	4.8 (221.2)
EADHAE, Bishop of Lindsey, 678, and later of Ripon.	
Eadhaed. Cum quibus et Eadhaed in prouinciam Lindisfarorum, . . . ordinatur episcopus.	4.12 (229.10)
Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4.12 (229.20)
Eadhaedum. Eadhaedum de Lindisfar reuersum, . . . Hrypensi ecclesiae praefecit.	4.12 (229.26)
Misitque cum eo rex presbyterum suum uocabulo Eadhaedum, qui . . . Hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3.28 (195.4)
Habebat enim ante Eadhaedum antistitem Sexulfum,	4.12 (229.16)
Eadhaeth. et pro eo Bosa, Eata, et Eadhaeth consecrati antistites.	5.24 (355.4)
EAFa, one of three Mercian chiefs who in 658 rebelled against Oswy and placed Wulfhere on the Mercian throne.	
Eafa. rebellantur aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum, Immin, et Eafa, et Eadberct,	3.24 (180.20)
EALLA, see EOLLA.	
EANFLED (b. 626), Queen of Northumbria; daughter of Edwin, and first Northumbrian to be baptized, 626; married to Oswy of Northumbria in 643; abbess of Whitby, c. 685.	
Eanfled. pepererat regina filiam regi, cui nomen Eanfled.	2.9 (99.19)
Eanfled. In quo monasterio . . . mater eius Eanfled, et pater matris eius Aeduini, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.10)
Nam regina Eanfled propinqua illius, . . . postulauit a rege Osui.	3.24 (179.30)
Eanfled. Obseruabat et regina Eanfled cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat,	3.25 (181.30)
Anno dcccvi, Eanfled, filia Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	5.24 (353.29)
Eanfledam. habens secum Eanfledam filiam, et Vusefream filium Aeduini,	2.20 (126.1)
coniugem regi Osui, filiam uidelicet Aeduini regis Eanfledam,	3.15 (157.27)
At ille confestim ueniens ad reginam Eanfledam,	5.19 (323.18)
Eanfled. Praerat . . . monasterio regia uirgo Aelbflad, una cum matre Eanfledae, quarum supra fecimus mentionem.	4.26 (267.32)
EANFRID (fl. 633), King of Bernicia; son of Ethelfrid of Northumbria.	
Eanfrid. Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi, . . . nomine Eanfrid.	3.1 (127.11)
accepit primus eorum, quem diximus, Eanfrid regnum Berniciorum.	3.1 (127.18)
Eanfridi. post occisionem fratris Eanfridi,	3.1 (128.17)
Eanfridum. tandem Eanfridum inconsulta ad se cum xii lectis militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnauit.	3.1 (128.7)

EANFRID (<i>fl.</i> 681), <i>King of the Hwiccas</i> .	
Eanfridi. Erat autem filia Eanfridi fratris Ænheri,	4.13 (230.26)
EAPPA (<i>fl.</i> 681), <i>one of Wulfred's priests, afterwards Abbot of Selsey</i> .	
Eappa. uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Oiddi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.22)
monasterium, cui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit,	4.14 (233.10)
Eappan. Clama ergo ad te presbyterum Eappan,	4.14 (234.14)
EARCONBERT (<i>d.</i> 664), <i>King of Kent; son of Eadbald</i> .	
Earconbert. Vt rex Cantuariorum Earconbert idola destrui praeceperit;	3.8 (142.1)
quam habuerat in coniugio Earconbert rex Cantuariorum.	4.19 (244.27)
Earconbert rex Cantuariorum defunctus, et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	5.24 (354.14)
Earconberti. Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconberti regis Cantuariorum, habuit filiam	
Earcongotam,	3.8 (142.27)
Earconbertum. Eadbald . . . Earconberto filio regni gubernacula reliquit;	3.8 (142.4)
Erconbert. sed et Erconbert rex Cantuariorum eodem mense ac die defunctus,	4.1 (201.9)
Erconbertum. misit eum Cantiam ad regem Erconbertum, qui erat filius auunculi sui,	5.19 (323.23)
EARCONGOTA (<i>d.</i> 665?), <i>daughter of King Earconbert of Kent; spent her life as a nun in Faremoultier-en-Brie</i> .	
Earcongotæ. Cuius filia Earcongotæ, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	3.8 (142.11)
Earcongotam. Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconberti regis Cantuariorum, habuit filiam	
Earcongotam,	3.8 (142.28)
Ercongota. et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergæ, sacris Deo uirginibus.	3.8 (142.2)
EARCONVALD, Saint (<i>d.</i> 692 × 694), <i>Bishop of London, 675</i> .	
Earconuald. et Earconuald Orientalibus Saxonibus sit episcopus datus.	4.6 (218.1)
Earconualdum. Orientalibus Saxonibus, . . . Earconualdum constituit episcopum in ciuitate Lundonia;	4.6 (218.15)
Earconualdo. Valdheri, qui Eronualdo successerat;	4.11 (226.1)
EARPVALD (<i>d.</i> 627 × 628), <i>King of East Anglia; son of Reduald</i> .	
Earpualdo. ut etiam regi Orientalium Anglorum, Earpualdo filio Redualdi, persuaderet,	2.15 (115.26)
Eorpuald. Verum Eorpuald non multo, postquam fidem accepit, tempore occisus est	2.15 (116.17)
Eorpualdi. donec accepit regnum frater eiusdem Eorpualdi Sigbert,	2.15 (116.20)
Eorpualdum. regno . . . post Eorpualdum Redualdi successorem, Sigbert frater eius praefuit,	3.18 (162.15)
EATA (<i>d.</i> 686), <i>Abbot of Melrose, Bishop of Hexham (678), and Bishop of Lindisfarne (681)</i> .	
Eata. Porro fratribus, . . . praepositus est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus Eata,	3.26 (190.7)
eo quod esset idem Eata unus de xii pueris Aidani,	3.26 (190.9)
Ipse est Eata, qui non multo post eidem ecclesiae Lindisfarnensi episcopus factus est.	3.26 (190.14)
Bosa uidelicet, qui Derorum, et Eata, qui Berniorum provinciam gubernaret;	4.12 (229.6)
Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4.12 (229.20)
Mailros, quod . . . abbas Eata, uir omnium mansuetissimus ac simplicissimus, regebat,	4.27 (269.2)
transiit eum reuerentissimus abbas ipsis Eata ad insulam Lindisfarnensium,	4.27 (270.18)
et pro eo Bosa, Eata, et Eadhaeth consecrati antistites.	5.24 (355.4)
Eata. remanente Eata ad Lindisfarnensem,	4.12 (229.24)
placuit, ut Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis, . . . Cudbert ecclesiae Lindisfarnensis	
gubernacula susciperet.	4.28 (273.9)
Cuius regni principio defuncto Eata episcopo,	5.2 (282.31)
cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis sub abbate Eata,	5.9 (297.2)
EATENVS. nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.14)
quos eatenus materiae compage uobis deos fabricastis,	2.10 (103.7)
quos patenter insinuet, quam nihil erat, quod eatenus colebatis;	2.10 (103.13)
quod eatenus abominandis idolis seruiens,	2.11 (105.8)
qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uideretur.	2.13 (111.18)
provinciae, quae eatenus ab inuicem discordabant,	3.6 (138.33)
sonos cantandi in ecclesia, quos eatenus in Cantia tantum nouerant,	4.2 (205.11)
cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita,	4.16 (237.1)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Danihel praeerat, parochiam pertinebat,	5.18 (321.16)
Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiauit errori, quo	5.21 (332.18)
eatenus in obseruatione paschae . . . tenebatur,	5.21 (341.13)
ut quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consuevit,	5.22 (348.8)
gratulabatur ille, quod eatenus in carne seruatus est,	
EBDOMADA, <i>see</i> HEBDOMADA.	
EBDOMAS, <i>see</i> HEBDOMAS.	
EBORAC-, <i>see</i> EBVRAC-.	
EBOREVS, s. am. eborum. id est speculum argenteum, et pectinem eborum inauratum;	2.11 (106.25)
EBRIETAS. ebrietati. ebrietati, animositati, litigio, . . . sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.6)
Cumque diutius epulis atque ebrietati uacaret,	3.10 (147.14)
Seruiabat autem multum ebrietati, et ceteris uitae remissioris inlecebris;	5.14 (314.5)
EBRINVS (<i>fl.</i> 668), <i>Ebroin, Mayor of the Palace to Clothaire III</i> .	
Ebrini. quo cum uenisset, adsumsit Theodorum cum Ebrini licentia,	4.1 (203.28)
Ebrinus. retenti sunt ab eo, quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergendi, quoquo uellent,	4.1 (203.15)
tribuit eis.	4.1 (203.32)
Hadrianum autem Ebrinus retinuit.	
EBVLLIO. ebulliens. fetor incomparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa tenebrarum loca	
replebat.	5.12 (306.5)
ebullierit. Fertur autem, quia in loco, quo occisi sunt, fons ebullierit,	5.10 (301.15)
ebulliunt. tantae flagrantia suauitatis ab imis ebulliunt,	3.8 (144.2)
EBVRACA CIVITAS, <i>York</i> .	
Eboracae. Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (326.33)
Vilfridus . . . episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.30)
Eboracae. Sit uero inter Lundoniae et Eboracae ciuitatis episcopos in posterum	1.29 (64.7)
qui per Eboracae episcopum fuerint ordinati,	1.29 (64.13)
Eboracum. Ad Eboracum eum ciuitatem te uolumus episcopum mittere,	1.29 (63.29)
EBVRACENSIS, <i>s. of York</i> .	
Eboracensis. in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est;	5.20 (332.7)
Eboracensis. Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae,	4.3 (206.21)
quod eorum primus Hagustaldensis, secundus Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus	4.23 (254.29)
ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5.6 (292.6)
Eburacensi. in nunc episcopo praesulatum tenent; Vilfrid in Eburacensi ecclesia,	5.23 (350.30)
Eburacensis. cum Doruueniensis uel Eburacensis antistes de hac uita transierit,	2.18 (120.17)
Eburacensis. Paulinus, quondam quidem Eburacensis, sed tunc Hrofensis episcopus ciuitatis,	3.14 (154.15)
qui Eburacensis ecclesiae ordinaretur episcopus.	3.28 (194.30)
EBVRACVM, EBORACVM, <i>York</i> .	
Eboraci. et idem Iohannes, defuncto Bosa . . . episcopus pro eo Eboraci substitutus,	5.3 (285.7)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osu, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.2)
Anno dcxliiii, Paulinus, quondam Eboraci, . . . antistes ciuitatis, migravit ad Dominum	5.21 (354.5)

Egbert pro Vilfrido Eboraci episcopus factus.	Cont. (361. 4)
Eboraci. Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4. 12 (229. 20)
De primo supra diximus, quod Eboraci fuerit consecratus antistes;	4. 23 (254. 26)
ordinatio decreta, . . . completa est Eboraci sub praesentia praefati regis Eggridi;	4. 28 (273. 2)
Eboracum. Ibi apud Eboracum oppidum morbo obiit.	1. 5 (17. 3)
Eburaci. hic in ciuitate Eburaci, ille in Hagustaldensi . . . ecclesia cathedram habens episcopalem,	4. 12 (229. 7)
Eburaci. Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2. 14 (114. 2)
rapti sunt de hac uita, et Eburaci in ecclesia sepulti.	2. 14 (114. 27)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum,	2. 20 (126. 21)
Eburaco. Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem,	2. 13 (113. 21)
Eburacum. Adlatum est autem caput Aeduini regis Eburacum,	2. 20 (125. 21)
EBVRNEVS, a, um. eburneum. id est speculum argenteum, et pectinem eboreum [eburneum] inauratum;	uar. 2. 11 (106. 25)
ECCE. 1. 27 (49. 16); 1. 27 (58. 1); 1. 27 (61. 31); 2. 1 (78. 9); 2. 1 (78. 12); 2. 8 (95. 23); 2. 12 (110. 32); 2. 12 (110. 33); 2. 19 (124. 10); 3. 19 (165. 32); 3. 29 (197. 21); 4. 7 (220. 2); 4. 20 (248. 30); 5. 1 (281. 18); 5. 12 (305. 27); 5. 12 (307. 15); 5. 21 (342. 15).	1. 7 (21. 28)
ECCLESIA. ecclesia. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extracta.	1. 8 (22. 5)
ecclesia in Britanniis aliquantulum, . . . pacem habuerit.	1. 20 (38. 20)
et ecclesia ad diem resurrectionis dominicae . . . componitur,	1. 26 (47. 10)
Erat autem prope ipsam ciuitatem ad orientem ecclesia . . . facta.	1. 27 (50. 17)
Sed absit, ut ecclesia cum augmento recipiat,	1. 27 (51. 26)
In hoc enim tempore sancta ecclesia quaedam per feruorem corrigit,	1. 29 (63. 22)
Et quia noua Anglorum ecclesia ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente.	2. 20 (126. 12)
Quo in tempore Hrofensis ecclesia pastorem minime habebat,	3. 2 (130. 5)
nulla ecclesia, nullum altare in tota Berniciorum gente erectum est,	uar. 3. 17 (160. 12)
cum fabricata esset ibi basilica [ecclesia] maior,	3. 17 (160. 26)
Quo clarescente miraculo, mox ibidem ecclesia restaurata, . . . est	3. 19 (168. 17)
donec ipsa ecclesia dedicaretur.	3. 23 (176. 15)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta.	3. 25 (184. 26)
quacumque Christi ecclesia diffusa est,	3. 25 (186. 10)
et omnis per orbem ecclesia conuersa est.	3. 29 (196. 9)
intellegerat enim ueraciter Osuii, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	4. 2 (204. 23)
Isque primus erat in archiepiscopis, cui omnis Anglorum ecclesia manus dare consentiret.	4. 18 (241. 34)
ut, cuius esset fidei Anglorum ecclesia, diligenter ediceret,	5. 4 (287. 7)
Cumque dedicata esset ecclesia,	5. 16 (317. 27)
Dehinc ab occasu Golgothana uidetur ecclesia,	5. 16 (318. 1)
Huius quoque ab occasum ecclesiae, Anastasis, hoc est resurrectionis dominicae rotunda ecclesia,	5. 17 (318. 30)
ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5. 21 (342. 5)
neque nunc ecclesia catholica, . . . ita etiam una . . . tonsurae sibi forma congruit.	5. 21 (343. 7)
Sicut enim omnis ecclesia, . . . signum sanctae crucis eius in fronte portare consueuit	5. 21 (343. 8)
quia per mortem sui uiuificatoris ecclesia facta est,	Praef. (6. 7)
ecclesia, qui in ecclesia Cantuariorum . . . institutus,	Praef. (6. 28)
quae in ecclesia Cantuariorum . . . gesta sint,	Praef. (7. 25)
in ecclesia sint acta,	1. 27 (48. 18)
et qualiter episcopus agere in ecclesia debeat?	1. 27 (48. 29)
seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	1. 27 (49. 20)
et altera consuetudo missarum in sancta Romana ecclesia, . . . tenetur?	1. 27 (49. 25)
seu in qualibet ecclesia aliquid inuenisti,	1. 27 (49. 26)
et in Anglorum ecclesia, . . . infundas.	1. 27 (49. 34)
siquis aliquid de ecclesia furtu abstulerit?	1. 27 (52. 7)
Et quidem in Anglorum ecclesia,	1. 33 (71. 5)
iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	2. 1 (73. 23)
Felix . . . uir magnae gloriae in Christo et ecclesia,	2. 1 (79. 4)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2. 3 (86. 9)
Theodori et Berctualdi, quorum corpora in ipsa ecclesia posita sunt.	2. 4 (87. 2)
fundata Romae ecclesia Christi,	2. 4 (87. 23)
et catholicae obseruationis cum ea, . . . ecclesia Christi tenere;	2. 5 (91. 9)
celebratis in ecclesia missarum sollempniis,	2. 5 (91. 14)
et populo adhuc dare in ecclesia non desists?	2. 6 (92. 15)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2. 7 (93. 28)
atque in ecclesia et monasterio sancti apostoli Petri . . . sepultus est	2. 7 (95. 6)
sepultusque est . . . in . . . monasterio et ecclesia beatissimi apostolorum principis.	2. 14 (114. 3)
Baptizatus est autem Eburaci . . . in ecclesia Petri apostoli,	2. 14 (114. 27)
rapti sunt de hac uita, et Eburaci in ecclesia sepulti.	2. 16 (117. 16)
In qua ecclesia Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2. 16 (118. 1)
uirum utique industrium ac nobilem in Christo et in ecclesia,	2. 20 (125. 3)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia	2. 20 (126. 7)
in ecclesia sepulti sunt.	2. 20 (126. 10)
quae hactenus in ecclesia Cantiae conseruata monstrantur.	2. 20 (126. 19)
In qua ecclesia moriens pallium quoque, quod a Romano papa acceperat, reliquit	2. 20 (126. 21)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum,	2. 20 (126. 23)
qui multo exhinc tempore in ecclesia manens,	2. 20 (126. 27)
quoniam cantandi in ecclesia erat peritissimus,	3. 2 (130. 2)
nuper ibidem ecclesia constructa, sacriorem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere	3. 4 (133. 18)
sancti Martini episcopi nomine et ecclesia insignem,	3. 6 (138. 29)
loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruauerunt,	3. 7 (140. 5)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3. 8 (143. 32)
Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3. 11 (148. 27)
atque in ecclesia iuxta honorem congruum posuerunt;	3. 17 (160. 2)
utpote nil propriae possessionis, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	3. 17 (160. 22)
uicus . . . una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3. 17 (161. 1)
Vnde tertio edificata ibi ecclesia,	3. 17 (162. 12)
quam . . . ueraciter futuram cum sancta ecclesia credebatur.	3. 23 (177. 4)
multisque in ecclesia utilis fuit;	3. 24 (179. 11)
et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt.	3. 25 (185. 5)
cum scita legis Mosaeicae iuxta litteram seruaret, iudaizant adhuc in multis ecclesia.	3. 25 (187. 16)
aut agnitus et a tota Christi ecclesia custoditus pro nihilo contemnit.	3. 26 (190. 4)
fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abeuntibus, remanere maluerunt,	3. 26 (190. 17)
partem uero in ecclesia, cui praeerat, reliquit,	3. 26 (190. 21)
ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus repertae sunt,	3. 26 (190. 32)
et expleta in ecclesia oratione discedebat.	4. 2 (205. 11)
Sed et sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	

Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.2 (206.9)
Feceat uero sibi mansionem non longe ab ecclesia remotiorem;	4.3 (207.12)
plurimis de ecclesia eiusdem reuerentissimi antistitis de carne subtractis,	4.3 (207.22)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4.3 (212.6)
Et relictis in ecclesia sua fratribus aliquot, primo uenit ad insulam Ilii,	4.4 (213.8)
Conditus est autem in ecclesia beati doctoris gentium,	4.11 (227.17)
sed in illa solum ecclesia Deo seruens,	4.12 (228.20)
ille in Hagustaldensi siue in Lindisfarnensi ecclesia cathedram habens episcopalem,	4.12 (229.8)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta persteterit.	4.19 (244.16)
ubi etiam defunctus, in ecclesia beati Petri apostoli . . . conditus est.	4.26 (267.28)
quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest,	4.27 (268.25)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est, hanc debet conuersationem instituere,	4.27 (270.32)
ut ad insulam Lindisfarnensium relatus, in ecclesia deponeretur.	4.29 (275.26)
Qui tum forte in remotiore ab ecclesia loco refluus undique pelagi fluctibus cineto, solitarius manebat.	4.30 (276.26)
contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse.	4.32 (280.14)
iuxta praeforum corpora episcoporum in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.1 (282.26)
Est mansio quaedam secretior, . . . non longe ab Hagustaldensi ecclesia,	5.2 (283.8)
qui in eius quoque ecclesia sepultus est;	5.7 (293.1)
sepultusque est in ecclesia sancti Petri	5.8 (294.24)
corpora condidit cum multa gloria in ecclesia Coloniae ciuitatis iuxta Rhenum.	5.10 (301.13)
Ordinatus est autem in ecclesia sanctae martyris Ceciliae,	5.11 (303.3)
in quo aedificata ecclesia, reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.11)
quam ad psallendum atque orandum in ecclesia, . . . concurrere conseruat.	5.14 (314.7)
uenire conueiuit, et omnes, qui in ecclesia adfuerint, terrae prosternere.	5.17 (319.12)
quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.26)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.23)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum,	5.19 (330.6)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5.20 (331.3)
qui dudum quidem, hoc est ipsis apostolorum temporibus, iam seruari in ecclesia coepit,	5.21 (341.10)
inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,	5.21 (342.24)
III nunc episcopi praesulatum tenent; Vilfrid in Eburacensi ecclesia,	5.23 (350.3)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uniuersali ecclesia particeps existere gaudet.	5.23 (351.7)
inter . . . cotidianam cantandi in ecclesia curam, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (357.12)
In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum I.	5.24 (358.12)
ecclesiae. Huius quoque ad occasum ecclesiae [ecclesiae],	5.16 (317.33)
ecclesiae, per religiosum Londoniensis ecclesiae presbyterum Nothelmum,	Præf. (6.15)
persecutato eiusdem sanctae ecclesiae Romanae scrinio,	Præf. (6.20)
a fratribus ecclesiae Lindisfarnensis scripta repperi,	Præf. (7.32)
cum Eleuther uir sanctus pontificatus Romanae ecclesiae praecesset,	1.13 (16.6)
a pontifice Romanae ecclesiae Celestino	1.17 (34.9)
et iussa sanctae ecclesiae suscepissent,	1.24 (44.16)
quem ad gubernationem patrimonioli ecclesiae nostrae transmisimus,	1.26 (46.29)
Vt idem in Cantia primitiuae ecclesiae et doctrinam sit imitatus, et uitam,	1.26 (46.32)
coeperunt apostolicam primitiuae ecclesiae uitam imitari;	1.26 (47.23)
unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	1.27 (48.15)
beati Augustini episcopi Cantuariorum ecclesiae:	1.27 (48.31)
quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	1.27 (49.23)
Nouit fraternitas tua Romanae ecclesiae consuetudinem,	1.27 (53.18)
et in ecclesiae corpore monendo et persuadendo,	1.29 (63.8)
quae ad cultum erant ac ministerium ecclesiae necessaria,	2.1 (75.21)
qualiter ad Christi et ecclesiae sacramenta referendus,	2.1 (76.16)
quales ad ecclesiae regimen adsumi,	2.1 (77.2)
de necessariis ecclesiae causis utilimum composuit,	2.1 (79.7)
cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrectorum in gloria,	2.2 (83.15)
in multis quidem nostrae consuetudini, immo uniuersalis ecclesiae contraria geritis;	2.2 (83.19)
ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae compleatis;	2.3 (85.27)
qui etiam episcopus utriusque iuxta ecclesiae dona multa, . . . obtulit;	2.4 (86.23)
Scotots unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	2.4 (86.28)
ne, se defuncto, status ecclesiae . . . uacillare inciperet.	2.4 (86.30)
In quo et exemplum sequebatur primi pastoris ecclesiae,	2.4 (87.5)
strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare,	2.4 (87.9)
Denique non solum nouae, . . . ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87.32)
antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem uniuersalis ecclesiae ingrederentur,	2.4 (88.14)
de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturus.	2.5 (90.14)
qui aliquid rerum uel ecclesiae, uel episcopi, . . . furto auferret;	2.5 (90.26)
magno tenellis ibi adhuc ecclesiae clementis detrimento fuit.	2.6 (92.18)
post multas preces ac lacrimas ad Dominum prae statu ecclesiae fusas	2.6 (93.9)
et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	2.7 (94.1)
Mellitus, . . . sedem Doruernensis ecclesiae tertius ab Augustino suscepit.	2.8 (95.11)
Iustus, qui erat Hrofensis ecclesiae episcopus.	2.8 (95.11)
Illi autem ecclesiae Romanum pro se consecrauit episcopum.	2.10 (100.22)
Exemplar epistulae . . . papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii directae . . . Aduino	2.14 (115.14)
Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2.18 (120.6)
Honorius, qui Iusto in episcopatum Doruernensis ecclesiae successit,	2.18 (120.12)
quintus ab Augustino Doruernensis ecclesiae consecratus est antistes.	2.18 (121.6)
et ad augmentum ecclesiae suae potiora per uos suscitet incrementa.	2.20 (124.12)
Vt occiso Aduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	3.2 (129.30)
consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae.	3.2 (130.11)
Quidam de fratribus eiusdem Hagustaldensis ecclesiae, . . . brachium contriuit.	3.7 (141.28)
rogauerunt Theodorum, tunc archiepiscopum Doruernensis ecclesiae, . . . antistitem consecrari;	3.8 (141.13)
et in ipso ecclesiae loco, ubi desiderabat, condita.	3.8 (141.17)
stauerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae funditus relinquere,	3.12 (152.3)
et caput quidem in cymiterio Lindisfarnensis ecclesiae, in regia uero ciuitate manus cum brachii condidit.	3.14 (154.3)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	3.15 (158.24)
Cuius ordinem miraculi . . . fidelissimus mihi nostrae ecclesiae presbyter, . . . narrauit,	3.17 (159.23)
Vt apposta ecclesiae, qui idem adoumbens obierat, . . . fammis absumi nequieuit;	3.17 (160.4)
Teterunt ergo ibi egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3.17 (160.5)
ita ut ipsum tentorium parieti hereret ecclesiae.	3.17 (160.6)
quae extrinsecus ecclesiae pro munimine erat adposita,	3.19 (168.16)
seruauit in porticu quodam ecclesiae,	

et qui tempore illo Orientalium Anglorum, qui Hrofensis ecclesiae fuerint antistites.	3.20 (169.2)
quem ordinaturus uenit illuc Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis.	3.20 (169.16)
quod Scotti dominicum paschae diem contra uniuersalis ecclesiae morem celebrarent.	3.25 (181.17)
si audita decreta sedis apostolicae, immo uniuersalis ecclesiae, . . . sequi contemnitis,	3.25 (188.10)
qualisque illis doctoribus fuerit habitus ecclesiae.	3.26 (189.9)
qui Eburacensis ecclesiae ordinaretur episcopus.	3.28 (194.30)
Eadhaedum, qui postea regnante Ecgrido, Hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3.28 (195.5)
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	3.29 (196.6)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum	3.29 (196.10)
Deusedit vi ^{us} ecclesiae Doruuernensis episcopus obiit pridie Iduum Iuliarum;	4.1 (201.7)
petentibus hunc ecclesiae Anglorum archiepiscopum ordinari;	4.1 (201.17)
et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2 (204.12)
Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae,	4.3 (206.21)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.20)
Theodorus cogit concilium episcoporum, una cum eis, . . . magistris ecclesiae pluribus.	4.5 (214.24)
placuit conuenire nos . . . tractaturos de necessariis ecclesiae negotiis.	4.5 (215.2)
ego quidem Theodorus, . . . ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae episcopus,	4.5 (215.6)
unitatemque ecclesiae conseruandam, prosecutus sum.	4.5 (215.20)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	4.5 (217.19)
Vt . . . episcopatum Hrofensis ecclesiae pro Putta Cuichelm, . . . acceperit;	4.12 (227.20)
et accepta ab eo possessione ecclesiae cuiusdam et agelli non grandis,	4.12 (228.16)
et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens.	4.12 (228.21)
audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli . . . esse turbatam,	4.17 (238.26)
et omnis probabilium catholicae ecclesiae doctorum chorus.	4.17 (239.22)
decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri,	4.18 (241.1)
Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt;	4.18 (242.8)
sicut in aliis prouinciis, ita etiam in Britannia qualis esset status ecclesiae,	4.18 (242.12)
Nam et benigno ecclesiae illius hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est.	4.18 (242.23)
ita ut in exemplum primitiuae ecclesiae nullus ibi diues, nullus esset egens.	4.23 (254.10)
secundum Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.30)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensis ecclesiae . . . Cudbertum,	4.27 (268.23)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est, ut supra memorauimus;	4.27 (269.5)
hanc debet conuersationem instituere, quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	4.27 (270.35)
contigit, ut . . . unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.18)
Eiectus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunbercto.	4.28 (273.6)
Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis,	4.28 (273.10)
placuit, ut . . . Cudbert ecclesiae Lindisfarnensis gubernacula susciperet.	4.28 (273.11)
Quod dum factum esset, episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	4.29 (275.28)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, . . . abbatis iure praefuit.	5.1 (281.13)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5.2 (282.32)
cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus.	5.3 (285.5)
aqua benedicta, quam in dedicationem ecclesiae consecrauerat,	5.4 (287.19)
ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5.6 (292.6)
tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5.8 (295.3)
etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit.	5.8 (295.32)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur, retentus ob aliam sanctae ecclesiae	
utilitatem,	5.10 (298.31)
qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruauit.	5.12 (310.7)
qui non uult ecclesiae ianuam sponte humiliatus ingredi,	5.14 (314.10)
aliquandiu in ea prouincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	5.15 (315.19)
ne contra uniuersalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque de-	
cretis . . . uiuere praesumeret.	5.15 (315.21)
Huius quoque ad occasionem ecclesiae, . . . xii columnis sustentatur,	5.16 (317.33)
maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminiibus exstat.	5.16 (318.20)
In occidentali eiusdem ecclesiae parte fenestrae octo,	5.17 (319.7)
qui catholicae ecclesiae regulas sequi semper, et amare didicerat.	5.19 (325.10)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere,	5.19 (325.20)
ut . . . tandem cunctis fauentibus in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5.19 (329.33)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Aca presbyter eius,	5.20 (331.14)
qui et ipsius ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac mirificis amplauit operibus.	5.20 (331.16)
distinctis porticibus in hoc ipsum intra muros eiusdem ecclesiae,	5.20 (331.22)
Romam ueniens multa illic, quae in patria nequiebat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.20 (332.12)
quos iamdudum ad exemplum . . . apostolicae ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.24)
se quoque ipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum,	5.21 (333.8)
quae unitati catholicae et apostolicae ecclesiae concinunt,	5.21 (345.13)
et sollemnia Christi sine ecclesiae Christi societate uenerantur.	5.22 (347.15)
Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est.	5.23 (348.21)
Brettones, quamuis . . . totius catholicae ecclesiae statum pascha minus recto.	5.23 (351.12)
Anno eodem Tatuini consecratus archiepiscopus nonus Doruuernensis ecclesiae.	5.24 (356.18)
ecclesiae, permisso eius, qui nunc ipsi ecclesiae praeset Gregorii pontificis,	
iustum non est, ut ingressu ecclesiae priuetur.	Præf. (6.21)
et ab ingressu ecclesiae paululum reuerenter abstinere.	1.27 (55.22)
iste profecto siue de ingressu ecclesiae, . . . suo est iudicio relinquendus;	1.27 (57.28)
et apostolicae ecclesiae xiii annos, menses vi, et dies x gloriosissime rexit,	1.27 (58.25)
qui impetrauit a Focate principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.1 (73.4)
ut etiam nolentibus ac contradicentibus paganis antistitem suae posset ecclesiae reddere.	2.4 (88.28)
Bonifacio, qui post Deusedit ecclesiae praefuit,	2.6 (93.20)
uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.	2.7 (94.6)
numquid uniuersali, . . . ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praef-	3.25 (186.29)
erenda?	
Ipsae est Eata, qui non multo post eidem ecclesiae Lindisfarnensi episcopus factus est.	3.25 (188.13)
Doruuernensi ecclesiae episcopus quaerebatur, ordinabatur, mittebatur.	3.26 (190.14)
Eadhaedum de Lindissi reuersum, . . . Hrypensi ecclesiae praefecit.	4.2 (229.28)
sed quoniam ipse plus Lindisfarnensi ecclesiae, in qua conuersatus fuerat, dilexit praefici,	4.28 (273.8)
etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	5.8 (294.16)
Vt Ceolfrid abbas regi Pictorum architectos ecclesiae fecerit antistitem.	5.21 (332.13)
Scimus namque caelitus sanctae ecclesiae donatum,	5.21 (333.20)
ecclesiae. Construebantur ergo ecclesiae per loca,	3.3 (132.19)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inui;	4.2 (204.10)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnato, catholicum pascha susceperint;	5.15 (315.10)
id est praeparant omnes ecclesiae pro orbem, . . . panem et uinum	5.21 (336.16)
ecclesiam. aut postquam genuerit, post quantum tempus possit ecclesiam intrare?	1.27 (53.27)

an ecclesiam intrare ei liceat,	1.27 (53.31)
priusquam lauetur aqua, si ecclesiam possit intrare?	1.27 (53.34)
post quot dies debeat ecclesiam intrare,	1.27 (54.21)
actura gratias intrat ecclesiam,	1.27 (54.25)
Si itaque enixam mulierem prohibemus ecclesiam intrare,	1.27 (54.30)
prohiberi ecclesiam intrare non debet,	1.27 (55.19)
cur, . . . ei non liceat Domini ecclesiam intrare?	1.27 (55.27)
nisi lotus aqua, intrare ecclesiam non debet;	1.27 (57.15)
et ante solis occasum ecclesiam non intrare;	1.27 (57.18)
cum ei iuxta praefinitam sententiam etiam ecclesiam licuerit intrare.	1.27 (59.20)
et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.27 (59.28)
Vt Augustinus ecclesiam Saluatoris instaurauerit,	1.33 (70.8)
Augustinus, . . . recuperavit in ea, regio fultus adminiculo, ecclesiam,	1.33 (70.12)
in quo, eius hortatu, Aedilberct ecclesiam . . . construxit,	1.33 (70.18)
Quam tamen ecclesiam non ipse Augustinus, . . . consecrauit.	1.33 (70.23)
nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.14)
Rexit autem ecclesiam temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2.1 (79.1)
fecit rex Aedilberct in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2.3 (85.19)
in qua rex Aedilberct ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2.3 (85.26)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.2)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.31)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.6)
in monasterio beatissimi apostolorum principis ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.6 (93.24)
Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	2.7 (94.3)
Et hic ergo postquam annis quinque rexit ecclesiam,	2.7 (95.3)
In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregii de lapide fecit;	2.16 (117.11)
et inlatum postea in ecclesiam beati apostoli Petri,	2.20 (125.21)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligeret edificare ac dilatare curauit.	3.3 (132.7)
eo quod ibi ecclesiam de lapide, insolito Bretonibus more fecerit.	3.4 (133.22)
coepit facere in monasterio suo ecclesiam in honorem omnium apostolorum,	3.8 (144.9)
staterunt . . . ossa uero abbatissae illo de loco eleuata, in aliam ecclesiam, . . . transferre.	3.8 (144.18)
aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam beati Stephani	3.8 (144.23)
cum ossa eius inuenta, atque ad ecclesiam, in qua nunc seruantur, translata sunt.	3.11 (148.1)
Surge, ingredi ecclesiam,	3.12 (151.4)
In hac enim habens ecclesiam et cubiculum,	3.17 (159.28)
euenit per culpam incuriae uicem eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3.17 (160.30)
sed intro ipsam ecclesiam in memoriam miraculi posuerunt,	3.17 (161.3)
et rexit ecclesiam annos viii, menses iii et duos dies;	3.20 (169.17)
Vbi cum omnia perambulantes multam Domino ecclesiam congregassent,	3.22 (172.28)
contigit . . . Cedd . . . peruenire ad ecclesiam Lindisfaronensem.	3.22 (172.30)
ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius orationibus . . . consecrent.	3.23 (175.33)
Qui in insula Lindisfarncensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.6)
'Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	3.25 (188.18)
Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus, sed permotio tempore ecclesiam regens.	3.26 (189.30)
qui nunquam ad ecclesiam nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebat.	3.26 (190.28)
Sed et diebus dominicis ad ecclesiam siue ad monasteria certatim, . . . confluabant;	3.26 (191.12)
multo ecclesiam tempore nobilissime rexit.	3.27 (192.24)
ne quid ille contrarium ueritati fidei, Gregorum more, in ecclesiam, cui praeeset, introduceret.	4.1 (203.3)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam secundo postquam consecratus est anno,	4.2 (204.13)
Qui cum in illa provincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4.3 (207.16)
ceteris eius sociis pro causa oportuna ad ecclesiam reuersis.	4.3 (207.27)
digressis ad ecclesiam sociis, ut dicere coeperam,	4.3 (208.18)
'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito;	4.3 (209.5)
Propter quod reuertentes ad ecclesiam dicite fratribus,	4.3 (209.16)
tunc ueniens ad ecclesiam sollicitus orationibus ac psalmis, . . . fixa mente uacaret.	4.3 (210.26)
et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sanctae Mariae;	4.3 (212.5)
regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4.5 (214.31)
Haec ubi corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, . . . cognouit,	4.9 (223.2)
ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis,	4.10 (224.15)
tandem superni regni amore compunctus reliquit, eodem adhuc praesule ecclesiam gubernante;	4.12 (228.4)
Quod ille ubi conperit, ecclesiam uidelicet suam rebus ablatis omnibus depopulatam,	4.12 (228.13)
duos addidit antipites, Tunberctum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumuini	4.12 (229.23)
et cunctis conuenientibus ad ecclesiam fratribus,	4.14 (235.8)
rogatusque multum a fratribus, ut . . . illo itinere ueniret, atque ad eam diuerteret ecclesiam;	4.18 (242.26)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius, et in locello nouo posita in ecclesiam transferri;	4.19 (244.30)
Lauerunt igitur uirgines corpus, et nouis indutum uestibus intulerunt in ecclesiam,	4.19 (246.21)
et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4.23 (257.28)
ut ad ecclesiam, quoquo modo posset, perueniens, intraret ad tumbam . . . Cudbercti,	4.31 (278.19)
et inbecilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
Qui cum die quadam ingressus ecclesiam, aperuisset thecam reliquiarum,	4.32 (280.11)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5.4 (287.6)
Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Addi,	5.5 (288.2)
supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.19)
diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	5.16 (317.24)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterii sui, . . . curam secessit,	5.19 (326.4)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.4)
ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5.21 (340.17)
'Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	5.21 (342.29)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (348.29)
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5.24 (352.14)
ecclesiarum, incendii ecclesiarum, proscriptioibus innocentum, caedibus martyrum	1.6 (18.1)
Cum una sit fides, sunt ecclesiarum diuersae consuetudines,	1.27 (49.19)
et uestimenta altarium, ornamenta quoque ecclesiarum,	1.29 (63.9)
quae rursus pro ecclesiarum uestrarum priuilegiis congruere posse conspiciamus,	2.18 (121.17)
ut nulla possit ecclesiarum uestrarum iactura per cuiuslibet occasionis obtentum quoquo modo prouenire;	2.18 (121.30)
qui quidem quantum conspectus ecclesiarum nostrarum statutus profecisset, probauit,	5.21 (345.4)
ecclesias. Maximianus Herculius in occidente uastari ecclesias, affligi,	1.6 (17.27)
renouant ecclesias ad solum usque destructas,	1.8 (22.10)
et ecclesias fabricandi uel restaurandi licentiam acciperent.	1.26 (47.17)
tabernacula sibi circa easdem ecclesias,	1.30 (65.20)
eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit;	2.6 (93.13)

fecit per loca ecclesias,	3.22 (173.4)
adeo ut relictis siue destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias,	3.30 (200.4)
sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4.2 (205.13)
cum Aedilred rex Merciorum, . . . Cantiam uastaret et ecclesias ac monasteria . . . fedaret,	4.12 (228.9)
et ecclesias Anglorum, quibus praeerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans,	4.17 (238.28)
dum in gente, qui praedicaret, destructis idolis ecclesias institueret,	5.11 (301.27)
plures per illas regiones ecclesias, sed et monasteria nonnulla construxit.	5.11 (303.13)
ut quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consuebat,	5.21 (341.14)
ecclesias, sed et insularum ecclesiis aspersit.	1.8 (22.31)
alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	1.27 (48.27)
et conuersis iam dudum ad fidem ueritatis esset praelatus ecclesiis,	2.1 (73.13)
construendis orandisque auro uel argento ecclesiis operam dabant,	2.1 (77.17)
sed suas potius traditiones uniuersis, . . . ecclesiis praeferrent,	2.2 (81.27)
ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiis mandanda atque obseruanda deferret.	2.4 (88.22)
et ipse perplura catholicae obseruationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	3.28 (195.26)
catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	3.29 (196.15)
quaesiuit sedulus, quem ecclesiis Anglorum archiepiscopum mitteret.	4.1 (202.5)
Vilfrido, qui . . . catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4.2 (205.19)
ita ut ne ecclesiis quidem aut monasteriis manus parceret hostilis.	4.26 (266.18)
Itaque in praesenti ecclesiis Cantuariorum Tatuni et Alduulf episcopi praesunt.	5.23 (350.10)
ecclesiis. Mansitque haec in ecclesiis Christi, . . . pax	1.8 (22.14)
sermo cotidie non solum in ecclesiis, . . . praedicabatur;	1.17 (35.6)
quae de multis ecclesiis colligere potuisti, infundas.	1.27 (49.28)
Ex singulis ergo quibusque ecclesiis, . . . elige;	1.27 (49.30)
quae furtu de ecclesiis abstulerint,	1.27 (50.17)
ut in ecclesiis sanctorum apostolorum . . . missae celebrarentur.	2.1 (78.28)
ne paucitatem suam . . . sapientiores antiquis siue modernis, . . . Christi ecclesiis aestimarent;	2.19 (122.17)
ubi factis dedicatisque ecclesiis,	3.7 (139.31)
quod beatus euangelista Iohannes, . . . cum omnibus, quibus praeerat, ecclesiis celebrasse legitur.	3.25 (184.9)
Quae consuetudo per omnia alquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhymbrorum seruata est.	3.26 (191.24)
cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis Aeddi cognomento Stephanus fuit,	4.2 (205.15)
ea, quae uiderat et audierat in ecclesiis Anglorum,	5.15 (315.25)
ut etiam in nostris per Britanniam ecclesia plures sint,	5.21 (341.24)
ECCLESIASTES. Ecclesiasten. In Parabolis, Ecclesiasten, et Cantica canticorum;	5.24 (355.17)
Ecclesiastes, de quo loquitur Ecclesiastes, quia: 'Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi.'	4.3 (207.18)
ECCLESIASTICVS, a, um. ecclesiastica. confirmatum est, ut ecclesiastica docet historia.	3.25 (186.13)
ecclesiastica, de histo ria ecclesiastica provinciae ipsius,	Praef. (7.5)
et sub ecclesiastica regula sunt tenendi,	1.27 (49.8)
latiore in nostra historia ecclesiastica facere sermonem,	2.1 (73.9)
'Anatolius uir sanctus, et in praefata historia ecclesiastica multum laudatus.	3.25 (186.35)
Haec de historia ecclesiastica Britanniarum, . . . digessi Baeda	5.24 (356.20)
ecclesiastica, quae fuerint gesta ecclesiastica,	Praef. (7.17)
ecclesiastica, quatinus et, quae illi non nouerant, carmina ecclesiastica doceret;	5.20 (331.32)
ecclesiasticae, magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	2.20 (126.29)
Ronan, . . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus.	3.25 (181.20)
grauior de obseruatione paschae, necnon et de aliis ecclesiasticis uitae disciplinis controuersia nata est.	3.25 (182.20)
a quo enim tonsurae ecclesiasticae coronam susceperat,	3.25 (182.33)
quia unum ambo sapimus cum ceteris, . . . ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (184.16)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,	3.26 (189.28)
et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4.2 (204.28)
ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congruerent, . . . coepit obseruanda docere	4.5 (214.26)
in ecclesiasticae quoque institutionis regulis solertissimus existerat;	5.20 (332.3)
ecclesiasticae, quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5.22 (347.23)
Haec . . . historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportunum duximus.	2.1 (81.5)
Sed et alia plurima unitati ecclesiasticae contraria faciebant.	2.2 (81.21)
Ceada maximam mox coepit ecclesiasticae ueritati et castitati curam impendere;	3.28 (195.18)
e quibus et nos aliqua historiae nostrae ecclesiasticae inserere curauimus.	4.7 (219.14)
unde eam, . . . indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	4.22 (232.13)
uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt,	5.18 (321.1)
ecclesiasticae. Hadrianus, uir . . . monasterialibus simul et ecclesiasticis [ecclesiasticae] disciplinis institutus,	uar. 4.1 (202.9)
ecclesiasticam. Historiam gentis Anglorum ecclesiasticam,	Praef. (5.3)
uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse cognouit,	2.4 (87.15)
(nam et Romam prius propter doctrinam ecclesiasticam adierat,	3.25 (182.30)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae [ecclesiasticam],	uar. 3.26 (189.28)
tonsuram . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruam habere curetis.	5.21 (342.2)
Ecgbertot Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram.	5.24 (356.12)
Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	5.24 (359.15)
ecclesiasticarum, et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus.	5.18 (321.10)
meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana manipulus instantia,	5.19 (324.21)
Naiton . . . admonitio ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abreunantiam errori,	5.21 (332.16)
cum eruditione litterarum uel ecclesiasticarum uel generalium, ita Graecam . . . addidit linguam,	5.23 (348.25)
ecclesiastici, qui ad sedem apostolicum ritus ecclesiastici siue monasteriales seruauerunt,	5.19 (323.14)
ecclesiastici, alia multa, quae in patria nequiebat, ecclesiasticis disciplinis accommodata,	5.19 (324.27)
ecclesiastici. Mota ergo ibi quaestione de pascha, uel tonsura, uel aliis rebus ecclesiasticis,	3.25 (183.15)
Vighard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4.1 (201.15)
Hadrianus, . . . monasterialibus simul et ecclesiasticis disciplinis institutus,	4.1 (202.9)
ordinauit uirum magis ecclesiasticis disciplinis institutum,	4.2 (206.6)
quia, sicut et supra diximus, magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius;	4.12 (228.19)
Beretuuld, . . . ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe instructus,	5.8 (295.22)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.18 (320.27)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5.19 (323.26)
ecclesiasticis, historiae passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria congregans,	5.20 (331.23)
ecclesiasticum. Iacobum diaconum, uirum utique ecclesiasticum et sanctum,	2.20 (126.22)
ut facillime uiderentur ibidem, qui ecclesiasticum gradum, . . . apte subirent, plurimi posse reperiri.	4.23 (254.19)
ecclesiasticum, rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit.	5.15 (315.14)
ecclesiasticae, in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae [ecclesiasticae] ueritatis edoctus.	uar. 3.25 (181.20)
ecclesiasticum, Iacobum diaconum, uirum utique ecclesiasticum [ecclesiasticum] et sanctum,	uar. 2.20 (126.22)
qui ecclesiasticum [ecclesiasticum] gradum, . . . apte subirent,	uar. 4.23 (254.19)

ECGBERCT (d. 673), *King of Kent; son and successor of Earconberct.*

Egberct. Osuii prouinciae Nordanhybrorum, et Egberct Cantuariorum, habito inter se consilio, quo anno rex Cantuariorum Egberct mense Iulio obierat, 3.29 (196.5)
 Anno DCLXXIII, Egberct rex Cantuariorum obiit; 4.5 (217.22)
 Egbercti. De morte Osuii et Egbercti regum, 5.24 (354.21)
 quos contra eum Edric filius Egbercti adgregarat, 4.5 (214.9)
 donec legitimus rex Victred, id est filius Egbercti, confortatus in regno, 4.26 (268.12)
 Egbercto. Egbercto filio sedem regni reliquit, 4.26 (268.16)
 Quod cum nuntii certi narrassent regi Egbercto, esse scilicet episcopum, quem petierant 4.1 (201.10)
 Egberctum. cum post Egberctum fratrem suum, qui viii annis regnauerat, ipse xii annis regnasset, 4.1 (203.24)
 Egbercti. Victred filius Egbercti, rex Cantuariorum, defunctus est 4.26 (268.8)
 ECGBERCT, Saint (639-729), *an English noble who became priest and monk; studied in Ireland, and later introduced the Roman Easter and tonsure into Iona.* 5.23 (348.16)

Egberct. Vt Egberct, vir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit. 3.27 (191.26)
 Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum, Edilhun et Egberct, 3.27 (192.20)
 e quibus Egberct, . . . egressus est tempore matutino de cubiculo, 3.27 (192.30)
 interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda, dixitque Egberct: 3.27 (192.30)
 Vt Egberct vir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit; 4.3 (211.29)
 sacerdos Egberct, . . . proposuit animo pluribus prodesse; 5.9 (296.3)
 Audiens autem uerba uisionis Egberct, praecepit fratri, qui retulerat, ne cuiquam haec alteri referret, 5.9 (296.7)
 Vt autem uidit vir Domini Egberct, 5.9 (297.20)
 cum uenisset . . . cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos, Egberct, 5.10 (298.29)
 Mansit autem vir Domini Egberct annos xii in praefata insula, 5.22 (346.24)
 Egberct, ut supra commemorauimus, ipso die paschae migravit ad Dominum; 5.22 (347.21)
 uir Domini Egberct Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram. 5.23 (349.17)
 sanctus Egberct transiit, 5.24 (356.11)
 Egbercte. "O frater Egbercte, o quid fecisti? 3.27 (193.20)
 Egbercti. Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris
 Egbercti, 4.3 (211.17)

saluata sunt tamen omnia, quae erant Egbercti et sociorum eius. 5.9 (298.11)
 Egbercto. "ueni, ut responsu Domini Saluatoris Egbercto adferam. 5.9 (297.10)
 "Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Egbercto, quae tibi dicenda praecepi? 5.9 (297.29)
 Egbercto. At tunc ueniens ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Egbercto, 3.4 (134.31)
 Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonum praedicante Egbercto celebrare pascha
 cooperent, 5.22 (346.15)
 Susceperunt autem Hienses monachi docente Egbercto ritus uiuendi catholicos 5.22 (347.17)
 Egberctum. quoniam anno praecedente nouerat audire reuerentissimum patrem Egberctum, 4.26 (267.7)
 Egberct. at uero Egberct decussa molestia egritudinis conualuit, 3.27 (193.26)

ECGBERCT (d. 766), *Archbishop of York, 732-66.* Cont. (361.4)
 Egberct. Anno DCCXXII, Egberct pro Vilfrido Eboraci episcopus factus. Cont. (361.4)
 ECGFRID (d. 685), *King of Northumbria; son of Oswy.*

Egfrid. Nam alius filius eius Egfrid eo tempore in prouincia Merciorum . . . obses tenebatur; 3.24 (178.5)
 quam nuperrime rex Egfrid, superato in bello et fugato Vulfhere, obtinuerat, 4.12 (229.11)
 Accepit autem rex Egfrid coniugem nomine Aedilthydam, 4.19 (243.3)
 Egfrid rex Nordanhybrorum, . . . uastauit misere gentem innoxiam, 4.26 (266.14)
 anno, quo finem uitae accepit rex Egfrid, 4.27 (268.21)
 Anno DCLXXXV, Egfrid rex Nordanhybrorum occisus est. 5.24 (355.10)
 Egfridi. DCLXXXIII, qui est annus imperii regis Egfridi viii, 4.12 (228.28)
 usque ad mortem Egfridi regis, . . . officium episcopatus et uerbo exercebat et opere. 4.13 (232.19)
 intrauit monasterium Aebbae abbatissae, quae erat amita regis Egfridi, 4.19 (243.30)
 Anno regni Egfridi nono, . . . occisus est Aelfuini frater regis Egfridi, 4.21 (249.3)
 occisus est Aelfuini frater regis Egfridi, 4.21 (249.6)
 De morte Egfridi et Hlotheri regum. 4.26 (266.13)
 congregata synodo non parua sub praesentia regis Egfridi 4.28 (272.14)
 ordinatio decreta, . . . completa est Eboraci sub praesentia praefati regis Egfridi, 4.28 (273.3)
 Egfrido. Successit autem Egfrido in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus, 4.26 (268.7)
 Egfrido. Eadhaedum, qui postea regnante Egfrido, Hrypensis ecclesiae praesul factus est. 3.28 (195.4)
 imperantibus dominis piissimis nostris Egfrido rege Hybronensium, . . . et Aedilredo 4.17 (239.6)
 Qui deinde regnante Egfrido, pulsus est episcopatu, 5.19 (326.8)
 et synodus facta est ad Herutforda, praesente Egfrido rege, 5.24 (354.22)
 Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Egfrido rege; 5.24 (355.3)
 Egfridum. Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Egfridum filium regni heredem reliquit; 4.5 (214.21)
 Quo etiam anno orta inter ipsum regem Egfridum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dis-
 sentione, 4.12 (229.1)
 iuxta quod Egfridum regem uoluisset ac licentiam dedisse nouerat. 4.18 (241.14)
 Vt Theodoras episcopus inter Egfridum et Aedilredum reges pacem fecerit. 4.21 (249.1)
 Aldfridi regis, qui post fratrem suum Egfridum genti Nordanhybrorum x et viii annis praefuit. 5.1 (282.28)
 secundo anno Aldfridi, qui post Egfridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit. 5.19 (327.11)
 Egfride. adeo ut Egfridus promiserit se in terras ac pecunias multas esse donaturum, 4.19 (243.15)

ECGRIC (fl. 631), *King of East Anglia; kinsman and successor of Sigebert.*

Egrike. ut ad ultimum, relictis regni negotiis, et cognato suo Egricae commendatis, . . . intraret mona-
 sterium, 3.18 (162.26)
 Egrike. occisusque est una cum rege Egricae, 3.18 (163.11)
 ECLIPSIS. eclipsis. facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii, 3.27 (191.29)
 eclipsis. Anno DXXXVIII, eclipsis solis facta est 5.24 (353.1)
 Anno DXL, eclipsis solis facta 5.24 (353.3)
 Anno DCLXIII, eclipsis facta; 5.24 (354.14)
 Anno DCCXXXIII, eclipsis facta est solis Cont. (361.6)
 eclipsis. Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis pestilentiae, 4.1 (201.4)

ECNTRA. Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit pec-
 catorum. 5.13 (311.1)
 et econtra eius, . . . sic etiam morem habitus te imitari condeceat." 5.21 (344.31)
 Sicut econtra Bretones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere, 5.22 (347.10)
 EDAX. edax. Scriptor, quem dudum liuor adgit edax. 1.10 (24.11)

EDILHVN (d. 664), *a youth of the English nobility who went to Ireland to study; friend of Egberct.*

Edilhun. Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum, Edilhun et Egberct, 3.27 (192.20)
 Ipse Edilhun proxima nocte defunctus est; 3.27 (193.25)
 EDILTHRYD, see AEDILTHRYD.
 EDILVALD (d. 740), *Abbot of Melrose and Bishop of Lindisfarne.*
 Ediluald. monasterio tempore illo religiose ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praerat, 5.12 (310.6)
 IIII nunc episcopi praesulatum tenent; Vilfrid in Eburacensi ecclesia, Ediluald in Lindisfaronensi, 5.23 (350.30)
 EDILVINI, see AEDILVINI.

EDILVINI (*A. 651*). *Oswy's prefect, who, at his master's instigation, murdered Oswin of Deira.*

Ediluinum , eum Osui cum praefato ipsius milite per praefectum suum Ediluinum detestanda omnibus morte interfect.	3.14 (155.21)
EDISCO , ediscere. et ab ipso venerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.10)
uolens Agatho . . . qualis esset status ecclesiae, quam ab hereticorum contagio castus, ediscere,	4.18 (242.12)
in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5.21 (333.10)
ediceret. ut, cuius esset fidei Anglorum ecclesia, diligenter ediceret,	4.18 (241.34)
EDITIO , editio, sicut alia dicit editio,	5.21 (339.18)
EDITVM , aedito. Statuitur ad haec in edito [aedito] arcis acies segnis,	uar. 1.12 (28.1)
edito. Statuitur ad haec in edito arcis acies segnis	1.12 (28.1)
editu. Statuitur ad haec in edito [editu] arcis acies segnis,	uar. 1.12 (28.1)
EDO , edideram. Historiam . . . quam nuper edideram,	Praef. (5.4)
EDOCEO , edocendo. ritumque canendi ac legendi uia uoce praefati monasterii cantores edocendo,	4.18 (241.23)
edocent. sicut Exodi sequentia patenter edocent;	5.21 (335.18)
edoceret. quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae agebatur, edoceret;	4.18 (241.20)
edocet. sicut libellus de uita eius conscriptus sufficienter edocet,	3.19 (164.27)
edocti. dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis.	2.17 (119.7)
edoctus. ac salutaribus eius exhortationibus paulatim edoctus,	1.7 (18.19)
Augustinus episcopus in monasterii regula edoctus,	1.32 (68.30)
Nynia . . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	3.4 (133.17)
tertius Thumberi, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3.24 (179.27)
Ronan. . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus.	3.25 (181.21)
Quia nimirum Osui a Scottis edoctus ac baptizatus,	3.25 (182.26)
cuius edoctus monitis caelestia sperare dicerat.	4.11 (227.17)
Inebuit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino:	4.29 (275.5)
se numerum annorum fuisse habitum ipse iamdudum somni reuelatione edoctus,	5.8 (294.22)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus.	5.20 (331.30)
edocuit. quibus sit uirtutibus insudandum, edocuit,	2.1 (76.26)
quid erga eum agere rex promississet, edocuit.	2.12 (108.4)
Qui cuius meriti fuerit, etiam miraculorum signis internus arbor edocuit,	3.15 (157.22)
EDOMO , edomare. quos terreni principes edomare ferro nequieuerant,	2.1 (78.14)
EDRIC (<i>d. 686</i>). <i>King of Kent; son of Ecgbert and successor of Hlothere.</i>	
Edric, quos contra eum Edric filius Ecgberti adgregarat,	4.26 (268.11)
Ac post eum idem Edric anno uno ac dimidio regnauit,	4.26 (268.13)
EDVCO , educam. 'Si ergo uis, hac ipsa hora educam te de hac prouincia,	2.12 (108.5)
Tunc ipse intrabo, et educam te inde.	3.12 (151.8)
usquedum ait: "In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.3)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.19)
educeres. ut . . . educeres de conclusione unicum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3.29 (197.20)
educta. Deo dilecta mater congregationis ipsius, ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.26)
post dies xii et ipsa educta ex carne temporales afflictiones aeterna mercede mutauit.	4.9 (223.8)
educti. sed xv ^a sunt educti ex Aegypto,	5.21 (335.9)
educturus. in quo exercitum eorum esset educturus de Aegypto.	5.21 (335.6)
eductus. Qui reductus in corpore, et die tertia rursum eductus,	3.19 (165.1)
in quarum prima eductus est populus Domini ex Aegypto,	5.21 (335.13)
eduxit. exemitur tenebris in auras me serena lucis eduxit;	5.12 (307.8)
EDVCO , educandus. datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfrido;	5.24 (337.8)
educatus. et religiosi moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	3.23 (176.8)
intellegerat . . . Osui, quamuis educatus a Scottis, quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3.29 (196.8)
frater . . . qui . . . erat in monasterio ac magisterio illius educatus,	4.3 (210.17)
ecclesiae Lindisfarnensis, in qua educatus est,	5.1 (281.14)
EDVINI , see AEDVINI .	
EFESVS , <i>Ephesus</i> .	
Efeso, et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.17 (240.6)
EFFECTVS , effectibus. Neque aliquanto segnius minas effectibus prosequantur.	1.15 (32.14)
effectum. et mox effectum piae postulationis consecutus est;	1.4 (16.9)
subtile quidem sit per effectum spiritalis potentiae,	2.1 (76.3)
ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaris haberet effectum.	3.11 (149.2)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (334.3)
EFFERO , efferri. iussit se obuiam saeuientibus et huc illucque uolantibus ignium globis efferri.	2.7 (94.22)
ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferri.	5.4 (287.5)
elata. et hoc facto, elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	3.2 (129.5)
elatum. et elatum clamorem repercusso aere montium	1.20 (39.9)
elatum. uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . elatum uidelicet de domo,	4.9 (222.15)
elatura. ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19 (245.26)
elatus. ut elatus manibus periculum, . . . euaderet;	1.19 (37.15)
Cum ergo in altum esset elatus,	3.19 (165.16)
EFFICIO , effecto. accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	2.13 (112.9)
effectum. Ipsum namque est, quod nunc grande de modico effectum, Muigeo consueue uocatur,	4.4 (214.3)
effectus. et Honorius pro illo est in praesulatum electus [effectus];	uar. 1.18 (120.10)
Igitur rex Sigbert aeterni regni iam cuius effectus, temporalis sui regni sedem repetiit,	3.22 (172.20)
Crescebat morbus paulatim, et nocte superueniente grauior effectus est,	4.31 (278.16)
In quibus omnibus cum sui uoti compos esset effectus, ad praedicandum rediit.	5.11 (302.3)
efficere. ut per nostrae praepositionis auctoritatem positis Deo placitam ordinationem efficere;	2.18 (121.28)
efficeretur. obsecrans, ut per eius mandatum Christianus efficeretur;	1.4 (16.9)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5.24 (352.16)
effici. coepit et contra episcopos tristes usque ad lacrimarum profusionem effici.	3.14 (157.6)
efficitur. quibus efficitur, ut circuitus eius quadragies octies LXXV nulla compleat	1.1 (9.8)
et uictoriae concessae otiosus spectator efficitur.	1.20 (39.17)
efficiuntur. similes ergo efficiuntur his, qui spem suae confidentiae ponunt in eis.	2.10 (102.18)
EFFIGIES , effigiem. qui etiam effigiem eiusdem Pauli referre esset solitus.	2.16 (117.25)
EFFLO , efflantes. et de ore ac naribus ignem putidum efflantes angebant;	5.12 (306.25)
EFFLVO , efflueret. 'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum, ut efflueret noxiusumor, qui inerat;	4.19 (245.17)
EFFVGO , effugaret. ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, qui me peruaserat, effugaret admirandi huius sauitas odoris.	5.12 (307.18)
effugata. Contigit autem tactu indumentorum eorundem et daemonia ab obsessis effugata corporibus, . . . eae	4.19 (246.14)
EFFVLGEO , effulgeret. Cum ergo uenerabilis Domini famulus . . . magnis uirtutum signis effulgeret,	4.27 (270.17)
EFFVNDO , effundebatur. sed et odoris flagrantia miri tanta de loco effundebatur,	5.12 (307.33)
effusa. quia de puluere paupum, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent infirmi.	3.11 (149.15)
effusus. ubi beati martyris effusus erat sanguis,	1.18 (36.31)

ubi regis Osualdi sanguis fuerat effusus.	3.10 (147.25)
EFFVSIO. effusione. quod pretiosi sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit.	2.11 (104.16)
EGENS. egens. ita ut in exemplum primitiuae ecclesiae nullus ibi diues, nullus esset egens.	4.23 (254.11)
EGER, gra. grum. eger. Adducatur aliquis eger.	2.2 (82.1)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4.14 (234.2)
egra. et inter egra tremens suspiria, flebili uoce talia mecum querebatur:	3.13 (153.1)
egro. et astulam roboris praefati immittens obtuli ergo potandum.	3.13 (153.31)
EGO. ego. 1.25 (46.11); 1.27 (51.15); 2.8 (95.23); 2.13 (111.22); 2.13 (111.25); 2.13 (113.6); 2.18 (121.12);	
3.13 (153.23); 3.25 (184.17); 3.25 (188.30); 3.29 (197.17); 4.5 (215.4); 4.22 (251.10); 4.24 (262.4); 4.23 (254.33);	
5.3 (285.29); 5.3 (286.13); 5.4 (287.13); 5.6 (290.10); 5.6 (290.20); 5.6 (291.2); 5.6 (291.4); 5.6 (291.11); 5.12 (308.9);	
5.12 (309.7); 5.12 (310.28); 5.12 (310.30); 5.21 (344.24).	
me. Praef. (7.28); Praef. (8.2); 1.7 (19.19); 1.23 (43.19); 1.27 (54.4); 1.27 (58.2); 1.27 (61.27); 2.1 (76.7); 2.1 (77.23);	
2.1 (77.26); 2.1 (77.27); 2.12 (108.12); 2.12 (108.29); 2.12 (111.4); 2.13 (111.30); 2.18 (121.11); 2.19 (124.11);	
3.11 (150.20); 3.13 (152.30); 3.13 (153.4); 3.13 (153.14); 3.25 (184.4); 4.2 (205.25); 4.2 (205.26); 4.3 (209.14);	
4.3 (209.15); 4.3 (209.32); 4.3 (209.35); 4.3 (210.16); 4.8 (221.13); 4.19 (245.16); 4.19 (245.29); 4.19 (246.8);	
4.19 (246.10); 4.22 (250.32); 4.25 (264.30); 4.29 (274.21); 4.29 (274.28); 5.3 (286.3); 5.3 (286.8); 5.4 (287.14);	
5.6 (290.5); 5.6 (290.6); 5.6 (290.29); 5.6 (290.33); 5.6 (290.34) (bis); 5.6 (291.2); 5.6 (291.7); 5.6 (291.9); 5.6 (291.10);	
5.6 (291.11); 5.6 (291.14); 5.6 (291.21); 5.6 (291.23); 5.9 (297.8); 5.9 (298.12); 5.12 (304.28); 5.12 (305.17);	
5.12 (305.20); 5.12 (305.25); 5.12 (305.30); 5.12 (306.7); 5.12 (306.11); 5.12 (306.24); 5.12 (306.27); 5.12 (306.28);	
5.12 (307.1); 5.12 (307.2); 5.12 (307.5); 5.12 (307.6); 5.12 (307.7); 5.12 (307.8); 5.12 (307.18); 5.12 (307.24);	
5.12 (308.6); 5.12 (309.14); 5.13 (312.3); 5.13 (312.26); 5.13 (312.29); 5.21 (344.3).	
me. 1.30 (65.6); 2.1 (78.2); 2.1 (78.3); 2.2 (82.31); 3.11 (150.20); 3.12 (151.14); 3.13 (153.1); 3.25 (189.1);	
4.22 (250.32); 4.29 (274.22); 5.3 (286.16); 5.4 (287.20); 5.6 (289.14); 5.6 (290.3); 5.19 (329.8).	
mei. 4.22 (251.14).	
mi. 3.12 (151.4); 4.29 (275.6); 5.21 (344.20).	
mihl. Praef. (6.13); Praef. (7.1); Praef. (7.5); Praef. (8.14); 1.7 (19.20); 1.25 (46.11); 1.27 (49.24); 2.1 (77.24);	
2.2 (83.16); 2.6 (92.26); 2.12 (108.10); 2.12 (108.33); 2.13 (112.5); 2.13 (113.8); 2.16 (117.19); 3.5 (137.14);	
3.12 (151.13); 3.13 (153.9); 3.13 (153.14); 3.13 (153.21); 3.13 (153.22); 3.15 (158.23); 3.19 (165.33); 3.27 (192.30);	
3.29 (197.10); 3.30 (199.28); 4.3 (210.15); 4.8 (221.16); 4.8 (221.21); 4.9 (223.19); 4.14 (233.2); 4.19 (245.33);	
4.19 (246.11); 4.20 (247.13); 4.20 (247.14); 4.22 (252.10); 4.24 (259.24); 4.24 (259.28); 4.24 (261.32); 4.25 (263.24);	
4.25 (264.28); 4.25 (264.30); 4.25 (265.1); 4.25 (265.24); 4.25 (265.35); 4.28 (271.12); 4.32 (279.20); 5.1 (281.10);	
5.3 (286.15); 5.6 (289.29); 5.6 (290.1); 5.6 (290.8); 5.6 (290.9); 5.6 (291.24); 5.9 (297.6); 5.12 (304.12); 5.12 (304.30);	
5.12 (307.34); 5.12 (308.8); 5.12 (309.9); 5.13 (311.29); 5.13 (311.32); 5.13 (312.5); 5.13 (312.8); 5.13 (312.15);	
5.13 (312.20); 5.14 (314.18); 5.14 (314.22); 5.19 (329.7); 5.19 (329.9); 5.21 (345.32).	
mihmet. 4.19 (243.12).	
nobis. Praef. (6.22); Praef. (8.5); 1.25 (46.13); 1.29 (63.19); 1.31 (66.25); 2.1 (73.15); 2.1 (73.17); 2.2 (81.30); 2.2 (83.2);	
2.2 (83.25); 2.5 (91.12); 2.5 (91.25); 2.11 (105.10); 2.11 (106.18); 2.13 (111.21); 2.13 (111.31); 2.13 (112.6);	
2.13 (112.31); 2.17 (119.26); 4.3 (212.1); 4.5 (215.29); 4.29 (275.7); 5.1 (282.5); 5.1 (282.10); 5.3 (285.11);	
5.4 (287.26); 5.4 (287.27); 5.12 (309.1); 5.13 (313.13); 5.21 (334.1); 5.21 (336.6); 5.21 (338.21); 5.21 (342.19);	
5.21 (342.26).	
nobis. 1.1 (12.9); 1.27 (49.13); 1.27 (58.10); 1.27 (58.27); 2.2 (83.20); 2.4 (88.6); 2.10 (104.5); 2.11 (106.27);	
2.17 (119.25); 2.19 (123.31); 3.29 (198.23); 4.5 (215.19); 4.19 (243.22); 4.24 (261.31); 5.1 (281.19); 5.1 (282.5);	
5.3 (286.22); 5.21 (333.16); 5.21 (343.18).	
nos. 1.27 (50.9); 1.27 (52.33); 2.1 (73.17); 2.18 (121.15); 3.4 (134.18); 3.8 (143.30); 3.9 (145.27); 3.17 (162.3);	
3.19 (165.14); 3.19 (165.23); 3.25 (185.32); 4.7 (219.14); 4.14 (234.8); 4.17 (239.22); 4.17 (240.24); 4.20 (247.11);	
4.20 (247.12); 5.21 (340.7); 5.21 (343.4).	
nos. 1.24 (44.8); 1.30 (65.3); 2.1 (73.6); 2.1 (74.28); 2.1 (78.33); 2.1 (79.26); 2.2 (83.26); 2.2 (84.19); 2.2 (84.21) (bis);	
2.4 (87.28); 2.4 (88.5); 2.5 (91.20); 2.11 (104.29); 2.11 (106.12); 2.17 (120.1); 2.18 (121.29); 2.18 (121.30);	
3.2 (129.8); 3.8 (143.3); 4.3 (211.8); 4.5 (215.1); 4.5 (215.26); 4.5 (217.18); 4.25 (266.8); 4.29 (274.23); 4.30 (277.28);	
5.1 (282.3); 5.1 (282.10); 5.1 (282.15); 5.6 (289.20); 5.12 (305.22); 5.12 (305.27); 5.12 (307.9); 5.12 (307.30);	
5.12 (308.4); 5.21 (337.22); 5.21 (339.13); 5.21 (340.6); 5.21 (340.34); 5.21 (341.6).	
nostri. 5.1 (282.18).	
nostrum. 4.5 (217.8); 4.5 (217.10).	
EGRE. Quod dum egre inpetraret ab ea, uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis.	4.11 (225.30)
EGREDIOR. egredi. adcelerauit ocius ad legendum cum suis, siue ad orandum egredi.	3.5 (136.17)
Hunc cum dies mortis egredi e corpore cogeret,	3.17 (159.25)
sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi,	4.29 (275.20)
iussit pontifex ceteros ad horam egredi,	5.19 (329.5)
egrediens. et egrediens dixit solito consolantium sermone:	5.5 (288.17)
inde egrediens ad terram, nunquam ipsa uestimenta uita atque algida deponere curabat,	5.12 (310.18)
egredientes. egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.12)
egreditur. Cum carnis claustra spiritus egreditur.	5.8 (295.15)
egressa. et de utero matris meae egressa est mecum.	2.1 (78.3)
Haec ergo . . . egressa de cubiculo, qui manebat,	4.9 (222.12)
egressae. egressae de oratorio familiae Christi, ad sepulchra fratrum,	4.7 (219.29)
egressi. ab hac egressi, ut diximus, tertiam . . . gentem addiderunt.	1.1 (13.9)
Nam egressi contra gentem Geuissorum in proelium,	2.5 (92.6)
unde mox egressi dignoscere quid esset,	3.8 (143.25)
si forte uel ipsam, de qua egressi eram, insulam aliquo conamine repetere possemus,	5.1 (282.2)
mox de corpore egressi ad regnum caeleste peruenerunt;	5.12 (308.32)
egressis. Denique cunctis pene egressis,	1.7 (20.12)
egressum. contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4.25 (264.15)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis amantissimum Deo patrem Odilualdum	5.1 (282.6)
egressura. quod anima eius, . . . cum magno lucis splendore esset egressura de corpore;	4.11 (226.26)
egressura. utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis aspexerit.	4.8 (220.22)
egressus. inuentum est ita inlesum, ac si eadem hora de hac luce fuisset egressus.	3.19 (168.21)
egressus est tempore matutino de cubiculo,	3.27 (193.1)
mane sanato sensu egressus,	4.3 (212.13)
a quo etiam egressus de fonte, loco filii susceptus est;	4.13 (230.16)
ac statim egressus requisit in annale suo,	4.14 (235.23)
et egressus ad suam domum repedabat.	4.24 (259.18)
et relicta domu conuiuii egressus esset ad stabula iumentorum,	4.24 (259.20)
nam et ideo de conuiuii egressus huc secessi,	4.24 (259.26)
crebro ipse de monasterio egressus, . . . circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.24)
ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, . . . domum non rediret;	4.27 (270.10)
et adstans dixit orationem super illam, ac benedicens egressus est.	5.3 (286.7)
'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3 (286.17)
et egressus inde intrauit, ac salutauit episcopum et conuiuas,	5.5 (288.25)
EGREGIVS, a, um. egregi. uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii [egregii].	uar. 4.19 (243.6)
egregia. Nostra quoque egregia iam tempora uirgo beauit;	4.20 (248.5)
Aedilthyda nitet nostra quoque egregia.	4.20 (248.6)
egregia. capillorum quoque forma egregia.	2.1 (80.2)

EGREGIVS

egregii. Aedilthydam, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii;	4. 19 (243. 6)
egregii. In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregii de lapide fecit;	2. 16 (117. 11)
egregiis. Furseus, uerbo et actibus clarus, sed et egregiis insignis uirtutibus,	3. 19 (163. 25)
egregium. Albanum egregium fecunda Britania profert.	1. 7 (18. 11)
Alium quoque librum composuit egregium,	2. 1 (76. 14)
Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Brettonum.	5. 18 (320. 31)
Cantatorem quoque egregium, uocabulo Maban, . . . ad se suosque instituendos accersit,	5. 20 (331. 28)
egregium. egregium examen continet monachorum,	4. 4 (214. 4)
egregius. ex quibus est Adaman, abbas et sacerdos Columbiensium egregius,	5. 21 (344. 8)
EGRESSVS. egressu. Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram reponissionis,	4. 24 (261. 1)
EGRITVDO. egritudine. Qui cum ingrauescente praeclata egritudine, diem sibi mortis imminere sensisset,	4. 11 (226. 7)
omnes, qui alicubi de uestris hac egritudine laborant,	4. 14 (234. 19)
unum de pueris eius, qui acerrima egritudine premebatur,	5. 5 (288. 5)
egritudines. nisi medicamentum quidem contra egritudines explorare?	1. 27 (50. 2)
egritudinis. at uero Egberect decussa molestia egritudinis conualuit,	3. 27 (193. 26)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4. 29 (275. 18)
egritudo. Feminae itaque et menstrui sui sanguinis fluxus egritudo est.	1. 27 (50. 4)
EGROTO. egrotanti. Tetenderunt ergo ei egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3. 17 (160. 3)
EGROTVS, a, um. egroti. Non solum autem subpositi eidem feretro, uel adpositi curantur egroti,	4. 6 (218. 24)
egrotis. atque huius gustum siue asperionem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre:	5. 18 (320. 21)
EICIO. eicerint. quod . . . daemonia eicerint [eicerint],	uar. 3. 25 (187. 30)
eiecerint. et daemonia eiecerint, et uirtutes multas fecerint,	3. 25 (187. 30)
eiecerit. gens Anglorum, primo quidem aduersarios longius eiecerit;	1. 15 (30. 25)
eiecerunt. quod . . . daemonia eiecerint [eiecerunt],	uar. 3. 25 (187. 30)
electi. unde a mansionibus ac possessiunculis suis electi,	1. 12 (28. 9)
electis. et electis principibus regis non proprii, fines suos fortiter simul et libertatem receperunt:	3. 24 (180. 22)
EIECTIO. eiectionem. In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis, libros	5. 24 (357. 26)
III.	
ELABOR. elabitur. mox de hieme in hiemem regrediens, tuis oculis elabitur.	2. 13 (112. 17)
elapso. Non multo post haec elapso tempore, . . . Theodorus archiepiscopus deposuit eum	4. 6 (218. 31)
ELABORO. elaborantem. ut uestram dilectionem in praedicatione euangelii elaborantem et fructificantem,	2. 18 (121. 31)
elaborauerit. Quam deute quamque etiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas,	2. 8 (95. 18)
ELAFIVS (fl. 447), a British chief, whose son's lameness was cured by Germanus.	
Elafum. Hunc Elafum provincia tota subsequitur;	1. 21 (40. 17)
Elafius. Elafius quidam, regionis illius primus,	1. 21 (40. 12)
Cum subito Elafius pedibus aduoluitur sacerdotum,	1. 21 (40. 23)
ELATIO. elationis. ne per illorum copiam periculum elationis incurreret,	1. 31 (66. 12)
ELECTIO. electione. adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum	3. 29 (196. 9)
bonum	
ELEGIACVS, a, um. elegiaco. quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . ele-	
giaco metro composuimus;	4. 20 (247. 6)
Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco.	5. 24 (359. 23)
ehaco. Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco [ehiaco].	uar. 5. 24 (359. 23)
ELEMENTVM. elementis. excitant seniore elementis furentibus obponendum.	1. 17 (34. 22)
elementis. mare conscendit, et consentientibus elementis,	1. 21 (40. 8)
ELEMOSINA, see ELIMOSYNA.	
ELEVETHER (fl. 170), Bishop of Rome.	
Eleuther. cum Eleuther uir sanctus pontificatui Romanae ecclesiae praeesset.	1. 4 (16. 6)
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit.	5. 24 (352. 13)
Eleutherum. missis ad Eleutherum papam litteris,	1. 4 (16. 1)
ELEVO. eleuanda. Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro.	4. 19 (245. 23)
eleuata. non eleuata in altum uoce, sed profusis ex uero pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat	4. 28 (273. 28)
eleuata. statuerunt . . . ossa uero abbatissae illo de loco eleuata, in aliam ecclesiam, . . . transferre	3. 8 (144. 18)
eleuatae. medicus Cynifrid, qui et mortis illi, et eleuatae de tumulo adiuuit;	4. 19 (245. 13)
eleuatis. fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse:	3. 16 (159. 16)
eleuatum. et elatum [eleuatum] clamorem repercussu aere montium	uar. 1. 20 (39. 9)
eleuatum. uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus	4. 19 (245. 30)
eleuatur. gradibus uel passibus, non autem salibus eleuatur.	1. 30 (65. 29)
eleuatura. ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura [eleuatura] et dilutura intrasset,	uar. 4. 19 (245. 26)
eleuatus. Cum ergo in altum esset elatus [eleuatus],	uar. 3. 19 (165. 16)
splendor emissae lucis, . . . non multo post illo eleuatus de loco, in meridianum monasterii,	4. 7 (220. 8)
"Eleuatus est sol, et luna stetit in ordine suo."	5. 21 (340. 19)
eleuet. ne . . . infirmus animus in sui praesumptione se eleuet,	1. 31 (66. 21)
ELGE, Elgy.	
Elge. Post annum uero ipsa facta est abbatissa in regione, quae uocatur Elge;	4. 19 (244. 31)
ipsa enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata,	4. 19 (244. 33)
Est autem Elge in provincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4. 19 (246. 28)
ELIGO. electi. atque omnium iudicio electi sunt apostolici sacerdotes	1. 17 (34. 5)
Non enim omnes electi miracula faciunt,	1. 31 (67. 2)
duo sunt pro illo, Aecci et Baduini, electi et consecrati episcopi;	4. 5 (217. 31)
electis. Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum idoneis,	5. 9 (296. 26)
ut . . . apostolorum principes caelestis quoque regni tibi tuisque cum ceteris electis libens pandat	
introitum.	5. 21 (345. 18)
electorum. et in electorum tuorum iubens grege numerari.	2. 1 (78. 34)
mox ad sempiterna animarum gaudia adsunt in caelum, et electorum est sociatus agnibus.	4. 14 (234. 30)
electus. Diocletianus xxxiii ab Augusto imperator ab exercitu electus	1. 6 (17. 9)
et Honorius pro illo est in praesulatum electus;	2. 18 (120. 10)
cum adhuc esset electus in pontificatum,	2. 19 (122. 21)
Iohannes diaconus et in Dei nomine electus;	2. 19 (123. 6)
electus est archiepiscopus cathedrae Doruernensis sextus Deusdedit	3. 20 (169. 13)
praeclatus uir in episcopatum pro eo electus, ac . . . ordinatus est;	4. 23 (255. 13)
uir . . . uocabulo Taffrid, de eiusdem abbatissae monasterio electus est antistes;	4. 23 (255. 21)
Electus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunbercto,	4. 28 (273. 5)
qui electus est quidem in episcopatum anno dominicae incarnationis dcx secundo,	5. 8 (295. 24)
elegerunt. fratres, qui erant in Freia uerbi ministerio mancipati, elegerunt ex suo numero uirum	5. 11 (302. 6)
elegit. quamuis illum eis equum non daret, quem tibi specialiter possidendum elegi?	3. 14 (156. 22)
elegit. Fauens ergo uotis regis antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3. 23 (175. 12)
ipse in saepedicto . . . monasterio, quod uocatur Streansshaleh, locum mansionis elegit;	4. 26 (267. 25)
eligas. quod plus omnipotenti Deo possit placere, sollicite eligas,	1. 27 (49. 26)
elige. quae pia, quae religiosa, quae recta sunt, elige;	1. 27 (49. 31)
eligens. nequaquam in eo laudans aut eligens hoc.	3. 17 (161. 10)
eligerent. magis de femina regum prosapia . . . regem sibi eligerent;	1. 1 (12. 16)

eligeretur. contigit, ut . . . unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.18)
donec eligeretur, qui pro Cudberoto antistes ordinari deberet.	4.29 (275.29)
eligi. in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit;	1.31 (66.15)
eligit. eligit expeditos, circumiecta percurrit.	1.20 (38.30)
antistes elegit [eligit] sibi locum monasterii construendi.	uar. 3.23 (175.12)
eligitur. Constantinus . . . propter solam spem nominis sine merito uirtutis eligitur;	1.11 (24.27)
ELIMINO. eliminata. in quo ipse, eliminata omni spurcitia, fecit ecclesiam	2.4 (88.30)
Quem non multo post, detecta et eliminata, ut et supra docuimus, Scottorum secta, Galliam mittens,	5.19 (325.27)
eliminatis. Item lunam xx ^{im} . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	3.25 (186.31)
ELIMOSYNA. elemosinam. 'Quod superest, date elemosinam,	1.27 (49.16)
elemosynae. multitudo pauperum undecumque adueniens . . . postulans aliquid elemosynae a rege.	3.6 (138.19)
nam saepius ante illum percipiendae elemosynae gratia uenire consueuerat,	5.2 (283.22)
elemosynae. Multos autem preces uiuentium, et elemosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missa-	
rum, . . . adiuant.	5.12 (308.18)
elemosynam. Cui cum . . . pauper quidam occurreret elemosynam petens,	3.14 (156.12)
quem secum habere illis diebus ad faciendam elemosynam possent;	5.2 (283.18)
elemosynarum. Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum	
intentus;	4.11 (225.18)
Ordinatus est autem post haec Eadberet uir . . . maxime elemosynarum operatione insignis;	4.29 (275.33)
elemosynas. atque ad elemosynas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	3.5 (136.6)
intra in et pauperibus consulere, elemosynas dare, openi ferre non cessabat.	3.9 (145.25)
accensi sunt . . . ad orandum, uel ad elemosynas faciendas,	4.22 (252.5)
uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum,	5.4 (287.11)
Rogauit et ego una cum illo, promittens etiam me elemosynas in alimoniam inopum dare,	5.4 (287.14)
elemosynis. in precibus, ieiuniis, et elemosynis usque ad diem permansit ultimum;	5.19 (322.2)
ELMETE SILVA, <i>Elmet Woods, near Leeds.</i>	
Elmete. in monasterio . . . Thryduulū, quod est in silua Elmete.	2.14 (115.22)
ELOQVIVM. eloquii. deinde antistites uenerandi torrentes eloqui . . . profuderunt;	1.17 (35.28)
repperimus, quanta sacri eloqui eruditione eius animam . . . perduxerit.	2.8 (96.10)
ut ipsa uos dominei eloqui promissa in futuro respiciant,	2.18 (121.10)
eloquiis. nequaquam enim in sacris eloquiis inuenitur,	1.27 (50.24)
EMANO. emanabant, scientiae salutaris cotidie flumina inrigandis eorum cordibus emanabant;	4.2 (204.27)
EMENDATIO. emendatione. Praedicatio deinde ad plebem de praeuicationis emendatione conuertitur,	1.21 (41.3)
ut et regio absolute, et illi emendatione fruerentur.	1.21 (41.6)
emendationem. ut ad aliorum emendationem et uindicta culpabilem feriat,	1.28 (62.25)
EMENDO. emendanda. ut hi, . . . prius ab aliis, quae sunt emendanda, cognoscant;	1.28 (62.20)
emendandae. Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis	
obuenerat,	4.25 (263.8)
emendandi. priusquam subito mortis superuenit tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.12)
emendare. In quibus primitus posuit, qualiter id emendare deberet,	2.5 (90.14)
nequaquam tamen finem emendare potuit;	3.25 (181.23)
quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad suae uoluntatis examen mox emendare curauit.	4.29 (275.4)
qui differentes confiteri et emendare scelera, . . . ad paenitentiam confugiunt,	5.12 (308.13)
Tonsuram quoque, si tantum sibi auctoritatis subisset, emendare meminisset.	5.21 (345.11)
emendaret. Ammonebat ergo illum sedulo, ut confiteretur, et emendaret, ac relinqueret scelera sua,	5.13 (311.10)
emendari. quam fauendo ueritati uoluit emundari [emendari].	uar. 1.10 (24.8)
emendatis. condemnatis siue emendatis haereticis,	1.21 (39.30)
emendatum. librum . . . male de Greco translatus, et peius a quodam inperito emendatum, prout potui,	
ad sensum correxi;	5.24 (359.8)
EMERGO. emergentes. emergentes de latibulis, quibus abdit fuerant,	1.16 (33.8)
emersisset. nisi contra sacramenti fidem per tyrannidem emersisset,	1.9 (23.13)
EMETIOR. emensa. emensa sollemnitate paschali.	1.20 (38.28)
EMICO. emicuit. inter globos flammantis incendii incolunt tabernaculum, . . . emicuit.	1.19 (37.24)
EMICRANIVM. emicranii. et dissolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare iussit.	5.6 (291.24)
EMINEO. emineret. ut rebus omnibus, quae uoluntur, emineret,	2.1 (74.8)
eminet. sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum panimento altius	
eminet;	5.16 (318.15)
EMISSARIVS. emissarium. rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium.	2.13 (113.10)
et ascendens emissarium regis, pergebat ad idola.	2.13 (113.14)
EMITTO. emisit. subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.30)
emissa. ecce subito lux emissa caelitus, ueluti lintheum magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.3)
emissae. Ipse autem splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, . . . secessit.	4.7 (220.6)
emissam. uiderunt lucem caelitus emissam fuisse permaximam,	3.8 (143.26)
EMME, <i>Bishop of Sens, 658-76.</i>	
Emme. Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum, et postea ad Faronem Meldorum episcopos,	4.1 (203.20)
EMO. emendum. multi ad emendum confuissent,	2.1 (79.31)
emerat. cumque uidisset, qui emerat, uinculis eum non potuisse cohiberi,	4.22 (251.19)
emit. emit pretio ab eo sedem Lundoniae ciuitatis,	3.7 (141.8)
emitque partem eius non grandem, ad constituendum ibi monasterium.	4.4 (213.25)
EMOLLIO. emollire. autumans se uerbis, . . . cordis eius emollire constantiam.	1.7 (19.34)
curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec ualebant.	4.2 (279.28)
EMORIOR. emoriens. lapsus decidi, et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdi.	5.6 (290.13)
EMPORIVM. emporium. metropolis Lundonia ciuitas est, . . . et ipsa multorum emporium populorum	
terra marique uenientium;	2.3 (85.11)
EMPORVS. emporum. et ipsa multorum emporium [emporium] populorum terra marique uenientium;	uar. 2.3 (85.11)
EMTOR. emtorum. et ipsa multorum emporium [emporium] populorum terra marique uenientium;	uar. 2.3 (85.11)
EMVNDO. emundari. quam fauendo ueritati uoluit emundari.	1.10 (24.8)
EN. En Deus altus adit uenerandae uirginis alium,	4.20 (247.17)
Liberet ut homines, en Deus altus adit.	4.20 (247.18)
ENARRO. enarrare. Nec ab re est unum e pluribus, . . . uirtutis miraculum enarrare.	3.2 (130.10)
ENI, <i>father of Anna, King of East Anglia.</i>	
Eni. Successor autem regni eorum factus est Anna filius Eni	3.18 (163.15)
ENIM. Praef. (5.12); 1.1 (10.19); 1.7 (21.5); 1.12 (26.2); 1.12 (28.7); 1.15 (32.19); 1.17 (34.32); 1.21 (40.15);	
1.25 (45.9); 1.25 (45.29); 1.26 (47.28); 1.27 (49.29); 1.27 (50.2); 1.27 (50.9); 1.27 (50.24); 1.27 (51.5); 1.27 (51.26);	
1.27 (52.21); 1.27 (53.15); 1.27 (56.16); 1.27 (56.28); 1.27 (57.10); 1.27 (57.33); 1.27 (58.1); 1.27 (58.3);	
1.27 (58.14); 1.27 (58.31); 1.27 (59.3); 1.27 (60.3); 1.27 (60.27); 1.27 (61.3); 1.27 (61.10); 1.31 (66.27); 1.31 (67.1);	
1.32 (68.12); 1.32 (69.1); 1.34 (71.14); 2.1 (78.18); 2.1 (80.24); 2.2 (81.18); 2.6 (93.18); 2.7 (93.27); 2.8 (95.20);	
2.8 (95.27); 2.10 (101.27); 2.10 (102.20); 2.10 (103.9); 2.11 (106.6); 2.12 (108.2); 2.12 (108.13); 2.12 (109.30);	
2.12 (110.5); 2.12 (110.17); 2.13 (111.16); 2.13 (111.25); 2.13 (113.6); 2.13 (113.12); 2.14 (115.13); 2.17 (119.6);	
2.17 (119.9); 2.19 (124.10); 3.2 (129.9); 3.4 (133.29); 3.4 (135.6); 3.5 (135.25); 3.7 (140.10); 3.8 (144.8); 3.11 (150.16);	
3.14 (156.14); 3.14 (156.27); 3.14 (157.9); 3.14 (157.11); 3.16 (159.12); 3.17 (159.28); 3.19 (166.3); 3.19 (167.1);	
3.21 (171.4); 3.22 (171.21); 3.22 (172.16); 3.22 (173.27); 3.22 (174.5); 3.23 (175.9); 3.23 (175.30); uar. 3.25 (181.18);	

3.25 (185.10); 3.25 (186.17); 3.25 (187.14); 3.25 (188.11); 3.26 (190.25); 3.26 (191.2); 3.27 (193.23); 3.28 (195.15); 3.28 (195.22); 3.29 (196.7); 3.29 (197.2); 3.29 (198.3); 3.29 (198.26); 3.29 (198.30); 3.29 (198.32); 3.30 (199.30); 4.1 (203.6); 4.1 (203.21); 4.1 (204.7); 4.3 (207.32); 4.3 (208.9); uar. 4.3 (210.7); 4.3 (210.32); 4.7 (219.28); uar. 4.9 (222.11); 4.11 (225.17); 4.11 (226.20); 4.12 (229.16); 4.13 (232.10); 4.14 (234.4); 4.14 (234.8); 4.18 (241.5); 4.19 (244.32); 4.22 (250.16); 4.22 (252.8); 4.23 (258.20); uar. 4.24 (259.22); 4.24 (260.7); 4.24 (261.11); 4.24 (261.30); 4.29 (274.11); 4.29 (274.22); 4.29 (275.1); 4.32 (280.24); 5.2 (283.18); 5.3 (285.26); 5.3 (286.9); 5.7 (293.23); 5.8 (295.2); 5.9 (297.9); 5.9 (297.13); 5.10 (299.30); 5.11 (302.11); uar. 5.12 (304.1); 5.12 (305.7); 5.12 (305.18); 5.12 (310.25); 5.13 (311.18); 5.13 (311.29); 5.14 (314.3); 5.14 (314.12); 5.15 (315.27); 5.17 (318.28); 5.19 (322.31); uar. 5.19 (323.1); 5.19 (324.3); uar. 5.19 (327.26); 5.19 (329.9); 5.19 (329.12); 5.21 (334.5); 5.21 (335.3); 5.21 (335.19); 5.21 (335.25); 5.21 (336.2); 5.21 (336.22); 5.21 (336.26); 5.21 (337.12); 5.21 (337.33); 5.21 (343.7); 5.21 (345.15); 5.23 (348.22).	
ENITESCO. enitescat. piis et Deo placitis iugiter operibus enitescat,	2.11 (103.2)
ENITOR. enixa. Cum uero enixa fuerit mulier,	1.27 (54.20)
enixam. Si itaque enixam mulierem prohibemus ecclesiam intrare,	1.27 (54.29)
Baptizare autem uel enixam mulierem, uel hoc quod genuerit,	1.27 (54.31)
ENORMIS, e. enormem. illi perparum, isti enormem;	5.13 (313.16)
normis. proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis, et ponderis pene inportabilis,	5.13 (312.14)
ENSIS. ense. proletoque ense, quem strictum tenuerat,	1.7 (20.20)
ensis. contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	3.24 (178.20)
ENVCLEATIVS. Verum si de his singulis enucleatis ac latius audire desideras,	5.21 (334.12)
ENVMERO. enumeratis. enumeratis animi sui uirtutibus priscis,	2.1 (74.17)
ENVTRIO. enutriti. donec paulatim enutriti uerbo Dei,	3.5 (137.17)
EO. ibit. Candidus inter uos Christi sociabilis ibit;	5.7 (293.27)
ibunt. 'Ibunt sancti de uirtute in uirtute'	3.19 (164.31)
ierat. neodum Berctualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso,	5.11 (302.14)
ire. statimque iussit ire ministram, et capsellam, in qua erat, adducere.	3.11 (150.6)
absoluit eum, et post Theodorum ire permisit.	4.1 (204.4)
quae animam eius cum angelis ad caelum ire conspexerit,	4.23 (258.14)
iret. Et dum iret cubitum,	3.2 (130.27)
Nam et benigno ecclesiae hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est,	4.18 (242.23)
nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9 (297.25)
ituri. qui ad praefatum ituri concilium	2.2 (82.24)
iturus. Romamque iturus, et coram apostolico papa causam dicturus,	5.19 (326.10)
EOLLA (fl. 705), Bishop of the South Saxons.	
Eallan. Vt Australes Saxones episcopos acceperit Eadbertum et Eallan,	5.18 (320.11)
Eolla. quo defuncto, Eolla suscepit officium pontificatus.	5.18 (321.21)
EPIFANIA. epifaniae. praeter imminutibus sollempniis maioribus, uerbi gratia paschae, pentecostes,	
epifaniae,	4.19 (244.9)
EPIGRAMMA. epigrammatum. Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco,	5.24 (359.23)
EPISCOPALIS, e. episcopale. Prouincia Australium Saxonum... ministerium sibi episcopale ab Occidentalium Saxonum antistite quaerit.	5.23 (350.22)
episcopalem. ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, accepit.	1.33 (70.10)
Donauerunt... episcopo ciuitatem, ... ad faciendum inibi sedem episcopalem;	3.7 (139.30)
Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3 (207.8)
ille in Hagustaldensi siue in Lindisfarnensi ecclesia cathedram habens episcopalem,	4.12 (229.9)
qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruat.	5.12 (310.6)
episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exercebat.	5.18 (320.10)
ut prouincia Australium Saxonum, quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, ... parrochiam pertinebat,	
et ipsa sedem episcopalem, ac proprium haberet episcopum;	5.18 (321.17)
episcopales. Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis [episcopales] in castello suo	uar. 5.11 (303.7)
episcopalli. qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.6)
episcopalli. rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.25)
episcopalis. in qua locum sedis episcopalis, et ipse, et successores eius haberent.	2.3 (85.20)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, ... tribuit.	3.3 (132.1)
nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danihelem, ... accepit.	4.16 (238.11)
Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo iustri,	5.11 (303.7)
EPISCOPATVS. episcopatu. et ipsum esse dignum episcopatu, ... decernunt,	3.5 (137.21)
et accepto episcopatu Parisiaca ciuitatis, ibidem senex ac plenus dierum obiit.	3.7 (141.3)
pulsus est et Vini ab eodem rege de episcopatu;	3.7 (141.6)
quia episcopatu propriae ciuitatis ac parrochiae teneretur adstrictus,	3.7 (141.21)
dicens, quod ipse eum dignum esse episcopatu iudicaret.	3.7 (141.26)
ac tempore non pauco in episcopatu permansit.	3.17 (160.18)
et cessante episcopatu per annum et sex menses,	3.20 (169.12)
relicto episcopatu, reuersus est ad insulam Hii,	3.21 (171.10)
Omnes hi... gentis Merciorum episcopatu sunt functi.	3.24 (180.31)
et Tuda pro illo episcopatu sit functus;	3.26 (189.8)
adsumserunt... uirum bonum et aptum episcopatu,	3.29 (196.11)
Tunc cessante non pauco tempore episcopatu,	4.1 (201.12)
Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.11)
hic ab omnibus, qui nouere, dignus episcopatu iudicatus est.	4.1 (202.18)
Quo adhuc supersite, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito,	4.5 (217.30)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu post annos accepti episcopatus non multos;	4.6 (218.6)
cuius uidelicet uiri, et in episcopatu, et ante episcopatum, uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima,	4.6 (218.16)
ipsisque regnantibus defunctus est ille, et episcopatu functus Haeddi pro eo,	4.12 (227.28)
ibidem in pace uitam finit, nil omnino de restaurando episcopatu suo agens;	4.12 (228.17)
Sed illo post non multum temporis prae inopia rerum ab episcopatu decedente,	4.12 (228.24)
Pulsus est autem ab episcopatu suo Vilfrid,	4.13 (230.3)
pro Tunbercto, qui ab episcopatu fuerat depositus;	4.28 (273.7)
Duos autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum,	4.29 (274.3)
Mansit autem in episcopatu annis XXXIII,	5.6 (291.30)
Mansit autem in episcopatu annis XXII,	5.8 (294.23)
Qui uidelicet Suidbert accepto episcopatu, ... ad gentem Boruetuarorum recessit,	5.11 (302.16)
utpote tricesimum et sextum in episcopatu habens annum,	5.11 (303.20)
Qui deinde regnante Ecgfrido, pulsus est episcopatu,	5.19 (326.8)
uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.19 (326.22)
a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5.19 (328.12)
qui per XL prope annos episcopatu fungebatur,	5.19 (328.17)
episcopatu. adsumserunt... uirum bonum et aptum episcopatu [episcopatu],	uar. 3.29 (196.11)
Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	5.6 (292.4)
episcopatum. Successit Augustino in episcopatum Laurentius,	2.4 (86.26)

Honorius, qui Iusto in episcopatum Dorouernensis ecclesiae successit,	2.18 (120.6)
Haedde episcopatum agente, translatus inde in Ventam ciuitatem,	3.7 (140.3)
summissa illum satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire,	3.7 (141.20)
qui consecratus in ipsa ciuitate, multis annis episcopatum Geissorum . . . gessit.	3.7 (141.30)
qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit;	3.14 (154.18)
Successit uero ei in episcopatum Finan,	3.17 (160.16)
Suscepitque pro illo episcopatum Ceallach,	3.21 (171.9)
succedente illi in episcopatum Trumheri,	3.21 (171.13)
Qui cum annis multis et in praefata provincia episcopatum administraret,	3.23 (176.9)
cum Colmanus in episcopatum succederet,	3.25 (182.18)
siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	3.26 (189.23)
Consecratus ergo in episcopum [episcopatum] Ceadda	uar. 3.28 (195.17)
priusquam consecrari in episcopatum posset, morte praereptus est,	3.29 (196.18)
Vt defuncto Deusedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romam sit missus;	4.1 (201.1)
eius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas.	4.1 (202.14)
Et rursum Hadrianus ad suscipiendum episcopatum actus est;	4.1 (202.20)
'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse,	4.2 (205.25)
dixit non eum episcopatum dimittere debere;	4.2 (205.30)
Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae,	4.3 (206.20)
Susceptum itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarorum Ceadda,	4.3 (207.1)
Vt deposito Vynfrido, Saxuulf episcopatum eius acceperit,	4.6 (218.1)
eius uidelicet uiri, et in episcopatu, et ante episcopatum, uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima,	4.6 (218.17)
Vt episcopatum Occidentalium Saxonum pro Leutherio Haeddi, . . . acceperit;	4.12 (227.19)
de secundo breuiter intimandum, quod in episcopatum Dorceicaestram fuerit ordinatus;	4.23 (254.27)
praefatus uir in episcopatum pro eo electus, ac . . . ordinatus est;	4.23 (255.12)
per Vilfridum . . . qui tunc temporis Mediterraneorum Anglorum episcopatum gerebat, ordinatus est;	4.23 (255.15)
uir Domini Trumuini, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4.26 (267.18)
contigit, ut . . . unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.18)
Electus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunberoto,	4.28 (273.6)
Quod dum factum esset, episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	4.29 (275.27)
cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.3 (285.4)
ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5.6 (292.5)
Successit autem Theodoro in episcopatum Bertuald,	5.8 (295.18)
qui electus est quidem in episcopatum anno dominicae incarnationis dcxc secundo,	5.8 (295.24)
Quibus episcopatum administrantibus statutum est synodali decreto,	5.18 (321.14)
et Vilfrid ad suae potius, hoc est Anglorum, gentis episcopatum reseruatus.	5.19 (324.34)
eodem Agilbercto tunc episcopatum agente Parisiaca ciuitatis;	5.19 (325.31)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuio, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.6)
accipiente Vilfrido episcopatum totius Nordanhymbrorum provinciae.	5.19 (326.6)
secundo anno Aldfridi, qui post Ecgfridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit.	5.19 (327.12)
ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, faceret recipi.	5.19 (327.21)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit.	5.20 (330.29)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Acca presbyter eius,	5.20 (331.13)
episcopatus. in ciuitate Hrofi, ubi defuncto Damiano episcopatus iam diu cessauerat,	4.2 (206.5)
Quo defuncto, episcopatus provinciae illius in duas parochias diuisus est.	5.18 (320.24)
episcopatus usque hodie cessauit.	5.18 (321.23)
Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	5.23 (350.19)
episcopatus. quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat;	1.10 (24.2)
atque in urbe regis sedem episcopatus acceperit.	1.26 (46.30)
In qua etiam ciuitate . . . Paulino sedem episcopatus donauit.	2.14 (114.7)
accepitque sedem episcopatus in ciuitate Domnoe;	2.15 (117.1)
eidemque in insula Lindisfarnensi sedem episcopatus donauerit.	3.3 (131.4)
cuius sedem episcopatus, . . . iam nunc Anglorum gens obtinet.	3.4 (133.17)
missus est Aedan, accepto gradu episcopatus.	3.5 (135.19)
per Asterium Genensem episcopum in episcopatus consecratus est gradum.	3.7 (139.16)
huic in ciuitate Venta, . . . sedem episcopatus tribuit;	3.7 (141.1)
Nam tempore episcopatus eius, hostilis Merciorum exercitus . . . peruenit ad urbem	3.16 (158.29)
completis annis episcopatus sui xvi erat in uilla regia	3.17 (159.26)
Obiit autem septimo decimo episcopatus sui anno,	3.17 (160.8)
defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3.20 (169.4)
et hoc post quinque annos sui episcopatus de hac uita subtrahito,	3.20 (169.7)
Qui accepto gradu episcopatus rediit ad provinciam,	3.22 (173.2)
cum apud Orientales Saxones episcopatus officio fungeretur,	3.23 (174.25)
secundum Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3.24 (179.24)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.4)
qui fuit annus Osui regis xxii ^{us} , episcopatus autem Scottorum, . . . annus xxx ^{us} ,	3.26 (189.20)
quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepit.	3.26 (190.10)
provinciis Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praeesset;	4.3 (212.27)
Nam Bonifatius post x et vii episcopatus sui annos defuncto,	4.5 (217.28)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu post annos accepti episcopatus non multos;	4.6 (218.6)
Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caeduala suscepit imperium,	4.12 (228.1)
pulsus est idem antistes a sede sui episcopatus,	4.12 (229.3)
ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.9)
officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.20)
ut officium episcopatus per se implere non posset;	4.23 (255.11)
atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere compellitur;	4.28 (272.29)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.13)
nec multo post successor episcopatus eius de mundo transierit.	4.30 (276.6)
uita solitaria, quam in insula Farne ante episcopatus sui tempora gerebat,	5.1 (281.4)
neccum Bertualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	5.11 (302.14)
ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies xiiii, ex quo in urbem uenerat.	5.11 (303.5)
antistes eximius Vilfrid post xl et v annos accepti episcopatus diem clausit extremum	5.19 (322.19)
Post quem episcopatus officium Alduulf, Bertualdo archiepiscopo consecrante, suscepit.	5.23 (349.2)
EPISCOPIVM. episcopum. atque ad episcopum furens se flamma dilataret,	2.7 (94.19)
EPISCOVVS. episcopi. Seueriani episcopi Pelagiani filium,	1.17 (33.25)
qui erat discipulus beatissimi patris Lupi Trecaenorum episcopi,	1.21 (40.6)
beati Augustini episcopi Cantuariorum ecclesiae:	1.27 (48.14)
qui in ordinatione episcopi testes adstant?	1.27 (52.10)
ut in ordinatione episcopi pastores quoque alii,	1.27 (52.14)
qui uel in prouectu ordinati episcopi gaudeant,	1.27 (52.26)
ut Lundoniensis episcopi nullo modo dicioni subiaceat	1.29 (64.5)
libello responsionum, quem ad interrogationes . . . Augustini . . . episcopi scripsit,	2.1 (76.33)

qui aliquid rerum uel ecclesiae, uel episcopi, . . . furto auferret:	2.5 (90.15)
sancti Martini episcopi nomine et ecclesia insignem,	3.4 (133.18)
De uita Aidani episcopi.	3.5 (135.16)
festinusque accedens ante pedes episcopi conruit,	3.14 (156.31)
contigit . . . Cedd . . . peruenire ad ecclesiam Lindisfaronensem propter conloquium Finani episcopi.	3.22 (172.31)
Habuerat autem idem rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi,	3.23 (175.7)
adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighard, de clero Deusdedit episcopi,	3.29 (196.12)
Vt Orientales Saxones . . . per instantiam Iarumanni episcopi mox sint ab errore correcti.	3.30 (199.8)
nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, . . . agere.	4.5 (216.20)
ad praedicationem . . . Paulini primi Nordanhybrorum episcopi, fidem et sacramenta Christi suscepit,	4.23 (252.28)
qui tamen et ipsi ad curam episcopi familiariter pertinerent.	4.27 (270.25)
qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi, quod dicitur Selæseu;	5.18 (321.20)
et de uita uel obitu Vilfridi episcopi.	5.19 (321.26)
Hadrianus abbas, cooperatur in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	5.20 (331.2)
in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est;	5.20 (332.7)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.17)
episcopi. Germanus Aletissidorensis et Lupus Trecaesnae ciuitatis episcopi,	1.17 (34.6)
Vt idem episcopi Bretonibus in pugna auxilium caeleste tulerint,	1.20 (38.6)
ut episcopi non facile ualeant conuenire,	1.27 (52.10)
Nam quando de Galliis episcopi ueniunt,	1.27 (52.12)
ut ipsi sibi episcopi longo intervallo minime disiungantur,	1.27 (52.16)
fuierint episcopi in propinquis sibi locis ordinati,	2.2 (82.20)
uenerunt, . . . vii Bretonum episcopi et plures uiri doctissimi,	2.4 (87.27)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	3.4 (134.13)
cuius iuri et omnis prouincia, et ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3.25 (183.20)
Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scottia, Agilbertus cum Agathone	3.28 (194.17)
Vilfrid . . . Ceadda . . . in prouinciam Nordanhybrorum sint ordinati episcopi.	4.5 (216.18)
vr: 'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato;	4.5 (216.30)
'Vt plures episcopi crescente numero fidelum augerentur';	4.5 (217.32)
duo sunt pro illo, Aecci et Baduini, electi et consecrati episcopi;	4.12 (227.21)
et qui tunc Nordanhybrorum fuerint episcopi.	4.12 (229.4)
et duo in locum eius substituti episcopi,	5.11 (301.18)
Vt uiri uenerabiles Sudberet in Britannia, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.19 (325.32)
cum quo et alii xi episcopi ad dedicationem antistitis conuenientes,	5.23 (330.11)
Itaque in praesenti ecclesiis Cantuariorum Iatuni et Alduulf episcopi praesunt.	5.23 (330.13)
prouinciae Orientalium Anglorum Aluberet et Hadulac episcopi;	5.23 (330.15)
prouinciae Occidentalium Saxonum Danelh et Fortheri episcopi;	5.23 (330.29)
prouinciae Nordanhybrorum, . . . iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5.24 (334.17)
et Ceadda ac Vilfrid Nordanhybrorum ordinantur episcopi.	1.27 (48.24)
episcopi. Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere,	1.29 (64.4)
post obitum uero tuum ita episcopis, quos orinauerit, praesit,	2.3 (85.27)
qui etiam episcopi utriusque huius ecclesiae dona multa, . . . obtulit;	2.4 (87.25)
Domini carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.19 (123.2)
Dilectissimis et sanctissimis Iomano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis:	1.27 (48.15)
episcopi. De episcopis, qualiter cum suis clericis conuersentur,	1.27 (52.9)
ordinare episcopum non aliter nisi sine episcopis potes.	1.27 (52.18)
sine aggregatis tribus uel quattuor episcopis	1.27 (52.29)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Britanniarum episcopis agere?	1.27 (52.30)
In Galliarum episcopis nullam tibi auctoritatem tribuimus;	1.27 (53.3)
qualiter, siqua sunt in episcopis uitia, corrigantur.	2.1 (77.1)
quem cum episcopis Italiae . . . composuit,	2.3 (85.29)
possessiones in usum eorum, qui erant cum episcopis, adiecit.	u. 2.4 (86.23)
Vt Laurentius cum coepiscopis [episcopis] suis Scottos . . . monuerit,	3.22 (173.1)
uocatis ad se in ministerium orationis alios duobus episcopis.	3.25 (182.14)
nec solum a mediocribus, uerum ab ipsis quoque episcopis, . . . uenerationi habitus est.	3.28 (194.24)
conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Compendio.	3.28 (195.12)
adsumtis in societatem orationis duobus de Bretonum gente episcopis,	4.17 (239.14)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiris uenerabilibus,	4.28 (273.4)
conuenientibus ad consecrationem eius vii episcopis,	5.19 (326.21)
praesente Agathone papa et pluribus episcopis, . . . absque crimine accusatus fuisse, . . . inuentus est.	u. 5.19 (327.2)
et cum aliis cxxv coepiscopis [episcopis] in synodo in iudicii sede constitutus,	5.19 (327.14)
Sed post v annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5.19 (327.16)
considentibus episcopis pluribus cum apostolico papa Iohanne,	1.24 (43.27)
episcopo. Vt Arelatensi episcopo epistolam pro eorum susceptione miserit.	1.27 (48.25)
una uidelicet episcopo et familiae propter hospitalitatem atque susceptionem,	1.28 (62.3)
Vt papa Gregorius epistolam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28 (62.7)
quam se Arelatensi episcopo fecisse commemorat,	1.29 (63.2)
Praeterea idem papa Gregorius Augustino episcopo, . . . misit	2.9 (99.30)
eandem hiam suam Christo consecrandam Paulino episcopo assignauit;	3.7 (139.29)
Donauerunt autem ambo reges eidem episcopo ciuitatem,	3.14 (156.16)
dicebat episcopo, cum forte ingressuri essent ad prandium:	4.15 (236.22)
Ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate, subiacerent.	4.16 (237.8)
Quod ita soluit, ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret.	4.16 (237.12)
unde data est episcopo possessio terrae ccc ^{arum} familiarum.	5.2 (283.21)
Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus, episcopo notus,	5.4 (287.26)
obtulit poculum episcopo ac nobis;	5.19 (329.27)
Aediliter acitum ad se Coinredum, quem pro se regem fecerat, amicum episcopo fieri petiit,	5.24 (353.19)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino iam facto episcopo,	1.25 (45.24)
episcopo. ut ritum fidei ac religionis suae cum episcopo, . . . seruare licentiam haberet.	1.27 (53.2)
cum eodem Arelatense episcopo debet agere,	1.27 (53.20)
cum praedicto Arelatense episcopo agatur,	2.4 (88.27)
Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo.	2.9 (99.20)
Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis	2.16 (117.23)
baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo,	3.3 (132.1)
Veniens igitur ad se episcopo,	3.4 (133.15)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo reuerentissimo et sanctissimo uiro	3.6 (138.12)
cum die sancto paschae cum praefato episcopo consedisset ad prandium,	3.7 (139.10)
fidem Christi suscepit, praedicante illis uerbum Birino episcopo.	3.14 (157.4)
Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	3.18 (162.21)
iunante se episcopo Felice, quem de Cantia acceperat,	3.20 (169.3)
defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3.21 (170.12)
Baptizatus est ergo a Finano episcopo	

factus est Diuma . . . episcopus . . . Merciorum, ordinatus a Finano episcopo.	3.21 (171.4)
succedente . . . Trumheri, . . . natione quidem Anglorum, sed a Scottis ordinato episcopo.	3.21 (171.15)
baptizatus est cum eis a Finano episcopo in uilla regia,	3.22 (172.15)
Interea Aidano episcopo de hac uita sublato,	3.25 (181.3)
Denique cum episcopo in praefata mansione pro suae reuerentiae deuotionis inter fratres habitus,	4.3 (208.13)
offensus a Vynfrido Merciorum episcopo per meritum cuiusdam inoboedientiae,	4.6 (218.4)
condignam se in omnibus episcopo fratre, . . . praebuit;	4.6 (219.6)
Vnde accito ad se praefato urbis Lundoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4.11 (226.13)
Nam subito adstante episcopo, et filio regis	4.11 (227.10)
deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum	4.23 (233.13)
fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, consecrante Aidano episcopo, suscepisse.	4.23 (233.23)
Sed, adueniente illic episcopo, maximum regendi auxilium, . . . inuenit.	4.26 (237.33)
Cuius regni principio defuncto Eata episcopo,	5.2 (282.13)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2 (284.9)
offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet,	5.2 (284.29)
dolor tamen omnis . . . uelut ipso episcopo foras eum exportante, funditus ablatum est,	5.3 (286.20)
misit ei calicem uini benedictum ab episcopo;	5.5 (288.23)
'Vitam,' inquit, 'illius, . . . per omnia episcopo dignam esse conperi.	5.6 (289.12)
'At cum saepius huc atque illic, spectante me et episcopo, concitatis in cursum equis reuerterentur;	5.6 (290.4)
ordinatus autem anno sequente . . . a Godwine metropolitano episcopo Galliarum;	5.8 (295.29)
Vilfrid a Dalano ciuitatis episcopo ibi retentus est,	5.19 (324.2)
ordinatus est in eodem monasterio ab Agilbercto episcopo Geuissorum,	5.19 (325.24)
Prouincia Australium saxonum . . . absque episcopo manens ministerium sibi episcopale . . . quaerit.	5.23 (350.22)
episcoporum. an debeat sine aliorum episcoporum praesentia episcopus ordinari?	1.27 (52.5)
per omnia episcoporum ordinatio . . . neri non debet.	1.27 (52.17)
et quae sunt Creatoris nostri iussioni contraria, ab episcoporum moribus conpescat.	1.27 (53.8)
in qua et ipsius Augustini, et omnium episcoporum Doruuernensium, . . . poni corpora possent.	1.33 (70.21)
Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae,	2.4 (88.16)
concedentes etiam tibi ordinationes episcoporum, exigente opportunitate, . . . celebrare;	2.8 (96.26)
qui tempore finani et Colmani episcoporum, . . . continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.11)
ubi usque hodie sequentium quoque prouinciae illius episcoporum sedes est.	4.3 (207.11)
cuius anno regni iiii", Theodorus cogit concilium episcoporum,	4.5 (214.23)
Secundum: 'Vt nullus episcoporum parrochiam alterius inuadat,	4.5 (216.3)
'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare,	4.5 (216.7)
viii: 'Vt nullus episcoporum se praefaret alteri per ambitionem;	4.5 (216.26)
synodum beati papae Martini, centum quinque episcoporum consensu non multo ante Romae cele-	4.18 (242.2)
bratam,	5.1 (282.25)
iuxta praefatorum corpora episcoporum in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.8 (294.25)
in qua omnium episcoporum Doruuernensium sunt corpora deposita;	5.19 (326.25)
cum synodum congregaret Romae cxxv episcoporum, aduersus eos,	5.19 (328.13)
ut ipsum in concilio, quod congregaret, episcoporum, . . . residere praeciperet.	1.27 (52.12)
episcopos. Sed fraternitatem tuam ita uolumus episcopos ordinare,	1.27 (53.10)
episcopos Galliarum iudicare non poteris;	1.27 (53.22)
Brittanniarum uero omnes episcopos tuae fraternitati committimus,	1.29 (63.13)
insinuat, qualiter episcopos in Britannia constituere debuisset;	1.29 (63.25)
ita ut per loca singula xii episcopos ordines,	1.29 (64.1)
ipse quoque xii episcopos ordinet,	1.29 (64.7)
Sit uero inter Lundoniae et Eburacae ciuitatis episcopos in posterum	1.29 (64.12)
Tua uero fraternitas non solum eos episcopos, . . . habeat	2.2 (81.7)
Vt Augustinus Brettonum episcopos pro pace catholica, . . . monuerit;	2.2 (81.11)
Augustinus . . . conuocauit ad suum colloquium episcopos siue doctores . . . Brettonum	2.3 (85.3)
Vt idem Mellitum ac Iustum episcopos fecerit;	2.3 (85.5)
Augustinus . . . ordinauit duos episcopos, Mellitum uidelicet et Iustum;	2.8 (95.13)
data sibi ordinandi episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio.	4.1 (203.21)
Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum, et postea ad Faronem Meldorum episcopos,	4.2 (205.17)
Vilfrido, qui primus inter episcopos, . . . catholicum uiuendi morem . . . tradere didicit.	4.2 (205.21)
Itaque Theodorus perlustrans uniuersa, ordinabat locis opportunis episcopos,	4.5 (217.33)
ex quo usque hodie prouincia illa duos habere solet episcopos.	4.23 (254.22)
Denique v ex eodem monasterio postea episcopos uidimus.	5.18 (320.1)
Vt Australes Saxones episcopos acceperint Eadbertum et Eallan,	5.19 (326.28)
uocari iussit et Vilfridum, atque inter episcopos considentem dicere fidem suam.	5.19 (327.25)
quae quondam ipso . . . in eodem concilio inter episcopos residente, ut praediximus, acta est.	1.23 (42.29)
episcopum. Augustinum, quem eis episcopum ordinandum, . . . disposuerat,	1.27 (48.9)
ac se episcopum factum esse referrent;	1.27 (52.8)
ordinare episcopum non aliter nisi sine episcopis potes.	1.28 (62.15)
si communem fratrem Augustinum episcopum ad uos venire contigerit,	1.29 (63.30)
Ad Eburacam uero ciuitatem te uolumus episcopum mittere,	1.29 (64.14)
qui per Eburacae episcopum fuerit ordinati,	1.30 (65.5)
ad reuerentissimum uirum fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit,	2.3 (85.21)
Iustum uero in ipsa Cantia Augustinus episcopum ordinauit	2.4 (88.2)
Scottos uero per Daganum episcopum in hanc, . . . insulam, . . . uenientem nihil discrepare a Brettoni-	2.6 (93.16)
bis . . . didicimus.	2.7 (94.19)
Mellitum uero Lundonienses episcopum recipere noluerunt,	2.8 (95.12)
atque ad episcopum [episcopum] furens se flamma dilataret,	2.16 (117.17)
illi autem ecclesiae Romanum pro se consecrauit episcopum,	2.17 (119.32)
Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum.	2.18 (121.24)
in loco ipsis alter episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare	3.7 (139.15)
is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	3.7 (140.29)
per Asterium Genensem episcopum in episcopatus consecratus est gradum.	3.15 (158.1)
rex, . . . subintroduxit in prouinciam alium suae linguae episcopum,	3.22 (172.33)
accessit ad episcopum Aidanum,	3.23 (175.11)
fecit eum episcopum in gentem Orientalium Saxonum,	3.23 (176.24)
per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3.24 (180.27)
Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in prouincia Nordanhymbrorum audirent fratres,	3.25 (183.33)
habuitque primum episcopum Trumheri,	3.25 (184.4)
iussit primo dicere episcopum suum	3.26 (190.12)
'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis accepi, qui me huc episcopum miserunt,	3.28 (194.20)
Multum namque eundem episcopum faceret episcopum	3.28 (195.17)
qui cum sibi suisque consecrari faceret episcopum	3.30 (199.27)
Consecratus ergo in episcopum Ceadda maximam innox coepit . . . curam impendere;	
misit ad corrigendum errorem reuocandamque ad fidem ueritatis prouinciam Iaruman episcopum,	

Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum.	4.1 (203.17)
Quod cum nuntii certi narrassent regi Ecgberto, esse scilicet episcopum, quem petierant	4.1 (203.24)
In quibus et Ceadda episcopum cum argueret non fuisse rite consecratum.	4.2 (205.23)
cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari peteret.	4.3 (206.16)
non eis nouum uoluit ordinare episcopum;	4.3 (206.17)
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, . . . rogaret.	4.5 (214.18)
'Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet discurrat,	4.5 (216.13)
et in loco eius ordinauit episcopum Sexulfum,	4.6 (218.7)
Orientalibus Saxonibus, . . . Earconualdum constituit episcopum in ciuitate Lundonia;	4.6 (218.15)
dictum est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deceret.	4.11 (225.24)
Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuichelmu consecrauit episcopum.	4.12 (228.23)
[propter aceruum hostium oppressionem proprium episcopum habere nequieuit.]	uar. 4.13 (230.2)
ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4.15 (236.20)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensium ecclesiae . . . Cudbertum.	4.27 (268.22)
Rogauit ergo episcopum abbatissa, ut intrare ad eam, ac benedicere illam dignaretur,	5.3 (285.20)
salutauit episcopum et conuiuas, dicens, quia ipse quoque delectaretur manducare	5.5 (288.25)
coeperuntque iuuenes, . . . maxime laici, postulare episcopum, ut . . . equos suos inuicem probare	5.6 (289.23)
liceret.	5.11 (302.12)
Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia,	5.18 (321.18)
ut provincia Australium Saxonum, . . . proprium haberet episcopum;	5.19 (325.2)
Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.19 (325.29)
cum consilio atque consensu patris sui Osui, episcopum sibi rogauit ordinari,	5.19 (328.6)
dicebant ipsum esse episcopum, qui nuper Romam . . . iudicandus aduenierit:	5.20 (332.8)
deinde ad Vilfridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5.23 (350.20)
Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	Praef. (7.4)
episcopus. Danihel reuerentissimus Occidentalium Saxonum episcopus,	1.13 (28.22)
Palladius ad Scottos . . . primus mittitur episcopus.	1.17 (33.22)
Vt Germanus episcopus cum Lupo Britanniam nauigans,	1.21 (40.6)
et tunc Treuiris ordinatus episcopus,	1.27 (48.1)
Vt idem episcopus factus Gregorio papae, . . . mandarit,	1.27 (48.17)
et qualiter episcopus agere in ecclesia debeat?	1.27 (52.5)
an debeat sine aliorum episcoporum praesentia episcopus ordinari?	1.27 (52.8)
in qua adhuc solus tu episcopus inueniris,	1.27 (52.32)
pallium Arelatensis episcopus accepit,	1.29 (63.27)
quatinus Lundoniensis ciuitatis episcopus . . . debeat consecrari,	1.32 (67.25)
Aedilberto regi Anglorum Gregorius episcopus.	1.32 (68.29)
Augustinus episcopus in monasterii regula edoctus,	2.1 (73.22)
Felix eiusdem apostolicae sedis quondam episcopus,	2.1 (75.30)
Siquidem Eutycius eiusdem urbis episcopus dogmatizabat	2.4 (88.5)
Nam Daganus episcopus ad nos ueniens,	2.4 (88.13)
His temporibus uenit Mellitus Lundoniae episcopus Romam,	2.6 (93.6)
ut audiuit, quia suae causae salutis episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta . . . perpassus.	2.7 (93.26)
Vt Mellitus episcopus flammam ardentis suae ciuitatis orando restinexit.	2.7 (94.1)
Mellitus, qui erat Lundoniae episcopus, sedem Doruernensis ecclesiae . . . suscepit.	2.7 (94.20)
confidens episcopos in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium,	2.7 (94.25)
episcopos coepit orando periculum infirmis abigere.	2.8 (95.11)
Iustus, qui erat Hrofensis ecclesiae episcopus.	2.9 (98.12)
Et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2.9 (98.17)
Ordinatus est autem Paulinus episcopos a Iusto archiepiscopo,	2.9 (99.21)
e contra episcopos gratias coepit agere Domino Christo,	2.10 (100.25)
Viro glorioso Aeduino . . . Bonifatius episcopos seruus seruorum Dei.	2.11 (104.14)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopos seruus seruorum Dei.	2.15 (116.25)
Cuius studiis gloriosissime fuit Felix episcopos,	2.17 (119.1)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopos seruus seruorum Dei salutem.	3.3 (132.26)
Monachus ipse episcopos Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.4 (134.15)
qui non episcopos, sed presbyter extitit et monachus;	3.7 (141.9)
eiusque episcopos usque ad uitae suae terminum mansit.	3.7 (141.25)
nepotem suum, qui ei, si uellet, ordinaretur episcopos;	3.11 (149.7)
quorum prior episcopos in Lindissi provincia, secundus erat abbas	3.14 (154.16)
Paulinus, quondam quidem Eburacensis, sed tunc Hrofensis episcopos ciuitatis,	3.14 (156.22)
Cui statim episcopos: 'Quid loqueris,' inquit, 'rex?	3.14 (156.25)
Et episcopos quidem residebat in suo loco.	3.14 (156.34)
Quod uidens episcopos, multum pertimuit,	3.14 (157.5)
coepit e contra episcopos tristis usque ad lacrimarum profusionem effici.	3.15 (157.19)
Vt episcopos Aidan nautis et tempestatem futuram praedixit,	3.21 (171.2)
factus est Diuma . . . episcopos Mediterraneorum Anglorum simul et Merciorum,	3.22 (173.28)
quod cum episcopos prohibere et corrigere non posset,	3.22 (174.4)
Nam et episcopos pariter desiluit;	3.23 (174.21)
Vt idem episcopos Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3.23 (176.18)
Dedit autem episcopos regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3.23 (176.19)
Ceadda, qui postea episcopos factus est,	3.24 (179.22)
Primus autem in provincia Merciorum, . . . factus est episcopos Diuma,	3.25 (181.10)
episcopos loci ipsius Eadbert ablata hardundine, plumbi lamminis eam totam, . . . cooperire curauit.	3.25 (183.8)
Venerat eo tempore Agilbertus Occidentalium Saxonum episcopos,	3.25 (183.24)
in parte Scottorum, in qua erat etiam uenerabilis episcopos Cedd,	3.26 (189.27)
Tuda, qui erat apud Scottos austrinos eruditus, atque ordinatus episcopos,	3.26 (190.15)
Ipse est Eata, qui non multo post eidem ecclesiae Lindisfarnensi episcopos factus est.	3.27 (192.23)
atque episcopos in provincia Lindissi factus,	3.28 (194.22)
qui, relicta Britannia, Parisiaca ciuitatis factus erat episcopos;	3.28 (194.31)
qui Eburacensis ecclesiae ordinaretur episcopos.	3.28 (195.10)
Vnde deuerterunt ad provinciam Occidentalium Saxonum, ubi erat Vini episcopos:	3.28 (195.16)
Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vine, in tota Britannia canonice ordinatus episcopos.	3.28 (195.25)
Veniens quoque Britanniam Vilfrid iam episcopos factus	3.29 (196.21)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopos, seruus seruorum Dei.	4.1 (201.5)
quo et Colman episcopos unanima catholicoorum intentione superatus ad suos reuersus est,	4.1 (201.8)
Deusdedit vi ^{us} ecclesiae Doruernensis episcopos obiit pridie Idum Iuliarum;	4.1 (202.19)
Verum pondus corporae infirmitatis, ne episcopos fieri posset, obstitit.	4.1 (202.21)
qui petens indutias, si forte alium, qui episcopos ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.1 (202.28)
Huno offensus Hadrianus pontifex, ut episcopos ordinaretur, obtinuit;	4.2 (205.33)
Doruernensis ecclesiae episcopos quarebatur, ordinabatur, mittebatur.	4.3 (206.12)
Vt Ceadda, de quo supra dictum est, provinciae Merciorum sit episcopos datus,	4.3 (206.18)
sed postulauit a rege Osuio, ut illis episcopos Ceadda daretur,	

et episcopus solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret,	4.3	(208.18)
donec ad tectum usque oratorii, in quo erat episcopus, perueniret;	4.3	(208.25)
aperuit episcopus fenestram oratorii,	4.3	(209.2)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scottia, . . . fecerit.	4.4	(213.1)
Interea Colmanus, qui de Scottia erat episcopus, relinquens Britanniam, tulit secum omnes, . . . Scottos;	4.4	(213.3)
ego quidem Theodorus, . . . ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae episcopus,	4.5	(215.6)
et consacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglorum episcopus;	4.5	(215.7)
Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	4.5	(215.9)
Adfuerunt et . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hofesæstir, Leutherius,	4.5	(215.11)
Adfuerunt et . . . Leutherius, episcopus Occidentalium Saxonum, Vynfrid,	4.5	(215.12)
Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, . . . Vynfrid, episcopus provinciae Merciorum.	4.5	(215.13)
Bisi autem episcopus Orientalium Anglorum, . . . ipse erat successor Bonifatii,	4.5	(217.24)
episcopus ipse pro eo, Theodoro ordinante, factus est.	4.5	(217.28)
et Earconald Orientalibus Saxonibus sit episcopus datus.	4.6	(218.2)
Hic sane priusquam episcopus factus esset,	4.6	(218.26)
rogauit, ne plures eo moriente quam ipse episcopus et duo sui ministri adessent.	4.11	(226.14)
Quod dum episcopus libentissime se facturum promitteret,	4.11	(226.15)
Cumque mortuus esset Coinalch, quo regnante idem Leutherius episcopus factus est,	4.12	(227.25)
ciuitatem . . . in qua erat Putta episcopus, quamuis eo tempore absens, communi clade absumsit.	4.12	(228.11)
Cum quibus et Eadhaed . . . ordinatur episcopus.	4.12	(229.13)
Sexuulfum, qui etiam Merciorum et Meditaraneorum Anglorum simul episcopus fuit;	4.12	(229.18)
Vt Vilfrid episcopus provinciam Australium Saxonum ad Christum conuerterit.	4.13	(230.1)
Itaque episcopus, concedente, immo multum gaudente rege, primos provinciae duces . . . abbluebat;	4.13	(230.20)
Euangelizans autem genti episcopus Vilfrid,	4.13	(231.8)
Hunc ergo locum cum accepisset episcopus Vilfrid,	4.13	(232.14)
nemo gradum ministerii . . . ante Danielem, qui nunc Occidentalium Saxonum est episcopus, accepit.	4.16	(238.13)
sicut mihimet sciscitanti, . . . beatae memoriae Vilfrid episcopus referebat.	4.19	(243.14)
Vt Theodorus episcopus inter Eogfridum et Aedilredum reges pacem fecerit.	4.21	(249.1)
episcopus Aidan, et quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, . . . solebant.	4.23	(253.30)
secundum Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23	(254.30)
quod archiepiscopus Theodorus iam defunctus erat, et necdum alius pro eo ordinatus episcopus.	4.23	(255.17)
Cudbercto, qui nuper fuerat ordinatus episcopus,	4.26	(266.29)
Vt uir Domini Cudberet sit episcopus factus;	4.27	(268.19)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est.	4.27	(269.4)
Siquidem a temporibus ibidem antiquis, et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27	(270.23)
Aidan, qui primus eius loci episcopus fuit,	4.27	(270.26)
Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heribercto anchoritae praedixerit.	4.29	(274.1)
Vt episcopus Iohannes obitum benedicens curauerit.	5.2	(282.30)
Hunc ergo adduci praecipit episcopus,	5.2	(283.27)
Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dicitio A'.	5.2	(284.7)
Cuius sanitati congaudens episcopus praecepit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2	(284.22)
et idem Iohannes, defuncto Bossa . . . episcopus pro eo Eboraci substitutus,	5.3	(285.6)
cepit mihi dicere, quia 'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3	(286.16)
Rennuit episcopus dicens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	5.4	(287.9)
Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta,	5.4	(287.18)
Intrauit ergo illo episcopus, et uidit eum	5.5	(288.14)
At episcopus grauissime de casu et interitu meo dolebat.	5.6	(290.28)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11	(302.10)
cuius auctor erat docendo ac dictando Galliarum episcopus Arcuulfus,	5.15	(316.19)
'Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19	(326.32)
'Vilfridus . . . episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19	(327.30)
cooperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus.	5.19	(328.3)
Conualuit igitur episcopus, cunctis gaudentibus,	5.19	(329.20)
Quindecies ternos postquam egit episcopus annos,	5.19	(330.26)
Nam et ipse episcopus Acca cantator erat peritissimus,	5.20	(331.35)
Porro provinciae Orientalium Saxonum Ingalud episcopus;	5.23	(350.12)
provinciae Merciorum Alduini episcopus;	5.23	(350.15)
et eis populis, qui ultra amnem Sabrinam ad occidentem habitant, Valchstod episcopus;	5.23	(350.17)
provinciae Huiciorum Vilfrid episcopus;	5.23	(350.18)
provinciae Lindisfarorum Cyniberet episcopus praest.	5.23	(350.19)
Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caelestino papa primus mittitur episcopus.	5.24	(352.25)
Anno dcli, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24	(354.8)
Anno dclxviii, Theodorus ordinatur episcopus.	5.24	(354.18)
Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Eogfrido rege;	5.24	(355.2)
Acca episcopus de sua sede fugatus.	Cont.	(361.2)
Eogberct pro Vilfrido Eboraci episcopus factus.	Cont.	(361.5)
EPISTVLA. epistolam. misit ad eum Lucius Britanniarum rex epistolam,	1.4	(16.8)
epistula. Haec epistula cum praesente rege Naitono multisque uiris doctioribus esset lecta,	5.21	(345.22)
epistula. epistula quoque illos exhortatoria, ne a laborando cessarent,	1.23	(42.11)
in quibus decerneret hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat;	2.18	(120.15)
pro Pelagiana heresi, . . . in eadem illos epistula admonere curauit;	2.19	(122.28)
ita de Pelagianis in eadem epistula subdunt:	2.19	(123.24)
Quae disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel debeat.	5.21	(338.33)
epistulae, et in processu epistulae ita suas calamitates explicant;	1.13	(28.27)
Exemplar epistulae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit.	1.30	(64.25)
Exemplar autem praefatae epistulae hoc est:	1.32	(67.23)
cuius uidelicet epistulae principium hoc est:	2.4	(87.24)
non solum epistulae a uobis directae tenor, . . . indicauit.	2.8	(95.18)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici papae . . . Bonifatii directae . . . Aduino	2.10	(100.21)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae	2.11	(104.10)
cuius epistulae principium est:	2.19	(122.28)
Quo epistulae principio manifeste declaratur,	2.19	(123.19)
epistulae, et specialiter beati Pauli ad Timotheum epistulae,	1.27	(48.21)
epistulam. Brettonum reliquiae mittunt epistulam,	1.13	(28.25)
Vt Arelatensi episcopo epistulam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.24	(43.27)
Vt papa Gregorius epistulam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28	(62.3)
Epistulam uero, . . . ad Vergilium Aetherii successorem dederat;	1.28	(62.6)
Vt idem Augustino pallium et epistulam et plures uerbi ministros miserit	1.29	(63.1)
Quo in tempore misit etiam Augustino epistulam super miraculis,	1.31	(66.10)
Misit . . . Gregorius eodem tempore etiam regi Aedilbercto epistulam,	1.32	(67.19)
scripsit cum coepiscopis suis exhortatorium ad eos epistulam,	2.4	(87.21)

Vt Bonifatius papa Iusto successori eius pallium et epistulam miserit.	2.8 (95.9)
Vt coniungam ipsius, per epistulam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2.11 (104.6)
accepit ab eo, . . . epistulam priuilegii ex auctoritate apostolica firmatam;	4.18 (241.13)
simul et epistulam de catholico pascha uel de tonsura miserit.	5.21 (332.13)
epistularum. Item librum epistularum ad diuersos:	5.24 (358.30)
epistulas. beati Gregorii papae simul et aliorum pontificum epistulas,	Praef. (6.19)
Cui etiam epistulas fecimus,	1.27 (53.6)
congregati sunt concilio . . . contra Theodorum, et Theodoretum et Iba epistulas, et eorum dogmata contra Cyrillum.	4.17 (240.11)
epistulis. Bretones legatos Romam cum epistulis mittentes,	1.12 (26.5)
una cum epistulis, quas idem pontifex . . . Laurentio . . . et Aedilbercto . . . direxit.	2.4 (88.23)
Lectis autem epistulis, quas ab apostolico papa aduexerat,	5.19 (329.23)
EPISTVLAE CATHOLICAE. Epistulas catholicas. In Epistulas vii catholicas libros singulos.	5.24 (358.26)
EPITAPHVM. epitaphium. scriptumque in tumba ipsius epitaphium huiusmodi:	2.1 (79.8)
Scriptum uero est in tumba eiusdem Augustini epitaphium huiusmodi:	2.3 (86.15)
et iubente pontifice epitaphium in eius monumento scriptum,	5.7 (293.2)
Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit;	5.8 (295.5)
et hoc de illo supra epitaphium scriptum:	5.19 (330.7)
EPITOMA. epitomate. Plura uoluminis illius, . . . epitomate requirat.	5.17 (319.33)
EPVLAE. epulas. dum modo ille residens ad epulas tristitiam deponeret	3.14 (157.3)
fusserunt eum sedere secum ad epulas,	5.5 (288.28)
epulis. Cumque diutius epulis atque ebrietati uacarent,	3.10 (147.13)
epulis, positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.14)
EPVLOR. epulabantur. intrauitque in domum, in qua uicani caenantes epulabantur;	3.10 (147.10)
epulaturus, et rogatus a comite, intrauit epulaturus domum eius.	3.22 (174.1)
EQVA. equa. Non enim licuerat pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare.	2.13 (113.13)
equae. Numquid tibi carior est ille filius equae, quam ille filius Dei?	3.14 (156.24)
EQVES. eques. Desiluit eques, et stramine substracto coepit expectare horam,	3.9 (145.34)
equitum. equitum uero pene omnem disperdidit.	1.2 (14.1)
EQVIDEM. Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum	2.11 (104.21)
Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2.11 (106.8)
Et nos equidem, fratres carissimi, haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2.18 (121.15)
EQVITATVS. aequitatus. Caesaris equitatus [aequitatus] primo congressu a Britannis uictus,	1.2 (14.9)
equitatus. Caesaris equitatus primo congressu a Britannis uictus,	3.28 (195.21)
EQVITO. equitando. non equitando, sed apostolorum more pedibus incedendo peragere.	4.3 (206.25)
moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	5.6 (290.9)
"O quam magnum uae facis mihi sic equitando!"	2.16 (118.16)
equitantes. sed et tempore pacis equitantes inter ciuitates . . . semper antecedere signifer consuesset;	2.13 (113.13)
equitare. Non enim licuerat pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare.	4.3 (206.27)
Iussit eum Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare,	5.6 (290.4)
EQVVS. equi. ludentibus me miscuit, et simul cursu equi contendere coepi.	5.6 (290.4)
equis. "At cum saepius huc atque illic, spectante me et episcopo, concitatis in cursu equis reuenterentur;	5.6 (289.30)
equo. (fidebam namque equo, quem mihi ipse optimum donauerat),	5.6 (145.30)
equo. contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum;	3.22 (174.3)
At rex intuens eum, mox tremefactus desiluit equo,	3.22 (174.5)
sederat enim et ipse in equo.	4.3 (206.29)
quia nimirum sanctum esse uirum conperit, atque equo uehi, quo esset necesse, conpulit.	4.27 (269.24)
aliquoties equo sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	5.10 (328.22)
ut neque equo uehi posset, sed manibus ministrorum portaretur in grabato.	3.5 (135.29)
equorum. Disscurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso, sed pedum incessu uectus,	3.9 (146.6)
et consuetio equorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	5.6 (289.22)
contigit die quadam nos . . . deuenisse in uiam planam et amplam, aptamque cursui equorum;	3.14 (156.19)
equos. Numquid non habuimus equos uiliiores plurimos,	5.6 (289.24)
ut cursu maiore equos suos inuicem probare liceret.	2.13 (113.10)
equum. rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium,	3.9 (146.13)
et posito tibi signo, non multo post ascendit equum,	3.14 (156.8)
Donauerat equum optimum antistiti Aidano,	3.14 (156.13)
desiliens ille praecipit equum, . . . pauperi dari;	3.14 (156.13)
"Quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?"	3.14 (156.18)
quamuis illum eis equum non dares, quem tibi specialiter possidendum elegi?"	3.14 (156.21)
ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (206.28)
ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem;	5.6 (291.27)
equus, cuius equus subito lassescere, . . . coepit	3.9 (145.31)
intellexit aliquid mirae sanctitatis huius loco, quo equus est curatus, inesse;	3.9 (146.11)
Nec mora, dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiori impetu transiliret, lapsus decidi,	5.6 (290.11)
ERADICO. eradicet. ut ipse . . . omnem inimici zizaniam ex omni uestra insula cum diuino nutu eradiceat.	3.29 (198.7)
ERADO. erasurum, ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurum se esse deliberans.	2.20 (125.15)
ERCONBERT, see EARCONBERT.	
ERCONGOTA, see EARCONGOTA.	
ERCONVALD, see EARCONVALD.	
ERCVNVALDVS, Mayor of the Palace, 640-57, to Clovis II of Neustria; friend of St. Fursa.	
Ercunuald, a rege Francorum Hloduo uel patricio Ercunualdus honorifice susceptus,	3.19 (168.11)
Ercunualdus. Cuius corpus idem Ercunualdus patricius accipiens,	3.19 (168.15)
EREPTIO. ereptione. accensi sunt . . . ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis, pro ereptione suorum,	4.22 (252.6)
qui de saeculo migrauerant;	5.21 (339.35)
ereptionis. sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus.	3.19 (167.3)
ERGA. Praef. (7.19); 1.30 (64.28); 2.1 (77.18); 2.1 (79.27); 2.12 (108.3); 2.15 (115.24); 3.13 (152.26); 3.19 (167.3);	
4.24 (261.34); 4.24 (262.3); 4.21 (262.4); 4.25 (265.10); 4.31 (279.10); 5.19 (324.12).	
ERGASTVLVM. ergastulo. soluta ab ergastulo corporis auiua sancta,	4.3 (210.5)
Deo dilecta mater congregationis ipsius, ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.26)
ERGO. 1.1 (12.1); 1.5 (16.19); 1.7 (20.20); 1.7 (21.1); 1.12 (26.4); 1.14 (29.23); 1.15 (31.3); 1.15 (31.9); 1.15 (32.4);	
1.16 (33.15); 1.23 (43.9); 1.25 (44.27); 1.25 (45.10); 1.25 (45.27); 1.25 (46.18); 1.26 (47.14); 1.27 (49.30);	
1.27 (50.14); 1.27 (52.24); 1.27 (54.15); 1.27 (55.25); 1.27 (57.11); 1.27 (58.18); 1.30 (65.3); 2.1 (75.13); 2.1 (80.12);	
2.2 (82.32); 2.2 (84.14); 2.2 (84.19); 2.7 (94.24); 2.7 (95.3); 2.8 (96.6); 2.8 (96.29); 2.10 (101.16); 2.10 (101.23);	
2.10 (101.30); 2.10 (102.18); 2.10 (102.28); 2.10 (103.18); arr. 2.10 (103.23); 2.11 (104.23); 2.11 (105.20);	
2.11 (105.29); 2.11 (106.11); 2.12 (107.5); 2.12 (108.4); 2.12 (109.24); 2.12 (110.24); 2.13 (113.13); 2.14 (114.12);	
3.3 (131.5); 3.3 (132.19); 3.5 (135.17); 3.7 (141.18); 3.8 (143.6); 3.10 (147.20); 3.11 (149.10); 3.14 (154.6);	
3.14 (155.11); 3.17 (160.3); 3.19 (165.16); 3.19 (167.24); 3.19 (168.5); 3.21 (170.12); 3.21 (170.12); 3.23 (175.11);	
3.23 (176.24); 3.24 (177.27); 3.24 (178.12); 3.25 (183.14); 3.27 (192.25); 3.28 (195.17); 4.3 (211.23); 4.4 (213.14);	
4.8 (221.19); 4.9 (222.11); 4.11 (227.3); 4.13 (231.20); 4.13 (232.14); 4.14 (233.23); 4.14 (234.7); 4.14 (234.13);	
4.14 (234.31); 4.14 (235.2); 4.14 (235.22); 4.16 (236.27); 4.16 (238.8); 4.22 (251.15); 4.23 (254.1); 4.23 (255.24);	
4.23 (256.23); 4.24 (261.21); 4.24 (262.9); 4.25 (263.13); 4.27 (269.23); 4.27 (270.15); 4.28 (272.10); 5.2 (283.27);	

- 5.3 (285.20); 5.3 (286.2); 5.5 (288.14); 5.7 (293.6); 5.9 (297.12); 5.10 (300.4); 5.12 (304.1); 5.12 (307.14); 5.13 (311.10); 5.16 (317.10); 5.16 (318.13); 5.19 (322.13); 5.19 (323.1); 5.19 (323.33); 5.19 (326.18); 5.19 (327.26); 5.21 (333.34); 5.21 (335.5); 5.21 (335.12); 5.21 (337.1); 5.21 (339.7); 5.21 (339.20); 5.21 (340.21); 5.22 (348.4).
- ERIGO. erecta.** Qui cum monasterio propinquant, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent, 4.25 (264.17)
 erectam, ac fouae inposuerit, atque utraque manu erectam tenuerit, 3.2 (129.3)
 erectis, erectis stipitibus, aereos caucos suspendi iubet, 2.16 (118.11)
 erectum, nulla ecclesia, nullum altare in tota Berniciorum gente erectum est, 3.2 (130.6)
 exerater, de ligno crucis, quod idem rex contra barbaros pugnaturus exerater, 3.2 (128.23)
 exerit, quoties aere commoto manum quasi ad feriendum minitans exerit [exerit], 4.3 (211.10)
 exiit, Ouald signum sanctae crucis exiit, 3.2 (128.28)
 erigendum, significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum, 3.2 (129.23)
- ERIPIO. erepta.** erepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domino Saluatori . . . referebat. 5.3 (286.24)
 Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegyptio per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est; 5.21 (336.23)
 ereptam, ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis, 1.6 (17.15)
 Allectus postea ereptam Carausio insulam per triennium tenuit; 1.6 (17.23)
 ereptos, et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret. 2.10 (103.21)
 siquos forte ex illis ereptos Satanae ad Christum transferre ualeret; 5.9 (296.21)
 ereptum, qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem prouheret. 2.12 (109.21)
 eriperet, ut uos ab originali peccato eriperet, 2.10 (103.21)
 eripi, atque ab aeterna damnatione nos eripi, 2.1 (78.33)
 diuinam auxilium pietatis, quo ab impietate barbarica posset eripi; 3.24 (177.24)
 eripiens, de dentibus antiqui hostis eripiens 2.1 (78.6)
 qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit; 2.12 (111.3)
 eripuisse, gaudentes uel nuda corpora eripuisse discriminari; 1.20 (39.14)
 eripuit, quod pretiosi sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit, 2.11 (104.17)
 magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit; 2.20 (126.24)
 uerum et a clade infanda temporalis interitus eripuit. 4.13 (231.10)
- ERNIANVS** (A. 640), *Irish priest.* 2.19 (123.3)
 Erniano, Cromano, Ernianoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris; 4.11 (226.4)
- EROGO. erogandam.** Attulit autem eidem et summam pecuniam non paruam pauperibus erogandam, 1.27 (49.15)
 erogandum. Cum omne, quod superest, in causis piis ac religiosis erogandum est, 3.5 (135.28)
 erogare, Cuncta, . . . mox pauperibus, qui occurrerent, erogare gaudebat.
- ERPVALD, see EARPVALD.**
- ERRATICVS, a, um.** erratica. aliqui etiam tempore mortalitatis, . . . ad erratica idolatriae medicamina 4.27 (269.19)
 concurrebant;
- ERRATVS. erratibus.** 'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse . . . pro meis erratibus sedulo Dominum 4.25 (265.2)
 deprecari.'
- ERRO. errabit.** numquam in adnotatione festi paschalis errabit. 5.21 (334.12)
 errando. Denique nuper freneticus quidam, cum per cuncta errando discurret, 4.3 (212.11)
 errantibus, circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus; 4.27 (269.26)
 errare, ita ut ad singulas uerborum obiectiones errare se, 1.17 (35.33)
 errasse, quos in obseruatione sancti paschae errasse conpererat, 2.19 (122.13)
- ERRONEVS, a, um.** erroneis, obliuiscitis per omnia erroneis LXXX et IIII annorum circulis. 5.21 (346.8)
- ERROR. error.** 'Cuius obseruantiae catholica ratione patefacta, patet e contrario error inrationabilis 5.21 (337.27)
 eorum,
- errore, et exinde tribus annis provincia in errore uersata est, 2.15 (116.19)
 qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere, 2.17 (119.17)
 Iohannes, . . . pro eodem errore corrigendo litteras eis . . . direxit; 2.19 (122.22)
 relicto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant, 3.4 (133.13)
 Vt Orientales Saxones . . . per instantiam Iarumanni episcopi mox sint ab errore correcti, 3.30 (199.8)
 reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans, multosque ab errore reuocans, 5.11 (303.12)
 plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensium dominio erant liberi, ab errore auto correctos, 5.15 (316.5)
 quem statueret patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit modernamina ritus; 5.19 (330.20)
 non minore utique errore, tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt, 5.21 (338.10)
 errorem, de corde errorem deponat, 1.30 (65.13)
 misit ad corrigendum errorem, . . . Iaruman episcopum, 3.30 (199.26)
 Ad utrumque ergo corrigendum errorem, . . . circumpositas ueniebat ad uillas, 4.27 (269.23)
 Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Bretonum, 5.18 (320.32)
 errores, qui si e contrario errores pueritiae corrigere in adulescentia, . . . curasset, 5.13 (313.19)
 errori, Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiauit errori, 5.21 (332.18)
 erroribus, an paganis adhuc erroribus essent implicati, 2.1 (80.6)
 erroris, ueneno sui infecit erroris; 1.8 (22.17)
 interpositis detestabilis erroris tenebris, 2.11 (105.22)
 Idemque poenam erroris sui in semet ipsis recipientes, 4.21 (338.23)
 ERVDIO. erudiebant, sicut mihi frater quidam de his, qui me in scripturis erudiebant, 5.3 (210.16)
 erudiebat, qui me in scripturis erudiebant [erudiebat], 4.3 (210.16)
- erudiendas, sed et filias suas eisdem erudiendas, ac sponso caelesti copulandas mittebant; 3.8 (142.19)
- erudiendo, redemptos . . . discipulos fecit, atque ad sacerdotalem usque gradum erudiendo atque instituendo prouexit. 3.5 (136.32)
- erudiendos, ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt, 3.5 (137.22)
- quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepti 3.26 (190.11)
- erudire, in quibus eum erudire studuit, 1.27 (48.22)
- cum omnibus, quos ad correctorem uiam erudire poterat, 3.25 (181.29)
- quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixi amare, diligenter erudire solebant, 4.23 (253.32)
- erudirentur, instituit scolam, in qua pueri litteris erudirentur; 3.18 (162.21)
- erudiri, et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent, 4.2 (205.9)
- erudita, quia tua fraternitas monasterii regulis erudita, 1.27 (48.28)
- 'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis, 4.27 (270.32)
- eruditus, Tuda, qui erat apud Scottos austrinus eruditus, 3.26 (189.26)
- Fortheri, . . . uir et ipse in scripturis sanctis multum eruditus, 5.18 (321.13)
- in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est, 5.20 (332.7)
- ERVDTIO. eruditio, cuius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas, 4.1 (202.14)
- eruditione, quanta sacri eloqui eruditione eius animum ad uerae conuersionis . . . credulitatem . . . perduxerit, 2.8 (96.10)
- Iohannes, . . . litteras eis magna auctoritate atque eruditione plenas direxit; 2.19 (122.23)
- ordinauit Ithamar, . . . de gente Cantuariorum, sed uita et eruditione antecessoribus suis aequandum 3.14 (154.23)
- qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur idonei, 3.21 (170.16)
- Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Graeca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter instructum, 5.8 (296.2)
- Siquidem electis sociis . . . actione simul et eruditione praeclaris, 5.9 (296.28)
- et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus 5.18 (321.10)
- cum eruditione litterarum uel ecclesiasticarum uel generalium, ita Grecae . . . didicit linguam, 5.23 (348.25)

eruditionem. Cuius eruditionem atque industriam uidens rex,	3.7 (140.23)
eruditionis. porro Alchrid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum	3.25 (182.29)
ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,	5.19 (325.25)
ERVEDITIO. ius. eruditiores. sed et a pluribus, qui erant eruditiores, esset solerter admonitus,	5.15 (315.20)
ERVEDITISSIMVS, a. um. eruditissimis. uiris uenerabilibus atque eruditissimis,	Praef. (6.9)
ERVMMNA. erumna. non solum eam ab erumna perpetuae damnationis, . . . eripuit.	4.13 (231.9)
erumnam. in quam tamen ob erumnam externae subiectionis nemo gradum ministerii . . . accepit.	4.16 (238.10)
erumnis. si temporis illius erumnis exentus ad regni fastigia perueniret.	2.12 (107.15)
ERVMPPO. erumpens. Oricum, . . . erumpens subito cum suis omnibus inparatum cum toto exercitu	3.1 (128.3)
deleuit.	1.1 (13.14)
erumpit. qui ab occidente in terras longo spatio erumpit,	4.16 (238.18)
erumpunt. bini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4.29 (274.14)
de quo Deruentionis fluiui primordia erumpunt,	3.18 (163.6)
ERVO. eruentes. inuitum monasterio eruentes duxerunt in certamen,	4.28 (272.20)
erui. Qui cum multis legatariis ac litteris ad se praemisiss nequaquam suo monasterio posset erui,	2.1 (80.18)
eruti. Deiri; de ira eruti, et ad misericordiam Christi uocati.	1.2 (14.22)
ERVPTIO. eruptionibus. unde crebris eruptionibus Romanos grauiter ac saepe lacerabant.	3.5 (136.25)
ESCA. esca. Nullam potentibus saeculi pecuniam, excepta solum esca, . . . umquam dare solebat,	
ESI, an abbot who aided Bede with information about ecclesiastical matters in East Anglia; nothing further is known of him.	Praef. (7.18)
Esi. partim reuerentissimi abbatis Esi relatione conperimus.	
ESOCIE, see ISSICIO.	
ESTRANGLI, East Anglians; see ANGLI ORIENTALES.	
Estranglorum. et Aldulfo rege Estranglorum, anno xvii ^o regni eius;	4.17 (239.10)
ESVRIO. esuriamus. quibus ex culpa primi hominis factum est, ut esuriamus.	1.27 (56.15)
esuriem. Euriem dapibus superauit, frigora ueste,	2.1 (79.15)
esurimus. unde etiam cum esurimus, sine culpa comedimus,	1.27 (56.14)
esurire. Esurire namque, sitire, aestuare, . . . ex infirmitate naturae est.	1.27 (55.32)
ESVS. esu. et ad laudem Dei in esu suo animalia occidant,	1.30 (65.23)
ET. omitted.	
ETENIM. 1.5 (16.24); 1.27 (54.7); 1.27 (54.26); 1.27 (58.7); uar. 1.27 (59.13); uar. 1.27 (61.3); 1.31 (66.22); 1.31 (67.3);	
1.32 (68.15); 2.1 (76.2); 3.3 (131.21); 4.6 (218.19); 4.7 (219.11); 4.14 (234.28); 4.23 (256.16); 4.30 (276.27);	
5.1 (282.8); 5.7 (292.22).	
ETIAM. omitted.	
ETIAMSI. libenter se Christianum fieri uelle confessus est, etiamsi uirginem non acciperet;	3.21 (170.7)
etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5.12 (304.26)
possint . . . protendere circulos, etiamsi ad quingentos usque et xxx duos uoluerint annos;	5.21 (341.27)
ETSI. 1.7 (21.17); 1.23 (43.19); 1.27 (60.24); 1.30 (65.34); 2.1 (73.16); 2.1 (80.29); 3.11 (118.13); 3.19 (165.34);	
3.25 (182.8); 3.25 (188.11); 4.18 (242.27); 5.3 (286.17); 5.21 (337.18); 5.21 (340.26); 5.21 (342.19); 5.21 (344.20).	
EVCHARISTIA. eucharistia. Respondebant: 'Quid opus est eucharistia?'	4.24 (261.30)
eucharistia. Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam [eucharistia] populo dare,	uar. 2.5 (91.10)
eucharistiam. Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam populo dare,	2.5 (91.10)
interrogauit, si eucharistiam intus haberent.	4.24 (261.29)
'Et tamen,' ait, 'afferte mihi eucharistiam.'	4.24 (261.33)
EVDIOXIVS, eighth Bishop of Constantinople, 360-70, and an extreme Arian.	
Eudoxii. et in Constantinopoli ci. contra uesaniam Macedonii et Eudoxii et eorum dogmata;	4.17 (240.5)
EVFEMIA, Saint, killed by wild beasts at Chalcedon, 307, in the Diocletian persecution.	
Eufemia. Eufemia sacras kasta feras superat.	4.20 (247.28)
EVGE. 'Euge, serue bone et fidelis;	2.18 (121.13)
EVLALIA, Saint, a Roman virgin-martyr, burned to death in the Diocletian persecution, 308.	
Eulalia. Eulalia et perferit, ignibus usta feris.	4.20 (247.26)
EVMER (fl. 625), ambassador sent by Cwichelm of Wessex to murder Edwin of Northumbria; he failed in his mission.	
Eumer. uenit in prouinciam quidam sicarius uocabulo Eumer,	2.9 (98.34)
EVROAVSTER, south-east.	
Euroaustro. quam uidelicet uocem ab Euroaustro, . . . primo se audisse dicebat,	4.3 (208.22)
EVROPA, Europe.	
Europae. maximis Europae partibus, multo intervallo aduersa.	1.1 (9.4)
Europam. ut totam pene Europam, . . . conroderet.	1.13 (29.5)
EVRS, east.	
Eurum. Haec bis quaternas portas, . . . habet, e quibus iii ad Vulturum, et iii ad Eurum spectant.	5.16 (318.6)
EVSEBIVS PAMPHYLII (264-349), Bishop of Caesarea, and ecclesiastical historian.	
Eusebii. Sed per industriam Eusebii, . . . distinctius in ordinem compositus est;	5.21 (341.11)
EVTROPIVS (d. 370?), Roman historian.	
Eutropius. Scribit autem Eutropius, quod Constantinus in Britannia creatus imperator,	1.8 (22.25)
EUTYCHES (5th cent.), originator of Monophysitism; condemned by the synod of Constantinople, 448, and by the council of Chalcedon, 451.	
Eutychen. et in Calcedone dc ^{um} et xxx contra Eutychen, et Nestorium, et eorum dogmata;	4.17 (240.8)
Eutychetis. audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli per heresim Eutychetis multum esse turbatam.	4.17 (238.27)
EVTYCIVS (d. 582), Patriarch of Constantinople, whose theory of the impalpability of the body at resurrection Gregory the Great successfully opposed.	
Eutycius. Siquidem Eutycius eiusdem urbis episcopus dogmatizabat	2.1 (75.29)
EVA, Eve.	
Eua. Eua uelut caro delectata est,	1.27 (61.7)
Euam. Zelus in hoste furit, quondam qui uicerat Euam;	4.20 (248.25)
EVACVO. euacuatos. quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1.18 (36.16)
EVADO. euadentes. Cumque euadentes ad terram, nauiculam quoque nostram ab undis exportaremus,	5.1 (282.16)
euadentes. gemebant perire sibi populos euadentes;	1.17 (35.14)
euadere. eosque, qui euadere poterant, omnes trans maria fugauit,	1.12 (27.7)
euaderet. ut elatus manibus periculum, quod imminabat, euaderet;	1.19 (37.16)
ut et ipse sic mortem euaderet aeternam,	3.23 (177.7)
euaserant. pugnabant contra inuicem, qui hostem euaserant, ciues.	1.22 (41.24)
euaserunt. qui hostem euaserant [euaserunt],	uar. 1.22 (41.24)
euasisti. 'hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	2.12 (110.33)
euasit. Euasit autem ignem altare, quia lapideum erat;	2.14 (115.20)
EVAGINO. euaginata. exsurrexit repente, et euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2.9 (99.9)
EVANGELICVS, a. um. euangelica. Neque haec euangelica et apostolica traditio legem soluit.	3.25 (186.4)
euangelica. de seruanda eas inuicem, immo cum omnibus pace euangelica ammoneret;	4.23 (256.30)
euangelica. quod euangelica praecepta deuoto corde seruaret.	3.22 (173.24)
euangelicis. torrentes eloquii sui cum apostolicis et euangelicis imbribus profuderunt;	1.17 (35.29)
euangelicis. quae in propheticiis, euangelicis, et apostolicis litteris discere poterant,	3.4 (134.24)

nil ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue propheticis litteris faciendi cognouerat,	3.17 (161.26)
euangelicum, ipse primus ibi opus euangelicum coepit.	5.19 (326.18)
EVANGELISTA. euangelista, ipsum est, quod beatus euangelista Iohannes, . . . ecclesiis celebrasse legitur	3.25 (184.7)
euangelistam, quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum euangelistam . . . confirmata est,	5.21 (337.8)
EVANGELIVM. euangelii, uel quorum tempore regum gratiam euangelii perceperint,	Praef. (6.35)
Sed et omelias euangelii numero XI composuit,	2.1 (76.20)
dum ipse praedicatoribus euangelii fideliter promissit:	2.8 (95.22)
ne eis fulgeret inluminatio euangelii gloriae Christi.	2.9 (98.31)
ut uestram dilectionem in praedicatione euangelii elaborantem et fructificantem,	2.12 (121.3)
Qui ubi prosperatum ei opus euangelii conperit,	3.22 (172.32)
neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in XIII ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (186.26)
moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	4.3 (206.24)
neq non et quattuor auro Scribi euangelii praecipit in ordine libris;	5.19 (330.16)
Omeliarum euangelii libros II.	5.24 (358.21)
euangelis, praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	4.17 (239.15)
euangelio. Vnde constat uos, Colmane, . . . neque legi, neque euangelio in obseruatione uestri paschae congruere.	3.25 (186.16)
in celebratione . . . neque Iohanni, neque Petro, neque legi, neque euangelio concordatis.	3.25 (186.33)
'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (187.1)
euangelio, in euangelio tamen Dominus dicit:	1.27 (56.32)
Quam deuote quaque etiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas,	2.8 (95.18)
Nec tamen hodie clarescent per mundum euangelio necesse est, . . . fidelibus uel circumcidi,	3.25 (185.17)
tertia pro effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (334.3)
additum est per institutionem apostolicam ex euangelio,	5.21 (334.8)
dominicum paschae diem, quem de euangelio suscepimus,	5.21 (337.23)
expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5.21 (340.32)
Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio,	5.24 (358.29)
euangeliorum, cuius magisterio III euangeliorum libros ex ordine didicit,	5.19 (324.25)
euangelium, ita ut Christi euangelium plurimorum adnuntiatione in omnibus gentibus, . . . dilatetur.	2.8 (96.27)
nullus coniugem propriam, nisi, ut sanctum euangelium docet, fornicationis causa, relinquat.	4.5 (217.2)
euangelium, ut perinde Christi euangelium, . . . uestris quoque sensibus inserentes,	2.10 (101.5)
Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei, quod uobis adnuntiant;	2.10 (103.23)
reliquit uxorem, agros, cognatos, et patriam propter Christum, et propter euangelium,	5.19 (322.12)
In euangelium Marci libros III.	5.24 (358.19)
In euangelium Lucae libros VI.	5.24 (358.20)
EVANGELIZO. euangelizandi, ut . . . communem euangelizandi gentibus pro Domino laborem susciprent.	2.2 (81.17)
Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem consecrasse perhibetur.	2.4 (87.3)
et solitum sibi opus euangelizandi exsequens,	3.19 (163.30)
non tamen ab euangelizandi potuit ministerio cohiberi;	4.13 (230.7)
ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	5.11 (301.23)
euangelizando, proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando committere;	5.9 (296.12)
euangelizandum, et ut ueniens ad euangelizandum ei Paulinus primo filiam eius . . . fidei . . . inbuerit.	2.9 (97.4)
oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, . . . peragraré.	3.28 (195.20)
euangelizans. Euangelizans autem genti episcopus Vilfrid,	4.13 (231.8)
euangelizante, ad fidem confessionemque Christi, Paulino euangelizante, conuersam esse	2.17 (118.27)
ut euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat, ipse rex . . . interpret uerbi existeret	3.3 (132.9)
Itaque euangelizante illo in praefata provincia,	3.7 (139.21)
euangelizanti, praebuit palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (113.1)
euangelizarent, qui uerbum Dei genti Anglorum euangelizarent.	5.24 (353.14)
EVASIO. euasionis, quia modica illa, . . . intercapedo quietis, ad uiri Dei preces nostrae euasionis gratia caelitus donata est.	5.1 (282.22)
EVENIO. euenierit. Et quidem cum ex naturae superfuitate uel infirmitate euenierit,	1.27 (60.6)
euenire, siqua ex his euenire in terra uestra cognoscitis,	1.32 (69.19)
euenisset, Et si forte euenisset, quod tamen raro euenit, ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.5 (136.14)
euenit. Et quotiens saepius euenit,	1.28 (62.19)
Et si forte euenisset, quod tamen raro euenit, ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.5 (136.14)
euenit per culpam incuriae uicem eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3.17 (160.29)
casuque euenit, . . . ut hunc capite ac manu, . . . tangerem,	5.6 (290.16)
EVENTVS. euentum, euentumque discriminis tuto in loco expectabat.	3.24 (178.11)
euentus. Cuius promissi et prophetae ueritatem sequens rex astruxit euentus;	4.29 (275.10)
EVERTO. euertere, idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euertere,	1.32 (68.8)
EVIDENTER. euidenter astruens, quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2.19 (122.23)
EVIDENTIVS. sicut euidentius rerum exitus probauit.	1.14 (30.23)
EVIGILO. euigilans. Quo facto, mox euigilans sanissimus surrexit,	4.31 (279.8)
euigilaret, cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	3.2 (130.29)
euigilaui, et ubi euigilaui, sanatus se ab illa corporis dissolutione sentiens,	3.9 (146.21)
EVITO. euitandas, ad euitandas uel repellendas . . . gentium aquilonalium inruptiones;	1.14 (30.17)
EVOCO. euocans, et euocans presbyterum, rogauit secum uenire ad patientem.	3.11 (149.29)
euocare, meque de saeculo euocare dignatus est.	4.3 (209.15)
euocari, ut quando unum ex uobis diuina ad se iusserit gratia euocari,	2.18 (121.23)
euocatum, et euocatum foras, quid erga eum agere rex promississet, edocuit,	2.12 (108.3)
euocatus, quod ad orationes exaltari uel conuocari solebant, cum quis eorum de saeculo fuisset euocatus;	4.23 (257.11)
euocet. usque uox ista ad aeternam festiuitatem euocet:	2.18 (121.11)
EX. omitted.	
EXAGITO. exagitabat, quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat;	1.10 (24.2)
EXALTO. exaltaretur, et cornu eius exaltaretur in gloria;	2.1 (77.21)
exaltari, qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3.16 (159.16)
examina. Inque locis istis monachorum examina crebra Colligit,	1.32 (68.27)
examine, collecto examine famulorum Christi,	4.4 (214.5)
EXAMETER. see HEXAMETER.	4.29 (275.3)
EXAMINATIO. examinatione, si ea, . . . meliora esse et fortiora, habita examinatione perspexeris,	5.13 (313.12)
EXAMINO. examinandas, ipse est locus, in quo examinandae et castigandae sunt animae	5.19 (330.22)
examinans, ne forte nos . . . ad perpetuam perditionem districtius examinans tollat.	4.25 (266.11)

examinari, placuit pio prouisorio salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis	4.23 (256.14)
examinari,	3.19 (166.2)
examinat, tamen iuxta merita operum singulos examinat;	2.9 (98.8)
examinata, si tamen examinata a prudentibus sanctior ac Deo dignior posset inueniri.	1.19 (37.12)
EXARDESCO, exarsit, in uicina, qua manelat, caesula exarsit incensum;	4.10 (225.6)
EXAUDIO, exaudiri, et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri.	1.32 (69.1)
exaudit, isdem omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exauduit.	4.9 (223.8)
exaudita, Nec multo tardius exaudita est;	4.14 (235.3)
exaudita, Celebrent ergo missas . . . pro gratiarum actione exaudita suae deprecationis.	4.14 (234.15)
exauduit, et dicto illi, quia Dominus exauduit preces uestras,	2.9 (98.30)
EXCAECO, excaecauit, Deus saeculi huius excaecauit mentes infidelium,	4.11 (227.16)
EXCEDO, excederet, a parte uero pedum mensura in digitum in sarcophago corpus excederet.	5.21 (337.20)
EXCELLENTER, quem tam excellenter scriptura commendat;	3.13 (153.19)
EXCELLENTIA, excellentia, cuius excellentia fidei et uirtutis, . . . uirtutum frequentium operatione	2.16 (118.15)
claruerit;	3.29 (196.22)
excellentiae, Tantum uero in regno excellentiae habuit,	3.29 (198.18)
Desiderabiles litteras excellentiae uestrae suscepimus;	1.32 (70.2)
excellentiae, beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari, uestrae excellentiae profecto omnes contrahendas.	2.17 (120.5)
excellentiam, Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	3.29 (198.34)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	3.29 (199.3)
salutantes uestram excellentiam, diuinam precamur iugiter clementiam,	2.17 (119.13)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	3.29 (197.21)
EXCELLENTISSIMVS, a, um, excellentissime, Et ideo, excellentissime filii, paterna uos caritate, qua	2.17 (118.33)
conuenit, exhortamur,	5.21 (333.14)
Ecce, excellentissime filii, quam luce clarius est,	3.29 (196.20)
excellentissimo, Domino excellentissimo atque praecellentissimo filio Aduino regi Anglorum Honorius	4.23 (255.20)
Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrid abbas in Domino salutem.	5.21 (335.12)
EXCELLO, excellenti, Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum	4.12 (228.30)
Dei,	5.17 (319.32)
excellentis, uir strenuissimus ac doctissimus atque excellentis ingenii uocabulo Tatfrid, . . . electus est	4.10 (224.18)
antistes;	5.17 (319.27)
excelsa, "Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa,"	5.24 (358.8)
excelsam, matutinis horis oriebatur, excelsam radiantis flammae quasi columnam praeferebat.	3.2 (129.16)
EXCERPO, excerpimus, siqui scire delectat, uel in ipso illo uolumine, uel in eo, quod de illo dudum	5.16 (317.31)
strictum excerpimus,	5.16 (318.7)
quae alia sint signa ostensa, in ipso libro, de quo haec excerpimus, quisque legerit, inueniet.	5.16 (318.14)
excerpta, Haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historiis	1.13 (29.5)
indere placuit.	3.17 (161.7)
excerptas, In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex	1.17 (35.21)
tractatu beati Hieronimi excerptas.	1.17 (34.31)
EXCIDO, excidere, multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excidere solent,	3.5 (136.20)
excisa, Infra ipsum uero locum dominicae crucis, excisa in petra crypta est,	3.5 (136.25)
excisum, Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	3.17 (160.2)
sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;	3.23 (175.27)
excisis, excisis inuasione ciuitatibus atque castellis,	3.26 (190.21)
astulis ex ipsa destina excisis, . . . plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	4.25 (263.4)
EXCIO, excita, multitudo etiam cum coniugibus ac liberis excita conuenerat,	5.12 (305.25)
EXCIOPIO, excipit, multitudo excipit sacerdotes,	2.1 (76.31)
excipia, consuetudinem fecerunt per totum annum, excepta remissione quinquagesimae paschalis,	3.23 (176.32)
Nullam potentibus saeculi pecuniam, excepta solum esca, . . . umquam dare solebat,	3.28 (195.15)
utpote nil propriae possessionis, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	4.2 (205.14)
Quibus diebus cunctis, excepta dominica, ieiunium ad uesperam usque . . . protelans,	1.12 (28.12)
ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus repertae sunt,	1.34 (71.13)
ita ut nil umquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, perciperet,	4.18 (241.32)
ut nihil praeter ipsas aspicerem, excepta dumtaxat specie et ueste eius, qui me ducebat.	5.21 (333.2)
excepto, Excepto libello responsionum,	5.24 (358.29)
omnes ibidem . . . defuncti sunt, excepto uno puero,	1.1 (9.6)
Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vine, in tota Britannia canonice ordinatus episcopus.	5.17 (318.27)
primusque, excepto Iacobo, . . . cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesis . . . Stephanus fuit,	1.1 (10.6)
excepto, regio totius cibi sustentaculo, excepto uenandi solacio, uacaretur.	4.18 (242.23)
excepto dumtaxat hoc, quod diuinae erat religionis ignarus.	3.11 (148.13)
Ipsae autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	3.26 (191.8)
excepto, quod etiam ipse in his non parua ex parte esset inbutus.	2.12 (107.22)
Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio.	
exceptis, exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promontiorum tractatibus,	
exceptis, exceptis uitibus et oliuis, rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis	
exceptis, exceptis his, quae per me ipsum nosse poteram.	
exceptis uariorum generibus concyliorum;	
exceptus, Nam et benigno ecclesiae illius hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est,	
excipere, in monasterium praefatum, noluerunt ea, qui erant in monasterio, libenter excipere;	
exciperetur, gaudent ab omnibus tamquam Dei famulus exciperetur.	
excipiens, qui libenter cum excipiens, promisit se, quae petebatur, esse facturum.	
EXCITATIO, excitationem, Namque ad excitationem uiuentium de morte animae, quidam aliquandiu	
mortuus ad uitam resurrexit corporis,	
EXCITO, excitant, excitant seniore elementis furentibus obponendum;	
excitare, homines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	
excitaret, atque ad elemosinas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	
excitari, sonum, quo ad orationes excitari uel conuocari solebant,	
hora, qua fratres ad diendas Domino laudes nocturnas excitari deberent.	
excitat, Mouet enim aera Dominus, uentos excitat,	
excitata, quae excitata in tumultum propter non redhibitos transfugas uidebatur;	
tempestas excitata conualuit,	
excitatum, et quasi de somno graui excitatum interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me.	
excitatum, nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgi potuit reorrigi,	
excitauerit, easque ad orandum pro anima eius, etiam priusquam cetera congregatio eius obitum cog-	
nouisset, excitauerit.	
EXCLAMO, exclamabant, alleluia tertio repetitum sacerdotes exclamabant.	
exclamauit, exclamauit auditus eius sermonibus dicens:	
EXCLVDO, exclusa, ut, exclusa multitudine daemonum, multitudo ibi sanctorum memoriam haberet.	
EXCOLO, excolebat, quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat, uenerabatur, excolebat,	
tanta doctrinae solertis excolebat industria,	
excolendi, tota cura cordis excolendi, non uentris.	

EXCOMMVNICATIO. excommunicatione. et is, qui susceptus est, excommunicationi [excommunicatione] subiacebit.	uar. 4.5 (216.17)
excommunicationi. et susceptor, et is, qui susceptus est, excommunicationi subiacebit.	4.5 (216.17)
EXCOMMVNICO. excommunicauit. excommunicauit [excommunicauit] eum.	uar. 3.22 (173.29)
excommunicauit. excommunicauit eum atque omnibus, qui se audire uellent, praecepit, ne domum eius intrarent,	3.22 (173.29)
EXCOQVO. excoqueret. ut, . . . totum hoc caminus diutinae tribulationis excoqueret.	4.9 (222.11)
EXCRESCO. excreseat. nostra quoque apud uos locutio latior excreseat,	1.32 (69.26)
excreuerit. ut cum Christiana fides in regno uestro excreuerit,	1.32 (69.25)
EXCVBO. excubabat. Excubabat diebus ac noctibus ante tugurium pauperis uulgi	1.19 (37.26)
EXCVRRO. excursio. sed tamen paruissimo spatio serenitatis ad momentum excursio,	2.13 (112.16)
EXCVSO. excusans. At ille se excusans, et uenire non posse contestans,	3.7 (141.21)
EXCVTIO. excussa. Cumque somno excussa uideret ceteras pausantes circa se sorores,	4.23 (257.16)
excussum. ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	5.21 (341.1)
EXECROR. execranda. Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere uos non debet;	2.19 (123.29)
execrandam. execrandam diabolicas uersutiae supplantationem, . . . a cordibus uestris abicere,	2.10 (103.4)
execretur. Nam quis non execretur superbum eorum conamen et impium,	2.19 (123.33)
EXEMPLAR. exemplar. Exemplar epistolae, quam Mellito abbati Brittaniam pergenti misit.	1.30 (64.25)
Exemplar autem praefatae epistolae hoc est:	1.32 (67.23)
Exemplar epistolae beatissimi et apostolici papae . . . Bonifatii directae . . . Eduino	2.10 (100.21)
Exemplar epistolae beatissimi et apostolici Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae	2.11 (104.10)
datumque illi exemplar eius Romam perferendum.	4.18 (242.17)
Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totondit, probauit	5.21 (342.9)
exemplaria. praebent institutorum exemplaria armorum.	1.12 (27.26)
EXEMPLVM. exempla. eorum, quos colunt, exempla perditionis insinuant;	2.10 (102.12)
exempla. et boni operis exempla monstrando aedificat;	1.32 (68.10)
decreta illi iudiciorum, iuxta exempla Romanorum, . . . constituit;	2.5 (90.10)
in quo tanti apostoli, . . . exempla sectamur;	3.25 (185.1)
Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari,	3.25 (186.14)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	4.3 (207.2)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebuit.	4.23 (256.10)
Cudbert . . . et scientiam ab eo scripturarum, et bonorum operum sumisit exempla.	4.27 (269.9)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebabat,	4.27 (269.14)
Horum secuti exempla duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad prouinciam	5.10 (299.15)
exempli. 'An mei,' inquit, 'oblitus es exempli,	2.6 (92.25)
exemplis. et continuis pie operationis exemplis prouehere curauit.	2.4 (87.8)
Cuius exemplis informati tempore illo religiosi . . . consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.5 (136.18)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere,	3.19 (167.11)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.19 (244.4)
suis amplius ex uirtutum exemplis prodesset curabat.	5.9 (298.25)
ad haec obseruanda secum eos quoque, qui sibi commissi sunt, exemplis simul et auctoritate instituant?	5.21 (333.32)
exemplo. ut eorum semper exemplo, sicut ipse scribit, ad orationis placidum litus,	2.1 (75.8)
exemplo dominicae resurrectionis, probauit hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.1 (75.33)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3.4 (133.26)
ut uno probare sat erit exemplo.	3.14 (156.7)
multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad Christum conuertit,	3.19 (163.30)
genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, . . . multum profuit.	3.27 (194.3)
Hild, . . . in suo monasterio uitae exemplo praesentibus extitit;	4.23 (255.27)
Nam suo praedicta exemplo, monebat omnes	4.23 (256.21)
Cudbert . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem instituebat ad uitam.	4.27 (269.12)
exemplum. Eset ut exemplum, mystica uerba loquens,	2.1 (79.18)
nihilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est,	4.18 (242.28)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	5.7 (293.5)
exemplum. Quod exemplum secutae, urbes aliae conplures in foedus Romanorum uenerunt.	1.2 (14.25)
exemplum fidei ac pietatis illius coepit aemulari,	1.7 (18.17)
exemplum trahere a rebus etiam carnalibus possumus.	1.27 (52.20)
iuxta exemplum dominici corporis,	2.1 (76.5)
ad exemplum uiuendi posteris collegit;	2.1 (76.24)
In quo et exemplum sequebatur primi pastoris ecclesiae,	2.4 (86.29)
Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero dona-	
tam destruam?	2.13 (113.7)
iuxta exemplum primi doctoris illius, qui non episcopus, sed presbyter extitit et monachus;	3.4 (134.14)
Vnde inter alia uiuendi documenta saluberimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.22)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Cediti suos instituere curauit auditores.	3.28 (195.23)
ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna continentia . . . uiuant.	4.4 (214.6)
cuius aemulata exemplum, et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata prouincia retenta est;	4.23 (253.11)
ita ut in exemplum primitiae ecclesiae nullus ibi diues, nullus esset egens,	4.23 (254.10)
exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4.23 (255.7)
ut, iuxta exemplum apostoli, uirtus eius in infirmitate perficeretur.	4.23 (256.15)
quem in exemplum Sedulii geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.6)
quos iam dudum ad exemplum sanctae Romanae . . . ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.23)
EXENIA. exenia. Parua autem exenia transmissi,	1.32 (69.29)
EXEO. ex eas. Vide, ne ex eas inde, nec de loco mouearis,	3.12 (151.6)
exeunt. sed quae exeunt de ore, illa sunt, quae coquinaunt hominem.	1.27 (57.2)
'Ex corde exeunt cogitationes malae.'	1.27 (57.4)
qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt, et sic de corpore exeunt;	5.12 (308.15)
in quo recipiuntur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5.12 (308.27)
exeuntem . . . eumque de lauacro exeuntem suscepisse,	3.7 (139.25)
exeunt. quoniam ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus.	4.9 (222.28)
xierat. Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani xierat uidere, quid nobis accide et;	5.1 (282.9)
xierit. qui cum per unum ostium ingrediens, mox per aliud xierit.	2.13 (112.13)
xire. atque inde ad praedicandum circumquaque exire consueuerat;	3.17 (159.30)
xiret. Nam exurgens ab oratione, priusquam xiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.7)
exisse. et uere 'per omnem terram exisse sonum eorum,	2.8 (96.18)
inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem, qua illam referebant exisse	
de mundo.	4.23 (258.4)
exissent. atque illi percepta eius benedictione iam multum tristes exissent,	1.3 (209.22)
exite. 'Dedi te in foedus populi, ut . . . diceret his, qui uincti sunt: "Exite,"	3.29 (197.16)
exitura. dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	4.8 (221.24)
exiturus. nocte qua de saeculo erat exiturus,	4.24 (261.22)
exiuit. exiuit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uiuorum,	3.11 (149.27)

EXERCEO

EXERCEO. exercebat. officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.

episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exercebat.	4.13 (232.20)
exercenda. Successit autem uiro Domini Cudberto in exercenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5.18 (320.12)
exercendam, ad exercendam militiam caelestem, . . . locus facultasque suppeteret.	5.1 (281.3)
exercere. tantum operibus iustitiae se exercere faciebat.	3.24 (178.26)
plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis, quam bellicis exercere studijs.	4.23 (254.18)
exerccret. uel in bonis se operibus habundantius exerccret.	5.23 (351.22)
exerccuit. et cognati uirtute deuotionis exerccuit.	3.27 (193.9)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exerccuit, habetote;	2.1 (74.1)
EXERCITIVM. exercitia, uerum etiam ad caelestis exercitia uitae magis magisque succensus.	2.17 (119.22)
EXERCITVS. exercitum, dum ipse in hostem cum exercitu pergit,	2.1 (75.14)
Diocletianus xxxiii ab Augusto imperator ab exercitu electus	1.2 (14.5)
cum magno exercitu Galliam redierit.	1.6 (17.9)
in Britannia inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus.	1.9 (23.2)
Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.9 (23.13)
qui uictoriam quasi de inermi exercitu praesumentes,	1.11 (25.1)
uenit contra eum cum immenso ac forti exercitu;	1.20 (38.26)
Theodald . . . cum omni illo, quem ipse ducebat, exercitu peremptus est.	1.34 (71.23)
Aedilfrid collecto grandi exercitu ad ciuitatem Legionum,	1.34 (71.28)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	2.2 (84.1)
quos sibi occurrentem cum exercitu multum inpari . . . occidit	2.9 (100.2)
Osricum, . . . erumpens subito cum suis omnibus inparatum cum toto exercitu deleuit.	2.12 (110.16)
superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3.1 (128.4)
nisi quia ibidem sanctor cetero exercitu uir aliquis fuisse interfecit.	3.1 (128.18)
Quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osuii abstulit ea,	3.10 (147.5)
Siquidem congregato contra inuicem exercitu,	3.12 (152.1)
Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens,	3.14 (155.8)
dum opimo esset uallatus exercitu,	3.17 (160.20)
et sic cum paucissimo exercitu se certamini dedit.	3.18 (163.10)
cum Aedilred rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret	3.24 (177.31)
Interea superueniens cum exercitu Caedualia, . . . interfecit regem Aedilualch,	4.12 (228.8)
Egfrid . . . misso Heberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam.	4.15 (236.9)
exercitui, qui uictoriam quasi de inermi exercitu [exercitui] praesumentes,	4.26 (266.16)
elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	uar. 1.20 (38.26)
exercitum, quae praemissae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	3.2 (129.6)
Quo in loco nouum componit exercitum ipse dux agminis.	1.15 (31.9)
exercitum ad debellandum Aedilfridum colligit copiosum,	1.20 (39.2)
(non enim dederat illi spatium, quo totum suum congregaret atque adunaret exercitum).	2.12 (110.14)
Remisit ergo exercitum, quem congregauerat,	2.12 (110.18)
Denique fertur, quia tricies maiorem pagani habuerint exercitum;	3.14 (155.11)
Osuii . . . perparum, ut dixi, habens exercitum,	3.24 (177.32)
cum temere exercitum ad uastandam Pictorum prouinciam duxisset,	3.24 (178.3)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	4.26 (266.26)
in quo exercitum eorum esset educturus de Aegypto.	5.21 (335.3)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.19)
exercitus. At ubi hostilis exercitus . . . domum reuersus est,	1.16 (33.6)
ut accessisse maximus crederetur exercitus.	1.20 (38.14)
Madidus baptismate procedit exercitus.	1.20 (38.22)
Vitionem suam innocens exercitus intuetur,	1.20 (39.16)
omnis pene eius est caesus exercitus.	1.34 (71.26)
eiusque totus uel interemptus uel dispersus est exercitus.	2.20 (124.25)
hostilis Merciorum exercitus Penda duce . . . peruenit ad urbem usque regiam,	3.16 (158.30)
et cunctus eorum, insistentibus pagani, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.13)
Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridum uultu spirituum,	5.13 (312.9)
exercitus. Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetiit,	1.20 (38.19)
recens de lauacro pars maior exercitus arma capere . . . temeraret.	1.20 (38.29)
Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gemebat dicens:	1.27 (61.24)
ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.	2.2 (84.24)
orauit pro animabus exercitus sui.	3.12 (151.29)
inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.22 (250.5)
EXERO. exerit. quoties aere commoto manum quasi ad feriendum minitans exerit,	4.3 (211.10)
EXHALO. exhalaret. ut adelinis destinatae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3.17 (160.7)
EXHIBEO. exhibebat, curam non modicam lectionibus sacris simul et monasticis exhibebat disciplinis,	3.19 (164.21)
exhibebere, ad ministerium, quod sollicitus exhibere [exhibebere] solebat,	uar. 4.31 (279.11)
exhibenda, uel exhibenda hospitalitate,	1.27 (49.13)
exhibendum. Talemque te Domini inplorata clementia exhibendum stude,	2.8 (96.33)
exhibens. in occursum sanctorum . . . properaret, exhibens secum filium,	1.21 (40.14)
exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4.23 (255.8)
exhibentes. His ergo praemissis, paternae uobis dilectionis exhibentes officia, hortamur,	2.11 (106.11)
exhibere. sacrificiorum usus, quae diabolo solebat exhibere,	1.30 (65.31)
ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulerit obedientiam exhibere.	2.11 (105.10)
ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigatio, rediit.	4.31 (279.11)
exhiberet. uir uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2.9 (98.24)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.23 (177.9)
exhiberi. aut exhiberi mysterium . . . ipsa necessitas compellit.	1.27 (60.13)
exhibete. districtos ac sollicitos exhibete,	1.28 (62.24)
exhibito. quod in oraculo sibi exhibito se facturum promiserat,	2.12 (107.14)
exhibuisse. quos opulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	2.11 (105.27)
exhibuit. mox se sanctus Albanus . . . militibus exhibuit,	1.7 (18.28)
EXHINC. qui multo exhibe tempore in ecclesia manens,	2.20 (126.23)
Quod utinam exhibe etiam nostrarum lectione litterarum fiat!	5.14 (315.8)
EXHORRESCO. exhorruit, quod commissum, ubi ad cor suum rediit, grauissime exhorruit.	4.25 (263.12)
EXHORTATIO. exhortatione, cotidiana et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret.	2.9 (98.15)
facto cum suis consilio, cum exhortatione, . . . baptizatus est	3.22 (172.13)
Theodorus . . . diuino functus auxilio, salutifera exhortatione coeptum . . . extinguit incendium;	4.21 (249.12)
et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus,	5.15 (316.2)
multum de eius exhortatione gauisus esse perhibetur;	5.21 (345.25)
exhortationibus. ac salutaribus eius exhortationibus paulatim edoctus,	1.7 (18.18)
suis exhortationibus ac precibus adiuuans.	2.1 (81.3)

His beati Petri flagellis simul ex exhortationibus animatus . . . Laurentius . . . uenit ad regem,	2.6 (92.30)
a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere consuevit,	2.7 (94.34)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.18)
inmutauit pijs ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum,	5.22 (346.29)
exhortationis, et crebra uoce sanctae exhortationis, . . . prouehere curauit.	2.4 (87.7)
et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret;	2.12 (107.9)
haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2.18 (121.16)
inter uerba exhortationis laeta mortem uiuit,	4.23 (256.31)
si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.28 (273.23)
EXHORTATORIUS , a, um. exhortatoria. epistula quoque illos exhortatoria, ne a laborando cessarent,	1.23 (42.11)
exhortatoria. susceperunt scripta exhortatoria a . . . Bonifatio,	2.7 (94.5)
exhortatorias. scripsit cum coepiscopis suis exhortatorias ad eos epistulam,	2.4 (87.20)
exhortatorias. Quibus ille exhortatorias mittens litteras,	1.23 (43.2)
Quo tempore exhortatorias ad fidem litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	2.10 (100.18)
Vt idem ab Honorio papa exhortatorias litteras acceperit,	2.17 (118.22)
misit et regi Aduino litteras exhortatorias,	2.17 (118.29)
postulans, ut exhortatorias sibi litteras mitteret,	5.21 (332.30)
exhortatorias. uerbis quoque horum exhortatorijs diligenter auditum praebabant.	3.26 (191.11)
EXHORTOR . exhortamur. paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur,	2.17 (119.14)
exhortandi. Solebat . . . saepius etiam suam, . . . prouinciam exhortandi gratia reuiscere:	3.23 (174.27)
exhortando. exhortando, terrendo, blandiendo, corrigendo,	1.32 (68.9)
exhortans. solleter exhortans, ne paucitatem suam . . . sapientiores . . . aestimarent;	2.19 (122.15)
exhortari. Audientes haec fratres coeperunt diligenter exhortari,	5.14 (314.20)
EXIGO . exacto. Non multo post interfectionem eius exacto tempore, contigit,	3.9 (145.29)
exigisset. Rex ipse, cum oportunitas exigisset, cum v tantum aut vi ministris ueniebat,	3.26 (190.30)
Cumque annos xxx in regno miles regni caelestis exigisset,	4.11 (225.25)
cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exigisset,	5.19 (324.29)
exigebat. Sed cum alia, quaeque dies illa exigebat, cogitaret et faceret,	4.32 (280.26)
exigens. Ibi ergo hiemem cum noua Dei plebe feliciter exigens, sic Romam ueniendi iter repetiit;	5.19 (326.19)
exigente. ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare,	2.8 (96.26)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . diebus aliquot legeretur,	5.19 (327.27)
exigisset. cum oportunitas exigisset [exigisset],	uar. 3.26 (190.30)
cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset [exigisset],	uar. 5.19 (324.29)
exigit. quia res exigit,	1.24 (44.14)
cum fortasse aut festus dies exigit,	1.27 (60.13)
EXIGVVS , exi . DIONYSIVS EXIGVVS .	
EXILIO . exiliens. in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens	
et intravit,	5.2 (284.18)
et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.20)
EXILIVM . exilii. quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	3.3 (132.12)
exilium. cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.3 (285.4)
EXIMIVS , a, um. eximia. sicut etiam lux illa campi florentis eximia, . . . tenuissima prorsus uidebatur,	5.12 (308.2)
eximiae. Osuini, . . . uirum eximiae pietatis et religionis;	3.14 (154.27)
eximio. sperantes . . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari.	3.18 (163.8)
Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	4.20 (248.7)
Nobilior Domino est, orta patre eximio.	4.20 (248.8)
eximio. et eximio sacravit nomine Petri,	5.19 (330.11)
eximium. Scripsit et de uirginitate librum eximium,	5.18 (321.6)
eximius. eratque . . . longaeva uitae perfectione eximius,	3.4 (135.1)
in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat.	5.10 (299.4)
antistes eximius Vilfrid post xl et v annos accepti episcopatus diem clausit extremum	5.19 (322.18)
Ioseph et ipse . . . uirtutum exsecutor ac doctor eximius,	5.21 (342.13)
EXIMO . exemtum. Nec mora, exemtum tenebris in auras me serena lucis eduxit;	5.12 (307.7)
exemtus. si temporis illius erumnis exemtus ad regni fastigia perueniret.	2.12 (107.15)
EXIN . Exin Caesar a Britannis reuersus in Galliam, . . . confictatus est.	1.2 (41.29)
Exin Britannia in parte Bretonum, . . . praedae tantum patuit,	1.12 (25.18)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.13)
Exin Cudberet . . . ad anchoriticae quoque contemplationis, . . . silentia secreta peruenit.	4.28 (271.5)
EXINDE . Exinde autem usque ad tempora praesentia,	Praef. (6.27)
praedas tamen nonnumquam exinde et contritiones de Bretonum gente agere non cessarunt.	1.14 (29.26)
habet exinde animus aliquem reatum,	1.27 (60.10)
ut nullus exinde sit inuentus, qui eius resuscitator existeret.	2.1 (76.12)
Nec exinde distulit, quin continuo regem ammoneret explere uotum,	2.12 (107.13)
et exinde tribus annis prouincia in errore uersata est,	2.15 (116.19)
Ex quo utroque monasterio plurima exinde monasteria . . . propagata sunt,	3.4 (134.7)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altam reddiderit.	3.9 (145.21)
neque umquam exinde cum auderet contingere.	3.12 (151.11)
sed et tertium exinde diem, quo esset moriturus, insinuauit.	4.11 (226.26)
Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	4.21 (249.17)
desiderans exinde, siquo modo posset, . . . Galliam peruenire,	4.23 (253.4)
EXISTIMO . existimasti. quoniam donum Dei existimasti per pecuniam possideri;	5.21 (342.35)
EXISTO . existat. Qui si forte in disciplinae uigore tepidus existat,	1.27 (53.5)
existatis. dum profecto meliores uos, . . . eorum constructioni nihilominus existatis;	2.10 (103.15)
existens. oportet uestram celsitudinem, utpote membrum existens Christi, in omnibus piam regulam	3.29 (197.25)
sequi	4.1 (203.1)
et ut ei doctrinae cooperator existens diligenter adtenderet,	5.21 (339.8)
existens. Quaecumque ergo luna ante aequinoctium plena est, xiiii ^a uidelicet uel xv ^a existens,	2.19 (134.9)
existentes. etiam sine actuali peccato existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem:	1.24 (44.12)
existere. ut promiores ad suffragandum possitis existere,	2.19 (124.2)
dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate,	2.20 (126.31)
magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	4.6 (222.4)
in quo ipsa Deo deuotum mater ac nutrix posset existere feminarum.	4.9 (219.4)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	5.20 (332.5)
et uequidum praemia piae deuotionis accipiat, existere non desistat;	5.23 (351.7)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uersari ecclesiae particeps existere gaudet.	2.1 (76.13)
existeret. ut nullus exinde sit inuentus, qui eius resuscitator existeret.	3.3 (132.12)
ipse rex suis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3.19 (168.28)
ut, quanta esset uiri sublimitas, legentibus notius existeret.	3.24 (177.27)
Vouit ergo, quia, si uictor existeret, filium suum Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	1.8 (22.29)
EXITIABILIS , e. exitiabile. nihilominus exitiabile perfidiae suae uirus,	4.32 (280.1)
EXITIVM . exitium. neque imminens oculo exitium humana manus curare ualeret,	

EXITVS. exitum. quem ree exitum haberet, solliciti expectantes.	3. 11 (150. 13)
dicite fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendent,	4. 3 (209. 17)
et eum quoque exitum, cuius hora incerta est, . . . praeuenire meminerint.	4. 3 (209. 18)
cum illi exitum eius de hac uita uiderent,	4. 23 (258. 5)
EXITUS. sicut euidentius rerum exitus probauit.	1. 14 (30. 23)
eo quod certus sibi exitus, sed incerta eiusdem exitus esset hora futura,	3. 19 (161. 7)
exitus, sed incerta eiusdem exitus esset hora futura, dicente Domino:	3. 19 (164. 7)
EXODVS. Exodus.	
Exodi, sicut Exodi sequentia patenter edocent;	5. 21 (335. 18)
Exodo. scriptum est in Exodo, ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur.	5. 21 (334. 13)
EXOPTATISSIMVS. a, um. exoptatissimus. Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni sepectra exoptatissimus.	5. 19 (322. 9)
EXORCISMVS. exorcismos. dicebat presbyter exorcismos.	3. 11 (150. 1)
EXORDIOR. exorsus. Tum Vilfrid, iubente rege, ut diceret, ita exorsus est:	3. 25 (184. 19)
et ad Acan presbyterum ita loqui exorsus est:	5. 19 (329. 6)
EXORDIUM. exordia. uestra adquisitio decessorumque uestrorum, quae per domini Gregorii exordia pullulat,	2. 18 (121. 8)
exordio. Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2. 14 (115. 14)
claret, quod illam in exordio sui paschae diem statuunt,	5. 21 (337. 34)
EXORTA. quae per domini Gregorii exordia [exordio] pullulat,	2. 18 (121. 8)
EXORDIUM. quarum uidelicet litterarum istud exordium est:	4. 17 (239. 4)
EXORIOR. exorta. cuius temporibus Arriana heresis exorta,	1. 8 (22. 28)
cum ipso, quo exorta est, initio,	2. 1 (75. 28)
Sed nec religioni Christianae, quae apud eos exorta erat, aliquid impendebat honoris.	2. 20 (125. 16)
Cumque meries belli acrioris . . . inter reges populosque feroces uideretur exorta,	4. 21 (249. 11)
EXORTA. et hac exorta, si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura.	3. 25 (185. 29)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat.	4. 28 (272. 8)
EXORTAM. et nuperime temporibus illis hanc apud eos heresim exortam,	2. 19 (123. 20)
et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, . . . sopiuerit.	3. 15 (158. 21)
EXORTO. sermone de Osualdo exorto, diceret.	3. 11 (149. 12)
EXORTUS. ante pedes eius fons perennis exortus est,	1. 7 (21. 31)
EXORO. exoramus. eumque uotis supplicibus exoramus,	2. 18 (121. 2)
exorandum. multi, qui haec audire potuerunt, et ad exorandum in aduersis diuinam clementiam, . . . sunt mirabiliter accensi;	4. 14 (236. 1)
exorandum. qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conuenerant,	2. 2 (84. 5)
exorantem. isdem omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exaudivit.	1. 32 (69. 1)
EXORTATIO. exortatione. ac modesta exortatione [exortatione] declarans legitimum paschae tempus	5. 15 (316. 2)
EXORTVS. exortu. Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu;	5. 21 (339. 21)
EXORTUM. Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est	4. 8 (221. 25)
Itaque post aequinoctialem solis exortum,	5. 21 (340. 29)
uel certe una diei, altera noctis praecurrebat exortum.	5. 23 (349. 9)
EXORTUS. uocem ab Euroaustro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4. 3 (208. 23)
EXOSVS. a, um. exosus. Infans ille annus, et omnibus bonis exosus usque hodie permanet,	3. 1 (128. 10)
EXPAUESCO. expauescens. expauescens flamma transiit,	1. 19 (37. 21)
expauit, quem uidens, ut ignotum et inopinatum, non parum expauit.	2. 12 (108. 24)
EXPECTATOR. expectator. aderat populus expectator, futurus et index,	1. 17 (35. 22)
EXPECTO. see. EXPECTO.	
EXPEDITIO. expeditione. atque in expeditione campestri instar ciuitatis aptatur.	1. 20 (38. 21)
expeditionem. Itaque expeditionem in Britanniam mouit,	1. 3 (15. 7)
propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum sui similibus uenisse testatus est.	4. 22 (250. 10)
expeditionibus. ob eorum defensionem tam laboriosis expeditionibus posse fatigari;	1. 12 (27. 11)
EXPEDITVS. a, um. expeditos. eligit expeditos, circumiecta percurrit,	1. 20 (38. 30)
EXPELLO. expulerant. reges, qui praecoenam a se ueritatis expulerant,	2. 5 (92. 5)
expulerit, ab Anglorum finibus expulerit.	1. 34 (71. 8)
Quod si quisquam propriam expulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4. 5 (217. 4)
EXPULERUNT. Et expulerunt eum, ac de suo regno cum suis abire iusserunt.	2. 5 (91. 27)
EXPULIT. fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit.	1. 9 (23. 17)
ceteros sociorum finibus expulit;	1. 12 (26. 10)
Quod si quisquam propriam expulerit [expulit] coniugem	uar. 4. 5 (217. 4)
EXPULSA. expulsaque a uobis sollicitatione uenenosus et deceptibilis hostis,	2. 10 (103. 27)
utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat;	4. 14 (233. 1)
EXPULSI. prauitatis auctores, qui erant expulsi insula,	1. 21 (41. 4)
EXPULSIS. Quam autem ipse sibi ibidem expulsis hostibus mansionem angustam . . . construxisset,	4. 28 (271. 20)
EXPULSO. Orientales Saxones fidem, quam olim, expulso Mellito antistite, abiecerant, . . . receperunt.	3. 22 (171. 20)
et quia nuper citeriorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	5. 10 (299. 8)
EXPULSUS. Qui expulsus inde uenit Cantiam,	2. 5 (91. 20)
unde et expulsus de Lindissi, in illarum prouinciarum regimine permansit.	4. 12 (229. 18)
sed mox expulsus est a duobus regis, Berethuno et Andhuno,	4. 15 (236. 13)
EXPERGEFACIO. expergefactus. Et cum paululum quiesceret, expergefactus sodalis respexit eum, et ait:	3. 27 (193. 19)
EXPERGISCOR. experrectus. quasi de graui experrectus somno, exurgens resedit;	5. 19 (328. 28)
EXPERIMENTVM. experimenta. cuius experimenta permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat,	3. 3 (131. 7)
experimento. Sed experimento didicimus ex tali coniugio sobolem non posse succrescere.	1. 27 (50. 32)
EXPERIOR. experta. et praesentis solum seruitutis statum experta,	1. 22 (41. 29)
expertus. et in me ipso maxime expertus sum;	5. 6 (289. 14)
EXPERTS. experts. nec uinearum experts, piscium uolucrumque,	1. 1 (13. 7)
EXPETO. expetere. mox congregati in unum uicani uerbum uitae ab illo expetere curabant.	3. 26 (191. 16)
expetiit. iustas de sceleribus populi Dei ultiones expetiit,	1. 15 (32. 17)
Nam maxima exercitus multitudo undam lauari salutaris expetiit,	1. 20 (38. 19)
EXPLANATIO. explanationis. In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum i.	5. 24 (355. 11)
EXPLANO. explanare. ille melius . . . lingua Anglorum, quam ego per interpretem, potest explanare, quae sentimus.	3. 25 (184. 18)
explanari. Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiis explanari non ualeat,	2. 10 (100. 27)
EXPLEO. explens. et maiore auctoritate coeptum opus explens,	3. 22 (173. 3)
explere. Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2. 11 (106. 9)
quin continuo regem ammoneret explere uotum,	3. 12 (107. 13)
sed cuncta pro suis uiribus operibus explere curabat	3. 17 (161. 29)
expleret. Nec distulit, quin continuo, quod mente conceperat, expleret.	4. 10 (225. 1)
explessem. Cumque explessem praelocutionem, interrogaui unumquemque eorum per ordinem, si consentirent	4. 5 (215. 21)
expleta. et expleta in ecclesia oratione discedebat.	3. 26 (190. 31)

expletis. 'Cum expletis,' iniquens, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuisssem, . . .	5.9 (297.4)
expletis. Cum enim nocte quadam, expletis matutinae laudis psalmodiis, . . .	4.7 (219.28)
quibus expletis, omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimanae consequentiam spectant, . . . re-	
currunt.	5.21 (341.28)
expleto. expleto studio iuniorum et orationis, fecit ibi monasterium, . . .	3.23 (176.5)
expletos, dicens, quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisl per uisum apparuerit, . . .	5.9 (297.27)
expletum. Quod nimirum somnium ueraciter in filia eius, de qua loquimur, expletum est; . . .	4.23 (256.9)
expletum. ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclaret: . . .	2.11 (106.4)
contigit eum ante expletum anni circulum migrasse de saeculo. . .	5.15 (316.11)
expleuit. Romae autem iam pontifex factus expleuit. . .	2.1 (75.25)
omnem in eius obsequio usque ad obitum illius expleuit aetatem; . . .	5.20 (332.10)
EXPLICIT. explicant. et in processu epistulae ita suas calamitates explicant: . . .	1.13 (28.27)
EXPLORATIO. exploratione. quorum tamen aduentus exploratione cognoscitur. . .	1.20 (38.27)
EXPLORO. explorare. nisi medicamentum quidem contra egritudines explorare? . . .	1.27 (56.3)
explorata. ut diligentius explorata scripturae ueritas docet, . . .	5.21 (335.27)
EXPOLIO. expolia. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum palcis expolia, . . .	1.27 (53.18)
EXPONO. exponebant. Exponebantque illi quendam sacrae historiae siue doctrinae sermonem, . . .	4.24 (260.20)
exponens. Atque paulo post subiecit exponens: . . .	1.27 (57.3)
exponere. Ordinem autem uisionum suarum illis solummodo, . . . exponere uolebat. . .	3.19 (167.14)
exponerent. cum exponerent per ordinem, quomodo haec uel quando didicissent, . . .	4.23 (258.1)
exposita. Exposita autem ratione paschalis obseruantiae, . . .	2.19 (123.23)
exposita. Spolia colliguntur exposita, . . .	1.20 (39.18)
exposita. In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curauit. . .	5.24 (358.23)
exposuimus. pariter tractantes, fidem rectam et orthodoxam exposuimus; . . .	4.17 (239.17)
Et nos omnes subscribimus, qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus. . .	4.17 (240.26)
EXPORTO. exportante. dolor tamen omnis . . . uelut ipso episcopo foras eum exportante, funditus ablati	
est, . . .	5.3 (286.20)
exportaremus. Cumque euentes ad terram, nauiculam quoque nostram ab undis exportaremus, . . .	5.1 (282.17)
exportaret. ut spinas ac tribulos peccatorum nostrorum portaret, id est exportaret et auferret a nobis, . . .	5.21 (343.17)
EXPOSITIO. Expositione. ipse dicit in Expositione beati Iob: . . .	2.1 (78.9)
expositionis. per xxx et v libros expositionis miranda ratione perducit. . .	2.1 (75.23)
De aedificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii. . .	5.24 (358.1)
expositionum. ut, sicut in libris expositionum suarum, . . . edocuit, . . .	2.1 (76.25)
EXPROBRO. exprobrarent. ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, . . .	5.13 (311.21)
EXPUGNO. expugnandis. cuius experimenta permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat, . . .	3.3 (131.8)
expugnatis. expugnatis [expugnantis] non longo post tempore Boructuaris a gente Antiquorum Saxo-	
num, . . .	uar. 5.11 (302.19)
expugnatis. Sed expugnatis non longo post tempore Boructuaris a gente Antiquorum Saxonum, . . .	5.11 (302.19)
expugnatura. re autem uera hanc expugnatura, . . .	1.15 (31.2)
EXPURGO. expurgatis. discussis penitentialibus cordis nostri, atque expurgatis uitiorum rudibus, . . .	4.3 (211.13)
EXSECUTIO. executionem. atque ad elemosynas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis. . .	3.5 (136.7)
EXSECUTOR. executor. Ioseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum executor ac doctor eximius, . . . patet. . .	5.21 (342.12)
Qui quoniam et doctor suauissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat executor deuotissimus, . . .	5.22 (346.27)
EXSEQUIOR. exsequenda. ipse sollertius ad exsequenda ea, . . . accenditur. . .	Praef. (5.16)
exsequens. et solitum sibi opus euangelizandi exsequens, . . .	3.19 (163.30)
exsequentem. et ea, quae in scripturis agenda dederat, operibus solerter exsequentem, . . .	3.28 (194.30)
exsequentes. atque officium suum fide ac moribus exsequentes, . . .	1.29 (64.18)
exsequeretur. Quod dum multo tempore sedulus exsequeretur, . . .	4.25 (264.13)
exsequi. opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit. . .	3.25 (182.11)
EXSOLVO. exsoluamus. et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus. . .	2.11 (106.22)
exsoluimus. Pro quibus maiestati eius gratias indesinenter exsoluimus, . . .	2.18 (121.1)
exsoluitis. eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis. . .	2.17 (119.9)
EXSPECTO (EXP-). expectabat, in eodem monasterio soror ipsius Heresuid, . . . ipso tempore coronam expectabat aeternam; . . .	4.23 (253.10)
expectamus. expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae, . . .	5.21 (340.32)
expectans. reituiq, quasi responsum eius, quod uidebat et cui loquebatur, expectans. . .	4.9 (223.22)
expectare. Desiluit eques, et stramine substracto coepit expectare horam, . . .	3.9 (145.34)
quem semper, usquedum ueniret, sollicitus expectare curauit. . .	4.3 (210.10)
Sed primum expectare habes, donec missae celebrentur, . . .	4.14 (234.10)
ut in ipsa tertia septimana diem dominicam expectare, . . . debeamus. . .	5.21 (334.9)
ut coronam uitae aeternae, . . . se semper expectare, . . . designent. . .	5.21 (343.22)
expectarent. qui unum omnes in caelies regnum expectarent; . . .	3.25 (183.31)
atque oportunos aliquot dies uentos expectarent. . .	5.9 (298.7)
expectaretur. Quin potius statuit, ut expectaretur iuxta praeceptum legis idem primus anni mensis, . . .	5.21 (336.11)
ut . . . expectaretur xiiii ^a dies illius, expectaretur uespera eiusdem. . .	5.21 (336.12)
ut . . . expectaretur xiiii ^a dies illius, expectaretur uespera eiusdem. . .	5.21 (336.13)
expectatis. redemptionem gentis illius expectastis [expectatis], . . .	uar. 2.8 (96.3)
expectatur. aderat populus expectator [expectatur], . . .	uar. 1.17 (35.22)
diuinitatis expectatur auxilium. . .	1.20 (38.24)
expectatura. locum, in quo requietura, et diem resurrectionis essent expectatura, monstraret. . .	4.7 (220.15)
expectetur. ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica, . . .	5.21 (337.10)
expectabat. euentumque discriminis tuto in loco expectabat. . .	3.24 (178.11)
Sin autem dominica . . . xvi ^a aut xvi ^a aut alia qualibet luna usque ad xxi ^{am} esset uentura, expectabat eam, . . .	3.25 (185.35)
expectantes. quem res exitum haberet, solliciti expectantes. . .	3.11 (150.13)
expectare. et oculis uiduae expectare feci. . .	2.1 (77.33)
ibi rerum finem expectare disponentes. . .	2.5 (92.3)
expectaret. Qui cum die quadam sollicitus horam accessionis expectaret, . . .	3.12 (151.1)
xiiii ^{am} lunam primi mensis, . . . orientem ad uesperam semper expectaret; . . .	3.25 (185.29)
expectastis. redemptionem gentis illius expectastis, . . .	2.8 (96.3)
expectat. quae de uestri uestrorumque omnium animae salute optabilia desideranter expectat, . . .	2.11 (106.18)
expectauit. Qui subdiaconus ordinatus iii ^o expectauit menses, . . .	4.1 (203.4)
expectemus. At ille: 'Bene, ergo expectemus horam illam' . . .	4.24 (262.9)
EXSTINGVO (EXT-). extinctis. 'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in uentare promittat, . . .	2.12 (109.6)
extinctis. flammis pariter sopitis atque extinctis, . . .	2.7 (99.31)
extinctos. Extinctos in ea pugna ferunt de his, . . . uiros circiter mille c ^{cto} s, . . .	2.2 (84.24)
extinctus. Hac etenim die rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus, . . .	4.14 (234.29)
et cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctus anno aetatis suae XL, . . .	4.26 (267.2)

extinguere. omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1.27 (54.12)
extinguerent. petens, ut lucernam, quae inibi accensa erat, extinguerent.	4.8 (221.11)
extinguit. Theodorus . . . salutifera exhortatione coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4.21 (249.13)
extinguitur. in quo omnis culpa funditus extinguitur.	1.27 (54.18)
EXSTO (EXT-). exstat, maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub	
linteraminibus exstat.	5.16 (318.21)
exstiterat. eisdemque contra patriam et patruium suum pugnaturis ductor exstiteret.	3.24 (178.9)
in ecclesiasticae quoque institutionis regulis solertissimus exstiterat;	5.20 (332.4)
exstiterit. si uictor existeret [exstiterit],	uar. 3.24 (177.27)
exstitit. Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.24)
extiterat. presbyter, qui comes itineris illi et cooperator uerbi extiterat,	3.30 (199.29)
extiterit. qualis etiam ipsorum patruium uitae uel obitus extiterit,	Praef. (7.13)
quaeue successio sacerdotalis extiterit,	Praef. (7.20)
extitisse. qui etiam praescius sui obitus extitisse ex his, quae narrauimus, uidetur.	4.24 (262.19)
immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse,	5.21 (344.7)
extitit. Auctor ante omnes . . . Albinus abba . . . extitit;	Praef. (6.7)
qui non episcopos, sed presbyter extitit et monachus;	3.4 (134.15)
in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, deinde etiam magistra extitit.	3.24 (179.7)
Cedd, . . . qui et interpres in eo concilio uigilantissimus utriusque partis extitit.	3.25 (183.26)
quia non solum ipse Dei cultor extitit,	3.29 (196.30)
Cuius radius lucis tantus extitit,	4.7 (220.16)
Hild, . . . in suo monasterio uitae exemplo praesentibus extitit;	4.23 (255.27)
Quomodo ille, cum sit aeternus Deus, omnium miraculorum auctor extitit.	4.24 (260.4)
EXSTRVO (EXT-). extruitur, e terra uelut murus extruitur altus supra terram,	1.5 (16.27)
extructa. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extructa.	1.7 (21.29)
EXSVFFLO. exsufflante, factumque est, ut, exsufflante illo in faciem meam, confestini me melius habere	
sentirem.	5.6 (291.22)
exsufflata. Siquae abiecta prisca superstitione, exsufflata idolatria,	4.13 (231.21)
exsufflauerat, fidem, quam olim exsufflauerat, recuperauerit,	Praef. (7.12)
exsufflet. quis, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.27)
EXSVLTO. exsultauit. Siquae certus de illorum correctione reuerentissimus pater exsultauit,	5.22 (348.11)
exsultet, in cuius regno perpetuo exsultet terra,	5.23 (351.28)
EXSVRGO. exsurgens. statimque exsurgens quasi sanum per omnia,	3.9 (146.8)
Quod uidens episcopos, multum pertimuit, ac statim exsurgens leuauit eum,	3.14 (157.1)
Exsurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	4.24 (260.10)
quasi de graui expectrectus somno, exsurgens reedit;	5.19 (328.29)
ita ut exsurgens de medio optimatum suorum consensu, genus flecteret in terram,	5.21 (345.26)
exsurgens. Nam exsurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.6)
Statimque exsurgens, nimio timore perterrita, ecurrat ad uirginem,	4.23 (257.19)
exsurgere. ita ut die redeunte uix ipse per se exsurgere aut incedere ualeret.	4.31 (278.17)
exsurxit. exsurxit repente, et, euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2.9 (99.8)
EXTEMPLO. extemplo se reperire sub ueste sua monile pretiosissimum;	4.23 (256.4)
Et cum dicerent, 'Pax et securitas,' extemplo praeftatae ultionis sunt poena multati.	4.25 (265.33)
EXTENDO. extendat. atque uitam uestram et hic per multorum annorum curricula extendat.	1.32 (69.33)
extendatur. ut . . . uestra adquisitio . . . conualescendo amplius extendatur;	2.18 (121.9)
extendere. Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.6)
extenderunt. Crescentes uero paulatim ignes uestrae ad inuicem sese extenderunt,	3.19 (165.30)
extensa. quae manu extensa iacentem uideretur attollere,	1.19 (38.1)
extenso. Cumque . . . eleuanda essent ossa de sepulchro, et extento [extenso] desuper papilione.	uar. 4.19 (245.24)
extenso. tentorio tantum maiore supra carrum, in quo inerant, extenso.	3.11 (148.18)
extento. Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro, et extento desuper papilione,	4.19 (245.24)
EXTER, tera, terum. exterarum. exterarum gentium inprobitate obrutum uilescebat.	1.12 (27.4)
exteris. quiescentibus ad tempus exteris, . . . bellis	1.22 (41.19)
EXTERIOR, ius. exterior. cuius exterior pars natuiatis dominicae fuisse dicitur locus;	5.16 (317.16)
exteriora. in testamento ueteri exteriora opera obseruantur;	1.27 (56.28)
exteriora. animae per exteriora miracula ad interiorem gratiam pertrahuntur;	1.31 (66.18)
Cumque se pro condensatione multorum ad exteriora sparserit,	2.1 (74.22)
exteriori. sed quantum pro industria exteriori regi placens,	5.13 (311.8)
exterioribus. intelligentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia	
ditasse.	4.13 (231.24)
exteriorum. tolerabatur tamen ab eis longanimitate ob necessitatem operum ipsius exteriorum;	5.14 (314.3)
EXTERIVS. et stipendia sua exterius accipere;	1.27 (49.5)
non tam, quod exterius agitur,	1.27 (56.29)
ut dum eis aliqua exterius gaudia reseruauerat,	1.30 (65.24)
quae operante Domino exterius facis,	1.31 (67.8)
domumque hanc et exterius obseidit, et intus maxima ex parte residentes impleuit.	5.13 (312.10)
EXTERMINIVM. exterminia. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac deseratarum;	1.22 (41.22)
exterminio. quo ceteros exterminio rapti et mundo contingeret.	4.7 (219.24)
exterminium. luxuria, pestilentia, et exterminium gentis secutum sit.	1.14 (29.13)
EXTERMINO. exterminare. qui totam eius gentem a paruo usque ad magnum delere atque exterminare	
decreuerat,	3.24 (177.22)
ac stragica caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	4.16 (237.3)
exterminatis. exterminatis dispersisque insulae indigenis,	1.16 (33.6)
exterminatis uel subiugatis indigenis,	1.34 (71.15)
EXTERNVS, a, um. externa. in quam tamen ob erumnam externa subiectionis nemo gradum mini-	
sterii . . . acceperit.	4.16 (238.10)
externas. augentes externas domesticis motibus clades,	1.12 (23.11)
externi. regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.15)
externis. et quoniam externis prodesse ad fidem non poterat,	5.9 (298.24)
externis. Britanniae cessatum quidem est parumper ab externis,	1.22 (41.22)
externorum. aut externorum sibi uiroborum amicitiam conperit.	4.25 (265.20)
EXTERREO. exterituit. cuius praesentia cum essem exterituit, dixit mihi, ne timerem;	4.25 (264.29)
EXTIMESCO. extimuit. extimuit multum; atque . . . suscepit fidem Christi,	2.6 (93.7)
EXTRA. 1.1 (11.26); 1.8 (22.16); 1.12 (25.26); 1.27 (49.3); 1.27 (50.15); 1.27 (53.9); 5.21 (335.16).	
EXTRAHO. extrahunt. donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt lateribus.	4.28 (272.26)
EXTRANEVS, a, um. extranea. quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis	
remansit extranea.	2.11 (105.12)
extranea. religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberaret.	4.26 (268.18)
EXTRIMITAS. extrimitate. totius creaturae suae dilatandi subdi etiam in extrimitate terrae positarum	
gentium oorda frigida,	2.10 (101.24)
extrimitate. in extrimitate [extrimitate] terrae positarum gentium	uar. 2.10 (101.24)
EXTREMVM. extrema. ubi ad extrema peruenit, clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus,	4.8 (220.28)

cum . . . ad extrema esset perducta, coepit subito circa mediam poctem clamare his,	4. 8 (221.8)
qui infirmitate corporis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus,	5. 12 (304.4)
Perussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	5. 14 (314. 13)
humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5. 16 (317. 14)
extremum , ad extremum, . . . praesumunt inire confictum.	1. 17 (35. 14)
ut sis salus mea usque ad extremum terrae?	3. 29 (197. 12)
Quod cum frequenti uoce repeteret, nec tamen ei aliquis obtemperaret, ad extremum intulit:	4. 8 (221. 12)
extremum , ut sis salus mea usque ad extremum [extrimum] terrae.	uar. 3. 29 (197. 12)
EXTREMVS , a, um. extrema, Picti in extrema parte insulae . . . quieuerunt,	1. 14 (29. 24)
extremae, ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3. 25 (188. 14)
extremam , omnem aquilonalem extremamque insulae partem . . . capessunt.	1. 12 (27. 33)
qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5. 17 (319. 21)
extremis , ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapienterem . . . aestimarent;	2. 19 (122. 15)
extremis . Erat enim haec ipsa hora . . . in extremis monasterii locis seorsum posita,	4. 23 (258. 21)
extremo , cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret,	5. 15 (315. 23)
extremum , Vilfrid . . . diem clausit extremum in provincia, quae uocatur Inundalum;	5. 19 (322. 19)
extrimae , ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae [extrimae] insulae praeferenda? uar.	3. 25 (188. 14)
extrimis , ne paucitatem suam in extremis [extrimis] terrae finibus constitutam, sapienterem . . . aesti-	uar. 2. 19 (122. 15)
marant;	uar. 5. 15 (315. 23)
extrimo , cum suis paucissimis et in extremo [extrimo] mundi angulo positus uiuere praesumeret,	3. 17 (160. 6)
EXTRINSECVS , quae extrinsecus ecclesiae pro munimine erat adposita,	5. 16 (318. 11)
Nam extrinsecus usque ad culminis summmitatem erat marmore tectum est.	5. 21 (341. 23)
EXVBERO , exuberat, tanta hodie calculatorum exuberat copia,	2. 12 (110. 12)
EXVL , exulem, nec solum exulem nuntius hostilibus non tradidit,	4. 13 (232. 8)
exules , ubi suos homines, qui exules uagabantur, recipere posset,	2. 12 (106. 28)
exuli . Vt Aeduiui per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus.	2. 14 (114. 22)
qui ambo ei exuli nati sunt de Queniburga	
EXVLO , exulabat, filii . . . Aedilfridi, . . . cum magna nobilium iuuentute apud Scottos siue Pietos	3. 1 (127. 14)
exulabant,	3. 7 (140. 16)
exulabat . Nam et ipse, apud quem exulabat, rex erat uir bonus,	3. 27 (194. 2)
Vnde et genti suae et illis, in quibus exulabat, . . . multum profuit.	5. 11 (302. 11)
Vilfrid episcopus, qui tum forte patria pulsus in Merciorum regionibus exulabat.	
exulans , inter quos exulans ipse baptismatis sacramenta cum his, qui secum erant, militibus consecutus	3. 3 (131. 9)
erat;	3. 7 (140. 14)
apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis.	2. 12 (107. 1)
exulanti , illi quondam exulanti apud Redualdum regem Anglorum	2. 15 (116. 22)
exularet , qui, uiuente adhuc fratre, cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est,	3. 18 (162. 17)
dum inimicitias Redualdi fugiens exularet,	4. 15 (236. 11)
Caeduellu, . . . cum exularet a patria sua, interfecit regem Aedilualch,	4. 23 (255. 32)
Quae cum uir eius Hererio exularet sub rege Brettonum Cerdio,	5. 10 (299. 17)
exulauerant , qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exulauerant,	
exulauerat , Eggereto, . . . qui in Hibernia diutius exulauerat pro Christo, eratque et doctissimus in	3. 4 (134. 32)
scripturis,	uar. 1. 19 (37. 24)
EXVLTO , exultabat. Exultat [Exultabat] turba miraculo,	4. 12 (306. 14)
exultans, animas hominum . . . ipsa multum exultans et cachinnans, medias illas trahebat in tenebras;	1. 18 (36. 17)
exultant , Exultant parentes,	4. 20 (248. 32)
exultas , Sponea hymno exultas et noua dulcisono.	1. 19 (37. 24)
exultat , Exultat turba miraculo,	4. 13 (231. 22)
exultauerunt , cor omnium et caro omnium exultauerunt in Deum uiuum;	2. 11 (104. 24)
exultauit , Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	3. 29 (197. 3)
exultet , Quis non exultet et gaudeat in his pijs operibus?	3. 1 (128. 12)
EXVLO , exuerant, tam propter apostasiam regis Anglorum, qua se fidei sacramentis exuerant,	uar. 3. 1 (128. 12)
exuerunt , qua se fidei sacramentis exuerant [exuerunt],	4. 3 (208. 5)
exuit , sed adeo se mundi rebus exuit,	3. 19 (164. 28)
exutus , et a uespere usque ad galli cantum corpore exutus,	5. 12 (309. 28)
audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	
EXVIVAE , exuiuas. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuiuas, proceres, moenia, castra,	5. 7 (293. 8)
lares;	
EZECHIEL , <i>Ezekiel</i> .	
Ezechielis. Primam quoque et ultimam Ezechielis prophetae partem, . . . demonstrauit.	2. 1 (76. 29)
EZRA , <i>Ezra</i> .	
Ezram. In Ezram et Neemiam libros III.	5. 24 (358. 9)
In Isaiam prophetam, Ezram quoque et Neemiam.	5. 24 (358. 18)

F

FABER , faber. At contra, faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	5. 14 (314. 34)
FABREFACIO , fabrefactus, et locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptis-	
sime figuratus apparuit.	4. 19 (246. 26)
FABRICO , fabricandi, et ecclesiae fabricandi uel restaurandi licentiam acceperant.	1. 26 (47. 17)
fabricare, curauit, . . . maiorem ipso in loco et augustiorem de lapide fabricare basilicam,	2. 14 (114. 10)
fabricastis, quos eatenus materiae compage uobis deos fabricastis,	2. 10 (103. 8)
fabricata, cum fabricata esset ibi basilica maior,	3. 17 (160. 12)
fabricet, aut stabula fabricet iumentis;	1. 1 (12. 29)
FABRILIS , e. fabrilis. erat enim fabrilis arte singularia.	5. 14 (314. 4)
FABVLA , fabulae, an forte litteras solutorias, de quibus fabulae ferunt, apud se haberet,	4. 22 (250. 28)
FABVLATIO , fabulationum, domunculae. . . nunc in comessionum, potationum, fabulationum, et	4. 25 (265. 15)
ceterarum sunt inlecebrarum cubilia conuersae,	2. 16 (117. 28)
FACIES , facie, quod esset uir longae staturae, . . . facie macilenta,	4. 16 (237. 24)
cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, occultendis se a facie regis uictoris credidissent,	5. 21 (344. 27)
si quae eius esse nostis, etiam in facie tenetis.	5. 13 (312. 12)
faciei, ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	2. 1 (80. 14)
faciem, 'Bene,' inquit; 'nam et angelicam habent faciem,	3. 9 (146. 22)
postulata aqua, ipsa lauit faciem, crines composuit,	

et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis abluebat,	3.27 (193.4)
iam clauso codice procerideret in faciem, atque obnixius orationi incumbere.	4.3 (210.22)
quo praecooccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	4.25 (263.20)
factumque est, ut, exsufflante illo in faciem meam, confestim me melius haberesentirem.	5.6 (291.23)
in caeli faciem prodeunte, agnus immolari iubetur;	5.21 (334.27)
quisque horrendam faciem uidere refugis,	5.21 (344.29)
Portabant autem facem [faciem] ignis contra Aquilonem,	uar. 5.23 (349.11)
dones etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire, et parere semper ante faciem tuam.	5.24 (360.6)
FACILE. ut episcopi non facile ualeant conuenire,	1.27 (52.4)
pastores quoque alii, . . . facile debeant conuenire.	1.27 (52.15)
Quae ne facile a quopiam posset contemni,	3.8 (142.9)
Cum . . . multus inuentum turbatur non facile ferret,	3.19 (167.26)
quicquid mihi inposueris agendum, dummodo saluus fiam in die Domini, totum facile feram,	4.25 (263.26)
FACILIS. e. facili. 'Si non uis adsentire nobis in tam facili causa, quam petimus,	2.5 (91.26)
FACILIVS. ad interiora gaudia consentire facilius ualeant.	1.30 (65.25)
immo totius gentis subpositae uobis intelligentiam in amore sui facilius inflammaret.	2.11 (104.27)
quo facilius perpetuum in caelis patriam posset mereri.	4.23 (253.7)
Quod ut facilius et maiore auctoritate perficeret,	5.21 (332.21)
FACILLIME. Quod an uerum sit, peritus quisque facillime cognoscit.	3.3 (131.25)
ut facillime uiderentur ibidem, qui ecclesiasticum gradum, . . . apte subirent, plurimi posse repperiri.	4.23 (254.18)
omnes, qui nouere, facillime potuerunt aduertere.	4.25 (262.28)
iam deinde congesta in ordinem serie lunae xiiii ^{ae} facillime posset ab omnibus scribi.	5.21 (341.15)
qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime possint . . . protendere circulos,	5.21 (341.26)
Namque prudentiam tuam facillime diiudicare reor,	5.21 (344.27)
FACINORVS. facinoribus, facinoribus sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.7)
FACINORIVS. aliquidulum loci accolae paucis diebus trinitate, et se ipsos intermissis facinoribus castigare coeperunt.	4.25 (265.30)
facinoris, ubi postmodum, castigandi huius facinoris gratia, monasterium constructum est;	3.14 (155.25)
facinus. Cum nouerca autem miscere graue est facinus,	1.27 (51.4)
ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis facinus auferatur.	2.19 (123.28)
Erant autem duo germani fratres, qui hoc facinus patrarunt;	3.22 (173.18)
FACIO. facere, habitabilem uobis facere ualeatis;	1.1 (12.9)
orare, missas facere, praedicare, et baptizare coeperunt;	1.26 (47.15)
latiorem in nostra historia ecclesiastica facere sermonem,	2.1 (73.9)
pontificali functus officio domum suam monasterium facere curauit;	2.1 (74.34)
non tamen hoc facere possum, quod suggeris,	2.12 (108.8)
nec tibi aliquid mali facere,	2.12 (110.4)
Memento, ut tertium, quod promisi, facere ne differas,	2.12 (111.1)
quorum partem, mox ubi regnare coepit, totam suam prouinciam facere curauit.	2.15 (116.24)
uigilias pro salute animae eius facere,	3.2 (129.33)
Cum enim esset abbatissa, coepit facere in monasterio suo ecclesiam	3.8 (144.9)
quod ipsum et in aliis uillis regis facere solebat,	3.17 (160.1)
cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	3.19 (165.29)
sicut et antea facere consueuerat,	3.19 (167.10)
etsi pascha contra morem eorum, qui ipsum miserant, facere non potuit,	3.25 (182.9)
quomodo et nos omnes hodie facere solemus.	3.25 (185.32)
Colman . . . Scottiam regressus est, tractaturus cum suis, quid de his facere deberet.	3.26 (189.16)
abbas fuit, quod et ante sepius facere consueuerat,	4.18 (241.10)
iussitque quosdam et fratribus quaerere lapidem, de quo locellum in hoc facere possent,	4.19 (244.32)
et pro absolute animae eius sepius missas facere curauit.	4.22 (250.24)
quia carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.24 (258.29)
Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere temtabant;	4.24 (259.5)
Vnde nil umquam friuoli et superuacui poematis facere potuit,	4.24 (259.10)
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4.24 (261.13)
dones post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4.25 (263.32)
quod ipsum etiam Boisl suo tempore facere consueuerat,	4.27 (269.27)
iussit fratres in eiusdem habitaculi pavimento foueam facere;	4.28 (271.24)
iussitque, ut die depositionis eius hoc facere meminissent.	4.30 (276.18)
sic enim semper facere solebat.	5.2 (283.19)
Et quid ego possum puellae, si moritura est, facere?	5.3 (285.30)
nam et abbatissam cum pro se facere disposuerat,	5.3 (286.1)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueuerunt.	5.7 (294.13)
ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, quae sospes facere noluerat;	5.13 (311.23)
paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersedit.	5.13 (313.2)
neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltim orare praesumebat.	5.14 (314.27)
quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et conpunctione praefacere [paupere facere] dicitur.	uar. 5.17 (319.9)
obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuerteretur, per se iter facere meminisset.	5.19 (324.19)
adtonsus est ab eo, et in tanto habitus amore, ut heredem sibi illum facere cogitasset	5.19 (324.32)
ubiliberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (334.15)
primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (339.33)
tertia eiusdem mensis septimana facere praecipimur;	5.21 (340.1)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5.21 (340.10)
facerem. quod dum facerem, uidebatur illa per bidentum alquanto leuius habere;	4.19 (245.18)
Quod dum facerem, repperi illam ingrediens uultu hilariorem,	5.3 (286.11)
ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem;	5.6 (291.27)
facerent. quia omnes, qui uoluntatem eius, a quo creati sunt, discerent et facerent, aeterna ab illo praemia essent percepturi.	3.22 (172.9)
qui cum interrogarentur, quare hoc facerent,	3.22 (173.19)
uidebatur ne scandalum facerent eis, qui inter gentes erant Iudaeis.	3.25 (185.9)
de uita priorum patrum sermonem facerent, atque hanc acmulari gauderent.	4.3 (211.27)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est,	4.28 (271.26)
ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, facerent recipi.	5.19 (327.22)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.5)
faceret, cum beatorum martyrum, . . . mentionem faceret,	1.7 (18.10)
et eis necessaria ministrari, donec uideret, quid eis faceret, iussit.	1.25 (45.19)
Quod cum iubente rege faceret,	2.13 (112.25)
Quod dum multo tempore faceret, contigit gentem Merciorum . . . in bellum procedere.	3.18 (162.29)
et cum rex pascha dominicum solutus ieiuniis faceret,	3.25 (182.4)
qui eum sibi suisque consecrari faceret episcopum.	3.28 (194.20)

Cumque interrogaretur a suis, quare hoc faceret, respondebat:	4.3 (210.28)
Quod dum faceret, inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.22 (250.4)
Quod dum ille faceret, ministrum se regis fuisse manifestans, respondit:	4.22 (251.9)
Quod dum tempore quodam faceret,	4.24 (259.19)
Quod intuens comes, quare faceret, inquisiuit.	4.25 (264.19)
Sed cum alia, quaeque dies illa exigebat, cogitaret et faceret,	4.32 (280.26)
ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, quae sospes facere noluerat;	5.13 (311.22)
ut uel tunc positus adhuc in corpore, paenitentiam faceret,	5.14 (314.22)
faciam, ut pactum, quod cum tanto rege iniit, ipse primus irritum faciam,	5.22 (108.10)
faciant, de ramis arborum faciant,	1.30 (65.21)
faciat, ita ut mens extra rationis regulam omnino nihil faciat.	1.27 (50.16)
ut regni sui uos ipse faciat esse participes,	1.32 (69.6)
et Redualdo suadeat, ut nec ipse tibi aliquid mali faciat,	2.12 (109.3)
Nullus incestum faciat,	4.5 (217.1)
xv ^a luna, quae initium tertiae septimanae faciat,	5.21 (334.27)
ut uidelicet primo sol longiorem nocte faciat diem,	5.21 (340.12)
faciatis, cuius uos fidem in regno uestro recipi facitis [faciatis] et custodiri.	uar. 1.32 (69.7)
faciebant. Sed et alia plurima unitati ecclesiasticae contraria faciebant.	2.2 (81.22)
faciebat. Referri nequeunt, . . . qui uirtutes faciebat infirmus;	1.19 (37.30)
ecclesiae, quam in uilla sua, cui nomen est Perrona, faciebat,	3.19 (168.17)
tantum operibus iustitiae se exercere faciebat,	4.23 (254.18)
suauisque resonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	4.24 (260.33)
Item de . . . dulcedine regni caelestis multa carmina faciebat;	4.24 (261.8)
facienda, ad capienda perfectiora, et ad facienda sublimiora Dei praecepta sufficient.	3.5 (137.18)
ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue prophetis litteris facienda cognouerat,	3.17 (161.27)
faciendam, quem secum habere illis diebus ad faciendam elemosynam possent;	5.2 (283.18)
faciendam, accens sunt . . . ad orandum, uel ad elemosynas faciendam,	4.22 (252.5)
faciendi, unde et praefatam insulam ab eis in possessionem monasterii faciendi accepit.	3.4 (133.28)
industriam faciendi simul et docendi mandata caelestia,	3.17 (161.20)
faciendis. Communi autem uita uiuentibus iam de faciendis portionibus, . . . quid erit loquendum?	1.27 (49.12)
faciendis. Et quicquid de faciendis signis acceperis,	1.31 (67.15)
faciendo. Qui si . . . bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	5.13 (313.20)
faciendorum, pro cuius conuersione etiam faciendorum signorum dona percepisti.	1.31 (67.10)
faciendum, quod sibi esset faciendum, quae religio seruanda tractabat.	2.9 (100.15)
faciendum. Donauerunt . . . episcopo ciuitatem, . . . ad faciendum inibi sedem episcopalem;	3.7 (139.30)
faciendum, ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius . . . Domino consecrant.	3.23 (175.32)
ita pascha faciendum intellexit,	3.25 (185.26)
faciens, iter faciens iuxta ipsum locum,	3.10 (146.27)
et sonitu manu faciens, ut saepius consueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	4.3 (209.2)
facientem, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo, . . . uerbum facientem.	2.13 (112.25)
faciet, aeterni secum regni in caelis faciet [facit] esse participem.	2.12 (111.7)
facimus. 'Pascha, quod facimus,' inquit, 'uidimus Romae, . . . celebrari;	3.25 (184.20)
facis, quae operante Domino exterius facis,	1.31 (67.8)
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	4.25 (264.31)
'O quam magnum uae facis mihi sic equitandum!'	5.6 (290.9)
facit, qui habitare facit unanimes in domu Patris sui,	2.2 (81.29)
aeterni secum regni in caelis faciet [facit] esse participem.	uar. 2.12 (111.7)
'Vide, Domine, quanta mala facit Penda.'	3.16 (159.18)
et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebas facit;	4.22 (250.33)
paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit	5.13 (313.3)
Dedit namque operam, quod et hodie facit,	5.20 (331.19)
diemque nobis dominicam, . . . gaudio suae resurrectionis fecit [facit] esse sollempnem;	uar. 5.21 (336.8)
facite, sed ad ultimum multorum unanimitate deuictus: 'Facite,' inquit, 'si uultis,	5.6 (289.27)
facitis, cuius uos fidem in regno uestro recipi facitis et custodiri.	1.32 (69.7)
quod uos non facitis, qui nonnisi prima sabbati pascha celebratis.	3.25 (186.19)
quod uos non facitis, qui a xiiii ^a usque ad xx ^a lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3.25 (186.22)
quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiii ^a luna, facitis.	3.25 (187.24)
facito. 'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito; tu quoque simul adesto.'	4.3 (209.6)
Hoc facito, donec post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4.25 (263.31)
faciunt. Non enim omnes electi miracula faciunt,	1.31 (67.2)
sed hoc tamen paucissimi faciunt.	4.25 (265.7)
praepararent omnes ecclesiae per orbem, quae unam catholicam faciunt, panem et uinum	5.21 (336.17)
facta. quam meditatione scripturarum ceteris omnibus est facta communis.	1.1 (11.16)
fames grauissima per Syriam facta est,	1.3 (15.19)
inruptionis, quae per Halaricum regem Gothorum facta est,	1.11 (24.21)
Erat . . . ecclesia in honorem sancti Martini antiquitus facta,	1.26 (47.11)
quia per coniunctionem priorem caro fratris fuerit facta.	1.27 (51.11)
qualis per iudicium facta sit,	1.27 (56.20)
inlusio pro crapula facta	1.27 (60.16)
et alia pro illa est facta in loco, qui uocatur Maelmin.	2.14 (115.8)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia	2.20 (125.3)
resurrectionem dominicam, quae prima sabbati facta est, prima sabbati semper esse celebrandam;	3.4 (135.7)
Vt provincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit facta.	3.21 (169.22)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3.23 (176.16)
His temporibus quaestio facta est frequens et magna de obseruatione paschae,	3.25 (181.14)
Facta est autem haec quaestio anno dominicae incarnationis dclxiii ^a ,	3.26 (189.18)
facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii.	3.27 (191.29)
Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus,	4.3 (212.17)
Facta est autem haec synodus anno ab incarnatione Domini dclxx tertio.	4.5 (217.20)
Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	4.11 (227.8)
Et synodus, quae facta est in urbe Roma . . . suscipimus.	4.17 (240.14)
Post annum uero ipsa facta est abbatissa in regione, quae uocatur Elge;	4.19 (244.2)
Hanc mihi historiam etiam quidam eorum, qui ab ipso uiro, in quo facta est, audire, narrarunt;	4.22 (252.11)
Post haec facta est abbatissa in monasterio,	4.23 (253.18)
facta est nocte quadam tam saeua tempestas,	5.9 (298.7)
propter quod frequenti ablatione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima.	5.18 (320.23)
quia per mortem sui uiuificatoris ecclesia facta est,	5.21 (343.8)
eclipsis solis facta est xiiii. Kalendas Martias,	5.24 (353.1)
eclipsis solis facta xii. Kalendas Iulias,	5.24 (353.3)
Anno dclxiii, eclipsis facta;	5.24 (354.14)
et synodus facta est ad Herutforda,	5.24 (354.22)
Anno dclxxx, synodus facta in campo Haethfeltha	5.24 (355.6)

eclipsis facta est solis xviii, Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361.6)
facta, facta oratione, iussit reuelli sepulchrum,	1.18 (136.26)
facta citato opere cruce, ac fouea praeparata,	3.2 (129.1)
et de synodo facta ad locum Herutforda,	4.5 (214.9)
Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut aliud quaerere loculum,	4.11 (227.5)
De synodo facta in campo Hæthfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro,	4.17 (238.24)
ut, . . . mox synodo facta iuxta fluuium Nidd, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae	5.19 (329.31)
facta. Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitatum miracula facta;	3.9 (144.27)
Et multa quidem in loco illo uel de pulvere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.9 (145.27)
In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	4.30 (277.25)
facta. Qui inter alia inenarrabilem scelerum facta, . . . hoc addebant,	1.22 (42.2)
miraculis, quae per eum facta esse cognouerant,	1.31 (69.11)
'Nunc laudare debemus . . . potentiam Creatoris et consilium illius, facta Patris gloriae.	4.24 (260.2)
Quae mihi cuncta sic esse facta reuerentissimus meus conpresbyter Aedgils referebat,	4.25 (263.35)
ut meminimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffuere,	5.13 (313.11)
sicut facta uel monita cupis sequi,	5.21 (345.1)
facta. domunculae, quae ad orandum uel legendum factae [facta] erant,	ustr. 4.25 (265.14)
factae. et stratae ibidem factae usque hodie testantur;	1.11 (25.12)
quae ibidem ob metum hostium factae fuerant,	1.12 (27.19)
domunculae, quae ad orandum uel legendum factae erant,	4.25 (265.14)
actam. ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.13)
propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis, quam una sabbati factam,	3.17 (162.10)
factas. et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimitteret,	3.22 (173.22)
facti. et solito confidentiores facti,	1.12 (27.33)
deos esse non posse, qui hominum manibus facti essent;	3.22 (171.26)
et Mercii sunt facti Christiani.	5.24 (354.12)
facti. Cuius operis ibidem facti,	1.12 (26.22)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calcariam,	4.23 (253.24)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	5.7 (293.5)
factis. ubi factis dedicatisque ecclesiis,	3.7 (139.31)
factis. atque ad elemosinas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	3.5 (156.7)
instituta quoque disciplinae regularis, quae . . . in patrum praecedentium factis siue dictis inuenissent,	4.3 (200.11)
facto. misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino iam facto episcopo,	5.24 (353.19)
facto. etiam miraculo caelesti coram eis facto,	2.2 (81.8)
famulus Christi Laurentius mox mane facta uenit ad regem,	2.6 (93.2)
et hoc facto, elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	3.2 (129.5)
pontifex, qui adsidebat, delectatus tali facto pietatis, apprehendit dexteram eius,	3.6 (138.22)
Vnde mane facta fratres monasterii illius, . . . diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11 (148.28)
facto cum suis consilio, cum exhortatione, . . . baptizatus est	3.22 (172.13)
Quod ipsum etiam facto monstrauit,	4.3 (208.11)
Quod ita fuisse factum mox congregationi mane facto innotuit.	4.23 (258.19)
Quo facto, mox euigilans sanissimus surrexit,	4.31 (279.8)
Quo facto, reliquias, ut iussus erat, suas in theca recondidit,	4.32 (280.21)
factum, ac se episcopum factum esse referent;	1.27 (48.10)
mox inueniunt iuxta muros ciuitatis localium de marmore albo pulcherrime factum,	4.19 (245.4)
factum. Factumque est, ut in illis locis multo ex eo tempore fides intemerata perduraret.	1.21 (41.7)
quibus ex culpa primi hominis factum est, ut esuriamus.	1.27 (56.15)
Vnde factum est, ut	1.32 (68.19)
Factumque est, ut uenientibus illis sederet Augustinus in sella.	2.2 (83.10)
Factum est autem hoc per industriam reginae Merciorum Osthrydae,	3.11 (148.2)
Vnde factum est, ut ipsa nocte reliquiae adlatæ foris permanerent,	3.11 (148.16)
Ex quo tempore factum est, ut ipsa terra, . . . haberet effectum.	3.11 (148.32)
ille, in quo tunc puero factum erat hoc miraculo sanitatis.	3.12 (151.15)
Quod factum est die xiii ^a Kalendarum Septembrium, anno regni eius nono,	3.14 (155.22)
Sicque factum est, ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.15 (158.19)
Vnde factum est, ut adolins destinæ, . . . spiritum uitæ exhalaret ultimum.	3.17 (160.5)
Quod dum post dies xxvii esset factum,	3.19 (168.18)
Quod temporibus Vulfheri regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est,	3.21 (171.16)
Vnde factum est, ut, crescente per dies institutione catholica, Scotti . . . redirent ad patriam.	3.28 (195.27)
Quare factum est, ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4.15 (236.20)
Quarum celebratione factum est, quod dixi, ut nullus eum posset uincere.	4.22 (250.25)
quod uidelicet monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu,	4.23 (253.19)
atque hoc ipsa, qua factum est, hora his, quae secum erant, familia Christi manifeste narrauerit,	4.23 (258.15)
Sicque factum est, ut, . . . ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4.24 (262.12)
Quod dum factum esset, episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat venerabilis antistes Vilfrid.	4.29 (275.27)
Nec silentio praetereundum, quod ante triennium per reliquias eius factum,	4.32 (279.20)
nuper mihi per ipsum, in quo factum est, fratrem innotuit.	4.32 (279.21)
Est autem factum in monasterio, quod iuxta annem Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4.32 (279.21)
Quod ut factum est, surrexit statim mulier sana,	5.4 (287.23)
factumque est, ut, exsufflante illo in faciem meam, confestim me melius habere sentirem.	5.6 (291.22)
factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi	5.10 (309.12)
His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	5.12 (303.27)
factumque est, ut . . . fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere nequirem,	5.12 (306.19)
ob id superna dispensatione factum est,	5.13 (313.10)
Factum est hoc nuper in prouincia Berniciorum;	5.14 (315.5)
unde factum est, ut, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5.19 (329.30)
sicut in principio factum est,	5.21 (339.25)
factum. Quod in Anglorum gente factum cognouimus,	1.32 (68.1)
quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.22)
quod aeo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4.19 (243.20)
In praefato autem proelio, . . . memorabile quiddam factum esse constat,	4.22 (249.22)
Quod ita fuisse factum mox congregationi mane facto innotuit.	4.23 (258.19)
Hoc autem miraculum memoratus abbas non se praesente factum, . . . perhibet esse	5.5 (289.2)
quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum,	5.6 (289.7)
Quod mira diuinæ constat factum dispensatione pietatis,	5.22 (347.4)
facturos. At illi nil horum se facturos, . . . esse respondebant;	2.2 (83.23)
facturum. promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, quam uirgo colebat, esse facturum;	2.9 (98.4)
quod in oraculo sibi exhibitio se facturum promiserat,	2.12 (107.14)
qui libenter eum excipiens, promisit se, quae petebatur, esse facturum.	2.12 (107.23)
Quod dum episcopus libentissime se facturum promitteret,	4.11 (226.15)
promittens se nil ei mali facturum pro eo, si simpliciter sibi, quis fuisset, proderet.	4.22 (251.7)

factus. Christianus integro ex corde factus est.	1.7	(18.20)
Dum ergo is ex persecutore factus esset collega ueritatis et fidei,	1.7	(20.24)
ac regni caelestis dignus factus ingressu.	1.7	(21.19)
Vt idem episcopus factus Gregorio papae, . . . mandarit,	1.27	(48.1)
Romae autem iam pontifex factus expleuit.	2.1	(75.25)
Hisque Dei consul factus laetare triumphis;	2.1	(79.23)
nondum enim erat ipse pontifex factus,	2.1	(80.24)
At Aeduii constantior interrogatio factus, non dubitauit promittere,	2.12	(109.10)
Vt idem Aeduii cum sua gente fidelis sit factus;	2.14	(113.25)
Tantumque rex ille caelestis regni amator factus est,	3.18	(162.24)
Sucessor autem regni eorum factus est Anna	3.18	(163.14)
factus est Diuma unus ex praefatis in sacerdotibus episcopus Mediteraneorum Anglorum	3.21	(171.1)
Caadda, qui postea episcopus factus est,	3.23	(176.19)
Primus autem in prouincia Merciorum, . . . factus est episcopus Diuma,	3.24	(179.21)
Ipse est Eata, qui non multo post eidem ecclesiae Lancastriensi episcopus factus est.	3.26	(190.15)
atque episcopus in prouincia Lindissi factus,	3.27	(192.24)
qui, relicta Britannia, Parisiacae ciuitatis factus erat episcopus;	3.28	(194.22)
Eadhaedum, qui postea regnante Ecgfrido, hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3.28	(195.5)
Veniens quoque Britanniam Vilfrid iam episcopus factus	3.28	(195.25)
et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2	(204.12)
episcopus ipse pro eo, Theodoro ordinante, factus est.	4.5	(217.29)
Hic sane priusquam episcopus factus esset,	4.6	(218.26)
Cumque mortuus esset Coinalch, quo regnante idem Leutherius episcopus factus est,	4.12	(227.25)
Vt uir Domini Cudberet sit episcopus factus;	4.27	(268.19)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est, ut supra memorauimus;	4.27	(269.5)
Cudberet eidem monasterio factus propositus, plures . . . regularem instituet ad uitam.	4.27	(269.11)
sed ad uotum uiri Dei habitabilis per omnia factus est,	4.28	(271.18)
factusque est iuuenis limpidus vultu et loquella promitus,	5.2	(284.26)
tametsi certus est factus de uisione,	5.9	(298.3)
qui de milite factus fuerat monachus;	5.10	(301.4)
uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino, ac monachus factus,	5.19	(323.1)
pro quo anno eodem factus est archiepiscopus, uocabulo Latuini,	5.23	(350.1)
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5.24	(352.14)
Seuerus imperator factus xvii annis regnavit,	5.24	(352.18)
Aedilred, . . . monachus factus Coenredo regnum dedit.	5.24	(356.1)
Ecgberet pro Vilfrido Eboraci episcopus factus.	Cont.	(361.5)
eceram. monstraerunt mihi etiam uulnus incisurae, quod feceram, curatum;	4.19	(245.33)
in quo omnia, quae umquam bona feceram, intuens scripta repperi,	5.13	(312.6)
fecerant. consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres hagustaldensis ecclesiae,	3.2	(129.30)
adeo ut relictis siue destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias,	3.30	(200.3)
differentes confiteri et emendare scelera, quae fecerunt [fecerant],	uar. 5.12	(308.14)
fecerat. Constantemque . . . quem ex monacho Caesarem fecerat,	1.11	(25.3)
ubi et Seuerus quondam uallum fecerat,	1.12	(27.19)
in cuius medio ipsum, quod prius fecerat, oratorium includeretur.	2.14	(114.11)
Fecerat autem, priusquam Britanniam ueniret, monasterium	3.4	(134.3)
et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9	(145.2)
intraret monasterium, quod sibi fecerat,	3.18	(162.27)
Fecerat uero sibi mansionem non longe ab ecclesia remotiorem;	4.3	(207.11)
accepit ab eo, in munimentum libertatis monasterii, quod fecerat, epistolam priuilegii	4.18	(241.13)
quo concedente et possessionem terrae largiente, ipsum monasterium fecerat.	4.18	(241.16)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensium ecclesiae. . . Cudberetum,	4.27	(268.22)
Aedilred accitum ad se Coenredo, quem pro se regem fecerat, anicium episcopo heri petiit,	5.19	(329.27)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23	(349.1)
ecere. pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis.	2.14	(115.19)
nuper ibidem ecclesia constructa, sacrationem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2	(130.3)
fecerint. qui secundo uenientes murum trans insulam fecerint;	1.12	(25.16)
et daemonia eiecerint, et uirtutes multas fecerint;	3.25	(187.30)
fecerit. et monasterium beati Petri apostoli fecerit;	1.33	(70.9)
Vt idem Mellitum ac Iustum episcopos fecerit; et de obitu ipsius.	2.3	(85.3)
cum ille mihi nil mali fecerit, nil adhuc inimicitiarum intulerit.	2.12	(108.11)
eo quod ibi ecclesiam de lapide, insolito Brettonibus more fecerit.	3.4	(133.23)
Vt Furseus apud Orientales Anglos monasterium fecerit;	3.19	(163.20)
Vt Colman . . . duo monasteria in Scotia, unum Scottis, alterum Anglis, quos secum adduxerat,	4.4	(213.2)
fecerit.	4.21	(249.2)
Vt Theodorus episcopus inter Ecgfridum et Aedilredum reges pacem fecerit.	5.8	(294.16)
etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	1.1	(13.17)
ecerunt. Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt.	1.12	(26.17)
Fecerunt autem eum inter duo freta uel sinus,	1.27	(51.34)
in his, qui per ignorantiam fecerunt,	2.2	(83.10)
Fecerunt, ut dixerat.	3.2	(129.10)
Fecerunt omnes, ut iusserat,	3.5	(136.19)
religiosi quique uiri ac feminae consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.25	(187.5)
qui eodem modo pascha fecerunt,	3.25	(187.8)
et uirtutum quae fecerunt miracula testimonium praebuerunt;	uar. 3.25	(187.30)
et uirtutes multas fecerint [fecerunt],	4.25	(265.32)
Verum post obitum ipsius abbatissae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.	4.30	(276.18)
Fecerunt autem ita, et aperientes sepulchrum, inuenerunt corpus totum,	4.30	(277.15)
fecerunt fratres, ut iusserat;	5.12	(308.14)
qui differentes confiteri et emendare scelera, quae fecerunt, . . . ad poenitentiam confugiunt.	2.1	(77.33)
feci. et oculos uiduae expectare feci.	5.12	(309.8)
Namque ego, cum ad tempus abcessissem a te, ad hoc feci,	1.27	(53.6)
fecimus. Cui etiam epistulas fecimus,	3.3	(131.19)
diem paschae dominicum more suae gentis, cuius saepius mentionem fecimus, . . . obseruare solebat.	3.29	(198.17)
et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari,	4.19	(243.5)
Anna regis Orientalium Anglorum, cuius saepius mentionem fecimus,		
Praeraat . . . monasterio regia uirgo Aelbiled, una cum matre Eanlede, quarum supra fecimus men-	4.26	(267.32)
tionem.	5.22	(346.25)
Ecgberet, cuius superius memoriam saepius fecimus,	1.11	(25.10)
fecisse. uallum, quod Seuerum trans insulam fecisse commemorauimus,	1.27	(60.8)
quia hanc animum nescientem pertulisse magis dolendum est, quam fecisse	1.28	(62.7)
quam se Arelatensi episcopo fecisse commemorat,	4.27	(270.29)
quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur,		

fecisset, cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4.9 (222.23)
fecisti. 'O frater Eggerberce, o quid fecisti?	3.27 (193.21)
fecistis. 'Multum insipienter et indocte fecistis in luna ⁱⁱⁱⁱ flebotomando.	5.3 (285.25)
fecit, quae praemissae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	1.15 (31.9)
Fecit autem et monasterium non longe ab ipsa ciuitate	1.33 (70.16)
aut tributarias genti Anglorum, aut habitabiles fecit.	1.34 (71.17)
nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.14)
Libros etiam Dialogorum ⁱⁱⁱⁱ fecit,	2.1 (76.22)
aeternae libertatis fecit esse participem;	2.1 (78.7)
Fecit inter alia beatus papa Gregorius,	2.1 (78.28)
sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2.2 (81.28)
fecit rex Aedilbert in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2.3 (85.18)
in qua rex Aedilbert ecclesiam beati Andreae apostoli fecit,	2.3 (85.26)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.31)
gentes, . . . maxima ex parte perdomuit, ac tributarias fecit.	2.5 (90.3)
ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.6 (93.24)
euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2.9 (99.10)
'Omnes dii gentium daemonia, Dominus autem caelos fecit.'	2.10 (102.15)
Fecit rex, ut dictum est;	2.12 (110.11)
et aduente Paulino, fecit, ut dixerat.	2.13 (111.15)
Attamen in Campodono, . . . fecit basilicam,	2.14 (115.16)
In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregii de lapide fecit;	2.16 (117.12)
Fecit ille, ut rogatus est,	3.2 (130.22)
redemptos postmodum suis discipulos fecit,	3.5 (136.31)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.6 (138.3)
Fecit, ut ille suaserat;	3.12 (151.8)
fecit eum episcopum in gentem Orientalium Saxonum,	3.22 (172.32)
fecit per loca ecclesias,	3.22 (173.4)
expleto studio iuniorum et orationis, fecit ibi monasterium,	3.23 (176.6)
Qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.5)
qui etiam Vilfridum rogatu Alchfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3.25 (183.12)
cuius neque lex ullam fecit mentionem,	3.25 (186.25)
et fecit in ea annos ^{xx} et unum, menses ⁱⁱⁱ , dies ^{xxvi} .	4.2 (204.15)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret, non hoc segniter fecit;	4.3 (208.4)
Hild, . . . post multa, quae fecit in terris, opera caelestia, . . . transiuit	4.23 (252.18)
qui miratus, cur hoc rogaret, . . . fecit tamen, quod dixerat.	4.24 (261.25)
Fecit igitur, ut animo disposerat,	4.31 (278.26)
praecepit eum sententias longiores dicere, et fecit;	5.2 (284.12)
Fecit, ut iusserat,	5.2 (284.24)
quod in prima aetate bona aliqua fecit,	5.13 (313.17)
Fecitque opus, ut dixi, multis utile,	5.15 (316.30)
Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore Fecit,	5.19 (330.11)
amplissimam ibi ac nobilissimam bibliothecam fecit,	5.20 (331.25)
diemque nobis dominicam, . . . gaudio suae resurrectionis fecit esse sollempnem;	5.21 (336.8)
'fecit Deus duo magna luminaria;	5.21 (339.16)
Columba . . . in insula Hii monasterium fecit.	5.24 (353.11)
fiat. quicquid mihi inposueris agendum, dummodo saluus fiam in die Domini, totum facile feram.	4.25 (263.25)
fiat. aqua benedicta fiat,	1.30 (65.9)
de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1.32 (68.28)
Quod utinam exhinc etiam nostrarum lectione litterarum fiat!	5.14 (315.9)
fiebat, sicque fiebat, ut dominica paschae dies nonnisi a ^{xv} luna usque ad ^{xxi} seruaretur.	3.25 (186.2)
fierem. et ego, ut dixi, similimus mortuo fierem.	5.6 (290.21)
fierent. orationes assidue pro utriusque regis, . . . salute aeterna fierent.	3.24 (180.5)
fieret. si tamen apostolico papae, hoc ut fieret, placeret.	2.1 (80.28)
Vnde postulabant, ut secundo synodus pluribus aduenientibus fieret.	2.2 (82.18)
quod dum fieret, tantae flagrantia suauitatis ab imis ebulluit,	3.8 (144.1)
Quod dum fieret, quasi uiuentem adlocuta, rogauit,	4.9 (223.5)
fieri. ac ^{pc} naues utriusque commodi fieri imperauit;	1.2 (14.4)
Vt Lucius Brittanorum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1.4 (16.2)
neque enim fieri poterat,	1.7 (21.5)
quantae debeant fieri portiones	1.27 (48.17)
quattuor debeant fieri portiones;	1.27 (48.25)
seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	1.27 (48.29)
Hoc fieri modis omnibus licet;	1.27 (50.23)
ordinatio . . . fieri non debet.	1.27 (52.18)
licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest,	1.27 (57.31)
Cumque diligenter ac saepe ab illo essent admoniti nequaquam ita fieri posse,	2.5 (91.23)
libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.6)
Obseruabat et regina Eanflæd cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat,	3.25 (181.31)
dispositum est, ut . . . synodus fieri, et haec quaestio terminari deberet.	3.25 (183.18)
Verum pondus corporeae infirmitatis, ne episcopos fieri posset, obstitit.	4.1 (202.19)
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, . . . rogaret.	4.5 (214.19)
et cymiterium fieri uellent, cum eas eodem, quo ceteros exterminio raptari e mundo contingeret.	4.7 (219.23)
'Si nullatenus hodie fieri potest, obsecro, ne sit longum spatium in medio.'	4.9 (223.25)
Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliqui horum fieri deberet, prohibuit.	4.11 (227.9)
parari prandium, missas fieri, . . . praecepit;	4.14 (235.26)
Nec diffidendum est nostra etiam aetate fieri potuisse,	4.19 (243.19)
A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4.22 (251.21)
'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	4.27 (270.32)
pia intentione per eius auxilium Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (279.1)
Quidam abscondendo esse docebant, alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant.	4.32 (279.29)
Hunc ergo adduci praecepit episcopus, et ei in conceptis eiusdem mansionis paruum tugurium fieri,	5.2 (283.29)
uel, si hoc fieri non posset, Romam uenire . . . cogitauit.	5.9 (296.22)
ut, quid de te fieri deberet, agnoscerem."	5.12 (309.8)
Sed ne hoc fieri posset, antistes crudeli morte praereptus est,	5.19 (324.32)
quam te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.9)
Aedilred accitum ad se Coindreum, quem pro se regem fecerat, amicum episcopo fieri petiit,	5.19 (329.27)
ut pascha . . . a ^{xv} die usque ad ^{xxi} fieri deberet;	5.21 (334.7)
ut non tamen in ipsa die ^{xiii} pascha fieri praecepit;	5.21 (334.25)
'Si ergo fieri posset, ut semper in diem ^{xv} primi mensis, . . . dominica dies incurreret,	5.21 (337.1)
Quod ita fieri oportere illi nimirum ratio cogit,	5.21 (339.14)
tonsuram quoque, de qua pariter uobis litteras fieri uoluisti, hortor, ut . . . congruam habere curetis.	5.21 (342.2)

fiet. nullumque seruire opus fiet in eo";	5.21 (337.22)
fit. et fit non solum calida, sed et ardens.	1.1 (10.21)
Murus etenim de lapidibus, uallum uero, . . . fit de caespitibus,	1.5 (16.25)
fit communis omnium dolor,	1.21 (40.25)
Suggestio quippe fit per diabolum,	1.27 (61.5)
in delectatione fit nutrimentum,	1.27 (61.16)
dumque intueor illud, quod perdidit, fit hoc grauius, quod porto.	2.1 (74.25)
quod ita in obseruatione paschali mentio fit diei XIII ^{ae} ,	5.21 (334.24)
Itaque fit, ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramuis partem declinet;	5.21 (337.15)
sed tamen indicio fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in addito cordis amplectimini.	5.21 (344.25)
Sic enim fit, ut post acceptam temporalis regni potentiam . . . apostolorum princeps caelestis . . . pandat introitum.	5.21 (345.15)
funt. pertimescas uero, ne inter signa, quae fiunt, infirmus animus . . . se eleuet,	1.31 (66.20)
peracto autem bello, rursum aequalis potentiae omnes fiunt satrapae.	5.10 (300.3)
FACTOR. factorem. humanum genus, quippe ut creatorem omnium atque factorem suum, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101.19)
factoribus. nec sensibilitatem a suis factoribus potuit quolibet modo suscipere,	2.10 (103.11)
FACVLITAS. facultas. deuotioni sedulae monachorum locus facultasque suppeteret.	3.24 (178.28)
facultatem. nullam neque ledendi neque iuuandi facultatem adepti sunt?	2.10 (102.28)
ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.25)
donauit ei facultatem sese redimendi, ei posset.	4.22 (251.20)
et quam beatus est, cui in eo facultatem quiescendi Dominus . . . praestare dignabitur.	4.30 (277.11)
facultates. facultates cum agris et hominibus donauit,	4.13 (232.22)
FAENVM. faena. nemo propter hiemem aut faena secet aestate,	1.1 (12.28)
foeno, quod erat uirgis contextum, ac foeno tectum,	3.10 (147.16)
FAEX. feces. 'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuer-tendas.	3.29 (197.11)
FALLO. falluntur. sed et in mensis primi nonnumquam inuentione falluntur.	5.21 (338.32)
fefellit. Neque eum sua fides fefellit.	4.32 (280.24)
FALSO. ut quidam falso opinantur,	3.17 (162.6)
FALSVS, a, um. falsa. et innocentem falsa opinio non affligat.	1.28 (62.26)
falsas. probatum est accusatores eius non nulla in parte falsas contra eum machinasse calumnias;	5.19 (327.19)
FALX. falcem. falcem mittere non debet,	1.27 (53.14)
Falcem enim iudicii mittere non potes in ea segete,	1.27 (53.15)
FAMA. fama. fama ad eum Christianae religionis peruenerat,	1.25 (45.20)
Nec solum inclyti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.13 (152.7)
Audiuius autem, et fama est creberrima, quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis,	3.13 (153.17)
fania. quae fama uulgante collegimus,	Praef. (8.7)
quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uulgante, conpererat;	3.19 (166.14)
famam. famam suae malitiae posteris diuturnam relinquens,	1.14 (29.16)
FAMES. fame. Vt Bretones fame famosa coacti,	1.14 (29.12)
alii fame confecti procedentes	1.15 (32.30)
famem. Et quid est aliud contra famem alimenta,	1.27 (55.34)
fames. fames grauissima per Syriam facta est,	1.3 (15.18)
hisdem temporibus fames Constantinopolim inuasit;	1.13 (29.7)
fames et aerum pestifer odor plura hominum milia iumentorumque deleuit.	1.13 (29.10)
Brettones fames sua praefata magis magisque adficiens,	1.14 (29.15)
tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	1.32 (69.16)
unde et fames acerbissima plebem inuadens inopia nece prostrauit.	4.13 (231.12)
famis. imminens sibi famis periculum	1.12 (28.9)
Nam et antistes cum uenisset in prouinciam, tantamque ibi famis poenam uideret,	4.13 (231.26)
FAMILIA. familia. quae baptizata est . . . cum XI aliis de familia eius.	2.9 (99.32)
offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet,	5.2 (284.30)
familiae. 'Cuius,' inquit, 'familiae uel generis es?'	1.7 (19.16)
accepit locum unius episcopiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis,	4.23 (255.14)
familiae. una uidelicet episcopo et familiae propter hospitalitatem atque susceptionem,	1.27 (48.26)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, . . . ministrare solebat,	3.23 (175.8)
familiarum. id est magnitudinis . . . familiarium decem,	1.25 (45.6)
nongentiarum LX familiarium mensuram iuxta aestimationem Anglorum, . . . tenet.	2.9 (97.19)
Neque enim magna est, sed quasi familiarum quinque.	3.4 (133.29)
Singulae uero possessiones x erant familiarum, id est simul omnes cxx.	3.24 (173.31)
Quae post biennium comparata possessione x familiarum in loco, qui dicitur Streana shaleh,	3.24 (179.4)
Australium Merciorum, qui sunt, ut dicunt, familiarum quinque milium,	3.24 (180.12)
ab Aquilonaribus Mercis, quorum terra est familiarum vii milium.	3.24 (180.14)
unde ei etiam donauerat monasterium XL familiarum in loco, qui dicitur Inhrypum;	3.25 (183.1)
cui etiam rex Vulfheri donauit terram L familiarum ad construendum monasterium	3.4 (207.4)
habens terram familiarum vii milium,	4.13 (230.10)
Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram LXXXVII familiarum,	4.13 (232.7)
Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta aestimationem Anglorum, mille ducentarum familiarum;	4.16 (237.11)
unde data est episcopo possessio terrae CCC ^{rum} familiarum.	4.16 (237.12)
Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4.19 (246.29)
mox donauit terram x familiarum in loco, qui dicitur Stanford,	5.19 (325.13)
donauit . . . non multo post monasterium xxx familiarum in loco, qui uocatur Inhrypum;	5.19 (325.14)
familias. inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauata;	3.9 (146.15)
Erat ergo pater familias in regione Nordanhymbrorum.	5.12 (304.1)
x ^a die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas.	5.21 (334.19)
tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas,	5.21 (336.15)
FAMILIARIS. familiares. et cum familiis domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3.9 (146.16)
FAMILIARES. e. familiares. ut tam notas ac familiares sibi eas quam nativitatibus suae loquellam haberet.	5.23 (348.27)
familiari. leuauit eum, et quasi familiari uoce affatus;	2.12 (110.31)
et quasi familiari me uoce alloquens, 'Bene facis,' inquit,	4.25 (264.30)
familiaribus. et familiaribus ad quosdam litteris.	2.1 (77.3)
FAMILIARITER. et apud regem illius familiariter cum sociis habitare cognouit,	2.12 (107.25)
qui tamen et ipsi ad curam episcopi familiariter pertinerent.	4.27 (270.25)
de quo plura uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent	5.2 (283.2)
FAMILIARIVS. ad loca, quae consueuit, familiaris concurrat.	1.30 (65.15)
quo familiaris a sanctis recipi mereretur in caelis;	5.7 (294.10)
FAMOSVS, a, um. famosa. Vt Bretones fame famosa coacti,	1.14 (29.12)
famosum. quem uidelicet murum hactenus famosum atque conspicuum,	1.12 (27.21)

- FAMVLA. famula.** Cum uero praefata Christi famula Torcgyd tres adhuc annos . . . in hac uita teneretur, 4.9 (223.10)
 Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildilid, 4.10 (224.7)
 ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula, 4.19 (246.33)
 religiosissima Christi famula Hild, . . . transiuit 4.23 (252.16)
 Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild, 4.23 (253.27)
 in ipso quoque monasterio, ubi praefata Dei famula obiit, 4.23 (258.11)
 famula, monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu, 4.23 (253.20)
 famulae, uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri, 4.23 (257.15)
 famulae, egressae de oratorio famulae Christi, ad sepulchra fratrum, . . . praecesserant, 4.7 (219.29)
 famularum, coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum, 3.8 (143.7)
 quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura uel susceptura in caelis, . . . monstraret, 4.7 (220.12)
 ut ossa famulorum famularumque Christi, quae ibidem fuerant tumulata, tollerentur, 4.10 (224.13)
 et quae famularum manibus adducta fuerat, 4.10 (225.8)
 ipse in saepedicto famulorum famularumque Dei monasterio, . . . locum mansionis elegit, 4.26 (267.24)
 famulis, atque hoc ipsa, qua factum est, hora his, quae secum erant, famulis Christi manifeste narrauerit, 4.23 (258.16)
 famulis, tunc nouissima omnium, lotis prius suo suarumque ministrarum obsequio ceteris, . . . famulis Christi, 4.19 (244.12)
- FAMVLATVS. famulatui.** ubi liberius continuis in orationibus famulatui sui conditoris uacaret, 5.12 (310.11)
 Venit ergo ad insulam Lindisfarnensem, ibique monachorum famulatui se contradens, 5.19 (323.2)
 famulus, pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisitare, . . . solebant, 4.23 (253.31)
- FAMVLOR. famulantes.** habens . . . in eo fratres v. sive vi, in humili et paupere uita Domino famulantes, 4.13 (231.5)
FAMVLVS. famuli. omnibus, . . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat, 3.13 (154.1)
 Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est, 4.28 (271.27)
 famuli. Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v^o. Nonarum Octobrium die, 5.10 (300.25)
 famulis, quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munerum praerogare, 2.18 (120.26)
 famulis, Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, 1.25 (44.28)
 Baptizatus est . . . cum omnibus, qui secum uenerant, comitibus ac militibus, eorumque famulis uniueris 3.21 (170.14)
- famulo.** ut donaret ibi locum monasterio construendo praefato Dei famulo Trumhera, 3.24 (180.2)
famulo. Referri nequeunt, quae Christus operabatur in famulo, 1.19 (37.29)
famulorum. collecto examine famulorum Christi, 3.22 (173.10)
 Cui cum . . . placuisset, ut oesa famulorum famularumque Christi, . . . tollerentur, 4.10 (224.13)
 ipse in saepedicto famulorum famularumque Dei monasterio, . . . locum mansionis elegit, 4.26 (267.23)
famulus. Vnde et illos Dei famulos ac Deo dilectos esse non nego, 3.25 (187.34)
 'Placidam ego mentem, filii, erga omnes Dei famulos gero,' 4.24 (262.4)
famulum. ac post multa ad memoratum Christi famulum Adamnanum perueniens, 5.15 (316.25)
famulus. Baeda Famulus Christi et Presbyter Praef. (5.2)
 scientes, quia famulus Christi est, 2.2 (83.6)
 famulus Christi Laurentius mox mane facto uenit ad regem, 2.6 (93.1)
 suscepit pro illo pontificatum Nordanhymbrorum famulus Christi Tuda, 3.26 (189.25)
 gaudenter ab omnibus tamquam Dei famulus exciperetur, 3.26 (191.8)
 Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos 4.27 (270.15)
 eo maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisl, . . . praedixerat, 4.28 (272.31)
 ipse narrat, uidelicet Gudfrid, uenerabilis Christi famulus et presbyter, 5.1 (281.12)
 quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum, 5.6 (289.6)
 cum omni honorificentia nominandus famulus Christi et sacerdos Egbert, . . . proposuit animo pluribus prodesse, 5.9 (296.7)
 Haec . . . Domino adiuuante digessi Baeda famulus Christi, 5.24 (357.3)
- FANVM. fana.** quia fana idolorum destrui in eadem gente minime debeant; 1.30 (65.7)
 si fana eadem bene constructa sunt, 1.30 (65.10)
 fana, ut dum gens ipsa eadem fana sua non uidet destrui, 1.30 (65.13)
 quis aras et fana idolorum cum septis, . . . primos profanare deberet, 2.13 (113.4)
 coeperunt fana, quae delicta erant, restaurare, 3.30 (199.18)
 fanis, in eisdem fanis aspergatur, 1.30 (65.9)
 ecclesias, quae ex fanis commutatae sunt, 1.30 (65.20)
 adeo ut relictis suis destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias, 3.30 (200.3)
 fano, in eodem fano . . . altare haberet ad sacrificium Christi, 2.15 (116.8)
 fanorum, idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euertere, 1.32 (68.7)
 spretisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum deceptabilibus blandimentis, 2.10 (102.3)
 ab idolorum etiam cultu seu fanorum auguriorumque inlecebris se diligenter abstineat, 2.11 (105.3)
 fanum. Nec distulit ille, mox ut adpropiabat ad fanum, profanare illud, 2.13 (113.17)
 iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis, 2.13 (113.19)
 Quod uidelicet fanum rex eiusdem provinciae Aldulf, . . . usque ad suum tempus perdurasse, . . . testatur, 2.15 (116.10)
- FARA** (fl. 617), a *Burgundian lady of noble birth who founded, and was abbess of, Faremoutier-en-Brie*, 3.8 (142.15)
 Fara, in monasterio, quod . . . constructum est ab abbatissa nobilissima uocabulo Fara, 3.8 (142.15)
- FARI, see SINVS FARI, STREANÆSHALCH.**
- FARNE INSVLA, an island off Bamborough in Northumbria.**
- Farne insula.** in insula permodica, quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest, 4.27 (268.25)
- Farne insula.** Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur, 3.16 (159.10)
 Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne, 4.29 (275.22)
 uita solitaria, quam in insula Farne ante episcopatum sui tempora gerebat, 5.1 (281.4)
 uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis . . . Oidilualdum, 5.1 (282.6)
 Mansit autem idem uir Dei in insula Farne xii annis, 5.1 (282.23)
 Farne insulam, Cudbert, priusquam insulam Farne peteret, 4.30 (277.1)
 'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Farne, 5.1 (281.16)
- FARO, Bishop of Meaux, 636-672.**
- Faronem.** Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum, et postea ad Faronem Meldorum episcopos, 4.1 (203.20)
- FARVS. faros.** quod ciuitates, farus [faros], pontes, . . . testantur, 1.11 (25.11)
 farus, quod ciuitates, farus, pontes, . . . testantur, 1.11 (25.11)
- FAS. fas.** ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit, 4.3 (210.6)
 quantum hominibus aestimare fas est, 5.6 (289.11)
 fas, a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus, 5.19 (328.11)
- FASCICVLVS. fasciculum.** et haec quasi in fasciculum collecta 1.27 (49.31)
- FASTIGIVM. fastigia.** si temporis illius erumnis exemptus ad regni fastigia perueniret, 2.12 (107.16)
 cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum, 5.12 (305.34)
- fastigiorum.** Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae suffragis inlustrauit, 2.8 (95.27)
 fastigiorum, fastigiorum [fatigiorum] uestrorum delectabilem cursum . . . uar. 2.8 (95.27)

FASTO. fastabat, gentem uastauit [fastabat] Brettonum;	
FATEOR. fatebantur, et pericula, quae intulerant, fatebantur,	uar. 1.34 (71.11)
fateretur, errare se, dum respondere nequit, fateretur;	1.17 (35.2)
nisi prius mundos eos David a mulieribus fateretur,	1.17 (35.33)
ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xv ^{am} lunam ad uesperam esse fateretur,	1.27 (59.17)
FATIGATIO. fatigationum, fastigiorum uestrorum [fatigationum uestrarum] delectabilem cursum,	3.25 (187.20)
FALIGO. fatigare. Percussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari [fatigare],	uar. 2.8 (95.27)
fatigari, ob eorum defensionem tam laboriosis expeditionibus posse fatigari;	4.23 (256.17)
ne sit necesse . . . per tam proluxa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari,	1.12 (27.12)
ac grauissima fracturae ipsius coepit molestia fatigari;	2.18 (120.22)
Percussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari,	3.2 (130.15)
fatigata, tacta est . . . morbo, et per annos viii pia Redemptoris nostri prouisione multum fatigata;	4.23 (256.17)
quae cum febrium fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	4.9 (222.8)
fatigatur, crebris uiscerum doloribus cruciabat[ur] [fatigatur],	5.4 (287.29)
fatigatus, ubi acerba primum pugna fatigatus,	uar. 2.1 (77.6)
ubi fatigatus inirmitate aliquantisper moratus est,	1.2 (13.29)
FATUITAS. fatuitatibus, spretisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum deceptabilibus blandimentis,	4.1 (203.29)
FAVEO. fauendo, quam fauendo ueritati uoluit emundari,	2.10 (102.3)
fauens. Fauens ergo uotis regia antistes elegit sibi locum monasterii construendi	1.10 (24.7)
Cuius religiosus uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfred misit architectos,	3.23 (175.11)
fauente, uictoriam ipsi Deo fauente suscipiunt,	5.21 (333.11)
pallium tribuere Domino fauente disponimus,	1.16 (33.16)
Paulnus . . . uerbum Dei, adueniente ac fauente ipso, in ea prouincia praedicabat;	1.29 (64.3)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romanum,	2.14 (114.18)
fauentibus, fauentibus cunctis et aduenientibus dei, baptizatus est cum eis	5.11 (302.30)
ut, . . . tandem cunctis fauentibus in praesulum sit suae receptus ecclesiae,	3.22 (172.13)
faure, et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	5.19 (329.32)
fauerint, et bapte et operibus unitati catholicae fauerint;	2.6 (93.11)
fauerunt. Haec dicente rege, fauerunt adsidentibus quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	5.21 (344.5)
Beretrual archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt;	3.25 (189.4)
fauit. Cuius studiis gloriosissime fauit Felix episcopus,	5.19 (329.25)
FAVILLA. rauillarum, qui instar fauillarum cum fumo ascendunt, nunc ad sublimiora proicerentur,	2.15 (116.25)
FAVIVS, the west wind.	5.12 (306.1)
FAUNIO. ubi nauem consendit, flante Fauonio pulsus est Fresiam,	5.19 (326.12)
FAVOR. fauore, qui . . . uel fauore uel timore regio, ndei et castimoniae iura susceperant,	2.5 (90.32)
FAX. facem. Portabant autem facem ignis contra Aquilonem,	5.23 (349.11)
FEBRICITO. febricitantes, multos febricitantes, uel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit.	4.6 (218.21)
FEBRIS. febre. Vt ad tumbam eius sit puerulus a febre curatus,	3.12 (150.26)
febribus, sed tamen continuis febribus anhelabat,	2.1 (77.9)
Percussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari,	4.23 (256.16)
februm, fuit in eodem monasterio puerulus quidam, longo februm incommodo grauiter uexatus,	3.12 (150.28)
nec de loco moueari, donec hora recessionis febrium transierit,	3.12 (151.7)
quae cum febrium fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.29)
FEBRUARIUS, a, um, of February.	
Februarius, sepultus est die quarto Nonarum Februariarum;	2.7 (93.31)
luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (363.11)
Februarias, Hlothier Cantuariorum rex, . . . mortuus erat viii. Idus Februariarum,	4.26 (268.10)
Februarii. Defunctus uero est rex Aedilbert die xxiii. mensis Februarii	2.5 (90.5)
FECES, see FAEX.	
FECUNDITAS. fecunditas, cum non sit . . . culpa aliqua fecunditas carnis?	1.27 (54.8)
fecunditatem, pro benignitate suae pietatis fecunditatem ei subolis reseruauit,	1.27 (54.14)
FECUNDVS, a, um, fecunda. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	1.1 (10.23)
Albanum egregium fecunda Britannia profert,	1.7 (18.11)
FEDO. fedamur, quae licita ac legitima, et tamen in eorum actu aliquatenus fedamur;	1.27 (58.9)
fedaret, cum Aedilred . . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret,	4.12 (228.10)
fedatur, et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur,	2.1 (74.21)
fedauerat. Erat in eo quidam adulescens, cui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	4.32 (279.25)
fedetur, animus, . . . turpibus imaginationibus non fedetur,	1.27 (60.22)
FEDVS, a, um, feda. fidem Britanniarum feda peste commaculauerat,	1.17 (33.26)
fedae, Carmina casta mihi, fedae non raptus Heleneae;	4.20 (247.13)
FELICIOR, ius, felicior. et situ amplior, et frugum prouentu atque ubertate felicior,	4.2 (97.18)
feliciora. Neque unquam prorsus, ex quo Britaniani petierunt Angli, feliciora fuisse tempora;	4.9 (205.5)
FELICISSIME, quia felicissimo [felicissime] mundus statu ageretur,	uar. 5.21 (333.23)
FELICISSIMVS, a, um, felicissimo. sed et Heraclo felicissimo Caesare id est filio eius anno iii,	2.18 (122.7)
dixit quidam saecularium scriptorum, quia felicissimo mundus statu ageretur,	5.21 (333.23)
FELICITAS. felicitate. 'Si uis perennis uitae felicitate perfrui,	1.7 (19.24)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidem felicitate compleuit,	3.30 (199.23)
felicitatis, illam prouinciam, . . . ad hdem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	2.15 (116.35)
Iob, . . . probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire conseruat,	5.21 (342.11)
FELICITER. Ibi ergo hiemem cum noua Dei plebe feliciter exigens, sic Romanum uniuersi iter repeti t;	5.19 (326.19)
FELIX. felici. 'Si non uis adscendere nobis in tam facili [felici] causa,	uar. 2.5 (91.26)
felicibus, cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset,	5.19 (324.29)
felicium. Cumque inter choros felicium incolarum medios me duceret,	5.12 (307.24)
felix, rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebinus,	3.7 (110.17)
ad quos felix industriae ac uirtutis eius rumor peruenit,	4.23 (255.11)
Princeps ponticum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit,	5.8 (295.28)
Alma nouae scandens felix consortia uitae,	5.8 (295.16)
felix, quietosque eos suorum desideriis felix carina restituit,	1.20 (39.26)
FELIX (IV), Bishop of Rome, 526-530.	
Felix, Denique Felix eiusdem apostolicae sedis quondam episcopus, . . . eius fuit atauus,	2.1 (73.21)
FELIX, Saint (d. 647?), Bishop of East Anglia, and founder of a school, probably at Dunwich.	
Felice, iuuante se episcopo Felice, quem de Cantia acceperat,	3.18 (162.21)
defuncto Felice Orientalium Anglorum episcopo post x et vii annos accepti episcopatus,	3.20 (169.3)
Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est,	3.25 (182.15)
Felix, Cuius studiis gloriosissime fauit Felix episcopus,	2.15 (116.25)
FELIX, Saint, Bishop of Rome, 269-274.	
Felice, librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtulit;	5.24 (359.5)
FEMINA. femina, cui tunc Hild abbatissa Deo deuota femina praefuit,	3.25 (183.17)
In eodem quoque monasterio quaedam erat femina sanctimonialis,	1.9 (222.30)
Femina uirgo parit mundi deuota parentem,	1.20 (247.19)

Porta Maria Dei, femina uirgo parit.	4.20 (247.20)
Erat in ipso monasterio quaedam sanctimonialis femina, nomine Begu.	4.23 (257.5)
quidam erat adonatus ut clericus, quidam laicus, quaedam femina.	5.12 (306.17)
femina, pro femina autem diebus LXVI debeat abstinere.	1.27 (54.22)
feminae, signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit.	4.19 (243.24)
feminae. Feminae itaque et menstruus sui sanguinis fluxus egritudo est.	1.27 (56.3)
feminae. Atque ideo feminae cum semet ipsis considerent,	1.27 (56.22)
tempore illo religiosi quique uiri ac feminae consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.5 (139.19)
ubi nuper uenientes ad conuersationem feminae solebant probari,	4.23 (258.22)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inertes, aut ad peccata uigilant.	4.25 (265.11)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5.7 (294.13)
feminarum. exiit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uiuorum,	3.11 (149.28)
in quo ipsa Deo deuotum mater ac nutrita posset existere feminarum.	4.6 (219.4)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.9)
Hec, quae prima feminarum fertur in prouincia Nordanhybrorum propositum . . . suscepisse.	4.23 (253.21)
Trium quoque feminarum uiiores et minores memoriae cernuntur.	5.17 (319.22)
feminis, cultumque suae religionis cum . . . uiris siue feminis, sacerdotibus seu ministris, . . . seruaret.	2.9 (98.6)
FEMINEVS, a, um. feminea. magis de feminea regum prosapia . . . regem sibi eligerent;	1.1 (12.15)
FEMVR, femoris. quod singulae earum ad modum humani femoris grossae,	1.2 (14.18)
FENESTRA, fenestras. In occidentali eiusdem ecclesiae parte fenestras octo,	5.17 (319.7)
fenestram, aperuit episcopus fenestram oratorii,	4.3 (209.2)
cum in eo nullam inuauam, uel fenestram, uel ascensum alicubi conspicerem.	5.12 (307.13)
fenestrum, quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
FENEVS, fenei, aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, uirgorum, et tecti fenei,	3.16 (159.6)
FERA, ferarum, in quibus latronum magis latibula, ac lustra ferarum, . . . fuisse uidebantur	3.23 (175.14)
feras. Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4.20 (247.27)
Eufemia sacras kasta feras superat.	4.20 (247.28)
feris. Sicut enim agni a feris, . . . discernuntur	1.12 (28.7)
FERALIS, e. feralis, quem et feralis impietas regis Brettonum, et apostasia demens regum Anglorum	
delestabilem fecerat.	3.9 (145.1)
FERAX, ferax, exceptis uitibus et oliui, rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	5.17 (318.27)
ferax, sed et auium ferax terra marique generis diuersi;	1.1 (10.2)
FERE, quae persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atque inmanior fuit;	1.6 (17.29)
quingentis fere passibus ab harena situs est,	1.7 (20.28)
ut haec contra impetum fluiui decurrentis, per XL fere milia passuum, . . . transferrentur.	5.10 (300.30)
FERETRVM, feretro. Non solum autem suppositi eidem feretro, uel adpositi curantur egroti,	4.6 (218.19)
feretrum. Ptenim usque hodie feretrum eius caballarium, . . . sanare non desistit.	
FERIA, feria. Vnde et hanc non, . . . XIII ^a luna in qualibet feria cum Iudaeis, sed die dominica semper	
agebat,	3.17 (162.7)
nil curans, utrum haec sabbato, an alia qualibet feria proueniret.	3.25 (155.23)
FERINVS, a, um. ferina. quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contraderet,	2.20 (125.12)
FERIO, feriat, ita ut morte lex sacra feriat,	1.27 (55.17)
ut ad aliorum emendationem et uindicta culpabilem feriat,	1.28 (62.25)
feriendum. quoties aere commoto manum quasi ad feriendum minitans exerit,	4.3 (211.10)
feriendum. muro et harena, ubi feriendum erat,	1.7 (20.5)
ferientibus. eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2.2 (84.29)
ferire. sanctum Dei confessorum ferire recusauit;	1.7 (21.16)
feriunt, quos et pro culpis uerberibus feriunt.	1.27 (50.11)
FERME, 1.11 (25.7); 1.12 (26.24); 1.25 (45.11); 2.3 (85.25); 3.8 (144.12); 3.14 (155.14); 3.16 (159.11); 4.14 (234.11); 4.23 (258.8); 4.27 (268.25); 5.2 (283.9); 5.4 (287.1); 5.4 (287.2); 5.23 (349.13).	4.14 (233.6)
FERMENTVM, fermentatum. VII diebus fermentatum non inuenietur in domibus uestris.	5.21 (335.24)
FERMENTVM, fermentum. "In die primo non erit fermentum in domibus uestris.	5.21 (334.34)
VII diebus fermentatum [fermentum] non inuenietur in domibus uestris."	uar. 5.21 (335.24)
fermentum. Quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Israel, a die primo usque ad diem septimum,	5.21 (335.1)
FERO, feram. quicquid mihi inposueris agendum, dummodo saluus fiam in die Domini, totum facile feram.	4.25 (263.26)
ferant. profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant,	2.2 (84.21)
feribat. patienter haec pro Domino, immo gaudent feribat.	1.7 (20.1)
rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula lateque iam percrebuisse feribat;	3.13 (152.19)
feriebatur. feriebatur nauigium oratione, non uiribus;	1.17 (31.16)
ad eum habitaculum, . . . flabris stimulantibus feriebatur.	1.19 (37.14)
ferens. et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	4.3 (208.7)
ferens. armatorum ferens manum fortiorem,	1.13 (31.7)
ferentes. barbari legionum impetum non ferentes,	1.2 (14.21)
ueniebant crucem pro uexillo ferentes argentam,	1.25 (46.1)
ferentibus. occisis in eadem parentibus regum nomen et insigne ferentibus.	1.16 (33.14)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3.16 (159.15)
feror. ferorque domum a sociis, ac tacitus tota nocte perduro.	5.6 (230.25)
ferre. ac nuntium ferre optimum,	1.25 (45.14)
Non enim licuerat pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare	2.13 (113.12)
infirmis et pauperibus consulere, elemosynas dare, opem ferre non cessabat.	3.9 (145.25)
"Nequaquam hoc laeta ferre queo."	4.9 (223.23)
ferret. ne tamen obnix petenti nil ferret auxilii,	3.7 (111.23)
Cum . . . tumultus inruentum turbatum non facile ferret,	3.19 (167.26)
ferri. illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.21)
uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . sindone inuolutum in sublime ferri, elatum uidelicet de domo,	4.9 (232.14)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4.23 (257.16)
fertur. qui de tractu Armoriano, ut fertur, Britanniam aduecti,	1.1 (11.20)
Fertur autem, quia adpropinquantes ciuitati,	1.25 (46.22)
Quibus uir Domini Augustinus fertur minitans praedixisse,	2.2 (88.27)
Bancor, in quo tantus fertur fuisse numerus monachorum,	2.2 (84.10)
dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara inflati stultitia;	2.5 (91.11)
Tantus autem fertur tunc fuisse feruor fidei . . . genti Nordanhybrorum,	2.14 (114.29)
Denique fertur, quia . . . ipse fide feruens hanc arripuerit,	3.2 (129.1)
Denique fertur, quia tempore quodam, . . . intrasse subito ministrum ipsius,	3.6 (138.10)
inter . . . specialis benedictionis gloriae etiam maxima fuisse fertur humilitas.	3.14 (156.6)
fertur eleuatus ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse:	3.16 (159.16)
Denique fertur, quia tricies maiorem pagani haberint exercitum;	3.24 (177.31)
Vnde nonnumquam contigisse fertur illis temporibus,	3.25 (182.2)
cuius uidelicet uiri, . . . uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima.	4.6 (218.17)

Heu, quae prima feminarum fertur in provincia Nordanhybrorum propositum . . . auscepisse . . .	4.23 (253.21)
Fertur autem, quia in loco, quo occisi sunt, fons ebullierit,	5.10 (301.14)
ferunt. Augustinus, et socii eius, uiri, ut ferunt, ferme xl.	1.25 (45.11)
Extinctos in ea pugna ferunt de his . . . uiros circiter mille cco ^{tos} ,	2.2 (84.25)
Et his dictis, ut ferunt, repente disparuit,	2.12 (109.26)
Ferunt autem, quia, . . . missus fuerit primo alius austerioris animi uir,	3.5 (136.33)
Eodem tempore uenit alius quidam de natione Bretonum, ut ferunt,	3.10 (146.27)
Denique ferunt, quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.21)
Aliud eiusdem patris memorabile miraculum ferunt multi, qui nosse potuerunt.	3.16 (158.28)
uoto se obligans, quamuis necdum regeneratus, ut ferunt, in Christo,	4.13 (231.14)
De qua ferunt, quia, ex quo monasterium petiit, numquam lineis, . . . uti uoluerit;	4.16 (237.5)
Ferunt autem, quia, . . . multum delectata sit hoc genere infirmitatis,	4.19 (244.5)
an forte litteras solutioris, de quolibet fabulae ferunt, apud se haberet,	4.19 (246.4)
Ferunt autem, quod eadem nocte, in ipso quoque monasterio, . . . obitus illius in uisione apparuerit,	4.22 (250.29)
In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	4.23 (258.10)
neque ultra cessauit tota die illa et nocte sequente, quantum uigilare potuit, ut ferunt, . . . loqui	4.30 (277.26)
Ceterum tonsuram eam, quam magum ferunt habuisse Simonem,	5.2 (284.14)
feruntur, de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	5.21 (343.25)
tulerat. Quam affectu tulerat nullus ab altithroni.	3.4 (134.16)
tulerint. Vt idem episcopi Bretonibus in pugna auxilium caeleste tulerint,	4.20 (248.34)
tulerunt. tulerunt partem de capillis,	1.20 (38.6)
tulistis. 'Noua,' inquit, indumenta corpori pro his, quae tulistis, circumdate,	4.32 (280.5)
tulit. Tulit itaque de puluere terrae illius secum inligans in linteis,	4.30 (277.8)
Colmanus, . . . relinquens Britanniam, tulit secum omnes, . . . Scottos;	3.10 (147.6)
FEROX, ferocē, ut nos ab hoste superbo ac ferocē sua miseratione defendat;	4.4 (213.4)
feroces. Cumque materies belli acrioris . . . inter reges populosque feroces uideretur exorta,	3.2 (129.8)
ferocis, quod esset homo ferocis animi,	4.21 (249.10)
ferox, aderat ferox hostium multitudo,	3.25 (181.24)
FERRAMENTVM, ferramenta. Sed et ferramenta sibi ruralia cum frumento adferri rogauit,	1.20 (39.3)
ferramentorum, quod intrinsecus ferramentorum uestigia usque in praesens ostendit,	4.28 (271.30)
FERRVM, ferri. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	5.16 (318.10)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste inuaretur ueneni.	1.1 (10.22)
ferro, uel amicitia uel ferro sibi met inter eos sedes, . . . uindicarunt;	2.9 (99.3)
ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio,	1.1 (12.21)
praesules cum populis . . . ferro pariter et flammis absumebantur;	1.7 (20.25)
quos terreni principes edomare ferro nequieverant,	1.15 (32.26)
cum cuncta, quae poterat, ferro flammaque perderet,	2.1 (78.14)
Laeta ridet gladios ferro robustior Agnes,	3.17 (160.21)
ferum, sed tanta ui hostis ferrum inhiit,	4.20 (248.1)
FERTILIS, e. fertilis, exceptis utibus et oliuis, rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	2.9 (99.13)
FERTILITAS, fertilitas, simul et insulae fertilitas, ac signitia Bretonum;	5.17 (318.28)
FERVUS, a, um. fera. et tanta ingruit tamque fera tempestatis hiems,	1.15 (31.6)
feram, quam barbaram, feram, incredulamque gentem, . . . adire	5.1 (281.20)
feras, tam feras tamque creberrimas gentium aquilonum inruptiones,	1.23 (42.26)
feris. Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	1.14 (30.18)
Eulalia et perfert, ignibus usta feris.	4.20 (247.25)
FERVENS, feruens, ipse fide feruens hanc arripuerit,	4.20 (247.26)
Nec mora, dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiore impetu transiliret, lapsus decidi,	3.2 (129.2)
feruenti, alterum furenti [feruenti] grandinae ac frigore niuium omnia perfante atque uerrente non minus	5.6 (290.11)
intolerabile praeferebat.	uar.
feruentibus, unum latus flammis feruentibus nimium terribile,	5.12 (305.2)
'Vallis illa, quam apexisti flammis feruentibus et frigoribus horrida rigidis,	5.12 (305.1)
feruentis. Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret,	5.12 (308.11)
FERVENTISSIMVS, a, um. feruentissimum, quas relegendes cognouimus eius piissimam deuotionem,	5.1 (282.9)
feruentissimumque amorem,	3.29 (196.24)
FERVEO, feruere. Verum quia gratia caritatis feruere non omiserunt,	3.4 (135.11)
feruet, fides feruet in populo,	1.20 (38.23)
FERUIDVS, a, um. feruidam. Aqua enim, . . . feruidam, qualitem recipit,	1.1 (10.19)
feruidus. Erat quippe ante omnia diuinae caritatis igne feruidus, patientiae uirtute modestus,	4.28 (273.19)
FERVOR, feruor. Tantus autem fertur tunc fuisse feruor fidei . . . genti Nordanhybrorum,	2.14 (114.30)
feruore, sed omni instantia, omnique feruore, . . . Deo auctore peragite;	1.23 (43.11)
Tota igitur mente cum eo uos in feruore fidei stringite,	1.32 (69.4)
Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succendere.	2.10 (101.25)
et statim, ut praedictum erat, suo quieuit a feruore.	3.15 (158.19)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret,	4.3 (208.3)
feruorem. In hoc enim tempore sancta ecclesia quaedam per feruorem corrigi,	1.27 (51.27)
feruoris, aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4.24 (261.14)
Cum enim uim feruoris immensi tolerare non possent,	5.12 (305.7)
FESSVS, a, um. fessos, multos fabricantes, uel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit.	4.6 (218.22)
FESTINO, festina. Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.6)
festinabant, ad ea, quae meliora cognouerant, sese transferre festinabant.	3.25 (189.7)
festinans, qui paulatim crescens, et ad me ocius festinans, ubi adpropinquauit,	5.12 (307.1)
festinant, adsumta alacritate festinant;	1.20 (38.26)
festinarunt, nimio mox timore perculsi, festinarunt referre antistiti, quae inuenerant.	4.30 (276.21)
festinauit, festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	1.7 (20.18)
festinemus, absque ullo cunctamine suscipere illa festinemus.	2.13 (112.2)
eique uota nostra reddere festinemus?	2.17 (119.12)
festinet, et sua ei solacia praebere festinet.	1.24 (41.11)
regibus ac populis sibi met subiectis festinet infundere,	1.32 (68.24)
Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.24)
festinetis, sollicita intentione et assiduis orationibus seruare omnimodo festinetis;	2.17 (119.16)
FESTINVS, a, um. festina, salubremque tactum sanitas festina subsequitur.	1.21 (40.30)
festinus. Quorum petitioni festinus obtemperat.	1.21 (40.3)
festinusque accedens ante pedes episcopi conruit,	3.11 (156.30)
FESTIUITAS, festiuitate, quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5.21 (338.5)
festiuitatem, uosque uox ista ad aeternam festiuitatem euocat;	2.18 (121.11)
festiuitatis, in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.1 (131.21)
in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, neque legi, . . . concordatis,	3.25 (186.32)
ac gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, . . . conpleuit,	5.22 (317.29)

FESTIVVS , a, um. festiuis. Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis.	4.20 (248.29)
FESTVM , festa, et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.21 (340.7)
et sic demum uotius paschae nostri festa celebramus.	5.21 (340.34)
festi . Peada . . . peremptus est, proditiōne, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	3.24 (180.17)
Iohannes . . . XIII ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3.25 (185.22)
numquam in adnotatione festi paschalis errabit.	5.21 (334.12)
quod ita dies XIII ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.30)
primam paschalis festi diem celebrarent.	5.21 (336.26)
festis . ita hanc apostolica traditio festis paschalibus inseruit,	5.21 (336.9)
et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.	5.21 (339.29)
festorum , ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat,	4.18 (241.24)
festos , dies festos celebrant.	1.8 (22.12)
festus , cum fortasse aut festus dies exigit,	1.27 (60.13)
FETOR , fetor, fetor incomparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa tenebrarum loca replebat.	5.12 (306.4)
fetorem, ut omnem mox fetorem tenebroso fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitas odoris.	5.12 (307.17)
FIALA , fiala, quod uidelicet lac pridie nouum in fiala ponere solebat,	3.27 (194.10)
FICTIS , fictis, qui antiquitus gentem Bretonum a Pictis [fictis] secernebat.	uar. 1.1 (13.13)
FIDELIS , fideles, progressi in puplium fideles Christi,	1.8 (22.8)
ita ut passim et fideles catholici firmarentur,	1.17 (35.8)
Vaeque ad quotam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio copulari?	1.27 (50.27)
uel si fideles, in ipsa eos fide confortaret,	3.5 (136.5)
fideles , ut uirtutem dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruarent;	4.3 (209.8)
fidelibus . Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum fidelibus uel circumcidi,	3.25 (185.18)
Et hoc esse uerum pascha, hoc solum fidelibus celebrandum,	3.25 (186.11)
nullam magis abominandam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea,	5.21 (342.32)
fidelibus . Sic enim nos fidelibus tenere disciplinam debemus,	1.27 (50.9)
quam reuenter eae suscipiendae a cunctis fidelibus essent, patefecit.	3.11 (148.20)
fidelis , iam nunc fidelis humilium linguas timet.	2.1 (78.17)
Vt idem Aeduini cum sua gentis fidelis sit factus;	2.14 (113.25)
fideliū , quae fideliū oblatoribus accedunt altario;	1.27 (48.16)
tertia uel quarta generatio fideliū licenter sibi iungi debeat;	1.27 (51.1)
ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fideliū opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.13)
quo sensu uniceuique fideliū sit aptandus,	2.1 (75.22)
in plurimorum corde fideliū spiritalis gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.11)
et crescente numero fideliū,	2.20 (126.29)
'Vt plures episcopi crescente numero fideliū augerentur';	4.5 (216.30)
quis, rogo, fideliū non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.25)
quae nuper, multiplicatis fideliū plebibus, in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antiisti-	5.23 (351.3)
tem.	2.11 (106.5)
FIDELIS , e. fidelem. 'Saluabitur uir infidelis per mulierem fidelem.'	3.30 (199.23)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidelem felicitate conpleuit.	4.19 (243.20)
fideles , quod aeuo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	Praef. (7.26)
fideli , non uno quolibet auctore, sed fidei innumerorum testium, . . . adsertione cognoui,	2.18 (121.14)
fidelis , quia super pauca fuisse fidelis, super multa te constituam;	3.13 (154.1)
fidelis , omnibus, . . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	2.18 (121.13)
fidelis . 'Euge, serue bone et fidelis;	Praef. (7.22)
fideliū , uel aliorum fideliū uiuorum uiua uoce didicimus.	Praef. (8.1)
certissima fideliū uiuorum attestatiōne	
FIDELISSIMVS , a, um. fidelissimae. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis offens	2.8 (95.29)
uberem fructum impendens ei, . . . praeparauit.	4.14 (233.3)
fidelissimis , et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat.	3.15 (158.23)
fidelissimus . Cuius ordinem miraculi . . . fidelissimus mihi nostrae ecclesiae presbyter, . . . narrauit,	2.8 (95.22)
FIDELITER , dum ipse praedicatoribus euangelii fideliter reponis:	2.16 (117.15)
miracula in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi.	3.13 (153.15)
nisi . . . per auxilium eorum, qui illi fideliter seruiuerunt, propitii dignatus fuerit.	3.23 (175.4)
Nam et se ipsum fideliter credidit multum uiuari eorum orationibus cotidianis,	3.27 (192.13)
Et quidam quidem mox se monasticae conuersationis fideliter mancipauerunt,	4.14 (234.22)
es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4.23 (256.24)
monebat omnes . . . in infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratias semper agendas.	
FIDES , fide, triumphant uictoria fide obtenta, non uiribus.	1.20 (39.20)
atque officium suum fide ac moribus exsequentes,	1.29 (64.18)
laborauit multum, ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide deficerent, Domino adiuuante contineret,	2.9 (98.26)
humanum genus, . . . salutifera confessione fide ueneratur et colit;	2.10 (101.20)
Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.8)
De huius fide provinciae narrauit mihi presbyter . . . uocabulo Deda,	2.16 (117.19)
ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	2.17 (118.30)
ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	2.18 (121.7)
superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3.1 (128.18)
ipse fide feruens hanc arripuerit,	3.2 (129.2)
uel si fideles, in ipsa eos fide confortaret,	3.5 (136.5)
uel iam credentes amplius in fide atque amore Christi confirmauit.	3.19 (164.1)
dispiciebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.30)
magis cum fide resurrectionis in illo mori,	3.30 (200.5)
'Rogo,' inquam, 'dilectissimi fratres, . . . ut in commune omnes pro nostra fide tractemus;	4.5 (215.17)
omnes fide Christi institutos, unda baptismatis abluit;	4.13 (232.23)
omniumque unanimum in fide catholica repperit consensum;	4.17 (239.1)
accensi sunt in fide ac deuotione pietatis ad orandum,	4.22 (252.4)
Cumque catholicus fide cum suis esset inuentus,	5.19 (326.30)
quantum sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (337.5)
ut indicemus nos . . . uenerari, . . . redemptionem totius mundi, . . . deuota fide ac dilectione colere.	5.21 (341.4)
sicut una fide, spe, et caritate in Deum consenti,	5.21 (342.5)
si fide et operibus unitati catholicae fauerint;	5.21 (344.5)
et congratulante in fide eius Britannia, laetentur insulae multae.	5.23 (351.28)
synodus facta in campo Haethfeltha de fide catholica,	5.24 (355.7)
fidei , exemplum fidei ac pietatis illius coepit aemulari,	1.7 (18.17)
qui se ultro persecutoribus fidei Christianum esse prodiderat.	1.7 (19.12)
Dum ergo is ex persecutore factus esset collega ueritatis et fidei,	1.7 (20.25)
atque animis omnium fidei puritate conpositis,	1.18 (36.22)
quibus increpatis moueri se fidei praesumptione non passus est,	1.19 (37.17)
gressum recuperarit fidei.	1.21 (39.30)

uerbum fidei praedicando committerent.	1.22 (42.5)
ut ritum fidei ac religionis suae . . . seruare licentiam haberet.	1.25 (45.23)
cum episcopo, quem ei adiutorem fidei dederant,	1.25 (45.24)
nec prohibemus, quin omnes, quos potestis, fidei uestrae religionis praedicando societis.	1.25 (46.17)
Tota igitur mente cum eo uos in feruore fidei stringite.	1.32 (69.4)
In cuius adsertione fidei . . . Gregorius . . . laborare contendit,	2.1 (76.8)
Defunctus uero est rex Aedilberct . . . post xx et unum annos acceptae fidei,	2.5 (90.6)
qui . . . fidei et castimoniae iura suscepserant.	2.5 (90.32)
atque ad simplicitatem fidei et caritatis, quae est in Christo, reuocari.	2.5 (92.9)
eius animum ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitas uestra perduxerit.	2.8 (96.11)
uniuersalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.20)
Paulinus primo filiam eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inuenerit.	2.9 (97.5)
uerbum fidei praedicante Paulino, cuius supra meminimus, suscepit.	2.9 (97.9)
In auspicio suscipiendae fidei et regni caelestis,	2.9 (97.11)
Huic autem genti occasio fuit percipiendae fidei,	2.9 (97.21)
et aliquos, . . . de paganis ad fidei gratiam praedicando conuerteret.	2.9 (98.28)
non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;	2.9 (100.6)
et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.10)
ad adiutiandam uobi plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus sollicitudinem pro-	
rogare,	2.10 (101.4)
Creatorem suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento.	2.11 (104.20)
Christianae fidei suscepto mirabili sacramento,	2.11 (105.1)
si a uestrae fidei splendore, . . . ille remanserit alienus?	2.11 (105.21)
hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.11 (105.28)
diuinae fidei calor eius intelligentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2.11 (106.2)
ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares.	2.11 (106.7)
Tantus autem fertur tunc fuisse feruor fidei . . . genti Nordanhymbrorum,	2.14 (114.30)
Et quidem pater eius Reduall iamdudum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est,	2.15 (116.3)
atque a sinceritate fidei deprauatus habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.5)
cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est,	2.15 (116.22)
Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2.17 (119.4)
haec pro fidei uestrae sinceritate, . . . adtribuere . . . praeuidemus;	2.17 (119.26)
Osric, qui ad praedicationem Paulini fidei erat sacramentis inbutus.	3.1 (127.7)
tam propter apostasiam regum Anglorum, qua se fidei sacramentis exuerant,	3.1 (128.12)
iuxta meritum suae fidei uictoria potiti sunt.	3.2 (129.12)
uirtutes sanitatum noscuntur esse patratæ, ad indicium uidelicet ac memoriam fidei regis.	3.2 (129.15)
Nec inmerito, quia nullum, ut conperimus, fidei Christianae signum, . . . erectum est,	3.2 (130.4)
crucis uexillum . . . dicantem fidei deuotione, contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret.	3.2 (130.7)
desiderans totam, . . . gentem fidei Christianae gratia inbuti,	3.3 (131.6)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.3 (131.13)
magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	3.3 (132.16)
uel ad fidei suscipiendae sacramentum, si infideles essent, inuitaret;	3.5 (136.4)
postulasset antistitem, qui sibi suaeque genti uerbum fidei ministraret,	3.5 (137.2)
promittens . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7 (139.14)
cuius excellentia fidei et uirtutis, . . . uirtutum frequentium operatione clauit;	3.13 (153.19)
multaque cotidie, . . . fidei sunt fonte abluti.	3.21 (170.26)
dispiciebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.30)
qui se in uerbo fidei et ministerio baptizandi adiuuarent,	3.22 (173.5)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, erat enim presbyter, ministrare solebat,	3.23 (175.9)
et ipsam gentem Merciorum . . . desecto capite perfido, ad fidei Christianae gratiam conuertit.	3.24 (179.18)
opera tamen fidei, pietatis, et dilectionis, . . . diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.10)
Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	3.30 (199.14)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret,	4.3 (208.3)
huic uerbum fidei et lauacrum salutis ministrabat.	4.13 (230.12)
Ceterum tota provincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.29)
Verum ipso die, quo baptisma fidei gens suscepti illa, descendit pluuia serena,	4.13 (231.18)
sinceraque deuotione sacramenta fidei, quae suscepserat, seruans.	4.14 (234.6)
postulauitque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramentis inbuti.	4.16 (238.2)
cuius essent fidei singuli, sedulus inquirebat,	4.17 (238.31)
Et post multa huiusmodi, quae ad rectae fidei confessionem pertinebant,	4.17 (239.30)
pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator	4.18 (240.29)
ut, cuius esset fidei Anglorum ecclesia, diligenter edisceret,	4.18 (241.34)
nihilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est,	4.18 (242.28)
ibique uerbum fidei praedicans, . . . multo tempore mansit.	4.23 (255.6)
neglectis fidei sacramentis, quibus erant inbuti, ad erratica idolatriae medicamina concurrebant;	4.27 (269.19)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aequilonem,	5.9 (297.15)
quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent,	5.10 (300.14)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.12)
ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet.	5.19 (328.14)
Acce cantator erat peritissimus, . . . et in catholicae fidei confessione castissimus,	5.20 (332.2)
maxime cum numquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate confictus,	5.21 (342.22)
Brettonis, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.11)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5.22 (347.12)
Anno dclm, Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	5.24 (354.11)
fidei a Christianae fidei posse deuotione cessare.	1.7 (21.23)
qui illic ad succurrendum fidei mitti deberent;	1.17 (34.4)
Quorum fidei et conuersioni ita congratulatus esse rex perhibetur,	1.26 (47.24)
orthodoxae fidei omnimodis esse contrarium.	2.1 (76.1)
cuius fidei et saluti congaudens,	2.1 (78.7)
Adquirens fidei agmina gente noua.	2.1 (79.20)
quam inter rebelles fidei barbaros sine fructu residerent.	2.5 (91.33)
promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, quam uirgo colebat, esse facturum;	2.9 (98.3)
fauentibus cunctis et aduentibus fidei, baptizatus est cum eis	3.22 (172.14)
ne quid ille contrarium ueritati fidei, Grecorum more, in ecclesiam, cui praecesset, introduceret.	4.1 (203.2)
tonsuram, . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruam habere curetis.	5.21 (342.3)
quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae iam gremio portas?	5.21 (344.14)
fidei, ut ad dilatandam Christianam fidem [fidei] inessabiliter non desistat operam commodare;	5.21 (105.5)
fidem, gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6.25)
uel provincia Merciorum ad fidem Christi, . . . peruenerit,	Praef. (7.10)
uel provincia Orientalium Saxonum fidem, . . . recuperauerit,	Praef. (7.12)

quae sint gesta erga fidem Christi,	Praef. (7.20)
ex quo tempore fidem Christi perceperunt,	Praef. (7.23)
simpliciter fidem historiae, quam legebam, accommodans,	Praef. (7.33)
suscepitque fidem Britanni . . . queta in pace seruabant.	1.4 (16.10)
nisi contra sacramenta fidem per tyrannidem emersisset,	1.9 (23.12)
fidem Britanniarum feda peste conmaculauerat.	1.17 (33.26)
qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannias uenirent.	1.17 (34.7)
rege ad fidem conuerso,	1.26 (47.16)
gentem Anglorum fidem Christi suscepisse,	1.27 (48.9)
quae auctore Deo nuper adhuc ad fidem perducta est,	1.27 (48.30)
quae adhuc ad fidem noua est,	1.27 (49.27)
ad fidem uenientes admonendi sunt,	1.27 (51.19)
Omnes autem, qui ad fidem ueniunt,	1.27 (51.30)
Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.5)
cuius uos fidem in regno uestro recipi facitis et custodiri.	1.32 (69.7)
gentem de potestate Satanae ad fidem Christi . . . conuertit,	2.1 (73.8)
et conuersis iam dudum ad fidem ueritatis esset praelatus ecclesiae,	2.1 (73.13)
Aedilbertum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit,	2.3 (86.20)
Siquidem non solum fidem Christi recipere noluerat,	2.5 (90.27)
abdicato conubio non legitimo, suscepit fidem Christi,	2.6 (93.9)
qui potius permissurum, ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano seruaret.	2.9 (98.4)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis literis sit hortatus ad fidem.	2.10 (100.17)
Quo tempore exhortatorias ad fidem litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	2.10 (100.18)
ut ad dilandam Christianam fidem inaccessibiliter non desistat operam commodare;	2.11 (105.5)
sed fidem potius pollicitam seruare disposuit;	2.12 (110.4)
inmo fidem suam, quae omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniae perdere;	2.12 (110.9)
suscipiendo fidem eius, et praeperta seruando, qui te . . . temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.2)
rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.10)
et abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscipere confessus est.	2.13 (113.2)
accepit rex Aedui cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem et sacramenta	2.14 (113.28)
Vt provincia Orientalium Anglorum fidem Christi suscepit.	2.15 (115.23)
fidem et sacramenta Christi cum sua provincia suscipere.	2.15 (115.27)
Verum Eorpwald non multo, postquam fidem accepit, tempore occisus est.	2.15 (116.17)
illam provinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit.	2.15 (116.34)
ubi gentem Nordanhyrnorum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam esse	2.17 (118.26)
didicit.	
repperimus quosdam provinciae uestrae contra orthodoxam fidem, nouam ex ueteri heresim renouare	2.19 (123.15)
conantes,	2.20 (125.1)
Eadfrid . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi peremtus est.	2.20 (125.18)
fidem religionemque Anglorum pro nihil habere,	3.1 (127.1)
Vt primi successores Eadui regis et fidem suae gentis prodiderint,	3.3 (133.2)
eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint.	3.4 (133.3)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperit.	3.4 (133.14)
relieto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.17)
Nynia . . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	3.4 (133.26)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3.7 (139.9)
gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3.7 (140.8)
qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuit,	3.7 (140.14)
apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis.	3.13 (153.28)
Nec moratus ille integram se in hoc habere fidem respondebat.	3.17 (162.9)
propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis.	3.21 (169.24)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (170.2)
nisi fidem Christi ac baptismum cum gente, qui praerant, acciperet.	3.21 (170.8)
persuasu maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osuiui,	3.22 (171.17)
Vt Orientales Saxones fidem, quam dudum abiecerant, . . . receperunt.	3.22 (171.19)
Eo tempore etiam Orientales Saxones fidem, . . . receperunt.	3.22 (172.23)
doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent,	3.24 (177.10)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.25 (183.8)
(quomodo simulacra, . . . repudiare omnes, qui ad fidem ueniunt, necesse est),	3.26 (190.2)
et diligenter ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.29 (196.26)
et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	3.29 (197.1)
subiectos suos meditatur die ac nocte ad fidem catholicam . . . conuerti.	3.29 (198.29)
uti nouum Christi populum coaceruet, catholicam ibi et apostolicam constituens fidem.	3.30 (199.21)
coheres regni eiusdem, Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruauit,	3.30 (199.24)
Quod ubi rex Vulpheri conperit, fidem uidelicet provinciae ex parte profanatae,	3.30 (199.26)
misit ad corrigendum errorem, reuocandamque ad fidem ueritatis provinciam Iaruman episcopum,	4.3 (207.31)
dignus, cui fidem narranti audientes accommodarent.	4.10 (223.3)
ubi fidem suae sanationis integram se habere professus est,	4.14 (233.13)
siue de illis, qui de eadem provincia Saxonum nuper ad fidem fuerant uocati,	4.14 (233.21)
Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus . . . nuper uocatus ad fidem,	4.16 (238.9)
postquam omnes Britanniarum provinciae fidem Christi susceperant,	4.17 (238.26)
audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli . . . esse turbatam,	4.17 (239.16)
pariter tractantes, fidem rectam et orthodoxam exposuimus;	4.17 (240.26)
Et nos omnes subscribimus, qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus.	4.18 (242.8)
Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt;	4.22 (251.13)
nec te tamen occidam, ne fidem mei promissi praeuaricer.	4.23 (252.28)
ad praedicationem . . . Paulini primi Nordanhyrnorum episcopi, fidem et sacramenta Christi suscepit,	4.27 (269.17)
Nam et multi fidem, quam habebant, iniquis profanantibus operibus;	4.27 (270.33)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est,	4.28 (271.26)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est,	5.9 (298.24)
et quoniam externis prodesse ad fidem non poterat,	5.10 (299.11)
multisque eos, qui fidem suscipere uellent, beneficiis adtolens;	5.10 (299.14)
ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.	5.19 (327.6)
Iussit Virilfridum, . . . dicere fidem suam, simul et provinciae siue insulae, de qua uenerat.	5.19 (327.9)
ueram et catholicam fidem confessus est.	5.21 (340.8)
provinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.	5.21 (343.22)
si per fidem, spem et caritatem pascha, . . . cum illo facere curamus.	1.17 (35.23)
Anno dciiii, Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabereto antistite Mellito	1.20 (38.22)
fides, hinc diuina fides, inde humana praesumtio;	
fides feruet in populo,	

et in pectoribus omnium fides catholica inculcata firmatur.	1.21 (41.1)
ut . . . fides intemerata perduraret.	1.21 (41.8)
Cum una sit fides, sunt ecclesiarum diuersae consuetudines,	1.27 (49.18)
ut cum Christiana fides in regno uestro excreuerit,	1.32 (69.25)
Catholica etenim fides habet,	2.1 (76.2)
huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur.	2.2 (82.2)
ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,	2.9 (97.28)
fides agnita Christi in regnum reuocauerit;	3.7 (141.15)
Cuius quanta fides in Deum, . . . uirtutum miraculis claruit	3.9 (145.13)
inuenta est in omnibus fides inuiolata catholica;	4.18 (242.16)
Neque eum sua fides fessellit.	4.32 (280.24)
Mira fides regis, clementia maxima Christi.	5.7 (293.21)
quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.20)
FIDISSIMVS , a, um. <i>fidissimi</i> . 'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras, sed tui memor sis <i>fidissimi</i> sodalis,	4.29 (274.28)
<i>fidissimo</i> , diuertitque ipse eum uno tantum milite sibi <i>fidissimo</i> , nomine Tondheri,	3.14 (155.16)
<i>fidissimus</i> . Quod ubi <i>fidissimus</i> quidam amicus illius animaduertit,	2.12 (103.1)
FIDO , <i>fidebam</i> . (<i>fidebam</i> namque ego, quem mihi ipse optimum donauerat),	5.6 (289.30)
FIDVCI , <i>fiduciae</i> , tantum pauentibus <i>fiduciae</i> contulerunt,	1.20 (38.13)
<i>fiduciam</i> . Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes <i>fiduciam</i> ,	2.8 (96.13)
FIGO , <i>figeretur</i> , donec adgesto a militibus puluere terrae <i>figeretur</i> ;	3.2 (129.5)
<i>fixa</i> , in quo et memoria deuotionis ipsius <i>fixa</i> per saecula maneret,	5.7 (293.2)
<i>fixa</i> , sollicitis orationibus ac psalmis, donec serenitatis aeris rediret, <i>fixa</i> mente uacaret	4.3 (210.37)
<i>fixus</i> , quamdiu sustinere posse uidebatur, psalmis uel precibus insistere, <i>fixusque</i> manere,	5.12 (310.16)
FIGVRA , <i>figura</i> , celebrationem, ut diximus, praecipuae solemnitatis sub <i>figura</i> coronae perfectis agere	5.22 (347.3)
perducit.	5.24 (359.28)
<i>figuris</i> , et huic adiectum alium de schematibus siue tropis libellum, hoc est de figuris modisque locutionum,	4.19 (246.27)
FIGVRO , <i>figuratus</i> , locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime <i>figuratus</i> apparuit.	1.27 (50.31)
FILIA , <i>filia</i> , uel duarum sororum <i>filius</i> et <i>filia</i> misceantur.	2.14 (114.26)
alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, Aedilhun et Aedilthyrd <i>filia</i> ,	3.8 (142.11)
Cuius <i>filia</i> Earcongota, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	3.8 (142.22)
inter quas erat Saethryd, <i>filia</i> uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	3.8 (142.23)
inter quas erat . . . <i>filia</i> naturalis eiusdem regis Aedilberg;	3.8 (142.27)
Cuius regis <i>filia</i> maior Sexburg, . . . habuit <i>filiam</i> Earcongotam,	3.11 (148.4)
Osthyrdae, quae erat <i>filia</i> fratris eius, id est Osui,	3.24 (179.1)
Intrauit autem praefata regis Osui <i>filia</i> Deo dedicanda monasterium,	3.24 (179.6)
in quo memorata regis <i>filia</i> primo discipula uitae regularis, . . . extitit,	4.13 (230.26)
Erat autem <i>filia</i> Eanfridi fratris Enheri,	4.23 (252.25)
Nam et nobilis natu erat, hoc est <i>filia</i> nepotis Eduini regis,	5.3 (285.13)
qua quaedam de numero uirginum, quae erat <i>filia</i> ipsius carnalis, grauissimo langore teneretur;	5.24 (353.29)
Anno dcccvi, Eanflad, <i>filia</i> Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	2.9 (97.23)
<i>filia</i> , accepta in coniugem Aedilbergae <i>filia</i> Aedilberti regis,	2.9 (99.21)
Cumque idem rex, . . . gratias ageret diis suis pro nata sibi <i>filia</i> ,	2.14 (114.22)
qui ambo ei exuli nati sunt de Quoenburga <i>filia</i> Cearli regis Merciorum.	3.8 (142.1)
et de <i>filia</i> eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, sacris Deo uirginibus.	4.23 (256.8)
Quod nimirum somnium ueraciter in <i>filia</i> eius, de qua loquimur, expletum est;	5.3 (285.31)
At illa instantius obsecrans pro <i>filia</i> , quam oppido diligebat,	2.11 (105.29)
<i>filia</i> . Insiste ergo, gloriosa <i>filia</i> ,	2.11 (104.13)
<i>filiae</i> . Dominae gloriosae <i>filiae</i> Aedilbergae reginae, Bonifatius	3.29 (198.19)
Nam et coniugi uestrae, nostrae spiritali <i>filiae</i> , direximus per praefatos gerulos crucem	1.18 (36.3)
<i>filiam</i> . Vt idem <i>filiam</i> tribuni caecam inluminauerit,	1.18 (36.7)
<i>filiam</i> x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	2.9 (97.5)
Paulinus primo <i>filiam</i> eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inbuerit.	2.9 (99.19)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina <i>filiam</i> regi,	2.9 (99.29)
eandem <i>filiam</i> suam Christo consecrandam Paulino episcopo assignauit;	2.20 (126.1)
habens secum Eanfladam <i>filiam</i> , et Vuscrean <i>filium</i> Aeduini,	3.7 (139.27)
cuius erat <i>filiam</i> accepturum in coniugem,	3.8 (142.28)
Cuius regis <i>filia</i> maior Sexburg, uxor Earconberti regis Cantuariorum, habuit <i>filiam</i> Earcongotam,	3.15 (157.27)
coniugem regi Osui, <i>filiam</i> uidelicet Aeduini regis Eanfladam,	3.21 (169.28)
uenitque ad regem Nordanhymbrorum Osui, postulans <i>filiam</i> eius Alchfladam	3.21 (170.10)
habens sororem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam, <i>filiam</i> Pendan regis.	3.24 (177.28)
Vouit ergo, quia, . . . <i>filiam</i> suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	3.24 (178.22)
Osui, . . . dedit <i>filiam</i> suam Aelfledam, . . . perpetua ei uirginitate consecandam;	4.19 (243.1)
Accepti autem rex Ecgfrid . . . Aedilthydam, <i>filiam</i> Anna regis Orientalium Anglorum,	5.19 (324.10)
ac <i>filiam</i> fratris sui uirginem illi coniugem daret,	3.8 (142.19)
<i>filias</i> , sed et <i>filias</i> suas eisdem erudiendas, ac sponso caelesti copulandas mittebant;	4.24 (262.4)
FILIOLVS , <i>filioi</i> . 'Placidam ego mentem, <i>filioi</i> , erga omnes Dei famulos gero.'	uar. Praef. (5.1)
FILIVS , <i>Filii</i> . [Patris scilicet et Filii et Spiritus Sancti,]	1.32 (68.23)
cognitionem unius Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,	4.17 (240.22)
<i>Filio</i> , glorificantes . . . Spiritum Sanctum procedentem ex Patre et Filio inenarrabiliter,	2.10 (101.17)
<i>Filium</i> , Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, . . . humanum genus . . . ueneratur et colit;	2.10 (102.5)
credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum Sanctum,	2.10 (103.20)
qui pro uestra redemptione Filium suum unigenitum misit,	2.10 (103.26)
credentes, . . . in Deum Patrem omnipotentem, et in Iesum Christum eius Filium,	4.17 (239.25)
confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum	4.17 (240.21)
trinitatem	1.30 (66.4)
glorificantes Deum Patrem sine initio, et Filium eius unigenitum ex Patre generatum	1.32 (68.4)
FILIVS , <i>filii</i> . Deus te incolumem custodiat, dilectissime <i>filii</i> .	1.32 (69.24)
Et ideo, gloriose <i>filii</i> , eam, . . . sollicita mente custodi,	1.32 (70.3)
Haec nunc, gloriose <i>filii</i> , paucis locutus sum,	2.17 (119.13)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat, domine <i>filii</i> .	3.29 (197.21)
Et ideo, excellentissime <i>filii</i> , paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur,	4.14 (234.8)
Ecce, excellentissime <i>filii</i> , quam luce clarius est,	5.21 (345.21)
'Noli timere, <i>filii</i> , mortem, pro qua sollicitus es;	2.8 (96.9)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem, dilectissime in Christo <i>filii</i> .'	2.10 (101.27)
<i>filii</i> . Susceptis namque apicibus <i>filii</i> nostri Audubaldi regis,	2.11 (104.30)
Quae enim in gloriosi <i>filii</i> nostri Audubaldi regis . . . clementia Redemptoria fuerit operata,	2.20 (126.2)
qui ad nos gloriosi <i>filii</i> nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes perueniunt	
habens secum . . . et Yffi <i>filium</i> Osfridi <i>filii</i> eius,	

Peruenit et ad ipsas principum aures, Osui uidelicet regis, et filii eius Alchfridi.	3.25 (182.25)
imitatus industriam filii rex Osui misit Cantiam uirum sanctum,	3.28 (194.26)
a quo etiam egressus de fonte, loco filii susceptus est;	4.13 (230.16)
filii. Erant autem filii Victgisi,	1.15 (31.33)
in quibus erant Osfrid et Eadfrid filii regis Aeduini,	2.14 (114.21)
filii praefati regis Aedilfridi, . . . apud Scottos siue Pietos exulabant.	3.1 (127.12)
"Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa."	5.21 (335.11)
filii. summo studio, dilectissimi filii, oportet,	1.23 (43.8)
Deus uos incolumes custodiat, dilectissimi filii.	1.23 (43.22)
filii. sicut boni patres carnalibus filiis solent,	1.27 (50.10)
quid uel quantum de pecunia nostra filii Dei tribuas,	3.14 (156.34)
qui primo filius hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit,	4.24 (260.4)
e quibus unam coniugi, alteram filiis tradidit,	5.12 (304.18)
filio. filioque suo Britannici nomen inposuit.	1.3 (15.15)
et in conspectu omnium filio incolumitas, patri filius restituitur.	1.21 (40.32)
"Dilectissimo filio Melito abbati	1.30 (64.30)
Domino gloriosissimo atque praecellentissimo filio Aedilbercto regi	1.32 (67.24)
ut etiam regi Orientalium Anglorum, Earpualdo filio Redualdi, persuaderet,	2.15 (115.26)
Domino excellentissimo atque praecellentissimo filio Aeduino regi Anglorum Honorius	2.17 (118.33)
Eadbald . . . Earconbercto filio regni gubernacula reliquit;	3.8 (142.4)
Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pendan,	3.24 (180.10)
Domino excellenti filio Osui regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.20)
Egbercto filio sedem regni reliquit.	4.1 (201.10)
filio. Honorio Augusto, filio Theodosii minoris,	1.11 (24.19)
Hengist, qui cum filio suo Oise inuitatus a Vortigerno Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.21)
atque Constantino filio ipsius anno uicesimo tertio,	2.18 (122.5)
sed et Heraclio felicissimo Caesare id est filio eius anno iii.	2.18 (122.7)
Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bricio filio Meilochon,	3.4 (133.25)
inpuignatus uidelicet . . . a filio quoque suo Alchfrido,	3.14 (154.10)
inpuignatus . . . a fratre suo, id est fratre suo, qui ante eum regnauit, filio Oidilualdo.	3.14 (154.12)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (169.24)
persuaseus maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osui,	3.21 (170.8)
quibus Osui rex cum Alchfrido filio, . . . occurrit.	3.24 (178.3)
leuato in regem. Vulhere filio eiusdem Pendan adulescente,	3.24 (180.21)
Nam subito adstante episcopo, et filio regis eiusdem ac monachi Sighardo,	4.11 (227.10)
succedente in regnum Ceolredo filio Aedilredi,	5.19 (322.4)
ut, regnante Osredo filio eius, . . . in praesultum sit suae receptus ecclesiae.	5.19 (329.30)
filiorum. petitionem, quam filiorum nostrorum regum uobis per praesentem nostram praeceptionem,	2.18 (121.19)
Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5.21 (334.18)
immolabique eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad uesperam."	5.21 (334.22)
de mansionibus filiorum Israel una;	5.24 (358.31)
filios. Reliquit duos filios, Bassianum et Getam;	1.5 (17.4)
ut mulieres filios, quos gignunt, nutrire contemnant,	1.27 (55.9)
quae filios suos ex praua consuetudine aliis ad nutriendum tradunt,	1.27 (55.13)
tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regi temporalis heredes reliquit,	2.5 (91.4)
ut admoneremus lectorem operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4.25 (266.7)
et regni, quod per cxxxiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5.23 (348.19)
filium. Hic Constantinum filium ex concubina Helena creatum imperatorem Galliarum reliquit.	1.8 (22.24)
Constantemque filium eius, . . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1.11 (25.2)
Seueriani episcopi Pelagiani filium,	1.17 (33.26)
exhibens secum filium,	1.21 (40.14)
offerens filium,	1.21 (40.23)
Candidum praeterea presbyterum, communem filium, . . . commendamus.	1.24 (44.16)
quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	1.34 (71.18)
habens secum Eanfledam filiam, et Vuscrean filium Aeduini,	2.20 (126.1)
habens secum . . . et Yffi filium Osfridi filii eius,	2.20 (126.2)
ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium.	3.7 (139.28)
Osui, de stirpe regis Aeduini, hoc est filium Osrici, de quo supra rettulimus,	3.14 (154.26)
Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Egfridum filium regni heredem reliquit,	4.5 (214.21)
filios. Arcadius filius Theodosii . . . regnum suscipiens,	1.10 (23.25)
patri filius restituitur.	1.21 (40.32)
uel duarum sororum filius et filia miscantur.	1.27 (50.31)
Neque enim patris turpitudinem filius reuelare potest.	1.27 (51.6)
"Omnis filius, qui recipitur, flagellatur";	2.1 (77.10)
Erat autem idem Aedilberct filius Irminrici,	2.5 (90.18)
cum filius eius Eadbald regni gubernacula suscepisset,	2.5 (90.24)
in quo certamine et filius Redualdi, uocabulo Regenheri, occisus est.	2.12 (110.20)
alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, Aedilhan et Aedilthryd filia, et alter filius Vuscrean,	3.14 (114.26)
Baptizatus et Yffi filius Osfridi,	2.14 (114.28)
Erat autem praefatus rex Reduald natu nobilis, . . . filius Tytili,	2.15 (116.14)
In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus cecidit,	2.20 (124.26)
suscipit pro illo regnum Deiorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.5)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi, . . . nomine Eanfrid.	3.1 (127.9)
successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.7)
Numquid tibi carior est ille filius equae, quam ille filius Dei?	3.14 (156.24)
Successor autem regni eorum factus est Anna filius Eni	3.18 (163.15)
Successit autem Sigbercto in regnum Suidhelm, filius Sexbaldi,	3.22 (174.15)
quem cum Oidiluald, filius Osualdi regis, . . . uirum sanctum et sapientem, . . . uideret,	3.23 (174.27)
Nam alius filius eius Egfrid eo tempore in provincia Merciorum, . . . obses tenebatur;	3.24 (178.4)
filius autem Osualdi regis Oidiluald, . . . in parte erat aduersariorum,	3.24 (178.6)
Veneruntque illo reges ambo, pater scilicet et filius;	3.25 (183.19)
cui nomen Bernuini, et erat filius sororis eius,	4.16 (237.14)
uenit Cantiam ad regem Hlotheri, qui erat filius sororis Aedilthrydae reginae,	4.22 (251.24)
Successit autem Egfrido in regnum Aldrid, . . . qui frater eius et filius Osui regis esse dicebatur;	4.26 (268.3)
quos contra eum Edric filius Egbercti adgregarat,	4.26 (268.11)
donec legitimus rex Victred, id est filius Egbercti, confortatus in regno,	4.26 (268.16)
qui succedens in imperium filius suus Osred,	5.18 (320.6)
Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum,	5.19 (322.5)
misit eum Cantiam ad regem Erconberctum, qui erat filius auunculi sui,	5.19 (323.23)
Victred filius Egbercti, rex Cantuariorum, defunctus est	5.23 (348.16)

FIMBRIA. fimbriam. post tergum Domini humiliter ueniens uestimenti eius fimbriam. tetigit,	1.27 (55.24)
FINAN. Saint (d. 661), <i>Bishop of Lindisfarne</i> , 652.	
Finan. Successit uero ei in episcopatum Finan,	3.17 (160.16)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.3)
siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	3.26 (189.23)
Finani. configit... Cedd... peruenire ad ecclesiam Lindisfaronensem propter conloquium Finani episcopi.	3.22 (172.31)
qui tempore Finani et Colmani... continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.10)
Finano. Baptizatus est ergo a Finano episcopo	3.21 (170.12)
factus est Diuma... episcopus... Merciorum, ordinatus a Finano episcopo.	3.21 (171.4)
baptizatus est cum eis a Finano episcopo in uilla regia,	3.22 (172.15)
Qui cum Finano configens, multos quidem correxit,	3.25 (181.21)
Defuncto autem Finano, qui post illum fuit,	3.25 (182.17)
Finanum. nequaquam tamen Finanum emendare potuit;	3.25 (181.23)
FINDO. fissus. Lapis, qui ad ostium monumenti positus erat, nunc fissus est;	5.16 (318.18)
FINIO. finierint. Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (321.26)
finierit. Vulgatum est autem, ... quod etiam inter uerba orationis uitam finierit.	3.12 (151.27)
Vt rex eiusdem prouinciae Sebbi in monachica uitam conuersatione finierit.	4.11 (225.14)
finire. in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.2)
ut, ... etiam Romam uenire, ibique ad loca sancta uitam finire dispo-neret,	4.5 (214.18)
finissent. Qui cum uerba finissent,	3.19 (166.17)
finitis. Cumque finitis lacrimis, precibus, et uotis domum rediret.	3.27 (193.16)
finito. Finitoque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	3.26 (189.10)
finitoque conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	4.16 (238.22)
finiuit. ibidem in pace uitam finiuit.	2.15 (117.3)
ibique in optima uitam conuersatione finiuit.	4.6 (218.12)
ac Roman abiens, ibi uitam finiuit,	4.12 (228.5)
ibidem in pace uitam finiuit,	4.12 (228.17)
modicumque obdormiens ita cum silentio uitam finiuit.	4.24 (262.12)
FINIS. fine. et regnum sine fine... promitteret.	1.25 (45.16)
quod nullo unquam poterit fine terminari.	1.32 (69.13)
quia ideo haec signa de fine saeculi praemittuntur,	1.32 (69.21)
Nam mercedem operum iam sine fine tenes.	2.1 (79.24)
unde et pulchro uitam suam fine concludit.	4.24 (261.15)
et siue per amicos angelos in fine nobis ostendenda, siue per hostes.	5.13 (313.13)
immo ad ipsum celebrare sine fine non desinit.	5.22 (347.32)
finem. et in quo finem laetitiae non habent.	1.31 (67.5)
sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2.2 (81.28)
ibi rerum finem expectare disponentes.	2.5 (92.3)
Qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit.	2.8 (96.5)
sex annis continuus, id est ad finem usque imperii regis illius.	2.14 (114.17)
Sed illo postmodum patriam reuerso, ipse peregrinus pro Domino usque ad finem uitae permansit.	4.3 (211.22)
qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4.19 (243.22)
anno, quo finem uitae accepit rex Ecgfrid,	4.27 (268.21)
ut, quid de his scribi debeat, quemue habitura sint finem singula, necdum sciri ualeat.	5.23 (349.26)
Quae res quem sit habitura finem, posterior aetas uidebit.	5.23 (351.23)
fines. extra fines omnes Britanniae Hiberniam perueniens,	1.1 (11.26)
ita in meridiem se trans illius fines plurimum protendens,	1.1 (11.32)
quia ipsos quoque hostes ad incurstandos fines... permitteret;	1.6 (17.18)
ut, ... ibi praesidio ualli fines suos ab hostium irruptione defenderent.	1.12 (26.20)
usque Humbrae fluminis maximi, ... fines imperii tetenderat.	1.25 (45.3)
gentes, quae septentrionales Britanniae fines tenent,	2.5 (90.2)
per omnem terram exisse sonum eorum, et in fines orbis terrae uerba ipsorum,	2.8 (96.19)
omnes Britanniae fines, ... sub ditione acceperet.	2.9 (97.13)
Nec solum inelyti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.13 (152.7)
et electis principibus regis non proprii, fines suos fortiter simul et libertatem receperunt;	3.24 (180.23)
ut omnes Britanniae fines illius gratia splendoris inpleret.	4.23 (256.7)
destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4.26 (268.5)
finibus. ceteros sociorum finibus expulit;	1.12 (26.10)
barbaros suis e finibus pepulerint;	1.14 (29.12)
ab Anglorum finibus expulerit.	1.34 (71.8)
sextus Osuald et ipse Nordanhymbrorum rex Christianissimus hisdem finibus regnum tenuit;	2.5 (89.27)
eumque... occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam annis, qui uocatur Idla;	2.12 (110.18)
ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapientiore... aestimarent;	2.19 (122.16)
ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurum se esse deliberans.	2.20 (125.15)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.7 (292.30)
Scotti, ... suis contenti finibus nil contra gentem Anglorum insidiarum moliantur	5.23 (351.4)
finis. utpote incertus, quid agerem, quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5.12 (306.7)
FINITIMVS, a, um. finitimarum. Nam et suam gentem... liberauit, et ipsam gentem Merciorum finitimarumque prouinciarum, ... conuertit.	3.24 (179.17)
finitimis. si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	1.29 (63.32)
FIO, FIERI, see FACIO.	
FIRMISSIMVS, a, um. firmissima. Trinouantum firmissima ciuitas... Caesaris sese dedit	1.2 (14.23)
firmissimis. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis.	1.1 (10.29)
firmissimum. Seuerus magnam fossam firmissimumque uallum, ... a mari ad mare duxit.	1.5 (17.2)
FIRMITER. et nil certi firmiter obtinenti	1.8 (22.20)
FIRMO. firmabat. pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archieps Cantuariensis	4.18 (240.30)
firmarentur. ita ut passim et fideles catholici firmarentur,	1.17 (35.8)
firmari. quia mea apud te uolueris responsione firmari.	1.27 (54.6)
firmatam. accepit ab eo, ... epistolam priuilegii ex auctoritate apostolica firmatam;	4.18 (241.14)
firmatum. unanimo omnium consensu firmatum est, ut nomen et memoria apostata um de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	3.9 (145.4)
firmatur. et in pectoribus omnium fides catholica inculcata firmatur.	1.21 (41.2)
firmauerant. quae uera esse miraculorum quoque multorum ostensione firmauerant,	1.26 (47.21)
FIRMVS, a, um. firma. quod firma fortium manus multum laborando nequiebat.	2.7 (94.26)
firmis. eumque consistere firmis uestigiis imperabat.	1.19 (38.2)
firmo. firmo de lapide conlocant;	1.12 (27.20)
firmo. si firmo corde credideris,	3.13 (153.25)
FLABRA. flabris. ad eum habitaculum, ... flabris stimulantibus ferebatur	1.19 (37.14)

FLAGELLO. flagellatur. 'Omnis filius, qui recipitur, flagellatur';	2.1	(77.11)
FLAGELLVM. flagella. Nec supernae flagella distractionis perfido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5	(90.33)
flagello. ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigatio, rediit.	4.31	(279.12)
flagellis. flagellis artioribus afficiens seiscitabatur apostolica distractione,	2.6	(92.21)
Iis beati Petri flagellis simul ex exhortationibus animatus . . . Laurentius . . . uenit ad regem,	2.6	(92.30)
flagillo. ad ministerium, . . . quasi flagello [flagillo] probante castigatio, rediit.	uar.	4.31 (279.12)
FLAGITIUM. flagitiis. simul et maioribus flagitiis submerserint.	1.22	(41.20)
flagitiorum. Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . a pristina flagitiorum sorde		
purgare,	3.23	(175.22)
FLAGITO. flagitabant. lacrimosis precibus auxilia flagitabant,	1.12	(26.6)
flagitans. quaestionibus eius consulta flagitans.	1.27	(48.11)
flagitans. Brettones ab Aetio consule auxilium flagitantes non impetrauerint.	1.13	(28.15)
FLAGRANTIA. flagrantia. quod dum fieret, tanta flagrantia suauitatis ab imis ebulliuit,	3.8	(144.1)
quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4.10	(224.17)
sed et odoris flagrantia miri tanta de loco effundebatur,	5.12	(307.32)
flagrantia. Et ecce ibi campus erat . . . tantaque flagrantia uernantium flosculorum plenus,	5.12	(307.16)
FLAGRO. flagrant. quantum eius pia opera coram Deo flagrant et uernant.	3.29	(198.24)
FLAMEN. flaminis. missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit,	5.17	(319.11)
FLAMMA. flamma. expauescens flamma transiliuit,	1.19	(37.22)
atque ad episcopium furens se flamma dilataret,	2.7	(94.19)
Sed ne tunc quidem eandem tangere flamma destinam ualebat;	3.17	(160.31)
flamma. cum cuncta, quae poterat, ferro flammaeque perderet,	3.17	(160.21)
flammae. Tunc uidit unum de tribus angelis, . . . praecedentem ignes flammae diuidere,	3.19	(166.7)
diuisit quidem angelus, sicut prius, ignem flammae.	3.19	(166.22)
matutinis horis oriebatur, excelsam radiantis flammae quasi columnam praefrens.	4.12	(228.31)
flammam. atque in immensam adunati sunt flammam.	3.19	(165.31)
flammarum. loci, ubi flammarum impetus maxime incumbabat,	2.7	(94.23)
flammarum incendia retorserunt,	3.16	(159.20)
resiliabant rursus urendae in medium flammarum inextinguibilem.	5.12	(305.10)
Et cum progredieremur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammarum tetrae globi,	5.12	(305.27)
cerno omnia, quae ascendeant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum,	5.12	(305.34)
flammis. Vt Mellitus episcopus flammis ardentis suae ciuitatis orando restinxerit.	2.7	(93.26)
Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam inuam peruenit,	3.19	(166.23)
flammis. merito uideat flammisque mundialibus praeualere,	2.7	(95.1)
quia uideret . . . Caiphanque cum ceteris, . . . iuxta eum flammis ultricibus contraditum;	5.14	(314.17)
flammis. praesules cum populis . . . ferro pariter et flammis absumebantur;	1.15	(32.27)
ciuitas Doruenerensis . . . coepit flammis consumi;	2.7	(94.16)
flammis pariter sopitis atque extinctis,	2.7	(94.30)
contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus, . . . subitanis flammis impleri.	3.10	(147.17)
Consumpta ergo domu flammis,	3.10	(147.20)
eamque, . . . flammis absumere conatus est;	3.16	(159.3)
Vt apposta ecclesiae, . . . flammis absumi nequieuit;	3.17	(159.24)
uicus . . . una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3.17	(160.23)
monasterium uirginum, . . . per culpam incuriae flammis absumtum est.	4.25	(262.25)
Vnde merito loco huic et habitatoribus eius graue de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25	(265.22)
unum latus flammis feruentibus nimium terribile,	5.12	(305.1)
'Vallis illa, quam aspexit flammis feruentibus et frigoribus horrenda rigidis,	5.12	(308.10)
FLAMMIVMVS, a, um. flammifomus. puteus ille flammiuomus [flammifomus] ac putidus, . . . ipsum	uar.	5.12 (308.21)
est os gehennae,	5.12	(306.23)
flammiuoma. Interea ascenderunt quidam spirituum obscurorum de abyssu illa flammiuoma,	5.12	(308.21)
flammiuomus. Porro puteus ille flammiuomus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae,	5.12	(308.21)
FLAMMO. flammantibus. atque oculis flammantibus, et de ore ac naribus ignem putidum efflantes auge-		
bant;	5.12	(306.24)
flammantis. et inter globos flammantis incendii incolunt tabernaculum,	1.19	(37.23)
FLATVS. flatibus. secundis flatibus nauis tuta uolabat.	1.17	(34.11)
flatu. circumagente flatu uentorum,	1.1	(11.25)
flatu. si . . . repente flatu uenti maior adsurgeret,	4.3	(210.19)
FLEBILIS, e. flebili. flebili uoce auxilium implorantes,	1.12	(27.2)
quae historicus eorum Gildus flebili sermone describit,	1.22	(42.3)
et inter egra tremens suspiria, flebili uoce talia mecum querebatur;	3.13	(153.1)
FLEBOTOMIA. flebotomia. quia periculosa sit satis illius temporis flebotomia, quando et lumen lunae, et		
reuma oceani in clemente est.	5.3	(285.28)
FLEBOTOMO. flebotomata. quando flebotomata [flebotomata] esset puella,	uar.	5.3 (285.23)
flebotomando. 'Multum insipienter et indocte fecistis in luna iui' flebotomando.	5.3	(285.26)
flebotomata. quia flebotomata est nuper in brachio,	5.3	(285.14)
Interrogans autem ille, quando flebotomata esset puella,	5.3	(285.23)
FLECTO. flectamus. 'Flectamus omnes genua,	3.2	(129.6)
flectebat. flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1	(282.11)
flectere. ubi intrantes genua flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17	(161.4)
flecteret. ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens,	5.21	(345.27)
flectit. Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,	2.2	(82.7)
flexa. adcrebant, et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	3.26	(191.9)
flexis. ac flexis genibus Deum deprecatus est,	3.2	(128.28)
et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri.	4.10	(225.5)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31	(278.21)
uidens cum melius habentem, ac loqui iam ualentem, flexis genibus gratias egit Deo	5.19	(329.1)
flexo. et flexa [flexo] ceruice uel manu signari,	uar.	3.26 (191.9)
FLEO. flendo. sicut ipse postea flendo solebat attestari,	2.1	(74.6)
flentes. omnes, qui corpori flentes adseuerant, timore immenso perculsi in fugam eueniunt;	5.12	(304.6)
flentium. uidit circa se choros psallentium simul et flentium fratrum;	5.19	(328.30)
FLETVS. fletu. fletuque ac lacrimis multum perfusa, . . . nuntiavit matrem . . . mortasse de sacculo,	4.23	(257.22)
fletum. factumque est, ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum . . . discernere nequirem,	5.12	(306.20)
fletus. audio subito post terga sonitum inmanissimam fletus ac miserrimam,	5.12	(306.9)
fletus. quia correpti per iciniam, fletus, et preces iram a se, instar Ninuitarum, iusti iudicis auerterent	4.25	(262.30)
FLEXIBILIS, e. flexibilibus. inueniunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum compagibus multo		
dormienti quam mortuo similis;	4.30	(276.20)
flexibilibus. inueniunt corpus . . . integrum et flexibilibus [flexilibus] artuum compagibus	uar.	4.30 (276.20)
FLEXIO. flexionis. ut nihil prorsus in cubito flexionis haberet;	5.3	(286.5)
FLO. flans. uentus, qui a meridie flans urbi incendia sparserat,	2.7	(94.28)

flante, ubi nauem conscendit, flante Fauonio pulsus est Fresiam,	5. 19 (326. 11)
FLOREO. florentis. sicut etiam lux illa campi florentis eximia, . . . tenuissima prorsus uidebatur,	5. 12 (308. 1)
floruit. Tota sacrata polo celis ubi floruit actis,	4. 20 (248. 17)
FLORIDVS, a, um. florida. Neque enim brucosa, sed herbosa et florida soli illius est qualitas;	5. 17 (318. 29)
floridae. tota floridae iuuentutis alacritate spoliata,	1. 12 (25. 19)
floridus. Mamre collis, . . . herbosus ualde et floridus, campestem habens in uertice plantiemi;	5. 17 (319. 24)
FLORIFER, era, erum. florifer. Locus uero iste florifer, . . . ipse est, in quo recipiuntur animae	5. 12 (308. 24)
FLOS. flore. quem in ipso flore adulescentiae debilitas dolenda damnauerat.	1. 21 (40. 14)
flores. Virgineos flores huius honor genuit.	4. 20 (247. 24)
floribus. uariis herbarum floribus depictus,	1. 7 (20. 29)
FLOSCVLVS. flosculorum. Et ecce ibi campus erat . . . tantaque flagrantia uernantium flosculorum plenus,	5. 12 (307. 17)
FLVCTVO. fluctuaret. cum incessabili causarum saecularium impulsu fluctuaret,	2. 1 (75. 10)
FLVCTVS. fluctus. pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderent.	4. 13 (231. 17)
fluctibus. et iam nauigium superfusus fluctibus mergebatur.	1. 17 (34. 20)
Romanus . . . legatarius missus absortus fuerat fluctibus Italici maris;	2. 20 (126. 15)
Cumque uerrentibus undique et implere incipientibus nauem fluctibus, . . . uiderent,	3. 15 (158. 15)
in remotiore ab ecclesia loco refluxis undique pelagi fluctibus cincto, solitarius manebat.	4. 30 (276. 26)
fluctus. fluctus saeuientis opprimit,	1. 17 (34. 24)
FLVMEN. flumen. plures etiam timore praecipites flumen, . . . deuorauit.	1. 20 (39. 15)
flumen. Inde ad flumen Tamensem profectus.	1. 2 (14. 12)
pervenit ad flumen, quod muro et harena, . . . diuidebatur;	1. 7 (20. 4)
congregata synodo . . . iuxta fluuium [flumen] Alne,	uar. 4. 28 (272. 15)
flumina. scientiae salutaris cotidie flumina irrigandis eorum cordibus emanabant;	4. 2 (204. 26)
Namque mare et flumina eorum piscibus abundabant;	4. 13 (231. 27)
flumine. qui Hreno tantum flumine dirimebantur,	1. 2 (13. 24)
fluminis. ripamque fluminis . . . acutissimis sudibus praestruerat;	1. 2 (14. 14)
immobiliter erant in profundum fluminis infixae.	1. 2 (14. 20)
et ita fluminis ipsius occupabat pontem,	1. 7 (20. 10)
id est illarum gentium, quae ad Boream Humbri fluminis inhabitant,	1. 15 (31. 28)
qui ad confinium usque Humbrae fluminis maximi, . . . tetenderat.	1. 25 (45. 1)
Lundonia ciuitas . . . super ripam praefati fluminis posita,	2. 3 (85. 10)
Aedilbercti, qui omnibus, . . . usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus imperabat.	2. 3 (85. 16)
quae ad Borealem Humbrae fluminis plagam inhabitat,	2. 5 (89. 21)
natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	2. 9 (97. 8)
Lindissi, quae est prima ad meridianam Humbre fluminis ripam,	2. 16 (117. 8)
bini aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie conpugnantes occurrunt ultra ostium fluminis Homelea,	4. 16 (238. 20)
Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium . . . iuxta ostium fluminis Viuri,	4. 18 (241. 7)
accepit locum unius familiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis.	4. 23 (253. 15)
monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebat,	4. 27 (289. 2)
nunc monasterio, quod est iuxta ostium Tini fluminis, abbatibus iure praees.	5. 6 (289. 9)
in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Raculfe nuncupatur;	5. 8 (295. 20)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5. 12 (304. 20)
Et quia locus ipse super ripam fluminis erat situs,	5. 12 (310. 12)
ascendente aqua fluminis usque ad lumbos,	5. 12 (310. 16)
provinciae ceteraque australes ad confinium usque Humbrae fluminis cum suis quaeque regibus	5. 23 (350. 25)
Aedilbaldo subiectae sunt.	3. 14 (156. 9)
FLVO. fluenta. in quo ille, . . . uel annuum fluenta transire, . . . posset.	5. 10 (301. 16)
fluenti. qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat.	4. 26 (287. 11)
fluere. Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fluere ac retro sublapsa referri.'	5. 7 (293. 14)
fluit. Ex quo uiuificus fulgor ubique fluit.	4. 29 (274. 14)
FLVViVS. fluuii. de quo Deruentionis fluuii primordia erumpunt,	5. 10 (300. 30)
contigit, ut haec contra impetum fluuii decurrentis, . . . transferrentur.	1. 1 (10. 3)
fluuiis. fluuiis quoque multum piscosis ac fontibus praeclara copiosis,	1. 7 (21. 6)
fluuii. aquam, quam in fluuii non reliquerat,	2. 3 (85. 8)
provinciae Orientalium Saxonum, qui Tamense fluuii dirimuntur a Cantia,	2. 5 (89. 11)
provincia, quae Humbrae fluuii et contiguus ei terminis sequestrantur a borealibus,	2. 14 (115. 6)
atque instructum in fluuii Gleni, qui proximus erat, lauacro remissionis ablure.	2. 16 (115. 12)
sed et in provincia Deirorum, ubi saepius manere cum rege solebat, baptizabat in fluuii Sualua,	2. 14 (117. 24)
et multam populi turbam in fluuii Treanta,	3. 24 (180. 13)
Australium Merciorum, . . . discreti fluuii Treanta, ab Aquilonaribus Merciiis,	5. 12 (310. 23)
quo haberet locum standi siue immergendi in fluuii,	1. 1 (10. 16)
fluuios. et ex eis fluuios balnearum calidarum	1. 12 (26. 2)
fluuium. est enim iuxta fluuium nominis illius.	3. 24 (178. 17)
Et quia prope fluuium Vinuad pugnatum est,	4. 6 (218. 30)
sibi quidem in regione Sudergeona, iuxta fluuium Tamensem, in loco, qui uocatur Cerotaesci,	4. 21 (249. 5)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum iuxta fluuium Treanta,	4. 28 (272. 15)
congregata synodo . . . iuxta fluuium Alne, in loco, qui dicitur Adtuifyrdi,	5. 19 (329. 31)
ut, . . . mox synodo facta iuxta fluuium Nidd, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	1. 7 (21. 7)
fluuius. Qui uidelicet fluuius, . . . reuersus est ad naturam.	1. 25 (45. 7)
quam a continenti terra secerit fluuius Vantsum,	1. 27 (55. 25)
FLVXVS. fluxu. Si ergo in fluxu sanguinis posita	1. 27 (55. 23)
fluxum. mulier, quae fluxum patiebatur sanguinis,	1. 27 (56. 4)
fluxus. Feminae itaque et menstruus sui sanguinis fluxus egritudo est.	2. 4 (88. 28)
FOCAS, Phocas, Emperor of the East, 602-610.	1. 34 (72. 2)
Focate. qui impetrauit a Focate principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2. 1 (79. 2)
Focatis. porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo.	2. 1 (79. 2)
Rexit autem ecclesiam temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2. 4 (88. 18)
Secundo autem eiusdem Focatis anno transiens ex hac uita,	2. 13 (112. 9)
et ipse Mellitus inter eos adsedit annos viii imperii Focatis principis.	3. 14 (156. 27)
FOCVS. foco. accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	4. 21 (249. 16)
focum. Porro rex, . . . coepit consistens ad focum calefieri cum ministris;	1. 15 (30. 25)
FOEDVS. foedera. Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	1. 15 (32. 8)
foedere. iuncto cum his foedere,	1. 15 (32. 13)
Tum subito inito ad tempus foedere cum Pictis,	2. 11 (105. 19)
se cuncta insulae loca rupto foedere uastatos.	4. 29 (274. 12)
ut perinde inemerato societatis foedere iura teneas maritalis consortii.	1. 11 (24. 29)
Erat enim presbyter . . . iamdudum uiro Dei spiritalis amicitiae foedere copulatus;	1. 2 (11. 26)
foederibus. Ibi saepe a barbaris incertis foederibus inlusus,	
foedus. urbes aliae complures in foedus Romanorum uenerunt.	

Et post pusillum: 'Dedi te in foedus populi,	3.29 (197.14)
'Ego Dominus . . . adprehendi manum tuam, et seruavi, et dedi te in foedus populi,	3.29 (197.19)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5.23 (351.5)
FOENVVM , see FAENVVM .	
FOLIVM , folia, rasa folia codicum, qui de Hibernia fuerant,	1.1 (13.2)
FOMENTVM , fomentis, curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec ualebant.	4.32 (279.28)
FONS , fons, ante pedes eius fons perennis exortus est,	1.7 (21.3)
Fertur autem, quia in loco, quo occisi sunt, fons bullierit,	5.10 (301.15)
fonte, etsi fonte baptismatis non est ablutus,	1.7 (21.17)
Quibus ille respondebat: 'Si uultis abluī fonte illo salutari,	2.5 (91.15)
ut, . . . omnes pariter in fonte uitae Christo consecrarentur.	2.13 (111.14)
cum rex ipse cathecizatus, fonte baptismi cum sua gente ablueretur,	3.7 (139.22)
multique cotidie, . . . fidei sunt fonte abluti.	3.21 (170.26)
doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent, ac fonte salutari abluerent.	3.22 (172.23)
suscepitque eum ascendentem de fonte sancto Aediluald rex	3.22 (174.18)
et mox fonte lauacri salutaris ablutus, etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est.	3.23 (177.2)
a quo etiam egressus de fonte, loco filii susceptus est;	4.13 (230.16)
episcopos, . . . primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluibat;	4.13 (230.21)
et ipse instructos eos, . . . ac fonte Saluatoris ablutos, de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.16 (238.4)
quia salutari fonte in remissionem peccatorum esset ablutus;	5.6 (291.12)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur,	5.7 (292.17)
Cuius fonte meras sumeret almus aquas,	5.7 (293.12)
ut ipse pater fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli	5.7 (293.19)
a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluī;	5.19 (326.15)
fontem. At illi: 'Nolumus,' inquit, 'fontem illum intrare,	2.5 (91.20)
Vt idem in uita anchoretica et fontem de arente terra orando produxerit,	4.28 (271.3)
dones etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire,	5.24 (360.5)
fontes. Habet fontes salinarum,	1.1 (10.15)
habet et fontes calidos,	1.1 (10.16)
ut plerisque in locis, ubi fontes lucidos . . . conspexit, . . . aereos caucos suspendi iuberet.	2.16 (118.9)
fontibus, ac fontibus praeclara copiosis,	1.1 (10.4)
FONTANA , fontanae, cui nulla omnino spes uenae fontanae uideretur inesse.	4.28 (271.25)
FORAMEN , foramen. Est autem locus . . . in modum domunculi facta coopertus, habente foramen in	
pariete,	4.3 (212.17)
foramina, et cum magno utique miraculo ipsa eius foramina ingrediens, . . . perederet,	3.17 (160.32)
FORAS , et unde foras in honorem tollitur,	1.31 (66.21)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.2)
et euocatum foras, quod erga eum agere rex promississet, edocuit,	2.12 (108.3)
fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesset ualentes.	3.10 (147.18)
certe dispectui habita foras proicerentur, et pedibus conculcata in terram uerterentur.	3.22 (171.30)
adueniens quidam clamauit me foras,	5.3 (286.9)
dolor tamen omnis . . . uelut ipso episcopo foras eum exportante, funditus ablatus est,	5.3 (286.20)
ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferi.	5.4 (287.5)
FORCEPS , forcipibus, forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, mimitabantur me compre-	
hendere,	5.12 (306.26)
dispersi sunt et aufugerunt omnes, qui me forcipibus rapere quaeiebant spiritus infesti.	5.12 (307.2)
FORDHERI (d. 626), a <i>Northumbrian thegn, killed by Eamer in his attack upon King Edwin.</i>	
Fordheri, alium de militibus, cui nomen erat Fordheri, sica nefanda peremit.	2.9 (99.17)
FORE , see SVM .	
FORINSECVS , et haec eadem destina in munimentum est parietis, . . . forinsecus adposita.	3.17 (160.28)
FORINSECVS , a, um. forinsecae. 'Ne me aestimes tuae mestitiae et insomniorum, et forinsecae et soli-	
tariae sessionis causam nescire;	2.12 (108.30)
FORIS . Abeunte igitur amico, remansit Aeduini solus foris,	2.12 (108.16)
quid ad eum pertineret, utrum ipse intus an foris noctem transigeret.	2.12 (108.28)
furientibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium.	2.13 (112.10)
ut ipsa nocte reliquiae adlatas foris permanerent,	3.11 (148.17)
Qui primo quidem foris sepultus est;	3.23 (176.14)
ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur.	4.3 (208.16)
Qui cum die quadam tale aliquid foris ageret,	4.3 (208.17)
et sonitum manu faciens, ut sapius consequeretur, siqui foris esset, ad se intrare praecepit	4.3 (209.3)
multisque domique forisque laetatus nimium per tempora longa pericli,	5.19 (330.24)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5.21 (342.16)
FORIS , fores, quod ciuitates, farus [fores], pontes, . . . testantur;	uar. 1.11 (25.11)
fores, me adueniente ad fores regni caelorum,	3.25 (189.2)
FORMA , forma. Institutio uel forma castitatis hostibus nuntiatur.	1.20 (38.24)
Quarum uidelicet litterarum ista est forma:	1.23 (43.4)
cuius haec forma est:	1.28 (62.9)
cuius auctoritatis ista est forma:	2.8 (95.15)
exhortatorias ad fidem litteras . . . accepit, quarum ista est forma:	2.10 (100.20)
forma, capillorum quoque forma egregia.	2.1 (80.2)
neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.	5.21 (342.7)
formam, et bene uiuendi formam percipiant,	1.29 (64.17)
formam quoque coronae, quam ipse in passione eorump portauit in capite,	5.21 (343.15)
suae etiam ad formam sensus et interpretationis eorum superadicere curauit:	5.24 (357.23)
FORMIDO , formidamus, cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.27)
formidantes, ne forte nos . . . minusque Dei iudicium formidantes, repentina eius ira corripiat,	4.25 (266.9)
formidas, scio . . . quae uentura tibi in proximo mala formidas.	2.12 (108.33)
FORMIDO , formidine, hos pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,	2.1 (78.15)
FORMO , formarentur, uel in uasa quaelibet humani usus formarentur,	3.22 (171.29)
FORMOSVS , a, um. formosus, murum hactenus famosum [formosum] atque conspicuum,	uar. 1.12 (27.21)
FORNAX , fornacis, ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitas	
odoris,	5.12 (307.18)
FORNICATIO , fornicatione, sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes audiam apostolos	
testatur,	2.5 (90.28)
Non enim de adulterio uel fornicatione, . . . natus fuerat,	1.27 (57.33)
fornicationis, nullus coniugem propriam, nisi, . . . fornicationis causa, relinquat.	4.5 (217.3)
FORTASSE , cum fortasse aut festus dies exigit,	1.27 (60.13)
siquas fortasse fraternitatis uestrae sacerdotum uel aliorum culpas intulerit,	1.28 (62.20)
cogitare coepi, quod hic fortasse esset infernus,	5.12 (305.14)
cogitare coepi, quod hoc fortasse esset regnum caelorum,	5.12 (307.25)

- FORTE.** 1.16 (33.12); 1.27 (53.4); 2.9 (98.27); 3.2 (130.13); 3.5 (136.1); 3.5 (136.13); 3.13 (153.14); 3.13 (153.22); 3.14 (156.16); 3.25 (182.22); 3.25 (189.1); 3.26 (190.32); 3.26 (191.15); 4.1 (202.21); 4.3 (207.25); 4.3 (210.18); 4.14 (234.1); 4.16 (237.8); 4.22 (250.20); 4.22 (250.28); 4.25 (265.26); 4.25 (266.8); 4.28 (272.4); 4.30 (276.25); 5.1 (282.1); 5.9 (296.21); 5.9 (297.22); 5.10 (299.18); 5.11 (302.10); 5.12 (306.31); 5.21 (336.14).
- FORTHERI** (*fl.* 739). *Bishop of Sherborne after Aldhelm.*
- Fortheri.** Quo defuncto, pontificatum pro eo suscepit Fortheri, qui usque hodie superest; 5.18 (321.12)
- provinciae Occidentalem Saxonum Daneli et Fortheri episcopi; 5.23 (350.14)
- FORTIOR, ius. fortior.** At si procella fortior aut nimbus perurgeret, 4.3 (210.24)
- fortiora, si ea, quae nunc nobis noua praedicantur, meliora esse et fortiora, . . . perspexeris, 2.13 (111.32)
- fortiorem, armatorum ferens namum fortiorem, 1.15 (31.8)
- fortiores, eis possent esse fortiores, 1.12 (27.15)
- fortioribus, Aduenierant autem de tribus Germaniae populis fortioribus, 1.15 (31.14)
- FORTIS, e.** Forti, uenit contra eum cum immenso ac forti exercitu; 1.34 (71.23)
- fortia, quo mox condito dant fortia segni populo monita, 1.12 (27.25)
- fortium, quod firma fortium manus multum laborando nequiebat, 2.7 (94.26)
- FORTISSIME.** fortissime quidem rempuplicam, sed laboriosissime rexit, 1.5 (16.17)
- quibus sibi per vii annos fortissime iudicatis ac retentis, 1.6 (17.21)
- FORTISSIMVS, a, um. fortissimis.** supra quam sudes de lignis fortissimis praefiguntur, 1.5 (17.1)
- fortissimo. Venit autem illic duce Basso milite regis Aedui fortissimo, 2.20 (125.32)
- fortissimos, dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori, 4.2 (205.5)
- fortissimus. Decollatus itaque martyr fortissimus 1.7 (21.10)
- Nordanhymborum praefuit rex fortissimus et gloriae cupidissimus Aedilfrid, 1.34 (71.10)
- rex Anglorum fortissimus Aedilfrid . . . maximam gentis perfidae stragem dedit, 2.2 (84.1)
- FORTITER.** ita in his fortiter insequenda, 1.27 (52.1)
- Et quia uir Dei igne diuinae caritatis fortiter ardebat, 2.7 (94.32)
- finis suos fortiter simul et libertatem receperunt; 3.24 (180.23)
- fortiter quidem, ut sibi uidebatur, locutus, 5.13 (311.23)
- FORTVNATVS, VENANTIVS** (b. 530). *Bishop of Poitiers, and Latin poet.*
- Fortunatus, de quo presbyter Fortunatus in Laude uirginum, . . . ait: 1.7 (18.8)
- FORVM, forum.** multa uenalia in forum fuissent conlata, 2.1 (79.30)
- FOSSA, fossa.** ita ut in ante sit fossa, de qua leuati sunt cespites, 1.5 (16.27)
- propter quod frequenti ablatione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima, 5.18 (320.22)
- fossam. Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit, 1.5 (17.1)
- ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilil altam reddiderit, 3.9 (145.22)
- FOVEA, fouea.** facta citato opere cruce, ac fouea praeparata, 3.2 (129.1)
- foueae, ac foueae inposuerit, atque utraque manu erectam tenuerit, 3.2 (129.3)
- foueam, iussit fratres in eiusdem habitaculi pauimento foueam facere; 4.28 (271.24)
- FRACTURA, fracturae.** ac grauissima fracturae ipsius coepit molestia fatigari; 3.2 (130.14)
- FRAGILITAS, fragilitate.** quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare curauit, 4.29 (275.3)
- fragilitatem, et quanta consideratione propriam cotidie debeant fragilitatem pensare, 2.1 (76.19)
- fragilitate, quicquid ignorantia uel fragilitate [fragilitate] deliqui, 4.29 (275.3)
- FRAGOR, fragore.** Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accidere; 5.1 (282.8)
- FRANCI, the Franks.**
- Franci, litora, quae tunc Franci et Saxones infestabant, 1.6 (17.14)
- Francis, protritris Francis, transito Hreno, 1.11 (24.23)
- Francorum. Acceperunt autem, . . . de gente Francorum interpretes; 1.25 (45.12)
- uxorem habebat Christianam de gente Francorum regis, 1.25 (45.22)
- in monasterio, quod in regione Francorum constructum est 3.8 (142.14)
- multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adire solebant; 3.8 (142.18)
- a rege Francorum Hlodouico uel patricio Ercunualdo honorifice susceptus, 3.19 (168.11)
- esse scilicet episcopum, quem petierant a Romano antistite in regno Francorum, 4.1 (203.25)
- diuerntes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt; 5.10 (299.7)
- Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperit, 5.10 (301.11)
- FRANGO, fracta.** Fracta est autem Roma a Gothis 1.11 (25.5)
- Anno ccccvi, Roma a Gothis fracta, 5.24 (352.22)
- fracta, horis momentisque omnibus fracta stomachi uirtute lassescibat, 2.1 (77.7)
- fractus, et casu dux ipse uel pontifex fractus corpore, 1.17 (34.18)
- Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti, 2.12 (107.30)
- FRATER, frater.** ut siue frater et soror, . . . miscantur, 1.27 (50.30)
- Reuerentissimus frater noster Augustinus episcopus 1.32 (68.29)
- In qua etiam pugna Theodbold frater Aedilfridi . . . peremptus est, 1.34 (71.27)
- septimus Osuii frater eius, . . . Pictorum quoque atque Scottorum gentes, . . . perdomuit, 2.5 (89.28)
- donec accepit regnum frater eiusdem Eorpuadi Sigberet, 2.15 (116.20)
- frater inde adueniens adiecit, 3.12 (151.13)
- suscepit regni terrestri sedem pro eo frater eius Osuii, 3.14 (154.7)
- regno Orientalium Anglorum, . . . Sigberet frater eius praefuit, 3.18 (162.15)
- Superest adhuc frater quidam senior monasterii nostri, 3.19 (167.14)
- Adda autem erat frater Vttan presbyteri industrius, 3.21 (170.20)
- suscepitque eum . . . Aediluald rex . . . Orientalium Anglorum, frater Anna regis eorundem, 3.22 (174.19)
- Cynbilleum, qui etiam frater germanus erat ipsius, 3.23 (176.4)
- in quibus Aedilheri, frater Anna regis Orientalium Anglorum, . . . interemptus est, 3.24 (178.14)
- quorum prior frater fuit Edilui, uiri aequae Deo dilecti, 3.27 (192.21)
- Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Ceddii, . . . abbas 3.28 (195.1)
- sicut mihi frater quidam de his, qui me in scripturis erudiebant, 4.3 (210.15)
- et consacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglorum episcopus; 4.5 (215.6)
- quibus etiam frater et consacerdos noster Vilfrid, . . . per proprios legatarios adfuit, 4.5 (215.8)
- occisus est Aelfuini frater regis Egfridi, 4.21 (249.5)
- Quod in monasterio eius fuerit frater, cui donum canendi sit diuinitus concessum, 4.24 (258.25)
- In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis, 4.24 (258.27)
- Successit autem Egfrido in regnum Aldfrid, . . . qui frater eius et filius Osuii regis esse dicebatur; 4.26 (268.3)
- Erat in eodem monasterio frater quidam, nomine Padudegn, 4.31 (278.2)
- Cumque tempore non pauco frater praefatus tali incommodo laboraret, 4.32 (279.30)
- At post dies paucos rursus uenit ad eum praefatus frater, 5.9 (297.27)
- frater. Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater, 1.24 (44.19)
- Perpende autem, frater carissime 1.27 (55.30)
- Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater, 1.28 (62.27)
- Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater, 1.29 (64.20)
- Scio, frater carissime, quia . . . Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit; 1.31 (66.14)

Restat itaque, frater carissime,	1.31 (87.7)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.8 (97.3)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.18 (122.2)
'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis auditoribus fuisti,	3.5 (137.14)
"Vides, frater, quot milia sunt in Iudaeis, qui crederunt;	3.25 (185.15)
'O frater Eggerberct, o quid fecisti?	3.27 (193.20)
'Memento, frater Heriberct, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris;	4.29 (274.21)
'Surge, inquit, 'frater mi, et noli plorare,	4.29 (275.6)
'Mirum, frater Drythelme, . . . quod tantam frigoris asperitatem ulla ratione tolerare praeuales,	5.12 (310.24)
'Obscuro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5.21 (344.12)
"Scias pro certo, frater mi dilecte, quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam,	5.21 (344.20)
fratre. Marcus Antoninus Verus . . . regnum cum Aurelio Commodo fratre suscepit;	1.4 (16.5)
antea cum patruo Valente et cum Valentiniano fratre regnaret.	1.9 (23.6)
Arcadius . . . cum fratre Honorio, XLIII ab Augusto regnum suscipiens,	1.10 (23.25)
Huius consortium cum primo ipse missis procis a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	2.9 (97.25)
qui, uiuente adhuc fratre, cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est,	2.15 (116.22)
contigit die quadam, ut in praefata mansione forte ipse cum uno tantum fratre, . . . commoraretur,	4.3 (207.26)
Egberct mense Iulio obierat, succedente in regnum fratre Hlothere,	4.5 (217.23)
condignam se in omnibus episcopo fratre, . . . praebuit;	4.6 (219.6)
Sighardo, qui post illum cum fratre Suedredo regnauit,	4.11 (227.11)
nullius anima hominis pro interfecto regis fratre,	4.21 (249.15)
fratrem. fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit.	1.9 (23.16)
si communem fratrem Augustinum episcopum ad uos uenire contigerit,	1.28 (62.14)
ad reuerentissimum uirum fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit,	1.30 (65.4)
inpuignatus uidelicet et ab ea, quae fratrem eius occiderat,	3.14 (154.9)
Habuit alterum fratrem uocabulo Vltanum,	3.19 (168.3)
Habuerat autem idem rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi,	3.23 (175.7)
cum . . . intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum, qui fratrem eius occiderat,	3.24 (177.15)
Habebat enim germanum fratrem, cui nomen erat Tunna,	4.22 (250.16)
'Sed habeo fratrem,' inquit, 'presbyterum in mea prouincia.	4.22 (250.31)
Qui post haec patriam reuersus, atque ad suum fratrem perueniens, replicaui ex ordine cuncta,	4.22 (251.30)
cum post Eggerbertum fratrem suum, qui VIII annis regnauerat, ipse XII annis regnasset,	4.26 (268.8)
nuper mihi per ipsum, in quo factum est, fratrem innotuit.	4.32 (279.21)
Aldfridi regis, qui post fratrem suum Egfridum genti Nordanhymbrorum x et VIII annis praefuit.	5.1 (282.27)
Novi autem ipse fratrem, quem utinam non nossem,	5.14 (313.28)
successorem fore Ceolulfum decreuisset, fratrem illius, qui ante se regnauerat, Coenredi regis,	5.23 (349.22)
fratres. duo fratres Hengist et Horsa;	1.15 (31.30)
Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (50.21)
consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae,	3.2 (129.30)
Vnde mane facto fratres monasterii illius, . . . diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11 (148.23)
Erant autem duo germani fratres, qui hoc facinus patrarunt;	3.22 (173.18)
III . . . germani fratres, Cedd, et Cynibill, et Caelin, et Ceadda, . . . sacerdotes Domini fuisse praecleari,	3.23 (176.21)
Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in prouincia Nordanhymbrorum audirent fratres,	3.23 (176.26)
Adfuerunt et fratres ac consacerdotes nostri,	4.5 (215.10)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.19)
quia omnes fratres et cognati mei in illa sunt pugna interemti;	4.22 (251.12)
uenerunt primo diluculo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.23 (257.31)
interrogauit, quam propesset hora, qua fratres ad dicendas Dominolaudes nocturnas excitari deberent.	4.24 (262.7)
Quod ubi uidere fratres, nimio mox timore percussi, festinarunt referre antistiti,	4.30 (276.24)
fecerunt fratres, ut iusserat;	4.30 (277.15)
Nam quando fratres sui corpus ipsius post multos sepulturae annos incorruptum reppererunt,	4.32 (280.4)
Quo tempore fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus,	5.11 (302.5)
Audientes haec fratres coeperunt diligenter exhortari,	5.14 (314.20)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5.22 (348.4)
fratres. Denique cum episcopo in praefata mansione pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus,	4.3 (208.15)
'Vade cito ad ecclesiam, et hos VII fratres huc uenire facito;	4.3 (209.5)
qui fratres nostros visitare solebat,	4.3 (209.14)
habens monasterium permodicum . . . et in eo fratres v ius vi,	4.13 (231.4)
Non solum autem idem Iohannes ipsius monasterii fratres docebat,	4.18 (241.27)
iussit fratres in eiusdem habitaculi pauimento foueam facere;	4.28 (271.23)
Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne, multum deprecatus fratres,	4.29 (275.23)
Percussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	5.14 (314.13)
fratres. Et nos equidem, fratres carissimi, haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2.18 (121.15)
'Rogo, inquam, 'dilectissimi fratres, propter timorem et amorem Redemptoris nostri,	4.5 (215.15)
fratri. Reuerentissimo et sanctissimo fratri Etherio	1.24 (44.1)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Vergilio coepiscopo	1.28 (62.10)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Augustino coepiscopo	1.29 (63.16)
Haec igitur dilectionem tuam praedicto fratri necesse est dicere,	1.30 (66.2)
Dilectissimo fratri Iusto Bonifatius.	2.8 (95.16)
Dilectissimo fratri Honorio Honorius.	2.18 (120.24)
reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano, et presbyteris Gobbano et Dicullo,	3.19 (167.33)
Dedit autem episcopus regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3.23 (176.19)
Audiens autem uerba uisionis Egberct, praecipit fratri, qui retulerat, ne cuiquam haec alteri referret.	5.9 (297.21)
Qui haec audiens denuo praecipit fratri, ne haec cui patefaceret.	5.9 (298.2)
Vulferi rex Merciorum, . . . defunctus, Aedilredo fratri reliquit imperium.	5.24 (354.27)
fratribus. Quantum sit affectus uenientibus sponte fratribus inpendendus,	1.28 (62.12)
Dominis carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.25)
ut cunctis, qui adstant, fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta,	3.8 (144.3)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.23 (177.8)
Porro fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, . . . remanere maluerunt, praepositus est	3.26 (190.4)
dicite fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendat,	4.3 (209.17)
ut ibi quoque fratribus custodiam discipline regularis et auctoritate propositi intimaret	4.27 (270.18)
quod aditurus insulam protestatus est fratribus, dicens:	4.28 (271.11)
si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.28 (273.23)
pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit;	4.31 (279.10)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, . . . abbas iure praefuit.	5.1 (281.13)
Quod cum fratribus referret, laudauerunt eius propositum,	5.19 (323.15)
atribus. a fratribus monasterii, quod ab ipsis conditum Lestingaeu cognominatur,	Praef. (7.14)
a fratribus ecclesiae Lindisfarnensis scripta repperi,	Praef. (7.32)

si pacem cum fratribus accipere nollent,	2.2 (83.28)
Quidam de fratribus eiusdem Hagustaldensis ecclesiae, . . . brachium contriuit,	3.2 (130.11)
cum . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctae crucis ascendere disposuisse,	3.2 (130.18)
sedentibus iam ad mensam fratribus, obtulit ei aliquid de ueteri musco,	3.2 (130.23)
multi de fratribus eiusdem monasterii, qui aliis erant in aedibus, . . . psallentium audissee referebant,	3.8 (143.21)
fratibus alia magis curantibus, intermissum est hoc aedificium annis vii,	3.8 (144.14)
ingressus ad eum quidam de fratribus;	3.12 (151.2)
et paucis cum fratribus per Brettones in prouinciam Anglorum deuenit,	3.19 (167.28)
Qui libenter a suis fratribus et comilitonibus suscepti,	3.23 (176.30)
in qua secretius cum paucis, id est vii siue viii, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	4.3 (207.13)
Et relictis in ecclesia sua fratribus aliquot, primo uenit ad insulam Hii,	4.4 (213.8)
ut quidam de fratribus senior, . . . referret	4.7 (220.16)
regulari uita instituit, maxime ex his, quos secum adduxerat, fratribus;	4.13 (232.16)
et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat,	4.14 (233.4)
uisum est fratribus triduanum ieiunium agere,	4.14 (233.15)
et cunctis conuenientibus ad ecclesiam fratribus,	4.14 (235.8)
uocatisque fratribus, parari prandium, missas fieri, . . . praecepit;	4.14 (235.25)
rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret,	4.18 (242.24)
iussitque quosdam e fratribus quaerere lapidem,	4.19 (244.31)
eum die quadam de monasterio illo longius egressum, comitante secum uno de fratribus, peracto itinere	4.25 (264.15)
redire.	4.28 (272.3)
Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4.28 (272.24)
Conueniunt et de ipsa insula Lindisfarnensi in hoc ipsum multi de fratribus,	4.31 (278.5)
testimonium habens ab uniuersis fratribus, cunctisque superuenientibus hospitibus,	5.1 (281.2)
Vt Oidiluald . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit,	5.1 (281.10)
quod mihi unum e fratribus, propter quos et in quibus patratum est, ipse narrauit,	5.1 (281.15)
'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Earne,	
Miserat autem episcopus mulieri, . . . de aqua benedicta, . . . per unum de his, qui mecum uenerant,	5.4 (287.21)
fratribus;	5.9 (296.30)
uenit die quadam mane primo ad eum unus de fratribus,	5.9 (298.4)
nihilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere.	5.14 (313.32)
Corripiebatur quidem sedulo a fratribus ac maioribus loci,	5.14 (314.8)
quam ad . . . audiendumque cum fratribus uerbum uitae concurrere consuerat.	5.19 (329.2)
gratias egit Deo cum omnibus, qui aderant, fratribus.	5.22 (347.30)
quod cum fratribus, quos ad unitatis gratiam conuerterat, inchoauit,	1.13 (29.3)
fratris. Baelda Attillae fratris sui sit interemtus insidiis,	1.27 (51.10)
quia per coniunctionem priorem caro fratris fuerit facta,	3.11 (128.17)
post occisionem fratris Eanfridi,	3.11 (148.4)
Osthyrae, quae erat filia fratris eius, id est Osuii,	3.14 (154.1)
inpuignatus uidelicet . . . a fratre, id est fratris sui, . . . filio Oidilualdo.	3.28 (195.23)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Ceddii suos instituit curauit auditores.	4.3 (211.15)
Conuenit autem reuelationi et relationi praefati fratris . . . sermo reuerentissimi patris Ecgberti,	4.3 (211.31)
uidit animam Ceddii fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo,	4.13 (230.26)
Erat autem filia Eanfridi fratris Enheri,	5.19 (324.10)
ac filiam fratris sui uirginem illi coniugem daret,	1.27 (50.31)
fratrum. seu duorum fratrum germanorum, . . . filius et filia misceantur.	1.27 (57.22)
dignum se congregationi fratrum aestimare non debet,	2.1 (75.5)
quosdam fratrum ex monasterio suo, . . . coepit obseruantiae regularis habere;	3.17 (160.11)
atque in cymiterio fratrum sepultum est.	3.26 (191.1)
simplici tantum et cotidiano fratribus cibo contenti, nil ultra quaerebant.	4.7 (220.1)
egressae de oratorio famulae Christi, ad sepulchra fratrum, qui eas ex hac luce praecesserant,	4.19 (245.25)
omnis congregatio, hinc fratribus, inde sororum, psallens circumstaret;	4.24 (260.22)
suscepitque in monasterium cum iuuantibus suis fratrum cohorti adsociauit,	
Cum . . . mansionem angustam . . . inuante fratrum manu, id est oratorium et habitaculum commune,	4.28 (271.22)
construxisset,	4.30 (276.11)
inmisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius,	5.11 (303.16)
alios quoque illis in regionibus ipse constituit antistites ex eorum numero fratrum,	5.19 (328.30)
uidit circa se choros psallentium simul et flentium fratrum;	5.19 (329.13)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5.19 (330.4)
et ministerio fratrum perlatum in primum suum monasterium,	1.27 (48.28)
FRATERNITAS. fraternitas. quia tua fraternitas monasterii regulis erudita,	1.27 (49.22)
Novit fraternitas tua Romanae ecclesiae consuetudinem,	1.27 (50.1)
Hoc tua fraternitas ex persona furis pensare potest,	1.27 (53.1)
ut fraternitas tua ad Galliarum prouinciam transeat,	1.29 (64.12)
Tua uero fraternitas non solum eos episcopos, . . . habeat	2.8 (95.18)
Quam deuote quamque etiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas,	2.8 (96.11)
eius animus ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitas uestra perduxerit.	2.8 (96.22)
Studeat ergo tua fraternitas hoc,	4.27 (270.31)
'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	1.27 (52.11)
fraternitatem. Sed fraternitatem tuam ita uolumus episcopos ordinare,	1.27 (54.3)
Hoc non ambigo fraternitatem tuam esse requisitam,	1.24 (44.5)
fraternitati. fraternitati uestrae nostra mittere scripta curauimus;	1.27 (53.22)
Brittanniarum uero omnes episcopos tuae fraternitati committimus,	1.28 (62.20)
siquas fortasse fraternitati uestrae sacerdotum uel aliorum culpas intulerit,	2.8 (96.22)
Pallium praeterea per latorem praesentium fraternitati tuae, . . . direximus,	1.27 (53.5)
fraternitatis. tuae fraternitatis zelo accendendus est.	1.29 (64.3)
quem tamen tuae fraternitatis uolumus dispositioni subiacere;	1.28 (62.18)
FRATERNVS, a, um. fraterna. qualiter fraterna caritas colenda sit,	2.2 (81.15)
fraterna. coepitque eis fraterna admonitione suadere,	4.22 (252.2)
fraternam. alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse	4.22 (172.11)
donata intellexit.	2.18 (120.28)
fratreno. Haec . . . cum rex Osuii regi Sigberto amicali et quasi fraterno consilio saepe inculcaret,	2.1 (75.18)
fraternos. quoties per fraternos affatus unanimum dilectionem quadam contemplatione alternis aspectibus	3.14 (154.11)
repraesentat.	1.6 (17.22)
fraternus. quod sibi fraternus amor multis utile futurum imponebat.	5.13 (311.25)
FRATRVS. fratrius. inpuignatus uidelicet . . . a fratre, id est fratris sui, . . . filio Oidilualdo.	3.19 (165.28)
FRAVS. fraude. tandem fraude Allecti socii sui interfectus est.	3.19 (165.7)
sed miserabiliter, ut post patuit, daemonica fraude seductus.	
fraudem. cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	
fraudis. (id est, quanta fraudis solertia daemones et actus eius, . . . replicaerint;	

fraudum. Scotti, . . . nil contra gentem Anglorum insidiarum moliantur aut fraudum.	5.23 (351.10)
FRENDO. frendere. quae nil aliud nouerat quam barbarum frendere,	2.1 (78.10)
subito a diabolo arreptus, clamare, dentibus frendere, . . . coepit.	3.11 (149.23)
FRENETICVS. freneticus. Denique nuper freneticus quidam, dum per cuncta errando discurreret,	4.3 (212.10)
FRENVM. frenis. artioribus se necesse habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.15)
FREQVENS. frequens. quaestio facta est frequens et magna de observatione paschae,	3.25 (181.14)
frequenti. Quod cum frequenti uoce repeteret,	4.8 (221.11)
propter quod frequenti ablatione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima.	5.18 (320.22)
Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiavit errori,	5.21 (332.17)
frequentium, et frequentium operatio uirtutum celebrari non desinit.	1.7 (21.31)
cuius excellentia fidei . . . etiam post mortem, uirtutum frequentium operatione clariuerit:	3.13 (153.20)
FREQVENTATIO. frequentatione. diuinae fidei calor eius intelligentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2.11 (106.3)
FREQVENTER. in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, de qua frequenter iam diximus.	2.6 (92.16)
Prædicatoris igitur uestri domini mei apostolicæ memoriae Gregorii frequenter lectione occupati,	2.17 (119.20)
cum frequenter ad eum in provinciam Nordanhymbrorum ueniret,	3.22 (171.24)
Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis,	5.13 (311.13)
FREQVENTIA. frequentia. Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humanae habitationi minus accommodus;	4.28 (271.16)
Cum ergo causa exigente synodus eadem coram nobilibus et frequentia populi, . . . legeretur,	5.19 (327.27)
FREQVENTIVS. in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum aduenire, . . . deberet.	3.23 (175.2)
FREQVENTO. frequentare. multi per dies locum frequentare illum, . . . coeperunt.	3.10 (147.26)
FRESIA, <i>Frisia, Frisland.</i>	
Fresia. Vt Vilbrord in Fresia prædicans multos ad Christum conuerterit;	5.10 (298.27)
fratres, qui erant in Fresia uerbi ministerio mancipati,	5.11 (302.5)
Postquam uero per annos aliquot in Fresia, qui aduenierant, docuerunt,	5.11 (302.29)
Fresiam. Fresiam perueniens, duobus annis continuè genti illi . . . uerbum salutis prædicabat,	5.9 (298.19)
et quia nuper citiorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	5.10 (299.8)
Vt uiri uenerabiles Sudiberct in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.18)
Primis sane temporibus aduentus eorum in Fresiam,	5.11 (301.19)
ubi nauem conscendit, flante Fauonio pulsus est Fresiam,	5.19 (326.12)
FRESONES, <i>Frisians, natives of Frisland.</i>	
Fresones. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni, Antiqui Saxones, Boructuari;	5.9 (296.16)
Fresonum. apud sanctissimum Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur,	3.13 (152.12)
misit Pippin . . . Vilbrordum Romam, . . . postulans, ut eidem Fresonum genti archiepiscopus ordinaretur.	5.11 (302.33)
FRESVS, <i>a Frisian.</i>	
Freso. uendidit eum Lundoniam Freso cuidam;	4.22 (251.15)
FRETVM. freta. Fecerunt autem eum inter duo freta uel sinus, . . . maris,	1.12 (26.18)
Per uarias gentes, per freta, perque uias, Urbem Romuleam uidit,	5.7 (293.24)
freti, posito quidem in regione Anglorum, sed in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque dis-	
terminat;	4.26 (267.21)
freto. non magno ab ea freta discreta, sed donatione Pictorum,	3.3 (132.32)
FRIGIDIOR. ius. frigidora. 'Frigidora ego uidi.'	5.12 (310.28)
FRIGIDITAS. frigiditate. Frigiditate cordis ipsius Sancti Spiritus adnuntiatione succedente;	2.11 (105.34)
FRIGIDVS, a, um. frigida. in Hibernia insula solitarius ultimam uitæ ætatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.25)
frigida. totius creaturæ suæ dilatandi subdi etiam in extremitate terræ positarum gentium corda frigida,	2.10 (101.23)
frigidi. cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	3.2 (130.29)
FRIGVS. frigora. Euriem dapibus superauit, frigora ueste,	2.1 (79.15)
frigore. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perflante atque uerrente non minus intolerabile præfererat.	5.12 (305.2)
frigoribus. 'Vallis illa, quam aspexisti flammis feruentibus et frigoribus horrenda rigidis,	5.12 (305.11)
frigoris. prosiliebant miserae in medium rigoris [frigoris] infestis;	5.12 (305.8)
quod tantam rigoris asperitatem ulla ratione tolerare præualeat.	5.12 (310.25)
frigus. Et quid est aliud . . . contra frigus uestem,	1.27 (56.1)
FRIGYD (<i>fl. 680</i>), <i>Priores of Hackness.</i>	
Frigydy. eueurit ad uirginem, quæ tunc monasterio abbatissæ uice præfuit, cui nomen erat Frigydy,	4.23 (257.22)
FRIVOLVS, a, um. friuoli. Vnde nil unquam friuoli et superuacui poematis facere potuit,	1.24 (259.9)
FRONS. frondibus. et ecclesia . . . frondibus contexta componitur,	1.20 (38.20)
FRONS. fronte. signum sanctæ crucis eius in fronte portare consuevit	5.21 (343.8)
frontis. Quæ in frontis quidem superficie coronæ uidetur speciem præferre;	5.21 (343.27)
FRONTISPICIUM. frontispicii. tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gestat!	2.1 (80.10)
frontispicio. ut se etiam inrisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam frontispicio doceant;	5.21 (343.21)
FRVCTIFICO. fructificandi. Quod dum sibi adlatum . . . ultra omnem spem fructificandi eodem in agro sereret,	4.28 (272.7)
fructificantem. ut uestram dilectionem in prædicatione euangelii elaborantem et fructificantem,	2.18 (121.3)
fructificaret. sed ipse prædicationem ut fructificaret,	2.1 (81.2)
FRVCTVS. fructibus. Erat enim religiosis actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	4.11 (225.19)
fructibus. et confessa dignis, ut imperabat, poenitentiae fructibus abstergerent.	4.27 (270.4)
fructu. quam inter rebelles fidei barbaros sine fructu residerent.	2.5 (92.1)
suggero, rex, ut templa et altaria, quæ sine fructu utilitatis sacrauiimus, . . . contradamus.	2.13 (112.33)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.18)
paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersedit,	5.13 (313.2)
paenitentiam, . . . in æternum sine fructu poenis subditus facit.	5.13 (313.2)
fructum. apud omnes fructum pie intercessionis inueniam.	Præf. (8.17)
et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat;	1.23 (43.18)
Nec enim omnipotens Deus . . . uestri fructum laboris deseruit,	2.8 (95.21)
dum creditorum uobis talentorum fidelissimæ negotiationis officiis uberem fructum impendens ei, . . . præparauit.	2.8 (95.30)
ut fructum huius creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resurgares.	2.11 (103.7)
quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritalis cultor inuenit.	2.15 (116.30)
et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum.	2.17 (119.6)
neque aliquem tanti laboris fructum apud barbaros inuenit auditores.	5.9 (298.21)
fructus. id est fructus bonorum operum ibi nascerentur,	3.23 (175.18)

FRVGIFER, era, erum. frugifer. rediit uiridantibus aruis annus laetus et frugifer.	4.13 (231.21)
FRVMENTVM. frumenta. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum palcis expolia.	1.27 (53.17)
frumenti, exceptis uitibus et oliuis, raras ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis	5.17 (318.28)
frumento. Sed et ferraenta sibi ruralia cum frumento adferri rogauit.	4.28 (271.30)
FRVOR. fruerentur. ut et regio absolute, et illi emendatione fruerentur.	1.21 (41.6)
FRVSTRA. pater eius Reduall idamduum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est, sed frustra.	2.15 (116.3)
Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus.	5.1 (281.23)
FRVX. fruge. Aut hunc fruge sua aequorei pauere Britanni,	1.10 (24.14)
fruges. tempore aestatis, quo fruges erant colligendae,	4.4 (213.18)
frugibus. Opima frugibus atque arboribus insula,	1.1 (9.17)
frugis. Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops,	4.28 (271.15)
ut illius frugis ibi potius seges oriretur.	4.28 (272.5)
frugum. nec mora, frugum copia, . . . secutum sit.	1.14 (29.13)
tantis frugum copiis insula, . . . affluere coepit.	1.14 (29.28)
quarum prior, . . . et situ amplior, et frugum proeuentu atque ubertate felicio,	2.9 (97.17)
ut . . . decimam non solum quadrupedum, uerum etiam frugum omnium, atque pomorum, nec non et uestimentorum partem pauperibus daret.	4.29 (276.2)
FVGA. fuga. continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5.3 (286.23)
fuga, et solum i. fuga esse lapsos.	2.2 (84.26)
cum nil alicubi praesidii nisi in fuga esse uideretur,	2.20 (125.27)
fuga lapsi sunt de insula, et in proximam lutorum prouinciam translati;	4.16 (237.21)
inter plurimos gentis Anglorum, . . . seruitio addictos, uel de terra Pictorum fuga lapsos,	4.26 (267.17)
fugam. uictos Brittanos in fugam uertit.	1.2 (14.12)
sperantes . . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari.	3.18 (163.8)
introducitur est, simulatibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	1.26 (266.30)
omnes, qui corpori flentes adseuerant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	4.25 (304.7)
FVGIO. fugere. petiitque, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4.25 (293.16)
fugerunt. fugerunt foras nil ardenti domui et iamquam periturae prodese ualentes.	3.10 (147.18)
fugiam. Quo enim nunc fugiam.	2.12 (108.13)
fugiens. uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	2.6 (92.24)
dum inimicis Redualli fugiens exularet.	3.18 (162.17)
fugiente. sentit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac sanitate subsequente,	4.31 (279.6)
ad pedes usque pertransisse	1.7 (48.14)
fugientem. clericum quendam persecutores fugientem hospitio recepit;	5.21 (338.12)
fugientes. et ueluti naufragia Scyllae fugientes, in Charybdi uoraginem submergendi decidunt.	3.24 (178.26)
fugientes. contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	1.12 (28.5)
fugiunt. relictis ciuitatibus ac muro fugiunt, disperguntur.	1.20 (39.13)
Passim fugiunt, arma proiciunt,	1.17 (34.27)
FVGO. fugantur, fugantur inimici,	1.1 (10.25)
fugat. incensas serpentes fugat.	3.24 (178.12)
fugati. Inito ergo certamine fugati sunt et caesi pagani,	1.19 (38.3)
fugatis. fugatis doloribus, recepit pristinam sanitatem,	2.10 (103.27)
fugatis daemoniorum sensibus	4.12 (229.12)
fugato. quam nuperrime rex Egfrid, superato in bello et fugato Vulphere, obtinuerat,	5.3 (286.22)
fugatum. Abeuntibus autem nobis inde, continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horrendi secuta est.	Cont. (361.3)
fugatus. Acca episcopus de sua sede fugatus.	1.12 (27.8)
fugauit. eosque, qui euadere poterant, omnes trans maria fugauit.	5.12 (307.4)
Ille autem, qui adueniens eos fugauit, erat ipse, qui me ante ducebat;	3.17 (161.2)
FVLCIMENTVM. fulcimentum. destinam illam non, ut antea, deoris in fulcimentum domus adposuerunt.	1.33 (70.12)
FVLGIO. fultus. Augustinus, . . . recuperauit in ea, regio fultus adminiculo, ecclesiam,	5.10 (300.33)
FVLGEO. fulgebat. radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, omni nocte supra locum fulgebat illum,	1.17 (319.8)
fulgent. totidemque e regione lampades in finibus pendentes usque Hierosolymam per uitrum fulgent;	5.17 (335.16)
fulgentes. Procedunt conspicui diuitis, ueste fulgentes,	5.12 (308.25)
fulgere. in quo pulcherrimam hanc iuuentutem iucundari ac fulgere conspicias,	2.9 (98.31)
fulgeret. ne eis fulgeret illuminatio euangelii gloriae Christi.	4.20 (248.29)
FVLGIDVS, a, um. fulgida. Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis,	5.7 (293.14)
FVLGOR. fulgor. Ex quo uiuificus fulgor ubique fluit,	5.12 (306.32)
apparuit retrouia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	4.23 (256.5)
fulgore. quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgere uidebatur,	4.7 (220.20)
fulgorem. omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem.	4.3 (210.31)
FVLGVR (FVLGOR, neut.). fulgora. misit sagittas suas, et dissipauit eos, fulgora multiplicauit, et conturbauit eos?	4.3 (211.1)
Mouet enim aera Dominus, uentos excitat, iaculatur fulgora, de caelo innotat,	4.19 (167.33)
FVLLANVS (fl. 623), brother of St. Furva.	5.12 (306.1)
Fullano, reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano, et presbyteris Gobbano et Dicullo,	3.16 (159.15)
FVMVS. fumo. qui instar fauillarum cum fumo ascendendum, nunc ad sublimiora proicerentur,	4.13 (232.12)
fumum. Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	2.4 (87.5)
FVNDA. fundae. unde habet ingressum amplitudinis quasi iactus fundae;	3.23 (175.23)
FVNDAENTVM. fundamenta. strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare,	1.33 (70.19)
Studens autem uir Domini . . . sic in eo monasterii fundamenta iacere.	2.11 (114.12)
fundamentis. ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli a fundamentis construxit.	3.11 (154.20)
Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratori per quadrum coepit edificare basilicam quod rex Aedilberet a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	5.9 (297.16)
FVNDA TOR. fundator. Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pietis ad aquilonem, primusque fundator monasterii,	1.27 (54.12)
FVNDA TVS. omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1.27 (54.18)
in quo omnis culpa funditus extinguitur,	2.7 (94.30)
ac mox funditus quiescendo, . . . consensuit.	3.8 (144.17)
statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae funditus relinquere,	4.25 (186.31)
Item lunam xxv ^{am} , . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	4.21 (249.13)
Theodorus . . . salutifera exhortatione coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	5.3 (286.20)
dolor tamen omnis . . . uelut ipso episcopo frange eum exportante, funditus ablatus est,	5.6 (289.28)
"Facite," inquit, "si uultis, ita tamen, ut Herebald ab illo ac certamine funditus abineat."	1.7 (18.6)
FVNDO. fuderunt. qui eodem tempore pro Domino sanguinem fuderunt	3.11 (148.32)
ipsamque aquam, in qua lauerant ossa, in angulo sacrarii fuderunt	1.27 (51.16)
fudit. uidelicet et pro Christo sanguinem fudit.	1.27 (52.27)
fundant. uel pro eius custodia omnipotenti Deo preces pariter fundant?	1.18 (36.12)
fundunt. orationem breuiter fundunt,	4.28 (272.25)
genueflectunt omnes, adiutant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant;	

fusam. aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4. 23 (257. 12)
fasas. post multas preces ac lacrimas ad Dominum pro statu ecclesiae fasas	2. 6 (92. 18)
fusis. Triumphant pontifices hostibus fusis sine sanguine;	1. 20 (39. 20)
fusis. Qui haec audiens prouolutus est eius uestigiis, et fusis cum gemitu lacrimis:	4. 29 (274. 27)
FVNDQ. fundant. basilicas sanctorum martyrum fundant,	1. 8 (22. 11)
fundata. fundata Romae ecclesia Christi,	2. 4 (87. 1)
fundavit. fundavit tibi monasterium, ac regulari uita instituit,	4. 13 (232. 14)
FVNGOR. functi. et duo ex eis etiam summi sacerdotii gradu functi sunt.	3. 23 (176. 24)
Omnes hi . . . gentis Merciorum episcopatu sunt functi.	3. 24 (180. 31)
functus. functus gradu consulatus cum Lucio Bibulo,	1. 2 (13. 22)
maxime quia et pontificali functus officio . . . facere curauit;	2. 1 (74. 33)
mox ut ipse pontificatus officio functus est,	2. 1 (80. 32)
Vt, defuncto Honorio, pontificatu sit functus Deusedit;	3. 20 (169. 1)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	3. 26 (189. 8)
Theodorus Deo dilectus antistes, diuino functus auxilio, . . . extinguit incendium;	4. 12 (227. 28)
fungebatur. et diaconatus officio sub eo non paucio tempore fungebatur.	4. 21 (249. 11)
qui per XL prope annos episcopatu fungebatur,	4. 3 (212. 31)
fungeretur. cum apud Orientales Saxones episcopatus officio fungeretur,	5. 19 (328. 17)
FVNIS. fune. quasi anchorae fune restringetur,	3. 23 (174. 25)
funes. cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	2. 1 (75. 9)
funibus. uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur,	4. 9 (222. 23)
totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolymam pro uitrum fulgent:	4. 9 (222. 18)
FVNVS. funere. Nec multo post dira antistitis praesagia tristi regis funere, . . . impleta sunt.	5. 17 (319. 8)
funerum. inter haec oriuntur duo genera funerum,	3. 14 (157. 13)
FVR. furis. Hoc tua fraternitas ex persona furis pensare potest,	1. 13 (28. 29)
FVRFVR. furfures. sed et scabiem tantam ac furfures habebat in capite.	1. 27 (50. 2)
FVRIO. furit. Zelus in hoste furit, quondam qui uicerat Euam;	5. 2 (283. 24)
Virgo triumphat uans, zelus in hoste furit.	4. 20 (248. 26)
FVRO. furens. atque ad episcopium furens se flamma dilataret,	2. 7 (94. 19)
furenti. Cumque nil salutis furenti superesse uideretur,	3. 11 (150. 4)
furenti. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perfante atque uerrente non minus intolerabile praeferebat.	5. 12 (305. 2)
furentibus. excitant seniores elementis furentibus obponendum;	1. 17 (34. 22)
furentibus. furentibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium,	2. 13 (112. 10)
furentibus. et quidem inprimis furentibus undis pelagi, temptant nauatae anchoris . . . nauem retinere.	3. 15 (158. 11)
furere. tempestas rediit, et toto illo die multum furere non cessauit;	5. 1 (282. 14)
FVROR. furor. ut auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista,	1. 25 (46. 26)
furore. His auditis, iudex nimio furore commotus,	1. 7 (19. 31)
ex caritate agendum est, et non ex furore;	1. 27 (50. 8)
ad ultimum furore commoti aiebant:	2. 5 (91. 25)
et quaeque poterat, pro sedando miseri furore agebat.	3. 11 (150. 2)
furores. uentorum furores uela non sustinent;	1. 17 (31. 15)
furoris. primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit,	2. 7 (94. 29)
FVRSEVS, Saint (d. 650), Irish missionary of noble birth; founded monastery of Burgheastle in East Anglia,	
and then went to Neustria, where he remained.	
Furseo. remanserunt cum beato Furseo tres angeli,	3. 19 (166. 19)
Furseum. quod ipsum Furseum uiderit in provincia Orientalium Anglorum,	3. 19 (167. 17)
Furseus. Vt Furseus apud Orientales Anglos monasterium fecerit;	3. 19 (168. 20)
superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3. 19 (168. 24)
FVRTQ. qui aliquid rerum uel ecclesiae, uel episcopi, uel reliquorum ordinum furto auferret;	2. 5 (90. 15)
FVRTVS. furtu. siquis aliquid de ecclesia furto abstulerit?	1. 27 (49. 34)
Addes etiam, quomodo ea, quae furto de ecclesiis abstulerint,	1. 27 (50. 16)
furtum. qui habentes subsidia furtum perpetrant,	1. 27 (50. 3)
FVTVRVS, a, um, see SVM.	
FYLACTERIA. fylacteria. quasi missam a Deo conditore plagam per incantationes uel fylacteria . . . cohibere ualerent.	4. 27 (269. 21)

G

GAE. gae. dictio gae, quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	uar. 5. 2 (284. 4)
gae. dictio gae [gæ], quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	uar. 5. 2 (284. 4)
gæa. dictio gæ [gæa], quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	uar. 5. 2 (284. 4)
GAGATES, see LAPIS GAGATES.	
GAIVS, see CAESAR, GAIVS IULIVS.	
GALLI, the Gauls, inhabitants of Gaul.	
Galli. de Galliis [Galliis] episcopi ueniunt,	uar. 1. 27 (52. 10)
et Columbanum abbatem in Gallis ueniensem nihil discrepare a Brittonibus . . . didicimus.	2. 4 (88. 3)
Gallorum. dum contra Germanorum Gallorumque gentes, . . . bellum gereret,	1. 2 (13. 23)
GALLIA, Gaul.	
Gallia. et mox prior in Brittaniam, secundus in Gallia sint intererit.	1. 11 (24. 17)
subintroduxit . . . episcopum, uocabulo Vini, et ipsum in Gallia ordinatum;	2. 15 (116. 22)
qui dudum in Gallia, dum inimicitias Reduadi fugiens exularet, lauacrum baptismi percepit,	3. 7 (140. 30)
hoc in Italia, hoc in Gallia, . . . ab omnibus agi conspeximus;	3. 18 (162. 17)
Vt. . . Vilfrid in Gallia, Caesada apud Occidentales Saxones, . . . sint ordinati episcopi.	3. 25 (184. 23)
Galliae. Discessere. . . Mellitus et Iustus, atque ad partes Galliae secessere.	3. 28 (194. 16)
Ronan, natione quidem Scottus, sed in Galliae uel Italiae partibus . . . edoctus.	2. 5 (92. 2)
Sic delatus in Maeldun ciuitatem Galliae tri diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	3. 25 (181. 20)
Galliae. Galliae, . . . multo intervallo aduersa.	5. 19 (328. 24)
Galliam. Regressus in Galliam, legiones in hiberna dimisit,	1. 1 (9. 4)
Exin Caesar a Brittanis reuersus in Galliam,	1. 2 (14. 2)
Constantius, qui ueniente Diocletiano Galliam Hispaniamque regebat,	1. 2 (14. 30)
cum magno exercitu Galliam redierit.	1. 8 (22. 22)
Maximus . . . in Galliam transit.	1. 9 (23. 2)
	1. 9 (23. 14)

Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.11 (25.1)
qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,	1.33 (70.26)
Misit etiam Galliam, et reuocauit Mellitum ac Iustum,	2.6 (93.12)
misit in Galliam nutriendos regi Daegberecto,	2.20 (126.3)
unde offensus grauitur Agilbertus, . . . rediit Galliam,	3.7 (141.3)
Misit ergo legatarios in Galliam ad Agilbertum,	3.7 (141.18)
dimissis ordinate omnibus nauigauit Galliam,	3.19 (168.10)
Vilfrid quoque de Britannia Galliam ordinandus est missus;	4.2 (205.34)
desiderans . . . Galliam peruenire, atque in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4.23 (253.5)
rediit ad Dalinm in Galliam,	5.19 (324.30)
Quem non multo post, . . . Galliam mittens,	5.19 (325.28)
Maximus in Britania creatus imperator, in Galliam transiit,	5.24 (352.21)
GALLIA BELGICA, Belgic Gaul.	
Galliam Belgicam. Habet a meridie Galliam Belgicam,	1.1 (9.9)
GALLIAE, the provinces of Gaul.	
Galliarum. Hic Constantinum filium . . . imperatorem Galliarum reliquit.	1.8 (22.25)
atque altera in Galliarum tenetur?	1.27 (49.20)
sive in Romana, siue in Galliarum, seu in qualibet ecclesia aliquid inuenisti,	1.27 (49.24)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Britanniarum episcopis agere?	1.27 (52.29)
In Galliarum episcopis nullam tibi auctoritatem tribuimus;	1.27 (52.30)
ut fraternitas tua ad Galliarum prouinciam transeat,	1.27 (53.1)
episcopos Galliarum iudicare non poteris;	1.27 (53.10)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adire sole-	
bant;	3.8 (142.18)
et apud Dalinm archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat,	3.25 (182.32)
Interea Rex Alchrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3.28 (194.19)
eo quod iam bis partes Galliarum diuersis ex causis adisset,	4.1 (202.30)
ordinatus autem anno sequente . . . a Goduine metropolitano episcopo Galliarum;	5.8 (295.29)
cuius auctor erat docendo ac dictando Galliarum episcopus Arculfus,	5.15 (316.19)
offerebat, ut ei uellet, partem Galliarum non minimam illi regendam committeret,	5.19 (324.9)
Qui cum Britanniam remeans in Galliarum partes deuenisset,	5.19 (328.20)
Gallias. totas per Gallias saeuirent,	1.11 (24.24)
qui continuo, ut inuasit imperium, in Gallias transiit.	1.11 (24.28)
Quo tempore grauissima Saracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5.23 (349.15)
Galliis. Nam quando de Galliis episcopi ueniunt,	1.27 (52.10)
ut cum tuae sanctitatis praesentia in Galliis,	1.27 (53.7)
et Columbanum abbatem in Gallis [Galliis] uenientem	uar. 2.4 (88.3)
ea, quae in Galliis bene disposita uidit,	3.18 (162.19)
confirmantibus eis, qui de Cantia uel de Galliis aduenerant,	3.25 (181.16)
GALLICANVS, a, um, Gallican.	
Gallicanis. ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritalis inquirant.	1.17 (34.1)
GALLICVS, a, um, of or pertaining to the Gauls.	
Gallica. quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem Gallica	
Traiectum uocatur;	5.11 (303.10)
Gallico. quia a Gallico sinu Britannias usque tenditur.	1.17 (34.10)
GALLINACEVS, a, um, gallinaeum. unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.29)
gallinacium. ouum gallinaeum [gallinacium] . . . percipiebat.	uar. 3.23 (175.29)
GALLVS, galli, et a uespere usque ad galli cantum corpore exutus.	3.19 (164.28)
et circa galli cantum, percepto uiatico sacrosanctae communionis, cum arcessitis ancillis Christi,	4.23 (256.27)
luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361.11)
GALLVS, a Gaul.	
Gallus. uenit in prouinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus, natione quidem Gallus,	3.7 (140.20)
GARMANI, corruption of GERMANI.	
Garmani. unde hactenus a uicina gente Brettonum corrupte Garmani nuncupantur.	5.9 (296.16)
GAVDENTER. patienter haec pro Domino, immo gaudent ferebat.	1.7 (20.1)
gaudenter ab omnibus tamquam Dei famulus exciperetur.	3.26 (191.7)
GAVDEO. gaude. sed gaudio gaude, quia, quod rogauimus, superna nobis clementia donauit.	4.29 (275.7)
gaudeant. qui uel in prouectu ordinati episcopi gaudeant,	1.27 (52.26)
gaudeas. et timendo gaudeas, et gaudento pertimescas.	1.31 (66.17)
Gaudeas uidelicet, quia Anglorum animae . . . ad interiore gratiam pertrahuntur;	1.31 (66.17)
gaudeat. Quis non exultet et gaudeat in his piis operibus?	3.29 (197.3)
gaudebant. qui de miraculis gaudebant;	1.31 (66.28)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.25)
et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	3.26 (191.10)
alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant;	3.27 (192.15)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5.22 (348.4)
gaudebat. cui gloriae caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	1.32 (67.23)
Cuncta, . . . mox pauperibus, qui occurrerent, erogare gaudebat.	3.5 (135.28)
eiusque tutandam patrocinio gens correcta gaudebat.	5.21 (346.13)
gaudento. et timendo gaudeas, et gaudento pertimescas.	1.31 (66.17)
gaudens. gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.2 (284.20)
Transiit, et gaudens caelestia regna petiuit.	5.19 (330.27)
gaudente. in praefata prouincia, gaudente rege, . . . uitae caelestis institutio cotidianum sumeret aug-	
mentum,	3.22 (173.14)
Itaque episcopus, concedente, immo multum gaudente rege, primos prouinciae duces . . . abluabat;	4.13 (230.20)
Cumque ibidem positi uicissim aliqua gaudente animo, una cum eis, . . . loquerentur ac iocarentur,	4.24 (261.26)
gaudentes. gaudentes uel nuda corpora eripuisse discrimini;	1.20 (39.14)
idolatriis magis pontificibus seruire gaudentes.	2.6 (93.18)
confluebant ad audiendum uerbum populi gaudentes.	3.3 (132.20)
Iusserunt eum sedere secum ad epulas, multum gaudentes de sospitate illius.	5.5 (288.28)
gaudenti. insulae noui semper aliquid audire gaudenti,	1.8 (22.20)
gaudentibus. mane sanato sensu egressus, mirantibus et gaudentibus cunctis,	4.3 (212.14)
Conualuit igitur episcopus, cunctis gaudentibus,	5.19 (329.21)
gaudeo. monasterii huius, in quo supernae pietati deseruire gaudeo,	5.24 (359.13)
gaudere. gaudere super mortuum non est permissus;	1.7 (21.12)
Nolite gaudere super hoc,	1.31 (66.26)
utque resurrectionis etiam nostrae, . . . spe nos certissima gaudere signemus.	5.21 (341.6)
gauderent. ac nomen Christi, cui contradixerant, confiteri gauderent,	3.20 (200.5)
de uita priorum patrum sermonem facerent, atque haec aemulari gauderent,	4.3 (211.27)
gaudet. Terra quibus gaudet, dona superna loquar.	4.20 (247.16)
Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;	4.20 (247.21)

Virginitate micans gaudet amica cohors.	4.20 (247.22)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uersali ecclesia particeps existere gaudet.	5.23 (351.8)
gaudeat , gaude , potius gaudeat , quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (66.26)
quibus dicitur: 'In hoc gaudeat.	1.31 (66.30)
gausis . Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidein sederet, gausis quidem de conlata sibi consolatione.	2.12 (109.30)
multumque gausis de agnitione ueri Dei cultus,	2.13 (113.18)
Gausis ille multum, quia bibere posset, misit ei calicem uini	5.5 (288.21)
multum de eius exhortatione gausis esse perhibetur;	5.21 (345.25)
uidit et gausis est.	5.22 (348.12)
GAUDIUM , gaudia , ut dum eis aliqua exterius gaudia reseruantur,	1.30 (65.24)
quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multiplicant.	1.32 (69.27)
mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4.3 (212.22)
gaudia , animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1.7 (22.4)
et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur.	1.20 (39.18)
qui sibi obtemperantibus aeterna in caelis gaudia subiit.	1.25 (45.15)
ad interiora gaudia consentire facilius ualeant.	1.30 (65.25)
Aedilbert rex . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit.	2.5 (89.9)
quae . . . animam . . . ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat.	3.8 (143.28)
uidit non solum maiora beatorum gaudia,	3.19 (165.2)
et omnium uota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent.	4.2 (205.8)
ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	4.3 (210.7)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	1.9 (224.4)
ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.14 (234.13)
mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtis in caelum, et electorum est sociatus agminibus.	4.14 (234.30)
sperans, quia cum baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret;	5.7 (292.20)
ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.12 (308.30)
gaudio , simul in gaudio retributionis inueniar.	1.23 (43.20)
in subsequendis quoque copulae gaudio misceantur.	1.27 (52.23)
quia discipuli cum gaudio a praedicatione redeunt.	1.31 (66.23)
Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	2.11 (104.24)
multo cum gaudio reuersus est.	3.21 (170.17)
sed gaudio gaude, quia, quod rogauius, superna nobis clementia donauit.	4.29 (275.6)
'Vbi cum uenissimus,' inquit, 'et magno uniuersorum gaudio suscepti essemus,	5.3 (285.11)
diemque nobis dominicam. . . gaudio suae resurrectionis fecit esse sollempnem:	5.21 (336.7)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pie reuelationis gaudio discipulis patebat	5.21 (336.28)
honorifice ab eis et multo cum gaudio susceptus est.	5.22 (346.25)
gaudiorum , uulgus . . . a uita stultae consuetudinis ad caelestium gaudiorum conuertere curabat animum	4.27 (269.16)
qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.19)
gaudium . Veritatis etenim discipulis esse gaudium non debet,	1.31 (67.4)
gaudium , intra in gaudium Domini tui.	2.18 (121.14)
ac gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, . . . conpleuit.	5.22 (347.29)
GEBMVND , GEFMVND (<i>d. 697?</i>), <i>Bishop of Rochester</i> .	
Gebmundo. etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit,	5.8 (295.31)
Gebmundum. Gebmundum pro eo substituit antistitem.	4.12 (228.25)
Gefmund. Vt . . . episcopatum Hrofensis ecclesiae pro Putta Cuichelm, et pro ipso Gefmund accepit.	4.12 (227.20)
GEHENNA , gehennae , ne gehennae ignibus tradatur.	1.27 (50.8)
Porro puteus ille flammis uisus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae.	5.12 (308.22)
GEHENNALIS , e. gehennalis . Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis , . . . carmina faciebat;	4.24 (261.6)
GEMINO , geminato , quem in exemplum Sedulii geminato opere, et uersibus exaemtris, et prosa composuit.	5.18 (321.6)
GEMITVS , gemitu . Qui haec audiens prouoluit et eius uestigiis, et fuis cum gemitu lacrimis:	4.29 (274.27)
audiui illum post tergum mihi cum gemitu dicentem:	5.6 (290.8)
gemitus , nam in prolis prolatione gemitus.	1.27 (54.28)
gemitus . 'Aetio ter consul gemitus Brittonum,'	1.13 (28.26)
GEMO , gembant , gembant perire sibi populos euadentes;	1.17 (35.13)
gembat , a delicto se natum gembat;	1.27 (58.4)
Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gembat dicens:	1.27 (61.25)
gemit , multos stupet gemitque per annos.	1.12 (25.25)
GENERALIS , e. generalis . ob generalis curam salutis latius propagari desideras.	Praef. (5.20)
generalium , cum eruditione litterarum uel ecclesiasticarum uel generalium, ita Graecam . . . didicit	5.23 (348.26)
linguam.	1.29 (63.7)
GENERALITER , et per eos generaliter uniuersa,	
et generaliter omnes sancti et uniuersales synodi, et omnis probabilium catholicae ecclesiae doctorum	4.17 (239.20)
chorus.	
GENERATIO , generatio , tertia uel quarta generatio fidelium licenter sibiungi debeat;	1.27 (51.1)
generatio , ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium.	3.7 (139.28)
generationem . Vsque ad quam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniungere copulam?	1.27 (50.26)
generationes , et nomen eorum uiuet in generationes et generationes.	5.8 (295.1)
'Et custodietis diem istum in generationes uestras ritu perpetuo.	5.21 (335.21)
generationibus , ei, quod signare possetis multiplicatis generationibus,	2.8 (95.31)
GENERO , generatae , quae sunt ab illis longa progenie generatae?	1.27 (50.22)
generatum , glorificantes Deum Patrem sine initio, et Filium eius unigenitum ex Patre generatum ante saecula,	4.17 (240.21)
generatur , quod ex pollutae cogitationis radice generatur.	1.27 (57.6)
GENESIS , genesis . Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis, et tota genesis historia.	4.24 (261.1)
GENESIS , <i>Genesis</i> .	
Genesi , quia in Genesi scriptum est,	5.21 (339.15)
Genesis . 'In principio Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis, libros IIII.	5.24 (357.25)
GENETRIX , genetricis . fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.31)
ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.6 (93.24)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3.23 (176.16)
ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis,	4.10 (224.15)
donauit enim tibi Dominus uitam per . . . intercessionem beatae suae genetricis	5.19 (329.14)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5.20 (331.3)
GENITOR , genitor . Successor . . . factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus, atque optimae	
genitor sobolis.	3.18 (163.16)
GENLADAE FLUMEN , <i>the Yenlade, or Inlade, Kent</i> .	
Genladae fluminis, in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Racuulfe	
nuncupatur;	5.8 (295.20)
GENS , gens , gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6.25)
gens Anglorum, . . . aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.24)

Tunc Anglorum siue Saxonum gens. . . longis nauibus aduehitur,	1.15 (30.30)
Victuarii, hoc est ea gens, quae Vectam tenet insulam,	1.15 (31.16)
ut dum gens ipsa eadem fana sua non uidet destrui,	1.30 (65.12)
quam gens Anglorum a primario quondam illius, . . . Hrofaecestre cognominat.	2.3 (85.22)
Quo tempore etiam gens Nordanhybrorum, . . . uerbum fidei . . . suscepit.	2.9 (97.6)
nam in has duas provincias gens Nordanhybrorum antiquitus diuisa erat,	3.1 (127.8)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.3 (131.12)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperit,	3.4 (133.3)
cuius sedem episcopatus, . . . iam nunc Anglorum gens obtinet.	3.4 (133.20)
Eo tempore gens Occidentium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3.7 (139.8)
non enim digna est haec gens talem habere rectorem.	3.14 (157.12)
Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3.29 (196.28)
Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum uoces,	3.29 (197.4)
Verum ipso die, quo baptismi fidei gens suscepit illa, descendit pluuia serena,	1.13 (231.18)
eiusque tutandam patrocinio gens correcta gaudebat.	5.21 (346.12)
ut quoniam gens illa, quam nouerat scientiam diuinae cognitionis . . . populis Anglorum communicare curauit;	5.22 (347.5)
gente. a gente Anglorum nunc corrupte Reptacæstir uocata,	1.1 (9.11)
atque inuenta ibi gente Scottorum.	1.1 (11.28)
quae nunc a gente Anglorum Verlamacæstir . . . appellatur,	1.7 (21.26)
et contritiones de Bretonum gente agere non cessarunt.	1.14 (29.27)
Vt Bretones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1.16 (33.4)
Acceperunt autem, . . . de gente Francorum interpretes;	1.25 (45.12)
uxorem habebat Christianam de gente Francorum regina,	1.25 (45.22)
relictis eis, quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit.	1.25 (46.10)
Quia uero sunt multi in Anglorum gente,	1.27 (51.17)
quia fana idolorum destrui in eadem gente minime debeant;	1.30 (65.7)
et quanta sit in eadem gente gratia,	1.31 (67.10)
Quod in Anglorum gente factum cognouimus,	1.32 (68.1)
Acquirens fidei agmina gente noua.	2.1 (79.20)
ciuitatem Legionum, quae a gente Anglorum Legacæstir, . . . appellatur,	2.2 (84.2)
in qua uidelicet gente tunc temporis Sabert . . . regnabat,	2.3 (85.12)
Verumtamen ipse cum sua gente, . . . diuinis se studuit mancipare praeceptis.	2.6 (93.21)
quae baptizata est . . . prima de gente Nordanhybrorum,	2.9 (99.31)
omnes, qui ante te reges in gente Anglorum fuerant, potestate transcendas?	2.12 (109.8)
Vt idem Aeduini cum sua gente fidelis sit factus;	2.14 (113.25)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia uel gente Nordanhybrorum,	2.20 (125.4)
Siquidem Penda cum omni Merciorum gente idolis deditus,	2.20 (125.7)
nulla ecclesia, nullum altare in tota Berniciorum gente erectum est,	3.2 (130.5)
Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem acceperit Aidanum,	3.3 (131.3)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, qui praeerat, gente Anglorum institutus,	3.6 (137.31)
cum rex ipse cathecizatus, fonte baptismi cum sua gente ablueretur,	3.7 (139.22)
in ciuitate Venta, quae a gente Saxonum Vintancæstir appellatur,	3.7 (140.32)
occisus est, . . . ab eadem pagana gente paganoque rege Merciorum,	3.9 (145.8)
quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis,	3.13 (153.17)
inpuignatus uidelicet et ab ea, . . . pagana gente Merciorum,	3.14 (154.10)
ordinauit Ithamar, oriundum quidem de gente Cantuariorum,	3.14 (154.22)
electus est archiepiscopus . . . Deusededit de gente Occidentium Saxonum;	3.20 (169.14)
nisi fidem Christi ac baptismi cum gente, qui praeerat, acciperet.	3.21 (170.3)
Erant ibidem eo tempore multi nobilium simul et medioerum de gente Anglorum,	3.27 (192.10)
adsumtis in societatem ordinationis duobus de Bretonum gente episcopis,	3.28 (195.12)
sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare.	3.29 (197.27)
inter episcopos, qui de Anglorum gente essent,	4.2 (205.18)
tulit . . . et de gente Anglorum uiros circiter xxx,	4.4 (213.6)
illi . . . donauit, . . . Meauarorum prouinciam in gente Occidentium Saxonum.	4.13 (230.19)
Vilfrido episcopo, qui tunc forte de gente sua superueniens aderat,	4.16 (237.8)
secessit ad ciuitatem Calariam, quae a gente Anglorum Kalacæstir appellatur,	4.23 (253.25)
Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere tentabant;	4.24 (259.5)
quod his temporibus plures de gente Anglorum, . . . uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5.7 (294.12)
unde hactenus a uicina gente Bretonum corrupte Germani nuncupantur.	5.9 (296.15)
ut dum in gente, cui praedicaret, destructis idolis ecclesias instituerunt.	5.11 (301.26)
Sed expugnatis non longo post tempore Boructuariis a gente Antiquorum Saxonum,	5.11 (302.20)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum, regem Anglorum,	5.15 (315.17)
abrenuntiavit errori, quo eatenus in obseruatione paschae cum sua gente tenebatur,	5.21 (332.19)
quæsiuit auxilium de gente Anglorum,	5.21 (332.22)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.5)
ut ea, . . . una cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum praefecit, in omnibus seruari contendas.	5.21 (345.14)
quia hoc obseruari tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.21 (346.1)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5.23 (351.6)
plures in gente Nordanhybrorum, tam nobiles, quam priuati, . . . satagunt magis, . . . monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.19)
Anno dcccxxvii, Eduini rex baptizatus cum sua gente in pascha.	5.24 (353.32)
gentem. contigit gentem Pictorum de Scythia, . . . Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.23)
tertiam in Britannia Bretonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.1 (13.11)
qui antiquitus gentem Bretonum a Pictis secernebat,	1.1 (13.13)
acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est.	1.14 (30.5)
ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.11 (30.20)
quam barbaram, feram, incredulamque gentem, . . . adire	1.23 (42.27)
gentem Anglorum fidem Christi suscepisse,	1.27 (48.9)
in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit;	1.31 (66.15)
gentem uasatam Bretonum;	1.34 (71.11)
Neque . . . aduersus gentem Anglorum usque ad hanc diem . . . uenire audebat.	1.34 (72.4)
nostram, id est Anglorum, gentem de potestate Satanae . . . conuertit,	2.1 (73.7)
nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.13)
quod nostram gentem per praedicatores, . . . aeterna libertatis fecit esse participem;	2.1 (78.5)
gentem Anglorum ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.1 (78.26)
Aedilbertum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit,	2.3 (86.19)
Nam egressi contra gentem Geuissorum in proelium,	2.5 (92.6)
ut gentem, quam adibat, ad agnitionem ueritatis aduocans,	2.9 (98.22)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentium Saxonum,	2.9 (100.2)

ubi gentem Nordanhybrorum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam esse didicit,	2.17 (118.25)
et non totam eorum gentem, sed quodam in eis hac fuisse implicitos.	2.19 (123.21)
desiderans totam, . . . gentem fidei Christianae gratia inui,	3.3 (131.6)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3.4 (133.26)
ac primum Geuissorum gentem ingrediens,	3.7 (139.17)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3.18 (163.1)
qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur idonei,	3.21 (170.16)
doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent,	3.22 (172.22)
fecit eum episcopum in gentem Orientalium Saxonum,	3.22 (172.33)
qui totam eius gentem a paruo usque ad magnum delere atque exterminare decreuerat,	3.24 (177.22)
Nam et suam gentem ab hostili paganorum depopulatione liberauit,	3.24 (179.16)
Nam et suam gentem . . . liberauit, et ipsam gentem Merciorum finitimarumque prouinciarum, . . . conuertit.	3.24 (179.17)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	3.24 (180.8)
Egfrid . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.16)
religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberauit.	4.26 (268.17)
Suidbert . . . de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boructuarorum secessit,	5.11 (302.17)
ipsa quoque postmodum per gentem Anglorum in eis, . . . ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5.22 (347.8)
Scotti, . . . suis contenti finibus nil contra gentem Anglorum insidiarum moluntur	5.23 (351.9)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5.23 (351.11)
gentes, gentes Halarorum, Suatorum, Vandalorum,	1.11 (24.22)
gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur, . . . pascha canonico ritu obseruare dicerunt.	3.3 (131.26)
'In die illa radix lesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur,	3.29 (197.7)
Moxque peragrata insula tota, quaquaersum Anglorum gentes morabantur,	4.2 (204.17)
gentes, dum contra Germanorum Gallorumque gentes, . . . bellum gereret,	1.12 (13.24)
Transmarinae autem dicimus has gentes,	1.12 (25.26)
Vt Aedilfrid rex Nordanhybrorum Scottorum gentes proelio conterens	1.34 (71.7)
Pictorum quoque atque Scottorum gentes, . . . maxima ex parte perdomuit,	2.9 (90.1)
sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes audiam apostolus testatur,	2.9 (90.28)
uidebunt ne scandalum facerent eis, qui inter gentes erant Iudaeis.	3.25 (185.10)
Per uarias gentes, per freta, perque uias, Urbem Romuleam uidit,	5.7 (293.24)
nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9 (297.24)
genti, numquam genti Saxonum siue Anglorum,	1.22 (42.4)
multo digniores genti memoratae praecones ueritatis,	1.22 (42.8)
Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens,	1.23 (42.11)
praedicare uerbum Dei genti Anglorum.	1.23 (42.22)
Augustinus . . . archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est;	1.27 (48.6)
Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.27 (54.2)
subiectae uobis genti superna beneficia praestarentur.	1.32 (68.3)
aut tributarias genti Anglorum, aut habitabiles fecit.	1.34 (71.16)
rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret,	2.1 (80.25)
ut genti Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2.2 (83.19)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . et Aedilberto regi atque genti Anglorum direxit.	2.4 (88.26)
ex quo Augustinus cudiis sociis ad praedicandum genti Anglorum missus est,	2.5 (89.6)
qui etiam uiuente Aedilberto eidem suae genti ducatum praebebat,	2.5 (89.18)
bona, quae genti suae consulendo conferbat,	2.5 (90.9)
Huic autem genti occasio fuit percipiendae fidei.	2.9 (97.21)
Tantus autem fertur tunc fuisse . . . desiderium lauacri salutaris genti Nordanhybrorum,	2.14 (114.31)
Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum . . . miserit.	2.19 (122.10)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scottorum . . . miserit.	2.19 (122.12)
At uero Aedui cum x et vii annis genti Anglorum . . . praesset,	2.20 (124.14)
postulasset antistitem, qui sibi suaeque genti uerbum fidei ministraret,	3.5 (137.2)
cum aliquandiu genti Anglorum praedicans nihil proficeret,	3.5 (137.3)
atque . . . retulit, quia nil prodesset docendo genti, ad quam missus erat, potuisset,	3.5 (137.6)
desiderantes quidem genti, quam petebantur, saluti esse,	3.5 (137.11)
rogauit eum, . . . suae gentis [genti] manere pontificem;	3.7 (140.25)
qui precibus eius aduens, multis annis eidem genti sacerdotali iure praeiuit.	3.7 (140.26)
misit praedicare uerbum genti Orientalium Saxonum,	3.22 (172.27)
Merciorum genti necnon et ceteris australium prouinciarum populis praeiuit;	3.24 (180.7)
praefuit autem rex idem genti Merciorum annis x et vii,	3.24 (180.26)
Vnde et genti suae et illis, in quibus exulabat, . . . multum profuit.	3.27 (194.2)
unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus.	4.4 (213.10)
et duo in locum eius substituti episcopi, qui Nordanhybrorum genti praessent,	4.12 (229.3)
Euangelizans autem genti episcopus Vilfrid,	4.13 (231.8)
sed piscandi peritia genti nulla nisi ad anguillas tantum inerat.	4.13 (231.28)
qui quondam genti Nordanhybrorum et regni temporalis . . . praeiuit,	4.14 (231.25)
qui quondam ipsorum genti praeerat,	4.14 (233.5)
Aldfridi regis, qui post fratrem suum Egfridum genti Nordanhybrorum x et viii annis praeiuit,	5.1 (282.28)
cum genti suae duobus annis strenuissime praesset,	5.7 (292.13)
duobus annis continuus genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5.9 (298.20)
Non enim habent regem idem Antiqui Saxones, sed satrapas plurimos suae genti praepositos,	5.10 (299.31)
misit Pippin . . . Vilbridum Romanum . . . postulans, ut eidem Fresonum genti archiepiscopus ordinaretur.	5.11 (302.33)
Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni scepra exoptatissimus	5.19 (322.8)
Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.21)
qui uerbum Dei genti Anglorum euangelizarent,	5.24 (353.13)
Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhybrorum antistes.	5.24 (353.28)
Aedilred, postquam xxxi annos Merciorum genti praeiuit, . . . Coenredo regnum dedit.	5.24 (356.1)
gentibus, gentibus primae Germaniae uerbum praedicabat,	1.21 (40.7)
ut . . . communem euangelizandi gentibus pro Domino laborem susciperent.	2.2 (81.17)
ut genti [gentibus] Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2.2 (83.19)
Aedilberti, qui omnibus, . . . usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus imperabat.	2.3 (85.16)
in his occiduis partibus ad praedicandum gentibus paganos dirigeret,	2.4 (87.30)
quod Saluator noster omnibus praeeceperat gentibus praedicari	2.10 (101.6)
Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque ei subpositis inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata,	2.10 (101.27)
quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	2.11 (104.19)
proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando com-	5.9 (296.11)
mittere;	5.10 (298.30)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur,	

ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	5.11 (301.24)
gentibus. receptam partem insulae a ceteris indomitis gentibus, . . . uallo distinguendam putauit.	1.5 (16.22)
subito duabus gentibus transmarinis . . . multos stupet	1.12 (25.23)
cuius uos honorem quaeritis et seruatis in gentibus	1.32 (68.14)
ita ut Christi euangelium plurimorum a inuentione in omnibus gentibus, . . . dilatetur.	2.8 (96.28)
Ecce, excellentissimi filii, quam luce clarius est, . . . de omnibus prophetatum gentibus,	3.29 (197.23)
insulis [que] quae ab Anglorum, et Brettonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5.19 (327.5)
gentis. Historiam gentis Anglorum ecclesiasticam,	Praef. (5.3)
et maxime nostrae gentis uirorum inlustrium,	Praef. (5.11)
interposito mari a Gessoriaeo Morynorum gentis litore proximo,	1.1 (9.13)
et exterminium gentis secutum sit.	1.14 (29.13)
qui solus forte Romanae gentis praefatae tempestati superfuert,	1.16 (33.13)
pro pace Armoricae gentis supplicaturus	1.21 (41.11)
quam studiosae erga saluationem nostrae gentis inuigilauerit,	1.30 (64.29)
ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1.32 (68.24)
quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multiplicant.	1.32 (69.27)
ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis comparandus uideretur,	1.34 (71.13)
sancti Augustini primi Anglorum gentis episcopi	2.1 (76.33)
tam sedulam erga salutem nostrae gentis curam gesserit.	2.1 (79.28)
interrogauit, quod esset uocabulum gentis illius.	2.1 (80.12)
maximam gentis peridae stragem dedit.	2.2 (84.4)
qui tertius quidem in regibus gentis Anglorum cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	2.5 (89.9)
quintus Aeduini rex Nordanhymbrorum gentis,	2.5 (89.20)
redemptionem gentis illius exspectatis,	2.8 (96.3)
immo totius gentis subpositae uobis intelligentiam in amore sui facilius inflammaret.	2.11 (104.27)
quae per uos . . . in conuersatione coniugis uestri summissaeque uobis gentis dignatus fuerit operari,	2.11 (106.14)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	2.12 (106.31)
ac pro salute illius simul et gentis, cui praeerat, et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret;	2.12 (107.8)
eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam amnis, qui uocatur Idlae;	2.12 (110.18)
accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem et lauacrum	2.14 (113.27)
Tantum rex idem utilitati suae gentis consuluit,	2.16 (118.8)
qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et n ^{bus} uaria sorte praefuit;	2.20 (124.20)
Vt primi successores Aeduini regis et fidem suae gentis prodiderint,	3.1 (127.1)
scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	3.2 (129.10)
diem paschae dominicum more suae gentis, cuius saepius mentionem fecimus, . . . obseruare solebat.	3.3 (131.19)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.25)
Quo etiam tempore rex praefatus ipsius gentis, . . . tandem ad memoriam reduxit,	3.7 (141.12)
summissa illum satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire.	3.7 (141.20)
apud sanctissimum Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur,	3.13 (152.12)
ille, qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone, . . . regebat,	3.14 (155.4)
uel suae gentis auctoritate ne agnitus sequeretur deuictus,	3.17 (161.33)
praefatus est a patre regno gentis illius;	3.21 (169.27)
Erat enim rex eiusdem gentis Sigbert;	3.22 (171.22)
suscepitque eum . . . Aediluald rex ipsius gentis Orientalium Anglorum,	3.22 (174.19)
supplicandumque pro pace gentis eius aeterna, . . . locus facultasque suppeteret.	3.24 (178.27)
rebellarunt aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum.	3.24 (180.19)
hi . . . succedentes sub rege Vulfhere, gentis Merciorum episcopatu sunt functi.	3.24 (180.30)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum	3.29 (196.10)
Suscepit itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarum Ceadda,	4.3 (207.1)
Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	4.5 (215.9)
acceperunt subreguli regnum gentis, et diuisum inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.26)
Erat autem rex gentis ipsius Aediluald.	4.13 (230.13)
ideoque pro eis, quae pro suae gentis aduenis, supplex orabat ad Dominum;	4.14 (235.6)
ubi inter plurimos gentis Anglorum, uel interemptos gladio, uel seruitio addictos, . . . Trumuini, . . . re-	
cessit	4.26 (267.15)
qui cum xxxvii annis imperium tenuisset gentis illius.	5.7 (294.6)
Aidhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Brettonum,	5.18 (320.31)
et Vilfrid ad suae potius, hoc est Anglorum, gentis episcopatum reseruatus.	5.19 (324.34)
qui cum legatus suae gentis ad Aldfridum regem misit,	5.21 (344.8)
eum reuersus ad Scottiam, multas postea gentis eiusdem turbas . . . correxit;	5.21 (345.5)
eum reuersus ad Scottiam, multas postea gentis eiusdem turbas . . . correxit;	5.22 (347.20)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	5.23 (348.13)
Qui sit in praesenti ecclesiastica Britanniarum, et maxime gentis Anglorum, . . . digessi Baeda	5.24 (357.1)
Haec de historia ecclesiastica nostrae insulae ac gentis in libris v.	5.24 (359.15)
Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	
gentium. Haec in praesenti, . . . quinque gentium linguas	1.1 (11.12)
Ob harum ergo infestationem gentium Bretones legatos Romam . . . mittente,	1.12 (26.4)
exterarum gentium inprobitate obrutum uilesceret.	1.12 (27.5)
creberrimas gentium aquilonalium irruptiones;	1.14 (30.18)
id est illarum gentium, quae ad Boream Humbri fluminis inhabitant,	1.15 (31.27)
confluentibus certatim in insulam gentium memoratarum cateruis,	1.15 (32.5)
aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare mysterium.	2.8 (95.26)
non solum suppositarum ei gentium plenissimam salutem . . . credimus subuequendam;	2.8 (96.14)
uniuersalis gentium confessio, susceptio Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.20)
totius creaturae suae dilatandi subditi etiam in extremitate terrae positarum gentium corda frigida,	2.10 (101.25)
'Omnes dii gentium daemonia. Dominus autem caelos fecit.'	2.10 (102.14)
Dein turbatam incursionem gentium [gentium] prouinciam uidens,	uar. 3.19 (168.8)
Dedi te in lucem gentium,	3.29 (197.11)
'Ego Dominus . . . dedi te in foedus populi, in lucem gentium,	3.29 (197.19)
Conditus est autem in ecclesia beati doctoris gentium,	4.11 (227.17)
quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, . . . uocatur;	5.11 (303.8)
GENTILES, gentium. Dein turbatam incursionem gentium prouinciam uidens,	3.19 (168.8)
GENTILIS, e. gentili. Verum Eorpuwald . . . occisus est a uiro gentili nomine Ricbercto;	2.15 (116.18)
GENTILITAS, gentilitatis. relicto gentilitatis ritu,	1.26 (47.23)
GENV, genibus. ac flexis genibus Deum deprecatus est,	3.2 (128.28)
et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri	4.10 (225.5)
cogitabant, . . . ipsum corpus, si possent, in genibus inflectendo breuiare,	4.11 (227.7)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31 (278.21)
uidens eum melius habentem, ac loqui iam ualentem, flexis genibus gratias egit Deo	5.19 (329.1)
genu, ubi intrantes genua flectere, ac misericordiae caelestis supplicare deberent.	3.17 (161.4)
genua. Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,	2.2 (82.8)
'Flectamus omnes genua,	3.2 (129.6)

supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3 12 (151, 24)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1 (282, 11)
ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens,	5.21 (345, 27)
GENVENSIS , e, of or pertaining to Genoa.	
Genuensem. per Asterium Genuensem episcopum in episcopatus consecratus est gradum.	3.7 (139, 15)
GENVFLECTO . genuflectunt. genuflectunt omnes, adiurant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant:	4.28 (272, 24)
GENVS . genera. inter haec oriuntur duo genera funerum,	1.13 (28, 29)
genera. Verum cum alia atque alia uinculorum ei genera hostes imponeret,	4.22 (251, 18)
genere. Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti,	1.5 (16, 15)
Corasius quidam, genere quidem infimus,	1.6 (17, 12)
adiatus est quidam de genere Anglorum,	2.2 (82, 4)
auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124, 19)
percutus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticos quidam de genere Scottorum,	3.13 (152, 25)
Successor . . . factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus,	3.18 (163, 15)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum,	3.19 (164, 18)
consecrauit pro eo Damianum, qui de genere Australium Saxonum erat oriundus.	3.20 (169, 19)
Primus . . . Diuma, . . . secundus Cellach, . . . uterque de genere Scottorum;	3.24 (179, 25)
Vighard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4.1 (201, 16)
Caedualia, iuuenis strenuissimus de regio genere Geuissorum,	4.15 (236, 10)
multum delectata sit hoc genere infirmitatis,	4.19 (246, 6)
Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum,	4.25 (263, 1)
quantum sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (337, 4)
inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,	5.21 (342, 25)
omnes, quos inuenire potui, . . . quos genere certaminis, . . . uicerint, diligenter adnotare studui.	5.24 (359, 19)
generi. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	2.11 (104, 15)
et eam generi humano propitiari rogaret.	4.3 (210, 21)
in quo solo didicerat generi humano patere uitae caelestis introitus;	5.7 (292, 18)
generibus. exceptis uariorum generibus concyliorum;	1.1 (10, 7)
generis. sed et autum ferax terra marique generis diuersi;	1.1 (10, 3)
'Cuius' inquit, 'familiae uel generis es?'	1.7 (19, 16)
ipsumque auctorem humani generis confitentes, eum colere, . . . festinemus?	2.17 (119, 11)
de qua provincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat,	3.1 (127, 4)
filius Aedilfridi, qui de illa provincia generis et regni originem duxerat,	3.1 (127, 10)
id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	3.17 (162, 3)
habet protectorem, humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum,	3.29 (198, 26)
mox cepere pisces diuersi generis ccc.	4.13 (231, 32)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4.24 (260, 5)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis,	4.24 (260, 34)
genus . de cuius stirpe multarum prouinciarum regium genus originem duxit.	1.15 (32, 3)
humanum genus, quippe ut creatorem omnium atque factorem suum, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101, 18)
suscepto signo sanctae crucis, per quod humanum genus redemptum est,	2.10 (103, 4)
genus . omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1.27 (54, 12)
genus a proavis non solum nobile, sed et religiosum duens.	2.1 (73, 20)
illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118, 19)
ac totum genus Anglorum Britanniae finibus erasurum se esse deliderans.	2.20 (125, 14)
qui caelum et terram et humanum genus creasset,	3.22 (172, 4)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.9 (296, 14)
GERMANI , <i>Germanans</i> ; see GARMANI .	
Germanorum. dum contra Germanorum Gallorumque gentes, . . . bellum gereret,	1.2 (13, 23)
GERMANIA , <i>Germania</i> .	
Germania. quorum in Germania plurimas nouerat esse nationes,	5.9 (296, 12)
Germaniae. Aduenerant autem de tribus Germaniae populis fortioribus,	1.15 (31, 14)
Germaniae simul et Hiberniae partes attingit.	3.13 (152, 9)
Germaniae. Germaniae, . . . multo interuallu aduersa.	1.1 (9, 3)
Germaniam. Vt Egbert uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5.9 (296, 3)
GERMANIA PRIMA , <i>Upper Germany</i> .	
Germaniae primae. gentibus primae Germaniae uerbum praedicabat	1.21 (40, 7)
GERMANVS , Saint (378?-448?), <i>Bishop of Auxerre; went to England (448?) to stamp out the Pelagian heresy.</i>	
Germani. Germani pedem lapsus occasionem contriuit,	1.19 (37, 8)
Germanum. Germanum uenire inuitis uaticinationibus nuntiabant;	1.21 (40, 11)
Germanus. electi sunt apostolici sacerdotes Germanus Autissiodorensis et Lupus Trecaesenae	1.17 (34, 5)
Vt Germanus episcopus cum Lupo Britanniam nauigans,	1.17 (33, 22)
ac deinde Germanus plenus Spiritu Sancto inuocat Trinitatem;	1.18 (36, 12)
ubi Germanus . . . reliquias habens,	1.18 (36, 24)
Germanus ducem se proclii profectur,	1.20 (38, 30)
Tum subito Germanus signifer uniuersos admonet,	1.20 (39, 5)
Germanus cum Seuero Britanniam reuersus,	1.21 (39, 28)
adulescentem beatum Germanum sedere conpulit,	1.21 (40, 27)
Porro Germanus post haec ad Rauennam . . . aduenit,	1.21 (41, 10)
GERMANVS , a, um. <i>germanae</i> , qui eum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75, 5)
germani. Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (50, 20)
Erant autem duo germani fratres, qui hoc facinus patrarunt;	3.22 (173, 18)
iii siquidem hi, quos diximus, germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuere praeclari,	3.23 (176, 21)
germanorum. seu duorum fratrum germanorum, . . . filius et filia miscantur.	1.27 (50, 31)
germanum. Habuerat autem idem rex secum fratrem germanum ciuudem episcopi.	5.23 (175, 7)
Habebat enim germanum fratrem, cui nomen erat Iunna,	4.22 (250, 16)
germanus. Cynibillum, qui etiam frater germanus erat ipsius,	5.23 (176, 4)
GERMEN . germinare. Huius honor genuit casto de germine plures,	4.20 (247, 23)
GERMINO . germinans. uineas etiam quibusdam in locis germinans;	1.1 (10, 2)
germinare. sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad aestatis tempora contingit	4.28 (272, 2)
GERO . gerebat. Galliam Hispaniamque gerebat [gerebat],	uar. 1.8 (22, 22)
Denique non solum nouae, . . . ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87, 10)
aduersus regnum, cuius tunc ipse maximam curam gerebat,	4.1 (204, 2)
per Virfridum . . . qui tunc temporis Mediterraeneorum Anglorum episcopatum gerebat, ordinatus est;	4.23 (255, 15)
uita solitaria, quam in insula Farne ante episcopatum sui tempora gerebat,	5.1 (281, 5)
gerens. sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	3.13 (152, 27)
templumque uerendum Aspexit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293, 26)
Erat ergo pater familias in regione . . . religiosam cum domu sua gerens uitam;	5.12 (304, 3)
gereret. dum contra Germanorum Gallorumque gentes, . . . bellum gereret,	1.2 (13, 25)
cum primum in toto orbe gereret pontificatum,	2.1 (73, 12)

Qui cum annis multis . . . huius quoque monasterii statutis propositis curam gereret,	3. 23 (176. 11)
ne . . . aliquid indignum suae personae uel ore proferret, uel aliorum motu gereret membrorum.	4. 11 (226. 11)
ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret,	5. 19 (322. 27)
geri. hoc . . . uno se non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3. 25 (184. 28)
geritis. 'in multis quidem nostrae consuetudini, immo universalis ecclesiae contraria geritis;	2. 2 (83. 15)
gero. 'Placidam ego mentem, filio, erga omnes Dei famulos gero.'	4. 24 (262. 5)
gerunt. uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt,	5. 18 (321. 2)
gesserant. omnes palam, quae gesserant, confitendo proferrent,	4. 27 (270. 1)
gesserit. tam sedulam erga salutem nostrae gentis curam gesserit.	2. 1 (79. 28)
gesserunt. episcopatus autem Scottorum, quem gesserunt in provincia Anglorum,	3. 26 (189. 21)
gessit. Aetius . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1. 13 (28. 24)
multis annis episcopatum Geissorum ex synodica sanctione solus sedulo moderamine gessit.	3. 7 (141. 32)
aliquandiu continentissimam gessit uitam,	5. 11 (302. 27)
gesta. a discipulis beati papae Gregorii gesta fuere,	Praef. (6. 12)
uel sub quibus regibus gesta sint,	Praef. (6. 30)
quae fuerint gesta ecclesiastica,	Praef. (7. 16)
quae sint gesta erga fidem Christi,	Praef. (7. 19)
Gregorio papae, quae sint Britanniae gesta mandarit,	1. 27 (48. 1)
adiert de mirandis, quae . . . in illa provincia gesta fuerint, narrare.	3. 13 (152. 15)
simpliciter ea, quae de illo siue per illum sunt gesta, describens,	3. 17 (161. 15)
Gesta uero sunt haec temporibus Aldfridi regi	5. 1 (282. 26)
De cuius statu uitae, ut ad priora repedatis, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	5. 19 (322. 25)
gestis. noecendis priorum gestis siue dictis.	Praef. (5. 10)
placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri,	5. 19 (326. 31)
gestis. Vbi magnis grauiusque proeliis saepe gestis	1. 5 (16. 21)
Quibus ita gestis,	1. 18 (37. 3)
Quibus rite gestis, cupiens se ab omnibus saeculi . . . negotiis alienare,	3. 19 (167. 31)
Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum redire laetantes.	3. 30 (200. 7)
Quibus ita gestis, non multo post eadem ipsa die puer defunctus est,	4. 14 (235. 30)
gestorum. uel in libello gestorum ipsis conscripsi,	Praef. (7. 30)
gestum. Quod ita esse gestum, qui referebat mihi, frater inde adueniens adiecit,	3. 12 (151. 12)
GERONTIVS (<i>fl.</i> 407), a general in the army of Constantine, the British Tyrant.	
Gerontius. Constantemque . . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1. 11 (25. 3)
GERVLVS. gerulis. Verumtamen gerulis harum nostrarum litterarum uestris missis, et beneficia sanc-	
torum, . . . eis fecimus dari,	3. 29 (198. 13)
gerulos. coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem	3. 29 (198. 20)
GESSORIACVM, Boulogne.	
Gessoriac. interposito mari a Gessoriac Morynorum gentis litore proximo,	1. 1 (9. 13)
GESTO. gestabat. ea, quam in capite suo gestabat ille, cui se confitenti Dominus ait:	5. 21 (342. 27)
gestamus. ipsius passionis signum cum illo in uertice, summa uidelicet corporis nostri parte gestamus.	5. 21 (343. 6)
gestarentur. ut non solum in pugna ante illum uexilla gestarentur,	2. 16 (118. 16)
gestat. tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gestat!	2. 1 (80. 11)
supra locum, ubi Dominus natus specialiter traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5. 16 (317. 19)
Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5. 16 (318. 13)
GETA (<i>fl.</i> 210), son of Emperor Severus.	
Geta. quorum Geta hostis publicus iudicatus interit,	1. 5 (17. 5)
Getam. Reliquit duos filios, Bassianum et Getam;	1. 5 (17. 5)
GEVISSAE, GEVISSI, the ancient name of the West Saxons; see SAXONES OCCIDENTALES.	
Geuissae. gens Occidentalium Saxonum, qui antiquitus Geuissae uocabantur,	3. 7 (139. 9)
Geuissorum. Nam egressi contra gentem Geuissorum in proelium,	2. 5 (92. 6)
ac primum Geuissorum gentem ingrediens,	3. 7 (139. 17)
multis annis episcopatum Geuissorum ex synodica sanctione solus sedulo moderamine gessit.	3. 7 (141. 31)
Caedualia, iuuenis strenuissimus de regio genere Geuissorum,	4. 15 (236. 10)
quorum prior postea ab eodem Caedualia, cum esset rex Geuissorum, occisus est, et provincia	
grauiore seruitio subacta.	4. 15 (236. 16)
ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate, subiacerent.	4. 15 (236. 22)
Postquam ergo Caedualia regno potitus est Geuissorum,	4. 16 (236. 27)
Sita est autem haec insula contra medium Australium Saxonum et Geuissorum,	4. 16 (238. 15)
quod per terras lutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	4. 16 (238. 21)
ordinatus est in eodem monasterio ab Agilbercto episcopo Geuissorum, cuius supra meminimus.	5. 19 (325. 24)
GIGNO. genitus. 'Quid ad te pertinet, qua sim stirpe genitus?	1. 7 (19. 17)
genuerit. aut postquam genuerit, post quantum tempus possit ecclesiam intrare?	1. 27 (53. 26)
ne morte praecoccupetur, quod genuerit,	1. 27 (53. 28)
Nam si hora eadem, qua genuerit,	1. 27 (54. 24)
Baptizare autem uel enixam mulierem, uel hoc quod genuerit,	1. 27 (54. 32)
genuit. Huius honor genuit casto de germine plures,	4. 20 (247. 23)
Virgineos flores huius honor genuit.	4. 20 (247. 24)
gignit. gignit et lapidem gagatem plurimum optimumque;	1. 1 (10. 23)
hora eadem, qua gignit,	1. 27 (54. 33)
quoadusque, qui gignitur [gignit], ablactatur.	uar. 1. 27 (55. 7)
gignitur. uel ipsam hora eadem, qua gignit, uel hoc, quod gignitur,	1. 27 (54. 33)
quoadusque, qui gignitur, ablactatur.	1. 27 (55. 7)
gignunt. ut mulieres filios, quos gignunt, nutrire contemnant,	1. 27 (55. 9)
despiciunt lactare, quos gignunt.	1. 27 (55. 12)
GILDVS (516?-570?). Gildas, British historian to whom Bede is much indebted in the early part of the His-	
toria Ecclesiastica.	
Gildus. quae historicus eorum Gildus febili sermone describit,	1. 22 (42. 3)
GIVDI VRBS, probably Inchkeith, on the Forth.	
Giudi urbem. Orientalis habet in medio sui urbem Giudi.	1. 12 (25. 32)
GLACIES. glacie. dum incautus forte noctu in glacie incederet,	3. 2 (130. 13)
adiens, quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3. 19 (167. 20)
glacierum. Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifractarum crustis glacierum,	5. 12 (310. 22)
GLADIVS. gladii. interemerunt: Album quidem Heuualdum ueloci occisione gladii,	5. 10 (300. 18)
gladiis. eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2. 2 (84. 29)
gladiis. Brocmailum, qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret.	2. 2 (84. 18)
Qui cum mox undique gladiis inpetetur,	2. 9 (99. 15)
gladio. Accinctus ergo gladio accepit lanceam in manu,	2. 13 (113. 13)
discinxit se gladio suo, et dedit illum ministro,	3. 14 (156. 30)
inter plurimos gentis Anglorum, uel interemptos gladio, uel seruitio addictos.	Trumuini. recessit
gladios. Laeta ridet gladios ferro robustior Angles,	4. 20 (248. 11)

Caecilia infestosa laeta ridet gladios.	4.20 (248.2)
GLENI FLVVIVS, <i>the Beaumont Water, Northumberland.</i>	
Gleni fluio. atque instructam in fluio Gleni, qui proximus erat, lauacro remissionis ablueret.	2.14 (115.6)
GLOBVS, globi. Et cum progredieremur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammaram tetrarum globi.	5.12 (305.28)
At cum idem globi ignium sine intermissione modo alta peterent,	5.12 (305.32)
globis. iussit se obuiam saeuientibus et huc illucque uolantibus ignium globis efferri.	2.7 (94.22)
globos. et inter globos flammantis incendii incolume tabernaculum,	1.19 (37.23)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3.16 (159.15)
glouos. Qui cum uentis ferentibus globos [glouos] ignis . . . conspiceret,	uar. 3.16 (159.15)
GLORIA. gloria. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	1.6 (18.4)
Erat illis apostolorum instar et gloria et auctoritas	1.17 (35.10)
laborem magnum maior aeternae retributionis gloria sequitur.	1.23 (43.13)
cui uestra gloria idcirco est praeposita,	1.32 (68.1)
uestra gloria cognitionem unius Dei, . . . subiectis festinet infundere,	1.32 (68.22)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.10 (104.4)
quod etiam uestra gloria, Christianae fidei suscepto mirabili sacramento,	2.11 (104.31)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.11 (106.26)
"Sit gloria nomini Domini."	4.19 (245.28)
Aspice, nupta Deo, quae sit tibi gloria terris;	4.20 (248.27)
gloria. dogmatizabat corpus nostrum in illa resurrectionis gloria inpalpabile,	2.1 (75.31)
quod corpus nostrum illa in mortalitatis gloria sublimatum subtile quidem sit	2.1 (76.3)
et cornu eius exaltaretur in gloria;	2.1 (77.21)
cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrecturus in gloria,	2.1 (79.7)
Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.24)
quanta in gloria uir Domini Cudbert post mortem uiueret,	4.30 (276.8)
corpora condidit cum multa gloria in ecclesia Coloniae ciuitatis iuxta Rhenum.	5.10 (301.13)
qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae;	5.21 (343.33)
gloriae. cui gloriae caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	1.32 (67.21)
uestrae quoque gloriae nomen etiam posteris gloriosius reddet,	1.32 (68.12)
Nordanhymbrorum praefuit rex fortissimus et gloriae cupidissimus Aedilfrid,	1.34 (71.10)
Felix . . . uir magnae gloriae in Christo et ecclesia,	2.1 (73.22)
ne eis fulgeret inluminatio euangelii gloriae Christi.	2.9 (98.31)
in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opulante munificentia ualeatis.	2.10 (103.30)
Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum	2.11 (104.21)
animum irae et auaritiae uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem;	3.17 (161.19)
hoc est unum Deum in tribus subsistentiis, uel personis consubstantialibus, aequalis gloriae et honoris.	4.17 (239.29)
Nunc laudare debemus . . . potentiam Creatoris et consilium illius, facta Patris gloriae.	4.24 (260.2)
hoc sibi gloriae singulares desiderans adipisci,	5.7 (292.16)
gloriam. inde per inanem gloriam intus cadat.	1.31 (66.22)
ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premat.	1.31 (67.14)
Praeterea scire uestram gloriam uolumus,	1.32 (69.9)
Nobilitatem . . . totam ad nanciscendam supernae gloriam dignitatis . . . conuertit.	2.1 (74.3)
plenus ex uicinitate locorum uestram gloriam concinicus cognouisse.	2.10 (101.29)
uerum etiam eidem perent in regni gloriam successit.	2.12 (110.23)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3.8 (144.6)
omnibus, . . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	3.13 (154.1)
uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5.14 (314.31)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pia reuelationis gaudio discipulis patefecit.	5.21 (336.27)
glorias. inter . . . specialis benedictionis glorias etiam maxima fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.5)
GLORIFICO. glorificamus. Et glorificamus Dominum nostrum Iesum,	4.17 (240.16)
glorificantes. glorificantes Deum Patrem sine initio,	4.17 (240.20)
glorificare. temporalibus quoque honoribus regem glorificare satagens,	1.32 (67.21)
glorificauerunt. Et glorificamus Dominum nostrum Iesum, sicut isti glorificauerunt;	4.17 (240.17)
GLORIOR. gloriaretur. ne de uirtutibus suis gloriaretur.	1.31 (66.9)
GLORIOSIOR, ius. gloriosius. uestrae quoque gloriae nomen etiam posteris gloriosius reddet.	1.32 (68.13)
GLORIOSISIME. sedem Romanae et apostolicae ecclesiae . . . gloriosissime rexit,	2.1 (73.5)
post regnum temporale, quod L et VI annis gloriosissime tenuerat,	2.5 (89.8)
Cuius studii gloriosissime fuit Felix episcopus.	2.15 (116.25)
Aedui cum X et VII annis genti Anglorum simul et Bretonum gloriosissime p aecesset,	2.20 (124.15)
Qui cum in illa provincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4.3 (207.16)
cui ipse post Benedictum, de quo supra diximus, gloriosissime praefuit;	5.21 (332.29)
Eleutheri Romae prae ul factus XV annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5.24 (352.14)
GLORIOSISSIMVS, a, um. gloriosissimo. Gloriosissimo Regi Ceoluulfo	Praef. (5.1)
Domino gloriosissimo atque praecellentissimo filio Aedilbercto regi	1.32 (67.24)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrid abbas in Domino salutem.	5.21 (333.14)
gloriosissimus. Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperit,	5.10 (301.11)
GLORIOSVS, a, um. gloriosa. perpetua tamen mansit uirginitatis integritate gloriosa;	4.19 (243.12)
gloriosa. Insiste ergo, gloriosa filia,	2.11 (105.29)
gloriosae. Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius	2.11 (104.13)
Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram commonitionem non distulimus con-	
ferendam;	2.11 (105.13)
gloriosam. cum profecto gloriosam coniugem uestram, . . . inluminatam agnouimus.	2.10 (101.32)
glorioso. Et ideo, gloriose fili, eam, . . . sollicita mente custodi,	1.32 (68.4)
Haec nunc, gloriose fili, paucis locuti sum.	1.32 (69.24)
gloriosi. Quae enim in gloriosi filii nostri Audubaldi regis . . . clementia Redemptoris fuerit operata,	2.10 (101.27)
ex qua re non solum gloriosi coniugis uestri, . . . intellegentiam in amore sui facilius inflammaret.	2.11 (104.26)
qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes peruenerunt,	2.11 (104.29)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.18)
gloriosi. quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplantur species corporis gloriosi.	4.9 (222.18)
glorioso. Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aedui regi Anglorum.	2.10 (100.23)
Viro glorioso Aedui regi Anglorum, Bonifatius	2.10 (100.24)
glorioso. cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicita perquisisset,	2.11 (105.7)
gloriosos. Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intima caritatis curauimus;	2.10 (102.1)
GLOVOS, <i>see</i> GLOBVS.	
GNARVS, a, um. gnarus. ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	5.15 (316.27)
GOBBAN (<i>fl.</i> 623), a priest of Fursa's.	
Gobbano. reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano, et presbyteris Gobbano et Dicullo,	3.19 (168.1)
GODMVNDINGAHAM, <i>Goodmanham, Yorkshire.</i>	

Godmunddingaham. locus . . . non longe ab Eburaco ad orientem, ultra amnem Doruuentionem, et uocatur hodie Godmunddingaham.	
GODVINE, <i>Archbishop of Lyons, 693?-713?</i>	2.13 (113.22)
Godvine. ordinatus autem anno sequente . . . a Godvine metropolitano episcopo Galliarum;	5.8 (295.28)
GOLGOTHANA ECCLESIA, <i>a church in Jerusalem built on the site of the Crucifixion.</i>	
Golgothana. Dehinc ab occasu Golgothana uidetur ecclesia.	5.16 (317.27)
GORDIANVS (fl. 540), <i>a Roman, father of Gregory the Great.</i>	
Gordiano. Erat autem natione Romanus, a patre Gordiano,	2.1 (73.19)
GOTHI, <i>the Goths.</i>	
Gothis. Fracta est autem Roma a Gothis	1.11 (25.5)
Anno ccccviii, Roma a Gothis fracta,	5.24 (352.22)
Gothorum. inruptionis, quae per Halaricum regem Gothorum facta est.	1.11 (24.21)
GRABATVS. grabato. ut neque equo uehi posset, sed manibus ministrorum portaretur in grabato.	5.19 (328.23)
grauato. sed manibus ministrorum portaretur in grabato [grauato].	uar. 5.19 (328.23)
GRADVS. gradibus. gradibus uel passibus, non autem salibus eleuatur.	1.30 (65.28)
gradu. functus gradu consulatus cum Lucio Bibulo,	1.2 (13.22)
Laurentius archiepiscopi gradu potitus	2.4 (87.4)
et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.	3.3 (132.18)
missus est Aedan, accepto gradu episcopatus.	3.5 (135.19)
quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uulgante, conpererat;	3.19 (166.14)
Qui accepto gradu episcopatus rediit ad prouinciam,	3.22 (173.2)
et duo ex eis etiam summi sacerdotii gradu functi sunt,	3.23 (176.24)
quatinus accepto ipse gradu archiepiscopatus,	3.29 (196.14)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	4.26 (267.29)
acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse conseruabat actibus.	5.1 (281.7)
in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat.	5.10 (299.4)
Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat, gradu praeminens.	5.12 (309.23)
qui nunc episcopalem Lindisfarneensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruauit.	5.12 (310.8)
gradu. locum sedis eorum gradui congruum . . . donaret,	1.26 (47.31)
Misit idem Laurentius . . . Brettonum sacerdotibus litteras suo gradui condignas,	2.4 (88.9)
Qui indignum se tanto gradui respondens,	4.1 (202.13)
gradum. redemptos . . . discipulos fecit, atque ad sacerdotalem usque gradum erudiendo atque instituendo prouexit.	3.5 (136.32)
per Asterium Genuensensem episcopum in episcopatus consecratus est gradum.	3.7 (139.16)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.4)
acceptumque sacerdotii gradum condignis ornans actibus,	3.27 (193.28)
ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.10)
nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danihelem, . . . accepit.	4.16 (238.11)
Rapta est . . . post annos vii, ex quo abbatissae gradum susceperat;	4.19 (244.23)
qui ecclesiasticum gradum, hoc est altaris officium, apte subirent,	4.23 (254.19)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.13)
Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Berctuald suscepit;	5.8 (294.14)
Quo tempore ibi gradum archiepiscopatus Honorius, . . . seruabat.	5.19 (323.25)
qui uel monachi totum, uel gradum clericatus habentes,	5.21 (343.3)
Nono decimo autem uitae meae anno diaconatum, tricesimo gradum presbyteratus, . . . suscepit.	5.24 (357.16)
gradus. is, qui superest, consors eiusdem gradus habere potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.18)
de quo una cum conscriptis eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	5.8 (294.27)
GRAMEN. gramine. Aut hic Campano gramine corda tument.	1.10 (24.15)
GRANDESCO. grandescere. grandescere populus coepit aduenarum,	1.15 (32.5)
GRANDIOR, ius. grandioris. Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat;	4.25 (263.17)
GRANDIS, e. grande. Ipsam panque est, quod nunc grande de modico effectum, Muigéo consueue uocatur,	4.4 (214.2)
Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat;	4.25 (263.17)
grandem. emitte partem eius non grandem, ad constituendum ibi monasterium,	4.4 (213.25)
supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.19)
grandi. Aedilfrid collecto grandi exercitu ad ciuitatem Legionum,	2.2 (84.1)
accessu grandi igne in medio,	3.10 (147.14)
grandi. O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	5.14 (314.28)
grandis. nam etei terribilis iste ac grandis esse rogo uidetur.	3.19 (166.1)
grandis. et accepta ab eo possessione ecclesiae cuiusdam et agelli non grandis.	4.12 (228.16)
grandis. ecclesia rotunda grandis, terna per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.30)
GRANDO. grandine. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perficante atque uerrente non minus intolerabile praeferebat.	5.12 (305.2)
GRANTACAESTR, <i>Granchester, near Cambridge.</i>	
Grantacaestr. uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, . . . quae lingua Anglorum Grantacaestr uocatur;	4.19 (245.2)
GRASSATOR. grassatores. Reuertuntur ergo inpuentes grassatores Hiberni domus,	1.14 (29.23)
GRASSOR. grassantis. talibus protinus totam uim ueniens grassantis,	1.1 (13.5)
GRATANTER. quae cum ille et munera gratanter acciperet,	4.30 (277.5)
diuertentes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt;	5.10 (299.7)
GRATANTISSIME. atque ab apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratantissime susceptum.	4.18 (242.30)
GRATIA (adv.). et carnis commixtio creandorum liberorum sit gratia,	1.27 (58.22)
sed solummodo creandorum liberorum gratia utitur,	1.27 (58.24)
qui cum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75.5)
Eanfridum inconsulte ad se cum . . . militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnavit.	3.1 (128.9)
Numquam diutius honoris siue timoris gratia, siqua delinquisset, reticebat;	3.5 (136.22)
sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,	3.7 (140.21)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adire solebant;	3.8 (142.18)
ubi postmodum, castigandi huius facinoris gratia, monasterium constructum est;	3.14 (155.25)
Solebat . . . saepius etiam suam, . . . prouinciam exhortandi gratia reuiscere;	3.23 (174.27)
sui patris, ad cuius corpus dilectionis ipsius gratia uenerat,	3.23 (177.6)
ad ecclesiam . . . audiendi sermonis Dei gratia confluerebant;	3.26 (191.14)
uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.12)
qui et ipse aeuo sequente Hiberniam gratia legendi adiit.	3.27 (192.22)
Cum ergo ueniret ad eum . . . gratia uisitationis de Britannia uir sanctissimus	4.3 (211.23)
praeter iminentibus sollempniis maioribus, uerbi gratia paschae, pentecostes, epifaniae,	4.19 (244.9)
Erat . . . affabilis omnibus, qui ad se consolationis gratia ueniebant;	4.28 (273.22)
in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia locarent.	4.30 (276.15)

quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniunctoque sibi officio supernae tantum mercedis gratia subditus.	4.31 (278.8)
mox eadem, quae nostri gratia modicum siluerat, tempestas rediit,	5.1 (282.18)
quia modica illa, . . . intercedo quietis, ad uiri Dei preces nostrae euasionis gratia caelitus donata est.	5.1 (282.22)
nam saepius ante illum percipiendae elemosynae gratia uenire consueuerat,	5.2 (283.22)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldridum,	5.15 (315.17)
qui locorum gratia sanctorum uenerat Hierosolymam,	5.15 (316.19)
GRATIA. gratia, quae sancti mysterii gratia, . . . cum magna discretione providenda est;	1.27 (54.35)
et quanta sit in eadem gente gratia,	1.31 (67.10)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	1.32 (70.2)
tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gestat!	2.1 (80.10)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	2.17 (120.5)
ut quando unum ex uobis diuina ad se iusserit gratia euocari,	2.18 (121.23)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	3.29 (199.3)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	4.5 (217.18)
quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret,	4.10 (225.11)
quod diuina uobis misericordia [gratia] per intercessionem . . . Osualdi, . . . conferre dignata est.	4.14 (234.23)
ut omnes Britanniae fines illius gratia splendoris impleat.	4.23 (256.7)
'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit,	4.28 (271.12)
ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	5.7 (293.19)
Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnantem ad nostram omnium pacem custodiat incolumem.	5.21 (345.18)
gratia. subito diuina gratia respectus,	1.7 (18.17)
qui oportune laetus, gratia decentissima,	1.7 (20.27)
Omnipotens Deus sua uos gratia protegat,	1.23 (43.18)
qua ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere?	1.27 (54.17)
ad nanciscendam supernae gloriæ dignitatis diuina gratia largiente conuertit.	2.1 (74.3)
in quo tanta perfectionis gratia coepit conuersari,	2.1 (74.5)
iuuante se gratia catholicae ueritatis,	2.1 (75.28)
tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gestat!	2.1 (80.11)
dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate, et non ex gratia Dei?	2.19 (124.3)
ibique ad doctrinam Scottorum cathecizati, et baptismatis sunt gratia recreati.	3.1 (127.16)
desiderans totam, . . . gentem fidei Christianae gratia inui,	3.3 (131.7)
Verum quia gratia caritatis feruere non omiserunt,	3.4 (135.10)
qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probatur iobutus;	3.5 (137.23)
intelligentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4.13 (231.24)
et diuina se iuuante gratia, mox cepere pisces diversi generis ccc.	4.13 (231.31)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.20)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruernis;	4.17 (239.12)
In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insigni,	4.24 (258.28)
erat gratia compunctionis semper ad caelestia suspensus.	4.28 (273.26)
quatinus aequatus gratia suo intercessori, sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi.	4.29 (275.19)
locus ille, qui tanta miraculi caelestis gratia sacratu est;	4.30 (277.11)
si se tali molestia diutius castigari diuina prouidente gratia oporteret,	4.31 (278.25)
indumenta, . . . etiam ipsa a gratia curandi non uacauerunt,	4.31 (279.15)
contigit eum subito diuinæ pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberti reliquias sanari.	4.32 (280.3)
factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.	5.10 (299.13)
Diuina utique gratia disponente, ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uiam raperetur aeter-	5.15 (316.12)
nam,	5.19 (324.4)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, gratia uenusti uultus,	5.21 (340.3)
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.25)
concordat autem eis, qui sine praeueniente gratia Christi se saluari posse confidunt;	5.21 (342.18)
quorum tamen intus conscientia in parili uirtutum sibi gratia concordabat	5.22 (347.23)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	1.10 (23.27)
gratiae. Pelagius Bretto contra auxilium gratiae supernae	1.17 (34.7)
qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannia uenirent.	3.11 (149.1)
ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaria haberet effectum.	4.14 (232.29)
In quo tunc monasterio nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostent fuisse perhibentur;	4.23 (255.26)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueuerant,	4.28 (271.29)
quae usque ad hanc diem sufficientem cunctis illi aduenientibus gratiae suae caelestis copiam ministrat.	5.21 (340.18)
ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	1.27 (54.19)
gratiae. si donum gratiae contradicere posse uideatur.	Praef. (6.35)
gratiam. uel quorum tempore regum gratiam euangelii perceperint,	1.10 (23.22)
Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.17 (33.28)
dogma peruersum gratiam Christi blasphemando	1.20 (38.18)
certatim populi ad gratiam baptismatis conuolarent.	1.29 (63.22)
ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.31 (66.19)
animae per exteriora miracula ad interiorem gratiam pertrahuntur;	1.32 (68.4)
eam, quam accepisti diuinitus gratiam,	1.32 (69.31)
Omnipotens itaque Deus in uobis gratiam suam, quam coepit, perficiat,	2.1 (78.22)
ac totis desideriis ad aeternitatis gratiam uenire concupiscat.	2.2 (82.11)
in plurimorum corde fidelium spiritalis gratiam lucis accenderet.	2.9 (98.28)
et aliquos, . . . de paganis ad fidei gratiam praedicando conuerteret.	2.17 (119.15)
quod uos diuina misericordia ad suam gratiam uocare dignata est,	3.3 (132.17)
et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.	3.10 (147.27)
et sanitatum ibi gratiam capere sibi suisque coeperunt.	3.17 (161.6)
Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	3.24 (179.19)
et ipsam gentem Merciorum . . . ad fidei Christianae gratiam conuertit.	4.10 (225.7)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petiit lucis gratiam recepit;	4.24 (260.20)
Visumque est omnibus caelestem ei a Domino concessum esse gratiam.	4.24 (260.25)
Vnde mox abbatissa amplexata gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere.	4.29 (274.30)
ut, . . . ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	5.12 (307.31)
aspicio ante nos multo maiorem luminis gratiam quam prius;	5.21 (342.33)
ea, quam habebat ille, qui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus:	5.22 (347.30)
quod cum fratribus, quos ad unitatis gratiam conuerterat, inchoauit,	2.12 (109.12)
gratiarum. quin ei, qui tanta sibi beneficia donaret, dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	4.14 (235.3)
Celebrent ergo missas per cuncta monasterii oratoria huius, siue pro gratiarum actione exaudita suae	1.18 (36.24)
deprecationis,	1.27 (54.25)
gratias. acturi Deo per ipsum gratias,	1.30 (65.24)
actura gratias intrat ecclesiam,	
et donatori omnium de satietate sua gratias referant;	

- Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis
e contra episcopus gratias coepit agere Domino Christo, 2.9 (99.20)
et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus. 2.9 (99.22)
Qui ait: 'Gratias quidem ago beneuolentiae tuae; 2.11 (106.21)
Pro quibus maiestati eius gratias indesinenter exsoluimus, 2.12 (108.7)
siue gratias agendi Domino semper ubicumque sedens, 2.18 (121.1)
Osui, . . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam; 3.12 (151.23)
gratiasque ei agimus, 3.24 (178.22)
gratias agentes rettulerunt ad monasterium. 3.29 (198.9)
in quo toto tempore numquam ipsa uel conditori suo gratias agere, . . . praetermittebat. 4.19 (245.6)
monebat omnes . . . in aduersis rerum . . . fideliter Domino esse gratias semper agendas 1.23 (256.19)
ac pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit; 1.23 (256.25)
ille gratias agens pietatis, quam erga eum, cum esset peregrinus, habere dignaretur, 4.31 (279.9)
flexis genibus gratias egit Deo cum omnibus, qui aderant, fratribus. 5.19 (324.12)
Conualuit igitur episcopus, cunctis gaudentibus, ac Deo gratias agentibus, 5.19 (329.2)
ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens, 5.19 (329.21)
gratis. sed diuinitus adiutus gratis canendi donum accepit. 5.21 (345.27)
4.24 (259.8)
- GRATIANVS** (359–383), *Roman emperor*. =
Gratiano. regnante Gratiano, 1.9 (23.1)
Gratianum. Ibi Gratianum Augustum subita incursione perterritum, 1.9 (23.14)
Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transit, et Gratianum interfecit. 5.24 (352.21)
Gratianus. Gratianus xl ab Augusto . . . sex annis imperium tenuit, 1.9 (23.3)
- GRATIANVS** (d. 407), *Tyrant in Britain*.
Gratianus. Gratianus et Constantinus in Brittania tyranni creati; 1.11 (24.16)
apud Britannias Gratianus muniiceps tyrannus creatur, 1.11 (24.24)
- GRATIVVS**, a, um. gratuito. haec . . . gratuito animo adtribuere ulla sine dilatione praeuidemus; 2.17 (119.28)
gratuito. gratuito [gratuito] animo adtribuere . . . praeuidemus; uar. 2.17 (119.28)
gratuitum. et magistris gratuitum praebere curabant. 3.27 (192.18)
- GRATVLOR**. gratulabatur. gratulabatur ille quod eatenus in carne seruatus est, 5.22 (348.7)
gratulatur. et uictam se diuinis uirtutibus gratulatur. 1.19 (37.25)
- GRATVS**, a, um. grata. quae memoratu digna atque incolis grata credideram, Praef. (8.16)
gratus. 'Gratus mihi est multum aduentus tuus, et bene uenisti.' 4.9 (223.19)
- GRAVATO**, see **GRABATVS**.
- GRAVIOR**, ius. grauior. Crescebat morbus paulatim, et nocte superueniente grauior effectus est, 4.31 (278.16)
grauior. grauior de observatione paschae, . . . controuersia nata est. 3.25 (182.19)
si non infirmitas grauior prohibuisset, 4.19 (244.14)
grauiore. prior postea ab eodem Caedualia, . . . occisus est, et prouincia grauiore seruitio subacta. 4.15 (236.17)
grauiozem. quam . . . grauiorem cum eis, qui eum ad ueritatem sequi nolebant, cogerebatur habere dis-
cordiam. 5.15 (316.15)
grauius. quod grauius est, 1.10 (24.6)
fit hoc grauius, quod porto. 2.1 (74.26)
- GRAUOR**. grauior [grauor] de observatione paschae, . . . controuersia nata est. uar. 3.25 (182.19)
- GRAVIS**, e. graue. Cum nouerca autem miscere graue est facinus, 1.27 (51.3)
graue. ut se abstineant, et graue hoc esse peccatum cognoscant. 1.27 (51.20)
grauit. ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet. 2.9 (99.24)
At ipsum diu graui dolore uexatum, cum diuersas in partes se torqueret, 3.9 (146.2)
et quasi de somno graui excitatum interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me. 5.6 (291.1)
quasi de graui experrectus somno, exsurgens reedit; 5.19 (328.28)
grauit. Caesar oppidum Cassobellauni. . . tandem graui pugna cepit. 1.2 (14.29)
grauit. et conserto graui proelio in campo, qui uocatur Haethfelth, 2.20 (124.21)
occisus est, commisso graui proelio, 3.9 (145.7)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum 4.21 (249.3)
grauibus. Vbi magnis grauibueque proeliis saepe gestis 1.5 (16.21)
grauis. Vnde merito loco huius et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus prae-
parata est. 4.25 (265.22)
- GRAVISSIME**, qui solebat nocturnis saepius horis repente ab inmundo spiritu grauissime uexari. 3.11 (149.21)
corrupti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime adfecti; 3.27 (192.29)
quod commisum, ubi ad cor suum rediit, grauissime exhorruit, 4.25 (263.12)
At episcopus grauissime de casu et interitu meo dolebat. 5.6 (290.28)
- GRAVISSIMVS**, a, um. grauissima. fames grauissima per Syriam facta est, 1.3 (15.18)
ac grauissima fracturae ipsius coepit molestia fatigari; 3.2 (130.14)
Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat, 5.23 (349.14)
grauissima. Quo adhuc superstitie, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito, 4.5 (217.30)
grauissima. ciuillium bellorum, quae ei grauissima occurrerant, 1.5 (16.19)
grauissimis. utpote qui grauissimis eo tempore bellis . . . erat occupatus; 1.13 (28.31)
grauissimis regni sui damnis saepissime ab hostibus adfectus, 3.7 (141.12)
grauissimo. tacta est repente grauissimo corporis morbo, 4.9 (222.6)
quia quaedam de numero uirginum, . . . grauissimo langore teneretur; 5.3 (285.13)
- GRAVITAS**. grauitatis. Vtta, multae grauitatis ac ueritatis uir, 3.15 (157.24)
- GRAVITER**, unde crebris eruptionibus Romanos grauit ac saepe lacerabant. 1.2 (14.22)
unde offensus grauitur Agilbertus, quod haec ipso inconsulto ageret rex, 3.7 (141.2)
reedit qui uexabatur, et grauitur spirans; 3.11 (150.15)
fuit in eodem monasterio puerulus quidam, longo febrium incommodo grauitur uexatus. 3.12 (150.28)
- GRAVO**. grauabatur, et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, ocius desiderabat absolui: 4.25 (263.23)
grauantur. atque idcirco umorum receptacula grauantur, 1.27 (60.10)
grauari, qui se grauari per nequitiam prauae uoluntatis uidet. 1.27 (57.23)
quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari, 4.19 (246.10)
grauata. cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum per dies eadem molestia crebrescente grauata
est, 4.10 (224.25)
grauatam. inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauatam; 3.9 (146.15)
grauatum. iussit suos quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum, 5.2 (283.17)
grauatum. quo mox increcente, magis grauatum est brachium illud uulneratum, 5.3 (285.16)
grauatur. nullo peccati pondere grauatur; 1.27 (54.25)
grauatus. Erat autem Mellitus corporis quidem infirmitate, id est podagra, grauatus, 2.7 (94.9)
grauentur. ne ipsa inaestimabilis mysterii magnitudine grauentur? 1.27 (59.13)
- GRAVOR**, see **GRAVIOR**, ius.
- GRECE** (*adv.*), in Greek.
Grece. Theodorus, . . . et Grece instructus et Latine, 1.1 (202.25)
- GRECI**, the Greeks.
Grecis. qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari. 4.13 (232.13)

Grecorum. ne quid ille contrarium ueritati fidei, Grecoorum more, in ecclesiam, cui praeeset, introduceret.	4.1 (203.2)
GRECIA, <i>Grecia</i> .	
Greciam, hoc Africam, Asiam, Aegyptum, Greciam, et omnem orbem, . . . geri conperimus;	3.25 (184.25)
GRECVM, <i>the Greek language</i> .	
Greco. librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatum, . . . ad sensum correx;	5.24 (359.7)
GRECVS, a, um, <i>Greek</i> .	
Grecia. Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Greca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter instructum.	5.8 (296.1)
Greciae. Hadrianus, . . . Graecae pariter et Latinae linguae peritissimus.	4.1 (202.10)
Grecam. supersunt de eorum discipulis, qui Latinam Grecamque linguam aequae ut propriam, . . . norunt.	4.2 (205.2)
ut Grecam quidem linguam non parua ex parte, . . . nouerit.	5.20 (331.10)
ita Grecam quoque cum Latina didicit linguam,	5.23 (348.26)
GREGORIUS I, Saint (540?-604), <i>Gregory the Great; Pope, 590-604; sent mission to England, 596</i> .	
Gregorii. a discipulis beati papae Gregorii gesta fuere,	Praef. (6.12)
nonnullas ibi beati Gregorii papae . . . epistulas,	Praef. (6.18)
per discipulos beati papae Gregorii,	Praef. (6.29)
Roboratus ergo confirmatione beati patris Gregorii,	1.25 (44.27)
iuxta quod iussa sancti patris Gregorii acceperant,	1.27 (48.5)
Hucusque responsiones beati papae Gregorii	1.28 (62.5)
De obitu beati papae Gregorii.	2.1 (73.1)
Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum.	2.3 (86.12)
Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione occupati,	2.17 (119.20)
sectantemque magistri et capitis sui sancti Gregorii regulam,	2.18 (121.4)
uestra adquisitio decessorumque uestrorum, quae per domini Gregorii exordia pullulat,	2.20 (125.24)
positum est in porticu sancti papae Gregorii,	3.29 (198.17)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . Laurentii, Iohannis, et Pauli, et Gregorii,	4.2 (206.10)
quem a discipulis beati papae Gregorii didicerat,	5.19 (323.26)
gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat	5.20 (331.29)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	1.27 (48.1)
Gregorio. Gregorio papae, quae sint Britanniae gesta mandarit,	1.27 (48.8)
qui beato pontifici Gregorio . . . referrent;	1.23 (42.31)
Gregorio. qui a beato Gregorio humili supplicatu obtineret,	1.25 (45.12)
praecipiente beato papa Gregorio,	2.1 (79.26)
opinio, quae de beato Gregorio traditione maiorum ad nos usque perlata est;	2.3 (86.17)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.4 (88.27)
Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	4.27 (270.30)
Augustinus in Cantia fecisse noscitur, scribente ei . . . papa Gregorio, quod et supra po uimus.	2.1 (79.31)
Gregorium. et ipsum Gregorium inter alios aduenisse,	1.23 (42.10)
Gregorius. Vt sanctus papa Gregorius Augustinus . . . mittens,	1.23 (42.15)
Gregorius, uir doctrina et actione praecipuus, pontificatum . . . sortitus	1.23 (43.5)
Gregorius seruus seruorum Dei seruus Domini nostri,	1.24 (44.2)
fratri Ethebio coepiscopo Gregorius seruus seruorum Dei.	1.27 (48.19)
Respondit Gregorius papa urbis Romae:	1.27 (49.22)
Respondit Gregorius:	1.27 (50.1)
Respondit Gregorius:	1.27 (50.23)
Respondit Gregorius:	1.27 (50.29)
Respondit Gregorius:	1.27 (52.7)
Respondit Gregorius:	1.27 (52.30)
Respondit Gregorius:	1.27 (54.3)
Respondit Gregorius:	1.27 (59.25)
Vt papa Gregorius epistolam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28 (62.3)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.28 (62.11)
Praeterea idem papa Gregorius Augustino episcopo, . . . misit	1.29 (63.2)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.29 (63.17)
misit post eoe beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1.30 (64.27)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.30 (64.30)
Misit idem beatus papa Gregorius . . . Aedilbercto epistolam,	1.32 (67.18)
Aedilbercto regi Anglorum Gregorius episcopus.	1.32 (67.25)
beatus papa Gregorius . . . defunctus est,	2.1 (73.3)
uenerabilis pater Gregorius . . . contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.9)
Quibus uerbis beatus Gregorius hoc quoque declarat,	2.1 (78.23)
Fecit inter alia beatus papa Gregorius,	2.1 (78.28)
sicut beatus papa Gregorius de quibusdam scribit,	5.13 (313.4)
Anno dxcvi, Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis,	5.24 (353.12)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
Anno dcv, Gregorius obiit.	5.24 (353.24)
GREGORIUS II, Saint (d. 731), <i>Pope, 715-731</i> .	
Gregorii. permisso eius, qui nunc ipsi ecclesiae praest Gregorii pontificis,	Praef. (6.21)
Gregorio. ad limina beatorum apostolorum Gregorio pontificatum tenente profectus est,	5.7 (294.8)
GRESSVS. gressibus. sed mentis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	2.7 (94.9)
gressum. gressum recuperarit fidei.	1.21 (39.30)
utpote incertus, quid agerem. quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5.12 (306.7)
nec mora, gressum retorquens ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5.12 (308.5)
GREG. grege. et in electorum tuorum iubeas grege numerari.	2.1 (78.34)
gregem. quare gregem, quem sibi ipse crediderat, relinqueret,	2.6 (92.22)
numquam ipsa . . . commissum sibi gregem et pulice et priuatum docere praetermitterbat.	4.23 (256.20)
gregis. Vt Domino offerres plurima lucra gregis.	2.1 (79.22)
grex. sed etiam ipse grex Domini eiusque pastores egerunt;	1.14 (30.5)
Dona, Iesu, ut grex pastoris calle sequatur.	5.19 (330.28)
GROSSESCO. grossescente. quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta, et brachio in tantum grosse-	
sciente,	5.3 (286.4)
GROSSVS, a, um, <i>grossae</i> . quod singulae earum ad modum humani femoris grossae,	1.2 (14.18)
GVBERNACVLVM. gubernacula. cum alius eius Eadwald regni gubernacula suscepisset,	2.5 (90.25)
Eadwald . . . Earconbercto filio regni gubernacula reliquit;	3.8 (142.5)
qui temporalis regni quondam gubernacula tenens,	3.12 (151.18)
placuit, ut . . . Cudbert ecclesiae Lindisfarneensis gubernacula susciperet.	4.28 (273.12)
quo Osredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhybrorum suscepit.	5.22 (316.21)
gubernaculum. quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.5)
GVBERNATIO. gubernatione. sed contentus sit gubernatione creditae sibi plebis.	4.5 (216.4)

gubernationem. quem ad gubernationem patrimonioli ecclesiae nostrae transmisimus,	1.24 (44.16)
GVBERNO. gubernabat. cum ipse regni, quod XI annis gubernabat, successorem fore Ceoluulfum decreuisset,	5.23 (349.21)
gubernante. regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4.5 (214.30)
tandem superni regni amore compunctus reliquit, eodem adhuc praesule ecclesiam gubernante;	4.12 (228.5)
gubernarent. cum magna ecclesiam Anglorum cura ac labore gubernarent,	2.7 (94.4)
gubernaret. Bosa uidelicet, qui Derorum, et Eata, qui Berniciorum provinciam gubernaret;	4.12 (229.6)
gubernas. Alma Deus Trinitas, quae saecula cuncta gubernas,	4.20 (247.9)
GVDFRID (fl. 700). Abbot of Lindisfarne.	
Gudfrid. quod mihi unus e fratribus, . . . ipse narrauit, uidelicet Gudfrid,	5.1 (281.11)
GVLA. gulae. Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,	1.27 (60.9)
GVSTO. gustandum. praecipiens, ut gustandum illi daret,	5.4 (287.21)
gustandas. quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint,	4.3 (212.21)
gustaret. non aliud quam panem ac lac tenuissimum, et hoc cum mensura gustaret;	3.27 (194.9)
GVSTVS. gustum. atque huius gustum siue aspersionem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre;	5.18 (320.20)
GYRVS. gyro. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.12)
quod ingressa, totum impleuit, atque in gyro circumdedit.	4.3 (208.26)
GYRVII. the Gyrvias, inhabitants of the country extending from South Lincolnshire to South Cambridgeshire.	
Gyruiorum. Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius de provincia Gyruiorum;	3.20 (169.6)
qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamstedi, in regione Gyruiorum,	4.6 (218.9)
GYRVII AVSTRALES, the Southern Gyrvias; see GYRVII.	
Gyruiorum Australium, quam et alter ante illum uir habuerat uxorem, princeps uidelicet Australium Gyruiorum	4.19 (243.8)

H

HABACVM, *see* CANTICVM HABACVM.

HABEO. habeam. quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam,	5.21 (344.21)
habeant. quantum lucis intus habeant,	2.1 (76.31)
habeas. et tamen hanc consolationem habeas, quod in diebus tuis haec plaga non superueniet.	4.25 (265.27)
habeat. 'Qui se continere non potest, habeat uxorem suam,	1.27 (59.1)
sed etiam omnes Britanniae sacerdotes habeat	1.29 (64.15)
is, qui superest, consore eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.18)
habeatur. ut ipse prior habeatur,	1.29 (64.8)
habebant. quo naues eorum habebantur [habebant],	uar. 1.12 (27.28)
Nil pecuniarum absque pecoribus habebant.	3.26 (190.24)
centum in suos usus habebant.	4.13 (232.1)
Nam et multi fidem, quam habebant, iniquis profanabant operibus;	4.27 (269.17)
quod aemulationem Dei habebant, sed non secundum scientiam;	5.22 (346.31)
Brettones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.11)
habebantur. quo naues eorum habebantur,	1.12 (27.28)
habebat. uxorem habebat Christianam de gente Francorum regia,	1.25 (45.21)
qui habebat sicam bicipitem toxicatam;	2.9 (99.2)
praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2.17 (118.25)
Quo in tempore Hrofensis ecclesia pastorem minime habebat,	2.20 (126.13)
Pearthane, a quo non longe et illa monasterium habebat.	3.11 (149.10)
cum uideret se Osuini cum illo, qui plures habebat auxilarios, non posse bello configere,	3.14 (155.9)
Quin potius odio habebat, et dispiciebat eos,	3.21 (170.29)
Oidiluald, . . . qui in Derorum partibus regnum habebat,	3.23 (174.28)
Habebat autem secum ipse presbyterum nomine Agathonem.	3.25 (183.12)
ut relictis omnibus, quae habebat, simplici tantum habitu indutus, . . . ueniret ad monasterium	4.3 (208.6)
Habebat enim ante Eadhaedum antistitem Sexuulfum,	4.12 (229.16)
alius barbam habebat prolixam;	4.14 (235.18)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedilred habebat uxorem.	4.21 (249.8)
Habebat enim germanum fratrem, cui nomen erat Tunna,	4.22 (250.16)
Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris	4.32 (280.8)
sed et scabiem tantam ac furfures habebat in capite,	5.2 (283.24)
Namque diem nonamdecimam September habebat,	5.8 (295.14)
Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia,	5.11 (302.12)
Romam, cuius adhuc pontificatum Sergius habebat,	5.11 (302.32)
Vnde et omnia, quae necesse habebat, habundanter ipsi cum sociis suis, . . . donabat;	5.19 (324.6)
quod habebat in provincia Vndalum sub regimine Cudualdi abbatis;	5.19 (330.2)
ea, quam habebat ille, cui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus.	5.21 (342.32)
habendo. ueritate animum habendo.	1.26 (47.7)
habens. martyrum secum reliquias habens,	1.18 (36.26)
non habens scutum ad manum, quo regem a nece defenderet,	2.9 (99.11)
habens secum Eanlfledam filiam, et Vuscfean filium Eduini,	2.20 (125.32)
In hac enim habens ecclesiam et cubiculum,	3.17 (159.28)
utpote nil propriae possessionis, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	3.17 (160.3)
qui erat cognatus et amicus eius, habens sororem ipsius coniugem,	3.21 (170.9)
Osuui . . . perparuum, ut dixi, habens exercitum,	3.24 (178.3)
porro Alchirid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum	3.25 (182.29)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,	3.26 (189.27)
Theodorus, . . . uir . . . aetate uenerandus, id est annos habens aetatis LX et VI.	4.1 (202.27)
ille in Hagustaldensi siue in Lindisfarnensi ecclesia cathedram habens episcopalem,	4.12 (229.8)
Dicul, habens monasteriolum permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm,	4.13 (231.2)
Cyniberct, habens non longe ab inde monasterium	4.16 (237.26)
testimonium habens ab uniuersis fratribus,	4.31 (278.5)
utpote tricesimum et sextum in episcopatu habens annum,	5.11 (303.21)
Mamre collis . . . herbosus ualde et floridus, campestrem habens in uertice planitiem.	5.17 (319.24)
habens. habens secum de Cantia presbyterum	3.25 (181.31)

habens terram familiarum VII milium,	4.13 (230.10)
habens clymeterium sancti Michaelis archangeli,	5.2 (283.10)
inter parietes singulos latum habens spatium uiae,	5.16 (318.3)
altare ad orientem habens angusto culmine protectum,	5.17 (318.33)
ab occasu habens introitum, pendente desuper in trocleis magna lampade,	5.17 (319.5)
habens, ab oriente habens introitum, cui lapis ille magnus adpositus est;	5.16 (318.9)
introitum habens a latere meridiano,	5.16 (318.15)
habent, sedes, quas hactenus habent, vindicarunt;	1.1 (12.22)
habent coniuges etiam de sua commixtione, quod defessant,	1.27 (58.30)
nisi de eo bono, quod commune cum omnibus habent,	1.31 (67.5)
et in quo finem laetitiae non habent.	1.31 (67.6)
'Bene, inquit; nam et angelicam habent faciem,	2.1 (80.14)
'Oculos habent, et non uident;	2.10 (102.15)
aures habent, et non audiunt; nares habent,	2.10 (102.16)
manus habent, et non palpabunt;	2.10 (102.17)
pedes habent, et non ambulabunt;	2.10 (102.18)
australes Picti, qui intra eosdem montes habent sedes,	3.4 (133.12)
quam et hactenus habent per annos circiter XLVI;	4.26 (267.14)
Non enim habent regem idem Antiqui Saxones,	5.10 (299.30)
artioribus se recessu habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.14)
quasi eos, qui hanc tonsuram habent, condemnandos iudicem,	5.21 (344.4)
habente. Nam uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino,	5.19 (321.30)
habente. Est autem locus . . . in modum domunculæ facta coopertus, habente foramen in pariete,	4.3 (212.17)
habentem. Aedandum . . . habentemque zelum Dei quamuis non plene secundum scientiam.	3.3 (331.17)
uidens eum melius habentem, ac loqui iam ualentem, flexis genibus gratias egit Deo	5.19 (329.1)
habentem. cœnigi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis	3.29 (198.20)
beatorum Petri et Pauli	1.1 (12.13)
habentes, uxores Picti non habente	1.12 (26.17)
utpote nullum tanti operis artificem habentes,	1.27 (50.3)
qui habentes subsidia furtum perpetrant,	2.2 (84.16)
habentes defensorem nomine Brocmailum,	2.10 (102.26)
ita constructi nihilque intelligentiae habentes,	4.2 (205.6)
dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	5.10 (300.10)
habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam,	5.13 (312.25)
urgentemque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.21 (343.14)
qui uel monachi uotum, uel gradum clericatus habentes,	1.24 (44.3)
habentes. Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem	2.5 (90.12)
habentur, quae conscripta Anglorum sermone habentur, et obseruantur ab ea.	4.7 (219.13)
quae . . . ab his, qui nouere, descripta habentur a multis;	3.13 (153.23)
habeo. At ego respondi: 'Habeo quidem de ligno,	4.22 (250.31)
'Sed habeo fratrem,' inquit, 'presbyterum in mea provincia,	5.13 (311.32)
sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.'	1.27 (50.12)
habere, quos doloribus adfigunt, habere heredes quaerunt;	2.1 (74.2)
Nobilitatem uero illam, quam ad saeculum uidebatur habere,	2.1 (75.7)
in tutamentum coepit obseruantiae regularis habere;	2.1 (76.8)
carnem et ossa non habet, sicut me uidetis habere.'	2.5 (91.20)
quia nec opus illo nos habere nouimus,	2.10 (102.20)
Quomodo enim uiuandi quemlibet possunt habere uirtutem hi,	2.20 (125.19)
fidem religionemque Anglorum pro nihil habere,	3.4 (134.11)
Habere autem solet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum,	3.5 (137.10)
tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt;	3.12 (151.25)
supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3.13 (153.28)
Nec moratus ille integram se in hoc habere fidem respondebat.	3.13 (153.32)
Nec mora, melius habere coepit,	3.14 (155.5)
Sed nec cum eo ille, . . . habere pacem potuit;	3.14 (156.18)
equum regium, quem te conueniebat proprium habere,	3.14 (157.12)
non enim digna est haec gens talem habere rectorem.'	3.18 (163.10)
nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit;	3.19 (167.27)
relictis omnibus, quae habere uidebatur, ab ipsa quoque insula patria discessit;	3.21 (170.30)
dispiciebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit.	3.29 (196.29)
Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	4.1 (203.32)
quoniam suspicabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges	4.1 (204.2)
Sed cum nihil tale illum habere uel habuisse ueraciter conperisset,	4.5 (217.1)
'Vt nulli liceat nisi legitimum habere conubium.	4.5 (217.33)
ex quo usque hodie provincia illa duos habere solet episcopos.	4.10 (225.3)
ubi fidem suae sanationis integram se habere professus est,	4.13 (230.2)
[propter aceruam hostium oppressionem proprium episcopum habere nequiuert]	4.15 (236.21)
ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4.19 (245.19)
quod dum facerem, uidebatur illa per bidentum aliquanto leuius habere;	4.19 (246.33)
ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula,	4.24 (262.2)
Respondabant omnes placidissimam se mentem ad illum, et ab omni ira remotam habere,	4.24 (262.3)
eumque uicissim rogabant placidam erga ipsos mentem habere.	5.2 (283.17)
quem secum habere illis dicibus ad faciendam elemosynam possent;	5.3 (286.17)
statim melius habere incipio;	5.6 (291.23)
factumque est, ut exsufflante illo in faciem meam, confestim me melius habere sentirem.	5.15 (316.16)
quam . . . grauiorem cum eis, qui eum ad ueritatem sequi uolebant, cogeretur habere discordiam.	5.19 (324.13)
ille gratias agens pietati, quam erga eum, cum esset peregrinus, habere dignaretur,	5.19 (324.14)
respondit propositum se magis alterius conuersationis habere,	5.21 (339.26)
ut non ante aequinoctium, sed uel ipso aequinoctii die, . . . uel eo transcenso plenilunium habere debeat.	5.21 (340.27)
qui . . . perfectam se habere posse iustitiam dogmatizare praesumunt.	5.21 (342.3)
tonsuram . . . hortor, ut ecclesiasticam et Christianae fidei congruam habere curetis.	5.21 (343.31)
quem apud Deum habere patronum quaeris,	5.12 (306.22)
habere, sonum tamen adhuc promiscuum in auribus habere.	2.3 (85.20)
habentem, in qua locum sedis episcopalis, et ipse, et successores eius haberent.	4.2 (205.9)
et quicumque lectionibus sacris euperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent.	4.24 (261.29)
interrogauit, ei eucharistiam intus haberent.	4.24 (261.35)
interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac rancoris haberent.	5.10 (299.28)
eo quod haberent aliquid legationis et causae utilis, quod deberent ad illum perferre.	1.25 (45.26)
haberet. ut ritum fidei . . . inuolatum seruare licentiam haberet.	2.2 (84.13)
nulla harum portio minus quam ccc ^{tos} homines haberet,	2.4 (88.34)
ut, . . . multitudo ibi sanctorum memoriam haberet.	

ita ut uxorem patris haberet.	2.5 (90.29)
in eodem fano et altare haberet ad sacrificium Christi.	2.15 (116.8)
at uero Caedualia, quoniam nomen et professionem haberet Christiani.	2.20 (125.9)
Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret.	3.2 (130.25)
et ut regia iusti sancti persona memoriam haberet aeternam.	3.6 (139.4)
ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaris haberet effectum.	3.11 (148.29)
quem res exitum haberet, solliciti expectantes.	3.11 (149.2)
dedit cum illi, qui dignam loco et doctrinam haberet, et uitam.	3.11 (150.13)
unde initium haberet, uel qua hunc auctoritate sequeretur.	3.25 (184.12)
et ob id maiorem huius itineris peragendi notitiam haberet.	4.1 (202.32)
an forte litteras solutorias, de quolibet fabulae ferunt, apud se haberet.	4.22 (250.29)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.17)
ut nihil prorsus in cubito flexionis haberet;	5.3 (286.5)
quia, si ille ei manum inponere, atque eum benedicere uoluisset, statim melius haberet.	5.5 (288.14)
ut . . . haberet in promptu reliquias sanctorum, quas ibi introduceret;	5.11 (301.27)
quo haberet locum standi siue immergendi in fluuium.	5.12 (310.23)
ut provincia Australium Saxonum, . . . proprium haberet episcopum;	5.18 (321.18)
offerebat, ut, . . . eumque ipse loco adoptui semper haberet.	5.19 (324.11)
ut tam notas ac familiares sibi eas quam nativitatis suae loquellam haberet.	5.23 (348.28)
haberet. pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus [habetur],	uar. 4.3 (208.15)
haberi. Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.27 (54.2)
de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	3.4 (134.17)
habes. quaecumque illi debebantur supplicia, tu solvere habes.	1.7 (19.10)
precorque, si aliquid reliquiarum illius penes te habes, adferas mihi.	3.13 (153.21)
tu in ipsa domu mori habes.	3.22 (174.9)
Sed primum expectare habes, donec missae celebrentur,	4.14 (234.10)
'Attamen,' ait, 'mihi cantare habes.'	4.24 (259.28)
neque enim mori adhuc habes, qui tam hilariter nobiscum uelut sospes loqueris.	4.24 (261.31)
'Memento, frater Heriberct, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris;	4.29 (274.21)
habet. aliter quam se ueritas habet,	Praef. (8.5)
latitudinis habet milia cc.	1.1 (9.6)
Habet a meridie Galliam Belgicam,	1.1 (9.9)
A tergo autem, . . . Orcadas insulas habet.	1.1 (9.16)
Habet fontes salinarum,	1.1 (10.15)
habet et fontes calidos,	1.1 (10.16)
lucidas aestate noctes habet;	1.1 (10.31)
unde etiam plurimae longitudinis habet dies aestate,	1.1 (11.3)
plurimae item breuitatis . . . dies habet in bruma,	1.1 (11.6)
quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum,	1.3 (15.24)
Orientalis habet in medio sui urbem Giudi,	1.12 (25.31)
occidentalis supra se, . . . habet urbem Alcuith,	1.12 (26.1)
haecenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1.15 (31.32)
habet exinde animus aliquem reatum,	1.27 (60.10)
Catholica etenim fides habet,	2.1 (76.2)
quia spiritus carnem et ossa non habet,	2.1 (76.7)
Quod habet nomen ipsa provincia, de qua isti sunt adlati?	2.1 (80.16)
Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum,	2.3 (86.11)
quia nihil omnino uirtutis habet, nihil utilitatis religio illa,	2.13 (111.23)
amore, quem habet propter beatam uitam;	3.29 (196.24)
Profecto enim habet protectorem,	3.29 (198.26)
hunc primum . . . accepit praesulem, II Ediluin, III Eadgarum, IIII Cyniberctum, quem in praesenti	4.12 (229.16)
habet.	
Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente, unde habet ingressum amplitudinis	4.13 (232.11)
quasi iactus fundae;	4.19 (244.34)
neque lapides maiores habet,	5.14 (314.11)
neceesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	5.16 (318.6)
Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.17 (318.31)
ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (319.17)
Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet,	5.21 (339.11)
Quae uero post aequinoctium, uel in ipso aequinoctio suum plenilunium habet,	5.21 (341.12)
Eusebii, qui a beato martyre Pamphilo cognomen habet,	5.23 (351.4)
in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	5.23 (351.6)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum.	3.25 (188.23)
habetis. 'Habetis,' inquit, 'uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?'	2.17 (119.22)
habetote. prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exercuit, habetote;	3.2 (128.27)
habetur. Ostenditur autem usque hodie, et in magna ueneratione habetur locus ille,	4.19 (246.23)
in eo, . . . sarcophago posuerunt, ubi usque hodie in magna ueneratione habetur.	uar. 4.3 (208.15)
habetus. pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus [habetur],	2.2 (81.16)
habita. pace catholica secum habita	2.2 (81.23)
longa disputatione habita,	2.13 (111.32)
meliora esse et fortiora, habita examinatione perspexeris,	3.22 (171.30)
certe dispectui habita foras proicerentur,	5.10 (300.12)
habiti. suspecti sunt habiti,	2.13 (111.16)
habito. Habito enim cum sapientibus consilio,	3.29 (196.6)
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	4.1 (202.4)
At apostolicus papa habito de his consilio,	5.23 (351.22)
habitura. Quae res quem sit habitura finem, posterior aetas uidebit.	5.23 (349.26)
habitura. ut, quid de his scribi debeat, quoniam habitura sint finem singula, necdum sciri ualeat.	5.3 (285.22)
habituram. quia crederet eam ad benedictionem uel tactum illius mox melius habituram.	2.2 (83.23)
habitueros. neque illum pro archiepiscopo habitueros esse respondebant;	
habiturum. quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse iamdudum somni reuelatione edoctus, suis	5.8 (294.22)
praedicere solebat.	3.25 (182.16)
habitus. Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est.	4.1 (203.19)
et ab eo benigne susceptus, et multo tempore habitus est.	4.3 (208.15)
Denique cum episcopo in praefata mansione pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus,	5.6 (289.13)
Sed et cuius meriti apud internum testem habitus sit,	5.19 (324.31)
adtonsus ad ab eo, et in tanto habitus amore, ut heredem sibi illum facere cogitasset.	5.19 (328.12)
et tanti apud eum habitus est,	2.1 (74.32)
habuerat. quam de propriae quondam quiete conuersationis habuerat;	2.1 (77.19)
Quicquid pecuniae habuerat, sedulus hoc dispergere . . . curabat,	

de qua provincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat.	3.1 (127.5)
Habuerat enim unum ex his, qui eum occiderunt, comitibus inlicitum coniugium;	3.22 (173.27)
Habuerat autem idem rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi,	3.23 (175.6)
habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	4.1 (203.6)
quam et alter ante illum uir habuerat uxorem.	4.19 (243.7)
quam habuerat in coniugem Earconberet rex Cantuariorum.	4.19 (244.27)
desiderans . . . derelicta patria et omnibus, quaecumque habuerat, Galliam peruenire.	4.23 (253.5)
ipsa quoque postmodum per gentem Anglorum in eis, quae minus habuerat, ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5.22 (347.9)
habuere. Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	3.21 (171.12)
siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	3.24 (178.2)
habuerint. Denique fertur, quia trices maiorem pagani habuerint exercitum;	3.24 (177.32)
habuerit. ecclesia in Britannis aliquantulum, . . . pacem habuerit.	1.8 (22.6)
Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.9)
qui referre erat solitus, quod illa infirmata habuerit tumorem maximum sub maxilla;	4.19 (245.15)
habuerunt, quia confessionem et paenitentiam uel in morte habuerunt,	5.12 (308.17)
habui, semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (357.14)
habuimus. Numquid non habuimus equos uiliore plurimos,	3.14 (156.19)
habuisse. Sed cum nihil tale illum habere uel habuisse ueraciter conperisset,	4.1 (204.2)
Ceterum tonsuram eam, quam magum ferunt habuisse Simonem,	5.21 (343.25)
habuissent, siquid maliciae artis habuissent,	1.25 (45.31)
ac si nihil unquam tanti langoris habuissent [habuissent].	uar. 3.2 (131.2)
habuisset, ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil unquam tanti langoris habuisset.	3.2 (131.2)
habuit. In primis autem haec insula Bretones solum, . . . incolae habuit;	1.1 (11.13)
quae nunquam uiuentem spiritum habuit.	2.10 (103.10)
Tantum autem deuotionis Aduini erga cultum ueritatis habuit,	2.15 (115.25)
habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.5)
Habuit autem secum in ministerio et Iacobum diaconum,	2.16 (117.29)
Tantum uero in regno excellentiae habuit,	2.16 (115.15)
Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconbercti regis Cantuariorum, habuit filiam Earcongotam.	3.8 (142.28)
Habuit autem Osui primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3.14 (154.24)
Habuit alterum fratrem uocabulo Vitunum,	3.19 (168.3)
habuitque primum episcopum Trumheri,	3.24 (180.27)
Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3 (207.8)
HABILIS, e. habilis, ideoque paschae celebrando habilis non est.	5.21 (339.10)
HABITABILIS, e. habitabilem, habitabilem uobis facere ualetis;	1.1 (12.8)
habitabiles, aut tributarias genti Anglorum, aut habitabiles fecit.	1.34 (71.17)
habitabilis, sed ad uotum uiri Dei habitabilis per omnia factus est.	4.28 (271.18)
HABITACVLVM, habitacula, in quibus latronum magis latibula, . . . quam habitacula fuisse uidebantur hominum;	3.23 (175.15)
habitaui, iussit fratres in eiusdem habitaculi paulimento foueam facere;	4.28 (271.23)
habitaui, ad eum habitaculum, in quo idem iacebat, . . . ferebatur.	1.19 (37.13)
Cum . . . mansionem angustam . . . id est oratorium et habitaculum commune, construxisset,	4.28 (271.22)
HABITATIO, habitatio, cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.24 (357.10)
habitationem, petierunt in ea sibi quoque sedes et habitationem donari.	1.1 (12.2)
ibidem sibi habitationem statuit et cunctis successoribus suis.	1.33 (70.15)
habitationi. Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humanae habitationi minus accom-	4.28 (271.17)
modus;	1.15 (31.10)
habitationis. Susceperunt . . . locum habitationis inter eos,	1.19 (37.24)
HABITATOR, habitator, tabernaculum, quod habitator inclusus seruabat,	4.25 (265.22)
habitoribus. Vnde merito loco huius et habitatoribus eius grauis de caelo iudicta flammis saeuientibus praeparata est.	1.11 (25.9)
HABITO, habitabant. Habitabant autem intra uallum,	2.9 (97.14)
omnes Britanniae fines, quae uel ipsorum uel Bretonum provinciae habitabant,	3.23 (175.17)
in cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriretur uiror calami et iunci,	2.9 (97.8)
habitat. natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	5.12 (309.21)
Denique in uicinia cellae illius habitabat quidam monachus,	uar. 2.9 (97.14)
habitant, quae uel ipsorum uel Bretonum provinciae habitabant [habitant],	5.23 (330.17)
et eis populis, qui ultra amnem Sabinam ad occidentem habitant, Valestod episcopus;	1.1 (12.10)
habitare, habitare per septentrionales insulae partes coeperunt,	2.2 (81.29)
qui habitare facit unanimes in domu Patris sui,	2.12 (107.25)
et apud regem illius familiariter cum sociis habitare cognouit,	2.20 (126.25)
cuius nomine uicinus, in quo maxime solebat habitare, . . . usque hodie cognominatur.	1.7 (18.27)
HABITVS, habitus, ipsius habitus, id est caracalla, qua uestiebatur, indutus,	2.1 (74.4)
Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	3.4 (133.7)
uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis,	4.3 (208.6)
simplici tantum habitu indutus, et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	4.11 (226.21)
Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4.14 (235.13)
interrogauit eum sollicitus, quales essent habitu uel specie uiri,	4.22 (231.4)
animaduertenterunt, . . . ex uultu et habitu et sermonibus eius, quia non erat de paupere uulgo.	4.23 (252.22)
xxxxii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata conpleuit,	4.23 (253.1)
Quae cum, relicto habitu saeculari, illi soli seruire decreuisset,	4.24 (259.12)
Siquidem in habitu saeculari usque ad tempora prouectioris aetatis constitutus, nil carminum aliquando dicerat.	5.13 (311.7)
Fuit autem temporibus Coenredi, . . . uir in laico habitu atque officio militari positus;	5.19 (321.26)
Vt Coenred Mercurior et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (322.15)
Et ipse ergo, . . . adtonsus, et in monachico uultu habitu complens,	5.19 (329.10)
Adstitit enim mihi quidam candido praeclearus habitu,	5.21 (344.14)
quod contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	4.11 (226.2)
habitu, et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit.	4.24 (260.26)
saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	4.27 (268.30)
sed ab ineunte adulescentia monachicum et nomen adsumsit, et habitum.	5.21 (342.16)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5.21 (343.31)
ut merito talem simoniacis et non Christianis habitum conuenire cognoscas;	5.21 (344.18)
et non potius eius, . . . etiam nunc habitum te, quantum potes, diligere monstras?"	5.21 (344.30)
quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus a tuo uultu Deo iam dicato separare;	3.26 (189.9)
habitus, qualisque illis doctoribus fuerit habitus ecclesiae.	3.26 (191.6)
Vnde et in magna erat ueneratione tempore illo religionis habitus;	2.12 (108.22)
habitus, uidit subito . . . adpropinquantem sibi hominem uultus habitusque incogniti;	4.14 (235.14)
Respondit: "Praecleari omnino habitus, . . . erant	4.19 (244.1)
accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	

quae prima feminarum fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, . . . suscepisse. sic etiam morem habitus te imitari concedeat."	4.23 (253,23)
HABVNDANTER , <i>see</i> ABVNDANTER .	5.21 (345.1)
HABVNDANTIVS , <i>see</i> ABVNDANTIVS .	
HACANOS , <i>Hackness, near Whitby</i> .	
Hacanous, monasterio, quod ipsa eodem anno construxerat, et appellatur Hacanous,	4.23 (257.3)
HACTENVS , sedes, quas hactenus habent, uindicant;	1.1 (12.22)
quem uidelicet murum hactenus famosum atque conspicuum,	1.12 (27.21)
hactenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1.15 (31.31)
quae conscripta Anglorum sermone hactenus habentur, et obseruantur ab ea.	2.5 (90.12)
parietes hactenus stare uidentur,	2.16 (117.13)
quae hactenus in ecclesia Cantiae conseruata monstrantur.	2.20 (126.10)
contigit, ut hactenus incorruptae perdurent.	3.6 (138.27)
quae hactenus in eodem monasterio seruata, et a multis iam sunt circumquaque transscripta.	4.18 (241.25)
Habebat . . . fratrem, . . . abbatem monasterii in ciuitate, quae hactenus ab eius nomine Tunnacaestir cognominatur;	4.22 (250.18)
quam et hactenus habent per annos circiter XLVI;	4.26 (267.14)
unde hactenus a uicina gente Brettonum corrupte Garmani nuncupantur.	5.9 (296.15)
constructo monasterio, quod hactenus heredes possident eius,	5.11 (302.26)
HADRIANVS (d. 709), <i>first Abbot of St. Augustine's, Canterbury; accompanied Theodore to England, and aided him in his educational activities</i> .	
Hadriani, Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatis Had- riani;	5.23 (348.24)
Hadriano. Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus,	4.1 (202.23)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit.	5.20 (330.29)
Hadriano, a . . . Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate, uiris uenerabilibus atque eruditissimis, in- stitutus,	Praef. (6.8)
Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus.	4.1 (201.3)
Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est.	4.1 (203.10)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	4.2 (204.21)
Hadrianum, Hadrianum autem Ebrinus retinuit,	4.1 (203.31)
Hadrianus. Erat autem in monasterio Niridano, . . . abbas Hadrianus, uir natione Afr,	4.1 (202.7)
Et rursum Hadrianus ad suscipiendum episcopatum actus est;	4.1 (202.20)
Hunc offerens Hadrianus pontifici, ut episcopus ordinaretur, obtinuit;	4.1 (202.28)
Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum,	4.1 (203.19)
reuerentissimus pater Hadrianus abbas, . . . defunctus est,	5.20 (330.32)
HADVLAC , <i>Bishop of Elmham in 731</i> .	
Hadulac, prouinciae Orientalium Anglorum Aldberet et Hadulac episcopi;	5.23 (350.13)
HAEDDE (d. 705), <i>Bishop of Winchester</i> .	
Haedde, Haedde episcopatum agente, translatus inde in Ventam ciuitatem,	3.7 (140.3)
Haeddi. Vt episcopatum Occidentalium Saxonum pro Leuthero Haeddi, . . . acceperit;	4.12 (227.19)
et episcopatum functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	4.12 (227.28)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5.18 (320.9)
HAEMGILS (fl. 731), <i>a monk, from whom Bede had the story of Drythelm's vision of the other world</i> .	
Haemgils, in uicina cellae illius habitabat quidam monachus, nomine Haemgils,	5.12 (309.22)
HAEREOS , <i>see</i> HERESIS .	
HAERETICVS , <i>see</i> HERETICVS .	
HAETHFELTH , <i>Hatfield Chase, near Doncaster</i> .	
Haethfelth, et conserto graui proelio in campo, qui uocatur Haethfelth,	2.20 (124.22)
HAETHFELTH , <i>Hatfield, Hertfordshire</i> .	
Haethfelda. De synodo facta in campo Haethfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro.	4.17 (238.24)
Haethfelth, praepositis sacrosanctis euangelii, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	4.17 (239.16)
Haethfeltha, synodus facta in campo Haethfeltha . . .	5.24 (355.6)
HAGVSTALDENSIS , <i>du, of Hesham</i> .	
Hagustaldensem, eos addidit antistites, Tunberctum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumuini	4.12 (229.23)
Hagustaldensi, hic in ciuitate Eburaci, ille in Hagustaldensi, . . . ecclesia cathedram habens episcopalem,	4.12 (229.7)
Est mansio quaedam secretior, . . . non longe ab Hagustaldensi ecclesia,	5.2 (283.8)
Ediluald in Lindisfarnensi, Acca in Hagustaldensi, Pethelm in ea, quae Candida Casa uocatur,	5.23 (351.1)
Hagustaldensis, consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae,	3.2 (129.30)
Quidam de fratribus eiusdem Hagustaldensis ecclesiae, . . . brachium contriuit,	3.2 (130.11)
quod eorum primus Hagustaldensis, secundus Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.29)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est,	4.27 (269.4)
Electus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunbercto,	4.28 (273.6)
Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis,	4.28 (273.10)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5.2 (282.32)
cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.3 (285.4)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Acca presbyter eius,	5.20 (331.13)
HALANI , <i>the Alani</i> .	
Halanorum, gentes Halanorum, Sueuorum, Vandalorum,	1.11 (24.22)
HALARICVS (376?-410), <i>Alaric, King of the West Goths</i> .	
Halaticum, inruptionis, quae per Halaticum regem Gothorum facta est,	1.11 (24.21)
HALITVS, halitu, halitu tantum pertenui, quia uiueret, demonstrans.	5.19 (328.25)
HARENA , arenis, uel arenis inlissae ac dissolutae sunt;	1.2 (14.7)
harena, flumen, quod muro et harena, . . . diuidebatur;	1.7 (20.5)
quingentis fere passibus ab harena situs est,	1.7 (20.28)
herena, quingentis fere passibus ab harena [herena] situs est,	uar. 1.7 (20.28)
HARVNDO , harundine, domibus, quae illic palustri harundine tegebantur,	1.19 (37.13)
quam tamen . . . de robore secto totam composuit, atque harundine texit;	3.25 (181.8)
Eadberct uiltra harundine, plumbi lamminis eam totam, . . . cooperire curauit.	3.25 (181.11)
harundinis, habens non longe ab inde monasterium in loco, qui uocatur Hreutford, id est uadum har- undinis,	4.16 (237.28)
HAYD , qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5.17 (319.21)
HAVRIO , aurire, profectum pietatis ex eius uerbis haurire [aurire] uolebant.	uar. 5.12 (309.20)
haurire, qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.20)
qui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5.24 (360.4)
HAYSTVS , austus. Splendidumque iubar radianti carperet haustu [austu],	uar. 5.7 (293.13)
haustu. Splendidumque iubar radianti carperet haustu,	5.7 (293.13)
HEBDOMADA , ebdomada. Veraciter enim tertia agitur ebdomada,	5.21 (336.3)
ebdomada, alia tamen, quam decebat, ebdomada celebrabant.	3.4 (135.5)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.1)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.25)

sicque diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant,	5. 21 (338. 7)
expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5. 21 (340. 32)
ebdomadae. et numquam in ebdomadae tertiae die septima ponant;	5. 21 (338. 7)
HEBDOMAS. ebdomade. ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, . . . domum non rediret;	4. 27 (270. 10)
HEBREI, the Hebrews.	
Hebreis. et xiiii ^a luna cum Hebreis celebrare nitentes.	2. 19 (123. 18)
HEBREVS, a, um, Hebrew.	
Hebreum. iam dudum in diuinis laudibus Hebreum coepit alleluia resonare.	2. 1 (78. 11)
HEFENFELTH, St. Oswald's, Northumberland.	
Hefenfelth. Vocatur locus ille lingua Anglorum Hefenfelth,	3. 2 (129. 20)
HEIV (fl. 650), first woman in Northumbria to take the veil; founder of Hartlepool monastery.	
Heiu. monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu,	4. 23 (253. 20)
HEIVLOR. heilantes. quae quinque animas hominum merentes heilantes quae, . . . trahebat in tenebras;	5. 12 (306. 13)
HELENA, Saint (d. 328?), mother of Constantine the Great.	
Helena. filium ex concubina Helena creatum	1. 8 (22. 24)
eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit,	5. 16 (317. 25)
HELENA, Helen of Troy.	
Helena. Carmina casta mihi, fedae non raptus Helenae;	4. 20 (247. 13)
HENGIST (d. 488), leader of the Jutes, who with his brother Horsa founded Kent.	
Hengist. Duces fuisse perhibentur . . . Hengist et Horsa;	1. 15 (31. 30)
Cuius pater Hengist, qui cum filio suo Osce . . . Britanniam primus intrauit,	2. 5 (90. 21)
HERACLIVS (575? 641), Emperor of the East.	
Heracio. imperantibus dominis nostris Augustis, Heraclio anno XX ^o III ^o ,	2. 18 (122. 4)
HERACLIVS, Heraclionas, the younger son of Heraclius; succeeded his half-brother Constantine as Emperor in 641.	
Heracio. sed et Heracio felicissimo Caesare id est filio eius anno III,	2. 18 (122. 7)
HERBA. herbae. mihi omnino, non dico spicarum, sed ne herbae quidem ex ea germinare usque ad aestatis tempora contingit.	4. 28 (272. 2)
herbarum. uariis herbarum floribus depictus,	1. 7 (28. 29)
uircta herbarum audius carpere coepit.	3. 9 (146. 9)
HERBOSVS, a, um. herbosa. Neque enim brucosa, sed herbosa et florida soli illius est qualitas:	5. 17 (318. 28)
herbosus. Mamre collis . . . herbosus ualde et floridus, campestem habens in uertice planitiem;	5. 17 (319. 23)
HERCVLIVS, cognomen of Maximianus.	
Herculum. Maximianumque cognomento Herculum socium creauit imperii.	1. 6 (17. 10)
HEREBALD, see HERIBALD.	
HEREBERT, see HERIBERT.	
HEREDITAS. hereditates. 'Dedi te in foedus populi, ut suscitares terram, et possideres hereditates dissipatas,	3. 29 (197. 15)
HEREMITICVS, a, um. heremiticam. qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenerat uitam.	3. 19 (168. 4)
HERENA, see HARENA.	
HEREO. herent. immobiliter erant [herent] in profundum fluminis infixae.	uar. 1. 2 (14. 19)
hereret. ita ut ipsum tentorium parieti hereret ecclesiae.	3. 17 (160. 5)
in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocata est, ut uix ossibus hereret;	4. 9 (223. 13)
HERERIC (fl. 614), nephew of King Edwin of Northumbria, and father of Hilda.	
Hereric. Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice,	4. 23 (255. 32)
Hererici. Nam et nobilis natus erat, hoc est filia nepotis Eduine regis, uocabulo Hererici;	4. 23 (252. 26)
HERES. heredem. ut tantus praecessor talem haberet desua consanguinitate et religionis heredem et regni.	3. 6 (139. 4)
Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Ecgfridum filium regni heredem reliquit;	4. 5 (214. 21)
adtonsus est ab eo, et in tanto habitu amore, ut heredem sibi illum facere cogitasset.	5. 19 (324. 31)
heredes. constructo monasterio, quod hactenus heredes possident eius,	5. 11 (302. 26)
heredes. quos doloribus adfigunt, habere heredes quaerunt;	1. 27 (50. 12)
tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	2. 5 (91. 5)
et regni. . . filios tres, Aediberctum, Eadberctum, et Alricum, reliquit heredes.	5. 23 (348. 20)
HERESIS. haereos. omnis se lues hereseos [haereos] cuiusque,	uar. 1. 8 (22. 19)
heresei. litteras genti Scottorum pro pascha simul et pro Pelagiana heresi [heresei] miserit.	uar. 2. 19 (122. 11)
hereseos. omnis se lues hereseos cuiusque, . . . infudit.	1. 8 (22. 19)
quod uirus Pelagianae hereseos apud uos denuo reuiuiscit;	2. 19 (123. 26)
heresi. Vt . . . Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum pro pascha simul et pro Pelagiana heresi miserit.	2. 19 (122. 11)
Neonon pro Pelagiana heresi, . . . admonere curauit;	2. 19 (122. 26)
heresim. nascentem ibi nouam heresim de statu nostrae resurrectionis,	2. 1 (75. 27)
contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2. 1 (76. 9)
nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2. 19 (123. 15)
et nuperime temporibus illis hanc apud eos heresim exortam,	2. 19 (123. 20)
audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli per heresim Eutychetis multum esse turbatam,	4. 17 (238. 27)
heresis. cuius temporibus Arriana heresis exorta,	1. 8 (22. 28)
heresis Pelagiana per Agriolam inlata,	1. 17 (33. 24)
Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere uos non debet;	2. 19 (123. 29)
HERESUID (fl. 647), sister of Hild, and mother of Aldulf, King of East Anglia.	
Heresuid. Nam et in eodem monasterio soror ipsis Heresuid, . . . coronam expectabat aeternam;	4. 23 (253. 8)
HERETICVS. haeretica. condemnatis siue emendatis haeticis,	1. 21 (39. 30)
hereticorum. qualis esset status ecclesiae, quam ab hereticorum contagiis castus, ediscere,	4. 18 (242. 12)
HERIBALD (d. 745?), Abbot of Tynemouth.	
Heribald. "Facite," inquit, "si uultis, ita tamen, ut Heribald ab illo se certamine funditus abstineat."	5. 6 (289. 28)
Heribald. quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum.	5. 6 (289. 7)
HERIBERT (d. 687), anchorite of Derwentwater. To whom Cuthbert foretold his death.	
Heriberct. Erat enim presbyter uitae uenerabilis nomine Heriberct,	4. 29 (274. 11)
Heriberct. 'Memento, frater Heriberct, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris.	4. 29 (274. 21)
Sed Heriberct diutina prius infirmitate decocuit;	4. 29 (275. 15)
Heribercto. Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heribercto anchoritae praedixit.	4. 29 (274. 1)
HERIBVRG (fl. 705), Abbess of Watton.	
Heriburg. Vetadum, cui tunc Heriburg abbatiissa praefuit.	5. 3 (285. 9)
HEROICVS, a, um. heroicus. Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat,	1. 10 (24. 8)
Verum quia de uita illius . . . et uersibus heroicis, et simplici oratione conscripsimus,	4. 28 (271. 9)
Cuius personam . . . epitaphium quoque monumenti ipsius uersibus heroicis xxx et iii . . . pandit;	5. 8 (295. 6)
heroico. uitam . . . Cuthberti, et prius heroico metro et postmodum plano sermone, descripsi	5. 24 (359. 10)
Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco.	5. 24 (359. 23)
HERVTEV, Hartlepool, Durham.	
Heruteu. Intrauit . . . Osui filia Deo dedicanda monasterium, quod nuncupatur Heruteu,	3. 24 (179. 2)
Post haec facta est abbatiissa in monasterio, quod uocatur Heruteu;	4. 23 (253. 19)

HERVTFORD, *Hertford*.

Herutford. Conuenimus autem . . . in loco, qui dicitur Herutford;	4.5 (215.4)
Herutforda. et de synodo facta ad locum Herutforda,	4.5 (214.9)
et synodus facta est ad Herutforda,	5.24 (354.22)
HESPERIVS, a, um, <i>western</i> .	
Hesperium. cum quo simul Hesperium concidit regnum.	1.21 (41.18)
HEV. 'Heu, pro dolor!' inquit.	2.1 (80.8)
Sed heu, pro dolor! longe aliter erat;	3.14 (155.18)
heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.	5.14 (314.18)
HEVVALD, HEVVALD ALBVS, HEVVALD NIGER, NIGELLVS (d. 691 × 714), <i>the Hewald brothers, White Hewald and Black Hewald, English priests who were martyred by the Old Saxons.</i>	
Heuuald. nam uterque eorum appellabatur Heuuald;	5.10 (299.21)
Heuuald Albvs. ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albvs Heuuald diceretur;	5.10 (299.23)
Heuualdi. et ut socii eius Heuualdi sint martyrium passi.	5.10 (298.28)
Heuuald Niger. ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albvs Heuuald diceretur;	5.10 (299.23)
sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum erat scientia institutus.	5.10 (299.24)
Heuualdum Albvm. interemerunt; Albvm quidem Heuualdum ueloci occisione gladii,	5.10 (300.17)
Heuualdum Nigellvm. interemerunt; Albvm quidem Heuualdum ueloci occisione gladii, Nigellvm autem longo suppliciorum cruciatu,	5.10 (300.18)
HEXAMETER. exametris. quem in exemplum Seduli geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.7)
HIBERNA. hiberna. Regressus in Galliam, legiones in hiberna dimisit,	1.2 (14.3)
postquam legiones in hiberna misit,	1.2 (14.31)
HIBERNI, <i>the Scots; see SCOTTI</i> .	
Hiberni. Reuertuntur ergo inpudentes grassatores Hiberni domus.	1.14 (29.23)
HIBERNIA, <i>Ireland</i> .	
Hibernia. Est autem Hibernia insula omnium post Britanniam maxima,	1.1 (11.29)
Hibernia autem . . . multum Britanniae praestat,	1.1 (12.25)
Hibernia. qui duce Reuda de Hibernia progressi,	1.1 (12.20)
rasa folia codicum, qui de Hibernia fuerant,	1.1 (13.3)
uenit de Hibernia presbyter et abbas . . . Columba	3.4 (133.6)
Fecerat autem, . . . monasterium nobile in Hibernia,	3.4 (134.4)
monasteria pro discipulis eius et in Britannia et in Hibernia propagata sunt,	3.4 (134.8)
Egbertus. . . qui in Hibernia diutius exulauerat pro Christo, eratque et doctissimus in scripturis,	3.4 (134.32)
uenit in prouinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus,	3.7 (140.19)
sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,	3.7 (140.21)
Vt in Hibernia sit quidam per reliquias eius a mortis articulo reuocatus.	3.13 (152.5)
Sed et in Hibernia cum presbyter adhuc peregrinam pro aeterna patria duceret uitam	3.13 (152.16)
superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3.19 (163.24)
Vt Egbertus, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3.27 (191.26)
et ipse adulescens in Hibernia monachicam in orationibus et continentia. . . uitam sedulus agebat.	4.3 (211.19)
quae ad occidentalem plagam ab Hibernia procul secreta,	4.4 (213.12)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.23)
Egbertus, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5.9 (296.8)
(nam multos annos in Hibernia peregrinus anchoreticam in magna perfectione uitam egerat),	5.9 (298.17)
qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exulauerant,	5.10 (299.16)
qui adhuc superest, et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem . . . sustentat.	5.12 (309.24)
pars Scottorum in Hibernia. . . ecclesiasticum paschalis obseruatione tempus . . . suscepit.	5.15 (315.12)
Qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	5.15 (316.7)
cum uenisset ad eos de Hibernia Deo amabilis, . . . Egbertus,	5.22 (346.22)
Hibernia. Regressus in Galliam, legiones in hiberna [hibernia] dimisit,	uar. 1.2 (14.3)
postquam legiones in hiberna [hibernia] misit,	uar. 1.2 (14.31)
Hiberniae. De situ Britanniae uel Hiberniae,	1.1 (9.1)
gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur,	3.3 (131.26)
Germaniae simul et Hiberniae partes attingit.	3.13 (152.9)
et pro omni aequali parte Britanniae et Hiberniae, . . . catholicam fidem confessus est,	5.19 (327.4)
Hiberniam. extra fines omnes Britanniae Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.26)
nec non et Scottorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	2.4 (87.11)
Meuanias Brettonum insulas, quae inter Hiberniam et Britanniam sitae sunt,	2.5 (89.25)
'mortalitatis, quae Britanniam Hiberniamque lata strage uastauit,	3.13 (152.23)
Haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat.	3.27 (192.7)
qui et ipse aeuo sequente Hiberniam gratia legendi adiit,	3.27 (192.22)
et ingruente causa subita secessit Hiberniam,	4.25 (263.35)
Cumque sacerdotem suum Hiberniam secessisse, ibique defunctum esse audisset,	4.25 (264.7)
Egfrid . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.15)
sed quia nec ipse aliquid profecisset, rursum in Hiberniam, unde uenerat, redierit.	5.9 (296.5)
Nauigauit Hiberniam,	5.15 (316.2)
Hiberniam. postquam legiones in hiberna [hiberniam] misit,	uar. 1.2 (14.31)
HIBERNO. hibernare. Regressus in Galliam, legiones in hiberna [hibernare] dimisit,	uar. 1.2 (14.3)
HIC, haec, hoc, <i>omitted</i> .	
HIDDILA (A. 686), <i>a priest associated with Wilfrid in the conversion of the Isle of Wight.</i>	
Hiddila, partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis, . . . dans illi presbyterum nomine Hiddila,	4.16 (237.15)
HIEMALIS, e, hiemali. Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifractorum crustis glaciis,	5.12 (310.21)
hiemalium. furentibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium.	2.13 (112.11)
HIEMS, hieme, mox de hieme in hiemem regrediens, tuis oculis elabitur.	2.13 (112.16)
at uero hieme succedente redirent,	4.4 (213.19)
Nec tamen statim ordinatio decreta, sed peracta hieme, quae iminebat, . . . completa est	4.28 (273.1)
hiemem, nemo propter hiemem aut faena secat aestate,	1.1 (12.28)
mox de hieme in hiemem regrediens, tuis oculis elabitur.	2.13 (112.16)
Ibi ergo hiemem cum noua Dei plebe feliciter exigens, sic Romanam ueniendi iter repetiit:	5.19 (326.18)
hiemis. Ipso quidem tempore, quo intus est, hiemis tempestate non tangitur,	2.13 (112.14)
quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3.19 (167.19)
hiems. coegerat enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	4.1 (203.22)
et tanta ingruit tamque fera tempestatis hiems,	5.1 (281.21)
HIENSES, <i>the monks of Iona</i> .	
Hienses. Egbertus Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticum correxerat tonsuram.	5.24 (356.11)
Hiensium, plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensi domino erant liberi, ab errore uito correctos,	5.15 (316.4)
Hienses. Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicantem Egbertum celebrare pascha coeperint.	5.22 (346.14)
Suseperunt autem Hienses monachi docente Egbertum ritum uiuendi catholicos	5.22 (347.17)

HIEREMIAS, <i>Jeremiah.</i>	
Hieremiae. In Isaiam, Danihelem, XII prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.7)
HIERONIMVS, <i>St. Jerome.</i>	
Hieronimi. In Isaiam, Danihelem, XII prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.8)
HIEROSOLYMA, <i>Jerusalem.</i>	
Hierosolymam. qui locorum gratia sanctorum uenerat Hierosolymam,	5.15 (316.20)
Ingressis a septentrionali parte urbem Hierosolymam,	5.16 (317.22)
todidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolymam per utrum fulgent;	5.17 (319.8)
Hierosolymorum. Hierosolymorum moenia, immo aedificia cuncta consumsit.	1.15 (32.18)
HII, <i>Iona.</i>	
Hii. Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3 (132.27)
Finan, et ipse illo ab Hii Scottorum insula ac monasterio destinatus,	3.17 (160.17)
reuersus est ad insulam Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	3.21 (171.11)
primo uenit ad insulam Hii,	4.4 (213.9)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5.9 (297.16)
Siquidem Admann, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.15 (315.16)
curauit suos, qui erant in Hii, quique eidem erant subditi monasterio,	5.15 (315.30)
eos, qui in Hii insula morabantur, monachos,	5.21 (345.8)
illi quoque, qui insulam Hii incolebant, monachi	5.22 (346.16)
Columba . . . in insula Hii monasterium fecit.	5.24 (353.10)
HILARIO, ius. <i>hilariorum.</i> Quod dum facerem, repperi illam ingrediens uultu hilariorum,	5.3 (286.11)
HILARIS, e. <i>hilaris.</i> hilari confessione largitori omnium bonorum Deo,	2.11 (106.20)
HILARITER. neque enim mori adhuc habes, qui tam hilariter nobiscum uelut sospes loqueris.	4.24 (261.31)
HILARVS (<i>fl. 640</i>), <i>archpresbyter et vicegerent of the Roman see.</i>	
Hilarus. Hilarus archpresbyter et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.4)
HILD, Saint (614-680), <i>Abbess of Whitby.</i>	
Hild. monasterium, quod nuncupatur Heruteu, . . . cui tunc Hild abbatisa praefuit.	3.24 (179.2)
cui tunc Hild abbatisa Deo deuota femina praefuit,	3.25 (183.17)
Hild abbatisa cum suis in parte Scottorum,	3.25 (183.22)
Hild, abbatisa monasterii, quod dicitur Streaneshale, . . . transiuit	4.23 (252.17)
Non solum ergo praefata Christi ancilla et abbatisa Hild, . . . uitae exemplo praesentibus extitit;	4.23 (255.25)
Quo anno Hild abbatisa in Streaneshale obiit.	5.24 (355.9)
Hild. nuntiauit matrem illarum omnium Hild abbatisam iam migrasse de saeculo,	4.23 (257.24)
Hild. Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild,	4.23 (253.28)
Hildae. De uita et obitu Hildae abbatisae.	4.23 (252.14)
cum in utroque Hildae abbatisae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,	4.23 (254.31)
HILDILID (<i>fl. 709</i>), <i>Abbess of Barking after Ethelburg; pupil of Aldhelm.</i>	
Hildilid. Successit autem Aedilburgi in officio abbatisae deuota Deo famula, nomine Hildilid,	4.10 (224.7)
HINC, priorem maxime scriptis hinc inde collectis	Praef. (6.26)
Hinc est enim, quod Paulus Timotheum circumcidit,	3.25 (185.10)
Hinc quod eidem Paulo Iacobus ait:	3.25 (185.14)
omnis congregatio, hinc fratrum, inde sororum, psallens circumstaret;	4.19 (245.25)
HIO, hiante. pro aperto et hiante uulnere, . . . tenuissima tunc cicatricis uestigia parerent.	4.19 (245.35)
HISPANIA, <i>Spain.</i>	
Hispaniae. Hispaniae, . . . multo intervallo aduersa.	1.1 (9.4)
protendens, usque contra Hispaniae septentrionalia,	1.1 (11.33)
Hispaniam. Constantius, qui uiuente Diocletiano Galliam Hispaniamque regebat,	1.8 (22.22)
Hispanias. Galliam Hispaniamque [Hispaniasque] regebat,	uar. 1.8 (22.22)
HISPANVS, a, um, <i>Spanish.</i>	
Hispanum. Theodosium Hispanum uirum . . . apud Syrium purpura induit,	1.9 (23.8)
HISTORIA. historia. Siue enim historia de bonis bona referat,	Praef. (5.12)
ad quos haec eadem historia peruenire potuerit nostrae nationis,	Praef. (8.9)
confirmatum est, ut ecclesiastica docet historia.	3.25 (186.13)
historia. de historia ecclesiastica prouinciae ipsius,	Praef. (7.5)
latiore in nostra historia ecclesiastica facere sermonem,	2.1 (73.0)
Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus.	2.18 (120.23)
In quibus tamen unum est, quod et nos in hac historia ponere multis commodum duximus.	3.19 (165.15)
Anatolius uir sanctus, et in praefata historia ecclesiastica multum laudatus.	3.25 (186.35)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis, et tota genesis historia,	4.24 (261.1)
Sed et in hac historia quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere commodum duximus.	4.30 (277.27)
Haec de historia ecclesiastica Britanniarum, . . . digessi Baeda	5.24 (356.20)
historiae. auditoribus siue lectoribus huius historiae	Praef. (6.2)
simpliciter fidem historiae, quam legebam, accommodans,	Praef. (7.33)
quod uera lex historiae est,	Praef. (8.6)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	4.20 (247.7)
Exponebantque illi quandam sacrae historiae siue doctrinae sermonem,	4.24 (260.21)
iussitque illum seriem sacrae historiae doceri.	4.24 (260.29)
historiae. nostrae historiae inserendas	Praef. (6.22)
quae etiam huius historiae nostrae commodum duximus indere.	1.27 (48.13)
Haec . . . historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportum duximus.	2.1 (81.5)
e quibus unum, . . . miraculum praesenti nostrae historiae inserendum credidimus.	3.13 (152.20)
e quibus et nos aliqua historiae nostrae ecclesiasticae inserere curauimus.	1.7 (219.14)
Videtur oportum huius historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.2)
unde eam, . . . indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	1.22 (252.12)
Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus,	1.25 (268.5)
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huius historiae inserere commodum fore legentibus reor.	3.13 (317.6)
historiae. quod aeuo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4.19 (243.20)
historiam. Historiam gentis Anglorum ecclesiasticam,	Praef. (5.3)
Historiam memoratam in notitiam tibi simul et eis,	Praef. (5.18)
Hanc mihi historiam etiam quidam eorum, qui ab ipso uiro, in quo facta est, audiere, narrarunt;	4.22 (252.10)
Hanc historiam, sicut a uenerabili antistite Pechelmo didici, . . . narrandam esse putauit.	5.13 (313.23)
Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfridi, et Huetberti in libellis duobus.	5.24 (359.12)
Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	5.24 (359.15)
historias. historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria con-	
gregans,	5.20 (331.23)
historiis. totum ipsum libellum his inserentes historiae;	2.1 (76.34)
Haec de opusculis excerpta . . . nostris ad utilitatem legentium historiae indere placuit.	5.17 (319.30)
historiis. Canebat . . . de aliis plurimis sacrae scripturae historiis, de incarnatione dominica,	4.24 (261.3)

- Item de historiis sanctorum: 5.24 (359.4)
- HISTORICVS. historicis. historicus** [historicis] eorum Gildus uar. 1.22 (42.3)
- historicus, quae historicus eorum Gildus flebili sermone describit, 1.22 (42.3)
- sed quasi uerax historicus, simpliciter ea, quae de illo siue per illum sunt gesta, describens, 3.17 (161.14)
- HLODVIVS, Clovis II, King of Neustria, 688-686.** 3.17 (161.14)
- Hloduo. a rege Francorum Hloduo uel patricio Ercunualdo honorifice susceptus, 3.19 (168.11)
- HLOTHARIVS, see HLOTHERE.**
- HLOTHERE, HLOTHERI, HLOTHARIVS (d. 685). King of Kent after Egbert.**
- Hlothario. et Hlothario rege Cantuariorum, regni eius anno vii^o; 4.17 (239.10)
- Hlothere. Egbert mense Iulio obierat, succedente in regnum fratre Hlothere, 4.5 (217.23)
- Hlotheri. uenit Cantiam ad regem Hlotheri, qui erat filius sororis Aedithrydae reginae, 4.22 (251.24)
- De morte Egfridi et Hlotheri regum. 4.26 (266.13)
- Hlotheri Cantuariorum rex, . . . mortuus erat viii. Idus Februarias. 4.26 (268.7)
- Anno eodem Hlotheri rex Cantuariorum obiit. 5.24 (355.11)
- HODIE. 1.1 (12.16); 1.1 (12.23); 1.1 (13.15); 1.2 (14.17); 1.11 (25.12); 1.12 (26.23); 1.12 (27.24); 1.15 (31.17);**
- 1.15 (31.24); 2.2 (81.13); 2.13 (113.22); 2.16 (118.5); 2.20 (125.17); 2.20 (126.26); 3.1 (128.11); 3.2 (128.26);**
- 3.2 (129.15); 3.2 (129.25); 3.4 (133.31); 3.8 (143.3); 3.9 (145.16); 3.11 (149.5); 3.16 (159.13); 3.25 (185.32);**
- 3.25 (185.32); 4.2 (205.1); 4.3 (207.7); 4.3 (207.10); 4.3 (209.15); 4.4 (214.1); 4.5 (217.32); 4.6 (218.19); 4.9 (223.25);**
- 4.13 (232.17); 4.19 (246.22); 5.10 (301.16); 5.18 (320.26); 5.18 (321.12); 5.18 (321.23); 5.20 (331.19); 5.21 (341.23).**
- HODIERNVS, a, um. hodierna. nos enim te hodierna die ad caelestia sumus regna perducturi. 4.14 (234.9)**
- praeter te solum qui hodierna es die liberandus a morte, 4.14 (234.21)
- HOMELEA FLVMEN, the Hamble, Hants.**
- Homelea fluminis, bina aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie conpugnantes occurrunt ultra ostium fluminis Homelea. 4.16 (238.20)
- HOMICIDA. homicida. regem, a quo homicida ille, qui eum vulnerauerat, missus est; 2.9 (99.27)**
- HOMO. homine. duce Ambrosio, Romano homine, 1.16 (33.5)**
- hominem. 'Non quod intrat in os, coquinauit hominem;**
- sed quae exeunt de ore, illa sunt, quae coquinaunt hominem.' 1.27 (57.1)
- hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit, 2.10 (101.12)
- uidit subito . . . adpropinquantem sibi hominem uultus habitusque incogniti; 2.12 (108.22)
- ut intellegeret non hominem esse, qui sibi apparuisset, sed spiritum. 2.12 (109.27)
- dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate, 2.19 (124.2)
- Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem sine peccato; 2.19 (124.4)
- cognouitque hominem, 3.19 (166.26)
- qui narrare solet dixisse sibi quendam multum ueracem ac religiosum hominem, 3.19 (167.17)
- 'Hominem denique,' inquit, 'docibilem et in omnibus ornatum antistitem, . . . minime ualuimus nunc reperire 3.29 (197.33)
- 'Scio hominem in hac insula adhuc in carne manentem, 4.3 (211.29)
- Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicit, 4.24 (259.7)
- homines. Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes 2.19 (124.7)**
- eisque languentes homines aut pecudes potauerint, 3.2 (129.17)
- eo quod essent homines indomabiles, et durae ac barbarae mentis. 3.5 (137.7)
- ubi prius uel bestiae commorari, uel homines bestialiter uiuere consueuerant. 3.23 (175.19)
- uenerunt illo de suo monasterio homines circiter xxx, 3.23 (176.28)
- quia saepe xli simul aut x homines inedia macerati procederent ad praecipitum 4.13 (231.14)
- Collectis ergo undecumque retibus anguillaribus, homines antistitis miserunt in mare, 4.13 (231.30)
- homines. homines acerba pestis corripuit, 1.14 (30.9)**
- 'quod tam lucidi uultus homines tenebrarum auctor possidet, 2.1 (80.9)
- nulla harum portio minus quam ccc^{tos} homines haberet, 2.2 (84.13)
- et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret; 2.12 (107.9)
- ubi suos homines, qui exules uagabantur, recipere posset, 4.13 (232.8)
- ac suae prouinciae homines pro his substituere contendit, 4.16 (237.3)
- Liberet ut homines, en Deus altus adit. 4.20 (247.18)
- in quibus cunctis homines ab amore scelerum abstrahere, . . . curabat. 4.24 (261.9)
- et apud homines sum iterum uiuere permisit; 5.12 (304.11)
- quia nunc ad corpus reuerti, et rursum inter homines uiuere debes, 5.12 (309.2)
- sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.' 5.12 (309.14)
- hominesque prouinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere, . . . 5.18 (320.18)
- homini. et immortalitatem homini pro peccato suo abstulit, 1.27 (54.13)**
- hominibus. ubi Dominus per creaturam subditam hominibus loquebatur, 1.27 (59.8)**
- quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint, . . . 4.3 (212.21)
- quantum hominibus aestimare fas est, 5.6 (289.11)
- atque huius gustum siue aspersionem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre; . . . 5.18 (320.21)
- hominibus. facultates cum agris et hominibus donauit, 4.13 (232.22)**
- Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicit, 4.24 (259.7)
- et quibus uidelicet hominibus, ut dinoscere potui, quidam erat adtonsus ut clericus, 5.12 (306.15)
- Acca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus; 5.20 (331.15)
- qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae; . . . 5.21 (343.32)
- hominis. quibus ex culpa primi hominis factum est, 1.27 (56.15)**
- et per inluminacionem unius hominis corporalem, . . . gratiam lucis accenderet. 2.2 (82.10)
- quippe quos Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmavit, cognatione, . . . pullulare constituit. . . 2.10 (103.16)
- ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi. 3.17 (162.5)
- uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, syndone inuolutum in sublime ferri, . . . 4.9 (222.13)
- nullius anima hominis pro interfecto regis fratre, 4.21 (249.14)
- hominum. uiditque ibi non paruam hominum multitudinem utriusque sexus, 1.7 (20.6)**
- fames et aerum pestifer odor plura hominum milia iumentorumque deleuit. 1.13 (29.11)
- innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est. 1.18 (37.3)
- Nec labor uos ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant; 1.23 (43.10)
- Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant, 1.27 (57.24)
- saecularium hominum negotia patitur, 2.1 (74.19)
- 'Talis,' inquiens, 'mibi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris, 2.13 (112.5)
- Ita haec uita hominum ad modicum apparet; 2.13 (112.17)
- nisi unius mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus. . . . 2.19 (124.5)
- uidisse se albatorem ceterarum hominum idem monasterium intrare; 3.8 (143.13)
- usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt. 3.9 (145.17)
- ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi. 3.17 (162.5)
- deos esse non posse, qui hominum manibus facti essent; 3.22 (171.26)
- in quibus latronum magis latibula, . . . quam habitacula fuisse uidebantur hominum; 3.23 (175.15)
- pestilentiae lues, . . . magnam hominum multitudinem strauit. 3.27 (192.4)
- sic doctrina eorum corda hominum cotidie inlustrat credentium.' 3.29 (197.30)

sufficiens esset in possessione hominum propriorum;	4.1 (202.33)
adstante episcopo, . . . et turba hominum non modica,	4.11 (227.12)
neque aliquos hominum tanti decoris ac uenustatis esse posse credebam.	4.14 (235.16)
qui primo filius hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit.	4.24 (260.4)
dehinc terram custos humani [hominum] generis omnipotens creauit.	uar. 4.24 (260.5)
ut admoneretur lectorum operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4.25 (266.7)
Virumque autem erat animabus hominum plenum,	5.12 (305.5)
cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum,	5.12 (306.1)
quae quinque animas hominum merentes heulantesque, . . . trahebat in tenebras;	5.12 (306.13)
ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere nequirem,	5.12 (306.20)
Erantque in hoc campo innumera hominum albatiorum conuenticula,	5.12 (307.22)
quaeus Abraham duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.25)
inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,	5.21 (342.25)
homo, quae per sacrum ministerium homo Deo coniungitur,	1.27 (52.25)
Et homo, . . . reatum culpa portet inuitus.	1.27 (56.21)
Ecce itaque homo est,	1.27 (61.31)
Qui respondebat: 'Si homo Dei est, sequimini illum.'	2.2 (82.28)
nisi unus mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.	2.19 (124.6)
Sigbert frater eius praefuit, homo bonus ac religiosus;	3.18 (162.16)
quod esset homo ferocis animi,	3.25 (181.24)
timere coepit homo animi regalis,	4.11 (226.8)
Respondebat ille simpliciter, erat namque homo simplicis ingenii, . . . Frigidiora ego uidi.	5.12 (310.27)
cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	5.16 (318.8)
de statu huius mundi merito diligere potuit homo huius mundi;	5.21 (333.26)
HONERARIVS, a, um, see ONERARIVS, a, um.	
HONOR. honor. Huius honor genuit casto de germine plures,	4.20 (247.23)
Virgineos flores huius honor genuit.	4.20 (247.24)
honore. et metropolitani honore perfruatur;	1.29 (64.1)
Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum.	2.3 (86.11)
qui te et a temporalibus aduersis eripens, temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.3)
ac digno a cunctis honore uenerantur.	3.6 (138.30)
adhuc sine macula corruptionis inuentum, ibidem digno cum honore translatum est;	3.19 (168.24)
quam . . . reuerentissimus archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3.25 (181.10)
et consecratus est magno cum honore ab ipso,	3.28 (194.23)
Ydros et ater abijt sacrae pro uestis honore,	4.20 (248.23)
sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuertit.	5.19 (328.19)
honorem. honorem referre incipiens caedi sanctorum,	1.7 (21.22)
ecclesia in honorem sancti Martini antiquitus facta,	1.26 (47.11)
et unde foras in honorem tollitur,	1.31 (66.21)
cuius uos honorem quaeritis et seruatis in gentibus.	1.32 (68.13)
et in Bononia ciuitate iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	1.33 (71.5)
et iuxta honorem uel regis pueris uel innocentibus Christi congruum in ecclesia sepulti sunt.	2.20 (126.5)
coepit facere in monasterio suo ecclesiam in honorem omnium apostolorum,	3.8 (144.10)
atque in ecclesia iuxta honorem congruum posuerunt;	3.11 (148.28)
atque in honorem beatissimi apostolorum principis dedicata,	3.17 (160.13)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta.	3.23 (176.15)
Cum . . . Benedictus construxisset monasterium Britanniae in honorem beatissimi apostolorum principis,	4.18 (241.6)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est	4.26 (267.29)
Inuenta natiuitate eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt,	5.10 (301.8)
quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca dedicaret.	5.11 (301.29)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.22)
ecclesiae suae, quae in beati Andreae apostoli honorem consecrata est,	5.20 (331.17)
promittens hanc in honorem beati apostolorum principis dedicandam;	5.21 (333.6)
honoribus. uitam priuatam et monasticam cunctis regni diuitiis et honoribus praefereus,	4.11 (225.20)
honoribus. temporalibus quoque honoribus regem glorificare satagens.	1.32 (67.21)
honoris. praesules cum populis sine ullo respectu honoris, . . . absumebantur;	1.15 (32.26)
atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	1.29 (63.28)
Sit uero inter . . . episcopos in posterum honoris ista distinctio.	1.29 (64.7)
Sed nec religioni Christianae, . . . aliquid inpendebat honoris.	2.20 (125.17)
Numquam diuitibus honoris siue timoris gratia, siqua delinquerent, reticebat.	3.5 (136.22)
hoc est unum Deum in tribus subsistentis, uel personis consubstantialibus, aequalis gloriae et honoris.	4.17 (239.29)
honorum. nobis tamen eis necesse est honorum beneficia tribuere,	1.29 (63.20)
HONORABILIOR, ius. honorabiliorem. nuper ibidem ecclesia constructa, sacriorem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2 (130.2)
HONORABILIS, e. honorabilis. Vita, . . . ob id omnibus, etiam ipsi principibus saeculi honorabilis.	3.15 (157.25)
merito omnibus honorabilis, officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.19)
HONORIFICE. Quibus depositis honorifice atque sociatis,	1.18 (36.30)
atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbaldo multum honorifice susceptus est.	2.20 (125.31)
Quo honorifice a populo et a rege suscepto,	3.7 (141.27)
susceptus est honorifice a rege praefato.	3.19 (163.29)
a rege Francorum Hloduio uel patricio Ercunualdo honorifice susceptus,	3.19 (168.12)
et in monasterio, quod uocatur Pagualaech, honorifice sepultus.	3.27 (192.7)
atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4.18 (241.10)
corpusque eius . . . Turonis delatum atque honorifice sepultum est.	4.18 (242.22)
quem ad monasterium suum deferens, honorifice sepeliuit,	4.22 (250.23)
misit eum Cantiam ad regem Erenberctum, . . . postulans, ut eum honorifice Romam transmitteret.	5.19 (323.24)
multum honorifice ministerium impleuerunt.	5.19 (325.33)
pulsus est Friesland, et honorifice susceptus a barbaris ac rege illorum Aldgiso,	5.19 (326.12)
honorifice ab eis et multo cum gaudio susceptus est.	5.22 (346.25)
HONORIFICENTIA, honorificentia. Eo tempore uenerabilis et cum omni honorificentia nominandus . . . Egbert, . . . proposuit animo pluribus prodesse;	5.9 (296.6)
cum uenisset . . . Deo amabilis, et cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos. Egbert,	5.22 (346.23)
HONORIFICVS, a, um. honorifico. Cuius corpus honorifico agmine, . . . suam deferetur ad urbem.	1.21 (41.14)
HONORIUS (384-423), Emperor of the West.	
Honorio. Arcadius . . . cum fratre Honorio, ALII ab Augusto regnum suscipiens,	1.10 (23.25)
regnante Honorio,	1.11 (24.16)
tenente Imperium Honorio Augusto,	1.11 (24.19)
iubente Honorio, Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.11 (24.30)
Honorium. Theodosius iunior post Honorium XLV ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.18)

HONORIVS I (d. 638), *Pope, 625-638.*

Honorii. Iohannes, qui successori eiusdem Honorii Suerino successit,	2. 19 (122. 20)
Birino episcopo, qui cum consilio papae Honorii uenerat Britanniam,	3. 7 (139. 11)
Honorio. Vt idem ab Honorio papa exhortatorias litteras acceperit,	2. 17 (118. 22)
Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2. 18 (120. 7)
Honorium. eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius missus	2. 20 (126. 13)
Honorius. praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2. 17 (118. 24)
Aeduno regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2. 17 (119. 1)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2. 18 (120. 14)
Dilectissimo fratri Honorio Honorius.	2. 18 (120. 24)
Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum . . . miserit.	2. 19 (122. 10)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scottorum,	2. 19 (122. 12)

HONORIVS, Saint (d. 653), *fifth Archbishop of Canterbury.*

Honorii. ac per hoc curam illius praefatus Paulinus inuitatione Honorii antistitis . . . suscepit	2. 20 (126. 16)
Honorio. et duo pallia utrumque metropolitanorum, id est Honorio et Paulino, direximus,	2. 17 (119. 30)
Dilectissimo fratri Honorio Honorius.	2. 18 (120. 24)
Honorio. atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbaldo multum honorifice susceptus est.	2. 20 (125. 30)
Vt, defuncto Honorio, pontificatu sit functus Deusdedit;	3. 20 (169. 1)
Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est.	3. 25 (182. 14)
Honorium. cum uenisset ad Honorium archiepiscopum,	2. 15 (116. 27)
Paulinus, transeunt ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2. 16 (117. 17)
Honorius. Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2. 18 (120. 6)
et Honorius pro illo est in praesulatum electus;	2. 18 (120. 9)
In cuius locum Honorius archiepiscopus ordinauit Ithamar,	3. 14 (154. 21)
Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius	3. 20 (169. 4)
Et ipse quoque Honorius, postquam metas sui cursus impleuit,	3. 20 (169. 9)
gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat.	5. 19 (323. 25)

HONORO. honoranda. in quo desiderabat honoranda patri sui ossa recondere.

honoratis. in qua super altare pro defunctis honoratis sacrificium solet offerri,	3. 11 (148. 9)
---	----------------

HORA. hora. erat enim prima hora noctis,

nec de loco mouearis, donec hora recessionis febrium transierit.	5. 16 (317. 32)
sed incerta eiusdem exitus esset hora futura, dicente Domino:	2. 12 (108. 3)
ueniret hora ipsius, ut transiret ex hoc mundo ad Dominum,	3. 12 (151. 6)
et suum quoque exitum, cuius hora incerta est, . . . praeuenire meminerint.	3. 19 (164. 7)
interrogauit, quam prope esset hora, qua fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari deberent.	4. 3 (209. 18)
Erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei.	4. 24 (262. 7)
Erat autem hora diei circiter septima,	4. 32 (280. 25)
hora. Contigit autem iudicem ea hora, . . . aris adistere,	5. 6 (290. 23)

Nam si hora eadem, qua genuerit,

hora eadem, qua gignit,	1. 7 (19. 1)
-------------------------	--------------

de mortis hora suspecti,	1. 27 (54. 24)
--------------------------	----------------

'Si ergo uis, hac ipsa hora educam te de hac prouincia,	1. 27 (54. 33)
---	----------------

quare illa hora, ceteris quiescentibus, . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	1. 32 (69. 22)
---	----------------

inuentum est ita inlesum, ac si eadem hora de hac luce fuisset egressus.	2. 12 (108. 5)
--	----------------

facta erat eclipsis solis . . . hora circiter x ^a diei;	3. 19 (168. 20)
--	-----------------

qua hora etiam eam monasterii partem, . . . eadem plaga tangeret,	3. 27 (191. 30)
---	-----------------

qui ipsa hora in oratorio eorum cum alio iunior positus fuerat,	4. 7 (219. 19)
---	----------------

Nam die dehinc tertio, completa hora nona, . . . emisit spiritum.	4. 7 (220. 17)
---	----------------

contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4. 11 (226. 29)
---	-----------------

A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4. 14 (234. 1)
--	----------------

inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem,	4. 22 (251. 21)
---	-----------------

atque hoc ipsa, qua factum est, hora his, quae seum erant, famulis Christi manifeste narrauerit,	4. 23 (258. 15)
--	-----------------

Erat enim haec ipsa hora cum aliis nonnullis Christi ancillis in extremis monasterii locis seorsum posita,	4. 23 (258. 20)
--	-----------------

ibique hora competenti membra dedisset sopori,	4. 24 (259. 21)
--	-----------------

Nam propinquante hora sui decessus, xii diebus praeueniente corporea infirmitate pressus est,	4. 24 (261. 16)
---	-----------------

imminente hora ipsius diei sexta, repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	4. 32 (280. 26)
---	-----------------

Cumque post haec hora competente consideremus ad mensam,	5. 3 (286. 7)
--	---------------

Quibus dictis eadem hora me cathedizare ipse curauit;	5. 6 (291. 21)
---	----------------

eclipsis solis facta est xiiii. Kalendas Martias, ab hora prima usque ad tertiam.	5. 24 (353. 2)
---	----------------

et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	5. 24 (353. 4)
---	----------------

et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	5. 24 (353. 5)
---	----------------

luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361. 11)
--	-----------------

horae. Et post aliquantum horae spatium reedit qui uexabatur,	3. 11 (150. 14)
---	-----------------

audiuit denuo, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,	4. 3 (208. 29)
---	----------------

Qui cum aliquantulum horae quasi adtonitus maneret,	4. 3 (208. 32)
---	----------------

horam. Post quam horam ita, . . . recepit pristinam sanitatem,	1. 19 (38. 3)
--	---------------

ne, . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2. 4 (86. 28)
---	---------------

consuetudinem fecerunt. . . iiii ^a et vi ^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare.	3. 5 (136. 21)
---	----------------

coepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinqueret mortuum.	3. 9 (146. 1)
---	---------------

Qui cum die quadam sollicitus horam accessionis expectaret,	3. 12 (150. 29)
---	-----------------

'Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.'	3. 19 (164. 9)
--	----------------

At ille: 'Bene, ergo expectemus horam illam.'	4. 24 (262. 9)
---	----------------

iussit pontifex ceteros ad horam egredi,	5. 19 (329. 5)
--	----------------

eclipsis solis facta est solis xviii. Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361. 7)
---	----------------

horarum. plurimae longitudinis habet dies aestate, . . . id est horarum x et viii;	1. 1 (11. 5)
--	--------------

hoc est sex solummodo aequinoctialium horarum;	1. 1 (11. 7)
--	--------------

horas. longissima dies siue nox xv. breuissima viii compleat horas.	1. 1 (11. 10)
---	---------------

horis. horis momentisq; omnibus fracta stomachi uirtute lassescibat,	2. 1 (77. 7)
--	--------------

et per aliquod tempus, ut diximus, horis contentibus solitarius sederet,	2. 12 (110. 26)
--	-----------------

qui solebat nocturnis saepius horis repente ab immundo spiritu grauissime uexari	3. 11 (149. 20)
--	-----------------

et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4. 12 (228. 30)
--	-----------------

HORDEVM. hordei. exceptis uitibus et oliui, raras ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	5. 17 (318. 28)
--	-----------------

hordeum. Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4. 28 (272. 4)
---	----------------

HOROLOGICVS, a. um. horologica. ut etiam ipsi horologica inspectione probamus.	5. 21 (339. 6)
--	----------------

HORREO. horrenda. 'Vallis illa, quam aspexit flammis feruentibus et frigoris horrenda rigidis,	5. 12 (308. 11)
--	-----------------

horrenda, interemerunt; . . . Heuualdum . . . Nigellum autem longo suppliciorum cruciatu, et horrenda	5. 10 (300. 19)
---	-----------------

membrorum omnium dissectione;	5. 12 (304. 25)
-------------------------------	-----------------

horrenda. ut multa illum, quae alios laterent, uel horrenda uel desideranda uidisse, uita loqueretur.	5. 13 (312. 13)
---	-----------------

horrendae. proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis,	5. 21 (344. 29)
---	-----------------

horrendam. cuiusque horrendam faciem uidere refugis,	
--	--

horrendi, fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5.3 (286.23)
horrendo. 'At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora produceret,	5.12 (305.20)
ita ut pene totus orbis solis quasi nigerimo et horrendo acuto uideretur esse coopertus.	Cont. (361.8)
horrentibus, eis quae arduis atque horrentibus montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus	3.4 (133.10)
sequestrate.	5.12 (305.31)
HORRIDVS, a. um. horridae. ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	uar. 5.13 (311.13)
profrens codicem horrendae [horridae] uisionis,	5.2 (283.26)
horridi, tantum in circuito horridi crines stare uidebantur.	5.13 (312.9)
horridorum. Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	4.24 (261.6)
HORROR, horror. Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis, . . . carmina faciebat;	4.27 (270.6)
horrori, in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrori erant ad uisendum,	1.15 (31.30)
HORSA (2.455), leader of the Jutes, who with his brother Hengist founded Kent.	1.15 (31.31)
Horsa, Duces fuisse perhibitur. . . Hengist et Horsa;	2.2 (81.23)
Horsa postea occisus in bello a Brettonibus,	Praef. (7.2)
HORTAMENTVM, hortamentis, neque precibus, neque hortamentis, neque increpationibus Augusti	1.33 (70.18)
fini. . . adensum praebere uoluissent.	5.13 (311.18)
HORTATVS, hortatu, Denique hortatu praecipue ipsius Albini,	2.11 (106.12)
in quo, eius hortatu, Aedilberct ecclesiam. . . construxit,	2.19 (123.26)
HORTOR, hortabor, hortabatur, ut uel tunc, antequam moreretur, paenitentiam ageret commissorum.	2.19 (123.32)
hortamur, hortamur, ut nos reperta portitoris occasione de his.	3.22 (171.25)
quod omnino hortabatur, ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis facinus auferatur.	2.19 (123.32)
et hortamur, ne, quorum arma conbusta sunt, apud uos eorum cineres suscitentur.	3.22 (171.25)
hortari, solebat eum hortari ad intellegendum deos esse non posse,	1.12 (26.11)
hortata, hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	2.1 (75.16)
hortati. Nam hortati sunt eum,	1.17 (34.25)
hortatur, collegam commonet, hortatur uniuersos,	1.31 (66.13)
his uerbis hortatur,	1.31 (66.9)
hortatus. . . de uirtutibus suis gloriaretur, hortatus sit.	2.10 (100.17)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	5.21 (342.2)
hortor, tonsuram quoque, de qua pariter uobis litteras fieri uoluisti, hortor, ut . . . congruam habere	3.11 (149.19)
curteis	4.3 (209.13)
HOSPES, hospes, cum esset in suo monasterio, uenit illic quidam hospes,	5.7 (293.11)
'Namque hospes,' inquit, 'ille amabilis, . . . ad me quoque hodie uendire,	1.7 (18.26)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	1.7 (19.4)
hospite, . . . mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo, . . . militibus exhibuit,	4.31 (278.6)
quod se ille ultro hospite, . . . militibus offerre,	4.31 (278.3)
hospitibus, testimonium habens ab uniuersis fratribus, cunctisque superuenientibus hospitibus,	4.31 (278.9)
hospitum. Erat in eodem monasterio frater quidam, . . . tempore non paucio hospitum ministerio de-	1.27 (48.26)
seruiens,	4.5 (216.19)
HOSPITALIS, hospitale. Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari	1.7 (18.15)
lauasset,	1.19 (37.21)
HOSPITALITAS, hospitalitate, uel exhibenda hospitalitate,	1.25 (46.15)
hospitalitatem, una uidelicet episcopo et familiae propter hospitalitatem atque susceptionem,	2.4 (88.6)
hospitalitatis. 'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato;	3.5 (136.25)
HOSPITIUM, hospitio, clericum quandam persecutores fugientem hospitio recepit;	4.18 (242.23)
reserato hospitio sancti uiri,	1.18 (36.30)
quin potius benigno uos hospitio recipere,	3.9 (146.13)
non solum cibum nobiscum, sed nec in eodem hospitio, . . . sumere uoluit.	5.10 (299.26)
solum esca, siquos hospitio suscepisset, . . . dare solebat,	1.7 (18.21)
Nam et benigno ecclesiae illius hospitio, cum Britanniam iret, exceptus est,	4.22 (252.2)
hospitium, sepulchri quoque unius teneret hospitium.	1.7 (19.2)
hospitium, atque ad hospitium, quo proposuerat, accessit;	3.25 (185.11)
Qui uenientes in provinciam intrauerunt hospitium cuiusdam uiculi.	3.25 (185.19)
HOSPITOR, hospitaretur. Cumque praefatus clericus aliquot diebus apud eum hospitaretur,	1.20 (39.10)
HOSTIA, hostiae, alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse	3.17 (160.20)
donata intellexit.	1.14 (829.2)
hostias, aris adistere, ac daemonibus hostias offerre.	2.16 (117.12)
Hinc est enim, . . . quod hostias in templo immolauit,	3.24 (179.16)
Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum . . . hostias Deo uictimarum offerre carnalium.	2.12 (110.12)
HOSTILIS, e. hostile. hostile agmen terrore prosternitur.	1.16 (33.6)
hostili. Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens,	3.16 (158.30)
hostili. Cessante autem uastatione hostili,	4.22 (250.5)
cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu delecto,	4.26 (266.19)
Nam et suam gentem ab hostili paganorum depopulatione liberauit,	1.22 (41.23)
hostilibus, nec solum exulem nuntius hostilibus non tradidit,	2.1 (79.16)
hostilis. At ubi hostilis exercitus . . . domum reuersus est,	3.2 (129.8)
Nam tempore episcopatus eius, hostilis Merciorum exercitus . . . peruenit ad urbem	3.11 (150.25)
hostilis, inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.20 (248.25)
hostilis. ita ut ne ecclesiis quidem aut monasteriis manus parceret hostilis.	4.20 (248.26)
HOSTIS, hoste. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac desertarum;	1.2 (14.5)
Atque animas monitis texit ab hoste sacris.	1.22 (41.24)
ut nos ab hoste superbo ac feroce sua miseratione defendat;	3.2 (129.11)
neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	3.2 (130.8)
Zelus in hoste furit, quondam qui uicerat Euam;	1.16 (33.17)
Virgo triumphat ouans, zelus in hoste furit.	4.22 (251.18)
hostem. dum ipse in hostem cum exercitu pergit,	1.6 (17.18)
pugnabant contra inuicem, qui hostem euaserant, ciues.	5.13 (313.14)
et sic incipiente diluculo in hostem progressi,	2.20 (126.24)
crucis vexillum . . . contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret.	1.12 (26.13)
hostes. Et ex eo tempore nunc ciues, nunc hostes uincbant,	1.15 (32.31)
Verum cum alia atque alia uinculorum ei genera hostes inponerent,	1.16 (33.19)
hostes, quia ipsos quoque hostes ad incurstandos fines . . . permitteret;	1.20 (38.25)
et siue per amicos angelos in fine nobis ostendenda, siue per hostes.	1.20 (39.19)
hosti, magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	2.12 (109.3)
hostibus, qui arcendis hostibus posset esse praesidio;	
manus hostibus dabant,	
quando non minimas eisdem hostibus strages dabant,	
Institutio uel forma castitatis hostibus nuntiatur,	
Triumphant pontifices hostibus fuis sine sanguine;	
nec tuis te hostibus perimendum tradat.	

audio . . . cachinnum crepitantem quasi vulgi indocti captis hostibus insulantia.	5.12 (306.10)
Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tuebrarum conclusus, huc illucque oculos circumferrem,	5.12 (306.29)
hostibus, sed hoc confestim a praefatis hostibus interrupto,	1.12 (25.17)
et congressa est cum hostibus,	1.12 (26.9)
et certandi cum hostibus studium subire,	1.12 (27.13)
ita miseri ciues discerpuntur ab hostibus;	1.12 (28.8)
Inito ergo certamine cum hostibus, . . . uictoriam sumere Saxones.	1.15 (31.3)
securisque hostibus,	1.20 (39.7)
superatisque hostibus uel inuisibilibus,	1.20 (39.23)
bellum ab hostibus forent accepturi;	2.2 (83.29)
'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in ueritate promittat,	2.12 (109.6)
grauissimis regi sui damnis saepissime ab hostibus addictus,	3.7 (141.13)
Nam cum armis et hostibus circumseptus iamiamque uideret se esse perimendum,	3.12 (151.28)
Vt idem admotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	3.16 (158.27)
dum se inferiores in bello hostibus conspicerent,	3.18 (163.3)
Siquidem imminentibus insulae hostibus, fuga lapsi sunt de insula,	4.16 (237.21)
introducitur est, simulantibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4.26 (266.30)
Cum autem ipse sibi ibidem expulsus hostibus mansionem angustam . . . construxisset,	4.28 (271.20)
hostis. quorum Geta hostis puplicus iudicatus interit,	1.5 (17.5)
dummodo hostis imminens longius arceretur,	1.12 (26.7)
Insequitur hostis.	1.12 (28.6)
Attila. . . reipublicae remansit hostis,	1.13 (29.5)
sed tanta ui hostis ferrum infixit,	2.9 (99.13)
Dicebatque hostis malignus:	3.19 (166.29)
hostis. de dentibus antiqui hostis eripiens	2.1 (78.6)
expulsaque a uobis sollicitatione uenenosi et deceptibilis hostis,	2.10 (103.28)
cur [hostis] eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	uar. 5.21 (344.16)
hostium. immensa hostium multitudo conserat,	1.2 (14.14)
uallum uero, quo ad repellendam uim hostium castra muniuntur,	1.5 (16.25)
ut, . . . ibi praesidio ualli fines suos ab hostium inruptione defenderent.	1.12 (26.21)
magnas hostium strages dedit,	1.12 (27.7)
quae ibidem ob metum hostium factae fuerant,	1.12 (27.18)
At contra non cessant uncinata hostium tela;	1.12 (28.3)
et e regione, qua hostium sperabatur aduentus,	1.20 (38.31)
aderat ferox hostium multitudo,	1.20 (39.3)
Brocmail ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2.2 (84.27)
qui . . . tot annorum temporumque curriculum uagabundus hostium uitabam insidias?	2.12 (108.15)
'Ecce,' inquit, 'hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	2.12 (110.32)
[quae tamen illo abeunte propter aceruam hostium oppressionem proprium episcopum habere nequie-	uar. 4.13 (230.2)
rit.]	
HRENVS, the Rhine: see RHENVS.	
Hreni. dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni, quae lingua eorum uocatur In litore;	5.11 (302.24)
Hreno. qui Hreno tantum flumine dirimebantur,	1.2 (13.24)
protritis Francis, transitu Hreno,	1.11 (24.23)
HREUTFORD, Redbridge, Hants.	
Hreutford. habens non longe ab inde monasterium in loco, qui uocatur Hreutford, id est uadum har-	
undinis,	4.16 (237.28)
HROF, he from whom Rochester takes its name.	
Hrof. a primario quondam illius, qui dicebatur Hrof, Hrofæscæstræ cognominat.	2.3 (85.23)
HROFÆSCÆSTRÆ, see HROFSCÆSTIR.	
HROFENSIS, e, of Rochester.	
Hrofensem. Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	2.7 (94.3)
Hrofensi. Consecratus est . . . a . . . Alduino Lyccitfeldensi, et Alduulfo Hrofensi antistitibus,	5.23 (350.7)
Hrofensi. etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	5.8 (294.15)
Hrofensis. Quo in tempore Hrofensis ecclesia pastorem minime habebat,	2.20 (126.12)
Hrofensis. Iustus, qui erat Hrofensis ecclesiae episcopus.	2.8 (95.11)
Vt occiso Aedwine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2.20 (124.12)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit;	3.14 (154.3)
Paulinus, quondam quidem Eburacensis, sed tunc Hrofensis episcopus ciuitatis,	3.14 (154.15)
et qui tempore illo Orientalium Anglorum, qui Hrofensis ecclesiae fuerint antistites.	3.20 (169.2)
quem ordinaturus uenit illic Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis.	3.20 (169.16)
et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2 (204.12)
Vt . . . episcopatum Hrofensis ecclesiae pro Putta Cuichelm, . . . acceperit;	4.12 (227.20)
etiam Gebmund Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit,	5.8 (295.32)
Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est,	5.23 (348.21)
Paulinus, quondam Eboraci, sed tunc Hrofensis antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5.24 (354.6)
HROFSCÆSTIR, HROFÆSCÆSTRÆ, Rochester.	
Hrofæscæstræ. in ciuitate Dorubrei, quam gens Anglorum . . . Hrofæscæstræ cognominat.	2.3 (85.23)
Hrofæscæstir. Adfuerunt . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hrofæscæstir, Leuthe-	
rius,	4.5 (215.11)
HROFI CIVITAS, Rochester.	
Hrofi ciuitate. quod rex Aedilberet a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	3.14 (154.20)
At ipse ueniens mox in ciuitate Hrofi, ubi . . . episcopus iam diu cessauerat,	4.2 (206.4)
Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuichelmum consecrauit episcopum.	4.12 (228.22)
Hrofi ciuitatem. et Iustus quidem ad ciuitatem Hrofi, cui prae fuerat, rediit;	2.6 (93.15)
ciuitatem quoque Hrofi, in qua erat Putta episcopus, . . . communi clade absumsit.	4.12 (228.11)
HRYPENSIS, e, of Ripon.	
Hrypensi. Eadhaedum de Lindissi reuersum, . . . Hrypensi ecclesiae praefecit.	4.12 (229.28)
Hrypensis. Eadhaedum, qui postea regnante Ecgrido, Hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3.28 (195.5)
HRYPVM, see IN HRYPVM.	
HVAETBERCT, Abbot of Wearmouth and Jarrow, succeeding Ceolfrid in 716.	
Huaetbercti. Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfridi, et Huaetbercti in libellis	
duobus.	5.24 (359.13)
HVC. 1.25 (46.11); 2.1 (78.5); 2.3 (86.17); 2.7 (94.21); 3.25 (184.4); 4.3 (209.5); 4.24 (259.26); 5.6 (290.3); 5.12 (305.5);	
5.12 (306.30); 5.13 (311.28); 5.19 (328.9).	
HVCVSQVE. Hucusque responsiones beati papae Gregorii . . .	1.28 (62.5)
nihil utilitatis religio illa, quam hucusque tenuimus.	2.13 (111.24)
HVICII, the Hwiccas, inhabitants of what is now Gloucestershire and Worcestershire.	
Huicciorum. id est robur Augustini, in confinio Huicciorum et Occidentalium Saxonum	2.2 (81.14)

Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huiciorum prouincia fuerat baptizata.	4.13 (230.25)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuertit ad prouinciam Huiciorum,	4.23 (255.5)
prouinciae Huiciorum Vilfrid episcopus;	5.23 (350.18)
HVIVSCEMODI. ut uel ab huiscemodi langore, si hoc sibi utile esset, liberaretur;	4.31 (278.22)
HVIVSMODI. 1.14 (30.7); 2.1 (79.8); 2.3 (86.15); 2.5 (89.13); 2.11 (104.8); 2.12 (107.17); 2.19 (123.27); 3.4 (134.26); 3.8 (143.12); 3.22 (172.10); 3.29 (196.19); 3.29 (198.3); 4.3 (209.20); 4.5 (214.28); 4.17 (238.29); 4.17 (239.30); 4.30 (277.13); 5.20 (331.26).	
HVMANITAS. humanitas, quia tamen eius humanitas ad insinuationem sui reseratis cordis ianuis,	2.10 (100.30)
humanitate. quod sedis apostolicae humanitate percepit,	2.8 (96.30)
HVMANVS, a, um. humana. hinc diuina fides, inde humana praesumptio;	1.17 (35.23)
humana natura cognoscat,	1.27 (56.20)
eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	2.17 (119.8)
neque imminens oculo exitum humana manus curare ualeret,	4.32 (280.1)
humana. quibus paschae celebrandi tempus nobis praefinitum, nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.2)
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere propositum;	5.23 (351.14)
humanae. Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officii explanari non ualeat,	2.10 (100.26)
etiam libertate donando humanae iugo seruitutis absoluit,	4.13 (232.26)
humanae. Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.15)
Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humanae habitationi minus accommodus;	4.28 (271.16)
humani. uel in uasa quaelibet humani usus formarentur,	3.22 (171.29)
humani. quod singulae earum ad modum humani femoris grossae,	1.2 (14.18)
ipsumque auctorem humani generis confitentes, eum colere, . . . festinemus?	2.17 (119.11)
id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	3.17 (162.3)
habet protectorem, humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum,	3.29 (198.26)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit,	4.24 (260.5)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis,	4.24 (260.34)
humanis. Deum potius intellegendum maiestate incomprehensibilem, humanis oculis inuisibilem,	3.22 (172.2)
humanis. quae de semet ipsa proferat secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2.10 (101.2)
humanano. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	2.11 (104.15)
et eam generi humano propitiari rogaret,	4.3 (210.21)
in quo solo dicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.7 (292.18)
humanum. ubi humanum cessabat auxilium,	1.14 (29.19)
humanum genus, quippe ut creatorem omnium atque factorem suum, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101.18)
suscepto signo sanctae crucis, per quod humanum genus redemptum est,	2.10 (103.4)
humanum. omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditis extinguere noluit,	1.27 (54.12)
confidens episcopus in diuinum, ubi humanum deerat, auxilium,	2.7 (94.20)
quibus uidelicet artificium humanum adcommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	2.10 (102.23)
qui caelum et terram et humanum genus creasset,	3.22 (172.4)
HVMBER, the Humber.	
Humbre. natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	2.9 (97.7)
Lindissi, quae est prima ad meridianam Humbre fluminis ripam,	2.16 (117.7)
Humbri. id est illarum gentium, quae ad Boream Humbri fluminis inhabitant,	1.15 (31.28)
HVMBRA, HYMBRA, the Humber.	
Humbrae. qui ad confinium usque Humbrae fluminis maximi, . . . tetenderat.	1.25 (45.1)
Aedilberti, qui omnibus, ut supra dictum est, usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus imperabat.	2.3 (85.15)
prouincias, quae Humbrae fluuii et contiguas ei terminis sequestrantur a borealibus,	2.5 (89.11)
quae ad Borealem Humbrae fluminis plagam inhabitat,	2.5 (89.21)
quae ad Aquilonalem Humbre [Humbrae] fluminis plagam habitabat,	2.9 (97.7)
Hymbrae. prouinciae ceteraque australes ad confinium usque Hymbrae fluminis cum suis quaeque regebantur . . . Aedilbaldo subiectae sunt.	5.23 (350.25)
HVMERVS. humeris. intendens cuius rei similitudinem tam praecipuum indumentum humeris tuis bandandum susceperis.	2.8 (96.32)
humero. signum incendii, . . . uisibile cunctis in humero maxillaque portauit;	3.19 (167.7)
humerum. et contingentes humerum maxillamque eius incenderunt;	3.19 (166.25)
HVMILIO. humiliatus. qui non uult ecclesiae ianum sponte humiliatus ingredi,	5.14 (314.10)
HVMILIS, e. humilem. numquam enim ante haec uidi humilem regem.	3.14 (157.10)
humili, qui a beato Gregorio humili supplicatu obtineret.	1.23 (42.31)
humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5.16 (317.14)
humili. habens . . . in eo fratres v. siue vi. in humilit et paupere uita Domino famulantes.	4.13 (231.4)
humilis. et discite a me, quia mitis sum et humilis corde.	2.2 (82.31)
Si ergo Augustinus ille mitis est et humilis corde,	2.2 (82.32)
pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	3.6 (138.10)
humilium. iam nunc fidelis humilium linguas timet.	2.1 (78.17)
HVMILITAS. humilitas. inter . . . specialis benedictionis gloriis etiam maxima fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.6)
humilitate. et de humilitate mirabili regis Osuini,	3.14 (154.4)
et ipsa semper in omni humilitate ac sinceritate Deo seruire satagebat,	4.9 (252.2)
humilitatem. difficulter posse sublimitatem animi regalitatem ad humilitatem uiae salutaris, . . . inclinari,	2.12 (107.6)
At ille audiens humilitatem responsi eius,	4.2 (205.29)
miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet.	5.21 (344.11)
humilitati. humilitati, continentiae, lectioni operam dare;	3.28 (195.19)
humilitatis. Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat;	2.1 (74.27)
studium uidelicet pacis et caritatis, continentiae et humilitatis;	3.17 (161.18)
Duxit autem uitam in magna humilitatis, mansuetudinis,	3.27 (193.32)
inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uoluntariae paupertatis, . . . merita,	4.3 (210.11)
defuncto Bosa uiro multae sanctitatis et humilitatis,	5.3 (285.6)
uerum eis, quae tonsura maiores sunt, uirtutibus, humilitatis et oboedientiae non mediocriter insignitus;	5.19 (323.7)
At Ioseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum exsecutor . . . patet	5.21 (342.12)
HVMILITER. in omnibus humiliter oboedite;	1.23 (43.15)
post tergum Domini humiliter ueniens uestimenti eius fimbriam tetigit,	1.27 (55.23)
ab immolatione sacri mysterii abstinere, ut arbitror, humiliter debet;	1.27 (60.18)
atque eius admonitionibus humiliter ac libenter in omnibus auscultans,	3.3 (132.6)
Quarum se omnium precibus humiliter commendans,	3.8 (143.10)
Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	4.24 (261.12)
Huius discipulatu Cudbert humiliter subditus, et scientiam ab eo scripturarum, . . . sumisit	4.27 (269.8)
HVMILLIMVS, a, um. humillima. respondens ipse uoce humillima:	4.2 (205.24)

HVMO. humatum. et corpus eius in ultimis est monasterii locis humatum,	5.14 (314.26)
HVMVS. humo. Tollere humo miserum propulit anguiculum?	1.10 (24.13)
ac si eodem die fuisset defuncta, siue humo condita;	4.19 (245.11)
HVNNI, the Hunn.	
Hunni. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni, Antiqui Saxones, Boructuari;	5.9 (296.17)
Hunorum. bellis cum Blaedla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (29.2)
HVNVALD (fl. 651), a noble of Deira who betrayed his master Oswin to Oswy of Bernicia.	
Hunualdi. celandus in domum comitis Hunualdi, quem etiam ipsum sibi amicissimum autumabat.	3.14 (155.17)
HYBERNIA. hybernia. Regressus in Galliam, legiones in hiberna [hybernia] dimisit,	uar. 1.2 (14.3)
HYDROS (YDROS). ydros. Ydros et ater abit sacrae pro uestis honore,	4.20 (248.23)
Morbi diffugiunt, ydros et ater abit.	4.20 (248.24)
HYGBALD (fl. 729?), Abbot of Barneby.	
Hygbald. Cum ergo ueniret ad eum . . . uir sanctissimus et continentissimus, uocabulo Hygbald,	4.3 (211.25)
HYMBRA, see HVMBRA.	
HYMBRONENSES, the Northumbrians.	
Hymbronensium. imperantibus dominis piissimis nostris Eogfrido rege Hymbronensium, . . . et Aedilredo	4.17 (239.6)
HYMNVS. hymnis. 'Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuisses,	5.9 (297.4)
hymno. Sponsa hymno exultas et noua dulcisono.	4.20 (248.32)
hymnorum. Librum hymnorum diuerso metro siue rhythmo.	5.24 (359.22)
hymnum. Videtur oportum huic historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.2)
hymnus. Hymnus de illa.	4.20 (247.1)

I (uocal.)

IBAS, Bishop of Edessa, 435-457.

Iba. in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio . . . contra Theodorum, et Theodoretum et Iba epistulas.

IBI. Praef. (6.18); 1.1 (11.27); 1.1 (12.27); 1.1 (12.29); 1.2 (14.10); 1.3 (15.11); 1.5 (17.3); 1.7 (20.6); 1.7 (21.15); 1.9 (23.14); 1.11 (24.28); 1.12 (26.20); 1.17 (34.30); 1.21 (41.12); 1.27 (56.12); 1.27 (60.22); 1.33 (71.3); 2.1 (75.27); 2.4 (88.33); 2.5 (90.26); 2.5 (91.32); 2.5 (92.3); 2.7 (94.24); 2.14 (115.14); 2.16 (118.10); 2.20 (126.5); 3.1 (127.14); 3.4 (133.22); 3.7 (139.19); 3.7 (140.24); 3.8 (143.15); 3.8 (144.24); 3.9 (146.12); 3.9 (146.14); 3.10 (147.27); 3.12 (151.5); 3.17 (160.12); 3.17 (161.1); 3.19 (167.29); 3.19 (168.10); 3.23 (175.18); 3.23 (176.6); 3.23 (176.30); 3.24 (179.5); 3.24 (180.1); 3.25 (183.14); 3.26 (190.32); 3.29 (198.29); uar. 4.1 (203.29); 4.3 (212.11); 4.3 (212.12); 4.3 (212.14); 4.4 (213.26); 4.4 (213.28); 4.5 (214.17); 4.6 (218.11); 4.7 (220.10); 4.8 (220.27); 4.10 (224.16); 4.12 (228.5); 4.13 (231.1); 4.13 (231.26); 4.13 (232.15); 4.19 (244.11); 4.22 (249.25); 4.22 (250.33); 4.23 (253.26); 4.23 (254.8); 4.23 (254.11); 4.23 (255.6); 4.24 (259.21); 4.25 (264.7); 4.26 (267.25); 4.27 (270.18); 4.28 (271.13); 4.28 (272.5); 4.29 (275.23); 4.31 (278.21); 5.3 (286.25); 5.6 (292.7); 5.11 (301.28); 5.11 (302.2); 5.11 (302.27); 5.12 (304.23); 5.12 (305.9); 5.12 (306.6); 5.12 (307.15); 5.14 (314.33); 5.16 (317.25); uar. 5.16 (318.16); 5.19 (321.30); 5.19 (323.2); 5.19 (323.25); 5.19 (324.2); 5.19 (324.28); 5.19 (326.18); 5.19 (326.18); 5.19 (328.6); 5.20 (331.25); 5.24 (352.7); 5.24 (359.1).	4.17 (240.11)
--	---------------

IBIDEM. 1.2 (14.16); 1.7 (21.10); 1.11 (25.12); 1.12 (26.22); 1.12 (27.18); 1.18 (36.4); 1.18 (36.27); 1.19 (37.5); 1.25 (45.28); 1.33 (70.15); 2.12 (109.29); 2.14 (114.4); 2.15 (117.3); 3.2 (129.23); 3.2 (130.1); 3.7 (139.18); 3.7 (141.4); 3.9 (146.19); 3.10 (147.4); 3.17 (159.29); 3.17 (160.26); 3.19 (168.23); 3.23 (175.25); 3.23 (176.13); 3.23 (176.31); 3.27 (192.9); 3.29 (196.2); 4.1 (201.2); 4.3 (212.6); 4.4 (213.31); 4.4 (214.6); 4.10 (224.13); 4.10 (225.5); 4.12 (228.16); 4.13 (232.22); 4.18 (242.26); 4.23 (254.19); 4.24 (261.25); 4.24 (261.27); 4.25 (266.4); 4.27 (270.22); 4.28 (271.20); 4.28 (272.10); 5.1 (282.24); 5.2 (283.15); 5.6 (290.22); 5.10 (299.18); 5.11 (301.21); 5.11 (301.28); 5.12 (310.14); 5.18 (320.22).	
---	--

ICTVS. ictum, mox interposuit corpus suum ante ictum pungentis;

IDA (d. 559), first king of Bernicia.

Ida. Anno dclviii, Ida regnare coepit,

IDCIRCO. atque idcirco umorum receptacula grauantur,

cui uestra gloria idcirco est praeposita,

quia idcirco haec signa de fine saeculi praemittuntur,

Laurentius, quem ipse idcirco adhuc uiuens ordinauerat,

idcirco et nos, qui per eandem passionem saluari desideramus, ipsius passionis signum . . . gestamus.

IDEM, eadem, idem, omitted.

IDEO. Atque ideo feminae cum semet ipsis considerent,

Et ideo, si . . . Augustinum episcopum ad uos uenire contigerit,

Et ideo, gloriose fili, eam . . . sollicita mente custodi,

Et ideo, excellentissime fili, paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur,

ideoque bello petitus, ac regno priuatus ab illo,

ideoque pro eis, quasi pro suae gentis aduenis, supplex orabat ad Dominum;

et credo, quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,

eiusdem reginae ac sponsae Christi, et ideo ueraciter reginae, quia sponsae Christi,

nam et ideo de conuiuio egressus huc secessi,

et ideo ieiunis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste,

Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus,

atque ideo, patria relicta, Romam iter agere coepisse,

ideoque paschae celebrando habilis non est.

et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.

Ideo autem circulos eosdem temporum instantium uobis mittere supersedimus.

IDLE, the Idle, a tributary of the Trent.

Idle. eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam annis, qui uocatur Idle;

IDOLATRIA. idolatria. et, abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscipere confessus est.

Sicque abiecta prisca superstitione, exsufflata idolatria,

factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi.

idolatriae. relictis idolatriae tenebris,

atque anathematizato omni idolatriae cultu,

ac se praeis idolatriae sordibus polluendum perdendumque restituit.

relicto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant,

multaque cotidie, . . . abrenuntiata sordide idolatriae, fidei sunt fonte abluti.

aliqui etiam tempore mortalitatis, . . . ad erraticam idolatriae medicamina concurrebant;

provinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.

diolatriae, coeperunt illi mox idolatriae, . . . palam seruire,

cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita,

idolatriam. Vt defunctis Aedilbercto et Sabercto regibus successores eorum idolatriam resuscitarint,	2.5 (89.1)
Vt Orientales Saxones tempore mortalitatis ad idolatriam reuersi,	3.30 (199.7)
idolatriarum. hi, qui idolatriarum perniciosissimam superstitionem colentes amplectuntur,	2.10 (102.11)
idolatriis. idolatris [idolatriis] magis pontificibus seruire gaudentes.	uar. 2.6 (93.17)
IDOLATRVS, a, um. idolatris. idolatris magis pontificibus seruire gaudentes.	2.6 (93.17)
IDOLVM. idola. idola destruantur;	1.30 (65.8)
idola. subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam.	2.5 (91.8)
quem ascendens ad idola destruenda ueniret.	2.13 (113.11)
et ascendens emissarium regis, pergebat ad idola.	2.13 (113.15)
Vt rex Cantuariorum Earconberct idola destrui praecepit;	3.8 (142.1)
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola relinqui ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.7)
quam in perfidia sordibus inter idola uiuere cupientes.	3.30 (200.6)
idolis. uero tamen Deo haec et non idolis immolantes,	1.30 (65.35)
nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1 (73.14)
quamuis nec idolis ultra seruiuit,	2.9 (100.7)
quod eatenus abominandis idolis seruiens,	2.11 (105.8)
Siquidem Penda cum omni Merciorum gente idolis deditus,	2.20 (125.7)
idolis. promisit se, abrenuntians idolis, Christo seruaturum,	2.9 (99.26)
quatinus abominatis idolis eorumque cultu,	2.10 (102.3)
dum in gente, cui praedicaret, destructis idolis ecclesias institueret,	5.11 (301.27)
idolorum. quia fana idolorum destrui in eadem gente minime debeant;	1.30 (65.7)
idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euertere,	1.32 (68.7)
Romanam rempublicam a peruersiis idolorum cultibus reuocans	1.32 (68.16)
Aedilbertum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ac Christi fidem perduxit,	2.3 (86.20)
ab idolorum etiam cultu seu fanorum auguriorumque inlecebris se diligenter abtineat,	2.11 (105.2)
quis aras et fana idolorum cum septis, . . . primus profanare deberet;	2.13 (113.4)
Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem,	2.13 (113.21)
relictis idolorum superstitionibus, fidem . . . suscipere.	2.15 (115.26)
idolorum. fana idolorum [idolorum] destrui	uar. 1.30 (65.7)
IDONEVS, a, um. idonei. qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur	3.21 (170.17)
idonei.	5.9 (296.27)
idoneis. Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum idoneis,	
IDVS, the Ides.	
Idus. Data die III Iduum Iunii [Idus Iunias],	uar. 2.18 (122.3)
Hlothier Cantuariorum rex, . . . mortuus erat VIII. Idus Februarias.	4.26 (268.10)
hoc est VIII Iduum Maiarum [Idus Mai] die,	uar. 5.23 (349.20)
Iduum. die quarto Iduum Martiarum,	2.1 (79.6)
Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2.14 (114.3)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus quarto Iduum Nouembrium die.	2.18 (120.9)
Data die III Iduum Iunii,	2.18 (122.3)
occisus est Aduini die III Iduum Octobrium,	2.20 (124.22)
Paulinus, . . . transiit ad Dominum sexto Iduum Octobrium die;	3.14 (154.16)
Deusedit VI Idus ecclesiae Doruuenensis episcopus obiit pridie Iduum Iuliarum;	4.1 (201.8)
VIII Iduum Maiarum die, Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.19)
Bertuald archiepiscopus longa consumus aetate defunctus est die Iduum Ianuariarum;	5.23 (349.30)
IGITVR. 1.7 (20.13); 1.27 (52.16); 1.27 (53.1); 1.27 (59.4); 1.27 (61.15); 1.27 (61.29); 1.30 (66.1);	1.30 (66.1);
1.32 (69.4); 2.10 (101.8); 2.12 (108.16); 2.14 (113.27); 2.17 (119.19); 3.3 (132.1); 3.6 (137.30);	3.11 (148.26);
3.12 (151.32); 3.22 (172.20); 3.29 (196.28); 3.29 (198.24); 4.5 (217.14); 4.19 (246.20); 4.31 (278.26);	5.19 (329.20);
5.21 (335.10); 5.24 (352.5)	
IGNARVS, a, um. ignara. utpote omnis bellici usus prorsus ignara;	1.12 (25.22)
Ceterum tota prouincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.29)
ignarus. excepto dumtaxat hoc, quod diuinae erat religionis ignarus.	1.34 (71.14)
qui ueri Dei cultus esset prorsus ignarus.	2.9 (98.1)
et Christiani erat nominis ignarus;	2.20 (125.8)
IGNAUVS, a, um. ignauis. ignauis propagatores miserrime de muris tracti solo adldebantur.	1.12 (28.3)
IGNEVS, a, um. igneis. forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, minitabantur ne comprehendere,	5.12 (306.26)
IGNIS. igne. qui in igne positus nescit ardere.	1.27 (58.28)
Et quia uir Dei igne diuinae caritatis fortiter ardebat,	2.7 (94.32)
acceso grandi igne in medio,	3.10 (147.14)
inlato igne conburere urbem nisus est.	3.16 (159.8)
Erant quippe ante omnia diuinae caritatis igne feruidus,	4.28 (273.19)
ignem. Euasit autem ignem altare, quia lapideum erat;	2.14 (115.20)
Vt puluis loci illius contra ignem ualuerit.	3.10 (146.25)
Vt idem admotus ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	3.16 (158.27)
Uidit autem et daemones per ignem uolantes incendia bellorum contra iustos struere	3.19 (166.9)
diuisit quidem angelus, sicut prius, ignem flammae.	3.19 (166.22)
Quem angelus sanctus statim adprehendens in ignem reiecit	3.19 (166.28)
et de ore ac naribus ignem putidum efflantes angebant;	5.12 (306.25)
ignes. Et interrogans angelos, qui essent hi ignes,	3.19 (165.21)
Crescentes uero paulatim ignes usque ad inuicem sese extenderunt,	3.19 (165.29)
ignes. Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes.	3.19 (165.19)
auduit hos esse ignes, qui mundum succedentes essent consumuri.	3.19 (165.21)
Tunc uidit unum de tribus angelis, . . . praecedentem ignes flammae diuidere,	3.19 (166.7)
igni. est autem nigrogemmeus, et ardens igni admotus,	1.1 (10.24)
Vnde suggero, rex, ut templa et altaria, . . . occius anathemati et igni contradamus.	2.13 (112.34)
Cumque praefato igni maximo adpropinquant,	3.19 (166.20)
igni. ciuitas Doruuenensis per culpam incuriae igni correpta crebrescentibus coepit flammis consumi;	2.7 (94.15)
Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2.12 (108.21)
quia uniuscuiusque cupiditas in hoc igni ardebit.	3.19 (166.3)
quorum recisurae uel igni absumerentur,	3.22 (171.28)
ignibus. ne gehennae ignibus tradatur.	1.27 (50.9)
ignibus. posta solummodo, . . . tuta ab ignibus et intacta remansit.	3.10 (147.21)
sola illa destina, . . . ab ignibus circum cuncta uorantibus absumi non potuit.	3.17 (160.25)
uenit per culpam incuriae uicem eundem et ipsam pariter ecclesias ignibus consumi.	3.17 (160.30)
arripientes imundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, inactauerunt in eum,	3.19 (166.24)
Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	4.20 (247.25)
Eulalia et perfert, ignibus usta feris.	4.20 (247.26)
ignis. accensus manibus paganorum ignis,	1.15 (32.16)
nisi prius ignis concupiscentiae a mente deferueat,	1.27 (57.21)
et nisi prius ignis temptationis reciderit,	1.27 (59.33)

'Domine, ecce ignis mihi adpropinquat.'	3.19 (165.33)
cessauitque ignis.	3.19 (166.34)
aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat.	4.25 (264.21)
ignis. Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret.	3.16 (159.15)
Portabant autem facem ignis contra Aquilonem.	5.23 (349.11)
ignium. iussit se obuuiam saeuientibus et huc illucque uolantibus ignium globis efferi.	2.7 (94.22)
Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignium se periculo defendere.	3.19 (166.8)
At cum idem globi ignium sine intermissione modo alta peterent,	5.12 (305.32)
nunc retractis ignium uaporibus relaberentur in profunda.	5.12 (306.3)
IGNOBILIOR. ius. ignobilior. si moriturus sum, ille me magis quam ignobilior quisque morti tradat.	2.12 (108.12)
IGNOBILIS. e. ignobiles. quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere conserunt.	5.7 (294.12)
ignobili. et ab incolis loci ignobili traditus sepulture.	1.33 (70.28)
ignobilibus. Erat autem rex Osuini. . . et manu omnibus, id est nobilibus simul atque ignobilibus, largus;	3.14 (155.31)
ignobilis. Erat autem praefatus rex Reduald natu nobilis, quamlibet actu ignobilis,	2.15 (116.14)
IGNOBILITER. quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uulgante, conpererat;	3.19 (166.14)
positum in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter uiuentem.	5.14 (313.31)
IGNORANTIA. ignorantia. quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare curauit.	4.29 (275.2)
ignorantiam. per ignorantiam ante lauacrum baptismatis adstrinxerunt.	1.27 (51.25)
in his, qui per ignorantiam fecerunt,	1.27 (51.34)
quicquid in ea uitii sordidant inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam resedisset,	4.9 (222.9)
IGNORO. ignoramus. quid autem sequatur, quidue praecesserit, prorsus ignoramus.	2.13 (112.19)
ignorans. ignorans merita illius,	1.19 (37.9)
uel canonum eius tempus ignorans,	3.17 (161.33)
ignorasse. Cuius regulam distinctionis, uos ignorasse probat,	3.25 (187.22)
ignoratis. quem uos aut ignoratis, aut agnitum et a tota Christi ecclesia custoditum pro nihilo contemnitis.	3.25 (187.16)
IGNOSCO. ignotum. quem uidens, ut ignotum et inopinatum, non parum expauit.	2.12 (108.23)
ILAIOS. a. um. ilaico. Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco [ilaico].	5.24 (359.23)
ILARITAS. ilaritate. quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate [ilaritate] et conpunctione pauifacere dicitur.	uar. 5.17 (319.9)
ILLE. a. ud. <i>omitted.</i>	
ILLECEBRA (INL-). inlecebrarum. domunculae, . . . nunc in comessationum, . . . et ceterarum sunt inlecebrarum cubilia conuersae,	4.25 (265.15)
inlecebris. ne forte nos tempore aliquo carnis inlecebris seruientes, . . . repentina eius ira corripiat,	4.25 (265.8)
Seruiebat autem multum ebrietati, et ceteris uitae remissioris inlecebris;	5.14 (314.5)
inlecebris. ab idolorum etiam cultu se saniorum auguriorumque inlecebris se diligenter absteineat,	2.11 (105.3)
sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus cohibens inlecebris,	5.6 (289.20)
ILLESVS. a. um. ilesum. inuentum est ita ilesum, ac si eadem hora de hac luce fuisset egressus.	3.19 (168.2)
ILLIC. 1.3 (15.31); 1.17 (34.3); 1.17 (35.20); 1.19 (37.13); 1.24 (44.8); 1.27 (59.7); 1.30 (65.19); 1.30 (66.2); 3.11 (149.19); 5.20 (332.11).	
ILLICITVS (INL-). a. um. illicitae. illicitae concupiscentiae animus in cogitatione per delectationem coniungitur;	1.27 (57.20)
illicitam. Sicut enim quis ardet in corpore per illicitam uoluptatem,	3.19 (166.3)
illicitis. et ab omnibus illicitis et cor et linguam . . . conseruent.	1.27 (49.10)
illicitum. Habuerat enim unus ex his, . . . comitibus illicitum coniugium;	3.22 (173.28)
ILICO. illico siccatu aluo.	1.7 (20.15)
ILIDO (INL-). inlidae. uel arenis inlidae ac dissolutae sunt;	1.2 (14.7)
ILIGO (INL-). inligans. Tulit itaque de puluere terrae illius secum inligans in linteis,	3.10 (147.6)
inligatam. et accipiens inligatum [inligatam] panno condidit in capsella,	uar. 3.11 (149.17)
inligatum. et accipiens inligatum panno condidit in capsella, et rediit.	3.11 (149.17)
ILLVCO. 2.7 (94.21); 2.20 (125.31); uar. 3.8 (143.16); 3.15 (157.28); 3.20 (169.15); 4.22 (251.16); 4.26 (267.33); 4.27 (270.26); 5.6 (290.37); 5.12 (306.30).	
ILLVDESCO (INL-). inlucescente. quinta demum inlucescente die, quasi de graui experrectus somno, exurgens resedit;	5.19 (328.28)
Mare autem inlucescente die dominica, primam paschalis festi diem celebrarent.	5.21 (336.25)
ILLVDO (INL-). inludetur. quia quasi per somnium inludetur [inludetur],	uar. 1.27 (59.30)
inluditur. quia quasi per somnium inluditur	1.27 (59.30)
inlusus. Ibi saepe a barbaris incertis foederibus inlusus,	1.11 (24.29)
ILLVMINATIO (INL-). inluminatio. ne eis fulgeret inluminatio euangelii gloriae Christi.	2.9 (98.31)
inluminatiorem. et per inluminatiorem unius hominis corporalem, . . . gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.10)
inluminations. a longanimitate caelestis clementiae inluminatio ipsius beneficia inpetrare non desinas;	2.11 (105.25)
ILLVMINO (INL-). inluminant. Petrus et Paulus, qui ut duo luminaria caeli inluminant mundum,	3.29 (197.29)
inluminatam. coniugem uestram, . . . aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam agnouimus.	2.10 (101.34)
inluminatur. Nec mora, inluminatur caecus,	2.2 (82.12)
inluminauerit. Vt idem filiam tribuni caecam inluminauerit,	1.18 (36.3)
ILLVSIO (INL-). inlusio. omnimodo haec inlusio non est timenda;	1.27 (60.7)
inlusio pro crapula facta	1.27 (60.16)
quibus ita plerumque inlusio nascitur,	1.27 (60.20)
Sic uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur inlusio dormientis,	1.27 (60.26)
inlusione. Sed est in eadem inlusione ualde necessaria discretio,	1.27 (60.1)
inlusionem. Si post inlusionem, quae per somnium solet accedere,	1.27 (59.21)
ILLVSORIVS (INL-). a. um. inlusoria. ne forte inlusoria esset uisio.	5.9 (297.22)
ILLVSTRATIO (INL-). inlustratione. Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque . . . inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata,	2.10 (101.28)
inlustrationem. inlustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulentius agnoscentes,	2.11 (106.18)
ILLVSTRIS (INL-). e. inlustri. Tilmun, uiro inlustri, et ad saeculum quoque nobili, qui de milite factus fuerat monachus;	5.10 (301.3)
inlustri. Baptizatus est . . . in uico regis inlustri, qui uocatur Ad Murum.	3.21 (170.14)
inlustri. Donaui autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo inlustri,	5.11 (303.8)
inlustri. Aetius uir inlustri, . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1.13 (28.23)
inlustri. Adda autem erat frater Vttan presbyteri inlustri,	3.21 (170.21)
inlustrium. et maxime nostrae gentis uirorum inlustrium,	Praef. (5.11)
ILLVSTRO (INL-). inlustrat. sic doctrina eorum corda hominum cotidie inlustrat credentium.	3.29 (197.30)
inlustrauit. Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae suffragis inlustrauit,	2.8 (95.29)
IMAGINATIO. imaginatione. si tamen dormientis mentem turpi imaginatione non conuenserit.	1.27 (60.19)
imaginationibus. animus, . . . turpibus imaginationibus non fedetur.	1.27 (60.22)
IMAGO. imagine. cum . . . imagine magni regis Domini nostri Iesu Christi	1.25 (46.23)
imaginem. et imaginem Domini Saluatoris in tabula depictam,	1.25 (46.1)

hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit,	2.10 (101.13)
quibus uos ipsi imaginem corporis tradidistis,	2.10 (102.29)
quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	5.21 (344.15)
si beati Petri consortium quaeris, cur eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	5.21 (344.16)
imaginibus, ueris imaginibus in cogitatione inquinatur;	1.27 (59.31)
IMBECILLIS (INB-), e. inbeciles. et inbecilles [inbeciles] artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
inbecilles. et inbecilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
IMBER. imbribus. torrentes eloqui sui cum apostolicis et euangelicis imbribus profuderunt;	1.17 (35.29)
IMBVO (INB-), inbuebantur. inbuebantur praeceptoribus Scottis paruuli Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis.	3.3 (132.22)
inbueretur. ecclesia . . . quam ibidem ipse de ligno, . . . ad percipiendum baptismam inbueretur, . . . construxit.	2.14 (114.5)
inbuerit. Paulinus primo filiam eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inbuerit.	2.9 (97.5)
inbui. desiderans totam, . . . gentem fidei Christianae gratis inbui,	3.3 (131.7)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inbui;	4.2 (204.11)
postulauitque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramentis inbui.	4.16 (238.3)
inbuta. quatinus diuinae inspirationis inbuta subsidiis, inopportune et oportune agendum non differas,	2.11 (105.15)
inbuti. qui utrique monachicae conuersationis erant studiis inbuti.	4.4 (213.7)
neglectis fidei sacramentis, quibus erant inbuti, ad erratica idolatriae medicamina concurrebant;	4.27 (269.19)
Anno DCXIII, Middlangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	5.24 (354.11)
inbutos. dispicebat eos, quos fide Christi inbutos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.30)
inbutum. dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit.	5.19 (325.21)
inbutus. pater eius Reduald iamduodum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est, sed frustra;	2.15 (116.3)
cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est,	2.15 (116.23)
Osric, qui ad praedicationem Paulini fidei erat sacramentis inbutus.	3.1 (127.7)
qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probatur inbutus;	3.5 (137.24)
Quia nimirum Osuii a Scottis edoctus ac baptizatus, illorum etiam lingua optime inbutus.	3.25 (182.27)
Hadrianus, uir natione Afr, sacris litteris diligenter inbutus,	4.1 (202.8)
Bertuald, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus,	5.8 (295.21)
quorum uterque pietate religionis inbutus, . . . erat	5.10 (299.24)
excepto, quod etiam ipse in his non parua ex parte esset inbutus.	5.21 (333.3)
IMFIMA, see INFIMVS, a, um.	
IMITATIO. imitacione. ad imitationem [imitatione] beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.13)
imitationem. Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.13)
imitationi. bona quoque opera eorum imitationi monstrando,	1.27 (53.11)
IMITOR. imitandam. in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores . . . et omnis . . . ecclesia conuersa est.	3.25 (186.8)
imitandum. ad imitandum bonum auditor sollicitus instigatur;	Praef. (5.12)
imitari. coeperunt apostolicam primitiuae ecclesiae uitam imitari;	1.26 (46.32)
mox ea, quae in Gallis bene disposita uidit, imitari cupiens,	3.18 (162.20)
quorum sanctitatem uos imitari, et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis.	3.25 (147.26)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	4.20 (247.6)
sic etiam morem habitus te imitari condeceat."	5.21 (345.2)
imitaris. si beati Petri consortium quaeris, cur eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	5.21 (344.16)
imitata. imitata socrum beati Petri, quae . . . ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.28)
imitaturum. se quoque ipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum.	5.21 (333.8)
imitatus. Vt idem in Cantia primitiuae ecclesiae et doctrinae sit imitatus, et uitam,	1.26 (46.29)
imitatus industriam filii rex Osuii misit Cantiam uirum sanctum,	3.28 (194.26)
IMMA (fl. 679), a young thegn of King Aelfwine.	
Imma. Occisus est ibi inter alios de militia eius iuuenis, uocabulo Imma;	4.22 (249.25)
IMMACVLATVS (INM-), a, um. immaculati. praepararent . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5.21 (336.18)
IMMANIOR (INM-), ius. immanior. quae persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atque immanior fuit;	1.6 (17.29)
IMMANISSIMVS (INM-), a, um. immanissimi. audio subitum post terga sonitum immanissimum fletus ac miserrimi,	5.12 (306.8)
immanissimum. crucis uexillum . . . contra hostem immanissimum pugnaturus statueret.	3.2 (130.8)
IMMANITAS (INM-), immanitate. qui periculi immanitate constantior, Christum inuocat,	1.17 (34.23)
IMMATVRVS (INM-), a, um. immatura. sed, priusquam ordinari posset, morte immatura praereptus est.	4.23 (255.22)
IMMEMOR (INM-), inmemor. Sed ipse professionis suae non inmemor, . . . nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit;	3.18 (163.9)
IMMENSVS (INM-), a, um. immensa. immensa hostium multitudo consederat,	1.2 (14.14)
Illic plane immensa multitudo . . . conuenerat,	1.17 (35.20)
immensa. et se aspectante cum luce immensa, cubibus angelis, ad aeternae immortalis ascendisse	4.23 (257.25)
immensam. atque in immensam adunati sunt flammam.	3.19 (165.30)
imensi. Cum enim uim feruoris imensi tolerare non possent,	5.12 (305.7)
immensis. infandus Bretonum dux cum immensis illis copiis, . . . interemitus est	3.1 (128.19)
immenso. uenit contra eum cum immenso ac forti exercitu;	1.34 (71.23)
quae illam immenso amore diligebat,	4.23 (258.12)
omnes, qui corpori flentes adsederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	5.12 (304.7)
immensum. atque in immensam [immensum] adunati sunt flammam.	3.19 (165.30)
IMMERGO (INM-), immergendi. quo haberet locum standi siue immergendi in fluuium,	5.12 (310.23)
immergi. solebat . . . saepius in eo supermeantibus undis immergi;	5.12 (310.14)
IMMERITO (INM-). Nec immerito, quia nullum, ut conperimus, fidei Christianae signum, . . . erectum est	3.2 (130.3)
IMMIN (fl. 658), one of three Mercian chiefs who rebelled against King Oswy of Northumbria, and set up Wulfher as King of Mercia.	
Immin. rebellant aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum, Immin, et Eafa, et Eadbert,	3.24 (180.20)
IMMINEO (INM-), imminerebat. ut elatus manibus periculum, quod imminerebat, euaderet;	1.19 (37.16)
Nec tamen statim ordinatio decreta, sed peracta hieme, quae imminerebat, . . . completa est	4.28 (273.1)
imminens. dummodo hostis imminens longius arceretur,	1.12 (26.7)
imminens. coegerat enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	4.1 (203.22)
imminens. imminens sibi famis periculum	1.12 (28.9)
neque imminens oculo exitium humana manus curare ualeret,	4.32 (279.31)
imminent. multa imminent, quae antea non fuerunt;	1.32 (69.14)
imminente. Imminente ergo die suae uocationis,	3.8 (143.6)
imminente. imminente hora ipsius diei sexta, repente contingens oculum ita sanum cum palpebra mueret,	4.32 (280.26)
faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	5.14 (314.35)
imminentibus. Siquidem imminentibus insulae hostibus, lupa lapsi sunt de insula,	4.16 (237.21)
imminentibus. raroque in calidis balneis, praeter imminentibus sollemnibus maioribus, . . . lauari uoluerit;	4.19 (244.8)

imminere. Cumque . . . mortem sibi omnes imminere, et iamquam adesse uiderent, et monasteriis quoque periculum imminere praecidens, cum . . . diem sibi mortis imminere sensisset, ut utroque tempore mala mortalibus imminere signarent.	3.15 (158.15) 3.19 (168.9) 4.11 (226.8) 5.23 (349.10)
imminet. quibus mors imminet,	1.27 (55.2) 2.2 (83.1)
IMMITIS (INM-), e. immitis. sin autem immitis ac superbus est,	4.30 (276.11)
IMMITTO (INM-), immisit. immisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius, immisam. et ipsam rasuram aquae inmisam ac potui datam, immitens. et astulam roboris praefati immitens obtuli egro potandum.	1.1 (13.4) 3.13 (153.31) 4.3 (212.19)
immittere. per quod solent hi, qui causa deuotionis illo adueniunt, manum suam immittere.	4.3 (212.19)
IMMO. 1.7 (19.28); 1.7 (19.35); 1.7 (20.29); 1.15 (32.18); 1.15 (32.20); 2.1 (74.30); 2.2 (83.15); 2.8 (95.19); 2.8 (96.14); 2.11 (104.26); 2.12 (110.9); 3.17 (161.11); 3.24 (178.19); 3.25 (185.18); 3.25 (188.9); 3.25 (188.15); 4.13 (230.20); 4.23 (256.30); 4.23 (256.32); 4.25 (265.32); 5.21 (344.6); 5.22 (347.32).	
IMMOBILITER (INM-), immobiliter erant in profundum fluminis infixae.	1.2 (14.19)
IMMOLATIO. immolatione. ab immolatione sacri mysterii abstinere,	1.27 (60.17)
immolationem. quia tertia post immolationem suae passionis die resurgens a mortuis,	5.21 (340.4)
IMMOLO. immolabit. immolabitque eum uersa multitudo filiorum Israel ad uesperam."	5.21 (334.21)
immolantes. uero tamen Deo haec et non idolis immolantes,	1.30 (65.35)
immolare. ut eis in suo sacrificio animalia immolare praeciperet;	1.30 (65.32)
immolaret. tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas, et immolaret eum ad uesperam,	5.21 (336.15)
immolaretur. tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse, qui pascha nostrum immolaretur Christus;	5.21 (340.3)
immolari. in caeli faciem prodeunte, agnus immolari iubetur;	5.21 (334.27)
immolatus. pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine refutantes,	2.19 (123.16)
Constat autem, quia non XIII ^a die, in cuius uespera agnus est immolatus,	5.21 (335.8)
'Postquam uero pascha nostrum immolatus est Christus,	5.21 (336.5)
immolauit. Hinc est enim, . . . quod hostiae in templo immolauit,	3.25 (185.12)
immolabitque [immolauitque] eum uersa multitudo filiorum Israel ad uesperam."	uar 5.21 (334.21)
immolent. nec diabo iam animalia immolent	1.30 (65.22)
IMMORTALIS (INM-), e. immortali. Haec quidem de immortalis eius sint dicta ingenio,	2.1 (77.14)
IMMORTALITAS (INM-), immortalitatem. immortalitatem, quam acceperant, recto Dei iudicio perdid- erunt.	1.27 (54.10) 1.27 (54.13)
et immortalitatem homini pro peccato suo abstulit.	2.1 (76.2)
immortalitatis. quod corpus nostrum illa immortalitatis gloria sublimatum subtile quidem sit ille audita. . . speque futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.5)
IMMUNDITIA (INM-), immunditia. qui temptatus immunditia, immunditiam. cur. . . ei in immunditiam reputetur?	1.27 (59.30) 1.27 (57.13)
IMMUNDVS (INM-), a. um. immunda. cui mens immunda non fuerit;	1.27 (57.12)
immunda. Nam cum multa lex uelut immunda manducare prohibeat,	1.27 (56.32)
immundi. nam crebra mentis uesania, et spiritus immundi inuasionem prenebat.	2.5 (91.1)
immundi. arripientes immundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, iactauerunt in eum,	3.19 (166.23)
immundo. qui solebat nocturnis saepius horis repente ab immundo spiritu grauissime uexari.	3.11 (149.20)
immundus. Si ergo ei cibus immundus non est,	1.27 (57.11)
IMMVNIS (INM-), e. immune. ut a corruptione concupiscentiae carnalis erat immune;	3.8 (144.21)
Vt corpus illius post xii annos sepulturae sit corruptionis immune repperunt;	4.30 (276.5)
immunes. et ecclesias Anglorum, quibus praerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans,	4.17 (238.29)
IMMVTATIO. immutationes. uidelicet immutationes aeris, terroresque de caelo,	1.32 (69.15)
IMMVTILATVS (INM-), a. um. immutilata. et ita in amore Redemptoris sui immutilata deuotione per- sistens inuigilet,	2.11 (105.4)
IMMVTIO (INM-), immutari. debet eis etiam hac de re aliqua sollempnitas immutari;	1.30 (65.17)
immutari. 'Si omnimodo ita definitum est, neque hanc sententiam licet immutari,	4.9 (223.28)
immutauit. immutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum,	5.22 (346.28)
IMPAENITENS (INP-), impaenitens. ne inproposito mortis articulo praeventi, impaenitentes perirent.	5.13 (313.8)
IMPALPABILIS (INP-), e. inpalpabile. dogmatizabat corpus nostrum in illa resurrectionis gloria in- palpabile,	2.1 (75.31)
IMPAR (INP-), inpar. non illius inpar, qui quondam a Chaldaeis succensus,	1.15 (32.17)
inpaes. et cum trepidi partes suas pene inpaes iudicarent,	1.20 (38.10)
inpari. eumque sibi occurrentem cum exercitu multum inpari. . . occidit	2.12 (110.16)
IMPARATVS (INP-), a. um. inparatum. Osricum, . . . erumpens subito cum suis omnibus inparatum cum feto exercitu deleuit.	3.1 (128.4)
IMPEDIO (INP-), impediunt. Sed quia diuersae causae impediunt,	4.5 (216.23)
IMPENDO (INP-), impendens. curam uigilantem impendit,	Praef. (5.11)
inpendat. ut per eos omnibus, . . . dona suae pietatis inpendat.	1.32 (67.28)
inpendebat. Sed nec religioni Christianae, . . . aliquid inpendebat honoris.	2.20 (125.16)
nam quo minus sufficebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium inpendebat.	4.3 (208.13)
inpendendus. Quantus sit affectus uenientibus sponte fratribus inpendendus,	1.28 (62.12)
inpendens. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem fructum inpendens ei, . . . praeparauit.	2.8 (95.30)
inpendere. populus pastorem inpendere sollicitudinem curabat.	2.4 (87.12)
Ceada maximam mox coepit ecclesiasticae ueritatis et castitatis curam inpendere;	3.28 (195.18)
ut misericordiam sibi dignaretur inpendere,	4.14 (233.17)
inpendunt. quoniam ipsi rerum domini discendae, docendae, custodiendae ueritatis operam inpendunt.	5.21 (333.21)
IMPENSIVS (INP-), me potius iuare uellent, qui illis impensis seruire curauit.	2.13 (111.30)
IMPERATOR. imperator. Claudius imperator ab Augusto quartus,	1.3 (15.5)
Diocletianus xxxiii ab Augusto imperator ab exercitu electus,	1.6 (17.9)
quod Constantinus in Britannia creatus imperator,	1.8 (22.26)
Maximus in Britannia imperator creatus,	1.9 (23.1)
in Britannia inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus,	1.9 (23.14)
Constantinus quondam piissimus imperator	1.32 (68.15)
Hanc Constantinus imperator, eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit, . . . construxit.	5.16 (317.25)
Seuerus imperator factus xvii annis regnauit,	5.24 (352.18)
Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transiit,	5.24 (352.21)
imperatore. iuuante etiam piissimo imperatore Tiberio Constantino,	2.1 (76.11)
imperatorem. Hic Constantinum filium . . . imperatorem Galliarum reliquit	1.8 (22.24)
imperator. Cuius computum paschalis Theophilus . . . in centum annorum tempus Theodosio imperatori composuit.	5.21 (341.18)
imperatoris. quoniam suspicabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges	4.1 (203.33)
imperatorum. Rexit autem ecclesias temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2.1 (79.1)
IMPERIALIS, e. imperiali. ipse quoque imperiali auctoritate iuuans, ne qui praedicantibus quicquam moli stiae inferret;	5.10 (299.10)
IMPERII VS (INP-), a. um. inperito. librum . . . male de Greco translatus, et peius a quodam inperito emendatum, prout potui, ad sensum correxii;	5.24 (359.8)

IMPERIVM (INP-). imperii. Hoc autem bellum quarto imperii sui anno conpleuit,	1.3 (15.16)
Maximianumque cognomento Herculum socium creauit imperii.	1.6 (17.11)
cuius anno imperii viii Palladius ad Scottos . . . mittitur	1.13 (28.19)
anno imperii Marciani vi ^o .	1.21 (41.17)
usque Humbrae fluminis maximi, . . . fines imperii tetenderat.	1.25 (45.3)
Doruernensi, quae imperii sui totius erat metropolis,	1.25 (46.19)
et ipse Mellitus inter eos adsegit anno viii imperii Focatis principis,	2.4 (88.18)
Cui uidelicet regi, . . . potestas etiam terreni creauerat imperii;	2.9 (97.12)
cui etiam summities imperii rerumque potestates submissae sunt,	2.10 (101.21)
sex annis continuis, id est ad finem usque imperii regis illius,	2.14 (114.17)
tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.5)
dcLxxviii, qui est annus imperii regis Ecgfridi viii.	4.12 (228.28)
Anno autem imperii Osredi iiii ^o , Coinred, . . . nobilius multo regni scepra reliquit.	5.19 (321.27)
imperio. Orcadas etiam insulas Romano adiecit imperio;	1.3 (15.2)
Orcadas etiam insulas . . . Romano adiecit imperio,	1.3 (15.14)
Orientisque et Thraciae simul praefecit imperio.	1.9 (23.10)
mox etiam imperio restitutus est;	1.9 (23.19)
nec non et Meuanias Brettonum insulas, . . . Anglorum subiecit imperio;	2.5 (89.26)
Quin et Meuanias insulas, . . . imperio subiugauit Anglorum;	2.9 (97.16)
prouinciam Pictorum, quae tunc temporis Anglorum erat imperio subiecta.	4.12 (229.26)
Claudius . . . Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.24 (352.12)
imperio. De imperio Diocletiani, et ut Christianos persecutus sit.	1.6 (17.7)
qui imperio sacerdotum dum ab obsessis corporibus detruduntur,	1.17 (34.33)
uictosque se eorum meritis et imperio non negabant.	1.17 (35.3)
qui sub imperio sui parentis, . . . fidei et castimoniae iura susceperant.	2.5 (90.31)
De imperio regis Aeduini,	2.9 (97.4)
Caedualla, . . . cum genti suae duobus annis strenuissime praeesset, relicto imperio propter Dominum . . . uenit Romam;	5.7 (292.14)
imperium. quaquauersum imperium regis Eduini peruenerat,	2.16 (118.4)
imperium. Succedens autem Claudio in imperium Nero,	1.3 (15.28)
Seuerus, . . . xvii ab Augusto imperium adeptus	1.5 (16.16)
Gratianus . . . post mortem Valentis sex annis imperium tenuit,	1.9 (23.5)
tenente imperium Honorio Augusto,	1.11 (24.19)
qui continuo, ut inuasit imperium, in Gallias transiit.	1.11 (24.28)
Mauricius ab Augusto Liiii imperium suscipiens	1.23 (42.14)
'Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.'	1.27 (59.3)
Nam primus imperium huiusmodi Aelli rex Australium Saxonum;	2.5 (89.13)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3.13 (153.11)
quousque rex Osui imperium protendere poterat.	4.3 (206.23)
Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caedualla suscepit imperium,	4.12 (228.2)
ut ueniente in uillam clerico uel presbytero, cuncti ad eius imperium uerbum audituri confluerent;	4.27 (269.29)
Nosti enim, quia ad tui oris imperium semper uiuere studui,	4.29 (275.1)
qui cum cxxvii annis imperium tenuisset gentis illius,	5.7 (294.6)
cui succedens in imperium filius suus Osred,	5.18 (320.6)
Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens, vii annis tenuit,	5.24 (352.27)
Vulfheri rex Merciorum, . . . defunctus, Aedilredo fratri reliquit imperium.	5.24 (354.27)
imperii. Aedilbaldo rege Merciorum xv. agente annum imperii.	5.24 (356.19)
IMPERO. imperabat. eumque consistere firmis uestigiis imperabat.	1.19 (38.3)
Aedilberti, qui omnibus, . . . usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum gentibus imperabat.	2.3 (85.16)
et confessa dignis, ut imperabat, poenitentiae fructibus abstergerent.	4.27 (270.3)
imperante. imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.23 (43.23)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.24 (44.20)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.28 (62.28)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.29 (64.21)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.30 (66.5)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.32 (70.4)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini . . . indictione viii ^a , imperante Constantino	4.17 (240.14)
qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5.7 (294.1)
imperantibus. imperantibus dominis nostris Augustis, Heraclio anno xx ^o iiii ^o .	2.18 (122.3)
imperantibus dominis piissimis nostris Ecgfrido rege Hymbrenensium, . . . et Aedilredo	4.17 (239.5)
imperauius. in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauius;	2.8 (96.25)
imperauit. ad p ^{tas} naues utriusque commodi fieri imperauit;	1.2 (14.4)
Vespasianus, qui post Neronem imperauit,	1.3 (15.22)
qui tertius . . . cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	2.5 (89.12)
IMPERTIO (INP-). impertiet. Iesum Christum, qui ei cuncta prospera impertiet,	3.29 (198.28)
impertire. haec uobis . . . non desistimus impertire.	2.18 (121.18)
IMPETO (INP-). impetretur. Qui cum mox undique gladiis impetretur,	2.9 (99.15)
IMPETRO (INP-). impetrare. Neque haec tamen agentes quicquam ab illo auxilii impetrare quierunt,	1.13 (28.31)
impetrabit. Nimirum enim quaerit et impetrabit, et ei omnes suae insulae, ut optamus, subduntur.	3.29 (198.32)
inpetrare. nec inpetrare potuisse.	1.1 (11.29)
a longanimitate caelestis clementiae illuminationis ipsius beneficia inpetrare non desinas,	2.11 (105.25)
Neque aliter, quod petebat, inpetrare potuit,	3.21 (170.2)
Porro ipse diligentius obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur, . . . nequaquam inpetrare potui.	5.6 (290.1)
inpetraremus. Cumque hoc tarde ac difficulter inpetraremus,	5.4 (287.17)
inpetraret, ut apud misericordiam pii Conditoris inpetraret, se a tantis tamque diutinis cruciatibus absolui.	4.9 (223.6)
Quod dum egre inpetraret ab ea, uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis,	4.11 (225.30)
inpetrasse. quod aiunt Colmanum abiturum petisse et inpetrasse a rege Osui,	3.26 (190.9)
Incubuit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino;	4.29 (275.5)
inpetrasset. Diderat enim per uisionem et quid ille petisset, et quia petita inpetrasset.	3.27 (193.24)
inpetrauerint. Brettones ab Aetio consule auxilium flagitantes non inpetrauerint.	1.13 (28.16)
inpetrauit. qui inpetrauit a Focae principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.4 (88.27)
Neque aliquanto tardius, quod petiit, inpetrauit;	3.3 (131.14)
Nimirum enim quaerit et inpetrabit [inpetrauit],	uar. 3.29 (198.32)
ubi uix aliquando inpetrauit, intrauit monasterium Aebbae abbatissae,	4.19 (243.28)
Aedilred accitum ad se Coinredum, . . . amicum episcopo fieri petiit, et inpetrauit.	5.19 (329.28)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5.24 (352.16)
IMPETVS. impetu. dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiore impetu transiliret,	5.6 (290.12)

quae uicissim huc inde uidebantur quasi tempestatis impetu iactari,	5.12 (305.6)
impetum. barbari legionum impetum non ferentes,	1.2 (14.21)
euginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2.9 (99.9)
contigit, ut haec contra impetum fluiui decurrentis, . . . transferrentur.	5.10 (300.30)
impetus. loci, ubi flammarum impetus maxime incumbebat,	2.7 (94.23)
quo Romani quondam ob arcendos barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere Britanniam,	3.2 (129.27)
IMPIETAS. impietas. quem et feralis impietas regis Brettonum, et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9 (145.1)
impietate. diuinae auxilium pietatis, quo ab impietate barbarica posset eripi;	3.24 (177.24)
impietatis. quantum impietatis, cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	3.19 (165.28)
hi, qui merito impietatis suae maledicebantur,	4.26 (266.24)
IMPISSIMVS, a, um. impiissimus. qui in Nicæa congregati fuerunt cccx et viii contra Arrium impiissimum et eiusdem dogmata;	4.17 (240.4)
IMPIVS, a, um. impia. rex ipse impia nece occisus, opus idem successori suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.14)
utrumque rex Brettonum Ceadualla impia manu, sed iusta ultione peremit.	3.1 (128.1)
exercitus Penda duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3.16 (158.31)
unde et fames acerbissima plebem inuadens impia nece prostrauit.	4.13 (231.13)
impias. qui piis ceruicibus impias intulit manus,	1.7 (21.12)
impio. hic agente impio uictore,	1.15 (32.19)
impium. Nam quis non excretur superbum eorum conamen et impium,	2.19 (124.1)
IMPLEO (INP-). impleatis. ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1.23 (43.9)
implebat. Implebatque actu, quicquid sermone docebat,	2.1 (79.17)
implere. alii, qui implere ministerium ualeant,	1.27 (60.15)
impleri. contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus, . . . subitaneis flammis impleri.	3.10 (147.17)
impleta. Cumque una quadragesimae esset impleta septimana,	5.2 (283.30)
impleta. antistitis praesagia tristi regis funere, de quo supra diximus, impleta sunt.	3.14 (157.14)
impletur. Tribus enim modis impletur omne peccatum,	1.27 (61.3)
impleuerunt. raptim opinione, praedicatione, uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.5)
multum honorifice ministerium impleuerunt.	5.19 (326.1)
impleuit. quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1.18 (36.17)
quod ingressa, totum impleuit, atque in gyro circumdedit.	4.3 (208.26)
domumque hanc et exterius obsedit, et intus maxima ex parte residens impleuit.	5.13 (312.11)
implemus. cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus;	3.19 (165.24)
implendae. in pignus promissionis implendae,	2.9 (99.29)
implentur. Implentur populi stupore miraculi,	1.21 (40.32)
implere. Cumque uerentibus undique et implere incipientibus nauem fluctibus, . . . uiderent,	3.15 (158.14)
ut officium episcopatus per se implere non posset;	4.23 (255.11)
illum ab huius praesumptione ministerii, quod regulariter implere nequibat, omnimodis cessare praecepi.	5.6 (291.20)
Dic ergo illi, quia non ualet iter, quod proposuit, implere;	5.9 (297.12)
impleret. ut omnes Britanniae fines illius gratia splendoris impleret.	4.23 (256.7)
impleri. Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4.23 (255.30)
impletam. nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce impletam esse perspicio,	4.8 (221.15)
impleto. Aldrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est, anno regni sui xx° nequam impleto;	5.18 (320.6)
impletum. Quod ita, ut petierat, impletum est, anno ab incarnatione Domini dcxcvi.	5.11 (303.1)
impleuerat. Aelfledam, quae uixit unius anni aetatem impleuerat,	3.24 (178.24)
impleuit. Honorius, postquam metas sui cursus impleuit, ex hac luce migravit	3.20 (169.10)
quod opus sibi iniunctum non segnitur impleuit.	4.23 (254.5)
IMPLICAMENTVM (INP-). implicamentis. uitiorum potius implicamentis, quam diuinis solebam seruire mandatis.	3.13 (153.8)
IMPLICO (INP-). implicati. an pagani adhuc erroribus essent implicati.	2.1 (80.7)
implicitos. et non totam eorum gentem, sed quosdam in eis hac fuisse implicitos.	2.19 (123.22)
IMPLORO (INP-). inplorantes. flebili uoce auxilium inplorantes,	1.12 (27.2)
inplorata. Talemque te Domini inplorata clementia exhibendum stude,	2.8 (96.33)
inploremus. nec adhuc tamen percutit, mox inploremus eius misericordiam,	4.3 (211.11)
IMPONO (INP-). inponebat. quod sibi fraternus amor multis utile futurum inponebat.	2.1 (75.19)
inponens. 'Qui inponens capiti meo manum, cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	5.6 (291.6)
inponentes. inponentes eam carro, duxerunt ad locum, ibidemque deposuerunt.	3.9 (146.18)
inponere. sed cum huic corpus inponere coepissent,	4.11 (226.33)
crederet uero, quia, si ille ei manum inponere, . . . uoluisset, statim melius haberet.	5.5 (288.13)
inponerent. Verum cum alia atque alia unculorum ei genera hostes inponerent,	4.22 (251.18)
inposito. Ordinatus est . . . inposito sibi a papa memorato nomine Clementis;	5.11 (303.4)
inposuerat. Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat.	5.7 (292.29)
inposueris. quicquid mihi inposueris agendum, . . . totum facile feram,	4.25 (263.25)
inposuerit. ac foueae inposuerit, atque utraque manu erectam tenuerit,	3.2 (129.3)
inposuissent. Cumque iam nauis inposuissent, quae tanti itineris necessitas poscebat,	5.9 (298.5)
inposuit. filioque suo Britannici nomen inposuit.	1.3 (15.16)
is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	2.12 (109.23)
inposuit dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisuit.	2.12 (110.29)
IMPORTABILIS (INP-), e. inportabilis. proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis, et ponderis pene inportabilis,	5.13 (312.15)
IMPORTVNE (INP-). quatinus diuinæ inspirationis inbuta subsidiis, inportune et oportune agendum non differas,	2.11 (105.15)
IMPOSSIBILIS, e. impossibile. omnia abscondere impossibile esse non dubium est,	1.30 (65.26)
IMPREASENTIARVM (INP-). Hic est impreaentiarum uniuersae status Britanniae,	5.23 (351.24)
IMPRECATIO (INP-), imprecationibus. profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant, qui aduersis nos imprecationibus persequuntur.	2.2 (84.22)
caeliis se iudicari continuis diu imprecationibus postulabant.	4.26 (266.21)
IMPRIMIS (INP-), et quidem inprimis furentibus undis pelagi, temtabant nautae anchoris . . . nauem retinere.	3.15 (158.11)
IMPRIMO (INP-). inpressis. eandemque adhuc speciem ueluti inpressis signata uestigiis seruauit	5.17 (319.3)
inpressit, et adprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	5.2 (284.2)
IMPROBITAS (INP-). improbitate. exterarum gentium improbitate obrutum uilescebat,	1.12 (27.5)
IMPROBVS (INP-), a, um. improbus. ut ueniret contra improbos malum,	1.14 (30.22)
improbi. qui crebris accusationibus improbi iter illi caeleste intercludere contendebant;	3.19 (165.3)
improbis. Brettones, quamuis . . . moribusque improbis inpuigent;	5.23 (351.13)
IMPROVISVS (INP-), a, um. improuiso. ne improuiso mortis articulo praecenti, inpaenitentes perirent.	5.13 (313.7)
IMPRVDENS (INP-), inprudens. Reuertuntur ergo inprudens gratissimos Hiberni domus,	1.14 (29.23)
IMPGVNO (INP-). inpuinare. ita ut aliquot laesi, omnes terri, inpuinare ultra urbem cessarent,	3.16 (159.21)
inpuinaret. ne Scottiam nil se ledentem inpuinaret.	4.26 (267.7)
inpuignatus. inpuignatus uidelicet et ab ea, quae fratrem eius occiderat,	3.14 (154.9)
inpuignent. Brettones, quamuis . . . moribusque improbis inpuignent;	5.23 (351.13)

IMPVLSVS (INP-). impulsu. cum incessabili causarum saecularium impulsu fluctuaret,	2.1 (75.10)
IMPVNE (INP-). reges, . . . daemonicis cultibus in p. ine seruebant.	2.5 (92.5)
IMPVTO. imputet. non hoc nobis imputet.	Praef. (8.6)
IMVM. ima. cum idem globi ignium . . . modo alta peterent, modo ima baratri repeterent,	5.12 (305.33)
imis. tantae flagrantiae suauitatis ab imis ebulliuit,	3.8 (144.2)
imo. uidet quasi uallem tenebrosam subitus se in imo positam.	3.19 (165.19)
non eleuata in altum uoce, sed profusis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.29)
IN, omitted.	
INACCESSVS, a, um. inaccessa. Britannia Romanis . . . inaccessa atque incognita fuit;	1.2 (13.20)
inaccessorum. introductus est, simulantibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4.26 (267.1)
INAESTIMABILIS, e. inaeestimabilis. ne ipsa inaeestimabilis mysterii magnitudine grauentur?	1.27 (59.12)
IN ANDILEGVM, <i>Andele-sur-Seine, a Frankish monastery frequented by the English.</i>	
in Andilegm. maxime in Brige, et in Cale, et in Andilegm monasterio;	3.8 (142.21)
INANIMATVS, a, um. inanimatam. quibus uidelicet artificium humanum adcommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	2.10 (102.23)
INANIS, e. inanem. inde per inanem gloriam intus cadat.	1.31 (66.22)
INANITER. quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,	1.17 (35.27)
INAVDITVS, a, um. inaudita. et inaudita membrorum discriptione lacerati,	1.7 (22.2)
qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uideretur.	2.13 (111.18)
INAVRATVS, a, um. inauratum. id est speculum argenteum, et pectinem eboreum inauratum;	2.11 (106.25)
IN BEREINGVM, <i>Barking, Essex.</i>	
In Berecingum, in loco, qui nuncupatur In Berecingum,	4.6 (219.3)
IN BRIGE, <i>Fareno, tier-en-Brie, a Frankish monastery frequented by the English.</i>	
in Brige. in monasterio, quod . . . constructum est . . . in loco, qui dicitur in Brige.	3.8 (142.15)
maxime in Brige, et in Cale, et in Andilegm monasterio;	3.8 (142.21)
INB-, see IMB-.	
IN CALE, <i>Chelles, near Paris, a Frankish monastery frequented by the English.</i>	
in Cale. maxime in Brige, et in Cale, et in Andilegm monasterio;	3.8 (142.21)
INCANTATIO. incantationes. quasi missam a Deo conditore plagam per incantationes uel fylacteria . . . cohibere ualerent.	4.27 (269.21)
INCARNARI. incarnatus. sicut Dominus noster Iesus Christus incarnatus tradidit discipulis suis,	4.17 (239.18)
INCARNATIO. incarnatione. annus ab incarnatione Domini XLVI;	1.3 (15.17)
Anno ab incarnatione Domini ^{cm^omo^ov^ol^oto}	1.4 (16.3)
Anno ab incarnatione Domini CLXXXVIII	1.5 (16.14)
Anno ab incarnatione Domini CCLXXXVII	1.9 (23.3)
Anno ab incarnatione Domini CCCXIII	1.10 (23.24)
Anno ab incarnatione Domini CCCCVII	1.11 (24.18)
Anno ab incarnatione Domini CCCCLXVIII	1.15 (30.27)
anno ab incarnatione Domini DLXXXII	1.23 (42.13)
bellum Aedilfrid anno ab incarnatione Domini DCII, . . . perfecit;	1.34 (71.29)
Anno ab incarnatione dominica DCXVI	2.5 (89.4)
anno ab incarnatione Domini DCXIII	2.7 (95.6)
anno ab incarnatione Domini DCXVI	2.9 (98.19)
Cuius anno secundo, hoc est ab incarnatione dominica anno DCXLIII	3.14 (154.13)
Honorius, . . . ex hac lue migravit anno ab incarnatione Domini DCLII	3.20 (169.11)
Facta est autem haec synodus anno ab incarnatione Domini DCLXX tertio.	4.5 (217.20)
Canebat . . . de aliis plurimis sacrae scripturae historiis, de incarnatione dominica,	4.24 (261.3)
Quo uidelicet anno, qui est ab incarnatione dominica DCLXXXV,	4.26 (268.6)
sepultus est . . . anno ab incarnatione dominica DCC ^o XXI ^o	5.6 (292.3)
baptizatus est die sancto sabbati paschalis anno ab incarnatione Domini DCLXXXVIII;	5.7 (292.24)
Quod ita, ut petierat, inpletum est, anno ab incarnatione Domini DCXCVI.	5.11 (303.1)
anno ab incarnatione Domini DCCXVI	5.22 (346.20)
Anno ab incarnatione Domini XLVI, Claudius secundus Romanorum Britannias adiens,	5.24 (352.9)
Anno ab incarnatione Domini CLXXXVIII, Severus imperator factus	5.24 (352.17)
incarnationem. Anno igitur ante incarnationem dominicam sexagesimo Gaius Iulius Caesar . . . Britannias bello pulsauit.	5.24 (352.5)
incarnationis. ante uero incarnationis dominicae tempus anno LX ^{mo} ,	1.2 (13.21)
Anno incarnationis dominicae CCLXXXVI	1.6 (17.8)
Anno dominicae incarnationis CCCXXIII	1.13 (28.17)
His temporibus, id est anno dominicae incarnationis DCV,	2.1 (73.2)
Anno dominicae incarnationis DCIII ^{mo}	2.3 (85.4)
anno incarnationis dominicae DCXVIII	2.7 (94.7)
anno regni sui XI, qui est annus dominicae incarnationis DCXXII	2.14 (113.30)
id est anno dominicae incarnationis DCCXXIII	2.18 (122.8)
occisus est Eduini . . . anno dominicae incarnationis DCXXIII	2.20 (124.23)
Siquidem anno incarnationis dominicae D ^o LX ^o V ^o	3.4 (133.4)
hoc est usque ad annum dominicae incarnationis DCCXV	3.4 (134.28)
Anno dominicae incarnationis DCXL	3.8 (142.3)
Facta est autem haec quaestio anno dominicae incarnationis DCLXIII ^o	3.26 (189.19)
Eodem autem anno dominicae incarnationis DCLXIII ^o facta erat eclipsis solis	3.27 (191.28)
nuper, id est anno dominicae incarnationis DCCXXVIII ^o . . . migravit ad regna caelestia.	3.27 (193.30)
Qui ordinatus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis DCLXVIII	4.1 (203.8)
Anno dominicae incarnationis DCLXX ^{mo} . . . Oseui rex . . . pressus est infirmitate.	4.5 (214.11)
Anno autem dominicae incarnationis DCLXXVI, anno Adilred rex Merciorum, . . . Cantiam uastaret	4.12 (228.7)
Anno dominicae incarnationis DCLXXVIII . . . apparuit . . . cometa;	4.12 (228.27)
Anno post hunc sequente, hoc est anno dominicae incarnationis DCLXXX,	4.23 (252.16)
Anno dominicae incarnationis DCLXXXIII. Egfrid . . . uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.14)
Anno autem post hunc, . . . proximo, id est DCXC incarnationis dominicae,	5.8 (294.18)
qui electus est quidem in episcopatum anno dominicae incarnationis DCXC secundo,	5.8 (295.25)
Anno dominicae incarnationis DCCV Aldrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est,	5.18 (320.4)
annoque dominicae incarnationis DCCXVIII	5.22 (347.24)
Anno dominicae incarnationis DCCXV	5.23 (348.14)
Anno dominicae incarnationis DCCXXVIII apparuerunt cometae duae	5.23 (349.4)
Anno dominicae incarnationis DCCXXI	5.23 (349.28)
Hic est . . . status Britanniae, . . . dominicae autem incarnationis anno DCCXXI;	5.23 (351.26)
Anno incarnationis dominicae CLXVII, Eleuther Romae praesul factus	5.24 (352.13)
IN CASSVM, see CASSVM.	
INCAVTVS, ante paucos annos, dum incautus forte noctu in glacie incederet,	3.2 (130.13)
INCEDO, incedebamus. Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitialem;	5.12 (304.29)
incedebant, ut omnes, qui cum eo incedebant, siue adtonsi, seu laici, meditari deberent,	3.5 (136.9)
incedendo. et cum his, qui se adduxerant, sana pedibus incedendo reuersa est.	3.9 (146.24)

non equitando, sed apostolorum more pedibus incedendo peragrate.	3. 28 (195. 21)
incedens. quatinus ubicumque aliquos uel diuites uel pauperes incedens aspexisset,	3. 5 (136. 3)
aliquoties equo sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	4. 27 (269. 25)
incedente. nec non et incedente illo uilibet per plateas, . . . tufam, . . . ante eum ferri solebat.	2. 16 (118. 19)
incedere. ita ut die redeunte uix ipse per se exsurgere aut incedere ualeret.	4. 31 (278. 17)
incederet. dum incautus forte noctu in glacie incederet,	3. 2 (130. 13)
incedunt. debet ad monasteria Columbae uenire, quia aratra eorum non recte incedunt;	5. 9 (297. 32)
INCENDIVM. incendia. et incendia domorum orando restinxerit,	1. 19 (37. 23)
uentus, qui a meridie flans urbi incendia sparserat,	2. 7 (94. 28)
uenti in eos, . . . flammarum incendia retorserunt,	3. 16 (159. 20)
vidit autem et daemones per ignem volantes incendii bellorum contra iustos struere.	3. 19 (166. 9)
incendii. inter globos flammantis incendii incolue tabernaculum,	1. 19 (37. 23)
signum incendii, quod in anima pertulit, . . . portauit;	3. 19 (166. 9)
incendiis. nam per x annos incendiis ecclesiarum,	1. 6 (18. 1)
incendio. At multitudo omnis desperatione perterrita obuam currit incendio.	1. 19 (37. 18)
incendio. priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4. 25 (262. 22)
et mittens occidit uicanos illos omnes, uicunque incendio consumsit.	5. 10 (300. 24)
incendium. in uicina, qua manebat, casula exarsit incendium;	1. 19 (37. 12)
incendium. suum continuauit incendium,	1. 15 (32. 23)
Theodorus . . . salutifera exhortatione coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4. 21 (249. 13)
INCENDU. incenderunt. et contingentes humerum maxillamque eius incenderunt;	3. 19 (166. 26)
incendisti. 'Quod non incendisti,' inquit, 'non ardebit in te;	3. 19 (165. 33)
Et conuersus ad eum angelus: 'Quod incendisti,' inquit, 'hoc arsit in te.	3. 19 (166. 34)
incensus. incensus serpentes fugat.	1. 1 (10. 25)
INCERTVS, a. um. incerta. eo quod certus sibi exitus, sed incerta eiusdem exitus esset hora futura,	3. 19 (164. 7)
et suum quoque exitum, cuius hora incerta est, . . . praenire meminerint.	4. 3 (209. 19)
incerta. sed quia noua sunt et incerta,	1. 25 (48. 8)
incertam. ne . . . tam incertam peregrinationem adire deberent.	1. 23 (43. 1)
incertis. et ab hac potestate de certis incertis rebus absolutus,	5. 19 (327. 1)
et ab hac potestate de certis incertis rebus absolutus,	5. 19 (327. 32)
incertis. Ibi saepe a barbaris incertis foederibus inlusus,	1. 11 (24. 25)
incertum. ad comparationem eius, quod nobis incertum est, temporis,	2. 13 (112. 7)
Quod utrum de se an de alio aliquo diceret, nobis manet incertum.	4. 3 (212. 2)
dum tamen hoc, quod tantus uir dixit, quia uerum sit, esse non possit incertum.	4. 3 (212. 3)
incertus. utpote incertus, quid agerem, quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5. 12 (306. 6)
INCESSABILIS, e. incessabili. cum incessabili casuarum saecularium impulsu fluctuaret,	2. 1 (75. 0)
INCESSABILITER. caedibus martyrum incessabiliter acta est.	1. 6 (18. 2)
ut ad dilatandam Christianam fidem incessabiliter non desistat operam commodare;	2. 11 (105. 6)
INCESSVS. incessu. Discurrere . . . non eorum dorso, sed pedum incessu uectus, . . . solebat;	3. 5 (136. 1)
ipsa libero pedum incessu domum laeta reuersa est;	4. 10 (225. 9)
incessum. prius claudo inueni incessum,	1. 21 (39. 29)
INCESTVM. incestum. Nullus incestum faciat,	4. 5 (217. 1)
INCHOATIO. inchoationem. "luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5. 21 (339. 18)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5. 21 (339. 19)
inchoationem. "luminare maius in inchoationem [inchoationem] diei,	uar. 5. 21 (339. 18)
INCHOO. inchoabat. et praecedente sabbato. uespere, sacrosancta paschae sollemnia inchoabat;	3. 25 (186. 2)
inchoanda. significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum, caelestis inchoanda uictoria,	3. 2 (129. 24)
inchoastis. quae inchoastis, Deo auctore peragite;	1. 23 (43. 11)
inchoauit. Quod uidelicet opus in regia quidem urbe apocrius inchoauit,	2. 1 (75. 25)
quod cum fratribus, quos ad unitatis gratiam conuerterat, inchoauit,	5. 22 (347. 30)
INCIDO. incidere. cum haec dies in sabbatum forte incidit [incidere],	uar. 5. 21 (336. 14)
incidit. in quo quicumque semel incidit, numquam inde liberabitur in aeuum.	5. 12 (308. 22)
Et cum haec dies in sabbatum forte incidit.	5. 21 (336. 14)
INCIDO. incidere. "Iusseruntque me," inquit, "incidere tumorem illum,	4. 19 (245. 16)
INCIPIO. incipere. Quia melius fuerat bona non incipere,	1. 23 (43. 6)
nihilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere.	5. 9 (298. 5)
uidi subito ante nos obscurari incipere loca.	5. 12 (305. 22)
inciperet. ne . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2. 4 (86. 29)
incipiatis. ita ut xiii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipiatis,	3. 25 (186. 24)
incipiebat. Iohannes . . . xiii ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3. 25 (185. 21)
in ipsa uespera pascha dominicum celebrare incipiebat,	3. 25 (185. 31)
incipiendum. a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;	5. 21 (338. 15)
incipiens. honorem referre incipiens caedi sanctorum,	1. 7 (21. 22)
incipiente. Ipsa autem nocte, in cuius ultima parte, id est incipiente aurora,	3. 8 (143. 19)
attamen scitote, quia non est mea; nam mea lux, incipiente aurora, mihi aduentura est.	4. 8 (221. 21)
Cumque tempore quadam, incipiente quadragesima, ibidem mansurus adueniret,	5. 2 (283. 15)
incipiente. et sic incipiente diluculo in hostem progressi,	3. 2 (129. 11)
Haec ergo quadam nocte incipiente crepusculo, egressa de cubiculo,	4. 9 (222. 12)
incipientes. Et cum plurimam insulae partem, incipientes ab Austro, possedissent,	1. 1 (11. 22)
incipientibus. Cumque uerrentibus undique et implere incipientibus nauem fluctibus, . . . uiderent,	3. 15 (158. 14)
incipientis. non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunam esse adscribendam;	5. 21 (339. 28)
incipio. statim melius habere incipio;	5. 3 (286. 17)
incipit. [Incipit Praefatio.]	uar. Praef. (5. 1)
Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbercurnig	1. 12 (26. 23)
tunc peccatum incipit nasci;	1. 27 (61. 13)
quod a uespera xiii ^{ae} diei incipit, et in uespera xxi ^{ae} completur.	5. 21 (336. 3)
incipiunt. in socios arma uertere incipiunt.	1. 15 (32. 9)
Cum enim a uespera diei xiii ^{ae} uigilias sanctae noctis celebrare incipiunt,	5. 21 (337. 34)
utpote qui ab illius diei uespera pascha incipiunt,	5. 21 (338. 27)
INCISVRA. incisurae. monstraerunt mihi etiam uulnus incisurae, quod feceram, curatum;	4. 19 (245. 33)
INCITAMENTVM. incitamento. multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad	3. 19 (163. 31)
Christum conuertit,	
INCLINO. inclinari. difficile posse sublimitatem animi regalis ad . . . suscipiendum mysterium uiuificare	2. 12 (107. 7)
crucis inclinari,	1. 18 (36. 11)
inclinatos. qui inclinatos animo aduersarios intuentes,	2. 14 (114. 11)
INCLVDO. includeretur. in cuius medio ipsum, quod prius fecerat, oratorium includeretur.	3. 6 (138. 29)
inclusae, loculo inclusae argenteo in ecclesiae sancti Petri seruatur,	1. 1 (10. 8)
inclusam. quibus inclusam saepe margaritam	

incluso, inclusio meatu, ante pedes eius fons perennis exortus est,	1.7 (21.2)
inclusus, tabernaculum, quod habitator inclusus serubabat,	1.19 (37.24)
postea solummodo, in qua pulvis ille inclusus pendebat, . . . intacta remansit.	3.10 (147.21)
INCLYTYS, a, um. inclyti. Nec solum inclyti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.13 (152.7)
INCOGNITVS, a, um. incognita. Britannia Romanis . . . inaccessa atque incognita fuit;	1.2 (13.20)
incognita, non solum incognita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicit;	3.6 (138.1)
incogniti, uidit subito . . . adpropinquantes sibi hominem uultus habitusque incogniti;	4.12 (108.23)
uidi adstantem mihi subito quandam incogniti uultus;	2.25 (264.28)
incognitis, quia iustus multo est de incognitis bonum credere quam malum.	3.25 (187.33)
INCHOATIO, see INCHOATIO.	
INCOLA, incolae, Britannia insula, cuius incolae talis essent aspectus.	2.1 (80.4)
incolarum, sed et uterum Britanniae incolarum, . . . populis pastorem impendere sollicitudinem cura-	2.4 (87.10)
bat.	
descendentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio plurimo tempore conuer-	4.25 (266.3)
satus, . . . est.	5.12 (307.24)
Cumque inter choros felicium incolarum medios me duceret,	1.1 (11.19)
incolas, in primis autem haec insula Brettones solum, . . . incolas habuit;	4.16 (236.25)
Vt Vecta insula christianos incolas suscepit,	Praef. (8.16)
incolis, quae memoratu digna atque incolis grata credideram,	1.1 (9.1)
incolis, et priscis earum incolis.	1.33 (70.27)
et ab incolis loci ignobili traditus sepulturae;	3.8 (143.2)
multa quidem ab incolis loci illius solent opera uirtutum . . . narrari.	4.4 (214.2)
Quod uidelicet monasterium usque hodie ab Anglis tenetur incolis.	5.22 (346.16)
INCOLO, incolebant, illi quoque, qui insulam Hii incolebant, monachi	1.22 (42.5)
incolenti, genti Saxonum siue Anglorum, secum Britanniam incolenti,	1.26 (47.12)
incolerent, antiquitus facta, dum adhuc Romani Britanniam incolerent,	2.4 (87.12)
incolunt, Scottorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	2.5 (89.22)
cunctis, qui Britanniam incolunt, Anglorum pariter et Bretonum populis praefuit,	3.3 (132.33)
donatione Pictorum, qui illas Britanniae plagas incolunt,	5.9 (296.14)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.23 (351.8)
Scotti, qui Britanniam incolunt, suis contenti finibus nil . . . insidiarum moliantur	
incolunt, insulis [que] quae ab Anglorum, et Bretonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus	5.19 (327.6)
incoluntur,	1.19 (37.23)
INCOLVMIS, e, incolumē, inter globos flammantis incendii incolumē tabernaculum,	1.24 (44.18)
incolumem, Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.28 (62.26)
Deus te incolumem custodiat,	1.29 (64.19)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.30 (66.4)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime fili.	1.32 (70.2)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	2.8 (97.3)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	2.17 (120.5)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	2.18 (122.1)
Deus te incolumem custodiat, dilectissime frater.	3.29 (199.3)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	5.21 (345.20)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem,	1.23 (43.21)
incolumes, Deus uos incolumes custodiat, dilectissimi filii.	4.5 (217.19)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	1.21 (40.32)
incolumis, et in conspectu omnium filio incolumitas [incolumis],	1.21 (40.32)
INCOLVMITAS, incolumitas, et in conspectu omnium filio incolumitas, patri filius restituitur.	3.29 (198.9)
incolumitate, ac pro eius incolumitate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero.	
INCOMMODO, incommodo, fuit in eodem monasterio puerulus quidam, longo febrim incommodo	3.12 (150.28)
grauiter uexatus,	4.6 (218.22)
multos fabricantes, uel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit.	4.31 (278.18)
Quo affectus incommodo, concepit utilitum mente consilium,	4.32 (279.31)
Cumque tempore non paucis frater praefatus tali incommodo laboraret,	4.19 (246.19)
incommodo, mox doloris siue caliginis incommodo ab oculis amouerent.	
IN COMMUNE, see COMMUNE.	
INCOMPARABILIS, e, incomparabilis, fetor incomparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa	5.12 (306.4)
tenebrarum loca replebat.	
IN COMPENDIO, <i>Compiègne</i> .	
In Compendio, conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Compendio.	3.28 (194.24)
INCONPREHENSIBILIS, e, incomprehensibilem, Deum potius intellegendum maiestate incomprehen-	3.22 (172.2)
sibilem,	2.9 (100.6)
INCONSVLTE, non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;	3.1 (128.8)
tandem Enfridum inconsulte ad se cum XII lectis militibus postulandae pacis gratia uenien-	
tem, . . . damnauit.	
INCONSULTVS, a, um. inconsulto, unde offensus grauiter Agilbertus, quod haec ipso inconsulto ageret	3.7 (141.2)
rex,	1.27 (55.11)
INCONTINENTIA, incontinentiae, quod uidelicet ex sola causa incontinentiae uidetur inuentum;	4.5 (215.18)
INCORRVPTĒ, ut, quaeque decreta ac definita sunt . . . incorrupte ab omnibus nobis seruauerunt,	3.19 (168.26)
INCORRVPTIO, incorruptione. Haec et de corporis eius incorruptione breuiter attigimus,	3.19 (163.21)
INCORRVPTVS, a, um. incorrupta, cui etiam caro post mortem incorrupta testimonium perhibuerit.	4.19 (243.25)
signum diuini miraculi, . . . indicio est, quia uirili contactu incorrupta durauerit.	4.30 (277.23)
incorrupta, arcam, in qua incorrupta eiusdem patris membra locauerant.	5.19 (328.14)
incorruptae, ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet.	3.6 (138.27)
incorruptae, contigit, ut hactenus incorruptae perdurent.	4.19 (245.9)
incorruptum, ita incorruptum inuentum est, ac si eodem die fuisset defuncta,	
incorruptum. Nam quando fratres sui corpus ipsius post multos sepulturae annos incorruptum repper-	4.32 (280.5)
erunt,	3.9 (145.21)
INCREBRESCO, increbuit, Qui uidelicet mos adeo increbuit,	1.23 (42.22)
INCREDLVS, a, um. incredulam, quam barbaram, feram, incredulamque gentem, . . . adire	3.5 (137.26)
incredulos, ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt,	3.19 (163.31)
multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad Christum conuertit,	2.18 (121.6)
INCREMENTVM, incrementa, et ad augmentum ecclesiae suae potiora per uos suscitet incrementa;	
INCREPATIO, increpationibus, neque precibus, neque hortamentis, neque increpationibus Augus-	2.2 (81.24)
tini . . . ad sensum praebere uoluissent,	1.19 (37.17)
INCREPO, increpatis, quibus increpatis moueri se fidei praesumptione non passus est.	5.3 (285.16)
INCRESCO, increscere, quo mox increcente, magis grauatam est brachium illud uulneratum,	
INCVLCO, inculcaret, Haec . . . cum rex Osui regi Sigberto amicali et quasi fraterno consilio saepe	3.22 (172.11)
inculcaret,	1.21 (41.2)
inculcata, et in pectoribus omnium fides catholica inculcata firmatur.	

INCVMBO. incubuit. Incubuit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino;	4. 29 (275. 4)
incumbebat, loci, ubi flammarum impetus maxime incumbebat,	2. 7 (94. 23)
incumbens. sola illa destina, cui incumbens obit, . . . absumi non potuit.	3. 17 (160. 24)
incumbente. incumbente uespera, in monasterium praefatum, noluerunt ea, . . . libenter excipere;	3. 11 (148. 11)
uespere incumbente, nocte qua de saeculo erat exiturus,	4. 24 (261. 21)
incumbere. admonitus est . . . uigiliisque consuetis et orationibus indefessus incumbere;	3. 19 (164. 6)
incumberet. iam clauso codice prociideret in faciem, atque obnixus orationi incumberet.	4. 3 (210. 23)
INCVENINGVM. <i>T'insinghame, East Lothian; or Chester-le-Street.</i>	
Incuneningum. Erat ergo pater familias in regione Nordanhymbrorum, quae uocatur Incuneningum,	5. 12 (304. 2)
INCVRIA. incuria. cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu delecto,	2. 16 (117. 12)
incuriae. ciuitas Doruennensis pro culpa incuriae igni correpta crebrescentibus coepit flammis consumi;	2. 7 (94. 15)
euenit per culpam incuriae uicem eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3. 17 (160. 29)
monasterium uirginum, . . . per culpam incuriae flammis absumtum est.	4. 25 (262. 25)
INCURIAM. quicquid in ea uitii sordidantis inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam resedisset,	4. 9 (222. 10)
INCURIOSVS, a, um. incuriosus. non omnibus passim desidiosis ac uitae suae incuriosus referre uolebat,	5. 12 (309. 17)
INCVRRO. incurrant. ne pro carnali dilectione tormenta aeterni cruciatus incurrant.	1. 27 (51. 22)
incurrere. quem in populo, quem subuerterant, pudorem taciturnitatis incurrere,	1. 17 (35. 19)
incurreret. ne per illorum copiam periculum elationis incurreret,	1. 31 (66. 13)
ut semper in diem xv ^m primi mensis, id est in lunam xv ^m dominica dies incurreret,	5. 21 (337. 2)
incurrisse, et tamen molesta, qua turbatum se aliquem reatum incurrisse aestimabat.	1. 27 (58. 19)
quem sibi per curam pastorem incurrisse uidebatur.	2. 1 (74. 15)
INCVRSIO. incursione. Ibi Gratianum Augustum subita incursione perterritum,	1. 9 (23. 15)
Dein turbatum incursione gentium prouinciam uidens,	3. 19 (163. 8)
INCVRSO. incursandos. quia ipsos quoque hostes ad incursandos fines . . . permetteret;	1. 6 (17. 18)
INCVRSVS. incursibus. Horum ergo consortio non solum a terrenis est munitus incursibus,	2. 1 (75. 14)
ut crebro uicillim huius munimine a malignorum spirituum defendatur incursibus;	5. 21 (343. 10)
INCVRVVS, a, um. incuruus. quod esset uir longae staturae, paululum incuruus,	2. 16 (117. 27)
INCVTIO. incutientes. apparuerunt cometae duae circa solem, multum intuentibus terrorem incutientes.	5. 23 (349. 6)
INDE. Praef. (6. 26); 1. 2 (14. 12); 1. 12 (27. 28); uar. 1. 12 (28. 8); 1. 17 (35. 23); 1. 17 (35. 24); 1. 31 (66. 21); 2. 5 (91. 29);	
3. 7 (140. 4); 3. 12 (151. 6); 3. 12 (151. 8); 3. 12 (151. 13); 3. 15 (157. 26); 3. 17 (159. 29); 3. 17 (160. 9); 4. 3 (212. 19);	
4. 16 (237. 27); 4. 19 (245. 1); 4. 19 (245. 25); 4. 20 (248. 9); 4. 20 (248. 10); 4. 23 (255. 4); 5. 25 (266. 3); 5. 3 (286. 22);	
5. 5 (288. 25); 5. 7 (293. 16); 5. 10 (299. 8); 5. 11 (302. 2); 5. 12 (305. 5); 5. 12 (308. 23); 5. 12 (310. 18);	
5. 18 (320. 19).	
INDEFESSVS, a, um. indefessa. instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia seque-	4. 3 (209. 11)
rentur.	3. 19 (164. 6)
indefessus. admonitus est . . . uigiliisque consuetis et orationibus indefessus incumbere;	4. 25 (264. 12)
iam causa diuini amoris delectatus praemiis indefessus agebat.	
INDEGENIS. <i>see INDIGENA.</i>	
INDERAVVDA. <i>Beverley, Yorkshire.</i>	
Inderauida. Berethun, . . . abbas monasterii, quod uocatur Inderauida, id est In silua Derorum;	5. 2 (283. 5)
INDESINENTER. Pro quibus maiestati eius gratias indesinenter exsoluimus,	2. 18 (121. 1)
INDEX. indice. solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice prodebat.	4. 25 (264. 18)
INDICIVM. indicis. cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4. 30 (276. 10)
indicio. Indicio est, quod . . . supersunt de eorum discipulis, qui Latinam Graecamque linguam aequae ut	
propriam, . . . norunt.	4. 2 (205. 1)
sicut etiam nunc caelestium signa uirtutum indicio sunt.	4. 6 (218. 19)
ut etiam caelestia indicio fuere miracula.	4. 6 (219. 8)
signum diuini miraculi, . . . indicio est, quia uirili contactu incorrupta durauerit.	4. 19 (243. 24)
sed tamen indicio sit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in addito cordis amplectimini,	5. 21 (344. 25)
indicium. pro parulis Christi, quos mihi in indicium suae dilectionis commendauerat,	2. 6 (92. 26)
uirutes sanitatum noscuntur esse patrae, ad indicium uidelicet ac memoriam fidei regis.	3. 2 (129. 14)
in quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitatum miracula operari.	4. 3 (212. 8)
INDICO. indicans. indicans, quod eo loci corpora eorum posset inuenire,	5. 10 (301. 5)
indicare. Cui etiam, . . . causam uobis iniunximus subtiliter indicare;	1. 24 (44. 13)
iusus est, multis doctioribus uiris praesentibus, indicare somnium,	4. 24 (260. 17)
matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	4. 25 (264. 24)
indicasse. intrasse subito ministrum ipsius, . . . et indicasse regi,	3. 6 (138. 17)
indicasset. eique indicasset desiderium suum,	2. 15 (116. 27)
indicatum. Vbi ubertim indicatum est,	1. 27 (57. 4)
indicauit. immo indulta desper operi uestro perfectio indicauit.	2. 8 (95. 20)
Veniensque mane ad uilicem, qui sibi praeerat, quid domi percepisset, indicauit,	4. 24 (260. 15)
pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quod erga se actum esset, fratribus indicauit;	4. 31 (279. 10)
indicauit nobis abbatissa, quia quaedam de numero uirginum, . . . langore teneretur;	5. 3 (285. 11)
indicauit ei desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5. 19 (323. 20)
indicemus. ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	5. 21 (340. 34)
INDICO. indicens. et bellum insuper illi, si contemneretur, indicens.	2. 12 (107. 30)
INDICTIO. indictione. post consulatum eiusdem domini nostri anno XIII, indictione XIII.	1. 23 (43. 26)
anno XIII, indictione XIII.	1. 24 (44. 23)
anno XVIII, indictione III.	1. 28 (62. 30)
anno XVIII, indictione III.	1. 29 (64. 23)
anno XVIII, indictione III.	1. 30 (66. 7)
anno XVIII, indictione III.	1. 32 (70. 6)
indictione XIII ^a , tertio die Kalendarum Martiarum;	2. 4 (88. 19)
id est filio eius anno III, indictione VII,	2. 18 (122. 8)
Conuenimus autem die xx ^o mensis Septembris, indictione prima,	4. 5 (215. 3)
Actum in mense et indictione supra scripta.	4. 5 (217. 13)
anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendarum Octobres, indictione VIII ^a ;	4. 17 (239. 8)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini . . . indictione VIII ^a , imperante Constantino	4. 17 (240. 15)
Hic depositus est Caedual. . . sub die XII Kalendarum Maiarum, indictione II;	5. 7 (293. 32)
INDIGENA. indigenis. indigenis (indigenis) essent terrori.	uar. 1. 15 (32. 7)
exterminatis dispersisque insulae indigenis (indigenis),	uar. 1. 16 (33. 7)
indigenas. ac stragica caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit.	4. 16 (237. 2)
indigenis. aquilonalem extremamque insulae partem pro indigenis ad murum usque capessunt.	1. 12 (27. 34)
ut ipsis quoque, qui eos aduocauerant, indigenis essent terrori.	1. 15 (32. 7)
exterminatis dispersisque insulae indigenis,	1. 16 (33. 7)
exterminatis uel subiugatis indigenis,	1. 34 (71. 16)
INDIGEO. indigeant. religiosi uiri nullius commendatione indigeant;	1. 24 (44. 4)
INDIGNOR. indignata. Rurumque, quasi leuiter indignata, subiunxit;	4. 9 (223. 22)
INDIGNVS, a, um. indigno. nisi forte misero mihi et indigno uenia, . . . propitiari dignatus fuerit	3. 13 (153. 15)
indignum. Qui indignum se tanto gradui respondens,	4. 1 (202. 12)

indignum. ne ad mortem ueniens tanto adfectus dolore aliquod indignum suae personae uel ore proferret,	4.11 (226.10)
indigus. sed obediendae causa iussus subire hoc, quamuis indignus, consensi.	4.2 (205.28)
ego quidem Theodorus, quamuis indignus, ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae	4.5 (215.5)
episcopos,	2.19 (123.13)
INDISCVSSVS, a, um. indiscussa. ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret,	4.29 (275.20)
INDISSIMILIS, e. indissimili. ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	5.21 (342.6)
neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.	
INDIVIDVVS, a, um. indiuidua. Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, quod est indiuidua	2.10 (101.17)
Trinitas,	2.10 (102.7)
indiuiduae. sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia,	2.11 (105.12)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	5.19 (325.26)
indiuiduo. ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,	1.27 (48.13)
INDO. indere. quae etiam huius historiae nostrae commodum duximus indere.	5.17 (319.30)
Haec de opusculis excerpta . . . nostris ad utilitatem legentium historiis indere placuit.	4.20 (247.7)
indita. et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	5.21 (333.34)
inditae. 'Tres sunt ergo regulae sacris inditae litteris,	5.19 (322.20)
inditum. corpusque eius loculo inditum, perlatum est in monasterium ipsius,	5.12 (310.2)
inditus. ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	5.3 (235.25)
INDOCTE. 'Multum insipienter et indocte fecistis in luna tibi flebotomando.	
INDOCTOR. indoctoribus. 'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis [indoctoribus] auditoribus	uar. 3.5 (137.15)
fuisti,	1.27 (53.23)
INDOCTVS, a, um. indocti. ut indocti doceantur, infirmi persuasione roborentur,	5.12 (306.10)
indocti. audio . . . cachinnum crepitantem quasi uulgi indocti captis hostibus insultantis.	3.5 (137.15)
indoctis. 'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis auditoribus fuisti,	3.5 (137.22)
indoctos. ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt,	3.27 (192.9)
INDOLIS. indolis. Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum,	5.19 (322.25)
cum esset puer bonae indolis,	3.5 (137.8)
INDOMABILIS, e. indomabiles. eo quod essent homines indomabiles, et durae ac barbarae mentis.	uar. 3.5 (137.8)
indomabiles. eo quod essent homines indomabiles [indomabiles],	
INDOMITVS, a, um. indomitis. receptam partem insulae a ceteris indomitis gentibus, . . . uallo dis-	1.5 (16.22)
tinguendam putauit.	2.11 (106.4)
INDVBITANTER. ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclaret:	4.22 (252.12)
unde eam, quia liquido conperi, indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	2.8 (96.11)
INDVBITO. indubitatae. eius animum ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitas	4.24 (261.20)
uestra perduxerit.	1.27 (59.2)
INDVCO. induci. casa, in qua infirmiores et qui prope morituri esse uidebantur, induci solebant.	1.27 (59.4)
INDVLGENTIA. indulgentiam. 'Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium	4.25 (264.32)
INDVLGEO. indulgere. Quod igitur indulgere dixit,	1.27 (59.3)
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	2.10 (101.14)
indulgetur. Non enim indulgetur, quod licet, quia iustum est.	2.8 (95.19)
indulsiit. eique tantam praemii praerogatiuam indulsiit,	2.8 (96.34)
indulta. immo indulta desuper operi uestro perfectio indicauit.	
indulti. ut indulti muneris praemia non cum restitudo, . . . repraesentent.	
INDVMENTVM. indumenta. indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbercti, . . . uestierant, etiam	4.31 (279.13)
ipsa a gratia curandi non uacauerunt,	1.29 (63.10)
indumenta. et sacerdotalia uel clericalia indumenta,	4.30 (277.6)
nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabatur affectu,	4.30 (277.6)
'Noua,' inquit, 'indumenta corpori pro his, quae tulistis, circumdate,	4.25 (265.18)
indumentis. uirgines . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.19 (245.32)
indumento. Sed et discooperito uultus indumento, monstrauerunt mihi etiam uulnus incisurae.	5.12 (304.28)
'Lucidus,' inquit, 'aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat.	
indumentorum. Contigit autem tactu indumentorum eorundem et daemonia ab obsessis effugata corpori-	4.19 (246.13)
bus, . . . esse	4.30 (277.3)
Adtulerunt autem ei et partem indumentorum, quae corpus sanctum ambierant,	
indumentum. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum	2.8 (96.32)
susceperis.	1.9 (23.9)
INDVO. induit. Theodosium . . . apud Syrium purpura induit,	5.5 (288.24)
ueterino infirmitatis discusso, induit se ipse uestimentis suis;	4.11 (226.21)
indutos. Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	
indutum. sed et uestimenta omnia, quibus indutum erat, non solum intemerata, uerum etiam prisca	4.30 (276.22)
nouitate . . . parebant.	3.8 (144.22)
indutum. aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam beati Stephani	4.19 (246.20)
Lauerunt igitur uirgines corpus, et nouis indutum uestibus intulerunt in ecclesiam,	1.7 (18.28)
indutus. ipsius habitu, id est caracalla, qua uestiebatur, indutus,	2.1 (77.27)
Iustitia indutus sum,	4.3 (208.6)
simplici tantum habitu indutus, et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	Praef. (6.31)
INDVSTRIA. industria. memorati abbatis Albini industria, . . . cognouimus,	1.32 (67.22)
cui gloriae caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	2.1 (73.8)
gentem . . . ad fidem Christi sua industria conuertit,	3.6 (138.32)
Huius industria regis Derorum et Berniciorum provinciae, . . . in unam sunt pacem,	4.26 (268.17)
religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberaret.	4.27 (270.9)
tanta doctrinae solertis excolebat industria,	5.13 (311.8)
sed quantum pro industria exteriori regi placens,	5.20 (331.24)
historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria congregans,	3.13 (152.27)
industriae. sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	4.23 (255.28)
ad quos felix industriae ac uirtutis eius rumor peruenit,	3.7 (140.24)
industriam. Cuius eruditionem atque industriam uidens rex,	3.11 (148.3)
Factum est autem hoc per industriam reginae Merciorum Osthrydae,	3.17 (161.20)
industriam faciendi simul et docendi mandata caelestia,	3.28 (194.26)
imitatus industriam filii rex Osui misit Cantiam uirum sanctum,	5.21 (341.11)
Sed per industriam Eusebii, . . . distinctius in ordinem compositus est;	5.10 (299.3)
INDVSTRIVS, a, um. industrius. temptauit adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	2.16 (117.30)
industrium. Habuit autem secum . . . Iacobi diaconum, uirum utique industrium ac nobilem	4.12 (228.19)
industrius. magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius;	3.13 (153.13)
INDVTIAE. indutias. ut indutias uiuendi uel accipiam,	4.1 (202.21)
qui petens indutias, si forte alium, qui episcopos ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.13 (231.15)
INEDIA. inedia. quia saepe XL simul at L homines inedia macerati procederent ad praecipitum	4.3 (208.31)
INEFFABILIS, e. ineffabili. et ipsa, quae uenerat, uia ad caelos usque cum ineffabili dulcedine reuertit.	1.29 (63.18)
ineffabilia, ineffabilia aeterni regni praemia reseruari.	1.22 (42.2)
INENARRABILIS, e. inenarrabilem. Qui inter alia inenarrabilem scelorum facta, . . . hoc addebant,	4.17 (240.22)
INENARRABILITER. glorificantes . . . Spiritum Sanctum procedentem ex Patre et Filio inenarrabiliter,	

INEO. ineunte. sed ab ineunte adulescentia monachicum et nomen adsumsit, et habitum.	4. 27 (268. 29)
inil. ut pactum, quod cum tanto regi ini, ipse primus irritum faciam.	2. 12 (108. 9)
inire. ad extremum, . . . praesumunt inire conflictum.	1. 17 (35. 15)
iniret. Et quidem, ut dixi, prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret;	4. 26 (267. 5)
ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	5. 11 (301. 24)
inito. Initio ergo certamine cum hostibus, . . . victoriam sumere Saxones.	1. 15 (31. 3)
Tum subito inito ad tempus foedere cum Pictis,	1. 15 (32. 8)
bello inito uiuersos, quos in necem suam conspirasse dicerat, aut occidit,	2. 9 (100. 3)
Inito ergo certamine fugati sunt et caesi pagani,	3. 24 (178. 11)
id est inito opere apostolico, uerbum Dei aliquibus . . . committere;	5. 9 (296. 10)
initum. Initum namque est consilium,	1. 14 (30. 16)
INERMIS, e. inermes. Broemail . . . eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2. 2 (84. 29)
inermi. qui uictoriam quasi de inermi exercitu praesumentes,	1. 20 (38. 25)
INERRABILITER. quod per aequinotium uernale semper inerrabiliter possit inueniri,	5. 21 (338. 34)
INERS. inerti. percussus timore inerti,	1. 23 (42. 25)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inerti, aut ad peccata uigilant.	4. 25 (265. 12)
INERTIA. inertia. non aliam ob causam, quam si ipsi inertia soluenter,	5. 12 (27. 14)
INEXTINGVIBILIS, e. inextinguibilem. resilebant rursus urendae in medium flammarum inextinguibilium.	1. 12 (305. 11)
INFANDVS, a, um. infanda. uerum et a clade infanda temporalis interitus eripuit.	4. 13 (231. 10)
infandus. infandus Bretonum dux cum immensis illis copiis, . . . interemtus est	3. 1 (128. 19)
INFANTIA. infantia. Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio,	2. 1 (78. 2)
ibique ambo in infantia defuncti,	2. 20 (128. 5)
neglegentias, quas in pueritia siue infantia commiserat,	3. 27 (193. 7)
Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4. 23 (255. 31)
INFANTILIS, e. infantilem. qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutrir,	4. 8 (220. 25)
INFATIGABILIS, e. infatigabili. Sicque usque ad diem suae uocationis infatigabili caelestium bonorum desiderio corpus . . . domabat,	5. 12 (310. 31)
INFAVSIVS, a, um. infaustus. Infaustus ille annus, et omnibus bonis exosus usque hodie permanet,	3. 1 (123. 10)
INFELICITAS. infelicitate. illam prouinciam, . . . a longa iniquitate atque infelicitate liberatam,	2. 15 (116. 34)
INFELIX. infelici. Cumque hac infelici uicissitudine longe lateque, . . . multitudo torqueretur,	5. 12 (305. 11)
infelix. uidit etiam suum infelix inter tales carcerem,	5. 14 (315. 2)
INFENIVM, <i>see</i> INVENIO.	
INFEPPIGVVM, <i>not identified; possibly Repton, Derbyshire.</i>	
Infeppingum. defunctus est apud Mediterraneos Anglos in regione, quae uocatur Infeppingum.	3. 21 (171. 8)
INFERIOR, ius. inferiora. At ille oculus in inferiora deflectens,	3. 19 (165. 18)
inferiores. dum se inferiores in bello hostibus conspicerent,	3. 18 (163. 2)
inferiorum. hi, qui ex corruptibili materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus construuntur;	2. 10 (102. 21)
INFERNALIS, e. infernalis. ac infernalis subdendo esse tormentis;	3. 13 (153. 5)
INFERNVS. inferni. aeternas inferni poenas per mercedem recipiet.	1. 7 (19. 29)
ne mox mortuus ob merita scelorum ad inferni claustra raperetur,	3. 13 (152. 29)
et paratis ad rapiendum me daemonibus in inferni claustra pertrahar.	5. 13 (312. 30)
necesse habet in ianuam inferni non sponte damnatu introduci.	5. 14 (314. 11)
et portae inferni non praeualebunt aduersus eam;	5. 21 (342. 29)
infernus. quod hic fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui.	5. 12 (305. 15)
non enim hic infernus est ille, quem putas.	5. 12 (305. 18)
INFERO. inferret. ne qui praedicantibus quoque molestiae inferret;	5. 10 (299. 11)
inlata. heresis Pelagiana per Agricola inlata,	1. 17 (33. 25)
inlato. inlato igne conbuerere urbem natus est.	3. 16 (159. 8)
inlatum. patienter dolorem ac placida mente sustineret inlatum.	4. 31 (278. 26)
inlatum. Mox uero ut dedicata est, intro inlatum,	2. 3 (86. 5)
et inlatum postea in ecclesiam beati apostoli Petri,	2. 20 (125. 21)
intulerant. et pericula, quae intulerant, fatebantur.	1. 17 (35. 2)
intulerit. siquas fortasse fraternitati uestrae sacerdotum uel aliorum culpas intulerit,	1. 28 (62. 21)
cum ille mihi nil mali fecerit, nil adhuc inimicitiarum intulerit.	2. 12 (108. 11)
intulerunt. Lota igitur ossa intulerunt in thecam,	3. 11 (148. 26)
Lauerunt igitur uirgines corpus, et nouis indutum uestibus intulerunt in ecclesiam,	4. 19 (246. 21)
intulit. qui piis ceruicibus impias intulit manus,	1. 7 (21. 12)
Quod cum frequenti uoce repeteret, nec tamen ei aliquis obtemperaret, ad extremum intulit:	4. 8 (221. 13)
INFERVS. inferi. et portae inferi non praeualebunt aduersus eam, et tibi dabo clauas regni caelorum.	3. 25 (188. 19)
inferos. Vt item alius moriturus deputatum sibi apud inferos locum poenarum uiderit.	5. 14 (313. 26)
quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum in profundis tartari.	5. 14 (314. 15)
INFESTATIO. infestationem. Ob harum ergo infestationem gentium Bretones legatos Romam . . . mit-	
tentes,	1. 12 (26. 4)
INFESTO. infestabant. litora, quae tunc Franci et Saxones infestabant,	1. 6 (17. 14)
INFESTVS, a, um. infesti. non tantum regis sibi infesti insidias uitauit,	2. 12 (110. 22)
prosiliebant miserae in medium rigoris infesti;	5. 12 (305. 8)
infesti. aufugerunt omnes, qui me forcipibus rapere quaerebant spiritus infesti.	5. 12 (307. 3)
infestis. multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	1. 14 (29. 17)
infestos. Caecilia infestos laeta ridet gladios.	4. 20 (248. 2)
infestum. aliquandiu tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	4. 32 (280. 19)
INFICIO. infecit. ueneno sui infecit erroris;	1. 8 (22. 17)
INFIDELIS, e. infideles. uel ad fidei suscipiendae sacramentum, si infideles essent, inuitaret;	3. 5 (136. 4)
infidelibus. coinquinatis autem et infidelibus nihil est mundum.	1. 27 (57. 8)
infidelibus. ab infidelibus et inimicis Christi ipse cum Christo coronandus pertuli?	2. 6 (92. 28)
Hac etenim die idem rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus,	4. 14 (234. 28)
infidelis. et qui cateruas pugnantium infidelis nequaquam metueret.	2. 1 (78. 17)
'Saluabitur uir infidelis per mulierem fidelem.	2. 11 (106. 5)
infidelium. infidelium corda naturali ac superstitioso morbo purgata,	2. 8 (96. 7)
'Deus saeculi huius excaecauit mentes infidelium,	2. 9 (98. 31)
INFIDELITAS. infidelitate. dum adhuc in infidelitate essent,	1. 27 (51. 18)
INFIGO. infixae. immobiliter erant in profundum fluminis infixae.	1. 2 (14. 20)
infixit. sed tanta ui hostis ferrum infixit,	2. 9 (99. 13)
infixum. de ligno, in quo caput eius occisi a paganis infixum est;	3. 13 (153. 24)
INFIMVS, a, um. infima. Constantinus ex infima [infima] militia . . . eligitur;	uar. 1. 11 (24. 26)
infima. Huius loco Constantinus ex infima militia . . . eligitur;	1. 11 (24. 26)
infimorum. multaque cotidie, et nobilium, et infimorum [infimorum], . . . fidei sunt fonte abluti.	uar. 3. 21 (170. 25)
infimus. Corausius quidam, genere quidem infimus,	1. 6 (17. 12)

INFINITVS, a, um. infinitae. deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis, infinitae autem longitudinis;	5. 12 (304. 32)
infinito. A tergo autem, unde Oceano infinito patet,	1. 1 (9. 15)
infinito. bini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4. 16 (238. 18)
INFIRMIOR, ius. infirmiores. casa, in qua infirmiores et qui prope morituri esse uidebantur, induci solebant.	4. 24 (261. 19)
infirmiores. quantum impietatis, cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	3. 19 (165. 28)
INFIRMITAS. infirmitas. atque ab ea statim sua infirmitas recessit.	1. 27 (55. 25)
Sed dices: Illam infirmitas conpult;	1. 27 (55. 28)
sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumsit;	3. 12 (151. 9)
si non infirmitas grauior prohibuisset,	4. 19 (244. 14)
infirmitate. omne, quod in hac mortali carne patimur ex infirmitate naturae,	1. 27 (55. 31)
algere, lassesecere ex infirmitate naturae est.	1. 27 (55. 33)
aliquando ex naturae superfluitate uel infirmitate, . . . contingit.	1. 27 (60. 4)
Et quidem cum ex naturae superfluitate uel infirmitate eueniret,	1. 27 (60. 6)
Erat autem Mellitus corporis quidem infirmitate, id est podagra, grauatus,	2. 7 (94. 8)
et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3. 9 (146. 16)
et conualescens ab infirmitate, multo deinceps tempore uixit;	3. 13 (153. 32)
Vbi quadam infirmitate corporis arreptus,	3. 19 (164. 3)
ubi correptus infirmitate, . . . raptus est e corpore;	3. 19 (164. 26)
ac non multo post infirmitate correptus diem clausit ultimum.	3. 19 (168. 13)
casu contigit, ut . . . tactus ibidem infirmitate corporis obiret.	3. 23 (176. 13)
ui fatigatus infirmitate aliquantisper moratus est,	4. 1 (203. 29)
Osiu reg Nordanhybrorum pressus est infirmitate,	4. 5 (214. 13)
ut, si ab infirmitate saluaretur, etiam Roman ueniret, . . . disponderet,	4. 5 (214. 16)
Quo adhuc superste, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito,	4. 5 (217. 30)
At uirgo illa, . . . eadem adtacta infirmitate, . . . ad regnum caeleste secuta est.	4. 8 (221. 4)
Cuius ut uirtus, iuxta apostolum, in infirmitate perficeretur,	4. 9 (222. 6)
in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocta est,	4. 9 (223. 12)
corruptus est corporis infirmitate permaxima.	4. 11 (225. 26)
qui eadem tactus infirmitate, non pauco tempore recubans in lectulo iacebat.	4. 14 (233. 22)
sic infirmitate simul et morte absolutus, ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4. 14 (234. 12)
non multo postquam oceanum transit, arreptus infirmitate ac defunctus est:	4. 18 (242. 19)
antistes provinciae illius, uocabulo Boel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4. 23 (255. 10)
placuit pro prouisorio salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari.	4. 23 (256. 14)
ut, iuxta exemplum apostoli, uirtus eius in infirmitate perficeretur.	4. 23 (256. 15)
xiiii diebus praeuiente corporea infirmitate pressus est,	4. 24 (261. 17)
Sed Heribert diutina prius infirmitate decoquitur;	4. 29 (275. 15)
iussit suis quaeuere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	5. 2 (283. 16)
et cum esset in studio, tacta est infirmitate repentini doloris,	5. 3 (285. 15)
et non solum se infirmitate longa carere, sed et perditas dudum uires recipisse sentiens,	5. 4 (287. 24)
qui infirmitate corporis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus,	5. 12 (304. 3)
haec inter tactus infirmitate, decedit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5. 13 (311. 16)
respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua, sed cum ab infirmitate resurgeret;	5. 13 (311. 21)
tactus est infirmitate repentina.	5. 19 (328. 21)
Quapropter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac sanaberis;	5. 19 (329. 16)
infirmities. Contigit autem tactu indumentorum eorundem . . . infirmitates alias aliquoties esse curatas.	4. 19 (246. 15)
infirmatibus. ut pro meis infirmitatibus et mentis et corporis . . . infirmitates alias aliquoties esse curatas.	Praef. (8. 11)
monebat omnes. . . in aduersis rerum suis infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratias	4. 23 (256. 24)
semper agendas.	1. 19 (37. 5)
infirmatis. Vt idem causa infirmitatis ibidem detentus,	1. 19 (37. 11)
uno in loco infirmitatis necessitate teneretur,	1. 21 (40. 29)
per tota infirmitatis spatia medicabilis dextera percurrat,	4. 1 (202. 19)
Verum pondus corporeae infirmitatis, ne episcopum fieri posset, obstitit.	4. 3 (212. 22)
mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4. 9 (224. 3)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4. 19 (246. 6)
multum delectata sit hoc genere infirmitatis,	4. 23 (256. 25)
vii ^o ergo suae infirmitatis anno, . . . ad diem peruenit ultimum,	5. 5 (288. 24)
uetero infirmitatis discusso, induit se ipse uestimentis suis;	1. 27 (56. 6)
INFIRMO. infirmanti. quod uni personae infirmanti conceditur,	4. 14 (235. 27)
et infirmanti puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4. 3 (212. 20)
infirmantibus. quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas	3. 10 (147. 8)
dederint,	1. 27 (56. 7)
infirmantur. cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem puluis proficeret;	4. 19 (245. 15)
infirmantur. quae naturae suae uitio infirmantur?	5. 4 (287. 18)
infirmata. qui referre erat solitus, quod illa infirmata habuerit tumorem maximum sub maxilla;	5. 4 (287. 18)
INFIRMVS, a, um. infirma. Miserat autem episcopus mulier, quae infirma iacebat, de aqua benedicta,	5. 4 (286. 27)
infirmam. Vt coniugem comitis infirmam aqua benedicta curauerit.	3. 8 (143. 7)
infirmarum. coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum.	1. 27 (53. 23)
infirmi. ut indocti doceantur, infirmi persuasione roborentur,	3. 11 (149. 15)
quia de pulvere pauimentis, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent infirmi	3. 27 (193. 2)
egressus est tempore matutino de cubiculo, in quo infirmi quiescebant,	3. 9 (145. 20)
infirmis. suis per haec infirmis multum commodi adferrent.	3. 9 (145. 24)
qui semper, dum uiueret, infirmis et pauperibus consulere, . . . non cessabat.	4. 28 (273. 23)
si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	1. 7 (21. 30)
infirmorum. ad hanc diem curatio infirmorum, . . . celebrari non desinit.	3. 9 (145. 24)
usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt.	3. 21 (170. 25)
multaque cotidie, et nobilium, et infirmorum, . . . fidei sunt fonte abluti.	3. 9 (145. 23)
infirmos. Nec mirandum in loco mortis illius infirmos sanari,	3. 17 (161. 23)
pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3. 26 (191. 18)
uicos adeundi, . . . infirmos uisitandi, et, ut breuiter dicam, animas curandi causa fuit;	4. 6 (218. 24)
sed et astulae de illo abscessae, atque ad infirmos adlatae citam illis solent adferre medellam	1. 19 (37. 21)
infirmus. quod uero iacens et infirmus defenderat.	1. 19 (37. 30)
Referri nequeunt, . . . qui uirtutes faciebat infirmus;	1. 31 (66. 20)
ne . . . infirmus animus in sui praesumptione se eleuet,	2. 7 (94. 26)
episcopus coepit orando periculum infirmus abigere,	4. 6 (218. 20)
eius caballarum, quo infirmus uehi solebat,	2. 11 (104. 28)
INFLAMMO. inflammaret. immo totius gentis subpositae uobis intelligentiam in amore sui facilius in-	4. 11 (227. 7)
flammaret.	4. 16 (237. 30)
INFLECTO. inflectendo. cogitabant . . . ipsum corpus, si possent, in genibus inflectendo breuiare.	
INFLIGO. inflicta. a uulneribus, quae ei inflicta fuerant prolianti in insula Vecta,	

inflictae, recente adhuc memoria calamitatis et cladis inflictae	1.22 (41.26)
inflicto. Quo tempore curatus a vulnere sibi pridem inflicto,	2.9 (100.1)
infigere, inquirens, quis tanto uiro tales ausus esset plagas infigere;	2.6 (93.5)
INFLO. inflati. totum inflati corporis absumisae ac sedasse tumorem.	1.1 (13.5)
inflati, dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara inflati stultitia;	2.5 (91.11)
INFORMO. informati. Cuius exemplis informati tempore illo religiosi . . . consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.5 (136.13)
INFRA. de ultimis infra dicendum est,	4.23 (254.28)
Infra ipsum uero locum dominicae crucis, excisa in petra crypta est,	5.16 (317.30)
INFRINGO. infracto. atque infracto pollice capitis quoque iunctura solueretur;	5.6 (290.19)
infringere. Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, eamque infringere tem- tauerit,	4.5 (217.16)
INFVLA. infulas. ut terreni regni infulas sortitus est,	3.1 (127.19)
Verum dum adhuc Sigbert regni infulas teneret,	3.19 (163.23)
INFVNDO. infudit. omnis se lues hereseos cuiusque, . . . infudit.	1.8 (22.20)
infundas. quae de multis ecclesiis colligere potuisti, infundas.	1.27 (49.28)
infundens. infundens sensibus eius, quantum sit praeclarum, quod credendo suscepisti, mysterium,	2.11 (105.32)
infundere. regibus ac populis sibi subiectis festinet infundere,	1.32 (68.24)
infundit. quae de semet ipsa proferetur secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2.10 (101.3)
infunditur. uirtus ei diuinae cognitionis infunditur,	2.1 (78.20)
INGEMISCO. ingemiscat. sed ligatum se uehementer ingemiscat.	1.27 (61.24)
INGENIUM. ingenii. ut haec nulla ingenii sagacitas, quanta sit, comprehendere disserereque sufficiat;	2.10 (100.29)
Quo ille uso, ut uir sagacis ingenii, intellexit aliquid mirae aenititiae huic loco, . . . inesse,	3.9 (146.10)
uir . . . excellentis ingenii uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatissae monasterio electus est antistes;	4.23 (255.20)
nullatenus propter ingenii tarditatem potuit catechizandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.17)
erat namque homo simplicis ingenii, ac moderatae naturae;	5.12 (310.27)
Et quia acris erat ingenii, didicit citissime psalmos, et aliquot codices;	5.19 (323.5)
ingenio. Haec quidem de immortalis eius sint dicta ingenio,	2.1 (77.14)
INGERO. ingessit. quia tamen aptum scribendi se tempus ingessit,	1.24 (44.5)
INGETLINGVM, <i>Gilling, Yorkshire</i> .	
Ingelingum. Quod factum est . . . in loco, qui dicitur Ingetlingum;	3.14 (155.24)
tertius Trumheri, . . . qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Ingetlingum.	3.24 (179.28)
INGLVVIES. ingluuiem, tamen in uigiliis corporis meminit in ingluuiem cecidisse.	1.27 (60.25)
INGRAUESCO. ingrauescente. hoc per dies ingrauescente, septimo, ut promissum ei fuerat, die, . . . ae- terna gaudia petiuit.	4.3 (210.3)
ac per dies crescente, multumque ingrauescente ardore langoris, . . . migravit ad Dominum;	4.30 (277.20)
Cumque morbo ingrauescente, denique ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.13 (311.26)
ingrauescente. Qui cum ingrauescente praefata egritudine, diem sibi mortis imminere sensisset,	4.11 (226.7)
ingrauescentibus. ingrauescentibus causis dissensionum, miserrima hunc caede peremit.	3.14 (155.6)
INGREDIOR. ingredi. Surge, ingrediens ecclesiam,	3.12 (161.3)
ingrederentur. antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem universalis ecclesiae ingrederentur,	2.24 (87.33)
ingredi. infirmitate pressus est, adeo tamen moderate, ut et loqui toto eo tempore posset, et ingredi.	4.24 (261.19)
rogauit comes eum ad prandendum in domum suam ingredi.	5.3 (287.8)
solebat hoc crebre ob magnum castigandi corporis affectum ingredi,	5.12 (310.13)
qui non uult ecclesiae ianuam sponte humiliatus ingredi,	5.14 (314.10)
ingrediens. ingrediens ad eum quadam die uir Dei,	2.12 (110.28)
qui cum per unum ostium ingrediens, mox per aliud exierit.	2.13 (112.13)
ac primum Geuissorum gentem ingrediens,	3.7 (139.17)
Quod dum facerem, repperi illam ingrediens uultu hilariorum,	5.3 (288.11)
dummodo ille dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere.	5.2 (287.12)
Hic saepius ad eundem uirum ingrediens, audiuit	5.12 (309.26)
ingrediens. cum . . . ipsa eius foramina ingrediens, quibus aedificio erat adfixa, perederet,	3.17 (160.33)
ingredientis. audisse referebant, . . . sonitum quasi plurimae multitudinis monasterium ingredientis;	3.8 (143.24)
ingredire. Surge, ingrediens [ingredire] ecclesiam,	3.12 (151.3)
ingressa. quod ingressa, totum impleuit, atque in gyro circumdedit.	4.3 (208.26)
ingressam. longis nauibus non multis Oceanum ingressam,	1.1 (11.25)
ingressi. quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.18)
ingressis. Ingressis a septentrionali parte urbem Hierosolymam,	5.16 (317.22)
ingressio. iussit ad se intrare pauperem, ingressio linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.31)
ingressuri. dicebat episcopo, cum forte ingressuri essent ad prandium:	3.14 (156.16)
ingressus. ingressus ad eum quidam de fratribus:	3.12 (151.1)
Qui cum die quadam ingressus ecclesiam, aperuisset thecam reliquiarum,	4.32 (280.11)
Et mane primo ingressus ad me, ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	5.6 (290.33)
Ad quem ingressus rex, diligebat enim eum multum,	5.13 (311.17)
INGRESSVS. ingressu. ac regni caelestis dignus factus ingressu.	1.7 (21.20)
iustum non est, ut ingressu ecclesiae priuatur.	1.27 (55.21)
et ab ingressu ecclesiae paululum reuerenter abstinere.	1.27 (57.28)
a sacri loci ingressu abstinendum est;	1.27 (57.31)
iste profecto siue de ingressu ecclesiae, . . . suo est iudicio relinquendus;	1.27 (58.25)
potest diuina pietas . . . ingressu te uitae perennis dignum reddere."	3.13 (153.27)
et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.16 (238.4)
Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram repositionis,	4.24 (261.2)
ingressui. Sicque se caelesti muniens uiatico, uitae alterius ingressui parauit;	4.24 (262.6)
ingressum. mortem . . . ut ingressum uitae, et laboris sui praemium amaret.	2.1 (74.12)
quibus sit uis ad ingressum regni illius properandum.	2.2 (81.32)
et ingressu [ingressum] te uitae perennis dignum reddere."	3.13 (153.27)
Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente, unde habet ingressum amplitudinis quasi iactus fundae;	4.13 (232.11)
ingressus. quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus.	4.9 (222.29)
INGRVO. ingruente. qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (299.32)
Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totodit,	5.21 (342.9)
ingruente. comes quidam, cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum . . . granata est,	4.10 (224.23)
et ingruente causa subita recessit Hiberniam,	4.25 (263.35)
ingruit. et tanta ingruit tamque fera tempestas hiems,	5.1 (281.20)
INGVALD (d. 745), <i>Bishop of London</i> .	
Inguald. Porro provinciae Orientalium Saxonum Inguald episcopus;	5.23 (350.12)
Ingualdo. Consecratus est . . . a uiris uenerabilibus Danibele Ventano, et Ingualdo Lundoniensi,	5.23 (350.6)
INGYRVVM, <i>Jarrow, Durham</i> .	
Ingryum. quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam, in loco, qui uocatur Ingryuum,	5.21 (332.28)
presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli, quod est ad Viuraemuda, et Ingryuum.	5.24 (357.5)
INHABILIS, e. inhabilem. et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.	5.21 (339.30)

INHABITANTES. inhabitantium. Quod tamen a malitia inhabitantium in eo, et praecipue illorum, qui maiores esse uidebantur, contigisse,	4.25 (262.26)
INHABITO. inhabitant. id est illarum gentium, quae ad Boream Humbri fluminis inhabitant,	1.15 (31.28)
Aedan rex Scottorum, qui Britanniam inhabitant,	1.34 (71.22)
Pictorum, qui septentrionales Britanniae plagas inhabitant,	5.21 (332.16)
inhabitat, quae ad Borealem Humbrae fluminis plagam inhabitat,	2.5 (89.21)
INHRYPVV. <i>Ripon.</i>	
Inhrypum. unde ei etiam donauerat monasterium xl. familiarum in loco, qui dicitur Inhrypum.	3.25 (183.1)
Oidiluald, qui multis annis in monasterio, quod dicitur Inhrypum, . . . condignis gradu ipse consecratus actibus.	5.1 (281.6)
corpuseus eius loculo inditum, perlatus est in monasterium ipsius, quod dicitur Inhrypum,	5.19 (322.21)
donauit. . . non multo post monasterium xxx familiarum in loco, qui uocatur Inhrypum;	5.19 (325.15)
ministerio fratrū perlatus in primum suum monasterium, quod uocatur Inhrypum,	5.19 (330.5)
INI (d. 726). <i>King of Wessex; abdicated and went to Rome, 786.</i>	
Ini. Sed et Ini, qui post Caedualan regnauit, simili prouinciam illam adfectione . . . mancipauit.	4.15 (236.17)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5.7 (292.10)
Abeunte autem Romanum Caedualia, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.5)
INIBI. ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.12)
Donauerunt . . . episcopo ciuitatem, . . . ad faciendum inibi sedem episcopalem;	3.7 (139.30)
et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.4 (213.15)
petens, ut lucernam, quae inibi accensa erat, extinguere.	4.8 (221.10)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	5.19 (325.16)
INICIO. iniecta. iniecta in eo lancea, quam tenebat;	2.13 (113.17)
iniecta. Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent iniecta,	5.10 (300.29)
iniectae, trepidationique iniectae uix sufficere pedum pernitiis credebatur.	1.20 (39.12)
inictus. inictusque manibus hos, quos eatenus materiae compage uobis deos fabricastis,	2.10 (103.7)
INIMICITIA. inimicitiae. Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris . . . uideretur exorta,	4.21 (249.9)
inimicitiarum. cum ille inibi nil mali fecerit, nil adhuc inimicitiarum intulerit.	2.12 (108.11)
inimicitias. qui dudum in Gallia, dum inimicitias Redualdi fugiens exularet, lauacrum baptismi percēpit,	3.18 (162.17)
et si propter inimicitias memorati regis in patria eia parrochia sua recipi non potuit,	4.13 (230.5)
INIMICVS. inimici. ut ipse et uiua uoce, et per diuina oracula omnem inimici zizaniam . . . eradicet.	3.29 (198.6)
inimici. Verum priores inimici, . . . mox aduerti nauibus	1.12 (26.29)
fugantur inimici,	1.17 (34.27)
inimici, et tum primum inimici, . . . strages dare coeperunt.	1.14 (29.21)
quod ille nimium suis parcere soleret inimici,	3.22 (173.22)
inimici, ab infidelibus et inimici Christi ipse cum Christo coronandus pertuli?	2.6 (92.29)
inimico. contigit ipsum regem instigante omnium bonorum inimico, propinquorum suorum manu interfici.	3.22 (173.17)
INIMICVS, a, um. inimica. Tum subito occurrit pergentibus inimica uis daemonum,	1.17 (34.12)
inimico. Qui ut, mortuo rege inimico, patriam suam redire permisi,	3.1 (127.16)
inimicos, nisi ob hoc se iratos fuisse et inimicos regi,	3.22 (173.21)
inimicus. insidiator inimicus, . . . Germani pedem lapsus occasione contriuit,	1.19 (37.7)
INIQVITAS. iniquitate, illam prouinciam, . . . a longa iniquitate atque infelicitate liberatam,	2.15 (116.33)
iniquitatem. non amissionem coniugum iniquitatem nominat,	1.27 (58.6)
iniquitates. 'Beati, quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.'	5.13 (313.22)
iniquitatibus. 'Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,	1.27 (58.2)
Qui enim in iniquitatibus conceptum se nouerat,	1.27 (58.3)
'Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,	2.19 (124.10)
INIQVVS, a, um. iniqua. ex animis omnium suasio iniqua deleta est,	1.18 (36.19)
iniqui. Conterebam molas iniqui,	2.1 (77.31)
iniquis. Nam et multi fidem, quam habebant, iniquis profanabant operibus;	4.27 (269.17)
INISBOVFINDE. <i>Inisboffin, on the coast of Mayo.</i>	
Inisboufinde, sermone Scottico Inisboufinde, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	4.4 (213.12)
INITIO. initiatus. sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit,	3.1 (127.20)
INITIVM. initio. quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	1.27 (45.31)
cum ipso, quo exorta est, initio,	2.1 (75.28)
glorificantes Deum Patrem sine initio, et Filium eius unigenitum ex Patre generatum	4.17 (240.20)
hanc debet conuersationem instituere, quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	4.27 (270.34)
ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (333.13)
initium. In suggestione igitur peccati semen [initium] est,	1.27 (61.16)
initium. unde initium haberet, uel qua hunc auctoritate sequeretur.	3.25 (184.12)
atque in ea temporis paschalis initium tenere debeamus.	5.21 (334.10)
xv ^a luna, quae initium tertiae septimanae faciat,	5.21 (334.26)
quod ita dies xiii ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.31)
INIECTVS. iniectu. quibus cum nullo aquarum iniectu posset aliquis obistere,	2.7 (94.17)
INIVNGO. iniuncti. denique ibidem adiutores itineris et iniuncti operis accipit.	4.18 (242.26)
iniuncto. Quod specialiter iniuncto uobis ministerio, eius clementia demonstrauit,	2.8 (95.24)
qua iniuncto ministerio iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius expectastis.	2.8 (96.2)
quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniquitque sibi officio supernae tantum mercedis gratia subditus.	4.31 (278.7)
iniunctum. quod opus sibi iniunctum non segniter impleuit.	4.23 (254.5)
iniunximus. Cui etiam, . . . causam uobis iniunximus subtiliter indicare;	1.24 (44.12)
iniunxit. hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	4.18 (242.14)
INIVRIA. iniuria. nulla ualet pluuiarum iniuria pallescere;	1.1 (10.14)
iniurias, et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimitteret.	3.22 (173.22)
INIVSTVS. ea . . . ad redemptionem eorum, qui iniuste fuerant uenditi, dispensabat.	3.5 (136.29)
ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, facerent recipi.	5.19 (327.21)
INIVSTVS, a, um. iniustae. Aeanflid . . . ob castigationem necis eius iniustae, postulauit a rege Osuo,	3.24 (179.31)
IN LITORE, <i>Kasserswerth, on the Rhine.</i>	
In litore. dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni, quae lingua eorum uocatur In litore:	5.11 (302.25)
INL-, see ILL-	
INM-, see IMM-	
INNITOR. innitens. et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.15)
INNOCENS. innocens. Vltionem suam innocens exercitus intuetur,	1.20 (39.16)
quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens [innocens],	uār. 1.21 (104.11)
innocentem. et innocentem falsa opinio non affligit.	1.28 (62.25)
innocentibus. et iuxta honorem uel regis pueris uel innocentibus Christi congruum in ecclesia sepulti sunt.	2.20 (126.6)
innocentis. mirantes simplicitatem innocentis uitae,	1.26 (47.8)
innocentum. incendii ecclesiarum, proscriptionibus innocentum, caedibus martyrum	1.6 (18.2)
INNOCVVS, a, um. innocuae. ut se xui quidem muliebris, uel innocuae paruulorum parceret aetati,	2.20 (125.11)
INNOTESCO. innotescens. quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	2.11 (104.19)
innouit. Sic Israelitico populo in Aegypto Dominus se quidem innouit;	1.30 (65.30)

Quod ita fuisse factum mox congregationi mane facto innotuit.	4.23 (258.19)
nuper mihi per ipsum, in quo factum est, fratrem innotuit.	4.32 (279.21)
INNOXIVS, a, um. innoxia. In qua tamen eius morte innoxia, iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.22 (173.25)
innoxiam. Ecgfrid . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.16)
INNVMERABILIS, e. innumerabilibus. quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propaginis, pullulare constituit.	2.10 (103.17)
innumerabilis. Cumque . . . sine ulla quietis intercapedine innumerabilis spirituum deformium multitudo torqueretur,	5.12 (305.13)
INNVMERVS, a, um. innumera. innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est.	1.18 (37.3)
innumera. Erantque in hoc campo innumera hominum albatorum conuentacula,	5.12 (307.22)
innumera. Erat et ciuitatibus quondam xx et viii nobilissimis insignita, praeter castella innumera,	1.1 (10.28)
Vnde inter alia Romani regni detrimenta innumera,	1.3 (15.30)
inter innumera sanitatum miracula, quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3.2 (128.24)
promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia	3.24 (177.16)
innumerae. In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitatum noscuntur esse patratae,	3.2 (129.13)
innumeris. Qui innumeris semper uiuit ubique bonis.	2.1 (79.14)
innumerorum. non uno quolibet auctore, sed fidei innumerorum testium,	Praef. (7.26)
INNO. innotuit. mystica regenerationis uestrae purgatio patenter innotuit.	2.11 (104.23)
INOBOEDIENTIA. inoboedientiae. offensus a Vynfrido Merciorum episcopo per meritum cuiusdam inoboedientiae,	4.6 (218.5)
euenit, uel potius diuina prouisione ad puniendam inoboedientiae meae culpam,	5.6 (290.17)
INOPEs. inopum. ministrum ipsius, cui suscipiendum inopum erat cura delegata,	3.6 (138.16)
Rogauit et ego una cum illo, promittens etiam me elimosynas in alimoniam inopum dare,	5.4 (287.14)
INOPIA. inopia. qui hac in re ex inopia delinquit;	1.27 (50.4)
Sed illo post non multum temporis prae inopia rerum ab episcopatu decedente,	4.12 (228.24)
iussit sua quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	5.2 (283.17)
INOPINATVS, a, um. inopinata. legio, quae inopinata tempore autumnii adueniens,	1.12 (27.6)
inopinatum. quem uidens, ut ignotum et inopinatum, non parum expauit.	2.12 (108.23)
INOPS. inops. Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops,	4.28 (271.15)
INP-, see IMP-	
INQVAM. inquam. 'Rogo,' inquam, 'dilectissimi fratres, . . . ut in commune omnes pro nostra fide trac-	4.5 (215.15)
temus;	5.3 (286.13)
At ego: 'Volo,' inquam, 'et multum delector, si potes.'	5.6 (291.4)
'Possum,' inquam, 'per orationes uestras, si uoluerit Dominus.'	5.21 (344.24)
'Credo,' inquam, 'uere, quod ita sit;	1.7 (19.7)
inquiens. 'Quia rebellem,' inquiens, 'ac sacrilegum celare	2.13 (112.5)
Talis,' inquiens, 'mihi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	3.15 (158.5)
'Scio,' inquiens, 'quia, ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, . . . superueniet;	5.2 (284.3)
'Dico,' inquiens, 'aliquid uerbum, dico gae,	5.9 (297.4)
'Cum expletis,' inquiens, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuissim,	5.12 (304.28)
'Lucidus,' inquiens, 'aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat.	5.12 (305.17)
'Non hoc,' inquiens, 'suspiceris; non enim hic infernus est ille, quem putas.'	5.12 (307.27)
'Non,' inquiens, 'non hoc est regnum caelorum, quod autamas.'	5.21 (337.20)
'Dies autem,' inquiens, 'septimus erit celebrior et sanctior,	1.7 (19.15)
inquit. 'Cuius,' inquit, 'familiae uel generis es?	1.7 (19.21)
'Albanus,' inquit, 'a parentibus uocor,	2.1 (77.32)
'Si negauit,' inquit, 'quod uolebant, pauperibus,	2.1 (80.9)
'Heu, pro dolor!' inquit,	2.1 (80.14)
'Bene,' inquit, 'nam et angelicam habent faciem,	2.1 (80.18)
'Bene,' inquit, 'Deiri; de ira eruti,	2.2 (82.30)
'Dominus,' inquit, 'ait: "Tollite iugum meum super uos,	2.2 (83.4)
'Procurate,' inquit, 'ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	2.6 (92.25)
'An mei,' inquit, 'oblitus es exempli,	2.12 (109.13)
'Si autem,' inquit, 'is, . . . ostendere potuerit,	2.12 (110.1)
'Surge,' inquit, 'intra,	2.12 (110.32)
'Ecce,' inquit, 'hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	3.11 (150.15)
'Modo,' inquit, 'sanum sapio,	3.12 (151.2)
'Vis,' inquit, 'mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius molestia langoris?	3.13 (152.22)
'Tempore,' inquit, 'mortalitatis, . . . percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus	3.13 (153.2)
'Vides,' inquit, 'quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis con-	3.14 (156.23)
pellor;	3.14 (156.32)
'Quid loqueris,' inquit, 'rex?	3.14 (157.8)
'quia numquam,' inquit, 'deinceps aliquid loquar de hoc	3.19 (165.34)
'Scio,' inquit, 'quia non multo tempore uicturus es rex;	3.19 (166.32)
'Quod non incendisti,' inquit, 'non ardebit in te;	3.19 (167.1)
'Non,' inquit, 'propter auaritiam, sed propter saluandam eius animam suscepit';	3.22 (174.7)
'Quod incendisti,' inquit, 'hoc arsit in te.	3.24 (177.25)
'Dico tibi,' inquit, 'quia nolueris te continere a domu perditu . . . tu in ipsa domu mori habes.'	3.25 (184.3)
'Si paganus,' inquit, 'nescit accipere nostra donaria, offeramus . . . Domino	3.25 (184.20)
Tum Colmanus: 'Pascha,' inquit, 'hoc, . . . a maioribus meis accepi,	3.25 (185.3)
'Pascha, quod facimus,' inquit, 'uidimus Romae, . . . celebrari;	3.25 (187.11)
At Vilfridus: 'Absit,' inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	3.25 (188.23)
At Vilfridus: 'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum,	3.25 (188.26)
'Habetis,' inquit, 'uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?	3.29 (197.9)
Rursum rex: 'Si utrique uestrum,' inquit, 'in hoc sine ulla controversia consentiunt,	3.29 (197.33)
'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuertendas.	4.2 (205.25)
'Hominem denique,' inquit, 'docibilem et in omnibus ornatum antistitem, . . . minime ualuimus nunc	4.3 (209.13)
repperire	4.3 (209.24)
'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse,	4.3 (209.25)
'Namque hospes,' inquit, 'ille amabilis, . . . ad me quoque hodie uenire,	4.3 (209.25)
'Obsecro,' inquit, 'pater; licet aliquid interrogare?	4.3 (209.26)
'Interroga,' inquit, 'quod uis.'	4.3 (211.8)
'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium,	4.9 (223.31)
Propter quod,' inquit, 'oportet nos admonitioni eius caelesti, . . . respondere;	4.19 (245.16)
'Cum carissima,' inquit, 'mae matre Aedilburge.'	4.22 (250.31)
'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum,	4.24 (259.24)
'Sed habeo fratrem,' inquit, 'presbyterum in mea prouincia,	4.24 (259.25)
'Caedmon,' inquit, 'canta mihi aliquid.'	4.24 (259.28)
'Nescio,' inquit, 'cantare;	
'Quid,' inquit, 'debeo cantare?'	

'Canta,' inquit, 'principium creaturarum.'	4.24 (259.29)
'Adulescentior,' inquit, 'sum aetate, et uegetus corpore;	4.25 (263.24)
'Cuncta,' inquit, 'haec, quae cernis, aedificia puplica uel priuata, in proximo est,	4.25 (264.20)
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	4.25 (264.31)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere,	4.25 (265.1)
Qui adiciens 'Verum,' inquit, 'dicis,	4.25 (265.3)
'Sed quia tua fraternitas,' inquit, 'monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	4.27 (270.31)
'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras,	4.29 (274.27)
'Surge,' inquit, 'frater mi, et noli plorare,	4.29 (275.6)
'Noua,' inquit, 'indumenta corpori pro his, quae tulistis, circumdate,	4.30 (277.7)
'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Farne,	5.1 (281.15)
'Vbi cum uenissemus,' inquit, 'et magno uniuersorum gaudii suscepti essemus,	5.3 (285.10)
'Vitam,' inquit, 'illius, . . . per omnia episcopo dignam esse conperi.	5.6 (289.10)
sed ad ultimum multorum unanima intentione deuictus: "Facite," inquit, "si uultis,	5.6 (289.27)
"Potes," inquit, "uiuere?"	5.6 (291.4)
"Si ab hoc," inquit, "sacerdote baptizatus es, non es perfecte baptizatus;	5.6 (291.15)
Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuisses,	uar. 5.9 (297.4)
'Ad hoc,' inquit, 'ueni, ut responsum Domini Saluatoris Ecgberto adferam,	5.9 (297.9)
Quam ille consolatus: 'Noli,' inquit, 'timere,	5.12 (304.10)
'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	5.13 (311.30)
'Non,' inquit, 'insanio, sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.	5.13 (311.31)
'Et quid,' inquit, 'hoc est?"	5.13 (312.1)
'in quorum uicinia,' inquit, 'heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.'	5.14 (314.18)
'et ob hoc,' inquit, 'missus sum, ut te a morte reuocem;	5.19 (329.11)
"Vii," inquit, "diebus azyma comedetis."	5.21 (334.29)
"Dies autem," inquit, "septimus erit celebrior et sanctior,	uar. 5.21 (337.20)
'Et quidem et antea noui,' inquit, 'quia haec erat uera paschae celebratio,	5.21 (345.29)
inquunt, 'sed possumus,' inquit, 'salubre uobis dare consilium,	1.1 (12.4)
At illi: 'Nolumus,' inquit, 'fontem illum intrare,	2.5 (91.19)
'qui iamdudum,' inquit, 'aeque accusatus huc adueniens,	5.19 (328.8)
INQVIETO. inquietare. 'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare,	4.5 (216.7)
INQVINATIO. inquinatio. uidet enim, a qua radice inquinatio illa processerit,	1.27 (60.27)
INQVINO. inquinatur. ueris imaginibus in cogitatione inquinatur;	1.27 (59.31)
INQVIRO. inquirant. ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritali inquirant.	1.17 (34.2)
inquirebat, cuius essent fidei singuli, sedulus inquirebat,	4.17 (238.31)
et diligentius ab eo rem, uel unde hoc ipse nosset, inquirebat.	4.25 (264.26)
inquirendum. inquirendum potius, quae esset uerior traditio,	3.25 (183.31)
inquirens. Qui multum miratus et inquirens,	2.6 (93.4)
inquirens. Cumque nihil certi responsi, tametsi saepius inquirens, a sororibus accepisset,	4.7 (219.26)
inquirere. Vnde statim iussit milites eum diligentius inquirere,	1.7 (18.25)
quam ultra progrediens eos, quibus praedicare deberet, inquirere.	3.7 (139.20)
inquiri. quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2.19 (122.26)
inquirunt. inquirunt auctores, inuentosque condemnant.	1.21 (40.22)
inquisiuit. Quod intuens comes, quare faceret, inquisiuit.	4.25 (264.19)
INQUISITIO. inquisitionem. uel ad solertiorem ueritatis inquisitionem accendit,	3.25 (181.22)
INR- , <i>see</i> IRR- .	
INSANIO. insanio. 'Non,' inquit, 'insanio, sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.'	5.13 (311.31)
insanire. Quod aspiciens uulgis, aestimabat eum insanire.	2.13 (113.16)
INSANVS. a, um. insana. 'Scio, quod me haec insana mente loqui arbitramini;	4.8 (221.13)
insanis. quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3.9 (146.6)
insanos, et motus eius insanos comprimere conati nequaquam ualebant,	3.11 (149.31)
INSCIVS. a, um. inscia. occurrit inscia multitudo,	1.21 (40.18)
INSEPARABILITAS. inseparabilitate. nihique intelligentiae habentes, ipsaque insensibilitate obruti,	2.10 (102.27)
INSEPARABILIS. e. inseparabilem. credentes. . . in . . . Spiritum Sanctum, et inseparabilem Trinitatem;	2.10 (103.26)
INSEQVOR. insequabantur. ueteranis eum odiis etiam mortuum insequabantur.	3.11 (148.15)
insequenda. ita in his fortiter insequenda,	1.27 (52.1)
insequere. idolorum cultus insequere, fanorum aedificia euerte,	1.32 (68.7)
insequi. et quae possident, ipsis seruant, quos irati insequi uidentur.	1.27 (50.13)
uenit ipse, qui [insequi] pascha nostrum immolaretur Christus;	uar. 5.21 (340.3)
insequimur. sicut saepe irascendo culpas insequimur,	1.27 (58.9)
insequitur. Insequitur hostia,	1.12 (28.5)
dum male acta deorsum insequitur,	1.27 (58.16)
INSERO. inserenda. Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus,	4.25 (266.5)
inserendam. uide eam, . . . indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	4.22 (252.13)
inserendas. nostrae historiae inserendas	Praef. (6.22)
inserendum. e quibus unum, . . . miraculum praesenti nostrae historiae inserendum credidimus.	3.13 (152.20)
inserentes. totum ipsum libellum his inserentes historiis;	2.1 (76.34)
ut perinde Christi euangelium, . . . uestris quoque sensibus inserentes,	2.10 (101.7)
inserere. Haec . . . historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportunum duximus.	2.1 (81.5)
e quibus et nos aliqua historiae nostrae ecclesiasticae inserere curauimus.	4.7 (219.15)
Videtur oportunum huic historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.3)
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huic historiae inserere commodum fore legentibus reor.	5.15 (317.6)
inseri. placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri, scriptumque est hoc modo:	5.19 (326.31)
inseruit. ita hanc apostolica traditio festis paschalibus inseruit,	5.21 (336.9)
INSIDIARIE. insidiarium. Scotti, . . . nil contra gentem Anglorum insidiarium moluntur	5.23 (351.9)
insidias. qui . . . tot annorum temporumque curculis uagabundus hostium uitabam insidias"	2.12 (108.15)
non tantum regis sibi infesti insidias uitauit,	2.12 (110.22)
insidiis. Blaedia Attilae fratris sui sit interemtus insidiis,	1.13 (29.4)
quam adpropinquare intuebantur in insidiis constituti.	1.20 (39.4)
ut uitam suam a tanti persecutoris insidiis tutando seruaret;	2.12 (107.21)
INSIDIATOR. insidiator. insidiator inimicus, . . . Germani pedem lapsus occasione contriuit,	1.19 (37.7)
INSIGNE. insigne. occisis in eadem parentibus regium nomen et insigne ferentibus.	1.16 (33.14)
insignia. Conmutasse magis sceptrorum insignia credas,	5.7 (293.29)
INSIGNIO. insigniri. simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigniri deceret;	5.21 (333.2)
insignita. Erat et ciuitatis quondam xx et viii nobilissimis insignita,	1.1 (10.27)
insignitus. uirtutibus, humilitatis et obediendiae, non mediocriter insignitus;	5.19 (323.8)
INSIGNIOR. ius. insigniores. earumque uel maxime, quae uel aetate prouectae, uel probitate erant morum insigniores.	3.8 (143.9)

INSIGNIS , e. insigne , monumentum habet suo nomine insigne .	1.15 (31.33)
insigne , Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueverant,	4.23 (255.25)
insignem , sancti Martini episcopi nomine et ecclesiae insignem ,	3.4 (133.19)
insignes , quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes ;	3.4 (134.20)
insignis , uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis , nomine Columba	3.4 (133.7)
Furseus, uerbo et actibus clarus, sed et egregius insignis uirtutibus,	3.19 (163.25)
In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis ,	4.24 (258.28)
Erat abstinentiae castigatione insignis ,	4.28 (273.26)
Ordinatus est autem post haec Eadberet uir . . . maxime elemosinarum operatione insignis ;	4.29 (276.1)
cum esset et ipse contentum mundi ac doctrinae scientia insignis ,	5.9 (298.17)
uir religione et prudentia insignis , sacris quoque litteris nobiliter instructus,	5.23 (350.8)
insignis , sed et ceruorum caprearumque uenatu insignis .	1.1 (13.8)
IN SILVA DERORVM , <i>Beverley, Yorkshire</i> ; see INDERAUIDA .	
In silua Derorum, Berethun, . . . abbas monasterii, quod uocatur Inderauuda, id est In silua Derorum;	5.2 (283.5)
sepultus est . . . in monasterio suo, quod dicitur In silua Derorum,	5.6 (292.2)
INSINUATIO , insinuatio , quia tamen eius humanitas ad insinuationem [insinuatio] sui reseratis cordis	
ianuis,	uar. 2.10 (100.30)
duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione mollire summopere dematur;	2.11 (105.31)
insinuationem , quia tamen eius humanitas ad insinuationem sui reseratis cordis ianuis,	2.10 (100.30)
INSINVO , insinua , 'Nomen tuum quaero, quod sine mora mihi insinua.'	1.7 (19.21)
insinuant , eorum, quos colunt, exempla perditionis insinuant ;	2.10 (102.13)
insinuantes , insinuantes latorem praesentium Augustinum seruum Dei,	1.24 (44.6)
insinuare , 'Obsecramus Deum, . . . ut ipse nobis insinuare caelestibus signis dignetur,	2.2 (81.30)
insinuat , Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat ,	1.10 (24.9)
insinuat , qualiter episcopus in Britannia constituere debuisset;	1.29 (63.13)
insinuata , quae nobis multimoda relatione pro praesentium portitores laudabiliter insinuata est,	2.17 (119.27)
insinuauit , sed et tertium exinde diem, quo esset moriturus, insinuauit .	4.11 (226.27)
insinuet , uobis patenter insinuet, quam nihil erat, quod eatenus colebatis;	2.10 (103.12)
INSPIENTER , 'Multum insipienter et indocte fecistis in luna tui' flebotomando.	5.3 (285.25)
INSISTO , insiste , Insiste ergo, gloriosa filia,	2.11 (105.29)
et ideo ieiuniis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste ,	4.25 (263.19)
insistens , Vnde orationi continuae insistens	2.11 (105.24)
insistentibus , et cunctis eorum, insistentibus paganis, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.12)
insistere , admonitus est coepo uerbi ministerio sedulus insistere ,	3.19 (164.5)
et quamdiu paenitentiae insistere tibi plenius ostendam.	4.25 (263.33)
sed uigiliis et orationibus insistere maluisti.	4.25 (264.33)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere ,	4.25 (265.2)
quamdiu sustinere posse uidebatur, psalmis uel precibus insistere , fixusque manere,	5.12 (310.16)
eumque coepit insistere salutaribus iussit.	5.19 (322.42)
insisteret , uel si alia quaelibet necessitas insisteret , uiam peragere posset.	3.14 (156.10)
Si autem uiolenter aura insisteret ,	4.3 (210.22)
INSITVS , a, um, insita , pro insita sibi specie uenustatis,	1.7 (20.33)
Multum namque eundem episcopum Colmanum rex pro insita illi prudentia diligebat.	3.26 (190.13)
quique nouerat eam religiosi, pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisit-	
are, . . . solebant.	4.23 (253.31)
insito , episcopalem uitam siue doctrinam magis insito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus	
exercebat,	5.18 (320.11)
INSOLITVS , a, um, insolitae , quod nulla esset alia causa insolitae illo in loco uiriditatis,	3.10 (147.4)
insolito, eo quod ibi ecclesiae de lapide, insolito Brettonibus more fecerit.	3.4 (133.23)
INSOMNIA , insomniorum , 'Ne me aestimes tuae mestitiae et insomniorum, et forinsecae et solitariae	
sessionis causam nescire;	2.12 (108.30)
INSPECTIO , inspectio , ut etiam ipsi horologica inspectio probamus.	5.21 (339.6)
INSPECTO , inspectantibus , et uidetur inspectantibus,	1.2 (34.17)
INSPERATVS , a, um, insperatos , hostibus, qui se insperatos adesse confiderent,	1.20 (39.7)
INSPICIO , inspexi , singulorum casas ac lectos inspexi ,	4.25 (265.9)
inspicere , uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis . . . Oidilualdum iter nostrum inspicere.	5.1 (282.8)
inspiebat , Vbi cum aliquandiu . . . adulescens animi uiuacis diligenter huius, quae inspiebat, descendis	
operam daret,	5.19 (323.29)
INSPIRATIO , inspiratione , quae de semet ipsa proferetur secreta humanis mentibus inspiratione clementer	
infundit;	2.10 (101.2)
inspirationis , quatinus diuinae inspirationis inbuta subsidiis, inopportune et oportune agendum non differas,	2.11 (105.15)
INSPIRO , inspirante , ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polluit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat,	
aras,	2.13 (113.23)
inspiratam , nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus	4.17 (239.23)
INSTANTIA , instantia , sed omni instantia, omnique feruore, . . . Deo auctor peragite;	1.23 (43.11)
tanta hanc instantia, . . . conuiuuit,	2.1 (76.10)
Orientales Saxones fidem, quam olim, . . . abiecerant, instantia regis Osui receperunt.	3.22 (171.20)
genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, . . . multum profuit.	3.27 (194.4)
instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia sequerentur.	4.3 (209.11)
meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana manipatus instantia,	5.19 (324.22)
instantiam , Vt Orientales Saxones . . . per instantiam Iarumanni episcopi mox sint ab errore correcti.	3.30 (199.8)
INSTANTISSIME , suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praed-	
icare,	5.15 (316.9)
INSTANTIVS , At illa instantius obsecrans pro filia, quam oppido diligebat,	5.3 (285.30)
INSTAR , instar , Erat illis apostolorum instar et gloria et auctoritas	1.17 (35.9)
atque in expeditione campestri instar ciuitatis aptatur.	1.20 (38.21)
bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.3 (132.4)
qua correcti pro ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudaei auerterent.	4.25 (262.30)
qui instar fauillarum cum fumo ascenderunt, nunc ad sublimiora proicerentur,	5.12 (306.1)
et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
INSTAVRO , instaurauerit , Vt Augustinus ecclesiam Saluatoris instaurauerit,	1.33 (70.8)
INSTIGO , instigante , instigat ipsum regem instigante omnium bonorum inimico, propinquorum suorum	
manu interfici.	3.22 (173.16)
instigatur , ad imitandum bonum auditor sollicitus instigatur;	Praef. (5.13)
INSTINCTVS , instinctu , quae sine dubio diuinitatis instinctu . . . uocabatur,	1.7 (20.8)
diuino nimirum admonitus instinctu,	1.7 (20.20)
Qui diuino admonitus instinctu	1.23 (42.18)
At ille salubri instinctu admonitus, cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.17)
coepitque me interrogare, diuino, . . . admonitus instinctu, an me esse baptizatum absque scrupulo	
nossem.	5.6 (291.10)
INSTITVO , instituant , ad haec obseruanda secum eos quoque, qui sibi commissi sunt, exemplis simul et	
auctoritate instituant?	5.21 (333.33)

institutebat. Cudberct . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem institutebat ad uitam.	4. 27 (269. 13)
instituenda. donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3. 3 (132. 21)
instituendam. ad provinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3. 5 (135. 18)
instituendas. eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit;	2. 6 (93. 13)
instituendo. redemptos . . . discipulos fecit, atque ad sacerdotalem usque gradum erudiendo atque instituendo prouexit.	3. 5 (136. 32)
instituendorum. praebent instituendorum exemplaria armorum.	1. 12 (27. 26)
instituendos. Cantatorem quoque egregium, uocabulo Maban, . . . ad se suosque instituendos accersit,	5. 20 (331. 31)
instituens. et multa eorum milia uerbo ueritatis instituens, a peccatorum suoribus fonte Saluatoris abluuit;	5. 19 (326. 14)
instituerat. quod utrumque regularibus disciplinis optime instituerat;	4. 6 (218. 29)
institueret. hanc debet conuersationem institueret,	1. 27 (48. 31)
curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere, ac regularibus instituere disciplinis.	3. 19 (164. 11)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Cediti suos instituere curauit auditores.	3. 28 (195. 24)
in ecclesia Anglorum, . . . hanc debet conuersationem instituere,	4. 27 (270. 34)
institueret. dum in gente, cui praedicaret, destructis idolis ecclesiae institueret,	5. 11 (301. 27)
instituisset. quos iamdudum ad exemplum . . . apostolicae ecclesiae suam religionem instituisset cognouit.	5. 21 (332. 24)
instituit. instituit scolam, in qua pueri litteris erudirentur;	3. 18 (162. 20)
et religiosis moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	3. 23 (176. 8)
fundauit ibi monasterium, ac regulari uita instituit,	4. 13 (232. 15)
secessit ad ciuitatem Calceariam, . . . ibique sibi mansionem instituit.	4. 23 (253. 26)
Nam eisdem, quibus prius monasterium, etiam hoc disciplinae uitae regularis instituit;	4. 23 (254. 7)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monacham in eo conuersationem instituit;	4. 27 (270. 28)
ac monitis cauit, quae regula patrum Sedulus instituit;	5. 19 (330. 24)
instituta. nec subito ualentibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare instituta. in quo usque hodie instituta ab ipso regularis uitae uestigia permanent.	3. 25 (185. 6)
instituta. donec regulariter institutae in societatem congregationis susciperentur.	4. 3 (207. 7)
instituit. ut quotidianis praedicationibus instituit,	4. 23 (258. 23)
instituto. succedente . . . Trumheri, uiro religioso et monachica uita instituto,	1. 20 (38. 17)
institutos. omnes fide Christi institutos, unda baptismatis abluuit;	3. 21 (171. 14)
institutum. ordinauit uirum magis ecclesiasticis disciplinis institutum,	4. 13 (232. 23)
institutus. a beatae memoriae Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate, . . . institutus,	4. 2 (206. 6)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, cui praeerat, gente Anglorum institutus,	Præf. (6. 9)
Hadrianus, . . . monasterialibus simul et ecclesiasticis disciplinis institutus,	3. 6 (137. 31)
Namque ipse non ab hominibus, neque per hominem institutus, canendi artem didicit,	4. 1 (202. 10)
sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum erat scientia institutus.	4. 24 (253. 7)
episcopalem uitam siue doctrinam magis insito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exercebat.	5. 10 (299. 25)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5. 18 (320. 12)
quod Albinus discipulus eius, . . . in tantum studiis scripturarum institutus est,	5. 19 (323. 27)
INSTRVIO. institutio uel forma castitatis hostibus nuntiatur,	5. 20 (331. 9)
ne praetermitti possit hoc, quod antiqua patrum institutio inuenitur,	1. 20 (38. 24)
uitae caelestis institutio cotidianum numeret augmentum,	1. 27 (53. 21)
institutione. quae adhuc ad fidem noua est, institutione praecipua,	3. 22 (173. 15)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes.	1. 27 (49. 27)
et abdicata minus perfecta institutione,	3. 4 (134. 20)
Vnde factum est, ut, crescente per dies institutione catholica, Scotti . . . redirent ad patriam.	3. 25 (189. 6)
institutionem. additum est per institutionem apostolicam ex euangelio,	3. 28 (195. 28)
institutioni. Cum ergo aliquot annos huic monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praeeset,	5. 21 (334. 7)
institutionis. Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanae et apostolicae institutionis,	4. 23 (254. 2)
in ecclesiasticae quoque institutionis regulis solertissimus existerat;	4. 5 (214. 16)
multa illic, . . . ecclesiae sanctae institutis [institutionis] utilia didicit.	5. 20 (332. 3)
INSTRVIVM. instituta. instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia sequebantur.	5. 20 (332. 12)
et conuersis iamdudum ad meliora instituta omnibus, egregium examen continet monachorum,	4. 3 (209. 8)
instituti. quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectioris decreta, . . . ostenderet;	4. 4 (214. 4)
institutus. Romam ueniens multa illic, quae in patria nequiebat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	3. 25 (188. 3)
INSTO. instabat. ut sibi totum x ^{mae} tempus, quod instabat, facultatem . . . ibidem orationis causa demorandi concederet.	5. 20 (332. 12)
instans. At ille obnixius precibus instans, uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum,	3. 23 (175. 25)
instare. Moxque illi instante carnifice mortem laeti subiere temporalem.	5. 4 (287. 11)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnato, catholicum pascha susceperint;	4. 16 (238. 5)
instantium. Ideo autem circulos eisdem temporum instantium uobis mittere supersedimus.	5. 15 (315. 10)
instare. Deinde subiunxit diem sui obitus iam proxime instare.	5. 21 (341. 31)
instaret. iussit eum Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare,	4. 3 (209. 13)
cum tempus iam resolutionis eius instaret, non solum membrorum ceterorum, sed et linguae motu caruit.	4. 3 (206. 26)
instat. Certus sum namque, quia tempus meae resolutionis instat,	4. 9 (223. 14)
institi. Et ego audiens, nihilominus coeptis institi uetitis.	4. 29 (274. 25)
INSTRVCTIO. instructionem. ea, . . . ad instructionem posteritatis litteris mandare studuimus.	5. 6 (290. 10)
et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriamque sequentium commendare curauit.	Præf. (8. 7)
INSTRVO. instructa. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis.	4. 17 (239. 2)
instructam. atque instructam in fluuio Gleni, qui proximus erat, lauacro remissionis abluere.	1. 1 (10. 29)
instructas. siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	2. 14 (115. 6)
instructi. Et quia litteris sacris simul et saecularibus, . . . abundanter ambo erant instructi,	3. 24 (178. 2)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	4. 2 (204. 25)
instructis. credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5. 18 (320. 28)
instructo. humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5. 22 (347. 13)
instructos. et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	5. 16 (317. 14)
instructum. uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	4. 16 (238. 3)
eum instructum ad uestram dirigemus patriam,	3. 28 (194. 28)
Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Graeca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter instructum.	3. 29 (198. 4)
instructus. et bene instructus patriam rediit,	5. 8 (296. 2)
Theodorus, . . . et Graece instructus et Latine,	3. 27 (192. 23)
Berctwald, . . . ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe instructus,	4. 1 (202. 25)
Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5. 8 (295. 23)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5. 15 (315. 28)
	5. 23 (350. 9)

instruenda. donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda [instruenda] monasteria,	uar. 3.3 (132.21)
instruere. hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	1.12 (26.12)
qua discretionem singulas quasque audientium instruere personas,	2.1 (76.18)
nil aliud ageret, quam . . . plebem Christi uerbo salutis instruere,	2.14 (115.5)
instrui. de ratione tantum temporis paschalis instrui quaerentes,	5.21 (341.32)
INSVDO. insudandum. quibus sit uirtutibus insudandum, edocuit,	2.1 (76.26)
insudare. ut in spiritualis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare.	1.29 (63.21)
INSVFLO. insufflauit. qui in uobis uitae insufflauit spiritum,	2.10 (103.19)
INSVLA. insula. Britannia Oceani insula,	1.1 (9.2)
Opima frugibus atque arboribus insula,	1.1 (9.17)
In primis autem haec insula Brettones solum, . . . incolae habuit;	1.1 (11.18)
Est autem Hibernia insula omnium post Britanniam maxima,	1.1 (11.30)
Respondabant Scotti, quia non ambos eos caperet insula,	1.1 (12.4)
Dives lactis ac mellis insula,	1.1 (13.6)
tantis frugum copiis insula, . . . affluere coepit;	1.14 (29.29)
Est autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula non modica,	1.25 (45.4)
quae uidelicet insula ad ius quidem Britanniae pertinet,	3.3 (132.31)
Habere autem solet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum,	3.4 (134.11)
monasterium, quod nuncupatur Heruteu, id est insula cerui,	3.24 (179.2)
sermone Scottico Inisbouhnde, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	4.4 (213.13)
in loco, qui uocatur Cerotasei, id est Ceroti insula;	4.6 (219.1)
Selaseu quod dicitur Latine insula uituli marini.	4.13 (232.9)
Vt Vecta insula christianos incolae suscepit,	4.16 (236.25)
suscepit et insula Vecta,	4.16 (238.10)
Sita est autem haec insula contra medium Australium Saxonum et Geuissorum,	4.16 (238.14)
insula. quae de eadem insula sunt, contra uenenum ualent.	1.1 (12.33)
Composita itaque insula securitate multiplici,	1.20 (39.22)
nuntiatur ex eadem insula Pelagianam peruersitatem . . . dilatari;	1.21 (39.32)
prauitatis auctores, qui erant expulsi insula,	1.21 (41.5)
Vt . . . Augustinus primo in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit;	1.25 (44.24)
manere illos in ea, quam adierant, insula, . . . iussit.	1.25 (45.18)
Dietumque est, quia de Britannia insula,	2.1 (80.4)
eidemque in insula Lindisfarnensi sedem episcopatus donauerit.	3.3 (131.4)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, . . . tribuit.	3.3 (132.2)
Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3 (132.27)
Ab hac ergo insula, ab horum collegio monachorum, . . . missus est Aedan,	3.5 (135.17)
rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percipere uerebatur;	3.13 (152.18)
Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.10)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.14)
Finan, et ipse illo ab Hii Scottorum insula ac monasterio destinatus,	3.17 (160.17)
ab ipsa quoque insula patria discessit;	3.19 (167.27)
qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.5)
relicta insula patria, uel diuinae lectionis, uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.11)
ut ipse . . . omnem inimici zizaniam ex omni uestra insula cum diuino nutu radicaret.	3.29 (198.6)
Moxque peragrata insula tota, quaquaersum Anglorum gentes morabantur,	4.2 (204.17)
'Scio hominem in hac insula adhuc in carne manentem,	4.3 (211.30)
Colmanus, . . . tulit secum omnes, quos in Lindisfarnensium insula congregauerat Scottos;	4.4 (213.5)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.23)
Anglos ibidem locauit, relictis in praefata insula Scottis.	4.4 (213.31)
qui de eadem insula credendo saluati sunt,	4.16 (237.18)
fuga lapsi sunt de insula, et in proximam tutorum prouinciam translati;	4.16 (237.22)
a uulneribus, quae ei inflicta fuerant proeliatis in insula Vecta;	4.16 (237.30)
Cudberctum, qui in insula permodica, quae appellatur Farne, . . . uitam . . . duxerat.	4.27 (268.24)
Conueniunt et de ipsa insula Lindisfarnensi in hoc ipsum multi de fratribus,	4.28 (272.23)
qui, in insula stagni illius pergrandis, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum uisitare, . . . solebat.	4.29 (274.13)
Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne,	4.29 (275.22)
uita solitaria, quam in insula Farne ante episcopatus sui tempora gerebat,	5.1 (281.4)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis . . . Oidifualdum	5.1 (282.6)
Mansit autem idem uir Dei in insula Farne xii annis,	5.1 (282.23)
sed in insula Lindisfarnensi iuxta praefatorum corpora episcoporum . . . sepultus est.	5.1 (282.24)
Egbert, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5.9 (296.8)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5.9 (297.17)
dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni,	5.11 (302.24)
qui adhuc superest, et in Hibernia insula solitarii ultimam uitae aetatem . . . sustentat.	5.12 (309.24)
Siquidem Adamnan, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.15 (315.16)
eos, qui in Hii insula morabantur, monachos,	5.21 (345.8)
Mansit autem uir Domini Egbert annos xiii in praefata insula,	5.22 (347.22)
Columba . . . in insula Hii monasterium fecit.	5.24 (353.10)
insulae. Et cum plurimam insulae partem, . . . possedissent,	1.1 (11.22)
habitare pro septentrionales insulae partes coeperunt,	1.1 (12.11)
intra paucissimos dies plurimam insulae partem in editionem recepit.	1.3 (15.12)
receptam partem insulae a ceteris indomitis gentibus, . . . uallo distinguendam putauit.	1.5 (16.22)
omnem aequilonalem extremamque insulae partem . . . capessunt.	1.12 (27.33)
Picti in extrema parte insulae tunc primum . . . quieuerunt,	1.14 (29.25)
et in orientali parte insulae, . . . locum manendi, . . . suscipit.	1.15 (31.1)
simul et insulae fertilitas, ac segnitia Brettonum;	1.15 (31.6)
se cuncta insulae loca rupto foedere uastatos.	1.15 (32.13)
totamque prope insulae pereuntis superficiem obtexit.	1.15 (32.23)
exterminatis dispersisque insulae indigenis,	1.16 (33.7)
gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur,	3.3 (131.27)
bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.3 (132.4)
ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3.25 (188.14)
Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta aestimationem Anglorum, mille ducentarum familiarum;	4.16 (237.10)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.10)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruernis;	4.17 (239.12)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiris uenerabilibus,	4.17 (239.14)
Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum . . . in similitudinem insulae uel paludibus, ut diximus, circumdata uel aquis;	4.19 (246.30)

iussit et Vilfridum, . . . dicere fidem suam, simul et provinciae siue insulae, de qua uenerat.	5.19 (326.29)
Episcopus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	5.23 (350.20)
Claudius . . . plurimam insulae partem in dedicationem recepit,	5.24 (352.10)
Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	5.24 (359.15)
insulae. nec non et Vectae insulae litteris mandata declarauit.	Praef. (7.7)
insulae noui semper aliquid audire gaudenti,	1.8 (22.19)
Siquidem imminentibus insulae hostibus, fuga lapsi sunt de insula.	4.16 (237.21)
Vectae quoque insulae uerbi ministros destinauit;	5.19 (327.10)
insulae. 'Audite insulae, et attendite populi de longe.'	3.29 (197.8)
insulae. Nimirum enim quaerit et impetrabit, et ei omnes suae insulae, ut optamus, subduntur.	3.29 (198.32)
laetentur insulae multae, et confiteantur memoriae sanctitatis eius.	5.23 (351.29)
insulam. Nouimis insulam . . . contra ortum solis,	1.1 (12.5)
Vectam quoque insulam Romanis subdidit.	1.3 (15.3)
transuictus in insulam est,	1.3 (15.9)
etiam Vectam insulam, . . . Romanorum dicioni subiugauit;	1.3 (15.22)
insulam per triennium tenuit;	1.6 (17.23)
insulam extra orbem tam longe remotam,	1.8 (22.16)
ex quo Gaius Iulius Caesar eandem insulam adiit.	1.11 (25.8)
uallum, quod Seuerum trans insulam fecisse commemorauimus,	1.11 (25.10)
qui secundo uenientes murum trans insulam fecerint;	1.12 (25.16)
ubi insulam aduecta,	1.12 (26.8)
hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	1.12 (26.12)
Victuarii, hoc est ea gens, quae Vectam tenet insulam,	1.15 (31.17)
posita contra ipsam insulam Vectam.	1.15 (31.19)
confluentibus certatim in insulam gentium memoratarum cateruis,	1.15 (32.4)
Britanniarum insulam apostolici sacerdotes . . . uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.4)
sinistri spiritus peruolantes totam insulam	1.21 (40.10)
Post dies ergo uenit ad insulam rex,	1.25 (45.27)
atque in hanc insulam, quae Britannia nuncupatur, contigit introisse;	2.4 (87.30)
nec non et Scottorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	2.4 (87.11)
in hanc, quam superius memorauimus, insulam, . . . uenientem	2.4 (88.3)
etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	2.16 (118.7)
unde et praefatam insulam ab eis in possessionem monasterii facienti accepit.	3.4 (133.27)
Cuius corpus mox inde translatum ad insulam Lindisfarnensium, . . . est.	3.17 (160.10)
reuersus est ad insulam Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	3.21 (171.11)
Est enim iuxta murum, quod olim Romani Britanniam insulam praecinxere,	3.22 (172.17)
haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat.	3.27 (192.8)
ut nunquam in insulam, in qua natus est, id est Britanniam, rediret;	3.27 (193.10)
Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.25)
primo uenit ad insulam Hii,	4.4 (213.9)
Deinde secessit ad insulam quandam paruam,	4.4 (213.10)
duas illi provincias donauit, Vectam uidelicet insulam, et Meanuarorum provinciam	4.13 (230.18)
cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita,	4.16 (237.1)
quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.6)
transulit eum reuerentissimus abbas ipsius Eata ad insulam Lindisfarnensium,	4.27 (270.18)
quod additurus insulam protestatus est fratribus, dicens:	4.28 (271.11)
tandem rex ipse praefatus, una cum . . . religiosis ac potentibus uiris insulam nauigauit.	4.28 (272.22)
Duobus autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum,	4.29 (274.4)
ut ad insulam Lindisfarnensium relatus, in ecclesia deponeretur.	4.29 (275.26)
Cudberct, priusquam insulam Farne peteret,	4.30 (277.1)
'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Farne,	5.1 (281.16)
si forte uel ipsam, de qua egressi eramus, insulam aliquo conamine repetere possemus,	5.1 (282.2)
Qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	5.15 (316.8)
Venit ergo ad insulam Lindisfarnensem,	5.19 (323.1)
illi quoque, qui insulam Hii incolebant, monachi	5.22 (346.16)
insularum. sed et insularum ecclesiis aspersit.	1.8 (22.30)
insulas. A tergo autem, unde Oceano infinito patet, Orcadas insulas habet.	1.1 (9.15)
Orcadas etiam insulas Romano adiecit imperio;	1.3 (15.2)
Orcadas etiam insulas ultra Britanniam in oceano positas,	1.3 (15.13)
eas etiam, quae ultra Britanniam sunt, insulas	1.11 (25.14)
nec non et Meuanias Brettonum insulas, . . . Anglorum subiecit imperio;	2.5 (89.24)
Quin et Meuanias insulas, sicut et supra docuimus, imperio subiugauit Anglorum;	2.9 (97.15)
Damascum quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat:	5.15 (316.22)
Claudius . . . Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.24 (352.12)
insulis. cum quibus de duabus ultimis oceani insulis, . . . pugnant.	3.25 (184.30)
insulis [quae] quae ab Anglorum, et Brettonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5.19 (327.4)
INSVLA CERUI, see CERUI INSVLA.	
INSVLANVS. insulani. At insulani murum, . . . cespitibus construentes,	1.12 (26.14)
Rursus interrogauit, utrum idem insulani Christiani, an pagani adhuc erroribus essent implicati.	2.1 (80.6)
At insulani et, quantum ualere, armis arma repellant,	4.26 (266.19)
INSVLANVS, a, um. insulanum. in quibus omnibus idem monasterium insulanum, . . . principatum teneret.	3.4 (134.9)
INSVLA VITVLAE ALBAE, see VITVLAE ALBAE INSVLA.	
INSVLA VITVLI MARINI, see VITVLI MARINI INSVLA.	
INSVLTO. insultantis. audio . . . cachinnum crepitantem quasi uulgi indocti captis hostibus insultantis.	5.12 (306.10)
INSVM. inerant. tentorio tantum maiore supra carrum, in quo inerant, extenso.	3.11 (148.18)
Cumque . . . gaudente animo, una cum eis, qui ibidem ante inerant, loquerentur	4.24 (261.27)
inerat. qui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocus peruenire,	1.7 (20.13)
sed piscandi peritia genti nulla nisi ad anguillas tantum inerat.	4.13 (231.29)
'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum, ut efflueret noxius humor, qui inerat;	4.19 (245.17)
dolor tamen omnis et de brachio, ubi ardorem inerat, et de toto meo corpore, . . . ablatus est.	5.3 (256.19)
innesse. Quomodo ergo unitas uobis coniunctionis innesse dici poterit,	2.11 (105.21)
intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, quod equus est curatus, innesse;	3.9 (146.12)
cui nulla omnino spes uenae fontanae uideretur innesse.	4.28 (271.26)
et, ubicunque maximum ei dolorem innesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.22)
indicaui ei desiderium sibi innesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5.19 (323.20)
inest. Inest autem animo, si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	3.13 (153.9)
INSVPER. obtentu insuper siluarum munitum,	1.2 (14.28)
crebris insuper turribus communitum,	1.5 (17.2)
et bellum insuper illi, si contemneretur, indicens	2.12 (107.29)

quid erga eum agere rex promississet, edocuit, et insuper adiecit:	2. 12 (108. 4)
donatis insuper xii possessiunculis terrarum,	3. 24 (178. 25)
insuper et, quae die esset hanc uitam terminaturus, ostenderet.	4. 11 (226. 18)
insuper offerbat, ut, si uellet, partem Galliarum . . . illi regendam committeret,	5. 19 (324. 8)
non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper sunt poena damnati.	5. 21 (344. 2)
INTACTVS , a, um. <i>intacta</i> . posta solummodo. . . tuta ab ignibus et intacta remansit.	3. 10 (147. 21)
INTEGRER , tegra, tegrum. <i>integra</i> . ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, aliquando duabus uel tribus, . . . domum non rediret;	4. 27 (270. 10)
luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361. 11)
<i>integra</i> . Sed et linteamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, <i>integra</i> apparuerunt,	4. 19 (246. 2)
<i>integram</i> . fidem Britanni . . . inuolutam integramque quietam in pace seruabant.	1. 4 (16. 11)
Nec moratus ille integram se in hoc habere fidem respondebat.	3. 13 (153. 28)
ubi fidem suae sanationis integram se habere professus est,	4. 10 (225. 3)
etiam si totam noctem stando in precibus peragere, si integram septimanam iubeas abstinendo transigere.	4. 25 (263. 27)
<i>integras</i> . saepe autem noctes integras peruiui in oratione transigeret.	4. 25 (263. 5)
<i>integrò</i> . Dein cum anno integro prouincias Nordanhybrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3. 1 (128. 5)
<i>integrò</i> . Christianum integro ex corde factus est.	1. 7 (18. 20)
<i>integrò</i> . ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3. 13 (153. 11)
<i>integrum</i> . inuenerunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum compagibus multo dormienti quam mortuo similis;	4. 30 (276. 20)
<i>integrum</i> . sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuertit.	5. 19 (328. 18)
INTEGRITAS . <i>integritas</i> . Ita Christianitatis uestrae integritas cui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2. 17 (119. 3)
<i>integritate</i> . perpetua tamen mansit uirginitatis integritate gloriosa;	4. 19 (243. 12)
<i>integritatis</i> . Virgili episcopus referebat, dicens se testem integritatis eius esse certissimum;	4. 19 (243. 15)
INTELECTVS , intellectus. sub eodem intellectu accipiet,	1. 27 (59. 29)
INTELEGENTIA , <i>integrentia</i> . ita constructi nihilque integrentiae habentes,	2. 10 (102. 26)
integrentiam. immo totius gentis subpositae uobis integrentiam in amore sui facilius inflammaret.	2. 11 (104. 27)
diuinae fidei calor eius integrentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2. 11 (106. 2)
INTELEGO , <i>inteligas</i> . ac subtiliter intellegas et temet ipsum quis sis,	1. 31 (67. 9)
<i>intellegenda</i> . oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salutaris sensum inuuit illius.	2. 12 (107. 3)
<i>intellegendum</i> . solebat eum hortari ad intellegendum deos esse non posse,	3. 22 (171. 25)
Deum potius intellegendum maiestate inconprehensibilem,	3. 22 (172. 1)
meritoque intellegendum, quia omnes, qui uoluntatem eius, . . . discerent . . . praemia essent percepturi.	3. 22 (172. 7)
<i>intellegendus</i> . quomodo iuxta litteram intellegendus,	2. 1 (75. 20)
<i>inteligens</i> . Quod tamen aliter populus spiritalis inteligens	1. 27 (59. 29)
<i>inteligentes</i> . intellegentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis exterioribus caelesti gratia ditasse.	4. 13 (231. 23)
Vnde intellegentes a Domino suum iter esse prosperatum,	4. 19 (245. 5)
<i>intellegere</i> . libentius, quae audire et intellegere poterant, operando sequerentur.	4. 27 (269. 31)
Quod si de philosophia huius mundi uere intellegere,	5. 21 (333. 25)
Haec epistula cum . . . esset lecta, ac diligenter ab his, qui intellegere poterant,	5. 21 (345. 24)
<i>intellegentur</i> . uerbis obscurioribus, quae tamen postmodum manifeste intellegentur,	4. 29 (274. 8)
<i>intellegeret</i> . ut intellegeret non hominem esse, qui sibi apparuisset, sed spiritum.	2. 12 (109. 27)
<i>intellegi</i> . quod tamen intellegi spiritaliter potest.	1. 27 (57. 18)
ut unum uirtutis eius, unde cetera intellegi possint, testimonium referam,	2. 7 (94. 13)
ut palam daretur intellegi, quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5. 1 (282. 20)
<i>intellegit</i> . ita pascha faciendum intellexit [intellegit],	uar. 3. 25 (185. 26)
<i>intellegunt</i> . intellegunt culpam esse paucorum,	1. 21 (40. 21)
<i>intellexeram</i> . 'Iam olim intellexeram nihil esse, quod colebamus;	2. 13 (112. 26)
<i>intellexerant</i> . qui patenter intellexerant, quia, . . . opera tamen fidei, . . . diligenter exsequi curauit.	3. 25 (182. 8)
<i>intellexerat</i> . intellexerat enim ueraciter Osuii, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3. 29 (196. 7)
<i>intellexere</i> . Ex quo intellexere, quod ipsa ei tempus suae transmigrationis proximum nuntiare uenisset.	4. 9 (223. 32)
<i>intellexerunt</i> . intellexerunt enim, quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4. 22 (252. 7)
<i>intellexisse</i> . Tum Brettones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2. 2 (82. 14)
ut parum mihi omnimodo uidear de his antea intellexisse.	5. 21 (345. 33)
<i>intellexisset</i> . Quorum causam aduentum cum intellexisset rex Aedilfrid, ait:	2. 2 (84. 19)
<i>intellexit</i> . intellexitque, quod etiam tunc destituta prouincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3. 7 (141. 16)
Quo ille uiso, ut uir sagacis ingenii, intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, . . . inesse;	3. 9 (146. 10)
ita pascha faciendum intellexit,	3. 25 (185. 26)
alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse donata intellexit.	4. 22 (252. 3)
intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4. 23 (257. 17)
INTEMERATVS , a, um. <i>intemerata</i> . ut . . . fides intemerata perduraret.	1. 21 (41. 8)
<i>intemerata</i> . intemerata mentis sinceritate seruare,	2. 8 (96. 30)
<i>intemerata</i> . sed et uestimenta omnia, quibus indutum erat, non solum intemerata, uerum etiam priscae nouitate . . . parebant.	4. 30 (276. 22)
<i>intemerata</i> . atque haec, usquedum ad eius uisionem peruenire meruit, intemerata seruauit.	4. 23 (252. 30)
<i>intemerato</i> . ut perinde intemerato societatis foedere iura tenas maritalis consortii.	2. 11 (105. 18)
<i>intemeratum</i> . ita intemeratum corpus inuenerat,	3. 8 (144. 20)
INTEMPERANS . <i>intemperans</i> . quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat;	1. 10 (24. 2)
INTEMPESTVS , a, um. <i>intempesta</i> . uidit subito intempesta nocte silentio adpropinquantem sibi hominem . . . incogniti;	2. 12 (108. 21)
INTENDO , <i>intendens</i> . Sed ipse potius toto animo intendens, ut	2. 9 (98. 22)
<i>intendens</i> . intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum suscepit.	2. 8 (96. 31)
<i>intenderet</i> . At ille dum sollicitus in ea, quae audiebat, animum intenderet,	4. 3 (208. 28)
cui uidelicet luci dum sollicita intenderet,	4. 23 (257. 14)
INTENTIO , <i>intentione</i> . sollicita intentione addititur.	1. 27 (56. 30)
Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat;	2. 1 (74. 28)
reuocauit eum illa ab intentione,	2. 12 (110. 7)
sollicita intentione et adsiuidis orationibus seruare omnimodo festinetis;	2. 17 (119. 15)
ratus est utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	3. 14 (155. 10)
qui simplicitate rustica, sed intentione pia Deum dilexerunt.	3. 25 (188. 1)

quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est,	4.1 (201.6)
et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	4.3 (207.20)
prosterbens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (278.28)
sed ad ultimum multorum unanima intentione deuictus: "Facite," inquit, "si uultis,	5.6 (289.26)
intentionis. Cudberct crescentibus meritis religiosae intentionis,	4.28 (271.5)
INTENTIVS. Tunc secreto aduocans eum comes, interrogauit eum intentius, unde esset,	4.22 (251.6)
INTENTVS, a, um. intenta. ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus	
intenta persteterit.	4.19 (244.16)
Cum ergo aliquot annos huic monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praeesset,	4.23 (254.2)
intenti. "Conticuere omnes, intentione ora tenebant,"	3.11 (150.12)
intentos. Broemaculum, qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret.	2.2 (84.17)
intentus. Erat enim religiosi actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	4.11 (225.19)
Erat . . . orationum deuotioni solertissime intentus, affabilis omnibus,	4.28 (273.21)
INTER (prep). Praef. (7.28); 1.1 (9.3); 1.1 (12.21); 1.2 (14.7); 1.3 (15.29); 1.7 (20.17);	1.7 (20.23);
1.12 (26.12); 1.12 (26.18); 1.12 (27.18); 1.13 (28.28); 1.15 (31.11); 1.15 (31.24); 1.15 (32.25); 1.19 (37.23);	
1.22 (42.2); 1.26 (47.18); 1.27 (61.8); 1.27 (61.9); 1.29 (64.6); 1.31 (66.20); 1.31 (67.7); 2.1 (75.11); 2.1 (77.9);	
2.1 (78.28); 2.1 (79.31); 2.1 (79.32); 2.4 (88.18); 2.5 (89.25); 2.5 (90.9); 2.5 (90.28); 2.5 (91.33); 2.16 (118.17);	
2.17 (120.1); 2.18 (120.8); 2.18 (120.25); 2.18 (121.29); 3.2 (128.24); 3.3 (131.9); 3.5 (135.21); 3.8 (142.21);	
3.11 (147.30); 3.11 (149.11); 3.12 (151.26); 3.13 (152.19); 3.13 (152.24); 3.13 (152.30); 3.13 (153.7); 3.14 (156.4);	
3.14 (156.28); 3.19 (164.31); 3.19 (165.10); 3.19 (166.23); 3.19 (167.21); 3.25 (185.10); 3.27 (192.19); 3.28 (195.29);	
3.29 (196.6); 3.30 (200.6); 4.2 (204.29); 4.2 (205.17); 4.3 (205.14); 4.3 (210.11); 4.9 (222.9); 4.12 (227.27);	
4.12 (229.1); 4.13 (232.24); 4.21 (249.1); 4.21 (249.4); 4.21 (249.10); 4.21 (249.17); 4.22 (249.25); 4.22 (249.26);	
4.23 (256.31); 4.23 (258.8); 4.26 (267.15); 4.26 (268.12); 4.29 (274.20); 4.31 (279.2); 5.7 (293.27); 5.8 (294.15);	
5.8 (295.30); 5.9 (298.10); 5.12 (306.33); 5.12 (307.24); 5.12 (309.2); 5.12 (309.5); 5.12 (309.13); 5.12 (309.14);	
5.12 (310.32); 5.13 (311.15); 5.14 (314.29); 5.14 (315.2); 5.16 (318.2); 5.19 (326.28); 5.19 (326.31); 5.19 (327.25);	
5.20 (331.6); 5.21 (342.24); 5.21 (344.11); 5.24 (357.11).	
INTERANEVM. interanea. viii ergo suae infirmitatis anno, conuerso ad interanea dolore, ad diem peruenit	
ultimum,	4.23 (256.26)
Vomebam autem sanguinem, eo quod et interanea egerant ruendo conuulsa.	5.6 (290.27)
INTERCAPEDO. intercapidine. Cumque . . . sine ulla quietis intercapidine innumerabilis spirituum de-	
formium multitudo torqueretur	5.12 (305.13)
intercapedo, quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.21)
INTERCESSIO. intercessio. beati martyris Albani parauerunt,	1.20 (39.25)
intercessionem. quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Os-	
ualdi, . . . conferre dignata est.	4.14 (234.23)
alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse donata	
intellexit.	4.22 (252.1)
donauit enim tibi Dominus uitam per . . . intercessionem beatae suae genetricis	5.19 (329.14)
intercessionis. ibi anima mea per intercessionem eius soluere a poenis.	4.22 (251.1)
intercessionibus. de quo dubitandum non crederim, quin intercessionibus, . . . sui patris, . . . sit ab	
articulo mortis retentus,	3.23 (177.5)
intercessionis. apud omnes fructum pie intercessionis inueniam.	Praef. (8.17)
INTERCESSOR. intercessori. quatinus aequatus gratia suo intercessori, sicut uno eodemque tempore cum	
eo de corpore egredi,	4.29 (275.19)
INTERCLVDO. intercludere. qui crebris accusationibus improbi iter illi caeleste intercludere contendebant;	3.19 (165.4)
INTEREA. 1.2 (14.23); 1.6 (17.26); 1.14 (23.15); 1.14 (30.8); 1.17 (35.4); 1.20 (38.8); 1.21 (40.10); 1.22 (41.21);	
1.27 (48.3); 2.2 (81.10); 3.20 (169.3); 3.25 (181.3); 3.28 (194.18); 4.4 (213.3); 4.15 (236.9); 4.22 (250.26);	
5.12 (306.22).	
INTEREO. intereunt. odore aeris illius ad tacti fuerint, intereunt;	1.1 (12.32)
interiit. quorum Geta hostis publicus iudicatus interiit,	1.5 (17.5)
INTERFECTIO. interfectionem. Non multo post interfectionem eius exacto tempore, contigit,	3.9 (145.29)
Completis autem tribus annis post interfectionem Pendan regis,	3.24 (180.18)
INTERFICIO. interfeci. si necesse esset pueros interfici [interfeci],	uar. 4.16 (238.2)
interfici. dolis circumuentum interfecit,	1.9 (23.16)
Constantemque . . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1.11 (25.4)
eum Osuii . . . per praefectum suum Ediluinum detestanda omnibus morte interfecit.	3.14 (155.22)
Caedualia, . . . cum exularet a patria sua, interfecit regem Aedilualch,	4.15 (236.11)
Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transiit, et Gratianum interfecit.	5.24 (352.21)
interfecti. duces regii xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3.24 (178.13)
interfecto. At interfecto in pugna Eduino,	3.1 (127.3)
Nam cum interfecto illo in pugna, manus cum brachio a cetero essent corpore resectae, contigit,	3.6 (138.25)
nullius anima hominis pro interfecto regis fratre,	4.21 (249.15)
interfectum. et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebas facit;	4.22 (250.32)
interfectus. tandem fraude Allecti socii sui interfectus est.	1.6 (17.22)
in loco, ubi pro patria dimicans a paganis interfectus est,	3.9 (145.16)
nisi quia ibidem sanctior cetero exercitu uir aliquis fuisset interfectus.	3.10 (147.5)
Berect dux regius Nordanhymbrorum a Pictis interfectus.	5.24 (355.19)
Anno dcccvi, Osred rex Nordanhymbrorum interfectus,	5.24 (356.10)
interfici. interficique Christianos,	1.6 (17.27)
contigit ipsum regem . . . propinquorum suorum manu interfici.	3.22 (173.17)
si necesse esset pueros interfici,	4.16 (238.2)
Namque Balldild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.19 (325.2)
INTERFLVO. interfluente. id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfluente Tino amne separata,	5.2 (283.9)
INTERIM. eosque interim a dissimata depressione liberatos,	1.12 (26.11)
sacrificium solet offerri, positus interim in platea corporibus.	5.16 (317.32)
INTERIMO. interemerunt. Itaque rapuerunt eos subito, et interemerunt;	5.10 (300.17)
interemta. Osthryd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interemta.	5.24 (355.17)
interemti. et mox prior in Britannia, secundus in Gallia sint interemti.	1.11 (24.17)
cuius regii duo pueri statim post acceptum baptismam sint interemti.	4.16 (236.26)
quia omnes fratres et cognati mei in illa sunt pugna interemti;	4.22 (251.13)
interemtos. qui crudeliter interemtos sepulture traderet.	1.15 (32.27)
inter plurimos gentis Anglorum, uel interemtos gladio, uel seruitio addictos, . . . Trumuini, . . . re-	
cessit	4.26 (267.16)
quos interemtos in Rheno proiecerunt.	5.10 (300.20)
interemtus. Blaedla Attilae fratris sui sit interemtus insidiis,	1.13 (29.3)
eiusque totus uel interemtus uel dispersus est exercitus.	2.20 (124.25)
Brettonum dux . . . interemtus est in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, . . . uocatur.	3.1 (128.20)
Aedilheri, . . . perditis militibus siue auxiliis interemtus est.	3.24 (178.16)
interimtur. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1.21 (41.17)

INTERIOR

INTERIOR, ius. interior. Interior namque domus propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	5. 17 (318.31)
interior. interior Praesepe Domini nominatur.	5. 16 (317.16)
interiora. ad interiora gaudia consentire facilius ualeant.	1.30 (65.25)
etiam cum interiora appetit,	2.1 (74.23)
interiorem. animae per exteriora miracula ad interiorem gratiam pertrahuntur;	1.31 (66.19)
interioribus. intelligentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4. 13 (231.24)
INTERIORA. interiora. qui uidelicet modo cum magno tormento inrepunt in interiora corporis mei,	5. 13 (312.28)
interioribus. in cuius interioribus daemones torquebatur,	3. 11 (150.9)
INTERITVS. interitum. ne nunc eos, qui ipsum ab interitu reuocare cupiebant, audiret.	4. 26 (267.9)
At episcopus grauissime de casu et interitu meo dolebat,	5. 6 (290.28)
interitus. ut etiam temporalis interitus ultione sentirent perfidi,	2. 2 (84.32)
uerum et a clade infanda temporalis interitus eripuit.	4. 13 (231.10)
interitum. qui cum per dies crescens oculo interitum minaretur,	4. 32 (279.26)
qui eius interitum cognoscentes differe tempus paenitentiae, dum uacat, timerent,	5. 13 (313.6)
INTERITVS. id, quod interius cogitatur, sollicita intentione attenditur,	1. 27 (56.30)
semper te interius subtiliter iudices	1. 31 (67.8)
Haec spelunca tota interius pretiosis marmor tecta supra locum, . . . sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5. 16 (317.17)
INTERIACIO. interiacente. quamuis magno aequore interiacente peruenit.	1. 1 (11.34)
interiacentibus. duobus sinibus maris interiacentibus,	1. 12 (25.28)
interiacet. Si longinquitas itineris magna interiacet,	1. 27 (52.4)
INTERIACIO. interiecto. Cui cum paruo interiecto tempore pauper quidam occurreret elemosynam petens,	3. 14 (156.11)
At interiecto tempore aliquanto, . . . illo ossa eius translata, . . . sunt.	3. 17 (160.11)
INTERMISSIO. intermissione. At cum idem globi ignium sine intermissione modo alta peterent,	5. 12 (305.32)
INTERMITTO. intermisisse. idolatriae, quam, uiuente eo, aliquantulum intermisisse uidebantur,	2. 5 (91.7)
intermisit. non tamen . . . uitae caelestis intermisit.	2. 1 (75.4)
intermissis. aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, et se ipsos intermissis facinoribus castigare coeperunt.	4. 25 (265.30)
intermissum. intermissum est hoc aedificium annis vii,	3. 8 (144.15)
intermitterent. ut etiam canticum, quod caneant, tremefactae intermitterent.	4. 7 (220.5)
intermitteretur. ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur,	3. 23 (176.2)
INTERNICIO. internicionem. ne usque ad internicionem usquequaque deleterent.	1. 16 (33.10)
dummodo ille, . . . prouincias regni eius usque ad internicionem uastare desineret.	3. 24 (177.19)
INTERNVS, a. um. interna. tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gestat!	2. 1 (80.11)
et de interna uita eius.	3. 17 (159.24)
tantum pro interna suimet negligentia dispiciens.	5. 13 (311.9)
internae. ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repieuit.	5. 21 (340.18)
internis. et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, ocus desiderabat absolui:	4. 25 (263.22)
internum. Sed et cuius meriti apud internum testem habitus sit,	5. 6 (289.13)
internus. Qui cuius meriti fuerit, etiam miraculorum signis internus arbiter edocuit,	3. 15 (157.22)
INTERPELLO. interpellante. qui interpellante Bliththyridae coniuge sua, dedit ei locum mansionis	5. 11 (302.23)
INTERPONO. interponi. adeo ut a parte capitis etiam ceruical posset interponi:	4. 11 (227.15)
interpositis. Nam non multis interpositis diebus, Deo dilecta mater . . . ergastulo carnis educta est;	4. 9 (222.25)
interpositis. interpositis detestabilis erroris tenebris,	2. 11 (105.22)
his tamen condicionibus interpositis, ut ipse eum perduceret Britanniam,	4. 1 (202.29)
interposito. interposito mari a Gessoriaci Morynorum gentis litore proximo,	1. 1 (9.12)
Nec multo interposito tempore	1. 21 (39.31)
interposito pelago latitudinis trium milium,	4. 16 (238.15)
interpositum. mox interpositum corpus suum ante ictum pungentis;	2. 9 (99.12)
INTERPRES. interpres. ipse rex suis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3. 3 (132.11)
Cedd, . . . qui et interpres in eo concilio uigilantissimus utriusque partis exitit.	3. 25 (183.25)
interpretem. ille melius . . . lingua Anglorum, quam ego per interpretem, potest explanare, quae sentimus.	3. 25 (184.18)
per Marcum euangelistam et interpretem ipsius Alexandriae confirmata est,	5. 1 (337.8)
interpretes. Acceperunt autem, . . . de gente Francorum interpretes;	1. 25 (45.13)
quicquid ex diuinis litteris per interpretes disceret,	4. 24 (258.30)
INTERPRETATIO. interpretatio. ut librum beati Iob . . . mystica interpretatione discuteret;	2. 1 (75.17)
interpretationis. siue etiam ad formam sensus et interpretationis eorum superadicere curauit:	5. 24 (357.23)
INTERPRETOR. interpretata. Haec epistula cum . . . esset lecta, . . . in linguam eius propriam interpretata,	5. 21 (345.25)
interpretatur. Strenghalc, quod interpretatur sinus Fari,	3. 25 (183.16)
INTERROGATIO. interrogatio. I. Interrogatio beati Augustini	1. 27 (48.14)
II. Interrogatio Augustini:	1. 27 (49.18)
III. Interrogatio Augustini:	1. 27 (49.33)
III. Interrogatio Augustini:	1. 27 (50.20)
V. Interrogatio Augustini:	1. 27 (50.26)
VI. Interrogatio Augustini:	1. 27 (52.3)
VII. Interrogatio Augustini:	1. 27 (52.28)
VIII. Interrogatio Augustini:	1. 27 (53.25)
VIII. Interrogatio Augustini:	1. 27 (59.21)
interrogatione. audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exitus corpore uideret;	5. 12 (309.27)
interrogationes. libello responsum, quem ad interrogationes sancti Augustini . . . scripsit,	2. 1 (76.32)
INTERROGO. interroga. 'Interroga,' inquit, 'quod uis.'	3. 3 (209.25)
interrogabant. qui propter desiderium conpunctionis interrogabant,	4. 19 (167.13)
interrogando. At Aeduini constantior interrogando factus, non dubitauit promittere.	2. 12 (109.10)
interrogans. Et interrogans angelos, qui essent ibi ignes,	3. 19 (165.20)
Interrogans autem ille, quando flebotoma esset puella,	5. 3 (285.23)
interrogantibus. stantibus . . . comitibus, et interrogantibus de statu eius, quem languentem uisitare uenerant,	4. 11 (226.23)
interrogare. 'Obsecro,' inquit, 'pater; licet aliquid interrogare?'	4. 3 (209.24)
Interea comes, qui eum tenebat, mirari et interrogare coepit,	4. 22 (250.27)
coepitque me interrogare, . . . an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	5. 6 (291.9)
interrogarentur. qui cum interrogarentur, quare hoc facerent,	3. 22 (173.19)
interrogaretur. Cumque interrogaretur a suis, quare hoc faceret, respondebat:	4. 3 (210.28)
interrogasset. Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset:	3. 14 (157.8)
interrogata. Quibus dictis, interrogata a circumstantibus, cum quo loqueretur:	4. 9 (223.30)
interrogatos. hosque a se interrogatos, quid quaererent, aut quid ibi uellent,	3. 8 (143.14)
interrogatus. A quo interrogatus, qui esset, timuit se militem fuisse confiteri;	4. 22 (250.7)

INTERROGO

interrogauit. Cumque explessem praelectionem, interrogauit unumquemque eorum per ordinem, si consentirent	4.5 (215.22)
interrogauit. Quos cum aspiceret, interrogauit.	2.1 (80.2)
Rursus interrogauit, utrum idem insulani Christiani, an pagani adhuc erroribus essent implicati.	2.1 (80.5)
interrogauit, quod esset uocabulum gentis illius.	2.1 (80.12)
At ille accedens salutauit eum, et interrogauit,	2.12 (108.25)
interrogauit eum sollicitus, quales essent habitus uel speciei uiri,	4.14 (235.12)
Tunc secreto aduocans eum comes, interrogauit eum intentius, unde esset,	2.6 (251.6)
interrogauit, si eucharistiam intus haberent.	4.24 (261.28)
Qua accepta in manu, interrogauit, si omnes placidum erga se animum, . . . haberent.	4.24 (261.33)
interrogauit, quam prope esset hora, qua fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari deberent.	4.24 (262.6)
interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me.	5.6 (291.1)
interrogauitque me, an eum cognoscere possem.	5.9 (297.7)
ac modicum suspirans interrogauit, ubi esset Acca presbyter;	5.19 (328.31)
interrogos. 'Memento, frater Heriberet, ut modo, quicquid opus habes, me interroges necumque loquaris;	4.29 (274.21)
INTERRVMPO. interrupta. positis nobis in medio mari, interrupta est serenitas, quae uehebatur.	5.1 (281.19)
interrupto. sed hoc confestim a praefatis hostibus interrupto,	1.12 (25.17)
INTERSVM. intererat. Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, de quo agebatur, sacerdotem:	3.5 (137.13)
Intererat huic synodo, pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis	4.18 (240.29)
intersit, obscuro, ne amplius quam haec solummodo proxima nos intersit.	4.9 (223.29)
INTERVALLVM. interualla. longa terrarum marique interualla, . . . ad haec nos condescendere coegerunt,	2.18 (121.29)
interualla. turres per interualla ad prospectum maris collocant,	1.12 (27.29)
interuallo. maximis Europae partibus, multo interuallo aduersa.	1.1 (9.5)
ut ipsi sibi episcopi longo interuallo minime disingantur,	1.27 (52.12)
INTERVENIO. interueniente. interueniente paululum mora,	1.27 (55.4)
interuenire. apud supernam clementiam saepius interuenire	Praef. (8.12)
interuenit. interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda,	4.3 (211.28)
INTIMA. intimis. sed in intimis cordis multum secum conloquens,	2.9 (100.14)
INTIMO. intinandum. de secundo breuiter intinandum, quod in episcopatum Dorcicae strae fuerit ordinatus;	4.23 (254.27)
intimare. breuiter intimare curabo.	Praef. (6.4)
intimaret. ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis et auctoritate propositi intimaret	4.27 (270.20)
intimauerit. numerum quoque eorum, qui . . . hac essent de mundo rapiendi, palam cunctis praesentibus intimauerit.	4.19 (244.21)
INTIMVS, a, um. intimae. Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curauimus;	2.10 (102.2)
intimis. promittens quidem se illo praesente in intimis ultra Anglorum partibus, . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7 (139.12)
intimo. intimo ex corde longa trahens suspiria:	2.1 (80.8)
atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.5)
sed profusus ex imo [intimo] pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	uar. 4.28 (273.29)
INTOLERABILIS, e. intolerabile. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perlante atque uerrente non minus intolerabile praeferbat.	5.12 (305.4)
intolerabiles. cum acerbas atque intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3.24 (177.14)
intolerabilibus. quod hic fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui.	5.12 (305.15)
intolerabilis. Attila tamen ipse adeo intolerabilis reipublicae remansit hostis,	1.13 (29.4)
INTONDEO. intonsis. quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.14)
INTONO. intonat. Mouet enim aera Dominus, uentos excitat, iaculatur fulgora, de caelo intonat,	4.3 (211.1)
intonuit. 'Non legistis, quia "intonuit de caelo Dominus,	4.3 (210.29)
INTRA. 1.3 (15.12); 1.7 (20.10); 1.9 (23.20); 1.11 (25.9); 3.4 (133.12); 4.26 (268.5); 5.16 (318.17);	5.20 (331.22)
INTREPIDVS, a, um. intrepidus. itineris laborem subiret intrepidus.	1.19 (38.5)
INTRINSECVS. cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	5.16 (318.8)
quod intrinsecus ferramentorum uestigia usque in praesens ostendit.	5.16 (318.10)
INTRO. Mox uero ut dedicata est, intro inlatum,	2.3 (86.5)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.6)
sed intro ipsam ecclesiam in memoriam miraculi posuerunt,	3.17 (161.2)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (348.29)
INTRO. intra. 'Surge,' inquit, 'intra,	2.12 (110.1)
intra in gaudium Domini tui.'	2.18 (121.14)
intrabant. Quibus dictis intrabant ad prandendum.	3.14 (156.25)
intrabat. intrabat cum uno clerico aut duobus;	3.5 (136.15)
intrabo. Tunc ipse intrabo, et educam te inde.	3.12 (151.7)
intrabunt. ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.12 (308.30)
intranit. intrant oceanum	1.17 (34.9)
intranites. ubi intrantes genu flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17 (161.4)
intrare. ut postquam genuerit, post quantum tempus possit ecclesiam intrare?	1.27 (53.27)
an ecclesiam intrare ei liceat,	1.27 (53.32)
priusquam lauetur aqua, si ecclesiam possit intrare?	1.27 (53.34)
post quot dies debeat ecclesiam intrare,	1.27 (54.21)
Si itaque enixam mulierem prohibemus ecclesiam intrare,	1.27 (54.30)
prohiberi ecclesiam intrare non debet,	1.27 (55.19)
cur, . . . ei non liceat Domini ecclesiam intrare?	1.27 (55.28)
nisi lotus aqua, intrare ecclesiam non debet;	1.27 (57.15)
sed neque lotus intrare statim debet.	1.27 (57.15)
et ante solis occasum ecclesiam non intrare;	1.27 (57.18)
cum ei iuxta praefinitam sententiam etiam ecclesiam licuerit intrare.	1.27 (59.20)
et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.27 (59.27)
At illi: 'Nolumus,' inquit, 'fontem illum intrare.	2.5 (91.20)
uidisse se albatum cateruam hominum idem monasterium intrare:	3.8 (143.14)
Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se monasterium intrare signabat.	4.3 (208.10)
et sonitum manu faciens, ut saepius conueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	4.3 (209.3)
iussit ad se intrare pauperem, ingresso linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.31)
Rogauit ergo episcopum abbatissa, ut intrare ad eam, ac benedicere illam dignaretur,	5.3 (285.20)
rogatus est ab eodem comite intrare ad unum de pueris eius,	5.5 (288.4)
intraremus. Speramus, quia pariter ad uitam aeternam intraremus.	3.27 (193.22)
Quas cum intraremus, in tantum paulisper condensatae sunt, ut nihil praeter ipsas aspicerem,	5.12 (305.23)
intranent. omnibus, . . . praecepit, ne domum eius intrarent, neque de cibis illius acciperent.	3.22 (173.31)
intranet. et cum illa adferens, quae iussa est, intraret atrium domus,	3.11 (150.8)
ut ad ultimum, . . . intraret monasterium,	3.18 (162.27)
ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret.	3.24 (179.9)

ut ad ecclesiam, . . . perueniens, intraret ad tumbam reuerentissimi patris Cudbercti,	4.31 (278.20)
Rogauit ergo episcopum abbatissa, ut intrare [intraret] ad eam, ac benedicere illam dignaretur,	uar. 5.3 (285.20)
tandem obtinuit, ut ad languentem intraret.	5.3 (286.2)
dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5.4 (287.16)
diligenter obscrans, ut intraret oraturus pro illo,	5.5 (288.10)
Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.13 (311.27)
intrasse. eiusque septentrionales oras intrasse,	1.1 (11.27)
intrasse subito ministrum ipsius,	3.6 (138.15)
intrasset, ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19 (245.27)
intrat. actura gratias intrat ecclesiam,	1.27 (54.25)
'Non quod intrat in os, coinquinat hominem;	1.27 (57.1)
quod per terras lutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praeafatum pelagus intrat;	4.16 (238.22)
intraturos. In cuius amenitatem loci cum nos intraturos sperarem,	5.12 (308.4)
intrauerant. At ubi datam sibi mansionem intrauerant,	1.26 (46.31)
intrauerit. Cantiam praedicaturus intrauerit.	1.25 (44.26)
intrauerunt. mox ut intrauerunt monasterium, matri congregationis, uocabulo Aebba, curauit indicare.	4.25 (264.23)
Qui uenientes in prouinciam intrauerunt hospitium cuiusdam uillici,	5.10 (299.26)
'Paulo ante,' inquit, 'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	5.13 (312.1)
intrauimus. intrauimus ad reiciendum.	5.4 (287.17)
intrauit. Hengist, qui cum filio suo Oisc . . . Britanniam primus intrauit, ut supra retulimus.	2.5 (90.22)
intrauitque quasi nuntium domini sui referens.	2.9 (99.7)
intrauit cubiculum, quo dormire disponebat,	2.12 (108.1)
intrauitque in domum, in qua uicani caenantes epulabantur;	3.10 (147.9)
intraret [intrauit] atrium domus,	uar. 3.11 (150.8)
ut ad ultimum, . . . intraret [intrauit] monasterium,	uar. 3.18 (162.27)
et rogatus a comite, intrauit epulaturus domum eius.	3.22 (174.1)
Intrauit autem praeata regis Osui filia Deo dedicanda monasterium,	3.24 (178.32)
et sic terminans temporalem uitam, intrauit aeternam.	4.8 (221.3)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.4)
intrauit monasterium Aebbae abbatissae,	4.19 (243.29)
Intrauit autem primo monasterium Mailros,	4.27 (269.1)
et inbecilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.19)
Intrauit ergo me secum adsumto ad uirginem,	5.3 (286.2)
Intrauit ergo illo episcopus, et uidit eum	5.5 (288.14)
et egressus inde intrauit, ac salutauit episcopum et conuiuas,	5.5 (288.25)
locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.23)
qui statim uocatus intrauit,	5.19 (328.32)
INTRODVCO. introducam. hac ipsa hora educam te de hac prouincia, et ea in loca introducam,	2.12 (108.6)
introduceret. ne quid ille contrarium ueritati fidei, Grecorum more, in ecclesiam, cui praeeset, intro-	
duceret.	4.1 (203.3)
ut . . . haberet in promptu reliquias sanctorum, quas ibi introduceret;	5.11 (301.28)
introduci. non tamen sunt tantae perfectionis, ut in regnum caelorum statim mereantur introduci;	5.12 (308.29)
neesse habet in ianuum inferni non sponte damnatus introduci.	5.14 (314.12)
introduca. uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur, donec caelis patentibus introducta,	4.9 (222.19)
introduca est ad cymiterium;	4.10 (225.4)
introductus. introductus est, simulantibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4.26 (266.30)
INTROEO. introirent. Cauerat enim, ne in aliquam domum ad se introirent,	1.25 (45.30)
introisse. atque in hanc insulam, quae Britannia nuncupatur, contigit introisse;	2.4 (87.31)
introiuit. Introiuit ille concitus, cui dixit antistes:	4.3 (209.4)
INTROITVS. introitum. ut, . . . tunc isti introitum eius in perpetuam animarum uitam cognoscerent.	4.23 (258.6)
ut caelum tantum ex ea, cuius introitum stitebat, aspicere posset),	4.28 (272.12)
in quo solo dicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.7 (292.19)
ab oriente habens introitum, cui lapis ille magnus adpositus est;	5.16 (318.9)
introitum habens a latere meridiano,	5.16 (318.15)
ab occasu habens introitum, pendente desuper in trocleis magna lampade,	5.17 (319.5)
ut . . . apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque cum ceteris electis libens pandat in-	
troitum.	5.21 (345.18)
introitus. quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropriet introitus;	4.29 (274.6)
introitus. Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.16 (318.5)
INTVEOR. intuebantur. quam adpropinquare intuebantur in insidiis constituti.	1.20 (39.4)
intuebar. sum reueri ad corpus, delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar,	5.12 (309.11)
intuebatur, aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui.	4.9 (223.18)
intuens. At rex intuens eum, mox tremefactus desiluit equo,	3.22 (174.2)
Quod intuens comes, quare faceret, inquisiuit.	4.25 (264.19)
in quo omnia, quae umquam bona feceram, intuens scripta repperi,	5.13 (312.6)
intuentes. qui inclinatos animo aduersarios intuentes,	1.18 (36.11)
intuentibus. in quaeestionem ueniat intuentibus,	1.1 (10.32)
ut usque hodie intuentibus clarum est;	1.12 (27.24)
et hoc etiam pagani, qui eos occiderant, intuentibus.	5.10 (301.1)
apparauerunt cometae duae circa solem, multum intuentibus terrorem incutientes.	5.23 (349.5)
intuentium. quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et compunctione praefacere dicitur.	5.17 (319.9)
intueor. dumque intueor illud, quod perdidit, fit hoc grauius, quod porto.	2.1 (74.25)
intueretur. Cumque diligentius intueretur, quo trahente leuaretur sursum haec,	4.9 (222.16)
intueri. angelicorum agminum et aspectus intueri, et laudes beatas meruit audire.	3.19 (164.29)
intuetur. uallem circumdatam mediis montibus intuetur.	1.20 (39.2)
Utionem suam innocens exercitus intuetur,	1.20 (39.17)
INTVS. inde per inanem gloriam intus cadat.	1.31 (66.22)
quantum lucis intus habeant,	2.1 (76.31)
quid ad eum pertineret, utrum ipse intus an foris noctem transigeret.	2.12 (108.28)
Ipsa quidem tempore, quo intus est, hiemis tempestate non tangitur,	2.13 (112.14)
cum illi intus lectioni uacabant, ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur.	4.3 (208.15)
ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19 (245.26)
repente audiimus abbatissam intus uoce clara proclamare:	4.19 (245.27)
Nec multo post clamauerunt me intus,	4.19 (245.29)
interrogauit, si eucharistiam intus haberent.	4.24 (261.29)
domumque hanc et exterius obsedit, et intus maxima ex parte residents impleuit.	5.13 (312.11)
quorum tamen intus conscientia in parili uirtutum sibi gratia concubabat.	5.21 (342.17)
INVNDALVM. <i>Oundle, Northamptonshire.</i>	
Invndalum. Vilfrid . . . diem clausit extremum in prouincia, quae uocatur Invndalum;	5.19 (322.20)

Vndalum. quod habebat in provincia Vndalum sub regimine Cudualdi abbatis;	5.19 (330.3)
INVNDANTIA. inundantia. qui tunc prae inundantia pluviarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat,	3.24 (178.18)
INVSITATVS, a. um. inusitato. cuius iuri . . . ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3.4 (134.13)
INVADO. inuadat. Secundum: 'Vt nullus episcoporum parrochiam alterius inuadat,	4.5 (216.4)
inuadens. unde et fames acerbissima plebem inuadens impia nece prostravit	4.13 (231.13)
inuasis. excisis inuasisque ciuitatibus atque castellis,	1.13 (29.5)
inuasisset. Cum tempestas saepe dictae cladis . . . partem monasterii huius illam, qua iuri tenebantur,	4.7 (219.17)
inuasisset,	1.11 (24.27)
inuasit. qui continuo, ut inuasit imperium, in Gallias transit.	1.13 (29.7)
hisdem temporibus fames Constantinopolim inuasit;	2.5 (91.1)
INVASIO. inuasionem. nam crebra mentis uesania, et spiritus imundi inuasionem premebatur.	4.26 (268.18)
religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberaret.	3.5 (136.23)
INVECTIO. inuectione. sed aspera illos inuectione corripbat.	1.27 (55.11)
INVENIO. inuentum. causa incontinentiae uidetur inuentum [inuentum];	4.30 (276.25)
inueniant. nimio mox timore percussa, festinarunt referre antistiti, quae inueniant.	3.8 (144.20)
inuenere. ita inemerat corpus inuenere,	3.10 (147.23)
inuenierat. et perquirentes subtilius, inuenierunt, quia de illo loco adsumptus erat pulvis,	3.28 (195.6)
inuenierunt archiepiscopum. Deusdedit iam migrasse de saeculo,	4.11 (227.1)
inuenierunt hoc mensura palni longius esse sarcophago.	4.19 (245.2)
et mox inuenierunt iuxta muros ciuitatis locellum	4.30 (276.19)
inuenierunt corpus totum, quasi aduoc uiuere.	4.30 (276.25)
festinarunt referre antistiti, quae inueniant [inuenierunt].	5.13 (312.16)
inueni. Quem cum legissem, inueni omnia scelera,	5.24 (358.23)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curau.	1.32 (69.23)
inueniam. apud omnes fructum pie intercessionis inueniam.	1.23 (43.20)
inueniamur. et uenturo iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1.32 (68.10)
inueniamur. simul in gaudio retributionis inueniamur,	2.13 (112.29)
inueniam. ut illum retrioutorem inuenias in caelo,	4.30 (276.13)
inueniebam. quanto studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	4.14 (235.1)
inuenienda. ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	5.21 (343.30)
inuenient. inuenient illum hac, ut diximus, de raptum esse de saeculo.	3.19 (168.30)
inuenies. decurtata eam, quam te uidere putabas, inuenies coronam.	4.10 (224.19)
inueniet. sed et de alio commilitonibus ipsis, quos legerit, inueniet.	4.31 (279.17)
sicut in uolumine uitae et uirtutum eius quosque legerit, inueniet.	5.21 (335.24)
inuenietur. vii diebus fermentatum non inuenietur in domibus uestris."	5.1 (282.3)
inuenimus. inuenimus nos undique uersum pari tempestate praecusos,	5.13 (312.16)
inuenio. Quem cum legissem, inueni [inuenio] omnia scelera,	2.12 (108.7)
inuenire. uoi nunquam te uel Keduale, uel Aedilrid inuenire ualeant.	4.1 (202.22)
qui petens inuitas, si forte alium, qui episcopus ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.22 (250.4)
coepit adire, sicut amicos, qui sui curam agerent, posset inuenire.	4.22 (250.20)
uenit quaerere, si forte corpus eius inuenire posset,	4.25 (263.20)
quo praecoccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	5.10 (301.6)
quod eo loci corpora eorum posset inuenire, uoi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	5.12 (305.9)
et cum neque ibi quippiam requiei inuenire ualerant,	5.24 (359.18)
omnes, quos inuenire potui, . . . quo genere cantantibus, . . . uicerint, diligenter adnotare studui.	4.23 (254.16)
inuenirent. sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaerent, et inuenirent,	3.7 (139.18)
inueniret. cum omnes inuenire paganissimos inueniret,	3.19 (163.27)
cupiens pro Domino, uiciumque sibi oportunitatem inueniret, peregrinari ducere uitam	3.26 (191.9)
inueniretur. Etiam si in itinere pergens inueniretur,	1.27 (55.4)
inueniri. inueniri non ualeat, qui redimatur.	2.9 (98.10)
si tamen examinata a prudentibus sanctor ac Deo dignior posset inueniri.	4.14 (234.2)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	5.6 (290.16)
neque ullus alter in tota illa campi plantie lapis inueniri poterat;	5.21 (339.1)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	1.27 (52.8)
inueniris. in qua adhuc solus tu episcopos inueniris,	4.3 (209.11)
inuenissent. instituta quoque disciplinae regularis, quae . . . in patrum praecedentium factis siue dictis inuenissent,	1.27 (49.25)
inuenisti. seu in qualibet ecclesia aliquid inuenisti,	1.27 (53.22)
inuenit. beati Gregorii papae simul et aliorum pontificum epistulas, . . . inuenit,	2.15 (116.32)
ne praetermitti possit hoc, quod antiqua patrum institutio inuenit.	3.9 (146.14)
quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum plus agri spiritualis cultor inuenit.	3.16 (159.4)
quo dum adueniret, inuenit puellam . . . paralysis morbo grauata;	3.27 (193.17)
discissique uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	4.4 (213.23)
Cumque . . . domum rediret, inuenit sodalem dormientem;	4.14 (235.24)
et circueis omnia prope uel longe, inuenit locum in riberia insula	4.26 (268.1)
et inuenit eadem ipsa die Usualdum regem fuisse peremptum;	4.32 (280.28)
simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrix inuenit.	5.6 (291.8)
repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	5.9 (298.22)
et post pusillum me reuiscens, inuenit sedentem, et iam loqui ualentem;	1.27 (50.24)
neque aliquem tanti laboris fructum apud barbaros inuenit auditores.	3.23 (176.22)
inuenitur. nequaquam enim in sacris eloquiis inuenitur,	1.1 (10.9)
III. . . germani fratres, . . . quod raro inuenitur, omnes sacerdotes Domini fuere praeclari,	5.21 (338.2)
inueniunt. margaritam omnis quidem coloris optimam inueniunt,	4.18 (242.15)
Britanni, . . . inueniunt salubre consilium,	4.28 (271.27)
cuius nullam omnino mentionem in decreto legis inueniunt.	5.21 (337.12)
inuenta. inuenta est in omnibus fides inuoluta catholica;	1.1 (11.27)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est,	3.11 (148.1)
In quacumque enim harum inuenta fuerit, merito in ea pascha celebrabitur;	3.25 (185.8)
inuenta. atque inuenta ibi gente Scottorum,	5.10 (301.7)
inuenta. cum ossa eius inuenta, atque ad ecclesiam, in qua nunc seruantur, translata sunt.	1.21 (40.22)
(quomodo simulacra, quae a daemonibus inuenta sunt, repudiare omnes, . . . necesse est),	4.22 (250.21)
Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt,	1.27 (55.11)
inuentos. inquirunt auctores, inuentosque condemnant.	3.19 (168.19)
inuentum. inuentumque alium illi per omnia simillimum, putauit ipsum esse;	
inuentum. quod uidelicet ex sola causa incontinentiae uidetur inuentum;	
inuentum est ita inlesum, ac si eadem hora de hac luce fuisset egressus.	

adhuc sine macula corruptionis inuentum, ibidem digno cum honore translatum est;	3.19 (168.23)
inuentum est sarcophagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporis,	4.11 (227.12)
ita in corruptum inuentum est, ac si eodem die fuisset defuncta,	4.19 (245.10)
ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est, ac si ei specialiter praeparatum fuisset;	4.19 (246.24)
inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem,	4.23 (258.2)
inuentus. ut nullus exinde sit inuentus, qui eius resuscitator existeret.	2.1 (76.12)
Quod dum faceret, inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.22 (250.4)
uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.19 (326.23)
Cumque catholicis fide cum suis esset inuentus,	5.19 (326.30)
INVENTIO. inuentio. sed et in mensis primi nonnumquam inuentione falluntur.	5.21 (338.32)
inuentio. et dies passionis uel inuentiois eorum congrua illis in locis ueneratione celebratus.	5.10 (301.10)
INVESTIGABILIS, e. inuestigabili. quippe quae sui magnitudine ita inuisibili atque inuestigabili aeternitate consistit,	2.10 (100.28)
INVESTIGATIO. inuestigatione. una cum eo residentes subtili cuncta inuestigatione perquire,	1.28 (62.22)
INVESTIGO. inuestigabam. et causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.	2.1 (77.30)
inuestigantes. et inuestigantes, unde uel quis esset, abstulerunt corpus,	1.33 (71.3)
INVETERASCO (-ESCO). inueterascat. 'Numquam inueterascat [inueterascat] haec manus.'	uar. 3.6 (138.23)
inueterascat. 'Numquam inueterascat haec manus.'	3.6 (138.23)
INVETERO. inueterare. ea, quae quondam cognita longo usu uel neglegentia inueterare coeperunt,	5.20 (331.34)
inueteratam. immutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum,	5.22 (346.29)
inueterati. ipsi adhuc inueterati et claudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt,	5.22 (347.13)
INVICEM. quamuis ad se inuicem pertinere non possint.	1.12 (25.30)
pugnabant contra inuicem, qui hostem euaserant, ciues.	1.22 (41.24)
conferentes ad inuicem,	2.2 (83.24)
provinciae, quae eatenus ab inuicem discordabant,	3.6 (138.33)
Siquidem congregato contra inuicem exercitu,	3.14 (155.7)
Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes.	3.19 (165.20)
Crecentes uero paulatim ignes usque ad inuicem sepe extendunt,	3.19 (165.30)
ut uirtutem dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruarent;	4.3 (209.8)
Qui cum inuicem concordare non possent,	4.4 (213.16)
bini aestus oceani, . . . sibi inuicem cotidie conpugnantes occurrunt ultra ostium fluminis Homelea,	4.16 (238.19)
de seruanda eas inuicem, immo cum omnibus pace euangelica ammoneret;	4.23 (256.30)
postquam enim ab inuicem digressi fuimus,	4.29 (274.22)
non ultra nos in hoc saeculo carnis obtutibus inuicem aspicimus.	4.29 (274.24)
quia et digredientes ab inuicem non se ultra corporaliter uident,	4.29 (275.10)
egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.13)
ut cursu maiore equos suos inuicem probare liceret.	5.6 (289.24)
moxque ut ad se inuicem perueniunt, moriar.	5.13 (312.28)
INVIDEO. inuident. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuiderent;	1.17 (34.14)
INVIDIA. inuidia. quam nouerat scientiam diuiniae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare curauit;	5.22 (347.6)
inuidiae. contentioni, inuidiae, . . . sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.7)
INUIDVS, a, um. inuidus. qui diuiniae bonitatis operibus inuidus aemulusque consistit,	2.10 (103.6)
INUIGILO. inuigilauerit. quam studiose erga saluationem nostrae gentis inuigilauerit,	1.30 (64.29)
inuiigent. et canendia psalmis inuiigent,	1.27 (49.10)
inuiget. et ita in amore Redemptoris sui immutata deuotione persistens inuiget,	2.11 (105.5)
INVINCIBILIS, e. inuincibilem. quae praemisae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	1.15 (31.9)
INVOLIATVS, a, um. inuoliata. inuenta est in omnibus fides inuoliata catholica;	4.18 (242.16)
Xriste, tui est operis, quia uestis et ipsa sepulchro Inuoliata nitet:	4.20 (248.22)
inuoliatam. fidem Britann . . . inuoliatam integramque quietam in pace seruabant.	1.4 (16.11)
inuoliatum. ut ritum fidei . . . inuoliatum seruare licentiam haberet.	1.25 (45.25)
INVISIBILIS, e. inuisibilem. Deum potius intellegendum maiestate inconprehensibilem, humanis oculis inuisibilem,	3.22 (172.3)
inuisibili. quippe quae sui magnitudine ita inuisibili atque inuestigabili aeternitate consistit,	2.10 (100.28)
inuisibilibus. superatione hostibus uel inuisibilibus	1.20 (39.23)
INVITATIO. inuitatione. ac per hoc curam illius praefatus Paulinus inuitatione Honorii antistitis . . . suscepit	2.20 (126.16)
INVITO. inuitante. sedem suam et episcopatum ipso rege inuitante recepit.	5.19 (327.12)
inuitare. Sed et ipsum per loca, in quibus doceret, multi inuitare curabant.	4.18 (241.31)
inuitaret. uel ad fidei suscipiendae sacramentum, si infideles essent, inuitaret;	3.5 (136.5)
inuitari. quod plerumque solent caritatis causa inuitari	1.28 (62.14)
inuitata. Vt inuitata Britanniam gens Anglorum, . . . aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.24)
Saxonum gens, inuitata a rege praefato.	1.15 (30.30)
inuitati. Pallium . . . fraternitatis tuae, benignitatis studiis inuitati, direximus,	2.8 (96.23)
quam pro tantarum prouinciarum spatii, . . . sumus inuitati concedere,	2.17 (120.2)
inuitatus. Hengist, qui cum filio suo Oise inuitatus a Vortigerno Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.21)
cantandi magister . . . Stephanus fuit, inuitatus de Cantia a reuerentissimo uiro Vilfrido,	4.2 (205.16)
Quod si semel susceptus non uoluerit inuitatus redire,	4.5 (216.16)
INVITVS, a, um. inuita. et per hoc, quod inuita patitur,	1.27 (55.21)
inuiti. Quod cum aduersarii, inuiti licet, concederent,	2.2 (82.3)
inuitis. Germanum venire inuitis uaticinationibus nuntiabant;	1.21 (40.11)
inuitum. inuitum monasterio euentes duxerunt in certamen,	3.18 (163.5)
inuitus. in Britannia inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus,	1.9 (23.13)
Et homo, . . . reatum culpae portet inuitus.	1.27 (56.22)
in delectatione carnali aliquo modo ligatur inuitus,	1.27 (61.22)
captius ex delectatione, quam portat inuitus	1.27 (62.2)
INVOCO. inuocantes. et inuocantes diuiniae auxilium pietatis, caelitus se uindicari continuis diu imprecationibus postulabant.	4.26 (266.20)
inuocaret. continuo misericordiam Domini inuocaret,	4.3 (210.20)
inuocat. qui periculi immanitate constantior, Christum inuocat,	1.17 (34.23)
ac deinde Germanus . . . inuocat Trinitatem;	1.18 (36.13)
INVOLVO. inuolutum. ut librum beati Iob magnis inuolutum obscuritatibus mystica interpretatione discuteret;	2.1 (75.17)
inuolutum. Sed et linteamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, integra apparuerunt,	4.19 (246.2)
inuolutum. uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . sindone inuolutum in sublime ferri,	4.9 (222.14)
et inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanctuarii posuerunt.	1.30 (277.16)
IPSE, a, um, omitted.	
IRA. ira. ut auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista,	1.25 (46.26)
Et laudabilis ergo est ira contra uitium,	1.27 (58.18)

ne forte nos . . . repentina eius ira corripiat,	4.25 (266.10)
ira, mox ira succensus nimia,	1.7 (19.3)
'Turbatus est prae ira oculus meus.'	1.27 (58.13)
in ira suum oculum turbatum dolebat;	1.27 (58.15)
'Deiri; de ira eruti, et ad misericordiam Christi uocati.	2.1 (80.18)
Respondebant omnes placidissimam se mentem ad illum, et ab omni ira remotam habere,	4.24 (262.2)
petitque, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4.25 (263.16)
irae, animum irae et auaritiae uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem;	3.17 (161.18)
iram. Quod illi uidentes mox in iram conuersi sunt.	2.2 (83.12)
qua correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent.	4.25 (262.30)
IRACUNDIA. iracundia. Tum iudex repletus iracundia dixit:	1.7 (19.23)
iracundiam, quae Deum offendunt, et ad iracundiam prouocant,	1.28 (62.23)
IRASCOR. irascendo, sicut saepe irascendo culpas insequimur,	1.27 (58.9)
irati, et quae possident, ipsis seruant, quos irati insequi uidentur.	1.27 (50.13)
iratos, nil aliud respondere potuerunt, nisi ob hoc se iratos fuisse et inimicos regi.	3.22 (173.20)
iratus. Contra uitia quippe delinquentium iratus fuerat,	1.27 (58.13)
Iratus autem tetigit regem iacentem uirga,	3.22 (174.5)
iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5.10 (300.22)
IRMINRIC, father of Ethelbert, King of Kent.	
Irmirion. Erat autem idem Aedilbert filius Irmirion,	2.5 (90.18)
IRRATIONABILIS (INR-), e. irrationabilis. 'Cuius obseruantiae catholica ratione patefacta, patet e	
contrario error irrationabilis eorum,	5.21 (337.27)
IRREPO (INR-), inrepunt, qui uidelicet modo cum magno tormento inrepunt in interiora corporis mei.	5.13 (312.27)
IRPREHENSIBILIS (INR-), e. inreprehensibilis, et uos omnipotenti Deo inreprehensibilis repraesentet.	2.17 (119.24)
IRRIGO (INR-), irrigandis, scientiae salutaris cotidie flumina irrigandis eorum cordibus emanabant;	4.2 (204.26)
IRRISIO (INR-), irisiones, ut se etiam irisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam frontispicio doceant;	5.21 (343.19)
IRRITVS, a, um. irritum, ut pactum, quod cum tanto rege ini, ipse primus irritum faciam.	2.12 (108.10)
IRRVMPO (INR-), inrumpit. Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.12 (25.30)
inrumpunt, mox aduerti nauibus inrumpunt terminos,	1.12 (26.30)
IRRUO (INR-), inruentum. Cum . . . tumultus inruentum turbarum non facile ferret,	3.19 (167.26)
IRRVPTIO (INR-), inruptio, quia et inde barbarorum inruptio timebatur,	1.12 (27.28)
inruptione, ut, . . . ibi praesidio ualli fines suos ab hostium inruptione defenderent.	1.12 (26.21)
inruptiones, creberrimas gentium aquilonalium inruptiones;	1.14 (30.19)
cum acerbas atque intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3.24 (177.14)
inruptionis, ante biennium Romanae inruptionis,	1.11 (24.21)
IS, ea, id omitted.	
ISAAC, son of Abraham and Sarah.	
Isaac. 'In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis, libros III.	5.24 (357.25)
ISAIAS, Isaiah, the prophet.	
Isaia, sicut scriptum est in Isaia:	3.29 (197.6)
Isaiae, ut, iuxta prophetiam Isaiae, 'in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iunci,'	3.23 (175.16)
Isaia. In Isaia, Danihelem, XII prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.6)
In Isaia prophetam, Ezram quoque et Neemiam.	5.24 (358.18)
Isaia. una de eo, quod ait Isaia: 'Et claudunt ibi in carcerem,	5.24 (358.32)
ISMAHEL, Ishmael, son of Abraham and Hagar.	
Ismahelis. 'In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis, libros III.	5.24 (357.26)
ISRAEL. Israel. 'Parum, inquit, est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuertendas.	3.29 (197.11)
Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram reprimissionis,	4.24 (261.1)
ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (334.14)
Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5.21 (334.18)
immolabique eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad uesperam."	5.21 (334.22)
in qua percussis Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21 (334.29)
peribit anima illa de Israel,	5.21 (335.1)
"Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa."	5.21 (335.11)
de mansionibus filiorum Israel una;	5.24 (358.32)
ISRAELITICVS, a, um, of Israel.	
Israelitica. Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est:	5.21 (336.23)
Israeliticae, ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis comparandus uideretur,	1.34 (71.12)
Israelitico. Sic Israelitico populo in Aegypto Dominus se quidem innouit;	1.30 (65.29)
ISSICIO. esoce, et quidem praecipue issicio [esoce] abundat,	uar. 1.1 (10.4)
issicio, et quidem praecipue issicio abundat,	1.1 (10.4)
ISTE, a, ud. ista. 1.23 (43.4); 1.29 (64.7); 2.8 (95.15); 2.10 (100.19); 2.18 (121.11).	
ista. 1.25 (46.27).	
ista. 5.12 (308.9).	
ista. 5.13 (313.5).	
iste. 1.24 (43.31); 1.27 (58.24); 1.29 (63.15); 2.17 (118.32); 3.19 (164.18); 3.10 (165.34); 4.24 (259.32); 5.12 (308.24);	
5.13 (312.22); 5.14 (314.34); 5.15 (316.30); 5.21 (334.16).	
isti. 2.1 (80.16); 4.17 (240.17); 4.23 (258.6); 5.13 (313.16).	
istia. 5.19 (330.22).	
isto. 4.25 (264.31).	
istos. 2.19 (123.30).	
istud. 4.17 (239.4).	
istum. 5.21 (335.21).	
ITA. 1.1 (10.31); 1.1 (11.32); 1.1 (12.27); 1.5 (16.27); 1.7 (20.10); 1.12 (28.7); 1.13 (28.27); 1.14 (30.1); 1.15 (32.6);	
1.17 (35.7); 1.17 (35.32); 1.18 (36.18); 1.18 (37.3); 1.19 (38.3); 1.22 (41.29); 1.26 (47.24); 1.27 (50.15); 1.27 (51.28);	
1.27 (52.1); 1.27 (52.11); 1.27 (52.16); 1.27 (55.1); 1.27 (55.17); 1.27 (56.18); 1.27 (56.29); 1.27 (60.20); 1.27 (62.1);	
1.28 (62.15); 1.28 (62.31); 1.29 (63.25); 1.29 (63.31); 1.29 (64.4); 1.30 (64.29); 1.34 (71.12); 2.1 (73.14); 2.1 (76.26);	
2.1 (77.22); 2.2 (83.31); 2.5 (90.29); 2.5 (91.23); 2.8 (96.27); 2.9 (97.12); 2.10 (100.28); 2.10 (102.26); 2.11 (105.4);	
2.12 (109.7); 2.13 (112.17); 2.15 (116.6); 2.17 (119.3); 2.19 (123.23); 3.2 (130.15); 3.2 (131.1); 3.5 (137.27);	
3.6 (138.24); 3.8 (144.20); 3.8 (144.22); 3.12 (151.12); 3.14 (156.5); 3.14 (156.13); 3.16 (159.20); 3.17 (160.4);	
3.19 (166.4); 3.19 (166.31); 3.19 (167.21); 3.19 (168.20); 3.25 (184.19); 3.25 (185.26); 3.25 (186.23); 3.25 (188.29);	
3.26 (191.6); 3.29 (196.27); 3.30 (200.7); 4.1 (203.9); 4.2 (204.27); 4.3 (210.1); 4.5 (217.6); 4.8 (221.14); 4.9 (222.24);	
4.9 (222.32); 4.9 (223.26); 4.9 (223.27); 4.9 (224.2); 4.11 (226.27); 4.14 (235.9); 4.14 (235.30); 4.16 (237.7);	
4.18 (242.11); 4.19 (243.13); 4.19 (245.9); 4.19 (245.19); 4.19 (245.34); 4.19 (246.3); 4.19 (246.24); 4.23 (254.10);	
4.23 (258.19); 4.24 (258.29); 4.24 (262.11); 4.24 (262.14); 4.25 (263.3); 4.25 (264.4); 4.26 (266.18); 4.29 (275.20);	
4.29 (276.1); 4.30 (276.18); 4.31 (278.11); 4.31 (278.17); 4.32 (280.27); 5.4 (287.3); 5.5 (288.6); 5.6 (289.15);	

5.6 (289.27); 5.10 (301.7); 5.11 (303.1); 5.13 (311.30); 5.15 (315.24); 5.17 (319.13); 5.19 (322.26); 5.19 (328.26); 5.19 (329.5); 5.21 (334.23); 5.21 (335.30); 5.21 (336.8); 5.21 (338.17); 5.21 (339.14); 5.21 (339.23); 5.21 (340.7); 5.21 (342.6); 5.21 (342.23); 5.21 (343.2); 5.21 (343.3); 5.21 (343.12); 5.21 (344.3); 5.21 (344.24); 5.21 (345.26); 5.23 (348.26); Cont. (361.7).

ITALIA, Italy.

Italia. in . . . Italia, . . . longissima dies siue nox xv, breuissima viii conpleat horas. 1.1 (11.8)
 fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit. 1.9 (23.17)
 quos in Italia clariores nosse uel audire poterat, 2.1 (76.23)
 hoc in Italia, hoc in Gallia, . . . ab omnibus agi conspeximus; 3.25 (184.22)
Italiae. quem cum episcopis Italiae . . . composuit. 2.1 (77.2)
 Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae, 2.4 (88.16)
 Roman, . . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus. 3.25 (181.20)
Italiam. atque in Italiam transire meditantem, 1.9 (23.15)

ITALIVCM MARE, the Italian Sea.

Italici maris. Romanus . . . legatarius missus absortus fuerat fluctibus Italici maris; 2.20 (126.15)
ITAQVE. Praef. (6.24); 1.1 (12.10); 1.3 (15.7); 1.5 (17.1); 1.7 (21.10); 1.15 (32.28); 1.17 (35.11); 1.18 (36.21); 1.20 (38.14); 1.20 (39.22); 1.21 (41.9); uar. 1.23 (42.24); 1.27 (54.11); 1.27 (54.29); 1.27 (55.12); 1.27 (56.3); 1.27 (58.20); 1.27 (61.31); 1.31 (67.7); 1.32 (68.22); 1.32 (69.19); 1.32 (69.31); 2.1 (74.24); 2.2 (84.22); 2.5 (92.1); 2.9 (98.11); 2.20 (125.26); 3.7 (139.21); 3.10 (147.6); 3.19 (164.8); 3.25 (185.19); 3.29 (198.10); 3.29 (198.33); 4.2 (205.20); 4.3 (206.30); 4.5 (217.7); 4.13 (230.19); 4.17 (239.22); 5.10 (300.16); 5.21 (337.15); 5.21 (340.28); 5.23 (350.10).

ITEM. 1.1 (11.6); 2.19 (123.6); 3.25 (186.29); 3.25 (187.20); 4.8 (221.7); 4.24 (261.6); 5.5 (288.1); 5.5 (288.2); 5.14 (313.26); 5.16 (317.20); 5.17 (318.23); 5.21 (334.30); 5.21 (341.18); 5.24 (358.3); 5.24 (358.13); 5.24 (358.28); 5.24 (358.30); 5.24 (359.4); 5.24 (359.25); 5.24 (359.27).

ITER. iteris. dum feruens equus quoddam itineris [iteneris] concaum ualentiore impetu transiliret, . . . uar. 5.6 (290.11)

iter, contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum; 3.9 (145.30)

iter faciens iuxta ipsum locum, 3.10 (146.27)

obsecrans eum pro se suisque, qui tantum iter erant adgressuri, Domino supplicare. 3.15 (158.2)

qui crebris accusationibus inprobi iter illi caeleste intercludere contendebant; 3.19 (165.3)

iussit eum Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare, 4.3 (206.26)

Vnde intellegens a Domino suum iter esse prosperatum, 4.19 (245.6)

a quo sibi sperabat iter salutis posse demonstrari, 4.25 (263.14)

uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis . . . Oidilualdum iter nostrum inspicere. 5.1 (282.8)

contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam, 5.6 (289.20)

ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem; 5.6 (291.27)

Dic ergo illi, quia non ualet iter, quod proposuit, implere; 5.9 (297.12)

nihilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere. 5.9 (298.4)

qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumalem me ducere coepit. 5.12 (307.6)

Benedictus coepit iter nauiter Romam usque conpleuit. 5.19 (324.2)

respondit propositum se . . . patriam relicta, Romam iter agere coepisse. 5.19 (324.15)

obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuerteretur, per se iter facere meminisset. 5.19 (324.19)

sic Romam ueniendi iter repetiit; 5.19 (326.20)

itinere. et pergens itinere suo peruenit ad uicum quandam uespere, 3.10 (147.8)

qui terrestri quidem itinere illo uenire, . . . disponebat, 3.15 (157.29)

ac cupito itinere domum remittet. 3.15 (158.9)

Etiamsi in itinere pergens inueniretur, 3.26 (191.8)

rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret, 4.18 (242.25)

Qui etsi in itinere defunctus est, 4.18 (242.27)

contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire. 4.25 (264.16)

rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est, 4.31 (278.10)

nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat. 5.9 (297.24)

coeptoque itinere Britanniam uenit. 5.19 (329.22)

itineris. usque ad medium itineris, . . . nauis tuta uolabat. 1.17 (34.10)

uenti e contrario ad itineris ministeria reuertuntur, 1.17 (34.28)

ut, die reddito, itineris laborem subiret intrepidus. 1.19 (38.4)

iamque aliquantulum itineris confecissent, 1.23 (42.25)

Nec labor uos ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant; 1.23 (43.10)

Si longinquitas itineris magna interiacet, 1.27 (52.3)

quia nihil de prosperitate uestri itineris audisse nos contigit. 1.30 (65.3)

antistitem, . . . minime ualuimus nunc reperire pro longinquitate itineris. 3.29 (198.3)

iuxta quod mihi presbyter, qui comes itineris illi et cooperator uerbi extiterat, referebat, 3.30 (199.29)

postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit, 4.1 (201.21)

et ob id maiorem huius itineris peragendi notitiam haberet, 4.1 (202.32)

denique ibidem adiutores itineris et iniuncti operis accepit. 4.5 (214.19)

dum feruens equus quoddam itineris concaum ualentiore impetu transiliret, 4.18 (242.26)

Cumque iam nauis inposuissent, quae tanti itineris necessitas poscebat, 5.6 (290.11)

antistes misit eum Romam, dato duce itineris, 5.9 (298.6)

antistes misit eum Romam, . . . cunctis simul, quae necessitas poscebat itineris, largiter subministratis; 5.19 (324.17)

ITERATO. nuntiatur . . . Pelagianum peruersitatem iterato paucis auctoribus dilatari; 1.21 (39.32)

ITERVM. quibus iterum in Britanniam primo uere transuectus, 1.2 (14.4)

Et iterum: 'Oculus habent, et non uident; 2.10 (102.15)

2.18 (121.13); 3.19 (164.32); 3.29 (197.8); 4.8 (221.19); 4.17 (240.9); 5.12 (304.12).

ITHAMAR (d. 655?), *Bishop of Rochester; the first native bishop.* 3.14 (154.3)

Ithamar. Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit; 3.20 (169.15)

quem ordinaturus uenit illic Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis. 3.14 (154.21)

Ithamar. In cuius locum Honorius archiepiscopus ordinauit Ithamar, 3.20 (169.19)

Ithamar. et ipse, defuncto Ithamar, consecrauit pro eo Damianum, 3.20 (169.19)

I (cons.)

IACEO. iacebat. ad eum habitaculum, in quo idem iacebat, . . . ferebatur. 1.19 (37.14)
 non paucio tempore recubans in lectulo iacebat. 4.14 (233.23)
 contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo exierat iacebat, solum inueniri; 4.14 (234.2)
 quae iacebat multo, ut dixi, dolore constricta, 5.3 (286.3)

ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferri.	5.4 (287.5)
Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta.	5.4 (287.18)
Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae tri diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	5.19 (328.25)
iacens. quod uero iacens et infirmus defenderat.	1.19 (37.20)
ita ut corruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret.	4.31 (278.12)
iacens. ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.15)
iacente. ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio,	1.7 (20.25)
iacentem. quae manu extensa iacentem uideretur addollere,	1.19 (38.2)
Iratu autem tetigit regem iacentem uirga,	3.22 (174.6)
iacentem. quae perditis nonnulla ex parte his, . . . rebus, ipsam in latus iacentem inter undas relinqueret;	5.9 (298.9)
iacere. Studens autem uir Domini . . . sic in eo monasterii fundamenta iacere,	3.23 (175.24)
iacerem. Et quia moueri non poteram, tetenderunt ibidem papilionem, in quo iacerem.	5.6 (290.23)
iaceret. qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.27)
iacet. Et quia prope sub ipso septentrionali uertice mundi iacet,	1.1 (10.31)
Haec circa aerea rota iacet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.4)
IACINTINVS, a, um. iacintini. omnis quidem coloris . . . id est et rubicundi, et purpurei, et iacintini,	1.1 (10.10)
IACIO, iacta. strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare,	2.4 (87.5)
iecerint, quod . . . daemonia ieecerint [iecerint].	uar. 3.25 (187.30)
iecti, a mansionibus ac possessiunculis suis eieci [iecti],	uar. 1.12 (28.9)
iectis. et eiectis [iectis] principibus regis non proprii,	uar. 3.24 (180.22)
IACOB, Jacob, son of Isaac and Rebekah.	
Iacob, 'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob,	3.29 (197.10)
IACOBVS, St. James the Just.	
Iacobus. Hinc quod eidem Paulo Iacobus ait:	3.25 (185.14)
IACOBVS, IACOB (d. 664), James, deacon of Paulinus; one of the most skilful teachers of singing in the early English Church.	
Iacob. Obseruabat autem Iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha	3.25 (181.26)
Iacobo, primusque, excepto Iacobo, . . . cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis . . . Stephanus	
fuit,	4.2 (205.14)
Iacobum. Habuit autem secum in ministerio et Iacobum diaconum,	2.16 (117.30)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum,	2.20 (126.21)
Iacobus. Iacobus et Romanus in horum parte erant;	3.25 (183.21)
IACTO. iactabat. illis copiis, quibus nihil resistere posse iactabat,	3.1 (128.20)
iactando. non profectum iactando uirtutum,	2.1 (74.13)
iactari. quae uicissim huc inde uidebantur quasi tempestatis impetu iactari.	5.12 (305.6)
iactatus. multisque domique forisque factatus nimium per tempora longa periculis,	5.19 (330.25)
iactauerunt. arripientes inmundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, iactauerunt in eum.	3.19 (166.24)
ACTVRA. iactura. ut nulla possit ecclesiarum uestrarum iactura per cuiuslibet occasionis obtentum	
quoquo modo prouenire;	2.18 (121.31)
IACTVS. iactus. unde habet ingressum amplitudinis quasi iactus fundae;	4.13 (232.12)
IACVLOR, iaculator. Mouet enim aera Dominus, uentos excitat, iaculator fulgora, de caelo intonat,	4.3 (211.1)
IAM. 1.1 (10.33); 1.7 (19.18); 1.7 (20.33); 1.15 (32.8); 1.17 (34.20); 1.20 (39.3); 1.23 (42.24); 1.27 (49.12); 1.27 (50.34);	
1.27 (52.22); 1.27 (54.4); 1.27 (59.26); 1.30 (65.22); 1.30 (65.35); 1.32 (69.11); 2.1 (73.12); 2.1 (74.10); 2.1 (75.25);	
2.1 (78.10); 2.1 (78.12); 2.1 (78.17); 2.1 (79.24); 2.2 (83.26); 2.2 (84.31); 2.5 (91.26); 2.6 (92.16); 2.7 (94.17);	
2.13 (112.26); 3.2 (129.29); 3.2 (130.23); 3.3 (131.8); 3.3 (132.13); 3.4 (133.20); uar. 3.6 (138.14); 3.8 (143.22);	
3.11 (149.15); 3.12 (151.15); 3.12 (151.17); 3.13 (152.18); 3.19 (164.1); 3.19 (166.14); 3.22 (172.20); 3.28 (195.7);	
3.28 (195.25); 4.1 (202.30); 4.2 (206.5); 4.3 (209.12); 4.3 (209.22); 4.3 (210.22); 4.8 (220.22); 4.8 (221.14); 4.9 (222.1);	
4.9 (222.33); 4.9 (223.14); 4.11 (225.21); 4.14 (233.1); 4.18 (241.26); 4.18 (242.9); 4.20 (247.10); 4.20 (248.5);	
4.20 (248.11); 4.20 (248.13); 4.23 (255.16); 4.23 (257.24); 4.24 (261.28); 4.25 (264.11); 4.29 (274.1); 4.29 (274.6);	
4.30 (276.12); 5.3 (285.19); 5.5 (288.8); 5.5 (288.15); 5.6 (291.8); 5.7 (292.20); 5.9 (298.5); 5.11 (303.17);	
5.11 (303.19); 5.12 (304.10); 5.12 (307.34); 5.14 (314.24); 5.19 (322.31); 5.19 (329.1); 5.21 (341.9); 5.21 (341.10);	
5.21 (341.14); 5.21 (344.30); 5.22 (347.12); 5.23 (350.21); 5.24 (353.19).	
IAMDVDVM. 1.9 (23.5); 2.15 (116.2); 3.3 (131.27); 3.3 (132.33); 3.25 (183.24); 4.4 (214.4); 4.29 (274.12); 5.8 (294.22);	
5.19 (328.8); 5.21 (332.23).	
IAMIAMQVE, et iamiamque essent manus ad panem benedicendum missuri,	3.6 (138.14)
fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodessae ualentes.	3.10 (147.19)
iamiamque uideret se esse perimendum,	3.12 (151.28)
"Vides," inquit, "quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis con-	
pellor;	3.13 (153.2)
Cumque . . . mortem sibi omnes imminere, et iamiamque adesse uiderent,	3.15 (158.16)
ita ut, deficiente penitus omni membrorum officio, iamiamque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.7)
IANVA. ianuam. At illa aperiens ianuam monasterii, exiit ipsa	3.11 (149.27)
Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam ianuam peruenit,	3.19 (166.23)
iuanum in eo nullam ianuam, uel fenestram, uel ascensum alicubi conspicerem.	5.12 (307.12)
qui non uult ecclesiae ianuam sponte humiliatus ingredi,	5.14 (314.10)
neceesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	5.14 (314.11)
ianuis. quia tamen eius humanitas ad insinuationem sui reseratis cordis ianuis,	2.10 (101.1)
IANVARIVS, a, um, of January.	
Ianuarius. Beretuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est die Iduum Ianuariarum;	5.23 (349.30)
Ianuario. apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	5.23 (349.13)
IARVMAN (d. 667?), Bishop of Mercia.	
Iaruman, habuitque primum episcopum Trunheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum	
Vynfridum.	3.24 (180.28)
misit ad corrigendum errorem, reuocandamque ad fidem ueritatis provinciam Iaruman episcopum,	3.30 (199.27)
Iarumanni. Vt Orientales Saxones . . . per instantiam Iarumanni episcopi mox sint ab errore correcti.	3.30 (199.8)
Iarumanno. cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopo dari peteret,	4.3 (206.15)
IECTIO. iectionem. 'In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem [iectionem] Israhelis,	
libros tri.	uar. 5.24 (357.26)
IEIVNIVM. ieiunia. Multos autem preces uiuentium, et elemosynae, et ieiunia, et maxime celebratio mis-	
sarum, . . . adiuuant.	5.12 (308.19)
ieiunia. quia Dominus exaudiuit preces uestras, et deuotionem ac ieiunia propitius aspexit;	4.14 (234.15)
quia correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti iudicis auerterent.	4.25 (262.30)
corpus senile inter cotidiana ieiunia domabat,	5.12 (310.33)
ieiunium. Cum ergo secunda memorati ieiunii ac supplicationum dies ageretur,	4.14 (233.24)
ieiuniis. orationibus uidelicet assiduis, uigiliis ac ieiuniis seruando,	1.26 (46.33)
et ideo ieiuniis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste,	4.25 (263.18)
ieiuniis. Vt . . . Cedd locum monasterii . . . accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit;	3.23 (174.22)
Studens autem uir Domini . . . locum primo precibus ac ieiuniis a pristina flagitiorum sorde purgare,	3.23 (175.22)
ut accepta nuper loca . . . prius orationibus ac ieiuniis Domino consecraret.	3.23 (175.34)
et cum rex pascha dominicum solutis ieiuniis faceret,	3.25 (182.4)

in precibus, ieiuniis, et elemosynis usque ad diem permansit ultimum;	5.19 (322.2)
ieiunio, peracto ieiunio triduo, cum aliis orandi causa conuenerant;	2.2 (84.15)
tum regina cum suis persistens adhuc in ieiunio diem palmarum celebraret.	3.25 (182.5)
et ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiant alimentis.	4.14 (235.9)
ieiuniorum, expleto studio ieiuniorum et orationis, fecit ibi monasterium,	3.23 (176.6)
multi, . . . ad salutaria ieiuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensit;	4.14 (236.2)
ieiunium, consuetudinem fecerunt . . . III ^o et VI ^o sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare.	3.5 (136.21)
simul et ieiunium XI ^o dierum observari principali auctoritate praecepit.	3.8 (142.8)
Quibus diebus cunctis, excepta dominica, ieiunium ad uesperam usque . . . protelans,	3.23 (175.27)
uisum est fratribus triduanum ieiunium agere,	4.14 (233.15)
sed biduanum uel triduanum sat est observare ieiunium.	4.25 (263.31)
dummodo illi dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere.	5.4 (287.13)
IEIVNVS, a, um. ieiunus, quia in omni septimana diem cum nocte ieiunus transiret.	3.27 (193.15)
ceteris septimanae diebus ieiunus permaneret.	4.25 (264.6)
IESSE, the father of David, King of Israel.	
Iesse. In die illa radix Iesse, qui stat in signum populum, ipsum gentes deprecabuntur.	3.29 (197.7)
IESVS CHRISTVS. Iesu. Dona, Iesu, ut grex pastoris calle sequatur.	5.19 (330.28)
Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5.24 (360.3)
Iesu Christi, cum . . . imagine magni regis Domini nostri Iesu Christi,	1.25 (46.24)
et eam in nomine . . . Domini nostri Iesu Christi sacrauit,	1.33 (70.15)
Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,	2.2 (82.8)
Saluatoris nostri Domini Iesu Christi cooperante potentia,	2.11 (105.17)
ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi.	3.17 (162.5)
In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4.5 (214.29)
et ipsi essent ministri Domini et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4.14 (235.21)
In nomine Domini nostri Iesu Christi Saluatoris,	4.17 (239.5)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1 (282.12)
Iesu Christo. Deo Domino nostro Iesu Christo auctore subiectos;	1.29 (64.15)
Iesu Christo. omnipotenti Deo Domino nostro Iesu Christo secum subdidit,	1.32 (68.17)
regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4.5 (214.31)
Iesum. Et glorificamus Dominum nostrum Iesum,	4.17 (240.17)
uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5.14 (314.31)
Iesum Christum. credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum	
Sanctum,	2.10 (102.5)
credentes, . . . in Deum Patrem omnipotentem, et in Iesum Christum eius Filium,	2.10 (103.25)
habet protectorem, humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum,	3.29 (198.27)
Iesus. sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas, id est Dominus Iesus,	5.21 (340.14)
Iesus Christus. sed quia isdem Dominus noster Iesus Christus dixerat:	1.27 (51.14)
nisi uisus mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.	2.19 (124.6)
sicut Dominus noster Iesus Christus incarnatus tradidit discipulis suis,	4.17 (239.17)
IOB, Job.	
Iob. Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totondit, probauit	5.21 (342.9)
Iob. ignorans merita illius, sicut Iob beatissimi,	1.19 (37.9)
ut librum beati Iob . . . discuteret;	2.1 (75.16)
ita ut illud beati Iob ueraciter dicere posset:	2.1 (77.22)
ipse dicit in Expositione beati Iob:	2.1 (78.9)
In librum beati patris Iob;	5.24 (358.16)
IOCOR, iocarentur. Cumque ibidem positi . . . una cum eis, qui ibidem ante inerant, loquerentur ac	4.24 (261.27)
iocarentur,	
IOHANNES, John the Baptist.	
Iohannes. quia pro ueritate Iohannes occisus est,	1.27 (51.15)
Iohannes Baptista. Pro qua re etiam Iohannes Baptista capite truncatus est,	1.27 (51.11)
IOHANNES, John the Evangelist.	
Iohanne. in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5.2 (284.18)
Iohannem. 'Absit,' inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	3.25 (185.3)
Iohannes. ipsum est, quod beatus euangelista Iohannes. . . ecclesiae celebrasse legitur.'	3.25 (184.8)
Iohannes secundum legem consuetudinem XIII ^a die mensis primi . . . incipiebat celebrationem	3.25 (185.20)
XIII ^{as} lunam primi mensis, aequie sicut Iohannes, orientem ad uesperam semper expectaret;	3.25 (185.28)
Iohannes enim ad legis Mosaeicae decreta tempus paschale custodiens, nil de prima sabbati curabat;	3.25 (186.17)
Iohanni. in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, neque legi, . . . concordatis.	3.25 (186.32)
Iohannis. in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores in Asia . . . conuersa est.	3.25 (186.9)
Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari,	3.25 (186.14)
In Apocalypsin sancti Iohannis libros III.	5.24 (358.27)
IOHANNES, a martyr.	
Iohannis. beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . Laurentii, Iohannis, et Pauli, et Gregorii,	3.29 (198.16)
IOHANNES (fl. 640), Chief of the Notaries of the Apostolic See.	
Iohannes. item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.6)
IOHANNES (fl. 640), Counsellor of the Apostolic See.	
Iohannes. et Iohannes seruus Dei, consiliarius eiusdem apostolicae sedis.	2.19 (123.8)
IOHANNES IV, Pope, 640-642.	
Iohannes. Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum . . . miserit.	2.19 (122.10)
Sed et Iohannes. . . pro eodem errore corrigendo litteras eis . . . direxit;	2.19 (122.20)
Iohannes diaconus et in Dei nomine electus;	2.19 (123.6)
IOHANNES VI, Pope, 701-705.	
Iohanne. identibus episcopis pluribus cum apostolico papa Iohanne,	5.19 (327.17)
IOHANNES, Archbishop of Arles, 658-675.	
Iohanni. et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis.	4.1 (203.12)
IOHANNES (fl. 650), Archchanter of St. Peter's, and Abbot of St. Martin's at Rome; brought to England by Benedict Biscop to teach church-singing to the monks at Wearmouth.	
Iohanne. De Iohanne cantatore sedis apostolicae,	4.18 (240.27)
Iohannem. Accepit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.18 (241.17)
Iohannes. pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator	4.18 (240.30)
egitque abba Iohannes, ut iussionem acceperat pontificis,	4.18 (241.20)
Non solum autem idem Iohannes ipsius monasterii fratres docebat,	4.18 (241.27)
in quo adfuit Iohannes abba Romanus.	5.24 (355.8)
Iohanni. hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	4.18 (242.13)
IOHANNES, Saint (d. 721), Bishop of Hexham, 687, and of York, 705.	
Iohannes. quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Otfior, Iohannes, et Vilfrid.	4.23 (254.25)
Vt episcopus Iohannes mutum benedicendo curauerit.	5.2 (282.30)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5.2 (282.32)

idem Iohannea, defuncto Bosa uiro multae sanctitatis et humilitatis, episcopus pro eo Eboraci substitutus,	5.3 (285.5)
Iohannis, utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.17)
IOSEPH, <i>Joseph, son of Jacob and Rachel.</i>	
Ioseph. At Ioseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum exsecutor . . . patet	5.21 (342.11)
IOSVA, <i>Joshua.</i>	
Iosue. Item, Capitula lectionum in Pentateucum Mosi, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.14)
IVBAR. iubar. Splendidumque iubar radianti carperet haustu,	5.7 (293.13)
IVBEO. iubeas, et in electorum tuorum iubeas grege numerari.	2.1 (78.34)
si integram septimanam iubeas abstinendo transigere.	4.25 (263.28)
iubeatur, in caeli faciem prodeunte, agnus immolari iubeatur;	5.21 (334.27)
iubebatur. martyre, quem percutere iubebatur,	1.7 (20.23)
et mane rediens, optimo carmine, quod iubebatur, compositum reddidit.	4.24 (260.24)
iubemur. primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (339.33)
iubente. iubente Honorio, Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.11 (24.30)
iubente eodem rege,	1.15 (31.1)
Quod cum iubente rege faceret,	2.13 (112.25)
Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	3.14 (157.4)
Tum Vilfrid, iubente rege, ut diceret, ita exorsus est:	3.25 (184.19)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est.	4.23 (255.13)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuuante [iubente] completum est.	uar. 5.7 (292.22)
et iubente pontifice epiphaphium in eius monumento scriptum.	5.7 (293.2)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuio, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.3)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . iubente apostolico papa, diebus aliquot legeretur.	5.19 (327.28)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.17)
iubente. Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Britonum,	5.18 (320.31)
iuberet, aereos caucos suspendi iuberet,	2.16 (118.12)
iubet. Itaque in hos primum arma uerti iubet,	2.2 (84.23)
iubetur. ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (334.15)
vii dierum, quibus azyma celebrari iubetur.	5.21 (337.15)
iussit. iussitque [iussitque] quosdam et fratribus quaerere lapidem,	uar. 4.19 (244.30)
iussa. Et cum illa adferens, quae iussa est, intraret atrium domus,	3.11 (150.8)
iusserat. Fecerunt omnes, ut iusserat,	3.2 (129.11)
ut ipsa iusserat, non alibi quam in medio eorum, . . . ligneo in locello sepulta	4.19 (244.23)
fecerunt fratres, ut iusserat;	4.30 (277.16)
Fecit, ut iusserat,	5.2 (284.24)
iusserit, ut quando unum ex uobis diuina ad se iusserit gratia euocari,	2.18 (121.23)
iusserunt. Et expulerunt eum, ac de suo regno cum suis abire iusserunt.	2.5 (91.28)
'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum,	4.19 (245.16)
Iusserunt eum sedere secum ad epulas,	5.5 (288.27)
iussi. murum, quem iussi fuerant,	1.12 (26.15)
proditi sunt, atque occidi iussi.	4.16 (237.25)
iussit. Vnde statim iussit milites eum diligentius inquirere.	1.7 (18.25)
ad simulacra daemonum, . . . eum iussit pertrahi;	1.7 (19.6)
capite eum plecti iussit.	1.7 (20.3)
iussit reuelli sepulchrum,	1.18 (36.26)
et eis necessaria ministrari, donec uideret, quid eis faceret, iussit.	1.25 (45.19)
iussit Augustinum cum sociis ad suum ibidem aduenire colloquium.	1.25 (45.28)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2.6 (92.14)
iussit se obuiam saeuientibus et huc illucque uolantibus ignium globis efferri.	2.7 (94.21)
iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis.	2.13 (113.19)
statimque iussit ire ministram, et capsellam, in qua erat, adducere.	3.11 (150.6)
Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecisas iussit rex, . . . suspendi.	3.12 (151.34)
et eius, qui occidere iussit,	3.14 (155.27)
orationes assidue pro utriusque regis, id est et occisi, et eius, qui occidere iussit, . . . fierent	3.24 (180.5)
iussit primo dicere episcopum suum	3.25 (183.33)
iussit rex et Agilbertum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.25 (184.10)
Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.11)
iussit eum Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare,	4.3 (206.26)
iussitque quosdam et fratribus quaerere lapidem,	4.19 (244.30)
iussitque illum seriem sacrae historiae doceri.	4.24 (260.29)
iussit fratres in eiusdem habitaculi pavimento foueam facere;	4.28 (271.23)
Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4.28 (272.4)
iussitque, ut die depositionis eius hoc facere meminissent.	4.30 (276.17)
iussit suis quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	5.2 (283.16)
sequente dominica iussit ad se intrare pauperem,	5.2 (283.31)
linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.32)
et disolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare iussit.	5.6 (291.25)
Petrumque uocari Sergius antistes iussit,	5.7 (293.18)
iussit uni ex satellitibus suis mihi ad legendum deferre.	5.13 (312.15)
eumque coeptis insistere salutaribus iussit.	5.19 (323.1)
utque illum secum Romam perduceret, iussit.	5.19 (323.34)
Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.19 (325.2)
Agatho, . . . uocari iussit et Vilfridum,	5.19 (326.27)
iussit pontifex ceteros ad horam egredi,	5.19 (329.4)
iussus. quam ob rem a Maximiano iussus occidi	1.6 (17.19)
iussus est ab angelis, qui eum ducebant, respicere, in mundum.	3.19 (165.16)
sed obediendiae causa iussus subire hoc, quamuis indignus, consensi.	4.2 (205.28)
atque ad abbatissam perductus, iussus est, . . . indicare omnium,	4.24 (260.16)
Quo facto, reliquias, ut iussus erat, sua in theca recondidit,	4.32 (280.21)
Dixit ille statim, soluto uinculo linguae, quod iussus erat.	5.2 (284.6)
IVCVNDO. iucundare. in quo pulcherrimam hanc iuuentutem iucundari [iucundare] ac fulgere conspicia,	uar. 5.12 (308.25)
iucundari. in quo pulcherrimam hanc iuuentutem iucundari ac fulgere conspicias,	5.12 (308.25)
IVCVNDVS, a, um. iucundus. Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus, . . . et affatu iucundus, et moribus ciuilis,	3.14 (155.30)
IVDAEI, <i>the Jews.</i>	
Iudaeis. uidelicet ne scandalum facerent eis, qui inter gentes erant Iudaeis.	3.25 (185.10)

Iudaeis. non semper in luna XIII ^a cum Iudaeis, . . . celebrabant.	3.4 (135.3)
Vnde et hanc non, . . . XIII ^a luna in qualibet feria cum Iudaeis, sed die dominica semper agebat,	3.17 (162.7)
"Vides, frater, quot milia sunt in Iudaeis, qui crediderunt;	3.25 (185.15)
Iudaeorum. ad nihil uidelicet utile, nisi ad scandalum uitandum Iudaeorum.	3.25 (185.14)
IVDAIZO. iudaizante. cum scita legis Mosaicae iuxta litteram seruaret, iudaizante adhuc in multis ecclesiis,	3.25 (185.4)
IVDEX, the Supreme Judge.	
Iudice, immo disponente iusto Iudice,	1.15 (32.20)
et se pro illo puniendum a districto Iudice timebat.	4.25 (263.13)
Iudici. et venturo Iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1.32 (69.23)
Iudicis. sed cum commodis animarum ante tribunal summi et venturi Iudicis repraesentantes.	2.8 (97.1)
qua correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent.	4.25 (262.31)
ut meminimus facta et cogitationes nostras . . . ad examen summi Iudicis cuncta seruari;	5.13 (313.12)
eo amplius eius, qui super omnia est, Iudicis mandatis auscultare contendant,	5.21 (333.30)
IVDEX. iudex. Tum iudex: 'Cuius,' inquit, 'familiae uel generis es?'	1.7 (19.15)
Ait iudex: 'Nomen tuum quaero,	1.7 (19.20)
Tum iudex repletus iracundia dixit:	1.7 (19.23)
His auditis, iudex nimio furore commotus,	1.7 (19.31)
At ubi iudex illum tormentis superari, . . . persensit,	1.7 (20.1)
iudex sine obsequio in ciuitate substitit.	1.7 (20.12)
Tum iudex, . . . cessari mox a persecutione praecepit,	1.7 (21.20)
aderat populus expectator, futurus et iudex,	1.17 (35.22)
ut . . . inter delectationem et consensum iudex sui animus praesideat.	1.27 (61.10)
iudice. uel sub quo iudice mundum uicerint, diligenter adnotare studui.	5.24 (359.20)
iudicem. atque ad iudicem uinctus perductus est.	1.7 (18.23)
Contigit autem iudicem ea hora, . . . aris adistere,	1.7 (19.1)
quasi eos, qui hanc tonsuram habent, condemnandos iudicem,	5.21 (344.4)
iudices. semper te interius subtiliter iudices	1.31 (67.8)
iudici. ut corda eorum in memoriam futuri iudicii [iudici] reuocet,	uar. 4.3 (211.3)
iudicis. ac de supernis iudiciis [iudicis] trepidi aliqua confabulari coepissent,	uar. 5.19 (329.3)
IVDICES, the Book of Judges.	
Iudicum. Item, Capitula lectionum in Pentateucum Mosi, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.14)
IVDICIVM. iudicii. Falcem enim iudicii mittere non potes in ea segete,	1.27 (53.15)
ut corda eorum in memoriam futuri iudicii reuocet,	4.3 (211.3)
Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis, . . . carmina faciebat;	4.24 (261.6)
omnes in die iudicii ad regnum caelorum perueniunt.	5.12 (308.17)
Multos autem . . . celebratio missarum, ut etiam ante diem iudicii liberentur, adiuuant.	5.12 (308.20)
qui tamen omnes in die iudicii ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.12 (308.29)
et cum aliis cxxx coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	5.19 (327.3)
iudicis. sed et alia perplura de beneficiis et iudiciis diuinis, . . . ad . . . solertiam bonae actionis excitare	4.24 (261.8)
curabat.	5.19 (329.3)
cum parum condesissent, ac de supernis iudiciis trepidi aliqua confabulari coepissent,	1.27 (53.15)
iudicio. suo est iudicio relinquendus;	1.17 (34.5)
iudicio. atque omnium iudicio electi sunt apostolici sacerdotes	1.27 (54.11)
immortalitatem, . . . recto Dei iudicio perdidit.	1.27 (55.31)
est digno Dei iudicio post culpam ordinatum.	1.27 (60.23)
non tamen uel suo iudicio libera,	2.1 (77.28)
et uestiui me, sicut uestimento et diademate, iudicio meo.	2.2 (83.32)
Quod ita per omnia, ut praedixerat, diuino agente iudicio patratum est.	2.10 (103.1)
eos deos, . . . colentes sequimini, iudicio discreto repperire non possumus.	3.25 (187.28)
quia multis in iudicio dicentibus Domino, quod in nomine eius prophetauerint, . . . responsurus sit	4.3 (207.17)
Dominus.	4.23 (255.12)
aduiit superno dispensante iudicio tempus,	4.24 (260.18)
propter quod omnium iudicio praefatus iur in episcopatum pro eo electus, ac . . . ordinatus est;	5.19 (326.21)
ut uniuersorum iudicio, quid uel unde esset, quod refereret, probaretur.	5.19 (327.17)
uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	2.5 (90.10)
omnium iudicio probatum est accusatores eius . . . contra eum machinasse calumnias;	1.17 (36.1)
iudiciorum. etiam decreta illi iudiciorum, iuxta exempla Romanorum, . . . constituit;	1.27 (51.21)
iudicium. iudicium tamen clamore testatur.	1.27 (56.20)
Tremendum Dei iudicium timeant,	4.25 (266.9)
qualis per iudicium facta sit,	5.14 (314.24)
ne forte nos . . . minusque Dei iudicium formidantes, repentina eius ira corripiat,	1.29 (63.31)
cum ipse uiderim iudicium meum iam esse completum.	uar. 1.29 (63.31)
IVDICO. iudicaberis. quem ipse iudicaueris [iudicaberis] ordinare;	3.14 (156.33)
iudicaberis, quem ipse iudicaueris [iudicaberis] ordinare;	1.27 (56.11)
iudicabo. 'quia numquam,' inquit, 'deinceps aliquid loquar de hoc aut iudicabo,	4.3 (211.7)
iudicanda, sed si perceperit, non iudicanda.	5.19 (328.7)
iudicandos. uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	1.27 (53.10)
iudicandus. qui nuper Romam accusatus a suis, atque ab apostolica sede iudicandus aduenerit:	1.20 (38.10)
iudicare. episcopos Galliarum iudicare non poterit;	3.7 (141.26)
iudicarent. et cum trepidi partes suas pene in pares iudicarent,	uar. 5.19 (328.9)
iudicaret. dicens, quod ipse cum dignum esse episcopatu iudicaret.	3.22 (172.4)
iudicata. mox audita ac diiudicata [iudicata] causa	1.5 (17.5)
iudicaturus. qui caelum et terram et humanum genus creasset, regeret, et iudicaturus esset orbem in	4.1 (202.18)
aequitate;	1.29 (63.31)
iudicatus. quorum Geta hostis publicus iudicatus interiit,	2.8 (96.2)
hic ab omnibus, qui nouere, dignus episcopatu iudicatus est.	2.11 (105.2)
iudicaueris. quem ipse iudicaueris ordinare;	3.29 (198.10)
IVGITER. qui iniuncto ministerio iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius ex-	3.29 (198.34)
spectastis,	1.15 (32.30)
pis et Deo placitis iugiter operibus entescat,	1.13 (28.29)
ac pro eius incolunitate iugiter Deum deprecamur cum Christi clero.	3.4 (133.10)
salutantes uestram excellentiam, diuinam precamur iugiter clementiam,	1.14 (30.8)
IVGVLO. iugulabantur. nonnulli, . . . acruatim iugulabantur;	4.13 (232.27)
iugulamur. quo genera funerum, aut iugulamur, aut mergimur.	2.2 (82.30)
IVGVLM. iugis. eis quae arduis . . . montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestratae.	2.2 (82.33)
iugo. abiecto leui iugo Christi,	
etiam libertate donando humanae iugo seruitutis absoluti.	
iugum. 'Dominus,' inquit, 'ait: "Tollite iugum meum super uos,	
credibile est, quia iugum Christi et ipse portet,	

ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae servitutis iugum uenerari,	5.21 (341.1)
IVLIANVS DE CAMPANIA , <i>Bishop of Eclanum, and founder of semi-Pelagianism; deposed by Pope Zosimus in 418.</i>	
Iuliano de Campania , utens cooperatore Iuliano de Campania,	1.10 (24.1)
IVLIVS , <i>an early British martyr.</i>	
Iulius , Passi sunt ea tempestate Aaron et Iulius Legionum urbis ciues,	1.7 (21.33)
IVLIVS , see CAESAR , GAIVS IVLIVS .	
IVLIVS , a, um, of <i>July.</i>	
Iuliarum , die x. Kalendarum Iuliarum	1.7 (21.25)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.25 (62.28)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.29 (64.21)
Data die xv. Kalendarum Iuliarum,	1.30 (66.5)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.32 (70.4)
Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.25)
Deusdedit autem anno sequente tertio die Kalendarum Iuliarum dominica	4.1 (201.8)
ordinatus autem anno sequente tertio die Kalendarum Iuliarum dominica	5.8 (295.28)
Iulias , eclipsis solis facta xii. Kalendas Iulias,	5.24 (353.4)
Iulii , qui electus est quidem in episcopatum . . . die primo mensis Iulii,	5.8 (295.26)
eclipsis solis facta xii. Kalendas Iulias [Iulii],	uar. 5.24 (353.4)
Iulio , quo anno rex Cantuariorum Egbert mense Iulio obierat,	4.5 (217.22)
IVMENTVM , iumentis, et alendis apta pecoribus ac iumentis;	1.1 (10.1)
aut stabula fabricet iumentis;	1.1 (12.29)
quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis siue hominibus gustandas dederint,	4.3 (212.21)
iumentorum odor plura hominum milia iumentorumque deleuit.	1.13 (29.11)
et relicta domo contuiti egressus esset ad stabula iumentorum,	4.24 (259.20)
iumentum, utque ibi primo iumentum cuiusdam uantis ac deinde puella sit paralitica curata.	3.9 (144.27)
cepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinqueret mortuum.	3.9 (146.1)
IVNCTVRA , iunctura, atque infracto pollice capitis quoque iunctura solueretur;	5.6 (290.20)
iuncturam, et dissolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare iussit.	5.6 (291.25)
IVNCVS , iunci, in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iunci,	3.23 (175.17)
IVNGO , iunctis, bellum aduersum Brettones iunctis uiribus suscepunt,	1.20 (38.9)
et iunctis misere manibus, pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderunt.	4.13 (231.16)
iuncto, iuncto cum his foedere,	1.15 (30.25)
iunctus, quod praefatus rex eius cognitione iunctus est regibus Cantuariorum,	2.9 (97.22)
Cuius angelicus iunctus in arce poli	5.8 (295.17)
iungeretur, ut beatissimo apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	5.7 (293.1)
iungi, tertia uel quarta generatio nodelum licenter sibi iungi debeat;	1.27 (51.1)
iungunt, iungunt cum parentibus preces,	1.18 (36.9)
IVNIOR , ius. iunior. Theodosius iunior post Honorium xlv ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.18)
iuniore, qui ipsa hora in oratorio eorum cum alio iuniore positus fuerat,	4.7 (220.17)
IVNIVS , a, um, of <i>June.</i>	
Iuniarum , Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam . . . sub die vi. Kalendarum Iuniarum, dominica,	4.2 (204.15)
extinctus anno aetatis suae xl., regi autem xv., die xiii. Kalendarum Iuniarum.	4.26 (267.4)
Iunias, defunctus est vii. Kalendas Iunias, eodem rege regnante,	2.3 (86.22)
Data die iii. Iduum Iunii [Idus Iunias],	uar. 2.18 (122.3)
Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est.	4.1 (203.10)
Iunii , Data die iii. Iduum Iunii,	2.18 (122.3)
Consecratus est . . . die decima Iunii mensis, dominica;	5.23 (350.7)
IVRO , iurandi. Eadfrid . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi perentis est.	2.20 (125.1)
iurando. At ille dato iure iurando, ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4.22 (251.23)
IVS , iura, leti noli iura nocebant,	2.1 (79.11)
iura, qui . . . fidei et castimoniae iura susceperant.	2.5 (90.32)
ut perinde interemerat societatis foedere iura tenes maritalis consortii.	2.11 (105.19)
iure, ceterum ultiores Britanniae partes, . . . iure dominandi possidebant.	1.11 (25.14)
multis annis eidem genti sacerdotali iure praefuit.	3.7 (140.27)
huius doctrinam omnibus Scottorum traditionibus iure praeferebam sciebat;	3.25 (182.34)
Porro fratribus, . . . praeposuit est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus Eata,	3.26 (190.6)
At ille dato iure iurando, ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4.22 (251.22)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerentissimus pater abbas iure regebat.	4.27 (270.22)
cui tunc vir religiosus Suidbert abbas iure praefuit.	4.32 (279.24)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, . . . abbas iure praefuit.	5.1 (251.14)
nunc monasterio, quod est iuxta ostium Tini fluminis, abbas iure praest.	5.6 (259.10)
nullam magis sequendam nobis amplectendamque iure dixerim ea,	5.21 (342.26)
monachos, quibusque speciali rectoris iure praerat,	5.21 (345.9)
iuri, cuius iuri et omnis provincia, et ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3.4 (134.12)
iuris. Eadfrid . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi peremtus est.	2.20 (125.1)
quippe qui quamvis ex parte sui sint iuris, nonnulla tamen ex parte Anglorum sunt seruitio mancipati.	5.23 (351.16)
ius, quae uidelicet insula ad ius quidem Britanniae pertinet,	3.3 (132.31)
IVSSIO , iussionem. Cumque ad iussionem regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	1.25 (46.4)
qui nuper uenerat a Roma per iussionem papae Agathonis,	4.18 (241.2)
egitque abba Iohannes, ut iussionem acceperat pontificis,	4.18 (241.20)
Quo in tempore, ad iussionem praefati regis presbyter ordinatus est	5.19 (325.22)
iussioni, et quae sunt Creatoris nostri iussioni contraria,	1.27 (53.8)
IVSSVM , iussa, et iussa sanctae ecclesiae suscepissent,	1.17 (34.8)
iuxta quod iussa sancti patris Gregorii acceperant,	1.27 (48.5)
iussis, palam se iussis illius parere nolle pronuntiabat.	1.7 (19.14)
Qui cum iussis pontificalibus obtemperantes	1.23 (42.23)
IVSSVS , iussu. Vnde et iussu eiusdem pontificis per Asterium . . . in episcopatus consecratus est gradum.	3.7 (139.14)
Statim namque iussu publico mittebantur ad transcribendum, . . . circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.5)
IVSTE , ne forte nos . . . temporalibus damnis iuste saeuens affligat,	4.25 (266.10)
IVSTINIANVS (483-565), <i>Byzantine Emperor, 527-565.</i>	
Iustiniani, et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio in tempore Iustiniani minoris	4.17 (240.10)
Iustinianum, quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.6)
IVSTINIANVS II (d. 711), <i>Byzantine Emperor, 685-711.</i>	
Iustiniano, qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5.7 (294.1)
IVSTINVS II (d. 578), <i>Byzantine Emperor, 565-578.</i>	
Iustinus, quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.6)
IVSTIOR , ius. iustus, quia iustus multo est de incognitis bonum credere quam malum.	3.25 (187.32)
IVSTITIA , iustitia, ut iustitia eius maneret in saeculum saeculi,	2.1 (77.20)

iustitia. liber ex iustitia, quam diligit,	1.27 (62.1)
Iustitia indutus sum,	2.1 (77.27)
'Ego Dominus vocavi te in iustitia,	3.29 (197.18)
iustitiae. cuncta veritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subversa sunt,	1.22 (41.30)
Ad cuius pietatis et iustitiae opus pertinet etiam hoc,	2.1 (78.4)
Tum Bretones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2.2 (82.15)
illam provinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	2.15 (116.34)
Duxit autem uiam in magna . . . continentiae, simplicitatis, et iustitiae perfectione.	3.27 (194.1)
et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3.30 (200.2)
et quidem multam ibi quoque iustitiae, pietatis, et castimoniae, . . . custodiam docuit;	4.23 (254.8)
tantum operibus iustitiae se exercere faciebat,	4.23 (254.18)
quia primo quidem sol iustitiae, . . . per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras super-	
auit;	5.21 (340.14)
iustitiam. Scriptum est enim: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius,	3.29 (198.31)
qui . . . perfectam se habere posse iustitiam dogmatizare praesumunt.	5.21 (340.27)
IVSTVS, Saint (d. 627), first Bishop of Rochester, and fourth Archbishop of Canterbury.	
Iusto. Vt Bonifatius papa Iusto successoris eius pallium et epistolam miserit.	2.8 (95.9)
Dilectissimo fratri Iusto Bonifatius.	2.8 (95.16)
Honorius, qui Iusto in episcopatum Doruuernensis ecclesiae successit,	2.18 (120.6)
Iusto. uenit Cantiam, tractaturus cum Laurentio et Iusto coepiscopis,	2.5 (91.30)
Ordinatus est autem Paulinus episcopus a Iusto archiepiscopo,	2.9 (98.17)
Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2.16 (117.17)
eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius missus	2.20 (126.14)
Anno ccxxv, Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhymbrorum antistes.	5.24 (353.27)
Iustum. Vt idem Mellitus ac Iustum episcopos fecerit;	2.3 (85.3)
Augustinus . . . ordinauit duos episcopos, Mellitum uidelicet et Iustum;	2.3 (85.6)
Iustum uero in ipsa Cantia Augustinus episcopum ordinauit	2.3 (85.20)
qui mox Mellitus et Iustum ad praedicandum reuocauerit.	2.6 (92.12)
Cum uero et Laurentius Mellitus Iustumque secutus ac Britanniam esset relicturus,	2.6 (92.13)
Misit etiam Galliam, et reuocauit Mellitum ac Iustum,	2.6 (93.12)
Iustus. primi et praecipui erant Mellitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1.29 (63.6)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	2.4 (87.26)
ob quod et Mellitus ac Iustus a Britannia discesserint.	2.5 (89.2)
Discessere itaque primo Mellitus et Iustus,	2.5 (92.2)
et Iustus quidem ad ciuitatem Hrofi, cui praefuerat, rediit;	2.6 (93.15)
Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	2.7 (94.2)
Cui statim successit in pontificatum Iustus,	2.8 (95.10)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus	2.18 (120.8)
IVSTVS, a, um. iusta. ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio,	1.7 (20.26)
iusta. Augustinus, iusta necessitate compulsus, flectit genua	2.2 (82.7)
utrumque rex Brettonum Ceadualla impia manu, sed iusta ultione peremit	3.1 (128.1)
iusta. scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	3.2 (129.9)
iustas. iustas de sceleribus populi Dei ultiones expetit;	1.15 (32.16)
iusti. quia correcti per ieunium, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Kidicis auerterent.	4.25 (262.31)
iustis. quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.10)
iusto. immo disponente iusto Iudice,	1.15 (32.20)
'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis auditoribus fuisti,	3.5 (137.15)
propter quod et a senioribus et coetaneis suis iusto colebatur affectu.	5.19 (323.9)
iustos. Vidit autem et daemones per ignem uolantes incendia bellorum contra iustos struere.	3.19 (166.10)
iustum. iustum non est, ut ingressu ecclesiae priueretur.	1.27 (55.21)
Non enim indulgetur, quod licet, quia iustum est.	1.27 (59.3)
iustum. Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxerat dogma canonis,	5.19 (330.19)
iustus. Bonus quippe erat uir, ac iustus,	5.18 (320.10)
IVTAE, IVTI, the Jutes, one of the three tribes who settled in Britain.	
Iutarium. De Iutarum origine sunt Cantuarii et Victuarii,	1.15 (31.15)
in provincia Occidentalium Saxonum Iutarum natio nominatur	1.15 (31.18)
inter provincias Iutarum et Saxonum perhibetur,	1.15 (31.25)
Iutis. id est Saxonibus, Anglis, Iutis.	1.15 (31.15)
Iutorum. fuga lapsi sunt de insula, et in proximam Iutorum provinciam translati;	4.16 (237.22)
quod per terras Iutorum, quae ad regionem Geiussorum pertinet, praefatum pelagus intrat;	4.16 (238.20)
iuuenalis, e. iuuenalibus. sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus [iuuenalibus] cohibens in-	
lecebris.	uar. 5.6 (289.19)
iuuencula. iuuenulam. in quo iuuenulam me memini superuacua moniliorum pondera portare;	4.19 (246.8)
iuuenilis, e. iuuenilibus. sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus cohibens inlecebris,	5.6 (289.19)
iuuenior, ius. iuuenioribus. et ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum	
apostolorum . . . profectus est,	5.7 (294.7)
iuuenis. iuuenes. Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum,	3.27 (192.19)
coeperuntque iuuenes, qui cum ipso erant, maxime laici, postulare episcopum,	5.6 (289.22)
'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	5.13 (312.2)
iuueni. prius claudu iuueni incessum,	1.21 (39.29)
iuuenibus. sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus [iuuenibus] cohibens inlecebris,	uar. 5.6 (289.19)
iuuenis. Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidem sederet,	2.12 (109.29)
In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus cecidit,	2.20 (124.26)
quod . . . superesset in eodem monasterio iam iuuenis ille,	3.12 (151.15)
Osuium, iuuenis xxx circiter annorum,	3.14 (154.7)
Qui cum esset iuuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus,	3.21 (169.26)
Cadualla, iuuenis strenuissimus de regio genere Geiussorum,	4.15 (236.10)
occisus est Alfuini frater regis Egfridi, iuuenis circiter x et viii annorum,	4.21 (249.6)
Occisus est ibi inter alios de militia eius iuuenis, uocabulo Imma;	4.22 (249.25)
factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus,	5.2 (284.26)
Venit autem cum illo et filius Sigheri . . . uocabulo Offa, iuuenis amantissimae aetatis	5.19 (322.7)
iuuenis. bona aliqua fecit, quae tamen uniuersa prae agendo iuuenis obnuilaui.	5.13 (313.18)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, gratia uenusti uultus,	5.19 (324.4)
iuuentus. iuuentute. cum magna nobilium iuuentute apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (127.14)
iuuentutem. in quo pulcherrimam hanc iuuentutem iucundari ac fulgere conspicias,	5.12 (308.24)
iuuentutis. tota floridae iuuentutis alacritate spoliata,	1.12 (25.19)
quod omni pene iuuentutis suae tempore,	2.1 (77.5)
IIVO. iuuandi. Quomodo enim iuuandi quemlibet possunt habere uirtutem hi,	2.10 (102.20)
nullam neque ledendi neque iuuandi facultatem adepti sunt?	2.10 (102.28)
iuuans. ipse quoque imperialis auctoritate iuuans, ne qui praedicantibus quicquam molestiae inferret;	5.10 (209.10)
iuuante. iuuante etiam piissimo imperatore Tiberio Constantino,	2.1 (76.10)

iuuante se episcopo Felice, quem de Cantia acceperat.	3.18 (162.21)
tandem iuuante amicorum consensu credidit.	3.22 (172.12)
Et constructo statim monasterio, iuuante etiam comite ac vicinis omnibus,	4.4 (213.30)
sed Domino donante [iuuante] proditi iam tunc et uicti sunt.	uar. 4.18 (242.9)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuuante completum est.	5.7 (292.22)
iuuante. iuuante se gratia catholicae veritatis,	2.1 (75.28)
et diuina se iuuante gratia, mox cepere pisces diuersi generis ccc.	4.13 (231.31)
Cum . . . mansionem angustam . . . iuuante fratrum manu, id est oratorium et habitaculum commune,	
construxisset,	4.28 (271.22)
iuuante benedictione ac precibus antistitis, nata est . . . uenusta species capillorum,	5.2 (284.24)
iuuantibus. et ea, quae minus perfecta repperit, his quoque iuuantibus corregebat.	4.2 (205.22)
iuuare. Si autem diu aliquid ualerent, me potius iuuare uellent.	2.13 (111.30)
Et, quod maxime doctores iuuare solet, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	4.28 (273.17)
iuuaretur. ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuuaretur ueneni.	2.9 (99.4)
iuuari. quam diuinitus iuari cognouerant.	3.16 (159.22)
Nam et se ipsum fideliter credidit multum iuari eorum orationibus cotidianis,	3.23 (175.5)
iuuit. oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salutaris	
sensum iuiuit illius.	2.12 (107.4)
Iuiuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5.19 (327.23)
IVXTA (adv.), praesentis mundi iam terminus iuxta est,	1.32 (69.11)
IVXTA (prep.). 1.1 (10.18); 1.1 (11.11); 1.7 (21.25); 1.12 (26.2); 1.12 (26.28); 1.25 (45.5); 1.27 (48.4); 1.27 (59.19);	
1.33 (71.5); 2.1 (75.20); 2.1 (76.5); 2.1 (81.4); 2.2 (83.18); 2.3 (86.2); 2.4 (87.32); 2.5 (90.10); 2.7 (93.29);	
2.9 (97.19); 2.9 (98.12); 2.9 (98.23); 2.9 (99.5); 2.12 (110.21); 2.15 (116.33); 2.16 (117.24); 2.16 (118.9); 2.17 (120.3);	
2.18 (121.19); 2.19 (122.14); 2.20 (126.5); 2.20 (126.26); 2.20 (126.29); 2.20 (126.31); 3.2 (129.12); 3.2 (129.26);	
3.4 (133.29); 3.4 (134.14); 3.4 (135.12); 3.5 (137.15); 3.6 (138.24); 3.9 (145.30); 3.10 (146.27); 3.11 (148.28);	
3.17 (160.14); 3.18 (162.23); 3.19 (166.1); 3.22 (172.17); 3.22 (173.26); 3.23 (175.15); 3.23 (175.27); 3.23 (176.7);	
3.24 (178.21); 3.25 (181.30); 3.25 (182.10); 3.25 (185.4); 3.26 (189.27); 3.28 (195.23); 3.30 (199.28); 4.3 (207.2);	
4.3 (212.5); 4.5 (215.1); 4.5 (215.14); 4.5 (217.14); 4.6 (218.30); 4.9 (222.5); 4.16 (237.10); 4.17 (239.23);	
4.18 (241.7); 4.18 (241.14); 4.19 (244.24); 4.19 (245.3); 4.21 (249.4); 4.23 (256.15); 4.25 (264.1); 4.25 (264.8);	
4.26 (267.29); 4.28 (272.14); 4.29 (276.1); 4.32 (279.22); 5.1 (282.25); 5.5 (288.16); 5.6 (289.9); 5.6 (290.30);	
5.8 (295.19); 5.10 (301.8); 5.10 (301.14); 5.14 (314.17); 5.19 (322.22); 5.19 (325.19); 5.19 (329.31); 5.19 (330.6);	
5.21 (332.27); 5.21 (333.4); 5.21 (333.18); 5.21 (336.11); 5.21 (339.1); 5.21 (339.3); 5.24 (359.2).	

K

KÆLCACAESTIR , <i>Tadcaster, Yorkshire.</i>	
Kælcacaeſtir. secessit ad ciuitatem Calcariam, quae a gente Anglorum Kælcacaeſtir appellatur.	4.23 (253.25)
KALENDAE. Kalendarum. die x. Kalendarum Iuliarum	1.7 (21.25)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.23 (43.23)
Data die x Kalendarum Augustarum,	1.24 (44.20)
Data die x Kalendarum Iuliarum,	1.28 (62.25)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.29 (64.21)
Data die xv. Kalendarum Iuliarum,	1.30 (66.5)
Data die x. Kalendarum Iuliarum,	1.32 (70.4)
indictione xiii ^a , tertio die Kalendarum Martiarum;	2.4 (88.19)
die viii Kalendarum Maiarum.	2.7 (95.7)
sub die xii Kalendarum Augustarum,	2.9 (98.18)
Quod factum est die xiii ^a Kalendarum Septembrium, anno regni eius nono,	3.14 (155.22)
Obiit autem . . . pridie Kalendarum Septembrium.	3.17 (160.9)
Honorius, . . . ex hac luce migravit . . . pridie Kalendarum Octobrium;	3.20 (169.11)
Ordinatus est autem die viii ^{mo} Kalendarum Aprilium,	3.20 (169.17)
Hoc autem bellum rex Osui . . . tertio decimo regni sui anno, xvi ^a die Kalendarum Decem-	
brium . . . confect.	3.24 (179.14)
Qui ordinatus est . . . anno dominicae incarnationis dclxviii, sub die vii. Kalendarum Aprilium,	
dominica.	4.1 (203.9)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam . . . sub die vi. Kalendarum Iuniarum, dominica,	4.2 (204.15)
Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Egfridum filium regni heredem reliquit;	4.5 (214.20)
Hild, . . . transiuit die xv. Kalendarum Decembrium,	4.23 (252.20)
extinctus anno aetatis suae xl., regni autem xv., die xiii. Kalendarum Iuniarum.	4.26 (267.4)
et uno eodemque die, hoc est xiii ^o Kalendarum Aprilium, egredientes e corpore . . . uisione coniuncti	
sunt,	4.29 (275.12)
langore correptus, xii ^o . Kalendarum Maiarum die solutus a carne, . . . est	5.7 (292.26)
Hic depositus est Caedual, . . . sub die xii Kalendarum Maiarum, indictione ii;	5.7 (293.32)
ordinatus autem anno sequente tertio die Kalendarum Iuliarum dominica	5.8 (295.28)
et sedit in sede sua pridie Kalendarum Septembrium dominica;	5.8 (295.30)
Aequinoctium . . . xii Kalendarum Aprilium die provenire consuevit,	5.21 (339.5)
quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	5.22 (347.26)
Victred filius Egberti, . . . defunctus est nono die Kalendarum Maiarum;	5.23 (348.17)
Iuna sanguine rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361.11)
Kalendas. defunctus est vii Kalendas Iunias, eodem rege regnante.	2.3 (86.21)
Aidan non plus quam xii ^o post occisionem regis, quem amabat, die, id est pridie Kalendas Septem-	
bres, . . . praemia recepit.	3.14 (157.17)
Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est.	4.1 (203.10)
anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendas Octobres, indictione vii ^a ;	4.17 (239.7)
eclipsis solis facta est xiiii. Kalendas Martias,	5.24 (353.2)
eclipsis solis facta xii. Kalendas Iulias,	5.24 (353.3)
eclipsis facta est solis xviii, Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361.7)
Kalendis. placuit omnibus in commune, ut Kalendis Augustis . . . semel in anno congregemur.	4.5 (216.24)
KASTVS , a, um. kasta. Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4.20 (247.27)
Eufemia sacras kasta feras superat.	4.20 (247.28)

L

LABES. labe. et ecclesias Anglorum, quibus praeerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans,	4.17 (238.29)
LABIENVS (d. 55 B. C.), a tribune with Julius Caesar's army; killed in the first encounter with the Britons.	
Labiensis. ibique Labienus tribunus occisus est.	1.2 (14.10)
LABOR. laborantia. animo illius laborantia cuncta subteressent,	2.1 (74.7)
lapsi. fuga lapsi sunt de insula, et in proximam lutorum prouinciam translati;	4.16 (237.21)
lapsus [lapsi] decidi,	uar. 5.6 (290.12)
lapsos. et solum l fuga esse lapsos.	2.2 (84.27)
inter plurimos gentis Anglorum, . . . seruitio addictos, uel de terra Pictorum fuga lapsos,	4.26 (267.17)
lapsus. Germani pedem lapsus occasione contriuit,	1.19 (37.8)
lapsus decidi, et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdidit.	5.6 (290.12)
LABOR. labor. Nec labor uos ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant;	1.23 (43.9)
Hic labor, hoc studium, haec tibi cura, hoc pastor agebas,	2.1 (79.21)
labore. cui gloriae caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	1.32 (67.22)
immo potioem tunc sumsisse profectum de labore conuersionis multorum,	2.1 (74.31)
qui omnes de labore manuum suarum uiuere solebant.	2.2 (84.13)
cum magna ecclesiam Anglorum cura ac labore gubernarent,	2.7 (94.4)
multisque ad Dominum pio eius labore populis aduocatis,	3.7 (140.1)
praeter hos . . . contra totum orbem stulto labore pugnant.	3.25 (184.31)
quoties a labore et ministerio uerbi uacabat,	4.3 (207.14)
in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant.	4.4 (214.8)
et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	4.28 (271.4)
et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.14)
cumque nos in labore ac desperatione positos cerneret,	5.1 (282.10)
laborem. itineris laborem subiret intrepidus.	1.19 (38.5)
scientes, quod laborem magnum . . . gloria sequitur.	1.23 (43.12)
ut . . . communem euangelizandi gentibus pro Domino laborem susciperent.	2.2 (81.17)
'Mirum quod stultum appellare uelitis laborem nostrum,	3.25 (184.33)
Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se monasterium intrare signabat.	4.3 (208.9)
labori. Quos tamen ille pio libenter mancipatus labori, tanta doctrinae solertis excolebat industria,	4.27 (270.8)
laboribus. in cotidianis manuum uixit laboribus,	3.19 (168.7)
cum cessant a laboribus rerum temporalium,	4.25 (265.5)
laboris. et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat;	1.23 (43.18)
mortem . . . ut ingressum uitae, et laboris sui praemium amaret.	2.1 (74.12)
Nec enim omnipotens Deus . . . uestri fructum laboris deseruit.	2.8 (95.21)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.19)
statuerunt ob nimietatem laboris, huius structurarum ecclesiae funditus relinquere,	3.8 (144.16)
multumque renitentem, studio et amore pio laboris, ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (206.28)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat.	4.28 (272.9)
neque aliquem tanti laboris fructum apud barbaros inuenit auditores.	5.9 (298.21)
laborum. Aidan . . . de saeculo ablati, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3.14 (157.18)
LABORIOSISIME. fortissime quidem rempublicam, sed laboriosissime rexit.	1.5 (16.18)
et per annos xxviii laboriosissime tenuit,	3.14 (154.8)
LABORIOSVS, a. uni. laboriosam. ne tam periculosam, tam laboriosam, . . . peregrinationem adire deberent.	1.23 (42.32)
laboriosi. sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2.2 (81.28)
laboriosis. ob eorum defensionem tam laboriosis expeditionibus posse fatigari;	1.12 (27.11)
LABORO. laborabant. eumque notantes superbiae, cunctis, quae dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.13)
laborando. epistula quoque illos exhortatoria, ne a laborando cessarent, confortauerit.	1.23 (42.11)
quod firma fortium manus multum laborando nequiebat.	2.7 (94.27)
laborans. Sed nec ipse, quamuis multum laborans, proficere aliquid ualebat.	3.11 (150.3)
laborant. omnes, qui alicubi de uestris hac egitudine laborant,	4.14 (234.19)
laborante. et te laborante perducta est,	1.29 (63.23)
quamuis multo tempore illo laborante in uerbo:	2.9 (98.29)
laborantem. ut uestram dilectionem in praedicatione euangelii elaborantem [laborantem] et fructificantem,	uar. 2.18 (121.3)
laborantibus. Cum certum sit pro omnipotente Deo laborantibus . . . reseruari;	1.29 (63.18)
laborantibus. Vt Oidiluald . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit	5.1 (281.1)
laborare. quatinus sciti uobiscum laborare nequeo,	1.23 (43.19)
quia laborare scilicet uolo.	1.23 (43.21)
contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.10)
magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat.	3.12 (151.20)
et per sex continuos annos eadem molestia laborare non cessabat;	4.23 (256.18)
opus est . . . pro appetitu aeternorum bonorum liberius laborare;	4.25 (265.7)
laboraret. Cumque tempore non paucio frater praefatus tali incommodo laboraret,	4.32 (279.31)
laboratis. 'Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis,	2.18 (121.12)
laborauit. laborauit multum, ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide deficerent, Domino adiuuante contineret,	2.9 (98.25)
LAC. lac. et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lac doctrinae mollioris porrexisti.	3.5 (137.16)
non aliud quam panem ac lac tenuissimum, et hoc cum mensura gustaret;	3.27 (194.8)
quod uidelicet lac pridie nouum in fiala ponere solebat,	3.27 (194.9)
lacte. unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat;	3.23 (175.29)
lactis. Diues lactis ac mellis insula,	1.1 (13.6)
LACERO. lacerabant. unde crebris eruptionibus Romanos grauiter ac saepe lacerabant.	1.2 (14.23)
lacerati. et inaudita membrorum dissectione lacerati.	1.7 (22.3)
laceratus. et, resecto uestimento, quantis esset uerberibus laceratus, ostendit.	2.6 (93.3)
LACESSO. lacescitis. Hic natura saeuus, multum semper bellis lacescitis,	1.5 (16.17)
LACRIMA. lacrimarum. coepit et contra episcopos tristes usque ad lacrimarum profusionem effici	3.14 (157.5)
dies in magna continentiae, orationis, et lacrimarum deuotione transigere solebat;	4.30 (276.29)
lacrimas. post multas preces ac lacrimas ad Dominum pro statu ecclesiae fusas	2.6 (92.17)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice prodebat.	4.25 (264.18)
genueflectunt omnes, adiurant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant;	4.28 (272.25)
Addidit autem uir etiam lacrimas precibus,	5.5 (288.10)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5.19 (329.13)
lacrimis. ut culpas cogitationis lacrimis abluit;	1.27 (59.32)
fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse;	3.16 (159.17)
et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis abluibat.	3.27 (193.4)
Cumque finitis lacrimis, precibus, et uotis domum rediret.	3.27 (193.16)
flectuque ac lacrimis multum perlusa, . . . nuntiauit matrem . . . migrasse de saeculo,	1.23 (257.22)

totum se lacrimis paenitentiae, uigilis sanctis, et continentiae mancipauit:	4.25 (264.3)
solutus est in lacrimas [lacrimis] uir Dei,	uar. 4.25 (264.18)
donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris,	4.28 (272.26)
profusus ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.29)
Qui haec audiens prouolutus est eius uestigiis, et fuis cum gemitu lacrimis:	4.29 (274.27)
multis cum lacrimis et magna compunctione antistes lingua etiam tremente conpleuit,	1.30 (277.14)
lacrimis. Addidit autem uir etiam lacrimas [lacrimis] precibus,	uar. 5.5 (288.10)
LACRIMOR. lacrimaretur. Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset:	3.14 (157.8)
LACRIMOSVS, a, um. lacrimosis. lacrimosis precibus auxilia flagitabant,	1.12 (26.5)
LACTO. lactare, despicunt lactare, quos gignunt.	1.27 (55.12)
LAEDO. laesi. ita ut aliquot laesi, omnes terribi, impugnare ultra urbem cessarent,	3.16 (159.20)
ledendi. nullam neque ledendi neque iuandae facultatem adepti sunt?	2.10 (102.27)
ledente. nullo se ledente ualeret.	2.16 (118.8)
ledentem. ne Scottiam nil se ledentem impugnetur,	4.26 (267.7)
ledere. ipsam tamen ledere nullatenus sinebatur.	3.17 (160.34)
LÆSTINGAE, LÆSTINGÆ, LÆSTINGAEV, LAESTINGAEV, <i>Læstingham, Yorkshire.</i>	
Læstingae. Ceadda . . . qui tunc in monasterio suo, quod est in Læstingae, quietam uitam agebat,	4.3 (206.19)
Læstingæ. dehinc ad monasterii sui, quod est in Læstingæ, curam secessit,	5.19 (326.5)
Læstingæu. monasterii, quod ab ipsis conditum Læstingæu cognominatur,	Praef. (7.15)
Læstingæu. fecit ibi monasterium, quod nunc Læstingæu uocatur,	3.23 (176.7)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, . . . et abbas monasterii illius, quod uocatur Læstingæu.	3.28 (195.3)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris, quod uocatur Læstingæu.	4.3 (208.8)
LAETABVNDVS, a, um. laetabunda. accipies et ipse post mortem locum mansionis inter haec, . . . agmina	5.12 (303.6)
laetabunda spirituum beatorum.	1.25 (46.24)
LAETANIA. laetanium. hanc laetanium consona uoce modularentur:	1.25 (46.2)
laetanas. laetanasque canentes pro sua simul et eorum,	
LAETIOR, ius. laetior, ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculus mentis ante mortem, quo laetior	5.14 (314.33)
occumberet, misit.	4.14 (235.15)
LAETISSIMVS, a, um. laetissimi. et uultus erant laetissimi ac pulcherrimi,	5.12 (307.16)
laetissimus. Et ecce ibi campus erat latissimus ac laetissimus,	1.31 (66.28)
LAETITIA. laetitia. In priuata enim et temporalis laetitia mentem posuerant,	1.31 (67.5)
laetitiae, et in quo finem laetitiae non habent.	4.3 (208.30)
audiuit denique, . . . ascendere de tecto eiusdem oratorii idem laetitiae canticum,	4.24 (259.15)
Vnde nonnumquam in conuiuio, cum esset laetitiae causa decretum,	1.31 (66.30)
laetitiam. sed de priuata ad communem, de temporali ad aeternam laetitiam reuocantur,	3.14 (157.4)
Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	5.22 (348.5)
LAETOR. laetabantur. laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris,	5.5 (288.29)
laetabatur. Residebat, uescabatur, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	3.30 (200.8)
laetantes. Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum redire laetantes.	4.3 (208.21)
laetantium. audiuit repente, . . . uocem suauiissimam cantantium atque laetantium	4.3 (209.26)
'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium, quod audiui,	5.12 (307.23)
Erantque in hoc campo . . . sedesque plurimae agminum laetantium.	2.1 (79.23)
laetare. Hisque Dei consul factus laetare triumphis;	3.29 (198.28)
laetatur. de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	5.2 (284.29)
laetatus. Sicque de percepta laetatus sospitate, . . . domum reuersus est.	5.23 (351.29)
laetentur. laetentur insulae multae, et confiteantur memoriae sanctitatis eius.	3.29 (197.3)
laetetur. Quis enim audiens haec suauia non laetetur?	3.15 (158.9)
LAETVS, a, um. laeta. et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uos laeta prosequetur,	4.9 (223.23)
'Nequaquam hoc laeta ferre queo.'	4.10 (225.9)
ipsa libero pedum incessu domum laeta reuersa est;	4.20 (248.1)
Laeta ridet gladios ferro robustior Agnes,	4.20 (248.2)
Caecilia infestos laeta ridet gladios.	4.20 (248.29)
Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis,	4.20 (248.30)
Ecce uenit sponsus, munera laeta capis.	4.23 (256.31)
inter uerba exhortationis laeta mortem uidit,	3.19 (165.10)
laeta. quae a uiris iustis ibi inter angelos apparentibus laeta uel tristitia cognouerit,	5.12 (308.8)
laeta. 'Cumque reuersi peruenerimus ad mansiones illas laetas spirituum candidatorum,	4.16 (238.6)
laeti. Moxque illi instante carnifice mortem laeti subire temporalem,	2.12 (109.33)
laeto. uenit ad eum praefatus amicus illius, laetoque uultu salutans eum;	1.7 (20.27)
laetus. qui oportune laetus, gratia decentissima,	4.3 (210.8)
Non autem mirum, si diem mortis uel potius diem Domini laetus aspexit,	4.13 (231.20)
restitit uiridantibus aruis annus laetus et frugifer.	3.5 (136.10)
AICVS, a, um. laici. ut omnes, qui cum eo incedebant, siue adtonsi, seu laici, meditari deberent,	5.6 (289.23)
cooperuntque iuuenes, . . . maxime laici, postulare episcopum, ut . . . equos suos inuicem probare	5.7 (294.12)
liceret.	5.13 (311.7)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5.12 (306.17)
laico. Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilredum regnauit, uir in laico habitu	
laicus. quidam erat adtonsus ut clericus, quidam laicus, quaedam femina.	positus,
LAISTRANVS (fl. 640), <i>an Irish priest.</i>	
Laistrano. Cromano, Ernianoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris;	2.19 (123.3)
LAMMINA. lamminis. plumbi lamminis eam totam, hoc est et tectum, et ipsos quoque parietes eas;	
cooperire curauit.	3.25 (181.11)
LAMPAS. lampade. pendente desuper in trocleis magna lampade, totaque die et nocte lucente.	5.17 (319.6)
lampades. ubi die noctueque xii lampades ardent,	5.16 (318.16)
totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolymam per utrum fulgent,	5.17 (319.7)
lampadibus. pendente magna desuper aerea rota cum lampadibus.	5.16 (317.30)
LANCEA. lancea. iniecta in eo lancea, quam tenebat;	2.13 (113.17)
lanceam. Accinctus ergo gladio accepit lanceam in manu,	2.13 (113.14)
LANEVS, a, um. laneis. quia, . . . numquam lineis, sed solum laneis uestimentis uti uoluerit;	4.19 (244.7)
LANGIOR, ius langioris. Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris [langioris] . . . uideretur	
exorta,	uar. 4.21 (249.10)
LANGOR. langore. et ipse per uisionem a suo sit langore curatus.	1.19 (37.6)
quae uestimentum Domini in langore posita tetigit,	1.27 (56.5)
quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3.2 (128.25)
Nam confestim langore corporis tactus est,	4.3 (210.2)
sed omnes, . . . resurrecturi a langore, pristina sunt sospitate recuperandi,	4.14 (234.19)
ita ut multi putarent, quia sanari posset a langore.	4.19 (245.20)
sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam,	1.31 (278.14)
ut uel ab huiusmodi langore, si hoc sibi utile esset, liberaretur;	4.31 (278.23)
eodemque tactu totam illam, quae langore pressa fuerat, corporis sui partem,	pertransisse,
At alter ad reliquias eius nuper fuerit ab oculi langore curatus.	4.32 (279.18)

quia quaedam de numero uirginum, . . . grauissimo langore teneretur;	5.3 (285.13)
cuius coniunx XL ferme diebus erat acerbissimo langore detenta,	5.4 (287.3)
in albis adhuc positus, langore correptus, . . . solutus a carne, . . . est	5.7 (292.25)
Percussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	5.14 (314.12)
langoris. ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil umquam tanti langoris habuisset.	3.2 (131.2)
'Vis,' inquit, 'mi nate, doceam te, quomodo curesis ad huius molestia langoris?'	3.12 (151.3)
quia merito in collo pondus langoris porto,	4.19 (246.8)
multumque ingrauescente ardore langoris, . . . migratur ad Dominum;	4.30 (277.20)
langorum. plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3.17 (161.8)
LANGVEO. languebat. contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse.	4.32 (280.14)
languentem. stantibus . . . comitibus, et interrogantibus de statu eius, quem languentem uisitare uenerant,	4.11 (226.24)
languentem. Vt puellam languentem orando sanauerit.	5.3 (285.1)
tandem obtinuit, ut ad languentem intraret.	5.3 (286.2)
languentes. eisque languentes homines aut pecudes potauerint,	3.2 (129.17)
languentes. hominesque provinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere,	5.18 (320.19)
languenti. cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.19)
LAPIDEM, <i>see</i> AD LAPIDEM.	
LAPIDEVS, a, um. lapideum. Euasit autem ignem altare, quia lapideum erat;	2.14 (115.20)
lapideum. Cuius corpori tumulando praeparauerant sarcophagum lapideum;	4.11 (226.33)
LAPIS. lapide. firmo de lapide collocantur;	1.12 (27.20)
quare . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2.12 (108.26)
curauit, . . . maiorem ipso in loco et augustiorem de lapide fabricare basilicam,	2.14 (114.10)
In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregi de lapide fecit;	2.16 (117.12)
eo quod ibi ecclesiam de lapide, insolito Brettonibus more fecerit,	3.4 (133.23)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3.23 (176.16)
quam tamen more Scottorum non de lapide, sed de robore secto totam composuit,	3.25 (181.7)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.5)
lapidem. dei creandi materiam lignum uel lapidem esse non posse,	3.22 (171.27)
Dolantes ergo lapidem in quantum ualebant,	4.11 (227.2)
iussitque quosdam et fratribus quaerere lapidem, de quo locellum in hoc facere possent;	4.19 (244.31)
lapides. 'Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi.'	4.3 (207.18)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.20)
neque lapides maiores habet,	4.19 (244.34)
lapidibus. Murus etenim de lapidibus, uallum uero, . . . fit de cespitibus,	1.5 (16.24)
murum, . . . non tam lapidibus quam cespitibus construentes,	1.12 (26.15)
et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
lapidis. inueniunt. . . locellum de marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque similis lapidis aptissime tectum.	4.19 (245.4)
lapis. sed tamquam lapis in uno loco posita.	2.10 (102.25)
placuitque . . . ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3.8 (143.33)
Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obiectus cespiti tenui,	5.6 (290.14)
neque ullus alter in tota illa campi planitie lapis inueniri poterat;	5.6 (290.16)
ab oriente habens introitum, cui lapis ille magnus adpositus est;	5.16 (318.9)
Lapis, qui ad ostium monumenti positus erat, nunc fissus est;	5.16 (318.17)
LAPIS, <i>see</i> DEGSA LAPIS.	
LAPIS GAGATES. lapidem gagatem. gignit et lapidem gagatem plurimum optimumque;	1.1 (10.23)
LAQVEVS. laqueis. casualibus laqueis praeparatis,	1.19 (37.8)
LARES. lares. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia, castra, lares;	5.7 (293.8)
LARGIOR. largiebantur. quae sibi a diuitibus donaria pecuniarum largiebantur,	3.5 (136.27)
largiendi. genti suae . . . pietate largiendi de his, quae a diuitibus acceperat, multum profuit.	3.27 (194.5)
largiente. ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.29 (63.23)
ecce regnum, quod desiderasti, ipso largiente percipisti.	2.12 (110.34)
quid ibi sanitatis Domino largiente consequeretur, ostendit.	1.3 (212.15)
quo concedente et possessionem terrae largiente, ipsam monasterium fecerat.	1.18 (241.16)
largiente. Nobilitatem . . . ad nanciscendam supernae gloriæ dignitatis diuina gratia largiente conuertit.	2.1 (74.3)
largiturum. promisit se ei . . . ornamenta regia uel donaria in pretium pacis largiturum,	3.24 (177.18)
LARGITAS. largitatis. Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	2.11 (104.23)
LARGITER. antistes misit cum Romam, . . . cunctis simul, quae necessitas posebat itineris, largiter subministratis;	5.19 (324.18)
LARGITIO. largitionem. ac per eius est largitionem etiam minoribus ad legendum contradidit.	5.15 (317.2)
LARGITOR. largitor. cui in eo facultatem quiescendi Dominus totius beatitudinis auctor atque largitor praestare dignabitur.	4.30 (277.13)
largitori. hilari confessione largitori omnium bonorum Deo,	2.11 (106.20)
largitoris. si forte uel natura soli illius, uel uoluntas esset superni largitoris,	4.28 (272.5)
LARGVS, a, um. largus. pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	3.6 (138.10)
Erat autem rex Osuini . . . et manu omnibus, id est nobilibus simul atque ignobilibus, largus;	3.14 (155.32)
LASCIVVS, a, um. lasciuo. et ipse lasciuo superatus animo non me potui cohibere,	5.6 (290.5)
LASSESCO. lassescerebat. fracta stomachi uirtute lassescerebat,	2.1 (77.8)
lassescere. algere, lassescere ex infirmitate naturae est.	1.27 (55.33)
cuius equus subito lassescere, coepit.	3.9 (145.31)
LASSIVDO. lassitudine. lassitudine ac sopore resolutus est.	1.17 (34.18)
lassitudinem. Et quid est aliud . . . contra lassitudinem requiem quaerere,	1.27 (56.1)
et consuetu equorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere.	3.9 (146.7)
LATE. quem lateribus longe lateque deductum	1.7 (20.31)
uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1.10 (23.28)
Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.12 (25.30)
ut longe lateque resplendeat,	2.17 (119.4)
Quibus patefactis ac diffamatis longo lateque miraculis,	3.10 (147.25)
rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percrebuisse ferebat;	3.13 (152.18)
exercitus Penda duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3.16 (158.31)
qui tunc prae inundantia pluuiarum late alueum eum immo omnes ripas suas transierat,	3.24 (178.18)
pestilentiae lues, . . . acerba clade diutius longe lateque desaeuens,	3.27 (192.3)
longe lateque omnia perungatus, et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3.30 (200.1)
Cum tempestas saepe dictae cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasisset,	4.7 (219.16)
uulgis circumpositum longe lateque a uita stultae consuetudinis . . . conuertere curabat	4.27 (269.15)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.11)
Cumque hac infelici uicissitudine longe lateque, prout aspicere poteram, sine ulla quietis intercapidine . . . multitudo torqueretur,	5.12 (305.12)
longe lateque diffamatum, multos ad agenda et non differenda scelerum suorum poenitentiam prouocauit.	5.14 (315.6)

LATEBRA

LATEBRA. latebras. ut nullus praesentium latebras ei sui cordis celare praesumeret;	4.27 (269.34)
latebris. donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris,	4.28 (272.26)
LATEO. latebant. Latebant additi sinistral persuasionibus auctores,	1.17 (35.12)
latere. confessorum Christi, . . . penes Albanum latere.	1.7 (18.24)
Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere uos non debet;	2.19 (123.29)
quia nimirum haec eadem illum latere nullo modo putabant;	4.27 (270.2)
latenter, ut multa illum, quae alios latenter, uel horrenda uel desideranda uidisse, . . . uita loqueretur.	5.12 (304.25)
LATIBVLVM. latibula. in quibus latronum magis latibula, ac lustra ferarum, . . . fuisse uidebantur	3.23 (175.14)
latibulis. emergentes de latibulis, quibus additi fuerant,	1.16 (33.9)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis amantissimum Deo patrem Oidilualdum	5.1 (282.7)
LATINE, in <i>Latine</i> .	
Latine. Hefenfelth, quod dici potest latine caelestis campus	3.2 (129.21)
Theodorus . . . et Grece instructus et Latine,	4.1 (202.10)
Selseu quod dicitur Latine insula uituli marini.	4.13 (232.9)
LATINEACVM, <i>Lagny, on the Marne, near Paris</i> .	
Latineaco. monasterium construxit in loco Latineaco nominato,	3.19 (168.13)
LATINI, the <i>Latins</i> .	
Latinis. qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	4.13 (232.12)
Latinorum. quinque gentium linguis, . . . Anglorum uidelicet, Bretonum, Scottorum, Pictorum et Latinorum.	1.1 (11.15)
LATINVS, a, um, <i>Latin</i> .	
Latina. Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Greca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter instructum.	5.8 (296.1)
ita Grecom quoque cum Latina didicit linguam,	5.23 (348.26)
Latinae. Hadrianus, . . . Graece pariter et Latinae linguae peritissimus.	4.1 (202.10)
Latinam. superens de eorum discipulis, qui Latinam Grecomque linguam aequae ut propriam, . . . norunt.	4.2 (205.2)
ut Grecom quidem linguam non parua ex parte, Latinam uero non minus quam Anglorum, . . . nouerit.	5.20 (331.10)
LATIORE, ius. latior. nostra quoque apud uos locutio latior exrescat,	1.32 (69.26)
latiorem. latiore in nostra historia ecclesiastica facere sermonem,	2.1 (73.9)
LATISSIMVS, a, um. latissimi. id est ualli latissimi et altissimi,	1.12 (26.22)
latissimus. Et ecce ibi campus erat latissimus ac laetissimus,	5.12 (307.16)
LATITVDO. latitudine. Hibernia autem et latitudine sui status, . . . Britanniae praestat,	1.1 (12.25)
Mons Oliarum altitudine monti Sion par est, sed latitudine et longitudine praestat;	5.17 (318.26)
latitudinis. latitudinis habet milia cc,	1.1 (9.6)
qui est latitudinis circiter trium stadiorum,	1.25 (45.7)
interposito pelago latitudinis trium milium,	4.16 (238.15)
deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis, infinitae autem longitudinis;	5.12 (304.31)
LATIVS. latius. historiam memoratam . . . latius proparari desideras.	Praef. (5.21)
ac Romam abiens, ibi uitam finiuit, ut in sequentibus latius dicendum est.	4.12 (228.6)
Volens autem latius demonstrare diuina dispensatio,	4.30 (276.7)
Verum si de his singulis enucleatus ac latius audire desideras,	5.21 (334.13)
ea, quae temporum distinctione latius digesta sunt,	5.24 (352.2)
LATOR. latorem. insinuantes latorem praesentium Augustinum seruum Dei,	1.24 (44.6)
Pallium praeterea per latorem praesentium fraternitati tuae, . . . direximus,	2.8 (96.22)
latores. Scripta, quae perlatores [latores] ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt,	uar. 2.19 (123.10)
LATRO. latronum. in quibus latronum magis latibula, ac lustra ferarum, . . . fuisse uidebantur	3.23 (175.14)
LATROCINIUM. latrocinio. latrocinio ac rapacitate mutua temperabant,	1.12 (28.10)
LATVS. latere. Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignium se periculo defendere.	3.19 (166.8)
introitum habens a latere meridiano,	5.16 (318.16)
non minore utique errore, tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	5.21 (338.11)
lateri. adherentem lateri suo capsulam cum sanctorum reliquiis	1.18 (36.14)
cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	3.2 (130.30)
lateribus. quem lateribus longe lateque deductum	1.7 (20.31)
latus. et consueto eorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	3.9 (146.7)
perditis nonnulla ex parte his, . . . rebus, ipsam in latus iacentem inter undas relinqueret;	5.9 (298.9)
unum latus flammis feruentibus nimium terribile.	5.12 (305.1)
LATVS, a, um. lata. mortalitatis, quae Britanniam Hiberniamque lata strage uastauit,	3.13 (152.23)
latam. sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse,	4.31 (279.4)
latum. viii pedes latum, et xii altum,	1.12 (27.23)
latum. inter parietes singulos latum habens spatium uiae,	5.16 (318.3)
LAVDABILIS, e. laudabilem. qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes perueniunt,	2.11 (104.30)
laudabili. iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius expectastis,	2.8 (96.2)
laudabilis. Et laudabilis ergo est ira contra uitium,	1.27 (58.18)
LAVDABILITER. laudabiliter potuit Domini uestimentum tangere,	1.27 (55.26)
quae nobis multimoda relatione per praesentium portitores laudabiliter insinuata est,	2.17 (119.27)
LAUDO. laudanda. Si . . . percipere non praesumit, laudanda est;	1.27 (56.10)
laudandae. de sua recta consideratione laudandae sunt;	1.27 (56.25)
laudans. nequaquam in eo laudans aut eligens hoc,	3.17 (161.10)
et quae laude sunt digna in eius actibus laudans,	3.17 (161.16)
et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.20)
laudare. 'Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis,	4.24 (259.32)
laudatus. 'Anatolius uir sanctus, et in praefata historia ecclesiastica multum laudatus,	3.25 (187.1)
laudauerunt. Quod cum fratribus referret, laudauerunt eius propositum,	5.19 (323.15)
laudo. Quod autem pascha non suo tempore obseruabat, . . . non adprobo nec laudo.	3.17 (161.34)
LAVRENTIVS, a martyr; probably St. Lawrence, a deacon, who suffered at Rome in 258.	
Laurentii. beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . sanctorum martyrum Laurentii, Iohannis, et Pauli,	3.29 (198.16)
LAVRENTIVS (d. 619), second Archbishop of Canterbury.	
Laurentio. cum epistulis, quas idem pontifex . . . Laurentio et clero uniuerso, . . . direxit.	2.4 (88.24)
Laurentio. uenit Cantiam, tractaturus cum Laurentio et Iusto coepiscopis,	2.5 (91.30)
Laurentium. misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.7)
Laurentius. sed successor eius Laurentius consecrauit.	1.33 (70.24)
Vt Laurentium cum coepiscopis suis Scottos . . . monuerit,	2.4 (86.23)
Successit Augustino in episcopatum Laurentius,	2.4 (86.26)
Laurentius archiepiscopi gradu potitus	2.4 (87.4)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	2.4 (87.26)
Misit idem Laurentium cum coepiscopis suis etiam Bretonum sacerdotibus litteras	2.4 (88.8)
Vt . . . Laurentius Aedbaldum regem ad Christum conuerterit,	2.6 (92.11)
Cum uero et Laurentius Mellitus Iustumque secutus ac Britanniam esset relicurus,	2.6 (92.13)
famulus Christi Laurentius mox mane facto uenit ad regem,	2.6 (93.1)
beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste ascendit,	2.7 (93.27)

LAVRENTIVS

LAVS. laude. quamque digna laude commendans, plurimaque psalmodum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	2.1 (78.8)
aestimans se in hac observantia sancti ac laude digni patris Anatolii scripta secutam.	3.2 (129.33)
et quae laude sunt digna in eius actibus laudans,	3.3 (131.24)
'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	3.17 (161.15)
laudem. et ad laudem Dei in esu suo animalia occidunt,	3.25 (187.12)
'Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari.'	1.30 (65.22)
quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . conposuimus;	2.1 (80.22)
statim ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus,	4.20 (247.4)
lingua. quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,	4.24 (259.31)
illaque lingua, . . . ultima quoque uerba in laudem ipsius, . . . clauderet;	4.24 (262.16)
laudes. angelicorum agminum et aspectus intueri, et laudes beatas meruit audire.	4.24 (262.17)
solitas Domino laudes decantarent,	3.19 (164.29)
hora, qua fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari deberent.	4.7 (220.2)
erepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domino Saluatori . . . referebat.	4.24 (262.7)
laudibus. ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uinceret,	5.3 (286.24)
ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1.32 (68.20)
iam dudum in diuinis laudibus Hebreum coepit alleluia resonare.	1.32 (68.25)
laudis. quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	2.1 (78.11)
cotidie psalterium totum in memoriam diuinae laudis decantaret;	3.12 (151.21)
Cum enim nocte quadam, expletis matutinae laudis psalmodiis,	3.27 (193.14)
LAVS VIRGINVM. a poem by Fortunatus, Bishop of Poitiers.	4.7 (219.29)
Laude uirginum, de quo presbyter Fortunatus in Laude uirginum, . . . ait:	1.7 (18.8)
LAVACRVM. lauacri. Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetit,	1.20 (38.19)
post amixtionem propriae coniugis, et lauacri purificationem quaerere,	1.27 (57.27)
tautem autem fertur tunc fuisse . . . desiderium lauacri salutaris genti Nordanhymbrorum,	2.14 (114.30)
quia de pulvere paupum, in quo aqua lauacri illius effusa est, moti iam sanati essent infirmi.	3.11 (149.15)
et mox fonte lauacri salutaris ablutus, etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est,	3.23 (177.2)
lauacro. sui tamen est sanguinis lauacro mundatus,	1.7 (21.19)
recens de lauacro pars maior exercitus aera capere . . . tentaret,	1.20 (38.28)
atque instructam in fluuio Gleni, qui proximus erat, lauacro remissionis ablueret.	2.14 (115.6)
eumque de lauacro exeuntem suscepisse,	3.7 (139.25)
lauacrum. per ignorantiam ante lauacrum baptismatis adstrinxerunt.	1.27 (51.25)
sin autem lauacrum uitae contemnitis,	2.5 (91.18)
accepti rex Aeduini cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem et lauacrum	2.14 (113.28)
ipsa terra, quae lauacrum uenerabile suscepit,	3.11 (148.33)
qui dudum in Gallia, . . . lauacrum baptismi percepit,	3.18 (162.18)
huic uerbum fidei et lauacrum salutis ministrabat.	4.13 (230.12)
qui omnibus, qui saluari uellent, uerbum ac lauacrum uitae ministraret.	4.16 (237.16)
LAVO. lauandus. sed lauandus est aqua,	1.27 (59.32)
lauaret. et, ubicumque maximum ei dolorem inesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.23)
lauari. ut mixtus uir mulieri, et lauari aqua debeat,	1.27 (57.17)
raroque in calidis balneis, . . . lauari uoluerit;	4.19 (244.9)
lauasset. Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari lauasset,	4.31 (278.9)
lauarent. ipsamque aquam, in qua lauarent ossa, in angulo sacrarii fuderunt.	3.11 (148.31)
lauerunt. aquam, in qua lauarent [lauerunt] ossa,	3.11 (148.31)
Lauerunt igitur uirgines corpus,	4.19 (246.20)
lauetur. priusquam lauatur aqua, si ecclesiam possit intrare?	1.27 (53.34)
lauit. postulata aqua, ipsa lauauit faciem, crines composuit,	3.9 (146.22)
lota. Lota igitur ossa intulerunt in thecam,	3.11 (148.26)
lotis. et tunc nouissima omnium, lotis prius suo suarumque ministrarum obsequio ceteris,	4.19 (244.10)
lotum. et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.27 (59.27)
lotum. et ita denuo lotum, atque aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam	3.8 (144.22)
lotus. nisi lotus aqua, intrare ecclesiam non debet;	1.27 (57.14)
sed neque lotus intrare statim debet.	1.27 (57.15)
uir, qui post amixtionem coniugis lotus aqua fuerit,	1.27 (59.18)
LAXO. laxare. et ipse quoque lectulum concendens, coepit in quietem membra laxare.	3.27 (193.19)
laxatus. et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	3.11 (150.10)
LECTIO. lectio. Inuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5.19 (327.23)
lectione. Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione oc-	
cupati,	2.17 (119.20)
uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	3.28 (194.28)
Quod utinam exhibe etiam nostrum lectione litterarum fiat!	5.14 (315.8)
qui longius ab eis locis, . . . secreti, ea tantum de his, quae lectione didicerint, norunt,	5.15 (316.33)
multosque . . . ad catholicam dominici paschae celebrationem huius lectione perduxit.	5.18 (321.5)
lectioni. alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant;	3.27 (192.15)
humilitati, continentiae, lectioni operam dare;	3.28 (195.19)
cum illi intus lectioni uacabant, ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur.	4.3 (208.15)
et episcopus solus in oratorio loco lectioni uel orationi operam daret,	4.3 (208.19)
Tantum lectioni diuinarum scripturarum suos uacare subditos, . . . faciebat,	4.23 (254.16)
cum in utroque Hildae abbatis monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,	4.23 (254.32)
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.13)
lectionibus. curam non modicam lectionibus sacris . . . exhibebat	3.19 (164.20)
lectionibus. et quicumque lectionibus sacris cuperet erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent.	4.2 (205.9)
ubi postquam aliquandiu lectionibus sacris uacauit,	4.23 (255.2)
episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exer-	5.18 (320.12)
cebat.	2.1 (75.12)
lectionis. cotidie per studiosae lectionis roboraret alloquium.	3.13 (153.7)
quia tempore non paucio inter studia diuinae lectionis, uitiorum potius impicamentis,	3.17 (161.21)
solertiam lectionis et uigilantiam,	3.27 (192.11)
uel diuinae lectionis, uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	1.17 (35.31)
lectionum. et adsertiones molestissimas lectionum testimonia sequebantur.	5.21 (336.19)
et praecedente congrua lectionum orationum, caeremoniarum paschaliu sollempnitate,	5.24 (358.13)
Item, Capitula lectionum in Pentateuco Mosis, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.28)
Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio.	Praef. (5.15)
LECTOR. lector. religiosus ac pius auditor siue lector	5.19 (328.2)
lectore. silente lectore coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Wilfridus episcopus.	Praef. (8.3)
lectorem. Lectoremque suppliciter obsecro,	4.25 (266.6)
Haec ideo nostrae historiae inserenda credidimus, ut admoneremus lectorem operum	Praef. (6.2)
lectoribus. auditoribus siue lectoribus huius historiae	

LECTVLVS. lectulo. non pauco tempore recubans in lectulo iacebat.	4.14 (233.23)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis	4.19 (245.31)
Cum expletis, iniquis, hymnis matutinalibus in lectulo membra posuisset,	5.9 (297.5)
lectulum. et ipse quoque lectulum concedens, coepit in quietem membra laxare.	3.27 (193.18)
quorum unus residens ante lectulum eius, . . . dixit,	4.11 (226.22)
LECTVS. lecto. Qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	3.11 (149.22)
ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.19)
lectos. singulorum casas ac lectos inspexi,	4.25 (265.9)
lectum. Haec inter tactus infirmitate, decedit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.	5.13 (311.16)
LEDO, <i>see</i> LAEDO.	
LEGACAESTR, <i>Chesler</i> .	
Legacaestr. ciuitatem Legionum, quae a gente Anglorum Legacaestr, . . . appellatur,	2.2 (84.2)
LEGALIS, e. legalis. ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecoecupandum, nihil minuendum esse	5.21 (336.10)
decerneret.	5.21 (337.17)
legalium. sed uel totam eam, id est omnes vii legalium azymorum dies, uel certe aliquos de illis teneat.	2.12 (107.32)
LEGATARIVS. legatariis. et siue occidere se Aeduinum, seu legatariis tradere promisit.	1.29 (63.4)
legatariis. misit cum praefatis legatariis suis	1.30 (64.26)
Abeuntibus autem praefatis legatariis,	4.28 (272.19)
Qui cum multis legatariis ac literis ad se praemissis nequaquam suo monasterio posset erui,	3.7 (141.18)
legatarios. Misit ergo legatarios in Galliam ad Agilbertum,	4.5 (215.9)
Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	5.21 (332.25)
Siquidem misit legatarios ad uirum uenerabilem Ceolfridum,	2.20 (126.14)
legatarios. Romanus . . . a Iusto archiepiscopo legatarios missus absortus fuerat	2.9 (99.8)
LEGATIO. legationem. et cum simulatam legationem ore astuto uolueret,	4.1 (203.33)
quoniam suspicabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges	5.10 (299.29)
legationis. eo quod haberent aliquid legationis et causae utilis, quod deberent ad illum perferre.	5.15 (315.17)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum,	1.12 (27.3)
LEGATVS. legati. unde rursum mittuntur Romam legati,	1.12 (26.4)
legatos. Ob harum ergo infestationem gentium Brettones legatos Romam . . . mittentes,	1.33 (70.26)
legatus. qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,	5.21 (344.8)
qui cum legatus suae gentis ad Aldfridum regem missus,	1.12 (26.8)
LEGIO. legio. Quibus mox legio destinatur armata,	1.12 (27.6)
Rursum mittitur legio,	1.2 (14.3)
legiones. Regressus in Galliam, legiones in hiberna dimisit,	1.2 (14.30)
postquam legiones in hiberna misit,	3.24 (178.1)
siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	1.2 (14.21)
legionum. barbari legionum impetum non ferentes,	
LEGIONVM, <i>see</i> CIVITAS LEGIONVM.	
LEGIONVM VRBS, <i>Caerleon-on-Usk</i> .	
Legionum urbis. Passi sunt ea tempestate Aaron et Iulius Legionum urbis ciues,	1.7 (21.33)
LEGITIMVS, a, um. legitima. quae licita ac legitima, et tamen in eorum actu aliquatenus fedantur;	1.27 (58.8)
legitimam. Oportet itaque legitimam carnis copulam,	1.27 (58.20)
legitimo. legitimo coniugio natus fuerat, qui dicebat:	1.27 (58.1)
abdicato concubio non legitimo, suscepit fidem Christi,	2.6 (93.9)
Quod si quisquam propriam expulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4.5 (217.4)
legitimos. legitimos utique terminos paschae aperta transgressionem uiolant,	5.21 (338.25)
legitimum. Ut nulli liceat nisi legitimum habere concubium,	4.5 (216.32)
et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus,	5.15 (316.3)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam, ac legitimum paschae tempus obseruare perdocuit.	5.15 (316.6)
legitimus. donec legitimus rex Vietred, id est filius Egberti, confortatus in regno,	4.26 (268.16)
LEGO. lecta. Haec epistula cum . . . esset lecta, ac diligenter ab his, qui intelligere poterant,	5.21 (345.23)
lectis. Enfridum inconsulte ad se cum xii lectis militibus postulandae pacis gratia uenientem. . . .	
lectis. Lectis autem epistulis, quas ab apostolico papa aduexerat,	3.1 (128.8)
lectum. Quod ubi lectum est, stupor adprehendit audientes;	5.19 (328.23)
lectus. qui opportune lectus [lectus]	5.19 (328.1)
legat. legat ipsum, de quo dixi, libellum uitae eius,	uar. 1.7 (20.27)
legatur. ita etiam de tonsurae differentia legatur aliqua fuisse controuersia;	3.19 (165.11)
legebam. simpliciter fidem historiae, quam legebam, accommodans,	5.21 (342.23)
legendarum. sed tunc legendarum gratia scripturam in Hibernia non paruo tempore demoratus,	Praef. (7.33)
legendi. qui et ipse aequo seque Hiberniam gratia legendi adiit,	3.7 (140.21)
ritumque canendi ac legendi uiua uoce praefati monasterii cantores edocendo,	3.27 (192.22)
Ipse autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4.18 (241.22)
Nam cum . . . in clero illius degerem, legendi quidem canendique studiis traditus,	4.18 (241.38)
legendis. id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis operam dare.	5.6 (289.12)
et scripturis legendis operam daret,	3.5 (136.10)
legendum. et prius ad legendum ac probandum transiisi,	3.23 (176.35)
adoleuerant oculus ad legendum cum suis, siue ad orandum egredi,	Praef. (5.5)
uictum . . . libros quoque ad legendum, et magisterium gratuitum praeberere curabant.	3.5 (136.17)
domunculae, quae ad orandum uel legendum factae erant,	3.27 (192.17)
protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum, ac mihi ad legendum dedit;	4.25 (265.13)
iussit uiri ex satellitibus suis mihi ad legendum deferre.	5.13 (312.5)
ac per eius est largitionem etiam minoribus ad legendum contraditus.	5.13 (312.16)
legente. si forte legente eo uel aliud quid agente, repente flatus uenti maior adsurgeret,	5.15 (317.3)
legentes. omnes, . . . legentes siue audientes, suppliciter precor,	4.3 (210.18)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	Praef. (8.10)
legentibus. ut, quanta esset uiri sublimitas, legentibus notius existeret.	5.7 (293.4)
Scripserat idem uir de locis sanctis librum legentibus notius existeret.	3.19 (168.27)
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huic historiae inserere commodum fore legentibus reor.	5.15 (316.17)
legentium. atque ad utilitatem legentium memoriae commendans;	5.15 (317.7)
Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse putauit.	3.17 (161.16)
Haec . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermonibus, nostris ad utilitatem legentium historiis	5.13 (313.24)
indere placuit.	
legere. in qua secretius cum paucis, id est vii siue viii, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	5.17 (319.30)
atque ab apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratantissime susceptum.	4.3 (207.15)
legeretur. Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . iubente apostolico papa, diebus aliquot legeretur,	4.18 (242.30)
legerit. sed et de aliis conuentionibus ipsis, quisque legerit, inueniet.	5.19 (327.29)
quae alia sint signa ostensa, in ipso libro, de quo haec excerptissimus, quisque legerit, inueniet.	3.19 (168.30)
sicut in volumine uitae et uirtutum eius quisque legerit, inueniet.	4.10 (224.19)
legissem. Quem cum legissem, inueni omnia scelera,	4.31 (279.16)
legistis. 'Non legistis, quia' insonuit de caelo Dominus,	5.13 (312.16)
	4.3 (210.29)

legitur. quod beatus euangelista Iohannes. . . cum omnibus, quibus praeerat, ecclesiis celebrasse legitur.	3.25 (184.9)
Joseph . . . cum seruitio absolvendus adtonsus esse legitur.	5.21 (342.14)
LENA. lena. id est camisia cum ornatura in auro una, et lena Anciriana una;	2.10 (104.3)
lenas. Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari lauasset,	4.31 (278.8)
LENIVS. quidam autem lenius corrigantur.	1.27 (50.6)
LENTVS, a, um, lentis. lentis quidem, sed tamen continuis febribus anhelabat.	2.1 (77.8)
LEPTIS, <i>Leptis, Africa.</i>	
Lepti. Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti,	1.5 (16.15)
LESIO. lesione. primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit,	2.7 (94.29)
a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere conseruat,	2.7 (94.34)
LETVM. leti. leti nil iura nocebunt,	2.1 (79.11)
LEUTHERIVS, <i>Bishop of Wessex, 670.</i>	
Leutherio. et de successoribus eius Agilbercto et Leutherio.	3.7 (139.7)
Vt episcopatum Occidentalium Saxonum pro Leutherio Haeddi, . . . acceperit;	4.12 (227.19)
Leutherium. misit pro se illo presbyterum Leutherium nepotem suum,	3.7 (141.24)
Leutherio. Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, episcopus Occidentalium Saxonum, Vynfrid,	4.5 (215.12)
Quartus Occidentalium Saxonum antistes Leutherius fuit.	4.12 (227.22)
Cumque mortuus esset Coiuualch, quo regnante idem Leutherius episcopus factus est,	4.12 (227.25)
LEVIS, e. leui, et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1.17 (34.24)
leui. abiecto leui iugo Christi,	1.14 (30.8)
leuis. ac leuis mihi somnus obrepisset,	5.9 (297.5)
LEVITAS. leuitatis. ut sic absoluar reatu superuacuae leuitatis;	4.19 (246.11)
LEVITER. Rursusque, quasi leuiter indignata, subiunxit:	4.9 (223.22)
subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.30)
LEVITICVS, <i>Leuiticus.</i>	
Leuitico. Ipsa prima dies azymorum, de qua multum distincte in Leuitico scriptum est:	5.21 (336.29)
LEVIVS. quidam autem lenius [leuius] corrigantur.	uar. 1.27 (50.6)
quod dum facerem, uidebatur illa per biduum aliquanto leuius habere;	4.19 (245.18)
LEVO. leuabit. ipse eum manu sua leuauit [leuabit] in equum;	uar. 4.3 (206.28)
leuanda. cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4.9 (222.24)
leuaretur. quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplabatur species corporis gloriosi,	4.9 (222.17)
leuari. placuit eidem abbatissae leuari ossa eius,	4.19 (244.29)
leuati. ita ut in ante sit fossa, de qua leuati sunt oespites,	1.5 (16.28)
leuato. leuato in regem Vulfhere filio eiusdem Pendan adulescente,	3.24 (180.20)
leuauimus. Vbi autem longius uisum leuauimus,	5.1 (282.6)
leuauit. Qui cum tremens ad pedes eius procidere uellet, leuauit eum,	2.12 (110.31)
Quod uidens episcopus, multum pertimuit, ac statim exsurgens leuauit eum,	3.14 (157.1)
ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (206.28)
dein modicum requietus, leuauit se, et coepit abire,	4.22 (250.2)
LEVVS, a, um, leuam. quae ad leuam nobis sita,	5.12 (305.1)
LEX. lege. quia et in lege scriptum est:	1.27 (51.4)
quia scriptum est in lege:	1.27 (53.13)
me ducentem in lege peccati, quae est in membris meis.	1.27 (61.27)
e quibus duae in lege Mosi diuinitus statutae,	5.21 (334.2)
qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.28)
Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum,	5.21 (337.30)
cuius in lege mentio nulla usquam repperitur,	5.21 (338.29)
quia ante legem et sub lege promissus, tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.2)
quae cuncta ex lege obseruanda accepimus,	5.21 (340.31)
legem. 'Video aliam legem in membris meis	1.27 (61.25)
Neque haec euangelica et apostolica traditio legem soluit,	3.25 (186.4)
ita ut iuxta legem omnibus annis decimam non solum quadrupedum, uerum etiam frugum . . . daret.	4.29 (276.1)
quia ante legem et sub lege promissus, tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.2)
legi. legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captiuum	1.27 (61.26)
et pugnat igitur legi mentis,	1.27 (61.29)
Vnde constat uos, Colmane, . . . neque legi, neque euangelio in obseruatione uestri paschae congruere.	3.25 (186.16)
in celebratione . . . neque Iohanni, neque Petro, neque lexi, neque euangelio concordatis.	3.25 (186.33)
'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (187.1)
legis. Hunc quidem testamentum ueteris legis, . . . pollutum dicit,	1.27 (59.26)
cum scita legis Mosaicae iuxta litteram seruaret,	3.25 (185.4)
nec subito ualentibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare	3.25 (185.6)
et omnes hi aemulatores sunt legis.	3.25 (185.16)
Iohannes secundum legis consuetudinem xiiii ^a die mensis primi . . . incipiebat celebrationem	3.25 (185.20)
ut secundum consuetudinem ac praecepta legis xiiii ^{am} lunam primi mensis, . . . expectaret;	3.25 (185.27)
Iohannes enim ad legis Mosaicae decreta tempus paschale custodiens, nil de prima sabbati curabat;	3.25 (186.17)
ut expectaretur iuxta praeceptum legis idem primus anni mensis,	5.21 (336.12)
cuius nullam omnino mentionem in decreto legis inueniunt.	5.21 (338.1)
lex. quod uera lex historiae est,	Praef. (8.6)
iuxta numerum librorum, quibus lex diuina scripta est,	1.1 (11.12)
Quaedam terrena lex in Romana república permittit,	1.27 (50.29)
Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare.	1.27 (50.33)
ita ut morte lex sacra feriat,	1.27 (55.17)
Nam cum multa lex uelut inmundi manducare prohibeat,	1.27 (56.31)
Lex autem ueteri populo praecepit,	1.27 (57.16)
cui lex, quae in membris est, repugnabat.	1.27 (61.30)
cuius neque lex ullam fecit mentionem,	3.25 (186.25)
lunam xxi ^{am} , quam lex maxime celebrandam commendauit,	3.25 (186.30)
Praecepit enim lex, ut pascha primo mense anni . . . fieri deberet;	5.21 (334.5)
in ipsa, quam lex statuuit, tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.24)
quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5.21 (338.4)
quam lex primitus et praecepit commendat,	5.21 (338.16)
in qua hoc lex consummari et perfici debere decreuit,	5.21 (338.27)
LIBELLVS. libellis. Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfredi, et Husetberti in	5.24 (359.14)
libellis duobus.	Praef. (7.30)
libello. uel in libello gestorum ipsius conscripsi,	2.1 (76.31)
Excepto libello responsum,	2.1 (77.1)
libello quoque synodico,	3.19 (168.28)
Quae cuncta in libello eius sufficientius, . . . quisque legerit, inueniet.	2.1 (76.34)
libellum. totum ipsum libellum his inserentes historiis;	3.19 (165.11)
legat ipsum, de quo dixi, libellum uitae eius,	5.13 (312.4)
protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum,	5.24 (359.28)
et huic adiectum alium de schematibus siue tropis libellum, hoc est de figuris modisque locutionum,	

libellus, sicut libellus de uita eius conscriptus sufficienter edocet,	3.19 (164.26)
quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.22)
praerat regno Orientalium Saxonum, ut idem etiam libellus docet, . . . Sebbi,	4.11 (225.16)
LIBENS. libens. 'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	4.28 (271.13)
libens ibi morabor;	
ut . . . apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque cum ceteris electis libens pandat	5.21 (345.18)
introitum.	1.32 (68.32)
LIBENTER. libenter. quaeque uos ammonet, libenter audite,	2.12 (107.22)
qui libenter eum excipiens, promisit se, quae petebatur, esse facturum.	2.17 (119.22)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exercuit, habetote;	3.3 (132.6)
atque eius admonitionibus humiliter ac libenter in omnibus auscultans,	3.5 (137.4)
nec libenter a populo audiretur,	3.11 (148.12)
in monasterium praefatum, noluerunt ea, qui erant in monasterio, libenter excipere;	3.21 (170.6)
ille audita . . . speque . . . futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3.23 (176.5)
praedicabant uerbum, et libenter auditi sunt,	3.23 (176.30)
Cui cum ille libenter aduiesceret,	4.2 (205.26)
Qui libenter a suis fratribus et commilitonibus suscepti,	4.27 (269.30)
'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse, libenter ab officio discedo;	4.27 (270.8)
libenter ea, quae dicerentur, audirent;	4.30 (277.5)
Quos tamen ille pio libenter mancipatus labori, tanta doctrinae solertis excolebat industria,	5.12 (309.32)
quae cum ille et munera gratanter acciperet, et miracula libenter audiret,	5.19 (322.31)
et tam libenter tamque studiose ab illo auditus est,	
libenter eius uotis ac desideriis caelestibus adnuat,	5.21 (343.20)
ut se etiam inrisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam frontispicio	5.22 (344.28)
doceant;	
libenter auditus ab uniuersis, inmutauit . . . inueteratam illam traditionem	5.22 (347.6)
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare	Praef. (5.4)
curaui;	3.27 (192.16)
LIBENTISSIME. libentissime tibi desideranti, . . . transmissi,	4.2 (204.18)
quos omnes Scotti libentissime suscipientes,	4.5 (215.27)
nam et libentissime ab omnibus suscipiebatur, atque audiebatur,	4.11 (226.15)
'Optime omnibus placet, quaeque definierunt . . . nos quoque omnes alaeri animo libentissime seruare.'	4.15 (235.26)
Quod cum episcopus libentissime se facturum promitteret,	5.15 (316.27)
ita ut ea, . . . suae suorumque consuetudini libentissime praeferret.	5.19 (329.25)
libentissime est ab illo susceptus, libentius auditus;	5.21 (333.18)
Bertuald archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt;	4.13 (232.3)
promtissime ac libentissime tuo desiderio, . . . patefacere satagimus.	4.27 (269.30)
LIBENTIVS. et libentius eo praedicante caelestia sperare coeperunt,	5.15 (316.28)
libentius, quae audire et intellegere poterant, operando sequerentur.	
libentissime est ab illo susceptus, libentius auditus;	
LIBERALIS, e. liberalium. et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione	5.18 (321.10)
mirandus.	
LIBERATIO. liberatione. quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resur-	5.21 (341.2)
rectione completa est,	2.6 (93.13)
LIBERE. eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit;	3.19 (164.25)
LIBERIVS. monasterium, in quo liberius caelestibus studiis uacaret, construxit;	4.25 (265.6)
opus est . . . pro appetitu aeternorum bonorum liberius laborare;	5.12 (310.10)
ubi liberius continuis in orationibus famulatus sui conditoris uacaret.	2.14 (114.24)
LIBER. liberi. Baptizati sunt . . . et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti,	1.17 (35.21)
liberis. multitudine etiam cum coniugibus ac liberis exita conuenerat,	1.27 (58.22)
liberorum. et carnis commixtio creandorum liberorum sit gratia,	1.27 (58.24)
sed solummodo creandorum liberorum gratia utitur,	
liberos. plures . . . tam nobiles, quam priuati, se suosque liberos, depositis armis, satagunt magis, . . . mon-	5.23 (351.20)
asterialibus adscribere uotis,	2.1 (76.25)
LIBER. libris. ut, sicut in libris expositionum suarum, . . . edocuit,	5.24 (359.16)
Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	3.17 (161.12)
libro. sicut in libro, quem de temporibus composui, manifestissime probauit;	3.19 (165.8)
quanta fraudis solertia daemones . . . ipsas etiam cogitationes quasi in libro descriptas replicauerint;	3.29 (199.6)
Quis sane pro Vighardo repperitus ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicetur.	4.1 (201.14)
ut in praecedente libro paucis diximus,	4.5 (215.28)
et ex eodem libro x capitula, quae per loca notaueram, . . . illis coram ostendi,	4.10 (224.18)
quae alia sint signa ostensa, in ipso libro, de quo haec excerptimus, quisque legerit, inueniet.	4.30 (277.26)
e quibus aliqua in libro uitae illius olim memoriae mandauimus.	5.16 (317.8)
Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.21 (335.9)
sicut in libro Numerorum apertissime scribitur:	1.1 (11.11)
librorum. iuxta numerum librorum, quibus lex diuina scripta est,	2.1 (75.23)
libros. per xxx et v libros expositionis miranda ratione perdocuit.	2.1 (76.21)
Libros etiam Dialogorum iiii fecit,	3.27 (192.17)
uictum . . . libros quoque ad legendum, et magisterium gratuitum praebere curabant.	5.19 (324.25)
cuius magisterio iiii euangeliorum libros ex ordine didicit,	5.19 (330.16)
nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit in ordine libros;	5.24 (357.26)
'In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et electionem Ismahelis, libros iiii.	5.24 (357.28)
De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros iiii.	5.24 (357.30)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros iiii.	5.24 (358.2)
De aedificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii.	5.24 (358.4)
In Proverbia Salomonis libros iiii.	5.24 (358.5)
In Cantica canticorum libros vii.	5.24 (358.9)
In Ezram et Neemiam libros iiii.	5.24 (358.12)
In librum beati patris Tobiae . . . librum i [libros ii].	5.24 (358.19)
In euangelium Marci libros iiii.	5.24 (358.20)
In euangelium Lucae libros vi.	5.24 (358.21)
Omeliarum euangelii libros ii.	5.24 (358.25)
In Actus apostolorum libros ii.	5.24 (358.26)
In Epistulas vii catholicas libros singulos.	5.24 (358.27)
In Apocalypsin sancti Iohannis libros iiii.	5.24 (358.24)
De natura rerum, et de temporibus libros singulos;	2.1 (75.16)
librum, ut librum beati Iob . . . discuteret;	2.1 (75.20)
Sed eundem librum, . . . ratione perdocuit.	2.1 (76.14)
Alium quoque librum composuit egregium,	uar. 3.19 (168.30)
quisque legerit [librum], inueniet.	4.5 (215.28)
Quibus statim protuli eundem librum canonum,	5.15 (315.11)
utque idem librum de locis sanctis scripserit.	

- Scripsit idem uir de locis sanctis librum legentibus multis utilimum; 5.15 (316.17)
 Porrexit autem librum hunc Adamnan Aldfrido regi, 5.15 (317.1)
 Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Bretonum, 5.18 (320.31)
 Scripsit et de uirginitate librum eximium, 5.18 (321.5)
 In Canticum Habacum librum 1. 5.24 (358.10)
 In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum 1. 5.24 (358.11)
 In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum 1. 5.24 (358.12)
 In librum beati patris Iob; 5.24 (358.16)
 Item librum epistularum ad diuersos: 5.24 (358.30)
 librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli; 5.24 (359.4)
 librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatus, . . . ad sensum conrexi; 5.24 (359.6)
 Librum hymnorum diuerso metro siue rhythmo. 5.24 (359.22)
 Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco. 5.24 (359.23)
 item de temporibus librum 1 maiorem. 5.24 (359.25)
 Librum de orthographia, alfabeti ordine distinctum. 5.24 (359.26)
 Item librum de metrica arte, 5.24 (359.27)
LIBER, era, erum. **liber**. Ecce itaque homo est, ut ita dixerim, captiuus et liber; liber ex iustitia, 1.27 (62.1)
 et ipse ab omnibus mundi rebus liber in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit. 3.19 (168.2)
libera. non tamen uel suo iudicio libera, 1.27 (60.23)
libera. ut omnes patriam redeuntis, libera ibi mente Domino deseruirent, 2.5 (91.32)
liberam. subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam. 2.5 (91.8)
liberi. sique cum suo rege liberi, Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant. 3.24 (180.24)
 plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensium dominio erant liberi, ab errore auito correctos, 5.15 (316.4)
libero. ipsa libero pedum incesu domum laeta reuersa est; 4.10 (225.8)
liberum. Verum, etsi profiteri nobis liberum est, quia tonsurae discrimen non noceat, 5.21 (342.19)
LIBERO. liberabitur, in quo quicumque semel incidit, numquam inde liberabitur in aeuum. 5.12 (308.23)
liberandus. praeter te solum qui hodierna es die liberandus a morte, 4.14 (234.21)
 scriptum est in Exodo, ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur, 5.21 (334.14)
liberans. etiam a perpetuis malorum tormentis te liberans, 2.12 (111.6)
liberaret. et siue periclitantes hoc morbo a praesenti morte liberaret, 4.14 (233.18)
 religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberaret. 4.26 (268.18)
liberaretur. ut uel ab huiusmodi langore, si hoc sibi utile esset, liberaretur; 4.31 (278.23)
liberasset. quod liberasset pauperem uociferantem, et pupillum, 2.1 (77.24)
liberatam. illam provinciam, . . . a longa iniquitate atque infelicitate liberatam, 2.15 (116.34)
liberatos. eosque interim a dirissima depressione liberatos, 1.12 (26.11)
liberatus. ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei. 5.21 (336.24)
liberauit. Nam et suam gentem ab hostili paganorum depopulatione liberauit, 3.24 (179.16)
 in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberauit, 5.21 (338.20)
liberetur. Multos autem . . . celebratio missarum, ut etiam ante diem iudicii liberentur, adiuuant. 5.12 (308.20)
liberet. Liberet ut homines, en Deus altus adit. 4.20 (247.18)
LIBER REGVM, *see* REGVM LIBER.
LIBERTAS. libertate. etiam libertate donando humanae iugo seruitutis absoluit. 4.13 (232.26)
libertatem. fines suos fortiter simul et libertatem receperunt; 3.24 (180.23)
 Bretonum quoque pars nonnulla libertatem receperunt; 4.26 (267.14)
libertatis. aeternae libertatis fecit esse participem; 2.1 (78.7)
 accepit ab eo, in munimentum libertatis monasterii, quod fecerat, epistulam priuilegii 4.18 (241.12)
LIBET. libeat. et tanto plus loqui libeat, 1.32 (69.27)
libet. nec sensibilitatem a suis factoribus potuit quolibet modo [quo modo libet] suscipere, uar. 2.10 (103.11)
LIBOR. libor. Scriptor, quem dudum liuor [libor] adurit edax. uar. 1.10 (24.11)
LICENTER. tertia uel quarta generatio fidelium licenter sibi iungi debeat; 1.27 (51.1)
LICENTIA. licentia. et sic accepta ab eo licentia, 1.25 (44.25)
 sed non se posse absque suorum consensu ac licentia praeis abdicare moribus. 2.2 (82.17)
 quo cum uenisset, adsumsit Theodorum cum Ebrini licentia, 4.1 (203.28)
 ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret; 5.11 (301.23)
licentiam. ut ritum fidei . . . inuolatum seruare licentiam haberet. 1.25 (45.25)
 licentiam quoque praedicandi non abstulit. 1.25 (46.21)
 et ecclesias fabricandi uel restaurandi licentiam acciperent. 1.26 (47.17)
 subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam. 2.5 (91.8)
 in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauimus; 2.8 (96.24)
 ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet. 3.23 (175.25)
 iuxta quod Ecgfridum regem uoluisset ac licentiam dedisse nouerat, 4.18 (241.15)
 mox ut conuenit Vilbrord datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi, 5.11 (301.20)
LICET. liceat. et noueris et cognatis si liceat copulari coniugio? 1.27 (50.28)
 post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere? 1.27 (53.28)
 an ecclesiam intrare ei liceat, 1.27 (53.32)
 cur, . . . ei non liceat Domini ecclesiam intrare? 1.27 (55.27)
 ita ut apostolicum illum de eo liceat nobis proferre sermonem: 2.1 (73.15)
 'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare, 4.5 (216.7)
 nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, . . . agere. 4.5 (216.19)
 'Vt nulli liceat nisi legitimum habere concubum. 4.5 (216.32)
liceret. postulauitque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramenta inui. 4.16 (238.2)
 ut cursu maiore equos suos inuicem probare liceret. 5.6 (289.24)
licet. certissima uestigia cernere licet. 1.12 (26.23)
 Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem 1.24 (44.3)
 Hoc fieri modis omnibus licet; 1.27 (50.23)
 Non enim indulgetur, quod licet, quia iustum est. 1.27 (59.3)
 Quod cum aduersarii, inuiti licet, concederent, 2.2 (82.3)
 nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgus potuit recorrigi, 2.5 (92.7)
 Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiis explanari non ualeat, 2.10 (100.26)
 'Obscuro, inquit, pater; licet aliquid interrogare? 4.3 (209.24)
 'Si omnimodis ita definitum est, neque hanc sententiam licet inmutari, 4.9 (223.28)
 sed, prohibente licet illo, ludentibus me miscui, 5.6 (290.6)
 Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis, 5.13 (311.13)
 nulla prorsus humana licet auctoritate mutari; 5.21 (334.2)
 de quibus apostolicum illum licet proferre sermonem, 5.22 (346.31)
licita. licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest, 1.27 (57.30)
 quae licita ac legitima, et tamen in eorum actu aliquatenus fedamur; 1.27 (58.8)
licitum. responsum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari, 2.9 (97.27)
 Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum fidelibus uel circumcisi, 3.25 (185.18)
licuerat. Non enim licuerat pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare. 2.13 (113.12)
licuerit. cum ei iuxta praefinitam sententiam etiam ecclesiam licuerit intrare. 1.27 (59.20)

LIGNEVS, a, um. lignea. Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta co-	
opterus,	4.3 (212.16)
ligneo. non alibi quam in medio eorum, iuxta ordinem, quo transierat, ligneo in loco sepulta.	4.19 (244.25)
LIGNVM. ligni. obtulit ei aliquid de veteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3.2 (130.24)
lignis. cespites, supra quam sudes de lignis fortissimis praefiguntur.	1.5 (16.28)
ligno. ecclesia. quam ibidem ipse de ligno, cum cathedizaretur, atque ad percipiendum baptismum	
inbueretur, construxit.	2.14 (114.4)
Vt de ligno crucis, quidam a dolentis brachiis sit langore curatus.	3.2 (128.23)
multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excideri solent,	3.2 (129.16)
rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno venerabili rediens adferret,	3.2 (130.20)
At ego respondi: "Habeo quidem de ligno,	3.13 (153.23)
lignum. die creandi materiam lignum uel lapidem esse non posse,	3.22 (171.27)
LIGO. ligant. hos pro diuina formidine sacerdotum aro simplicibus uerbis ligant,	2.1 (78.16)
ligare. interrogare coepit, quare ligari [ligare] non posset,	uar. 4.22 (250.27)
ligari. Cumque a nullo uel teneri uel ligari potuisset,	3.11 (149.25)
interrogare coepit, quare ligari non posset,	4.22 (250.27)
an forte litteras solutorias, apud se haberet, propter quas ligari non posset.	4.22 (250.29)
ligatum. sed ligatum se uehementer ingemiscat.	1.27 (61.23)
ligatum. et accipiens inligatum panno [in panno ligatum] condidit in capsella,	uar. 3.11 (149.17)
ligatur. in delectatione carnali aliquo modo ligatur inuitus,	1.27 (61.22)
ligatus. et tamen delectatione ligatus sit,	1.27 (61.23)
LILLA (d. 626), one of King Edwin's thegns, who gave his life to save that of his master.	
Lilla. Quod cum uideret Lilla minister regi amicissimus,	2.9 (99.10)
LIMEN. limina. de hac subtractus est luce, situsque ad limina apostolorum,	3.29 (198.12)
nuntiavit matrem ad aeternae limina lucis et supernorum consortia ciuium ascendisse.	4.23 (257.26)
sed et successor eius Iui eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5.7 (292.10)
ut ad limina beatorum apostolorum fonte baptismatis ablueretur,	5.7 (292.16)
ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum apostolorum profectus est,	5.7 (294.7)
Roman uenit ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina cogitauit.	5.9 (296.24)
uenit Roman, ibique adtonus, ac monachus factus, ad limina apostolorum,	5.19 (322.1)
indicaui et desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5.19 (323.21)
LIMES. limite. quippe quem ab ipso, ut ita dicam, mortis limite reuocans,	5.6 (289.15)
LIMPIDVS, e, um. limpida. Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata	
disseruit.	5.8 (295.12)
limpidus. factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella proutus,	5.2 (284.26)
LIMVS. limo. hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit,	2.10 (101.13)
LINDISFARI, the people of Lindsey.	
Lindisfarum. in provincia Merciorum, simul et Lindisfarorum ac Mediterraneorum Anglorum, factus	
est episcopus Diuina.	3.24 (179.21)
Suscepit itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarorum Ceadda,	4.3 (207.1)
provincias Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praeesset;	4.3 (212.27)
Cum quibus et Eadhaed in provinciam Lindisfarorum, ordinatur episcopus.	4.12 (229.11)
provinciae Lindisfarorum Cyniberet episcopus praest.	5.23 (350.18)
LINDISFARNENSES, the monks of Lindisfarne.	
Lindisfarnensium. Cuius corpus mox inde translatum ad insulam Lindisfarnensium, est.	3.17 (160.10)
et religiosi moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	3.23 (176.8)
Colmanus, tulit secum omnes, quos in Lindisfarnensium insula congregauerat Scottos;	4.4 (213.5)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensium ecclesiae. Cudbertum,	4.27 (268.22)
transtulit eum reuerentissimus abbas ipsius Eata ad insulam Lindisfarnensium,	4.29 (270.18)
ut ad insulam Lindisfarnensium relatus, in ecclesia deponeretur.	4.29 (275.26)
LINDISFARNENSIS, e, of Lindisfarne.	
Lindisfarnensem. remanente Eata ad Lindisfarnensem,	4.12 (229.24)
Venit ergo ad insulam Lindisfarnensem,	5.19 (323.1)
Lindisfarnensi. Ipse est Eata, qui non multo post eidem ecclesiae Lindisfarnensi episcopus factus est.	3.26 (190.14)
sed quoniam ipse plus Lindisfarnensi ecclesiae, in qua conuersatus fuerat, dilexit praefici,	4.28 (273.8)
Lindisfarnensi. eidemque in insula Lindisfarnensi sedem episcopatus donauerit.	3.3 (131.4)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, tribuit.	3.3 (132.2)
qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	3.25 (181.5)
fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abeuntibus, remanere maluerunt,	3.26 (190.4)
ille in Hagustaldensi siue in Lindisfarnensi ecclesia cathedram habens episcopalem,	4.12 (229.8)
Conueniunt et de ipsa insula Lindisfarnensi in hoc ipsum multi de fratribus,	4.28 (272.23)
sed in insula Lindisfarnensi iuxta praefarorum corpora episcoporum sepultus est.	5.1 (282.24)
Lindisfarnensis. a fratribus ecclesiae Lindisfarnensis scripta repperi,	Præf. (7.32)
et caput quidem in cimiterio Lindisfarnensis ecclesiae, condidit.	3.12 (152.3)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est,	4.27 (269.4)
contigit, ut unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.18)
placuit, ut Cudbert ecclesiae Lindisfarnensis gubernacula susceperet.	4.28 (273.12)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, abbatis iure praefuit.	5.1 (281.13)
qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruauit.	5.12 (310.7)
Lindisfarnensem. contigit Cedd peruenire ad ecclesiam Lindisfarnensem	3.22 (172.30)
Lindisfaronensi. Ediluald in Lindisfaronensi, Acca in Hagustaldensi, Peethelm in ea, quae Candida Castra	
uocatur,	5.23 (351.1)
LINDISSI, Lindsey.	
Lindissæ. columna lucis a carro illo omnibus pene eiusdem Lindissæ provinciae locis conspicua	
stabat.	3.11 (148.22)
Lindissi. in provincia Lindissi, quae sint gesta.	Præf. (7.19)
Vt Paulinus in provincia Lindissi praedicauerit,	2.16 (117.4)
Praedicabat autem Paulinus uerbum etiam provinciae Lindissi.	2.16 (117.7)
Est monasterium nobile in provincia Lindissi, nomine Beardaneu,	3.11 (148.6)
quorum prior episcopus in Lindissi provincia, secundus erat abbas	3.11 (149.8)
atque episcopus in provincia Lindissi factus,	3.27 (192.24)
Adbaruae, id est Ad Nemus, in provincia Lindissi,	4.3 (207.6)
Hygbald, qui erat abbas in provincia Lindissi,	4.3 (211.26)
unde et expulsus de Lindissi, in illarum provinciarum regimine permansit.	4.12 (229.19)
Eadhaedum de Lindissi reuersum, Hrypensi ecclesiae praefecit.	4.12 (229.27)
LINDOCOLINVM, Lincoln.	
Lindocolino. et occurrente sibi illo in Lindocolino,	2.18 (120.11)
LINDOCOLINVS, a, um, of Lincoln.	
Lindocolinae. praefectumque Lindocolinae ciuitatis, cui nomen erat Blaecca, conuertit	2.16 (117.9)
LINEA. linea. recta ab oriente in occasum linea,	1.12 (27.24)
lineae. ceterisque eiusdem lineae regionibus	1.1 (11.9)

LINEVS , a. um. lineis , quia, . . . numquam lineis, sed solum laneis uestimentis uti voluerit;	4.19 (244.6)
LINGVA , lingua. 'Ecce lingua Britanniae, . . . coepit alleluia resonare.	2.1 (78.9)
illaque lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,	4.24 (262.15)
Quem nunc Theodorum lingua Pelasga uocat.	5.8 (295.10)
ut multa illum, . . . uel horrenda uel desideranda uidisse, etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5.12 (304.26)
lingua , nam lingua eorum daal partem significat.	1.1 (12.23)
Alcluith, quod lingua eorum significat petram Cluith;	1.12 (26.1)
lingua autem Anglorum Penneltun appellatur;	1.12 (26.26)
quatinus ex lingua et uita tuae sanctitatis et recte credendi,	1.29 (64.16)
conuocauit . . . in loco, qui usque hodie lingua Anglorum Augustinae Ac, . . . appellatur;	2.2 (81.13)
monasterio, quod uocatur lingua Anglorum Bancornaburg,	2.2 (82.22)
Caelin rex Occidentalium Saxonum, qui lingua ipsorum Ceaulin uocabatur;	2.5 (89.15)
iuxta ciuitatem, quae lingua Anglorum Tiooulingacaeſtir uocatur;	2.16 (117.24)
Brettonum dux . . . interuentus est in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, . . . uocatur.	3.1 (128.21)
Vocatur locus ille lingua Anglorum Hefenfelth,	3.2 (129.20)
quod a copia roborum Dearmach lingua Scottorum, . . . cognominatur.	3.4 (134.5)
occisus est, . . . in loco, qui lingua Anglorum nuncupatur Maserfelth,	3.9 (145.10)
Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset:	3.14 (157.6)
monasterium . . . constructum in castro quodam, quod lingua Anglorum Cnobheresburg, . . . uocatur;	3.19 (164.14)
adiuarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancaestir appellatur,	3.22 (173.6)
Quia nimirum Osuii a Scottis edoctus ac baptizatus, illorum etiam lingua optime inbutus,	3.25 (182.27)
et ille melius ac manifestius ipsa lingua Anglorum, . . . potest explanare, quae sentimus.	3.25 (184.17)
Hi ergo cum essent in monasterio, quod lingua Scottorum Rathmelsigi appellatur,	3.27 (192.26)
qui lingua Scottorum Magéo nominatur;	4.4 (213.24)
uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, . . . quae lingua Anglorum Grantacaeſtir uocatur;	4.19 (245.1)
hoc ipse . . . uerbis poeticiis maxima susauitate et conpunctione compositis, in sua, id est Anglorum,	
lingua proferret.	4.24 (259.2)
multis cum lacrimis et magna conpunctione antistes lingua etiam tremente conpleuit,	4.30 (277.15)
dicito gae, quod est lingua Anglorum uerbum adfirmari et consentiendi, id est, etiam.	5.2 (284.4)
Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Graeca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter in-	
structum.	5.8 (296.1)
dedidit e locum mansionis in insula quadam Hreni, quae lingua eorum uocatur In litore;	5.11 (302.24)
quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem Gallica Traiec-	
tum uocatur;	5.11 (303.10)
linguae , rex, . . . subintroduct in provincias alium suae linguae episcopum,	5.7 (140.29)
Hadrianus, . . . Graecae pariter et Latinae linguae peritissimus.	4.1 (202.10)
non solum membrorum ceterorum, sed et linguae motu caruit.	4.9 (223.15)
Dixit ille statim, soluto uinculo linguae, quod iussus erat.	5.2 (284.6)
linguae , et adprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	5.2 (284.2)
linguae . Nec lauro uero ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant;	1.23 (43.10)
linguam , gentem, cuius ne linguam quidem nossent,	1.23 (42.27)
et cor et linguam et corpus Deo auctore conseruent.	1.27 (49.11)
Et si quando te Creatori nostro seu per linguam, . . . reminisceris deliquisse,	1.31 (67.12)
euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat,	3.3 (132.10)
quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	3.3 (132.13)
rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat,	3.7 (140.28)
supersunt de eorum discipulis, qui Latinam Greecamque linguam aequè ut propriam, . . . norunt.	4.2 (205.3)
sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam debebant,	4.24 (259.12)
neque enim possunt carmina, . . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui de-	
coris . . . transferri.	4.24 (260.9)
iussit ad se intrare pauperem, ingresso linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.32)
ut Greecam quidem linguam non parua ex parte, . . . nouerit.	5.20 (331.10)
Haec epistula cum . . . esset lecta, . . . in linguam eius propriam interpretata,	5.21 (345.24)
ita Greecam quoque cum Latina didicit linguam,	5.23 (348.27)
linguas , iam nunc fidelis humilium linguas timet.	2.1 (78.18)
quae in tri linguas, id est Bretonum, Pietorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.6 (138.5)
quacumque Christi ecclesia diffusa est, per diuersas nationes et linguas,	3.25 (184.27)
linguis. Haec in praesenti, . . . quinque gentium linguas,	1.1 (11.12)
LINOVO , liquit. Quaeque patrum uirtus, et quae congerserat ipse Caedual armipotens, liquit amore Dei;	5.7 (293.10)
LINTEAMEN , linteamina. Sed et linteamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, integra apparuerunt,	4.19 (246.1)
lintheaminibus. maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub lintheaminibus	
exstat.	5.16 (318.21)
LINTEOLVM , linteolum. appendens linteolum cum puluere, quem attulerat, in una posta parietis.	3.10 (147.12)
LINTEVM , linteo. crines conposuit, caput linteo cooperuit,	3.9 (146.23)
Tulit itaque de puluere terrae illius secum inligans in linteo,	3.10 (147.7)
linteum. ecce subito lux emissa caelitus, ueluti linteum magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.3)
LIOVIDO , unde eam, quia liquido conperi, indubitanter historiae nostrae ecclesiasticae inserendam credidi.	4.22 (252.12)
LITIGIVM , litigio. ebrietati, animositati, litigio, . . . sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.6)
LITORE , see IN LITORE.	
LITTERA , litterae. et huiusmodi litterae regi Osuii Britanniam remissae:	3.29 (196.19)
litteram. quomodo iuxta litteram intellegendus,	2.1 (75.20)
cum scita legis Mosaicae iuxta litteram seruaret,	3.25 (185.4)
litterarum , monumentis litterarum, . . . cognouerat;	Praef. (6.12)
Quarum uidelicet litterarum ista est forma:	1.23 (43.4)
quarum litterarum iste est textus:	1.29 (63.15)
Quarum uidelicet litterarum iste est ordo:	2.17 (118.32)
Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus.	2.18 (120.22)
scolasticus quidam de genere Scottorum, doctus quidem uir studio litterarum,	3.13 (152.25)
Verumtamen gerulis harum nostrarum litterarum uestris missis, et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus	
dari,	3.29 (198.14)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inui;	4.2 (204.11)
quarum uidelicet litterarum istud exordium est:	4.17 (239.4)
Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dicito A'.	5.2 (284.7)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2 (284.9)
sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum erat scientia institutus.	4.10 (299.25)
quod utinam exhinc etiam nostrarum lectione litterarum fiat!	5.14 (315.8)
cum eruditione litterarum uel ecclesiasticarum uel generalium, ita Greecam . . . didicit linguam,	5.23 (348.25)
litteras , et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	1.17 (35.10)
Quibus ille exhortatorias mittens litteras,	1.23 (43.2)
Misit . . . pontifex ad Etherium . . . litteras, quarum iste est textus:	1.24 (43.30)
Misit etiam litteras, in quibus significat se ei pallium direxisse,	1.29 (63.12)
misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1.30 (64.27)

Vt Augustinum per litteras, . . . hortatus sit.	1.31 (66.9)
Vt Adilberto regi litteras et dona miserit.	1.32 (67.17)
Misit idem Laurentius . . . etiam Brettonum sacerdotibus litteras	2.4 (88.9)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit.	2.10 (100.18)
Ad coniugem quoque illius Aedilbergam huiusmodi litteras idem pontifex misit:	2.11 (104.9)
Vt idem ab Honorio papa exhortatorias litteras acceperit,	2.17 (113.22)
misit et regi Aduino litteras exhortatorias,	2.17 (113.29)
Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2.18 (120.7)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2.18 (120.14)
Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum . . . miserit.	2.19 (122.10)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scottorum,	2.19 (122.22)
Iohannes, . . . pro eodem errore corrigendo litteras eis . . . direxit;	3.29 (196.22)
Desiderabiles litteras excellentiae uestrae suscepimus;	4.22 (250.28)
an forte litteras solutorias, de quolibet fabulae ferunt, apud se haberet,	5.21 (332.30)
postulans, ut exhortatorias sibi litteras mitteret,	5.21 (333.13)
misit illi et litteras scriptas in hunc modum:	5.21 (342.2)
tonsuram quoque, de qua pariter uobis litteras fieri uoluisti, hortor, ut . . . congruam habere curetis.	5.24 (352.15)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	3.18 (162.21)
litteris. scolam, in qua pueri litteris [litteris] erudirentur;	4.17 (239.32)
litteris. haec quoque sancta synodus suis litteris addit:	Praef. (6.16)
litteris. litteris mandata, . . . transmisit.	Praef. (7.7)
neq non et Vectae insulae litteris mandata declarauit.	Praef. (7.21)
uel litteris reuerentissimi antistitis Cynibercti . . . didicimus.	Praef. (8.8)
ea, . . . ad instructionem posteritatis litteris mandare studuimus.	1.4 (16.1)
missis ad Eleutherum papam litteris,	2.1 (77.3)
et familiaribus ad quosdam litteris.	2.10 (100.17)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	2.12 (106.31)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	3.4 (134.24)
quae in propheticiis, euangelicis, et apostolicis litteris discere poterant,	3.17 (161.27)
ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue propheticiis litteris facienda cognouerant,	3.18 (162.21)
instituit scolam, in qua pueri litteris erudirentur;	3.25 (188.10)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . et haec litteris sacris confirmata sequi contemnitis,	4.1 (202.8)
Hadrianus, uir natione Afr, sacris litteris diligenter inbutus,	4.2 (202.23)
Et quia litteris sacris simul et saecularibus, ut diximus, abundanter ambo erant instructi,	4.5 (216.15)
neque alicubi ueniens absque commendatiis litteris sui praesulis suscipiatur.	4.17 (239.2)
et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriarum sequentium commendare curauit,	4.18 (241.24)
ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat, etiam litteris mandando;	4.24 (258.30)
quicquid ex diuinis litteris per interpretes disceret,	4.28 (272.19)
Qui cum multis legatariis ac litteris ad se praemisissis nequaquam suo monasterio posset erui,	5.13 (312.19)
inueni omnia scelera, . . . manifestissime in eo tetricis esse descripta litteris.	5.15 (316.30)
cuncta mox iste litteris mandare curauit.	5.20 (332.2)
Acce cantator erat peritissimus, quomodo etiam in litteris sanctis doctissimus,	5.21 (333.34)
"Tres sunt ergo regulae sacris inditae litteris,	5.23 (350.9)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5.24 (357.1)
prout uel ex litteris antiquorum, uel ex traditione maiorum, . . . scire potui.	
LITTERATURA. litteratura. Theodorus, . . . uir et saeculari et diuina litteratura, et Graece instructus et	4.1 (202.25)
Latine.	1.6 (17.13)
LITVS, LITVS. litora. cum ad obseruanda Oceani litora, . . . positus,	5.15 (316.24)
ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	1.1 (9.13)
litore. interposito mari a Gessorico Morynorum gentis litore proximo,	1.12 (27.27)
Sed et in litore oceani ad meridiem,	1.3 (15.27)
litore. a meridiano Britanniae litore distans.	3.3 (132.5)
bis renudato litore contiguus terrae redditur;	1.17 (34.29)
littoris. optati littoris quiete potiuntur.	1.1 (9.10)
litus. cuius proximum litus transmeantibus aperit ciuitas,	2.1 (75.9)
ut eorum semper exemplo, . . . ad orationis placidum litus,	uar. 5.9 (298.9)
quae . . . ipsam in latius [litus] iacentem inter undas relinqueret;	
LIUDHARD. (fl. 596). a Frankish bishop, chaplain to Queen Bertha of Kent.	
Liudhard. cum episcopo, quem ei adiutorem fidei dederant, nomine Liudhardo,	1.25 (45.25)
LIVOR. liuor. Scriptor, quem dudum liuor adurit edax.	1.10 (24.11)
LOCCELLVS. locello. non alibi quam in medio eorum, iuxta ordinem, quo transierat, ligneo in locello	
sepulta.	4.19 (244.25)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius, et in locello nouo posita in ecclesiam transferri;	4.19 (244.29)
locellum. iussitque quosdam e fratribus quaerere lapidem, de quo locellum in hoc facere possent;	4.19 (244.31)
mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum de marmore albo pulcherrime factum,	4.19 (245.3)
LOCO. locarent. in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenera-	
tionis gratia locarent.	4.30 (276.15)
locata. Britannia . . . inter septentrionem et occidentem locata est,	1.1 (9.3)
locauerant. arcem, in qua incorrupta eiusdem patris membra locauerant.	4.30 (277.24)
locauit. Anglos ibidem locauit, relictis in praefata insula Scottis.	4.4 (213.31)
LOCVLVS. loculo. loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruantur,	3.6 (138.29)
cogitabant . . . corpus, si possent, in genibus inllectendo breuiare, donec ipso loculo caperetur.	4.11 (227.7)
qui cum suum caput eidem loculo adponentes orassent,	4.19 (246.18)
in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia	
locarent.	4.30 (276.14)
corporeque eius loculo inditum, perlatum est in monasterium ipsius,	5.19 (322.20)
loculum. Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut aliud quaerere loculum,	4.11 (227.6)
Sed et loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus saluti fuisse perturbent;	4.19 (246.16)
uidit eum . . . morti proximum, positumque loculum iuxta eum,	5.5 (288.16)
loculus. cui etiam loculus iam tunc erat praeparatus,	5.5 (288.8)
LOCVS. loca. Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1.27 (49.29)
loca. per distincta loca iuxta suum cuique modum	1.1 (10.18)
se cuncta insulae loca rupto foedere uastatos.	1.15 (32.13)
ita ut per loca singula xii episcopos ordines,	1.29 (63.25)
ad loca, quae consequit, familiarius concurrat.	1.30 (65.14)
tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	1.32 (69.17)
per diuersa occultus loca uel regna . . . profugus uagaretur,	1.12 (107.19)
hac ipsa hora educam te de hac prouincia, et ea in loca introducarn,	2.12 (103.6)
construebantur ergo ecclesiae per loca,	3.3 (132.19)
Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso, sed pedum incessu uectus,	3.5 (135.29)
Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca prueniens,	3.17 (160.20)
fecit per loca ecclesias,	3.22 (173.4)

ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius . . . Domino consecrent.	3.23 (175.32)
omnes socii ipsorum uel mortalitate de saeculo rapti, uel per alia essent loca dispersi,	3.27 (192.28)
moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	4.3 (206.25)
eo quod Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	4.4 (213.19)
ut, . . . etiam Roman uenire, ibique ad loca dispersi uagarentur,	4.5 (214.17)
et ex eodem libro x capitula, quae per loca notaueram, . . . illis coram ostendi,	4.5 (215.29)
ibique aliquandiu remoratus, et ea loca operiens, sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit;	4.7 (220.10)
Sed illo . . . ad alia loca secedente, Gebmundum pro eo substituit antistitem.	4.12 (228.25)
et multa diu loca peruagatus, Romam adiit, Britanniam rediit;	4.13 (230.4)
Sed et ipsum per loca, in quibus doceret, multi inuitare curabant.	4.18 (241.30)
Solebat autem ea maxime loca peragraré,	4.27 (270.4)
ut haec contra impetum fluiui decurrentis, . . . ad ea usque loca, ubi illorum erant socii, transferrentur.	5.10 (300.31)
quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca dedicaret.	5.11 (301.30)
uidi subito ante nos obscurari incipere loca,	5.12 (305.22)
fetor incomparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa tenebrarum loca replebat.	5.12 (306.5)
Tanta autem lux cuncta ea loca perfuderat,	5.12 (307.20)
ubi ad loca sancta Romam peruenerunt,	5.19 (322.14)
loci. a sacri loci ingressu abstinendum est;	1.27 (57.31)
et ab incolis loci ignobili traditus sepulture;	1.33 (70.28)
in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollempniter celebrantur.	2.3 (86.13)
Erat autem eo loci, . . . martyrium beatorum iiii Coronatorum.	2.7 (94.22)
multa quidem ab incolis loci illius solent opera uirtutum . . . narrari.	3.8 (143.2)
Et multa quidem in loco illo uel de puluere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.9 (145.26)
deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3.9 (146.4)
Vt pulvis loci illius contra ignem ualuerit.	3.10 (146.25)
et uidit unus loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3.10 (147.2)
episcopus loci ipsius Eadbert ablati harundine, plumbi lamminis eam totam, . . . cooperire curauit.	3.25 (181.11)
et episcopus solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret,	4.3 (205.19)
frenecticus quidam, . . . deuenit ibi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4.3 (212.12)
crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4.7 (219.22)
Cui cum propter angustiam loci, in quo monasterium constructum est,	4.10 (224.11)
Et quoniam illi rex cum praefata loci possessione omnes, qui ibidem erant, . . . donauit,	4.13 (232.21)
Qua diuulgata uisione, aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	4.25 (265.29)
Aidan, qui primus eius loci episcopus fuit,	4.27 (270.26)
indicans, quod eo loci corpora eorum posset inuenire,	5.10 (301.5)
In cuius amoenitatem loci cum nos intraturos sperarem,	5.12 (308.4)
sum reuerti ad corpus, delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar,	5.12 (309.11)
Corripiebatur quidem sedulo a fratribus ac maioribus loci,	5.14 (313.32)
ocis. qui de singulis prouinciis siue locis sublimioribus,	Praef. (8.15)
uineas etiam quibusdam in locis germinans;	1.1 (10.2)
alique utriusque sexus diuersis in locis perplures,	1.7 (22.1)
Factumque est, ut in illis locis multo ex eo tempore fides intermerata perduraret.	1.21 (41.7)
et duobus tantum in locis est transmeabilis;	1.25 (45.8)
Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1.27 (49.29)
fuerint episcopi in propinquis sibi locis ordinati,	1.27 (52.17)
si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	1.29 (63.32)
nil aliud ageret, quam confluentem eo de cunctis uiculis ac locis plebem . . . instruere,	2.14 (115.5)
ut plerisque in locis, ubi fontes lucidos . . . conspexit, . . . aereos caucos suspendi iuberet,	2.16 (118.9)
columna lucis a carro illo . . . omnibus pene eiusdem Lindissae prouinciae locis conspicua stabat.	3.11 (148.22)
Itaque Theodoros perlustrans uniuersa, ordinabat locis oportunis episcopos,	4.2 (205.21)
tribus annis ante aduentum eius in prouinciam nulla illis in locis pluuia ceciderat,	4.13 (231.12)
sed et in plerisque locis alia, coepit annuatim eiusdem regis . . . natalicium dies . . . uenerari.	4.14 (236.5)
Erat enim haec ipsa hora . . . in extremis monasterii locis seorsum posita,	4.23 (258.21)
et dies passionis uel inuentionis eorum congrua illis in locis ueneratione celebratus.	5.10 (301.10)
et corpus eius in ultimis est monasterii locis humatum,	5.14 (314.26)
utque idem librum de locis sanctis scripserit.	5.15 (315.11)
Scriptis idem uir de locis sanctis librum legentibus multis utilissimum;	5.15 (316.17)
quaeque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur,	5.15 (316.29)
qui longius ab eis locis, in quibus patriarchae uel apostoli erant, secreti, . . . norunt.	5.15 (316.32)
primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	5.16 (317.23)
quae tria altaria in tribus locis parietis medi continet,	5.16 (318.3)
Inque locis istis monachorum examina crebra Colligit,	5.19 (330.22)
uerum etiam cum eo die pascha celebraretur, quo nunquam prius in eis locis celebrari solebat.	5.22 (348.4)
loco. intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, . . . inesse;	3.9 (146.11)
Vnde merito loco huic et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25 (265.21)
loco. decimo post Neronem loco praeceperunt;	1.6 (17.28)
In quo uidelicet loco . . . curatio infirmorum, . . . celebrari non desinit.	1.7 (21.30)
Honorio . . . loco ab Augusto x.lm,	1.11 (24.20)
Huius loco Constantinus ex infima militia . . . eligitur;	1.11 (24.25)
a monasterio Aebbercurnig ad occidentem in loco,	1.12 (26.25)
Primo in loco . . . praebuerunt aduersariis copiam disputandi,	1.17 (35.25)
de loco ipso, ubi beati martyris effusus erat sanguis,	1.18 (36.31)
uno in loco infirmitatis necessitate teneretur,	1.19 (37.10)
Quo in loco nouum conponit exercitum ipse dux agminis.	1.20 (39.2)
(pro eo, quod sacerdos alius in loco deest)	1.27 (60.14)
in loco celeberrimo, qui dicitur Degsaetan,	1.34 (71.24)
conuocauit . . . in loco, qui usque hodie lingua Anglorum Augustinaes Ae, . . . appellatur;	2.2 (84.7)
seorsum in tutiore loco consistere,	2.7 (94.22)
Erat autem eo loci [loco],	uar. 2.7 (94.22)
sed tamquam lapis in uno loco posita,	2.10 (102.25)
curauit, . . . maiorem ipso in loco et augustiorem de lapide fabricare basilicam,	2.14 (114.9)
et alia pro illa est facta in loco, qui uocatur Maelmin.	2.14 (115.8)
aliqua sanitatum miracula in eodem loco solent . . . ostendi.	2.16 (117.15)
ut in sequentibus suo loco dicemus.	2.16 (117.18)
in loco ipsius alter episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare.	2.17 (119.31)
consors eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi in loco eius, qui transierat, sacerdotem;	2.18 (120.19)
is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	2.18 (121.24)
Brettonum dux . . . interentus est in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, . . . uocatur.	3.1 (128.21)
In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitatum noscuntur esse patratae,	3.2 (129.13)
In quo uidelicet loco consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae,	3.2 (129.29)
De quo plenius in sequentibus suo loco dicendum est.	3.4 (135.15)

in monasterio, quod . . . constructum est . . . in loco, qui dicitur in Brige.	3.8 (142.15)
ut lapis, . . . amoueretur, et alius ipso in loco reponeretur;	3.8 (144.1)
et in ipso ecclesiae loco, ubi desiderabat, condita.	3.8 (144.13)
staturunt . . . ossa uero abbatissae illo de loco eleuata, in aliam ecclesiam, . . . transferre.	3.8 (144.18)
Vt in loco, in quo occisus est rex Oswald, crebra sanitatum miracula facta;	3.9 (144.26)
occisus est, . . . in loco, qui lingua Anglorum nuncupatur Maserfelth,	3.9 (145.10)
in loco, ubi pro patria dimicans a paganis interfectus est,	3.9 (145.15)
Nec mirandum in loco mortis illius infirmos sanari.	3.9 (145.23)
Et multa quidem in loco illo uel de puluere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.9 (145.26)
coepit dicere ille de loco, ubi caballus suus esset curatus.	3.9 (146.17)
At illa posita in loco obdormiuit parumper;	3.9 (146.20)
quod nulla esset alia causa insolitae illo in loco uiriditatis,	3.10 (147.4)
inueniunt, quia de illo loco adsumptus erat puluis,	3.10 (147.23)
nee de loco moueatis, donec hora recessionis febrium transierit.	3.12 (151.6)
ac singulos domum redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaræsdun,	3.14 (155.13)
Quod factum est . . . in loco, qui dicitur Ingetlingum;	3.14 (155.23)
Et episcopus quidem residebat in suo loco.	3.14 (155.26)
Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	3.17 (161.6)
monasterium construxit in loco Latineaco nominato.	3.19 (168.12)
Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius.	3.20 (169.5)
Beregisium, cognomine Bonifatium, de provincia Cantuariorum, loco eius substituit.	3.20 (169.8)
qui illo in loco homino seruiuit.	3.23 (175.5)
euentumque discernitis tuto in loco expectabat.	3.24 (175.11)
Quae post biennium comparata possessione x familiarium in loco, qui dicitur Streangshalh,	3.24 (179.4)
unde ei etiam donauerat monasterium xl familiarium in loco, qui dicitur Inhrypum.	3.25 (183.1)
illi postmodum data sibi optione magis loco cedere, . . . uolebant,	3.25 (183.4)
dedit eum illi, qui dignam loco et doctrinam haberet, et uitam.	3.25 (183.6)
et residens solus in loco oportuno, coepit sedulus cogitare de actibus suis,	3.27 (193.2)
Vulheri donauit terram . . . in loco, qui dicitur Adbarusae, id est Ad Nemus,	4.3 (207.5)
Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3 (207.8)
In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitatum miracula operari.	4.3 (212.8)
Conuenimus autem . . . in loco, qui dicitur Herutford;	4.5 (215.3)
'Vt ipsi monachi non migrant de loco ad locum,	4.5 (216.9)
ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Cløfeshoch, semel in anno congregemur.'	4.5 (216.24)
et in loco eius ordinauit episcopum Sexuulfum,	4.6 (218.7)
sibi quidem in regione Sudergeona, iuxta fluuium Tamensem, in loco, qui uocatur Cerotaesei,	4.6 (218.30)
in loco, qui nuncupatur In Berecingum.	4.6 (219.2)
splendor emissae lucis, . . . non multo post illo eleuatus de loco, in meridianum monasterii, . . . secessit,	4.7 (220.8)
At uirgo illa, quam moriens uocabat, mox in loco, quo erat, . . . illum, . . . secuta est.	4.8 (221.4)
ut ossa . . . transferrentur omnia in ecclesiam beatæ Dei genetricis, unoque conderentur in loco;	4.10 (224.16)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.7)
a quo etiam egressus de fonte, loco illi susceptus est;	4.13 (230.16)
Dieul, habens monasterium permodicum in loco, qui uocatur Bosanhæmm,	4.13 (231.3)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4.14 (234.2)
habens non longe ab inde monasterium in loco, qui uocatur Hreutford, id est uadum harundinis,	4.16 (237.27)
praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	4.17 (239.15)
intrauit monasterium . . . positum in loco, quem Coludi urbem nominant,	4.19 (243.30)
contigit eam suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco, qui uocatur Streanes-	4.23 (254.4)
halch,	4.23 (257.32)
uenerunt primo diluulo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.28 (271.12)
'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit,	4.28 (272.15)
congregata synodo . . . iuxta fluuium Alne, in loco, qui dicitur Adtuifyrdi,	4.28 (273.22)
hoc ipsum quoque orationis loco ducens, si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.30 (276.14)
in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia	4.30 (276.26)
locarent.	4.30 (277.24)
Qui tum forte in remotiore ab ecclesia loco refuii undique pelagi fluctibus cincto, solitarius manebat.	4.32 (280.16)
In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	5.3 (285.8)
residuum dedit adulescenti, ut suo in loco reponeret.	5.6 (290.14)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum in loco, qui uocatur Vætadun,	5.10 (301.15)
Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obiectus caespiti tenui,	5.10 (301.16)
Fertur autem, quia in loco, quo occisi sunt, fons ebullierit,	5.12 (307.33)
qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat.	5.16 (317.8)
sed et odoris fragrantia miri tanta de loco effundebatur,	5.16 (317.10)
Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.16 (317.20)
Scripte ergo de loco dominicae natiuitatis in hunc modum:-	5.16 (318.20)
Scripte item hoc modo de loco passionis ac resurrectionis illius:-	5.17 (318.23)
maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminibus exstat.	5.18 (320.14)
Quae item de loco ascensionis dominicae et sepulchri patriarcharum.	5.18 (320.16)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:-	5.18 (320.16)
Peethelm, de quo in sequentibus suo loco dicendum est,	5.18 (320.16)
refertur est solitus, quod in loco, quo defunctus est, . . . sanitatum sint patrata miracula,	5.19 (324.11)
offerebat, ut, . . . eumque ipse loco adoptui semper haberet.	5.19 (325.13)
referre autem terram x familiarium in loco, qui dicitur Stanford,	5.19 (325.14)
donauit . . . non multo post monasterium xxx familiarium in loco, qui uocatur Inhrypum;	5.19 (325.18)
Verum quia illi postmodum optione data maluerunt loco cedere,	5.21 (332.28)
quod est ad ostium Viuri annis, et iuxta amnem Tinam, in loco, qui uocatur Ingyrrium.	2.7 (94.29)
locorum. primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit,	2.10 (101.29)
plenius ex uicinitate locorum uestram gloriam conicimus cognouisse.	3.5 (136.13)
Hoc erat uiciniorum opus . . . ubicumque locorum deuensissent,	5.7 (294.9)
cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	5.15 (316.19)
qui locorum gratia sanctorum uenerat Hierosolymam,	5.15 (316.26)
ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	1.1 (31.17)
locum. Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt.	1.7 (20.19)
festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	1.15 (31.1)
iubente eodem rege, locum manendi, . . . suscipit.	1.15 (31.10)
Susceperunt . . . locum habitationis inter eos,	1.26 (47.31)
locum sedis eorum gradui congruum . . . donaret,	1.30 (65.27)
is, qui summum locum ascendere nititur,	2.2 (83.5)
'Procurete,' inquit, 'ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	2.3 (85.19)
in qua locum sedis episcopalis, et ipse, et successores eius haberent,	2.19 (123.5)
Hilarus archiepiscopus et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.7)
item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	

nuper ibidem ecclesia constructa, sacrationem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2 (130.3)
cum . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctae crucis ascendere disposuisse,	3.2 (130.18)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, . . . tribuit.	3.3 (132.1)
contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum;	3.9 (145.30)
inponentes eam carro, duxerunt ad locum, ibidemque deposuerunt.	3.9 (146.19)
iter faciens iuxta ipsum locum,	3.10 (146.27)
multi per dies locum frequentare illum, . . . coeperunt.	3.10 (147.26)
exiuit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uirorum,	3.11 (149.28)
In cuius locum Honorius archiepiscopus ordinauit Ithamar,	3.14 (154.21)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.13)
curauit locum monasterii, quem a praefato rege Sigberto acceperat, uelocissime construere,	3.19 (164.9)
Vt idem episcopus Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3.23 (174.21)
Fauens ergo notis regis antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.12)
Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum primo . . . sorde purgare,	3.23 (175.22)
postulauit a rege Osuiu, ut donaret ibi locum monasterio construendo	3.24 (180.1)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, qui Scottos sequebantur, in possessionem monasterii dederat.	3.25 (183.2)
et daret ei locum, in quo cum suis apte degere potuisset.	4.1 (204.8)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum,	4.3 (212.24)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.23)
ut pro ipso etiam, qui eis locum commodaret, consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	4.4 (213.28)
et de synodo facta ad locum Herutforda,	4.5 (214.9)
“Vt ipsi monachi non migrent de loco ad locum,	4.5 (216.9)
etiam corporibus earum locum, in quo requierat, . . . monstraret.	4.7 (220.14)
et duo in locum eius substituti episcopi,	4.12 (229.4)
Hunc ergo locum cum accepisset episcopus Vilfrid,	4.13 (232.14)
cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, oculendos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16 (237.23)
deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum unius familiae	4.23 (253.14)
Rogauit ergo ministrum suum . . . ut in ea sibi locum quiescendi praepararet;	4.24 (261.23)
ipse in saepedicto . . . monasterio, quod uocatur Streangshaleh, locum mansionis elegit;	4.26 (267.25)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerentissimus pater abbatis iure regebat.	4.27 (270.21)
ut in sua familia manendi locum acciperet,	5.2 (284.30)
ut in crastinum ascendens equum cum ipso iter in alium locum facerem;	5.6 (291.27)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	5.9 (298.23)
radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, omni nocte supra locum fulgebat illum,	5.10 (300.33)
dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni,	5.11 (302.23)
Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo iustitiae,	5.11 (303.7)
acceptaque tonsura, locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.22)
accipies et ipse post mortem locum mansionis	5.12 (309.5)
Accepit autem in eodem monasterio locum mansionis secretiorem,	5.12 (310.9)
quo haberet locum standi siue immergendi in fluuium,	5.12 (310.23)
Vt item alius moriturus deputatus sibi apud inferos locum poenarum uiderit.	5.14 (313.26)
“In quorum uicinia,” inquit, “heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.	5.14 (314.18)
Haec spelunca tota interius pretioso marmore tecta supra locum, . . . gestat ecclesiam.	5.16 (317.18)
Infra ipsum uero locum dominicae crucis, excisa in petra crypta est,	5.16 (317.31)
quem ad locum quidem, quo decollandus erat, secutus est Vilfrid clericus illius,	5.19 (325.2)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	5.19 (325.15)
cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi,	5.19 (327.16)
uentum est ad locum, ubi scriptum erat:	5.19 (327.29)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (349.1)
locus, cui necdum fuerat locus martyrii deputatus,	1.7 (18.23)
Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem,	2.13 (113.20)
Ostenditur autem usque hodie, et in magna ueneratione habetur locus ille,	3.2 (128.27)
Vocatur locus ille lingua Anglorum Hefenfelth,	3.2 (129.20)
Est autem locus iuxta murum illum ad aquilonem,	3.2 (132.25)
Qui uidelicet locus . . . bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.3 (133.3)
Qui locus, ad prouinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.4 (133.21)
quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.8)
deuotioni sedulae monachorum locus facultasque suppetet.	3.24 (178.28)
Ipse est locus, ubi occisus est rex Osuin, ut supra meminimus.	3.24 (179.28)
cuius continentiae fuerit ipse . . . testabatur etiam locus ille, quem regebant,	3.26 (190.20)
Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus,	4.3 (212.15)
Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente,	4.13 (232.10)
qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	4.13 (232.12)
et locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.19 (246.25)
Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops,	4.28 (271.15)
Scio autem certissime, quia non diu uacui remanebit locus ille,	4.30 (277.10)
ipse est locus, in quo examinandae et castigandae sunt animae	5.12 (308.11)
Locus uero iste florifer, . . . ipse est, in quo recipiuntur animae	5.12 (308.23)
ad cuius uicina pertinet locus ille, ubi sonum cantilenae . . . audisti.	5.12 (308.33)
Et quia locus ipse super ripam fluminis erat situs,	5.12 (310.11)
cuius exterior pars natiuitatis dominicae fuisse dicitur locus;	5.16 (317.16)
LOCVTIO. locutio. nostra quoque apud uos locutio latior excreseat,	1.32 (69.26)
locutionis. Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officii explanari non ualeat,	2.10 (100.26)
locutionum. hoc est de figuris modisque locutionum, quibus scriptura sancta contexta est.	5.24 (360.1)
LOETVM. loeti. leti [loeti] mi iura nocebunt,	uar. 2.1 (79.11)
LOIDIS. Leeds.	
Loidis. pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis.	2.14 (115.19)
Loidis. Hoc autem bellum rex Osuiu in regione Loidis tertio decimo regni sui anno, . . . confecit.	3.24 (179.13)
LONGAEVVS, a. um. longaeua. eratque . . . et longaeua uitae perfectione eximius,	3.4 (134.33)
LONGANIMITAS. longanimitate. Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes	2.8 (96.12)
fiduciam,	2.10 (101.31)
Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus;	2.11 (105.24)
a longanimitate caelestis clementiae inluminatio ipsius beneficia inpetrare non desinas;	5.14 (314.2)
LONGANIMITER. tolerabatur tamen ab eis longanimitas ob necessitatem operum ipsius exteriorum;	1.1 (11.1)
LONGE. utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem . . . redeunte;	1.1 (12.7)
quam saepe lucidioribus diebus de longe aspicere solemus.	1.7 (20.31)
quem lateribus longe lateque deductum	1.8 (22.16)
insulam extra orbem tam longe remotam,	1.10 (23.28)
uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1.12 (25.20)
Brittaniae terras longe lateque inrupit,	1.25 (46.11)
quia de longe huc peregrini uenistis,	

hi, qui longe sunt positi,	1.28 (82.19)
Feicit autem et monasterium non longe ab ipsa ciuitate	1.33 (70.17)
non tamen ciues Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	2.1 (80.31)
Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem,	2.13 (113.21)
ut longe lateque resplendat,	2.17 (119.4)
Hagustaldensis ecclesiae, quae non longe abest,	3.2 (129.31)
utpote quibus longe ultra orbem positus nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3.4 (134.22)
Quibus patefactis ac diffamatis longe lateque miraculis,	3.10 (147.25)
Peartaneu, a quo non longe et illa monasterium habebat.	3.11 (149.9)
sed etiam trans oceanum longe radios salutiferae lucis spargens,	3.13 (152.8)
rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percerebuisse ferebat;	3.13 (152.18)
Sed heu, pro dolor! longe aliter erat;	3.14 (155.19)
exercitus Penda, duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3.16 (158.31)
erat in uilla regia non longe ab urbe, de qua praefati sumus.	3.17 (159.27)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum, sed longe animo quam carne nobilior.	3.19 (164.19)
pestilentialis lues, . . . acerba clade diutius longe lateque desaeuens,	3.27 (192.3)
* Audite insulae, et additende populi de longe.	3.29 (197.9)
longe lateque omnia peruagatus, et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3.30 (200.1)
Erat autem in monasterio Niridano, quod est non longe a Neapoli Campaniae, abbas Hadrianus,	4.1 (202.7)
Feceerat uero sibi mansionem non longe ab ecclesia remotiorem;	4.3 (207.12)
et circiensi omnia prope uel longe, inuenit locum in Hibernia insula	4.4 (213.22)
Cyniberet, habens non longe ab inde monasterium	4.16 (237.27)
sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministravit.	4.23 (255.28)
Respondeant! Non longe est.	4.24 (262.8)
sed et uulgus circumpositum longe lateque . . . ad caelestium gaudiorum conuertere curabat amore.	4.27 (269.15)
Est mansio quaedam secretior, . . . non longe ab Hagustaldensi ecclesia,	5.2 (283.8)
Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus,	5.2 (283.20)
* Villa erat comitis cuiusdam, . . . non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium spatio separata;	5.4 (287.1)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.11)
Cumque hac infelici uicissitudine longe lateque, . . . multitudo torqueretur,	5.12 (305.12)
longe lateque diffamatum, multos ad agendam et non diffidendam scelerum suorum paenitentiam prouocauit.	5.14 (315.6)
qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5.17 (319.21)
in quantum duntaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5.18 (323.9)
LONGINQVITAS. longinquitas. Si longinquitas itineris magna interiacet,	1.27 (52.3)
longinquitate. antistitem, . . . minime ualulimus nunc reperire pro longinquitate itineris.	3.29 (198.2)
LONGIOR. ius. longiora. potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.13 (153.26)
longiorem. ut uidelicet primo sol longiorem nocte faciat diem,	5.21 (340.12)
longiores. praecepit eum sententias longiores dicere,	5.2 (284.12)
longiori. Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnantem ad nostram omnium pacem custodiat incolumem,	5.21 (345.19)
longioris. Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris . . . uideretur exorta,	4.21 (249.10)
longius. iussit eum Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare,	4.3 (206.26)
inueniunt hoc mensura palmi longius esse sarcophago.	4.11 (227.1)
LONGISSIMVS. a, um. longissima. longissima dies siue no xv, . . . conpleat horas.	1.1 (11.9)
LONGITVDO. longitudo. Mons Oliarum altitudine monti Sion par est, sed latitudine et longitudine praestat;	5.17 (318.27)
longitudini. addiderunt longitudini sarcophagi quasi duorum mensuram digitorum.	4.11 (227.3)
cuius neque longitudini hinc uel inde, neque altitudini ullus esse terminus uideretur.	5.12 (307.10)
longitudinis. unde etiam plurimae longitudinis habet dies aestate,	1.1 (11.3)
inuentum est sarcophagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporis,	4.11 (227.13)
deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis, innititae autem longitudinis;	5.12 (304.32)
sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.14)
LONGVS. dummodo hostis imminens longius arceretur,	1.12 (26.7)
gens Anglorum, primo quidem aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.24)
cum Pictis, quos longius iam bellando pepulerant,	1.15 (32.8)
sed etiam plurimis longe [longius] manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministravit. . . uar.	4.23 (255.28)
Dominus omnipotens obitum ipsius in alio longius posito monasterio, . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.2)
contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4.25 (264.14)
Vbi autem longius uisum leuauimus,	5.1 (282.5)
factumque est, ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum . . . discernere nequirem,	5.12 (306.19)
Feicitque opus, ut dixi, multis utile, et maxime illis, qui longius ab eis locis, . . . norunt.	5.15 (316.32)
LONGVS. sed etiam plurimis longe [longius] manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministravit. . . uar.	4.23 (255.28)
LONGVS. a, um. longa. per milia passuum pccc in Boream longa,	1.1 (9.6)
ab occidente in orientem mille passibus longa,	5.16 (317.13)
longa. quae sunt ab illis longa progenie generatae?	1.27 (50.21)
longa disputatione habita,	2.2 (81.22)
illam prouinciam, . . . a longa iniquitate atque infelicitate liberatam,	2.15 (116.33)
cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu delecto,	2.16 (117.12)
placuit pio prouisorio salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	4.23 (256.14)
et non solum ac infirmitate longa carere, sed et perditas dudum uires recepisse sentiens,	5.4 (287.24)
Ipsae autem Vilbroad, cognomento Clemens, adhuc superest, longa iam uenerabilis aetate,	5.11 (303.19)
in qua perouissus Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21 (334.29)
Berctuald archiepiscopus longa consumtus aetate defunctus est	5.23 (349.29)
longa. et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat.	2.18 (121.28)
longa. ex corde longa trahens suspiria:	1.32 (70.1)
intimo ex corde longa trahens suspiria:	2.1 (80.8)
suspiria longa trahens, nuntiauit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	4.23 (257.23)
multisque domique forisque lactatus nimum per tempora longa periculis,	5.19 (330.25)
longae. quod esset uir longae staturae,	2.16 (117.27)
eratque . . . et longaeus [longae] uitae perfectione eximius,	3.4 (134.33)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor.	4.29 (275.18)
longi. sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2.2 (81.28)
longis. longis nauius non multis Oceanum ingressam,	1.1 (11.24)
Brittania tribus longis nauius aduehitur,	1.15 (30.31)
longo. inuenit puellam ibi neptem patris familiae longo paralysis morbo grauata;	3.9 (146.15)
Album quidem Heualdum ueloci occasione gladii, Nigellum autem longo suppliciorum cruciati,	5.10 (300.18)
ea, quae quondam cognita longo uis uel neglectitia inueterare coeperunt,	5.20 (331.33)

longo. qui ab occidente in terras longo spatio erumpit,	1. 1 (13. 14)
ut ipsi sibi episcopi longo intervallo minime disiungantur,	1. 27 (52. 12)
quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	3. 3 (132. 12)
fuit in eodem monasterio puerulus quidam, longo febrim incommodo grauitur uexatus.	3. 12 (150. 28)
Cum ergo ueniret ad eum longo post tempore . . . uir sanctissimus	4. 3 (211. 23)
Sed expugnatis non longo post tempore Boructuaris a gente Antiquorum Saxonum,	5. 11 (302. 19)
Sed Aldfrid Nordanhymbrorum rex eum suscipere contempsit, nec longo tempore superfuisset;	5. 19 (329. 29)
longum. 'Si nullatenus hodie feri potest, obsecro, ne sit longum spatium in medio.'	4. 9 (223. 25)
longum. post non longum tempus reuersuri;	1. 14 (29. 24)
cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5. 3 (285. 4)
LOQVELLA. loquella. factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus,	5. 2 (284. 27)
in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5. 21 (333. 9)
loquellae. memento huius temporis ac loquellae nostrae,	2. 12 (109. 25)
rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat, pertaesus barbarae loquellae,	3. 7 (140. 28)
loquellam. ut tam notas ac familiares sibi eas quam natiuitatis suae loquellam haberet.	5. 23 (348. 28)
LOQVOR. locuturus. quod in Sina monte Dominus ad populum locuturus	1. 27 (59. 6)
locutus. Haec nunc, gloriose fili, paucis locutus sum,	1. 32 (69. 24)
Et plura locutus, quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3. 19 (167. 3)
fortiter quidem, ut sibi uidebatur, locutus,	5. 13 (311. 24)
loquar. ut uerbis ipsius loquar,	2. 1 (77. 6)
quia numquam, inquit, 'deinceps aliquid loquar de hoc	3. 14 (156. 32)
Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4. 20 (247. 15)
Terra quibus gaudet, dona superna loquar.	4. 20 (247. 16)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiit ad uitam.	4. 23 (256. 32)
loquaris. 'Memento, frater Heriberet, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris;	4. 29 (274. 22)
loquatur. Respondit Agilbertus: 'Loquatur, obsecro, . . . Vilfrid	3. 25 (184. 13)
loquebatur. ubi Dominus per creaturam subditam hominibus loquebatur,	1. 27 (59. 8)
is, qui loquebatur cum eo, inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	2. 12 (109. 22)
quod eo adhuc tempore, quo mecum loquebatur, superasset . . . iuuenis ille,	3. 12 (151. 14)
reticieit, quasi responsum eius, quem uidebat et cui loquebatur, expectans.	4. 9 (223. 22)
Rursum ille, qui cum eo loquebatur, 'Attamen,' ait, 'mihi cantare habes.'	4. 24 (259. 27)
Sic loquebatur miser desperans,	5. 13 (312. 31)
loquendum. et adimplenda misericordia nobis quid erit loquendum?	1. 27 (49. 14)
loquens. Esset ut exemplum, mystica uerba loquens.	2. 1 (79. 18)
loquenti. Et cum ne adhuc quidem talia loquenti quisquam responderet,	4. 8 (221. 18)
loquerentur. Cumque ibidem positi . . . una cum eis, qui ibidem ante inerant, loquerentur ac iocarentur,	4. 24 (261. 27)
si peruenirent ad satrapam, et loquerentur cum illo,	5. 10 (300. 12)
oqueretur. quis esset ille, uel unde ueniret, qui haec sibi loqueretur,	2. 12 (109. 32)
Cum ergo ueniens illo loqueretur cum regina,	3. 11 (149. 10)
Cumque haec et huiusmodi plura loqueretur,	4. 3 (209. 21)
Quibus dictis, interrogata a circumsedentibus, cum quo loqueretur:	4. 9 (223. 31)
interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me.	5. 6 (291. 2)
ut multa illum, . . . uel horrenda uel desideranda uidisses, etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5. 12 (304. 26)
oqueris. Qui statim episcopus: 'Quid loqueris,' inquit, 'rex?	3. 14 (156. 23)
neque enim mori adhuc habes, qui tam hilariter nobiscum uelut sospes loqueris.'	4. 24 (261. 32)
loqui. et tanto plus loqui libeat,	1. 32 (69. 26)
'Scio, quod me haec insana mente loqui arbitramini;	4. 8 (221. 13)
aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui:	4. 9 (223. 19)
infirmitate pressus est, adeo tamen moderate, ut et loqui toto eo tempore posset, et ingredi.	4. 24 (261. 18)
'Veni, . . . ad insulam Farne, loqui desiderans cum reuerentissimo patre Oidilualdo;	5. 1 (281. 16)
quam signatam reuocare in os, et loqui illum praecepit:	5. 2 (284. 3)
neque ultra cessauit . . . ut ferunt, qui praesentes fuere, loqui aliquid,	5. 2 (284. 15)
et post pusillum me reuicens, inuenit sedentem, et iam loqui ualentem;	5. 6 (291. 8)
'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	5. 13 (311. 30)
uidens eum melius habentem, ac loqui iam ualentem, flexis genibus gratias egit Deo	5. 19 (329. 1)
et ad Accan presbyterum ita loqui exorsus est:	5. 19 (329. 6)
loquimini. Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5. 21 (334. 17)
loquimur. Haec uero, de quibus loquimur, consuetudo constringit.	1. 27 (55. 29)
Quod nimirum somnium ueraciter in filia eius, de qua loquimur, expletum est;	4. 23 (256. 8)
loquitur. in eo, quod pro omnipotente Deo loquitur,	1. 32 (68. 34)
Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum uno uero pascha loquitur;	3. 29 (197. 32)
de quo loquitur Ecclesiastes, quia: Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi.'	4. 3 (207. 17)
LVBRICVS, a, um. lubricis. Luxus erit lubricis, carmina casta mihi.	4. 20 (247. 14)
LVCAS, St. Luke.	
Lacae. In euangelium Lucae libros vi.	5. 24 (358. 20)
LVCEO. lucente. pendente desuper in trocleis magna lampade, totaque die et nocte lucente.	5. 17 (319. 6)
LVCERNA. lucerna. ut uestra illa lucerna mihi omnimodis esse uideatur obscura.'	4. 8 (221. 16)
lucernam. petens, ut lucernam, quae inibi accensa erat, extinguere.	4. 8 (221. 10)
'Accendite ergo lucernam illam, quamdiu uultis;	4. 8 (221. 19)
LVCIDE. uersibus heroicis xxx et iiii palam ac lucide cunctis illo aduenientibus pandit;	5. 8 (295. 7)
LVCIDIOR, ius. lucidioribus. quam saepe lucidioribus diebus de longe aspiciere solemus.	1. 1 (12. 7)
LVCIDVS, a, um. lucidas. lucidas aestate noctes habet;	1. 1 (10. 31)
lucidi. 'quod tam lucidi uultus homines tenebras auctor possidet,	2. 1 (80. 9)
lucidos. ubi fontes lucidos iuxta pulicos uiarum transitus conspexit,	2. 16 (118. 9)
lucidas. 'Lucidas,' inquit, 'aspectu et clarus erat indumento, qui me ducebat.	5. 12 (304. 27)
LVCIVS, legendary Christian. King of Britain in the second century.	
Lucius. Vt Lucius Britannorum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1. 4 (16. 1)
misit ad eum Lucius Britanniarum rex epistolam,	1. 4 (16. 7)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5. 24 (352. 15)
LVCIVS, see BIBVLVS, LVCIVS.	
LVCVRM. lucra. et lucra de uanis quaerere.	1. 27 (50. 19)
hic autem totus erga animarum lucra uasabat.	2. 1 (77. 18)
Vt Domino offerres plurima lucra gregis.	2. 1 (79. 22)
LVDO. ludentibus. ludentibus me miscui, et simul cursu equi contendere coepi.	5. 6 (290. 6)
LVES. lues. omnis se lues hereseos cuiusque, . . . infudit.	1. 8 (22. 19)
omnium lues scelerum comitari adceleravit;	1. 14 (29. 31)
pestilentiae lues, depopulatis prius australibus Britanniae plagis, . . . multitudinem strauit.	3. 27 (192. 1)
Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5. 23 (349. 14)
LVGDONVM, LVGDVNVM, Lyons.	
Lugdoni. et apud Dalfinum archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat,	3. 25 (182. 32)
Lugdunum. Qui cum Lugdunum peruenissent,	5. 19 (324. 1)

LVGVBALIA, *Carlisle*.

Lugubaliam. Hic cum audiret eum ad ciuitatem Lugubaliam deuenisse,	4. 29 (274. 17)
LUMBVS. lumbos. ascendente aqua fluminis usque ad lumbos, aliquando et usque ad collum;	5. 12 (310. 17)
LVMEN. lumen. quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1. 18 (36. 16)
Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quae coeperat, tale uultus angelici	4. 27 (269. 33)
lumen,	
quia periculosa sit satis illius temporis febotomia, quando et lumen lunae, et reuma oceani in cremento	5. 3 (285. 28)
est.	4. 7 (220. 20)
luminis. omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem.	4. 10 (224. 16)
quoties ibi claritas luminis caelestis, quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4. 23 (256. 6)
quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgere uidebatur,	5. 12 (307. 31)
aspicio ante nos multo maiorem luminis gratiam quam prius;	5. 21 (339. 16)
LVMINARE. luminare. luminare maius, ut praesesset diei;	5. 21 (339. 17)
et luminare minus, ut praesesset nocti;	5. 21 (339. 18)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5. 21 (339. 19)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	3. 29 (197. 29)
luminaria. Petrus et Paulus, qui ut duo luminaria caeli inluminant mundum,	5. 20 (331. 26)
luminaria. uasa sancta, et luminaria, aliaque huiusmodi, . . . studiosissime parauit.	5. 21 (339. 16)
"fecit Deus duo magna luminaria;	5. 21 (334. 26)
LVNA. luna. sed adueniente tandem uespera diei xiiii ^{ae} , id est xv ^{ae} luna,	5. 21 (339. 7)
Quaecumque ergo luna ante aequinoctium plena est,	5. 21 (339. 21)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5. 21 (340. 12)
deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentat;	5. 21 (340. 10)
"Eleuatus est sol, et luna stetit in ordine suo.	Cont. (360. 10)
Anno dcccxxxiii, luna sanguineo rubore perfusa,	2. 4 (87. 18)
luna. a xiiii ^a luna usque ad cx ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2. 19 (122. 24)
quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2. 19 (123. 17)
et xiiii ^a luna cum Hebraei celebrare nitentes,	3. 3 (131. 20)
diem paschae dominicum more suae gentis, . . . a xiiii ^a luna usque ad xx ^{am} obseruare solebat.	3. 4 (135. 3)
non semper in luna xiiii ^a cum Iudaeis, . . . celebrabant.	3. 17 (162. 7)
Vnde et hanc non, . . . xiiii ^a luna in qualibet feria cum Iudaeis, sed die dominica semper agebat,	3. 17 (162. 8)
sed die dominica semper agebat, a luna xiiii ^a usque ad xx ^{am} ,	3. 25 (185. 34)
Sin autem dominica . . . xvi ^a aut xvii ^a aut alia qualibet luna usque ad xx ^{am} esset uentura,	3. 25 (186. 3)
fiebat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xx ^{am} seruaretur.	3. 25 (186. 6)
obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xxi ^{am} . . . praeceptum est:	3. 25 (186. 21)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3. 25 (186. 24)
ita ut xiiii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipiat,	3. 25 (187. 24)
quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiiii ^a luna, facitis.	5. 3 (285. 24)
ut et cognouit, quia in luna quarta, dixit:	5. 3 (285. 25)
"Multum insipienter et indocte fecistis in luna iiii ^a febotomando.	5. 21 (337. 6)
Quia uero dies septimane non aequali cum luna tramite procurrit,	5. 21 (338. 13)
Nam cum a luna xvi ^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;	
lunae. quia periculosa sit satis illius temporis febotomia, quando et lumen lunae, et reuma oceani in	5. 3 (285. 28)
cremento est.	5. 21 (334. 28)
et quod ipsa sit nox xv ^{ae} lunae,	5. 21 (339. 1)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5. 21 (339. 23)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5. 21 (340. 17)
ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5. 21 (340. 21)
"Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante aequinoctium prouenire posse contendit,	5. 21 (341. 15)
iam deinde congesta in ordinem serie lunae xiiii ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	
quibus expletis, omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimane consequentiam spectant, . . . re-	5. 21 (341. 29)
currunt.	2. 2 (81. 19)
lunam. sed a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam obseruabant;	3. 25 (185. 27)
xiiii ^a lunam primi mensis, . . . expectaret;	3. 25 (185. 33)
Sin autem dominica non proximo mane post lunam xiiii ^{am} , . . . esset uentura,	3. 25 (186. 7)
obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xxi ^{am} lunam . . . praeceptum est;	3. 25 (186. 23)
ut a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3. 25 (186. 29)
Item lunam xx ^{am} , . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	3. 25 (187. 18)
Ille sic in pascha dominico xiiii ^{am} lunam computauit,	3. 25 (187. 19)
ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xv ^{am} lunam ad uesperam esse fateretur.	3. 28 (195. 14)
paschae diem, . . . secus morem canonicum a xiiii ^a usque ad cx ^{am} lunam celebrant.	4. 5 (216. 1)
"Vt sanctum diem paschae . . . seruemus dominica post xiiii ^{am} lunam mensis primi.	5. 21 (337. 2)
ut semper in diem xv ^{am} primi mensis, id est in lunam xv ^{am} dominica dies incurreret,	5. 21 (337. 32)
qui dominicum paschae diem a xiiii ^a mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5. 21 (339. 29)
non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunam esse adscribendam;	5. 21 (338. 31)
LVNARIS, e. lunaris. Qui utrique non solum in definitione et computo lunaris aetatis, . . . falluntur.	
LVNDONIA, <i>London</i> .	
Lundonia. Orientalium Saxonum, . . . quorum metropolis Lundonia ciuitas est,	2. 3 (85. 9)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	2. 3 (85. 18)
Earconualdum constituit episcopum in ciuitate Lundonia.	4. 6 (218. 16)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	4. 12 (227. 29)
Lundoniae. Sit uero inter Lundoniae et Eburacae ciuitatis episcopos in posterum	1. 29 (64. 6)
His temporibus uenit Mellitus Lundoniae episcopus Romam,	2. 4 (88. 13)
post quem Mellitus, qui erat Lundoniae episcopus, sedem Doruernensis ecclesiae . . . suscepit.	2. 7 (93. 31)
emit pretio ab eo sedem Lundoniae ciuitatis,	3. 7 (141. 8)
uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis, uocabulo Valdheri,	4. 11 (225. 31)
Vnde acito ad se praefato urbis Lundoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4. 11 (226. 12)
Lundonium. Vt ergo conualuit, uendit eum Lundonium Freso cuidam;	4. 22 (251. 15)
LVNDONIENSES, <i>the people of London</i> .	
Lundonienses. Mellitum uero Lundonienses episcopum recipere noluerunt.	2. 6 (93. 16)
LVNDONIENSIS, e. of London.	
Lundoniensis. Consecratus est . . . a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingualdo Lundoniensi.	5. 23 (350. 6)
Lundoniensis. ut Lundoniensis episcopi nullo modo dicii subiaceant.	1. 29 (64. 5)
Lundoniensis. per religiosum Lundoniensis ecclesiae presbyterum Nothelmum,	Praef. (6. 15)
quatinus Lundoniensis ciuitatis episcopus . . . debeat consecrari,	1. 29 (63. 26)
LVO. luebant. et ipsi non multo post in eadem prouincia dignas suae perfidiae poenas luebant.	5. 23 (349. 16)
luerent. quod hi, . . . oculus Domino undice poenas sui reatus luerent.	4. 26 (266. 25)
lueret. ut contemtor diuum meritam blasphemiae suae poenam lueret,	1. 7 (19. 9)
LVPVS. luporum. uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	2. 6 (92. 24)
lupus. "Beniamin lupus rapax,	1. 34 (71. 19)

LVPVS, *Bishop of Troyes, 427-479.*

Lupi. qui erat discipulus beatissimi patris Lupi	1.21 (40.5)
Lupo. Vt Germanus episcopus cum Lupo Britanniam nauigans,	1.17 (33.22)
Lupus. electi sunt apostolici sacerdotes Germanus Autissiodorensis et Lupus Trecaesae	1.17 (34.6)
Tum beatus Lupus omnesque turbati excitant seniore	1.17 (34.21)
LVSTRO. lustra. et lustrata [lustra] omni terra repromissionis,	uar. 5.15 (316.20)
lustrata. et lustrata omni terra repromissionis, Damascum quoque, . . . adierat;	5.15 (316.20)
lustravit. Nec solum inelyti fama uiri Britanniae fines lustravit uniuersos,	3.13 (152.7)
LVSTRVM. lustra. in quibus latronum magis latibula, ac lustra ferarum, . . . fuisse uidebantur	3.23 (175.14)
LVX. luce. Pastoralis, in quo manifesta luce patefecit,	2.1 (76.15)
adlatus est quidam de genere Anglorum, oculorum luce priuatus;	2.2 (82.4)
eo de hac luce migrante,	2.19 (123.11)
inuentum est ita inlesum, ac si eadem hora de hac luce fuisset egressus.	3.19 (168.20)
Honorius, postquam metas sui cursus inpleuit, ex hac luce migravit	3.20 (169.10)
Ecce, excellentissime fili, quam luce clarius est,	3.29 (197.22)
Itaque qui haec obtulit munera, de hac subtractus est luce,	3.29 (198.11)
Vt. . . ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.10)
egressae . . . ad sepulchra fratrum, qui eas ex hac luce praecesserant,	4.7 (220.1)
quo uocitata est die de hac luce subtracta,	4.8 (221.5)
nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce inpletam esse perspicio,	4.8 (221.15)
aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem [luce] omnia repleuisse;	uar. 4.23 (257.13)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4.23 (257.15)
et se aspectante cum luce immensa, ducibus angelis, ad aeternae limina lucis . . . ascendisse.	4.23 (257.25)
cumque me in luce aperta duceret,	5.12 (307.8)
Ipsa autem ante aliquot annos ex hac luce subtracto, episcopatus usque hodie cessauit.	5.18 (321.23)
ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5.21 (340.18)
lucem. non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere,	1.27 (58.15)
praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.20)
uiderunt lucem caelitus emissam fuisse permaximam,	3.8 (143.25)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset,	3.11 (149.12)
Dedi te in lucem gentium,	3.29 (197.11)
'Ego Dominus. . . dedi te in foedus populi, in lucem gentium,	3.29 (197.19)
dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	4.8 (221.24)
Vt ad cymiterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	4.10 (224.5)
repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4.10 (224.30)
quasi ad hoc solummodo lucem amitteret temporalem,	4.10 (225.10)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.19 (245.9)
aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	4.23 (257.13)
quod eo loci corpora eorum posset inuenire, ubi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	5.10 (301.6)
O quam grandi distantia diuinit Deus inter lucem et tenebras!	5.14 (314.29)
dehino nigredine subsequente ad lucem propriam reuersa.	Cont. (361.12)
luci. cui uidelicet luci dum sollicita intenderet,	4.23 (257.13)
lucis. quantum lucis intus habeant,	2.1 (76.30)
in plurimorum corde fidelium spiritalis gratiam lucis accenderet.	2.2 (83.11)
ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus.	2.2 (82.13)
Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat.	3.11 (148.21)
sed etiam trans oceanum longe radios salutaris lucis spargens,	3.13 (152.9)
Ipsae autem splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, . . . secessit,	4.7 (220.6)
Cuius radius lucis tantum exiit,	4.7 (220.16)
quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis aspexerit.	4.8 (220.23)
ut ne minimam quidem lucis alicuius posset particulam uidere.	4.10 (224.25)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.7)
quod anima eius, . . . cum magno lucis splendore esset egressura de corpore;	4.11 (226.25)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebeuit.	4.23 (256.10)
nuntiauit matrem . . . ad aeternae limina lucis et supernorum consortia ciuium ascendisse.	4.23 (257.26)
Sed et radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, . . . fulgebat	5.10 (300.32)
exemtum tenebris in auras me serenae lucis eduxit;	5.12 (307.8)
lux illa. . . in comparatione eius, quae nunc apparuit, lucis, tenuissima prorsus uidebatur,	5.12 (308.2)
ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5.12 (309.1)
deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentet;	5.21 (340.13)
lux. supra sepulchrum eius lux caelestis apparuit,	1.33 (71.1)
Vt super reliquias eius lux caelestis tota nocte steterit,	3.11 (147.28)
ecce subito lux emissae caelitus, ueluti linteum magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.3)
ut nulli esset dubium, quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura . . . monstraret.	4.7 (220.12)
attamen scitote, quia non est mea; nam mea lux, incipiente aurora, mihi aduentura est.	4.8 (221.21)
ut, quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret, sua sanatione demonstraret.	4.10 (225.11)
Tanta autem lux cuncta ea loca perfuderat,	5.12 (307.19)
sicut etiam lux illa campi florentis eximia, . . . tenuissima prorsus uidebatur,	5.12 (308.1)
quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et conpunctione pauefacere dicitur.	5.17 (319.9)
etiam uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo nunquam uicisset,	5.21 (340.26)
LVXVRIA. luxuria, pestilentia, et exterminium gentis secutum sit,	1.14 (29.13)
cum quibus et luxuria crescere,	1.14 (29.30)
LVXVS. luxus. Luxus erit lubricis, carmina casta mihi.	4.20 (247.14)
LYBICVS, a, um, <i>southern</i> .	
Lybicas. sole nimirum tunc Lybicas in partes secedente,	1.1 (11.5)
LYCCIDFELTH, <i>Lichfield</i> .	
Lyccidfelth. Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3 (207.9)
LYCCITFELDENSI, e, of <i>Lichfield</i> .	
Lyccitfeldensi. Consecratus est . . . a . . . Alduino Lyccitfeldensi, et Alduulfo Hrofensi antistitibus,	5.23 (350.6)

M

MABAN (*fl.* 709), a teacher of chanting brought to Hexham by Acca.

Maban. Cantatorem quoque egregium, uocabulo Maban, . . . ad se suosque instituendos accersit,

5.20 (331.28)

MACEDONIA, Macedonia.

Macedonia. cum in Armenia, Macedonia, . . . longissima dies siue nox xv, . . . conpleat horas. . . 1.1 (11.8)

MACEDONIUS (d. 360), heretic Bishop of Constantinople.

Macedonii. et in Constantinopoli CL contra uesania Macedonia et Eudoxii et eorum dogmata; . . . 4.17 (240.5)

MACERO. macerati. quia saepe XL simul aut L homines inedia macerati procederent ad praecipitum . . . 4.13 (231.15)

MACHINA. machinam. sed etiam ipsam caeli machinam contremescunt, . . . 1.20 (39.12)

MACHINOR. machinasse. probatum est accusatores eius non nulla in parte falsas contra eum machinasse . . . 5.19 (327.19)

MACILENTVS, a, um. macilenta. quod esset uir longae staturae, . . . facie macilenta, . . . 2.16 (117.28)

MACVLA. macula. adhuc sine macula corruptionis inuentum, ibidem digno cum honore translatum est; . . . 3.19 (168.23)

MADIDVS, a, um. madidus. Madidus baptismate procedit exercitus, . . . 1.20 (38.22)

MAELDVM, Meaux, in Gaul.

Maeldum. Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae III diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat, . . . 5.19 (328.24)

MAELMIN, probably Millfield, near Wooler, in Northumbria; possibly Mindrum or Kirknewton, in the same . . . 2.14 (115.9)

Maelmin. et alia pro illa est facta in loco, qui uocatur Maelmin. . . 2.14 (115.9)

MAER-, MAES-, see MER-, MES-.**MAGÉO, MVIGÉO, Mayo.**

Magéo. qui lingua Scottorum Magéo nominatur; . . . 4.4 (213.24)

Muigéo. Ipsum namque est, quod nunc grande de modico effectum, Muigéo consueuo uocatur, . . . 4.4 (214.3)

MAGIA. magia. quis, rogo, nedium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu? . . . 5.21 (343.26)

MAGIS. magis de feminea regum prosapia . . . regem sibi eligeret; . . . 1.1 (12.15)

corrupta eorum uesania magis augescere contradicendo, . . . 1.10 (24.6)

detrimeto magis reipublicae fuit; . . . 1.11 (24.29)

Brettones fames sua praefata magis magisque adficiens, . . . 1.14 (29.15)

quanto magis mulieres, . . . custodire in se mundibiam carnis debent, . . . 1.27 (59.11)

quia hanc animum nescientem pertulisse magis diuendum est, quam fecisse. . . 1.27 (60.8)

ad caelestis exercitia uitae magis magisque succensus. . . 2.1 (75.15)

Quod eo magis mirum est . . . 2.1 (77.4)

Cui uitae alterius mors magis ipsa uia est. . . 2.1 (79.12)

quanto magis, si ei subdi coeperimus, iam nos pro nihilo contemnet. . . 2.2 (83.25)

idolatriis magis pontificibus seruire gaudentes. . . 2.6 (93.17)

si moriturus sum, ille me magis quam ignobilior quisque morti tradat. . . 2.12 (108.12)

magisque prosperantur in omnibus, quae agenda uel adquirenda disponunt. . . 2.13 (111.28)

neque in aliquo eis magis communicare quam paganis. . . 2.20 (125.19)

quae cuius esset uirtutis, magis post mortem clariuit. . . 3.8 (144.8)

fratribus alia magis curantibus, intermissum est hoc aedificium annis VII, . . . 3.8 (144.14)

magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat. . . 3.12 (151.19)

atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret. . . 3.18 (162.28)

in quibus latronum magis latibula, ac lustra ferarum, . . . fuisse uidebantur . . . 3.23 (175.14)

quia illi postmodum data sibi optione magis loco cedere, . . . uolebant, . . . 3.25 (183.4)

alii magis circueundum per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant; . . . 3.27 (192.14)

magis cum tunc resurrectionis in illo mori, . . . 3.30 (200.5)

cuius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas. . . 4.1 (202.14)

ordinauit uirum magis ecclesiasticis disciplinis institutum, . . . 4.2 (206.6)

moris erat, . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere, . . . 4.3 (206.25)

dictum est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deceret. . . 4.11 (225.24)

sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans. . . 4.11 (226.5)

quia, sicut et supra diximus, magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius; . . . 4.12 (228.18)

quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropiaaret introitus; . . . 4.29 (274.5)

uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi. . . 4.29 (274.18,19)

offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet, magis domum reuersus est. . . 5.2 (284.31)

quo mox inrescente, magis grauatum esse brachium illud uulneratum, . . . 5.3 (285.16)

Conmutasse magis sceptrorum insignia credas, . . . 5.7 (293.29)

Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat. . . 5.9 (297.14)

sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum eruditio institutus. . . 5.10 (299.25)

magisque in officina sua die noctuque residere, . . . conseruat. . . 5.14 (314.5)

episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exer- . . . 5.18 (320.11)

cebat, . . . 5.19 (324.14)

respondit propositum se magis alterius conuersationis habere, . . . 5.21 (333.27)

quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est, . . . 5.21 (338.10)

qui a xvi^a die mensis saepedicti usque ad xxi^{am} pascha celebrandum magis autumant, . . . 5.21 (342.26)

nullam magis sequendam nobis amplectendamque iure dixerim ea, . . . 5.21 (342.31)

nullam magis abominandam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea, . . . 5.23 (351.20)

plures . . . depositis armis, satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis, . . . 2.20 (126.29)

MAGISTER. magister. magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum mul- . . . 4.2 (205.15)

tis coepit existere; . . . 5.9 (297.6)

cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis Aeddi cognomento Stephanus fuit, . . . 4.18 (121.4)

apparuit magister quondam meus, et nutritor amantissimus Boisil, . . . 4.27 (269.12)

magistri. sectantemque magistri et capitis sui sancti Gregorii regulam, . . . 4.5 (214.24)

Cudberet . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem instituebat ad uitam. . . 1.31 (66.24)

magistri. Theodorus cogit concilium episcoporum, una cum eis, . . . magistris ecclesiae pluribus. . . 1.7 (18.27)

magistro. dum caelesti magistro dicerent: . . . 1.27 (49.15)

magistro. mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo, . . . militibus exhibuit, . . . 5.19 (324.28)

Domino magistro omnium docente: . . . 3.27 (192.15)

alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, eodem magistro tradente percepit; . . . 5.23 (348.23)

magistrorum. alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant; . . . 3.18 (162.22)

Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatis Hadriani; . . . 4.2 (205.10)

magistros. eisque pedagogos ac magistros iuxta morem Cantuariorum praebente, . . . 3.25 (182.28)

et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent. . . 4.3 (210.17)

magistro. porro Alchfrid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum . . . 5.19 (324.24)

MAGISTERIVM. magisterio. frater . . . qui . . . erat in monasterio ac magisterio illius educatus, . . . 3.27 (192.18)

cuius magisterio III euangeliorum libros ex ordine dedit, . . . 3.24 (179.7)

magisterium. uictum . . . libros quoque ad legendum, et magisterium gratuitum praebere curabant. . . 2.1 (79.19)

MAGISTRA. magistra. in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, deinde etiam magistra . . . 5.16 (317.26)

exiit, . . . 5.20 (331.15)

magistra. Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra, . . . 1.27 (59.13)

MAGNIFICVS, a, um. magnifico. Hanc Constantinus imperator, eo quod ibi crux Domini . . . reperta sit, . . . 2.10 (100.27)

magnifico et regio cultu construit, . . . 2.16 (118.13)

magnificus. Acca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus; . . . 5.16 (317.26)

MAGNITVDO. magnitudine. ne ipsa inaequalitabilis mysterii magnitudine grauentur? . . . 1.27 (59.13)

quippe quae sui magnitudine ita inuisibili atque inuestigabili aeternitate consistit, . . . 2.10 (100.27)

neque hos quisquam, . . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet, . . . 2.16 (118.13)

magnitudinem. propter magnitudinem memorati timoris uel suauitatis, . . . sudauerit.	3.19 (167.21)
magnitudinis. id est magnitudinis . . . familiarum ^{rum}	1.25 (45.5)
proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis, et ponderis pene inportabilis,	5.13 (312.14)
MAGNVS, a, um. magna. Si longinquitas itineris magna interiacet,	1.27 (52.4)
et necessaria est magna discretio,	1.27 (61.8)
Neque enim magna est, sed quasi familiarum quinque,	3.4 (133.29)
quaestio facta est frequens et magna de observatione paschae,	3.25 (181.14)
magna. ceterae cum magna difficultate reparatae sunt.	1.2 (14.8)
Quam ob causam collecta magna synodo	1.17 (34.3)
cum magna discretione prouidenda est;	1.27 (55.1)
Si autem ex ueneratione magna percipere non praesumit,	1.27 (56.10)
subditorum mores ex magna uitae munditia,	1.32 (68.8)
in magna reuerentia sanctitatis tam Bretones quam Scottos uenerati sumus;	2.4 (87.33)
cum magna ecclesiam Anglorum cura ac labore gubernarent,	2.7 (94.3)
Iohannes, . . . litteras eis magna auctoritate atque eruditione plenas direxit;	2.19 (122.22)
cum magna nobilium iuuentute apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (127.13)
Ostenditur autem usque hodie, et in magna ueneratione habetur locus ille,	3.2 (128.26)
magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	3.3 (132.16)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	3.4 (134.19)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3.8 (144.7)
Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.24)
et his urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae est contigua,	3.16 (159.6)
Hoc autem bellum rex Osui . . . xvi ^a die Kalendarii Decembrium cum magna utriusque populi utilitate confecit.	3.24 (179.14)
Vnde et in magna erat ueneratione tempore illo religionis habitus;	3.26 (191.5)
Duxit autem uitam in magna humilitatis,	3.27 (193.32)
coheres regni eiusdem, Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruauit,	3.30 (199.21)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidelem felicitate conpleuit.	3.30 (199.22)
iuxta exemplum patrum antiquorum, in magna uita perfectione administrare curauit;	4.3 (207.2)
uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	4.3 (211.6)
ad exemplum uenerabilium patrum . . . in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant.	4.4 (214.7)
in eo, . . . sarcophago posuerunt, ubi usque hodie in magna ueneratione habetur.	4.19 (246.23)
Cudbertum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat.	4.27 (268.27)
XL ante dominicum natale dies in magna continentiae, orationis, et lacrimarum deuotione transigere solebat;	4.30 (276.29)
multis cum lacrimis et magna conpunctione antistes lingua etiam tremente conpleuit,	4.30 (277.14)
(nam multos annos in Hibernia peregrinus anchoricam in magna perfectione uitam egerat),	5.9 (298.18)
pendente magna desuper aerea rota cum lampadibus.	5.16 (317.30)
pendente desuper in trocleis magna lampade, totaque die et nocte lucente.	5.17 (319.6)
quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit,	5.19 (326.17)
magna. in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit;	1.31 (66.15)
"fecit Deus duo magna luminaria;	5.21 (339.16)
magnae. Felix . . . uir magnae gloriae in Christo et ecclesia,	2.1 (73.22)
Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat;	2.1 (74.27)
quia reliquit successores magna continentia [magnae continentiae] . . . insignes;	uar. 3.4 (134.19)
Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum,	3.27 (192.19)
etiam Romam adire curauit, quod eo tempore magnae uirtutis aestimabatur;	4.23 (255.4)
magnam. Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit.	1.5 (17.1)
magnam eorum multitudinem sternens,	1.12 (26.9)
in quibus et crucem magnam auream, et calicem . . . consecratum ad ministerium altaris,	2.20 (126.9)
pestilentiae lues, . . . magnam hominum multitudinem strauit.	3.27 (192.4)
sentiit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse,	4.31 (279.3)
Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5.16 (318.12)
magnarum. Cuius filia Eaecongota, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	3.8 (142.12)
qui tempore illo propositus Boisl magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.	4.27 (269.6)
magnas. magnas hostium strages dedit.	1.12 (27.7)
magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	2.20 (126.23)
magni. cum . . . imagine magni regis Domini nostri Iesu Christi	1.25 (46.23)
Erat autem idem Quini monachus magni meriti,	4.3 (207.28)
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4.24 (261.14)
magnis. diis magnis sacrificare ne differas.	1.7 (19.25)
magnis. magnis inuolutum obscuritatis mystica interpretatione discuteret;	2.1 (75.16)
magnis. Vbi magnis grauiusque proeliis saepe gestis	1.5 (16.21)
Cum ergo uenerabilis Domini famulus . . . magnis uirtutum signis effulgeret,	4.27 (270.16)
magno. cum magno exercitu Galliam redierit.	1.9 (23.2)
sicque domum cum triumpho magno reuersa est.	1.12 (26.14)
ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.	2.2 (84.24)
et consecratus est magno cum honore ab ipso.	3.28 (194.23)
quod anima eius, . . . cum magno lucis splendore esset egressura de corpore;	4.11 (226.25)
apparent . . . flammarum tetrae globi, ascendentes quasi de puteo magno,	5.12 (305.28)
magno. detrimento magis [magno] reipublicae fuit;	uar. 1.11 (24.29)
magno tenellis ibi adhuc ecclesiae clementis detrimento fuit.	2.5 (90.25)
magno. quamuis magno aequore interiacente peruenit.	1.1 (11.34)
Secundo proelio cum magno suorum discrimine	1.2 (14.11)
Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae suffragiis inlustrauit,	2.8 (95.27)
Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	2.11 (104.23)
non magno ab ea freto discretis, sed donatione Pictorum,	3.3 (132.32)
et cum magno uictorio miraculo ipsa eius foramina ingrediens, . . . perederet,	3.17 (160.32)
"Vbi cum unissemus," inquit, "et magno inuictorum gaudio suscepti essemus,	5.3 (285.10)
qui uidelicet modo cum magno tormento inuenerunt in interiora corporis mei,	5.13 (312.27)
magnum. scientes, quod laborem magnum . . . gloria sequitur.	1.23 (43.12)
tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt;	3.5 (137.9)
qui totam eius gentem a paruo usque ad magnum delere atque exterminare decreuerat,	3.24 (177.22)
solebat hoc creber ob magnum castigandi corporis affectum ingredi,	5.12 (310.13)
magnum. ecce subito lux emissa caelitus, ueluti ignis magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.3)
magnum. "O quam magnum uae facis mihi sic equitandi!"	5.6 (290.9)
magnum. ab oriente habens introitum, cui lapis ille magnus adpositus est;	5.16 (318.9)
Vilfridus hic magnus requiescit corpore praesul,	5.19 (330.9)
MAGVS. magum. Ceterum tonsuram eam, quam magum ferunt habuisse Simonem,	5.21 (343.25)

MAIESTAS. maiestate. Deum potius intellegendum maiestate incomprensibilem,	3.22 (172.2)
uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	4.3 (211.6)
maiestati. Pro quibus maiestati eius gratias indesinenter exsoluimus,	2.18 (121.1)
maiestatis. Supernae igitur maiestatis clementia, . . . hominem . . . constituit,	2.10 (101.8)
MAILDVI VRBS. <i>Malmesbury.</i>	
Mailduf urbem. Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, quod 'Mailduf urbem' nuncupant,	5.18 (320.30)
MAILRONENSIS, e, of Melrose.	
Mailronensi. Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos	4.27 (270.15)
MAILROS, Melrose.	
Mailros, qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Mailros;	3.26 (190.8)
Mailros. Intrauit . . . monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebatur,	4.27 (269.1)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5.12 (304.20)
MAILROSENSIS, e, of Melrose.	
Mailrosensis. cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis sub abbate Eata,	5.9 (297.2)
MAIOR, ius. maior. si . . . repente flatus uenti maior adsurgeret,	4.3 (210.19)
ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	5.13 (312.13)
maior. recens de lauacro pars maior exercitus arma capere . . . tentaret,	1.20 (38.29)
laborem magnum maior aeternae retributionis gloria sequitur.	1.23 (43.12)
nisi si maior forte necessitas compulisset,	3.5 (136.1)
Cuius regis filia maior Sexburg, . . . habuit filiam Earcongotam,	3.8 (142.27)
cum fabricata esset ibi basilica maior,	3.17 (160.12)
Quae disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel debeat.	5.21 (338.32)
maior. maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminibus exstat.	5.16 (318.20)
maiora. uidit non solum maiora beatorum gaudia,	3.19 (165.1)
promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia	3.24 (177.16)
raro praeter maiora sollemnia, . . . plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.12)
maiore. ut cursu maiore equos suos inuicem probare liceret.	5.6 (289.24)
maiore. maiore sint calamitate depressi.	1.12 (25.17)
maiore potentia cunctis, qui Britanniam incolunt, . . . praefuit,	2.5 (89.21)
et maiore auctoritate coeptum opus explens,	3.22 (173.3)
iussit suis quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	5.2 (283.16)
Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	5.6 (292.4)
Quod ut facilius et maiore auctoritate perficeret,	5.21 (332.21)
quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5.21 (338.4)
maiore. tentorio tantum maiore supra carrum, in quo inerat, extenso,	3.11 (148.17)
maiozem. Denique fertur, quia tricies maiozem pagani habuerint exercitum;	3.24 (177.32)
item de temporibus librum i maiozem.	5.24 (359.25)
maiozem. maiozem praedicandi per omnia, . . . licentiam acciperent.	1.26 (47.16)
curauit, . . . maiozem ipso in loco et augustiorem de lapide fabricare basilicam,	2.14 (114.9)
et ob id maiozem huius itineris peragendi notitiam haberet,	4.1 (202.31)
aspicio ante nos multo maiozem luminis gratiam quam prius;	5.12 (307.30)
maiores. neque lapides maiores habet,	4.19 (244.34)
maiores. necdum quidem adtousus, uerum eis, quae tonsura maiores sunt, uirtutibus, . . . insignitus;	5.19 (233.7)
maiores. multi sunt, qui ampliora a te beneficia quam ego, et maiores accipiunt dignitates,	2.13 (111.27)
maiori. Nam cum prae maiore [mariori] senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	uar. 5.6 (292.4)
maioribus. simul et maioribus flagitiis submerserint,	1.22 (41.20)
raroque in calidis balneis, praeter imminitibus sollemniis maioribus, . . . lauari uoluerit;	4.19 (244.8)
maioris. alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant,	4.32 (279.29)
maius. uel, quod maius est, peccati consensu acciderit	1.27 (61.2)
luminare maius ut praeesset diei;	5.21 (339.16)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5.21 (339.18)
MAIOR DOMVS. maior domus. retenti sunt ab eo, quousque Ebrinus maior domus regiae copiam	
pergendi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.15)
MAIORES. maiores. His similia et ceteri maiores natu ac regis consilarii diuinitus admoniti prosequen-	
bantur.	2.13 (112.21)
fauerunt adsidentes quique eiue adstantes maiores una cum mediocribus,	3.25 (189.5)
Quod tamen a malitia inhabitantium in eo, et praecipue illorum, qui maiores esse uidebantur, contigisse,	4.25 (262.27)
maiores. Osuald, . . . misit ad maiores natu Scottorum,	3.3 (131.8)
maioribus. inuebantur praeceptoribus Scottis paruuli Anglorum una cum maioribus studiis	3.3 (132.23)
sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuius, referre satis duximus.	3.9 (145.28)
'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis accepi,	3.25 (184.3)
Corripiebatur quidem sedulo a fratribus ac maioribus loci,	5.14 (313.32)
ut merito a maioribus quasi unus ex ipsis amaretur,	5.19 (322.27)
maiorum. opinio, quae de beato Gregorio traditione maiorum ad nos usque perlata est;	2.1 (79.26)
sed et regna terrarum plus quam ulli maiorum suorum, . . . consecutus est.	3.6 (138.2)
uel ex traditione maiorum, uel ex mea ipse cognitione scire potui,	5.24 (357.2)
MAIVS, a, um, of May.	
Maiarum. die viii Kalendarum Maiarum.	2.7 (95.8)
xix ^o . Kalendarum Maiarum die solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.26)
Hic depositus est Caedual, . . . sub die xii Kalendarum Maiarum, indictione ii;	5.7 (293.32)
quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	5.22 (347.26)
Vietred filius Ecgberti, . . . defunctus est nono die Kalendarum Maiarum;	5.23 (348.18)
viii ^o Iduum Maiarum die, Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.20)
Maias. non multo post, id est pridie Nonas Maias, etiam ipse migravit ad Dominum;	4.30 (277.21)
Maii. facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii,	3.27 (191.30)
MALE. dum male acta deorsum insequitur,	1.27 (58.16)
librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatus, . . . ad sensum correxi;	5.24 (359.7)
MALEDICO. maledicebantur. hi, qui merito impietatis suae maledicebantur,	4.26 (266.24)
MALEDICVS, a, um. maledici. Et quamuis maledici regnum Dei possidere non possunt,	4.26 (266.22)
maledicorum. Nec labor uos ergo itineris, nec maledicorum hominum linguae deterreant;	1.23 (43.10)
MALEFICVS, MALIFICVS, a, um. malefici. Et quamuis malefici [malefici] regnum Dei possidere non possunt,	uar. 4.26 (266.22)
maleficae. si qua maleficae artis habuissent,	1.25 (45.31)
MALIGNVS, a, um. maligni. et more maligni spiritus,	1.17 (35.13)
maligni. discessere omnes, qui me premebant, spiritus maligni,	3.11 (150.20)
siquidem ad aduentum eius spiritus recessere maligni.	4.28 (271.19)
Trahentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis;	5.12 (306.18)
maligno. cum Aedilred rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret	4.12 (228.8)

malignorum. uidit . . . et maxima malignorum spirituum certamina,	3.19.165.2)
Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3.19.166.11)
Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humane habitationi minus accommodus;	4.28.271.16)
considero turbam malignorum spirituum,	5.12.306.12)
Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	5.13.312.9)
ut crebro uexilli huius munimine a malignorum spirituum defendatur incursibus;	5.21.343.10)
maglignus. Cum enim malignus spiritus peccatum suggerit in mente,	1.27.61.10)
hoc, quod malignus spiritus seminat in cogitatione,	1.27.61.17)
Diebatque hostis malignus:	3.19.266.29)
MALITIA. malitia. Quod tamen a malitia inhabitantium in eo, et praecipue illorum, qui maiores esse	
uidebantur, contigisse,	4.25.262.26)
malitiae. famam suae malitiae posteris diuturnam relinquens,	1.14.29.16)
MALEVS. malleos. habentes in manibus uomeres [malleos],	uar. 5.13.312.25)
MALO. maluerunt. discrimenque certaminis subire maluerunt,	1.17.35.18)
fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abeuntibus, remanere maluerunt,	3.26.190.5)
Verum quia illi postmodum optione data maluerunt loco cedere,	5.19.325.18)
maluisti. sacrilegum celare quam militibus reddere maluisti,	1.7.19.8)
sed uigiliis et orationibus insistere maluisti,	4.25.264.33)
MALVM. mala. seu mala commemoret de prauis,	Praef. (5.13)
scio . . . quae uentura tibi in proximo mala formidas.	2.12.108.33)
'Vide, Domine, quanta mala facit Penda.	3.16.159.18)
ut utroque tempore mala mortalibus imminere signarent.	5.23.349.10)
mali. cum ille mihi nil mali fecerit, nil adhuc inimicitiarum intulerit.	2.12.108.10)
et Redualdo suadeat, ut nec ipse tibi aliquid mali faciat,	3.12.109.3)
nec tibi aliquid mali facere,	2.12.110.4)
promittens se nil ei mali facturum pro eo, si simpliciter sibi, quis fuisset, proderet.	4.22.251.7)
male de Greco [mali de metro] translatum,	uar. 4.25.259.7)
malis. quo malis praesentibus durius deprimebatur,	2.1.77.11)
malorum. etiam a perpetuis malorum tormentis te liberans,	2.12.11.6)
malum. ut ueniret contra improbos malum,	1.14.30.22)
ut saepe malum, quod aduersatur, portando et dissimulando conpescat.	1.27.51.29)
malum. quia iustus multo est de incognitis bonum credere quam malum.	3.25.187.33)
MALVS, a, um, malae. 'Ex corde exeunt cogitationes malae.'	1.27.157.4)
malos. Quod autem codices diuersos per bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13.313.9)
MAMRE COLLIS, the Hill of Mamre.	
Mamre collis. Mamre collis mille passibus a monumentis his ad Boream,	6.17.319.23)
MANCIPO. mancipare. diuini se studuit mancipare praecceptis.	2.6.93.22)
manciparent. ammonitque coniugem, ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciparent,	4.11.225.28)
mancipatam. nostram gentem eatenus idolis mancipatam Christi fecit ecclesiam,	2.1.73.14)
mancipati. fratres, qui erant in Fresia uerbi ministerio mancipati, elegerunt ex suo numero uirum	1.11.302.6)
quippe qui quamuis ex parte sui sint iuri, nonnulla tamen ex parte Anglorum sunt seruitio mancipati.	5.23.351.17)
mancipatus. Quos tamen ille pio libenter mancipatus labori, tanta doctrinae solertis excolebat industria,	4.27.270.8)
meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana mancipatus instantia,	5.19.324.22)
mancipauerunt. Et quidam quidem mox se monasticae conuersationis fideliter mancipauerunt,	3.27.192.14)
mancipauit. Ini. . . simili prouinciam illam addictione plurimo annorum tempore mancipauit.	4.15.236.10)
totum se lacrimis paenitentiae, uigiliis sanctis, et continentiae mancipauit;	4.25.264.4)
MANDATVM. mandata. cum perfidorum principum mandata aduersum Christianos saeuirent,	1.7.18.13)
mandata. litteris mandata, . . . transmisit.	Praef. (6.16)
nec non et Vectae insulae litteris mandata declarauit.	Praef. (7.8)
industriam facienti simul et docendi mandata caelestia,	3.17.161.21)
quomodo ea, . . . Dei mandata probantur fuisse secuti.	3.25.188.7)
mandatis. uitorum potius implicamentis, quam diuinis solebam seruire mandatis.	3.13.153.8)
eo amplius eius, qui super omnia est, Iudicio mandatis auscultare contendant,	5.21.333.31)
mandatis. Ipse autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa	
acceperat,	4.18.241.33)
mandatorum. quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit.	3.22.174.13)
mandatum. obsecrans, ut per eius mandatum Christianus efficeretur;	1.4.16.8)
MANDO. mandanda. ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiis mandanda atque obseruanda	
deferret,	2.4.88.22)
mandando. ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum festorum posebat, etiam litteris mand-	
ando;	4.18.241.25)
mandare. ea, . . . ad instructionem posteritatis litteris mandare studuimus.	Praef. (8.8)
e quibus unum, . . . memoriae mandare commodum duximus.	4.14.233.5)
cuncta mox iste litteris mandare curauerit.	5.15.316.30)
mandari. quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consuevit,	5.21.341.14)
mandarit. Gregorio papae, quae sint Britanniae gesta mandarit,	1.27.48.2)
mandatis. qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime possint . . . pro-	
tendere circulos,	5.21.341.25)
mandauimus. e quibus aliqua in libro uitae illius olim memoriae mandauimus.	4.30.277.27)
mandauit. mandauit se uenisse de Roma,	1.25.45.13)
et infirmanti puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14.235.29)
MANDO. mandendo. quasi mandendo conuerte.	1.27.53.19)
MANDVCO. manducare. sed manu spicas conferre et manducare.	1.27.53.15)
Nam cum mala lex uelut imunda manducare prohibeat,	1.27.56.32)
salutauit episcopum et conuiuas, dicens, quia ipse quoque delectaretur manducare et bibere cum eis.	5.5.288.26)
manducauerit. raro praeter maiora sollemnia, uel artiore necessitate, plus quam semel per diem	
manducauerit;	4.19.244.14)
manducauit. sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25.186.27)
MANE. mane comedet praedam et uespere diuidet spolia.	1.34.71.19)
famulus Christi Laurentius mox mane facto uenit ad regem,	2.6.93.2)
a mane usque ad uesperam nil aliud ageret,	2.1 ^a .115.3)
plurimaque psalmodum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.2.129.34)
Qui cum die quadam mane audiret unum de fratribus ad locum . . . sanctae crucis ascendere dis-	
posuisse,	3.2.130.17)
Vnde mane facto fratres monasterii illius, . . . diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11.148.23)
si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura,	3.25.185.30)
Sin autem dominica non proximo mane post lunam xiiii ^{am} , . . . esset uentura,	3.25.185.33)
et ibi tota nocte requiescens, mane sanato sensu egressus,	4.3.212.13)
referret mane, quod . . . omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem.	4.7.220.18)
Quod ita fuisse factum mox congregationi mane facto innotuit.	4.23.258.19)
Veniensque mane ad ulicem, qui sibi praeerat, quid doni percepisset, indicauit,	4.24.260.14)

et mane rediens, optimo carmine, quod iubebat, compositum reddidit.	4. 24 (280. 23)
Et mane primo ingressus ad me, ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	5. 6 (290. 33)
uenit die quadam mane primo ad eum unus de fratribus.	5. 9 (296. 30)
Mane autem ilucente die dominica, primam paschalis festi diem celebrarent.	5. 21 (336. 25)
Vna quippe solem praecedebat, mane orientem;	5. 23 (349. 7)
MANEO. maneat. Quae maneat caelis, aspice, nupta Deo.	4. 20 (248. 28)
manebant. Manebant exterminia ciuitatum ab hoste derutarum ac desertarum;	1. 22 (41. 22)
manebat. in uicina, qua manebat, casula exarsit incendium;	1. 19 (37. 11)
Haec ergo . . . egressa de cubiculo, quo manebat,	4. 9 (222. 13)
Vnde accito ad se praefato urbis Lundoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4. 11 (226. 12)
in remotiore ab ecclesia loco refluus undique pelagi fluctibus cincto, solitarius manebat.	4. 30 (276. 27)
manendi. iubente eodem rege, locum manendi, . . . suscepit.	1. 15 (31. 1)
ut in sua familia manendi locum acciperet,	5. 2 (284. 30)
manens. qui multo exhinc tempore in ecclesia manens,	2. 20 (126. 23)
ibi reside, et quietus manens adhere tumbae.	3. 12 (151. 5)
in quo manens cotidianam ab eis stipem acciperet.	5. 2 (283. 29)
manens. Plus super astra manens, percipit inde decus.	4. 20 (248. 10)
Prouincia Australium Saxonum . . . absque episcopo manens ministerium sibi episcopale . . . quaerit.	5. 23 (350. 22)
manentem. 'Scio hominem in hac insula adhuc in carne manentem,	3. 3 (211. 30)
manentibus. sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministrauit.	4. 23 (255. 28)
manere. et ab eo tempore usque hodie manere desertus	1. 15 (31. 24)
Qui, haec audiens, manere illos . . . iussit.	1. 25 (45. 17)
in prouincia Deirorum, ubi saepius manere cum rege solebat,	2. 14 (115. 11)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3. 7 (140. 25)
saepius ibidem diueri ac manere, . . . conueuerat;	3. 17 (159. 29)
sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans.	4. 11 (226. 6)
qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4. 19 (243. 22)
et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4. 27 (270. 24)
in qua uir Dei saepius, . . . et maxime in quadragesima, manere cum paucis, . . . conueuerat.	5. 2 (283. 13)
tametsi tumor adhuc brachii manere uidefur.	5. 3 (286. 21)
nec uoluit nocte illa iuxta morem cum clericis suis manere,	5. 6 (290. 30)
quamdiu sustinere posse uidebatur, psalmis uel precibus insistere, fixisque manere,	5. 12 (310. 16)
quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5. 21 (342. 15)
manerent. coegerat enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	4. 1 (203. 23)
maneret. ut iustitia eius maneret in saeculum saeculi,	2. 1 (77. 20)
Qui cum aliquantulum horae quasi adtonitus maneret,	4. 3 (208. 32)
dum aliquandiu caecitatis huius nocte clausa maneret,	4. 10 (224. 27)
in quo et memoria deuotionis ipsius fixa per saecula maneret,	5. 7 (293. 4)
utpote incertus, quid agerem, quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5. 12 (306. 8)
manet. Quod utrum de se an de alio aliquo diceret, nobis manet incertum,	4. 3 (212. 2)
Quae cum cotidie a credentibus terra tollatur, nihilominus manet,	5. 17 (319. 3)
mansit. Mansitque haec in ecclesiis Christi, . . . pax	1. 8 (22. 13)
eiusque episcopus usque ad uitae suae terminum mansit.	3. 7 (141. 10)
perpetua tamen mansit uirginitatis integritate gloriosa;	4. 19 (243. 11)
exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4. 23 (255. 8)
Mansit autem idem uir Dei in insula Farne xii annis,	5. 1 (282. 23)
Mansit autem in episcopatu annis cxxiii,	5. 6 (291. 30)
Mansit autem in episcopatu annis cxxii,	5. 8 (294. 23)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5. 9 (297. 18)
Mansit autem uir Domini Ecgerbet annos xiii in praefata insula,	5. 22 (347. 21)
mansurus. Cumque tempore quodam, incipiente quadragesima, ibidem mansurus adueniret,	5. 2 (283. 15)
MANIFESTE. Quo epistulae principio n manifeste declaratur,	2. 19 (123. 19)
multi . . . iam manifeste se concentus angelorum psallentium audisse referebant,	3. 8 (143. 22)
uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, sindone inuolutum in sublime ferri.	4. 9 (222. 13)
hoc ipsa, qua factum est, hora his, . . . famulis Christi manifeste narrauerit,	4. 23 (258. 16)
uerbis obscurioribus, quae tamen postmodum manifeste intellexerunt,	4. 29 (274. 8)
quibusdam autem hoc idem etiam manifeste reuelabat.	4. 29 (274. 10)
MANIFESTIOR, ius. manifestior. Sed ut Dei potentia manifestior appareret,	1. 19 (37. 19)
MANIFESTISSIME. sicut in libro, quem de temporibus composui, manifestissime probauit;	3. 17 (161. 13)
quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiiii ^a luna, facitis.	3. 25 (187. 23)
manifestissime in eo tetricis esse descripta litteris.	5. 13 (312. 18)
Quibus uerbis manifestissime constat,	5. 21 (334. 22)
MANIFESTVS. et ille melius ac manifestius ipsa lingua Anglorum, . . . potest explanare, quae sentimus.	3. 25 (184. 17)
MANIFESTO. manifestans. Quod dum ille faceret, ministrum se regis fuisse manifestans, respondit:	4. 22 (251. 9)
MANIFESTVS, a, um. manifesta. Pastoralis, in quo manifesta luce patefecit,	2. 1 (76. 15)
Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4. 23 (257. 4)
manifesti. in occursum sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret,	1. 21 (40. 13)
MANSIO. mansio. qui bapti atus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlasham, id est mansio Rendli;	3. 22 (174. 17)
(tanta autem erat altitudo aggeris, quo mansio eius erat uallata,	4. 28 (272. 11)
Est mansio quaedam secretior, nemore raro et uallo circumdata,	5. 2 (283. 7)
mansione. contigit die quadam, ut in praefata mansione forte ipse . . . commoraretur,	4. 3 (207. 25)
Denique cum episcopo in praefata mansione pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus.	4. 3 (208. 14)
Mansionem. Dedit ergo eis mansionem in ciuitate Doruuernensi,	1. 25 (46. 18)
At ubi datam sibi mansionem intrauerant,	1. 26 (46. 31)
et caelestis patriae uobis praeparet mansionem.	2. 17 (119. 19)
Feceat uero sibi mansionem non longe ab ecclesia remotiorem;	4. 3 (207. 11)
secessit ad ciuitatem Caleariam, . . . ibique sibi mansionem instituit.	4. 23 (253. 26)
Cum autem ipse sibi ibidem expulsi hostibus mansionem angustam . . . construxisset,	4. 28 (271. 20)
mansiones. 'Cumque procedentes transissemus et has beatorum mansiones spirituum,	5. 12 (307. 30)
'Cumque reuersi perueneremus ad mansiones illas laetas spirituum candidatorum, dixit mihi:	5. 12 (308. 7)
mansionibus. unde a mansionibus ac possessoribus suis eieci,	1. 12 (28. 8)
de mansionibus filiorum Israel una;	5. 24 (358. 31)
mansionis. ipse in saepedicto . . . monasterio, quod uocatur Streanashaleh, locum mansionis elegit;	4. 26 (267. 25)
Hunc ergo adduci praecipit episcopus, et ei in conceptis eiusdem mansionis paruum tugurium fieri,	5. 2 (283. 28)
dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni,	5. 11 (302. 24)
locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5. 12 (304. 22)
accepit et ipse post mortem locum mansionis inter haec, quae cernis, agmina laetabunda	5. 12 (309. 5)
Accepit autem in eodem monasterio locum mansionis secretiorem,	5. 12 (310. 9)
MANSVETISSIMVS, a, um. mansuetissimus. Porro fratribus, . . . praepositus est abbas iure uir reue-	3. 26 (190. 6)
rentissimus ac mansuetissimus Eata,	4. 27 (269. 3)
Mailros, quod . . . abbas Eata, uir omnium mansuetissimus ac simplicissimus, regebat,	

MANSVETVDO. mansuetudinem. quaedam per mansuetudinem tolerat,	1.27 (51.27)
mansuetudinis. Constantius, . . . uir summae mansuetudinis et ciuilitatis,	1.8 (22.22)
accepit . . . Aedanum summae mansuetudinis, et pietatis, ac moderaminis uirum,	3.3 (131.16)
Duxit autem uitam in magna humilitatis, mansuetudinis,	3.27 (193.32)
MANSVETVS, a, um. mansueti. Erat enim puer multum simplicis ac mansueti animi,	4.14 (234.5)
mansuetum. fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus, et mansuetum corde,	5.11 (302.7)
Suidberetum,	1.15 (32.15)
MANVS. manibus. accensus manibus paganorum ignis,	1.18 (36.15)
capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulam manibus comprehendit,	1.19 (37.16)
ut elatus manibus periculum, . . . euaderet;	2.7 (94.25)
Ibi ergo perlatos obsequentum manibus episcopus coepit orando periculum infirmus abigere,	2.10 (102.22)
hi, qui ex corruptibili materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus construunt;	2.10 (103.7)
inietisque manibus hos, quos eatenus materiae concage uobis deos fabricastis,	3.16 (159.17)
fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse:	3.22 (171.26)
deos esse non posse, qui hominum manibus facti essent;	4.10 (225.8)
et quae famularum manibus adducta fuerat,	4.13 (231.16)
et iunctis misere manibus, pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderent.	5.3 (285.18)
ac uersum in tumore adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.12 (306.27)
forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, minitabantur me comprehendere,	5.13 (312.25)
surgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.19 (328.23)
ut neque equo uehi posset, sed manibus ministrorum portaretur in grabato.	1.6 (17.12)
manu. Corausius quidam, genere quidem infimus, sed consilio et manu promptus,	1.12 (27.22)
adiuncta secum Brittanorum manu,	1.19 (38.1)
quae manu extensa iacentem uideretur ad tollere,	1.27 (53.14)
sed manu spicas contere et manducare.	2.13 (113.14)
Accinctus ergo gladio accepit lanceam in manu,	2.16 (117.13)
cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu defecto,	3.1 (128.1)
utrumque rex Bretonum Ceadualla impia manu, sed iusta ultione peremit.	3.2 (129.3)
ac foueae inposuerit, atque utraque manu erectam tenuerit,	3.2 (130.30)
admotaque manu requirere quid esset,	3.14 (155.31)
Erat autem rex Osuini . . . et manu omnibus, id est nobilibus simul atque ignobilibus, largus;	3.18 (163.11)
nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit:	3.22 (173.17)
contigit ipsum regem . . . propinquo suorum manu interfici.	3.22 (174.6)
Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, quam tenebat manu,	3.26 (191.9)
et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	4.3 (206.28)
ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (208.7)
et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	4.3 (209.2)
et sonitum manu faciens, ut saepius consueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	4.24 (261.33)
Qua accepta in manu, interrogauit, si omnes placidum erga se animum, . . . haberent.	4.28 (271.22)
Cum . . . mansionem angustam . . . iuante fratrum manu, id est oratorium et habitaculum com-	5.6 (290.18)
mune, construxisset,	5.16 (318.8)
ut hunc capite ac manu, quam capiti ruens subposueram, tangerem,	5.21 (335.12)
cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	1.15 (31.8)
"Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa."	2.9 (99.11)
manum. armatorum ferens manum fortiozem,	3.2 (130.25)
non habens scutum ad manum, quo regem a nece defenderet,	3.2 (131.1)
Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret,	3.29 (197.18)
ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil unquam tanti langoris habuisset,	4.3 (211.10)
"Ego Dominus . . . adprehendi manum tuam, et seruauit, et dedi te in foedus populi,	4.3 (212.18)
quoties aere commoto manum quasi ad feriendum mitans exerit,	4.31 (279.4)
per quod solent hi, qui causa deuotionis illo adueniunt, manum suam inmittere,	5.5 (288.12)
sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse,	5.6 (291.6)
crederet uero, qui, si ille ei manum inponere, . . . uoluisset, statim melius haberet.	2.7 (94.26)
"Qui inponens capiti meo manum, cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	3.6 (138.24)
manus. quod firma fortium manus multum laborando nequiebat.	4.26 (266.18)
"Numquam inueterescat haec manus."	4.32 (280.1)
ita ut ne ecclesiis quidem aut monasteriis manus parceret hostilis,	4.5 (217.10)
neque imminens oculo exitium humana manus curare ualeret,	4.5 (217.15)
manus. placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confir-	5.4 (287.30)
firmaret.	3.6 (138.26)
hanc sententiam, . . . nostra etiam consensione ac subscriptione manus nostrae confirmatam,	1.7 (21.12)
quae cum febrim fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	1.14 (29.18)
manus. Nam cum interfecto illo in pugna, manus cum brachio a cetero essent corpore resectae, contigit,	1.15 (32.30)
manus. qui piis ceruicibus impias intulit manus,	1.17 (36.1)
multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	2.2 (83.31)
manus hostibus dabant,	2.10 (102.17)
populus arbiter uix manus continet,	2.12 (110.32)
per horum manus ultionem essent mortis passuri.	3.6 (138.14)
manus habent, et non palpabunt;	3.12 (151.25)
"Ecce," inquit, "hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	3.12 (151.33)
et iamiamque essent manus ad panem benedicendum missuri,	3.12 (152.4)
supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3.28 (195.29)
Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecissas iussit rex, . . . suspendi.	4.2 (204.23)
et . . . in regia uero ciuitate manus cum brachiis condidit.	4.24 (262.18)
Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	2.2 (84.13)
Isque primus erat in archiepiscopis, cui omnis Anglorum ecclesia manus dare consentiret.	3.19 (168.7)
signando sese, et spiritum suum in manus eius commendando.	4.3 (208.12)
manuum. qui omnes de labore manuum suarum uiuere solebant.	4.4 (214.8)
in cotidianis manuum uixit laboribus.	4.28 (271.4)
nam quo minus sufficiebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium impendebat.	4.28 (271.13)
in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant.	1.12 (28.2)
et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	1.21 (41.17)
"Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	1.15 (30.28)
MARCEO. marcebat. ubi trementi corde stupida die noctuque marcebat.	5.24 (352.26)
MARCIVS (d. 457). <i>Emperor of the East, 450-457.</i>	
Marciani. anno imperii Marciani vi ^o .	1.21 (41.17)
Marcianus. Marcianus cum Valentiniano xlvj ab Augusto regnum adeptus,	1.15 (30.28)
Anno cccxlviii, Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens,	5.24 (352.26)
MARCVS, St. Mark.	
Marci. In euangelium Marci libros iiii.	5.24 (358.19)
Marcum. quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum euangelistam . . . confirmata est,	5.21 (337.8)

MARCVS, *see* ANTONINVS VERVS, MARCVS.

MARE. mare. repellit mare ad barbaros;	1.13 (28.28)
Namque mare et flumina eorum piscibus abundabant;	4.13 (231.27)
mare. Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit.	1.5 (17.3)
murum a mari ad mare recto tramite inter urbes,	1.12 (27.17)
'Repellunt barbari ad mare,	1.13 (28.28)
mare conscendit, et consentientibus elementis,	1.21 (40.7)
utrumque enim caput protendit in mare.	1.25 (45.9)
condidit et creauit, . . . mare et omnia, quae in eis sunt,	2.10 (101.10)
pertingens usque ad mare,	2.16 (117.8)
etiam si mulier una . . . uellet totam perambulare insulam a mari ad mare,	2.16 (118.7)
quo Romani quondam ob arcendos barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere Britanniam,	3.2 (129.28)
sed tu memento, ut hoc oleum, quod tibi do, mittas in mare;	3.15 (158.8)
tentabant nautae anchoris in mare missis nauem retinere,	3.15 (158.12)
Qui cum pariter per mare ad Massiliam, ac deinde per terram Arhelas peruenerissent,	4.1 (203.11)
Collectis ergo undecumque retibus anguillaribus, homines antistitis miserunt in mare,	4.13 (231.31)
ne dum Berctualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	5.11 (302.14)
qui Britanniam uallo a mari usque ad mare praecinxit.	5.24 (352.19)
mare. quorum unus ab orientali mari [mare], . . . Britanniae terras longe lateque inrumpit,	uar 1.12 (25.29)
murum a mari [mare] ad mare recto tramite inter urbes,	uar 1.12 (27.17)
habens monasteriolum . . . siluis et mari [mare] circumdatum,	uar 4.13 (231.3)
mari. et ipsi orientali mari contigui,	2.3 (85.9)
mari. interposito mari a Gessoriaci Morynorum gentis litore proximo,	1.1 (9.12)
sed et auium ferax terra marique generis diuersi;	1.1 (10.2)
in orientalibus suis partibus mari sex milium,	1.3 (15.26)
Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit.	1.5 (17.3)
quorum unus ab orientali mari, . . . Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.12 (25.29)
murum a mari ad mare recto tramite inter urbes,	1.12 (27.17)
ab orientali mari usque ad occidentale,	1.15 (32.21)
et ipsa multorum emporium populorum terra marique ueniunt;	2.3 (85.11)
etiam si mulier una . . . uellet totam perambulare insulam a mari ad mare,	2.16 (118.7)
quo Romani quondam ob arcendos barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere Britanniam,	3.2 (129.27)
Est enim iuxta murum, . . . xii milibus passuum a mari orientali secreta.	3.22 (172.18)
Dieul, habens monasteriolum permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm, siluis et mari circum-	4.13 (231.3)
datum,	4.13 (232.10)
Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente,	4.31 (278.9)
Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari lauasset,	5.1 (281.2)
Vt Oidiuall . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.19)
posuit nobis in medio mari, interrupta est serenitas, qua uehebamus,	5.24 (352.19)
qui Britanniam uallo a mari usque ad mare praecinxit.	1.12 (26.12)
maria. hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	1.12 (27.8)
eosque, qui euadere poterant, omnes trans maria fugauit,	1.12 (27.9)
annuersarias praedas trans maria nullo obsistente cogere solebant.	1.1 (13.12)
maris. Est autem sinus maris permaximus,	1.12 (25.28)
duobus sinibus maris interiacentibus,	1.12 (26.19)
inter duo freta uel sinus, de quibus diximus, maris,	1.12 (27.29)
turres per interualla ad prospectum maris collocant,	1.17 (33.22)
et primo maris, . . . sedauerit.	1.33 (70.27)
qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,	2.18 (120.21)
ne sit necesse . . . per tam prolixa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2.18 (121.29)
longa terrarum marisque interualla, . . . ad haec nos condescendere coegerunt.	2.20 (126.15)
Romanus . . . legatarius missus absortus fuerat fluctibus Italici maris;	3.3 (132.4)
bis cotidie instar insulae maris circumluitur undis,	3.15 (158.8)
et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uis laeta prosequetur,	3.19 (164.12)
Erat . . . monasterium siluarum et maris uicinitate amoenum,	4.13 (231.16)
homines inedia macerati procederent ad praecipitum aliquid siue ripam maris,	5.1 (282.16)
ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.15 (316.22)
Damaseus quoque, Constantinopolim, Alexandriam, multas maris insulas adierat;	5.1 (10.8)
MARGARITA. margaritam. quibus inclusam saepe margaritam [margaretam] omnis quidem coloris	uar. 4.19 (246.12)
margaretis. dum mihi nunc pro auro et margaritis [margaretis], de collo rubor tumoris ardorque promi-	1.1 (10.8)
neat.	4.19 (246.12)
margaritam. quibus inclusam saepe margaritam omnis quidem coloris optimam inueniunt,	5.16 (318.17)
margaritis. dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	4.20 (247.20)
MARGO. margine. xii lampades ardent, iiii intra sepulchrum, viii supra in margine dextro.	4.3 (212.6)
MARIA, the Virgin Mary.	5.16 (317.19)
Maria. Porta Maria Dei, femina uirgo parit.	5.19 (329.15)
Mariae. et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sanctae Mariae;	4.13 (232.10)
supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	2.11 (105.19)
donauit enim tibi Dominus uitam per . . . intercessionem beatae suae genetricis semperque uirginis	4.19 (245.3)
Mariae.	5.16 (317.17)
MARINVS, a, um. marini. Selaseu quod dicitur Latine insula uulgi marini.	5.16 (318.11)
MARITALIS, e. maritalis. ut perinde intemerato societatis foedere iura teneas maritalis consortii.	4.20 (247.11)
MARMOR. marmor. mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum de marmore albo pulcherrime factum,	4.20 (247.12)
Haec spelunca tota interiori pretioso marmore tecta supra locum, . . . gestat ecclesiam.	1.26 (47.11)
Nam extrinsecus usque ad culminis summmitatem totum marmore tectum est.	2.5 (90.6)
MARO, the poet Virgil.	3.4 (133.18)
Maro. Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4.18 (241.2)
Munera nos Christi, bella Maro resonet.	4.18 (242.21)
MARTINVS, Saint (d. 397 X 400), Bishop of Tours.	4.17 (240.15)
Martini. ecclesia in honorem sancti Martini antiquitus facta,	4.18 (242.2)
atque in porticu sancti Martini intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.1 (79.6)
sancti Martini episcopi nomine et ecclesia insignem,	2.4 (88.20)
decreta firmabat . . . Iohannes . . . abbas monasterii beati Martini,	4.3 (212.4)
corpusque eius ab amicis propter amorem sancti Martini, . . . Turonis delatum . . . est.	
MARTINVS I (d. 655), Pope, 649-653.	
Martini. synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini papae beatissimi,	
Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum ueniens adtulit;	
MARTIVS, a, um, of March.	
Martiarum. die quarto Iduum Martiarum,	
indictione xiii ^a , tertio die Kalendarum Martiarum;	
Oblit autem Ceadda sexto die Nonarum Martiarum,	

Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Egfridum filium regni heredem reliquit;	4.5 (214.21)
Martias. eclipsis solis facta est xliii. Kalendas Martias, ab hora prima usque ad tertiam.	5.24 (353.2)
MARTYR. martyr. ut in arduo montis caumine martyr aquam, . . . peteret,	1.7 (21.5)
Decollatus itaque martyr fortissimus	1.7 (21.10)
martyre. ut cum martyre, uel pro martyre, . . . ipse potius mereretur percuti.	1.7 (20.22)
Eusebii, qui a beato martyre Pamphilo cognomen habet,	5.21 (341.11)
martyrem. sacerdotes beatum Albanum martyrem, . . . petierunt,	1.18 (36.23)
martyri. ut omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium detulisse;	1.7 (21.4)
martyribus. Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt,	5.10 (301.8)
martyris. Qui cum ad tugurium martyris peruenissent,	1.7 (18.25)
ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris vocabatur,	1.7 (20.9)
qui beati martyris cruore dicaretur.	1.7 (20.34)
una cum beati martyris capite	1.7 (21.14)
de loco ipso, ubi beati martyris effusus erat sanguis,	1.18 (36.31)
intercessio beati martyris Albani parauerunt,	1.20 (39.25)
aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam beati Stephani martyris.	3.8 (144.23)
Ordinatus est autem in ecclesia sanctae martyris Ceciliae, die natalis eius,	5.11 (303.3)
martyrum. caedibus martyrum incessabiliter acta est.	1.6 (18.2)
cum beatorum martyrum, . . . mentionem faceret,	1.7 (18.9)
basilicas sanctorum martyrum fundant,	1.8 (22.11)
et beatorum apostolorum siue aliorum martyrum posuerit.	1.18 (36.5)
omnium apostolorum diuersorumque martyrum secum reliquias habens,	1.18 (36.25)
rubuisse martyrum aedem,	1.18 (37.2)
sanctorum etiam apostolorum ac martyrum reliquias,	1.29 (63.11)
die dedicationis, uel natalicii sanctorum martyrum,	1.30 (65.18)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.4 (88.32)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . sanctorum martyrum Laurentii, Iohannis, et Pauli,	3.29 (198.16)
Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christilimina cogitauit.	5.9 (296.24)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5.11 (301.25)
adquisitis undecumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5.20 (331.20)
Martyrologium de nataliciis sanctorum martyrum diebus;	5.24 (359.17)
MARTYRIUM. martyrii. cui necdum fuerat locus martyrii deputatus,	1.7 (18.23)
martyrio. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extructa.	1.7 (21.29)
et sancto martyrio consummatus,	1.27 (51.12)
Nec martyrio eorum caelestia defuere miracula.	5.10 (300.27)
martyrium. Erat autem eo loci, . . . martyrium beatorum iiii Coronatorum.	2.7 (94.23)
martyrium. cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocus peruenire,	1.7 (20.14)
et ut socii eius Heualdi sint martyrium passi.	5.10 (298.28)
MARTYRIUM. Church of Constantine in Jerusalem.	
Martyrium. diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam, quae Martyrium appellatur.	5.16 (317.24)
MARTYROLOGIUM. Martyrologium. Martyrologium de nataliciis sanctorum martyrum diebus;	5.24 (359.17)
MASCVLINVS, a, um. masculina. magis de feminea regum prosapia quam de masculina regem sibi eligerent;	1.1 (12.16)
MASCVLVS. masculo. ut pro masculo diebus xxxiii, . . . debeat abstinere.	1.27 (54.22)
MASERFELTH, Oswestry, Shropshire.	
Maserfelth. occisus est, . . . in loco, qui lingua Anglorum nuncupatur Maserfelth,	3.9 (145.11)
MASSA. massam. massam pulueris secum portaturus abstulit,	1.18 (36.31)
MASSILIA, Marseilles.	
Massiliam. Qui cum pariter per mare ad Massiliam, ac deinde per terram Arhelas peruenissent,	4.1 (203.11)
MATER. mater. et in delictis peperit me mater mea,	1.27 (58.2)
et in peccatis peperit me mater mea.	2.19 (124.11)
quos postea mater metu Eadaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2.20 (126.2)
qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probatur inbutus;	3.5 (137.24)
In quo monasterio . . . mater eius Aeanfeld, et pater matris eius Aeduini, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.10)
in quo ipsa Deo deuotarum mater ac nutrix posset existere feminarum.	4.6 (219.4)
solicita mater congregationis, . . . crebrius in conuentu sororum perquirere coepit,	4.7 (219.19)
cum et ipsa mater congregationis illius et mundo transiret.	4.9 (221.27)
Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburgae esset rapienda de mundo.	4.9 (221.29)
Deo dilecta mater congregationis insius, ergastulo carnis educta est;	4.9 (222.25)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.19 (244.4)
Tu quoque sis mater regis ut aetheri.	4.20 (248.14)
Heresuid, mater Alduulfi regis Orientalium Anglorum, . . . coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.9)
Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4.23 (255.31)
Quod ubi patri suo narrauit, iam enim mater obierat,	5.19 (322.31)
matre. a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus,	1.21 (41.13)
'Cum carissima,' inquit, 'mea matre Aedilburge.'	4.9 (223.31)
Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;	4.20 (247.21)
Praerat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelbied, una cum matre Eanfleda,	4.26 (267.31)
eo quod ibi crux Domini ab Helena matre reperta sit,	5.16 (317.26)
matrem. Regis ut aetheri matrem iam credo sequaris,	4.20 (248.13)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueuerant,	4.23 (255.26)
nuntiauit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	4.23 (257.23)
matri. Vnde et ipsi primae matri omnium dicitur:	1.27 (54.28)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	4.9 (222.4)
matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare	4.25 (264.23)
matris. et de utero matris meae egressa est mecum.	2.1 (78.3)
In quo monasterio . . . mater eius Aeanfeld, et pater matris eius Aeduini, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.10)
et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4.23 (257.29)
MATERIA. materia. hi, qui ex corruptibili materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus construuntur;	2.10 (102.21)
materiae. quos eatenus materiae compage uobis deos fabricastis,	2.10 (103.7)
materialiam. dei creandi materiam lignum uel lapidem esse non posse,	3.22 (171.27)
MATERIES. materies. Cumque materies belli acrioris et inimicitiae longioris, . . . uideretur exorta,	4.21 (249.9)
MATERTERA. matertera. Sed et matertera eius, de qua diximus, Aedilberg, . . . perpetuae uirginitatis gloriam . . . seruauit;	3.8 (144.5)
MATRIMONIUM. matrimonio. Quod si quisquam propriam expulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4.5 (217.4)
MATVNALIS, e, see MATVTINALIS, e.	
MATVRE. ut sapienter et mature disponantur,	1.27 (52.19)
MATVRITAS. maturitate. Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, . . . et constantia ac maturitate cogitationis.	5.19 (324.5)
MATVRO. maturantes. qui promissum maturantes aduentum,	1.20 (38.12)

MATVRVS, a, um. maturam. et quasi maturam segetem obuia quaeque metunt,	1.12 (26.31)
MATVTINALIS, e. matunalibus. 'Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus [matunalibus] in lectulo membra posuissim,	uar. 5.9 (297.5)
matutinalibus. 'Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuissim,	5.9 (297.5)
MATVTINVS, a, um. matutinae. Denique ferunt, quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.21)
Cum enim nocte quadam, expletis matutinae laudis psalmodiis,	4.7 (219.28)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta persteterit.	4.19 (244.15)
matutinis. et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4.12 (228.30)
matutino. egressus est tempore matutino de cubiculo, in quo infirmi quiescebant,	3.27 (193.1)
matutinos. quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisl per usum apparuerit,	5.9 (297.28)
matutinum. an iam aduenerit matutinum,	1.1 (11.1)
MAVRICIVS TIBERIVS (d. 602), <i>Byzantine Emperor, 582-602.</i>	
Maurici. Rexit autem ecclesiam temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2.1 (79.2)
Mauricio Tiberio. imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.23 (43.24)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.24 (44.21)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.28 (62.29)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.29 (64.22)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.30 (66.6)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio	1.32 (70.5)
Mauricius. Mauricius ab Augusto LIII imperium suscipiens	1.23 (42.14)
MAXILLA. maxilla. signum incedit, . . . visibile cunctis in humero maxillaque portauit;	3.19 (167.7)
qui referre erat solitus, quod illa infirmata haberit tumorem maximum sub maxilla;	4.19 (245.15)
maxillae. cum praefato tumore ac dolore maxillae siue colli premeretur,	4.19 (246.5)
maxillam et contingentem humerum maxillamque eius incederunt;	3.19 (166.25)
MAXIME. et maxime nostrae gentis uirorum iulium,	Praef (5.10)
quibus haec maxime auctoribus didicerim,	Praef (6.26)
priorum maxime scriptis . . . didicimus.	1.1 (10.11)
et iacintini, sed maxime candidi.	2.1 (74.32)
maxime quia et pontificali functus officio . . . facere curauit;	2.2 (82.21)
uenerunt . . . uiri doctissimi, maxime de nobilissimo eorum monasterio,	2.4 (86.24)
Scotos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	2.4 (87.16)
maxime quod paschae sollemnitate non suo tempore celebrarent,	2.7 (94.23)
loei, ubi flammam impetus maxime inouebat,	2.20 (125.4)
maxime quod unus ex duobus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (126.25)
cuius nomine uicus, in quo maxime solebat habitare, . . . usque hodie cognominatur.	3.3 (132.25)
Nam monachi erant maxime , qui ad praedicandum uenerant.	3.5 (135.23)
cuius doctrinam id maxime commendabat omnibus,	3.8 (142.20)
maxime in Brige, et in Cale, et in Andilegum monasterio;	3.8 (143.8)
earumque uel maxime , quae uel aetate proeuctae, uel probitate erant morum insigniores.	3.19 (164.22)
quod maxime sanctos deest,	3.21 (170.7)
persuasu maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osuii,	3.22 (173.6)
adiuuarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancaestir appellatur,	3.23 (175.10)
per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3.25 (186.30)
lunam xxi ^{um} , quam lex maxime celebrandam commendauit,	4.2 (206.8)
Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.5 (215.29)
et ex eodem libro x capitula, . . . quia maxime nobis necessaria sciebam, illis coram ostendi,	4.13 (232.15)
regulari uita instituit, maxime ex his, quos secum adduxerat, fratribus;	4.18 (242.3)
contra eos maxime , qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant,	4.22 (251.32)
cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	4.23 (254.9)
pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4.26 (266.28)
cum tenere exercitum . . . duxisset, multum prohibentibus amicis, et maxime beatae memoriae Cudberto,	4.27 (270.4)
Solebat autem ea maxime loca peragere,	4.28 (272.30)
eo maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisl, . . . praedixerat.	4.28 (273.17)
Et, quod maxime doctores iuuare solet, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	4.29 (275.33)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir . . . maxime elimosynarum operatione insignis;	5.2 (283.2)
qui eum familiariter nouerunt, dicere solent, et maxime uir reuerentissimus ac ueracissimus Berethum,	5.2 (283.12)
in qua uir Dei saepius, . . . et maxime in quadragesima, manere cum paucis, . . . consueuerat.	5.6 (289.14)
et in me ipso maxime expertus sum;	5.6 (289.23)
coeperuntque iuuenes, qui cum ipso erant, maxime laici, postulare episcopum;	5.12 (308.19)
Multos autem preces uiuentium, et elimosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missarum, . . . adiuuant.	5.15 (316.31)
Fecitque opus, ut dixi, multis utile, et maxime illis, qui longius ab eis locis, . . . norunt.	5.21 (339.3)
Aequinoctium autem iuxta sententiam . . . maxime Aegyptiorum, . . . xii Kalendarum Aprilium die	5.21 (341.10)
prouenire consuevit,	5.21 (342.21)
iam seruari in ecclesia coepit, maxime Romae et Aegypti, ut supra iam diximus.	5.24 (356.20)
maxime cum nunquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus,	
Haec de historia ecclesiastica Britanniarum, et maxime gentis Anglorum, . . . digessi Baeda	
MAXIMIANVS HERCVLIVS (d. 310), <i>Roman Emperor, 286-305, 306-308.</i>	
Maximiano. quam ob rem a Maximiano iussu occidi	1.6 (17.19)
Maximianum. Maximianumque cognomento Herculum socium creauit imperii.	1.6 (17.10)
Maximianus Herculus. Maximianus Herculus in occidente uastari ecclesias, affligi,	1.6 (17.26)
MAXIMVS (d. 388), <i>Roman Emperor, 383-388.</i>	
Maximo. capto atque occiso ab eis Maximo tyranno.	1.9 (23.21)
Maximus. Maximus in Britannia imperator creatus,	1.9 (23.1)
Maximus uir quidem strenuus et probus,	1.9 (23.11)
Anno cccclxxxi, Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transit,	5.24 (352.20)
MAXIMVS, a, um. maxima. Est autem Hibernia insula omnium post Britanniam maxima,	1.1 (11.30)
Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetiit,	1.20 (38.18)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia	2.20 (125.3)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3.6 (138.18)
inter . . . specialis benedictionis gloriae etiam maxima fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.6)
Mira fides regis, clementia maxima Christi,	2.5 (90.2)
maxima. gentes, . . . maxima ex parte perdomuit, ac tributarias fecit.	5.7 (293.21)
qui provinciae Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia, . . . praefuit.	3.14 (155.11)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	3.24 (180.9)
hoo ipse post pusillum uerbis poeticiis maxima suauitate et compunctione compositis, . . . proferret.	4.24 (258.31)
et cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctus	4.26 (267.1)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5.12 (304.21)
domumque hanc et exterius obsedit, et intus maxima ex parte residents impleuit.	5.13 (312.11)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5.23 (351.10)

maxima. uidit . . . et maxima malignorum spirituum certamina,	3.19 (165.2)
maximae. tria uerba maximae perfectionis plena superadicit:	2.1 (78.31)
maximam. maximam gentis perfidiae stragem dedit.	2.2 (84.4)
Ceadda maximam mox coepit ecclesiasticae ueritati et castitati curam impendere;	3.28 (195.17)
aduersus regnum, cuius tunc ipse maximam curam gerebat.	4.1 (204.1)
patriam uero perueniens, maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies,	5.19 (329.18)
maximi. qui ad confinium usque Humbrae fluminis maximi, . . . tetenderat.	1.25 (45.1)
maximis. maximis Europae partibus, multo intervallo aduersa.	1.1 (9.4)
maximo. Cumque praefato igni maximo adpropriet,	3.19 (166.20)
maximo. et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.14)
maximorum. talis in mysteriorum celebratione maximorum a sanctorum quidem scripturarum doctrina	
discordat;	5.21 (340.23)
maximum. qui referre erat solitus, quod illa infirmata haberit tumorem maximum sub maxilla;	4.19 (245.15)
et, ubicumque maximum ei dolorem inesse didicisset, de ipsa eam aqua lauaret.	5.4 (287.22)
maximum. antea degustans quasi maximum rebar,	5.12 (307.34)
maximum. Sed, adueniente illuc episcopo, maximum regendi auxilium, . . . inuenit.	4.26 (267.33)
maximus. ut accessisse maximus crederetur exercitus.	1.20 (38.13)
MEANVARI, the Meanware, Jutes who inhabited the region extending from Southampton Water to the South	
Downs.	
Meanvarorum. duas illi provincias donauit, Vectam uidelicet insulam, et Meanvarorum provinciam	4.13 (230.18)
MEATVS. meatu. quod muro et harena, ubi feriendus erat, meatu rapidissimo diuidebatur;	1.7 (20.5)
incluso meatu, ante pedes eius fons perennis exortus est,	1.7 (21.2)
meatum. Interior namque domus propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	5.17 (318.32)
MEDELLA. medellae. 'Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat;	4.25 (263.18)
medellam. cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem pulvis proficeret;	3.10 (147.7)
astutiae de illa abscissae, atque ad infirmos adlatas citam illis solent adferre medellam.	4.6 (218.25)
MEDOR. medendum. Vulneratus namque est in pugna Australium Saxonum, . . . et inter medendum	
defunctus.	4.26 (268.12)
MEDESHAMSTEDI, Feterborough.	
Medeshamstedi. qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamstedi, in regione	
Gyruorum.	4.6 (218.9)
MEDIATOR. mediator. nisi unus mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est	
conceptus et partus.	2.19 (124.5)
mediatoris. ascensionem in caelos mediatoris Dei et hominum hominis Iesu Christi.	3.17 (162.5)
MEDICABILIS. e. medicabilis. per tota infirmitatis spatia medicabilis dextera percurrit,	1.21 (40.29)
MEDICAMEN. medicamina. aliqui etiam tempore mortalitatis, . . . ad erratica idolatriae medicamina	
concurrerant;	4.27 (269.20)
MEDICAMENTVM. medicamentum. nisi medicamentum quidem contra egritudines explorare?	1.27 (56.2)
MEDICVS. medicus. curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec ualebant.	4.32 (279.27)
medico. praecipit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.22)
medicum. Vocauit autem medicum, et dissolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare	
iussit.	5.6 (204.24)
medicus. sed certiori notitia medicus Cynifrid,	4.19 (25.13)
MEDIOCRIS. e. mediocres. ut non solum mediocres quique in necessitatibus suis, . . . ab ea consilium	
quaererent,	4.23 (254.14)
mediocribus. nec solum a mediocribus, uerum ab ipsis quoque episcopis, . . . uenerationi habitus est.	3.25 (182.13)
fauerunt adidentes quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	3.25 (189.5)
mediocri. Erant ibidem eo tempore multi nobilium simul et mediocrium de gente Anglorum,	3.27 (192.9)
MEDIOCRITER. uirtutibus, humilitatis et obediendae, non mediocriter insignitus;	5.19 (323.8)
MEDITATIO. meditatio. quae meditatione scripturarum ceteris omnibus est facta communis.	1.1 (11.16)
diuturna meditatio concepta,	1.17 (35.15)
et meditatione diuinarum scripturarum uitam sedulus agebat.	4.3 (211.20)
Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiavit errori,	5.21 (332.17)
meditationi. nam quo minus sufficebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium	
pendebat.	4.3 (208.12)
orationibus ac meditationi rerum ecclesiasticarum, . . . cotidiana mancipatus instantia,	5.19 (324.20)
MEDITERRANEA. mediterranea. sacerdotibus adducuntur ad mediterranea deferendi,	1.21 (41.5)
MEDITERRANEI ANGLI, see ANGLI MEDITERRANEI, MIDDILANGLI.	
MEDITOR. meditandis. omnem meditandis scripturis operam dedi;	5.24 (357.10)
meditandum. ac plenius ex tempore meditandum	Praef. (5.6)
meditantem. atque in Italiam transire meditantem,	1.9 (23.16)
meditari. ut omnes, qui cum eo incedebant, siue adtonsi, seu laici, meditari deberent,	3.5 (136.10)
sperantes . . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari.	3.18 (163.8)
qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutrir, ibique meditari.	4.8 (220.27)
meditatur. sed etiam omnes subiectos suos meditatur . . . conuertit.	3.29 (196.30)
meditaturum. ac plenius ex tempore meditandum [meditaturum]	uar. Praef. (5.6)
MEDIVM. medio. Orientalis habet in medio sui urbem Giudi,	1.12 (25.31)
Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum,	2.3 (86.11)
uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	2.6 (92.24)
accenso quidem foco in medio, et calido effecto caenaculo,	2.13 (112.9)
in cuius medio ipsum, quod prius fecerat, oratorium includeretur.	2.14 (114.10)
ablata de medio regum perfidorum memoria,	8.1 (128.15)
accenso grandi igne in medio,	3.10 (147.14)
'Si nullatenus hodie fieri potest, obsecro, ne sit longum spatium in medio.'	4.9 (223.26)
Rapta est autem ad Dominum in medio suorum,	4.19 (244.22)
ut ipsa iusserat, non alibi quam in medio eorum, . . . ligneo in locello sepulta.	4.19 (244.24)
De medio nunc dicamus, quia, . . . uenit Cantiam	4.23 (254.30)
ductor meus disparuit, ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	5.12 (305.31)
Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	5.16 (318.7)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17 (319.1)
Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, acquinoctium uernale suo praefixit exortu;	5.21 (339.20)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21 (339.22)
medium. usque ad medium itineris, . . . nauis tuta uolabat.	1.17 (34.10)
quidam tribuniciae potestatis cum coniuge procedit in medium,	1.18 (36.7)
Sed cum opus idem ad medium ferme esset perductum,	3.8 (144.11)
iussit rex et Agilbertum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.25 (184.11)
Sita est autem haec insula contra medium Australium Saxonum et Geuissorum,	4.16 (238.14)
prosiliebant miserae in medium rigoris infesti;	5.12 (305.8)
resisiebant rursus urendae in medium flammarum inextinguibilium.	5.12 (305.10)
Trahaentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis;	5.12 (306.18)
MEDIVS, a, um. media. baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo,	2.16 (117.22)

ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	4.24 (259.17)
mediae, quasi in noctiae aestatis caumate sudauerit,	3.19 (167.22)
et iam mediae noctis tempus esset transcensum,	4.24 (261.28)
mediam, coepit subito circa mediam noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4.8 (221.9)
medias, quae quinque animas hominum merentes heulantesque, . . . medias illas trahebat in tenebras;	5.12 (306.14)
medii, quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet,	5.16 (318.4)
mediis, uallem circumdatam mediis montibus intuetur,	1.20 (39.1)
mediis, uallem circumdatam mediis montibus intuetur,	5.21 (345.26)
medio, ita ut exurgens de medio optimatum suorum consessu, genua flecteret in terram,	1.1 (10.31)
medio, ita ut medio saepe tempore noctis	3.2 (130.28)
At medio noctis tempore, cum euigilaret,	4.31 (278.10)
rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est,	5.1 (281.19)
ecce subito, positus nobis in medio mari, interrupta est serenitas,	5.12 (307.24)
medios, Cumque inter choros felicium incolarum medios me duceret,	
MEILOCHON (<i>first half of 6th century</i>), <i>father of Bridius, King of the Picts.</i>	
Meilochon, Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio filio Meilochon,	3.4 (133.25)
MEL , mellis. Dives lactis ac mellis insula,	1.1 (13.6)
MELDI , <i>the people of Meaus.</i>	
Meldorum, Hadrianus perrexit primum ad Emnie Senonum, et postea ad Faronem Meldorum episcopos,	4.1 (203.20)
MELIOR , ius, meliora, si ea, quae nunc nobis noua praedicantur, meliora esse et fortiora, . . . perspexeris,	2.13 (111.32)
ratus esse utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora,	3.14 (155.11)
ad ea, quae meliora cognouerant, sese transferre festinabant,	3.25 (189.6)
et conuersus iam dudum ad meliora instituta omnibus, egregium examen continet monachorum,	4.4 (214.4)
meliores, dum profecto meliores uos, . . . eorum constructioni nihilominus existatis;	2.10 (103.13)
meliores, sed cognoscantes Brettones, Scottos meliores putauimus,	2.4 (88.1)
melioribus, dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit,	5.19 (325.21)
melioris, deinde ad Vilfridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5.20 (332.8)
monachos, . . . nee dum ad uiam statuti melioris reducere ualebat,	5.21 (345.9)
melius, Quia melius fuerat bona non incipere,	1.23 (43.6)
melius, etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit,	2.12 (109.15)
nil melius, quam quod illi docuissent, autumabat;	3.25 (182.27)
MELIORO , melioratum, coepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinquere mortuum,	3.9 (146.1)
MELIUS , melius. Nae in ora, melius habere coepit,	3.13 (153.31)
quia crederet eam ad benedictionem uel tactum illius mox melius habituram,	5.3 (285.22)
statim melius habere incipio;	5.3 (286.17)
quia, si ille ei manum inponere, atque eum benedicere uoluisset, statim melius haberet,	5.5 (288.14)
factumque est, ut, exsufflante illo in faciem meam, confestim me melius habere sentirem,	5.6 (291.23)
uidens enim melius habentem, ac loqui iam ualentem, flexis genibus gratias egit Deo	5.19 (329.1)
MELIUS , et ille melius ac manifestus ipsa lingua Anglorum, . . . potest explanare, quae sentimus,	3.25 (184.16)
MELLITVS (d. 624), <i>first Bishop of London, and third Archbishop of Canterbury.</i>	
Mellito, Exemplar epistolae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit,	1.30 (64.25)
'Dilectissimo filio Mellito abbati	1.30 (64.30)
Mellito, Vbi uero et haec provincia uerbum ueritatis praedicante Mellito accepit,	2.3 (85.17)
Orientalis Saxones fidem, quam olim, expulso Mellito antistite, abiecerant, . . . receperunt,	3.22 (171.20)
Orientalis Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabereto antistite Mellito,	5.24 (353.23)
Mellitum , Vt idem Mellitum ac Iustum episcopos fecerit;	2.3 (85.3)
Augustinus, . . . ordinauit duos episcopos, Mellitum uidelicet et Iustum;	2.3 (85.6)
qui mox Mellitum et Iustum ad praedicandum reuocauerit,	2.6 (92.12)
Cum uero et Laurentius Mellitum Iustumque secuturus ac Britanniam esset relicturus,	2.6 (92.13)
Misit etiam Galliam, et reuocauit Mellitum ac Iustum,	2.6 (93.12)
Mellitum uero Londonienses episcopum recipere noluerunt,	2.6 (93.16)
Mellitus , primi et praecipui erant Mellitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1.29 (63.6)
et ut Mellitus Roman uenerit,	2.4 (86.24)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei,	2.4 (87.26)
His temporibus uenit Mellitus Landoniae episcopus Roman,	2.4 (88.13)
et ipse Mellitus inter eos adsedit,	2.4 (88.18)
ob quod et Mellitus ac Iustus a Britannia discesserint,	2.5 (89.2)
Discessere itaque primo Mellitus et Iustus,	2.5 (92.2)
quam consecrauit archiepiscopus Mellitus,	2.6 (93.25)
Vt Mellitus episcopus flammis ardentis suae ciuitatis orando restinxerit,	2.7 (93.26)
post quem Mellitus, qui erat Landoniae episcopus, sedem Doruuernensis ecclesiae . . . suscepit,	2.7 (93.31)
Erat autem Mellitus corporis quidem infirmitate, id est podagra, grauatus,	2.7 (94.8)
MEMBRVM , membra. Pontificis summi hoc clauduntur membra sepulchro,	2.1 (79.13)
membra , ut membra sanctorum ex diuersis regionibus collecta,	1.18 (36.27)
ad quiescendum membra posuisset, atque obdormisset,	2.6 (92.18)
et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone,	2.12 (110.2)
qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	3.11 (149.22)
subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere,	3.11 (149.24)
membra in quietem omnia composuit,	3.11 (150.11)
et ipse quoque lectulum conscendens, coepit in quietem membra laxare,	3.27 (193.18)
uir Dei, dum membra sopori dedisset, uidit uisionem consolatoriam,	4.11 (226.16)
ibique hora competentis membra dedisset sopori,	4.24 (259.22)
arcam, in qua incorrupta eiusdem patris membra locauerant,	4.30 (277.24)
'Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuisses,	5.9 (297.5)
membris , ut ipso die uiderentur castis eius membris esse circumdata,	4.19 (246.3)
membris , Video aliam legem in membris meis	1.27 (61.26)
me ducentem in lege peccati, quae est in membris meis,	1.27 (61.27)
cui lex, quae in membris est, repugnabat,	1.27 (61.30)
membrorum , et inaudita membrorum discriptione lacerati,	1.7 (22.3)
quibus uidelicet artificium humanum adcommoans eis inanimata membrorum similitudinem con- tulisti;	2.10 (102.23)
quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3.9 (146.6)
ut ne unum quidem mouere ipsa membrum [membrorum] ualeret,	4.9 (223.1)
cum tempus iam resolutionis eius instaret, non solum membrorum ceterorum, sed et linguae motu caruit,	4.9 (223.14)
ne, . . . aliquid indignum suae personae uel ore proferret, uel aliorum motu gereret membrorum,	4.11 (226.11)
monebat omnes, . . . in . . . infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratias semper agendas,	4.23 (256.24)
continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horridi secuta est,	5.3 (286.23)
ita ut, deficiente penitus omni membrorum officio, iamiamque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.6)
interemerunt; . . . Heualdum . . . Nigellum autem longo suppliciorum cruciatu, et horrenda membro- rum omnium discriptione;	5.10 (300.19)

membrum. oportet uestram celsitudinem, utpote membrum existens Christi, in omnibus piam regulam sequi	3. 29 (197. 25)
ut ne unum quidem mouere ipsa membrum ualeret.	4. 9 (223. 1)
MEMINI. memento. memento huius temporis ac loquellae nostrae,	2. 12 (109. 24)
Memento, ut tertium, quod promisi, facere ne differas,	2. 12 (110. 34)
sed tu memento, ut hoc oleum, quod tibi do, mittas in mare;	3. 15 (158. 7)
*Memento, frater Heriberct, ut modo, quicquid opus habes, me interroges necumque loquaris;	4. 29 (274. 20)
*meminimus. ut meminimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffuere,	5. 13 (313. 10)
*meminerint. apud supernam clementiam saepius interuenire meminerint;	Praef. (8. 13)
et suum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuenire meminerint.	4. 3 (209. 20)
*memini. in quo iuenculum me memini superuacu moniliorum pondera portare;	4. 19 (246. 8)
Memini enim beatae memoriae Theodorum archiepiscopum dicere,	5. 3 (285. 26)
*meminimus. ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli, cuius supra meminimus,	2. 3 (86. 3)
quem successorem fuisse Deusdedit supra meminimus;	2. 8 (95. 14)
uerbum fidei praedicante Paulino, cuius supra meminimus, suscepit.	2. 9 (97. 9)
cuius supra meminimus,	3. 8 (142. 23)
Adda autem erat frater Vttan . . . abbatis monasterii, quod uocatur Ad Caprae Caput, cuius supra meminimus.	3. 21 (170. 22)
baptizatus est. . . in uilla regia, cuius supra meminimus,	3. 22 (172. 15)
Ipsae est locus, ubi occisus est rex Osuini, ut supra meminimus.	3. 24 (179. 29)
Agilbertus . . . cuius supra meminimus,	3. 25 (183. 8)
Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Cediti, cuius saepius meminimus,	3. 28 (195. 2)
Bisi . . . ipse erat successor Bonifatii, cuius supra meminimus,	4. 5 (217. 26)
Orientalibus Saxonibus, quibus eo tempore praefuerunt Sebbi et Sigheri, quorum supra meminimus,	4. 6 (218. 15)
praerat regno Orientalium Saxonum, . . . uir multum Deo deuotus, nomine Sebbi, cuius supra meminimus.	4. 11 (225. 17)
abbate Bischope cognomine Benedicto, cuius supra meminimus.	4. 18 (241. 4)
monasterium uirginum, quod Coludi Vrbem cognominant, cuius et supra meminimus, . . . flammis absumentur est.	4. 25 (262. 24)
Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum, cuius supra meminimus,	5. 19 (322. 7)
superuenit illo alius adulescens, nomine Bischo, . . . cuius supra meminimus.	5. 19 (323. 32)
ordinatus est in eodem monasterio ab Agilbercto episcopo Geuissorum, cuius supra meminimus,	5. 19 (325. 24)
pulsus est episcopatu, et alii pro illo consecrati antistites, quorum supra meminimus;	5. 19 (326. 10)
Tobias . . . defunctus est, uir, ut supra meminimus, doctissimus.	5. 23 (348. 22)
*meminisse. qui haec scire uel meminisse poterant,	Praef. (7. 26)
Meminisse etenim debemus,	1. 31 (66. 22)
*meminissent. iussitque, ut die depositionis eius hoc facere meminissent.	4. 30 (276. 18)
*meminisset. obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuerteretur, per se iter facere meminisset.	5. 19 (324. 19)
Tonsuram quoque, si tantum sibi auctoritatis subesset, emendare meminisset.	5. 21 (345. 11)
*meminit. quantas nulla retro aetas meminit,	1. 14 (29. 29)
in qua se meminit nutritam,	1. 27 (49. 23)
nihil meminit uidisse,	1. 27 (60. 24)
tamen in uigiliis corporis meminit in ingluuiem cecidisse.	1. 27 (60. 25)
MEMOR. memor. memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis,	3. 25 (185. 24)
in tantum nouissimorum suorum in omnibus operibus suis memor,	4. 3 (210. 15)
At ipse memor praecepti eius, simul et promissi sui,	4. 25 (264. 2)
*Obsecro, inquit, per Dominum, ne me deseras, sed tui memor sis fidissimi sodalis,	4. 29 (274. 28)
MEMORABILIS. e. memorabile. His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britania factum est.	5. 12 (303. 26)
memorable. Aliud eiusdem patris memorabile miraculum ferunt multi, qui nosse potuerunt.	3. 16 (158. 28)
In praefato autem proelio, . . . memorabile quiddam factum esse constat,	4. 22 (249. 22)
*memorabilem. quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5. 21 (338. 5)
*memorabilis. deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3. 9 (146. 4)
MEMORATVS. memoratu. quae memoratu digna atque incolis grata crediderant,	Praef. (8. 15)
misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1. 30 (64. 27)
et multa memoratu digna, quae uiderat, narrauit;	5. 12 (303. 30)
quaeque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur,	5. 15 (316. 29)
MEMORIA. memoria. sed ne memoria quidem, . . . appareret.	1. 22 (41. 31)
ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premat.	1. 31 (67. 14)
ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	3. 9 (145. 4)
in quo et memoria deuotionis ipsius fixa per saecula maneret,	5. 7 (293. 3)
*memoria. quae memoria digna uidebantur,	Praef. (6. 14)
recente adhuc memoria calamitatis et cladis	1. 22 (41. 25)
quaeque uos ammonet, . . . studiose in memoria reseruare;	1. 32 (68. 33)
ablata de medio regum perfidorum memoria,	3. 1 (128. 15)
et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis abluebat,	3. 27 (193. 4)
Munuscula . . . beato principi apostolorum directa pro aeterna eius memoria suscepimus,	3. 29 (198. 8)
*memoriae. a beatae memoriae Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate,	Praef. (6. 8)
Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione occupati,	2. 17 (119. 20)
Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt,	2. 19 (123. 10)
e quibus tria memoriae causa ponere satis sit.	3. 15 (157. 22)
atque ad utilitatem legentium memoriae commendandis;	3. 17 (161. 17)
atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4. 18 (241. 11)
sicut mihi met sciscitanti, . . . beatae memoriae Vilfridi episcopus referebat,	4. 19 (243. 14)
ad praedicationem beatae memoriae Paulini primi Nordanhybrorum episcopi, fidem . . . suscepit,	4. 23 (252. 27)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est;	4. 23 (255. 14)
cum temere exercitum . . . duxisset, multum prohibentibus amicis, et maxime beatae memoriae Cudbercto,	4. 26 (266. 29)
congregata synodo . . . cui beatae memoriae Theodorus archiepiscopus praesidebat,	4. 28 (272. 16)
vii episcopis, in quibus beatae memoriae Theodorus primum tenebat.	4. 28 (273. 5)
Memini enim beatae memoriae Theodorum archiepiscopum dicere,	5. 3 (285. 26)
Theodorus beatae memoriae archiepiscopus, senex et plenus dierum, . . . defunctus est;	5. 8 (294. 19)
Eadbert, qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi,	5. 18 (321. 20)
Iuuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5. 19 (327. 24)
a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5. 19 (328. 11)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	5. 20 (331. 1)
Erat enim discipulus beatae memoriae magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbas Hadriani;	5. 23 (348. 23)
*memoriae. e quibus unum, . . . memoriae mandare commodum duximus.	4. 14 (233. 5)
e quibus aliqua in libro uitae illius olim memoriae mandauimus.	4. 30 (277. 27)
e quibus aliqua memoriae tradere commodum duximus.	5. 2 (283. 6)

qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime possunt . . . protendere	5. 21 (341. 25)
ciculos,	5. 23 (351. 29)
retentur insulae multae, et confiteantur memoriae sanctitatis eius.	5. 17 (319. 22)
memoriae. Trium quoque feminarum uiliores et minores memoriae cernuntur.	1. 31 (67. 13)
memoriam. semper haec ad memoriam reuocet,	2. 4 (88. 33)
ut, . . . multitudo ibi sanctorum memoriam haberet.	3. 2 (129. 15)
uirtutes sanctorum noscuntur esse patratae, ad indicium uidelicet ac memoriam fidei regis.	3. 7 (141. 14)
tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit,	3. 11 (148. 29)
et ut regia uiri sancti persona memoriam haberet aeternam,	3. 17 (161. 3)
sed intro ipsam ecclesiam in memoriam miraculi posuerunt,	3. 19 (166. 27)
quia uestimentum eius morientis acceperit, ad memoriam reduxit.	3. 27 (193. 14)
cotidie psalterium totum in memoriam diuinae laudis decantaret;	4. 3 (211. 2)
ut corda eorum in memoriam futuri iudicii reuocet,	4. 7 (219. 12)
quae et ad memoriam aedificationemque sequentium ab his, qui nouere, descripta habentur	4. 14 (235. 4)
Celebrent ergo missas . . . in memoriam praefati regis Osualdi,	4. 17 (239. 3)
et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriamque sequentium commendare curauit,	5. 21 (343. 3)
sed quia Petrus in memoriam dominicae passionis ita adtonsus est,	5. 22 (346. 24)
Exgerbet, cuius superius memoriam saepius fecimus,	5. 22 (347. 27)
cum missarum sollemnia in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset,	5. 24 (352. 3)
Verum ea, . . . ob memoriam conseruandam breuiter recapitulari placuit.	4. 24 (260. 11)
MEMORITER. Exurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	3. 24 (179. 5)
MEMORO. memorata. in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, . . . extitit,	4. 19 (246. 38)
ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula,	5. 21 (339. 30)
et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.	3. 17 (160. 23)
memorata. uicus . . . una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	4. 11 (226. 18)
memoratae. quae omnem ei anxietatem memoratae sollicitudinis auferret,	1. 22 (42. 8)
memoratae. multo digniores genti memoratae praecones ueritatis,	Praef. (5. 19)
memoratae. historiam memoratam in notitiam tibi simul et eis,	2. 2 (84. 15)
Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi causa conuenerant,	1. 15 (32. 5)
memoratarum. confluentibus certatim in insulam gentium memoratarum cateruis,	Praef. (6. 30)
memorati. memorati abbas Albi industria, . . . cognouimus.	3. 19 (167. 21)
propter magnitudinem memorati timoris uel suauitatis, . . . sudauerit.	4. 13 (230. 5)
et si propter inimizias memorati regis in patria siue parrochia sua recipi non potuit,	3. 21 (170. 23)
memorati. Venientes ergo in prouinciam memorati sacerdotes	4. 14 (233. 24)
memorati. Cum ergo secunda memorati ieiunii ac supplicationum dies ageretur,	5. 9 (298. 4)
memoratis. nihilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere.	5. 12 (310. 2)
memorato. ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	4. 1 (201. 4)
memorato. Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis pestilentiae,	5. 11 (303. 4)
Ordinatus est . . . inposito sibi a papa memorato nomine Clementis;	5. 15 (316. 25)
memoratum. ac post multa ad memoratum Christi famulum Adamnanum perueniens,	5. 19 (326. 4)
memoratum. consecratus est in episcopatum Eboraci, . . . Ceadda uir sanctus, ut supra memoratum est,	1. 23 (42. 23)
memoratum. memoratum opus adgredi coepissent,	4. 25 (264. 9)
semper ex eo tempore, iuxta conductum eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	1. 3 (15. 20)
memoratur. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabum praedicta esse memoratur.	2. 12 (106. 30)
memoratus. Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris	5. 5 (289. 1)
gebat.	5. 7 (292. 28)
Iste autem miraculum memoratus abbas non se praesente factum, . . . perhibet esse	2. 4 (88. 2)
Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat.	4. 17 (240. 23)
memorauimus. in hanc, quam superius memorauimus, insulam, . . . uenientem	2. 7 (269. 5)
sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores.	5. 19 (322. 25)
qui postea episcopus Hagustaldensis siue Lindisfarnensis ecclesiae factus est, ut supra memorauimus;	1. 14 (30. 1)
memoremus. De cuius statu uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	3. 19 (165. 22)
MENDACIVM. mendacii. et odium ueritatis, amorque mendacii,	1. 27 (50. 15)
Vnum mendacii, cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus;	1. 27 (57. 10)
MENS. mens. ita ut mens extra rationis regulam omnino nihil faciat.	1. 27 (57. 11)
Coinquinata sunt enim et mens eorum et conscientia.	1. 27 (58. 14)
cui mens immunda non fuerit;	1. 27 (60. 23)
non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere,	1. 27 (61. 16)
qua in re unum ibi ostenditur ipsa mens rea,	2. 11 (104. 23)
In suggestionem igitur peccati semen [si mens] est,	1. 15 (33. 3)
Magno ergo largitatis dominicae beneficio mens nostra gaudio exultauit,	1. 27 (50. 14)
mente. pauperem uitam . . . suspecta semper mente agebant.	1. 27 (53. 7)
Haec ergo caritas in mente tenenda est,	1. 27 (57. 12)
et ipse tota mente subueniat,	1. 27 (57. 22)
quod munda mente mulier ex natura patitur,	1. 27 (59. 5)
nisi prius ignis concupiscentiae a mente deferueat,	1. 27 (61. 11)
Vigilanti uero mente pensandum est,	1. 32 (68. 5)
Cum enim malignus spiritus peccatum suggerit in mente,	1. 32 (68. 19)
eam, quam accepisti diuinitus gratiam, sollicita mente custodi,	1. 32 (69. 4)
seque cum subiectis populis tota ad eum mente conuertit.	1. 32 (69. 27)
Tota igitur mente cum eo uos in feruore fidei stringite,	2. 5 (91. 33)
quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multiplicant.	2. 12 (109. 31)
ut omnes patriam redeuntes, libera ibi mente Domino deseruiant,	3. 22 (173. 23)
sed multum sollicitus, ac mente sedula cogitans,	4. 3 (210. 27)
et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimitteret.	4. 8 (221. 13)
sollicitus orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fixa mente uacaret.	4. 10 (225. 1)
'Scio, quod me haec insana mente loqui arbitramini;	4. 19 (243. 6)
Nec distulit, quin continuo, quod mente conceperat, expleret.	4. 24 (262. 13)
Aedilthydam, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregia;	4. 28 (272. 31)
quomodo simplici ac pura mente tranquillaque deuotione Domino seruiat,	4. 31 (278. 19)
cum ei mente prophetica cuncta, quae eum essent superuentura, patefaceret,	4. 31 (278. 25)
Quo affectus incommodo, concepit utilissimum mente consilium,	5. 7 (292. 21)
patienter dolorem ac placida mente sustineret inlatum.	5. 7 (293. 28)
quod utrumque, ut mente disposuerat, Domino iuuante completum est.	5. 11 (303. 22)
Corpore nam tumulum, mente superna tenet.	5. 15 (315. 24)
et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	5. 19 (323. 16)
Siquidem Adamnan, . . . mutata mente est;	5. 21 (344. 22)
eumque id, quod mente disposuerat, perficere suadebant.	1. 27 (60. 19)
simoniacam tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	1. 31 (66. 28)
mentem. si tamen dormientis mentem turpi imaginatione non concusserit.	
In priuata enim et temporali laetitia mentem posuerant,	

concussamque saeculi actibus mentem . . . roboraret alloquium.	2.1 (75.11)
tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuum gesta!	2.1 (80.11)
repente uenit in mentem abbatissae pulvis ille praefatus;	3.11 (150.5)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3.13 (153.12)
reducto ad mentem tremendo illo tempore, quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4.3 (211.4)
repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4.10 (224.28)
Respondebant omnes placidissimam se mentem ad illum, et ab omni ira remotam habere,	4.24 (262.1)
eumque uicissim rogabant placidam erga ipsos mentem habere.	4.24 (262.3)
Qui confestim respondit: 'Placidam ego mentem, filii, erga omnes Dei famulos gero.'	4.24 (262.4)
mentes. apud Anglorum mentes in consuetudinem depone.	1.27 (49.32)
prauorum mentes ad sanctitatis studia reforma;	1.27 (53.12)
'Deus saeculi huius excaecauit mentes infidelium,	2.9 (98.30)
menti. ex qua re accedat menti dormientis;	1.27 (60.3)
mentibus. quae de semet ipsa proferetur secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2.10 (101.2)
mentibus. duris mentibus simul omnia abscondere impossibile esse	1.30 (65.26)
quod omnino hortamur, ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis facinus auferatur.	2.19 (123.27)
mentis. pro meis infirmitatibus et mentis et corporis	Praef. (8.11)
cui adens inerat deuotio mentis ad martyrium oculis peruenire,	1.7 (20.14)
subito corruptae mentis homines acerbis pestis corripuit,	1.14 (30.9)
legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captiuum	1.27 (61.26)
et pugnat igitur legi mentis,	1.27 (61.29)
nam crebra mentis uesania, et spiritus inmundi inuasionem premebatur.	2.5 (91.1)
sed mentis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	2.7 (94.9)
Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior.	2.7 (94.12)
intemerata mentis sinceritate seruare,	2.8 (96.24)
Qua ergo mentis deceptione eos deos, . . . colentes sequimini,	2.10 (102.28)
Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2.12 (103.20)
eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	2.17 (119.9)
eo quod essent homines indomabiles, et durae ac barbarae mentis.	3.5 (137.8)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis clauit.	3.9 (145.13)
Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4.20 (247.27)
intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4.23 (257.18)
Cudberctum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat.	4.27 (268.27)
et ibi usque ad diem mortis in tanta mentis et corporis contritione durauit,	5.12 (304.24)
ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculis mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit.	5.14 (314.33)
At contra, faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	5.14 (314.34)
Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem,	5.19 (322.10)
renouato ad amorem caelestium spiritu mentis nostrae,	5.21 (339.34)
mentium. Bonarum quippe mentium est,	1.27 (56.11)
MENSA. mensa. positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.13)
mensam. sedentibus iam ad mensam fratribus, obtulit ei aliquid de ueteri musco,	3.2 (130.23)
Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret,	3.2 (130.25)
Cumque post haec hora competente consideremus ad mensam,	5.3 (286.8)
Cumque post haec sederent ad mensam,	5.5 (288.19)
MENSIS. mense. ac sexto, quam profectus erat, mense Romam rediit,	1.3 (15.15)
sed et Erconbert rex Cantuariorum eodem mense ac die defunctus,	4.1 (201.9)
Actum in mense et indictione supra scripta,	4.5 (217.13)
quo anno rex Cantuariorum Ecgbert mense Iulio obierat,	4.5 (217.22)
apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.29)
ut . . . saepe ebdomade integra, aliquando duabus uel tribus, nonnumquam etiam mense pleno domum non rediret;	4.27 (270.11)
ut pascha primo mense anni et tertia eiusdem mensis septimana, . . . fieri deberet;	5.21 (334.5)
Primo mense, XIII ^{id} die mensis comeditis azyma usque ad diem XXI ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (335.22)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.1)
'Mense primo, XIII ^{id} die mensis ad uesperam phase Domini est.	5.21 (336.30)
ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei XIII ^{id} , expectetur etiam dies dominica,	5.21 (337.9)
primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (339.32)
apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	5.23 (349.13)
mensam. haec ad praecedentis anni nouissimum pertinet mensam,	5.21 (339.9)
menses. Gregorius, . . . rexit annos XIII, menses VI, et dies X.	1.23 (42.17)
et apostolicae ecclesiae XIII annos, menses VI, et dies X gloriosissime rexit,	2.1 (73.4)
qui X et VIII annos, menses duos, dies XXI episcopatum tenuit;	3.14 (154.17)
et cessante episcopatu per annum et sex menses,	3.20 (169.13)
et rexit ecclesiam annos VIII, menses III et duos dies;	3.20 (169.18)
Qui subdiaconus ordinatus III expectauit menses,	4.1 (203.4)
et fecit in ea annos XX et unum, menses III, dies XXVI.	4.2 (204.16)
quod ipse annos XI et menses VII tenuit.	4.5 (217.23)
cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset,	5.19 (324.28)
qui sedit annos XXXVII, menses VI, dies XIII;	5.23 (350.1)
mensi. non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunae esse adscribendam;	5.21 (339.28)
mensibus. quae ille suscepta XIII annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit.	3.8 (142.6)
et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4.12 (228.30)
Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni.	5.21 (334.17)
mensis. Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni.	5.21 (334.16)
ut expectaretur iuxta praeceptum legis idem primus anni mensis,	5.21 (336.12)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5.21 (339.1)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5.21 (339.23)
primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (339.32)
mensis. Defunctus uero est rex Aedilbert diei XIII mensis Februarii	2.5 (90.5)
occisus est, . . . die quinto mensis Augusti.	3.9 (145.12)
Iohannes . . . XIII ^{id} die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3.25 (185.21)
XIII ^{am} lunam primi mensis, aequae sicut Iohannes, orientem ad uesperam semper expectaret;	3.25 (185.28)
observandum pascha a XIII ^{id} luna primi mensis ad uesperam usque ad XXI ^{am} , . . . praeceptum est;	3.25 (186.6)
observandum pascha a XIII ^{id} luna primi mensis . . . ad XXI ^{am} lunam eiusdem mensis ad uesperam praeceptum est;	3.25 (186.7)
facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii,	3.27 (191.29)
Conuenimus autem die XX ^{am} mensis Septembris,	4.5 (215.3)
'Ut sanctum diem paschae . . . seruemus dominica post XIII ^{am} lunam mensis primi.'	4.5 (216.2)
qui electus est quidem in episcopatum . . . die primo mensis Iulii,	5.8 (295.26)

ut pascha primo mense anni et tertia eiusdem mensis septimana, id est a xv ^a die usque ad xxi ^{um} , fieri debet;	5.21 (334.6)
x ^a die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas.	5.21 (334.18)
Et seruabitur eum usque ad xiiii ^{um} diem mensis huius;	5.21 (334.21)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5.21 (334.31)
Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa.	5.21 (335.11)
a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^{um} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.21 (335.14)
a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^{um} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.21 (335.15)
Primo mense [mensis], xiiii ^a die mensis comeditis azyma	uar. 5.21 (335.22)
xiiii ^a die mensis comeditis azyma usque ad diem xxi ^{um} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (335.22)
xiiii ^a die mensis comeditis azyma usque ad diem xxi ^{um} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (335.23)
Mense primo, xiiii ^a die mensis ad uesperam phase Domini est,	5.21 (336.30)
et xv ^a die mensis huius sollempnitas azymorum Domini est.	5.21 (336.31)
ut semper in diem xv ^{um} primi mensis, id est in lunam xv ^{am} dominica dies incurreret,	5.21 (337.2)
ut . . . expectetur etiam dies dominica, a xv ^a usque ad xxi ^{um} diem eiusdem mensis.	5.21 (337.12)
ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramuis partem declinet;	5.21 (337.16)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.24)
qui dominicum paschae diem a xiiii ^a mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5.21 (337.31)
Et cum xxi ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugiant,	5.21 (338.2)
qui a xvi ^a die mensis saepedicti usque ad xxi ^{am} pascha celebrandum magis autumant,	5.21 (338.9)
Nam cum a luna xvi ^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xv ^a pascha incipiendum doceant;	5.21 (338.14)
nimirum constat, quia xiiii ^{um} diem mensis eiusdem, . . . a sua prorsus sollempnitate secludunt;	5.21 (338.16)
cum in xxi ^a die mensis paschae diem statuunt dominicum,	5.21 (338.24)
non solum in definitione et computo lunaris aetatis, sed et in mensis primi . . . inuentione falluntur.	5.21 (338.31)
quia primi mensis est,	5.21 (339.12)
tertia eiusdem mensis septimana facere praecipitur.	5.21 (340.1)
Post aquinoctium ueris plenilunium mensis praecipitur obseruare paschalis;	5.21 (340.11)
post plenilunium primi mensis hunc ex ordine subsequens,	5.21 (340.29)
id est post completam diem eiusdem mensis xiiii ^{um} ,	5.21 (340.30)
omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimanae consequentiam spectant, . . . recurrunt.	5.21 (341.29)
Consecratur est . . . die decima lunii mensis, dominica;	5.23 (350.8)
mensium. Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni.	5.21 (334.16)
MENSTRVO. menstruat. siquis uir ad menstruatam mulierem accedat.	1.27 (55.17)
MENSTRVVS. a. um. menstrua. Menstrua enim consuetudo mulieribus non aliqua culpa est.	1.27 (56.15)
menstrua. si menstrua consuetudine tenetur	1.27 (53.31)
et si in menstrua consuetudine ad sacramentum . . . accedere non praesumant,	1.27 (56.23)
menstruam. dum consuetudinem menstruatam patitur,	1.27 (55.19)
quae menstruum sanguinis patitur.	1.27 (55.27)
menstruis. cum in suis menstruis detinentur.	1.27 (55.16)
menstruus. Feminae itaque et menstruus sui sanguinis fluxus egritudo est.	1.27 (56.3)
MENSURA. mensura. Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta aestimationem Anglorum, mille ducentarum familiarum.	4.16 (237.10)
mensura. non aliud quam panem ac lac tenuissimum, et hoc cum mensura gustaret;	3.27 (194.9)
inueniunt hoc mensura palmi longius esse sarcofago.	4.11 (227.1)
a parte uero pedum mensura tri digitorum in sarcofago corpus excederet.	4.11 (227.15)
Quibus dictis, et descripta illi mensura paenitendi, abiit sacerdos,	4.25 (263.34)
sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.15)
mensurae. inueniunt hoc mensura [mensurae] palmi longius esse sarcofago.	4.11 (227.1)
mensuram. nongentarum lx familiarum mensuram iuxta aestimationem Anglorum, . . . tenet.	2.9 (97.19)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilium altam reddiderit.	3.9 (145.22)
addiderunt longitudini sarcofagi quasi duorum mensuram digitorum	4.11 (227.3)
inuentum est sarcofagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporis,	4.11 (227.13)
et locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.19 (246.26)
MENTIO. mentio. interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda,	4.3 (211.28)
quod ita in obseruatione paschali mentio fit diei xiiii ^{ae} ,	5.21 (334.23)
cuius in lege mentio nulla usquam reperitur,	5.21 (338.29)
mentionem. cum beatorum martyrum, . . . mentionem faceret,	1.7 (18.10)
diem paschae dominicum more suae gentis, cuius saepius mentionem fecimus, . . . obseruare solebat.	3.3 (131.19)
cuius neque lex ullam fecit mentionem,	3.25 (186.25)
Anna regis Orientalium Anglorum, cuius saepius mentionem fecimus,	4.19 (243.5)
Praeerat . . . monasterio regia uirgo Aelfled, una cum matre Eanfled, quarum supra fecimus mentionem.	4.26 (267.32)
cuius nullam omnino mentionem in decreto legis inueniunt.	5.21 (338.1)
MENTVM. mento. et apprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit.	5.2 (284.1)
MERCATOR. mercatoribus. aduenientibus nuper mercatoribus,	2.1 (79.29)
MERCES. mercede. aeternae inferni poenas pro mercede recipiet.	1.7 (19.30)
huius tali pro mercede beneficii daturum esse responderet.	2.12 (109.4)
post dies xii et ipsaeducta ex carne temporales adificationes aeterna mercede mutauit.	4.9 (223.9)
mercedem. Nam mercedem operum iam sine fine tenes.	2.1 (79.24)
mercedis. Sed dicito mihi, quid mercedis dare uelis ei,	2.12 (108.33)
quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniunctoque sibi officio supernae tantum mercedis gratia subditus.	4.31 (278.8)
merces. consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2.8 (96.17)
mercede. huius tali pro mercede [mercede] beneficii daturum esse responderet,	uar. 2.12 (109.4)
et ipsaeducta ex carne temporales adificationes aeterna mercede [mercede] mutauit.	uar. 4.9 (223.9)
mercidem. Nam mercedem [mercidem] operum iam sine fine tenes.	uar. 2.1 (79.24)
mercidis. quid mercedis [mercidis] dare uelis ei,	uar. 2.12 (108.33)
MERCII. the Mercians; see MERCINENSES.	
Mercii. Porro de Anglis, . . . Mercii, . . . sunt orti.	1.15 (31.26)
et Mercii sunt facti Christiani.	5.24 (354.12)
Merciorum. uel provincia Merciorum ad fidem Christi, . . . peruenerit,	Praef. (7.10)
eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientale plagam annis, qui uocatur Idlae;	2.12 (110.18)
qui ambo ei exili nati sunt de Quenburga filia Cearl regis Merciorum.	2.14 (114.23)
auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124.19)
Siquidem Penda cum omni Merciorum gente idolis deditus,	2.20 (125.7)
Repudiata enim sorore Pandan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.7 (140.11)
qui secedens ad regem Merciorum uocabulo Vulheri,	3.7 (141.7)
occisus est, . . . ab eadem pagana gente paganoque rege Merciorum,	3.9 (145.8)
Factum est autem hoc per industriam reginae Merciorum Osthrydae,	3.11 (148.3)
inpugnatus uidelicet et ab ea, . . . pagana gente Merciorum,	3.14 (154.10)
hostilis Merciorum exercitus Penda duce . . . peruenit ad urbem usque regiam,	3.16 (158.30)

Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens,	3. 17 (160. 19)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3. 18 (163. 1)
qui et ipse postea ab eodem pagano Merciorum duce, . . . occisus est.	3. 18 (163. 18)
Nec prohibuit Penda rex, quin etiam in sua, hoc est Merciorum, natione uerbum, . . . praedicaretur.	3. 21 (170. 28)
factus est Diuma . . . episcopus Mediterraneorum Anglorum simul et Merciorum,	3. 21 (171. 3)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3. 24 (177. 10)
cum . . . intolerabiles pateretur irruptiones saepe dicti regis Merciorum, qui fratrem eius occiderat,	3. 24 (177. 15)
Egfrid eo tempore in provincia Merciorum apud reginam Cynuis obess tenebatur;	3. 24 (178. 5)
Nam et suam gentem . . . liberauit, et ipsam gentem Merciorum finitimarumque prouinciarum, . . . conuer- tuit.	3. 24 (179. 17)
Primus autem in provincia Merciorum, . . . factus est episcopus Diuma,	3. 24 (179. 20)
Merciorum genti neonon et ceteris australium prouinciarum populis praefuit;	3. 24 (180. 7)
rebellarunt aduersus regem Osui duces gentis Merciorum,	3. 24 (180. 19)
Praefuit autem rex idem genti Merciorum annis x et vii,	3. 24 (180. 26)
hi . . . succedentes sub rege Vulphere, gentis Merciorum episcopatu sunt functi.	3. 24 (180. 30)
praefuere reges Sigheri et Sebbi, quamuis ipsi regi Merciorum Vulphere subiecti.	3. 30 (199. 11)
Vt Ceadda, de quo supra dictum est, prouinciae Merciorum sit episcopus datus,	4. 3 (206. 12)
Eo tempore prouinciae Merciorum rex Vulpheri praefuit,	4. 3 (206. 14)
Suseptum itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarorum Ceadda,	4. 3 (207. 1)
prouincio Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praesesset;	4. 3 (212. 26)
Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, . . . Vynfrid, episcopus prouinciae Merciorum.	4. 5 (215. 13)
offensus a Vynfrido Merciorum episcopo pro meritis cuiusdam inobedientiae,	4. 6 (218. 4)
cum Aedilred rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret	4. 12 (228. 8)
diuertit ad Sexuulfum Merciorum antistitem,	4. 12 (228. 15)
Sexuulfum, qui etiam Merciorum et Mediterraneorum Anglorum simul episcopus fuit;	4. 12 (229. 17)
Aedilualch, non multo ante baptizatus in provincia Merciorum,	4. 13 (230. 15)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum	4. 21 (249. 4)
Vilfrid episcopus, qui tum forte patria pulsus in Merciorum regionibus exulabat.	5. 11 (302. 11)
At contra fuit quidam in provincia Merciorum,	5. 13 (311. 3)
Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5. 19 (321. 25)
Coinred, qui regno Merciorum nobilissime . . . praefuerat, nobilius multo regni scepra reliquit.	5. 19 (321. 28)
factus est archiepiscopus, uocabulo Tatuni, de prouincia Merciorum, cum fuisset presbyter	5. 23 (350. 3)
prouinciae Merciorum Alduini episcopus;	5. 23 (350. 15)
hae omnes prouinciae . . . Merciorum regi Aedilbaldo subiectae sunt.	5. 23 (350. 26)
Anno dclv, Penda [rex Merciorum] perit [occisus est],	5. 24 (354. 12) uar.
Vulpheri rex Merciorum, postquam xvii annos regnauerat, defunctus,	5. 24 (354. 25)
Osthryd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interemta.	5. 24 (355. 16)
Aedilred, postquam xxxi annos Merciorum genti praefuit, . . . Coenredo regnum dedit.	5. 24 (356. 1)
Coenred rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5. 24 (356. 5)
et rex Merciorum Ceolred defunctus;	5. 24 (356. 10)
Aedilbaldo rege Merciorum xv. agente annum inperii.	5. 24 (356. 18)
MERCII AQUILONARES, the North Mercians.	
Mercis Aquilonaribus. Australium Merciorum, . . . discreti fluuio Treanta, ab Aquilonaribus Mercis,	3. 24 (180. 14)
MERCII AVSTRALES, the South Mercians.	
Merciorum Australium. donauit praefat Peada filio regis Pandan, . . . regnum Australium Merciorum,	3. 24 (180. 12)
MERCINENSES, the Mercians; see MERCII.	
Mercinensium. et Aedilredo rege Mercinensium, anno sexto regni eius;	4. 17 (239. 8)
MERO, MEREOR. mereamur. solliciti, ne umquam percuti mereamur, agamus.	4. 3 (211. 14)
mereantur. non tamen sunt tantae perfectionis, ut in regnum caelorum statim mereantur introduci;	5. 12 (308. 28)
merearis. quo praecipuando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	4. 25 (263. 21)
merens. et multum merens ac damnato similis coepit narrare,	5. 14 (314. 14)
merentes. quae quinque animas hominum merentes heulantesque, . . . trahebant in tenebras;	5. 12 (306. 13)
mereretur. ut cum martyre, uel pro martyre, . . . ipse potius mereretur percuti.	1. 7 (20. 23)
quo familiaris a sanctis recipi mereretur in caelis;	5. 7 (294. 11)
quod tale munusculum de terra Anglorum mereretur accipere.	5. 21 (345. 29)
mereri. quo facilius perpetuum in caelis patriam posset mereri.	4. 23 (253. 7)
meriaris. quo praecipuando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis [meri- aris].	uar. 4. 25 (263. 21)
meriri. quo facilius perpetuum in caelis patriam posset mereri [meriri].	uar. 4. 23 (253. 7)
meritam. ut contemtor diuum meritam blasphemiae suae poenam lueret,	1. 7 (19. 9)
meruerunt. et huius quoque rei notitiam ad perfectum percipere meruerunt,	3. 4 (135. 12)
meruisset. ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	4. 29 (275. 21)
meruisti. quantumue sit admirabile, quod renata praemium consequi meruisti.	2. 11 (105. 34)
meruit. angelica meruit uisione perfui,	3. 19 (164. 4)
et laudes beatas meruit audire.	3. 19 (164. 30)
et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri.	4. 10 (225. 6)
atque haec, usquedum ad eius uisionem peruenire meruit, intemerata seruauit.	4. 23 (252. 30)
MERO (MAERO). meres. scio enim certissime qui es, et quare meres,	2. 12 (108. 32)
MERGO. mergebatur. et iam nauigium superfusus fluctibus mergebatur.	1. 17 (34. 21)
mergimur. duo genera funerum, aut iugulamur, aut mergimur.	1. 13 (28. 30)
MERIDIANI SAXONES, see SAXONES MERIDIANI.	
MERIDIANVS, a, um. meridianam. fecisse commemorauimus, ad plagam meridianam,	1. 11 (25. 11)
Lindissi, quae est prima ad meridianam Humbre fluminis ripam,	2. 16 (117. 7)
splendor emissae lucis, . . . in meridianum [meridianam] monasterii, . . . secessit,	uar. 4. 7 (220. 8)
meridiani. ut omni splendore diei siue solis meridiani radiis uideretur esse praelario.	5. 12 (307. 21)
meridiano. quo meridiani et septentrionales Anglorum populi dirimuntur,	1. 25 (45. 2)
meridiano. a meridiano Britanniae littore distans.	1. 3 (15. 27)
introitum habens a latere meridiano, ubi die noctuque xii lampades ardent,	5. 16 (318. 16)
meridianum. splendor emissae lucis, . . . non multo post illo eleuatus de loco, in meridianum mona- sterii, . . . secessit,	4. 7 (220. 8)
meridianus. in cuius comparatione sol meridianus uideri posset obscurus,	4. 7 (220. 7)
MERIDIES. meridiē. Habet a meridiē Galliam Belgicam,	1. 1 (9. 9)
Vectam insulam, Britanniae proximam a meridiē,	1. 3 (15. 23)
uentus, qui a meridiē flans urbi incendia sparsaret,	2. 7 (94. 27)
meridiem. ita in meridiem se trans illius fines plurimum protendens,	1. 1 (11. 32)
Sed et in litore oceani ad meridiem,	1. 12 (27. 27)
Nec mora, uentus, . . . contra meridiem reflexus,	2. 7 (94. 28)
MERITO. Cui merito poterat illud, . . . aptari	1. 34 (71. 17)
merito uentis flammisque mundialibus praeualere,	2. 7 (95. 1)
et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	2. 11 (106. 21)
Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit, merito esse sequenda uidetur.	2. 13 (112. 20)

meritoque intellegendum, quia omnes, qui uoluntatem eius, . . . discerent . . . praemia essent percepturi.	3.22 (172.7)
Vnde ab omnibus, etiam his, qui de pascha aliter sentiebant, merito diligebatur;	3.25 (182.13)
Vnde merito mouit haec quaestio sensus et corda multorum,	3.25 (182.21)
merito omnibus honorabilis, officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.19)
'Scio certissime, quia merito in collo pondus langoris porto,	4.19 (246.7)
At illa merito turbata de tali praesagio uocauit ad se uirum,	4.25 (264.24)
Vnde merito loco huic et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25 (265.21)
ut merito a maioribus quasi unus ex ipsis amaretur,	5.19 (322.27)
de statu huius mundi merito diligere potuit homo huius mundi;	5.21 (333.26)
In quacumque enim harum inuenta fuerit, merito in ea pascha celebrabitur;	5.21 (337.12)
Nullam magis abominandam detestandamque merito cunctis fidelibus crediderim ea,	5.21 (342.32)
quis, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.27)
ut merito talem simoniaci et non Christiani habitum conuenire cognoscas;	5.21 (345.30)
MERITVM. merita. Quibus tranquillam nauigationem et merita propria . . . parauerunt,	1.20 (39.25)
merita. ignorans merita illius,	1.19 (37.9)
ne mox mortuus ob merita scelerum ad inferni claustra raperetur,	3.13 (152.29)
tamen iuxta merita operum singulos examinat;	3.19 (166.1)
ubi merita illius multis saepe constat Deo operante claruisse uirtutibus.	3.19 (168.24)
inter plura continentiae, humilitatis, . . . uoluntariae paupertatis, et ceterarum uirtutum merita,	4.3 (210.13)
meriti. qualis meriti uir fuerit,	1.33 (70.29)
Verum noui non hoc esse meriti mei,	3.13 (153.13)
Qui cuius meriti fuerit, etiam miraculorum signis internus arbiter edocuit,	3.15 (157.21)
Erat autem idem Ouinus monachus magni meriti,	4.3 (207.29)
episcopos uidimus, et hos omnes singularis meriti ac sanctitatis uiros,	4.23 (254.23)
ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudberti, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.17)
Sed et cuius meriti apud internum testem habitus sit,	5.6 (289.13)
meritis. In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	4.30 (277.25)
meritis. uictosque se eorum meritis et imperio non negabant.	1.17 (35.2)
et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	1.17 (35.11)
quos pares meritis receperat caelum,	1.18 (36.29)
ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1.32 (68.25)
et uestris, ut proficerent, meritis eorum est saluatio propinata,	2.8 (96.4)
Cudberti crescentibus meritis religiosae intentionis, ad anchoriticae quoque contemplationis, . . . silentia secreta peruenit.	4.28 (271.5)
merito. Constantinus . . . propter solam spem nominis sine merito uirtutis eligitur;	1.11 (24.27)
prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigenis est abbatisa constituta.	3.8 (142.25)
hi, qui merito impietatis suae maledicebantur,	4.26 (266.24)
in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat.	5.10 (299.5)
meritorum. ut ob regiam eius animi, et uultus, et meritorum dignitatem ab omnibus diligeretur,	3.14 (156.1)
meritum. Cuius ut meritum, uel uita qualis fuerit, certius clarescat,	5.1 (281.8)
meritum. iuxta meritum suae fidei uictoria potius sunt.	3.2 (129.12)
si forte mihi Dominus per eius meritum miserii uoluerit,	3.13 (153.22)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.13 (153.26)
quia talis mors . . . etiam meritum eius auxerit;	3.22 (174.11)
offensus a Vynfrido Merciorum episcopo per meritum cuiusdam inoboedientiae,	4.6 (218.4)
quod in loco, quo defunctus est, ob meritum sanctitatis eius multa sanitatum sint patrata miracula,	5.18 (320.17)
MEROR (MAEROR). meroribus. siqui sit, qui his te meroribus absolutat,	2.12 (109.1)
MERVS, a, um. meras. Cuius fonte meras sumeret almus aquas,	5.7 (293.12)
MERX. mercis. quid mercedis [mercis] dare uelis ei,	2.12 (108.33)
MESSIS. messem. 'Per alienam messem transiens falcem mittere non debet,	1.27 (53.13)
quia suggesserat ei multam quidem sibi esse messem,	1.29 (63.3)
MESTITIA (MAES-). mestitia. 'Ne me aestimes tuae mestitiae et insomniae, et forinsecae et solitariae sessionis causam nescire;	2.12 (108.30)
MESTVS (MAES-), a, um. mestis. et uidit eum mestis omnibus iam morti proximum,	5.5 (288.15)
mestus. residensque mestus ante palatium,	2.12 (108.17)
quare . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2.12 (108.26)
META. metas. Et ipse quoque Honorius, postquam metas sui cursus inpleuit,	3.20 (169.10)
METALLVM. metalla. cum per certa quaedam metalla transcurrit,	1.1 (10.20)
metallo. cuius sedes aeterna non in uli et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3.22 (172.6)
Quin etiam sublimis crucis, radiante metallo, hic posuit tropaeum,	5.19 (330.14)
metallorum. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	1.1 (10.22)
METRICVS, a, um. metrica. Item librum de metrica arte,	5.24 (359.27)
metricae. ita ut etiam metricae artis, astronomiae, et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam . . . contraderent.	4.2 (204.27)
metrico. librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.5)
METROPOLIS. metropoli. locum sedis eorum gradui congruum in Doruerni metropoli sua donaret,	1.26 (47.32)
metropolis. Doruernensi, quae imperii sui totius erat metropolis,	1.25 (46.19)
Orientalium Saxonum, . . . quorum metropolis Lundonia ciuitas est,	2.3 (85.9)
Chebron quondam ciuitas et metropolis regni David, nunc ruinis tantum, quod tunc fuerit, ostendens	5.17 (319.15)
METROPOLITANVS, a, um. metropolitani. et metropolitani honore perfruatur;	1.29 (64.1)
metropolitano. ordinatus autem anno sequente . . . a Goduine metropolitano episcopo Galliarum;	5.8 (295.28)
metropolitaneorum. et duo pallia utrorumque metropolitaneorum, . . . direximus,	2.17 (119.29)
METRYM. metro. quomodo ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . elegiaco metro composuimus;	4.20 (247.6)
et haec metro ac uersibus constat esse composita.	4.20 (247.8)
male de Greco [mali de metro] translatum,	uar. 5.24 (359.7)
uitam . . . Cudberti, et prius heroico metro et postmodum plano sermone, descripsi.	5.24 (359.10)
Librum hymnorum diuerso metro siue rhythmo.	5.24 (359.22)
Librum epigrammatum heroico metro, siue elegiaco.	5.24 (359.23)
METV. metuat. ut prae agere metuat,	2.1 (78.21)
metueret. et qui cateruas pugnantium infidelis nequaquam metueret,	2.1 (78.17)
metuit. At sanctus Albanus, . . . nequaquam minas principis metuit;	1.7 (19.13)
metunt. quasi maturam segetem obuia quaeque metunt, calcant, transeunt;	1.12 (27.1)
metuunt. qui non metuunt sciendo peccare.	1.27 (52.1)
METVS. metu. et tamen de ipsa concessione metu animum concutit.	1.27 (58.32)
quos postea mater metu Eadbaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2.20 (126.3)
alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant.	4.32 (279.29)
qui uel tormentorum metu perterriti, . . . profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.19)
metum. quae ibidem ob metum hostium factae fuerant,	1.12 (27.18)

MEVS , a. um. mea . 1.27 (58.3); 2.19 (124.11); 3.29 (197.12); 4.8 (221.20); 4.8 (221.21); 4.22 (251.1); 5.21 (344.23). mea . 1.27 (54.6); 2.1 (78.2); 3.25 (184.14); 4.9 (223.31); 4.22 (250.31); 5.6 (290.32); 5.21 (346.1); 5.24 (357.2). meae . 1.27 (61.26); 2.1 (78.3); 4.29 (274.25); 5.6 (290.18); 5.24 (357.15); 5.24 (357.20). meae . 5.12 (305.16); 5.24 (357.21). meam . 2.1 (78.1); 3.25 (188.18); 5.6 (291.23); 5.21 (342.29). mearum . 4.28 (271.13). mei . 2.17 (119.20); 3.11 (150.16). mei . 4.22 (251.12). mei . 2.6 (92.25); 3.13 (153.13); 4.29 (274.26); 5.13 (312.28). meis . 3.25 (184.3); 4.25 (265.2). meis . Praef. (8.11). meis . 1.27 (61.26); 1.27 (61.27). meo . 5.12 (307.27). meo . 5.6 (290.29). meo . 5.6 (291.6). meo . 2.1 (77.28); 5.3 (286.19); 5.6 (290.34); 5.21 (346.3). meorum . 1.27 (52.32); 5.24 (357.21). meum . 4.3 (209.17); 4.3 (209.31); 5.12 (309.13). meum . 2.2 (82.30); 5.14 (314.24). meus . 1.27 (58.14); 3.25 (184.14); 4.25 (266.1); 5.6 (291.3); 5.9 (297.7); 5.12 (305.30).	
MEVANIAE INSVLAE , <i>Anglesey and Man, islands between Britain and Ireland</i> . Meuanias insulas , nec non et Meuanias Bretonum insulas , . . . Anglorum subieci imperio; Quin et Meuanias insulas , sicut et supra docuimus, imperio subiugauit Anglorum;	2.5 (89.24) 2.9 (97.15)
MICHAHEL , <i>the Archangel Michael</i> . Michahelem . Adstitit enim mihi quidam candido praeclarus habitu, dicens se Michahelem esse ar- changelum; Michahelis . habens olymetrium sancti Michahelis archangeli,	5.19 (329.10) 5.2 (283.11) 4.20 (247.22) 5.12 (306.33)
MICO . micans . Virginitate micans gaudet amica cohors, micantis . apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	
MIDDLIANGLI , <i>the Middle Angles, who occupied what is now Leicestershire; see ANGLI MEDITERRANEI</i> . Middilangli . His temporibus Middilangli, id est Mediterranei Angli, . . . fidem . . . perceperunt. Anno DELIII, Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	3.21 (169.23) 5.24 (354.10) 2.19 (123.11) 5.15 (316.12)
MIGRO . migrante . eo de hac luce migrante, migrare . contigit eum ante expletum anni circulum migrasse [migrare] de saeculo. migrasse . inuenerunt archiepiscopum Deusdedit iam migrasse de saeculo, nuntiavit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo, contigit eum ante expletum anni circulum migrasse de saeculo.	uar. 5.15 (316.12) 3.28 (195.7) 4.23 (257.24) 5.15 (316.12)
migrauerant . accensi sunt . . . ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis, pro ereptione suorum, qui de saeculo migrauerant;	4.22 (252.7) 1.21 (41.13) 2.1 (79.3) 2.7 (95.4) 3.7 (140.1) 3.8 (143.20) 3.20 (169.10) 3.27 (193.31) 4.27 (269.10) 4.30 (277.21) 5.18 (320.9) 5.22 (347.28) 5.23 (349.18) 5.24 (354.6) 4.5 (216.9) 1.7 (21.15) 1.20 (39.19) 1.27 (61.25) 4.11 (225.25) 5.9 (296.20) 1.12 (25.19) 2.2 (84.6) 2.20 (125.32) 3.14 (155.16)
migrauit . migrauit ad Christum. Migrauit ad ueram, quae in caelis est, uitam. Aeodbaldo regnante migrauit ad caelos, migrauit ad Dominum, sepultusque est in eadem ciuitate, praesentis mundi tenebras transiens supernam migrauit ad lucem, Honorius, postquam metas sui cursus impleuit, ex hac luce migrauit cum esset ipse annorum xc, migrauit ad regna caelestia. Qui postquam migrauit ad Dominum, Cudbert ei dem monasterio factus propositus, non multo post, id est pridie Nonas Maias, etiam ipse migrauit ad Dominum; Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migrauit ad uitam. eodem die et ipse migrauit ad Dominum, Ecgbert, ut supra commemorauimus, ipso die paschae migrauit ad Dominum; Paulinus, quondam Eboraci, sed tunc Hrofensis antistes ciuitatis, migrauit ad Dominum.	
migrant . mir : Vt ipsi monachi non migrant de loco ad locum, MILES . miles . Decollatus est ibi etiam tum miles ille, et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur. Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gemebat dicens: Cumque annos xxx in regno miles regni caelestis exegisset, ad quos uenit praefatus Christi miles circumnavigata Brittania disposuit, milite . omni armato milite, . . . spoliata, qui ad exorandum Deum pro milite bellum agente conuenerant, Venit autem illuc duce Basso milite regis Aduini fortissimo, diuertitque ipse cum uno tantum milite sibi fidissimo, nam ab eodem comite proditum eum Osui cum praefato ipsius milite per praefectum suum . . . inter- fecit. Tilmon, uiro industri, et ad saeculum quoque nobili, qui de milite factus fuerat monachus; militem . ut Romanum militem abisse conspexerant, rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium. A quo interrogatus, qui esset, timuit se militem fuisse confiteri; milites . Vnde statim iussit milites eum diligentius inquirere. episcopos, . . . primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluebat; milibus . mox se sanctus Albanus . . . milibus exhibuit, quod se ille ultro pro hospite, quem susceperat, militibus offerre, sacrilegum celare quam militibus reddere maluisset, et propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum sui similibus uenisse testatus est. militibus . in ipso tumultu etiam alium de militibus, . . . sica nefanda peremit. Enfridum inconsulte ad se cum xii lectis militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnauit. donec adgesto a militibus puluere terrae figetur; inter quos exulans ipse baptismatis sacramenta cum his, qui secum erant, militibus consecutus erat; Baptizatus est . . . cum omnibus, qui secum uenerant, comitibus ac militibus, Aedilheri, . . . perditis militibus siue auxiliis interemptis est. Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici; militis . ut per corpus militis occisi etiam regem uulneret. coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicium dies missarum celebratione uenerari. militum . et non paruum numerum militum, . . . disperdidit. sperantes minus animos militum trepidare,	
MILESIMVS CENTESIMVS SEXAGESIMVS QVARTVS , a. um. milesimo CLXIII. anno milesimo CLXIII suae conditionis, MILIARIVM . miliarii . id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfluente Tino amne separata, MILITARIS , e. militare . nihil omnino in re militari [militare] ausus est. militari . nihil omnino in re militari ausus est. militari . Fuit autem temporibus Coenredi, . . . uir in haeco habitu atque officio militari positus;	1.11 (25.5) 5.2 (283.9) 1.3 (15.29) 1.3 (15.29) 5.19 (311.7)

militaribus. militaribus copiis uniuerſis, . . . spoliata, . . . MILITIA. militia. Huius loco Constantinus ex infima militia . . . eligitur; omnes pariter cum sua militia corruerunt; Occisus est ibi inter alios de militia eius iuuenis, uocabulo Imma; militiae. sed accinctus armis militiae spiritalis, ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit. priusquam hoc sacrae crucis vexillum nouis militiae ductor . . . statueret. in quibus ablato studio militiae terrestres, ad exercendam militiam caelestem, . . . locus . . . suppeteret. et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans. militiam. ad exercendam militiam caelestem, . . . locus facultasque suppeteret. MILITO. militabat. Itaque apostolicis ducibus Christus militabat in castris. in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudberct, . . . aliquandiu secretus Domino militabat. militantibus. illi militantibus debita stipendia conferrent. militarat. ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret [militarat]. militare. atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret. militarent. ut hi pro patriae pace et salute contra aduersarios militarent, militaret. ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret. militauit. e quibus sex etiam ipse, . . . Christi regno militauit, MILLE. milia. Vides, frater, quot milia sunt in Iudeis, qui crediderunt; milia. per milia passuum dccc in Boream longa, latitudinis habet milia cc, ut circuitus eius quadragies octies LXXV milia compleat. quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum, Fecerunt autem eum . . . per milia passuum plurima; odor plura hominum milia iumentorumque deleuit. Est enim iuxta murum, . . . xii milibus [milia] passuum a mari orientali secreta. ut haec contra impetum fluuii decurrerit, per xl fere milia passuum, . . . transferrentur. et multa eorum milia uerbo ueritatis institutis, a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluit; milibus. multis sententiarum catholicarum milibus responderunt, Distat autem a Doruerni milibus passuum ferme xxiii ad occidentem, et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus; Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab uerbo procul abest, morabatur. Est enim iuxta murum, . . . xii milibus passuum a mari orientali secreta. Distant autem inter se monasteria haec xiii ferme milibus passuum. quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest. milium. traiecit milium l, siue, . . . stadiorum ccccl. in orientalibus suis partibus mari sex milium, Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbercurnig habens terram familiarum vii milium, interposito pelago latitudinis trium milium, Villa erat . . . non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium spatio separata; mille. ab occidentem in orientem mille passibus longa. Mamre collis mille passibus a monumentis his ad Boream, MILLE DVCENTI, ae, a. mille ducentarum. Est autem mensura eiusdem insulae, iuxta aestimationem Anglorum, mille ducentarum familiarum; mille CCtos. Extinctos in ea pugna ferunt . . . uiros circiter mille cctos. MINAE. minas. At sanctus Albanus, . . . nequaquam minas principis metuit; Neque aliquanto segnius minas effectibus prosequuntur; minis. Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti, MINIME. ut ipsi sibi episcopi longo intervallo minime disiungantur, quem nos priuata auctoritate percepta minime debemus. Si autem captiuus erat, minime pugnabat; quia fana dolorum destrui in eadem genti, minime debeant; quando eadem prima sabbati, . . . ueniret, minime didicerant, cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus; antistitem, secundum uestrorum scriptorum tenorem, minime ualuimus nunc reperire Beretuald, . . . uir et ipse scientia scripturum inbutus, . . . tametsi praedecessori suo minime con- parandus. animaduertit paulatim adulescentis animi sagacia, minime perfectam esse uirtutis uiam, MINIMVS. a, um. minima. iamque ciuitatis esset pars uastata non minima, (nam, et de hoc quaestio non minima erat) propter quod frequenti ablatione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima. minimam. ut ne minimam quidem lucis alioqui posset particulam uidere. offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum non minimam illi regendam committeret, minimas. quando non minimas eiusdem hostibus strages dabant, minimam. oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salu- taris aenium iuuat illius minimum. ut ne minimam [minimum] quidem lucis alioqui posset particulam uidere. MINISTER. minister. Quod cum uideret Lilla minister regi amicissimus, euecurrit minister, et pulsans ad ostium nuntiavit abbatissae, quia et ipse quondam eiusdem reginae minister fuerat; uenit . . . ad eum unus de fratribus, discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis Boisili ministri. rogauit, ne plures eo moriente quam ipse episcopus et duo sui ministri adessent. et ipsi essent ministri Domini et Saluatoris nostri Iesu Christi, Adtondebantur omnes in coronam ministri altaris ac monachi; ministris. ipse rex suis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis; ministris. cultumque suae religionis cum . . . uiris siue feminis, sacerdotibus seu ministris, . . . seruaret. quale cum te residente ad eanem cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali, equitatem inter ciuitates uae uillas aut praeficias suas cum ministris, Porro rex, . . . cum v tantum aut vi ministris ueniebat, Rex ipse, . . . cum v tantum aut vi ministris ueniebat, ministro. discinxit se gladio suo, et dedit illum ministro. ministerorum. eratque primus ministerorum, et princeps domus eius. ut neque equo uehi posset, sed manibus ministerorum portaretur in grabato. ministros. Vt idem Augustino pallium et epistulam et plures uerbi ministros miserit. misit . . . plures cooperatores ac uerbi ministros; rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret; Vectae quoque insulae uerbi ministros destinauit; misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino . . . et plures uerbi ministros, in quibus et Paulinum.	1.12 (25.19) 1.11 (24.26) 2.5 (92.7) 4.22 (249.25) 1.7 (19.14) 2.2 (84.23) 3.2 (130.7) 3.24 (178.26) 5.11 (303.21) 3.24 (178.26) 1.20 (38.14) 4.30 (277.2) 1.15 (31.12) 4.29 (275.24) 3.18 (162.28) 1.15 (31.12) 4.29 (275.24) 2.20 (124.17) 3.25 (185.15) 1.1 (9.5) 1.1 (9.6) 1.1 (9.9) 1.3 (15.25) 1.12 (26.19) 1.13 (29.11) 3.22 (172.18) 5.10 (300.30) 5.19 (326.14) 1.10 (24.4) 2.3 (85.24) 3.14 (155.14) 3.16 (159.11) 3.22 (172.18) 4.23 (258.8) 4.27 (268.25) 1.1 (9.14) 1.3 (15.26) 1.12 (26.24) 4.13 (230.11) 4.16 (238.16) 5.4 (287.2) 5.16 (317.13) 5.17 (319.23) 4.16 (237.11) 2.2 (84.26) 1.7 (19.13) 1.15 (32.14) 2.12 (107.30) 1.27 (52.13) 1.27 (52.33) 1.27 (61.28) 1.30 (65.7) 2.20 (126.12) 3.4 (135.10) 3.19 (165.24) 3.29 (198.2) 5.8 (295.23) 5.19 (323.11) 2.7 (94.18) 3.26 (189.14) 5.18 (320.23) 4.10 (224.25) 5.19 (324.9) 1.16 (33.19) 2.12 (107.3) 4.10 (224.25) 2.9 (99.10) 3.11 (149.25) 4.22 (251.26) 5.9 (296.31) 4.11 (226.14) 4.14 (235.20) 5.21 (346.10) 3.3 (132.11) 2.9 (98.6) 2.13 (112.8) 2.16 (118.18) 3.14 (156.28) 3.26 (190.31) 3.14 (156.30) 4.3 (208.2) 5.19 (328.23) 1.29 (63.1) 1.29 (63.5) 2.1 (80.25) 5.19 (327.10) 5.24 (353.19)
---	--

ministerium. intrasse subito ministerium ipsius,	3.6 (138.15)
Quod dum ille faceret, ministerium se regis fuisse manifestans, respondit:	4.22 (251.9)
Rogauit ergo ministerium suum uespere incumbente, . . . ut in ea sibi locum quiescendi praepararet;	4.24 (261.21)
MINISTERIVM. ministeria. cedebant ministeria uicta nauarum;	1.17 (34.16)
ministeria. uenti e contrario ad itineris ministeria reuertuntur,	1.17 (34.28)
ministerii. nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danihelem, . . . acceperit.	4.16 (238.11)
propter quod et ipse illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praecepi.	5.6 (291.19)
ministerium. admonitus est coepo uerbi ministerio sedulus insistere,	3.19 (164.5)
Erat in eodem monasterio frater . . . tempore non pauco hospitum ministerio deseruiens, qui nunc	
usque superest,	4.31 (278.3)
fratres, qui erant in Fresia uerbi ministerio mancipati,	5.11 (302.6)
ministerium. ministerio persoluto, deuotione completa,	1.7 (21.8)
nil curacionis uel sanationis horum ministerio perciperet,	2.2 (82.6)
Quod specialiter iniuncto uobis ministerio, eius clementia demonstrauit,	2.8 (95.25)
qua iniuncto ministerio iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius exspectastis,	2.8 (96.2)
salutem, immo quoque uicinorum, uestrae praedicationis ministerio credimus subsequendam;	2.8 (96.15)
Habuit autem secum in ministerio et Iacobum diaconum,	2.16 (117.29)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona discebat,	3.3 (131.12)
qui se in uerbo fidei et ministerio baptizandi adiuuarent,	3.22 (173.5)
quoties a labore et ministerio uerbi uacabat,	4.3 (207.14)
non tamen ab euangelizandi potuit ministerio cohiberi;	4.13 (230.7)
eo praedicante caelestia sperare coeperunt, cuius ministerio temporalia bona sumserunt.	4.13 (232.4)
spiritus eorum . . . coniuncti sunt, atque angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati.	4.29 (275.14)
et ministerio fratrum perlatum in primum suum monasterium,	5.19 (330.4)
ministeriis. Midillangii sub principe Peada fidei mysteriis [ministeriis] sunt inbuti.	uar. 5.24 (354.11)
ministerium. per ministerium Ceddii et Ceadda	Praef. (7.8)
qua per sacrum ministerium homo Deo coniungitur,	1.27 (52.25)
alii, qui implere ministerium ualeant,	1.27 (60.16)
quae ad cultum erant ac ministerium ecclesiae necessaria,	1.29 (63.8)
ad ministerium altaris ordinatus,	2.1 (75.1)
ut ministerium baptizandi, . . . conpleatis;	2.2 (83.17)
in quibus et crucem magnam auream, et calicem aureum consecratum ad ministerium altaris,	2.20 (126.10)
coniunxitque se regi, sponte ministerium praedicandi assumens.	3.7 (140.22)
et undique ad eius ministerium de cunctis prope prouinciis uiri etiam nobilissimi concurrerent.	3.14 (156.2)
uocatis ad se in ministerium ordinationis aliis duobus episcopis.	3.22 (173.1)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.23 (177.8)
Cui successit in ministerium abbatisae soror eius Sexburg,	4.19 (244.26)
cunctisque congaudentibus, ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, . . . rediit.	4.31 (279.11)
coeptumque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium completum non omisit;	5.4 (287.26)
cum postulatum conplesset ministerium,	5.5 (288.4)
nullatenus propter ingenii tarditatem potuit catechizandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.18)
multum honorifice ministerium impleuerunt.	5.19 (325.33)
praepararent . . . panem et uinum in mysterium [ministerium] carnis et sanguinis agni immaculati,	uar. 5.21 (336.18)
Prouincia Australium Saxonum . . . ministerium sibi episcopale ab Occidentalium Saxonum antistite	
quaerit.	5.23 (350.22)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubante Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.16)
MINISTRA. ministram. statimque iussit ire ministeria, et capsellam, in qua erat, adducere.	3.11 (150.7)
ministrarum. et tunc nouissima omnium, lotis prius suo suarumque ministrarum obsequio ceteris,	4.19 (244.11)
MINISTRO. ministrabant. coepit subito circa mediam noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4.8 (221.10)
ministrabat. huic uerbum fidei et lauacrum salutis ministrabat.	4.13 (230.13)
et sanitae simul ac uirtute recepta ministrabat eis.	5.4 (287.31)
ministrare. Et primum quidem annonas sibi eos affluentius ministrare cogunt,	1.15 (32.10)
quae uictui sunt uestro necessaria, ministrare curamus;	1.25 (46.16)
et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.	3.3 (132.18)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, . . . ministrare solebat,	3.23 (175.9)
ministrare. postulasset antistitem, qui sibi suaeque genti uerbum fidei ministraret,	3.5 (137.2)
qui omnibus, qui saluari uellent, uerbum ac lauacrum uitae ministraret.	4.16 (237.16)
ministrari. et eis necessaria ministrari, donec uideret, quid eis faceret, iussit.	1.25 (45.19)
ministrat. quae usque ad hanc diem sufficientem cunctis illo aduenientibus gratiae suae caelestis copiam	
ministrat.	4.28 (271.29)
ministrat. sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministrat.	4.23 (255.30)
MINITOR. minitabantur. forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, minitabantur me comprehendere,	5.12 (306.27)
minitans. Quibus uir Domini Augustinus fertur minitans praedixisse,	2.2 (83.27)
quoties aere commoto manum quasi ad feriendum minitans exierit,	4.3 (211.10)
MINOR. minaretur. qui cum per dies crescentem oculo interitum minaretur,	4.32 (279.27)
MINOR. us. minor. ad haec procul dubio minor redit.	2.1 (74.24)
quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor acceperit,	3.4 (133.6)
minor. cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;	5.16 (318.18)
minore. regnante Theodosio minore,	1.13 (28.14)
ipse nobilitatem religionis non minore quam parentes . . . exercuit.	2.1 (73.24)
non minore utique errore, tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	5.21 (338.10)
minores. et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existere, minores docendo uel castigando curabat.	4.9 (222.4)
minores. Trium quoque feminarum uiliore et minores memoriae cernunt.	5.17 (319.22)
minoribus. ac per eius est largitionem etiam minoribus ad legendum contraditus.	5.15 (317.3)
minoris. Honorio Augusto, filio Theodosii minoris,	1.11 (24.19)
et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio in tempore Iustiniani minoris	4.17 (240.10)
minus. et luminare minus, ut praecesset nocti.	5.21 (339.17)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5.21 (339.19)
MINVO. minuendum. ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecooccupandum, nihil minuendum	
esse decerneret.	5.21 (336.10)
MINVS. nulla harum portio minus quam ccc ^{tos} homines haberet,	2.2 (84.12)
uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse cognouit,	2.4 (87.15)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuuaretur ueneni.	2.9 (99.3)
quanto st ^{us} diosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	2.13 (112.29)
quod de obseruatione paschae minus perfectis sapiebat;	3.17 (161.11)
3.18 (163.6); 3.18 (163.7); 4.2 (205.21); 3.25 (189.6); 4.3 (208.11); 4.25 (266.9); 4.28 (271.17);	4.29 (275.17);
5.6 (292.4); 5.7 (294.1); 5.12 (305.3); 5.20 (331.11); 5.22 (347.8); 5.23 (351.12); 5.24 (353.16).	
MINVTATIM. sed et discum confringi, atque eisdem minutatim diuidi praecepit.	3.6 (138.21)
MIRABILIS. e. mirabile. Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri	
confidimus;	2.10 (101.30)

mirabili. et de humilitate mirabili regis Osuini,	3. 14 (154. 4)
mirabili. Christianae fidei suscepto mirabili sacramento,	2. 11 (105. 1)
MIRABILITER. Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succendere.	2. 10 (101. 26)
quae per uos superna potentia mirabiliter in conuersatione coniugis uestri . . . fuerit operari,	2. 11 (106. 13)
multi, . . . ad salutaria ieiuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensi;	4. 14 (236. 3)
MIRACVLVM. miracula. caelestia usque hodie forent miracula celebranda.	3. 2 (129. 25)
Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitus fuerint ostensa miracula;	3. 8 (143. 30)
Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitatum miracula facta;	3. 9 (144. 26)
Et multa quidem in loco illo uel de puluere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3. 9 (145. 27)
et uirtutum quae fecerunt miracula testimonium praeberunt;	3. 25 (187. 8)
Ut utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitatum miracula operari.	4. 3 (212. 9)
ut etiam caelestia indicio fuisse miracula.	4. 6 (219. 8)
Nec martyrio eorum caelestia defuere miracula.	5. 10 (300. 27)
quod in loco, quo defunctus est, . . . multa sanitatum sint patrata miracula,	5. 18 (320. 18)
miracula. in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit;	1. 31 (66. 15)
animae per exteriora miracula ad interiore gratiam pertrahunt;	1. 31 (66. 18)
Non enim omnes electi miracula faciunt,	1. 31 (67. 2)
aliqua sanitatum miracula in eodem loco solent . . . ostendi.	2. 16 (117. 14)
inter innumera sanitatum miracula, quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	3. 2 (128. 24)
quae cum ille et munera gratanter acciperet, et miracula libenter audiret,	4. 30 (277. 5)
de quo plura uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent,	5. 2 (283. 1)
miraculi. Implentur populi stupore miraculi,	1. 21 (41. 1)
quid uirtutis ac miraculi caelestis fuerit ostensum,	3. 11 (147. 31)
Sed miraculi caelestis ostensio, quam reuerenter eae suscipiendae . . . essent, patefecit.	3. 11 (148. 18)
Cuius ordinem miraculi non quilibet dubius relator, . . . narrauit,	3. 15 (158. 22)
sed intro ipsam ecclesiam in memoriam miraculi posuerunt,	3. 17 (161. 3)
signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit, indicio est.	4. 19 (243. 23)
locus ille, qui tanta miraculi caelestis gratia sacratu est;	4. 30 (277. 10)
partem de capillis, quam . . . ostendere in signum miraculi possent.	4. 32 (280. 7)
miraculis. Quo in tempore misit etiam Augustino epistolam super miraculis,	1. 31 (66. 11)
qui de miraculis gaudebant;	1. 31 (66. 28)
ita etiam descriptis sanctorum miraculis, . . . ostenderet.	2. 1 (76. 27)
caelestibus uerbis, clarescentibus quoque miraculis,	2. 1 (78. 19)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis claruit.	3. 9 (145. 14)
Quibus patefactis ac diffamatis longe lateque miraculis,	3. 10 (147. 26)
miraculo. Exultat turba miraculo,	1. 19 (37. 25)
etiam miraculo caelesti coram eis facto,	2. 2 (81. 7)
Quo clarescent miraculo, mox ibidem ecclesia restaurata, . . . est	3. 17 (160. 26)
et cum magno utique miraculo ipsa eius foramina ingrediens, . . . perederet.	3. 17 (160. 32)
miraculorum. tanta miraculorum caelestium nouitate percussus,	1. 7 (21. 20)
quae uera esse miraculorum quoque multorum ostensione firmauerant,	1. 26 (47. 20)
et a Deo operatione miraculorum suffultus,	2. 3 (86. 18)
solent opera uirtutum et signa miraculorum usque hodie narrari.	3. 8 (143. 3)
Qui cuius meriti fuerit, etiam miraculorum signis internus arbiter edocuit,	3. 15 (157. 21)
Quomodo ille, cum sit aeternus Deus, omnium miraculorum auctor extitit,	4. 24 (260. 3)
cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4. 30 (276. 10)
miraculum. ille, in quo tunc puero factum erat hoc miraculum sanitatis.	3. 12 (151. 16)
His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	5. 12 (303. 2)
miraculum. miraculum populus contremescit;	1. 18 (36. 17)
Nec ab re est unum e pluribus, . . . uirtutis miraculum enarrare.	3. 2 (130. 10)
e quibus unum, . . . miraculum praesentis nostrae historiae inserendum credidimus.	3. 13 (152. 20)
Aliud eiusdem patris memorabile miraculum ferunt multi, qui nosse potuerunt.	3. 16 (158. 28)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis,	4. 10 (224. 20)
unum eius narro miraculum,	5. 1 (281. 9)
Narrauit idem Berethun et aliud de praefato antistite miraculum:	5. 3 (285. 3)
Aliud quoque non multum huius dissimile miraculum de praefato antistite narrauit idem abbas,	5. 4 (286. 28)
Hoc autem miraculum memoratus abbas non se praesentis factum, . . . perhibet esse	5. 5 (289. 1)
quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum,	5. 6 (289. 8)
MIRIFICVS, a, um. mirificis. ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac mirificis ampliavit operibus	5. 20 (331. 18)
MIROR. miranda. apparuit uisio miranda cuidam de sororibus,	4. 9 (221. 31)
miranda. per xxx et v libros expositionis miranda ratione perdocuit.	2. 1 (75. 23)
De religione ac pietate miranda Osualdi regis.	3. 6 (137. 29)
miranda. uestimenta omnia, . . . prisca nouitate et claritudine miranda parebant.	4. 30 (276. 23)
mirandae. quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis,	3. 13 (153. 18)
mirandi. quanta saepe flagrantia mirandi apparuerit odoris,	4. 10 (224. 17)
mirandi. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extracta.	1. 7 (31. 28)
mirandis. crebro eum audierit de mirandis, . . . narrare.	3. 13 (152. 14)
mirandum. Nec mirandum in loco mortis illius infirmos sanari,	3. 9 (145. 23)
Nec mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	3. 12 (151. 16)
mirumque [mirandumque] in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat. uar.	3. 19 (167. 8)
mirandus et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus	5. 18 (321. 10)
mirantes. mirantes simplicitatem innocentis uitae,	1. 26 (47. 8)
mirantibus. mane sanato sensu egressus, mirantibus et gaudentibus cunctis,	4. 3 (212. 13)
mirari. Interea comes, qui eum tenebat, mirari et interrogare coepit.	4. 22 (250. 27)
Coepi autem mirari, quare ad mirum accederemus,	5. 12 (307. 11)
mirati. Quis uisa uirtute mirati sunt ualde;	3. 10 (147. 22)
miratus. Qui multum miratus et inquirens,	2. 6 (93. 4)
qui miratus, cur hoc rogaret, . . . fecit tamen, quod dixerat.	4. 24 (261. 23)
MIRVS, a, um. mira. Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	4. 11 (227. 8)
Mira fides regis, elementa maxima Christi,	5. 7 (293. 21)
Mira autem diuinae dispensatio prouisionis erat,	5. 22 (347. 33)
mira. Quod mira diuinae constat factum dispensatione pietatis,	5. 22 (347. 4)
mirae. intellexit aliquid mirae sanctitatis huius loco, . . . uisus;	3. 9 (146. 11)
miram. miranque in moribus ac uerbis prudentium, humilitatem, religionem ostenderet,	5. 21 (344. 10)
miri. sed et odoris flagrantia miri tanta de loco effundebatur,	5. 12 (307. 33)
miro. nam et ipsi indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabantur affectu,	4. 30 (277. 4)
mirum. Quod eo magis mirum est,	2. 1 (77. 7)
quod mirum dictu est, pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	3. 6 (138. 9)
Mirum quare stultum appellare uelitis laborem nostrum,	3. 25 (184. 32)
Non autem mirum, si diem mortis uel potius diem Domini laetus aspexit,	4. 3 (210. 8)

'Mirum, frater Dryethelme,' ... 'quod tantam frigiditatis asperitatem ulla ratione tolerare praeuales,'	5.12 (310.24)
cum dicerent: 'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uelis.'	5.12 (310.29)
MIRUM. Sed mirum in modum sola illa destina, ... absumi non potuit.	3.17 (160.23)
mirumque in modum, quid anima in oculo passa sit, caro palam praemonstrabat.	3.19 (167.8)
ut mirum in modum pro aperto et hianti uulnere, ... tenuissima tunc cicatrice uestigia parent.	4.19 (245.34)
Mirum uero in modum ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est,	4.19 (246.23)
MISCEO. misceantur. uel duarum sororum filius et filia misceantur,	1.27 (50.32)
in subsequentis quoque copulae gaudio misceantur.	1.27 (52.23)
miscebatur. miscebatur sermo proprius cum diuino,	1.17 (35.29)
miscere. Cum nouerca autem miscere graue est facinus,	1.27 (51.3)
Cum cognata quoque miscere prohibitum est,	1.27 (51.9)
misceri. uiris suis misceri prohibentur;	1.27 (55.16)
miscetur. Quia mulieri uir miscetur,	1.27 (57.19)
miscui. ludentibus me miscui, et simul cursu equi contendere coepi.	5.6 (290.6)
mixti. mulieribus mixti non essent;	1.27 (59.10)
mixto. unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.30)
mixtus. ut mixtus uir mulieri, et lauari aqua debebat.	1.27 (57.17)
MISER. era, erum. miser. Sic loquebatur miser desperans,	5.13 (312.31)
misera. ne penitus misera patria deleteretur,	1.12 (27.3)
misera. Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5.23 (349.15)
miserae. Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4.20 (247.15)
miserae. prosiliebant miserae in medium rigoris infesti;	5.12 (305.8)
miseri. et quaeque poterat, pro sedando miseri furore agebat.	3.11 (150.2)
miseri. ita miseri ciues disceperunt ab hostibus;	1.12 (28.7)
miserio. nisi forte misero mihi et indigno uenia, ... propitiari dignatus fuerit.	3.13 (153.14)
'In quorum uicinia,' inquit, 'heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.'	5.14 (314.18)
miserorum. erat enim multum miserorum, ... ac uelut pater miserorum.	3.14 (156.15)
miseros. dicens contemnendos esse eos et miseros, qui Deo suo, ... obediunt contemnerent.	3.21 (170.31)
miserum. Tollere humo miserum propulit anguiculum?	1.10 (24.13)
MISERABILIS. e. miserabili. clamabat statim miserabili uoce:	5.13 (311.28)
MISERABILITER. sed miserabiliter, ut post patuit, daemonica fraude seductus.	5.13 (311.24)
MISERABILVS. quo miserabilis ipse desperata salute periret,	5.14 (315.2)
MISERATIO. miseratio. Quia ab infantia mea creuit mecum miseratio,	2.1 (78.2)
miseratione. ut nos ab hoste superbo ac feroce sua miseracione defendat;	3.2 (129.9)
MISERE. et iunctis misere manibus, pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderent.	4.13 (231.16)
Egfrid. ... misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.16)
MISEREO. miserere. 'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3.12 (151.30)
misereri. si forte mihi Dominus per eius meritum misereri uoluerit.	3.13 (153.22)
MISERICORDIA. misericordia. quod uos diuina misericordia ad suam gratiam uocare dignata est,	2.17 (119.14)
Inter plurima, quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera praerogare,	2.18 (120.25)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, ... conferre dignata est.	4.14 (234.23)
MISERICORDIA. 'Deprecamur te, Domine, in omni misericordia tua,	1.25 (46.25)
et adimplenda misericordia nobis quid erit loquendum?	1.27 (49.13)
ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare;	2.8 (96.27)
Eius ergo bonitatis misericordia totius creaturae suae dilatandi	2.10 (101.23)
MISERICORDIAE. ubi intrantes genua flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17 (161.4)
MISERICORDIAM. qui conceptam misericordiam ad diuinam clementiam contulerunt;	1.21 (40.26)
'Deiri; de ira eruti, et ad misericordiam Christi uocati.	2.1 (80.19)
ut ... sui consequerentur misericordiam Saluatoris.	2.8 (96.8)
Ad hoc enim misericordiam dominicae pietatis consecuta es,	2.11 (106.6)
continuo misericordiam Domini inuocaret,	4.3 (210.20)
nec adhuc tamen percutit, mox inploremus eius misericordiam,	4.3 (211.11)
rogauit, ut apud misericordiam pii Conditoris inpetraret,	4.9 (223.6)
ut misericordiam sibi dignaretur impendere,	4.14 (233.16)
MISERICORS. misericors. erat enim multum misericors, et cultor pauperum,	3.14 (156.14)
MISEROR. miserandis. nonnulli de miserandis reliquiis in montibus comprehensi,	1.15 (32.29)
MISERRIME. ignauis propugnatores miserrime de muris tracti solo adhibebantur.	1.12 (28.4)
MISERRIMVS. a, um. miserrima. ingrauescentibus causis dissensionum, miserrima hunc caede peremit.	4.14 (155.6)
miserrimi. audio subitum post terga sonitum inmanissimi fletus ac miserrimi, simul et cachinnum crepitantem	5.12 (308.9)
MISSA. missa. missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit,	5.17 (319.11)
missae. super corpora eorum missae celebrantur.	2.1 (78.30)
Sed primum expectare habes, donec missae celebrentur,	4.14 (234.10)
Vt uincula cuiusdam captiui, cum pro eo missae cantarentur, soluta sint.	4.22 (249.19)
A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, pessime uincula soluebantur.	4.22 (251.21)
MISSARUM. et altera consuetudo missarum in sancta Romana ecclesia, ... tenetur?	1.27 (49.20)
uel missarum sollemnia celebrandi;	1.27 (60.12)
usum tibi pallii in ea ad sola missarum sollemnia agenda concedimus,	1.29 (63.24)
in ipsa missarum celebratione tria uerba ... superadiicit:	2.1 (78.31)
celebratis in ecclesia missarum sollemniis,	2.5 (91.9)
coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicis dies missarum celebratione uenerari.	4.14 (236.6)
illis maxime temporibus ... quibus pro se missarum fuerant celebrata sollemnia.	4.22 (251.33)
Multos autem preces uiuentium, et elimosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missarum, ... adiungant.	5.22 (347.26)
cum missarum sollemnia in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset,	1.12 (47.14)
MISSAS. orare, missas facere, praedicare, et baptizare coeperunt;	4.14 (235.2)
Celebrant ergo missas per cuncta monasterii oratoria hulus,	4.22 (250.24)
parari prandium, missas fieri, ... praecepit;	4.22 (250.32)
et pro absolute animae eius sepius missas facere curauit.	5.14 (314.27)
et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebras facit;	1.14 (30.2)
neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltem orare praesumebat	2.2 (82.31)
MITIOR. ius. mitior. siquis eorum mitior et ueritati aliquatenus propior uideretur,	2.2 (82.32)
MITIS. e. mitis. et discite a me, quia mitis sum et humilis corde.	3.5 (137.12)
Si ergo Augustinus ille mitis est et humilis corde,	3.25 (182.9)
MITTO. miserant. sed de non recepto, quem miserant, praedicatore dolentes.	5.22 (347.20)
etsi pascha contra morem eorum, qui ipsum miserant, facere non potuit,	5.4 (287.18)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	3.2 (129.17)
MISERAT. Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta,	4.3 (212.20)
miserint. quas cum in aquas miserint,	1.21 (43.27)
quam cum in aquas miserint, atque has infirmantibus iumentis sine hominibus gustandas dederint,	
miserit. epistulam pro eorum susceptione miserit.	

Vt papa Gregorius epistolam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28 (62.4)
Vt idem Augustino pallium et epistolam et plures uerbi ministros miserit.	1.29 (63.1)
Vt Ædilberto regi litteras et dona miserit.	1.32 (67.17)
Vt Bonifatius papa Iusto successoris eius pallium et epistolam miserit.	2.8 (95.9)
qui etiam Paulino pallium miserit.	2.17 (118.23)
Vt . . . Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum pro pascha simul et pro Pelagiana heresi miserit.	2.19 (122.11)
simul et epistolam de catholico pascha uel de tonsura miserit.	5.21 (332.14)
miserunt. animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1.7 (22.4)
sicque illum ordinantes ad praedicandum miserunt.	3.5 (137.25)
'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis accepi, qui me huc episcopum miserunt,	3.25 (184.4)
et hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.29 (196.13)
quam cum in aquas miserint [miserunt],	uar. 4.3 (212.20)
Collectis ergo undecumque retribus angularibus, homines antistitis miserunt in mare,	4.13 (231.31)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant [miserunt] antistitem.	uar. 5.22 (347.20)
misit. Huius consortium cum primo ipse misit [misit] prociis a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	uar. 5.29 (97.25)
misit. postquam legiones in hiberna misit,	1.2 (14.31)
misit ad eum Lucius Britanniarum rex epistolam,	1.4 (16.7)
misit seruum Dei Augustinum . . . praedicare uerbum Dei	1.23 (42.20)
Misit etiam tunc isdem uenerandus pontifex	1.24 (43.28)
misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.7)
misit cum praefatis legatariis suis	1.29 (63.4)
Misit etiam litteras, in quibus significat se ei pallium direxisse,	1.29 (63.12)
Exemplar epistolae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit.	1.30 (64.25)
Misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1.30 (64.26)
Quo in tempore misit etiam Augustino epistolam super miraculis,	1.31 (66.10)
Misit idem beatus papa Gregorius . . . Ædilberto epistolam,	1.32 (67.18)
Misit idem Laurentium cum coepiscopis suis etiam Brettonum sacerdotibus litteras	2.4 (88.8)
Misit etiam Galliam, et reuocauit Mellitum ac Iustum,	2.6 (93.12)
qui pro uestra redemptione Filium suum unigenitum misit,	2.10 (103.20)
Ad coniungendo quoque illius Ædilbergam huiusmodi litteras idem pontifex misit:	2.11 (104.9)
Misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2.12 (107.26)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.27)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.28)
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.15 (116.28)
misit eundem Paulino pallium; misit et regi Æduino litteras exhortatorias,	2.17 (118.28)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2.18 (120.14)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scottorum,	2.19 (122.12)
quos postea mater metu Eadbaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2.20 (126.3)
misit hoc in sinum sibi.	3.2 (130.26)
Osuald, . . . misit ad maiores natu Scottorum,	3.3 (131.8)
Misit ergo legatarios in Galliam ad Agilbertum,	3.7 (141.18)
misit pro se illo presbyterum Leutherium nepotem suum,	3.7 (141.24)
adsumta ampulla misit de oleo in pontum,	3.15 (158.17)
misit praedicare uerbum genti Orientalium Saxonum.	3.22 (172.26)
Interea rex Alechfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum.	3.28 (194.18)
At ille misit eum ordinandum ad Agilbertum,	3.28 (194.20)
imitatus industriam filii rex Osui misit Cantiam uirum sanctum,	3.28 (194.27)
Misitque cum eo rex presbyterum suum uocabulo Eadhaedum,	3.28 (195.3)
misit ad corrigendum errorem, . . . Iaruman episcopum	3.30 (199.25)
misit illo continuo Raedfridum praefectum suum ad adducendum eum;	4.1 (203.25)
misit sagittas suas, et dissipauit eos,	4.3 (210.30)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis, ac suo domino pro se, ut promiserat, misit.	4.22 (251.28)
misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere,	5.5 (288.20)
Gausus ille multum, quia bibere posset, misit ei calicem uini	5.5 (288.22)
illo eum ad praedicandum misit;	5.10 (299.9)
Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperit, misit,	5.10 (301.12)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romam,	5.11 (302.30)
ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculis mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit.	5.14 (314.34)
quae delectata bono adulescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Erconbertum,	5.19 (323.22)
Quibus auditis antistes misit eum Romam,	5.19 (324.16)
Siquidem misit legatarios ad uirum uenerabilem Ceolfridum,	5.21 (332.25)
Cuius religiosus uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos,	5.21 (333.12)
misit illi et litteras scriptas in hunc modum:	5.21 (333.13)
Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis,	5.24 (353.12)
Anno dcl, misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
missa. Superuenit namque clades diuinitus missa,	4.3 (207.20)
missa. in quibus decernit hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat,	2.18 (120.16)
missam. quae missam a Deo conditor plagam per incantationes . . . cohibere ualerent.	4.27 (269.20)
misserant. sed de non recepto, quem miserant [misserant], praedicatore dolentes.	uar. 3.5 (137.12)
missi. ipsi essent ministri Domini . . . ad tuitionem nostri monasterii missi ab ipso de caelis.	4.14 (235.22)
missis. Veruntamen gerulis harum nostrarum litterarum uestris missis, et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari,	3.29 (198.14)
missis. Huius consortium cum primo ipse misit prociis a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	2.9 (97.25)
Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.19 (325.1)
missis. missis ad Eleutherum papam litteras,	1.4 (16.1)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	2.10 (100.17)
temptabant nauatae anchoris in mare missis nauem retinere,	3.15 (158.12)
astulis . . . in aquam missis, plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3.17 (161.7)
missis. missis pariter apostolico papae donariis,	4.1 (201.17)
misso. Egefrid . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.15)
sic ascendens in caelos, misso desuper Spiritu,	5.21 (340.16)
missuri. et iamiamque essent manus ad panem benedicendum missuri,	3.6 (138.15)
missus. sed et Vespasianus ab eo missus	1.3 (15.2)
Ab eodem Claudio Vespasianus, . . . in Britanniam missus,	1.3 (15.22)
cuius tempore Palladius ad Scottos in Christum credentes missus est,	1.13 (28.15)
qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,	1.33 (70.26)
ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum genti Anglorum missus est,	2.5 (89.6)
Eumer, missus a rege Occidentalium Saxonum nomine Cuichelmo,	2.9 (98.34)
regem, a quo homicida ille, qui eum uulnerauerat, missus est;	2.9 (99.28)
Romanus . . . a Iusto archiepiscopo legatarius missus abortus fuerat	2.20 (126.14)

ad prouinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3.5 (135.19)
missus fuerit primo alius austerioris animi uir,	3.5 (137.2)
quia nil prodesse docendo genti, ad quam missus erat, potuisset,	3.5 (137.7)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.5)
cum Colmanus in episcopatum succederet, et ipse missus a Scottia,	3.25 (182.18)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	3.29 (196.2)
Vt defuncto Deuseddit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romam sit missus;	4.1 (201.2)
Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus.	4.1 (201.3)
missus est Romam ab ipso simul et a rege Nordanhymbrorum Osuio,	4.1 (201.12)
Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est.	4.1 (203.10)
Vltit quoque de Britannia Galliam ordinandus est missus;	4.2 (206.1)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum,	5.15 (315.17)
"et ob hoc," inquit, "missus sum, ut te a morte reuocem;	5.19 (329.11)
qui cum legatus suae gentis ad Aldfridum regem missus,	5.21 (344.9)
missus. inlato igne conburnere urbem nissus [missus] est.	uar. 3.16 (159.9)
mittas. sed tu memento, ut hoc oleum, quod tibi do, mittas in mare;	3.15 (158.7)
mittebant. sed et filias suas eisdem erudiendas, ac sponso caelesti copulandas mittebant;	3.8 (142.20)
mittebantur. Statim namque iussu puplico mittebantur ad transcribendum, . . . circuli paschae decen-	
nouenales,	5.21 (346.6)
mittebatur. Doruuernensi ecclesiae episcopus quaerebatur, ordinabatur, mittebatur,	4.2 (205.34)
mittendi. 'Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi.'	4.3 (207.18)
mittens. Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens,	1.23 (42.11)
Quibus ille exhortatorias mittens litteras,	1.23 (43.2)
et mittens ad Aedilberctum	1.25 (45.13)
alios quidem praedicatores mittens,	2.1 (81.2)
At ille mittens ad prouinciam Mediterraneorum Anglorum clamauit ad se uirum Dei Cedd,	3.22 (172.24)
et mittens occidit uicanos illos omnes,	5.10 (300.23)
Quem non multo post, . . . Galliam mittens,	5.19 (325.28)
qui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5.24 (352.15)
mittentes. Bretones legatos Romam cum epistulis mittentes,	1.12 (26.5)
ut puluerem ipsum, . . . multi auferentes et in aquam mittentes suis per haec infirmis multum commodi	
adferrent.	3.9 (145.19)
mittere. fraternitati uestrae nostra mittere scripta curauimus;	1.24 (44.6)
falcem mittere non debet,	1.27 (53.14)
Falcem enim iudicii mittere non potes in ea segete,	1.27 (53.15)
Ad Eburacam uero ciuitatem te uolumus episcopum mittere,	1.29 (63.30)
misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere, quia sitiret.	5.5 (288.21)
tentaui adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5.10 (299.3)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat,	5.10 (300.5)
hominesque prouinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere,	5.18 (320.19)
Ideo autem circulos eosdem temporum instantium uobis mittere supersedimus,	5.21 (341.31)
mitteret. aliquos uerbi ministros, per quos ad Christum conuerteretur, mitteret;	2.1 (80.26)
quaesuit sedulus, quem ecclesiis Anglorum archiepiscopum mitteret.	4.1 (202.6)
ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4.22 (251.23)
ut exhortatorias sibi litteras mitteret. quibus potentius confutare posset eos,	5.21 (332.31)
mitteretur. petens, ut sibi mitteretur antistes,	3.3 (131.11)
cum mitteretur Cantiam ob adducendam inde coniugem regi Osuio,	3.15 (157.25)
mitti. qui illic ad succurrendum fidei mitti deberent;	1.17 (34.4)
ipsum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti debere decernunt,	3.5 (137.23)
sed et architectos sibi mitti petiit,	5.21 (333.4)
mittitur. Rursum mittitur legio,	1.12 (27.5)
Palladius ad Scottos . . . primus mittitur episcopus.	1.13 (28.21)
mittitur confestim illo classis prolixior,	1.15 (31.6)
Itaque promittitur uirgo, atque Aeduino mittitur,	2.9 (98.11)
Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caelestino papa primus mittitur episcopus.	5.24 (352.25)
mittunt. Bretonum reliquiae mittunt epistulam,	1.13 (28.25)
qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (299.32)
mittuntur. unde rursum mittuntur Romam legati,	1.12 (27.1)
MODERAMEN. moderamina. cuncta ueritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subuersa sunt,	1.22 (41.30)
moderamina. et ipse perplura catholicae obseruationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina	
contulit.	3.28 (195.26)
Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.21)
moderamine. sicut prius moderamine discretionis, ita postmodum et ceteris uirtutibus ornatus apparuit.	3.5 (137.26)
multis annis episcopatum Geissorum ex synodica sanctione solus sedulo moderamine gessit.	3.7 (141.31)
moderaminis. acceperat . . . Aedanum summae mansuetudinis, et pietatis, ac moderaminis uirum,	3.3 (131.16)
Moderate. infirmitate pressus est, adeo tamen moderate, ut et loqui toto eo tempore posset, et ingredi.	4.24 (261.18)
MODERATVS, a, um. moderatae. erat namque homo simplicis ingenii, ac moderatae naturae:	5.12 (310.28)
MODERNVS, a, um. modernis. ne paucitatem suam . . . sapientiore antiquis siue modernis, quae per	
orbem erant, Christi ecclesiis aestimarent;	2.19 (122.16)
MODESTIA. ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret,	5.19 (322.26)
MODESTIA. modestiae. uirtutis et modestiae, et, ut ita dicam, specialis benedictionis gloriae . . . fuisse	
fertur humilitas,	3.14 (156.4)
MODESTVS, a, um. modesta. et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae	
tempus,	5.15 (316.2)
modestae. monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Edifuwald praeerat,	5.12 (310.5)
modesto. duce Ambrosio Aureliano, uiro modesto,	1.16 (33.12)
modestum. uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	3.28 (194.27)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum, uirum bonum ac modestum,	4.3 (212.25)
fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus,	5.11 (302.7)
modestus. Erat quippe . . . patientiae uirtute modestus, orationum deuotioni solertissime intentus,	4.28 (273.20)
MODICVM. modicum. Ita haec uita hominum ad modicum apparet;	2.13 (112.18)
Rursumque modicum silens, tertio dixit:	4.9 (223.24)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam acceperat, defuncto, data est regi praefato;	4.19 (243.9)
dein modicum requieuit, leuauit se, et coepit abire,	4.22 (250.2)
modicumque obdormiens ita cum silentio uitam finiuit.	4.24 (262.11)
mox eadem, quae nostri gratia modicum siluerat, tempestas rediit,	5.1 (282.18)
ac modicum suspirans interrogauit, ubi esset Acca presbyter;	5.19 (328.31)
MODICVS, a, um. modica. Est autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula non modica,	1.25 (45.4)
Qua ex re non modica nobis amaritudo congesta est,	2.11 (105.10)
quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.20)
modica. adstante episcopo, . . . et turba hominum non modica,	4.11 (227.12)

<i>modica.</i> et haec erant nimium pauca et modica.	5.13 (312.7)
<i>modicam.</i> curam non modicam lectionibus sacris . . . exhibebat . . .	3.19 (164.20)
<i>modico.</i> et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.11)
<i>modico.</i> Ipsum namque est, quod nunc grande de modico effectum, Muigéo consuevit uocatur.	4.4 (214.3)
<i>modicum.</i> profluitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum.	5.13 (312.5)
<i>modicum.</i> Hoc facito, donec post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4.25 (263.31)
MODO. 1.32 (69.20); 2.2 (83.25); 2.10 (103.11); 2.13 (111.21); uar. 3.5 (136.25); 3.11 (150.15); 3.14 (157.2); 4.25 (265.8); 4.29 (274.21); 5.12 (305.32); 5.12 (305.33); 5.13 (311.28); 5.13 (312.27); 5.14 (314.23); 5.16 (317.29); 5.19 (329.7); 5.19 (329.15); 5.21 (345.31).	
MODVLATIO. modulationem. praecipientes eum, si posset, hunc in modulationem carminis transferre.	4.24 (260.22)
MODVLOR. modulandi. Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.2 (206.9)
<i>modularentur.</i> hanc laetantiam consona uoce modularentur.	1.25 (46.24)
<i>modularis.</i> Et noua dulcisono modularis carmina plectro.	4.20 (248.31)
MODVS. modi. 'Vis, inquit, mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius [modi] molestia langoris?' uar. 3.12 (151.3)	
<i>modis.</i> Hoc fieri modis omnibus licet;	1.27 (50.23)
Tribus enim modis impletur omne peccatum,	1.27 (61.3)
hoc est de figuris modisque locutionum, quibus scriptura sancta contexta est.	5.24 (360.1)
<i>modo.</i> nam secunda, . . . a se omni modo debet abstinere.	1.27 (51.2)
qua natum est, nullo modo prohibetur;	1.27 (54.34)
et ibi aliquo modo culpas suas agnoscere,	1.27 (56.12)
in delectatione carnali aliquo modo ligatur inuitus,	1.27 (61.22)
ut Lundoniensis episcopi nullo modo ditioni subiaceat.	1.29 (64.6)
quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	2.11 (104.19)
quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	2.11 (105.27)
ut nulla possit ecclesiarum uestiarum iactura per cuiuslibet occasionis obtentum quoquo modo prouenire;	2.18 (121.32)
quod omnes patres nostri, . . . eodem modo celebrasse noscuntur.	2.35 (184.5)
qui eodem modo pascha fecerunt,	3.25 (187.4)
Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, eamque infringere temptauerit,	4.5 (217.16)
desiderans exinde, siquo modo posset, . . . Galliam peruenire,	4.23 (253.4)
quia nimirum haec eadem illum latere nullo modo putabant;	4.27 (270.2)
ut ad ecclesiam, quoquo modo posset, perueniens, intraret ad tumbam . . . (Cudberti).	4.31 (278.20)
Scriptum est ergo hoc modo:	5.7 (293.6)
Narrabat autem hoc modo, quod uiderat:	5.12 (304.27)
Scriptis item hoc modo de loco passionis ac resurrectionis illius:	5.16 (317.20)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:	5.17 (318.25)
placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri, scriptumque est hoc modo:	5.19 (326.32)
simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigniri decreuit;	5.21 (333.1)
Et quidem scimus, quia neque apostoli omnes uno eodemque sunt modo adtonsi,	5.21 (342.4)
<i>modum.</i> per distincta loca iuxta suum cuique modum	1.1 (10.18)
quod singulae earum ad modum humani femoris grossae,	1.2 (14.18)
in modum aequoris natura conplanat,	1.7 (20.32)
et ipsa modum correctionis dicat,	1.27 (50.14)
Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,	1.27 (60.9)
Sed mirum in modum sola illa destina, . . . absumi non potuit.	3.17 (160.24)
mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	3.19 (167.8)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus . . . obseruare curabat.	3.27 (194.12)
Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus,	4.3 (212.16)
postulauit se illo adferri, et in modum orantium ad illud adelinari.	4.9 (223.4)
ut mirum in modum pro aperto et hianti uulnere, . . . tenuissima tunc cicatricis uestigia parerent.	4.19 (245.34)
Mirum uero in modum ita aptum corpori uirgini sarcophagum inuentum est,	4.19 (246.23)
et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4.24 (260.12)
semper ex eo tempore, iuxta dictum eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	4.25 (264.9)
Scriptis ergo de loco dominicae natiuitatis in hunc modum:	5.16 (317.11)
misit illi et litteras scriptas in hunc modum:	5.21 (333.13)
MOENIA. moenia. Hierosolymorum moenia, immo aedificia cuncta consumsi.	1.15 (32.18)
Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia, castra, lares;	5.7 (293.8)
MOLA. molas. Conterebam molas iniqui,	2.1 (77.31)
MOLESTIA. molestia. ac grauissima fracturae ipsius coepit molestia fatigare;	3.2 (130.15)
'Vis, inquit, mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius molestia langoris?	3.12 (151.3)
'quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis compellor;	3.13 (153.3)
at uero Egberti decussa molestia egritudinis conuuluit,	3.27 (193.26)
mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4.3 (212.22)
cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum per dies eadem molestia crebrescente grauata est,	4.10 (224.24)
et per sex continuos annos eadem molestia laborare non cessabat;	4.23 (256.18)
rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est,	4.31 (278.10)
si se tali molestia diutius castigari diuina prouidente gratia oportere.	4.31 (278.24)
<i>molestiae.</i> ne qui praedicantibus quicquam molestiae inferret;	5.10 (299.11)
MOLESTISSIMVS, a, um. molestissimas. et adserctiones molestissimas lectionum testimonia sequebantur.	1.17 (35.30)
MOLESTVS, a, um. molesta. et tamen molesta, qua turbatum se aliquem reatum incurrisse aestimabat.	1.27 (58.19)
<i>molesti.</i> nolumus molesti esse uobis;	1.25 (46.14)
MOLIOR. moliantur. reditum moliantur pontifices.	1.20 (39.24)
Scotti, . . . nil contra gentem Anglorum insidiarum moliantur aut fraudum.	5.23 (351.9)
MOLLIO. mollire. duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praecepto ut insinuatione mollire summo opere dematura;	2.11 (105.31)
aliquandiu tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	4.32 (280.20)
MOLLIOR, ius. mollioris. et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lac doctrinae mollioris porrexi,	3.5 (137.16)
MOMENTVM. momentis. horis momentisque omnibus fracta stomachi uirtute lassescibat,	2.1 (77.7)
<i>momentum.</i> sed tamen parissimum spatium serenitatis ad momentum excurso,	2.13 (112.16)
MONACHICVS, a, um. monachica. succedente . . . Trunheri, uiro religioso et monachica uita instituto,	3.21 (171.13)
et totidem sequentes nobiliter in monachica uita Domino consecrauit.	4.23 (252.24)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	4.23 (257.7)
ibique cum paucis suorum in monachica districtione uitam non sibi solummodo, sed et multis utillem, . . . duxit;	4.26 (267.26)
utque in monachica adhuc uita positus uixerit uel docuerit.	4.27 (268.19)
ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	5.12 (310.2)
<i>monachicae.</i> nos credere deest nihil eum monachicae perfectionis perdisse	2.1 (74.29)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum . . . monasteria adire solebant;	3.8 (142.17)
qui utrique monachicae conuersationis erant studii inbuti.	4.4 (213.7)
<i>monachicam.</i> Vt Egberti, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3.27 (191.26)

et ipse adulescens in Hibernia monachicam in orationibus et continentia, . . . uitam sedulus agebat,	4.3 (211.19)
uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitiis et honoribus praeferebat,	4.11 (225.19)
ubi aequo anno uno monachicam cum perpaucis sociis uitam agebat,	4.23 (253.16)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monachicam in eo conuersationem instituit;	4.27 (270.27)
monachicha. Vt rex eiusdem prouinciae Sebbi in monachicha uitam conuersatione finierit,	4.11 (225.13)
monachico. Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam	
finierit;	5.19 (321.25)
Et ipse ergo, . . . adtonsus, et in monachico uitam habitu complens,	5.19 (322.15)
monachicum. saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	4.24 (260.26)
sed ab ineunte adulescentia monachicum et nomen adsumsit, et habitum.	4.27 (268.30)
MONACHVS. monachi. Nam monachi erant maxime, qui ad praedicandum uenerant.	3.3 (132.25)
uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis, nomine Columba	3.4 (133.7)
ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent,	4.4 (213.28)
III: Vt ipsi monachi non migrant de loco ad locum,	4.5 (216.9)
Nam subito adstante episcopo, et filio regis eiusdem ac monachi Sighardo,	4.11 (227.10)
ita etiam oportet eos, qui uel monachi uotum, uel gradum clericatus habentes,	5.21 (343.13)
Adtondebantur omnes in coronam ministri altaris ac monachi;	5.21 (346.10)
Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicante Eegberto celebrare pascha	
coeperint.	5.22 (346.14)
monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante perducti	
sunt.	5.22 (346.17)
Suscceperunt autem Hienses monachi docente Eegberto ritus uiuendi catholicos	5.22 (347.17)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudberti, . . . descripsi.	5.24 (359.9)
monachis. iamdudum monachis Scottorum tradita, eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint.	3.3 (132.33)
monachus. Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens,	1.23 (42.10)
et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27 (270.24)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monachicam in eo conuersationem instituit;	4.27 (270.26)
Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis,	5.24 (353.13)
monacho. Constantemque . . . quem ex monacho Caesarem fecerat,	1.11 (25.3)
monachorum. Bancor, in quo tantus fertur fuisse numerus monachorum,	2.2 (84.10)
de uita monachorum et quiete ordinaturus,	2.4 (88.17)
Ab hac ergo insula, ab horum collegio monachorum, . . . missus est Aedan,	3.5 (135.17)
deuotionis sedulae monachorum locus facultasque suppeteret.	3.24 (178.28)
egregium examen continet monachorum,	4.4 (214.5)
ambo de monachorum collegio in episcopatus gradum adsciti.	4.12 (229.9)
Siquidem Adamnan, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.15 (315.16)
Venit ergo ad insulam Lindisfarneensem, ibique monachorum famulatu se contrahens,	5.19 (323.2)
Inque locis istis monachorum examina crebra Colligit,	5.19 (330.22)
monachos. monachos timentes Dominum	1.23 (42.21)
et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.4 (213.15)
monachos, quibusque speciali rectoris iure praerat, necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.8)
Eegbert Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram.	5.24 (356.11)
monachum. misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.8)
Cunique monachum quandam de uicino uirginum monasterio, nomine Andreani, pontifici offerret,	4.1 (202.15)
monachus. Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3 (132.26)
qui non episcopus, sed presbyter extitit et monachus;	3.4 (134.15)
ubicumque clericus aliqui aut monachus adueniret,	3.26 (191.6)
Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus,	4.1 (202.23)
Erat autem idem Quini monachus magni meriti,	4.3 (207.28)
Erat autem ibi monachus quidam de natione Scottorum,	4.13 (231.1)
Aidan, . . . cum monachis illuc et ipse monachus adueniens monachicam in eo conuersationem instituit;	4.27 (270.27)
qui de milite factus fuerat monachus;	5.10 (301.5)
in uicinia cellae illius habitabat quidam monachus, nomine Haemgils,	5.12 (309.22)
qui cum successore eius Aldhelmo multo tempore adhuc diaconus siue monachus fuit,	5.18 (320.15)
uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino, ac monachus factus,	5.19 (322.1)
Aedilred, . . . monachus factus Conredo regnum dedit.	5.24 (356.1)
MONASTERIALIS, e. monasteriales. qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici siue monasteriales	
seruarentur,	5.19 (323.14)
monasterialibus. Hadrianus, . . . monasterialibus simul et ecclesiasticis disciplinis institutus,	4.1 (202.9)
Berctuald, . . . ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe instructus,	5.8 (295.22)
monasterialibus. plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.21)
MONASTERIOLVM. monasteriolum. Dicul, habens monasteriolum permodicum in loco, qui uocatur	
Bosanhamm,	4.13 (231.2)
MONASTERIVM. monasteri. qua hora etiam eam monasterii [monasteri] partem, . . . eadem plaga	
tangeret,	uar. 4.7 (219.19)
presbyterum et abbate[m] monasterii [monasteri]	uar. 4.22 (250.17)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii [monasteri] secessit ad ciuitatem Calcariam,	uar. 4.23 (253.24)
Erat enim . . . in extremis monasterii [monasteri] locis seorsum posita,	uar. 4.23 (258.21)
Berehun, diaconus quondam eius, nunc autem abbas monasterii [monasteri],	uar. 5.2 (283.4)
monasteria. Ex quo utroque monasterio plurima exinde monasteria . . . propagata sunt,	3.4 (134.7)
III: Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare,	4.5 (216.6)
monasteria. donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3.3 (132.21)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adue sole-	
bant;	3.8 (142.18)
et Osuii, . . . possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dederit.	3.24 (177.12)
simul et xii possessiones praediorum ad construenda monasteria donaret;	3.24 (177.30)
Sed et diebus dominicis ad ecclesias siue ad monasteria certatim, . . . confluebant;	3.26 (191.13)
ut nemo territoria ac possessiones ad construenda monasteria, . . . acciperet.	3.26 (191.22)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scotia, . . . fecerit.	4.4 (213.1)
duo praefata monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	4.6 (218.27)
cum Aedilred . . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret,	4.12 (228.9)
Distant autem inter se monasteria haec xiii ferme milibus passuum.	4.23 (258.8)
eosque, ubicumque poterat, amicis per monasteria commendans,	4.26 (267.23)
Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat.	5.9 (297.13)
dic illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.1 (303.13)
plures per illas regiones ecclesias, sed et monasteria nonnulla construxit.	Praef. (7.14)
monasterii. a fratribus monasterii, quod ab ipsis conditum Laestingaeu cognominatur,	1.27 (48.28)
quia tua fraternitas monasterii regulis erudita,	1.32 (68.30)
Augustinus episcopus in monasterii regula edoctus,	1.33 (70.25)
Primus autem eiusdem monasterii abbas Petrus presbyter fuit,	

unde et praefatam insulam ab eis in possessionem monasterii faciendi accepit.	3.4 (133.28)
prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigensis est abbatissa constituta.	3.8 (142.25)
multi de fratribus eiusdem monasterii, qui aliis erant in aedibus, . . . psallentium audisse referebant.	3.8 (143.21)
fratres monasterii illius, qui pridie abnuerant, diligenter ipsi petere coeperunt.	3.11 (148.23)
At illa aperiens ianuam monasterii, exiit ipsa	3.11 (149.27)
curauit locum monasterii, quem a praefato rege Sigberto acceperat, uelocissime construere.	3.19 (164.10)
Superest adhuc frater quidam senior monasterii nostri,	3.19 (167.15)
cupiens se ab omnibus saeculi huius et ipsis quoque monasterii negotiis alienare,	3.19 (167.32)
reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano,	3.19 (167.32)
qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenerat uitam.	3.19 (168.4)
Adda autem erat frater Vttan presbyteri industrii, et abbatissae monasterii,	3.21 (170.21)
idem episcopus Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3.23 (174.21)
antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.12)
Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum primo . . . sorde purgare,	3.23 (175.21)
Studens autem uir Domini . . . sic in eo monasterii fundamenta iacere,	3.23 (175.23)
Qui cum annis multis . . . huius quoque monasterii statutis propositis curam gereret,	3.23 (176.10)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, . . . in possessionem monasterii dederat.	3.25 (183.3)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, . . . et abbas monasterii illius, quod uocatur Laestingaeu.	3.28 (195.2)
Sexuulm, qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamstedi,	4.6 (218.8)
Quae suscepto monasterii regimine,	4.6 (219.5)
Cum tempestas saepe dictae cladis . . . partem monasterii huius illam, qua uiri tenebantur, inuasisset,	4.7 (219.17)
qua hora etiam eam monasterii partem, . . . eadem plaga tangeret,	4.7 (219.19)
splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, hoc est ad occidentem oratorii, secessit,	4.7 (220.9)
Vt ad cymiterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	4.10 (224.5)
et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat,	4.14 (233.4)
Celebrent ergo missas per cuncta monasterii oratoria huius,	4.14 (235.2)
ipsi essent ministri Domini . . . ad tuitionem nostri monasterii missi ab ipso de caelis.	4.14 (235.22)
decreta firmabat . . . Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri, et abbas monasterii beati	
Martini,	4.18 (241.1)
Ceolfrido, qui post ipsum eiusdem monasterii abbas fuit,	4.18 (241.9)
accepit ab eo, in munimentum libertatis monasterii, quod fecerat, epistolam priuilegii	4.18 (241.12)
ritumque canendi ac legendi uiua uoce praefati monasterii cantores edocendo,	4.18 (241.22)
Non solum autem idem Iohannes ipsis monasterii fratres docebat,	4.18 (241.27)
Habebat enim germanum fratrem, . . . presbyterum et abbatem monasterii in ciuitate,	4.22 (250.17)
Hild, abbatissa monasterii, quod dicitur Strenasheale, . . . transiit	4.23 (252.17)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calcariam,	4.23 (253.24)
Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild,	4.23 (253.27)
Erat enim haec ipsa hora . . . in extremis monasterii locis seorsum posita,	4.23 (258.21)
'Sed quia tua fraternitas, . . . inquit, monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	4.27 (270.31)
Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris eiusdem monasterii	
nomine Thruired,	4.32 (280.9)
Thruired, qui nunc ipsius monasterii abbas est,	4.32 (280.10)
Berethun, diaconus quondam eius, nunc autem abbas monasterii,	5.2 (283.4)
cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis	5.9 (297.2)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem, primusque	
fundator monasterii,	5.9 (297.16)
et corpus eius in ultimis est monasterii locis humatum,	5.14 (314.26)
Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, quod 'Maildufi urbem' nuncupant,	5.18 (320.30)
consecratusque est eis primus antistes Eadbert, qui erat abbas monasterii . . . Vilfridi	5.18 (321.20)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterii sui, . . . curam secessit,	5.19 (326.5)
misit legatarios ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.21 (332.26)
digressi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.24 (337.4)
Qui natus in territorio eiusdem monasterii,	5.24 (337.6)
cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.24 (337.10)
Historiam abbatum monasterii huius, . . . Benedicti, Ceolfridi, et Huaebercti in libellis duobus.	5.24 (339.12)
monasteriis, et monasteriis quoque periculum imminere praeuidens,	3.19 (168.9)
ita ut ne ecclesiis quidem aut monasteriis manus parceret hostilis,	4.26 (266.18)
monasteriis, et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	3.3 (132.29)
Nam eo tempore necdum multis in regione Anglorum monasteriis constructis,	3.8 (142.17)
uerum de omnibus pene eiusdem provinciae monasteriis ad audiendum eum, . . . confluebant.	4.18 (241.29)
Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicante Ecgberto celebrare pascha	
coeperint.	5.22 (346.14)
monachi Scotticae nationis cum his, quae sibi erant subdita, monasteriis ad ritum paschae . . . perducti	
sunt.	5.22 (346.18)
monasterio. Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praefuit.	3.5 (135.20)
postulauit a rege Osuo, ut donaret ibi locum monasterio construendo	3.24 (180.1)
inuenit locum in Hibernia insula aptum monasterio construendo,	4.4 (213.23)
ad ultimam senectutem, eidem monasterio strenuissime, . . . praefuit.	4.10 (224.8)
corpusque eius . . . propter amorem sancti Martini, cuius monasterio praerat, Turonis delatum . . . est.	4.18 (242.31)
Cum ergo aliquot annos huius monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praeesset,	4.23 (254.1)
Verum illa cum multis annis huius monasterio praeesset,	4.23 (256.12)
cucurrat ad uirginem, quae tunc monasterio abbatissae uice praefuit,	4.23 (257.21)
Qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent,	4.25 (264.16)
Praerat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelfled.	4.26 (267.31)
Cudbert eidem monasterio factus propositus, plures . . . regularem instituebat ad uitam.	4.27 (269.11)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebibat,	4.27 (269.13)
qui tunc quidem in clero illius conuersatus, nunc monasterio, . . . abbatissae iure praees,	5.6 (289.9)
ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	5.12 (310.1)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praerat,	5.12 (310.5)
suoque monasterio catholice temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret,	5.15 (316.8)
eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	5.19 (323.19)
Albinus discipulus eius, qui monasterio ipsius in regimine successit,	5.20 (331.8)
monasterio. Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbercurnig	
et dum primo de monasterio abstractus,	1.12 (26.24)
quosdam fratrum ex monasterio suo, . . . coepit obseruantiae regularis habere;	2.1 (74.34)
uenerunt, . . . uiri doctissimi, maxime de nobilissimo eorum monasterio,	2.1 (75.5)
Erant autem plurimi eorum de monasterio Bancor,	2.2 (82.21)
in monasterio beatissimi apostolorum principis ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.2 (84.9)
atque in ecclesia et monasterio sancti apostoli Petri . . . sepultus est	2.6 (93.23)
sepultusque est . . . in . . . monasterio et ecclesia beatissimi apostolorum principis,	2.7 (93.29)
et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatissae et presbyteri Thryduulfi,	2.7 (95.5)
	2.14 (115.21)

narravit mihi presbyter et abbas quidam uir ueraeissimus de monasterio Peartaneu,	2.16 (117.20)
Ex quo utroque monasterio plurima exinde monasteria . . . propagata sunt,	3.4 (134.6)
Earcongota, . . . seruicus Domino in monasterio,	3.8 (142.13)
maxime in Brige, et in Cale, et in Andilegum monasterio;	3.8 (142.21)
coepit circuire in monasterio casulas infirmarum Christi famularum,	3.8 (143.7)
Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitus fuerint ostensa miracula;	3.8 (143.29)
coepit facere in monasterio suo ecclesiam in honorem omnium apostolorum,	3.8 (144.9)
in monasterium praefatum, noluerunt ea, qui erant in monasterio, libenter excipere;	3.11 (145.12)
cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.4)
secundus erat abbas in monasterio, quod uocatur Peartaneu,	3.11 (149.8)
cum esset in suo monasterio, uenit illic quidam hospes,	3.11 (149.19)
Sequente dehinc tempore fuit in eodem monasterio puerulus quidam,	3.12 (150.27)
quod . . . superasset in eodem monasterio iam iuuenis ille,	3.12 (151.15)
Ossa quidam illius translata et condita sunt in monasterio, quo diximus.	3.12 (151.32)
Finan, et ipse illo ab Hii Scottorum insula ac monasterio destinatus,	3.17 (160.17)
inuitum monasterio eruentes duxerunt in certamen,	3.18 (163.5)
in eodem monasterio ecclesia est in honorem beatae Dei genetricis de lapide facta,	3.23 (176.15)
fratres, qui in monasterio eius erant in provincia Orientalium Saxonum,	3.23 (176.26)
uenerunt illo de suo monasterio homines circiter xxx,	3.23 (176.28)
In quo monasterio et ipsa, et pater eius Osuiu, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.9)
tertius Trumheri, . . . qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Ingeltlingum.	3.24 (179.27)
in quo uidelicet monasterio orationes assidue pro utriusque regis, . . . fierent.	3.24 (180.3)
qui etiam Vilfridum rogatu Alchfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3.25 (183.12)
dispositum est, ut in monasterio, quod dicitur Strenashale, . . . synodus fieri,	3.25 (183.15)
qui erat abbas in monasterio, quod dicitur Mailros;	3.26 (190.7)
et in monasterio, quod uocatur Pægnalaech, honorifice sepultus.	3.27 (192.6)
Hi ergo cum essent in monasterio, quod lingua Scottorum Rathmelsigi appellatur,	3.27 (192.25)
Erat autem in monasterio Niridano, quod est non longe a Neapoli Campaniae, abbas Hadrianus,	4.1 (202.6)
Cumque monachum quandam de uicino uirginum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.16)
Ceadda . . . qui tunc in monasterio suo, quod est in Læstingae, quietam uitam agebat,	4.3 (206.19)
frater . . . qui . . . erat in monasterio ac magister illius educatus,	4.3 (210.16)
Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	4.4 (213.18)
Et constructo statim monasterio, iuante etiam comite ac uicinis omnibus,	4.4 (213.29)
'Vt ipsi monachi non migrant de loco ad locum, hoc est de monasterio ad monasterium,	4.5 (216.10)
Vt in monasterio Bericiniensi, . . . caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.9)
In hoc etenim monasterio plura uirtutum sunt signa patrata,	4.7 (219.11)
crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4.7 (219.22)
Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutura, clamauerit;	4.8 (220.21)
Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum,	4.8 (220.24)
Tortegyrd, quae multis iam annis in eodem monasterio commorata,	4.9 (222.1)
In eodem quoque monasterio quaedam erat femina sanctimonialis,	4.9 (222.30)
In quo tunc monasterio nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibetur;	4.14 (232.29)
Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum,	4.14 (233.20)
neque aliquis de hoc monasterio siue adiacentibus ei possessiunculis hac clade ultra moriturus est;	4.14 (234.16)
quod nemo praeter ipsum tempore illo ex eodem est monasterio raptus de mundo.	4.14 (235.34)
ex eo tempore non solum in eodem monasterio, sed et in plerisque locis aliis, coepit . . . uenerari.	4.14 (236.4)
quatenus in monasterio suo cursum canendi annum, . . . edoceret;	4.18 (241.18)
quae hactenus in eodem monasterio seruata, et a multis iam sunt circumquaque transcripta.	4.18 (241.25)
atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transscribendam commodauit.	4.18 (242.6)
regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permetteret;	4.19 (243.27)
ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurium	4.19 (244.3)
et numerum quoque eorum, qui de suo monasterio hac essent de mundo rapiendi, . . . intinauerit.	4.19 (244.19)
Inque monasterio est sponsa dicata Deo.	4.20 (248.16)
desiderans . . . Galliam peruenire, atque in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4.23 (253.6)
Nam et in eodem monasterio soror ipsius Heresuid, . . . coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.8)
Post haec facta est abbatissa in monasterio,	4.23 (253.18)
Denique v ex eodem monasterio postea episcopos uidimus,	4.23 (254.22)
cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,	4.23 (254.32)
uir . . . uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatissae monasterio electus est antistes;	4.23 (255.21)
Hild, . . . in suo monasterio uitae exemplo praesentibus extitit;	4.23 (255.26)
cum accessit ancillis Christi, quae erant in eodem monasterio,	4.23 (256.29)
Dominus omnipotens obitum ipsis in . . . monasterio, quod ipsa eodem anno construxerat, . . . mani-	
festia uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.2)
Erat in ipso monasterio quaedam sanctimonialis femina, nomine Begu,	4.23 (257.5)
Ferunt autem, quod eadem nocte, in ipso quoque monasterio, . . . obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.11)
Quod in monasterio eius fuerit frater, qui donum canendi sit diuinitus concessum.	4.24 (258.25)
In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis,	4.24 (258.27)
Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum,	4.25 (263.1)
contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4.25 (264.14)
Aedgils referebat, qui tunc in illo monasterio debebat.	4.25 (266.2)
discedentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio plurimo tempore conuer-	
satius . . . est.	4.25 (266.4)
Trumuih, . . . recessit cum suis, qui erant in monasterio Aebbercunig,	4.26 (267.19)
ipse in saepedicto famulorum famularumque Dei monasterio, . . . locum mansionis elegit;	4.26 (267.24)
crebro ipse de monasterio egressus, . . . circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.24)
ut de monasterio egressus, saepe ebdomade integra, . . . domum non rediret;	4.27 (270.9)
Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos	4.27 (270.16)
qui cum multis legatariis ac litteris ad se praemisissis nequam suo monasterio posset crui,	4.28 (272.20)
Erat in eodem monasterio frater quidam, nomine Badudegn,	4.31 (278.2)
Est autem factum in monasterio, quod iuxta animum Dacore constructum ab eo cognomen accepit,	4.32 (279.22)
Oidilwald, qui multis annis in monasterio, quod dicitur Inhrypum, . . . condignis gradu ipse consecrabat	
actibus.	5.1 (281.6)
'Villa erat comitis cuiusdam, . . . non longe a monasterio nostro, id est diuum ferme milium spatio	
separata;	5.4 (287.1)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo, quod dicitur In silua Derorum,	5.6 (292.2)
Successit autem Theodoro in episcopatum Bertulad, qui erat abbas in monasterio,	5.8 (295.19)
constructo monasterio, quod hactenus heredes possident eius,	5.11 (302.25)
Accepit autem in eodem monasterio locum mansionis secretiorem,	5.12 (310.9)
positum in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter uiuentem,	5.14 (313.30)
cruauit suos, qui erant in Hil, quiae eidem erant subditi monasterio,	5.15 (315.30)
In quo uidelicet monasterio cum aliquot annos Deo seruiret,	5.19 (323.10)

ordinatus est in eodem monasterio ab Agilberto episcopo Geuissorum,	5. 19 (325. 23)
Defunctus est autem in monasterio suo,	5. 19 (330. 2)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5. 20 (331. 2)
cum fuisset presbyter in monasterio, quod uocatur Briudun.	5. 23 (350. 3)
monasterium. cum in vii portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	2. 2 (84. 12)
cuius monasterium in cunctis pene septentrionalium Scottorum, . . . arcem tenebat,	3. 3 (132. 27)
in quibus omnibus idem monasterium insulanum, . . . principatum teneret.	3. 4 (134. 9)
Est monasterium nobile in provincia Lindissi,	3. 11 (148. 6)
ubi postmodum, castigandi huius facinoris gratia, monasterium constructum est;	3. 14 (155. 25)
Erat . . . monasterium siluarum et maris uicinitate amoenum,	3. 19 (164. 12)
Quod uidelicet monasterium usque hodie ab Anglis tenetur incolis.	4. 4 (214. 1)
propter angustiam loci, in quo monasterium constructum est,	4. 10 (224. 12)
quod uidelicet monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu,	4. 23 (253. 19)
priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4. 25 (262. 21)
His temporibus monasterium uirginum, . . . flammis absumtum est.	4. 25 (262. 23)
monasterium. et monasterium beati Petri apostoli fecerit;	1. 33 (70. 8)
Fecit autem et monasterium non longe ab ipsa ciuitate	1. 33 (70. 17)
Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	2. 1 (74. 5)
pontificali functus officio domum suam monasterium facere curauit;	2. 1 (74. 33)
Fecerat autem, priusquam Britanniam ueniret, monasterium . . . in Hibernia,	3. 4 (134. 3)
uidisse se albatuorum cateruam hominum idem monasterium intrare;	3. 8 (143. 14)
audisse referabant, . . . sonitum quasi plurimae multitudinis monasterium ingredientis;	3. 8 (143. 24)
incumbente uespera, in monasterium praefatum, noluerunt ea, . . . libenter excipere;	3. 11 (148. 11)
Pearthaneu, a quo non longe et illa monasterium habebat.	3. 11 (149. 10)
ut ad ultimum, . . . intraret monasterium,	3. 18 (162. 27)
Vt Furseus apud Orientales Anglos monasterium fecerit;	3. 19 (163. 20)
Procedente tempore et ipse sibi monasterium, . . . construxit;	3. 19 (164. 24)
ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit.	3. 19 (167. 30)
reliquit monasterii [monasterium] et animarum curam fratri suo Fullano,	uar. 3. 19 (167. 32)
monasterium construxit in loco Latineaco nominato,	3. 19 (168. 12)
postulauit eum possessionem terrae aliquam a se ad construendum monasterium accipere,	3. 23 (175. 1)
ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius orationibus . . . consecrant.	3. 23 (175. 33)
expleto studio ieiuniorum et orationis, fecit ibi monasterium,	3. 23 (176. 6)
casu contigit, ut ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens, . . . obiret	3. 23 (176. 12)
Dedit autem episcopus regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3. 23 (176. 18)
Intrauit autem praefata regis Osuu filia Deo dedicanda monasterium,	3. 24 (179. 1)
in loco, qui dicitur Streaneshalch, ibi monasterium construxit;	3. 24 (179. 5)
unde ei etiam donauerat monasterium xi familiarum	3. 25 (182. 35)
Qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4. 1 (204. 5)
cui etiam rex Vulfheri donauit terram et monasterium ad construendum monasterium	4. 3 (207. 5)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris,	4. 3 (208. 7)
Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se monasterium intrare signabat.	4. 3 (208. 10)
In hanc ergo perueniens, construxit monasterium,	4. 4 (213. 14)
emittit partem eius non grandem, ad constituendum ibi monasterium,	4. 4 (213. 26)
Ut ipsi monachi non migrant de loco ad locum, hoc est de monasterio ad monasterium,	4. 5 (216. 10)
Deposito uero Vynfrid rediit ad monasterium suum, quod dicitur Adbaruae,	4. 6 (218. 10)
si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias sanctorum peteret,	4. 10 (224. 28)
Perducta namque a puellis suis ad monasterium,	4. 10 (225. 2)
fundauit ibi monasterium, ac regulari uita instituit,	4. 13 (232. 15)
Quae cum praefatum quoque monasterium, . . . nutu diuinae dispensationis attingeret;	4. 14 (233. 9)
Cyniberet, habens non longe ab inde monasterium	4. 16 (237. 27)
Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium Britanniae	4. 18 (241. 5)
quo concedente et possessionem terrae largiente, ipsum monasterium fecerat.	4. 18 (241. 16)
intrauit monasterium Aebbe abbatissae,	4. 19 (243. 29)
De qua ferunt, quia, ex quo monasterium petiit, numquam lineis, . . . uti uoluerit;	4. 19 (244. 6)
gratias agentes rettulerunt ad monasterium.	4. 19 (245. 7)
ubi monasterium habere desiderauit memorata Christi famula,	4. 19 (246. 32)
quem ad monasterium suum deferens, honorifice sepeliuit,	4. 22 (250. 22)
contigit eam suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco, qui uocatur Streane-	
shalch,	4. 23 (254. 4)
Nam eisdem, quibus prius monasterium, etiam hoc disciplinis uitae regularis instituit;	4. 23 (254. 6)
susceptumque in monasterium cum omnibus suis fratribus coheri adsociauit,	4. 24 (260. 27)
mox ut intrauerunt monasterium, matri congregationis, uocabulo Aebbe, curauit indicare.	4. 25 (264. 23)
Siquidem modo totum hoc monasterium ex ordine perlustrans, singulorum casas ac lectos inspexit,	4. 25 (265. 8)
Intrauit autem primo monasterium Mailros,	4. 27 (269. 1)
Duobus autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum,	4. 29 (274. 4)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum	5. 3 (285. 8)
Renuit episcopus diens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reueri.	5. 4 (287. 9)
secessit ad monasterium praefatum, ibique uitam in Deo digna conuersatione compleuit.	5. 6 (292. 7)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5. 12 (304. 20)
corporeque eius loco inditum, perlatum est in monasterium ipsius,	5. 19 (322. 21)
donauit, . . . non multo post monasterium xxx familiarum in loco, qui uocatur Inhrypum;	5. 19 (325. 14)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	5. 19 (325. 16)
ministerium fratrum perlatus in primum suum monasterium, quod uocatur Inhrypum,	5. 19 (330. 5)
qui cum . . . nostrum quoque monasterium uidere uoluisset,	5. 21 (344. 9)
Columbia . . . in insula Hii monasterium fecit.	5. 24 (353. 10)
MONASTICVS, a, um. monasticae. multi de Britannia monachicae [monasticae] conuersationis gra-	
tia . . . monasteria adire solebant;	uar. 3. 8 (142. 17)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	4. 23 (254. 6)
monasticae. Et quidam quidem mox se monasticae conuersationi fideliter mancipauerunt,	3. 27 (192. 13)
monasticam. monasticam saeculari uitam praetulit.	5. 19 (322. 29)
monasticis. curam non modicum lectionibus sacris simul et monasticis exhibebat disciplinis,	3. 19 (164. 21)
MONEO. monebat. Nam suo praedocta exemplo, monebat omnes	4. 23 (256. 21)
monendo, et in ecclesiae corpore monendo et persuadendo,	1. 27 (53. 18)
monent. ipsos potius monent arma corripere,	1. 12 (27. 13)
monente. expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5. 21 (340. 32)
monuerit. Vt Augustinus Bretonum episcopos po pace catholica, . . . monuerit;	2. 2 (81. 8)
Vt Laurentius . . . Scottos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	2. 4 (86. 24)
Vt coniungam ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2. 11 (104. 7)
monuit. et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis po anima matris operam dare monuit.	4. 23 (257. 29)
MONILE. monile. exemplo se reperire sub ueste sua monile pretiosissimum;	4. 23 (256. 4)

moniliorum. in quo iuuenulam me memini superuacua moniliorum pondera portare;	4. 19 (246. 9)
MONIMENTVM , <i>see</i> MONVMENTVM .	
MONITVM . <i>monita</i> . quo mox condito dant fortia segni populo monita,	1. 12 (27. 26)
non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salutaris sensum iuuat illius.	2. 12 (107. 4)
num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consentis?	2. 12 (109. 18)
quos utique credo, . . . sic eius monita fuisse secutos,	3. 25 (188. 6)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebebat,	4. 27 (269. 14)
qui, . . . annis singulis eum uisitare, et monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4. 29 (274. 15)
sicut facta uel monita cupis sequi,	5. 21 (345. 1)
monitis. ac monitis cauit, quae regula patrum Sedulus instituit;	5. 19 (330. 23)
monitis. Atque animas monitis textit ab hoste sacris.	2. 1 (79. 16)
cuius edoctus monitis caelestia sperare dicerat.	4. 11 (227. 18)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4. 19 (244. 5)
MONS . <i>mons</i> . redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaræsdun, id est mons Vilfari,	3. 14 (155. 13)
monte. quod in Sina monte Dominus ad populum locuturus	1. 27 (59. 6)
montem. montem cum turbis reuerentissimus Dei confessor ascendit;	1. 7 (20. 26)
montes. australes Picti, qui intra eodem montibus habent sedes,	3. 4 (133. 12)
montibus. de ipsis montibus, speluncis, ac saltibus continue rebellabant;	1. 14 (29. 20)
nonnulli de miserandis reliquiis in montibus comprehensi,	1. 15 (32. 29)
pauperem uitam in montibus, siluiis, uel rupibus . . . agebant.	1. 15 (33. 2)
uallem circumdatam mediis montibus intueitur.	1. 20 (39. 1)
antistes elegit sibi locum monasterii construendi in montibus arduis ac remotis,	3. 23 (175. 13)
praedicare in uiculis, qui in arduis asperisque montibus positi aliis horrori erant ad uisendum,	4. 27 (270. 6)
montis. ut in arduo montis cacumine martyr aquam, . . . peteret,	1. 7 (21. 5)
usque ad annum obsessionis Badonici montis,	1. 16 (33. 18)
montium. et elatum clamorem repercusso aere montium	1. 20 (39. 9)
eis quae arduis atque horrentibus montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestrateae.	3. 4 (133. 10)
introducitur est, simulantibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4. 26 (267. 1)
MONS OLIVARVM , <i>the Mount of Olives</i> .	
mons Oliuarum. Mons Oliuarum altitudine monti Sion par est,	5. 17 (318. 26)
MONS SION , <i>Mount Sion</i> .	
monti Sion. Mons Oliuarum altitudine monti Sion par est,	5. 17 (318. 26)
MONSTRO . <i>monstramus</i> . Hic autem, quem uobis sequendum monstramus, computus paschae decen-	
nouenali circulo continetur;	5. 21 (341. 7)
monstrando. bona quoque opera eorum imitationi monstrando,	1. 27 (53. 11)
et boni operis exempla monstrando aedificis;	1. 32 (68. 10)
monstrantur. quae haecenus in ecclesia Cantiae conseruata monstrantur.	2. 20 (126. 11)
monstraret. locum, in quo requietura, et diem resurrectionis essent expectatura, monstraret.	4. 7 (220. 15)
monstras. et non potius eius, . . . etiam nunc habuit te, quantum potes, diligere monstras?	5. 21 (344. 19)
monstratum. Vt . . . ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4. 7 (219. 10)
monstratur. quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	2. 11 (105. 27)
monstrauerunt. monstrauerunt mihi etiam uulnus incisurae, quod feceram, curatum;	4. 19 (245. 32)
monstrauit. Quod ipsum etiam facto monstrauit;	4. 3 (208. 11)
MONTANI . <i>montanis</i> . demoratur in montanis, plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere	
uirtutis ad caelestia uocaret.	4. 27 (270. 12)
MONVMENTVM (MONI-) . <i>monimentis</i> . monimentis litterarum, . . . cognouerat;	Praef. (6. 12)
monimenti. Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit;	5. 8 (295. 5)
In huius ergo monumenti Aquilonali parte sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;	5. 16 (318. 13)
Lapis, qui ad ostium monumenti positus erat, nunc fissus est;	5. 16 (318. 18)
cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;	5. 16 (318. 19)
Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5. 16 (318. 21)
monimentis. De situ etiam Chebron et monimentis patrum ita scribit:—	5. 17 (319. 13)
Mamre collis mille passibus a monimentis his ad Boream,	5. 17 (319. 23)
monimento. cuius nec corpus in monumento corrumpi potuerit.	4. 19 (243. 2)
et iubente pontifice epitaphium in eius monumento scriptum,	5. 7 (293. 2)
monumentum. placuitque . . . ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3. 8 (148. 34)
Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	5. 16 (318. 7)
monumentum. haecenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1. 15 (31. 32)
MORA . <i>mora</i> . Quid mora?	1. 26 (47. 7)
<i>mora</i> . 'Nomen tuum quaero, quod sine mora mihi insinua,'	1. 7 (19. 20)
interueniente paululum mora,	1. 27 (55. 4)
<i>mora</i> . non mora, omnis se lues hereseos cuiusque, . . . infudit.	1. 8 (22. 18)
nec mora pestis secuta est;	1. 13 (29. 8)
nec mora, frugum copia, . . . secutum sit.	1. 14 (29. 13)
Non mora ergo, . . . grandescere populus coepit aduenarum,	1. 15 (32. 4)
nec mora, adherentem lateri suo capsulam	1. 18 (36. 13)
Nec mora, Augustinum, . . . domum remittunt,	1. 23 (42. 29)
Nec mora, congrua quaesitui responsa recepit;	1. 27 (48. 12)
Nec mora, inluminatur caecus,	2. 2 (82. 12)
Nec mora, uentus, . . . contra meridiem reflexus,	2. 7 (94. 27)
Nec mora, utrumque rex Bretonum Ceadualla . . . peremit.	3. 1 (127. 23)
Nec mora, quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3. 9 (146. 5)
Nec mora, melius habere coepit,	3. 13 (153. 31)
Nec mora, Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est acerbo,	4. 30 (277. 18)
Nec mora, dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiori impetu transiliret, lapsus decedi,	5. 6 (290. 11)
Nec mora, exemtum tenebris in auras me serena lucis eduxit;	5. 12 (307. 7)
nec mora, gressum retorquens ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5. 12 (308. 5)
Nec mora, quae dixerat, regia auctoritate perfectit.	5. 21 (346. 4)
MORBVS . <i>morbi</i> . Morbi diffugiunt, ydros et ater abijt.	4. 20 (248. 24)
morbo. Ibiq. apud Eboracum oppidum morbo obiit.	1. 5 (17. 4)
infidelium corda naturali ac superstitioso morbo purgata,	2. 8 (96. 7)
inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauata;	3. 9 (146. 15)
corrupti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime addicti;	3. 27 (192. 29)
quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefata tacta morbo, . . . coepit subito . . . clamare	4. 8 (221. 8)
tacta est repente grauissimo corporis morbo,	4. 9 (222. 7)
et siue periclitantes hoc morbo a praesenti morte liberaret,	4. 14 (233. 17)
Deo dilectus antistes Eadbert morbo correptus est acerbo,	4. 30 (277. 18)
Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5. 13 (311. 26)
morbus. Crescebat morbus paulatim,	4. 31 (278. 15)

MORIANI, MORYNI, *the people of Boulogne.*

Morianos. uenit ad Morianos,	1.2 (13.25)
Morynorum. interposito mari a Gessoriaci Morynorum gentis litore proximo,	1.1 (9.13)
MORIOR. moretur. hortabatur, ut uel tunc, antequam moretur, paenitentiam ageret commissorum.	5.13 (311.19)
mori. tu in ipsa domu mori habes.	3.22 (174.9)
atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.6)
magis cum fide resurrectionis in illo mori,	3.30 (200.6)
neque enim mori adhuc habes, qui tam hilariter nobiscum uelut sospes loqueris.	4.24 (261.30)
moriar. moxque ut ad se inuicem perueniunt, moriar,	5.13 (312.29)
moriendo. etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo numquam uicisset,	5.21 (340.26)
moriendum. uel etiam moriendum pro ea, quam praedicabant,	1.26 (47.6)
moriens. In qua ecclesia moriens pallium quoque, quod a Romano papa acceperat, reliquit.	2.20 (126.19)
Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutur, clamauerit;	4.8 (220.21)
At uirgo illa, quam moriens uocabat, mox in loco, quo erat, . . . illum, . . . secuta est.	4.8 (221.3)
moriente. rogauit, ne plures eo moriente quam ipse episcopus et duo sui ministri adessent.	4.11 (226.13)
morientes. cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, . . . aut morientes ibi sepeliri.	3.23 (176.30)
morienti. medicus Cynfrid, qui et morienti illi, et eleuatae de tumulo adfuit;	4.19 (245.13)
morientis. quia uestimentum eius morientis acceperit, ad memoriam reduxit.	3.19 (166.27)
moritura. quia per prophetiae spiritum, et pestilentiam, qua ipsa esset moritura, praedixerit,	4.19 (244.18)
ipsaeque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.19)
Et quid ego possum puellae, si moritura est, facere?	5.3 (285.30)
morituri. casa, in qua infirmiores et qui prope morituri esse uidebantur, induci solebant.	4.24 (261.20)
moriturum. cum se aestinaret esse moriturum, egressus est tempore matutino de cubiculo,	3.27 (193.1)
moriturus. si moriturus sum, ille me magis quam ignobilior quisque morti tradat.	2.12 (108.12)
quin aliquis de illa congregatione citius esset moriturus,	4.9 (222.22)
sed et tertium exinde diem, quo esset moriturus, insinuaui.	4.11 (226.27)
neque aliquis de hoc monasterio siue adiacentibus ei possessiunculis hac clade ultra moriturus est;	4.14 (234.18)
qui miratus, cur hoc rogaret, qui nequaquam adhuc moriturus esse uidebatur,	4.24 (261.24)
ita ut, deficient penitus omni membrorum officio, iamiamque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.7)
Vt item aliqui moriturus deputatum sibi apud inferos locum poenarum uiderit.	5.14 (313.26)
mortui. Si enim huius uiri in peccatis suis mortui pecuniam non accepisses,	3.19 (167.2)
mortuo. Qui ut, mortuo rege inimico, patriam sunt redire permisi,	3.1 (127.16)
cum mortuo Iarumano sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari peteret,	4.3 (206.15)
mortuum. coepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinqueret mortuum.	3.9 (146.2)
ueteranis cum odii etiam mortuum insequabantur.	3.11 (148.15)
mortuus. ne mox mortuus ob merita scelorum ad inferni claustra raperetur,	3.13 (152.28)
qua et mortuus est anno aetatis suae LVIII ^o .	4.5 (214.14)
corruptus est corporis infirmitate permaxima, qua et mortuus est;	4.11 (225.27)
Cumque mortuus esset Coinalch, quo regnante indest Leutherius episcopus factus est,	4.12 (227.24)
Hlothari Cantuariorum rex, . . . mortuus erat VIII. Idus Februarias.	4.26 (268.9)
ad uesperam usque quietus et quasi mortuus permanens, tunc paululum reuiuisco,	5.6 (290.24)
ad excitationem uiuentium de morte animae, quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis.	5.12 (303.29)
Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae IIII diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	5.19 (328.25)
Osric mortuus est.	5.24 (356.15)
MOROR. morabantur. gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur,	3.3 (131.27)
Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	3.28 (195.29)
Moxque peragrata insula tota, quaquauersum Anglorum gentes morabantur,	4.2 (204.18)
eos, qui in Hii insula morabantur, monachos,	5.21 (345.8)
morabatur. Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.11)
morabor. 'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam, libens ibi morabor;	4.28 (271.13)
moraretur. cxxvii diebus ibidem cum eis cathecizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.14 (115.2)
cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.4)
apud . . . Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur,	3.13 (152.13)
moratus. Nec moratus ille integram se in hoc habere fidem respondebat.	3.13 (153.28)
ubi fatigatus infirmitate aliquantisper moratus est,	4.1 (203.30)
aliquandiu in ea prouincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	5.15 (315.19)
MORS. mors. quibus mors imminet,	1.27 (55.1)
Cui uitae alterius mors magis ipsa uia est.	2.1 (79.12)
Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Sabercti regis Orientalium Saxonum,	2.5 (91.3)
Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3.22 (174.10)
morte. Constantius, . . . in Britannia morte obiit.	1.8 (22.23)
sed ne morte quidem suorum,	1.14 (30.12)
a morte animae, . . . reuocari poterant.	1.14 (30.13)
ne morte praecupperetur, quod genuerit,	1.27 (53.27)
ita ut morte lex sacra feriat,	1.27 (55.17)
illa ne hoc perficeret, morte praerepta est,	3.8 (144.12)
eum Osuii . . . per praefectum suum Ediluinum detestanda omnibus morte interfecit.	3.14 (155.22)
De uita uel morte religiosi regis Sigbercti.	3.18 (162.13)
In qua tamen eius morte innoxia, iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.22 (173.25)
defuncti sunt, excepto uno puerulo, quem orationibus patris sui a morte constat esse seruatum	3.23 (176.33)
priusquam consecrari in episcopatum posset, morte praereptus est,	3.29 (196.18)
De morte Osuii et Ecgbercti regum,	4.5 (214.9)
Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae mortis probata est	4.8 (221.25)
et siue periclitantes hoc morbo a praesenti morte liberaret,	4.14 (233.18)
sic infirmitate simul et morte absolutus, ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.14 (234.12)
praeter te solum qui hodierna es die liberandus a morte,	4.14 (234.21)
ausque mortis probauit uera fuisse uerba,	4.14 (235.31)
et nunc dignus quidem es morte,	4.22 (251.12)
sed, priusquam ordinari posset, morte inmaturo praereptus est.	4.23 (255.22)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiit ad uitam.	4.23 (256.32)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret.	4.24 (262.14)
De morte Ecgfridi et Hlothari regum.	4.26 (266.13)
Vt item puerum comitis orando a morte reuocauit.	5.5 (288.1)
Vt clericum suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicendo a morte reuocauerit.	5.6 (289.5)
Namque ad excitationem uiuentium de morte animae, quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis.	5.12 (303.28)
quia iam uere surrexi a morte, qua tenebar,	5.12 (304.11)
quia confessionem et paenitentiam uel in morte habuerunt,	5.12 (308.16)
faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	5.14 (314.35)
Sed ne hoc fieri posset, antistes crudeli morte praereptus est,	5.19 (324.33)

"et ob hoc," inquit, "missus sum, ut te a morte reuocem;	5.19 (329.12)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei.	5.21 (336.24)
mortem. Cumque ad mortem duceretur,	1.7 (20.4)
Gratianus . . . post mortem Valentis sex annis imperium tenuit,	1.9 (23.4)
mortem quoque, quae pene cunctis poena est, . . . amaret.	2.1 (74.11)
At uero post mortem Aedilbereti, . . . magno tenellis ibi adhuc ecclesiae crementis detrimento fuit.	2.5 (90.24)
qui pro parulis Christi, . . . adfectiones, ipsam postremo mortem, mortem autem crucis, . . . pertuli?"	2.6 (92.28)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuuaretur ueneni.	2.9 (99.4)
quae cuius esset uirtutis, magis post mortem clauit.	3.8 (144.8)
Post cuius mortem, . . . intermissum est hoc aedificium annis vii,	3.8 (144.14)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis clauit.	3.9 (145.14)
nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuam animae mortem rapiendum,	3.13 (153.4)
nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuam animae mortem rapiendum,	3.13 (153.5)
cuius excellentia fidei . . . etiam post mortem, uirtutum frequentium operatione claruerit;	3.13 (153.19)
Cumque . . . mortem sibi omnes imminere, et iamiamque adesse uiderent,	3.15 (158.15)
cui etiam caro post mortem incorrupta testimonium perhibuerit.	3.19 (163.21)
quid erga salutem eorum, qui ad mortem poeniterent, esset agendum,	3.19 (167.4)
Coepta sunt haec biennio ante mortem Pandan regis.	3.21 (170.33)
ut et ipse sio mortem euaderet aeternam,	3.23 (177.7)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.20)
ne ad mortem ueniens tanto affectus dolore aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4.11 (226.9)
usque ad mortem Ecgfridi regis, . . . officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.18)
"Noli timere, fili, mortem, pro qua sollicitus es;	4.14 (234.8)
Moxque illi instante carnifice mortem laeti subire temporalem,	4.16 (238.6)
dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4.19 (245.22)
inter uerba exhortationis laeta mortem uidit,	4.23 (256.31)
quanta in gloria uir Domini Cudberet post mortem uiueret,	4.30 (276.8)
cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4.30 (276.9)
ut . . . neque aliud quam mortem sperare ualeremus.	5.1 (281.22)
accipies et ipse post mortem locum mansionis	5.12 (309.5)
Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5.13 (311.1)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.30)
et ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculos mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit.	5.14 (314.32)
ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculos mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit.	5.14 (314.33)
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatae quietis tribuit,	5.21 (338.21)
quia per mortem sui uiuificatoris ecclesia facta est,	5.21 (343.7)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros III.	5.24 (357.29)
morti. festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	1.7 (20.19)
si morturus sum, ille me magis quam ignobilior quisque morti tradat.	2.12 (108.13)
quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contraderet,	2.20 (125.12)
Qui cum se morti proximum uideret,	3.13 (152.27)
erepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domino Saluatori . . . referebat.	5.3 (286.24)
et uidit eum mestis omnibus iam morti proximum,	5.5 (288.15)
mortis. nec timore mortis hi, qui supererant, . . . reuocari poterant.	1.14 (30.12)
si mortis periculo urguetur,	1.27 (54.32)
de mortis hora suspecti,	1.32 (69.22)
per horum manus ultionem essent mortis passuri.	2.2 (83.31)
Nec mirandum in loco mortis illius infirmos sanari,	3.9 (145.23)
Vt in Hibernia sit quidam per reliquias eius a mortis articulo reuocatus.	3.13 (152.5)
"quia iamiamque crescente corporis molestias ad articulum subeundae mortis compellor;	3.13 (153.3)
Hunc cum dies mortis egredi e corpore coeret,	3.17 (159.25)
quin intercessionibus, ut dixi, sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	3.23 (177.7)
Non autem mirum, si diem mortis uel potius diem Domini laetus asperit,	4.3 (210.8)
cum . . . diem sibi mortis imminere sensisset,	4.11 (226.8)
quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropiaret introitus;	4.29 (274.5)
quippe quem ab ipso, ut ita dicam, mortis limite reuocans,	5.6 (289.15)
et ibi usque ad diem mortis in tanta mentis et corporis contritione durauit,	5.12 (304.23)
qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt,	5.12 (308.14)
priusquam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.11)
ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, quae sopes facere noluerat;	5.13 (311.22)
ne inprobraret mortis articulo praeuenti, inpaenitentes perirent.	5.13 (313.7)
per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras superauit;	5.21 (340.15)
MORTALIS, e. mortalis. omne, quod in hac mortali carne patimur ex infirmitate naturae,	1.27 (55.30)
mortalibus. ut utroque tempore mala mortalibus imminere signarent.	5.23 (349.10)
MORTALITAS. mortalitas. multas Britanniae provincias mortalitas saeua corripiebat.	4.14 (233.8)
mortalitate. et omnes socii ipsorum uel mortalitate de saeculo rapti, uel per alia essent loca dispersi,	3.27 (192.27)
coeperunt . . . adorare simulacra, quasi per haec possent a mortalitate defendi.	3.30 (199.20)
mortalitatis. "Tempore," inquit, "mortalitatis, . . . percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus	3.13 (152.22)
ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens,	3.23 (176.12)
corrupti sunt ambo morbo eiusdem mortalitatis, et grauissime adfecti;	3.27 (192.29)
Vt Orientales Saxones tempore mortalitatis ad idolatriam reuersi,	3.30 (199.7)
Quae uidelicet provincia cum praefatae mortalitatis clade premeretur,	3.30 (199.13)
et aliqui etiam tempore mortalitatis, neglectis fidei sacramentis, . . . ad erratica idolatriae medicamina	4.27 (269.18)
concurrerant;	1.14 (30.11)
MORTUUS. mortuus. ut ne sepeliendis quidem mortuis uiui sufficienter;	1.14 (30.11)
mortuus. de quo a mortuis suscitatus dicit ipse discipulis;	2.1 (76.5)
memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis,	3.25 (185.25)
Vt quidam in provincia Nordanhynbrorum a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, . . . narrauerit.	5.12 (303.24)
tertia post immolationem suae passionis die resurgens a mortuis,	5.21 (340.5)
mortuo. qui cum die illo et nocte se iuenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.27)
et ego, ut dixi, simillimus mortuo fierem.	5.6 (290.21)
inuenerunt corpus . . . integrum et flexilibus artuum conpagibus multo dormienti quam mortuo	4.30 (276.21)
similius;	
mortuorum. ossa illius, quae more mortuorum consumo iam et in puluerem redacto corpore reliquo siccata	4.30 (276.12)
inuenerunt putabant;	4.3 (211.7)
mortuos. uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	1.7 (21.13)
mortuum. gaudere super mortuum non est permissus;	
MORYNI. see MORIANI.	1.17 (35.13)
MOS. more. et more maligni spiritus, . . . modularentur;	1.25 (46.22)
more suo cum cruce sancta . . . hanc laetianiam . . . modularentur;	

Dum nos sedes apostolica more suo, . . . ad praedicandum gentibus paganis dirigeret.	2.4 (87.28)
ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano seruaret.	2.9 (98.7)
Namque diem paschae dominicum more suae gentis, . . . obseruare solebat.	3.3 (131.18)
eo quod ibi ecclesiam de lapide, insolito Bretonibus more fecerit.	3.4 (133.23)
et consuetio eorum more, quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	3.9 (146.7)
quam tamen more Scottorum non de lapide, sed de robore secto totam composuit,	3.25 (181.6)
ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xv ^{am} lunam ad uesperam esse fateretur.	3.25 (187.19)
non equitandum, sed apostolorum more pedibus incedendo paragrare.	3.28 (195.21)
ne quid ille contrarium ueritati fidei, Grecorum more, in ecclesiam, cui praeesset, introduceret.	4.1 (203.3)
habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	4.1 (203.6)
Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.2 (206.9)
atque omnes communicare more solito praecepit;	4.14 (235.27)
Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4.28 (272.3)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.17)
ossa illius, quae more mortuorum consumo iam et in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda	4.30 (276.12)
putabant;	4.32 (280.6)
capillis, quam more reliquiarum rogantibus amicis dare, uel ostendere in signum miraculi possent.	5.22 (347.2)
catholicoque illos atque apostolico more celebrationem, . . . agere perducit.	
morem. ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae con-	2.2 (83.18)
pleatis;	2.4 (87.32)
antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem uniuersalis ecclesiae ingrederentur,	2.15 (116.6)
ita ut in more antiquorum Samaritanorum et Christo seruire uideretur et diis,	2.20 (126.30)
magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum siue Cantuariorum multis coepit existere;	3.12 (151.23)
ob ebreum morem orandi, . . . supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3.18 (162.23)
eisque pedagogos ac magistros iuxta morem Cantuariorum praebente.	3.23 (175.28)
ieiunium ad uesperam usque iuxta morem protelans,	3.25 (181.17)
quod Scotti dominicum paschae diem contra uniuersalis ecclesiae morem celebrarent.	3.25 (182.8)
etsi pascha contra morem eorum, qui ipsum miserant, facere non potuit,	3.25 (182.10)
opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit.	3.25 (184.11)
iussit rex et Agilbertum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.26 (189.27)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,	3.28 (195.13)
paschae diem, . . . secus morem canonicum a xiiii ^a usque ad x ^{am} lunam celebrant.	4.2 (205.18)
Vilfrido, qui . . . catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4.5 (215.1)
placuit conuenire nos iuxta morem canonum uenerabilium,	4.20 (247.6)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	5.6 (290.30)
neq. uoluit nocte illa iuxta morem cum clericis suis manere,	
ne contra uniuersalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque decretis ui-	5.15 (315.21)
uere praesumeret,	5.21 (333.4)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.7)
se quoq. ueipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum.	5.21 (345.1)
sic etiam morem habitus te imitari concedat."	1.32 (68.8)
mores. subditorum mores ex magna uitae munditia,	3.13 (153.10)
Inest auium animo, . . . uitiosos mores corrigere,	3.25 (187.9)
semper eorum uitam, mores, et disciplinam sequi non desisto,	5.12 (309.3)
si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	2.2 (83.21)
moribus. cetera, quae agitis, quamuis moribus nostris contraria, aequanimiter cuncta tolerabimus.	1.27 (49.9)
moribus. ut bonis moribus uiuant,	1.27 (53.8)
et quae sunt Creatoris nostri iussioni contraria, ab episcoporum moribus conpescat.	1.27 (55.8)
Praua autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit,	1.29 (64.18)
atque officium suum fide ac moribus exsequentes,	2.2 (82.17)
sed non se posse absque suorum consensu ac licentia priscis abdicare moribus.	2.20 (125.10)
adeo tamen erat animo ac moribus barbarus,	3.14 (155.30)
Erat autem rex Odo . . . et affatu uiuendus, et moribus ciuilibus,	3.23 (174.29)
quem cum Oidilwald, . . . uirum sanctum et sapientem, probumque moribus uideret,	3.23 (176.7)
et religiosis moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	3.28 (194.27)
uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	3.28 (195.23)
eisdemque actibus ac moribus iuxta exemplum eius ac fratris sui Ceddii suis instituire curauit auditores.	4.1 (202.26)
Theodorus, . . . probus moribus, et aetate uenerandus,	5.11 (302.7)
fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus,	5.19 (322.26)
atque aetatem moribus transiens, ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret,	5.19 (325.21)
dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit.	5.21 (344.10)
miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet,	5.23 (351.13)
Brettones, quamuis . . . moribusque improbis inuigilent;	2.20 (125.17)
moris. Quippe cum usque hodie moris sit Bretonum,	4.3 (206.23)
Et qua moris erat eidem reuerentissimo antistiti opus euangelii . . . ambulando . . . perficere,	4.27 (269.27)
Erat quippe moris eo tempore populis Anglorum,	3.8 (143.9)
morum. earumque uel maxime, quae uel aetate propectae, uel probitate erant morum insigniores.	1.27 (48.23)
mos. Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere.	3.9 (145.21)
Qui uidelicet mos adeo increbuit,	
MOSAICVS, a, um, <i>Mosaic, of Moses.</i>	
Mosaicae. cum scita legis Mosaicae iuxta litteram seruaret,	3.25 (185.4)
Iohannes enim ad legis Mosaicae decreta tempus paschale custodiens, nil de prima sabbati curabat;	3.25 (186.18)
MOSES, <i>Moses.</i>	
Mosen. "dixit Dominus ad Mosen et Aaron:	5.21 (334.15)
Mosi. e quibus duae in lege Mosi diuinitus statutae,	5.21 (334.3)
Item, Capitula lectionum in Pentateucum Mosi, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.13)
MOTVS. motibus. augentes externas domesticis motibus clades,	1.12 (28.11)
quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,	3.9 (146.6)
subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere.	3.11 (149.24)
cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	5.23 (349.25)
motu. non solum membrorum ceterorum, sed et linguae motu caruit.	4.9 (223.15)
ne . . . aliquid indignum suae personae uel ore proferret, uel aliorum motu gereret membrorum.	4.11 (226.11)
motum. et mox uelut emoriens sensum penitus motibus omnem perdidit.	5.6 (290.13)
motus. tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	1.32 (69.17)
motus. eiusque barbaros motus,	2.1 (78.14)
et motus eius insanos comprimere conati nequaquam ualebant,	3.11 (147.31)
MOVEO. mota. Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant.	3.25 (181.1)
motu. Mota ergo ibi quaestione de pascha, uel tonsura,	3.25 (183.13)
motae. nisi a te moti [motae] fuerint,	2.10 (102.24)
moti. nisi a te moti fuerint,	2.10 (102.24)
motus. Vnde motus eius profectibus Aedan rex Scottorum,	1.34 (71.21)

- moueareis.** nec de loco mouearis, donec hora recessione febrium transierit. 3.12 (151.6)
moere. ut ne unum quidem mouere ipsa membrum ualeret. 4.9 (223.1)
moueri. quibus increpatis moueri se fidei praesumptione non passus est. 1.19 (37.17)
mouet. Mouet enim aera Dominus, 5.6 (290.21)
mouit. Itaque expeditionem in Britanniam mouit, 4.3 (210.32)
Mouit. Vnde merito mouit haec quaestio sensus et corda multorum, 1.3 (15.8)
Mouet [Mouit] enim aera Dominus, 3.25 (182.21)
MOX. mox ut, proximante terris nauigio, odore aeris illius adacti fuerint, uar. 4.3 (210.32)
et mox effectum piaae postulationis consecutus est; 1.1 (12.31)
mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo, . . . militibus exhibuit. 1.4 (16.9)
1.7 (19.3); 1.7 (21.21); 1.9 (23.19); 1.11 (24.17); 1.11 (24.30); 1.12 (26.8); 1.12 (26.30); 1.12 (27.25); 1.27 (57.9);
2.1 (74.18); 2.1 (80.32); 2.2 (83.12); 2.3 (86.4); 2.5 (91.6); 2.6 (92.12); 2.6 (93.1); 2.7 (94.30); 2.9 (99.15);
2.12 (110.14); 2.13 (112.13); 2.13 (112.16); 2.13 (113.16); 2.14 (114.7); 2.15 (116.23); 3.2 (129.18); 3.3 (131.5);
3.5 (135.27); 3.6 (138.19); 3.8 (143.24); 3.11 (150.18); 3.13 (152.28); 3.17 (160.9); 3.17 (160.26); 3.18 (162.19);
3.22 (173.22); 3.22 (174.2); 3.23 (177.2); 3.26 (190.25); 3.26 (191.15); 3.27 (192.13); 3.28 (195.17); 3.29 (196.2);
3.30 (199.8); 4.1 (201.4); 4.2 (204.16); 4.2 (206.4); 4.3 (211.11); 4.3 (212.21); 4.8 (221.4); 4.13 (231.31);
4.14 (234.29); 4.15 (236.13); 4.16 (238.5); 4.19 (245.2); 4.19 (246.18); 4.22 (250.14); 4.23 (253.28); 4.23 (258.19);
4.24 (260.12); 4.24 (260.25); 4.25 (264.23); 4.28 (272.8); 4.29 (275.4); 4.29 (275.13); 4.30 (276.24); 4.31 (279.8);
5.1 (282.18); 5.3 (285.16); 5.3 (285.22); 5.6 (290.12); 5.6 (291.9); 5.6 (291.26); 5.7 (292.19); 5.11 (301.20);
5.11 (303.5); 5.12 (304.16); 5.12 (307.5); 5.12 (307.17); 5.12 (308.32); 5.13 (312.28); 5.15 (316.30); 5.19 (325.12);
5.19 (328.9); 5.19 (329.30); 5.23 (349.19).
- MVIGEO, see MAGEO.**
- MVLIBRIS, e.** muliebri. ut ne sexui quidem muliebri, uel innocuae paruulorum parceret aetati, 2.20 (125.10)
MVLIER. mulier. Si pregnans mulier debeat baptizari? 1.27 (53.25)
Mulier etenim pregnans cur non debeat baptizari, 1.27 (54.7)
Cum uero enixa fuerit mulier, 1.27 (54.20)
Quae tamen mulier, . . . prohiberi ecclesiam intrare non debet, 1.27 (55.18)
Nouimus namque, quod mulier, quae fluxum patiebatur sanguinis, 1.27 (55.22)
quod munda mente mulier ex natura patitur, 1.27 (57.12)
etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam 2.16 (118.6)
Quod ut factum est, surrexit statim mulier sana, 5.4 (287.24)
mulierem. Si itaque enixam mulierem prohibemus ecclesiam intrare, 1.27 (54.29)
Baptizare autem uel enixam mulierem, uel hoc quod genuerit, 1.27 (54.31)
siquis uir ad menstruatam mulierem accedat. 1.27 (55.18)
"Saluabitur uir intidelis per mulierem fidelem," 2.11 (106.5)
mulieres. ut mulieres filios, quos gignunt, nutrire contemnunt, 1.27 (55.8)
quanto magis mulieres, . . . custodire in se munditiam carnis debent, 1.27 (59.11)
mulieri. ut mixtus uir mulieri, et lauari aqua debeat, 1.27 (57.17)
Quia mulieri uir miscetur, 1.27 (57.19)
Miserat autem episcopus mulieri, quae infirma iacebat, de aqua benedicta, 5.4 (287.18)
mulieribus. eosque aliis mulieribus ad nutriendum tradant, 1.27 (55.9)
cur non concedatur cunctis mulieribus, 1.27 (56.7)
Menstrua enim consuetudo mulieribus non aliqua culpa est, 1.27 (56.16)
mulieribus mixti non essent: 1.27 (59.10)
mulieribus. prius eundem populum abstinere a mulieribus praecipit. 1.27 (59.7)
ut si a mulieribus mundi essent, 1.27 (59.15)
nisi prius mundos eos David a mulieribus fateretur. 1.27 (59.17)
MVLTA. multa, sed debita summum modo multa pecuniae regi ultori daretur. 4.21 (249.15)
MVLTIARIUS, a, um. multifario. ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac mirificis amplauit 5.20 (331.17)
operibus. 5.21 (336.27)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario piaae reuelationis gaudio discipulis patefecit. 5.21 (336.27)
MVLTIMODVS, a, um. multimoda. quae nobis multimoda relatione per praesentium portitores laudabiliter insinuata est, 2.17 (119.26)
MVLTIPLIX, icis. multiplica. zelum rectitudinis tuae in eorum conuersione multiplica, 1.32 (68.7)
multiplicem. ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares. 2.11 (106.8)
quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritalis cultor inuenit. 2.15 (116.31)
multiplices. et post multiples militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans. 5.11 (303.21)
multiplici. Composita itaque insula securitate multiplici, 1.20 (39.22)
MVLTIPLICITER. et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum. 2.17 (119.5)
Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Graeca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter instructum. 5.8 (296.2)
MVLTIPLICIUS. ut in spiritalis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare. 1.29 (63.21)
MVLTIPLICIO. multiplicat. clamorem percussio aere montium conclusa multiplicat; 1.20 (39.10)
quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multiplicat. 1.32 (69.28)
multiplicatis. ei, quod signare possetis multiplicatis generationibus, 2.8 (95.31)
multiplicatis, quae nuper, multiplicatis fidelium plebibus, in sedem pontificatus addita ipsum primum 5.23 (351.3)
habet antistitem. 4.3 (210.31)
multiplicauit. misit sagittas suas, et dissipauit eos, fulgora multiplicauit, et conturbauit eos? 4.3 (210.31)
MVLTIPLVDO. multitudine. ut, exclusa multitudine daemonum, multitudo ibi sanctorum memoriam 2.4 (88.33)
haberet. 1.7 (20.7)
multitudinem. uiditque ibi non paruam hominum multitudinem utriusque sexus, 1.12 (26.10)
magnam eorum multitudinem sternens, 1.14 (30.10)
quae in breui tantam eius multitudinem strauit, 3.27 (192.4)
pestilentiae lues, . . . magnam hominum multitudinem strauit. 3.8 (143.24)
multitudinis. audisse referebant, . . . sonitum quasi plurimae multitudinis monasterium ingredientis; 1.2 (14.14)
multitudo. immensa hostium multitudo conserarat, 1.17 (34.30)
multitudo excepit sacerdotes, 1.17 (35.20)
Illic plane immensa multitudo . . . conuenerat, 1.19 (37.18)
At multitudo omnis desperatione perterrita obuiai currit incendio. 1.20 (38.19)
Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetiit, 1.20 (39.3)
aderat ferox hostium multitudo, 1.21 (40.18)
occurrit inscia multitudo, 2.4 (88.33)
multitudo ibi sanctorum memoriam haberet, 2.6 (138.17)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet, 5.12 (307.4)
Cumque, . . . sine ulla quietis intercapedine innumerabilis spirituum deformum multitudo torqueretur, 5.21 (334.21)
immolabique eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad uesperam." 4.25 (265.34)
MVLTO. multati. Et cum dicerent, "Pax et securitas," extemplo praefatae ultionis sunt poena multati. 3.19 (168.13);
MVLTO. 1.14 (30.14); 1.15 (30.25); 1.21 (41.16); 1.22 (42.8); 3.7 (140.9); 3.9 (146.12); 3.14 (157.12); 4.11 (226.16);
3.21 (171.10); 3.24 (178.19); 3.25 (187.32); 3.26 (190.14); 4.1 (202.1); 4.7 (220.8); 4.9 (223.7); 4.11 (226.16);

4.13 (230.14); 4.14 (235.30); 4.18 (242.3); 4.18 (242.18); 4.19 (245.29); 4.23 (253.20); 4.30 (276.6); 4.30 (276.20); 4.30 (277.20); 5.6 (291.28); 5.11 (302.17); 5.11 (303.14); 5.12 (304.19); 5.12 (307.30); 5.13 (312.31); 5.19 (321.29); 5.19 (325.13); 6.19 (325.27); 5.21 (344.28); 5.22 (346.16); 5.23 (349.15).	
MLVTVM . 1.1 (10.3); 1.1 (12.26); 1.7 (20.21); 2.6 (93.4); 2.6 (93.7); 2.7 (94.26); 2.9 (98.25); 2.12 (109.30); 2.12 (110.16); 2.13 (113.18); 2.20 (125.30); 3.3 (132.8); 3.9 (145.20); 3.11 (148.8); 3.11 (150.3); 3.12 (151.17); 3.14 (156.14); 3.14 (157.1); 3.14 (157.2); 3.17 (161.12); 3.17 (161.30); 3.19 (166.16); 3.19 (167.16); 3.23 (175.4); 3.24 (180.15); 3.25 (186.35); 3.25 (188.2); 3.26 (190.12); 3.27 (194.5); 4.3 (206.27); 4.3 (209.22); 4.9 (222.8); 4.9 (223.19); 4.11 (225.16); uar. 4.11 (225.22); 4.13 (230.20); 4.13 (232.2); 4.14 (234.4); 4.17 (238.27); 4.18 (242.8); 4.18 (242.24); 4.19 (243.26); 4.19 (246.5); 4.21 (249.7); 4.23 (254.2); 4.23 (257.22); 4.24 (261.11); 4.25 (263.3); 4.25 (265.1); 4.26 (266.28); 4.28 (272.28); 4.29 (275.23); 4.30 (277.19); 5.1 (281.23); 5.1 (282.19); 5.3 (286.14); 5.4 (286.28); 5.5 (288.11); 5.5 (288.21); 5.5 (288.28); 5.12 (304.13); 5.12 (304.13); 5.12 (306.14); 5.12 (309.9); 5.13 (311.18); 5.14 (314.4); 5.14 (314.13); uar. 5.15 (316.31); 5.18 (321.13); 5.19 (325.4); 5.19 (325.33); 5.21 (345.25); 5.23 (349.5).	
MLVTVS , a, um. multa. 5.10 (301.13).	
multa. 1.27 (58.7); 1.32 (69.14); 2.1 (79.30); 3.9 (145.26); 3.9 (146.18); 3.19 (164.24); 3.27 (193.25); 5.18 (320.17).	
multa. 1.27 (56.31); 2.3 (85.27); 2.9 (100.14); 2.18 (121.14); 3.8 (143.1); 3.17 (161.25); 3.22 (172.10); 3.27 (193.29); 3.30 (199.28); 4.13 (230.4); 4.17 (239.30); 4.23 (252.18); uar. 4.23 (254.7); 4.24 (261.7); 5.12 (303.24); 5.12 (303.30); 5.12 (304.25); 5.15 (316.24); 5.19 (324.26); 5.19 (326.14); 5.20 (332.11).	
multae. 2.11 (104.17); 3.15 (157.24); 4.5 (217.26); 4.31 (278.6); 5.3 (285.6); 5.12 (304.31).	
multae. 1.11 (24.23); 5.23 (351.29).	
multam. 1.29 (63.3); 2.12 (107.26); 2.16 (117.23); 3.22 (172.28); 4.23 (254.7).	
multarum. 1.15 (32.2).	
multas. 2.6 (92.17); 3.25 (187.30); 4.14 (233.7); 4.19 (243.16); 5.15 (316.22); 5.21 (345.5).	
multi. 1.27 (51.17); 2.1 (79.30); 2.13 (111.26); 3.2 (129.15); 3.8 (142.17); 3.8 (143.20); 3.9 (145.19); 3.10 (147.26); 3.11 (149.15); 3.16 (158.29); 3.21 (170.24); 3.24 (179.11); 3.27 (192.9); 4.14 (233.11); 4.14 (235.35); 4.18 (241.31); 4.19 (245.12); 4.19 (245.19); 4.22 (252.3); 4.27 (269.17); 4.28 (272.24).	
multis. 2.1 (75.19); 2.20 (126.30); 3.19 (165.15); 3.23 (177.3); 4.23 (256.10); 4.25 (265.4); 4.26 (267.27); 5.9 (297.17); 5.12 (310.33); 6.15 (316.18); 5.15 (316.31); 5.18 (320.20); 5.21 (345.22).	
multis. 1.2 (108.17); 3.7 (140.26); 3.7 (141.5); 3.7 (141.30); 3.19 (167.24); 3.23 (176.9); 3.25 (187.28); 4.7 (219.14); 4.9 (222.10); 4.9 (222.25); 4.9 (222.32); 4.10 (224.7); 4.11 (225.22); 4.18 (241.26); 4.23 (256.12); 4.24 (260.16); 4.28 (272.10); 4.28 (272.19); 5.1 (281.6); 5.5 (288.30); 5.6 (289.14).	
multis. 1.1 (11.24); 1.13 (29.9); 1.27 (49.28); 3.7 (139.31); 3.19 (168.25); 4.30 (277.14).	
multis. 1.5 (16.17); 1.10 (24.4); 2.2 (83.14); 2.4 (87.16); 3.8 (142.16); 3.25 (185.5); 5.10 (299.11); 5.15 (317.4); 5.19 (330.24).	
multo. 5.3 (286.3).	
multo. 1.1 (9.5); 1.21 (39.21); 1.21 (41.7); 2.2 (84.31); 2.5 (92.4); 2.6 (92.20); 2.9 (98.29); 2.12 (107.19); 2.15 (116.17); 2.20 (125.13); 2.20 (126.33); 3.2 (129.29); 3.4 (133.13); 3.9 (145.29); 3.13 (153.32); 3.14 (157.9); 3.18 (162.29); 3.19 (165.20); 3.21 (170.17); 3.23 (176.34); 3.27 (192.24); 3.27 (193.27); 4.1 (203.18); 4.6 (218.3); 4.21 (249.17); 4.23 (255.8); 4.25 (264.13); 5.10 (299.16); 5.18 (320.15); 5.22 (346.25).	
multorum. 1.17 (35.17); 1.32 (69.33); 2.1 (74.22); 2.1 (74.31); 2.3 (85.10); 3.25 (182.22); 4.22 (249.23); 4.24 (259.2); 5.6 (289.26).	
multorum. 1.26 (47.20).	
multos. 1.12 (25.24); 1.14 (29.17); 1.14 (29.21); 1.30 (65.16); 3.5 (136.30); 3.7 (140.3); 3.11 (149.30); 3.17 (161.5); 3.19 (163.30); 3.25 (181.21); 4.6 (218.7); 4.6 (218.21); 4.27 (270.15); 4.32 (280.4); 5.8 (295.31); 5.9 (298.17); 5.10 (298.27); 5.10 (299.13); 5.11 (302.18); 5.11 (303.12); 5.12 (308.18); 5.14 (315.6); 5.18 (321.2); uar. 5.21 (345.5); 5.24 (359.1).	
multum. 4.25 (263.28); 5.21 (336.29).	
multum. 3.19 (165.12); 3.25 (182.32); 4.12 (228.24); 4.23 (253.24).	
multus. 4.20 (248.3); 4.20 (248.4).	
MVNDANVS , a, um. mundanis. magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius;	4.12 (228.19)
MVNDIALIS , e, mundialibus. merito uentis flammisque mundialibus praeualere,	2.7 (95.1)
MVNDISSIMVS , a, um. mundissima. delectatus uita mundissima sanctorum,	1.26 (47.18)
MVNDITIA , munditia. tanta prouisione est munditia corporis requisita,	1.27 (59.9)
munditia. subditorum mores ex magna uitae munditia,	1.32 (68.8)
munditiam. custodire in se munditiam carnis debent,	1.27 (59.12)
MVNDO . mundatus. sui tamen est sanguinis lauacro mundatus,	1.7 (21.19)
MVNDVS . mundi. Et quia prope sub ipso septentrionali uertice mundi iacet,	1.1 (10.30)
cuncta huius mundi uelut aliena spernendo,	1.26 (47.2)
praesentis mundi iam terminus iuxta est,	1.32 (69.11)
Adpropinquante autem eodem mundi termino,	1.32 (69.13)
'Ecce ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem mundi.'	2.8 (95.24)
Nil enim huius mundi quaerere, nil amare curabat.	3.5 (135.25)
praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.19)
alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amoris caelestium praeponimus;	3.19 (165.25)
et ipse ab omnibus mundi rebus liber in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.1)
sed adeo se mundi rebus exiit,	4.3 (208.5)
Femina uirgo parit mundi deuota parentem,	4.20 (247.19)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis,	4.24 (260.34)
cum esset et ipse contentu mundi ac doctrinae scientia insignis,	5.9 (298.16)
cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret,	5.15 (315.23)
Quod si de philosophia mundi uere intellegere,	5.21 (333.25)
de statu huius mundi merito diligere potuit homo huius mundi;	5.21 (333.26,27)
agni immaculati, qui abstulit peccata mundi;	5.21 (336.19)
etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo numquam uicisset,	5.21 (340.26)
sed redemptionem totius mundi, quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata,	5.21 (341.2)
proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera contemnere designant.	5.21 (343.23)
mundo . ac mundo spem resurrectionis contulit,	3.25 (185.25)
uel potius mundo seruire non possent.	4.11 (225.29)
deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentet;	5.21 (340.13)
mundo . Certe enim dum coniungia in mundo celebrantur,	1.27 (52.21)
et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum.	2.17 (119.5)
Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3.27 (192.6)
ueniret hora ipsius, ut transiret ex hoc mundo ad Dominum,	4.3 (207.24)
cum uir ille de mundo transiret,	4.3 (211.31)
quo ceteros exterminio raptari e mundo contingeret.	4.7 (219.24)
cum et ipsa mater congregationis illius e mundo transiret.	4.9 (221.28)
Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapienda de mundo,	4.9 (221.30)
seu raptus e mundo a perpetua animae damnatione seruaret.	4.14 (233.18)
quod nemo praeter ipsum tempore illo ex eodem est monasterio raptus de mundo.	4.14 (235.35)
et numerum quoque eorum, qui de suo monasterio hae essent de mundo rapiendi, . . . intimauerit.	4.19 (244.20)
Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus, et rapta confestim de mundo,	4.19 (245.21)

inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem, qua illam referebant exisse de mundo.	
nec multo post successor episcopatus eius de mundo transierit.	4. 23 (258. 4)
quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est,	4. 30 (276. 6)
quo plus in mundo quique ualent,	5. 21 (333. 28)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5. 21 (333. 29)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiit de hoc mundo ad Patrem;	5. 21 (340. 9)
mundo. Femina uirgo parit mundi [mundo] deuota parentem,	5. 22 (348. 2)
mundum. iussus est ab angelis, qui eum ducebant, respicere, in mundum.	uar. 4. 20 (247. 19)
auditi hos esse ignes, qui mundum succedentes essent consumuri.	3. 19 (165. 17)
Nec tamen hodie clarescente per mundum euangelio necesse est, . . . fidelibus uel circumcidi,	3. 19 (165. 22)
Petrus et Paulus, qui ut duo luminaria caeli inluminant mundum,	3. 25 (185. 17)
et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	3. 29 (197. 29)
ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciparent, cum amplius pariter mundum amplecti,	4. 3 (207. 29)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4. 11 (225. 29)
in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberaret,	4. 24 (262. 14)
uel sub quo iudice mundum uicerint, diligenter adnotare studui.	5. 21 (338. 19)
mundus. cum ipsum sapientissime uixisse omnis mundus nouerit.	5. 24 (359. 20)
dixit quidam saecularium scriptorum, quia felicissimo mundus statu ageretur,	3. 25 (185. 2)
munda. et ecce omnia munda sunt uobis.	5. 21 (333. 23)
'Omnia munda mundis,	1. 27 (57. 12)
mundi. ut si a mulieribus mundi essent,	1. 27 (57. 7)
mundis. 'Omnia munda mundis,	1. 27 (59. 15)
mundo. sacra mundo corde atque ore coniciunt.	1. 27 (57. 8)
mundos. nisi prius mundos eos Dauid a mulieribus fateretur.	1. 8 (22. 13)
mundum. conuinquatis autem et infidelibus nihil est mundum.	1. 27 (59. 16)
ipse cuncta, . . . rememorando secum, et quasi mundum animal ruminando, in carmen dulcissimum conuertebat,	4. 24 (260. 31)
mundus. sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret;	5. 7 (292. 20)
MVNERO. muneraret. et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	2. 10 (103. 22)
MVNICEPS. municeps. apud Britannias Gratianus municeps tyrannus creatur,	1. 11 (24. 25)
MVNICIPIVM. municipio. dum se in oppido municipio temerarie obsedisset,	3. 1 (128. 3)
MVNIFICENTIA. munificentia. in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opitulante munificentia ualeatis.	2. 10 (103. 31)
illud etiam clementer conlata suae pietatis munificentia tribuit,	2. 18 (120. 27)
MVNIMEN. munimine. quae extrinsecus ecclesiae pro munimine erat adposita,	3. 17 (160. 6)
ut crebro uexilli huius munimine a malignorum spirituum defensorum incurisbus;	5. 21 (343. 9)
MVNIMENTVM. munimentum. et haec eadem destina in munimentum esset parietis, . . . forinsecus adposita,	3. 17 (160. 27)
accepit ab eo, in munimentum libertatis monasterii, quod fecerat, epistolam priuilegii	4. 18 (241. 12)
MVNIO. muniens. Siquae se caelesti muniens uiatico, uitae alterius ingressui parauit;	4. 24 (262. 5)
munito. superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3. 1 (128. 19)
munium. obtentu insuper siluarum munium,	1. 2 (14. 28)
munitus. Horum ergo consortio non solum a terrenis est munitus incurisbus,	2. 1 (75. 13)
munitur. uallum uero, quo ad repellendam uim hostium castra muniuntur,	1. 5 (16. 25)
munium. postquam obitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione muniuit,	4. 3 (210. 5)
MVNITIO. munitio. ubi aquarum munitio deerat,	1. 12 (26. 20)
MVNITISSIMVS. a, um. munitissima. ubi est ciuitas Bretonum munitissima	1. 1 (13. 15)
MVNVS. munera. pretiosa ibidem munera conditurus;	1. 18 (36. 27)
quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera praerogare,	2. 18 (120. 26)
Itaque qui haec obtulit munera, de hac subtractus est luce,	3. 29 (198. 11)
Munera nos Christi, bella Maro resonet.	4. 20 (247. 12)
Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis,	4. 20 (248. 29)
Ecce uenit sponsus, munera laeta capis,	4. 20 (248. 30)
quae cum ille et munera gratanter acciperet,	4. 30 (277. 4)
munere. Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum munere mystica regenerationis uestrae purgatio patenter innuit.	2. 11 (104. 22)
donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3. 3 (132. 20)
'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato;	4. 5 (216. 19)
Ipse autem excepto cantandi uel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4. 18 (241. 32)
muneribus. Qui uel minis fractus, uel corruptus muneribus, cessit deprecanti,	2. 12 (107. 30)
Scriptor quoque ipse multis ab ea muneribus donatus patriam remissus est.	5. 15 (317. 4)
muneris. ut indulti muneris praemia non cum reatitudine, . . . repraesentantes.	2. 8 (96. 34)
munus. Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret,	3. 2 (130. 26)
MVNVSCLVM. munuscula. Munuscula a uestra celsitudine beato principi apostolorum directa . . . suscepimus,	3. 29 (198. 7)
munusculum. quod tale munusculum de terra Anglorum mereretur accipere.	5. 21 (345. 28)
MVRVM. see QVDRVM.	
MVRVS. muri. qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5. 17 (319. 21)
muri. sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conuerunt;	1. 13 (29. 9)
muris. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis,	1. 1 (10. 28)
ignaua propugnatores miserrime de muris tracti solo adlidebantur.	1. 12 (28. 4)
muro. non muro, ut quidam aestimant, sed uallo distinguendam putauit.	1. 5 (16. 22)
flumen, quod muro et arena, . . . diuidebatur;	1. 7 (20. 5)
relictis ciuitatibus ac muro fugiunt,	1. 12 (28. 5)
humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5. 16 (317. 14)
ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5. 17 (319. 18)
muros. clauso uidelicet intra muros Aquileiae,	1. 9 (23. 20)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3. 16 (159. 16)
et mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum	4. 19 (245. 3)
distinctis porticibus in hoc ipsum intra muros eiusdem ecclesiae,	5. 20 (331. 22)
murum. qui secundo uenientes murum trans insulam fecerint;	1. 12 (25. 16)
hortata est instruere inter duo maria trans insulam murum,	1. 12 (26. 12)
At insulani murum, . . . cespitibus construentes,	1. 12 (26. 15)
murum a mari ad mare recto tramite inter urbes,	1. 12 (27. 17)
quem uidelicet murum hactenus famosum atque conspicuum,	1. 12 (27. 34)
aquilonalem extremamque insulae partem pro indigenis ad murum usque capessunt.	3. 2 (129. 26)
Est autem locus iuxta murum illum ad aquilonem,	3. 22 (172. 17)
Est enim iuxta murum, quo olim Romani Britanniam insulam praecinere,	

uidi ante nos murum permaximum,	5.12 (307.9)
Coepi autem mirari, quare ad murum accederemus,	5.12 (307.12)
Cum ergo peruenissemus ad murum,	5.12 (307.14)
murus. Murus etenim de lapidibus, uallum uero, . . . fit de cespitibus,	1.5 (16.24)
e terra uelut murus extruitur altus supra terram,	1.5 (16.26)
MVSCVLA. musculae. in quibus sunt et musculae,	1.1 (10.8)
MVSCVS. musco. oblitus ei aliquid de ueteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3.2 (130.24)
MVTO. mutandi. 'Non est mihi modo tempus uitam mutandi,	5.14 (314.23)
mutantes. quatinus cor mutantes, aliud de sacrificio amitterent, aliud retinerent;	1.30 (65.33)
mutare. quam suam uitam consuetudinem uolebant,	3.25 (183.5)
sicque paulatim onnis eorum provincia ueterem cogeretur noua mutare culturam.	5.10 (300.16)
mutari. nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.2)
mutati. Quo dicto statim mutati ab urbe uenti in eos, qui accenderant,	3.16 (159.19)
mutato. Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	2.1 (74.4)
mutatum. quia mutatum est cor regis,	2.12 (110.3)
mutatus. Siquidem Adamnan, . . . mutatus mente est;	5.15 (315.24)
mutauit. post dies xii et ipsa educta ex carne temporales adfectiones aeterna mercede mutauit.	4.9 (223.9)
dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4.19 (245.2)
MVTVS, a, um. mutum. Vt episcopus Iohannes mutum benedicendo curauerit.	5.2 (282.30)
mutus. Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus,	5.2 (283.21)
qui ante fuerat deformis, pauper, et mutus.	5.2 (284.28)
MVTVVS, a, um. mutua. latrocinio ac rapacitate mutua temperabant,	1.12 (28.10)
MYSTERIA. mysteria. uel, si sacerdos sit, sacra mysteria celebrare?	1.27 (59.23)
Nynia. . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	3.4 (133.17)
mysterii. quia sancti mysterii gratia, . . . cum magna discretione prouidenda est;	1.27 (54.35)
percipiendo ex religiosae uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	1.27 (56.26)
ne ipsa inaestimabilis mysterii magnitudine grauentur?	1.27 (59.13)
non tamen uisus ad prohibitionem percipiendi sancti mysterii	1.27 (60.12)
a perceptione sacri mysterii prohibere non debet;	1.27 (60.17)
ab immolatione sacri mysterii abstinere,	1.27 (60.18)
mysteriis. in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauimus;	2.8 (96.24)
Anno dcxiii. Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	5.24 (354.11)
mysterio. In illo quippe mysterio, . . . ualde stultum est,	1.27 (54.17)
Quod tamen sciendum est, quia in mysterio accipitur.	1.27 (54.24)
seu de sumendo dominici corporis sanguinisque mysterio,	1.27 (58.26)
mysteriorum. talis in mysteriorum celebratione maximorum a sanctarum quidem scripturarum doctrina	5.21 (340.22)
discordat;	2.11 (105.33)
mysterium. infundens sensibus eius, quantum sit praeclarum, quod credendo suscepisti, mysterium.	1.27 (54.1)
mysterium. uel etiam ad mysterium communionis sacrae accedere?	1.27 (55.3)
ne dum adhuc tempus ad praebendum redemptionis mysterium quaeritur,	1.27 (56.8)
Sanctae autem communionis mysterium . . . percipere non debet prohiberi.	1.27 (59.19)
etiam sacrae communionis mysterium ualet accipere,	1.27 (60.14)
aut exhiberi mysterium . . . ipsa necessitas compellit.	2.8 (95.27)
aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare mysterium,	2.12 (107.7)
difficuler posse sublimitatem animi regalis ad . . . suscipiendum mysterium uiuificare crucis inclinari,	5.21 (336.18)
praepararent omnes ecclesiae per orbem, . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni	2.11 (104.22)
innaculati,	2.1 (75.17)
MYSTICVS, a, um. mystica. mystica regenerationis uestrae purgatio patenter inuit.	2.1 (79.18)
mystica. ut librum beati Iob . . . mystica interpretatione discuteret;	5.7 (293.26)
mystica. Esset ut exemplum, mystica uerba loquens.	5.21 (339.31)
templumque uerendum Ascepit Petri mystica dona gerens.	
mysticam. 'Quod si mysticam quoque uos in his rationem audire delectat, primo mense anni.	

N

NAITON (d. 732). <i>King of the Picts</i> .	
Naiton. Eo tempore Naiton rex Pictorum, . . . abrenuntiauit errori,	5.21 (332.15)
Naitano. 'Dominus excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceddrid abbas in Domino salutem.	5.21 (333.14)
Naitano. Haec epistula cum praesente rege Naitano multisque uiris doctioribus esset lecta,	5.21 (345.22)
NAM. 1.1 (12.11); 1.1 (12.23); 1.1 (12.30); 1.3 (15.30); 1.6 (18.1); 1.20 (38.18); 1.25 (45.20); 1.27 (51.21); 1.27 (52.91);	
1.27 (52.18); 1.27 (54.9); 1.27 (54.24); 1.27 (54.27); 1.27 (56.31); 1.27 (58.32); 1.27 (60.15); 1.27 (60.90);	
1.30 (65.26); 2.1 (73.17); 2.1 (74.4); 2.1 (75.4); 2.1 (75.16); 2.1 (77.15); 2.1 (79.24); 2.1 (80.14); 2.3 (83.56);	
2.5 (89.13); 2.5 (90.34); 2.5 (92.6); 2.12 (110.13); 2.15 (116.3); 2.19 (123.28); 2.19 (123.33); 2.19 (124.7);	
3.1 (127.8); 3.2 (129.15); uar. 3.2 (130.9); 3.3 (132.25); 3.5 (137.13); 3.6 (138.25); 3.7 (140.15); 3.8 (142.16);	
3.11 (148.20); 3.12 (151.27); 3.14 (155.19); uar. 3.14 (156.23); 3.16 (158.29); 3.19 (165.34); 3.19 (166.30);	
3.22 (174.4); 3.23 (175.4); 3.23 (176.34); 3.24 (178.4); 3.24 (179.15); 3.24 (179.29); 3.25 (182.30); 3.26 (189.14);	
3.26 (190.26); 3.26 (191.17); 3.29 (198.18); 3.30 (199.15); 4.2 (204.18); 4.3 (208.11); 4.3 (210.2); 4.5 (217.27);	
4.8 (221.14); 4.8 (221.20); 4.9 (222.25); 4.9 (223.8); 4.9 (224.2); 4.10 (225.6); 4.11 (226.28); 4.11 (227.9);	
4.13 (231.25); 4.13 (232.17); 4.18 (242.1); 4.18 (242.22); 4.19 (243.23); 4.21 (249.7); 4.22 (250.14); 4.23 (252.24);	
4.23 (253.8); 4.23 (253.29); 4.23 (254.5); 4.23 (256.21); 4.24 (259.25); 4.24 (261.16); 4.25 (265.13); 4.26 (267.11);	
4.27 (269.17); 4.27 (270.21); 4.30 (277.5); 4.32 (280.4); 5.2 (283.21); 5.3 (285.31); 5.6 (289.17); 5.6 (292.4);	
5.7 (293.28); 5.9 (298.17); 5.10 (299.20); 5.10 (300.8); 5.10 (300.28); 5.11 (303.14); 5.12 (308.30); 5.16 (318.11);	
5.18 (321.9); 5.19 (321.29); 5.20 (331.35); 5.21 (333.22); 5.21 (337.18); 5.21 (338.13).	
NAMOVE. 1.7 (21.13); 1.14 (30.16); 1.21 (40.4); 1.27 (55.22); 1.27 (55.32); 2.5 (91.13); 2.8 (96.9); 2.11 (104.29);	
2.11 (105.19); 3.3 (131.15); 3.3 (131.18); 3.4 (133.11); 3.9 (145.15); 3.26 (190.12); 4.3 (207.19); 4.3 (209.13);	
4.3 (210.11); 4.4 (214.2); 4.10 (225.1); 4.13 (231.27); 4.18 (242.7); 4.23 (253.30); 4.23 (255.30); 4.24 (259.6);	
4.25 (263.1); 4.26 (268.10); 4.28 (273.15); 4.29 (274.24); 5.6 (289.30); 5.6 (290.14); 5.6 (291.16); 5.8 (295.14);	
uar. 5.10 (299.20); 5.10 (301.8); 5.12 (303.27); uar. 5.12 (307.21); 5.12 (309.7); 5.12 (310.27); 5.17 (318.31);	
5.19 (325.1); 5.20 (331.18); 5.21 (333.19); 5.21 (337.29); 5.21 (344.27); 5.21 (346.5).	
NANCISCOR. nanciscendam. Nobilitatem . . . totam ad nanciscendam supernae gloriæ dignitatis . . . con-	
uerit.	2.1 (74.2)
NARIS. nares. nares habent, et non odorabunt;	2.10 (102.16)
naribus, et de ore ac naribus ignem putidum efflantes augebant;	5.12 (306.25)
NARRO. narrabat. Narrabat autem hoc modo, quod uiderat;	5.12 (304.27)
Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido,	5.12 (309.30)
narrantam. Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse	5.13 (13.25)
putauit.	

narrant.	quod aeo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4.19 (243.21)
narranti.	dignus, cui fidem narranti audientes accommodarent.	4.3 (207.32)
narrantur.	Et multa quidem in loco illo uel de pulvere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.9 (145.27)
narrare.	sed haec nos ad alia tendentes, suis narrare permittimus.	3.8 (143.30)
	audierit de mirandis, quae . . . in illa provincia gesta fuerint, narrare.	3.13 (152.15)
	qui narrare solet dixisse sibi quendam multum ueracem ac religiosum hominem,	3.19 (167.15)
	Coeptique narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4.8 (221.22)
	quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum solet narrare miraculum,	5.6 (289.7)
	infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari [narrare] saepius audiui.	uar. 5.12 (305.16)
	coepit narrare, quia uideret inferos apertos,	5.14 (314.14)
narrari.	solent opera uirtutum et signa miraculorum usque hodie narrari.	3.8 (143.3)
	quod his fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui.	5.12 (305.16)
narrantur.	Hanc mihi historiam etiam quidam eorum, qui ab ipso uiro, in quo facta est, audire, narra-	4.22 (252.11)
	runt;	4.1 (203.23)
narrassent.	Quod cum nuntii certi narrassent regi Egbercto, esse scilicet episcopum,	4.14 (235.12)
narrasset.	Quae cum omnia uocato ad se presbytero puer uerba narrasset,	1.10 (24.10)
narratur.	Contra Augustinum narratur serpere quidam	2.2 (82.23)
	Bancornaburg, cui tempore illo Dinoot abbas praefuisse narratur,	3.29 (196.3)
narrauerint.	quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerint.	4.23 (258.16)
narrauerit.	hoc ipsa, qua factum est, hora his, . . . famulus Christi manifeste narrauerit,	5.12 (303.25)
	Vt quidam . . . a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, quae uiderat, narrauerit.	4.24 (262.20)
narrauimus.	qui etiam praescius sui obitus exitisse ex his, quae narrauimus, uidetur.	5.9 (297.3)
	cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis sub abbate Eata, ut supra narrauimus,	2.16 (117.19)
narravit.	De huius fide provinciae narravit mihi presbyter . . . uocabulo Deda,	3.15 (158.24)
	Cuius ordinem miraculi . . . presbyter, Cymindum uocabulo, narravit,	5.1 (281.11)
	quod mihi unus e fratribus, . . . ipse narravit, uidelicet Gudfrid,	5.3 (285.2)
	Narravit idem Bercthun et aliud de praefato antistite miraculum:	5.4 (286.29)
	Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum de praefato antistite narravit idem abbas,	5.12 (303.30)
	et multa memoratu digna, quae uiderat, narravit;	5.19 (322.30)
	Quod ubi patri suo narravit, iam enim mater obierat,	5.1 (281.9)
narro.	unum eius narro miraculum,	2.1 (75.26)
NASCOR.	nascentem. nascentem ibi nouam heresim de statu nostrae resurrectionis,	2.1 (76.9)
	contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.19 (124.8)
nascentes.	Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes	1.27 (48.31)
nascentis.	quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	2.14 (115.14)
	Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	4.27 (270.34)
	hanc debet conuersationem instituere, quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	3.23 (175.18)
nascerentur.	id est fructus bonorum operum ibi nascerentur,	1.27 (61.14)
nasci.	tunc peccatum incipit nasci;	5.2 (283.26)
	ut nil unquam capillum ei in superiore parte capitis nasci ualeret,	1.27 (60.20)
nascitur.	quibus ita plerumque infusio nascitur,	3.25 (182.21)
nata.	grauior de obseruatione paschae, necnon et de aliis ecclesiasticae uitae disciplinis controuersia	5.2 (284.25)
	nata est.	2.9 (99.21)
	iuuante benedictione ac precibus antistitis, nata est . . . uenusta species capillorum,	2.14 (114.22)
nata.	Cumque idem rex, . . . gratias ageret diis suis pro nata sibi filia,	4.2 (205.3)
nati.	qui ambo ei exuli nati sunt de Quoeburga	2.16 (118.6)
	qui Latinam Graecamque linguam aequae ut propriam, in qua nati sunt, norunt.	1.27 (58.4)
nato.	etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	1.27 (58.14)
natum.	a delicto se natum gemebat;	1.27 (54.34)
natum.	qua natum est, nullo modo prohibetur;	1.27 (58.1)
natus.	legitimo coniugio natus fuerat, qui dicebat:	3.27 (193.11)
	ut numquam in insulam, in qua natus est, id est Britanniam, rediret;	4.1 (202.24)
	Theodoros, natus Tarso Ciliciae,	5.16 (317.18)
	supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.24 (357.6)
	Qui natus in territorio eiusdem monasterii,	2.16 (117.28)
NASVS.	naso. quod esset uir longae staturae, . . . naso adunco pertenui,	1.30 (65.18)
NATALICIVS.	a, um. natalicii. die dedicationis, uel natalicii sanctorum martyrum,	5.24 (359.17)
natalicii.	Martyrologium de natalicii sanctorum martyrum diebus;	4.14 (236.6)
natalicius.	coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicius dies missarum celebratione uenerari.	3.27 (194.13)
NATALIS.	natale. Cuius modum continentiae etiam xl diebus ante natale Domini, . . . obseruari curabat.	4.30 (276.28)
	in hoc xl ante dominicum natale dies . . . transigere solebat;	3.8 (144.24)
natalis.	Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	5.11 (303.3)
natalis.	Ordinatus est autem in ecclesia sanctae martyris Ceciliae, die natalis eius.	1.15 (31.18)
NATIO.	natio. in provincia Occidentium Saxonum Iutarum natio nominatur,	2.9 (97.7)
	hoc est ea natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	3.3 (131.22)
	et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	uar. 3.19 (166.13)
	sed et uirorem de sua natione [natio] sanctorum,	5.23 (351.5)
	Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	2.1 (73.19)
natione.	Erat autem natio Nynia Romanus,	3.4 (133.16)
	praedicante eis uerbum Nynia episcopo . . . sanctissimo uiro de natione Brettonum,	3.4 (134.31)
	tunc ueniente ad eos . . . Egbercto, de natione Anglorum,	3.7 (140.20)
	uenit in provinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus, natione quidem Gallus,	3.10 (146.26)
	Eodem tempore uenit alius quidam de natione Brettonum, ut ferunt,	3.19 (166.13)
	caelestium agminum uisio; sed et uirorem de sua natione sanctorum,	3.21 (170.19)
	quorum ultimus natio Scottus, ceteri fuere de Anglis.	3.21 (170.28)
	Nec prohibuit Penda rex, quin etiam in sua, hoc est Merciorum, natione uerbum, . . . praedicaretur.	3.21 (171.10)
	Suscipitque pro illo episcopatum Ceollach, et ipse de natione Scottorum,	3.21 (171.14)
	succedente . . . Trumheri, . . . natione quidem Anglorum,	3.21 (179.26)
	tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed doctus et ordinatus a Scottis,	3.25 (181.19)
	Ronan, natione quidem Scottus, sed in Galliae uel Italiae partibus . . . edoctus,	3.26 (190.11)
	quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendis in Christo recepit	3.27 (191.26)
	Vt Egbercet, uir sanctus de natione Anglorum, monachicum in Hibernia uitam duxerit.	4.1 (202.8)
	Hadrianus, uir natione Afir, sacris litteris diligenter inbutus,	4.4 (213.15)
	et monachos inibi, quos de utraque natione collectos adduxerat, collocauit.	4.13 (231.1)
	Erat autem ibi monachus quidam de natione Scottorum,	4.14 (233.21)
	Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum,	5.10 (299.16)
	Horum secuti exempla duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad provinciam	5.19 (325.6)
	Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	5.21 (333.10)
	in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	1.1 (12.19)
nationem.	tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.27 (57.25)
nationes.	Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant,	

nationes. Denique omnes nationes et prouincias Brittaniae, . . . in dicione accepit.	3.6 (138.4)
quacumque Christi ecclesia diffusa est, per diuersas nationes et linguas,	3.25 (184.27)
quarum in Germania plurimas nouerat esse nationes,	5.9 (296.13)
nationi. si nationi Anglorum noluisse uiam uitae praedicare,	2.2 (83.29)
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.15 (116.29)
Egfrid. . . uastauit misere gentem innoxiam, et nationi Anglorum semper amicissimam,	4.26 (266.17)
nationibus. nationibus Scottorum siue Pictorum, exemplo uiuendi, . . . multum profuit.	3.27 (194.2)
dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	4.2 (205.6)
nationis. ad quos haec eadem historia peruenire potuerit nostrae nationis,	Praef. (8.10)
monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante per-	
ducti sunt.	5.22 (346.17)
NATIVITAS. natiuitatem. In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis,	
libros iiii.	5.24 (357.25)
natiuitatis. Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.16 (317.8)
Scriptis ergo de loco dominicae natiuitatis in hunc modum:—	5.16 (317.10)
cuius exterior pars natiuitatis dominicae fuisse dicitur locus;	5.16 (317.16)
ut tam notas ac familiares sibi eas quam natiuitatis suae loquellam haberet.	5.23 (348.28)
NATVRA. natura. Sed tamen quod natura ipsa ita uitiata est,	1.27 (56.17)
humana natura cognoscit.	1.27 (56.20)
si forte uel natura soli illius, uel uoluntas esset superni largitoris,	4.28 (272.4)
natura. Hic natura saeuus, multis semper bellis laceratus,	1.5 (16.17)
in modum aequoris natura conplanat,	1.7 (20.32)
quod munda mente uuln ex natura patitur,	1.27 (57.13)
cum esset uir natura sagacissimus.	2.9 (100.13)
De natura rerum, et de temporibus libros singulos;	5.24 (359.24)
naturae. quia ei naturae superfluitas in culpam non ualet reputari;	1.27 (55.20)
omne, quod in hac mortali carne patimur ex infirmitate naturae,	1.27 (55.31)
algere, lassescere ex infirmitate naturae est.	1.27 (55.33)
quae naturae suae uuln infirmitatur?	1.27 (56.7)
aliquando ex naturae superfluitate uel infirmitate, . . . contingit.	1.27 (60.4)
Et quidem cum ex naturae superfluitate uel infirmitate euenerit,	1.27 (60.6)
sed palpabile per ueritatem naturae;	2.1 (76.4)
erat namque homo simplicis ingenii, ac moderatae naturae:	5.12 (310.28)
naturae. Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.15)
naturam. Qui uidelicet fluius, . . . reuerens ad ad naturam.	1.7 (21.9)
NATURALIS. e. naturale. in cuius orientali angulo quasi quoddam naturale semiantrum est,	5.16 (317.15)
naturali. infidelium corda naturali ac superstitioso morbo pur rata,	2.8 (96.7)
naturalis. inter quos erat . . . filia naturalis eiusdem regis Aedilberg;	3.8 (142.24)
ut . . . Latinam uero non minus quam Anglorum, quae sibi naturalis est, nouerit.	5.20 (331.11)
NATVRLITER. uidelicet quae naturaliter accedit.	1.27 (56.17)
NATVS. nate. 'Vis' inquit, mi nate, doceam te, quomodo cureris ab huius molestia langoris?	3.12 (151.2)
NATVS. natu. His similia et ceteri maiores natu ac regis consiliiarii diuinitus admoniti prosequerantur.	2.13 (112.21)
Erat autem praefatus rex Reduall natu nobilis,	2.15 (116.13)
Osuald. . . misit ad maiores natu Scottorum,	3.3 (131.9)
Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduini regis,	4.23 (252.25)
NAVFRAGIVM. naufragia. et ueluti naufragia Scyllae fugientes, in Charybdi uoraginem submergendi	
decidunt.	5.21 (338.12)
NAVTA. nautae. et quidem inprimis furentibus undis pelagi, temptabant nautae anchoris . . . nauem re-	
tinere,	3.15 (158.12)
nautarum. cedebant ministeria uicta nautarum;	1.17 (34.16)
nautis. Vt episcopus Aidan nautis et tempestatem futuram praedixerit,	3.15 (157.19)
NAVICVLA. nauiculum. Cumque euadentes ad terram, nauiculum quoque nostrum ab undis exportarem,	5.1 (282.17)
NAVIGATIO. nauigationem. Quibus tranquillam nauigationem ac merita propria . . . parauerunt,	1.20 (39.24)
NAVIGIVM. nauigio. Ad hanc ergo usque peruenientes nauigio Picti,	1.1 (12.1)
proximante terris nauigio,	1.1 (12.32)
tranquillo nauigio Britannias petit.	1.21 (40.8)
Paulinus . . . rediit Cantiam nauigio,	2.20 (125.29)
sed nauigio cum uirgine redire disponebat,	3.15 (157.29)
patriamque nauigio reuertens, ui tempestatibus in occidentalia Brittaniae litora delatus est;	5.15 (316.23)
nauigium. ferebatur nauigium oratione, non uiribus;	1.17 (34.17)
et iam nauigio superfusus fluctibus mergebatur.	1.17 (34.20)
NAVIGO. nauigans. Vt Germanus episcopus cum Lupo Britanniam nauigans,	1.17 (33.22)
nauigantibus. praeparatis omnibus, quae nauigantibus esse necessaria uidebantur,	5.9 (298.29)
nauigaui. dimissis ordinate omnibus nauigaui Galliam,	3.19 (168.10)
cum conualescere coepisset, nauigaui Britanniam.	4.1 (203.31)
tandem rex ipse praefatus, una cum . . . religiosis ac potentibus uiris insulam nauigaui.	4.28 (272.22)
Nauigaui Hiberniam,	5.15 (316.1)
NAVIS. nauem. 'Scio,' inquit, 'quia, ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, . . . superueniet;	3.15 (158.6)
temptant nautae anchoris in mare missis nauem retinere,	3.15 (158.13)
Cumque uerrentibus undique et implere incipientibus nauem fluctibus, . . . uiderent.	3.15 (158.15)
unus de sociis eius, uocabulo Vietberet, . . . ascendit nauem,	5.9 (298.19)
ubi nauem conscendit, flante Fauonio pulus est Fresiam,	5.19 (326.11)
naues. naues . . . tempestate correptae uel conlatae	1.2 (14.6)
quo naues eorum habebantur,	1.12 (27.27)
naues. ac de ^{tas} naues utriusque commodi fieri imperauit;	1.2 (14.3)
naui. Cumque iam naui inposuissent, quae tanti itineris necessitas poscebat,	5.9 (298.5)
naui. qui ascensa naui, ipsa enim regio Elke undique est aquis ac paludibus circumdata,	4.19 (244.32)
perditis nonnulla ex parte his, quae in naui erant, rebus,	5.9 (298.9)
nauibus. longis nauibus non multis Oceanum ingressam,	1.1 (11.24)
et nauibus honerariis atque actuariis . . . praeparatis,	1.2 (13.26)
mox adiecti nauibus inrumpunt terminos,	1.12 (26.30)
Brittaniam tribus longis nauibus aduehitur,	1.15 (30.31)
nauis. secundis flatibus naui tuta uolabat.	1.17 (34.11)
NAVITER. Benedictus coeptum iter nauiter Romam usque conpleuit.	5.19 (324.3)
NE, omitted.	
-NE. 'Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino?'	3.25 (188.21)
NEAPOLIS. Naples.	
Neapoli. in monasterio Niridano, quod est non longe a Neapoli Campaniae,	4.1 (202.7)
NEBVLOSVS, a, um. nebulosa. pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine re-	
futantes,	2.19 (123.17)
NEC, omitted.	

NECDVM. 1.7 (18.23); 2.3 (86.4); 2.8 (96.28); 3.8 (142.16); 3.28 (195.7); 4.16 (237.5); 4.23 (255.17); 5.3 (286.17); 5.11 (302.13); 5.18 (320.6); 5.19 (323.6); 5.21 (345.9); 5.23 (349.26).	
NECESSARIVS, a, um. <i>necessaria</i> . Sed est in eadem inlusione ualde necessaria discretio,	1.27 (60.2)
et necessaria esset magna discretio,	1.27 (61.8)
quia multum necessaria sibi esset uita ipsius;	5.5 (288.11)
<i>necessaria</i> . quae uictui sunt uestro necessaria,	1.25 (46.15)
ea tantum, quae uictui necessaria uidebantur,	1.26 (47.3)
quae ad cultum erant ac ministerium ecclesiae necessaria,	1.29 (63.8)
et ex eodem libro x capitula, . . . quia maxime nobis necessaria sciebam, illis coram ostendi,	4.5 (215.29)
praeparatis omnibus, quae nauigantibus esse necessaria uidebantur,	5.9 (296.29)
<i>necessaria</i> . et eis necessaria ministrari, donec uideret, quid eis faceret, iussit.	1.25 (45.18)
<i>necessariae</i> . de eis, quae necessariae uidebantur,	1.27 (48.10)
<i>necessarias</i> . simul et necessarias in diuersis speciebus possessiones conferret.	1.26 (47.32)
Cum . . . mansionem angustam circumuallante aggere et domus in ea necessarias, . . . construxisset,	4.28 (271.21)
<i>necessariis</i> . de necessariis ecclesiae causis utilimum composuit,	2.1 (77.2)
<i>necessariis</i> . simul et necessariis eius responsa petens acceperit,	1.27 (48.2)
<i>necessariis</i> . de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturus,	2.4 (88.14)
placuit conuenire nos . . . tractaturos de necessariis ecclesiae negotiis,	4.5 (215.2)
<i>necessarium</i> . neque hos quisquam, nisi ad usum necessarium, contingere . . . auderet,	2.16 (118.12)
NECESSE. <i>necesse</i> . quem necesse est, ut sacerdotali studio sanctitas uestra adiuuare,	1.24 (44.9)
unde necesse est, ut quidam damnis,	1.27 (50.4)
Vnde necesse est,	1.27 (50.34)
nobis tamen eis necesse est honorum beneficia tribuere,	1.29 (63.20)
necesse est, ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1.30 (65.11)
Haec igitur dilectionem tuam praedicto fratri necesse est dicere,	1.30 (66.2)
unde necesse est, ut de eodem dono caelesti et timendo gaudeas, et gaudento pertimescas.	1.31 (66.16)
ne sit necesse ad Romanam usque ciuitatem, . . . pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	3.18 (120.20)
(quomodo simulacra, . . . repudiare omnes, qui ad fidem ueniunt, necesse est),	3.25 (185.9)
Nec tamen hodie clarescent per mundum euangelio necesse est, . . . fidelibus uel circumcidi,	3.25 (185.18)
neque . . . uel pecunias colligi, uel domus praedueri necesse fuit,	3.26 (190.28)
quia nimirum sanctum esse uirum conpernit, atque equo uehi, quo esset necesse, compulsi.	4.3 (206.30)
si necesse esset pueros interfici,	4.16 (238.1)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere,	4.25 (265.1)
necesse habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	5.14 (314.11)
Vnde et omnia, quae necesse habebat, habundanter ipsi cum sociis suis, . . . donabat;	5.19 (324.6)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5.21 (339.24)
artioribus se necesse habent pro Domino continentiae frenis astringere,	5.21 (343.14)
NECESSITAS. <i>necessitas</i> . quae tanti itineris necessitas [necessitas] posebat,	5.9 (298.6)
<i>necessitas</i> . quos eadem necessitas in castra contraxerat;	1.20 (38.9)
quatinus nulla sit necessitas,	1.27 (52.13)
aut exhiberi mysterium . . . ipsa necessitas compellit.	1.27 (60.15)
nisi si maior forte necessitas compulisset,	3.5 (136.1)
uel si alia quaelibet necessitas insisteret, uiam peragere posset.	3.14 (156.10)
Cumque iam nauim inposuissent, quae tanti itineris necessitas posebat,	5.9 (298.6)
antistes misit eum Romanam, . . . cunctis simul, quae necessitas posebat itineris, largiter subministratis;	5.19 (324.17)
<i>necessitate</i> . restituendae reipublicae necessitate	1.9 (23.9)
uno in loco infirmitatis necessitate teneretur,	1.19 (37.11)
Augustinus, iusta necessitate compulsum, flectit genua	2.2 (82.7)
quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum optimum in necessitate positum auro uendere,	2.12 (110.8)
alter Eadfrid necessitate cogente ad Pendam regem transfugit,	2.20 (124.27)
ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio.	3.2 (128.29)
ad ultimum necessitate cogente promisit se ei innumera . . . ornamenta regia	3.24 (177.16)
Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.25 (263.7)
qui praefixis in lege terminis, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.28)
<i>necessitatem</i> . cuius necessitatem ipsa debilitas etiam sine precibus adlegabat;	1.21 (40.24)
raro praeter maiora sollemnia, uel artiore necessitatem, plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.13)
sed proce dente tempore necessitatem in consuetudinem uerterat.	4.25 (263.9)
tolerabat tamen ab eis longanimitas ob necessitatem operum ipsius exteriorum;	5.14 (314.3)
<i>necessitati</i> . haec in scripturam sanctam meae memorumque necessitati . . . adnotare, . . . curauit;	5.24 (357.21)
<i>necessitatibus</i> , ut non solum mediocres quique in necessitatibus suis, . . . ab ea consilium quaererent,	4.23 (254.14)
<i>necessitates</i> . Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum,	5.21 (337.29)
NECNON. Necnon pro Pelagiana heresi, . . . admonere curauit;	2.19 (122.26)
Merciorum genti necnon et ceteris australium prouinciarum populis praefuit;	3.24 (180.7)
grauior de obseruatione paschae, necnon et de aliis ecclesiasticae uitae disciplinis controuersia nata est.	3.25 (182.19)
NEEMIA, <i>Neheiah</i> .	
Neemiam. In Ezram et Neemiam libros III.	5.24 (358.9)
In Issiam prophetam, Ezram quoque et Neemiam.	5.24 (358.18)
NEFANDVS, a, um. <i>nefanda</i> . alium de militibus, . . . sica nefanda peremit.	2.9 (99.17)
uerum et a clade infanda [nefanda] temporalis interitus eripuit.	4.13 (231.10)
<i>nefandae</i> . ceteras nefandae militiae copias non sine magno exercitus sui damno deleuit.	2.2 (84.23)
<i>nefandi</i> . peruenit ad aures nefandi principis	1.7 (18.22)
<i>nefando</i> . huic nefando coniugio dicuntur admixti,	1.27 (51.18)
NEFARIE. Sed idem Peada proximo uere multum nefarie peremptus est,	3.24 (180.16)
NEFARIVS, a, um. <i>nefariae</i> . neque uersutium nefariae persuasionis refutare	1.17 (33.29)
NEGLEGENTER. 'Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Eogbereto, quae tibi dicenda praecipi?	5.9 (297.29)
NEGLEGENTIA. <i>neglegentia</i> . hostes ad incurandos fines artificii neglegentia permitteret;	1.6 (17.18)
tantum pro interna suimet neglegentia displicens.	5.13 (311.9)
ea, quae quondam cognita longo usu uel neglegentia inueterare coeperunt,	5.20 (331.34)
<i>neglegentias</i> . priusquam uel praeteritis neglegentias, . . . perfectus ex tempore castigaret,	3.27 (193.6)
NEGLEGIO. <i>neglectis</i> . et aliqui etiam tempore mortalitatis, neglectis fidei sacramentis, . . . ad erratica	4.27 (269.19)
idolatriae medicamina concurrant;	1.32 (69.3)
<i>neglegitis</i> . quem uos neglegitis audire pro Deo?	1.17 (35.3)
NEGO. <i>negabant</i> . uictosque se eorum meritis et imperio non negabant.	1.21 (40.17)
<i>negabantur</i> . cui per siccitatem cruris usus uestigii negabatur [negabantur].	1.21 (40.17)
<i>negabatur</i> . cui per siccitatem cruris usus uestigii negabatur.	2.1 (75.18)
<i>negare</i> . neque negare potuit opus,	1.27 (51.13)
<i>negaret</i> . cui non est dictum, ut Christum negaret,	4.11 (225.22)
si non obtinatus coniugis animus diuortium negaret,	2.1 (77.32)
<i>negauit</i> . 'Si negauit,' inquit, 'quod uolebant, pauperibus,	5.6 (289.25)
<i>negauit</i> . At ille primo negauit, otiosum dicens esse, quod desiderabant;	3.25 (187.34)
<i>nego</i> . Vnde et illos Dei famulos ac Deo dilectos esse non nego,	

NEGOTIATIO. negotiationis. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem fructum inpendens ei, . . . praeparauit.	2.8 (95.30)
NEGOTIIVM. negotia. saecularium hominum negotia patitur.	2.1 (74.20)
negotius. ut ad ultimum, relictis regni negotiis, . . . intraret monasterium.	3.18 (162.25)
cupiens se ab omnibus saeculi huius et ipsius quoque monasterii negotiis alienare, placuit conuenire nos . . . tractatos de necessariis ecclesiae negotiis.	3.19 (167.32)
negotio. At ille suscepto negotio abiit.	4.5 (215.2)
negotiorum. ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur.	4.24 (260.23)
negotium. alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	3.23 (176.2)
negotium. hoc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	5.11 (302.1)
NEMO. neminem. et neminem ex omnibus praeter te erga sanitatem animae suae occupatum repperi;	4.18 (242.13)
nemo. nemo propter hiemem aut faena seceat aestate.	4.25 (265.9)
Nemo enim in tribunis, . . . plures eorum terras, . . . habitabiles fecit.	1.1 (12.28)
nemo in regibus plures eorum terras, . . . habitabiles fecit.	1.34 (71.14)
quod nemo Anglorum ante eum,	1.34 (71.15)
nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	2.9 (97.12)
ut nemo territoria ac possessiones ad construenda monasteria, . . . acciperet.	3.4 (134.22)
cuius talem fuisse constat uitam, ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat.	3.26 (191.21)
quod nemo praeter ipsum tempore illo ex eodem est monasterio raptus de mundo.	4.9 (222.27)
nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danielem, . . . accepit.	4.14 (235.33)
NEMVS. nemore. Est mansio quaedam secretarum, nemore raro et uallo circumdata,	4.16 (238.11)
NEMVS. <i>see</i> AD NEMVS.	5.2 (283.7)
NEPOS. nepos. Saberet nepos Aedilbercti ex sorore Ricula	2.3 (85.13)
Erat autem nepos Aeduini regis ex sorore Acha,	3.6 (139.2)
nepotem. misit pro se illo presbyterum Leutherium nepotem suum,	3.7 (141.24)
nepotis. Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduini regis, uocabulo Hererici;	4.23 (252.25)
NEPTIS. neptem. inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauatum;	3.9 (146.14)
NEQVAQVAM. 1.7 (19.13); 1.27 (50.24); 2.1 (78.17); 2.5 (91.22); 3.11 (147.30); 3.11 (150.1); 3.12 (151.9); 3.17 (161.10); 3.25 (181.23); 4.9 (223.23); 4.22 (249.23); 4.24 (261.24); 4.28 (272.20); 5.6 (290.1); 5.19 (328.17).	
NEQVE. <i>omitted.</i>	
NEQVEO. nequeat. Et cum caro delectare sine animo nequeat,	1.27 (61.20)
nequeo. quatinus etsi uobiscum laborare nequeo,	1.23 (43.20)
nequeunt. Refert nequeunt, quae Christus operabatur in famulo,	1.19 (37.29)
nequibat. illum ab huius praesumptione ministerii, quod regulariter implere nequibat, omnimodis cessare praecipit.	5.6 (291.20)
nequierat. alia multa, quae in patria nequierat [nequierat],	uar. 5.19 (324.27)
nequit. dum respondere nequit,	1.17 (35.33)
nequirem. ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere nequirem,	5.12 (306.21)
nequiret. ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4.15 (236.21)
nequierant. quos terreni principes edomare ferro nequierant,	2.1 (78.14)
nequierat. quod firma fortium manus multum laborando nequierat.	2.7 (94.27)
alia multa, quae in patria nequierat, ecclesiasticis disciplinis accommoda, . . . percepit;	5.19 (324.27)
Romani ueniens multa illic, quae in patria nequierat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.20 (332.11)
nequierit. Ut apposta ecclesiae, . . . flammis absumi nequierit;	3.17 (159.24)
[proprium episcopum habere nequierit.]	uar. 4.13 (230.2)
nequiuit. eo quod praedicta porticus plura capere nequiuit.	2.3 (86.10)
NEQUISSIMVS. a. um. nequissimi. surgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.13 (312.25)
nequissimum. et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.17 (240.6)
NEQVITIA. nequitiae. et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	2.10 (103.21)
nequitiam. qui se grauari per nequitiam prauae uoluntatis uidet.	1.27 (57.23)
NERO (37-68 A.D.), <i>Roman Emperor.</i>	
Nero. Succedens autem Claudio in imperium Nero,	1.3 (15.28)
Neronem. Vespasianus, qui post Neronem imperauit,	1.3 (15.21)
decimo post Neronem loco praeeperunt;	1.6 (17.28)
NERVVS. nerui. nerui officia receperunt,	1.21 (40.31)
neruis. Erat enim arescentibus neruis contracto poplite,	1.21 (40.16)
NESCIO. nesciat. "Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5.21 (344.13)
nesciebam. et causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.	2.1 (77.30)
nesciem. hanc animum nescientem [nesciem]	uar. 1.27 (60.7)
nesciens. hanc animum nescientem [animum nesciens]	uar. 1.27 (60.7)
quia, quod cogitauit sciens, hoc pertulit nesciens.	1.27 (61.1)
nescientem. quia hanc animum nescientem pertulisse magis dolendum est, quam fecisse.	1.27 (60.7)
nescientibus. freneticus quidam, . . . deuenit ibi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4.3 (212.11)
nescio. cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	3.2 (130.29)
At ille respondens: 'Nescio,' inquit, 'cantare;	4.24 (259.25)
statim nescio quo ordine fuimus in summitate eius.	5.12 (307.14)
sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.	5.12 (309.14)
nescire. 'Ne me aestimes tuae mestitiae et insonniorum, et forinsecae et solitariae sessionis causam nescire;	2.12 (108.31)
nescit. qui in igne positus nescit ardere.	1.27 (58.28)
'Si paganus,' inquit, 'nescit accipere nostra donaria, offeramus . . . Domino	3.24 (177.25)
nescitis. 'Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.'	3.19 (164.8)
NESCIVS. a. um. nescia. cum successisset aetas tempestatis illius nescia,	1.22 (41.29)
nescius. hanc animum nescientem [animum nescius]	uar. 1.27 (60.7)
quid ageret, quoque pedem uerteret, nescius.	2.12 (108.19)
NESTORIVS. <i>Patriarch of Constantinople, 428-431.</i>	
Nestorium. et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.17 (240.7)
et in Calcedone ^{deum} et ^{xxx} contra Eutychem, et Nestorium, et eorum dogmata;	4.17 (240.8)
NEVTIER, tra, trum. neutro. tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro caputim possunt obtinere propositum;	5.23 (351.14)
NEVE. neue contra paschales computos, . . . aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.18)
NEX. nece. non habens scutum ad manum, quo regem a nece defenderet,	2.9 (99.12)
misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2.12 (107.27)
rex ipse impia nece occisus, opus idem successoris suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.15)
unde et famae acerbissima plebem inuadens impia nece prostrauit.	4.13 (231.13)
nece. uniuersos, quos in necem suam conspirasse didicerat, aut occidit,	2.9 (100.3)
necis. Aeanfibus . . . ob castigationem necis eius iniustae, postulauit a rege Osualdo,	3.24 (179.31)
NEXVS. nexibus. ut credentes, a diabolicae captiuitatis nexibus, . . . absoluti,	2.10 (102.7)

NICAEA, *Nicea*.

Nicaea. qui in Nicaea congregati fuerunt cccx et viii contra Arrium impiissimum et eiusdem dogmata; 4.17 (240.3)

NICENVS, a, um, *Nicene*.

Nicena. et in Nicena synodo detecta atque damnata, . . . 1.8 (22.28)

quod in Nicena synodo probatum est, . . . 2.19 (122.25)

Niceno. Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouiter, sed confirmatum est, . . . 3.25 (186.12)

NIDD, *the Nidd, Yorkshire*.

Nidd. ut, . . . mox synodo facta iuxta fluium Nidd, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae. 5.19 (329.31)

NIGER, gra, grum. nigro. quod esset uir longae staturae, . . . nigro capillo, 2.16 (117.27)

NIGERGEMMEVS, a, um, nigergemmeus. est autem nigrogemmeus [nigergemmeus], et ardens igni admotus, . . . 1.1 (10.24)

NIGER HEVVALD, see HEVVALD NIGER.

NIGERIMVS, a, um, nigerrimo. ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur

esse coopertus. . . . Cont. (361.8)

NIGREDO. nigredine. dehinc nigredine subsequente ad lucem propriam reuersa. . . . Cont. (361.12)

NIGROGEMMEVS, a, um, nigrogemmeus. est autem nigrogemmeus, et ardens igni admotus, . . . 1.1 (10.24)

NIHIL. 1.3 (15.28); 1.7 (20.30); 1.7 (20.30); 1.7 (20.31); 1.12 (26.17); 1.19 (37.30); 1.27 (50.16); 1.27 (57.8);

1.27 (60.24); 1.30 (65.2); 2.1 (74.28); 2.4 (88.4); 2.10 (102.26); 2.10 (103.12); 2.13 (111.23); 2.13 (112.27);

2.20 (125.18); 3.1 (128.20); 3.2 (131.1); 3.5 (137.4); 3.13 (152.26); 3.25 (185.13); 3.25 (188.25); 4.1 (204.2);

4.7 (219.25); 4.17 (240.18); 4.23 (254.12); 5.3 (286.5); 5.12 (305.24); 5.21 (336.10).

NIHILOMINVS. Praef. (5.14); 1.8 (22.29); 2.10 (103.15); 2.13 (111.26); 3.6 (138.8); 4.18 (242.28); 5.6 (290.10);

5.9 (298.3); 5.16 (318.19); 5.17 (319.3).

NIHILVM. nihilo. iam non pro nihilo contemnetur. . . . 2.2 (83.26)

cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus. . . . 3.19 (165.29)

aut agnunt et a tota Christi ecclesia custodimus pro nihilo contemnitur. . . . 3.25 (187.17)

et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri. . . . 4.10 (225.5)

NIL. 1.8 (22.20); 2.1 (78.10); 2.1 (79.11); 2.2 (82.5); 2.2 (83.22); 2.9 (98.2); 2.12 (108.10); 2.12 (108.11); 2.14 (115.3);

2.20 (125.27); 3.5 (135.25); 3.5 (137.6); 3.7 (141.23); 3.10 (147.18); 3.11 (150.4); 3.17 (160.1); 3.17 (161.26);

3.22 (173.19); 3.25 (182.27); 3.25 (185.22); 3.25 (186.18); 3.26 (190.24); 3.26 (191.2); 4.11 (226.4); 4.12 (228.17);

4.22 (250.30); 4.22 (251.7); 4.24 (259.9); 4.24 (259.13); 4.25 (263.4); 4.26 (267.7); 4.28 (272.1); 4.32 (280.28);

5.2 (283.25); 5.21 (336.9); 5.23 (351.9).

NIMBVS. nimbus. At si procella fortior aut nimbus perurgeret, . . . 4.3 (210.24)

NIMIETAS. nimietate. ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur. . . . 5.3 (285.19)

nimietatem. quibus completis statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae . . . relinquere. . . . 3.8 (144.16)

NIMIRIVM. 1.1 (11.4); 1.7 (20.20); 1.7 (21.17); 3.2 (129.23); 3.3 (132.12); 3.17 (161.30); 3.22 (174.12); 3.25 (182.25);

3.29 (198.31); 4.3 (206.29); 4.14 (235.35); 4.23 (256.7); 4.27 (270.2); 4.27 (270.25); 5.2 (284.20); 5.12 (309.10);

5.21 (337.13); 5.21 (338.15); 5.21 (339.15).

NIMIVM. quod ille nimium suis parcere soleret inimicis, . . . 3.22 (173.21)

ne forte nimium contumbareris; . . . 4.25 (265.26)

unum latus flammis feruentibus nimium terribile, . . . 5.12 (305.2)

et haec erant nimium pauca et modica. . . . 5.13 (312.7)

Iactatus nimium per tempora longa periculis, . . . 5.19 (330.25)

NIMIVS, a, um, nimia. mox ira succensus nimia, . . . 1.7 (19.4)

nimio. His auditis, iudex nimio furore commotus, . . . 1.7 (19.31)

cuius equus . . . auescente dolore nimio, in terram coepit ruere. . . . 3.9 (145.33)

Statimque exurgens, nimio timore perterrita, cucurrit ad uirginem, . . . 4.23 (257.19)

Quod ubi uidere fratres, nimio mox timore percussus, festinatur referre antistiti, . . . 4.30 (276.24)

nimius. At ille, quem nimius reae conscientiae tenebat dolor, . . . 4.25 (263.21)

NINEUITAE, *the Ninevites*.

Nineuitarum. qua correcti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auertere-
rent. . . . 4.25 (262.30)

NIRIDANVM, *Niridanum, near Naples*.

Niridano. Erat autem in monasterio Niridano, quod est non longe a Neapoli Campaniae, abbas Hadrianus, 4.1 (202.6)

NISI. 1.9 (23.12); 1.15 (32.12); 1.27 (52.9); 1.27 (55.14); 1.27 (56.2); 1.27 (57.14); 1.27 (57.21); 1.27 (58.14);

1.27 (59.16); 1.27 (59.27); 1.27 (59.33); 1.31 (67.4); 2.1 (74.9); 2.10 (102.24); 2.16 (118.12); 2.17 (119.10);

2.19 (124.5); 2.20 (125.27); 3.5 (136.11); 3.10 (147.4); 3.13 (153.14); 3.21 (170.2); 3.22 (173.20); 3.23 (175.28);

3.25 (185.13); 3.26 (190.29); 3.26 (191.22); 4.5 (216.10); 4.5 (216.32); 4.5 (217.2); 4.11 (227.8); 4.13 (231.29);

uar. 4.19 (244.14).

NITEO. nitet. Aedilthyda nitet nostra quoque egregia. . . . 4.20 (248.6)

quia uestis et ipsa sepulchro Inuoluta nitet: Xriste, tui est operis, . . . 4.20 (248.22)

NITIDVS, a, um, nitidum. 'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba, . . . da-
bas, . . . 2.5 (91.12)

nitidus. nam et sermone nitidus, et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat
eruditione mirandus. . . . 5.18 (321.9)

NITOR. nisus. inlato igne conburere urbem nisus est. . . . 3.16 (159.9)

nitentes. et xiiii^a luna cum Hebraei celebrare nitentes. . . . 2.19 (123.18)

nititur. is, qui summum locum ascendere nititur, . . . 1.30 (65.28)

NIVEVS, a, um, niveus. quadam nocte candentem niveis uestibus uidit sibi adesse personam, . . . 1.19 (37.31)

NIX. niuium. furentibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium, . . . 2.13 (112.11)

alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perlante atque uerrente non minus intolerabile
praeferbat, . . . 5.12 (305.3)

nix. raro ibi nix plus quam triduana remaneat; . . . 1.1 (12.27)

NOBILIOR, ius, nobilior. Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior. . . . 2.7 (94.12)

Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum, sed longe animo quam carne nobilior. . . . 3.19 (164.19)

nobilior. erat femina . . . et ad saeculi huius dignitatem nobilis, et in amore futuri saeculi nobilior; . . . 4.9 (222.32)

Nobilior Domino est, orta patre eximio. . . . 4.20 (248.8)

NOBILIS, e, nobile. Est monasterium nobile in provincia Lindisai, . . . 3.11 (148.6)

nobile. genus a prouis non solum nobile, sed et religiosum ducens. . . . 2.1 (73.20)

fecerat autem, . . . monasterium nobile in Hibernia, . . . 3.4 (134.4)

ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit. . . . 3.19 (167.30)

nobilem. uirum utique industrium ac nobilem in Christo et in ecclesia, . . . 2.16 (118.1)

nobiles. Baptizatus et Yfi nilius Osfridi, sed et alii nobiles ac regii uiri non pauci. . . . 2.14 (114.29)

quod . . . Anna ac nobiles quique augustioribus aedificis ac donariis adornantur. . . . 3.19 (164.16)

et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt. . . . 3.24 (179.11)

quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueverunt. . . . 5.7 (294.12)

plures in gente Nordanhymbrorum, tam nobiles, quam priuati, . . . satagunt magis, . . . monasteriis
adscribere notis, . . . 5.23 (351.19)

nobilis. Tilmun, uiro industri, et ad saeculum quoque nobilis, qui de milite factus fuerat monachus; . . . 5.10 (301.4)

nobilis. positum in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter uiuentem. . . . 5.14 (313.30)

nobilibus. Erat autem rex Osuini . . . et manu omnibus, id est nobilibus simul atque ignobilibus, largus; . . . 3.14 (155.31)

nobilibus. accepit rex Aedui cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem et lauacrum . . . 2.14 (113.28)

Erant inter hos duo iuuenes magnae indolis de nobilibus Anglorum,	3.27 (192.20)
quia non erat de paupere uulgo, ut dixerat, sed de nobilibus,	4.22 (251.5)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop, . . . de nobilibus Anglorum,	5.19 (323.31)
Cum ergo causa exigente synodus eadem coram nobilibus et frequentia populi, . . . legeretur,	5.19 (327.27)
nobilis. Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior.	2.7 (94.12)
Erat autem praefatus rex Reduald natu nobilis,	2.15 (116.13)
nobilis, quaedam erat femina sanctimonialis, et ad saeculi huius dignitatem nobilis,	4.9 (222.31)
Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduini regis,	4.23 (252.25)
nobilium. cum magna nobilium iuuentute apud Scottos siue Pictos exulabat,	3.1 (127.13)
multique cotidie, et nobilium, et infirmorum, . . . fidei sunt fonte abluti.	3.21 (170.25)
Erant ibidem eo tempore multi nobilium simul et mediocrium de gente Anglorum,	3.27 (192.9)
NOBILISSIME. quae ille suscepta xxxiii annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit.	3.8 (142.6)
multo ecclesiam tempore nobilissime rexit.	3.27 (192.25)
xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata conpleuit,	4.23 (252.23)
Erat enim uir bonus, et saepiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5.15 (315.28)
Coinred, qui regno Merciorum nobilissime tempore aliquanto praefuerat,	5.19 (321.28)
NOBILISSIMVS, a, um. nobilissima. in monasterio, quod . . . constructum est ab abbatisa nobilissima uocabulo Fara,	3.8 (142.15)
nobilissima. nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque subuersa sunt.	1.3 (15.31)
nobilissimam. amplissimam ibi ac nobilissimam bibliothecam fecit,	5.20 (331.25)
nobilissimi. et undique ad eius ministerium de cunctis prope prouinciis uiri etiam nobilissimi concurre-	
rent.	3.14 (156.3)
His temporibus reges Anglorum nobilissimi, . . . hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.29 (196.4)
nobilissimis. siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	3.24 (178.1)
nobilissimis. Erat et ciuitatibus quondam xx et viii nobilissimis insignita,	1.1 (10.27)
nobilissimo. uenerunt, . . . uiri doctissimi, maxime de nobilissimo eorum monasterio,	2.2 (82.21)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum,	3.19 (164.18)
NOBILITAS, nobilitatem. ipse nobilitatem religionis non minore quam parentes . . . exercuit.	2.1 (73.23)
Nobilitatem uero illam, quam ad saeculum uidebatur habere,	2.1 (74.1)
NOBILITER. strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter facta uidit, augmentare,	2.4 (87.5)
destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4.26 (268.5)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5.23 (350.9)
NOBILIVS. et totidem sequentes nobiliter in monachica uita Domino consecrauit.	4.23 (252.24)
Coinred, . . . nobiliter multo regi sceptrum reliquit.	5.19 (321.29)
NOCEO, noceat. Verum, etsi proferi nobis liberum est, quia tonsurae discrimen non noceat,	5.21 (342.20)
nocebunt. leti nil iura nocebunt,	2.1 (79.11)
nocerent. leti nil sibi suisque nocerent, obtinere poterat.	2.7 (95.2)
NOCTV, noctu. quem dum orationibus continuus ac uigiliis die noctuque studere conspiceret,	1.7 (18.16)
ubi trementi corde stupida die noctuque macebat.	1.12 (28.2)
ante paucos annos, dum incautus forte noctu in glacie incederet,	3.2 (130.13)
et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufugeret, uinciri praecepit.	4.22 (250.13)
Qui ait: 'Nuper occupatus noctu uigiliis et psalmis, uidi . . . quendam	4.25 (264.27)
magisque in officina sua die noctuque residere, . . . conseruat.	5.14 (314.6)
introitum habens a latere meridiano, ubi die noctuque xiii lampades ardent,	5.16 (318.16)
NOCTVRNVS, a, um. nocturna. Sed et unus ex eis in inuisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis,	5.10 (301.2)
nocturnae. 'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	4.25 (264.32)
nocturnas, hora, qua fratres ad dicendas Domino laudes nocturnas excitari debent.	4.24 (262.7)
nocturni. neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	3.11 (150.24)
nocturnis, qui solebat nocturnis saepius horis repente ab innuendo spiritu grauissime uexari.	3.11 (149.20)
nocturno. utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem . . . redeunte;	1.1 (11.1)
NOLO, nolebant. id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae . . . recipere nolebant,	3.26 (189.15)
quam . . . grauiorem cum eis, qui eum ad ueritatem sequi nolebant, cogeretur habere discordiam.	5.15 (316.15)
Sicut contra Bretones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.10)
nolente. Illo nolente ac contradicente, inuitum monasterio euerentes duxerunt in certamen,	5.18 (363.5)
nolentibus. ut etiam nolentibus ac contradicentibus pagani antistitem suae posset ecclesiae reddere.	2.6 (93.19)
noli. 'Noli timere, fili, mortem, pro qua sollicitus es;	4.14 (234.7)
'Surge,' inquit, 'frater mi, et noli plorare,	4.29 (275.6)
Quam ille consolatus: 'Noli,' inquit, 'timere,	5.12 (304.10)
'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	5.13 (311.30)
nolit, die illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.31)
nolite. 'Nolite gaudere super hoc,	1.31 (66.25)
'Nolite repellere, quoniam ante suscepistis;	3.19 (166.29)
nolle. palam se iussis illius parere nolle pronuntiabat.	1.7 (19.15)
nollent. si pacem cum fratribus accipere nollent,	2.2 (83.28)
nolo. quia hic est ostiarius ille, cui ego contradicere nolo;	3.25 (188.31)
noluerat. Siquidem non solum fidem Christi recipere noluerat,	4.25 (267.6)
quoniam anno praecedente noluerat audire reuerentissimum patrem Eogberetum,	5.13 (311.23)
ne exprobraret sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, quae sospes facere noluerat;	4.5 (216.16)
noluerit. Quod si semel susceptus noluerit inuitus redire,	2.6 (93.17)
noluerunt. Mellitum uero Londonienses episcopum recipere noluerunt,	3.11 (148.12)
in monasterium praefatum, noluerunt ea, qui erant in monasterio, libenter excipere;	2.2 (83.30)
noluisse. si nationi Anglorum noluisse uiam uitae praedicare,	5.14 (314.2)
noluisse. Et quamuis eos audire noluisse,	3.22 (174.8)
noluiti. 'Quia noluiti te continere a domu perditu et damnati illius, tu in ipsa domu mori habes.	1.27 (54.12)
noluit. omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	2.2 (83.25)
'si modo nobis adsurgere noluit,	1.25 (46.13)
nolumus. nolumus molesti esse uobis;	2.5 (91.19)
At illi: 'Nolumus,' inquit, 'fontem illum intrare,	1.27 (55.12)
nolunt. dum se continere nolunt,	1.1 (9.2)
NOMEN, nomen. qui quondam Albion nomen fuit,	1.12 (27.3)
ne nomen Romanae prouinciae, . . . exterarum gentium improbitate obrutum uilesaceret.	2.9 (99.16)
alium de militibus, cui nomen erat Fordheri, sica nefanda peremit.	2.9 (99.19)
pepererat regina hliam regi, cui nomen . . . Enanfid.	2.16 (117.9)
praefectumque Lindocolinae ciuitatis, cui nomen erat Blaeca, . . . conuertit	3.7 (140.14)
secessit ad regem Orientalium Anglorum, cui nomen erat Anna;	3.9 (145.4)
ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	3.19 (168.16)
ecclesiae, quam in uilla sua, cui nomen est Perrona, faciebat,	4.1 (203.29)
et perduxit eum ad portum, cui nomen est Quentauc;	4.2 (206.8)
ordinauit uirum . . . cui nomen erat Putta;	4.9 (221.31)
apparuit uisio miranda cuidam de sororibus, cui nomen erat Torctgyd,	4.16 (237.14)
At ipse partem, quam acceperat, commendauit cuidam de clericis suis, cui nomen Bernuini,	

Habebat enim germanum fratrem, cui nomen erat Tunna,	4.22 (250.16)
cucurrit ad virginem, quae tunc monasterio abbatissae uice praefuit, cui nomen erat Frigyd,	4.23 (257.21)
(hoc enim erat nomen uirginis),	5.3 (286.10)
et nomen eorum uiuet in generationes et generationes.	5.8 (294.28)
Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis, cui nomen erat Tilmon,	5.10 (301.3)
(hoc enim erat uiro nomen),	5.12 (310.25)
nomen. Brettones solum, a quibus nomen accepit,	1.1 (11.19)
filioque suo Britannici nomen inposuit.	1.3 (15.16)
'Nomen tuum quaero, quod sine mora mihi insinua.'	1.7 (19.20)
occisis in eadem parentibus regium nomen et insigne ferentibus,	1.16 (33.14)
cuius nomen atque cognitionem dilataueris in terra.	1.32 (68.11)
uestrae quoque gloriae nomen etiam posteris gloriosius reddet,	1.32 (68.12)
ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uincere,	1.32 (68.20)
Quod habet nomen ipsa prouincia, de qua isti sunt adlati?	2.1 (80.16)
At ille adludens ad nomen ait:	2.1 (80.21)
at uero Caedwalla, quanuis nomen et professionem haberet Christiani,	2.20 (125.8)
quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3.2 (129.22)
ac nomen Christi, cui contradixerant, confiteri gaudent.	3.30 (200.4)
Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi suscepserat,	4.14 (233.6)
unde et a copia anguillarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	4.19 (246.32)
sed ab ineunte adulescentia monachicum et nomen adsumsit, et habitum.	4.27 (268.30)
et nomen presbyteri, a quo me baptizatum noueram, dixi.	5.6 (291.13)
Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat,	5.7 (292.29)
Barbaricam rabiem, nomen et inde suum Conuersus conuertit ouans;	5.7 (293.16)
quies etiam nomen, si hoc aliquid prodesset, dicere possem;	5.14 (313.29)
nomina. sed potius gaudete, quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (66.26)
quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (67.1)
nomina omnium in caelo tenentur adscripta.	1.31 (67.2)
quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Offior, Iohannes, et, Vilfrid.	4.23 (254.24)
nomina. Addidit episcopus nomina litterarum: 'Dicitio A'.	5.2 (284.7)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2 (284.9)
nomine. [In nomine Sanctae Trinitatis,	uar. Praef. (5.1)
monumentum habet suo nomine insigne.	1.15 (31.33)
et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1.17 (34.24)
cum episcopo, quem ei adiutorem fidei dederant, nomine Liudhardo,	1.25 (45.25)
'Domine, in nomine tuo etiam daemonia nobis subiecta sunt,	1.31 (66.24)
et eam in nomine sancti Saluatoris Dei . . . sacrauit,	1.33 (70.14)
habentes defensorem nomine Brocmailum,	2.2 (84.16)
Aedilbergae filia Aedilbereti regis, quae alio nomine Tatae uocabatur.	2.9 (97.24)
Eum, missus a rege Occidentalium Saxonum nomine Cuichelmo,	2.9 (99.1)
Verum Eorpalud . . . occisis est a uiro gentili nomine Ricbercto;	2.15 (116.18)
Iohannes diaconus et in Dei nomine electus;	2.19 (123.6)
cuius nomine uetus, in quo maxime solebat habitare, . . . usque hodie cognominatur.	2.20 (126.25)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi, . . . nomine Eanfrid.	3.1 (127.11)
Quidam . . . nomine Bothelmi qui nunc usque superest, . . . brachium contriuit,	3.2 (130.11)
uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis, nomine Columba	3.4 (133.8)
sancti Martini episcopi nomine et ecclesia insignem,	3.4 (133.18)
uenit in prouinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilberctus,	3.7 (140.20)
Est monasterium nobile in prouincia Lindissi, nomine Beardaneu,	3.11 (148.7)
diuertitque ipse cum uno tantum milite sibi fidissimo, nomine Tondheri,	3.14 (155.16)
Presbyter quidam, nomine Witla, . . . cum mitteretur Cantiam	3.15 (157.23)
superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3.19 (163.24)
Qui cum esset iuuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus	3.21 (169.26)
persuasus maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osui, nomine Alchfrido,	3.21 (170.8)
Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Ronan,	3.25 (181.19)
habens secum de Cantia presbyterum catholicae observationis, nomine Romanum,	3.25 (182.1)
Habebat autem secum ipse presbyterum nomine Agathonem.	3.25 (183.13)
quod in nomine eius prophetauerit,	3.25 (187.29)
adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighardum, de clero Deusdedit episcopi,	3.29 (196.12)
Cumque monachum quandam de uicino uirgum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.16)
Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus,	4.1 (202.24)
praecipio tibi in nomine Domini, ne hoc cuiquam ante meum obitum dicas.	4.3 (209.30)
In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4.5 (214.29)
Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum, Aesica nomine,	4.8 (220.25)
proprio eam nomine quasi praesentem alloquens,	4.8 (221.1)
Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildilid,	4.10 (224.7)
praeerat regno Orientalium Saxonum, . . . uir multum Deo deuotus, nomine Sebbi, cuius supra memi-	4.11 (225.17)
nimus.	4.13 (230.24)
Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huiciorum prouincia fuerat baptizata.	4.16 (237.15)
partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis, . . . dans illi presbyterum nomine Hiddila,	4.17 (239.5)
In nomine Domini nostri Iesu Christi Saluatoris,	4.19 (243.3)
Accepit autem rex Ecgfrid coniugem nomine Aedilthrydam,	4.22 (250.18)
Habebat . . . fratrem, . . . abbatem monasterii in ciuitate, quae hactenus ab eius nomine Tunnacaestir	4.23 (257.5)
cognominatur;	4.24 (259.23)
Erat in ipso monasterio quaedam sanctimonialis femina, nomine Begu,	4.29 (274.11)
adstitit ei quidam per somnium, eumque salutans, ac suo appellans nomine:	4.31 (278.2)
Erat enim presbyter uitae uenerabilis nomine Hereberet,	4.32 (280.10)
Erat in eodem monasterio frater quidam, nomine Badudegn,	5.6 (290.34)
Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris eiusdem monasterii	5.9 (297.19)
nomine Thruired,	5.11 (303.4)
ac dicta super me oratione, uocauit in me nomen meo,	5.12 (309.22)
Qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli uocatur.	5.19 (323.30)
Ordinatus est . . . inposito sibi a papa memorato nomine Clementis;	5.19 (330.11)
in uicina cellae illius habitabat quidam monachus, nomine Haemgils,	4.19 (245.28)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop,	1.11 (24.26)
et eximio sacrauit nomine Petri,	1.12 (26.2)
nomini. "Sit gloria nomini Domini."	2.8 (95.21)
nominis. Constantinus . . . propter solam spem nominis sine merito uirtutis eligitur;	2.11 (104.18)
est enim iuxta fluium nominis illius.	
Nec enim omnipotens Deus aut sui nominis sacramentum, . . . deseruit,	
quatinus sui nominis agnitionem diuerso modo gentibus innotescens,	

Siquidem totam illam provinciam, iuxta sui nominis sacramentum, . . . liberatam,	2.15 (116.33)
qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere,	2.17 (119.18)
et Christiani erat nominis ignarus;	2.20 (125.8)
Ceterum tota provincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.28)
ut beatissimo apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	5.7 (292.31)
NOMINO. nominandus. cum omni honorificentia nominandus famulus Christi et sacerdos Ecgbert, . . . pro-	5.9 (296.7)
posuit animo pluribus prodesse;	5.22 (346.23)
cum uenisset . . . Deo amabilis, et cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos, Ecgbert,	4.19 (243.31)
nominant. intrauit monasterium . . . positum in loco, quem Coludi urbem nominant,	1.27 (58.6)
nominat. non amixtionem coniugum iniquitatem nominat,	3.19 (168.13)
nominato. monasterium construxit in loco Latineaco nominato,	1.15 (31.19)
nominatur. in provincia Occidentalium Saxonum Iutarum natio nominatur,	4.4 (213.24)
qui lingua Scottorum Magdo nominatur;	4.17 (239.16)
praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	5.16 (317.17)
interior Praesepe Domini nominatur.	3.8 (143.17)
NOMISMA. nomisma. ut aureum illud nomisma, quod eo de Cantia uenerat, secum adsumerent.	
NON. omitted.	
NONAE, the Nones.	
Nonarum. sepultus est die quarto Nonarum Februariarum;	2.7 (93.30)
Cuius uidelicet natalis ibi solet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.25)
Obit autem Caedda sexto die Nonarum Martiarum,	4.3 (212.4)
Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die.	5.10 (300.25)
Nonas. non multo post, id est pridie Nonas Maias, etiam ipse migravit ad Dominum;	4.30 (277.21)
NONAGINTA. XC. cum esset ipse annorum xc, migravit ad regna caelestia.	3.27 (193.31)
NONAGINTA QVINQVE. XC et V. successor eius Cyrillus seriem xc et v annorum in quinque decennouena-	
libus circulis comprehendit;	5.21 (341.19)
NONDVM. nondum enim erat ipse pontifex factus,	2.1 (80.24)
Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2.14 (115.13)
proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando com-	
mittere;	5.9 (296.11)
NONGENTI SEXAGINTA. nongentarum LX. nongentarum LX familiarum mensuram iuxta aestima-	
tionem Anglorum, . . . tenet.	2.9 (97.18)
NONNISI. nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit:	3.18 (163.10)
fiebat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad cxi ^m seruaretur.	3.25 (186.3)
quod uos non facitis, qui nonnisi prima sabbati pascha celebratis.	3.25 (186.19)
NONNVLLVS, a, um. nonnulla. 4.26 (267.13); 5.15 (315.13).	
nonnulla. Praef. (7.1); 5.9 (298.8); 5.23 (351.16).	
nonnulla. 3.4 (134.16); 4.14 (232.29).	
nonnulla. Praef. (7.5); 3.29 (197.31); 5.11 (303.14); 5.18 (321.8).	
nonnullas. Praef. (6.18).	
nonnulli. 1.15 (32.28); 1.26 (47.8).	
nonnullus. 4.29 (274.7).	
nonnullus. 4.19 (246.16); 5.9 (297.19).	
nonnullus. 4.23 (258.20).	
nonnullus. 2.5 (89.29).	
NONNVMQVAM. praedas tamen nonnumquam exinde et contritiones de Brettonum	1.14 (29.26)
Vnde nonnumquam contigisse fertur illis temporibus,	3.25 (182.2)
sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaererent, et inuenirent.	4.23 (254.15)
Vnde nonnumquam in conuiuio, cum esset laetitiae causa decretum,	4.24 (259.14)
ut . . . saepe ebdomade in conuiuio, aliquando diuinitu ibi tribus, nonnumquam etiam mense pleno domum	
non rediret;	4.27 (270.11)
sed et in mensis primi nonnumquam inuentione falluntur.	5.21 (338.31)
NONVS, a, um. nona. Nam die dehinc tertio, completa hora nona, . . . emisit spiritum.	4.11 (226.20)
nonam. consuetudinem fecerunt . . . iiii ^a et v ^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare.	3.5 (136.21)
nono. Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio . . . nono anno regni eius,	3.4 (133.25)
Quod factum est die xiii ^a Kalendarum Septembrium, anno regni eius nono,	3.14 (155.23)
synodus, quae facta est in urbe Roma . . . imperante Constantino pissimo anno nono,	4.17 (240.16)
anno regni Ecgfridi nono, . . . occisus est Aelfuin frater regis Ecgfridi,	4.21 (249.3)
Victred filius Ecgbereci, . . . defunctus est nono die Kalendarum Maiarum;	5.23 (348.17)
nonus. Anno edom Tatuni consecratus archiepiscopus nonus Doruernensis ecclesiae,	5.24 (356.17)
VIII. VIII. Interrogatio Augustini:	1.27 (59.21)
VIII. VIII. capitulum in commune tractatum est:	4.5 (216.29)
NONVSDECIMVS, a, um. nonamdecimam. Namque diem nonamdecimam Septembris habebat,	5.8 (295.14)
nono decimo. Nono decimo autem uitae meae autem diaconatum, tricesimo gradum presbyteratus, . . . sus-	
cepi.	5.24 (357.15)
NORDANHYMBRI, the Northumbrians.	
Nordanhybrorum. nec non et Orientalium Anglorum atque Nordanhybrorum,	Praef. (6.34)
Quae autem in Nordanhybrorum provincia, . . . in ecclesia sint acta,	Praef. (7.23)
tota Nordanhybrorum progenies, . . . sunt orti.	1.15 (31.26)
Vt Aedilfrid rex Nordanhybrorum Scottorum gentes proelio conterens	1.34 (71.7)
His temporibus regno Nordanhybrorum praefuit rex . . . Aedilfrid,	1.34 (71.9)
quintus Aedui rex Nordanhybrorum gentis,	2.5 (89.20)
sextus Osuald et ipse Nordanhybrorum rex Christianissimus, hisdem finibus regnum tenuit,	2.5 (89.26)
Quo tempore etiam gens Nordanhybrorum, . . . uerbum fidei . . . suscepit.	2.9 (97.6)
quae baptizata est . . . prima de gente Nordanhybrorum,	2.9 (99.32)
Tantus autem fertur tunc fuisse . . . desiderium lauari salutaris genti Nordanhybrorum,	2.14 (114.31)
ubi gentem Nordanhybrorum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam	
esse didicit,	2.17 (118.26)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia uel gente Nordanhybrorum,	2.20 (125.4)
Turbatis itaque rebus Nordanhybrorum huius articulo cladis,	2.20 (125.26)
nam in has duas provincias gens Nordanhybrorum antiquitus diuisa erat,	3.1 (127.8)
provincias Nordanhybrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.5)
contigit . . . sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhybrorum Osualdum adfuisse,	3.7 (139.24)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhybrorum viii annos,	3.9 (144.29)
exercitus Penda duce Nordanhybrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3.16 (158.30)
uenitque ad regem Nordanhybrorum Osui,	3.21 (169.28)
non frequenter ad eum in provinciam Nordanhybrorum ueniret,	3.22 (171.24)
Solebat . . . saepius etiam suam, id est Nordanhybrorum, provinciam exhortandi gratia reuiscere.	3.23 (174.26)
Cum ergo episcopus defunctum ac sepultum in provincia Nordanhybrorum audirent fratres,	3.23 (176.25)
Venerat eo tempore Agilbertus . . . ad provinciam Nordanhybrorum, et apud eos aliquandiu de-	
morabatur;	3.25 (183.10)
suscepit pro illo pontificatum Nordanhybrorum famulus Christi Tuda,	3.26 (189.25)

Quae consuetudo per omnia aliquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhymbrorum seruata est.	3. 26 (191. 24)
pestilentialis lues, . . . Nordanhymbrorum quoque prouinciam corripuens,	3. 27 (192. 2)
Vilfrid, . . . Ceadda, . . . in prouinciam Nordanhymbrorum sint ordinati episcopi.	3. 28 (194. 17)
Osuu prouinciae Nordanhymbrorum, et Eogberet Cantuariorum, habito inter se consilio,	3. 29 (196. 5)
missus est Romam ab ipso simul et a rege Nordanhymbrorum Osuio,	4. 1 (201. 13)
cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesis Aeddi cognomento Stephanus fuit,	4. 2 (205. 15)
Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae, nec non et omnium Nordanhymbrorum,	
sed et Pictorum,	4. 3 (206. 22)
Osuu rex Nordanhymbrorum pressus est infirmitate,	4. 5 (214. 13)
Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	4. 5 (215. 8)
et qui tunc Nordanhymbrorum fuerint episcopi.	4. 12 (227. 21)
et duo in locum eius substituti episcopi, qui Nordanhymbrorum genti praessent;	4. 12 (229. 4)
qui quondam genti Nordanhymbrorum et regni temporalis . . . praefuit,	4. 14 (234. 26)
ad praedicationem . . . Paulini primi Nordanhymbrorum episcopi, fidem et sacramenta Christi suscepit,	4. 23 (252. 27)
Heiu, quae prima feminarum fertur in prouincia Nordanhymbrorum propositum uestemque . . . suscepisse,	4. 23 (253. 21)
Egfrid rex Nordanhymbrorum, . . . uastauit misere gentem innoxiam,	4. 26 (266. 15)
Vilfrid regis, qui post fratrem suum Egfridum genti Nordanhymbrorum x et viii annis praefuit.	5. 1 (282. 28)
Vt quidam in prouincia Nordanhymbrorum a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, . . . narrauerit.	5. 12 (303. 24)
Erat ergo pater familias in regione Nordanhymbrorum, quae uocatur Incuneningum,	5. 12 (304. 1)
Anno . . . dccc Aldfrid, rex Nordanhymbrorum, defunctus est,	5. 18 (320. 5)
accipiente Vilfrido episcopatum totius Nordanhymbrorum prouinciae.	5. 19 (326. 7)
Sed Aldfrid Nordanhymbrorum rex eum suscipere contempsit,	5. 19 (329. 28)
quo Osredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhymbrorum suscepit,	5. 22 (346. 21)
qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhymbrorum, qui Coenredo successerat,	5. 23 (348. 15)
Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5. 23 (349. 20)
prouinciae Nordanhymbrorum, cui rex Ceoluulf praeesit, iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5. 23 (350. 28)
plures in gente Nordanhymbrorum, tam nobiles, quam priuati, . . . satagunt magis, . . . monasteriali-	
bus adscribere uotis,	5. 23 (351. 19)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet,	5. 24 (353. 7)
Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhymbrorum antistes.	5. 24 (353. 28)
et Ceadda ac Vilfrid Nordanhymbrorum ordinantur episcopi.	5. 24 (354. 17)
Anno dclxxx, Osuui rex Nordanhymbrorum obiit.	5. 24 (354. 19)
Anno dclxxxv, Egfrid rex Nordanhymbrorum occisus est.	5. 24 (355. 10)
Berctred dux regis Nordanhymbrorum a Pietis interfectus.	5. 24 (355. 18)
Anno dccv, Aldfrid rex Nordanhymbrorum defunctus est.	5. 24 (356. 3)
Anno dcccvi, Osred rex Nordanhymbrorum interfectus,	5. 24 (356. 9)
NORMA. normam. a quibus normam disciplinae regularis didicerat,	5. 22 (375. 31)
per gentem Anglorum in eis, quae minus habuerat, ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5. 22 (347. 9)
NOSCO. norunt. qui Latinae Graecaeque linguam aequè ut propriam, in qua nati sunt, norunt.	4. 2 (205. 3)
qui longius ab eis locis, . . . secreti, ea tantum de his, quae lectione didicerint, norunt.	5. 15 (317. 1)
noscendis. noscendis priorum gestis siue dictis,	Praef. (5. 9)
noscendum. et nos, ubi dominica dies aduenit, celebrare debere noscendum est.	5. 21 (339. 14)
noscendum. per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3. 23 (175. 11)
noscitur. quo a nobis noscitur destinatum.	2. 10 (104. 5)
quo a nobis noscitur destinatum.	2. 11 (106. 27)
quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur,	4. 27 (270. 29)
noscuntur. quam pro tantarum prouinciarum spatiis, quae inter nos et uos esse noscuntur,	2. 17 (120. 2)
etiam sine actuali peccato existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem:	2. 19 (124. 9)
In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitatum noscuntur esse patratae,	3. 2 (129. 14)
quod omnes patres nostri, . . . eodem modo celebrasse noscuntur.	3. 25 (184. 6)
quod usque hodie successores eius tenere noscuntur.	4. 13 (232. 17)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5. 3 (296. 15)
nosse. exceptis his, quae per me ipsum nosse poteram.	Praef. (7. 28)
quam te bene nosse dubium non est.	1. 27 (78. 23)
quos in Italia clariore nosse uel audire poterat,	3. 16 (158. 29)
Aliud eiusdem patris memorabile miraculum ferunt multi, qui nosse potuerunt.	4. 22 (250. 30)
At ille respondit nil se talium artium nosse;	5. 6 (291. 11)
nossem. interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me.	5. 6 (291. 11)
coepitque me interrogare, . . . an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	5. 14 (313. 28)
Noui autem ipse fratrem, quem utinam non nossem,	1. 23 (42. 27)
nossent. gentem, cuius ne linguam quidem nossent,	4. 5 (214. 24)
una cum eis, qui canonica patrum statuta et diligenter, et nossent, magistris	4. 25 (264. 26)
nosset, et diligentius ab eo rem, uel unde hoc ipse nosset, inquirebat.	4. 2 (205. 25)
nostri. 'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse,	4. 29 (275. 1)
Nosti enim, quia ad tui oris imperium semper uiuere studui,	5. 21 (344. 26)
nostis. si quae eius esse nostis, etiam in facie tenetis.	4. 4 (213. 18)
nota. Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	5. 23 (348. 27)
notas. ut tam notas ac familiares sibi eas quam natiuitatis suae loquellam haberet.	4. 23 (257. 9)
notum. audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4. 1 (202. 24)
notus. Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus,	5. 2 (283. 21)
Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus, episcopo notus,	5. 19 (323. 18)
quia notus erat ei, eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	5. 6 (291. 14)
noueram. et nomen presbyteri, a quo me baptizatum noueram, dixi.	3. 11 (148. 13)
nouerant. etsi sanctum eum nouerant,	3. 14 (157. 7)
lingua patria, quam rex et domestici eius non nouerant,	3. 25 (188. 7)
quomodo ea, quae nouerant ac didicerant, Dei mandata probantur fuisse secuti.	4. 2 (205. 12)
sonos cantandi in ecclesia, quos eatenus in Cantia tantum nouerant,	
quique nouerant eam religiosi, pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisi-	4. 23 (253. 30)
tare, . . . elebant.	4. 23 (255. 25)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueuerant,	5. 20 (331. 32)
quatinus et, quae illi non nouerant, carmina ecclesiastica doceret;	Praef. (7. 11)
nouerat. ad fidem Christi, quam non nouerat, perueniret,	1. 27 (58. 3)
Qui enim in iniquitatibus conceptum se nouerat,	2. 1 (78. 10)
quae nil aliud nouerat quam barbarum fremere,	2. 9 (100. 11)
et cum suis primatibus, quos sapientiores nouerat, curauit conferre,	3. 3 (132. 10)
euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat,	3. 7 (140. 28)
rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat,	4. 18 (241. 15)
iuxta quod Egfridum regem uoluisse ac licentiam dedisse nouerat,	5. 9 (296. 13)
quarum in Germania plurimas nouerat esse nationes,	

ut quoniam gens illa, quam nouerat scientiam diuinæ cognitionis . . . populis Anglorum communicare curauit;	5.22 (347.5)
nouere. Qui . . . quantum ab eis, qui illum nouere, didicimus,	3.17 (161.26)
hic ab omnibus, qui nouere, dignus episcopatu iudicatus est.	4.1 (202.17)
quæ . . . ab his, qui nouere, descripta habentur a multis;	4.7 (219.13)
sicut et præfatus antistes Vilfrid, et multi alii, qui nouere, testantur;	4.19 (245.12)
omnes, qui nouere, facillime potuerunt aduertere.	4.25 (262.28)
nouerit. cum ipsum sapientissime uixisse omnis mundus nouerit.	3.25 (185.2)
responsurus sit Dominus, quia numquam eos nouerit.	3.25 (187.31)
nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatum.	4.5 (217.17)
ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat, quin ei exeunti de hac uita caelestis patriæ patuerit ingressus.	4.9 (222.28)
ut . . . Latinam uero non minus quam Anglorum, quæ sibi naturalis est, nouerit.	5.20 (331.12)
nouerunt. de qua uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent,	5.2 (283.2)
noui. Verum noui non hoc esse meriti mei,	3.13 (153.12)
in quantum noui uel ualeo,	3.25 (188.31)
At ego: 'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere,	4.25 (264.33)
noui namque eum, et quia cum esset presbyter ordinatus,	5.6 (291.16)
Noui autem ipse fratrem, quem utinam non nossem,	5.14 (313.28)
'Et quidem et antea noui,' inquit, 'quia hæc erat uera paschæ celebratio,	5.21 (345.29)
nouimus. Nouimus insulam . . . contra ortum solis,	1.1 (12.5)
de hisdem patribus, . . . nouimus scriptum,	1.27 (49.6)
Nouimus namque, quod mulier, quæ fluxum patiebatur sanguinis,	1.27 (55.22)
quia nec opus illo nos habere nouimus,	2.5 (91.21)
nouit. Nouit fraternitas tua Romanæ ecclesiæ consuetudinem,	1.27 (49.22)
offeramus ei, qui nouit, Domino Deo nostro.	3.24 (177.26)
NOSTER, tra, trum. noster. 1.27 (51.14); 1.32 (68.29); 2.10 (101.6); 3.25 (188.16); 4.5 (215.6); 4.5 (215.8); 4.17 (239.17); 5.13 (312.22)	
nostra. 1.32 (69.25); 2.11 (104.24); 2.11 (106.16); 4.20 (248.6); 5.21 (335.33).	
nostra. 1.1 (12.6); 1.32 (69.27); 2.1 (73.9); 2.5 (91.27); 2.15 (116.11); 2.17 (119.32); 2.18 (120.23); uar. 2.18 (121.20); 3.14 (156.34); 4.5 (215.17); 4.5 (217.15); 4.5 (217.17); 4.19 (243.19); 5.1 (282.12).	
nostra. 1.24 (44.6); 2.16 (118.1); 2.17 (119.12); 3.24 (177.26); 4.20 (248.5); 5.21 (341.21).	
nostræ. Præf. (5.10); Præf. (8.10); 1.7 (19.11); 1.24 (44.17); 1.30 (64.28); 1.30 (65.1); 2.1 (75.27); 2.1 (79.28); 2.12 (109.25); 2.18 (121.26); 3.2 (129.10); 3.15 (158.24); 4.5 (217.12); 4.5 (217.15); 4.23 (256.13); 5.1 (282.22); 5.21 (339.34); 5.21 (339.35); 5.21 (340.19); 5.21 (341.5); 5.24 (359.15).	
nostræ. Præf. (6.22); 1.27 (48.13); 2.1 (81.5); 2.2 (83.14); 3.13 (152.20); 3.17 (162.10); 3.29 (198.19); 4.7 (219.14); 4.22 (252.13); 4.25 (266.5); 5.15 (317.6).	
nostram. 2.1 (73.7); 2.1 (73.13); 2.1 (78.5); 2.11 (105.13); 2.18 (121.20); 5.1 (282.17); 5.12 (309.29); 5.21 (345.19).	
nostrarum. 3.29 (198.14); 5.14 (315.8); 5.21 (345.4).	
nostras. 5.13 (313.11).	
nostris. 1.23 (43.5); 1.23 (43.25); 1.24 (44.22); 1.25 (46.23); 1.27 (53.8); uar. 1.28 (62.30); uar. 1.30 (66.7); 1.33 (70.15); 2.2 (82.8); 2.8 (96.9); 2.10 (101.27); 2.11 (104.15); 2.11 (104.30); 2.11 (105.17); 2.18 (120.25); 4.5 (214.29); 4.5 (215.16); 4.9 (222.8); 4.14 (235.21); 4.17 (239.5); 5.1 (282.12).	
nostris. 1.27 (54.9); 3.25 (184.5); 4.5 (215.10); 4.5 (215.24).	
nostris. 3.5 (136.8); 3.19 (167.15); 4.3 (211.12); 4.14 (235.21); 5.21 (340.34); 5.21 (343.6).	
nostris. 1.27 (48.32); 2.2 (83.21); 4.27 (270.35).	
nostris. 1.32 (69.17); 2.18 (122.4); 4.17 (239.6).	
nostris. 5.17 (319.29).	
nostris. 1.32 (69.22); 5.21 (341.24).	
nostro. 1.31 (67.12); 1.32 (68.17); 2.5 (91.13); 2.17 (119.10); 3.24 (177.27).	
nostro. 1.23 (43.24); 1.24 (44.21); 1.28 (62.29); 1.29 (64.15); 1.29 (64.22); 1.30 (66.6); 1.32 (70.5).	
nostro. 4.25 (266.3); 5.4 (287.1).	
nostrorum. 2.13 (111.26); 2.18 (121.20); uar. 4.5 (217.8).	
nostrorum. 5.21 (343.17).	
nostros. 1.32 (69.18); 2.1 (78.32); 4.3 (209.14).	
nostrum. 1.30 (65.4); 2.1 (73.10); 2.17 (120.3); 3.25 (184.33); 3.25 (187.3); 3.29 (198.27); 4.17 (240.17).	
nostrum. 2.1 (76.2); 5.21 (337.15).	
nostrum. 2.1 (75.30); 2.19 (123.16); 5.1 (282.8); 5.21 (336.5); 5.21 (340.3); 5.21 (344.9).	
NOTARIVS. notario. Quam sententiam definitionis nostræ Titilio notario scribendam dictaui.	4.5 (217.12)
NOTHELMVS (d. 739), tenth Archbishop of Canterbury.	
Nothelmi. ipsius Nothelmi uia uoce referenda, transmisit.	Præf. (6.16)
Nothelmo. Nothelmo, ut diximus, perferente,	Præf. (6.31)
Nothelmu. per religiosum Londoniensis ecclesiæ presbyterum Nothelmuu. . . . transmisit.	Præf. 6.15
Nothelmus. Qui uidelicet Nothelmus postea Romam ueniens,	Præf. (6.17)
NOTITIA. notitia. sed certiori notitia medicus Cynifrid,	4.19 (245.12)
notitiam. historiam memoratam in notitiam tibi simul et eis,	Præf. (5.19)
cui gloriæ caelestis suo labore et industria notitiam prouenisse gaudebat,	1.32 (67.22)
et huius quoque rei notitiam ad perfectum percipere meruerunt,	3.4 (135.12)
per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3.23 (175.10)
et ob id maiorem huius itineris peragendi notitiam haberet,	4.1 (202.32)
Brettones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianæ notitiam pandere.	5.22 (347.11)
NOTIVS. ut, quanta esset uiri sublimitas, legentibus notius existeret.	3.19 (168.28)
NOTO. notandum. Inter quæ notandum, quod ea,	Præf. (7.28)
notantes. eumque notantes superbiæ, cunctis, quæ dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.12)
notaueram. et ex eodem libro x capitula, quæ per loca notaueram, . . . illis coram ostendi,	4.5 (215.29)
NOVEM. nouem. quæ appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest,	4.27 (268.25)
VIII. longissima dies siue nox xv, breuissima viii compleat horas.	1.1 (11.10)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhymbrorum viii annos,	3.9 (144.30)
et rexit ecclesiam annos viii, menses iii et duos dies,	3.20 (169.18)
sedem regni reliquit, quam ille suscepit per viii annos tenuit.	4.1 (201.11)
tacta est . . . morbo, et per annos viii pia Redemptoris nostri prouisione multum fatigata;	4.9 (222.7)
cum post Egbertum fratrem suum, qui viii annis regnauerat, ipse xii annis regnasset.	4.26 (268.8)
NOVEMBRIS, e, of November.	
Nouembres. Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres,	4.20 (248.19)
Nouembrium. Hæc inter festas archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus quarto Iduum Nouembrium die,	2.18 (120.9)
NOVERCA. nouerca. Cum nouerca autem miscere graue est facinus,	1.27 (51.3)
nouercae. qui turpitudinem nouercae, . . . reuelare præsumserit,	1.27 (51.7)
nouercis. et nouercis et cognatis si liceat copulari coniugio?	1.27 (50.28)
NOVILISSIMVS, a, um. nouilissimis. siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis [nouilissimis] instructas in bello habuere,	uar. 3.24 (178.1)

NOVISSIMVS , a, um. nouissima. et tunc nouissima omnium, lotis prius suo suarumque ministrarum obsequio ceteris,	4.19 (244.10)
nouissimorum , in tantum nouissimorum suorum in omnibus operibus suis memor,	4.3 (210.14)
nouissimum , haec ad praecedentis anni nouissimum pertinet mensem,	5.21 (339.9)
NOVITAS , nouitate. tanta miraculorum caelestium nouitate perculsus,	1.7 (21.21)
uestimenta omnia, . . . non solum intemerata, uerum etiam prisca nouitate et claritudine miranda parebant.	4.30 (276.23)
NOVITER , et hoc esse uerum pascha. . . Niceno concilio non statutum nouiter, sed confirmatum est,	3.25 (186.12)
NOVVS , a, um. noua. quae adhuc ad fidem noua est,	1.27 (49.27)
Et quia noua Anglorum ecclesia ad omnipotentis Dei gratiam . . . perducta est,	1.29 (63.22)
Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit,	2.13 (112.19)
Sponsa hymno exultans et noua dulcisono,	4.20 (248.32)
noua . Acquirere fidei agmina gente noua,	2.1 (79.20)
inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanctuarii posuerunt,	4.30 (277.16)
sicque paulatim omnis eorum provincia ueterem cogeretur noua mutare culturam.	5.10 (300.15)
Ibi ergo hiemem cum noua Dei plebe feliciter exigens, sic Roman ueniendi iter repetiit;	5.19 (326.19)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5.22 (347.22)
noua , sed quia noua sunt et incerta,	1.25 (46.8)
Vnde restat, ut si ea, quae nunc nobis noua praedicantur, meliora esse et fortiora, . . . perspexeris,	2.13 (111.32)
Sed et linteamina omnia, quibus inuolutum erat corpus, integra apparuerunt, et ita noua,	4.19 (246.3)
noua . Et noua dulcisono modularis carmina plectro,	4.20 (248.31)
'Noua,' inquit, 'indumenta corpori pro his, quae tulistis, circumdate,	4.30 (277.7)
'nouae. Alma nouae scandens felix consortia uitae,	5.8 (295.16)
'nouae. Denique non solum nouae, quae de Anglis erat collecta, ecclesiae curam gerebat,	2.4 (87.9)
nouam , nascentem ibi nouam heresim de statu nostrae resurrectionis,	2.1 (75.27)
contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.9)
repperimus quosdam provinciae uestrae contra orthodoxam fidem, nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2.19 (123.15)
quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent,	5.10 (300.13)
noui , insulae noui semper aliquid audire gaudenti,	1.8 (22.19)
uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit,	3.25 (186.27)
nouis . Lauerunt igitur uirgines corpus, et nouis indutum uestibus intulerunt in ecclesiam,	4.19 (246.20)
nouo , et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	5.21 (346.10)
nouo , placuit eidem abbatissae leuari ossa eius, et in locello nouo posita in ecclesiam transferri;	4.19 (244.30)
in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia locarent.	4.30 (276.14)
et inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanctuarii posuerunt.	4.30 (277.16)
nouo , in testamento nouo non tam, quod exterius agitur, . . . adtenditur,	1.27 (56.29)
nouorum , primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (339.32)
nouum , Quo in loco nouum componit exercitum ipse dum agminis,	1.20 (39.2)
ut nouum Christi populum coaceruet,	3.29 (198.28)
non eis nouum uoluit ordinare episcopum;	4.3 (206.17)
nouum , quod uidelicet lac pridie nouum in fala ponere solebat,	3.27 (194.9)
Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio.	5.24 (358.28)
nouus , qualis sibi . . . nouus diuinitatis, qui praedicabatur, cultus uideretur.	2.13 (111.18)
priusquam hoc sacrae crucis uexillum nouus militiae ductor, . . . statueret.	3.2 (130.7)
NOX , nocte. caelum diemque nubium nocte subducunt;	1.17 (34.15)
quadam nocte candentem niues uestibus uidit sibi adesse personam,	1.19 (37.31)
omni nocte supra sepulchrum eius lux caelestis apparuit,	1.33 (70.29)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2.6 (92.15)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	2.9 (99.18)
uidit subito interposita nocte silentio adpropinquante sibi hominem . . . incogniti;	2.12 (108.21)
Ipsa autem nocte, in cuius ultima parte, . . . supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.18)
Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitis fuerint ostensa miracula;	3.8 (143.29)
Vt super reliquias eius lux caelestis tota nocte steterit,	3.11 (147.28)
Vnde factum est, ut ipsa nocte reliquiae adlatae foris permanerent,	3.11 (148.16)
Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat,	3.11 (148.20)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset,	3.11 (149.12)
quia in omni septimana diem cum nocte ieiunus transiret.	3.27 (193.15)
Ipse Ediluhum proxima nocte defunctus est;	3.27 (193.25)
subiectos suos meditatur die ac nocte ad fidem catholicam . . . conuerti.	3.29 (197.1)
et ibi tota nocte requiescens, mane sanato sensu egressus,	4.3 (212.12)
Cum enim nocte quadam, expletis matutinae laudis psalmodiis,	4.7 (219.28)
Haec ergo quadam nocte incipiente crepusculo, egressa de cubiculo,	4.9 (222.12)
transacta una die et nocte, . . . ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.2)
dum aliquandiu cecitatis huius nocte clausa maneret,	4.10 (224.27)
qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.26)
Qua uidelicet nocte Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.1)
Ferunt autem, quod eadem nocte, in ipso quoque monasterio, . . . obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.10)
iumentorum, quorum ei custodia nocte illa erat delegata,	4.24 (259.21)
uespere incumbente, nocte qua de saeculo erat exiturus,	4.24 (261.22)
Crecebat morbus paulatim, et nocte superueniente grauior effectus est,	4.31 (278.16)
neque ultra cessauit tota die illa et nocte sequente, . . . loqui aliquid,	5.2 (284.13)
feroque domum a sociis, ac tacitus tota nocte perduo,	5.6 (290.26)
nec uoluit nocte illa iuxta morem cum clericis suis manere,	5.6 (290.30)
uenit . . . ad eum unus de fratribus, . . . refrens ei uisionem, quae sibi eadem nocte apparuisset:	5.9 (297.4)
dicens, quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisl per uisum apparuerit,	5.9 (297.27)
facta est nocte quadam tam saeua tempestas,	5.9 (298.7)
radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, omni nocte supra locum fulgebat illum,	5.10 (300.33)
Et cum progredieremur 'sola sub nocte per umbras',	5.12 (305.26)
pendente desuper in trocleis magna lampade, totaque die et nocte lucente.	5.17 (319.6)
ut uidelicet primo sol longiorem nocte faciat diem,	5.21 (340.12)
noctem , quid ad eum pertineret, utrum ipse intus an foris noctem transigeret.	2.12 (108.28)
noctem illam quietissimam duxit;	3.11 (150.23)
et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.10)
coepit subito circa median noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4.8 (221.9)
etiam si totam noctem stando in precibus peragere, . . . iubeas	4.25 (263.26)
uerum solus in oratione persistens noctem ducebat perugilem,	5.6 (290.31)
noctes , lucidas aestate noctes habet;	1.1 (10.31)
plurimae longitudinis habet dies aestate, sicut et noctes contra in bruma,	1.1 (11.4)
plurimae item breuitatis noctes aestate, et dies habet in bruma,	1.1 (11.6)

saepe autem noctes integras peruigil in oratione transigeret,	4.25 (263.5)
ut non amplius tota sacra sollempnitas, quam vii tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat;	5.21 (335.32)
nocti. et luminare minus, ut praeeset nocti";	5.21 (339.17)
noctibus. Excubabat diebus ac noctibus ante tugurium pauperis uulgus	1.19 (37.26)
Quod dum tribus diebus et totidem noctibus ageretur,	4.9 (223.16)
Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae iiii diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	5.19 (328.25)
noctis. ita ut medio saepe tempore noctis	1.1 (10.32)
et multo illum tempore secretae noctis flagellis artioribus afficiens sciscitabatur	2.6 (92.21)
erat enim prima hora noctis,	2.12 (108.3)
At medio noctis tempore, cum euigilaret,	3.2 (130.28)
Quod cum residuo noctis tempore diligenter agerent,	4.23 (257.30)
et iam mediae noctis tempus esset transcensum,	4.24 (261.28)
qui . . . primo tempore noctis defunctus est;	5.12 (304.5)
Cum enim a uespera diei xiii ^{ae} uigilias sanctae noctis celebrare incipiunt,	5.21 (337.33)
"luminare maius in inchoationem diei, et luminare minus in inchoationem noctis."	5.21 (339.19)
uel certe una diei, altera noctis praecurrebat exortum,	5.23 (349.9)
nox. longissima dies siue nox xv, . . . conpleat horas,	1.1 (11.9)
obsecro, ne amplius quam haec solummodo proxima nox intersit,	4.9 (223.29)
et quod ipsa sit nox xv ^{ae} lunae,	5.21 (334.28)
Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est;	5.21 (336.22)
NOXIVS, a, um. noxiom. deuotando quod noxiom est ac peruersum,	Praef. (5.15)
noxius. 'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum, ut efflueret noxiusumor, qui inerat;	4.19 (245.17)
NVBES. nubibus. quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4.3 (211.6)
nubium. caelum diemque nubium nocte subducunt;	1.17 (34.15)
NVDITAS. nuditate. quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,	1.17 (35.27)
NVDVS, a, um. nuda. gaudentes uel nuda corpora eripuisse discrimini;	1.20 (39.14)
nudos. eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2.2 (84.29)
NVLLATENVS. quia uoluntas ipsa esse sine culpa nullatenus potest.	1.27 (57.32)
nullatenus ualetis panem uitae percipere.	2.5 (91.18)
ipsam tamen ledere nullatenus sinebatur.	3.17 (160.34)
Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praeberet,	3.24 (177.20)
sine quibus conversatio ciuilis esse nullatenus poterat.	3.26 (190.23)
'Si nullatenus hodie fieri potest, obsecro, ne sit longum sanatum in medio.'	4.9 (223.24)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis,	4.10 (224.20)
nullatenus propter ingenii tarditatem potuit cathecizandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.17)
NVLLVS, a, um. nulla. 1.1 (10.14); 1.14 (29.29); 1.27 (61.11); 2.2 (84.12); 2.10 (100.29); 2.18 (121.30);	
3.2 (130.4); 3.10 (147.3); 4.13 (231.12); 4.13 (231.29); 4.28 (271.25); 5.21 (338.29).	
nulla. 1.6 (17.16); 2.12 (110.7); 5.19 (327.18); 5.21 (334.1); 5.21 (337.28).	
nulla. 2.1 (74.8).	
nullam. 1.27 (52.30); 2.10 (102.27); 3.5 (136.24); 5.1 (282.4); 5.12 (307.12); 5.21 (338.1); 5.21 (342.26); 5.21 (342.31).	
nulli. 4.5 (216.7); 4.5 (216.19); 4.5 (216.32); 4.5 (217.5); 4.7 (220.11).	
nullius. 1.24 (44.4); 4.21 (249.14).	
nullo. 1.1 (10.13); 1.12 (27.9); 1.15 (32.22); 1.27 (54.34); 1.29 (64.5); 1.32 (69.12); 1.32 (69.20); 2.7 (94.16);	
2.16 (118.7); 3.11 (149.25); 4.27 (270.2).	
nullo. 1.27 (54.25).	
nullum. 1.12 (26.16); 1.26 (47.25); 4.19 (243.18).	
nullum. 1.1 (12.29); 3.2 (130.4); 3.2 (130.5); 4.5 (217.8); 4.23 (256.2); 5.21 (337.21).	
nullum. 1.1 (12.30); 1.27 (48.32); 2.1 (76.12); 2.13 (111.24); 3.7 (139.13); 3.25 (188.3); 4.5 (216.3); 4.5 (216.13);	
4.5 (216.26); 4.5 (217.1); 4.13 (231.6); 4.20 (248.34); 4.20 (248.34); 4.22 (250.25); 4.23 (254.11); 4.24 (259.6);	
4.27 (269.34); 4.27 (270.35); 5.7 (293.22); 5.21 (337.22).	
NVM. num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consentis?	2.12 (109.17)
Numquid [Num] tibi carior est ille filius euae, quam ille filius Dei?	uar. 3.14 (156.23)
num praeferrí potuit beatissimo apostolorum principi,	3.25 (188.16)
NVMERI, the Book of Numbers.	
Numerorum. sicut in libro Numerorum apertissime scribitur:	5.21 (335.9)
NVMERO. numerari. et in electorum tuorum iubeas grege numerari.	2.1 (78.34)
NVMERVS. numero. ut et ipse, . . . Christianorum numero copuletur;	2.11 (105.18)
horum numero duos addidit antistites,	4.12 (229.22)
posset eorum numero sociari, de quibus ait psalmus:	5.13 (313.21)
numero. Excubabat . . . ante tugurium pauperis uulgus sine numero;	1.19 (37.27)
Sed et omelias euangelii numero xl composuit,	2.1 (76.20)
nec coram uobis adsurgere uoluerit, cum sitis numero plures,	2.2 (83.9)
et crescente numero fidelium,	2.20 (126.28)
donec completo unde lx annorum numero,	3.24 (179.8)
'Vt plures episcopi crescente numero fidelium augerentur';	4.5 (216.30)
indicaui nobis abbatissa, quia quaedam de numero uirginum, . . . langore teneretur;	5.3 (285.12)
Qui cum illo aduenissent, erant autem numero xii,	5.10 (299.6)
fratres, qui erant in Fresia uerbi ministerio mancipati, elegerunt ex suo numero uirum	5.11 (302.6)
alios quoque illis in regionibus ipse constituit antistites ex eorum numero fratrum,	5.11 (303.16)
numerum. iuxta numerum librorum, quibus lex diuina scripta est,	1.1 (11.11)
et non paruum numerum militum, . . . disperdidit.	1.2 (14.1)
et numerum quoque eorum, qui de suo monasterio hac essent de mundo rapiendi, . . . intimaui.	4.19 (244.19)
quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse iam dudum somni reuelatione edoctus, suis praedicere	
solebat.	5.8 (294.21)
Porro dies xiiii ^{ae} extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	5.21 (335.16)
quia nimirum haec ad numerum pertinet illarum vii dierum,	5.21 (337.13)
numerus. Bancor, in quo tantus fertur fuisse numerus monachorum,	2.2 (84.10)
NVMQVAM. 1.14 (29.18); 1.22 (42.4); 2.10 (103.10); 2.12 (108.6); 3.5 (136.22); 3.6 (138.23); 3.14 (156.32); 3.14 (157.9);	
3.25 (187.31); 3.26 (190.28); 3.27 (193.10); 4.14 (235.15); 4.19 (244.6); 4.23 (256.19); 4.24 (259.31); 5.2 (284.16);	
5.8 (295.4); 5.12 (308.23); 5.12 (310.18); 5.21 (334.11); 5.21 (337.15); 5.21 (338.7); 5.21 (340.27); 5.21 (342.21);	
5.22 (348.3).	
NVMQVID. Numquid non habuimus equos uiliores plurimos,	3.14 (156.19)
Numquid tibi carior est ille filius euae, quam ille filius Dei?	3.14 (156.23)
His contra Colmanus: 'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (186.34)
Numquid reuerentissimum patrem nostrum Columbam . . . diuinis paginis contraria . . . egisse creden-	
dum est?	3.25 (187.3)
numquid uersali, quae per orbem est, ecclesiae Christi eorum est paucitas uno . . . praeferenda?	3.25 (188.12)
NVNC. Praef. (5.5); Praef. (6.21); Praef. (7.5); 1.1 (9.12); 1.7 (21.26); 1.15 (31.20); 1.16 (33.17); 1.32 (68.22);	
1.32 (69.24); 2.1 (74.18); 2.1 (78.17); 2.12 (108.13); 2.12 (109.25); 2.13 (111.31); 2.13 (112.29); 2.13 (113.7);	
3.2 (130.12); 3.4 (133.20); 3.4 (135.9); 3.11 (148.1); 3.17 (162.11); 3.23 (176.7); 3.29 (198.2); 4.4 (214.2);	
4.6 (218.18); 4.8 (221.14); 4.16 (238.12); 4.19 (246.12); 4.22 (250.33); 4.22 (251.11); 4.23 (254.31); 4.24 (259.32);	

4.25 (265.14); 4.26 (267.8); 4.31 (278.4); 4.32 (280.10); 5.2 (283.4); 5.6 (289.9); 5.8 (295.10); 5.9 (296.14); 5.9 (297.18); 5.9 (297.30); 5.12 (306.2); 5.12 (306.2); 5.12 (308.2); 5.12 (309.1); 5.12 (310.6); 5.16 (318.18); 5.17 (319.15); 5.21 (342.5); 5.21 (344.18); 5.21 (345.12); 5.23 (350.29).	
NVNCVPO. nuncupant. Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, quod 'Maildufi urbem'	
nuncupant,	
nuncupantur. unde haecusna a uicina gente Bretonum corrupte Garmani nuncupantur.	5.18 (320.30)
nuncupatur. atque in hanc insulam, quae Britannia nuncupatur, contigit introisse;	5.9 (296.16)
occisus est, . . . in loco, qui lingua Anglorum nuncupatur Maserfelth,	2.4 (87.31)
Intrauit . . . Osui filia Deo dedicanda monasterium, quod nuncupatur Heruteu,	3.9 (145.10)
quae . . . sermone Scottico Inisboufinde, id est insula utulae albae, nuncupatur.	3.24 (179.1)
in loco, qui nuncupatur In Berecingum,	4.4 (213.13)
in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Racuulfe nuncupatur;	4.6 (219.2)
NVNTIO. nuntiant. Nuntiant enim sinistri spiritus,	5.8 (295.20)
Germanum venire nuntius uaticinationibus nuntiant;	1.17 (34.32)
nuntiantes. qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes peruenerunt,	1.21 (40.11)
nuntiantibus. quatinus sollicitudo nostra, . . . uobis nuntiantibus releuetur,	2.11 (104.30)
nuntiare. quod ipsa ei tempus suae transmigrationis proximum nuntiare uenisset.	2.11 (106.18)
nuntiantem. uenerunt primo dilecto frater, qui eius obitum nuntiantem, a loco, ubi defuncta est.	4.9 (224.1)
nuntiatum. Quod ubi domi nuntiatum est,	4.23 (257.32)
nuntiat. Institutio uel forma castitatis hostibus nuntiat,	1.15 (31.5)
nuntiat ex eadem insula Pelagianam peruersitatem . . . dilatari;	1.20 (38.25)
nuntiauit. et pulsans ad ostium nuntiauit abbatissae.	1.21 (39.31)
nuntiauit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	3.11 (149.26)
NVNTIUM. nuntii. intrauitque quasi nuntium [nuntii] domini sui referens;	4.23 (257.23)
nuntii. prosperis quantocius nuntii releuetis,	uar. 2.9 (99.7)
nuntium. ac nuntium ferre optimum,	2.11 (106.15)
intrauitque quasi nuntium domini sui referens;	1.25 (45.14)
NVNTIUS. nuntii. in occursum sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret,	2.9 (99.7)
nuntii. Quae cum Aeduino uerba nuntii referent,	1.21 (40.13)
Quod cum nuntii certi narrassent regi Egbercto, esse scilicet episcopum,	2.9 (98.2)
nuntii. nec solum exulem nuntii hostilibus non tradidit,	4.1 (203.23)
nuntii. Nam mox redeuntibus domum nuntii, exercitum . . . colligit	2.12 (110.12)
nuntios. misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2.12 (110.14)
NVPER. Praef. (5.4); 1.27 (48.30); 2.1 (79.29); 3.2 (130.1); 3.23 (175.32); 3.27 (193.29); 4.2 (205.7); 4.3 (212.10); 4.14 (233.1); 4.14 (233.13); 4.14 (233.21); 4.18 (241.2); 4.23 (258.22); 4.25 (264.27); 4.26 (266.29); 4.27 (270.33); 4.30 (277.28); 4.32 (279.18); 4.32 (279.20); 5.3 (285.14); 5.10 (299.8); 5.14 (315.5); 5.19 (328.6); 5.23 (351.2).	2.12 (107.26)
NVPERRIME. et nuperrime temporibus illis hanc apud eos heresim exortam,	2.19 (123.19)
quam nuperrime rex Egfrid, superato in bello et fugato Vulfhere, obtinuerat,	4.12 (229.11)
NVPTA. nupta. Aspice, nupta Deo, quae sit tibi gloria terris;	4.20 (248.27)
Quae maneat caelis, aspice, nupta Deo.	4.20 (248.28)
NVPTIAE. nuptias. ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret	3.24 (179.8)
NVSQVAM. quae tyrannorum temeritate abducta nusquam ultra domum rediit,	1.12 (25.21)
et me relicto nusquam conparuerunt.	3.11 (150.21)
NVTRIMENTVM. nutrimentum. in delectatione fit nutrimentum,	1.27 (61.16)
NVTRIO. nutriendos. misit in Galliam nutriendos regi Daegberecto,	2.20 (126.4)
nutriendum. eosque aliis mulieribus ad nutriendum tradant,	1.27 (55.10)
quae filios suos ex praua consuetudine aliis ad nutriendum tradunt,	1.27 (55.13)
nutrire. ut mulieres filios, quos gignunt, nutrire contemnant,	1.27 (55.9)
Iob, . . . probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consueuerat.	5.21 (342.11)
nutriri. qui propter infantem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutriri, ibique meditari.	4.8 (220.27)
nutritam. in qua se meminit nutritam.	1.27 (49.23)
nutritus. in clero sanctissimis ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus atque eruditus est;	5.20 (332.7)
NVTRITOR. nutritor. apparuit magister quondam meus, et nutritor amantissimus Boisil,	5.9 (297.7)
NVTRIX. nutritrix. in quo ipsa Deo deuotam mater ac nutritrix posset existere feminarum.	4.6 (219.4)
NVTVS. nutu. qui antea superno nutu correptus,	1.7 (21.16)
quod Domini nutu dispositum esse constat,	1.14 (30.21)
ut ipse . . . omnem inimici zizaniam ex omni uestra insula cum diuino nutu eradicet.	3.29 (198.7)
Quae cum praefatum quoque monasterium, . . . nutu diuinae dispensationis attingeret;	4.14 (233.10)
NYNIAS, Saint (d. 432?). Nynian, or Nynias, a British bishop, trained at Rome, who converted the southern Picts.	
Nynia. praedicante eis uerbum Nynia episcopo . . . de natione Bretonum,	3.4 (133.15)

O

O. 'O frater Egbercte, o quid fecisti?'	3.27 (193.20)
'O frater Egbercte, o quid fecisti?'	3.27 (193.21)
"O quam magnum uae facis mihi sic equitando!"	5.6 (290.9)
O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	5.14 (314.28)
OB. Praef. (5.20); 1.6 (17.19); 1.12 (26.4); 1.12 (27.11); 1.12 (27.14); 1.12 (27.18); 1.17 (34.2); 2.5 (89.2); uar. 2.11 (105.11); 2.16 (118.10); 3.2 (129.27); 3.8 (143.16); 3.8 (144.16); 3.12 (151.23); 3.13 (152.29); 3.14 (155.32); 3.15 (157.24); 3.15 (157.26); 3.22 (173.20); 3.22 (174.12); 3.24 (179.30); 4.1 (202.31); 4.16 (238.10); 4.23 (255.25); 4.25 (264.10); 4.25 (266.3); 5.10 (298.31); 5.12 (310.12); 5.13 (313.10); 5.13 (313.24); 5.14 (314.2); 5.18 (320.16); 5.19 (329.11); 5.21 (343.1); 5.24 (352.3).	
OBDO. obdidere. siluis sese obdidere [obdider],	uar. 1.2 (14.22)
OBDOORMIO. obdormiens. subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.30)
modicueque obdormiens ita cum silentio uitam finiuit.	4.24 (262.11)
obdormisset. cum . . . ad quiescendum membra posuisset, atque obdormisset,	2.6 (92.19)
obdormiuit. At illa posita in loco obdormiuit parumper;	3.9 (146.20)
obdormiuit. At illa posita in loco obdormiuit [obdormiuit] parumper;	uar. 3.9 (146.20)
OBEDIENTIA. obedientiam. ad suscipiendam uocem praedicatarum suam distulerit obedientiam exhibere.	2.11 (105.9)
OBEO. obierat. Vt apposta ecclesiae, cui idem adcumbens obierat, . . . flammis absumi nequiuert;	3.17 (159.23)
quo anno rex Cantuariorum Egberct mense Iulio obierat,	4.5 (217.22)
Quod ubi patri suo narrauit, iam enim mater obierat,	5.19 (322.31)

obiit. Ibi que apud Eboracum oppidum morbo obiit.	1.5 (17.4)
Constantius. . . in Britannia morte obiit.	1.8 (22.23)
ibidem senex ac plenus dierum obiit.	3.7 (141.4)
Obiit autem septimo decimo episcopatus sui anno.	3.17 (160.7)
uicis quoque ille, in quo antistes obiit, una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3.17 (160.22)
sola illa destina, cui incumbens obiit, . . . absumi non potuit.	3.17 (160.24)
Deusdedit vi ^{us} ecclesiae Doruernensis episcopus obiit pridie Iduum Iuliarum;	4.1 (201.8)
Obiit autem Ceadda sexto die Nonarum Martiarum.	4.3 (212.4)
in ipso quoque monasterio, ubi praefata Dei famula obiit,	4.23 (258.11)
Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne,	4.29 (275.22)
Talia dicens, sine uitio salutis obiit,	5.14 (314.25)
Anno dcv, Gregorius obiit.	5.24 (353.24)
Anno dclx, Eadbold rex Cantuariorum obiit.	5.24 (354.3)
Anno dclxx, Osui rex Nordanhymbrorum obiit.	5.24 (354.20)
Anno dclxxxiii, Eogbert rex Cantuariorum obiit;	5.24 (354.21)
Quo anno Hild abbatissa in Streangshale obiit.	5.24 (355.9)
Anno eodem Hlothi rex Cantuariorum obiit.	5.24 (355.12)
Anno dccc, Theodorus archiepiscopus obiit.	5.24 (355.15)
Anno dcccxi, Victor rex Cantuariorum obiit.	5.24 (356.13)
Anno dcccxxi, Beretuald archiepiscopus obiit.	5.24 (356.16)
obiret. casu configit, ut . . . tactus ibidem infirmitate corporis obiret.	3.23 (176.13)
obisse. quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerint.	3.29 (196.3)
OBITVS. obiit. De obitu beati papae Gregorii.	2.1 (73.1)
Ut idem Mellitum ac Iustum episcopos fecerit; et de obitu ipsius.	2.3 (85.3)
et de obitu ipsius.	3.23 (174.23)
et de uita et obitu et sepultura eius.	4.3 (206.13)
Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris Eogberti.	4.3 (211.16)
De uita et obitu Hildae abbatissae.	4.23 (252.14)
et de uita et obitu Vilfridi episcopi.	5.19 (321.26)
obitum. post obitum uero tuum ita episcopis, quos ordinauerit, praesit,	1.29 (64.4)
obitum proxime eum, quam reuelatione didicerat, non celauit esse futurum.	3.8 (143.10)
in quam obsequantiam imitandam omnes beati Iohannis successores in Asia post obitum eius. . . con-	
uersa est.	3.25 (186.9)
praecipio tibi in nomine Domini, ne hoc cuiquam ante meum obitum dicas.	4.3 (209.31)
postquam obitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione munuit.	4.3 (210.4)
Cum . . . Toretygd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,	4.9 (223.11)
Dominus omnipotens obitum ipsius in alio longius posito monasterio, . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.1)
uenient primo diluculo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.23 (257.31)
eaque ad orandum pro anima eius, etiam priusquam cetera congregatio eius obitum cognouisset, ex-	
itauerit.	4.23 (258.18)
Verum post obitum ipsius abbatissae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.	4.25 (265.31)
Ut idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heriberto anchoritae praedixerit.	4.29 (274.1)
Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit;	5.8 (295.5)
Anno post obitum praefati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est.	5.20 (330.31)
omnem in eius obsequio usque ad obitum illius expleuit aetatem;	5.20 (332.10)
obitus. qualis etiam ipsorum patrum uita uel obitus extiterit,	
obitus illius in uisione apparuerit.	4.23 (258.13)
obitus. Deinde subiunxit diem sui obitus iam proxime instare.	4.3 (209.12)
qui etiam praescius sui obitus extitisse ex his, quae narrauimus, uidetur.	4.24 (262.19)
usque ad diem obitus sui, uitam duxit in pace.	5.19 (330.1)
OBIECTIO. obiectionem. ita ut ad singulas uerborum obiectiones errare se,	1.17 (35.33)
OBLATIO. oblationem. alia. . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi	
fuisse donata intellexit.	4.22 (252.2)
oblationi, ut absque purgatione sacrosancta quis oblationi sacrosanctae communicaret,	2.3 (91.24)
oblationibus. quae fidelium oblationibus accedunt altario;	1.27 (48.16)
oblationis. plurimae psalmore laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre	3.2 (129.34)
et infirmanti puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14 (235.25)
accensi sunt. . . ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis,	4.22 (252.6)
OBLIGO. obligans. uotoque se obligans;	3.24 (177.25)
uoto se obligans, quamuis necdum regeneratus, ut ferunt, in Christo,	4.16 (237.4)
OBLITTERO. obliteratis. obliteratis per omnia erroneis lxxx et lxxi annorum circulis.	5.21 (346.8)
OBLIVISCOR. oblitus. 'An mei,' inquit, 'oblitus es exempli,	2.6 (92.25)
oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.	3.2 (130.27)
OBNIKE. ne tamen obnix petenti nil ferret auxilii,	4.7 (141.23)
quique nouerat eam religiosi, sedulo eam uisitare, obnix amare, diligenter erudire solebant.	3.23 (253.32)
OBNIKIVS. iam clauso codice proccideret in faciem, atque obnixius orationi inculcaberet.	4.3 (210.23)
At ille obnixius precibus instans, uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum.	5.4 (287.10)
OBNUBILO. obnubilauit. bona aliqua fecit, quae tamen uersa praue agendo iuuenis obnubilauit.	5.13 (313.18)
OBOEDIENTIA. oboedientia. sed in ea permaneat oboedientia, quam tempore suae conuersionis promiss-	
runt.	4.5 (216.11)
oboedientiae. sed oboedientiae causa iussus subire hoc, quamuis indignus, consensit.	4.2 (205.27)
uerum eis, quae tonsura maiores sunt, uirtutibus, humilitatis et oboedientiae, non mediocriter in-	
signitus;	5.19 (323.7)
OBOEDIO. oboedire. dicens continentendos esse eos et miseros, qui Deo suo, . . . oboedire continentent.	3.21 (170.32)
huius cupio in omnibus oboedire statutis;	3.25 (189.1)
oboedite, in omnibus humiliter oboedite;	1.23 (43.15)
OBP-, see OPP-	
OBREPO. obrepisset. ac leuis mihi somnus obrepisset,	5.9 (297.6)
OBRO. obruti. nihilque intelligentiae habentes, ipsaque insensibilitate obruti,	2.10 (102.27)
obrutum. exterarum gentium inprobitate obrutum uilescebat.	1.12 (27.5)
OBSCVRIOR. ius. obscuriores. quae uidebantur obscuriores,	2.1 (76.30)
obscurioribus. sicut ipse quoque tempore eodem nonnullis, sed uerbis obscurioribus, . . . solita sibi sim-	
plicitate pandebat;	4.29 (274.8)
obscurioris. trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5.17 (319.20)
OBSCVRITAS. obscuritate. ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur	
eorum.	5.13 (312.12)
obscuritibus. magnis inuolutum obscuritibus mystica interpretatione discuteret;	2.1 (75.17)
OBSCURO. obscurari. uidi subito ante nos obscurari incipere loca,	5.12 (305.22)
OBSCVRVS, a, um. obscura. ut uestra illa lucerna mihi omnimodis esse uideatur obscura.	4.8 (221.17)
obscuris. Quis caput obscuris contactum utcumque cauernis	1.10 (24.12)

obscurorum. Interea ascenderunt quidam spirituum obscurorum de abyssu illa flammivoma,	5. 12 (306. 23)
obscurus. in cuius comparatione sol meridianus uideri posset obscurus,	4. 7 (220. 7)
OBSECO. obsecrans. obsecrans, ut per eius mandatum Christianus efficeretur;	1. 4 (16. 8)
obsecrans eos et contestans unitatem pacis et catholicae observationis cum ea, . . . tenere;	2. 4 (87. 21)
tandem uenit ad Reduandum obsecrans, ut uitam suam . . . seruaret;	2. 12 (107. 20)
obsecrans eum pro se suisque, qui tantum iter erant adgressuri, Domino supplicare.	3. 15 (158. 2)
Addidit autem uir etiam lacrimis precibus, diligenter obsecrans, ut intraret oraturus pro illo,	5. 5 (288. 10)
Porro ipse diligenter obsecrans, ut et mihi certandi cum illis copia daretur,	5. 6 (289. 29)
obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuerteretur, per se iter facere meminisset.	5. 19 (324. 18)
obsecrant. Ad illa instantius obsecrans pro filia, quam oppido diligebat.	5. 3 (285. 31)
obsecrant. genuflectunt omnes, adiurant per Dominum, lacrimas fundunt, obsecrant;	4. 28 (272. 25)
obsecrantibus. et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimittit.	3. 22 (173. 22)
obsecrare. uisum est fratribus triduam ieiunium agere, et diuinam suppliciter obsecrare clementiam,	4. 14 (233. 16)
obsecremus. 'Obsecremus Deum, . . . ut ipse nobis insinuare caelestibus signis dignetur,	2. 2 (81. 29)
obsecro. Lectoremque suppliciter obsecro, ut,	Præf. (8. 4)
Obsecro, quid pati debeat,	1. 27 (49. 33)
'Loquatur, obsecro, uice mea discipulus meus Vilfrid presbyter,	3. 25 (184. 13)
'Obsecro,' inquit, 'pater; licet aliquid interrogare'	4. 3 (209. 24)
'Obsecro,' inquit, 'ut dicas, quod erat canticum illud laetantium,	4. 3 (209. 25)
'Si nullatenus hodie fieri potest, obsecro, ne sit longum spatium in medio.	4. 9 (223. 25)
obsecro, ne amplius quam haec solummodo proxima nox intersit.'	4. 9 (223. 28)
'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras,	4. 29 (274. 27)
'Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5. 21 (344. 12)
OBSECVNDO. obsecundare. et si deinceps uoluntati eius, quam per me tibi praedicat, obsecundare uoueris,	2. 12 (111. 5)
OBSEQVIVM. obsequio. iudex sine obsequio in ciuitate substiterat.	1. 7 (20. 12)
ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1. 30 (65. 12)
et tunc nouissima omnium, lotis prius suo suarumque ministrarum obsequio ceteris,	4. 19 (244. 11)
omnem in eius obsequio usque ad obitum illius expleuit aetatem;	5. 20 (332. 9)
obsequium. ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris uocabatur,	1. 7 (20. 8)
ut omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium delituisse;	1. 7 (21. 4)
OBSEQVOR. obsequentem. Ibi ergo perlatu obsequentium manibus episcopus coepit orando periculum infirmis abigere,	2. 7 (94. 24)
OBSERO. obsita. obtulit ei aliquid de ueteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3. 2 (130. 24)
OBSERVANTIA. obseruantia. Permansit autem huiusmodi obseruantia paschalis apud eos tempore non pauco,	3. 4 (134. 26)
obseruantia. aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatoli scripta secutam.	3. 3 (131. 23)
eidem monasterio strenuissime, et in obseruantia disciplinae regularis, . . . praefuit.	4. 10 (224. 9)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir . . . praeceptorum caelestium obseruantia, . . . insignis;	4. 29 (275. 33)
ne contra uniuersalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque decretis . . . uiuere praesumeret,	5. 15 (315. 22)
'Cuius obseruantia [obseruantia] catholica ratione patefacta, patet e contrario error irrationabilis eorum,	uar. 5. 21 (337. 26)
obseruantiae. in tutamentum coepit obseruantiae regularis habere;	2. 1 (75. 7)
Exposita autem ratione paschalis obseruantiae,	2. 19 (123. 23)
nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3. 4 (134. 23)
Haec autem dissensionia paschalis obseruantiae uiuente Aidano patienter ab omnibus tolerabatur,	3. 25 (182. 6)
rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit.	5. 15 (315. 14)
'Cuius obseruantia catholica ratione patefacta, patet e contrario error irrationabilis eorum,	5. 21 (337. 26)
obseruantiam. quia nimirum ob causam pietatis, quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit,	3. 22 (174. 12)
nec subito ualentibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores . . . et omnis . . . ecclesia conuersa est.	3. 25 (185. 6)
Neque illis multum obesse reor talem paschae obseruantiam,	3. 25 (186. 8)
suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret,	3. 25 (188. 2)
'Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5. 15 (316. 9)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	5. 21 (333. 16)
inter obseruantiam disciplinae regularis, . . . semper apti discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5. 21 (345. 6)
OBSERVATIO. obseruatione. quos in obseruatione sancti paschae errasse conpererat,	5. 24 (357. 11)
aestimans se in hac obseruantia [obseruatione] sancti . . . patris Anatoli scripta secutam.	2. 19 (122. 13)
inbuebantur . . . paruuli Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis.	uar. 3. 3 (131. 23)
quod de obseruatione paschae minus perfecte sapiebat;	3. 3 (132. 23)
quaestio facta est frequens et magna de obseruatione paschae,	3. 17 (161. 11)
grauior de obseruatione paschae, . . . controuersia nata est.	3. 25 (181. 15)
Vnde constat uos, Colmane, . . . neque legi, neque euangelio in obseruatione uestri paschae congruere.	3. 25 (182. 19)
Cedd, . . . ad suam sedem rediit, utpote agnita obseruatione catholici paschae.	3. 25 (186. 16)
Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiavit errori, quo eatenus in obseruatione paschae . . . tenebatur,	3. 26 (189. 18)
quod ita in obseruatione paschali mentio fit diei XIII ^{ae} ,	5. 21 (332. 18)
obseruati. cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset,	5. 21 (334. 23)
obseruationis. obsecrans eos et contestans unitatem pacis et catholicae obseruationis cum ea, . . . tenere;	4. 23 (254. 32)
habens secum de Cantia presbyterum catholicae obseruationis, nomine Romanum.	2. 4 (87. 22)
iussit rex et Agilbertum proferre in medium morem sua obseruationis,	3. 25 (182. 1)
et ipse perplura catholicae obseruationis modamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	3. 25 (184. 11)
OBSERVO. obserbabantur. exteriora opera obseruantur [obserbabantur],	3. 28 (195. 26)
obserbantur. exteriora opera obseruantur [obserbantur],	uar. 1. 27 (56. 28)
obseruabant. sed a XIII ^{ae} usque ad XX ^{am} lunam obseruabant;	uar. 1. 27 (56. 28)
obseruabat. Quod autem pascha non suo tempore obseruabat,	2. 2 (81. 19)
Obseruabat autem Iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha	5. 17 (161. 32)
obseruabat et regina Eanfled cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat,	3. 25 (181. 26)
semper ex eo tempore, iuxta conditum eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	3. 25 (181. 29)
obseruanda. cum ad obseruanda Oceani litora, . . . positus,	4. 25 (264. 9)
ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesiis mandanda atque obseruanda deferret,	1. 6 (17. 13)
diligenter ea, . . . eo quo pontificem decebat, animo, coepit obseruanda docere.	2. 4 (88. 23)
ad haec obseruanda secum eos quoque, qui sibi commissi sunt, exemplis simul et auctoritate instituant?	4. 5 (214. 27)
quae cuncta ex lege obseruanda acceperimus,	5. 21 (333. 31)
obseruandi. sed in tantum modo rationem huius temporis obseruandi cognosco,	5. 21 (340. 31)
obseruando. Scottos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	5. 21 (345. 31)
obseruandum. a XIII ^{ae} luna usque ad XX ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2. 4 (87. 19)

obseruandum. in qua obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xx ^{am} . . . praeceptum est;	3.25 (186.5)
obseruandum. mittebantur ad transcribendum, discendum, obseruandum, . . . circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.6)
obseruans. et catholicam temporis paschalis regulam obseruans;	3.26 (189.29)
obseruantes. pietatis et castitatis opera diligenter obseruantes.	3.4 (134.25)
obseruantur. in testamento ueteri exteriora opera obseruantur,	1.27 (56.28)
quae conscripta Anglorum sermone hactenus habentur, et obseruantur ab ea.	2.5 (90.13)
obseruare. diem paschae dominicum more suae gentis, . . . a xiiii ^a luna usque ad xx ^{am} obseruare solebat.	3.3 (131.20)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.29)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus ante natale Domini, . . . semper obseruare curabat.	3.27 (194.14)
sed biduanum uel triduanum sat est obseruare aieunium.	4.25 (263.30)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam, ac legitimum paschae tempus obseruare perdocuit.	5.15 (316.6)
qui pascha non suo tempore obseruare praesumerent;	5.21 (332.32)
Post aequinotium ueris plenilunium mensis praecipitur obseruare paschalis;	5.21 (340.11)
quia hoc obseruare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.21 (345.34)
obseruari. simul et ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecipitur.	3.8 (142.8)
obseruati. qui a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruati;	3.25 (186.23)
OBSES. obses. Ecgfrid eo tempore in provincia Merciorum apud reginam Cynise obses tenebatur;	3.24 (178.6)
obsidibus. Trinouantum firmissima ciuitas . . . datis xl obsidibus, Caesari sese dedit.	1.2 (14.24)
OBSESSIO. obsessionis. usque ad annum obsessionis Badonici montis,	1.16 (33.18)
OBSEIDIO. obseidisset. dum se in oppido municipio temerarie obseidisset,	3.1 (128.3)
obseidit. domumque hanc et exterius obseidit, et intus maxima ex parte residens impleuit.	5.13 (312.10)
obsessis. qui imperio sacerdotum dum ab obsessis corporibus detruduntur,	1.17 (34.33)
ad abigendos ex obsessis corporibus daemones gratiae salutaris habere effectum.	3.11 (149.1)
Contigit autem tactu indumentorum eorumdem et daemonia ab obsessis efugata corporibus, . . . esse	4.19 (246.14)
OBSIDIO. obsidione. quia neque armis neque obsidione capere poterat,	3.16 (159.2)
OBISISTO. obisistente. anniuersarias praedas trans maria nullo obisistente cogere solebant.	1.12 (27.9)
obisistere. quibus cum nullo aquarum iniectu posset aliquis obisistere,	2.7 (94.17)
obisisteret. si non ualetudo corporis obisisteret,	3.27 (193.13)
obisisterit. si non ualetudo corporis obisisteret [obisisterit],	uar. 3.27 (193.13)
obisistunt. interualla, quae inter nos ac uos obisistunt,	2.18 (121.29)
OBSORBEO. obsorbendi. aut fluctibus obsorbendi [obsorbendi] deciderent.	uar. 4.13 (231.17)
obsorbendi. pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderent.	4.13 (231.17)
obsoruendi. aut fluctibus obsorbendi [obsoruendi] deciderent.	uar. 4.13 (231.17)
OBSTINATIO. obstinationis. praeter hos tantum et obstinationis eorum complices, . . . contra totum orbem stulto labore pugnant.	3.25 (184.28)
OBSTINATVS, a. um. obstinatus. si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret,	4.11 (225.21)
OBSTO. obstitit. Verum pondus corporeae infirmitatis, ne episcopus fieri posset, obstitit.	4.1 (202.19)
OBSTRINGO. obstricti. Quanta autem reatitudinis culpa teneantur obstricti hi,	2.10 (102.10)
OBSTM. obesse. Neque illis multum obesse reor talem paschae obseruationem,	3.25 (188.2)
OBTEGO. obtectus. Erat namque illo in loco lapidis terrae aequalis obtectus cespit tenui,	5.6 (290.15)
obtexit. totamque prope insulae pereuntis superficiem obtexit.	1.15 (32.24)
OBTEMPERANTER. obtemperanter illum audite;	2.2 (83.7)
monebat omnes et in salute accepta corporis Domino obtemperanter seruendum,	4.23 (256.23)
OBTEMPERO. obtemperant. hunc tempore belli duces omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.10 (300.2)
obtemperantes. Qui cum iussis pontificalibus obtemperantes	1.23 (42.23)
obtemperantibus. qui sibi obtemperantibus aeterna in caelis gaudia, . . . promitteret.	1.25 (45.15)
obtemperare. et tamen si in tribus his mihi obtemperare uultis,	2.2 (83.16)
num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consensitis?	2.12 (109.17)
obtemperaret. Quod cum frequenti uoce repeteret, nec tamen ei aliquis obtemperaret, ad extremum intulit:	4.8 (221.12)
obtemperat. Quorum petitioni festinus obtemperat.	1.21 (40.3)
OBVENTVS. obtentu. obtentu insuper siluarum munitum,	1.2 (14.28)
obtentum. ut nulla possit ecclesiarum uestrarum iactura per cuiuslibet occasionis obtentum quoquo modo prouenire;	2.18 (121.31)
OBTINEO. obtenta. triumphant uictoria fide obtenta, non uiribus.	1.20 (39.20)
obtenuerat. ut causam Dei, quam prius obtinuerat [obtenuerat], tutaretur.	uar. 1.21 (40.3)
obtinetti. et nil certi firmiter obtinetti	1.8 (22.20)
obtinere. et, ne sibi suisque nocerent, obtinere poterat.	2.7 (95.2)
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere propositum;	5.23 (351.15)
Britannias bello pulsauit, et uicit, nec tamen ibi regnum potuit obtinere.	5.24 (352.8)
obtineret. qui a beato Gregorio humili supplicatu obtineret,	1.23 (42.32)
obtinet. cuius sedem episcopatus, . . . iam nunc Anglorum gens obtinet.	3.4 (133.20)
obtinuerat. ut causam Dei, quam prius obtinuerat, tutaretur.	1.21 (40.3)
quam nuperrime rex Ecgfrid, superato in bello et fugato Vulphere, obtinuerat,	4.12 (229.12)
obtinuerit. quod ipse precibus suis apud illum obtinuerit, ut regina sospes . . . procrearet.	2.9 (99.23)
obtinuit. quartus Reduald rex Orientalium Anglorum, . . . obtinuit;	2.5 (89.19)
Hunc offersens Hadrianus pontifici, ut episcopum ordinaretur, obtinuit;	4.1 (202.28)
tandem obtinuit, ut ad languentem intraret.	5.3 (286.2)
OBVTIVS. obtutibus. non ultra nos in hoc saeculo carnis obtutibus inuicem aspiciemus.	4.29 (274.24)
OBVENIO. obuenerat. Quae quidem illi districtio uitae artoris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.25 (263.8)
OBVIAM. At multitudine omnis desperatione perterrita obuiam currit incendio.	1.19 (37.18)
iussit se obuiam saeuientibus et huc illicque uolantibus ignium globis efferri.	3.7 (94.21)
OBVIO. obuiauit. Qui cum abisset, obuiauit ei antistes.	3.22 (174.2)
OBVIVS, a. um. obuia. et quasi maturam segetem obuia quaeque metunt,	1.12 (26.31)
OCCASIO. occasio. Huic autem genti occasio fuit percipiendae fidei,	2.9 (97.21)
occasione. Germani pedem lapsus occasione contriuit,	1.19 (37.8)
At nunc ex occasione curae pastoralis saecularium hominum negotia patitur,	2.1 (74.19)
nihil eum monachicae perfectionis perdidisse occasione curae pastoralis,	2.1 (74.29)
hortamur, ut nos reperta portitoris occasione de his,	2.11 (106.12)
occasionem. occasionem dubitandi subtraham,	Praef. (6.2)
quaerentesque occasionem diuortii,	1.15 (32.11)
Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uomitum reuertendi his,	2.5 (90.30)
sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministravit.	4.23 (255.29)
occasionis. ut nulla possit ecclesiarum uestrarum iactura per cuiuslibet occasionis obtentum quoquo modo prouenire;	2.18 (121.31)
OCCASVS. occassum. Huius quoque ad occasum [occassum] ecclesiae, . . . xii columnis sustentatur,	uar. 5.16 (317.33)
occasu. Dehinc ab occasu Golgothana uidetur ecclesia,	5.16 (317.27)
ab occasu habens introitum, pendente desuper in trocleis magna lampade,	5.17 (319.5)

occasum. quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum,	1.3	(15.24)
recta ab oriente in occasum linea,	1.12	(27.24)
et ante solis occasum ecclesiam non intrare;	1.27	(57.18)
ab ortu solis usque ad occasum, humanum genus, . . . ueneratur et colit;	2.10	(101.18)
et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus;	3.14	(155.15)
Huius quoque ad occasum ecclesiae, . . . xii columnis sustentatur,	5.16	(317.33)
OCCIDENS. occidente. qui ab occidente in terras longo spatio erumpit,	1.1	(15.13)
Maximianus Herculus in occidente uastari ecclesias, affligi,	1.6	(17.27)
Est enim locus undique mari circumdatus praeter ab occidente,	4.13	(232.11)
ab occidente in orientem mille passibus longa,	5.16	(317.13)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21	(339.22)
occidentem. Britannia . . . inter septentrionem et occidentem locata est,	1.1	(9.3)
ad occidentem quidem Britanniae sita;	1.1	(11.30)
a monasterio Aebbercurnig ad occidentem in loco,	1.12	(26.25)
et tendens contra occidentem terminatur iuxta urbem Alcluih.	1.12	(26.27)
Distat autem a Doruerni milibus passuum ferme xliii ad occidentem,	2.3	(85.25)
splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, hoc est ad occidentem oratorii, secessit,	4.7	(220.9)
quae post Cantuarios ad austrum et ad occidentem usque ad Occidentales Saxones pertingit,	4.13	(230.9)
altera uespere sequebatur occidentem,	5.23	(349.7)
et eis populi, qui ultra annem Sabinam ad occidentem habitant, Valchstod episcopus;	5.23	(350.16)
occidenti. quasi orienti simul et occidenti dirae cladis praesagae;	5.23	(349.8)
OCCIDENTALES SAXONES, <i>see</i> SAXONES OCCIDENTALES.		
OCCIDENTALIS, e. occidentale. ab orientali mari usque ad occidentale,	1.15	(32.22)
occidentalem. Tetenderunt ergo ei egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3.17	(160.4)
quae ad occidentalem plagam ab Hibernia procul secreta,	4.4	(213.11)
occidentali. quae tria altaria . . . continet, hoc est australi, aquilonali, et occidentali.	5.16	(318.4)
occidentali. In occidentali eiusdem ecclesiae parte fenestrae osto,	5.17	(319.6)
occidentali. alter ab occidentali, Britanniae terras longe lateque irumpit,	1.12	(25.29)
occidentalia. ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.15	(316.23)
occidentibus. in occidentibus trium,	1.3	(15.26)
occidentalis. occidentalis supra se, hoc est ad dexteram sui,	1.12	(25.32)
OCCIDO. occidam. nec te tamen occidam, ne fidem mei promissi praeuaricer.	4.22	(251.13)
occidant. et ad laudem Dei in esu suo animalia occidant.	1.30	(65.23)
occiderant. et hoc etiam pagani, qui eos occiderant, intuentibus.	5.10	(301.1)
occiderat. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1.21	(41.16)
caput et manus cum brachiis, . . . iussit rex, qui occiderat, in stipitibus suspendi.	3.12	(151.34)
inpuignatus uidelicet et ab ea, quae fratrem eius occiderat,	3.14	(154.10)
cum . . . intolerabiles pateretur irruptiones saepe dicti regis Merciorum, qui fratrem eius occiderat,	3.24	(177.15)
occidere. Et quia boues solent in sacrificio daemonum multos occidere,	1.30	(65.16)
et siue occidere se Aeduinum, seu legataris tradere promisit,	1.12	(107.31)
in quo pro utriusque regis, et occisi uidelicet, et eius, qui occidere iussit, . . . preces offerri deberent.	3.14	(155.27)
orationes assidue pro utriusque regis, id est et occisi, et eius, qui occidere iussit, . . . fierent.	3.24	(180.4)
occideretur. Talis erat culpa regis, pro qua occideretur,	3.22	(173.24)
occiderunt. Habuerat enim unus ex his, qui eum occiderunt, comitibus illicitem coniugium;	3.22	(173.27)
et hoc etiam pagani, qui eos occiderant [occiderunt], intuentibus	uar. 5.10	(301.1)
quia uideret . . . Caiphanque cum ceteris, qui occiderunt Dominum,	5.14	(314.16)
occidi. quam ob rem a Maximiano iussus occidi	1.6	(17.19)
prodiit sunt, atque occidi iussi	4.16	(237.25)
occidi. apud Arelatem ciuitatem eum clausit, cepit, occidit;	1.11	(25.2)
uniuersos, quos in necem suam conspirasse dicerat, aut occidit, aut in deditionem recepit.	2.9	(100.4)
eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam amnis, qui uocatur Idla;	2.12	(110.18)
et mittens occidit uicanos illos omnes,	5.10	(300.23)
occiditur. Gratianus multiceps tyrannus creatur, et occiditur.	1.11	(24.25)
occisi. ut per corpus multiceps occisi etiam regem uulneret.	2.9	(99.14)
de ligno, in quo caput eius occisi a pagani infixum est;	3.13	(153.24)
in quo pro utriusque regis, et occisi uidelicet, et eius, qui occidere iussit, . . . preces offerri deberent.	3.14	(155.26)
quia propinquus et ipse erat regis occisi;	3.24	(180.3)
orationes assidue pro utriusque regis, id est et occisi, et eius, qui occidere iussit, . . . fierent.	3.24	(180.4)
occisi. Fertur autem, quia in loco, quo occisi sunt, fons ebullierit,	5.10	(301.15)
occisis. occisis in eadem parentibus regum nomen et insigne ferentibus.	1.16	(33.13)
occiso. capto atque occiso ab eis Maximo tyranno.	1.9	(23.20)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2.20	(124.12)
Eanfledam, quae occiso patre illuc fuerat adducta;	3.15	(157.28)
Ipsa autem occiso, cum Osui rex Christianus regnum eius acciperet,	3.21	(170.34)
Vt prouincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24	(177.10)
quo Oredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhymbrorum suscepit,	5.22	(346.21)
occisorum. qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22	(249.27)
occisus. ibique Labienus tribunus occisus est,	1.2	(14.10)
Horsa postea occisus in bello a Brettonibus,	1.15	(31.31)
et pro Christi confessione occisus est;	1.27	(51.14)
quia pro ueritate Iohannes occisus est,	1.27	(51.16)
in quo certamine et nlius Reduadi, uocabulo Ragenheri, occisus est.	2.12	(110.21)
rex ipse impia nece occisus, opus idem successori suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14	(114.15)
pagani, a quibus Aeduini rex occisus est.	2.14	(115.17)
Verum Eorpuad non multo, postquam fidem accepit, tempore occisus est	2.15	(116.18)
occisus est Aeduini die iiii Iduum Octobrium,	2.20	(124.22)
aduenientes omni anno pridie quam postea idem rex Osuald occisus est,	3.2	(129.32)
Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitarum miracula facta;	3.9	(144.26)
Quo completo annorum curriculo occisus est,	3.9	(145.7)
occisusque est una cum rege Egrice,	3.18	(163.11)
qui . . . ab eodem pagano Merciorum duce, a quo et predecessores eius, occisus est.	3.18	(163.18)
Ipsae sunt locus, ubi occisus est rex Osuini, ut supra meminimus.	3.24	(179.29)
quorum prior postea ab eodem Caedualia, . . . occisus est, et prouincia grauiore seruitio subacta.	4.15	(236.16)
occisus est Aelfui frater regis Ecgfridi,	4.21	(249.5)
In praefato autem proelio, quo occisus est rex Aelfui, memorabile quiddam factum esse constat,	4.22	(249.21)
Occisus est ibi inter alios de militia eius iuuenis, uocabulo Imma;	4.22	(249.24)
Anno dclxii, Osuald rex occisus.	5.24	(354.4)
Anno dclvi, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24	(354.12)
Anno dclv, Penda [rex Merciorum] perit [occisus est],	uar. 5.24	(355.5)
Anno dclxxviii, Aelfui occisus.	5.24	(355.11)
Anno dclxxxv, Ecgfrid rex Nordanhymbrorum occisus est.		

OCCIDVI SAXONES, *see* SAXONES OCCIDVI.

OCCIDVVS, a, um. occiduis. in his occiduis partibus ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	2.4 (87.29)
OCCISIO. occisione. interemerunt; Album quidem Heualdum ueloci occisione gladii,	5.10 (300.18)
occisionem. post occisionem fratris Eanfridi,	3.1 (128.17)
Aidan non plus quam XII ^o post occisionem regis, . . . die, . . . a Domino praemia recepit.	3.14 (157.16)
Idem autem rex Osui tribus annis post occisionem Pendan regis, . . . populis praefuit;	3.24 (180.11)
OCCVBO. occubuit. deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3.9 (146.5)
OCCVLO. oculendos. cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, oculendos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16 (237.24)
occulerant. qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditis speluncis occulerant,	1.8 (22.9)
OCCVLTVM. occulto. mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	3.19 (167.8)
OCCVLTVS, a, um. occultum. leuato in regem Vulfhere filio eiusdem Pendan adolescente, quem occultum seruauerant,	3.24 (180.21)
occultus. per diuersa occultus loca uel regna . . . profugus uagaretur,	2.12 (107.19)
uenit ad regem, qui tunc eisdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4.16 (237.29)
OCCVMO. occumbens. ecclesiae, cui idem adcumbens [occumbens] obierat,	3.17 (159.23)
occumbere. secutus est Vilfrid . . . desiderans cum eo, tametsi ipso multum prohibente, pariter occumbere.	5.19 (325.5)
occumberet. ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculos mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit.	5.14 (314.33)
OCCVPO. occupabat. et ita fluminis ipsius occupabat pontem,	1.7 (20.10)
occupati. Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione occupati,	2.17 (119.21)
occupatum. et neminem ex omnibus praeter te erga sanitatem animae suae occupatum repperi;	4.25 (265.10)
occupatus. bellis cum Blaedla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (29.2)
Qui ait: 'Nuper occupatus noctu uigiliis et psalmis, uidi . . . quandam	4.25 (264.27)
cum mensis aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset,	5.19 (324.29)
occupauerant. nam austrina Brettones occupauerant.	1.1 (12.12)
occupauerunt. nam austrina Brettones occupauerant [occupauerunt].	uar. 1.1 (12.12)
occupauit. purpuram sumpsit, ac Britannias occupauit;	1.6 (17.20)
quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,	1.17 (35.27)
OCCVRRO. occurrente. et occurrente sibi illo in Lindocolino,	2.18 (120.11)
occurrentem. eumque sibi occurrentem cum exercitu multum in pari . . . occidit	2.12 (110.16)
occurrenter. ciuilium bellorum, quae ei grauissima occurrerant,	1.5 (16.19)
occurrere. festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	1.7 (20.19)
occurrerent. Cuncta, . . . mox pauperibus, qui occurrerent, erogare gaudebat.	3.5 (135.27)
occurreret. Cui cum . . . pauper quidam occurreret elimosynam petens,	3.14 (156.12)
occurrit. Tum subito occurrit pergentibus inimicus uis daemonum,	1.17 (34.12)
occurrit inscia multitudo,	1.21 (40.18)
quibus Osui rex cum Alefrido filio, . . . Christo duce confusus, occurrit.	3.24 (178.4)
occurrunt. bini aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie conpugnantes occurrunt ultra ostium fluminis Homele,	4.16 (238.19)
OCCVRVS. occursu. in occursu sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret,	1.21 (40.13)
OCEANVS. oceani. Britannia Oceani insula,	1.1 (9.2)
cum ad obseruanda Oceani litora, . . . positus,	1.6 (17.13)
Sed et in litore oceani ad meridiem,	1.12 (27.27)
cum quibus de duabus ultimis oceani insulis, . . . pugnant.	3.25 (184.30)
in quo uidelicet pelago bini aestus oceani, . . . sibimet inuicem cotidie conpugnantes occurrunt	4.16 (238.17)
Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret;	5.1 (282.9)
quando et lumen lunae, et reuma oceani in cremenlo est.	5.3 (285.29)
oceano. A tergo autem, unde Oceano infinito patet,	1.1 (9.15)
oceano. Orcaedae etiam insulas ultra Britanniam in oceano positas,	1.3 (15.14)
bini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4.16 (238.18)
quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest,	4.27 (268.26)
oceanum. longis nauibus non multo Oceanum ingressam,	1.1 (11.25)
et hac quasi uia pestilentiae trans oceanum patefacta,	1.8 (22.18)
intranit oceanum	1.17 (34.9)
sed etiam trans oceanum longe radios salutiferae lucis spargens,	3.13 (152.8)
finitotus conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	4.16 (238.22)
non multo postquam oceanum transit, arripit infirmitate ac defunctus est;	4.18 (242.19)
oceanus. iam substratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	2.1 (78.13)
OCIVS. cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocus peruenire,	1.7 (20.14)
suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiimus, ocus anathemati et igni con-	
tradamus.	2.13 (112.33)
ubi paululum reficiebatur, adcelerauit ocus ad legendum cum suis,	3.5 (138.16)
et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, ocus desiderabat absolui;	4.25 (263.23)
quod hi, . . . ocus Domino iudice poenas sui reatus luerent.	4.26 (266.24)
credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus adtactus erat, ocus esse sanandum.	4.32 (280.23)
'Postulat Quoenburg' (hoc enim erat nomen virginis), 'ut ocus regrediaris ad eam.'	5.3 (286.10)
qui paulatim crescens, et ad me ocus festinans, ubi adpropinquauit,	5.12 (307.1)
OCTA, grandfather of Ethelbert, King of Kent.	
Octa. Irmirnici, cuius pater Octa, cuius pater Oeric cognomento Oise,	2.5 (90.19)
OCTAVVS, a, um. octauo. quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	5.22 (347.25)
VIII. cuius anno imperii VIII Palladius ad Scottos . . . mittitur	1.13 (28.20)
et ipse Mellitus inter eos adsedit anno VIII imperii Focatis principis,	2.4 (88.18)
die VIII Kalendarum Maiarum.	2.7 (95.7)
DCLXXVIII, qui est annus imperii regis Egfridi VIII.	4.12 (228.28)
Hlothari Cantuariorum rex, . . . mortuus erat VIII. Idus Februarias.	4.26 (268.9)
VIII. VII. Interrogatio Augustini:	1.27 (53.25)
VIII. VII. 'Vt nullus episcoporum se praeferat alteri per ambitionem'	4.5 (216.26)
VIII ^a . anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendas Octobres, indictione viii;	4.17 (239.8)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini . . . indictione viii ^a , imperante Constantino	4.17 (240.15)
OCTIES. ut circuitus eius quadragies octies LXXV milia conpleat.	1.1 (9.8)
OCTINGENTI, ae, a. DCCC. per milia passuum DCCC in Boream longa.	1.1 (9.8)
OCTO. octo. Virginis alna caro est tumulata bis octo Nombres,	4.20 (248.19)
In occidentali eiusdem ecclesiae parte fenestras octo,	5.17 (319.7)
cui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circuit annorum, regnauit annis xi.	5.18 (320.7)
Quis enim non uideat, a XIII ^o usque ad XXI ^{um} non VII solummodo, sed octo potius esse dies,	5.21 (335.26)
VIII. VII pedes latum, et XII altum,	1.12 (27.23)
in qua secretus cum paucis, id est VII siue VIII, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	4.3 (207.13)
XII lampades ardent, III intra sepulchrum, VIII supra in margine dextro.	5.16 (318.17)

OCTOBRIS, *e. of October.*

Octobres. anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendas Octobres, indictione viii ^a ;	4.17 (239.8)
Octobrium. occisus est Aduini die iiii Iduum Octobrium,	2.20 (124.23)
Paulinus. transit ad Dominum sexto Iduum Octobrium die;	3.14 (154.17)
Honorius. ex hac luce migravit . . . pridie Kalendarum Octobrium;	3.20 (169.12)
Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die.	5.10 (300.26)
OCTOGINTA. octoginta. et naubus . . . circiter octoginta praeparatis,	1.2 (13.27)
LXXX. Susceperunt autem Hilenses monachi . . . ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado, post annos circiter LXXX,	5.22 (347.19)
OCTOGINTA QVATTVOR. LXXX et IIII. obliteratis per omnia erroneis LXXX et IIII annorum circulis.	5.21 (346.8)
LXXXIII. quae computatio LXXXIII annorum circulo continetur.	2.2 (81.20)
OCTOGINTA SEPTEM. LXXXVII. Aediualeh donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram LXXXII familiarum,	4.13 (232.7)
OCVLVS. oculi. namque oculi eius in terram . . . deciderunt.	1.7 (21.13)
ad ipsum ora et oculi conuersi,	3.5 (137.20)
oculi. Vt alter ad reliquias eius nuper fuerit ab oculi langore curatus.	4.32 (279.18)
Erat in eo quidam adulescens, cui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	4.32 (279.25)
oculis. eamque in conspectu omnium puellae oculis applicauit,	1.18 (36.16)
Deum potius intellegendum maiestate inconprehensibilem, humanis oculis inuisibilem,	3.22 (172.2)
oculis. mox de hieme in hiemem regrediens, tuis oculis elabuit.	2.13 (112.17)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, quem pro uestris animabus libenter exercuit, habetote;	2.17 (119.21)
fertur eleuatis ad caelum oculis manibusque cum lacrimis dixisse:	3.16 (159.17)
comes quidam, cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum . . . grauata est,	4.10 (224.23)
mox doloris iuxta caliginis incommodum ab oculis amouerent.	4.19 (246.19)
aperitque, ut sibi uidebatur, oculis, asperxit. lucem omnia repleuisse;	4.23 (257.12)
atque oculis flammantibus, et de ore ac naribus ignem putidum efflantes angebant;	5.12 (306.24)
sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.	5.13 (311.32)
Qui si . . . bene faciendo a Dei oculis abscondere curasset,	5.13 (313.20)
aperitque oculis uidit circa se choros psallentium simul et flentium fratrum;	5.19 (328.29)
oculo. qui cum per dies crescens oculo interitum minaretur,	4.32 (279.26)
neque imminens oculo exitium humana manus curare ualeret,	4.32 (280.1)
oculorum. adlatus est quidam de genere Anglorum, oculorum luce priuatus;	2.2 (82.4)
oculos. et dirigens ad caelum oculos,	1.7 (20.15)
cum non sit ante omnipotentis Dei oculos culpa	1.27 (54.8)
et oculos uiduae exspectare feci,	2.1 (77.33)
'Oculos habent, et non uident;	2.10 (102.15)
At ille oculos in inferiora deflectens,	3.19 (165.17)
ut aperires oculos caecorum, et educeres de conclusione uinctum,	3.29 (197.19)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4.9 (223.17)
loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus saluti fuisse perhibent;	4.19 (246.17)
At ego aperiens oculos aio: "Etiam; tu es antistes meus amatus."	5.6 (291.2)
Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illicque oculos circumferrem,	5.12 (306.30)
et ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculos mentis ante mortem, quo laetior cucumberet, misit.	5.14 (314.33)
oculum. in ira suum oculum turbatum dolebat;	1.27 (58.15)
credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus adtactus erat, oculis esse sanandum.	4.32 (280.22)
repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	4.32 (280.27)
oculus. "Turbatus est prae ira oculus meus."	1.27 (58.13)
et oculus uidens testimonium reddebat mihi,	2.1 (77.23)
Oculus fui caeco, et pes claudo.	2.1 (77.28)
contigit et ipsum adulescentem, cui oculus languebat, in eadem tunc ecclesia adesse.	4.32 (280.14)
ODIUM. odia. in hunc quae Britanniae subuersorem omnium odia . . . contorquerentur.	1.14 (30.3)
odiis. ueteranis eum odiis etiam mortuum insequerentur.	3.11 (148.15)
odio. Quin potius odio habebat, et dispiciebat eos,	3.21 (170.29)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,	5.23 (351.1)
odium. et odium ueritatis, amorque mendacii,	1.14 (30.1)
ODOR. odor. fames et aerum pestifer odor plura hominum milia iumentorumque deleuit.	1.13 (29.11)
ut is, . . . iam permodicus mihi odor uideretur;	5.12 (308.1)
odore. odore aeris illius adtacti fuerint, intereunt;	1.1 (12.32)
ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5.12 (308.34)
odoris. quanta saepe fragrantia mirandi apparuerit odoris,	4.10 (224.17)
ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitas odoris.	5.12 (307.19)
sed et odoris fragrantia miri tanta de loco effundebatur,	5.12 (307.32)
ODORO. odorabunt. nares habent, et non odorabunt;	2.10 (102.17)
OERIC. <i>surnamed Oisc, son of Hengist.</i>	
Oeric. Irminrici, cuius pater Oeta, cuius pater Oeric cognomento Oise,	2.5 (90.19)
OFFA (<i>fl. 709</i>), <i>son of Sighere, King of the East Saxons; possibly reigned for a short time.</i>	
Offa. Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (321.25)
Venit autem cum illo et filius Sigheri . . . uocabulo Offa, iuuenis amantissimae aetatis	5.19 (322.7)
OFFENDO. offendere. cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.27)
offendunt. quae Deum offendunt, et ad iracundiam prouocant,	1.28 (62.23)
offensus. unde offensus grauitur Agilbertus, quod haec ipso inconsulto ageret rex,	3.7 (141.1)
offensus a Vynfrido Merciorum episcopo per meritum cuiusdam inobedientiae,	4.6 (218.3)
OFFERO. oblata. mox infirmitatis ablata [oblata] molestia,	4.3 (212.22)
oblata. quod oblata sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	2.2 (85.1)
oblato. 'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato;	4.5 (216.19)
Cumque oblato poculo biberemus ambo,	5.3 (286.14)
oblatum. Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5.13 (311.1)
oblatum. Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret,	3.2 (130.26)
oblatus. qui cum oblatum Bretonum sacerdotibus	2.2 (82.5)
obtulerit. quicumque his sacrificia simulacris obtulerit,	1.7 (19.29)
obtuli. et astulam roboris praefati inmittens obtuli egro potandum.	3.13 (153.31)
obtuli. huius ecclesiae dona multa, sicut et Doruernensis, obtulit;	2.3 (85.28)
obtuli ei aliquid de ueteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3.2 (130.23)
Itaque qui haec obtulit munera, de hac subtractus est luce,	3.29 (198.11)
obtuli poculum episcopo ac nobis;	5.4 (287.26)
offeramus. 'Si paganus, inquit, nescit accipere nostra donaria, offeramus ei, qui nouit,	3.24 (177.26)
offerat. quia iugum Christi et ipse portet, et uobis portandum offerat;	2.2 (83.1)
offerebant. et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant,	5.10 (300.10)
offerebat. insuper offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum . . . illi regendam committeret,	5.19 (324.8)
offerenda. sine ulla dilatione offerenda;	1.27 (55.2)

offerendas. accensi sunt . . . ad elimosynas faciendas, uel ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis,	4.22 (252.5)
offerens. filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,	1.18 (36.8)
Elaius pedibus aduoluitur sacerdotum, offerens filium,	1.21 (40.23)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.29)
Hunc offerens Hadrianus pontifici, ut episcopus ordinaretur, obtinuit;	4.1 (202.27)
offerent. qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerent [o ferent];	uar. 2.12 (107.27)
ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent [offerent].	uar. 4.4 (213.29)
offerent [offerent] haec Domino	uar. 5.21 (336.20)
offerente. offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet,	5.2 (284.29)
offerre. aris assistere, ac daemonibus hostias offerre.	1.7 (19.3)
quod se ille ultro pro hospite, quem susceperat, militibus offerre,	1.7 (19.5)
essent animalia, quae offerre consueuerant,	1.30 (65.34)
Quod enim Deo nostro aliud offerre ualebimus,	2.17 (119.10)
plurimaque psalmodum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.2 (129.34)
Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum . . . hostias Deo uictimarum offerre carnalium.	3.25 (185.19)
offerrent. misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2.12 (107.27)
ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	4.4 (213.29)
offerrent haec Domino in spem futurae suae redemptionis.	5.21 (336.20)
offerres. Vt Domino offerres plurima lucra gregis.	2.1 (79.22)
offerret. Vouit ergo, quia, . . . filiam suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	3.24 (177.29)
Cumque monachum quandam de uicino uirginum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.17)
ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret.	4.16 (237.9)
Denique cum sacrificium Deo uictimae salutaris offerret,	4.28 (273.28)
offerri. quam illi aduersariis offerri praeceperunt;	1.18 (36.8)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3.14 (155.28)
Quod autem codices diuersos pro bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13 (313.9)
in qua super altare pro defunctis honoratis sacrificium solet offerri,	5.16 (317.32)
OFFICINA. officina. magisque in officina sua die noctaque residere, . . . consuerat.	5.14 (314.6)
OFFICIUM. officia. nerui officia receperunt,	1.21 (40.31)
His ergo praemisissis, paternae uobis dilectionis exhibentes officia, hortamur,	2.11 (106.12)
officii. officii testimonium relinquens,	1.7 (21.8)
completis in pace diebus officii sui,	2.3 (86.21)
officiis. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officii uberem fructum impendens ei, . . . praeperauit.	2.8 (95.30)
officiis. Christianisque officiiis uacare cognosce,	1.7 (19.19)
Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiiis explanari non ualeat,	2.10 (100.27)
Vnde paternis officiiis uestrae gloriose Christianitati nostram commonitionem non distulimus conferendam;	2.11 (105.13)
officio. xxxvi diebus ibidem cum eis catechizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2.14 (115.2)
prociuius Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praesesset;	4.3 (212.27)
quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniunctoque sibi officio supernae tantum mercedis gratia subditus.	4.31 (278.7)
officio. pontificali functus officio domum suam monasterium facere curauit;	2.1 (74.33)
mox ut ipse pontificatus officio functus esset,	2.1 (80.32)
cum apud Orientales Saxones episcopatus officio fungeretur,	3.23 (174.25)
prociuius Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3.24 (179.24)
'Si me, inquit, nostri episcopatum non rite suscepisse, libenter ab officio discedo;	4.2 (205.26)
et diaconatus officio sub eo non paucio tempore fungebatur.	4.3 (212.31)
nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatum.	4.5 (217.17)
quae ita multis iam annis omni corporis fuerat officio destituta,	4.9 (222.33)
Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo familia, nomine Hildilid,	4.10 (224.6)
gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.2 (284.21)
ita ut, decedente penitus omni membrorum officio, iamiamque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.7)
Fuit autem temporibus Coenredi, . . . uir in laico habitu atque officio militari positus;	5.13 (311.7)
officium. atque officium suum fide ac moribus exsequentes,	1.29 (64.18)
nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, . . . agere.	4.5 (216.20)
Successit autem Aedilburgi in officio [officium] abbatissae deuota Deo familia,	uar. 4.10 (224.6)
merito omnibus honorabilis, officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.19)
qui ecclesiasticum gradum, hoc est altaris officium, apte subirent,	4.23 (254.20)
ut officium episcopatus per se implere non posset;	4.23 (255.10)
atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere compellitur;	4.28 (272.29)
acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse consecrabat actibus.	5.1 (281.7)
quo defuncto, Eolla suscepit officium pontificatus.	5.18 (321.22)
Post quem episcopatus officium Alduulf, Berctualdo archiepiscopo consecrante, suscepit.	5.23 (349.2)
OFFFOR (d. 693?), Bishop of Worcester.	
Offfor. quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Offfor, Iohannes, et Vilfrid.	4.23 (254.24)
OIDDI (fl. 681), one of Wilfrid's priests.	
Oiddi. uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Oiddi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.23)
OIDILVALD (fl. 655), sub-king of Deira.	
Oidiluald. quem cum Oidiluald, filius Osualdi regis, . . . uirum sanctum et sapientem, . . . uideret,	3.23 (174.27)
filium autem Osualdi regis Oidiluald, qui eis auxilio esse debuerat, in parte erat aduersariorum,	3.24 (178.7)
Oidiluald. inagnatus . . . a fratre suo, qui ante eum regnauit, filio Oidilualdo.	3.14 (154.12)
idem episcopus Cedd locum monasterii construendi ab Oidilualdo rege accipiens	3.23 (174.21)
OIDILVALD (d. 699), a priest and monk of Ripon.	
Oidiluald. Vt Oidiluald successor Cudberti in anachoretica uita, . . . tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.1)
Successit autem uiro Domini Cudberti in exercenda uita solitaria, . . . uir uenerabilis Oidiluald.	5.1 (281.5)
Oidilualdo. 'Veni, . . . ad insulam Farne, loqui desiderans cum reuerentissimo patre Oidilualdo;	5.1 (281.17)
Oidilualdum. uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis amantissimum Deo patrem Oidilualdum	5.1 (282.7)
OISC, son of Hengist.	
Oisc. Irminrici, cuius pater Oota, cuius pater Oeric cognomento Oisc,	2.5 (90.19)
Oisc. Hengist, qui cum filio suo Oisc inuitatus a Vurtigerno Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.21)
OISCINGAS, patronymic of the kings of Kent.	
Oisingas. Oisc, a quo reges Cantuariorum solent Oisingas cognominare.	2.5 (90.20)
OLEVM. oleo. adsumta ampulla misit de oleo in pontum,	3.15 (158.18)
oleum. et oleum sanctum, quo hanc sedarent, dederit,	3.15 (157.19)
dedit etiam oleum sanctificatum;	3.15 (158.4)
sed tu memento, ut hoc oleum, quod tibi do, mittas in mare;	3.15 (158.7)
OLIM. fidem, quam olim exsufflauerat, recuperauerit,	Praef. (7.12)
iam olim reddens,	1.7 (20.34)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.3 (86.17)

'Iam olim intellexeram nihil esse, quod colebamus;	2.13 (112.26)
quos olim sacerdoti gradu non ignobiliter potitos,	3.19 (166.13)
fidem, quam olim, expulso Mellito antistite, abiecerant,	3.22 (171.20)
quo olim Romani Britanniam insulam praecinxerunt,	3.22 (172.17)
quam et olim iam, si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret, relicto regno subisset.	4.11 (225.21)
et quibus aliqua in libro uitae illius olim memoriae mandauimus.	4.30 (277.27)
OLIVA. olibus. exceptis uitibus et oliuis [olibis], rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	uar. 5.17 (318.27)
oliuis. exceptis uitibus et oliuis, rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	5.17 (318.27)
OLIVARVM, see MONS OLIVARVM.	
OMELIA. omelias. Sed et omelias euangelii numero XL composuit,	2.1 (76.20)
per omelias xx et duas, . . . demonstrauit.	2.1 (76.30)
OMELIAE. Bede's Homilies.	
Omeliarum. Omeliarum euangelii libros II.	5.24 (358.21)
OMITTO. omiserunt. Verum quia gratia caritatis feruere non omiserunt,	3.4 (135.11)
omisit. coeptumque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium completum non omisit;	5.4 (287.28)
OMNIMODIS. orthodoxae fidei omnimodis esse contrarium.	2.1 (76.1)
promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, . . . esse facturum;	2.9 (98.2)
ut uestra illa lucerna mihi omnimodis esse uideatur obscura.	4.8 (221.16)
'Si omnimodis ita definitum est, neque hanc sententiam licet inmutari,	4.9 (223.27)
Attulit autem eidem et summam pecuniae non paruum pauperibus erogandam, nil omnimodis sibi reseruans;	4.11 (226.4)
illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praecipi."	5.6 (291.20)
ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecoccupandum, nihil minuendum esse decerneret.	5.21 (336.9)
ut parum mihi omnimodis uidear de his ante intellexisse.	5.21 (345.32)
OMNIMODO. omnimodo haec inclusio non est timenda;	1.27 (60.6)
peccatum omnimodo perpetratum non est;	1.27 (61.12)
solicita intentione et adsiduis orationibus seruare omnimodo festinetis;	2.17 (119.16)
OMNINO. 1.3 (15.28); 1.27 (50.15); 1.27 (59.16); 2.13 (111.23); 2.19 (123.26); 2.19 (124.5); 3.13 (152.26); 4.12 (228.17);	
4.14 (235.14); 4.28 (271.25); 4.28 (272.1); 5.21 (333.22); 5.21 (338.1).	
OMNIPOTENS. omnipotens. Omnipotens Deus sua uos gratia protegat,	1.23 (43.17)
omnipotens Deus humanum genus pro culpa sua funditus extinguere noluit,	1.27 (54.11)
Cum ergo Deus omnipotens uos ad . . . Augustinum episcopum perduxerit,	1.30 (65.3)
omnipotens Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit;	1.31 (66.14)
omnipotens Deus bonos quosque ad populorum regimina perducit,	1.32 (67.26)
omnipotens Deus hunc pro uobis exorantem celerius exaudit.	1.32 (68.34)
quando eum omnipotens Deus poterit audire pro uobis,	1.32 (69.2)
Omnipotens itaque Deus in uobis gratiam suam, quam coepit, perficiat,	1.32 (69.31)
sed omnipotens Deus ut, qualis meriti uir fuerit, demonstraret.	1.33 (70.28)
Nec enim omnipotens Deus aut sui nominis sacramentum, . . . deseruit,	2.8 (95.20)
quippe quos Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmauit, cognatione, . . . pullulare constituit.	2.10 (103.15)
Quia uidelicet nocte Dominus omnipotens obtum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.1)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4.24 (260.5)
omnipotente. quia illud ab omnipotente Deo pollutum esse in opere ostenditur,	1.27 (57.5)
Cum certum sit pro omnipotente Deo laborantibus . . . reseruari;	1.29 (63.18)
in eo, quod pro omnipotente Deo loquitur,	1.32 (68.33)
omnipotentem. credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum	
Sanctum,	2.10 (102.5)
credentes, . . . in Deum Patrem omnipotentem,	2.10 (103.25)
et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in commune deprecemur,	3.2 (129.7)
Deum potius intellegendum maiestate incomprehensibilem, . . . omnipotentem, aeternum,	3.22 (172.3)
omnipotentem. quod plus omnipotentem Deo possit placere,	1.27 (49.25)
uel pro eius custodia omnipotentem Deo preces pariter fundant?	1.27 (52.27)
omnipotentem Deo Domino nostro Iesu Christo secum subdidit,	1.32 (68.17)
et uos omnipotentem Deo inreprehensibiles repraesentet.	2.17 (119.24)
Quia et gens uestra Christo omnipotentem Deo creditit secundum diuinorum prophetarum uoces,	3.29 (197.4)
omnipotentis. cum non sit ante omnipotentis Dei oculus culpa	1.27 (54.8)
Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.15)
mulieres, quae corpus Domini omnipotentis accipiunt,	1.27 (59.11)
ad omnipotentis Dei gratiam eodem Domino largiente,	1.29 (63.22)
de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1.32 (68.27)
sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus,	1.32 (69.10)
OMNIS, e. omne. uar. 1.33 (70.29).	
omne. 1.27 (49.14); 1.27 (55.30); 1.27 (61.3).	
omne. 2.3 (86.12); 4.28 (272.7); 5.13 (311.12).	
omnem. 1.2 (14.2); 3.25 (184.25); 4.7 (220.19); 4.19 (245.22); 5.6 (290.13); 5.12 (307.17).	
omnem. 1.12 (27.33); 2.8 (96.18); 3.25 (185.6); 3.29 (196.15); 3.29 (198.6); 4.11 (226.17); 4.28 (272.7); 5.12 (304.16);	
5.20 (332.9); 5.24 (357.10).	
omnes. 1.7 (21.3); 1.17 (34.21); 1.27 (51.30); 1.31 (67.2); 2.2 (84.13); 2.5 (91.32); 2.5 (92.7); 2.10 (102.14);	
2.13 (111.14); 2.18 (121.12); 3.2 (129.6); 3.2 (129.11); 3.5 (136.9); 3.11 (150.12); 3.11 (150.19); 3.15 (158.15);	
3.16 (159.21); 3.22 (172.7); 3.23 (176.22); 3.23 (176.31); 3.24 (178.13); 3.24 (180.29); 3.25 (183.30); 3.25 (184.4);	
3.25 (185.16); 3.25 (185.32); 3.25 (186.8); 3.27 (192.27); 3.28 (195.29); 4.1 (202.1); 4.5 (215.17); 4.5 (215.24);	
4.5 (216.1); 4.5 (216.27); 4.13 (231.17); 4.14 (234.18); 4.14 (235.8); 4.17 (239.20); 4.17 (240.25); 4.22 (251.12);	
4.23 (255.25); 4.24 (259.15); 4.24 (261.34); 4.24 (262.1); 4.25 (262.27); 4.25 (265.11); 4.27 (270.1); 4.28 (272.24);	
5.10 (300.2); 5.10 (300.3); 5.12 (307.2); 5.12 (308.17); 5.12 (308.29); 5.19 (328.16); 5.21 (342.4); 5.21 (346.9);	
omnes. Praef. (6.5); Praef. (8.9); Praef. (8.17); 1.1 (11.26); 1.12 (27.8); 1.25 (46.16); 1.27 (53.22); 1.29 (64.14);	
2.9 (97.13); 2.12 (109.7); 2.12 (109.8); 3.7 (139.18); 3.25 (185.8); 3.27 (192.16); 3.29 (196.30); 3.29 (198.31);	
4.3 (209.8); 4.4 (213.4); 4.5 (215.26); 4.13 (232.23); 4.13 (232.25); 4.14 (235.26); 4.16 (237.2); 4.23 (254.23);	
4.23 (256.6); 4.23 (256.22); 4.24 (262.4); 5.10 (300.24); 5.12 (304.6); 5.15 (316.4); 5.17 (319.12); 5.21 (332.19);	
5.21 (337.17); 5.21 (346.3); 5.24 (359.18).	
omnes. 3.24 (178.32); 3.29 (198.32); 4.16 (238.8); 5.21 (336.16); 5.23 (350.24).	
omnes. 2.12 (108.14); 3.6 (138.4); 3.24 (178.19); 3.29 (198.18); 4.2 (205.12); 4.7 (220.4); 4.13 (232.21); 5.21 (341.14);	
5.21 (342.24).	
omni. 1.12 (25.18); 1.23 (43.11); 1.27 (51.2); 1.34 (71.27); 2.6 (93.8); 2.10 (102.1); 2.17 (119.5); 2.17 (119.17);	
3.2 (129.31); 5.12 (307.20).	
omni. 1.1 (10.17).	
omni. 1.23 (43.11); 1.25 (46.10); 1.25 (46.25); 1.33 (70.29); 2.4 (88.31); 2.20 (125.6); 3.26 (191.20); 3.27 (193.15);	
3.29 (198.6); 4.9 (222.2); 4.23 (256.1); 4.24 (262.1); 5.9 (296.6); 5.10 (300.33); 5.15 (316.20); 5.16 (317.12);	
5.19 (327.3); 5.21 (344.1); 5.22 (346.23).	
omni. 1.27 (48.24); 2.1 (77.5); 3.19 (167.6); 4.5 (217.17); 4.9 (222.33); 5.5 (288.6); 5.12 (308.31).	
omnia. 1.1 (12.33); 1.27 (49.2); 1.27 (49.16); 1.27 (57.7); 1.32 (69.17); 1.32 (69.18); 3.29 (198.31); 4.10 (224.14);	
4.19 (246.1); 4.23 (254.12); 4.27 (271.2); 4.30 (276.21); 5.9 (298.10); 5.12 (308.9); 5.21 (341.28).	

omnia. Praef. (6.6); Praef. (6.10); 1.12 (26.31); 1.23 (43.16); 1.26 (47.4); 1.26 (47.16); 1.27 (52.17); 1.27 (54.1); 1.30 (65.26); 1.30 (66.3); 2.2 (83.32); 2.10 (101.10); 2.12 (109.4); 2.13 (112.10); 2.15 (116.21); 3.5 (137.24); 3.9 (146.9); 3.11 (150.11); 3.22 (172.28); 3.26 (191.23); 3.30 (200.1); 4.2 (204.20); 4.3 (207.30); 4.4 (213.22); 4.14 (235.11); 4.19 (243.6); 4.22 (250.21); 4.23 (253.28); 4.23 (257.13); 4.28 (271.18); 4.28 (273.19); 5.1 (282.14); 5.6 (289.12); 5.12 (305.3); 5.12 (305.22); 5.12 (305.34); 5.12 (306.5); 5.13 (312.5); 5.13 (312.17); 5.19 (324.6); 5.21 (333.30); 5.21 (338.3); 5.21 (343.20); 5.21 (346.8); 5.22 (347.13).	
omnibus. 1.14 (30.19); 1.32 (67.27); 2.2 (82.2); 3.1 (128.10); 3.2 (130.3); 3.5 (135.24); 3.13 (153.34); 3.14 (155.2); 3.14 (155.21); 3.14 (155.31); 3.15 (157.24); 3.19 (166.16); 3.19 (167.10); 3.19 (167.25); 3.22 (173.30); 3.25 (182.10); 4.5 (215.25); 4.5 (216.23); 4.12 (232.19); 4.16 (237.15); 4.23 (254.11); 4.28 (287.27); 5.4 (287.27); 5.4 (309.17); 5.21 (333.30); 5.21 (338.3); 5.21 (343.20); 5.21 (346.8); 5.22 (347.13).	
omnibus. 1.25 (46.5); 1.27 (49.10); 1.27 (50.23); 1.31 (67.5); 1.34 (71.11); 2.2 (82.13); 2.8 (95.23); 2.9 (98.5); 2.13 (111.17); 2.16 (117.14); 3.1 (128.4); 3.14 (156.1); 3.21 (170.12); 3.25 (181.28); 3.25 (182.7); 3.25 (182.12); 3.25 (183.32); 3.25 (184.22); 3.25 (184.24); 3.26 (191.7); 3.30 (199.22); 4.1 (202.17); 4.2 (204.18); 4.4 (213.30); 4.4 (214.4); 4.5 (215.19); 4.5 (215.31); 4.18 (242.16); 4.18 (242.29); 4.23 (256.30); 4.24 (260.19); 4.24 (260.28); 4.25 (265.10); 4.29 (276.1); 5.5 (288.15); 5.19 (329.2); 5.21 (333.7); 5.21 (339.23); 5.21 (341.16).	
omnibus. 1.1 (11.16); 2.3 (85.14); 2.10 (101.6); 3.25 (182.34).	
omnibus. 1.2 (14.28); 1.6 (17.29); 2.1 (74.8); 2.8 (96.28); 3.19 (168.1); 3.25 (184.9); 3.29 (197.23); 4.7 (219.27); 4.12 (228.14).	
omnibus. 3.11 (148.22).	
omnibus. 1.21 (41.9); 1.23 (43.15); 1.24 (44.17); 2.1 (77.7); 2.6 (93.10); 2.12 (109.19); 2.12 (110.10); 2.13 (111.28); 2.13 (113.20); 2.17 (120.3); 3.3 (132.7); 3.4 (134.8); 3.17 (161.26); 3.19 (165.6); 3.19 (165.24); 3.19 (167.26); 3.19 (167.31); 3.19 (168.10); 3.25 (189.1); 3.29 (197.25); 3.29 (197.27); 3.29 (197.33); 3.29 (199.1); 4.3 (208.5); 4.3 (210.14); 4.6 (219.5); 4.18 (241.28); 4.23 (253.4); 5.2 (284.11); 5.9 (296.29); 5.11 (302.3); 5.19 (322.27); 5.21 (345.15).	
omnis. 1.34 (71.25); 2.1 (77.10); 3.25 (185.2); 5.3 (286.18); 5.21 (336.25).	
omnis. 1.1 (10.9); 1.12 (25.22).	
omnis. 1.8 (22.18); 1.12 (28.12); 1.19 (37.18); 1.27 (54.18); 3.3 (131.22); 3.4 (134.12); 3.25 (186.10); 4.2 (204.22); 4.19 (245.24); 5.10 (300.15); 5.21 (343.7).	
omnis. 4.17 (239.21); 5.24 (360.5).	
omnium. 1.5 (16.20); 1.14 (30.3); 1.17 (34.4); 1.18 (36.15); 1.18 (36.18); 1.18 (36.22); 1.18 (36.24); 1.19 (37.15); 1.20 (39.9); 1.21 (40.2); 1.21 (40.25); 1.21 (40.31); 1.21 (41.1); 1.21 (41.3); uar. 1.23 (42.28); 1.27 (49.15); 1.27 (54.28); 1.31 (67.3); 1.33 (70.21); 2.3 (86.7); 2.4 (88.30); 2.4 (88.32); 2.5 (89.12); 2.8 (96.17); 2.10 (101.22); 1.1 (106.17); 2.13 (113.7); 3.3 (132.28); 3.5 (136.12); 3.5 (137.19); 3.8 (143.9); 3.8 (144.10); 3.9 (145.3); 3.22 (173.16); 4.2 (205.7); 4.3 (206.21); 4.13 (231.22); 4.13 (232.2); 4.17 (239.1); 4.23 (255.12); 4.27 (269.3); 4.28 (272.17); 5.8 (294.25); 5.11 (302.30); 5.19 (327.17); 5.21 (339.3); 5.21 (345.19).	
omnium. 1.1 (11.30); 1.14 (30.3); 1.30 (65.23); 2.10 (101.19); 2.11 (106.20); 3.29 (197.24); 4.24 (260.3); 5.10 (300.19).	
ONERARIVS, a. uen. honorariis, et naubus honorariis atque actuariis ... praeparatis, ... 1.2 (31.27)	
ONERO, oneri. Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, ... 2.18 (121.12)	
OPERA, operam. siue per operam reminiscere deliquisse, ... 1.31 (67.12)	
construendis ornandisque auro uel argento ecclesiis operam dabant, ... 2.1 (77.17)	
ut ad dilatandum Christianam fidem inaccessibiliter non desistat operam commodare, ... 2.11 (105.6)	
id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis operam dare, ... 3.5 (136.11)	
et scripturis legendis operam daret, ... 3.23 (176.35)	
alii magis circueundo per cellas magistrorum, lectioni operam dare gaudebant, ... 3.27 (192.15)	
humilitati, continentiae, lectioni operam dare, ... 3.28 (195.19)	
et episcopus solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret, ... 4.3 (208.19)	
cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et obseruationi scripturarum operam dedisset, ... 4.23 (254.33)	
et in ecclesiis conuocatis orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit, ... 4.23 (257.29)	
uirgines ... texendis subtilioribus indumentis operam dant, ... 4.25 (265.18)	
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat, ... 5.2 (283.14)	
Vbi cum ... diligenter his, quae inspiciebat, discendis operam daret, ... 5.19 (323.29)	
quotiens ipsi rerum dominum discenda, docenda, custodienda ueritati operam impendunt, ... 5.20 (331.18)	
omnem meditando scripturis operam dedi, ... 5.24 (357.11)	
OPERARIVS, operarios. sibi esse messum, sed operarios paucos, ... 1.29 (63.4)	
OPERATIO, operatio. et frequentum operatio uirtutum celebrari non desinit, ... 1.7 (21.31)	
huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur, ... 2.2 (82.2)	
operatione, et a Deo operatione miraculorum suffulcus, ... 2.3 (86.18)	
cuius excellentia fidei et uirtutis ... uirtutum frequentum operatione claruerit, ... 3.13 (153.20)	
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir ... maxime elemosynarum operatione insignis, ... 4.29 (275.38)	
operationem. contra eos maxime, qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant, ... 4.18 (242.4)	
qui unam in Domino Salvatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant, ... 5.19 (326.26)	
operationis, et continuis piaae operationis exemplis prouehere curauit, ... 2.4 (87.8)	
OPERCVLVM, operculo. inuenerunt ... locellum de marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque similis lapidis aptissime tectum, ... 4.19 (245.4)	
OPERO, operens. ibique aliquandiu remoratus, et ea loca operiens, sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit, ... 4.7 (220.10)	
OPEROR, operabatur. Referri nequeunt, quae Christus operabatur in famulo, ... 1.19 (37.29)	
ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur, ... 4.3 (208.16)	
operando, libentius, quae audire et intelligere poterant, operando sequerentur, ... 4.27 (269.31)	
operante, quae operante Domino exterius facis, ... 1.31 (67.7)	
ubi merita illius multis saepe constat Deo operante claruisse uirtutibus, ... 3.19 (168.25)	
operari, quae per uos ... in conuersatione coniugis uestri summissaeque uobis gentis dignatus fuerit operari, ... 2.11 (106.15)	
In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solente crebra sanitatum miracula operari, ... 4.3 (212.9)	
operata, Quae enim in ... Audubaldi regis gentibusque ... inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata, ... 2.10 (101.29)	
OPIMVS, a. uen. opima. Opima frugibus atque arboribus insula, ... 1.1 (9.17)	
opimo, dum opimo esse uallatus exercitu, ... 3.18 (163.9)	
OPINIO, opinio. et innocentem falsa opinio non affligat, ... 1.28 (62.26)	
Nec silentio praetereunda opinio, ... 2.1 (79.25)	
dum opimo [opinio] esset uallatus exercitu, ... uar. 3.18 (163.9)	
opinioe, raptim opinione, praedicatione, uirtutibus impleuerunt, ... 1.17 (35.5)	
et tanto in opinione praecessores suos, quanto ... superaret, ... 1.32 (68.21)	
opinionem. Haec iuxta opinionem, ... historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportuum duximus, ... 2.1 (81.4)	
OPINOR, opinabatur. per quam eos opinabatur prius opinantur, ut quidam falso opinantur, ... 1.7 (21.23)	
OPITVLOR, opitulante. in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opitulante munificentia ualentis, factum est, opitulante gratia diuina, ut multos in breui ab idolatria ad fidem conuerterent Christi, ... 3.17 (162.6)	
OPOBALSAMVM, opobalsami. ut cunctis, ... fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta, ... 2.10 (103.30)	
	5.10 (299.13)

OPORTET. oportebat. Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	
oportere. Quod ita fieri oportere illa nimirum ratio cogit.	4.23 (255.30)
oporteret. quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	5.21 (339.14)
si se tali molestia diutius castigari diuina prouidente gratia oporteret,	3.25 (183.28)
oportet. summo studio, dilectissimi filii, oportet,	4.31 (278.25)
Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.23 (43.8)
Oportet itaque legitimam carnis opulam,	1.27 (54.2)
'Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari.'	1.27 (58.20)
Vnde oportet uos, ... exeerandam diabolicae uersutiae supplantationem, ... a cordibus uestris abicere,	2.1 (80.22)
quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , ... oportet inquiri.	2.10 (103.3)
Quamobrem oportet uestram celsitudinem, ... in omnibus piam regulam sequi	2.19 (122.26)
Propter quod, inquit, oportet nos admonitioni eius caelesti, ... respondere;	3.29 (197.24)
quod te tamen referente oportet ad illum uenire.	4.3 (211.8)
oportet autem eum ad rectum haec tramitem reuocare.	5.9 (297.11)
a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^{am} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.9 (297.32)
ita etiam oportet eos, qui uel monachi uotum, uel gradum clericatus habentes,	5.21 (335.16)
OPORTVNE. qui oportune laetus, gratia decentissima.	5.21 (343.13)
qustinus diuinae inspirationis inbuta subsidii, inopportune et oportune agendum non differas,	2.7 (105.16)
OPORTVNITAS. oportunitas. Rex ipse, cum oportunitas exegisset, cum v tantum aut vi ministris ueniebat,	3.26 (190.30)
ubi oportunitas adridebat temporis,	5.2 (283.11)
oportunitate. ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare;	2.8 (96.26)
OPORTVNVS. Quis sane pro Vighardo reppertus ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicitur	3.29 (199.6)
OPORTVNVS, a, um. oportuna. ceteris eius sociis pro causa oportuna ad ecclesiam reuersis.	4.3 (207.27)
oportunis. Itaque Theodoros perlustrans uniuersa, ordinabat locis oportunis episcopos,	4.2 (205.21)
oportuno. et residens solus in loco oportuno, coepit sedulus cogitare de actibus suis,	3.27 (193.3)
oportunos. atque oportunos aliquot dies uentos expectarent,	5.9 (298.6)
oportunum. et dum uentum oportunum cerneret,	3.16 (159.8)
oportunum. arbitrans oportunum,	1.18 (36.27)
videtur oportunum huic historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.2)
oportunum. si hoc oportunum esse non uideret.	1.7 (21.7)
Haec ... historiae nostrae ecclesiasticae inserere oportunum duximus.	2.1 (81.5)
cupiens pro Domino, ubicumque sibi oportunum inueniret, peregrinam ducere uitam.	3.19 (163.26)
OPPIDO. At illa instantius obsecrans pro filia, quam oppido diligebat.	5.3 (285.31)
OPPIDVM. oppida. nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque subuersa sunt.	1.3 (35.31)
oppida. oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, ... peragrar.	3.28 (195.19)
oppida. Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti,	1.5 (16.15)
dum se in oppido municipio temerarie obsedisset,	3.1 (128.2)
oppidum. Caesar oppidum Cassobellauni ... cepit.	1.2 (14.27)
Ibique apud Eboracum oppidum morbo obiit.	1.5 (17.4)
OPPIDVM VILTORVM. Utrecht.	
Oppidum Viltorum. quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem Gallica Traiectum uocatur;	5.11 (303.9)
OPPONO (OBP-). obponendum. excitant seniores elementis furentibus obponendum;	1.17 (34.22)
OPPRESSIO (OBP-). oppressionem. [propter aceruum hostium oppressionem proprium episcopum habere nequieuit.] uar.	4.13 (230.2)
obprimit. fluctus aequantes obprimit,	1.6 (17.24)
obprobrum (OBP-). obprobrum. ut se etiam inrisiones et obprobra pro illo libenter ac pronte omnia sufferre ipso etiam frontispicio doceant;	1.17 (34.25)
OPS. opem. infirmis et pauperibus consulere, elemosynas dare, opem ferre non cessabat.	5.21 (343.19)
si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	3.9 (145.25)
opes. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, proceres, moenia, castra, lares;	4.28 (273.23)
OPTABILIS, e. optabilia. quae de uestri uestrorumque omnium animae salute optabilia desideranter expectat,	5.7 (293.7)
OPTIMATES. optimates. seruabant utrumque reges, sacerdotes, priuati, et optimates	2.11 (106.17)
optimatus. Nam et ipse rex et plurimi de plebe suae optimatus, ... cooperunt fana, ... restaurare,	1.22 (41.27)
optimatum. Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum,	3.30 (199.16)
ita ut exurgens de medio optimatum suorum consensu, genua flecteret in terram,	2.13 (112.3)
OPTIME. Quia nimirum Osiu a Scottis edoctus ac baptizatus, illorum etiam lingua optime inbutus,	5.21 (345.26)
'Optime omnibus placet, quaeque definierunt sanctorum canones patrum, nos ... seruare.'	3.25 (182.27)
quod utrumque regularibus disciplinis optime instituerat;	4.5 (215.25)
neque enim possunt carmina, quamuis optime composita, ex alia in aliam linguam ad uerbum ... trans-	4.6 (218.29)
ferri.	4.24 (260.8)
quod praesens optime cognoui,	5.6 (289.11)
OPTIMVS, a, um. optima. ibique in optima uitam conuersatione finiuit.	4.6 (218.11)
optima. ea, quae uos uera et optima credebatis,	1.25 (46.12)
optimae. Successor ... factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus, atque optimae genitor sobolis,	3.18 (163.15)
optimam. margaritam omnis quidem coloris optimam inueniunt,	1.1 (10.9)
optimo. et mane rediens, optimo carmine, quod iubebat, compositum reddidit.	4.24 (260.24)
optimum. quod et lapidem gagatem plurimum optimumque;	1.1 (10.23)
ammonens, quia nulla ratione conueniant tanto regi amicum suum optimum ... auro uendere,	2.12 (110.8)
Donauerat equum optimum antistiti Aidano,	3.14 (156.8)
(fidebam namque equo, quem mihi ipse optimum donauerat),	5.6 (290.1)
optimum. ac nuntium ferre optimum,	1.25 (45.14)
optimus. Successor ... factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus, atque optimae genitor sobolis,	3.18 (163.15)
Qui cum esset inuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus,	3.21 (169.26)
OPTIO. optio. quia illi postmodum data sibi optioe magis loco cedere, ... uolebant,	3.25 (183.4)
Verum qui illi postmodum optioe data maluerunt loco cedere,	5.19 (325.17)
OPTO. optamus. Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	3.29 (198.25)
Nimirum enim quaerit et impetrabit, et ei omnes suae insulae, ut optamus, subduntur.	3.29 (198.33)
optandum. quanto magis ciuibz patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est,	5.21 (333.28)
optati. optati littoris quiete potiuntur.	1.17 (34.29)
OPULENTIVS. inlustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulentiuz agnoscetes,	2.11 (106.19)
OPVS. opera. in testamento ueteri exteriora opera obseruantur,	1.27 (56.28)

solent opera uirtutum et signa miraculorum usque hodie narrari.	3.8 (143.2)
quantum eius pia opera coram Deo flagrant et uernant.	3.29 (198.23)
Sed ne aliquid horum perficeret, superna illa oracula simul et opera restiterunt.	5.9 (296.26)
opera. bona quoque opera eorum imitationi monstrando,	1.27 (53.11)
sive per operam [opera] reminisceris deliquisse,	uar. 1.31 (67.12)
illam provinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	2.15 (116.34)
pietatis et castitatis opera diligenter obseruantes.	3.4 (134.25)
dispiebat eos, quos fide Christi inbuitos opera fidei non habere deprehendit,	3.21 (170.30)
opera tamen fidei, pietatis, et dilectionis, . . . diligenter exsequi curauit,	3.25 (182.9)
cuius anima per bona, quae fecisset, opera, quasi per funes aureos leuanda esset ad caelos;	4.9 (222.23)
Hild, . . . post multa, quae fecit in terris, opera caelestia, . . . transiit	4.23 (252.19)
opere. quia illud ab omnipotente Deo pollutum esse in opere ostenditur,	1.27 (57.5)
sed uoluntas dominatur in opere commixtionis,	1.27 (58.29)
pro adiungendo in opere Dei Augustino,	1.28 (62.3)
quanto in bono opere superaret.	1.32 (68.21)
ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.13)
quam ibidem ipse de ligno, . . . citato opere construxit.	2.14 (114.5)
ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	2.18 (127.7)
facta citato opere cruce, ac fouea praeparata,	3.2 (129.1)
totoque ad Deum corde et opere conuersus,	3.13 (153.34)
ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.26 (190.4)
Quod quidem ita, ut dictum ei erat, opere completum est.	4.3 (210.1)
officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.20)
Aedilthydam, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii;	4.19 (243.6)
plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	4.27 (270.13)
Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	4.28 (271.12)
id est inito opere apostolico, uerbum Dei aliquibus . . . committere;	5.9 (296.10)
Nam quicumque in omni uerbo, et opere, et cogitatione perfecti sunt,	5.12 (308.31)
scelera, non solum quae opere uel uerbo, sed etiam quae tenuissima cogitatione peccauit,	5.13 (312.17)
quem in exemplum Seduli geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.6)
librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.6)
operi. immo indulta desuper operi uestro perfecto indicauit.	2.8 (95.19)
nam quo minus sufficere meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium impendebat.	4.3 (208.12)
operibus. qui diuinae bonitatis operibus inuidus aemulusque consistit,	2.10 (103.5)
hoc, quod in baptismo abrenuntiare nos Satanae et omnibus operibus eius promissimus,	3.19 (165.24)
operibus. comitantibus uirtutum operibus, suam defertur ad urbem.	1.21 (41.15)
bonis auctore Deo operibus praeditus,	1.32 (68.31)
piis et Deo placitis iugiter operibus enitescat,	2.11 (105.2)
Scripti autem haec de persona et operibus uiri praefati;	3.17 (161.9)
sed cuncta pro suis uiribus operibus explere curabat,	3.17 (161.29)
uel in bonis se operibus habundantius exercebat,	3.27 (193.8)
et ea, quae in scripturis agenda dederat, operibus solerter exsequenter,	3.28 (194.29)
quae uos exultet et gaudeat in his piis operibus?	3.29 (197.4)
quae uos uestrosque omnes in omnibus bonis operibus auxiliari dignetur,	3.29 (199.1)
et suum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuenire meminerint.	4.3 (209.19)
in tantum nouissimorum suorum in omnibus operibus suis memor,	4.3 (210.15)
tantum operibus iustitiae se exercere faciebat,	4.23 (254.18)
quia et tibi et multis opus est peccata sua bonis operibus redimere,	4.25 (265.4)
Nam et uobis fidem, quam habebant, iniquis profanabant operibus;	4.27 (269.18)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.28 (273.14)
in quo recipiuntur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5.12 (308.27)
ecclesiae suae, . . . aedificium multifario decore ac mirificis ampliavit operibus.	5.20 (331.18)
si fide et operibus unitati catholicae fauerint;	5.21 (344.5)
operis. ecclesia est mirandi operis atque eius martyrio condigna extracta.	1.7 (21.29)
utpote nullum tanti operis artificem habentes,	1.12 (26.16)
cuius operis ibidem facti,	1.12 (26.21)
sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum paleis expolia,	1.27 (53.17)
ut in spiritali operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare.	1.29 (63.20)
et boni operis exempla monstrando aedifica;	1.32 (68.9)
consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2.8 (96.17)
In qua uidelicet ciuitate et ecclesiam operis egregie de lapide fecit;	2.16 (117.11)
et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum.	2.17 (119.5)
uenit Romam cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfrido,	4.18 (241.8)
denique ibidem adiutores itineris et iniuncti operis accepit.	4.18 (242.27)
Xriste, tui est operis, quia uestis et ipsa sepulchro inuoluta nitet;	4.20 (248.21)
Xriste, tui est operis.	4.20 (248.22)
alia perplura, quae tanti operis negotium querebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5.11 (302.1)
trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5.17 (319.20)
Recapitulatio chronica totius operis; et de persona auctoris.	5.24 (352.1)
operum. Nam mercedem operum iam sine fine tenes.	2.1 (79.24)
atque ad elimosynas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	3.5 (136.6)
tamen iuxta merita operum singulos examinat;	3.19 (166.1)
id est fructus bonorum operum ibi nascentur,	3.23 (175.18)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebeuit.	4.23 (256.10)
ut admoneremus lectorem operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4.25 (266.6)
Cudbert . . . et scientiam ab eo scripturarum, et bonorum operum sumisit exempla.	4.27 (269.9)
tolerabat tamen ab eis longanimitate ob necessitatem operum ipsis exteriorum;	5.14 (314.3)
opus. ut hoc opus adgredi auderem,	Praef. (7.2)
memoratum opus adgredi coepissent,	1.23 (42.24)
in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1.23 (43.2)
ut opus bonum, quod auxiliante Domino coepistis, impleatis.	1.23 (43.8)
Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, peruenitque Britanniam.	1.25 (44.29)
quod diuidebatur singulis, prout cuique opus erat.	1.27 (49.7)
neque negare potuit opus,	2.1 (75.18)
Quod uidelicet opus in regia quidem urbe apocrius inchoauit,	2.1 (75.24)
Ad cuius pietatis et iustitiae opus pertinet etiam hoc,	2.1 (78.4)
se ipsum paratum esse in hoc opus Domino cooperante perficiendum,	2.1 (80.27)
perfecit opus diu desideratum;	2.1 (81.1)
quia nec opus illo non habere nouimus,	2.5 (91.20)
rex ipse impia nece occisus, opus idem successoris suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.16)
Hoc erat cotidianum opus illius et omnium,	3.5 (136.12)

Sed cum opus idem ad medium ferme esset perductum,	3.8 (144.11)
et solitum sibi opus euangelizandi exsequens,	3.19 (163.29)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere,	3.19 (167.10)
Qui ubi prosperatum ei opus euangelii conperit,	3.22 (172.32)
et maiore auctoritate coeptum opus explens,	3.22 (173.3)
ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur,	3.23 (176.2)
moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	4.3 (206.24)
ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur,	4.3 (208.16)
ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	4.23 (254.5)
Respondabant: 'Quid opus est eucharistia?	4.24 (261.30)
quia et tibi et multis opus est peccata sua bonis operibus redimere,	4.25 (265.4)
'Memento, frater Heriberet, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris;	4.29 (274.21)
tentaui adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5.10 (299.3)
ut cum eius licentia et benedictione desideratum euangelizandi gentibus opus iniret;	5.11 (301.24)
Fecitque opus, ut dixi, multis utile,	5.15 (316.31)
ipse primus ibi opus euangelicum coepit,	5.19 (326.18)
multumque seruile opus fiet in eo";	5.21 (337.22)
OPVSCVLVM. opusculi. Auctor ante omnes atque adiutor opusculi huius	Praef. (6.5)
opusculis. Haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historis	
indere placuit.	5.17 (319.27)
ex opusculis uenerabilium patrum breuiter adnotare, . . . curauit:	5.24 (357.21)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem trans-	
scribere curauit.	5.24 (358.22)
ORA. oras. eiusque septentrionales oras intrasse,	1.1 (11.27)
ORACVLVM. oracula. Sed ne aliquid horum perfereret, superna illa oracula simul et opera restituerunt.	5.9 (296.25)
oracula. ut ipse et uia uoce, et per diuina oracula omnem inimici zizaniam . . . eradicet.	3.29 (198.5)
oraculo. quod in oraculo sibi exhibitio se facturum promiserat,	2.12 (107.14)
Duobus autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum, diuino admonitus	
oraculo,	4.29 (274.4)
de qua oraculo fuerat praemonitus;	5.10 (299.1)
oraculum. Sed et oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda . . . doctrinae monita salutaris	
sensum inuuit illius.	2.12 (107.1)
quod uel quale esset oraculum regi quondam caelitus ostensum,	2.12 (107.12)
Erat autem oraculum huiusmodi.	2.12 (107.17)
oraculum. Ac sic Aedui iuxta oraculum, quod acceperat, . . . in regni gloriam successit.	2.12 (110.21)
ORATIO. oratio. oratio uno ore et clamore profunditur;	1.17 (34.26)
quatinus eius oratio et regnum uestrum populumque augeat,	2.17 (119.23)
oratione. ferebatur nauigium oratione, non uiribus;	1.17 (34.17)
facta oratione, iussit reuelli sepulchrum,	1.18 (36.26)
et sic data oratione a presbytero, noctem illam quietissimam duxit;	3.11 (150.22)
et expleta in ecclesia oratione discendebat.	3.26 (190.32)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.6)
saepe autem noctes integras peruigil in oratione transigeret.	4.25 (263.6)
Verum quia de uita illius . . . et uersibus heroicis, et simplici oratione conscripsimus,	4.28 (271.9)
'ex quo episcopus oratione pro me et benedictione completa egressus est,	5.3 (286.16)
quippe quem . . . ad uiam uitae sua oratione ac benedictione reduxit.	5.6 (289.18)
uerum solus in oratione persistens noctem ducebat peruigilem,	5.6 (290.31)
ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	5.6 (290.34)
usque ad diem in oratione persistens, mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisi portiones,	5.12 (304.15)
orationem. orationem breuiter fundunt,	1.18 (36.12)
Et cum orationem compleret, simul tumida aequora placuit;	5.1 (282.13)
et adstant dicit orationem super illam, ac benedicens egressus est.	5.3 (286.6)
dixitque orationem, ac benedixit eum,	5.5 (288.17)
orationes. in quo uidelicet monasterio orationes assidue pro utriusque regis, . . . fierent.	3.24 (180.3)
orationes. sonum, quo ad orationes excitari uel conuocari solebant,	4.23 (257.9)
"Possum," inquam, "per orationes uestras, si uoluerit Dominus."	5.6 (291.5)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5.19 (329.13)
orationi. Vnde orationi continuae insistens	2.11 (105.24)
et episcopus solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret,	4.3 (208.19)
iam clauso codice procideret in faciem, atque obnixus orationi incumbere.	4.3 (210.23)
orationibus. quem dum orationibus continuis ac uigiliis die nocteque studere conspiceret,	1.7 (18.15)
orationibus uidelicet assiduus, uigiliis ac ieiuniis seruando,	1.26 (46.33)
admonitus est . . . uigiliisque consuetis et orationibus indefessus incumbere;	3.19 (164.6)
solicite orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fixa mente uacaret.	4.3 (210.26)
et in ecclesiam conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4.23 (257.28)
et ideo ieiuniis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste,	4.25 (263.18)
sed uigiliis et orationibus insistere maluisti.	4.25 (264.33)
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.13)
(nam et psalmis semper atque orationibus uacabant,	5.10 (300.9)
orationibus ac meditationi rerum ecclesiasticarum, . . . cotidiana mancipatus instantia,	5.19 (324.20)
orationibus. a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere consueat,	2.7 (94.34)
solicita intentione et assiduus orationibus seruare omnimodo festinetis;	2.17 (119.16)
quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.22)
annum totum cum eo in continentia et orationibus, in quotidianis manuum uixit laboribus.	3.19 (168.6)
Vt . . . Cedit locum monasterii . . . accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit;	3.23 (174.22)
Nam et se ipsum fideliter credidit multum iuuari eorum orationibus cotidianis,	3.23 (175.5)
ut accepta nuper loca ad faciendum monasterium uel ecclesiam, prius orationibus . . . consecrant.	3.23 (175.33)
defuncti sunt, excepto uno puerulo, quem orationibus patris sui a morte constat esse seruatum,	3.23 (176.33)
et suum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuenire meminerint.	4.3 (209.19)
et ipse adulescens in Hibernia monachicam in orationibus et continentia, . . . uitam sedulus agebat.	4.3 (211.19)
Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4.25 (263.3)
Commissam namque sibi plebem, et orationibus protegebat assiduus,	4.28 (273.15)
ubi liberius continuus in orationibus famulatus sui conditoris uacaret.	5.12 (310.10)
orationis. ut eorum semper exemplo, . . . ad orationis placidum litus,	2.1 (75.8)
In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitatum noscuntur esse patratae,	3.2 (129.13)
Vulgatum est autem, . . . quod etiam inter uerba orationis uitam finierit.	3.12 (151.27)
Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere consueat;	3.16 (159.19)
ut sibi . . . facultatem et licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.25)
expleto studio ieiuniorum et orationis, fecit ibi monasterium,	3.23 (176.6)
qui numquam ad ecclesiam nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3.26 (190.29)
hoc ipsum quoque orationis loco ducens, si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.28 (273.22)

XL ante dominicum natale dies in magna continentiae, orationis, et lacrimarum deuotione transigere solebat;	4.30 (276.29)
orationum. inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uoluntariae paupertatis, . . . merita,	4.3 (210.12)
Erat quippe . . . patientiae uirtute modestus, orationum deuotioni solertissime intentus,	4.28 (273.20)
et praecedente congrua lectionum orationum, caeremoniarum paschaliu sollemnitate,	5.21 (336.20)
ORATORIVM. oratoria. Nondum enim oratoria uel baptisteria in ipso exordio nascentis ibi ecclesiae poterant aedificari.	2.14 (115.13)
oratoria. Celebrent ergo missas per cuncta monasterii oratoria huius,	4.14 (235.3)
oratorii. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.12)
donec ad tectum usque oratorii, in quo erat episcopus, perueniret;	4.3 (208.25)
audiuit denuo, . . . ascendere de tecto eiusdem oratorii idem laetitiae canticum,	4.3 (208.30)
aperuit episcopus fenestram oratorii,	4.3 (209.2)
splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, hoc est ad occidentem oratorii, secessit,	4.7 (220.9)
oratorio. et episcopus solus in oratorio loci lectioni uel orationi operam daret,	4.3 (208.19)
egressae de oratorio famulae Christi, ad sepulchra fratrum,	4.7 (219.29)
qui ipsa hora in oratorio eorum cum alio iuniore positus fuerat,	4.7 (220.17)
oratorium. in cuius medio ipsum, quod prius fecerat, oratorium includeretur.	2.14 (114.11)
oratorium. quod erat canticum illud laetantium, quod audiui, uenientium de caelis super oratorium	4.3 (209.27)
Cum . . . mansionem angustam . . . id est oratorium et habitaculum commune, construxisset,	4.28 (271.22)
Statimque surgens, abiit ad uillulae oratorium,	5.12 (304.15)
ORBIS. orbe. martyrum, qui de toto orbe ad Dominum uenirent,	1.7 (18.9)
corrupto orbe toto,	1.8 (22.15)
cum primum in toto orbe gereret pontificatum,	2.1 (73.11)
catholicae observationis . . . quae toto orbe diffusa est,	2.4 (87.22)
sicut in uniuerso orbe terrarum, . . . ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	2.4 (87.29)
Multus in orbe uiget per sobria corda triumphus,	4.20 (248.3)
Sobrietatis amor multus in orbe uiget.	4.20 (248.4)
Sospes enim ueniens supremo ex orbe Britannii,	5.7 (293.23)
orbem. insulam extra orbem tam longe remotam,	1.8 (22.16)
quae per orbem sibi in Christo concordant,	2.2 (81.26)
ne paucitatem suam . . . sapienter antiquis siue modernis, quae per orbem erant, Christi ecclesias aestimarent;	2.19 (122.17)
utpote quibus longe ultra orbem positus nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3.4 (134.22)
qui caelum et terram et humanum genus creasset, regeret, et iudicaturus esset orbem in aequitate;	3.22 (172.5)
hoc Africam, Asiam, Aegyptum, Greciam, et omnem orbem, . . . geri conperimus;	3.25 (184.25)
praeter hos . . . contra totum orbem stulto labore pugnant,	3.25 (184.31)
et omnis per orbem ecclesiae conuersa est,	3.25 (186.10)
numquid universalis, quae per orbem est, ecclesiae Christi eorum est paucitas . . . praefenda?	3.25 (188.13)
Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum uno uero pascha loquitur:	3.29 (197.31)
id est praepararent omnes ecclesiae per orbem, . . . panem et uinum	5.21 (336.17)
deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentet;	5.21 (340.13)
neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.	5.21 (342.7)
orbis. ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur esse coopertus.	Cont. (361.8)
orbis. ut diximus, non solum orbis totius, sed et insularum ecclesiis aspersit.	1.8 (22.30)
'per omnem terram exisse sonum eorum, et in fines orbis terrae uerba ipsorum,'	2.8 (96.19)
neue contra . . . decreta synodalia totius orbis pontificum aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.19)
Cui clauae caeli Christus dedit arbitri orbis;	5.19 (330.12)
ORCADES INSVLAE. <i>The Orkneys.</i>	
Orcadas insulas. A tergo autem, unde Oceano infinito patet, Orcadas insulas habet.	1.1 (9.15)
Orcadas etiam insulas Romano adiecit imperio;	1.3 (15.1)
Orcadas etiam insulas ultra Britanniam in oceano positas,	1.3 (15.13)
Claudius . . . Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.24 (352.11)
ORDINATE. dimissis ordinate omnibus nauigauit Galliam,	3.19 (168.10)
ORDINATIO. ordinatio. per omnia episcoporum ordinatio . . . fieri non debet.	1.27 (52.17)
Nec tamen statim ordinatio decreta, sed peracta hieme, . . . completa est	4.28 (273.1)
ordinatione. qui in ordinatione episcopi testes adstant?	1.27 (52.10)
ut in ordinatione episcopi pastores quoque alii,	1.27 (52.14)
Cur non ergo et in hac spiritali ordinatione, . . . tales conueniant,	1.27 (52.24)
Pro qua etiam re singula uestrae dilectioni pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	2.18 (121.25)
ordinationem. et contra ordinationem temporum tempestates,	1.32 (69.15)
ut per nostrae praeeptionis auctoritatem possitis Deo placitam ordinationem efficere;	2.18 (121.27)
Quo adhuc in transmarinis partibus propter ordinationem demorante,	3.28 (194.26)
sed ipse ordinationem eius denuo catholica ratione consummauit,	4.2 (205.30)
ordinationes. concedentes etiam tibi ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, . . . celebrare;	2.8 (96.25)
ordinationis. uocatis ad se in ministerium ordinationis aliis duobus episcopis,	3.22 (173.1)
adsumtis in societatem ordinationis duobus de Bretonum gente episcopis,	3.28 (195.11)
ORDINO. ordinabat. Itaque Theodorus perlustrans uniuersa, ordinabat locis oportunis episcopos,	4.2 (205.20)
presbyteros et diaconos, usque dum archiepiscopus ad sedem suam perueniret, ordinabat.	4.2 (206.4)
ordinabatur. Doruernensi ecclesiae episcopus quaerebatur, ordinabatur, mittebatur,	4.2 (205.33)
ordinanda. quae a nobis pro uestris sacerdotibus ordinanda sperastis,	2.17 (119.25)
ordinandi. data sibi ordinandi episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio,	2.8 (95.13)
is, qui superest, consors eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.19)
ordinando. ne sit necesse . . . per tam proluxa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2.18 (120.21)
ordinandum. Augustinum, quem eis episcopum ordinandum, . . . disposuerat,	1.23 (42.30)
At ille misit eum ordinandum ad Agilbertum,	3.28 (194.20)
et hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.29 (196.13)
ordinandum. contigit eum suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco, qui uocatur Streaneshalh,	4.23 (254.3)
ordinandus. qui ordinandus uenit ad Paulinum,	2.18 (120.10)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	3.29 (196.1)
Vilfrid quoque de Britannia Galliam ordinandus est missus;	4.2 (206.1)
nec dum Beretualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	5.11 (302.14)
ordinante. episcopus ipse pro eo, Theodoro ordinante, factus est.	4.5 (217.29)
ordinantes. siquoque illud ordinantes ad praedicandum miserunt.	3.5 (137.25)
ordinantur. et Ceadda ac Vilfrid Nordanhymbrorum ordinantur episcopi.	5.24 (354.17)
ordinare. ordinare episcopum non aliter nisi sine eis episcopis potes,	1.27 (52.8)
Sed fraternitatem tuam ita uolumus episcopos ordinare,	1.27 (52.12)
quem ipse iudicaueris ordinare;	1.29 (63.31)
is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	2.18 (121.24)

catholicos per omnem Britanniam ecclesiis Anglorum ordinare posset antistites.	3.29 (196.15)
non eis nouum uoluit ordinare episcopum;	4.3 (206.17)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	4.23 (253.29)
ordinaretur. nepotem suum, qui ei, si uellet, ordinaretur episcopus;	3.7 (141.25)
qui Eburacensis ecclesiae ordinaretur episcopus.	3.28 (194.30)
qui petens indutias, si forte alium, qui episcopus ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.1 (202.22)
Hunc offerens Hadrianus pontifici, ut episcopus ordinaretur, obtinuit;	4.1 (202.28)
elegerunt . . . Suidbertum, qui eis ordinaretur antistes,	5.11 (302.8)
postulans, ut eidem Fresonum genti archiepiscopus ordinaretur.	5.11 (302.33)
ordinari. an debeat sine aliorum episcoporum praesentia episcopum ordinari?	1.27 (52.6)
petentibus hunc ecclesiae Anglorum archiepiscopus ordinari;	4.1 (201.17)
dictum est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deceret.	4.11 (225.24)
sed, priusquam ordinari posset, morte immatura praereptus est.	4.23 (255.22)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari Lindisfarnensis ecclesiae . . . Cudbertum,	4.27 (268.22)
donec eligeretur, qui pro Cudberto antistes ordinari deberet.	4.29 (275.30)
episcopum sibi rogauit ordinari, cum esset annorum circiter XXX,	5.19 (325.30)
ordinati. qui uel in prouectu ordinati episcopi gaudeant,	1.27 (52.26)
ordinati. fuerint episcopi in propinquis sibi locis ordinati,	1.27 (52.17)
qui per Eburacae episcopum fuerint ordinati,	1.29 (54.14)
Vilfrid . . . Ceadda . . . in prouinciam Nordanhyrnbrorum sint ordinati episcopi.	3.28 (194.17)
Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4.12 (229.20)
Vt uiri uenerabiles Suidbert in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.18)
ordinatis. Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere,	1.27 (48.23)
ordinato. succedente . . . Trumheri . . . natione quidem Anglorum, sed a Scottis ordinato episcopo.	3.21 (171.15)
ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5.6 (292.5)
ordinatum. subintroduxit . . . episcopum, uocabulo Vini, et ipsum in Gallia ordinatum;	3.7 (140.30)
ordinatum. est digno Dei iudicio post culpam ordinatum.	1.27 (55.32)
ordinatur. et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2.9 (98.12)
Theodorus archiepiscopus ordinatus [ordinari],	uar. 4.1 (201.2)
Cum quibus et Eadhaed . . . ordinatur episcopus.	4.12 (229.13)
Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhyrnbrorum antistes.	5.24 (353.27)
Anno DCLXVIII, Theodorus ordinatur episcopus.	5.24 (354.18)
ordinaturus. de uita monachorum et quiete ordinaturus,	2.4 (88.17)
quem ordinaturus uenit illic Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis.	3.20 (189.15)
ordinatus. et tunc Treuiris ordinatus episcopus.	1.21 (40.6)
Augustinus . . . archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est;	1.27 (48.6)
qui prius fuerit ordinatus;	1.29 (64.8)
ad ministerium altaris ordinatus.	2.1 (75.1)
Ordinatus est autem Paulinus episcopus a Iusto archiepiscopo,	2.9 (98.17)
de Burgundiorum partibus, ubi ortus et ordinatus est,	2.15 (116.26)
Ordinatus est autem die VII ^{mo} Kalendaram Aprilium.	3.20 (169.16)
factus est Diuna . . . episcopus . . . Mercuriorum, ordinatus a Finano episcopo.	3.21 (171.4)
tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3.24 (179.27)
Primo pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (181.4)
Cedd, iamdudum ordinatus a Scottis, ut supra docuimus.	3.25 (183.24)
Tuda, qui erat apud Scottos austrinos eruditus, atque ordinatus episcopus.	3.26 (189.27)
Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vine, in tota Britannia canonice ordinatus episcopus.	3.28 (195.16)
Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam m'issus.	4.1 (201.2)
Qui subdiaconus ordinatus IIII expectauit menses,	4.1 (203.4)
Qui ordinatus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis DCLXVIII,	4.1 (203.7)
de secundo breuiter intinandum, quod in episcopatum Dorciccaestrae fuerit ordinatus;	4.23 (254.28)
secundus Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.30)
per Vilfridum . . . qui tunc temporis Mediterraneorum Anglorum episcopatum gerebat, ordinatus est;	4.23 (255.15)
quod archiepiscopus Theodorus iam defunctus erat, et necdum alius pro eo ordinatus episcopus.	4.23 (255.17)
Cudbertum, qui nuper fuerat ordinatus episcopus.	4.26 (266.20)
Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis, qui regendae primo fuerat ordinatus,	4.28 (273.11)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir scientia scripturarum diuinarum . . . insignis;	4.29 (275.31)
noui namque eum, et quia cum esset presbyter ordinatus,	5.6 (291.17)
ordinatus autem anno sequente tertio die Kalendaram Iuliarum dominica	5.8 (295.27)
Ordinatus est praefatus in ecclesia sanctae martyris Ceciliae,	5.11 (303.2)
ad lussionem praefati regis presbyter ordinatus est	5.19 (325.23)
ordinauerat. Laurentius, quem ipse idcirco adhuc uiuens ordinauerat,	2.4 (86.27)
ordinauerit. post obitum uero tuum ita episcopus, quos ordinauerit, praesit,	1.29 (64.5)
non solum eos episcopos, quos ordinauerit, neque hos tantummodo,	1.29 (64.13)
ordinauit. Augustinus . . . ordinauit duos episcopos, Mellitum uidelicet et Iustum;	2.3 (85.5)
Iustum uero in ipsa Cantia Augustinus episcopum ordinauit	2.3 (85.21)
In cuius locum Honorius archiepiscopus ordinauit Ithamar,	3.14 (154.21)
Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius	3.20 (169.5)
presbyteros et diaconos ordinauit,	3.22 (173.4)
ordinauit uirum magis ecclesiasticis disciplinis institutum,	4.2 (206.5)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum,	4.3 (212.24)
et in loco eius ordinauit episcopum Sexulfum,	4.6 (218.7)
inter plurimos, quos ordinauit, etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem.	5.8 (294.15)
qui inter multos, quos ordinauit antistites, . . . Tobiam . . . consecrauit,	5.8 (295.31)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11 (302.9)
ordines. ita ut per loca singula XII episcopos ordines,	1.29 (63.25)
ordinet. ipse quoque XII episcopos ordinet,	1.29 (64.1)
ORDO. ordine. Hoc etenim ordine septentrionalis Scottorum prouincia, . . . illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.21)
cuius iuri . . . ipsi etiam episcopi ordine inuinito debeant esse subiecti,	3.4 (134.13)
Quae cuncta, ut praedixerat antistes, ex ordine completa sunt;	3.15 (158.11)
hoc . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (184.28)
Hoc ergo ordine, postquam omnes Britanniam prouinciae fidem Christi susceperant,	4.16 (238.8)
ad suum fratrem perueniens, replicauit ex ordine cuncta.	4.22 (251.30)
Siquidem modo totum hoc monasterium ex ordine perlustrans, singulorum casas ac lectos inspexi,	4.25 (265.8)
statim nescio quo ordine fuiuis in summitate eius.	5.12 (307.15)
sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.	5.12 (309.14)
cuius magisterio IIII euangeliorum libros ex ordine didici,	5.19 (324.25)
nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit in ordine libros;	5.19 (330.16)
sicque diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant,	5.21 (338.6)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5.21 (339.24)
"Eleuatus est sol, et luna stetit in ordine suo."	5.21 (340.20)

-post plenilunium primi mensis hunc ex ordine subsequens,	5.21 (340.29)
post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subnexuit,	5.21 (341.21)
omnia, quae ad . . . mensis et septimanæ consequentiam spectant, eodem, quo prius, ordine recurrunt.	5.21 (341.30)
Librum de orthographia, alphabeti ordine distinctum.	5.24 (359.26)
ordinem. et tempestatis ordinem, et pericula, quae intulerant, fatebantur,	1.17 (35.1)
seruabant . . . suum quique ordinem.	1.22 (41.27)
Cuius ordinem miraculi non quilibet dubius relator, . . . narravit,	3.15 (158.22)
Ordinem autem uisionum suarum illis solummodo, . . . exponere uolebat.	3.19 (167.12)
etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est,	3.23 (177.3)
Omnes hi per ordinem sibimet succedentes sub rege Vulthere,	3.24 (180.29)
rectum uiuendi ordinem, ritum celebrandi paschae canonicum, . . . disseminabat.	4.2 (204.19)
Cumque in unum conuenientes iuxta ordinem quique suum resedissemus:	4.5 (215.14)
interrogauimus unumquemque eorum per ordinem, si consentirent ea, . . . custodire.	4.5 (215.22)
sed omnes agnoscant tempus et ordinem consecrationis suae,	4.5 (216.27)
et ordinem uidelicet, ritumque canendi ac legendi uia uoce . . . edocendo,	4.18 (241.21)
non alibi quam in medio eorum, iuxta ordinem, quo transierat, ligneo in locello sepulta.	4.19 (244.24)
cum exponerent per ordinem, quomodo haec uel quando didicissent,	4.23 (258.1)
cum esset laetitiae causa decretum, ut omnes per ordinem cantare deberent,	4.24 (259.16)
Quem uidelicet ordinem nostrae salutis propheta contemplatus aiebat:	5.21 (340.18)
Sed per industriam Eusebii, . . . distinctius in ordinem compositus est;	5.21 (341.12)
iam deinde congesta in ordinem serie lunae XIII ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	5.21 (341.15)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curauimus.	5.24 (358.23)
ordines. Siqui uero sunt clerici extra sacros ordines constituti,	1.27 (49.3)
ordinibus. dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coaeterni Verbi sui consilio, . . . dispensans.	2.10 (101.11)
ordinum. qui aliquid rerum . . . uel reliquorum ordinum furto auferret;	2.5 (90.15)
ordo. Quarum uidelicet litterarum iste est ordo:	2.17 (118.32)
Hic est sensus, non autem ordo ipse uerborum,	4.24 (260.6)
ORIENS, <i>the Eastern provinces of the Roman Empire.</i>	
Orientis. Orientisque et Thraciae simul praefecti imperio.	1.9 (23.9)
ORIENS. oriente. quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum,	1.3 (15.24)
Interea Diocletianus in oriente, . . . uastari ecclesias, affligi,	1.6 (17.26)
recta ab oriente in occasum linea,	1.12 (27.24)
ab oriente habens introitum, cui lapis ille magnus adpositus est;	5.16 (318.9)
orientem. utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem . . . redeunte;	1.1 (11.2)
Valentinianus in orientem refugiens,	1.9 (23.18)
Erat autem prope ipsam ciuitatem ad orientem ecclesia . . . facta,	1.26 (47.10)
Fecit . . . monasterium non longe ab ipsa ciuitate ad orientem.	1.33 (70.18)
Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem.	2.13 (113.21)
constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem, ad orientem altaris,	3.19 (168.22)
ab occidente in orientem mille passibus longa,	5.16 (317.13)
altare ad orientem habens angusto culmine protectum,	5.17 (318.33)
Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet,	5.17 (319.16)
orienti. quasi orienti simul et occidenti dirae cladis praesagae;	5.23 (349.8)
orientis. Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu:	5.21 (339.20)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21 (339.23)
ORIENTALES, <i>the nations of the East.</i>	
Orientalium. Aequinoctium autem iuxta sententiam omnium Orientalium . . . XII Kalendarum Aprilium die prouenire consuevit,	5.21 (339.3)
ORIENTALES ANGLI, <i>see ANGLI ORIENTALES.</i>	
ORIENTALES SAXONES, <i>see SAXONES ORIENTALES.</i>	
ORIENTALIS, e. orientalem. Est autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula	1.25 (45.4)
eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam annis, qui uocatur Idlæ;	2.12 (110.19)
orientali. in cuius orientali angulo quasi quoddam naturale semiantrum est,	5.16 (317.15)
maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminiibus exstat.	5.16 (318.20)
orientali. et in orientali parte insulae, . . . locum manendi, . . . suscipit.	1.15 (30.31)
orientali. et ipsi orientali mari contigui,	2.3 (85.8)
orientali. quorum unus ab orientali mari,	1.12 (25.28)
ab orientali mari usque ad occidentalem, . . . Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.15 (32.21)
Est enim iuxta murum, . . . XII milibus passuum a mari orientali secreta.	3.22 (172.18)
orientalibus. in orientalibus suis partibus mari sex milium	1.3 (15.26)
hactenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1.15 (31.32)
quae Humbrae fluuiio et contiguis ei terminis sequestrantur a borealibus [uel ab orientalibus],	uar. 2.5 (89.12)
orientalis. Orientalis habet in medio sui urbem Giudi,	1.12 (25.31)
orientalium. habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	4.1 (203.6)
ORIGINALIS, e. originali. ut uos ab originali peccato eriperet,	2.10 (103.20)
Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes	2.19 (124.7)
ORIGO. origine. De lutarum origine sunt Cantuarii et Victuarii,	1.15 (31.16)
Erat carnis origine nobilis, sed culmine mentis nobilior.	2.7 (94.11)
Canebat autem de creatione mundi, et origine humani generis,	4.24 (260.34)
originem. de cuius stirpe multarum prouinciarum regium genus originem duxit.	1.15 (32.3)
filius Aedilfridi, qui de illa prouincia generis et regni originem duxerat,	3.1 (127.10)
qui esset ritus et unde originem ducens ille, quem ipse sequeretur.	3.25 (184.1)
quoniam de prouincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, . . . carnis originem duxerat.	4.19 (246.35)
secessit Hiberniam, unde originem duxerat,	4.25 (264.1)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur;	5.9 (296.14)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhyrnorum prosapia originem tenet,	5.24 (353.7)
ORIOR. oriatur. ut nullum deinceps ab aliquo nostrum orisat contentionis scandalum,	4.5 (217.8)
oriebatur. et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4.12 (228.30)
oriente. Nam cum a luna xvi ^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant,	5.21 (338.14)
orientem. Vna quippe solem praecedebat, mane orientem;	5.23 (349.7)
orientem. xiii ^{um} lunam primi mensis, aequae sicut Iohannes, orientem ad uesperam semper expectaret;	3.25 (185.28)
oriatur. 'in cubilibus, . . . oriretur [oriatur] uiror calami et iunci,'	uar. 3.23 (175.17)
oriatur. 'in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iunci,'	3.23 (175.17)
ut illius frugis ibi potius seges oriretur.	4.28 (272.6)
oriatur. Sin uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur inlusio dormientis,	1.27 (60.26)
oriuntur. inter haec oriuntur duo genera funerum,	1.13 (28.29)
orta. cum ipso, quo exorta [ex quo orta] est, initio,	uar. 2.1 (75.28)
Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	4.20 (248.7)
Nobilior Domino est, orta patre eximio.	4.20 (248.8)

orta. Quo etiam anno orta inter ipsum regem Ecgfridum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dis-	
sensione,	4.12 (229.1)
orti. ceterique Anglorum populi sunt orti.	1.15 (31.29)
ortus. de Burgundiorum partibus, ubi ortus et ordinatus est,	2.15 (116.26)
quia de alia provincia ortus fuerat, et super eos regnum acceperat,	3.11 (148.14)
ORIVNDVS, a, um. oriundum. ordinavit Ithamar, oriundum quidem de gente Cantuariorum,	3.14 (154.22)
Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	5.19 (325.6)
oriundus. consecrauit pro eo Damianum, qui de genere Australium Saxonum erat oriundus,	3.20 (169.20)
ORNAMENTVM. ornamenta. et uestimenta altarium, ornamenta quoque ecclesiarum,	1.29 (63.9)
promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia	3.24 (177.17)
ornamentis. immo fidem suam, quae omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniae perdere.	2.12 (110.10)
ORNATVRA. ornatura. id est camisia cum ornatura in auro una,	2.10 (104.3)
ORNATVS. ornatum. quae ad ornatum domus Dei pertinent,	5.20 (331.27)
ORNO. ornabat. Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum	4.28 (273.14)
ornabat operibus.	2.1 (77.16)
ornandis. alii . . . pontifices construendis ornandisque auro . . . operam dabant,	3.27 (193.28)
ornans. acceperunt quod sacerdotii gradum condigna ornans actibus,	3.29 (198.1)
ornatum. 'Hominem . . . in omnibus ornatum antistitem, . . . minime ualimus nunc reperire	5.16 (318.12)
ornatum. Summum uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	3.5 (137.7)
ornatus. ita postmodum et ceteris uirtutibus ornatus apparuit.	4.14 (235.27)
ORO. orabat. ideoque pro eis, quasi pro suae gentis aduenis, supplex orabat ad Dominum;	2.2 (84.16)
orandi. Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi caesa conuenerant,	3.12 (151.23)
ob crebrum morem orandi, . . . supinas super genus sua manus habere solitus sit.	3.25 (184.23)
hoc in Gallia, quas discendi uel orandi studio pertransiimus,	1.19 (37.5)
orando. et incendia domorum orando restinxerit,	2.7 (93.26)
Vt Mellitus episcopus flammis ardentis suae ciuitatis orando restinxerit.	3.16 (158.27)
episcopus coepit orando periculum infirmis abigere.	4.28 (271.3)
Vt idem admotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	5.1 (281.2)
Vt idem in uita anchoritica et fontem de arente terra orando produxerit,	5.3 (285.1)
Vt Oidiluald . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit.	5.5 (288.1)
Vt puellam languentem orando sanauerit.	5.6 (289.4)
Vt item puerum comitis orando a morte reuocauerit.	2.2 (84.25)
Vt clerici suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicendo a morte reuocauerit.	3.5 (136.17)
orandum. de his, qui ad orandum uenerant,	4.22 (252.5)
adceleravit oculus ad legendum cum suis, siue ad orandum egredi.	4.23 (258.17)
accensi sunt in fide ac deuotione pietatis ad orandum,	4.25 (265.13)
eachae ad orandum pro anima eius . . . excitauerit.	5.6 (291.7)
domunculae, quae ad orandum uel legendum factae erant,	5.14 (314.7)
cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	4.10 (224.5)
quam ad psallendum atque orandum in ecclesia, . . . concurrere consueuerat.	4.9 (223.4)
orans. Vt ad gymterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	1.26 (47.13)
orantium. postulauit se illo adferri, et in modum orantium ad illud adclinari.	1.26 (47.14)
orare. in qua regina, . . . orare consueuerat.	4.3 (207.14)
orare, missas facere, praedicare, et baptizare coeperunt;	5.14 (314.28)
in qua secretius cum paucis, id est vii siue viii, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	4.10 (225.5)
neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltem orare praesumebat.	4.19 (246.18)
oraret. et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri.	5.5 (288.11)
orassent. qui cum suum caput eidem loculo adponentes orassent,	3.12 (151.29)
oraturus. diligenter obsecrans, ut intraret oraturus pro illo,	
oratur. orauit pro animabus exercitus sui.	
ORTHODOXE. Hos itaque sequentes, nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam	4.17 (239.23)
eorum professi credimus	
ORTHODOXVS, a, um. orthodoxam, repperimus quosdam . . . contra orthodoxam [orthodoxam] fidem,	2.19 (123.15)
. . . heresim renouare conantes,	2.17 (119.7)
orthodoxa. dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis,	2.11 (104.24)
orthodoxae. quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.1 (76.1)
orthodoxae. orthodoxae fidei omnimodis esse contrarium.	
orthodoxam. repperimus quosdam provinciae uestrae contra orthodoxam fidem, nouam ex ueteri heresim	2.19 (123.15)
renouare conantes,	4.17 (239.17)
pariter tractantes, fidem rectam et orthodoxam exposuimus;	1.10 (24.3)
orthodoxi. sanctus Augustinus, sicut et ceteri patres orthodoxi,	5.24 (359.26)
ORTHOGRAPHIA. orthographia. Librum de orthographia, alphabeti ordine distinctum.	1.27 (58.29)
ORTO. ortandi. Cum uero non amor ortandi subolis,	2.10 (101.18)
ORTVS. ortu. ab ortu solis usque ad occasum, humanum genus, . . . ueneratur et colit;	uar. 5.21 (340.20)
"Eleuatus est sol [in ortu suo],	1.1 (12.6)
ortum. Nouimus insulam aliam esse . . . contra ortum solis.	4.19 (244.16)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta persteterit.	5.12 (304.30)
Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitiale;	5.12 (307.6)
qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumale me ducere coepit.	uar. 5.21 (340.29)
Itaque post aequinoctialem solis exortum [ortum],	2.1 (78.15)
OS. ora. pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,	3.5 (137.20)
ad ipsum ora et oculi conuersi,	3.11 (150.12)
ora. 'Conticuere omnes, intentique ora tenebant,	1.8 (22.13)
ore. sacra mundo corde atque ore conficiunt.	1.17 (34.26)
oratio uno ore et clamore profunditur;	1.27 (57.2)
sed quae exeunt de ore, illa sunt, quae coinquinant hominem.	2.9 (99.8)
et cum simulatam legationem ore astuto uoueret,	2.9 (100.13)
saepe diu solus residens ore quidem tacito,	3.9 (145.32)
cuius equus . . . spumas ex ore demittere, . . . coepit	3.19 (167.18)
illasque uisiones ex ipsis ore audierit;	3.26 (191.10)
et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant;	4.11 (226.10)
ne ad mortem ueniens . . . aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4.17 (240.19)
et anathematizamus corde et ore, quos anathematizauerunt,	5.2 (283.32)
iussit ac se intrare pauperem, ingresso linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.12 (306.25)
atque oculis flammantibus, et de ore ac naribus ignem putidum efflantes angebant;	4.29 (275.1)
oris. Nosti enim, quia ad tui oris imperium semper uiuere studui,	5.12 (308.22)
os. Porro puteus ille flammiuomus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae,	1.27 (57.1)
os. 'Non quod intrat in os, coinquinat hominem;	3.2 (130.15)
ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ulla tenus dolore arcente ualeret.	4.9 (223.17)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	5.2 (284.2)
quam signatum reuocare in os, et loqui illum praecepit:	

OS. ossa. cum ossa eius inuenta, atque ad ecclesiam, in qua nunc seruantur, translata sunt.	3.11 (148.1)
Cumque uenisset carrum, in quo eadem ossa ducebantur,	3.11 (148.10)
Ossa igitur illius translata et condita sunt in monasterio,	3.12 (151.32)
illo ossa eius translata, . . . sunt.	3.17 (160.14)
in eandem sunt eius ossa translata.	4.3 (212.8)
Cui cum . . . placuisset, ut ossa famulorum, famularumque Christi, . . . tollerentur,	4.10 (224.13)
Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro,	4.19 (245.23)
ossa. quia spiritus carnis et ossa non habet,	2.1 (76.7)
stauerunt . . . ossa uero abbatissae illo de loco eleuata, in aliam ecclesiam, . . . transferre.	3.8 (144.17)
in quo desiderabat honoranda patriui sui ossa recondere.	3.11 (148.9)
Lota igitur ossa intulerunt in thecam,	3.11 (148.26)
ipsamque aquam, in qua lauerant ossa, in angulo sacriani fuderunt.	3.11 (148.31)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius,	4.19 (244.29)
ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19 (245.26)
inmisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius,	4.30 (276.11)
ossibus. in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocta est, ut uix ossibus hereret;	4.9 (223.13)
ossuum. Abiens autem domum Colman aduansit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.16)
OSFRID (<i>d. 633</i>), <i>son of Edwin of Northumbria</i> .	
Osfrid. in quibus erant Osfrid et Eadfrid filii regis Aeduini,	2.14 (114.21)
In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus cecidit.	2.20 (124.26)
Osfridi. Baptizatus et Yffi filius Osfridi, sed et alii nobiles ac regii uiri non pauci.	2.14 (114.28)
habens secum . . . et Yffi filium Osfridi filii eius.	2.20 (126.2)
OSRED (<i>d. 716</i>), <i>King of Northumbria after Aldfrid</i> .	
Osred. qui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circiter annorum, regnauit annis xi.	5.18 (320.7)
Anno dcccxi, Osred rex Nordanhymbrorum interfectus.	5.24 (356.9)
Osredi. Anno item imperii Osredi iii ^o , Coired, . . . nobilius multo regni scepra reliquit.	5.19 (321.27)
Anno post obitum praefati patrii proximo, id est, quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est.	5.20 (330.32)
Osredo. ut regnante Osredo filio eius, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5.19 (329.30)
quo Osredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhymbrorum suscepit,	5.22 (346.21)
OSRIC (<i>d. 634</i>), <i>King of Deira</i> .	
Osric. suscepti pro illo regnum Deirorum, . . . filius patrii eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.6)
Osrici. Osuini, de stirpe regis Aeduini, hoc est filium Osrici, de quo supra retulimus,	3.14 (154.26)
Osricum. Et primo quidem proxima aestate Osricum, . . . cum toto exercitu deleuit.	3.1 (128.2)
OSRIC (<i>fl. 679?</i>), <i>sub-king of the Hwiccas</i> .	
Osric. diuertit ad prouinciam Huiciorum, cui tunc rex Osric praefuit;	4.23 (255.6)
OSRIC (<i>d. 729</i>), <i>King of Northumbria</i> .	
Osric. viii ^a Idium Maiarum die, Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.20)
Osric mortuus est.	5.24 (356.15)
Osrici. qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhymbrorum,	5.23 (348.15)
OSTENDO. ostendam. et quamdiu patientia insistere tibi plenius ostendam.	4.25 (263.33)
ostendenda. et siue per amicos angelos in fine nobis ostendenda, siue per hostes.	5.13 (313.13)
ostendens. Chebron quondam ciuitas et metropolis regni Dauid, nunc ruinis tantum, quid tunc fuerit,	
ostendens.	5.17 (319.16)
ostendere. 'Si . . . etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit,	2.12 (109.17)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.14)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere, et praedicare sermonibus.	3.19 (167.11)
ostendere posse se dixit alium,	4.1 (202.13)
partem de capillis, quam . . . ostendere in signum miraculi possent.	4.32 (280.7)
linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.32)
neque ultra cessauit, . . . arcana suae cogitationis ac uoluntatis, . . . aliis ostendere;	5.2 (284.16)
ostenderet. quae uirtutum earundem sit claritas, ostenderet.	2.1 (76.28)
quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectioris decreta, quae sequerentur, ostenderet;	3.25 (188.4)
insuper et, quae die esset hanc uitam terminaturus, ostenderet.	4.11 (226.20)
miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet,	5.21 (344.11)
ostenderit. et, quemcumque sors ostenderit, hunc tempore belli ducem omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.10 (300.1)
ostendi. miracula in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi.	2.16 (117.16)
et ex eodem libro x capitula. . . illis coram ostendi.	4.5 (215.30)
ostendit. quam studiosae erga saluationem nostrae gentis inuigilauerit, ostendit.	1.30 (64.29)
in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit.	1.31 (66.16)
et, relecto uestimento, quantis esset uerberibus laceratus, ostendit.	2.6 (93.3)
quid ibi sanitatis Domino largiente consequeretur, ostendit.	4.3 (212.15)
quod intrinsecus ferramentorum uestigia usque in praesens ostendit.	5.16 (318.10)
Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.21)
ostenditur. quia illud ab omnipotente Deo pollutum esse in opere ostenditur,	1.27 (57.6)
Qua in re unum ibi ostenditur ipsa mens rea,	1.27 (60.22)
Ostenditur autem locus ille quondam idolorum non longe ab Eburaco ad orientem,	2.13 (113.20)
Ostenditur autem usque hodie, et in magna ueneratione habetur locus ille,	3.2 (128.26)
ostensa. Addunt et alia, quae ipsa nocte in monasterio eodem diuinitus fuerint ostensa miracula;	3.8 (143.29)
Quae sint ostensa caelitus signa,	4.9 (221.27)
quae alia sint signa ostensa, in ipso libro, de quo haec excerptimus, quisque legerit, inueniet.	4.10 (224.18)
nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibetur;	4.14 (232.30)
ostensam. Vt Aeduini per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus.	2.12 (106.28)
ostensum. inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem,	4.23 (258.3)
ostensum. quod uel quale esset oraculum regi quondam caelitus ostensum.	2.12 (107.12)
quid uirtutis ac miraculi caelestis fuerit ostensum,	3.11 (147.31)
ostensum. intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4.23 (257.18)
OSTENSIO. ostensio. Sed miraculi caelestis ostensio, quam reuerenter eae suscipiendae . . . essent, patefecit.	
ostensione. quae uera esse miraculorum quoque multorum ostensione firmauerant,	3.11 (148.19)
sed etiam caelestium ostensione signorum gentem . . . perducebant.	1.26 (47.20)
OSTENTIO. ostentare. cupiens utilem reipublicae ostentare principem,	2.1 (78.25)
OSTHRYD (<i>d. 697</i>), <i>Queen of Mercia; wife of Ethelred, son of Penda</i> .	1.3 (15.6)
Osthyrd. Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthyrd, rex Aedilred habebat uxorem.	4.21 (249.8)
Anno dcccxi, Osthyrd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interempta.	5.24 (356.16)
Osthyrdiae. Factum est autem hoc per industriam reginae Merciorum Osthyrdiae.	3.11 (148.3)
OSTIARIVS. ostiarius. 'Et ego uobis dico, quia hic est ostiarius ille, cui ego contradicere nolo;	3.25 (188.30)
OSTIUM. ostio. Nec multo post clamauerunt me intus, reserato ostio papilionis;	4.19 (245.29)
ostiorum. quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
ostium. qui cum per unum ostium ingrediens, mox per aliud exierit,	2.13 (112.13)
et pulsans ad ostium nuntiavit abbatissae	3.11 (149.26)
bini aestus oceani, . . . sibi inuicem cotidie compugnantes occurrunt ultra ostium illius Homelea,	4.16 (238.20)

Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium . . . iuxta ostium fluminis Viuri,	4. 18 (241. 7)
nunc monasterio, quod est iuxta ostium Tini fluminis, abbatis iure praest.	5. 6 (289. 9)
in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Raculfe nuncupatur;	5. 8 (295. 19)
Lapis, qui ad ostium monumenti positus erat, nunc fissus est;	5. 16 (318. 18)
cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;	5. 16 (318. 19)
quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam,	5. 21 (332. 27)
OSTRVM. ostro. Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit ostro.	5. 19 (330. 13)
OSVALD. Saint (605?–642), <i>King of Northumbria, 634–642.</i>	
Osuald. sextus Osuald et ipse Nordanhybrorum rex Christianissimus, hisdem finibus regnum tenuit;	2. 5 (89. 26)
quam ipse coepit, sed successor eius Osuald perfecit, ut supra docuimus,	2. 20 (125. 23)
et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauit.	3. 1 (127. 2)
ubi uenturus ad hanc pugnam Osuald signum sanctae crucis erexit,	3. 2 (128. 25)
adueniens omni anno pridie quam postea idem rex Osuald occisus est,	3. 2 (129. 32)
Idem ergo Osuald, . . . misit ad maiores natu Scottorum,	3. 3 (131. 5)
illis Anglorum prouinciis, quibus regnauit Osuald,	3. 3 (132. 16)
cum de prouincia Scottorum rex Osuald postulasset antistitem,	3. 5 (137. 1)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, cui praeerat, gente Anglorum institutus,	3. 6 (137. 30)
Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitatum miracula facta;	3. 9 (144. 26)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhybrorum VIII annos,	3. 9 (144. 29)
'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3. 12 (151. 31)
quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis, uocabulo Osuald,	3. 13 (153. 18)
Anno DCLXII, Osuald rex occisus.	5. 24 (354. 4)
Osuald. quos postea mater metu Eadbaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2. 20 (126. 3)
idem annus sequentis regis, id est Osualdi, uiri Deo dilecti, regno assignaretur;	3. 1 (128. 16)
De religione ac pietate miranda Osualdi regis.	3. 6 (137. 29)
ubi regis Osualdi sanguis fuerat effusus.	3. 10 (147. 24)
et accedens ad sepulchrum Osualdi, ibi reside,	3. 12 (151. 4)
quem cum Oidiluald, filius Osualdi regis, . . . uirum sanctum et sapientem, . . . uideret,	3. 23 (174. 28)
filium autem Osualdi regis Oidiluald, . . . in parte erat aduersarium,	3. 24 (178. 6)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . conferre dignata est.	4. 14 (234. 24)
Celebrent ergo missas . . . in memoriam praefati regis Osualdi;	4. 14 (235. 5)
Osualdo. opus idem successoris suo Osualdo perficiendum reliquit.	2. 14 (114. 15)
Osualdo. Eadfrid . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi peremptus est.	2. 20 (125. 1)
sermone de Osualdo exorto, diceret,	3. 11 (149. 12)
Translato ergo ad caelestia regna Osualdo,	3. 14 (154. 6)
Osualdum, contigit . . . sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhybrorum Osualdum adfuisse,	3. 7 (139. 24)
et inuenit eadem ipsa die Osualdum regem fuisse peremptum;	4. 14 (235. 24)
OSVINI (d. 651), <i>the last King of Deira.</i>	
Osui. cum uideret se Osuini cum illo, qui plures habebat auxilios, non posse bello configere,	3. 14 (155. 8)
Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus,	3. 14 (155. 29)
Ipse est locus, ubi occisus est rex Osuini, ut supra meminimus.	3. 24 (179. 29)
Anno DCLII, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5. 24 (354. 8)
Osui. de humilitate mirabili regis Osuini, qui ab Osuii crudeli caede peremptus est.	3. 14 (154. 4)
Osui. Habuit autem Osuii . . . consortem regiae dignitatis, uocabulo Osuini,	3. 14 (154. 25)
OSVIV, OSVIO (612?–670), <i>King of Northumbria, 651–670.</i>	
Osui. cum mitteretur Cantiam ob adducendam inde coniugem regi Osui,	3. 15 (157. 27)
Domino excellenti filio Osui regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3. 29 (196. 20)
Osui. Aeanfrid . . . postulauit a rege Osui, ut donaret ibi locum monasterio construendo	3. 24 (179. 31)
missus est Romam ab ipso simul et a rege Nordanhybrorum Osui,	4. 1 (201. 14)
sed postulauit a rege Osui, ut illis episcopus Ceadda daretur,	4. 3 (206. 18)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osui, Ceadda uir sanctus,	5. 19 (326. 3)
Osui. septimus Osuii frater eius, . . . Pictorum quoque atque Scottorum gentes, . . . perdomuit,	2. 5 (89. 28)
Quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osuii abstulit ea,	3. 12 (152. 2)
suscepit regni terrestres sedem pro eo frater eius Osui,	3. 14 (154. 7)
Habuit autem Osuii primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3. 14 (154. 24)
nam ab eodem comite proditum eum Osui . . . interfecit.	3. 14 (155. 20)
Ipo autem occiso, cum Osuii rex Christianus regnum eius accepit,	3. 21 (170. 34)
Haec et huiusmodi multa cum rex Osuii regi Sigbertio . . . inculcaret,	3. 22 (172. 10)
et Osuii, pro adepta uictoria, possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dedit.	3. 24 (177. 11)
His temporibus rex Osuii, . . . promisit se ei innumera . . . ornamenta regiae	3. 24 (177. 13)
quibus Osuii rex cum Alechfrido filio, . . . occurrit.	3. 24 (178. 2)
Tum rex Osuii, iuxta quod Domino uouerat, . . . dedit filiam suam . . . consecrandam;	3. 24 (178. 21)
In quo monasterio et ipsa, et pater eius Osuii, . . . sepulti sunt.	3. 24 (179. 10)
Hoc autem bellum rex Osuii in regione Loidis . . . confecit.	3. 24 (179. 13)
Idem autem rex Osuii tribus annis post occisionem Pendan regis, . . . populis praefuit;	3. 24 (180. 6)
Quia nimirum Osuii a Scottis edoctus ac baptizatus,	3. 25 (182. 26)
Primusque rex Osuii praemissa praefatione,	3. 25 (183. 27)
imitatus industriam filii rex Osuii misit Cantiam uirum sanctum,	3. 28 (194. 27)
Osuii prouinciae Nordanhybrorum, et Eogberti Cantuariorum, habito inter se consilio,	3. 29 (196. 4)
intellexerat enim ueraciter Osuii, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3. 29 (196. 8)
quousque rex Osuii imperium protendere poterat.	4. 3 (206. 23)
Osuii rex Nordanhybrorum pressus est infirmitate,	4. 5 (214. 13)
Anno DCLXX, Osuii rex Nordanhybrorum obiit.	5. 24 (354. 19)
Osuii. Osthrydae, quae erat filia fratris eius, id est Osuii,	3. 11 (148. 4)
persuasus maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osuii, nomine Alechfrido,	3. 21 (170. 8)
Orientalis Saxones fidem, . . . instantia regis Osuii receperunt.	3. 22 (171. 21)
Erat enim rex eiusdem gentis Sigbert, . . . amicus eiusdem Osuii regis,	3. 22 (171. 23)
Intrauit autem praefata regis Osuii filia Deo dedicanda monasterium,	3. 24 (179. 1)
Peruenit et ad ipsas principum aures, Osuii uidelicet regis, et filii eius Alechfridi.	3. 25 (182. 24)
qui fuit annus Osuii regis cxxi ^{is} .	3. 26 (189. 20)
De morte Osuii et Eogberti regum,	4. 5 (214. 9)
Successit autem Eogfrid in regnum Aldfrid, . . . qui frater eius et filius Osuii regis esse dicebatur;	4. 26 (268. 3)
cum consilio atque consensu patris sui Osuii, episcopus sibi rogauit ordinari,	5. 19 (325. 29)
Osuii, et huiusmodi litterae regi Osuii Britanniam remisae.	3. 29 (196. 19)
Osuii. uenitque ad regem Nordanhybrorum Osuii, postulans filiam eius Alechfridam	3. 21 (169. 28)
rebellant aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum,	3. 24 (180. 19)
Osuii. de humilitate mirabili regis Osuii, qui ab Osuii crudeli caede peremptus est.	3. 14 (154. 4)
postulans ab Osuii rege, ut aliquos sibi doctores daret,	3. 22 (172. 22)
quod aiunt Colmanum abiturum petisse et inpetrasse a rege Osuii,	3. 26 (190. 9)
OTIOSVS , a, um. otiosum. At ille primo negauit, otiosum dicens esse, quod desiderabant;	5. 6 (289. 25)

otiosus. et uictoriae concessae otiosus spectator efficitur.	1.20 (39.17)
OTIVM. otium. Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se monasterium intrare signabat.	4.3 (208.9)
OVINI (<i>fl. 682</i>), a monk of <i>Lastingham</i> .	
Ouini. contigit . . . ut in praefata mansione forte ipse cum uno tantum fratre, cui uocabulum erat Ouini, commoraretur,	4.3 (207.26)
Erat autem idem Ouini monachus magni meriti,	4.3 (207.28)
OVIS. oues. uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positae fugiens ipse dimitteret.	2.6 (92.23)
Candidus inter oues Christi sociabilis ibit;	5.7 (293.27)
OVO. ouans. nomen et inde suum Conuersus conuertit ouans;	5.7 (293.17)
ouans. Virgo triumphat ouans, zelus in hoste furit.	4.20 (248.26)
OVVM. ouum. unum ouum gallinaceum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.29)

P

PACO. pacatis. pacatis alterutrum regibus ac populis,	4.21 (249.13)
PACTVM. pactum. ut pactum, quod cum tanto rege iniit, ipse primus irritum faciam,	2.12 (108.9)
PADDA (<i>fl. 681</i>), one of <i>Wilfrid's priests</i> .	
Padda. uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Oiddi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.22)
PAENALAECH, <i>Finchale, near Durham</i> .	
Pænalaech. et in monasterio, quod uocatur Pænalaech, honorifice sepultus.	3.27 (192.6)
PAENINSVLA. paeninsula. qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	4.13 (232.13)
PAENITENTIA. paenitentiae. totum se lacrimis paenitentiae, uigiliis sanctis, et continentiae mancipauit;	4.25 (264.3)
qui eius interitum cognoscentes differre tempus paenitentiae, dum uacat, timent,	5.13 (313.6)
paenitentiae. et quamdiu paenitentiae insistere tibi plenius ostendam.	4.25 (263.32)
paenitentiam. qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt,	5.12 (308.15)
quia confessionem et paenitentiam uel in morte habuerunt,	5.12 (308.16)
sesequio tempore sequente paenitentiam acturum esse promittebat.	5.13 (311.15)
hortabatur, ut uel tunc, antequam moreretur, paenitentiam ageret commissorum.	5.13 (311.19)
et non multo post defunctus, paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit.	5.13 (313.1)
ut uel tunc positus adhuc in corpore, paenitentiam faceret.	5.14 (314.21)
PAENITEO. paenitendi. Quibus dictis, et descripta illi mensura paenitendi, abiit sacerdos,	4.25 (263.34)
priusquam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.12)
paenitens. Quo dum perueniret, quamuis multum renitens [paenitens], unanima cunctorum uoluntate superatur,	uar. 4.28 (272.28)
PAENITVDO. paenitudinem. multos ad agendam et non differendam scelorum suorum paenitudinem prouocauit.	5.14 (315.7)
PAGANISSIMVS, a, um. paganissimos. cum omnes ibidem paganissimos inueniret,	3.7 (139.18)
PAGANVS. pagani. Dictum est, quod essent pagani.	2.1 (80.7)
tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	2.5 (91.4)
fecit basilicam, quam postmodum pagani, . . . cum tota eadem uilla succenderunt;	2.14 (115.17)
Denique fertur, quia tricies maiorem pagani habuerint exercitum;	3.24 (177.32)
Inito ergo certamine fugati sunt et caesi pagani,	3.24 (178.12)
pagani. neque in aliquo eis magis communicare quam pagani.	2.20 (125.20)
pagani. ut etiam nolentibus ac contradicentibus pagani antistitem suae posset ecclesiae reddere.	2.6 (93.20)
et aliquos, . . . de paganis ad fidei gratiam praedicando conuerteret.	2.9 (98.28)
in loco, ubi pro patria dimicans a paganis interfectus est,	3.9 (145.15)
de ligno, in quo caput eius occisi a paganis infixum est;	3.13 (153.24)
et cunctos eorum, insistentibus paganis, caesus siue dispersus exercitus.	3.18 (163.12)
Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent iniecta,	5.10 (300.29)
et hoc etiam pagani, qui eos occiderant, intuentibus.	5.10 (301.1)
pagano. responsum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9 (97.28)
pagano. maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.6)
pagano. accensus manibus paganorum ignis,	1.15 (32.15)
eamque et comites eius, ne paganorum possent societate pollui, . . . confirmaret.	2.9 (98.14)
Nam et suam gentem ab hostili paganorum depopulatione liberauit,	3.24 (179.16)
paganus. qui uidelicet Albanus, paganus adhuc,	1.7 (18.12)
maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.5)
'Si paganus,' inquit, 'nescit accipere nostra donaria, offeramus . . . Domino	3.24 (177.25)
PAGANVS, a, um. pagana. occisus est, . . . ab eadem pagana gente paganoque rege Merciorum,	3.9 (145.8)
inpagatus uidelicet et ab ea, . . . pagana gente Merciorum,	3.14 (154.10)
pagani. et eo adhuc tempore pagani cultibus seruiebat;	4.13 (230.11)
sunt alii perplures hisdem in partibus populi pagani adhuc ritibus seruientes,	5.9 (296.18)
pagani. an pagani adhuc erroribus essent implicati.	2.1 (80.6)
pagani. in his occidis partibus ad praedicandum gentibus pagani dirigeret,	2.4 (87.30)
pagano. occisus est, . . . ab eadem pagana gente paganoque rege Merciorum,	3.9 (145.8)
qui et ipse postea ab eodem pagano Merciorum duce, . . . occisus est.	3.18 (163.17)
PAGINA. paginis. Columbam . . . diuinis paginis contraria sapuisse uel egisse credendum est?	3.25 (187.5)
PALAM. palam se iussit illius parere nolle pronuntiabat.	1.7 (19.14)
coeperunt illi mox idolatriae, . . . palam seruire,	2.5 (91.7)
praebuit palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (113.1)
mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	3.19 (167.9)
numerum quoque eorum, qui . . . hac essent de mundo rapiendi, palam cunctis praesentibus intimaueit.	4.19 (244.20)
omnes palam, quae gesserant, confitendo proferrent,	4.27 (270.1)
ut palam daretur intellegi, quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad unum Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.20)
uersibus heroicis xxx et iiii palam ac lucide cunctis illo aduenientibus pandit;	5.8 (295.6)
Vnde palam profiteor uobisque, qui adsidetis, praesentibus protestor,	5.21 (345.33)
PALATIVM. palatio. in terreno conuersatus palatio propositum	2.1 (75.3)
palatium. residensque mestus ante palatium,	2.12 (108.17)
PALEA. paleis. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum paleis expolia,	1.27 (53.17)
PALLADIVS (<i>fl. 431</i>), archdeacon and missionary sent to Ireland by Pope Celestine.	
Palladius. cuius tempore Palladius ad Scotos in Christum credentes missus est,	1.13 (28.14)
Palladius ad Scotos . . . primus mittitur episcopus.	1.13 (28.20)
Anno ccccxxx, Palladius ad Scotos in Christum credentes . . . mittitur	5.24 (352.24)
PALLEO. pallente. rubuisse martyrum aedem, persecutore pallente.	1.18 (37.2)
PALLESCO. pallescere. nulla ualet pluuiarum iniuria pallescere;	1.1 (10.14)
PALLIVM. pallia. et duo pallia utrorumque metropolitano, . . . direximus,	2.17 (119.29)
Pro qua etiam re singula uestrae dilectioni pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	2.18 (121.25)

pallii. usum tibi pallii in ea ad sola missarum sollemnia agenda concedimus,	1.29 (63.24)
pallium. pallium Arelatensis episcopus accepit,	1.27 (52.32)
Vt idem Augustino pallium et epistolam et plures uerbi ministros miserit.	1.29 (63.1)
litteras, in quibus significat se ei pallium direxisse,	1.29 (63.13)
atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	1.29 (63.28)
pallium tribuere Domino fauente disponimus,	1.29 (64.2)
Vt Bonifatius papa Iusto successoris eius pallium et epistolam miserit.	2.8 (95.9)
Pallium praeterea per latorem praesentium fraternitati tuae, . . . direximus,	2.8 (96.22)
qui etiam Paulino pallium miserit.	2.17 (118.23)
misit eodem Paulino pallium;	2.17 (118.28)
Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2.18 (120.7)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2.18 (120.14)
In qua ecclesia moriens pallium quoque, quod a Romano papa acceperat, reliquit.	2.20 (126.19)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
PALMA. palmae. et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur.	1.20 (39.18)
palmam. Aegyptiorum, qui prae ceteris doctoribus calculandi palmam tenent,	5.21 (339.4)
palmarum. tum regina cum suis persistens adhuc in ieiunio diem palmarum celebraret.	3.25 (182.5)
sepulchrum Domini . . . longitudinis XII pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.15)
PALMVS. palmi. inuenerunt hoc mensura palmi longius esse sarcophago.	4.11 (227.1)
PALPABILIS. e. palpabile. sed palpabile per ueritatem naturae;	2.1 (76.4)
PALPEBRA. palpebra. repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	4.32 (280.28)
palpebrae. cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.18)
palpebram. Erat in eo quidam adulescens, cui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	4.32 (279.25)
PALPO. palpabunt. manus habent, et non palpabunt;	2.10 (102.17)
palpate. 'Palpate et uidete,	2.1 (76.6)
PALVS. paludes. oppidum Cassobellauni inter duas paludes situm,	1.2 (14.27)
paludibus. ipsa enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata,	4.19 (244.33)
Est autem Elge in provincia Orientalium Anglorum . . . in similitudinem insulae uel paludibus, ut diximus, circumdata uel aquis;	4.19 (246.30)
unde et a copia angullarum, quae in eisdem paludibus capiuntur, nomen accepit;	4.19 (246.32)
PALVSTER, tris, tre. palustri. domibus, quae illic palustri harundine tegebantur,	1.19 (37.13)
PAMPHILVS (d. 309), a martyr of Caesarea.	
Pamphylo. Eusebii, qui a beato martyre Pamphylo cognomen habet,	5.21 (341.12)
PANCRATIVS, Saint (d. 304), a Roman boy-martyr.	
Pancratii. beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . Laurentii, Iohannis, et Pauli, et Gregorii, atque Pancratii	3.29 (198.17)
PANDO. pandat. ut . . . apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque cum ceteris electis libens pandat introitum.	5.21 (345.18)
pandebat. uerbis obscurioribus, . . . solita sibi simplicitate pandebat;	4.29 (274.9)
pandere. Bretones, qui nolebant Anglis eam, quam habebant, fidei Christianae notitiam pandere,	5.22 (347.11)
pandit. uersibus heroicis xxx et IIII palam ac lucide cunctis illo aduenientibus pandit;	5.8 (295.7)
PANIS. pane. sed tamen pane illo refici uolumus.	2.5 (91.21)
ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.11)
et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.25)
panem. 'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba, . . . 'dabas,	2.5 (91.12)
nullatenus ualetis panem uitae percipere.	2.5 (91.19)
et iamianque essent manus ad panem benediciendum miseri,	3.6 (138.14)
non aliud quam panem ac lac tenuissimum, et hoc cum mensura gustaret;	3.27 (194.8)
praepararent omnes ecclesiae per orbem, . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5.21 (336.17)
panes. panes propositionis acciperent,	1.27 (59.15)
panis. potestis etiam panis sancti, cui ille participabat, esse participes;	2.5 (91.17)
panis permodicum, et unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.28)
PANNVS. panno. et accipiens inligatum panno condidit in capsella, et rediit.	3.11 (149.17)
PANTHEON, the Pantheon.	
Pantheon. templum Romae, quod Pantheon uocabatur ab antiquis,	2.4 (88.29)
PAPA. papa. Vt sanctus papa Gregorius Augustinus . . . mittens,	1.23 (42.10)
Respondit Gregorius papa urbis Romae:	1.27 (48.19)
Respondit Gregorius papa:	1.27 (49.22)
Vt papa Gregorius epistolam Arelatensi episcopo, . . . miserit.	1.28 (62.3)
Praeterea idem papa Gregorius Augustino episcopo, . . . misit	1.29 (63.2)
Misit idem beatus papa Gregorius . . . Aedilbercto epistolam,	1.32 (67.18)
beatus papa Gregorius, . . . defunctus est,	2.1 (73.3)
Fecit inter alia beatus papa Gregorius,	2.1 (78.28)
Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae,	2.4 (88.15)
Vt Bonifatius papa Iusto successoris eius pallium et epistolam miserit.	2.8 (95.9)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	2.10 (100.17)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduii ac gentis ipsius litteris agebat.	2.12 (106.30)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2.18 (120.13)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scottorum,	2.19 (122.12)
Hunc ad se acitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.11)
Vnde uolens Agatho papa, . . . in Britannia qualis esset status ecclesiae, . . . ediscere,	4.18 (242.10)
Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat,	5.7 (292.28)
cuius sedi apostolicae tunc Sergius papa praeerat,	5.11 (301.22)
sicut beatus papa Gregorius de quibusdam scribit,	5.13 (313.4)
Quo in tempore idem papa Agatho, cum synodum congregaret . . . uocari iussit et Vilfridum,	5.19 (326.24)
Anno dxcvi, Gregorius papa misit Britanniam Augustinum cum monachis,	5.24 (353.12)
Anno dci, misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
papa. praecipiente beato papa Gregorio,	1.25 (45.12)
de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturus.	2.4 (88.15)
Vt idem ab Honorio papa exhortatorias litteras acceperit,	2.17 (118.22)
Vt Honorius, . . . ab eodem papa Honorio pallium et litteras acceperit.	2.18 (120.7)
pallium quoque, quod a Romano papa acceperat,	2.20 (126.20)
At apostolicus papa habito de his consilio,	4.1 (202.4)
Qui ordinatus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis dclxviii,	4.1 (203.7)
atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4.18 (241.11)
Ipse autem excepto cantandi nel legendi munere, et aliud in mandatis ab apostolico papa acceperat,	4.18 (241.33)
atque ab apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratantissime susceptum.	4.18 (242.29)
quomodo . . . Augustinus in Cantia fecisse nascitur, scribente ei reuerentissimo papa Gregorio,	4.27 (270.30)
uixit . . . pontificante apostolico uiro domno Sergio papa anno secundo.	5.7 (294.3)
Ordinatus est . . . inposito sibi a papa memorato nomine Clementis;	5.11 (303.4)

- Romamque iturus, et coram apostolico papa causam dicturus, . . . absque crimine accusatus fuisse, . . . inuentus est. 5.19 (326.11)
 praesente Agathone papa et pluribus episcopis, . . . 5.19 (326.21)
 considentibus episcopis pluribus cum apostolico papa Iohanne, 5.19 (327.17)
 scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido, 5.19 (327.20)
 Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . iubente apostolico papa, diebus aliquot legeretur, 5.19 (327.28)
 a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus; 5.19 (328.11)
 Lectis autem epistulis, quas ab apostolico papa aduxerat, 5.19 (329.23)
 qui est annus ^{xv} primus, ex quo a Vitaliano papa directus est cum Theodoro; 5.20 (331.4)
 Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caelestino papa primus mittitur episcopus. 5.24 (332.25)
papae. a discipulis beati papae Gregorii gesta fuere, Praef. (6.12)
 nonnullas ibi beati Gregorii papae . . . epistulas, Praef. (6.18)
 per discipulos beati papae Gregorii, Praef. (6.29)
 Hucusque responsiones beati papae Gregorii 1.28 (62.5)
 De obitu beati papae Gregorii. 2.1 (73.1)
 Habet haec in medio pene sui altare in honore beati papae Gregorii dedicatum, 2.3 (86.12)
 Exemplar epistulae beatissimi et apostolici papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii . . . Aduino 2.10 (100.21)
 Exemplar epistulae beatissimi et apostolici Bonifatii papae . . . directae Aedilbergae reginae 2.11 (104.11)
 positum est in porticu sancti papae Gregorii, 2.20 (125.24)
 Birino episcopo, qui cum consilio papae Honorii uenerat Britanniam, 3.7 (139.11)
 quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerint. 3.29 (196.2)
 quem a discipulis beati papae Gregorii didicerat, 4.2 (206.10)
 synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini papae beatissimi, 4.17 (240.15)
 qui nuper uenerat a Roma per iussionem papae Agathonis, 4.18 (241.3)
 Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum ueniens adtulit; 4.18 (242.2)
 gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat. 5.19 (323.26)
 Bonifatii uidelicet archidiaconi, qui etiam consiliarius erat apostolici papae; 5.19 (324.24)
 Iuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis, 5.19 (327.24)
 Bonifatius consiliarius apostolici papae, et alii per plures, . . . dicebant ipsum esse episcopum, 5.19 (328.4)
 qui eum temporibus Agathonis papae ibi uiderant 5.19 (328.5)
 qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus, 5.20 (331.29)
papae. Gregorio papae, quae sint Britanniae gesta mandant, 1.27 (48.1)
 si tamen apostolico papae, hoc ut fieret, placeret. 2.1 (80.28)
 missis pariter apostolico papae donariis, 4.1 (201.18)
 postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit, 4.1 (201.21)
papam. missis ad Eleutherum papam litteris, 1.4 (16.1)
 Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt, 2.19 (123.11)
 eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius missus 2.20 (126.14)
PAPILIO. papilione. Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro, et extento desuper papilione, 4.19 (245.24)
 papilionem. Et quia moueri non poteram, tetenderunt ibidem papilionem, in quo iacerem. 5.6 (290.22)
 papilionis. Nec multo post clamauerunt me intus, reserato ostio papilionis; 4.19 (245.30)
PAR. par. Mons Oliuarum altitudine monti Sion par est, 5.17 (318.26)
 pares. quos pares meritis receperat caelum, 1.18 (36.28)
 pari. Haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat. 3.27 (192.8)
 inuenimus nos undiqueuersum pari tempestate praecusos, 5.1 (282.4)
 Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem, 5.19 (322.9)
 pari. post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subnexusit, 5.21 (341.21)
PARABOLAE, the Book of Proverbs. 5.24 (358.17)
 Parabolas. In Parabolas, Ecclesiasten, et Cantica canticorum; 1.27 (54.9)
PARADISVS. paradiso. Nam cum primi parentes nostri in paradiso deliquissent, 3.9 (144.28)
 PARALITICVS, a, um. paralitica. ac deinde puella sit paralitica curata. 4.31 (278.1)
PARALYSIS. paralysi. Vt quidam ad tumbam eius sit a paralysi sanatus. 3.9 (146.15)
 paralysis. inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauata; 4.31 (278.14)
 sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam. 3.22 (173.21)
PARCO. parcere. quod ille nimium suis parcere soleret inimicis, 2.20 (125.11)
 parceret. ut ne sexui quidem muliebri, uel innocuae paruulorum parceret aetati, 4.26 (266.19)
 ita ut ne ecclesiis quidem aut monasteriis manus parceret hostilis. 5.19 (325.7)
PEPERCERE. pepercere illi, neque eum trucidare cum suo uolere pontifice. 4.20 (247.19)
PARENTS. parentem. Femina uirgo parit mundi deuota parentem, 1.18 (36.17)
 parentes. Exultant parentes, 1.27 (54.9)
 Nam cum primi parentes nostri in paradiso deliquissent, 2.1 (73.24)
 ipse nobilitatem religionis non minore quam parentes . . . exercuit, 3.8 (142.12)
 parenti. Cuius filia Earcongotae, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum. 1.7 (19.21)
 parentibus. 'Albanus,' inquit, 'a parentibus uocor, 1.16 (33.14)
 occisis in eadem parentibus regium nomen et insigne ferentibus. 1.18 (36.10)
 iungunt cum parentibus preces, 1.25 (45.23)
 quam ea condicione a parentibus acceperat, 2.12 (109.16)
 consilium . . . melius atque utilius, quam aliquis de tuis parentibus aut cognatis unquam audiuit. 2.5 (90.31)
 parentis. qui sub imperio sui parentis, . . . fidei et castimoniae iura susceperant. 5.22 (346.30)
 parentum. inmutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum, 4.30 (276.23)
PAREO. parebant. uestimenta omnia, . . . prisca nouitate et claritudine miranda parebant. 1.7 (19.15)
 parere. palam se iussit illius parere nolle pronuntiabat. 5.24 (360.6)
 donec etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire, et parere semper ante faciem tuam. 4.19 (246.1)
 parerent. ut . . . pro aperto et hiante uulnere, . . . tenuissima tunc cicatrice uestigia parerent. 4.3 (212.17)
PARIES. pariete. Est autem locus . . . in modum domunculi facta coopertus, habente foramen in pariete. 2.16 (117.13)
 parietes. parietes haecenus stare uidentur, 3.25 (181.13)
 parietes. plumbi lamminis eam totam, hoc est et tectum, et ipsas quoque parietes eius, cooperire curant. 5.16 (318.2)
 inter parietes singulos latum habens spatium uiae, 5.16 (318.5)
 Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet, 3.17 (160.5)
 parieti. ita ut ipsum tentorium parieti hereret ecclesiae, 5.16 (318.2)
 parietibus. cincta parietibus, XII columnis sustentatur, 2.14 (114.14)
 parietis. Sed priusquam altitudo parietis esset consummata, 3.10 (147.13)
 adpendens linteolum cum puluere, quem adulterat, in una posta parietis, 3.17 (160.27)
 et haec eadem destina in munimentum est parietis, . . . forinsecus adposita. 5.16 (318.3)
 quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet, 3.16 (159.5)
 parietum. aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum, 5.21 (342.17)
PARILIS, e. parili. quorum tamen intus conscientia in parili uirtutum sibi gratia concordabat. 1.27 (54.29)
PARIO. paries. 'In doloribus paries,' 4.20 (247.19)
 parit. Femina uirgo parit mundi deuota parentem, 4.20 (247.20)
 Porta Maria Dei, femina uirgo parit. 2.19 (124.7)
 partus. Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.

peperat. pepererat [peperat] regina filiam regi,	uar.	2.9	(99.19)
pepererat. Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,		2.9	(99.19)
peperit. et in delictis peperit me mater mea.		1.27	(58.2)
et in peccatis peperit me mater mea.		2.19	(124.11)
PARISIACVS , a, um, of <i>Paris</i> .			
Parisiacae. et accepto episcopatu ^u Parisiaca ciuitatis, ibidem senex ac plenus dierum obiit.		3.7	(141.3)
qui, relicta Britannia, Parisiaca ciuitatis factus erat episcopus;		3.28	(194.22)
eodem Agilbercto tunc episcopatum agente Parisiaca ciuitatis;		5.19	(325.31)
PARISII , the people of <i>Paris</i> .			
Parisiurum. Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum,		4.1	(203.17)
PARITER . ferro pariter et flammis absumentur;		1.15	(32.26)
uel pro eius custodia omnipotenti Deo preces pariter fundant?		1.27	(52.27)
Anglorum pariter et Bretonum populis praefuit,		2.5	(89.23)
2.5 (92.7); 2.7 (94.31); 2.13 (111.14); 3.7 (141.17); 3.17 (160.30); 3.17 (161.23); 3.22 (174.4); 3.27 (193.21);			
4.1 (201.18); 4.1 (202.10); 4.1 (203.11); 4.5 (214.25); 4.11 (225.28); 4.11 (225.29); 4.13 (231.16); 4.17 (239.16);			
4.18 (240.29); 4.27 (270.7); 4.29 (275.14); 5.19 (325.5); 5.21 (342.1).			
PARO . parare. pars maior exercitus arma capere et bellum parare temptaret,		1.20	(38.29)
parari. iussit . . . in ecclesia . . . stratum parari;		2.6	(92.16)
uocatisque fratribus, parari prandium, missas fieri, . . . praecipit;		4.14	(235.25)
parastis. et sic reponite in arca, quam parastis,		4.30	(277.9)
paratis. et paratis ad rapiendum me daemonibus in inferni claustra pertrahar.		5.13	(312.29)
paratum. se ipsum paratum esse in hoc opus Domino cooperante perficiendum,		2.1	(80.27)
paratum. et paratum ad patiendum aduersa quaeque,		1.26	(47.5)
paratus. sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens uisitato te;		5.19	(329.16)
paraerunt. intercessio beati martyris Albani paraerunt,		1.20	(39.26)
parauit. Siquae se caelesti munienis uiatico, uitae alterius ingressu parauit;		4.24	(262.6)
aliaque huiusmodi, quae ad ornatum domus Dei pertinent, studiosissime parauit.		5.20	(331.27)
PARROCHIA . parrochia. nulleque eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, in			
cuius parrochia esse cognoscitur, agere.		4.5	(216.21)
et si propter inimicitias memorati regis in patria siue parrochia sua recipi non potuit,		4.13	(230.6)
parrochia. quia episcopatu propriae ciuitatis ac parrochia teneretur adstrictus,		3.7	(141.22)
parrochiam. Secundum: 'Vt nullus episcoporum parrochiam alterius inuadat,		4.5	(216.3)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, qui tunc Danihel praeerat, parrochiam pertinebat,		5.18	(321.17)
parrochias. diuidensque in duas parrochias prouinciam,		3.7	(140.31)
Quo defuncto, episcopatus prouinciae illius in duas parrochias diuisus est.		5.18	(320.25)
PARS . pars. recens de lauacro pars maior exercitus arma capere . . . temptaret,		1.20	(38.29)
iamque ciuitatis esset pars uastata non minima,		2.7	(94.18)
coniugem uestram, quae uestri corporis pars esse dinoscitur,		2.10	(101.33)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.		2.11	(105.11)
Brettonum quoque pars nonnulla libertatem receperunt;		4.26	(267.13)
Quo tempore plurima pars Scottorum in Hibernia, . . . ecclesiasticum paschalis obseruantiae tem-			
pus . . . suscepit.		5.15	(315.12)
cuius exterior pars natiuitatis dominicae fuisse dicitur locus;		5.16	(317.16)
cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;		5.16	(318.18)
non est tibi pars neque sors in sermone hoc.		5.21	(343.1)
parte . nonnulla mihi ex parte prodiderunt.		Praef.	(7.1)
tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;		1.1	(12.20)
ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis,		1.6	(17.16)
Exin Britannia in parte Bretonum, . . . praedae tantum patuit,		1.12	(25.18)
sed quia a parte Bretonum erant remotae,		1.12	(25.27)
Picti in extrema parte insulae, . . . quieuerunt,		1.14	(29.25)
et in orientali parte insulae, . . . locum manendi, . . . suscepit,		1.15	(30.31)
gentes, . . . maxima ex parte perdomuit, ac tributarias fecit.		2.5	(90.2)
Ipsa autem nocte, in cuius ultima parte, . . . supernam migratur ad lucem,		3.8	(143.19)
et his urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae esse contigua,		3.16	(159.7)
filius autem Osualdi regis Oidiluald, qui eis auxilio esse debuerat, in parte erat aduersariorum,		3.24	(178.7)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.		3.24	(180.9)
Iacobus et Romanus in horum parte erant;		3.25	(183.22)
Hild abbatissa cum suis in parte Scottorum,		3.25	(183.23)
Sigheri cum sua parte populi, . . . ad apostasiam conuersus est.		3.30	(199.14)
Quod ubi rex Vulfheri conperit, fidem uidelicet prouinciae ex parte profanatam,		3.30	(199.25)
adeo ut a parte capitis etiam ceruical posset interponi;		4.11	(227.14)
a parte uero pedum mensura IIII digitorum in sarcophago corpus excederet.		4.11	(227.15)
et cum maxima parte copiarum, quas secum adduxerat, extinctus		4.26	(267.2)
sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse,		4.31	(279.4)
ut nil unquam capillorum ei in superiore parte capitis nasci ualeret,		5.2	(283.25)
perditis nonnulla ex parte his, quae in naui erant, rebus,		5.9	(298.8)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;		5.12	(304.21)
domumque hanc et exterius obsegit, et intus maxima ex parte residens impleuit.		5.13	(312.11)
Bethleem ciuitas Dauid in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato,		5.16	(317.12)
Ingressa a septentrionali parte urbem Hierosolymam,		5.16	(317.22)
In huius ergo monumenti Aquilonali parte sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;		5.16	(318.13)
In occidentali eiusdem ecclesiae parte fenestrae octo,		5.17	(319.7)
in cuius aquilonali parte quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesiae circumdata est.		5.17	(319.25)
et pro omni aquilonali parte Britanniae et Hiberniae, . . . catholicam fidem confessus est,		5.19	(327.3)
probatum est accusatores eius non nulla in parte falsas contra eum machinasse calumnias;		5.19	(327.18)
ut Grecam quidem linguam non parua ex parte, . . . nouerit.		5.20	(331.10)
excepto, quod etiam ipse in his non parua ex parte esset inbutus.		5.21	(333.3)
ipsius passionis signum cum illo in uertice, summa uidelicet corporis nostri parte gestamus.		5.21	(343.6)
Brettones, quamuis et maxima ex parte domestico sibi odio gentem Anglorum,		5.23	(351.11)
quippe qui quamuis ex parte sui sint iuris, nonnulla tamen ex parte Anglorum sunt seruitio mancipati.		5.23	(351.16)
partem . Et cum plurimam insulae partem, . . . possedissent,		1.1	(11.22)
nam lingua eorum daal partem significat.		1.1	(12.24)
ad cuius uidelicet sinus partem septentrionalem Scotti, . . . aduenientes		1.1	(13.16)
plurimam classis partem, . . . disperdidit.		1.2	(14.1)
intra paucissimos dies plurimam insulae partem in dedicationem recepit.		1.3	(15.12)
Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit.		1.5	(16.13)
receptam partem insulae a ceteris indomitis gentibus, . . . uallo distinguendam putauit.		1.5	(16.22)
omnem aquilonalem extremamque insulae partem . . . capessunt.		1.12	(27.34)
Primam quoque et ultimam Ezechielis prophetiae partem, . . . demonstrauit.		2.1	(76.29)
rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno uenerabili rediens adferret,		3.2	(130.19)
ille, qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone, . . . regebat,		3.14	(155.4)

Tetenderunt ergo ei egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3.17 (160.4)
cognato suo Egrece commendatis, qui et antea partem eiusdem regni tenebat, intraret monasterium,	3.18 (162.26)
Abiens autem domum Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.16)
partem uero in ecclesia, cui praeerat, reliquit,	3.26 (190.17)
per quod solent hi, . . . manum suam inmittere, ac partem pulueris inde adsumere;	4.3 (212.19)
emique partem eius non grandem, ad constituendum ibi monasterium,	4.4 (213.25)
Cum tempestas saepe dictae cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasisset,	4.7 (219.16)
qua hora etiam eam monasterii partem, . . . eadem plaga tangeret,	4.7 (219.20)
in meridiano [meridiano] monasterii [partem], . . . secessit,	uar. 4.7 (220.9)
quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.6)
At ipse partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis,	4.16 (237.13)
ita ut . . . deciman . . . uestimentorum partem pauperibus daret.	4.29 (276.4)
Adtulerunt autem ei partem indumentorum, quae corpus sanctum ambierant,	4.30 (277.3)
sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam,	4.31 (278.13)
sensit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, . . . pertransisse.	4.31 (279.6)
tulerunt partem de capillis,	4.32 (280.6)
qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pausat.	5.17 (319.21)
offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum non minimam illi regendam committeret,	5.19 (324.9)
ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramvis partem declinet;	5.21 (327.16)
Claudius . . . plurimam insulae partem in dedicationem recepit,	5.24 (332.11)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros III.	5.24 (337.29)
In Isaiam, Danihelem, XII prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu	
beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.6)
partes. adstant partes dispari conditione dissimiles;	1.17 (35.22)
partes. sole nimirum tunc Lybicas in partes secedente,	1.1 (11.5)
australes sibi partes illius uindicarunt.	1.1 (11.21)
habitare per septentrionales insulae partes coeperunt,	1.1 (12.11)
ceterum ultiores Britanniae partes. . . iure dominandi possidebant.	1.11 (25.13)
et cum trepidi partes suas pene in pares iudicarent,	1.20 (38.10)
Discessere . . . Mellitus et Iustus, atque ad partes Galliae secessere,	2.5 (92.2)
cum diuersas in partes se torqueret,	3.9 (146.3)
Germaniae simul et Hiberniae partes attigit.	3.13 (152.10)
eo quod iam bis partes Galliarum diuersis ex causis adisset,	4.1 (202.30)
nec Vietbert illas deueniens in partes quicquam proficiebat,	5.10 (299.2)
atque ad eum audiendum saepissime, cum illas in partes deuenisset, accederet.	5.12 (310.4)
Qui cum Britanniam remeans in Galliarum partes deuenisset,	5.19 (328.20)
partibus. maximis Europae partibus, multo interuallo aduersa.	1.1 (9.4)
partibus. sibi quoque in partibus illius sedes petisse,	1.1 (11.28)
in orientalibus suis partibus mari sex milium,	1.3 (15.26)
ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.14 (30.20)
hactenus in orientalibus Cantiae partibus monumentum habet	1.15 (31.32)
Ibi conueniens ex diuersis partibus	1.17 (34.30)
'Alleluia, laudem Dei Creatoris illis in partibus oportet cantari.'	2.1 (80.22)
in his occiduis partibus ad praedicandum gentibus paganus dirigeret,	2.4 (87.29)
qui de Burgundiorum partibus, . . . cum uenisset ad Honorium archiepiscopum,	2.15 (116.26)
gentes Scottorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur,	3.3 (131.27)
in intimis ultra Anglorum partibus, . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7 (139.13)
Oidiluald, . . . qui in Derorum partibus regnum habebat.	3.23 (174.28)
Ronan, . . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus.	3.25 (181.20)
Quo adhuc in transmarinis partibus propter ordinationem demorante,	3.28 (194.25)
Nam ipse illis in partibus annos vi, . . . officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.18)
uenit ad regem, qui tunc eisdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4.16 (237.29)
sunt alii plures hisdem in partibus populi pagani adhibere ritibus seruientes,	5.9 (296.18)
Quo adhuc in transmarinis partibus demorante, consecratus est in episcopatum Eboraci.	5.19 (326.1)
partis. Cedd, . . . qui et interpres in eo concilio uigilantissimus utriusque partis extitit.	3.25 (183.26)
mox audita ac diiudicata causa et controuersia utriusque partis,	5.19 (328.10)
ut, . . . post aliquantum utriusque partis conflictum, . . . in praesulatum sit uae receptus ecclesiae.	5.19 (329.32)
PARSIMONIA. parsimoniae. Quanta autem parsimoniae, cuius continentiae fuerit ipse cum prodeces-	
soribus suis,	3.26 (190.19)
PARTICEPS. particeps. et catholicae pacis ac ueritatis cum uersali ecclesia particeps existere gaudet.	5.23 (351.7)
participem. aeterni secum regni in caelis faciet esse participem.	2.12 (111.7)
participem. aeternae libertatis fecit esse participem;	2.1 (78.7)
quorum participem, mox ubi regnare coepit, totam suam prouinciam facere curauit.	2.15 (116.23)
participes. potestis etiam panis sancti, cui ille participabat, esse participes;	2.5 (91.17)
aeternae uitae possitis esse participes.	2.10 (102.9)
ita et de poenis eius participes esse debetis.	3.19 (166.31)
participes. ut regni sui uos ipse faciat esse participes,	1.32 (69.7)
PARTICIPO. participabat. potestis etiam panis sancti, cui ille participabat, esse participes;	2.5 (91.17)
PARTICIPA. particulam. utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis aspexerit	4.8 (220.22)
ut ne minimam quidem lucis alienius posset particulam uidere.	4.10 (224.26)
et infirmam puerum de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14 (235.28)
Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris	4.32 (280.8)
PARTIM. partim ex scriptis uel traditione priorum, . . . conperimus.	Praef. (7.17)
partim reuerentissimi abbatis Esi relatione conperimus.	Praef. (7.18)
partim ex eis, . . . adsumsi,	Praef. (7.31)
partim uero ea, . . . sollerter adicere curauit.	Praef. (8.1)
PARTIO. portione. quibus aequa portione diuisi, XXXIII primos in saeculari habitu nobilissime conuersata	
conpleuit,	4.23 (252.22)
PARTVS. partus. quippe quis et sine partus causa,	1.27 (55.15)
PARVM. quem uidens, ut ignotum et inopinatum, non parum expauit.	2.12 (108.24)
'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad euscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuertendas.	3.29 (197.9)
Dixit, et, sicut ante, parum silens, ita sermonem concludit:	4.9 (223.26)
cum parum condesisset, ac de supernis iudiciis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.3)
ut parum mihi omnimodo uidear de his antea intellexisse,	5.21 (345.32)
PARVMPER. Britanniae cessatum quidem est parumper ab externis,	1.22 (41.21)
At illa posita in loco obdormiuit parumper;	3.9 (146.20)
Et hoc dicto parumper reticuit,	4.9 (223.20)
PARVISSIMVS, a, um. paruissimo. sed tamen paruissimo spatio serenitatis ad momentum excursu,	2.13 (112.15)
PARUITAS. paruitas. beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia	
sequi desidero."	5.21 (344.23)
PARVULA. paruulae. et curationem paruulae a sacerdotibus deprecantur;	1.18 (36.10)
PARVVLVS. paruuli. inuebantur praeceptoribus Scottis paruuli Anglorum una cum maioribus studiis	3.3 (132.22)

paruulis. qui pro paruulis Christi, . . . uincula, . . . pertuli?	2.6 (92.25)
paruulo. etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	2.16 (118.6)
paruulorum. ut ne sexui quidem muliebri, uel innocuae paruulorum parceret aetati,	2.20 (125.11)
PARVVS, cognomen of Sigbert (fl. 626), King of Essex.	
Paruum. qui post Sigbertum cognomen Paruum regnauit,	3.22 (171.23)
PARVVS, a. um. parua. sicut etiam lux illa . . . tenuissima prorsus uidebatur, et parua.	5.12 (308.3)
parua. Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, promissa non parua pecuniarum donatione, rogaret,	4.5 (214.19)
congregata synodo non parua sub praesentia regis Eogfridi	4.28 (272.14)
ut Grecam quidem linguam non parua ex parte, . . . nouerit.	5.20 (331.10)
excepto, quod etiam ipse in his non parua ex parte esset inbutus.	5.21 (333.3)
parua. Parua autem exenia transmissi, quae uobis parua non erunt,	1.32 (69.29)
parua. Parua autem exenia transmissi, quae uobis parua non erunt,	1.32 (69.29)
paruum. uiditque ibi non paruum hominum multitudinem utriusque sexus,	1.7 (20.6)
Deinde secessit ad insulam quandam paruum,	4.4 (213.11)
Attulit autem eidem et summam pecuniae non paruum pauperibus erogandam,	4.11 (226.3)
paruo. superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3.1 (128.18)
paruo. qui totam eius gentem a paruo usque ad magnum delere atque exterminare decreuerat,	3.24 (177.22)
paruo. et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	3.3 (132.29)
sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,	3.7 (140.21)
Cui cum paruo interfecto tempore pauper quidam occurreret elemosynam petens,	3.14 (156.11)
unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.29)
ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret.	4.29 (275.24)
paruum. et non paruum numerum militum, . . . disperdidit.	1.2 (14.1)
paruum. 'Parum [Paruum], inquit, 'est, ut mihi sis seruus	uar. 3.29 (197.9)
paruum. Dixit, et, sicut antea, parum [paruum] silens, ita sermonem concludit:	uar. 4.9 (223.26)
Hunc ergo adduci praecipit episcopus, et ei in conceptis eiusdem mansionis paruum tugurium fieri,	5.2 (283.28)
PARVVS SIGBERT, see SIGBERT PARVVS.	
PASCHA. pasca. quo pascha [pasca] dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	uar. 5.22 (347.25)
pasca. pascha [pasca] facere iubemur;	uar. 5.21 (339.33)
pascha. ut bis in anno uno pascha celebraretur,	3.25 (182.3)
Praecepit enim lex, ut pascha primo mense anni . . . fieri deberet;	5.21 (334.5)
ut non tamen in ipsa die xiiii ^a pascha fieri praecipiat;	5.21 (334.24)
et quae proprie pascha siue phase dicitur;	5.21 (335.8)
'Postquam uero pascha nostrum immolatus est Christus,	5.21 (336.5)
In quacumque enim harum inuenta fuerit, merito in ea pascha celebrabitur;	5.21 (337.13)
Itaque fit, ut numquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramvis partem declinet;	5.21 (337.15)
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse, qui pascha nostrum immolaretur Christus;	5.21 (340.3)
quo pascha dominicum octauo Kalendarum Maiarum die celebrabatur,	5.22 (347.25)
uerum etiam cum eo die pascha celebraretur, quo numquam prius in eis locis celebrari solebat.	5.22 (348.3)
pascha. ut pascha suo tempore celebraret;	2.2 (83.17)
Scotots unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	2.4 (86.24)
neue contra . . . decreta synodalia totius orbis pontificum aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.19)
pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine refutantes,	2.19 (123.16)
et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.22)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.28)
Quod autem pascha non suo tempore obseruabat,	3.17 (161.31)
Obseruabat autem iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha cum omnibus,	25 (181.28)
et cum rex pascha dominicum solutis ieiuniis faceret,	3.25 (182.3)
etsi pascha contra morem eorum, qui ipsum miserant, facere non potuit,	3.25 (182.8)
'Tum Colmanus: 'Pascha, inquit, hoc, . . . a maioribus meis accepi,	3.25 (184.20)
'Pascha, quod facimus, inquit, uidimus Romae, . . . celebrari;	3.25 (185.26)
ita pascha faciendum intellexit,	3.25 (185.31)
in ipsa uespera pascha dominicum celebrare incipiebat,	3.25 (186.5)
in qua obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xxi ^{am} . . . praeceptum est;	3.25 (186.11)
Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouit, sed confirmatum est,	3.25 (186.20)
quod uos non facitis, qui nonnisi prima sabbati pascha celebratis.	3.25 (186.24)
ita ut xiiii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipiat,	3.25 (186.27)
sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (187.2)
qui a xiiii ^a usque ad xx ^{am} pascha celebrandum scripsit?	3.25 (187.5)
qui eodem modo pascha fecerunt,	3.25 (187.23)
quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiiii ^a luna, facitis.	3.26 (189.13)
id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae . . . recipere nolebant,	3.29 (197.27)
oportet . . . regulam sequi perenniter principis apostolorum, siue in pascha celebrandum,	5.15 (315.10)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnno, catholicum pascha susceperint;	5.18 (320.32)
quo uel pascha non suo tempore celebrant,	5.19 (325.18)
quam pascha catholicum, ceterosque ritus canonicos . . . recipere,	5.21 (332.32)
qui pascha non suo tempore obseruare praesumerent;	5.21 (334.14)
ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (337.5)
quanquam sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (338.2)
Et cum xxi ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugiant,	5.21 (338.9)
qui a xvi ^a die mensis saepedicti usque ad xxi ^{am} pascha celebrandum magis autumant,	5.21 (338.14)
a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;	5.21 (338.26)
utpote qui ab illius diei uespera pascha incipiunt,	5.21 (339.12)
et antiquos pascha celebrare solitos, . . . nosendum est.	5.21 (339.33)
primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5.21 (340.9)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5.22 (348.15)
Vt Hienses monachi . . . canonicum praedicante Eogberto celebrare pascha coeperint.	5.23 (351.12)
Brettones, quamuis . . . totius catholicae ecclesiae statum pascha minus recto,	
pascha. Vt . . . Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum pro pascha simul et pro Pelagianis heresi miserit.	2.19 (122.11)
Vnde ab omnibus, etiam his, qui de pascha aliter sentiebant, merito diligebatur;	3.25 (182.12)
Mota ergo ibi quaestio de pascha, uel tonsura,	3.25 (183.14)
Ille enim in pascha suo regulam utique ueritatis sequens,	3.25 (187.14)
Ille sic in pascha dominico xiiii ^{am} lunam computauit,	3.25 (187.17)
Et post nonnulla, quibus de celebrando pro orbem totum uno uero pascha loquitur:	3.29 (197.32)
Qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	5.15 (316.7)
simul et epistolam de catholico pascha uel de tonsura miserit.	5.21 (332.14)
illam in pascha diem adsignant primam,	5.21 (338.28)
'Verum his de pascha succinote, ut petisti, strictimque commemoratis,	5.21 (341.35)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiit de hoc mundo ad Patrem;	5.22 (348.1)

donec illum in pascha diem suos auditores, quem semper antea uitabant, suscipere . . . uideret	5.22 (348.8)
peracto pascha, hoc est vii ^a Iduum Maiarum die, Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.19)
Anno dcccxvii, Eduini rex baptizatus cum sua gente in pascha.	5.24 (353.32)
Egbert Hienenses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxerat tonsuram.	5.24 (358.12)
paschae. Non enim paschae diem dominicum suo tempore, . . . obseruabant;	2.2 (81.18)
maxime quod paschae sollemnitate non suo tempore celebrarent,	2.4 (87.16)
Peruenit autem ad regem primo die paschae iuxta annum Deruuentonem,	2.9 (99.5)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	2.9 (99.18)
Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2.14 (114.2)
quos in obseruatione sancti paschae errasse conperat,	2.19 (122.13)
quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} , . . . oportet inquiri.	2.19 (122.24)
Namque diem paschae dominicum more suae gentis, . . . obseruare solebat.	3.3 (131.18)
correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	3.4 (135.2)
cum die sancto paschae cum praefato episcopo conedisset ad prandium,	3.6 (138.11)
quod de obseruatione paschae minus perfecte sapiebat;	3.17 (161.11)
In quo tamen hoc adprobo, quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat,	3.17 (162.1)
Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant.	3.25 (181.1)
quaestio facta est frequens et magna de obseruatione paschae,	3.25 (181.15)
quod Scotti dominicum paschae diem contra universalis ecclesiae morem celebrarent.	3.25 (181.17)
Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Ronan,	3.25 (181.18)
grauior de obseruatione paschae, . . . controversia nata est.	3.25 (182.19)
et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollemnia inchoabat;	3.25 (186.1)
sicque fiebat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} seruaretur.	3.25 (186.2)
Vnde constat uos, . . . neque legi, neque euangelio in obseruatione uestri paschae congruere.	3.25 (186.17)
Iohannes enim ad legis Mosaicae decreta tempus paschale [paschae] custodiens,	3.25 (186.18)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3.25 (186.21)
qui a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3.25 (186.23)
Item lunam xxi ^{am} , . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	3.25 (186.31)
Sic item xx ^{am} die dominico paschae adnotauit,	3.25 (187.20)
Neque illis multum obesse reor talem paschae obseruantiam,	3.25 (188.2)
Cedd, . . . ad suam sedem rediit, utpote agnita obseruatione catholici paschae.	3.26 (189.18)
qui dominicum paschae diem, . . . a xiiii ^a usque ad xx ^{am} lunam celebrant.	3.28 (195.13)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	4.2 (204.20)
'Vt sanctum diem paschae in commune omnes seruemus	4.5 (215.32)
praeter imminentiibus sollemnibus maioribus, uerbi gratia paschae, pentecostes, epifaniae,	4.19 (244.9)
et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus,	5.15 (316.3)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam, ac legitimum paschae tempus obseruare perdocuit.	5.15 (316.6)
multosque . . . ad catholicam dominici paschae celebrationem huius lectione perduxit.	5.18 (321.4)
computum paschae rationabilem, et alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, . . . percepit;	5.19 (324.26)
abrenuntiavit errori, quo eatenus in obseruatione paschae cum sua gente tenebatur,	5.21 (332.18)
Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesiti,	5.21 (333.16)
quibus paschae celebrandi tempus nobis praefinitum, nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.1)
Porro dies xiiii ^a extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	5.21 (335.17)
ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praeeoccupandum, nihil minuendum esse decerneret.	5.21 (336.10)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.23)
qui dominicum paschae diem a xiiii ^a mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5.21 (337.31)
claret, quod illam in exordio sui paschae diem statuunt,	5.21 (337.34)
sicque diem paschae ordinis peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant,	5.21 (338.6)
cum in xiiii ^a die mensis paschae diem statuunt dominicum,	5.21 (338.24)
legitimos utique terminos paschae aperta transgressione uiolant,	5.21 (338.25)
et sic demum uotua paschae nostri festa celebramus,	5.21 (340.33)
'Hic autem, . . . computus paschae decennouenali circulo continetur;	5.21 (341.8)
ipso uobis circulos paschae catholicos abundare probatis,	5.21 (341.33)
maxime cum nunquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus,	5.21 (342.22)
quia haec erat uera paschae celebratio,	5.21 (345.30)
quia hoc obseruare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.21 (346.1)
mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum prouincias circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.7)
monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum . . . perducti sunt.	5.22 (346.18)
Egbert, ut supra commemorauimus, ipso die paschae migravit ad Dominum;	5.23 (349.18)
paschae. ideoque paschae celebrando habilis non est.	5.21 (339.9)
PASCHALIS, e. paschale. Iohannes enim ad legis Mosaicae decreta tempus paschale custodiens,	3.25 (186.18)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.1)
paschales. neue contra paschales computos, . . . aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.18)
qui . . . possint in quotlibet spatia temporum paschales protendere circulos,	5.21 (341.27)
paschali. emensa sollemnitate paschali,	1.20 (38.28)
ordinatio decreta, . . . in ipsa sollemnitate paschali completa est	4.28 (273.2)
ne contra universalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque decretis . . . ui-	
uere praesumeret,	5.15 (315.22)
quod ita in obseruatione paschali mentio fit diei xiiii ^{ae} ,	5.21 (334.23)
paschali. quam redeunte tempore paschali, grauiorem cum eis, . . . cogeretur habere discordiam,	5.15 (316.14)
paschalia. et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.21 (340.6)
paschalibus. ita hanc apostolica traditio festis paschalibus inseruit,	5.21 (336.9)
et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.	5.21 (339.29)
paschalis. Cuius computum paschalis Theophilus Alexandriae praesul . . . composuit.	5.21 (341.16)
paschalis. Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxerat dogma canonis,	5.19 (330.18)
Post aequinoctium ueris plenilunium mensis praecipitur obseruare paschalis;	5.21 (340.11)
paschalis. Permansit autem huiusmodi obseruantia paschalis apud eos tempore non pauco,	3.4 (134.27)
paschalis. Exposita autem ratione paschalis obseruantiae,	2.19 (123.23)
nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3.4 (134.22)
consuetudinem fecerunt per totum annum, excepta remissione quinquagesimae paschalis,	3.5 (136.20)
Haec autem dissonantia paschalis obseruantiae uiuente Aidano patienter ab omnibus tolerabatur,	3.25 (182.6)
rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit.	5.15 (315.14)
'Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante aequinoctium prouenire posse contenderit,	5.21 (340.21)
paschalis. Peada . . . premitus est, additione, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	3.24 (180.17)
Iohannes . . . xiiii ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3.25 (185.22)
et catholicam temporis paschalis regulam obseruans;	3.26 (189.29)
baptizatus est die sancto sabbati paschalis	5.7 (292.24)
suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret,	5.15 (316.9)
atque in ea temporis paschalis initium tenere debeamus,	5.21 (334.9)
numquam in adnotatione festi paschalis errabit.	5.21 (334.12)
quod ita dies xiiii ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.30)

primam paschalis festi diem celebrarent.	5.21 (336.26)
de ratione tantum temporis paschalis instrui quaerentes,	5.21 (341.32)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis observantiam sus praedicatione correxit;	5.21 (345.6)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5.22 (348.5)
paschali. et praecedente congrua lectionum orationum, caeremoniarum paschalium sollemnitate,	5.21 (336.20)
PASSER. passerum. adueniens unus passerum domum citissime peruolauerit;	2.13 (112.12)
PASSIM. 1.8 (22.12); 1.15 (32.25); 1.17 (35.8); 1.20 (39.13); 4.5 (216.14); 4.7 (219.18); 4.14 (233.14).	5.12 (309.17)
PASSIO. passio. Passio sancti Albani et sociorum eius,	1.7 (18.5)
passione. Canebat . . . de incarnatione dominica, passione, resurrectione, et ascensione in caelum,	4.24 (261.4)
formam quoque coronae, quam ipse in passione spineam portauit in capite,	5.21 (343.16)
passionem. id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	3.17 (162.4)
idecirco et nos, qui per eandem passionem saluari desideramus, ipsius passionis signum . . . gestamus.	5.21 (343.4)
passionis. uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.	3.25 (186.28)
et dies passionis uel inuentionis eorum congrua illis in locis ueneratione celebratur.	5.10 (301.9)
Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.16 (317.8)
Scriptum item hoc modo de loco passionis ac resurrectionis illius: —	5.16 (317.20)
historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria congregans,	5.20 (331.25)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (334.4)
quia tertia post immolationem suae passionis die resurgens a mortuis,	5.21 (343.5)
sed quia Petrus in memoriam dominicae passionis ita adtonsus est,	5.21 (343.3)
et nos, qui per eandem passionem saluari desideramus, ipsius passionis signum . . . gestamus.	5.21 (343.5)
librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.4)
librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatum, . . . ad sensum correxi;	5.24 (359.6)
PASSVS. passibus. quingentes fere passibus ab harena situs est,	1.7 (20.28)
gradibus uel passibus, non autem saltibus eleuatur.	1.30 (65.28)
ab occidente in orientem mille passibus longa,	5.16 (317.13)
Mamre collis mille passibus a monumentis his ad Boream,	5.17 (319.23)
passuum. per milia passuum pccc in Boream longa,	3.1 (9.5)
quae habet ab oriente in occasum cxx circiter milia passuum,	1.3 (15.25)
Fecerunt autem eum . . . per milia passuum plurimas;	1.12 (26.19)
Distat autem a Doruerni milibus passuum ferme cxxiii ad occidentem,	2.3 (85.24)
et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialeu occasum secretus;	3.14 (155.14)
Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab urbe procul abest, morabatur.	3.16 (159.11)
Est enim iuxta murum, . . . xii milibus passuum a mari orientali secreta.	3.22 (172.18)
Distant autem inter se monasteria haec xiii ferme milibus passuum.	4.23 (258.9)
quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest,	4.27 (268.26)
ut haec contra impetum fluiui decurrant, per xl ferme milia passuum, . . . transferrentur.	5.10 (300.30)
PASTOR. pastor. Hic labor, hoc studium, haec tibi cura, hoc pastor agebas.	2.1 (79.21)
pastore. ne, . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2.4 (86.29)
pastorem. Quo in tempore Hrofensis ecclesia pastorem minime habebat,	2.20 (126.12)
pastores. sed etiam ipse grex Domini eiusque pastores egerunt;	1.14 (30.6)
ut in ordinatione episcopi pastores quoque alii,	1.27 (52.14)
pastoribus. cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrecturus in gloria,	2.1 (79.7)
pastoris. In quo et exemplum sequebatur primi pastoris ecclesiae,	2.4 (86.30)
Dona, Iesu, ut grex pastoris calle sequatur.	5.19 (330.28)
pastorum. uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	2.6 (92.23)
PASTORALIS, the <i>Regulae Pastoralis Liber of Gregory the Great</i> .	
Pastoralis. librum composuit egregium, qui uocatur Pastoralis,	2.1 (76.15)
PASTORALIS, e. <i>pastoralem</i> . quem sibi per curam pastorem incurrisse uidebatur,	2.1 (74.15)
populis pastoralis impendere sollicitudinem curabat,	2.4 (87.12)
pastoralis. 'At nunc ex occasione curae pastoralis saecularium hominum negotia patitur,	2.1 (74.19)
nihil eum monachicae perfectionis perdidisse occasione curae pastoralis,	2.1 (74.30)
PATEFACIO. patefacere. tuo desiderio, iuxta quod ab apostolica sede didicimus, patefacere satagimus.	5.21 (333.19)
patefaceret. cum ei mente prophetica cuncta, quae eum essent superuentura, patefaceret,	4.28 (272.32)
Qui haec audiens denuo praecepit fratri, ne haec cui patefaceret,	5.9 (298.2)
patefacerit. quae eum essent superuentura, patefaceret [patefacerit],	uar. 4.28 (272.32)
patefacta. et hac quasi uia penitentiae trans oceanum patefacta,	1.8 (22.18)
'Cuius obseruantia catholica ratione patefacta, patet et contrario error irrationabilis eorum,	5.21 (337.26)
patefactum. Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam ianuam peruenit,	3.19 (166.22)
patefactis. Quibus patefactis ad diffamatis longe lateque miraculis,	3.10 (147.25)
patefactum. Sed uir Dei ubi ad patefactam [patefactum] usque inter flammam ianuam peruenit,	uar. 3.19 (166.22)
patefecerit. quae eum essent superuentura, patefaceret [patefecerit],	uar. 4.28 (272.32)
patefecit. Pastoralis, in quo manifesta luce patefecit,	2.1 (76.15)
miraculi caelestis ostensio, quam reuerenter eae suscipiendae . . . essent, patefecit.	3.11 (148.20)
postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit,	4.1 (202.1)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pie reuelationis gaudio discipulis patefecit.	5.21 (336.28)
PATENTER. uobis patenter insinuat, quam nihil erat, quod catenus colebatis;	2.10 (103.12)
mystica regenerationis uestrae purgatio patenter inuuit,	2.11 (104.22)
qui patenter intellexerant, quia, . . . opera tamen fidei, . . . diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.8)
sicut Exodi sequentia patenter edocent;	5.21 (335.18)
PATEO. patebat. cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4.30 (276.10)
patente. in cuius morte ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17 (319.1)
patentibus. uidit, quibus funibus auro clarioribus in superna tolleretur, donec caelis patentibus introducta,	4.9 (222.19)
patere. in quo solo didicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.7 (292.18)
patetur. et cum debilitati suae nihil remedii pateretur adhiberi,	1.19 (37.31)
cum acerbas atque intolerabiles pateretur irruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3.24 (177.14)
patet. A tergo autem, unde Oceano infinito patet,	1.1 (9.15)
patet animo reatus suus;	1.27 (60.27)
'Cuius obseruantia catholica ratione patefacta, patet et contrario error irrationabilis eorum,	5.21 (337.26)
patet profecto, quod illam per omnia diem a sua sollemnitate secernunt,	5.21 (338.3)
Joseph . . . patet profecto, quia tempore seruitutis intonsus in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.14)
patuerit. quin ei exuenti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus,	4.9 (222.20)
patuit. Exin Britannia in parte Bretonum, . . . praedae tantum patuit,	1.12 (25.22)
coepitque me interrogare, diuino, ut mox patuit, admonitus instinctu,	5.6 (291.9)
sed miserabiliter, ut post patuit, daemonica fraude seductus.	5.13 (311.24)
PATER. Pater. glorificantes Deum Patrem sine initio, et Filium eius unigenitum ex Patre generatum ante saecula,	4.17 (240.21)
glorificantes . . . Spiritum Sanctum procedentem ex Patre et Filio inenarrabiliter,	4.17 (240.22)
Patrem. Augustinus, . . . flectit genua sua ad Patrem Domini nostri Iesu Christi,	2.2 (82.8)

Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, . . . humanum genus, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101.17)
credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum Sanctum,	2.10 (102.5)
credentes, . . . in Deum Patrem omnipotentem,	2.10 (103.25)
confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum	4.17 (239.25)
glorificantes Deum Patrem sine initio,	4.17 (240.20)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5.21 (340.9)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiuit de hoc mundo ad Patrem;	5.22 (348.2)
Patris. [Patris scilicet et Filii et Spiritus Sancti,	uar. Praef. (5.1)
cognitionem unius Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,	1.32 (68.22)
qui habitare facit unanimes in domo Patris sui,	2.2 (81.30)
'Nunc laudare debemus . . . potentiam Creatoris et consilium illius, facta Patris gloriae.	4.24 (260.2)
PATER. pater. Victgili, cuius pater Vittia,	1.15 (32.1)
misit post eos beatus pater Gregorius litteras memoratu dignas,	1.30 (64.27)
uenerabilis pater Gregorius . . . contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.8)
Pater eram pauperum,	2.1 (77.29)
sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2.2 (81.27)
Defunctus est autem Deo dilectus pater Augustinus,	2.3 (86.1)
Irimirici, cuius pater Octa, cuius pater Oeric cognomento Oisc,	2.5 (90.19)
Cuius pater Hengist, qui cum filio suo Oisc . . . Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.21)
'Si uultis abluí fonte illo salutari, quo pater uester ablatus est,	2.5 (91.16)
Et quidem pater eius Reduall iamduum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est,	2.15 (116.1)
filius Tytilli, cuius pater fuit Vuffa,	2.15 (116.14)
reuerentissimus pater Paulinus, . . . transiuit ad Dominum	3.14 (154.14)
erat enim multum misericos, . . . ac uelut pater miserorum.	3.14 (156.15)
In quo monasterio et ipsa, et pater eius Osui, . . . sepulti sunt.	3.24 (179.9)
Veneruntque illo reges ambo, pater scilicet et filius;	3.24 (179.10)
'Obsecro', inquit, 'pater; licet aliquid interrogare?'	3.25 (183.19)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerentissimus pater abbas iure regebat.	4.3 (209.24)
quomodo et prius beatus pater Augustinus in Cantia fecisse noscitur,	4.27 (270.21)
Obit autem pater reuerentissimus in insula Farne,	4.27 (270.28)
ut ipse pater Fontenascensis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	4.29 (275.22)
Erat ergo pater familiae in regione Nordanhymbrorum,	5.7 (293.18)
reuerentissimus pater Hadrianus abbas, . . . defunctus est,	5.12 (304.1)
cum uenisset, . . . cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos, Eggerbert,	5.20 (330.32)
Sique certus de illorum correctione reuerentissimus pater exsultauit,	5.22 (346.24)
pater. de sanctissimo patre et antistite Cudbercto,	5.22 (348.11)
nouercae, quae una caro cum patre fuit,	Praef. (7.29)
Erat autem natione Romanus, a patre Gordiano,	1.27 (51.8)
At tunc ueniente ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Eggerberto,	2.1 (73.19)
Eanfledam, quae occiso patre illic fuerat adducta;	3.4 (134.31)
praefatus est a patre regno gentis illius;	3.15 (157.28)
De patre autem uestro Columba et sequacibus eius, . . . possem respondere;	3.21 (169.27)
Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	3.25 (187.24)
Nobilior Domino est, orta patre eximio,	4.20 (248.7)
'Veni, . . . ad insulam Farne, loqui desiderans cum reuerentissimo patre Oidilualdo;	4.20 (248.8)
patrem. Numquid reuerentissimum patrem nostrum Columbam . . . diuinis paginis contraria . . . egisse credendum est?	5.1 (281.17)
quoniam anno praecedente noluerat audire reuerentissimum patrem Eggerbertum,	3.25 (187.3)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis anantissimum Deo patrem Oidilualdum	4.26 (267.6)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus	5.1 (282.7)
patres. sanctus Augustinus, sicut et ceteri patres orthodoxi,	5.1 (282.11)
sicut boni patres carnalibus filiis solent,	1.10 (24.3)
quod omnes patres nostri, uiri Deo dilecti, eodem modo celebrasse noscuntur	1.27 (50.10)
Etsi enim patres tui sancti fuerunt,	3.25 (184.5)
Quem statuere patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	3.25 (188.12)
patres. et confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum	5.19 (330.20)
trinitatem	4.17 (239.25)
patri. patri in regnum successerit;	1.8 (22.26)
patri filius restituitur.	1.21 (40.32)
Reuerentissimo et sanctissimo fratri [patri] Etherio	uar. 1.24 (44.1)
'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba,' . . . dabas,	2.5 (91.12)
Non enim tanta erat ei, quanta patri ipsis regni potestas,	2.6 (93.18)
Quod ubi patri suo narrauit, iam enim mater obierat,	5.19 (322.30)
patribus. quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	1.27 (48.32)
hanc debet conuersationem instituere, quae initio nascentis ecclesiae fuit patribus nostris;	4.27 (270.35)
maxime cum nunquam patribus catholicis sicut de paschae uel fidei diuersitate conflictus,	5.21 (342.22)
patribus. de hisdem patribus, . . . nouimus scriptum,	1.27 (49.5)
sepultusque est cum patribus suis in saepe dicto monasterio	2.7 (95.5)
Sed absit, ut hoc de patribus uestris dicam,	3.25 (187.32)
ut, quaeque decreta ac definita sunt a sanctis ac probabilibus patribus, . . . seruentur	4.5 (1215.18)
interrogauit . . . si consentient ea, quae a patribus canonicis sunt antiquitus decreta, custodire	4.5 (1215.23)
patris. cum consilio praefati Albini reuerentissimi patris	Praef. (6.23)
qui erat discipulus beatissimi patris Lupi	1.21 (40.5)
Roboratus ergo confirmatione beati patris Gregorii,	1.25 (44.27)
iuxta quod iussa sancti patris Gregorii acceperant,	1.27 (48.5)
'Turpitudinem patris tui non reuelabis.'	1.27 (51.5)
Neque enim patris turpitudinem filius reuelare potest.	1.27 (51.5)
profecto patris turpitudinem reuelauit.	1.27 (51.8)
ita ut uxorem patris haberet.	2.5 (90.29)
aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatolii scripta secutam.	3.3 (131.24)
inuenit puellam ibi neptem patris familias longo paralysis morbo grauatum.	3.9 (146.14)
Aliud eiusdem patris memorabile miraculum ferunt multi, qui nosse potuerunt.	3.16 (158.28)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3.23 (176.29)
defuncti sunt, excepto uno puero, quem orationibus patris sui a morte constat esse seruatum	3.23 (176.33)
quin intercessionibus, ut dixi, sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	3.23 (177.5)
Colman adsumens secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.17)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris, quod uocatur Laestingaeu.	4.3 (208.8)
Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris Eggerberti,	4.3 (211.17)
nam et ipsa indumenta quasi patris adhuc corpori circumdata miro deosculabatur affectu,	4.30 (277.6)
cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudbercti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4.30 (277.22)
arcam, in qua incorrupta eiusdem patris membra locauerant.	4.30 (277.24)

ut ad ecclesiam, . . . perueniens, intraret ad tumbam reuerentissimi patris Cudberoti, . . .	4.31 (278.21)
contigit eum subito diuinæ pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberoti reliquias sanari. . .	4.32 (280.3)
cum consilio atque consensu patris sui Osui, episcopum sibi rogauit ordinari, . . .	5.19 (325.29)
Anno post obitum præfati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est, . . .	5.20 (330.31)
laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris, per quem fuerant correcti; . . .	5.22 (348.6)
In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum I. . .	5.24 (358.11)
In librum beati patris Iob; . . .	5.24 (358.16)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudberoti, . . . descripsi. . .	5.24 (359.9)
patrum. qualis etiam ipsorum patrum uita uel obitus extiterit, . . .	Praef. (7.13)
ne praetermitti possit hoc, quod antiqua patrum institutio inuenit. . .	1.27 (53.21)
et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est. . .	2.20 (126.32)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uita perfectione administrare curauit; . . .	4.3 (207.2)
instituta quoque disciplinae regularis, quae . . . in patrum precedentium factis siue dictis inuenissent, . . .	4.3 (209.10)
de uita priorum patrum sermonem facerent, . . .	4.3 (211.27)
ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna continentia . . . uiuant. . .	4.4 (214.7)
una cum eis, qui canonica patrum statuta et diligenter, et nossent, magistris ecclesiae pluribus. . .	4.5 (214.23)
'Optime omnibus placet, quaeque definierunt sanctorum canones patrum, nos . . . seruare. . .	4.5 (215.26)
atque sanctorum patrum tradidit symbolum, . . .	4.17 (239.20)
Suscipimus sanctas et universales quinque synodos beatorum et Deo acceptabiliū patrum; . . .	4.17 (240.2)
Quaeque patrum uirtus, et quae congesserat ipse Caeduald armipotens, liquit amore Dei; . . .	5.7 (293.9)
De situ etiam Chebron et monumentis patrum ita scribit:— . . .	5.17 (319.13)
ac monitis cauit, quae regula patrum Sedulus instituit; . . .	5.19 (330.23)
ex opusculis uenerabilium patrum breuiter adnotare, . . . curauit: . . .	5.24 (357.22)
PATERNVS, a, um. paterna. cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicitè perquisisset, . . .	2.11 (105.7)
paterna. a Theodosio paterna pietate susceptus, . . .	1.9 (23.18)
misit . . . Aduino litteras exhortatorias, paterna illum caritate accendens, . . .	2.17 (118.29)
paterna uos caritate, qua conuenit, exhortamur, . . .	2.17 (119.13)
paternae. His ergo praemissis, paternae uobis dilectionis exhibentes officia, hortamur, . . .	2.11 (106.11)
paternis. Vnde paternis officiis uestrae gloriosae Christianitati nostram commonitionem non distulimus. . .	2.11 (105.13)
conferendam; . . .	3.29 (198.33)
paterno. Paterno itaque affectu salutantes uestram excellentiam, . . .	3.7 (141.17)
paterno. quod etiam tunc destituta pontifice prouincia recte pariter diuino [paterno] fuerit destituta praesidio. . .	3.11 (149.29)
PATIENS. patientem. et euocans presbyterum, rogauit secum uenire ad patientem. . .	1.7 (19.35)
PATIENTER. patienter haec pro Domino, immo gaudenter ferebat. . .	3.25 (182.7)
Haec autem dissonantia paschalis obseruantiae uiuente Aidano patienter ab omnibus tolerabatur, . . .	4.31 (278.25)
patienter dolorem ac placida mente sustineret inlatum. . .	2.8 (96.2)
PATIENTIA. patientia. iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius expectastis, . . .	2.8 (96.6)
patientiae. Saluati ergo estis spe patientiae et tolerantiae uirtute, . . .	4.28 (273.20)
Erat quippe ante omnia diuinæ caritatis igne feruidus, patientiae uirtute modestus, . . .	5.21 (342.9)
Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totondit, probauit . . .	3.19 (167.9)
PATIOR. passa. mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat. . .	1.7 (21.33)
passi. Passi sunt ea tempestate Aaron et Iulius Legionum urbis ciues, . . .	3.25 (184.21)
Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uixere, docuere, passi sunt, et sepulti, . . .	5.10 (298.28)
et ut socii eius Heuualdi sint martyrium passi. . .	5.10 (300.24)
Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die. . .	2.2 (83.31)
passuri. per horum manus ultionem essent mortis passuri. . .	5.14 (314.30)
passurus. Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos, . . .	1.7 (18.7)
passus. Siquidem in ea passus est sanctus Albanus, . . .	1.7 (21.24)
Passus est autem beatus Albanus . . .	1.19 (37.17)
quibus increpatis moueri se fidei praesumptione non passus est. . .	5.9 (298.14)
subtraxit se illi profectioni, et remanere domi passus est. . .	5.9 (298.14)
pasus. et remanere domi passus [pasus] est. . .	1.27 (49.33)
pati. Obsecro, quid pati debeat, . . .	1.27 (55.23)
patiebatur. mulier, quae fluxum patiebatur sanguinis, . . .	1.26 (47.5)
patiendum. et paratum ad patiendum aduersa quaeque, . . .	1.27 (55.31)
patimur. omne, quod in hac mortali carne patimur ex infirmitate naturae, . . .	1.27 (55.19)
patitur. dum consuetudinem menstruam patitur, . . .	1.27 (55.21)
et per hoc, quod inuita patitur, . . .	1.27 (55.27)
quae menstruam sanguinis patitur, . . .	1.27 (57.13)
quod munda mente mulier ex natura patitur, . . .	2.1 (74.20)
saecularium hominum negotia patitur, . . .	1.1 (13.9)
PATRIA. patria. Haec autem proprie patria Scottorum est; . . .	1.12 (27.3)
ne penitus misera patria deleteretur, . . .	1.15 (31.2)
patria. quasi pro patria pugnatura, . . .	1.15 (31.23)
de illa patria, quae Angulus dicitur, . . .	1.15 (33.1)
alii perstantes in patria trepidi . . .	1.23 (43.19)
et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat; . . .	2.4 (87.14)
Siquidem ubi Scottorum in praefata ipsorum patria, . . . professionem minus ecclesiasticam . . . esse . . .	3.9 (145.15)
cognouit, . . .	3.13 (152.17)
in loco, ubi pro patria dimicans a paganis interfectus est, . . .	3.14 (157.7)
pro aeterna patria duceret uitam, . . .	3.19 (167.27)
Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset: . . .	3.27 (192.11)
ab ipsa quoque insula patria discessit; . . .	4.13 (230.6)
relicta insula patria, uel diuinæ lectionis, uel continentioris uitae gratia illo secesserant. . .	4.15 (236.11)
et si propter inimicitias memorati regis in patria siue parrochia sua recipi non potuit, . . .	4.23 (253.4)
Caeduald, . . . cum exularet a patria sua, interfecit regem Aedilualch, . . .	5.9 (296.9)
desiderans . . . derelicta patria et omnibus, quaecumque habuerat, Galliam peruenire, . . .	5.10 (299.17)
Egberct, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus, . . .	5.11 (302.10)
qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exulauerat, . . .	5.19 (324.14)
Vilfrid episcopus, qui tum forte patria pulsus in Merciorum regionibus exulabat. . .	5.19 (324.26)
respondit propositum se . . . patria relicta, Romam iter agere coepisse. . .	5.20 (332.11)
alia multa, quae in patria nequiebat, ecclesiasticis disciplinis accommoda, . . . percepit; . . .	5.21 (344.21)
Romam ueniens multa illic, quae in patria nequiebat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit. . .	1.1 (13.17)
quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam, . . .	1.15 (31.11)
patriae. Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt. . .	1.32 (70.1)
ut hi pro patriae pace et salute contra aduersarios militarent, . . .	2.17 (119.18)
et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat. . .	3.8 (143.27)
et caelestis patriae uobis praeparet mansionem, . . .	4.9 (222.29)
quae . . . animam . . . ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat. . .	5.21 (333.27)
quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus. . .	
quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est, . . .	

patriam. Decretumque est . . . quia satius esset, ut omnes patriam redeuntes, libera ibi mente Domino deseruirent,	2.5 (91.32)
Sicque uictor in patriam reuersus,	2.9 (100.5)
Qui ut, mortuo rege inimico, patriam sunt redire permisi,	3.1 (127.17)
redierit patriam, atque in conuentu seniorum rettulerit,	3.5 (137.5)
et patriam reuersus, ubi regno potitus est,	3.18 (162.18)
eisdemque contra patriam et patrum suum pugnaturis ductor exstiterat,	3.24 (178.8)
Reuerso autem patriam Colmano,	3.26 (189.24)
et bene instructus patriam redit,	3.27 (192.23)
Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	3.28 (195.30)
eum instructum ad uestram dirigemus patriam,	3.29 (198.5)
Sed illo postmodum patriam reuerso,	4.3 (211.21)
Verum ille patriam reuertens,	4.18 (242.18)
Qui post haec patriam reuersus, atque ad suum fratrem perueniens, replicauit ex ordine cuncta,	4.22 (251.29)
quo facilius perpetuum in caelis patriam posset mereri.	4.23 (253.7)
deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum	4.23 (253.14)
patriamque nauigio reuertens, ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.15 (316.23)
Scriptor quoque ipse multis ab ea muneribus donatus patriam remissus est.	5.15 (317.4)
reliquit uxorem, agros, cognatos, et patriam propter Christum,	5.19 (322.11)
obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuertetur, per se iter facere meminisset,	5.19 (324.19)
sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuertit.	5.19 (328.19)
patriam uero perueniens, maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies,	5.19 (329.17)
PATRIARCHA. patriarcha. quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	1.34 (71.18)
patriarchae. qui longius ab eis locis, in quibus patriarchae uel apostoli erant, secreti, . . . norunt.	5.15 (316.32)
patriarcharum. Quae item de loco ascensionis dominicae et sepulchris patriarcharum.	5.17 (318.23)
ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.17)
trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5.17 (319.20)
ut superiora, id est patriarcharum, tempora respiciamus,	5.21 (342.8)
PATRICIVS. patricii. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1.21 (41.16)
patricio. a rege Francorum Hloduo uel patricio Ercunualdo honorifice susceptus,	3.19 (168.11)
patricius. Aetius uir illustris, qui et patricius fuit,	1.13 (28.23)
Cuius corpus idem Ercunualdus patricius accipiens,	3.19 (168.15)
PATRIMONIOLVM. patrimonioli. quem ad gubernationem patrimonioli ecclesiae nostrae transmisimus,	1.24 (44.16)
PATRO: patrarunt. Erant autem duo germani fratres, qui hoc facinus patrarunt;	3.22 (173.18)
patrata. unum e pluribus, quae ad hanc crucem patrata sunt, uirtutis	3.2 (130.10)
In hoc etenim monasterio plura uirtutum sunt signa patrata,	4.7 (219.12)
quod in loco, quo defunctus est, . . . multa sanitarum sunt patrata miracula,	5.18 (320.17)
patratae. In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitarum noscuntur esse patratae,	3.2 (129.14)
patratum. Quod ita per omnia, ut praedixerat, diuino agente iudicio patratum est.	2.2 (83.32)
quod mihi unum e fratribus, propter quos et in quibus patratum est, ipse narrauit,	5.1 (281.11)
PATROCINIVM. patrocinio. eiusque tutandam patrocinio gens correcta gaudebat.	5.21 (346.12)
patrocinio. laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris,	5.22 (348.6)
PATRONVS. patronum. quem apud Deum habere patronum quaeris,	5.21 (344.31)
PATRVVS. patui. suscepti pro illo regnum Deiorum, . . . filius patui eius Aelfrici, uocabulo Osric.	3.1 (127.5)
in quo desiderabat honoranda patui sui ossa recondere.	3.11 (148.9)
patruo. antea cum patruo Valente et cum Valentiniano fratre regnaret.	1.9 (23.5)
patrum. eisdemque contra patriam et patrum suum pugnaturis ductor exstiterat,	3.24 (178.9)
PAVCISSIMVS, a, um. paucissimae. ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus repertae sunt,	3.26 (190.22)
paucissimi. sed hoc tamen paucissimi faciunt.	4.25 (265.7)
paucissimis. cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret,	5.15 (315.23)
paucissimo. et sic cum paucissimo exercitu se certamini dedit.	3.24 (177.30)
paucissimos. intra paucissimos dies plurimam insulae partem in deditionem recepit.	1.3 (15.12)
PAVCITAS. paucitas. Paucitas enim sacerdotum coegit unum antistitem duobus populis praefici.	3.21 (171.4)
numquid uersus, . . . ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3.25 (188.13)
paucitatem. sollerter exhortans, ne paucitatem suam . . . sapientiores . . . aestimarent;	2.19 (122.15)
PAVCVS, a, um. pauca. et haec erant nimium pauca et modica.	5.13 (312.7)
pauca. quia super pauca fuisti fidelis, propter multa te constituam;	2.18 (121.13)
a quibus non pauca, quae uel ipsi, uel omnibus, qui audire uellent, multum salubria essent, audiuit.	3.19 (166.15)
per cuius relationem ad nostram quoque agnitionem peruenerunt, quae de his pauca perstrinximus.	5.12 (309.30)
pauca. Qui cum pauco sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3.21 (171.6)
pauca. Baptizatus et Yffi filius Osfridi, sed et alii nobiles ac regii uiri non pauci.	2.14 (114.29)
pauca. Pelagianam peruersitatem iterato paucis auctoribus dilatare;	1.21 (39.32)
sed cum paucis uictus aufugit.	1.34 (71.23)
et paucis cum fratribus per Brettones in prouinciam Anglorum deuenit,	3.19 (167.28)
in qua secretius cum paucis, id est VII siue VIII, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	4.3 (207.13)
aiquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	4.25 (265.29)
ibique cum paucis suorum in monachica districtione uitam non sibi solummodo, sed et multis utilem, . . . duxit;	4.26 (267.25)
in qua uir Dei saepius, . . . et maxime in quadragesima, manere cum paucis, . . . consueuerat.	5.2 (283.13)
paucis. ipsa autem abbatissa intus cum paucis ossa elatura et dilutura intrasset,	4.19 (245.26)
paucis. sed ne memoria quidem, praeter in paucis et ualde paucis ulla appareret.	1.22 (42.1)
Haec nunc, gloriose filii, paucis locutus sum,	1.32 (69.24)
ut in praecedente libro paucis diximus,	4.1 (201.14)
missis pariter apostolico papae donariis, et aureis atque argenteis uasis non paucis.	4.1 (201.19)
De cuius statui uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	5.19 (322.24)
paucis. Bella Maro resonet, nos pacis [paucis] dona canamus;	4.20 (247.11)
pauco. Permansit autem huiusmodi obseruantia paschalis apud eos tempore non pauco,	3.4 (134.27)
Sicque prouincia Occidentalium Saxonum tempore non pauco absque praesule fuit.	3.7 (141.11)
quia tempore non pauco inter studia diuinae lectionis, uitiorum potius implicamentis,	3.13 (153.7)
ac tempore non pauco in episcopatu permansit.	3.17 (160.18)
Qui cum pauco sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3.21 (171.6)
Cumque tempore non pauco in praefata prouincia, . . . uitae caelestis institutio cotidianum numeret augmentum,	3.22 (173.13)
Tunc cessante non pauco tempore episcopatu,	4.1 (201.12)
et diaconatus officio sub eo non pauco temporeungebatur.	4.3 (212.31)
qui eadem tactus infirmitate, non pauco tempore recubans in lectulo iacebat.	4.14 (233.22)
Erat in eodem monasterio frater quidam, . . . tempore non pauco hospitum ministerio deseruiens,	4.31 (278.3)
Cumque tempore non pauco frater praefatus tali incommodo laboraret,	4.32 (279.30)
paucorum. intellegunt culpam esse paucorum.	1.21 (40.21)
paucos. Ante paucos sane aduentus eorum annos	1.17 (33.24)
sibi esse messem, sed operarios paucos,	1.29 (63.4)

ante paucos annos, dum incautius forte noctu in glacie incederet.	3. 2 (130. 12)
At post dies paucos rursum uenit ad eum praefatus frater,	5. 9 (297. 26)
PAVLATIM. ac salutaribus eius exhortationibus paulatim edoctus,	1. 7 (18. 19)
coeperunt et illi paulatim uires animosque resumere,	1. 16 (33. 8)
donec paulatim enutriti uerbo Dei,	3. 5 (137. 17)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altam reddiderit.	3. 9 (145. 21)
Crescentes uero paulatim ignes usque ad inuicem sese extenderunt,	3. 19 (165. 29)
ac deinde paulatim eam sibi adpropriare, donec ad tectum usque oratorii, . . . perueniret;	4. 3 (208. 24)
Crescebat morbus paulatim,	4. 31 (278. 16)
sentit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, . . . pertransisse.	4. 31 (279. 6)
sicque paulatim omnis eorum provincia ueterem cogereetur noua mutare culturam.	5. 10 (300. 14)
At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora produceret,	5. 12 (305. 21)
qui paulatim espescat, et ad me ocius festinans, ubi adpropinquauit,	5. 12 (306. 33)
animaduertit paulatim adulescens animi sagacis, minime perfectam esse uirtutis uiam,	5. 19 (323. 11)
PAVLINVS (d. 644), first Archbishop of York; converted the Northumbrians to Christianity.	
Paulini. qui etiam effigiem eiusdem Paulini referre esset solitus.	2. 16 (117. 26)
Oscie, qui ad praedicationem Paulini fidei erat sacramentis inbutus.	3. 1 (127. 7)
Iacob diaconus quondam, ut supra docuimus, uenerabilis archiepiscopi Paulini,	3. 25 (181. 28)
ad praedicationem beatae memoriae Paulini primi Nordanhybrorum episcopi, fidem . . . suscepit,	4. 23 (252. 27)
Paulino. eandem filiam suam Christo consecrandam Paulino episcopo adsignauit;	2. 9 (99. 30)
praebuit palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2. 13 (113. 1)
In qua etiam ciuitate ipsi doctori atque antistiti suo Paulino sedem episcopatus donauit.	2. 14 (114. 7)
qui etiam Paulino pallium miserit.	2. 17 (118. 23)
misit eidem Paulino pallium;	2. 17 (118. 28)
et duo pallia utrorumque metropolitatorum, id est Honorio et Paulino, direximus,	2. 17 (119. 30)
Paulino. uerbum fidei praedicante Paulino, cuius supra meminimus, suscepit.	2. 9 (97. 9)
Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis	2. 9 (99. 20)
et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere.	2. 9 (100. 10)
Cum ergo praedicante uerbum Dei Paulino rex credere differret,	2. 12 (110. 24)
Et adnuente Paulino, fecit, ut dixerat.	2. 13 (111. 15)
curauit, docente eodem Paulino, . . . fabricare basilicam,	2. 14 (114. 9)
baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo,	2. 16 (117. 22)
ad fidem confessionemque Christi, Paulino euangelizante, conuersam esse	2. 17 (118. 27)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit;	3. 14 (154. 3)
Paulinum. Adiecit autem Coif, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2. 13 (112. 23)
qui ordinandus uenit ad Paulinum,	2. 18 (120. 11)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino . . . et plures uerbi ministros, in quibus et Paulinum.	5. 24 (353. 20)
Paulinus. primi et praecipui erant Melitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1. 29 (63. 6)
et ut ueniens ad euangelizandum ei Paulinus primo filiam eius . . . inbuerit.	2. 9 (97. 4)
et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2. 9 (98. 13)
Ordinatus est autem Paulinus episcopus a Iusto archiepiscopo,	2. 9 (98. 17)
Cum ergo uideret Paulinus difficulter posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem . . . inclinari,	2. 12 (107. 5)
et ubi Paulinus baptizauerit.	2. 14 (113. 25)
Paulinus autem ex eo tempore sex annis continuus, . . . uerbum Dei, . . . praedicabat;	2. 14 (114. 16)
quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2. 14 (114. 31)
Vt Paulinus in provincia Lindissi praedicauerit,	2. 16 (117. 4)
Praedicabat autem Paulinus uerbum etiam provinciae Lindissi,	2. 16 (117. 6)
In qua ecclesiae Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2. 16 (117. 16)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2. 20 (124. 12)
Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, . . . rediit Cantiam nauigio,	2. 20 (125. 28)
ac per hoc curam illius praefatus Paulinus . . . suscepit ac tenuit,	2. 20 (126. 16)
reuerentissimus pater Paulinus, . . . transiuit ad Dominum	3. 14 (154. 14)
Anno dcccvi, Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhybrorum antistes.	5. 24 (353. 27)
Eduine rege peremto, Paulinus Cantiam rediit.	5. 24 (354. 1)
Anno dcccxlvi, Paulinus, quondam Eboraci, . . . antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5. 24 (354. 5)
PAVLINVS. Bishop of Nola, 409-431.	
Paulini. librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5. 24 (359. 5)
PAVLISPER. in tantum paulisper condensatae sunt, ut nihil praeter ipsas aspicierem,	5. 12 (305. 23)
PAVLO. Et cum paulo districtius agitur,	1. 27 (50. 7)
Atque paulo post subiiecit exponens:	1. 27 (50. 7)
Et paulo post:	2. 1 (77. 32)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, qui Scottos sequebantur, in possessionem monasterii dederat.	3. 25 (183. 2)
Et paulo post:	4. 17 (240. 13)
In quam uidelicet provinciam paulo ante, . . . uir strenuissimus . . . electus et antistes;	4. 23 (255. 18)
'Paulo ante', inquit, 'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	5. 13 (312. 1)
Et paulo post:	5. 21 (334. 20)
PAVLVLVM. interueniente paululum mora,	1. 27 (55. 4)
et ab ingressu ecclesiae paululum reuerenter abstinere.	1. 27 (56. 28)
quod esset uir longae staturae, paululum incurvus, nigro capillo,	2. 16 (117. 27)
ubi paululum reficiebatur,	3. 5 (136. 16)
Et cum paululum quiesceret,	3. 27 (193. 19)
Et post paululum:	3. 29 (197. 9)
tunc paululum reuiuisco,	5. 6 (290. 25)
PAVLVM. paulum. Et post paululum [paulum]: 'Parum, inquit,	3. 29 (197. 9)
PAVLVS, Saint, St. Paul the Apostle.	
Pauli. et specialiter beati Pauli ad Timotheum epistulae,	1. 27 (48. 21)
ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli a fundamentis construxit,	1. 33 (70. 19)
ut in ecclesiis . . . Petri et Pauli super corpora eorum missae celebrarentur.	2. 1 (78. 20)
fecit rex Aedilbert in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2. 3 (85. 19)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2. 3 (86. 3)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2. 5 (90. 7)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2. 6 (92. 15)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3. 7 (140. 5)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3. 29 (198. 15)
coniugi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum	3. 29 (198. 21)
Petri et Pauli apostolorum;	4. 1 (203. 7)
habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	5. 21 (332. 27)
misit legatarios ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5. 23 (348. 29)
Sepultus uero est in porticu sancti Pauli apostoli,	5. 24 (357. 5)
digessi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3. 25 (185. 14)
Paulo. Hinc quod eidem Paulo Iacobus ait:	1. 27 (57. 7)
Paulus. Vnde Paulus quoque apostolus dicit:	

Nam cum Paulus apostolus diceret:	1.27 (58.33)
Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uixere, docuere, passi sunt.	3.25 (184.21)
Hinc est enim, quod Paulus Timotheum circumcidit,	3.25 (185.11)
in omnibus, quae tradiderunt sancti apostoli Petrus et Paulus,	3.29 (197.28)
dicebantque, quod unus eorum Petrus, alius uocaretur Paulus;	4.14 (235.20)
PAVLVS, a martyr.	
Pauli, beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . Laurentii, Iohannis, et Pauli, et Gregorii,	3.29 (198.16)
PAUPER. pauper. Cui cum . . . pauper quidam occurreret elemosynam petens,	3.14 (156.12)
sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans.	4.11 (226.5)
qui ante fuerat deformis, pauper, et mutus.	5.2 (284.28)
paupere, quia non erat de paupere uulgo, ut dixerat, sed de nobilibus.	4.22 (251.5)
paupere, habens . . . in eo fratres v. siue vi, in humili et paupere uita Domino famulantes.	4.13 (231.5)
pauperem. quod liberasset pauperem uociferantem, et pupillum,	2.1 (77.24)
rusticum se potius et pauperem, atque uxoreo uinculo conligatum fuisse respondit;	4.22 (250.8)
iussit suis quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	5.2 (283.16)
iussit ad se intrare pauperem, ingresso linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.31)
pauperem. pauperem uitam in montibus, . . . agebant.	1.15 (33.1)
pauperes. quatinus ubicumque aliquos uel diuites uel pauperes incedens aspexisset,	3.5 (136.3)
pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3.17 (161.23)
pauperi. ille praecepit equum, . . . pauperi dari;	3.14 (156.14)
'Quid uoluitis, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?	3.14 (156.19)
pauperibus. alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	1.27 (48.27)
sedulus hoc dispergere ac dare pauperibus curabat,	2.1 (77.20)
'Si negaui, inquit, quod uolebant, pauperibus,	2.1 (77.33)
Cuncta, . . . mox pauperibus, qui occurrerent, erogare gaudebat.	3.5 (135.27)
pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	3.6 (138.9)
Qui mox dapes sibi met adpositas deferri pauperibus,	3.6 (138.20)
qui semper, dum uiueret, infirmis et pauperibus consulere, . . . non cessabat.	3.9 (145.24)
Siquid enim pecuniae a diuitibus accipiebant, mox pauperibus dabant.	3.26 (190.26)
Attulit autem eidem et summam pecuniae non paruam pauperibus erogandam,	4.11 (226.4)
c pauperibus dederunt, centum his, a quibus retia acceperant,	4.13 (231.33)
ita ut . . . decimam . . . uestimentorum partem pauperibus daret.	4.29 (276.4)
uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum,	5.4 (287.11)
tertiam sibi ipse retentans, statim pauperibus distribuit.	5.12 (304.19)
pauperis. Excubabat . . . ante tugurium pauperis uulgus sine numero;	1.19 (37.26)
pauperum. Pater eram pauperum,	2.1 (77.29)
ea . . . uel in usus pauperum, ut diximus, dispergebat,	3.5 (136.27)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3.6 (138.17)
erat enim multum miseriors, et cultor pauperum,	3.14 (156.15)
Numquid non habuimus equos uiliiores . . . quae ad pauperum dona sufficerent,	3.14 (156.20)
PAUPERCVLVS, a, um. pauperculus. Ad hunc pauperculae Brettonum reliquiae mittunt epistolam,	1.13 (28.24)
PAUPERITAS. paupertate. et paupertate pariter ac rusticitate sua doctorum arcebat accessum.	4.27 (270.7)
PAUPERIATIS. inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uoluntariae paupertatis, . . . merita,	4.3 (210.12)
PAVSO. pauans. Haec tunc in dormitorio sororum pauans, audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4.23 (257.8)
pauantes. Cumque somno excussa uideret ceteras pauantes circa se sorores,	4.23 (257.17)
pauare. uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . elatum uidelicet de domo, in qua sorores pauare solebant.	4.9 (222.15)
pauat. Hic sacer in tumba pauat cum corpore praesul,	5.8 (295.9)
qui haud longe ab illis ad borealem extremamque muri illius partem pauat.	5.17 (319.22)
PAVEFACIO. paeufacere. quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et compunctione paeufacere dicitur.	5.17 (319.9)
PAVEO. pauentibus. tantum pauentibus fiducia contulerunt,	1.20 (38.12)
pauere. Aut hunc fruge sua aequorei pauere Britanni,	1.10 (24.14)
timere coepit et pauere,	3.13 (152.28)
quarum lux corda intuentium cum quadam alacritate et compunctione paeufacere [pauere facere] dicitur.	uar. 5.17 (319.9)
PAUIDVS, a, um. pauida. uxor tantum, quae amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.9)
pauidus. Et cum diutius ibi pauidus consisterem,	5.12 (306.6)
PAVIMENTVM. pauimenti. quia de puluere pauimenti, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent infirmi.	3.11 (149.14)
pauimento. iussit fratres in eiusdem habitaculi pauimento foueam facere;	4.28 (271.24)
sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.15)
pauimentum. in nouo recondita loco in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia locarent.	4.30 (276.15)
inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanctuarii posuerunt.	4.30 (277.17)
PAX. pace. suscepitque fidem Britanni . . . quies in pace seruabant.	1.4 (16.12)
ut hi pro patriae pace et salute contra aduersarios militarent,	1.15 (31.11)
pro pace Armoricanae gentis supplicaturus	1.21 (41.11)
'Diesque nostros in tua pace disponas,	2.1 (78.32)
Vt Augustinus Brettonum episcopos pro pace catholica, . . . monuerit;	2.2 (81.7)
pace catholica secum habita	2.2 (81.16)
completis in pace diebus officii sui,	2.3 (86.21)
ibidem in pace uitam finiuit.	2.15 (117.3)
recuperata postmodum pace in prouincia,	2.20 (126.28)
supplicandumque pro pace gentis eius aeterna, . . . locus facultasque suppeteret	3.24 (178.27)
ibidem in pace uitam finiuit,	4.12 (228.17)
de seruanda eas inuicem, immo cum omnibus pace euangelica animoneret;	4.23 (256.30)
quia 'corpora ipsorum in pace sepulta sunt,	5.8 (294.28)
atque in pace tranquilla uitam terminabis',	5.19 (329.19)
usque ad diem obitus sui, uitam duxit in pace.	5.19 (330.1)
Qua adridente pace ac serenitate temporum,	5.23 (351.18)
pacem. ecclesia in Britanniis aliquantulum, . . . pacem habuerit.	1.8 (22.6)
si pacem cum fratribus accipere nollent,	2.2 (83.28)
prouinciae, . . . in unam sunt pacem, et uelut unum compaginatae in populum.	3.6 (139.1)
Sed neo cum eo ille, . . . habere pacem potuit;	3.14 (155.5)
Vt Theodorus episcopus inter Eogfridum et Aedilredum reges pacem fecerit.	4.21 (249.2)
Gratia te Regis aeterni . . . ad nostram omnium pacem custodiat incolumem,	5.21 (345.20)
paci. uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt,	5.18 (321.2)
pacis. obsecrans eos et contestans unitatem pacis et catholicae obseruationis cum ea, . . . tenere;	2.4 (87.21)

sed et tempore pacis equitantes inter ciuitates . . . semper antecedere signifer consuesset;	2. 16 (118. 16)
Eanfridum inconsulte ad se cum . . . militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnavit.	3. 1 (128. 9)
studium uidelicet pacis et caritatis,	3. 17 (161. 17)
promisit se ei . . . ornamenta regia uel donaria in pretium pacis largiturum,	3. 24 (177. 18)
ut uirtutum dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruarent;	4. 3 (209. 7)
ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congruerent, . . . coepit obseruanda docere.	4. 5 (214. 26)
Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4. 20 (247. 11)
Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	4. 21 (249. 16)
pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4. 23 (254. 9)
ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeternam,	5. 15 (316. 13)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5. 22 (347. 23)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5. 23 (351. 5)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uniuersali ecclesia particeps existere gaudet.	5. 23 (351. 6)
pax. Mansitque haec . . . pax usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1. 8 (22. 14)
Tanta autem eo tempore pax in Brittania, . . . fuisse perhibetur,	2. 16 (118. 3)
Et cum dicerent, 'Pax et securitas,' extemplo praefatae ultionis sunt poena multati.	4. 25 (265. 33)
PEADA (d. 656), <i>sub-king of the South Mercians; son of Penda.</i>	
Peada. Sed idem Peada proximo uere multum nefarie peremptus est,	3. 24 (180. 15)
Peada. Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pendan,	3. 24 (180. 10)
Peada. Vt prouincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit facta.	3. 21 (169. 21)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3. 21 (169. 24)
Anno DCXII, Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuiti.	5. 24 (354. 10)
PEANFAHEL, the <i>Pictish name for the beginning of the Roman wall</i> ; see PENNELTVN.	
Peanfahel. in loco, qui sermone Pictorum Peanfahel, . . . appellatur;	1. 12 (26. 26)
PEARTANEV, <i>Partney, Lincolnshire.</i>	
Peartaneu. secundus erat abbas in monasterio, quod uocatur Peartaneu,	3. 11 (149. 9)
Peartaneu. narrauit mihi presbyter et abbas quidam uir ueracissimus de monasterio Peartaneu,	2. 16 (117. 21)
PECCATOR. peccatoris. nam sicut bona eius peccatoris suscepistis,	3. 19 (166. 30)
PECCATRIX. peccatricem. acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est,	1. 14 (30. 15)
PECCATVM. peccata. 'Beati, quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.'	5. 13 (313. 22)
peccata. quanto in subiectis suis etiam aliena peccata detererit,	1. 32 (68. 26)
quia et tibi et multis opus est peccata sua bonis operibus redimere,	4. 25 (265. 4)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inertes, aut ad peccata uigilant.	4. 25 (265. 12)
respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua, sed cum ab infirmitate resurgeret;	5. 13 (311. 20)
agni immaculati, qui abstulit peccata mundi;	5. 21 (336. 19)
peccati. nullo peccati pondere grauatur;	1. 27 (54. 25)
uel, quod maius est, peccati consensu acciderit.	1. 27 (61. 2)
si nulla peccati delectatio sequatur,	1. 27 (61. 11)
In suggestione igitur peccati semen est,	1. 27 (61. 15)
me ducentem in lege peccati, quae est in membris meis.	1. 27 (61. 27)
datum est illi ex poena peccati illius, ne nunc eos, . . . audiret.	4. 26 (267. 8)
peccatis. de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1. 32 (68. 26)
et in peccatis peperit me mater mea.	2. 19 (124. 11)
Si enim huius uiri in peccatis suis mortui pecuniam non accepisses,	3. 19 (167. 1)
peccato. et immortalitatem homini pro peccato suo abstulit,	1. 27 (54. 13)
ut uos ab originali peccato eriperet,	2. 10 (103. 20)
dicerent posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate,	2. 19 (124. 2)
Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem sine peccato;	2. 19 (124. 4)
Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.	2. 19 (124. 6)
Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes	2. 19 (124. 7)
etiam sine actuali peccato existentes, portare noscuntur, secundum prophetam dicentem:	2. 19 (124. 9)
peccatorum. et conpunctus memoria peccatorum suorum faciem lacrimis albebat,	3. 27 (193. 4)
et internis peccatorum uinculis, quibus grauabatur, ocios desiderabat absolui:	4. 25 (263. 22)
quia salutaris fonte in remissionem peccatorum essem ablutus;	5. 6 (291. 13)
Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum,	5. 13 (311. 2)
et multa eorum milia uerbo ueritatis instituens, a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluit;	5. 19 (326. 15)
in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberauit,	5. 21 (338. 20)
ut spinas ac tribulos peccatorum nostrorum portaret,	5. 21 (343. 17)
peccatum. Tribus enim modis impletur omne peccatum,	1. 27 (61. 3)
peccatum omnimodo perpetratum non est;	1. 27 (61. 12)
tunc peccatum incipit nasci;	1. 27 (61. 13)
tunc peccatum cognoscitur perfici.	1. 27 (61. 15)
peccatum. et graue hoc esse peccatum cognoscant.	1. 27 (61. 20)
Cum enim malignus spiritus peccatum suggerit in mente,	1. 27 (61. 11)
PECCO. peccando. a morte animae, qua peccando sternebantur, reuocari poterant.	1. 14 (30. 13)
peccare. qui non metuunt sciendo peccare.	1. 27 (52. 2)
peccatis. absque ulla dubietate peccatis.	3. 25 (188. 11)
peccaui. scelera, non solum quae opere uel uerbo, sed etiam quae tenuissima cogitatione peccaui,	5. 13 (312. 18)
peccauiimus. quoniam peccauiimus. Alleluia.	1. 25 (46. 27)
PECTEN. pectine. id est speculum argenteum, et pectinem [pectine] eboreum inauratum;	uar. 2. 11 (106. 25)
pectinem. id est speculum argenteum, et pectinem eboreum inauratum;	2. 11 (106. 25)
PECTHELM (d. 735), <i>first Bishop of Whitorn.</i>	
Pecthelm. Denique reuerentissimus antistes Pecthelm, . . . referre est solitus,	5. 18 (320. 13)
Aeca in Hagustaldensi, Pecthelm in ea, quae Candida Casa uocatur,	5. 23 (351. 1)
Pecthelmo. Hanc historiam, sicut a uenerabili antistite Pecthelmo didici,	5. 13 (313. 23)
PECTVS. pectore. non eleuata in altum uoce, sed profusis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota com-	
mendabat,	4. 28 (273. 29)
pectoribus. et in pectoribus omnium fides catholica inculcata firmatur.	1. 21 (41. 1)
pectus. laborem nostrum, in quo tanti apostoli, qui super pectus Domini recubuerunt, dignus fuit, exemplum	
sectamur;	3. 25 (184. 34)
PECVNIA. pecunia. 'Pecunia tua tecum sit in perditionem,	5. 21 (342. 34)
pecunia. quid uel quantum de pecunia nostra filii Dei tribuas.'	3. 14 (156. 33)
pecuniae. Quicquid pecuniae habuerat, sedulus hoc dispergere . . . curabat,	2. 1 (77. 19)
immo fidem suam, quae omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniae perdere.	2. 12 (110. 10)
Siquid enim pecuniae a diuitibus accipiebant, mox pauperibus dabant.	3. 26 (190. 25)
Attulit autem eisdem et summam pecuniae non parum pauperibus erogandam,	4. 11 (229. 16)
sed debita solummodo multa pecuniae regi ultori daretur.	4. 21 (249. 16)
pecuniam. misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2. 12 (107. 26)
Nullam potentibus saeculi pecuniam, . . . umquam dare solebat,	3. 5 (136. 24)
Si enim huius uiri in peccatis suis mortui pecuniam non accepisses,	3. 19 (167. 2)
ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4. 22 (251. 23)
quoniam donum Dei existimasti per pecuniam possideri;	5. 21 (342. 35)

pecuniarum, quae sibi a diuitibus donaria pecuniarum largiebantur,	3.5 (136.27)
Nil pecuniarum absque pecoribus habebant.	3.26 (190.24)
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, promissa non parua pecuniarum donatione, rogaret.	4.5 (214.19)
pecunias, neque . . . uel pecunias colligi, uel domus praeuideri necesse fuit,	3.26 (190.27)
adeo ut Ecgrifridus promiserit se ei terras ac pecunias iuxta morem donaturum,	4.19 (243.16)
PECVS. pecoribus, et alendis apta pecoribus ac iumentis;	1.1 (10.1)
atque huius gustum siue aspersorem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre;	5.18 (320.21)
pecoribus. Nil pecuniarum absque pecoribus habebant.	3.26 (190.24)
pecorum, usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt.	3.9 (145.17)
PECVS. pecudes. eisque languentes homines aut pecudes potauerint,	3.2 (129.18)
PEDAGOGVS. pedagogos. eisque pedagogos ac magistros iuxta morem Cantuariorum praebeante.	3.18 (162.22)
PEIOR, ius. peiora, habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.6)
PEIVS. librum . . . male de Greco translatus, et peius a quodam inperito emendatus, prout potui, ad sensum correx;	5.24 (359.7)
PELAGIANVS, a, um, <i>Pelagian; of Pelagius</i> .	
Pelagiana. heresis Pelagiana per Agricola inlata,	1.17 (33.25)
Pelagiana. Vt . . . Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum pro pascha simul et pro Pelagiana heresi misit,	2.19 (122.11)
Neonon pro Pelagiana heresi, . . . admonere curauit;	2.19 (122.26)
Pelagianae. renascentibus uirgultis Pelagianae pestis.	1.21 (39.28)
quod uirus Pelagianae hereseos apud uos denuo reuiuiscit;	2.19 (123.25)
Pelagianam. nuntiatur ex eadem insula Pelagianam peruersitatem . . . dilatar;	1.21 (39.32)
Pelagiani. Seueriani episcopi Pelagiani filium.	1.17 (33.26)
Pelagianis. ita de Pelagianis in eadem epistula subdunt;	2.19 (123.24)
Pelagianorum. et postmodum Pelagianorum tempestatem diuina uirtute sedauerit.	1.17 (33.23)
PELAGIUS (370?–420?), <i>founder of the heresy called Pelagianism</i> .	
Pelagius. Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.10 (23.22)
Cuius temporibus Pelagius Bretto . . . uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1.10 (23.27)
inde Pelagus auctor, hinc Christus.	1.17 (35.24)
PELAGVS. pelagi. dekursisque breui spatii pelagi,	1.17 (34.29)
et quidem inprimis furentibus undis pelagi, tentabant nautae anchoris . . . nauem retinere,	3.15 (158.12)
in remotiore ab ecclesia loco refluus undique pelagi fluctibus cincto, solitarius manebat.	4.30 (276.26)
pelago. interposito pelago latitudinis trium milium.	4.16 (238.15)
in quo uidelicet pelago bini aestus oceani, . . . sibi inuicem cotidie conpugnantes occurrunt	4.16 (238.17)
Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terza respiceremus.	5.1 (281.23)
pelagus, quod per terras Iutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	4.16 (238.22)
PELASGVS, a, um, <i>Greek</i> .	
Pelagas. Quem nunc Theodorum lingua Pelagosa uocat.	5.8 (295.10)
PELLO. pepulerant. cum Pictis, quos longius iam bellando pepulerant,	1.15 (32.9)
pepulerint. barbaros suis e finibus pepulerint;	1.14 (29.12)
pulerit. tandem ad memoriam reduxit, quod cum pridem perfidia regno pulerit,	3.7 (141.15)
pulsus. pulsus est et Vini ab eodem rege de episcopatu;	3.7 (141.6)
pulsus est idem antistes a sede sui episcopatus,	4.12 (229.2)
Pulsus est autem ab episcopatu suo Vilfrid.	4.13 (230.3)
Vilfrid episcopus, qui tum forte patria pulsus in Merciorum regionibus exulabat.	5.11 (302.10)
Qui deinde regnante Ecgrifido, pulsus est episcopatu,	5.19 (326.8)
ubi nauem conscendit, flante Faunio pulsus est Fresiam,	5.19 (326.12)
ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5.19 (327.14)
Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Ecgrifido rege;	5.24 (355.3)
PENDA (577?–655), <i>King of Mercia; foe of Christianity</i> .	
Penda. Siquidem Penda cum omni Merciorum gente idolis deditus,	2.20 (125.6)
'Vide, Domine, quanta mala facit Penda.'	3.16 (159.18)
Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens,	3.17 (160.19)
Nec prohibuit Penda rex, quin etiam in sua, . . . natione uerbum, . . . praedicaretur.	3.21 (170.27)
Anno dclv, Penda periit, et Mercii sunt facti Christiani.	2.24 (354.12)
Penda. auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124.18)
hostilis Merciorum exercitus Penda duce . . . peruenit ad urbem usque regiam,	3.16 (158.30)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3.18 (163.1)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24 (177.10)
Pendam. alter Eadfrid necessitate cogente ad Pandam regem transpergit;	2.20 (124.28)
Pendan. Repudiata enim sorore Pandan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.7 (140.11)
Middilangli. . . sub principe Peada filio Pandan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (169.24)
habens sororem ipsius coniungit, uocabulo Cyniburgam, filiam Pandan regis.	3.21 (170.10)
Coepit sub haec biennio ante mortem Pandan regis.	3.21 (170.33)
Idem autem rex Osuii tribus annis post occisionem Pandan regis, . . . populis praefuit;	3.24 (180.6)
Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pandan,	3.24 (180.11)
Compleuit autem tribus annis post interfectionem Pandan regis,	3.24 (180.18)
leuato in regem Vulfhre filio eiusdem Pandan adolescente.	3.24 (180.21)
PENDEO. pendebat. posta solummodo, in qua pulsus ille inclusus pendebat, tuta ab ignibus et intacta remansit.	3.10 (147.21)
pendente. pendente magna desuper aerea rota cum lampadibus.	5.16 (317.29)
ab occasu habens introitum, pendente desuper in troleis magna lampade,	5.17 (319.5)
pendentes. totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolimam per uicem fulgent;	5.17 (319.8)
pendenter. et omnium nota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent,	4.2 (205.8)
PENE. 1.1 (12.33); 1.2 (14.2); 1.2 (14.15); 1.3 (15.30); 1.5 (16.20); 1.7 (20.11); 1.9 (23.7); 1.13 (29.5); 1.20 (38.10); 1.34 (71.25); 2.1 (74.11); 2.1 (77.5); 2.3 (86.11); 2.5 (89.28); 3.3 (132.28); 3.11 (148.22); 3.24 (178.13); 4.1 (202.1); 4.18 (241.28); 5.13 (312.15); 5.15 (316.4); 5.24 (353.4); Cont. (361.7).	
PENES. confessorum Christi, . . . penes Albanum latere.	1.7 (18.23)
percoore, si aliquid reliquiarum illius penes te habes, adferas mihi,	3.13 (153.21)
Harum particularum reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris	4.32 (280.9)
PENETRABILIS, e. penetrabilibus. et discussis penetrabilibus [penetrabilibus] cordis nostri.	uar. 4.3 (211.12)
PENETRALIA. penetrabilis, et discussis penetrabilibus cordis nostri,	4.3 (211.12)
PENITVS. ne penitus misera patria deleteretur,	1.12 (27.3)
ita ut, deficiente penitus omni membrorum officio, iamianque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.6)
et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdidit,	5.6 (290.13)
PENNA. pennis. sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas, id est Dominus Iesus,	5.21 (340.14)
PENNELTVN, <i>the English name for the beginning of the Roman wall; see PEANFAHEL</i> .	
Penneltun. lingua autem Anglorum Penneltun appellatur;	1.12 (26.26)
PENSO. pensandum. Vigilanti uero mente pensandum est,	1.27 (59.5)
Sed pensandum est, ipsa cogitatio utrum suggestionem an delectationem,	1.27 (61.1)
pensare. Hoc tua fraternitas ex persona furis pensare potest,	1.27 (50.2)
et quanta consideratione propriam cotidie debeant fragilitatem pensare.	2.1 (76.19)

pensaret. dum sollicitus pensaret,	2.1 (77.10)
pensari. quae subtiliter pensari debet,	1.27 (60.2)
PENTA, <i>the Pant River, or Blackwater, Essex.</i>	
Pentæ. quorum prior locus est in ripa Pentæ amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.8)
PERATEVCVS, <i>the Pentateuch.</i>	
Pentateucum. Item, Capitula lectionum in Pentateucum Mosi, Iosue, Iudicum;	5.24 (358.13)
PENTECOSTE. pentecostes. quae baptizata est die sancto pentecostes	2.9 (99.31)
Cuius modum continentiae . . . post peracta sollemnia pentecostes, hoc est L ^{imus} , semper obseruare curabat.	3.27 (194.14)
praeter imminentes sollemnia maioribus, uerbi gratia paschae, pentecostes, epifaniae,	4.19 (244.9)
Eanfild, filia Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	5.24 (353.30)
PER, <i>omitted.</i>	
PERAGO. peracta. Nec tamen statim ordinatio decreta, sed peracta hieme, . . . completa est	4.28 (273.1)
missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit,	5.17 (319.11)
peracta. Cuius modum continentiae . . . totidem quoque post peracta sollemnia pentecostes, . . . obseruare curabat.	3.27 (194.13)
peractis. Duobus autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum,	4.29 (274.3)
peracto. peracto ieiunio triduo, cum aliis orandi causa conuenerant,	2.2 (84.15)
Rursumque peracto tempore aliquanto, euenit	3.17 (160.28)
contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4.25 (264.15)
peracto autem bello, rursum aequalis potentiae omnes sunt satrapae.	5.10 (300.2)
peracto pascha, hoc est vi ^{ti} Iduum Maiarum die, Osric rex Nordanhybrorum uita decessit,	5.23 (349.19)
peragendi. et ob id maiorem huius itineris peragendi notitiam haberet,	4.1 (202.32)
peragens. cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.24 (357.10)
peragere. uel si alia quaelibet necessitas insisteret, uiam peragere posset.	3.14 (156.11)
etiam si totam noctem stando in precibus peragere, si integram septimanam iubeas abstinendo transigere.	4.25 (263.27)
peragite. quae inchoastis, Deo auctore peragite;	1.23 (43.12)
quaeque uos ammonet, . . . deuote peragite,	1.32 (68.32)
PERAGRO. peragrante. Vt Theodoro cuncta peragrante, Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, . . . coeperint . . . inbui;	4.2 (204.10)
peragrar. in quo ille, . . . uiam peragere [peragrar] posset.	uar. 3.14 (156.11)
non equitando, sed apostolorum more pedibus incedendo peragrar.	3.28 (195.22)
Solebat autem ea maxime loca peragrar, illis praedicare in uiculis,	4.27 (270.5)
peragrata. Moxque peragrata insula tota, quaquersum Anglorum gentes morabantur,	4.2 (204.17)
PERAMBULO. perambulantes. Vbi cum omnia perambulantes multam Domino ecclesiam congregassent,	3.22 (172.28)
perambulare. etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	2.16 (118.7)
PERCELLO. perculti. tantoque eas stupore perculti, ut etiam canticum, quod caneant, tremefactae intermitterent.	4.7 (220.4)
perculti. perculti timore inerti,	1.23 (42.25)
nimio mox timore perculti, festinarunt referre antistiti, quae inuenerant.	4.30 (276.24)
percussos. omnes, qui corpori flentes adsederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	5.12 (304.7)
percussus. tanta miraculorum caelestium nouitate percussus,	1.7 (21.21)
PERCEPTIO. perceptione. a perceptione sacri mysterii prohibere non debet;	1.27 (60.16)
postquam obitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione munuit,	4.3 (210.5)
proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera contemnere designant.	5.21 (343.23)
PERCIPIO. perceperint. uel quorum tempore regum euangelii perceperint,	Praef. (7.1)
eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint.	3.3 (133.2)
perceperit. sed si perceperit, non iudicanda.	1.27 (56.11)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperit,	3.4 (133.3)
perceperunt. ex quo tempore fidem Christi perceperunt,	Praef. (7.24)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pandan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (169.25)
percepisset. Veniensque mane ad uilicum, qui sibi praeerat, quid doni percepisset, indicauit,	4.24 (260.15)
percepisti. pro cuius conuersione etiam faciendorum signorum dona percepisti.	1.31 (67.11)
ecce regnum, quod desiderasti, ipso largiente percepisti.	2.12 (110.34)
percepistis. uos, qui spiritum uiuentem a Domino percepistis,	2.10 (103.14)
percepit. gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6.25)
quod sedis apostolicae humanitate percepit,	2.8 (96.30)
qui dudum in Gallia, . . . lauacrum baptismi percepit,	3.18 (162.18)
alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, eodem magistro tradente percepit;	5.19 (324.28)
percepta. quem nos priuare auctoritate percepta minime debemus.	1.27 (52.33)
atque illi percepta eius benedictione iam multum tristes exissent,	4.3 (209.21)
Sicque de percepta laetatus hospitare, . . . domum reuersus est.	5.2 (284.29)
perceptam. Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruauit,	3.30 (199.21)
perceptis. Quia enim perceptis caelestibus uerbis,	2.1 (78.18)
percepto. percepto uiatico sacrosanctae communionis,	4.23 (256.27)
percepturi. quia omnes, qui uoluntatem eius, . . . discerent et facerent, aeterna ab illo praemia essent percepturi.	3.22 (172.9)
percipere. post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere?	1.27 (53.29)
aut sacrae communionis sacramenta percipere?	1.27 (53.33)
communiois mysterium in eisdem diebus percipere non debet prohiberi.	1.27 (56.9)
Si autem ex ueneratione magna percipere non praesumit,	1.27 (56.10)
nullatenus ualetis panem uitae percipere.	2.5 (91.19)
non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;	2.9 (100.6)
et huius quoque rei notitiam ad perfectum percipere meruerunt,	3.4 (135.12)
perceperent. qui uerba Dei perceperent,	1.27 (59.10)
perceperet. nil curationis uel sanationis horum ministerio perceperet,	2.2 (82.6)
ita ut nil umquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, perceperet,	4.25 (273.5)
perceperit. sed si perceperit [perceperit],	uar. 1.27 (56.11)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperit [perceperit],	uar. 3.4 (133.3)
percipiant. et bene uiuendi formam percipiant,	1.29 (64.17)
percipiat. atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	1.29 (63.29)
percipiebat. unum ouem gallinaceum cum paru lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.30)
percipienda. Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.8)
percipienda. Hild, . . . ad percipienda praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit percipiendae.	4.23 (252.19)
Huius autem genti occasio fuit percipiendae fidei,	2.9 (97.21)
nam saepius ante illum percipiendae elemosynae gratia uenire consueuerat,	5.2 (283.22)
percipiendum. persuasus maxime ad percipiendum fidem a filio regis Osui,	3.21 (170.8)
percipiendi. non tamen usque ad prohibitionem percipiendi sancti mysterii	1.27 (60.12)
percipiendum. percipiendo ex religiosae uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	1.27 (56.25)
percipiendum. ecclesia . . . quam ibidem ipse de ligno, cum cathecizaretur, atque ad percipiendum baptismum inbueretur, . . . construxit.	2.14 (114.5)

percipiens. Percipiensque alacer rediuiuae praemia uitae, Barbaricam rabiem,	5.7 (293.15)
percipisti. faciendorum signorum dona percipisti [percipisti],	uar. 1.31 (67.11)
ecce regnum, quod desiderasti, ipso largiente percipisti [percipisti],	uar. 2.12 (110.34)
percipisti. qui spiritum uiuentem a Domino percipisti [percipisti],	uar. 2.10 (103.14)
percipit. Percipit inde decus reginae, et sceptri sub astris,	4.20 (248.9)
Plus super astra manens, percipit inde decus.	4.20 (248.10)
percipunt. Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabercto antistite Meilito.	5.24 (353.22)
PERCLAREO. perclareat. ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclareat;	2.11 (106.4)
PERCREBESCO. percrebuisse. rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percrebuisse ferebat;	3.13 (152.18)
PERCVRO. percurrit. eligit expeditos, circumiecta percurrit,	1.20 (38.31)
per tota infirmitatis spatia medicabilis dextera percurrit,	1.21 (40.29)
PERCVTIO. percussa. Percussa etenim febribus acri coepit ardore fatigari,	4.23 (256.16)
percusserunt. surgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.13 (312.26)
percussis. quibusdam a serpente percussis,	1.1 (33.2)
in qua percussis Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21 (334.28)
percussurus. ipse carnifex, qui eum percussurus erat,	1.7 (20.18)
percussus. percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus quidam de genere Scottorum,	3.13 (152.23)
Percussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	5.14 (314.12)
percutere. martyre, quem percutere iubebatur,	1.7 (20.23)
percuti. ut cum martyre, uel pro martyre, . . . ipse potius mereretur percuti.	1.7 (20.23)
solliciti, ne umquam percuti mereamur, agamus,	4.3 (211.14)
percutit. nec adhuc tamen percutit, mox inploremus eius misericordiam,	4.3 (211.11)
PERDITIO. perditione. sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret.	5.14 (315.4)
perditionem. ne forte nos . . . ad perpetuam perditionem districtius examinans tollat.	4.25 (268.11)
"Pecunia tua tecum sit in perditionem,	5.21 (342.34)
perditionis. eorum, quos colunt, exempla perditionis insinuant;	2.10 (102.12)
"in quorum uicinia," inquit, "heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.	5.14 (314.19)
PERDO. perdendum. ac se priscis idolatriae sordibus pollundum perdendumque restituit.	3.1 (127.22)
perdere. immo fidem suam, quae omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniae perdere.	2.12 (110.11)
perderet. cum cuncta, quae poterat, ferro flammamq; perderet,	3.17 (160.21)
contigit, ut multo plures aqua fugientes, quam bellantes perderet ensis.	3.24 (178.20)
praequam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.13)
perdidit. immortalitatem, . . . recto Dei iudicio perdidit.	1.27 (54.11)
perdidi. dumque intueor illud, quod perdidit, fit hoc grauius, quod porto.	2.1 (74.25)
et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdidit.	5.6 (290.14)
perdidisse. nos credere decet nihil eum monachicae perfectionis perdidisse	2.1 (74.29)
perdidit. sacramenta regni caelestis, . . . anathematizando prodidit [perdidit],	uar. 3.1 (127.21)
et non multo post etiam regni terrestriis potentiam perdidit.	3.7 (140.10)
perditam. repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4.10 (224.29)
perditas. sed et perditas dudum uires recepiisse sentiens,	5.4 (287.25)
perditi. "quia noluit te continere a domu perditis et damnati illius, tu in ipsa domu mori habes."	3.22 (174.8)
perditis. nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgus potuit recorrigi,	2.5 (92.8)
perditis. Aedilheri, . . . perditis militibus siue auxiliis interemtus est.	3.24 (178.16)
perditis. perditis nonnulla ex parte his, quae in nauis erant, rebus,	5.9 (298.8)
PERDOCEO. perdocuit. per xxx et v libros expositionis miranda ratione perdocuit.	2.1 (75.23)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam, ac legitimum paschae tempus obseruare perdocuit.	5.15 (316.6)
celebrationem, ut diximus, praecipuae sollempnitatis sub figura coronae perpetis agere perdocuit.	5.22 (347.4)
PERDOMO. perdomuit. gentes. . . maxima ex parte perdomuit, ac tributarias fecit.	2.5 (90.2)
PERDVCO. perducebant. gentem Anglorum ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.1 (78.27)
perducendum. Accepit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.18 (241.18)
perducendus. es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4.14 (234.22)
in caelum;	2.17 (119.18)
perducere. qui uos . . . ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere,	5.15 (316.1)
curaui suos, . . . ad eum, . . . ueritatis callem perducere,	4.1 (202.30)
perduceret. his tamen condicionibus interpositis, ut ipse eum perduceret Britanniam,	5.19 (323.34)
utque illum secum Romam perduceret, iussit.	1.32 (67.27)
perducit. omnipotens Deus bonos quoque ad populorum regimina perducit,	1.27 (48.30)
perducta. quae auctore Deo nuper adhuc ad fidem perducta est,	1.29 (63.23)
et te laborante perducta est,	4.8 (221.8)
cum . . . ad extrema esset perducta, coepit subito circa mediam noctem clamare lus.	4.10 (225.1)
Perducta namque a puellis suis ad monasterium,	4.27 (270.33)
in ecclesia Anglorum, quae nuper auctore Deo ad fidem perducta est,	5.22 (346.19)
perducti. monachi . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonico Domino procurante perducti sunt.	3.8 (144.12)
perductum. Sed cum opus idem ad medium ferme esset perductum,	4.14 (234.9)
perducturi. nos enim te hodierna die ad caelestia sumus regna perducturi.	1.7 (18.29)
perductus. atque ad iudicem uinctus perductus est.	4.24 (260.15)
atque ad abbatissam perductus, iussus est, . . . indicare somnium,	5.12 (304.4)
qui infirmitate corporis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus,	5.12 (305.29)
Quo cum perductus essem, repente ductor meus disparuit,	5.14 (314.13)
Percussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	1.30 (65.5)
perduxerit. ad reuerentissimum uirum fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit.	2.8 (96.12)
eius animum ad uerae conuersionis et indubitatae fidei credulitatem fraternitas uestra perduxerit	2.3 (86.20)
perduxit. Aediberctum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit,	2.15 (116.35)
illam prouinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	4.1 (203.28)
et perduxit eum ad portum, cui nomen est Quentauc;	5.11 (302.19)
ac multos eorum praedicando ad uiam ueritatis perduxit.	5.18 (321.5)
multosque . . . ad catholicam dominici paschae celebrationem huius lectione perduxit.	5.21 (332.21)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit.	4.17 (238.29)
PERDVRO. perdurare. et ecclesias Anglorum, quibus praeerat, ab huiusmodi labe immunes perdurare de-	1.21 (41.8)
siderans,	2.15 (116.12)
perduraret. ut . . . fides interemerata perduraret.	2.5 (91.4)
perdurasse. fanum rex . . . usque ad suum tempus perdurasse, et se in pueritia uidisse testabatur.	3.6 (138.27)
perdurauerant. tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	4.25 (263.29)
perdurent. contigit, ut haecenus incorruptae perdurent.	5.6 (290.26)
perdures. "Multum est, ut tota septimana absque alimento corporis perdures;	3.17 (160.33)
perduro. ferorque domum a sociis, ac tacitis tota nocte perduro.	1.23 (43.1)
PEREDO. perederet. cum . . . ipsa eius foramina ingrediens, quibus aedificio erat adfixa, perederet,	5.9 (298.23)
PEREGRINATIO. peregrinationem. ne . . . tam incertam peregrinationem adire deberent.	
peregrinationis. Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	

PEREGRINOR. peregrinandi. et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata prouincia re- tenta est;	4. 23 (253. 12)
peregrinantibus. quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus optandum est,	5. 21 (333. 28)
peregrinari. cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	3. 8 (142. 25)
peregrinantibus. quanto magis ciuibus patriae caelestis in hoc mundo peregrinantibus [peregrinantibus] optandum est,	3. 13 (152. 16)
PEREGRINVS. a, um. peregrina. quae utraque cum esset peregrina,	3. 19 (163. 27)
peregrinam. Sed et in Hibernia cum presbyter adhuc peregrinam pro aeterna patria duceret uitam,	4. 23 (253. 6)
cupiens pro Domino. . . . peregrinam ducere uitam.	5. 9 (296. 8)
desiderans . . . in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	1. 25 (46. 11)
Ecgberet. quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	4. 5 (216. 18)
peregrini. quae de longe huc peregrini uenistis,	5. 10 (300. 22)
Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato;	3. 6 (138. 9)
iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5. 19 (325. 5)
peregrinis. pauperibus et peregrinis semper humilis, benignus, et largus fuit.	3. 27 (193. 10)
peregrinum. Sed hunc ubi peregrinum atque oriundum de natione Anglorum cognouere carnifices,	4. 3 (211. 22)
peregrinus. Vouit etiam uotum, quia adeo peregrinus uiuere uellet.	5. 9 (298. 17)
Sed illo postmodum patriam reuerso, ipse peregrinus pro Domino usque ad finem uitae permansit.	5. 19 (324. 13)
(nam multos annos in Hibernia peregrinus anchoriticam in magna perfectione uitam egerat),	2. 9 (99. 17)
ille gratias agens pietati, quam erga eum, cum esset peregrinus, habere dignaretur,	3. 1 (128. 1)
PEREMO. PERIMO. peremit. alium de militibus. . . . sic nefanda peremit.	3. 14 (155. 7)
utrumque rex Brettonum Ceadualia impia manu, sed iusta ultione peremit.	5. 10 (300. 28)
ingrauescentibus causis dissensionum, miserima hunc caede peremit.	2. 12 (110. 23)
peremta. Nam cum peremta eorum corpora amni, ut diximus, a paganis essent iniecta,	5. 24 (354. 1)
peremto. uerum etiam eidem peremto in regni gloriam successit.	4. 14 (235. 25)
peremto. Eduine rege peremto, Paulinus Cantiam rediit.	4. 22 (250. 19)
peremtum. et inuenit eadem ipsa die Osualdum regem fuisse peremtum;	1. 34 (71. 28)
qui cum eum in pugna peremtum audiret.	2. 20 (125. 1)
peremtus. Theobaldus. . . . cum omni illo, quem ipse ducebat, exercitu peremtus est.	3. 9 (145. 9)
Eadfrid. . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi peremtus est.	3. 14 (154. 5)
a quo et prodecessor eius Aedui peremtus fuerat,	3. 24 (180. 16)
Osuiui, qui ab Osuii crudeli caede peremtus est.	2. 12 (109. 3)
Sed idem Peada proximo uere multum nefarie peremtus est,	3. 12 (151. 28)
perimendum. nec tuis te hostibus perimendum tradat.	4. 14 (234. 27)
iamiamque uideret se esse perimendum.	4. 8 (221. 24)
PERENNIS. e. perenne. Christianae pietatis, quae ad regnum perenne ducit,	2. 5 (91. 4)
perennem. dicens, quod adueniente diluculo perennem esset exitura ad lucem.	1. 7 (21. 3)
perennia. qui ubi regna perennia petens tres suos filios, . . . regni temporalis heredes reliquit,	1. 7 (19. 24)
perennis. ante pedes eius fons perennis exortus est,	3. 13 (153. 27)
perennis. 'Si uis perennis uitae felicitate perfrui,	5. 12 (309. 19)
potest diuina pietas . . . ingressu te uitae perennis dignum reddere.'	3. 29 (197. 26)
perennium. qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uole- bant.	1. 15 (32. 23)
PERENNITER. oportet uestram celsitudinem, . . . piam regulam sequi perenniter principis apostolorum,	5. 21 (335. 1)
PEREO. pereuntis. totamque prope insulae pereuntis superficiem obtexit.	1. 2 (14. 8)
peribit. Quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Israel, a die primo usque ad diem septi- mum.	4. 23 (255. 33)
perierunt. ex quibus XL perierunt,	5. 24 (354. 12)
perit. Quae cum uir eius Heric exularet sub rege Brettonum Cerdice, ubi et ueneno perit,	1. 17 (35. 14)
Anno dclv, Penda perit, et Mercii sunt facti Christiani.	5. 13 (313. 8)
perire. gemeabant perire sibi populos euadentes;	5. 14 (315. 3)
perirent. ne inprouiso mortis articulo praeventi, inpaenitentes perirent.	3. 10 (147. 19)
periret. quo miserabilis ipse desperata salute periret,	2. 1 (77. 25)
periturae. fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesse ualentes.	4. 13 (231. 17)
perituri. Benedictio perituri super me ueniebat.	3. 3 (132. 10)
perituri. pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderunt.	3. 17 (161. 11)
PERFECTE. euangelizante antistite, qui Anglorum linguam perfecte non nouerat,	5. 6 (289. 19)
quod de obseruatione paschae minus perfecte sapiebat;	5. 6 (291. 15)
sed non adhuc animum perfecte a iuuenilibus cohibens inlecebris,	1. 27 (61. 17)
'Si ab hoc,' inquit, 'sacerdote baptizatus es, non es perfecte baptizatus;	2. 8 (95. 20)
PERFECTIO. perfectio. in delectatione fit nutrimentum, in consensu perfectio.	3. 4 (135. 1)
immo indulta desuper operi uestro perfectio indicauit.	3. 27 (194. 1)
perfectione. eratque . . . longaeua uitae perfectione eximius,	4. 3 (207. 3)
Duxit autem uitam in magna . . . continentiae, simplicitatis, et iustitiae perfectione.	5. 9 (298. 18)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	2. 1 (74. 5)
(nam multos annos in Hibernia peregrinus anchoriticam in magna perfectione uitam egerat),	2. 1 (74. 29)
perfectionis. in quo tanta perfectionis gratia coepit conuersari,	2. 1 (78. 31)
nos credere decet nihil eum monachicae perfectionis perdidisse	5. 12 (308. 28)
tria uerba maximae perfectionis plena superadiecit;	3. 5 (137. 18)
non tamen sunt tantae perfectionis, ut in regnum caelorum statim mereantur introduci;	4. 23 (254. 33)
PERFECTOR. ius. perfectiora. ad capienda perfectiora, et ad facienda sublimiora Dei praecepta suffi- cerent.	3. 25 (188. 4)
tandem perfectiora desiderans, uenit Cantiam	3. 27 (193. 7)
perfectioris. quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectioris decreta, . . . ostenderet;	3. 4 (135. 12)
PERFECTIVS. priusquam uel praefertis negligentias, . . . perfectius ex tempore castigaret,	4. 18 (242. 17)
PERFECTVS. perfectum. et huius quoque rei notitiam ad perfectum percipere meruerunt,	Præf. (6. 31)
PERFERO. perferendum. datumque illi exemplar eius Romam perferendum.	5. 10 (299. 30)
perferente. Nothelmo, ut diximus, perferente,	4. 20 (247. 26)
perferre. eo quod haberent aliquid legationis et causae utilis, quod deberent ad illum perferre.	2. 1 (79. 26)
perfert. Eulalia et perfert, ignibus usta feris.	4. 18 (242. 29)
perlata. opinio, quae de beato Gregorio traditione maiorum ad nos usque perlata est;	5. 19 (332. 21)
perlatum. nihilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est,	2. 7 (94. 24)
corpusque eius loculo inditum, perlatum est in monasterium ipsius,	5. 19 (330. 4)
perlatus. Ibi ergo perlatus obsequentium manibus episcopus coepit orando periculum infirmus abigere,	2. 8 (92. 30)
et ministerio fratrum perlatus in primum suum monasterium,	1. 27 (60. 8)
pertuli. qui . . . adfectiones, . . . ab infidelibus et inimicis Christi ipse cum Christo conorandus pertuli?	1. 27 (60. 28)
pertulisse. quia hanc animum nescientem pertulisse magis dolendum est, quam fecisse.	3. 11 (150. 25)
pertulit. quia, quod cogitauit sciens, hoc pertulit nesciens.	3. 19 (167. 7)
neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	5. 16 (317. 28)
signum incendii, quod in anima pertulit, . . . portauit;	
quae quondam ipsam adfixo Domini corpore crucem pertulit,	

pertulisse. hanc animum nescientem pertulisse [pertulisse]	uar. 1.27 (60.8)
pertulit. hoc pertulit [pertulit] nesciens.	uar. 1.27 (60.28)
PERFICIO. perfecti. bellum Aedifrid . . . regni . . . sui, . . . anno XI, perfecit;	1.34 (72.1)
perfecti opus diu desideratum;	2.1 (81.1)
quam ipse coepit, sed successor eius Osuald perfecit, ut supra docuimus,	2.20 (125.23)
Nec mora, quae dixerat, regia auctoritate perfecit.	5.21 (346.5)
perfecta. iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . quia necdum fuerat perfecta nec dedicata	2.3 (86.4)
stauerunt . . . ossa uero abbatissae . . . in aliam ecclesiam, quae esset perfecta ac dedicata, transferre.	3.8 (144.19)
et ea, quae minus perfecta repperit, his quoque iuuantibus corrigebat.	4.2 (205.21)
perfecta. quanto se in mente nostra gaudia de gentis uestrae perfecta conuersione multiplicant.	1.32 (69.28)
et abbicata minus perfecta institutione,	3.25 (189.6)
perfectam. animaduertit . . . minime perfectam esse uirtutis uiam, quae tradebatur a Scottis,	5.19 (323.12)
qui . . . perfectam se habere posse iustitiam dogmatizare praesumunt.	5.21 (340.27)
ipsa quoque postmodum per gentem Anglorum in eis, quae minus habuerat, ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5.22 (347.9)
perfecti. Nam quicumque in omni uerbo, et opere, et cogitatione perfecti sunt,	5.12 (308.32)
perfecto. animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1.7 (22.4)
perficere. Quod dum perficere non posset,	2.1 (80.29)
moris erat . . . opus euangelii magis ambulando per loca, quam equitando perficere,	4.3 (206.25)
nec tamen perficere, quod conabatur, posset,	5.15 (316.10)
eumque id, quod mente disposuerat, perficere suadebant.	5.19 (323.17)
perficeret. illa ne hoc perficeret, morte praepareta est,	3.8 (144.12)
Sed ne aliquid horum perficeret, superna illa oracula simul et opera restiterunt.	5.9 (296.25)
Quod ut facilius et maiore auctoritate perficeret,	5.21 (332.22)
perficeretur. Cuius ut uirtus, iuxta apostolorum, in infirmitate perficeretur,	4.9 (222.6)
ut, iuxta exemplum apostoli, uirtus eius in infirmitate perficeretur.	4.23 (256.16)
perfici. tunc peccatum cognoscitur perfici.	1.27 (61.15)
in qua hoc lex consummari et perfici debere decreuit,	5.21 (338.27)
perficiant. et ea, quae senserint, non sibi sed discrepando perficiant.	1.29 (64.11)
perficiat. Omnipotens itaque Deus in uobis gratiam suam, quam coepit, perficiat,	1.32 (69.32)
perficiendum. se ipsum paratum esse in hoc opus Domino cooperante perficiendum,	2.1 (80.28)
opus idem successoris suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.15)
perficiunt. basilicas sanctorum martyrum fundant, construunt, perficiunt,	1.8 (22.11)
PERFIDIA. perfidia. Coniunctur uanitas, perfidia confutatur;	1.17 (35.32)
tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit,	3.7 (141.15)
perfidiae. nihilominus exitiabile perfidiae suae uirus,	1.8 (22.29)
uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1.10 (23.28)
quam in perfidia sordibus inter idola uiuere cupientes,	3.30 (200.6)
et ipsi non multo post in eadem prouincia dignas suae perfidiae poenas luebant.	5.23 (349.16)
perfidiam. simoniacam tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	5.21 (344.21)
PERFIDVS, a. u. perfidae. maximam gentis perfidae stragem dedit.	2.2 (84.4)
perfid. ut etiam temporalis interitus ultione sentirent perfidi,	2.2 (85.1)
perfidio. Nec supernae flagella distractionis perfido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5 (90.33)
perfidio. et ipsam gentem Merciorum . . . desecto capite perfido, ad fidei Christianae gratiam conuertit.	3.24 (179.18)
perfidorum. cum perfidorum principum mandata aduersum Christianos saeuirent,	1.7 (18.12)
ablata de medio regum perfidorum memoria.	3.1 (128.15)
perfidus. Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praeberet,	3.24 (177.20)
PERFLO. perfiante. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perfiante atque uerrente non minus intolerabile praeferebat.	5.12 (305.3)
PERFRVOR. perfruatur. et metropolitani honore perfruatur;	1.29 (64.1)
perfrui. 'Si uis perennis uitae felicitate perfrui,	1.7 (19.24)
meruit uisione perfrui, in qua admonitus est coepto uerbi ministerio sedulus insistere,	3.19 (164.4)
PERFRVDO. perfuderat. Tanta autem lux cuncta ea loca perfuderat.	5.12 (307.20)
perfundat. qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat [perfundat].	uar. 5.10 (301.16)
perfusa. flectuque ac lacrimis multum perfusa, . . . nuntiauit matrem . . . migrasse de saeculo,	4.23 (257.22)
luna sanguineo rubore perfusa,	Cont. (361.10)
perfusus. nec multo post plene curatus uitali etiam unda perfusus [perfusus] sum.	uar. 5.8 (291.28)
perfusus. nec multo post plene curatus uitali etiam unda perfusus sum.	5.6 (291.28)
PERGO. pergat. Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat.	5.9 (297.14)
pergebat. et ascendens emissarium regis, pergebat ad idola.	2.13 (113.14)
pergendi. quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergendi; quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.15)
pergens. et ascendens emissarium regis, pergebat [pergens] ad idola.	uar. 2.13 (113.14)
et pergens itinere suo peruenit ad uicum quandam uespere,	3.10 (147.8)
Etiam si in itinere pergens inueniretur,	3.26 (191.8)
pergentem. ut Augustinum Britanniam pergentem benigne susceperet,	1.24 (43.30)
pergenti. Exemplar epistulae, quam Mellito abbati Britanniam pergenti misit,	1.30 (64.25)
pergentibus. Tum subito occurrit pergentibus inimica uis daemonum,	1.17 (34.12)
pergentis. laetabantur de patrocinio pergentis ad Dominum patris,	5.22 (348.6)
pergit. dum ipse in hostem cum exercitu pergit.	1.2 (14.6)
Caeduald rex Occidentalium Saxonum Roman de Britannia pergit.	5.24 (355.14)
Coenred rex Merciorum, postquam y annos regnauit, Romam pergit.	5.24 (356.6)
perrexit. Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum,	4.1 (203.19)
PERGRANDIS, e. pergrandem. argentem modo pergrandem sustinens crucem,	5.16 (317.29)
pergrandis. qui, in insula stagni illius pergrandis, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum uisi- tare, . . . solebat.	4.29 (274.13)
PERHIBEO. perhibebat. Quam uidelicet reuelationem huiusmodi esse perhibebat:	3.8 (143.13)
qui se hoc ab ipso Vtta presbytero, . . . audisse perhibebat.	3.15 (158.26)
qui se haec ab ipso audisse perhibebat,	3.27 (192.32)
perhibent. contigit gentem Pictorum de Scythia, ut perhibent, . . . Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.24)
Quod cum esset statutum, uenerunt, ut perhibent, vii Brettonum episcopi	2.2 (82.19)
multo ante tempore, ut perhibent, . . . fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.13)
At illi, ut perhibent, tractatum magnum in concilio, . . . habere coeperunt;	3.5 (137.9)
loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculos dolentibus saluti fuisse perhibent;	4.19 (246.17)
perhibentur. Duces fuisse perhibentur eorum primi duo fratres Hengist et Horsa;	1.15 (31.29)
nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibentur;	4.14 (232.30)
perhibet. Hoc autem miraculum memoratus abbas . . . ab his, qui praesentes fuere, sibi perhibet esse relatum.	5.5 (289.2)
Cuius doctrinae simul et Theodori inter alia testimonium perhibet,	5.20 (331.7)
perhibetis. et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis.	3.25 (187.27)
perhibetur. inter prouincias Iutarum et Saxonum perhibetur,	1.15 (31.25)

Quorum fidei et conuersioni ita congratulatus esse rex perhibetur,	1.26 (47.25)
Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem conseruasse perhibetur.	2.4 (87.3)
Tanta autem eo tempore pax in Brittania, . . . fuisse perhibetur,	2.16 (118.5)
Bisi . . . qui in praefata synodo fuisse perhibetur,	4.5 (217.25)
multum de eius exhortatione gauisus esse perhibetur;	5.21 (345.26)
perhibuerit. cui etiam caro post mortem incorrupta testimonium perhibuerit.	3.19 (163.22)
perhibuit. Sed et hoc eius uerbis testimonium perhibuit,	4.14 (235.33)
PERICLITOR. periclitantes. et siue periclitantes hoc morbo a praesenti morte liberaret,	4.14 (233.17)
periclitanti. quae periclitanti ei commoda contigissent et prospera,	4.22 (251.34)
PERICVLOSVS, a, um. periculosa. quia periculosa sit satis illius temporis febotomia,	5.3 (285.27)
periculosam. ne tam periculosam, tam laboriosam, . . . peregrinationem adire deberent.	1.23 (42.32)
PERICVLVM. periclis. multisque domique forisquae lactatus nimium per tempora longa periclis,	5.19 (330.25)
pericula. et tempestatis ordinem, et pericula, quae intulerant, fatabantur,	1.17 (35.1)
periculi. qui periculi immanitate constantior, Christum inuocat,	1.17 (34.22)
Theodorus . . . salutifera exhortatione coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4.21 (249.12)
alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant.	4.32 (279.30)
periculo. si mortis periculo urgetur,	1.27 (54.32)
Tunc uidit . . . duos ab utroque latere circumuolantes ab ignium se periculo defendere.	3.19 (166.8)
periculum. imminens sibi famis periculum	1.12 (28.9)
ut elatus manibus periculum, . . . euaderet;	1.19 (37.16)
ne per illorum copiam periculum elationis incurreret,	1.31 (66.12)
episcopus coepit orando periculum infirmis abigere,	2.7 (94.25)
et monasteris quoque periculum imminere praeuidens,	3.19 (168.9)
quibus aut se ipsas ad uicem sponsorum in periculum sui status adornent,	4.25 (265.19)
PERINDE. 2.10 (101.5); 2.11 (105.18).	
PERITIA. peritia. sed piscandi peritia genti nulla nisi ad anguillas tantum inerat.	4.13 (231.28)
Porro Cudbercto tanta erat dicendi peritia,	4.27 (269.32)
PERITISSIMVS, a, um. peritissimus. quoniam cantandi in ecclesia erat peritissimus,	2.20 (126.27)
Hadrianus, . . . Graecae pariter et Latinae linguae peritissimus.	4.1 (202.10)
Acca cantator erat peritissimus,	5.20 (332.1)
PERITVS, a, um. periti. ad audiendum eum, qui cantandi erant periti, confuebant.	4.18 (241.30)
peritum. Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.2 (206.11)
peritus. Quod an uerum sit, peritus quisque facillime cognoscit.	3.3 (131.25)
PERLATOR. perlatores. Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt,	2.19 (123.10)
PERLUSTRO. perlustrans. Itaque Theodorus perlustrans uniuersa, ordinabat locis oportunis episcopos,	4.2 (205.20)
Siquidem modo totum hoc monasterium ex ordine perlustrans, singulorum casas ac lectos inespici,	4.25 (265.8)
PERMANEO. permaneat. sed in ea permaneat oboedientia, quam tempore suae conuersionis promiserunt.	4.5 (216.11)
permaneat. utrum crepusculum adhuc permaneat uespertinum,	1.1 (10.33)
sed ita permaneat, aut propriae reconcilietur coniugi.	4.5 (217.6)
permanebant. apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	5.23 (349.13)
permanens. ad uesperam usque quietus et quasi mortuus permanens, tunc paululum reuiuiscit,	5.6 (290.24)
permanens. et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4.12 (228.30)
permanent. in quo usque hodie instituta ab ipso regulari uitae uestigia permanent.	4.3 (207.7)
permanere. oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.	3.2 (130.28)
permanerent. ut ipsa nocte reliquiae adlatae foris permanerent,	3.11 (148.17)
permaneret. ceteris septimanae diebus ieiunius permaneret.	4.25 (264.6)
permanet. Infaustus ille annus, et omnibus bonis exosus usque hodie permanet,	3.1 (128.11)
permanserit. Vt Edilthryd regina uirgo perpetua permanserit,	4.19 (243.1)
permansit. qui ad nostra usque tempora permansit.	2.16 (118.2)
Permansit autem huiusmodi obseruantia paschalis apud eos tempore non pauco,	3.4 (134.26)
ac tempore non pauco in episcopatu permansit.	3.17 (160.18)
ipse peregrinus pro Domino usque ad finem uitae permansit.	4.3 (211.22)
unde et expulsus de Lindissi, in illarum prouinciarum regimine permansit.	4.12 (229.19)
in eadem, quam acceperat, salute permansit.	5.5 (288.31)
in precibus, ieiuniis, et elemosynis usque ad diem permansit ultimum;	5.19 (322.3)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet, et XII annis in regno permansit.	5.24 (353.8)
PERMAXIMVS, a, um. permaxima. correptas est corporis infirmitate permaxima, qua et mortuus est;	4.11 (225.26)
permaxima. cuius experimenta permaxima in expugnandis barbaris iam ceperat,	3.3 (131.7)
permaximam. uiderunt lucem caelitus emissam fuisse permaximam,	3.8 (143.26)
permaximum. uidi ante nos murum permaximum,	5.12 (307.9)
permaximus. Est autem sinus maris permaximus,	1.1 (13.12)
Sed et radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, . . . fulgebat	5.10 (300.32)
PERMISCEO. permixtus. aut uir suae coniugi permixtus,	1.27 (53.33)
Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5.16 (318.22)
PERMISSVS. permissu. permissu eius, qui nunc ipsi ecclesiae praestet Gregorii pontificis,	Praef. (6.20)
nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu episcopi, . . . agere.	4.5 (216.20)
PERMITTO. permisit. oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.	3.2 (130.28)
absoluti eum, et post Theodorum ire permisit.	4.1 (204.4)
permissi. Qui ut, mortuo rege inimico, patriam sunt redire permissi,	3.1 (127.17)
permissurum. quin potius permissurum, ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano seruaret.	2.9 (98.4)
permissus. gaudere super mortuum non est permissus;	1.7 (21.13)
et apud homines sum iterum uiuere permissus;	5.12 (304.12)
permittebatur. quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur, retentus ob aliam sanctae ecclesiae utilitatem.	5.10 (298.30)
permittere. non tamen ciues Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	2.1 (80.32)
permitterentur. iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5.10 (300.23)
permitteret. hostes ad incurstandos fines artificii negligentia permitteret;	1.6 (17.18)
permitteretur. regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permitteretur;	4.19 (243.28)
permittimus. sed haec nos ad alia tendentes, suis narrare permittimus.	3.8 (143.31)
permittit. Quaedam terrena lex in Romana republica permittit,	1.27 (50.30)
PERMODICVS, a, um. permodica. Cudbertum, qui in insula permodica, quae appellatur Farne, . . . uitam . . . duxerat.	4.27 (268.24)
permodico. Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus, sed permodico tempore ecclesiam regens.	3.26 (189.30)
permodicum. panis permodicum, et unum ouum gallinaceum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	3.23 (175.28)
Dicul, habens monasterium permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm,	4.13 (231.2)
permodicus. ut is, . . . iam permodicus mihi oderi uideretur;	5.12 (307.34)
PERNICIES. perniciem. plus in perniciem quam in profectum reipublicae ageret,	1.6 (17.14)
PERNICIOSISSIMVS, a, um. perniciosissimam. hi, qui idolatriam perniciosissimam superstitionem colentes amplectuntur,	2.100 (12.11)

perniciosissimi. quatinus amoto torpore perniciosissimi cultus,	2. 11 (106. 1)
PERNICITAS. pernicitas. uix sufficere pedum pernicitas credebatur.	1. 20 (39. 13)
PERORO. perorante. Haec perorante Vilfrido, dixit rex:	3. 25 (188. 21)
PERPARVVS, a, um. perparuum. Osuiu . . . perparuum, ut dixi, habens exercitum,	3. 24 (178. 3)
illi perparuum, isti enormem;	5. 13 (313. 15)
PERPAVCVS, a, um. perpaucis. ubi aequo anno uno monachicam cum perpaucis sociis uitam agebat.	4. 23 (253. 16)
PERPENDO. perpendat. ut ipse in praesenti illic positus perpendat,	1. 30 (66. 3)
perpende. Perpende autem, frater carissime,	1. 27 (55. 29)
perpendo. Perpendo itaque, quid tolero, perpendo, quid amisi;	2. 1 (74. 24)
PERPES. perpeti. perpeti stabilitate confirmet,	2. 18 (121. 5)
perpetis. celebrationem, ut diximus, praecipuae sollemnitatis sub figura coronae perpetis agere perdocuit.	5. 22 (347. 3)
PERPETOR. perpersus. quia . . . episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta plagasque perpersus,	2. 6 (93. 7)
PERPETRO. perpetrant. qui habentes subsidia furtum perpetrant,	1. 27 (50. 3)
perpetrare. ne tale aliquid audeant perpetrare.	1. 27 (51. 31)
perpetratum. peccatum omnimodo perpetratum non est;	1. 27 (61. 12)
perpetrauerint. Siqui autem perpetrauerint,	1. 27 (51. 32)
perpetrauerunt. Siqui autem perpetrauerint [perpetrauerunt],	1. 27 (51. 32)
perpetrauit. homo, qui culpam sponte perpetravit,	1. 27 (56. 21)
PERPETVO. quia hoc observare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5. 21 (346. 1)
PERPETVVM. perpetuum. regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4. 5 (214. 30)
PERPETVVS, a, um. perpetua. Vt Edithryd regina uirgo perpetua permanserit,	4. 19 (243. 1)
perpetua. hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2. 11 (105. 29)
dedit filiam suam Aelfledam, . . . perpetua ei uirginitate consecrandam;	3. 24 (178. 24)
seu raptos e mundo a perpetua animae damnatione seruaret.	4. 14 (233. 19)
perpetua tamen mansit uirginitatis integritate gloriosa;	4. 19 (245. 11)
dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4. 19 (245. 22)
perpetua. Aidan . . . de saeculo ablatas, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3. 14 (157. 17)
perpetuae. quod oblata sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	2. 2 (85. 1)
illam prouinciam, . . . ad fidem et opera iustitiae, ac perpetuae felicitatis dona perduxit,	2. 15 (116. 35)
et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3. 8 (144. 6)
sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	3. 13 (152. 26)
non solum eam ab erumna perpetuae damnationis, . . . eripuit.	4. 13 (233. 9)
qui, . . . monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4. 29 (274. 16)
ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	4. 29 (275. 21)
qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae;	5. 21 (343. 33)
perpetuam. nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuam animae mortem rapiendum,	3. 13 (153. 5)
per quam se ad uitam animae perpetuam non dubitabant esse transituros.	4. 16 (238. 7)
quo facilius perpetuam in caelis patriam posset mereri.	4. 23 (253. 7)
ut, . . . tunc isti introitum eius in perpetuam animarum uitam cognoscerent.	4. 23 (258. 7)
ne forte nos . . . ad perpetuam perditionem districtius examinans tollat.	4. 25 (266. 11)
perpetuis. etiam a perpetuis malorum tormentis te liberans,	2. 12 (111. 5)
perpetuo. "Et custodietis diem istum in generatione uestra ritu perpetuo.	5. 21 (335. 21)
perpetuo. sed et cotidie a nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur;	2. 19 (123. 31)
in cuius regno perpetuo exsultat terra,	5. 23 (351. 27)
perpetuo. seu raptos e mundo a perpetua [perpetuo] animae damnatione seruaret.	4. 14 (233. 19)
perpetuum. Caeduailla, . . . relicto imperio propter Dominum regnumque perpetuum, uenit Romanum;	5. 7 (292. 15)
PERPLVRES, a, perplura. simul et dona in diuersis speciebus perplura;	1. 32 (67. 20)
Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduini regis perplura,	2. 20 (126. 8)
et ipse perplura catholicae observationis moderamina ecclesiis Anglorum sua doctrina contulit.	3. 28 (195. 26)
sed et alia perplura de beneficiis et iudiciis diuinis, . . . ad . . . solertiam bonae actionis excitare curabat.	4. 24 (261. 8)
alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5. 11 (302. 1)
uel alia perplura ecclesiasticae castitati et paci contraria gerunt.	5. 18 (321. 1)
perplures. alique utriusque sexus diuersis in locis perplures,	1. 7 (22. 2)
sunt alii perplures hiedem in partibus populi pagani adhuc ritibus seruientes,	5. 9 (326. 18)
Bonifatius consiliarius apostolici papae, et alii perplures, . . . dicebant ipsum esse episcopum,	5. 19 (328. 5)
perplurimum. ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurimum	4. 19 (244. 4)
PERPLVRIMVS, a, um. perplurima. accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurimam fidem et lauacrum	2. 14 (113. 28)
PERPVLCHER, chra, chrum. perpulchrum. protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum,	5. 13 (312. 4)
PERQVIRO. perquirentes. et perquirentes subtilius, inuenerunt, quia de illo loco adsumptus erat puluis,	3. 10 (147. 22)
perquirere. crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4. 7 (219. 22)
perquirite. una cum eo residentes subtili cuncta inuestigatione perquirite,	1. 28 (62. 22)
perquisisset. cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicitè perquisisset,	2. 11 (105. 7)
PERRONA, Perronne.	3. 19 (168. 17)
Perrona. ecclesiae, quam in uilla sua, cui nomen est Perrona, faciebat,	Praef. (6. 19)
PERSCRVTOR. perscrutato. perscrutato eiusdem sanctae ecclesiae Romanae sermone,	1. 6 (17. 29)
PERSECVTIO. persecutio. quae persecutio omnibus fere ante actis diuturnior atque inmanior fuit:	1. 7 (21. 21)
persecutione. cessari mox a persecutione praecipit,	1. 8 (22. 5)
haec cessante persecutione,	1. 8 (22. 7)
persecutionis. At ubi turbo persecutionis quieuit,	1. 7 (20. 24)
PERSECVTOR. persecutore. Dum ergo is ex persecutore factus esset collega ueritatis et fidei,	1. 18 (37. 2)
rubuisse martyrum aedem, persecutore pallente.	1. 7 (18. 14)
persecutores. clericum quandam persecutores fugientem hospitio recepit;	1. 7 (19. 12)
persecutoribus. qui se ultro persecutoribus fidei Christianum esse prodiderat,	2. 12 (107. 21)
persecutoris. ut uitam suam a tanti persecutoris insidiis tutando seruaret;	1. 7 (20. 3)
PERSENTIO. persensit. uel a cultu Christianae religionis reuocari non posse persensit,	1. 6 (17. 7)
PERSEQVOR. persecutus. et ut Christianos persecutus sit.	2. 12 (107. 17)
persequente. Cum persequente illum Aedilfrido, qui ante eum regnauit,	2. 2 (84. 22)
persequuntur. profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant, qui aduersis nos inpreca-	5. 19 (328. 27)
tionibus persequuntur.	2. 8 (96. 5)
PERSEVERO. perseueraret. Cumque ita sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quatrinduo perseueraret,	5. 6 (96. 31)
perseuerauerit. 'Qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit.'	5. 12 (304. 16)
PERSISTO. persistens. uerum solus in oratione persistens noctem dicebat peruigilem,	2. 11 (105. 5)
usque ad diem in oratione persistens, mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisit por-	3. 25 (182. 5)
tionem,	2. 17 (118. 30)
persistens. et ita in amore Redemptoris sui immutata deuotione persistens inuigilet,	2. 8 (96. 2)
tum regina cum suis persistens adhuc in ieiunio diem palmarum celebraret.	
persistere. ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	
persistentes. iugiter persistentes laudabili patientia redemptionem gentis illius expectastis,	

nisi ut in bonis actibus persistentes, . . . eum colere, . . . festinemus?	2.17 (119.11)
PERSOLVO. persoluto. ministerio persoluto, deuotione completa,	1.7 (21.8)
PERSONA. persona. et ut regia uiri sancti persona memoria haberet aeternam,	3.11 (148.29)
Profecto enim dum huiusmodi apta repperta quae persona fuerit,	3.29 (198.4)
persona. Hoc tua fraternitas ex persona furis pensare potest,	1.27 (50.1)
Scripti autem haec de persona et operibus uiri praefati;	3.17 (161.9)
Qui cum esset iuuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus,	3.21 (169.26)
Recapitulatio chronica totius operis; et de persona auctoris.	5.24 (352.1)
personae. ne ad mortem uiuens tanto adfectus dolore aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4.11 (226.10)
personae. quod uni personae infirmanti conceditur,	1.27 (56.6)
personam. nuius uestibus uidit sibi adesse personam,	1.19 (38.1)
quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	1.34 (71.18)
Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit;	5.8 (295.4)
personas. qua discretionem singulas quasque audientium instruere personas,	2.1 (76.18)
personis. hoc est unum Deum in tribus subsistentis, uel personis consubstantialibus,	4.17 (239.28)
PERSPICIO. perspexeris. si ea, . . . meliora esse et fortiora, habita examinatione perspexeris,	2.13 (112.1)
perspexisse. ut ego mihi uideor perspexisse,	1.25 (46.12)
perspicio. nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce inpletam esse perspicio,	4.8 (221.16)
PERSTO. perstantes. alii perstantes in patria trepidi	1.15 (33.1)
persteterit. quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.22)
ex tempore matutinae synaxos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta persteterit.	4.19 (244.16)
PERSTRINGO. perstringenda. e quibus hic aliqua breuiter perstringenda esse putauit.	5.12 (303.31)
perstringimus. per cuius relationem ad nostram quoque agnitionem peruenerit, quae de his pauca per-	5.12 (309.30)
stringimus.	
PERSUADEO. persuadendi. Porro Cudberto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quae	4.27 (269.33)
cooperat, tale uultus angelici lumen,	1.27 (53.18)
persuadendo. et in ecclesiae corpore monendo et persuadendo,	4.19 (243.17)
persuadere. si regina posset persuadere eius uti coniugio,	5.15 (115.26)
persuaderet. Earpualdo filio Redualdi, persuaderet, . . . fidem et sacramenta Christi . . . suscipere.	3.21 (170.7)
persuasuus. persuasuus maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osui,	1.27 (53.23)
PERSVASIO. persuasione. ut indocti doceantur, infirmi persuasione roborentur,	1.17 (33.29)
persuasio. neque uersutiam nefariae persuasionis refutare	1.17 (35.13)
Latebant abditis sinistras persuasionis auctores,	3.7 (140.28)
PERTAEDET. pertaesus. rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat, pertaesus barbarae loquellae,	2.16 (117.28)
PERTENVIS. e. pertenui. quod esset uir longae staturae, . . . naso adunco pertenui,	5.19 (328.25)
halitu tantum pertenui, quia uiueret, demonstrans.	1.19 (37.18)
PERTERREO. perterrita. At multitudo omnis desperatione perterrita obuam currit incendio.	4.23 (257.20)
Statimque exurgens, nimio timore perterrita, cucurrit ad uirginem,	5.12 (309.19)
perterriti. qui uel tormentorum metu perterriti, . . . profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	1.9 (23.15)
perterritum. Ibi Gratianum Augustum subita incursione perterritum,	5.12 (305.20)
'At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora produceret,	1.31 (66.17)
PERTIMESCO. pertimescas. et timendo gaudeas, et gaudento pertimescas.	1.31 (66.19)
pertimescas uero, ne inter signa, quae fiunt, infirmus animus . . . se eleuet,	3.19 (165.32)
pertimescens. Cumque adpropinquassent, pertimescens ille dicit angelo:	3.14 (157.1)
pertimuit. Quod uidens episcopus, multum pertimuit, ac statim exurgens leuauit eum,	4.5 (215.20)
PERTINEO. pertinebant. Haec et alia quampura, quae ad caritatem pertinebant, . . . prosecutus sum.	4.17 (239.31)
Et post multa huiusmodi, quae ad rectae fidei confessionem pertinebant,	4.4 (213.27)
pertinebat. emitte partem eius non grandem, . . . a comite, ad cuius possessionem pertinebat;	5.18 (321.17)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Danihel praeerat, parrochiam pertinebat,	3.4 (133.21)
PERTINENS. Qui locus, ad prouinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.26 (190.3)
PERTINENT. ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	4.10 (224.10)
monasterio . . . in eorum, quae ad communes uos pertinent, rerum prouidentia praefuit.	4.16 (238.21)
quod per terras Iutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	4.24 (259.11)
sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam decebant.	5.20 (331.27)
aliaque huiusmodi, quae ad ornatum domus Dei pertinent, studiosissime parauit.	4.27 (270.25)
PERTINERENT. qui tamen et ipsi ad curam episcopi familiariter pertinerent.	2.12 (108.28)
PERTINERET. quid ad eum pertineret, utrum ipse intus an foris noctem transigeret.	1.7 (19.17)
pertinet. 'Quid ad te pertinet, qua sim stirpe genitus?	2.1 (78.4)
Ad cuius pietatis et iustitiae opus pertinet etiam hoc,	3.3 (132.31)
quae uidelicet insula ad ius quidem Britanniae pertinet,	5.12 (308.33)
ad cuius uicinia pertinet locus ille, ubi sonum cantilenae . . . audisti.	5.21 (337.14)
quia nimirum haec ad numerum pertinet illarum vii dierum,	5.21 (339.9)
haec ad praecedentis anni nouissimum pertinet mensem.	5.23 (350.20)
Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Vectae ciuitatis.	1.29 (64.19)
PERTINGO. pertingant. ad caelestia, cum Dominus uoluerit, regna pertingant.	5.21 (341.22)
pertingebant. qui ad nostra usque tempora pertingebant.	2.16 (117.8)
PERTINGENS. pertingens usque ad mare,	1.12 (25.30)
pertingere. quamuis ad se inuicem pertingere non possint.	4.13 (230.10)
pertingit. quae post Cantuarios ad austrum et ad occidentem usque ad Occidentales Saxones pertingit,	5.13 (312.30)
PERRAHO. pertrahat. et paratis ad rapiendum me daemonibus in inferni claustra pertrahat.	1.7 (19.6)
pertrahi. ad simulacra daemonum, . . . eum iussit pertrahi:	4.28 (272.27)
pertrahunt. donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris, atque ad synodum per-	1.31 (66.19)
trahunt.	
pertrahuntur. animae per exteriora miracula ad interiorem gratiam pertrahuntur;	4.31 (279.7)
PERTRANSIO. pertransisse. sentit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac	3.25 (184.23)
sanitate subseque, ad pedes usque pertransisse.	
pertransiuimus. hoc in Gallia, quas discendi uel orandi studio pertransiuimus, ab omnibus agi conspexi-	2.5 (91.2)
mus;	1.27 (58.12)
PERTVRBATIO. perturbationis. Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Sabereti regis	1.27 (58.12)
Orientalium Saxonum,	1.32 (69.20)
PERTVRBO. perturbamus. et tranquillitatem in nobis animi perturbamus;	4.3 (210.24)
perturbatur. quod in eo animus perturbatur.	
perturbetis. Vos itaque, . . . nullo modo uestrum animum perturbetis;	5.12 (307.18)
PERVRGEO. peruerget. At si procella fortior aut nimbus peruerget,	2.20 (125.14)
PERVADO. peruaserat. ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, qui me peruaserat, effugaret admirandi	3.30 (200.1)
huius suauitatis odoris.	4.13 (230.4)
PERVAGOR. peruagatus. multo tempore totas eorum prouincias debacchando peruagatus,	1.25 (45.21)
longe lateque omnia peruagatus, et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	2.16 (118.4)
et multa diu loca peruagatus, Romam adiit, Britanniam rediit;	
PERVENIO. peruenerat. fama ad eum Christianae religionis peruenerat,	
quaqueuersum imperium regis Aduini peruenerat.	

qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenerat uitam.	3.19 (168.4)
peruenere. per cuius relationem ad nostram quoque agnitionem peruenerunt, quae de his pauca perstrinximus.	5.12 (309.30)
perueneris. sed ubi ad ceruicem considerando perueneris.	5.21 (343.29)
peruenerit. uel provincia Merciorum ad fidem Christi, quam non nouerat, peruenerit.	Praef. (7.11)
peruenerunt. qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes peruenerunt.	2.11 (104.30)
ubi ad loca sancta Romam peruenerunt.	5.19 (322.14)
perueniebat. omnibus, ubicumque perueniebat, clementiam pii Conditoris . . . praedicabat.	3.13 (153.34)
perueniens. ac deinde ad sanctum Albanum perueniens.	1.18 (36.4)
Sed Britanniam perueniens, ac primum Geuissorum gentem ingrediens.	3.7 (139.17)
Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens.	3.17 (160.20)
Verum Vighard Romam perueniens, . . . morte praereptus est.	3.29 (196.17)
In haec ergo perueniens, construxit monasterium.	4.4 (213.14)
ad suum fratrem perueniens, replicauit ex ordine cuncta.	4.22 (251.30)
ut ad ecclesiam, quoque modo posset, perueniens, intraret ad tumbam. . . Cudberti.	4.31 (278.20)
Etenim illo perueniens, pontificatum agente Sergio, baptizatus est.	5.7 (292.22)
Fresiam perueniens, duobus annis continuus genti illi . . . uerbum salutis praedicabat.	5.9 (298.19)
ac post multa ad memoratum Christi famulum Admannum perueniens.	5.15 (316.25)
patriam uero perueniens, maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies.	5.19 (329.18)
peruenientes. Ad hanc ergo usque peruenientes nauigio Picti.	1.1 (12.1)
Verum illi Cantiam peruenientes.	3.28 (195.6)
peruenire. ad quos haec eadem historia peruenire potuerit	Praef. (8.9)
cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocius peruenire.	1.7 (20.14)
contigit. . . Cedd . . . peruenire ad ecclesiam Lindisfarensem	3.22 (172.30)
atque haec, usquedum ad eius uisionem peruenire meruit, intemerata seruauit.	4.23 (252.29)
desiderans . . . Galliam peruenire, atque in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere.	4.23 (253.5)
dones etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire.	5.24 (360.6)
perueniremus. 'Cumque reuersi perueniremus ad mansiones illas laetas spirituum candidatorum, dixit mihi:	5.12 (308.7)
peruenirent. si peruenirent ad satrapam, et loquerentur cum illo.	5.10 (300.12)
perueniret. ut ubi res ueniret [perueniret] in dubium,	1.1 (12.14)
si temporis illius erumnis exentus ad regni fastigia perueniret.	2.12 (107.16)
sed etiam eum, ut in regnum perueniret, adiunxit.	2.12 (110.13)
presbyteros et diaconos, usquedum archiepiscopus ad sedem suam perueniret, ordinabat.	4.2 (206.3)
donec ad tectum usque oratorii, in quo erat episcopus, perueniret;	4.3 (208.25)
Quo dum perueniret, quamuis multum renitens, unanima cunctorum uoluntate superatur.	4.28 (272.27)
per gentem Anglorum in eis, quae minus habuerat, ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5.22 (347.9)
peruenisse. extra fines omnes Britanniae Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.26)
ubicumque ea peruenisse contingeret.	5.10 (300.34)
peruenissemus. Cum ergo peruenissemus ad murum.	5.12 (307.14)
peruenissent. Qui cum ad tugurium martyris peruenissent.	1.7 (18.26)
Qui cum pariter per mare ad Massiliam, ac deinde per terram Arhelas peruenissent.	4.1 (203.12)
Qui cum Lugdunum peruenissent.	5.19 (324.1)
peruenisset. Qui cum ad provinciam Orientalium peruenisset Anglorum.	3.19 (163.28)
peruenit. quamuis magno aequore interiacente peruenit.	1.1 (11.34)
peruenit ad aures nefandi principis	1.7 (18.21)
peruenit ad flumen, quod muro et harena. . . diuidebatur;	1.7 (20.4)
Augustinus cum famulis Christi. . . rediit in opus uerbi, peruenitque Britanniam.	1.25 (34.29)
Peruenit autem ad regem primo die paschae iuxta anmem Deruentionem.	2.9 (99.5)
et pergens itinere suo peruenit ad uicium quandam uespere.	3.10 (147.9)
hostilia Merciorum exercitus . . . peruenit ad urbem usque regiam.	3.16 (158.32)
Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam ianuum peruenit.	3.19 (166.23)
per cuius notitiam maxime ad diligendum noscendumque episcopum peruenit.	3.23 (175.11)
Peruenit et ad ipsas principum aures, Osui uidelicet regis, et filii eius Alchfridi.	3.25 (182.24)
Qui ubi Romam peruenit.	4.1 (201.19)
Qui statim ut ad illum uenit [peruenit].	uar. 4.1 (204.4)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam secundo postquam consecratus est anno.	4.2 (204.13)
ubi ad extrema peruenit, clamaui tertio unam de consecratis Christo uirginibus.	4.8 (220.28)
ad quos felix industriae ac uirtutis eius rumor peruenit.	4.23 (255.29)
vii ^o ergo suae infirmitatis anno. . . ad diem peruenit ultimum.	4.23 (256.26)
Cudbert. . . ad anchoriticae quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit.	4.28 (271.7)
et maximo cum labore baculo innitens domum peruenit.	4.31 (278.15)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5.12 (304.21)
Vt autem sonitus idem clarior redditus ad me usque peruenit.	5.12 (306.12)
ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit.	5.19 (322.16)
peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii	5.19 (324.22)
perueniunt. omnes in die iudicii ad regnum caelestium perueniunt.	5.12 (308.18)
mox de corpore egressi ad regnum caelestium perueniunt;	5.12 (308.33)
moxque ut ad se inuicem perueniunt, mori.	5.13 (312.29)
PERVERSI. peruersitate. Compressa itaque peruersitate damnabili.	1.18 (36.21)
peruersitatem. nuntiat . . . Pelagianam peruersitatem iterato paucis auctoribus dilatare;	1.21 (39.32)
PERVERSVS. a. um. peruersi. peruersi auctoritate corrigitur.	1.27 (53.24)
peruersis. Romanam rempublicam a peruersis idolorum cultibus reuocans	1.32 (68.16)
nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est.	2.15 (116.4)
peruerso. sique diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam compleant.	5.21 (338.6)
peruersum. deuitando quod noxium est ac peruersum.	Praef. (5.15)
peruersum. cum neque suscipere dogma peruersum . . . uellent.	1.17 (33.28)
PERVIGIL. peruigil. quare . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2.12 (108.27)
saepe autem noctes integras peruigil in oratione transigeret.	4.25 (263.6)
peruigilem. uerum solus in oratione persistens noctem ducebat peruigilem.	5.6 (290.32)
PERVOLO. peruolans. atque ad caelestia semper amanda, petenda, et quaerenda peruolans.	2.7 (94.11)
peruolantes. sinistri spiritus peruolantes totam insulam	1.21 (40.10)
peruolauerit. adueniens unus passerum domum citissime peruolauerit;	2.13 (112.12)
PES. pede. percusserunt me, unus in capite et alius in pede:	5.13 (312.26)
pedem. Germani pedem lapsus occasione contriuit.	1.19 (37.8)
quid ageret, quoque pedem uerteret, nescius.	2.12 (108.18)
pedes. incluso meatu, ante pedes eius fons perennis exortus est.	1.7 (21.2)
viii pedes latum, et xii altum.	1.12 (27.23)
pedes habent, et non ambulabunt;	2.10 (102.17)
Qui cum tremens ad pedes eius procidere uellet.	2.12 (110.30)

festinusque accedens ante pedes episcopi conruit,	3.14 (156.31)
ceceditque ante pedes eius, ueniam reatus postulans.	3.22 (174.3)
aliquoties ego sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.25)
sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore depressam,	4.31 (278.13)
sensit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac sanitate subsequente, ad pedes usque pertransisse.	4.31 (279.7)
et resederunt circa me, unus ad caput, et unus ad pedes;	5.13 (312.3)
pedibus. pedibus eius aduoluitur,	1.7 (20.21)
Cum subito Elafus pedibus aduoluitur sacerdotum,	1.21 (40.23)
iam substratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	2.1 (78.13)
pedibus. et cum his, qui se adduxerant, sana pedibus incedendo reuersa est.	3.9 (146.24)
certe dispectui habita foras proicerentur, et pedibus conculcata in terram uerterentur.	3.22 (171.30)
non equitando, sed apostolorum more pedibus incedendo peragere.	3.28 (195.21)
pedum. uix sufficere pedum pernicietas credebatur.	1.20 (39.13)
Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso, sed pedum incessu uectus,	3.5 (135.29)
ipsa libero pedum incessu domum laeta reuersa est;	4.10 (225.9)
a parte uero pedum mensura IIII digitorum. in sarcophago corpus excederet.	4.11 (227.15)
gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.2 (284.21)
sepulchrum Domini . . . longitudinis VII pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.14)
pes. Oculus fui caeco, et pes claudus.	2.1 (77.28)
PESSIMVS, a, um. pessimus. 'Non,' inquit, 'insanio, sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.'	5.13 (311.31)
PESTIFER, era, erum. pestifer. fames et aerum pestifer odor plura hominum milia iumentorumque deleuit.	1.13 (29.10)
PESTILENTIA. pestilentia. luxuria, pestilentia, et exterminium gentis secutum sit.	1.14 (29.13)
pestilentiae [pestilentia] lues, . . . hominum multitudinem strauit.	uar. 3.27 (191.30)
et pestilentia uenit;	5.24 (354.16)
pestilentia. omnes pene qui cum eo aduenerant socii, pestilentia superueniente deleti sunt.	4.1 (202.2)
Hic praefata pestilentia tactus, . . . clamauit tertio	4.8 (220.28)
pestilentiae. tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	1.32 (69.16)
omnes ibidem superueniente praefatae pestilentiae clade defuncti sunt,	3.23 (176.32)
quo etiam anno subita pestilentiae lues, . . . multitudinem strauit.	3.27 (191.30)
Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis pestilentiae,	4.1 (201.5)
pestilentiae. et hac quasi uia pestilentiae trans oceanum patefacta,	1.8 (22.17)
pestilentiam. quia per prophetiae spiritum, et pestilentiam, qua ipsa esset moritura, praedixerit,	4.19 (244.18)
PESTIS. peste. fidem Britanniarum feda peste commaculauerat.	1.17 (33.26)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuuaretur ueneni.	2.9 (99.4)
qui in tantum erant ab omni auaritia peste castigati,	3.26 (191.20)
pestis. nec mora pestis secuta est;	1.13 (29.8)
homines acerba pestis corripuit,	1.14 (30.9)
percutsus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus quidam de genere Scottorum,	3.13 (152.24)
pestis. renascentibus uirgultis Pelagianae pestis,	1.21 (39.28)
PETITIO. petitionem. Et tam iuxta uestram petitionem, . . . auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.19)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11 (302.9)
petitioni. Quorum petitioni festinus obtemperat.	1.21 (40.3)
PETITVM. petita. Didicerat enim per uisionem et quid ille petisset, et quia petita impetrasset.	3.27 (193.24)
PETO. petamus. Et dum adsideret illi, dixit: 'Vis petamus bibere?'	5.3 (286.13)
petebant. alii transmarinas regiones dolentes petebant;	1.15 (32.33)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat, ut petebant, aliquot diebus secum retinuit.	5.10 (300.5)
petebantur. desiderantes quidem genti, quam petebantur, salutem esse,	3.5 (137.11)
petebat. rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, ubi ipse petebat, tribuit.	3.3 (132.2)
Neque aliter, quod petebat, impetrare potuit,	3.21 (170.2)
Incubuit precibus antistes, statimque eoductus in spiritu impetrasse se, quod petebat a Domino:	4.29 (275.5)
petebatur. qui libenter eum exoptans, promisit se, quae petebatur, esse facturum.	2.12 (107.23)
Ceolfrid misit architectos, quos petebatur,	5.21 (333.12)
petenda. atque ad caelestia semper amanda, petenda, et quaerenda peruiolans.	2.7 (94.11)
petens. simul et necessarii eius responsa petens acceperit.	1.27 (48.2)
qui ubi regna perennia petens tres suos filios, . . . regni temporalis heredes reliquit,	2.5 (91.4)
petens, ut sibi mitteretur antistes,	3.3 (131.11)
Cui cum . . . pauper quidam occurreret elemosinam petens,	3.14 (156.12)
Hunc ergo solus petens,	3.19 (168.5)
qui petens inditias, si forte alium, qui episcopos ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.1 (202.21)
petens. petens, ut lucernam, quae inibi accensa erat, extinguerent.	4.8 (221.10)
petentes. Itaque petentes Britanniam Picti,	1.1 (12.10)
petenti. ne tamen obnixae petenti nil ferret auxilii,	3.7 (141.23)
petentibus. petentibus hunc ecclesiae Anglorum archiepiscopum ordinari;	4.1 (201.16)
petere. fratres monasterii illius, qui pridie abnuerant, diligenter ipsi petere coeperunt,	3.11 (148.24)
peterent. Cumque uxores Picti non habentes peterent a Scottis,	1.1 (12.13)
At cum idem globi ignium sine intermissione modo alta peterent,	5.12 (305.33)
peteret. ut in arduo montis cacumine martyri aquam, . . . peteret,	1.7 (21.6)
Huius consortium cum primo ipse missis precibus a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	2.9 (97.27)
cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari peteret,	4.3 (206.16)
si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias sanctorum peteret,	4.10 (224.29)
Cudbert, priusquam insulam Farne peteret,	4.30 (277.2)
petierant. esse acceperit episcopum, quem petierant a Romano antistite in regno Francorum,	4.1 (203.24)
petierat. etai pontifex concedere illi, quod petierat, uoluit.	2.1 (80.30)
Quod ita, ut petierat, inpletum est, anno ab incarnatione Domini DCXCVI.	5.11 (303.1)
petierit. Vt Lucius Britannorum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1.4 (16.2)
petierunt. petierunt in ea sibi quoque sedes et habitationem donari.	1.1 (12.2)
sacerdotes beatorum Albanum martyrem, . . . petierunt,	1.18 (36.24)
sanctorum antistitum auxilium petierunt;	1.20 (38.11)
Neque umquam prorsus, ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuere tempora;	4.2 (205.4)
petieruntque ab eo, ut transmitterentur ad satrapam, qui super eum erat,	5.10 (299.27)
petiit. tranquillo nauigio Britannias petiit [petiit].	uar. 1.21 (40.9)
Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	2.1 (74.5)
Neque aliquanto tardius, quod petiit, impetravit;	3.3 (131.14)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficit.	3.8 (143.4)
At illa petiit sibi portionem pulueris salutiferi dari;	3.11 (149.16)
sui regni sedem repetiit [petiit].	uar. 3.22 (172.21)
petiit presbyterum suum Cymbillum, . . . pia coepta complere.	3.23 (176.3)
petiitque et accepit ab eo, . . . epistolam priuilegii	4.18 (241.11)

De qua ferunt, quia, ex quo monasterium petiit, numquam lineis, . . . uti uoluerit;	4.19 (244.6)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis,	4.22 (251.27)
petiitque, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4.25 (263.15)
ipse antistes cum quibusdam Pippinum petiit,	5.11 (302.22)
Aedilred accitum ad se Coinredum, quem pro se regem fecerat, amicum episcopo fieri petiit,	5.19 (329.27)
Sed et architectos sibi mitti petiit,	5.21 (333.4)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et inpetrauit.	5.24 (332.16)
petimus. 'Si non uis adsentire nobis in tam facili causa, quam petimus,	2.5 (91.26)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.10 (104.4)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.11 (106.26)
petis. Quid petis, alma, uirum, sponso iam dedita summo?	4.20 (248.11)
Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uirum?	4.20 (248.12)
petisse. sibi quoque in partibus illius sedes petisse,	1.1 (11.29)
quod aiunt Colmanum abiturum petisse et inpetrasse a rege Osui,	3.26 (190.8)
petisset. Didicerat enim per uisionem et quid ille petisset, et quia petita inpetrasset.	3.27 (193.24)
petisti. 'Verum his de pascha succincte, ut petisti, strictimque commemoratis,	5.21 (341.35)
petit. tranquillo nauigio Britannias petit.	1.21 (40.9)
Spiritus astra petiit,	2.1 (79.11)
petita. cumque allocutione eius relecti, et benedictione petita domum rediremus,	5.1 (281.18)
petitae. Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petitae lucis gratiam recepit;	4.10 (225.7)
petitus. ideoque bello petitus, ac regno priuatus ab illo,	3.7 (140.12)
petiuit. ducentibus, ut credi fas est, angelis comitibus aeterna gaudia petiuit.	4.3 (210.7)
Transiit, et gaudens caelestia regna petiuit.	5.19 (330.27)
PETRA. petra. Infra ipsum uero locum dominicae crucis, excisa in petra crypta est.	5.16 (317.31)
Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	5.16 (318.7)
sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;	5.16 (318.14)
petram. Alcluth, quod lingua eorum significat petram Cluith;	1.12 (26.2)
"Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	3.25 (188.18)
"Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	5.21 (342.29)
PETRVS, Saint, <i>St. Peter the Apostle</i> .	
Petri. cum a uobis ex beati Petri apostoli fuerint benedictione suscepta.	1.32 (69.30)
et monasterium beati Petri apostoli fecerit;	1.33 (70.9)
ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli . . . construxit,	1.33 (70.19)
ut in ecclesiis . . . Petri et Pauli super corpora eorum missae celebrarentur.	2.1 (78.29)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2.1 (79.5)
et positum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.3)
hoc est beatissimi apostolorum principis Petri,	2.4 (87.1)
intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.7)
iussit ipsa sibi nocte in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli, . . . stratum parari;	2.6 (92.15)
His beati Petri flagellis simul ex exhortationibus animatus . . . Laurentius . . . uenit ad regem,	2.6 (92.30)
atque in ecclesia et monasterio sancti apostoli Petri . . . sepultus est	2.7 (93.29)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.10 (104.1)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11 (106.23)
Baptizatus est autem Eburaci . . . in ecclesia Petri apostoli,	2.14 (114.3)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.21)
et inlatum postea in ecclesiam beati apostoli Petri,	2.20 (125.22)
loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruatur,	3.6 (138.30)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3.7 (140.5)
et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt.	3.24 (179.12)
quam . . . archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit.	3.25 (181.10)
Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumnatis, exempla sectari, neque Petri,	3.25 (186.15)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3.29 (198.15)
coniungi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauiam auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum	
Petri et Pauli	3.29 (198.21)
Qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4.1 (204.5)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4.3 (212.7)
decreta firmabat . . . Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri, et abbas monasterii beati	
Martini,	4.18 (241.1)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	4.26 (267.29)
in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.1 (282.26)
imitata socrum beati Petri, quae . . . ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.28)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo, quod dicitur In silua Derorum,	5.6 (292.2)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	5.7 (293.11)
templumque uerendum Aspexit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293.26)
sepultusque est in ecclesia sancti Petri,	5.8 (294.24)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.23)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum,	5.19 (330.6)
et eximio sacrauit nomine Petri,	5.19 (330.11)
misit legatos ad . . . Ceolfridum, abbatem monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.21 (332.27)
et si beati Petri consortium queris,	5.21 (344.15)
sed tamen indicio fit, quod ea, quae apostoli Petri sunt, in abdito cordis amplectimini,	5.21 (344.25)
et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	5.21 (346.11)
digessi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.24 (357.5)
Petro. et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	2.11 (106.21)
in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, neque legi, . . . concordatis.	3.25 (186.33)
'Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino?"	3.25 (188.22)
quod haec principaliter Petro dicta,	3.25 (188.27)
Petro. Vt correptus ab apostolo Petro Laurentius Aedobaldum regem ad Christum conuerterit,	2.6 (92.11)
in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5.2 (284.18)
Petrum. quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae agebatur, edoeret;	4.18 (241.19)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	5.7 (293.11)
quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum . . . confirmata est,	5.21 (337.7)
Petrus. Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uiuere, docuere, passi sunt,	3.25 (184.21)
At uero Petrus cum Romae praedicaret,	3.25 (185.23)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3.25 (186.20)
"Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	3.25 (188.17)
in omnibus, quae tradiderunt sancti apostoli Petrus et Paulus,	3.29 (197.28)
dicebantque, quod unus eorum Petrus, alius uocaretur Paulus;	4.14 (235.19)
"Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam,	5.21 (342.28)
cui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus:	5.21 (342.34)
quia Petrus ita adtonsus est;	5.21 (343.2)

sed quia Petrus in memoriam dominicae passionis ita adtonsus est,	5.21 (343.3)
PETRVS, <i>Gregory's deacon.</i>	
Petri. rogatu Petri diaconi sui,	2.1 (76.22)
Petro. cum diacono suo Petro conloquens,	2.1 (74.17)
PETRVS (d. 606?), <i>first Abbot of St. Augustine's Abbey, Canterbury.</i>	
Petro. et de primo eius abbate Petro,	1.33 (70.9)
Petrum. misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.8)
Petrus. Primus autem eiusdem monasterii abbas Petrus presbyter fuit,	1.33 (70.25)
PETRVS, <i>name given to Caedual at the time of his baptism by Pope Sergius I.</i>	
Petri. Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat,	5.7 (292.28)
Petrum. Petrumque uocari Sergius antistes iussit,	5.7 (293.17)
Petrus. Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxonum,	5.7 (293.31)
PHASE. phase. et quae proprie pascha siue phase dicitur;	5.21 (335.8)
"Profecti igitur de Ramesse xv ⁸ die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa."	5.21 (335.11)
"Mense primo, xiiii ⁸ die mensis ad uesperam phase Domini est,	5.21 (336.31)
PHILOPHO. philopharentur. si uel reges philosopharentur [philopharentur],	uar. 5.21 (333.24)
PHILOSOPHIA. philosophia. Quod si de philosophia huius mundi uere intellegere,	5.21 (333.25)
PHILOSOPHO. philosopharentur. si uel reges philosopharentur, uel regnarent philosophi.	5.21 (333.24)
PHILOSOPHVS. philosophi. si uel reges philosopharentur, uel regnarent philosophi.	5.21 (333.24)
PICTI, <i>the Picts.</i>	
Picti. Ad hanc ergo usque peruenientes nauigio Picti,	1.1 (12.1)
Itaque petentes Britanniam Picti, habitare per septentrionales insulae partes coeperunt,	1.1 (12.10)
uxores Picti non habentes	1.1 (12.13)
cognita Scotti Pictique reditus denegatione,	1.12 (27.31)
Picti in extrema parte insulae . . . quieuerunt,	1.14 (29.24)
Saxones Pictique bellum aduersum Bretones . . . susceperunt,	1.20 (38.8)
Namque ipsi australes Picti, . . . fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.12)
Nam et Picti terram possessionis suae, quam tenuerunt Angli;	4.26 (267.11)
Pictis. tertiam in Britania Bretonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.1 (13.10)
Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio filio Meilochon,	3.4 (133.24)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem,	5.9 (297.15)
Pictis. qui antiquitus gentem Bretonum a Pictis secernebat,	1.1 (13.13)
Vt Bretones a Scottis uastati Pictisque,	1.12 (25.15)
Tum subito inito ad tempus foedere cum Pictis,	1.15 (32.8)
Berectred dux regius Nordanhymbrorum a Pictis interfectus.	5.24 (355.19)
Berectrid praefectus cum Pictis pugnauit.	5.24 (356.7)
Pictorum. quinque gentium linguis, . . . Anglorum uidelicet, Bretonum, Scottorum, Pictorum et Latin-	
orum,	1.1 (11.15)
contigit gentem Pictorum de Scythia, . . . Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.23)
tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.1 (12.19)
duabus gentibus . . . Scottorum a circio, Pictorum ab aquilone,	1.12 (25.24)
in loco, qui sermone Pictorum Peanfahel, . . . appellatur,	1.12 (26.25)
Pictorum quoque atque Scottorum gentes, . . . maxima ex parte perdomuit,	2.5 (89.29)
et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.22)
et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	3.3 (132.29)
non magno ab ea freto discreti, sed donatione Pictorum,	3.3 (132.32)
Quando gens Pictorum fidem Christi perceperint,	3.4 (133.3)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei prouinciis septentrionalium Pictorum,	3.4 (133.9)
quae in iiii linguis, id est Bretonum, Pictorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.6 (138.6)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	3.24 (180.8)
nationibus Scottorum siue Pictorum, exemplo uiuendi, . . . multum profuit.	3.27 (194.3)
Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae, nec non et omnium Nordanhymbrorum, sed	
et Pictorum,	4.3 (206.22)
duos addidit antistites, Tunbertum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumui ad prouinciam	
Pictorum,	4.12 (229.25)
cum temere exerocito ad uastandam Pictorum prouinciam duxisset,	4.26 (266.27)
inter plurimos gentis Anglorum, . . . seruitio addictos, uel de terra Pictorum fuga lapsos,	4.26 (267.17)
in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque disternat;	4.26 (267.21)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5.9 (297.17)
insulis [que] quae ab Anglorum, et Bretonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5.19 (327.5)
Vt Ceolfrid abbas regi Pictorum architectos ecclesiae, . . . miserit.	5.21 (332.13)
Naiton rex Pictorum, qui septentrionales Britanniae plagas inhabitant, . . . abrenuntiauit errori,	5.21 (332.15)
mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum prouincias circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.7)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5.23 (351.5)
Pictos. quod usque hodie apud Pictos constat esse seruatum.	1.1 (12.17)
Britannia post Bretones et Pictos tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.1 (12.19)
filii . . . Aedilfridi, . . . cum magna nobilitate iuuentute apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (127.14)
Pictos dio et Bretones, . . . contra totum orbem stulto labore pugnant.	3.25 (184.29)
Columba presbyter de Scotia uenit Britanniam, ad docendos Pictos,	5.24 (353.10)
PIE. et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praebuit;	4.6 (219.7)
Hos itaque sequentes, nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi	
credimus	4.17 (239.22)
usquedum praemia pie [pie] deuotionis accipiat,	uar. 5.20 (332.5)
PIETAS. pietas. hinc pietas, inde superbia:	1.17 (35.24)
Sed non tamen diuina pietas plebem suam, . . . deseruit,	1.22 (42.7)
oraculum caeleste, quod illi . . . pietas diuina reuelare dignata est,	2.12 (107.2)
Inest autem animo, si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	3.13 (153.9)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.13 (153.25)
quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,	4.19 (246.10)
pietate. a Theodosio paterna pietate susceptus,	1.9 (23.18)
Ad Christum Anglos conuertit pietate magistra,	2.1 (79.19)
De religione ac pietate miranda Osualdi regis.	3.6 (137.29)
genti suae . . . pietate largiendi de his, quae a diuitibus acceperat, multum profuit.	3.27 (194.4)
quorum uterque pietate religionis inbutus, . . . erat	5.10 (299.24)
pietatem. et apud diuinam pietatem uerbo deprecationis ageret;	2.12 (107.9)
rogesque supernam pietatem, ut, . . . ad eius uidentiam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29 (274.29)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31 (278.22)
pietati. quia carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.24 (258.29)
noctem ducebat peruigilem, pro mea, ut reor, sospitate supernae pietati supplicans.	5.6 (290.32)
ille gratias agens pietati, quam erga eum, cum esset peregrinus, habere dignaretur,	5.19 (324.12)
monasterii huius, in quo supernae pietati desuere gaudeo,	5.24 (359.13)

pietatis. exemplum fidei ac pietatis illius coepit aemulari,	1.7 (18.17)
pro benignitate suae pietatis fecunditatem ei subolis reseruauit.	1.27 (54.14)
ut per eos omnibus, . . . dona suae pietatis inpendat.	1.32 (67.28)
Ad cuius pietatis et iustitiae opus pertinet etiam hoc,	2.1 (78.4)
Ad hoc enim misericordiam dominicae pietatis consecuta es,	2.11 (106.6)
illud etiam clementer conlata suae pietatis munificentia tribuit,	2.18 (120.27)
accepit. . . Aedanum summae mansuetudinis, et pietatis, ac moderaminis uirum,	3.3 (131.16)
pietatis et castitatis opera diligenter obseruantes.	3.4 (134.25)
pontifex, qui adsidebat, delectatus tali facto pietatis, adprehendit dexteram eius,	3.6 (138.22)
Osuini, . . . uirum eximiae pietatis et religionis;	3.14 (164.27)
quia nimirum ob causam pietatis, quia propter obseruantiam mandatorum Christi contigit.	3.22 (174.12)
respexit ille ad diuinam auxilium pietatis,	3.24 (177.24)
opera tamen fidei, pietatis, et dilectionis, . . . diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.10)
cum Aedilred . . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret,	4.12 (228.10)
qui . . . regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . praefuit,	4.14 (234.26)
accensi sunt in fide ac deuotione pietatis ad orandum,	4.22 (252.4)
et quidem multam ibi quoque iustitiae, pietatis, et castimoniae, . . . custodiam docuit;	4.23 (254.8)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueuerant.	4.23 (255.25)
Sed non defuit puniendis admonitio diuiniae pietatis,	4.25 (262.29)
inuocantes diuinam auxilium pietatis, caelitus se iudicari continuis diu inprecationibus postulabant.	4.26 (266.21)
illa, ut credibile est, dispensatione dominicae pietatis,	4.29 (275.16)
quod uir esset multae pietatis ac religionis,	4.31 (278.6)
contigit eum subito diuiniae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberti reliquias sanari.	4.32 (280.2)
qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.20)
diligenter ea, quae monasticae castitatis ac pietatis erant, et discere curabat et agere.	5.19 (323.3)
Hanc Domino qui aulam ductus pietatis amore fecit,	5.19 (330.10)
Joseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum exsecutor . . . patet	5.21 (342.12)
Quod mira diuiniae constat factum dispensatione pietatis,	5.22 (347.5)
PIGMENTVM. pigmentorum. curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emollire, nec uale-	4.32 (279.27)
bant.	2.9 (99.28)
PIGNVS. pignus. in pignus promissionis implenda,	3.29 (196.23)
PIISSIMVS, a, um. piissimam. quas relegendes cognouimus eius piissimam deuotionem,	uar. 2.18 (122.4)
piissimis. imperantibus dominis nostris [piissimis] Augustis,	4.17 (239.6)
imperantibus dominis piissimis nostris Ecgfrido rege Hymbronsensium, . . . et Aedilredo	4.14 (234.7)
piissimis. Salutantes ergo illum uerbis piissimis apostoli dicebant:	1.23 (43.24)
piissimo. Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIII,	1.24 (44.21)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio piissimo Augusto, anno XIII,	1.28 (62.29)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIX,	1.29 (64.22)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XVIII,	1.30 (66.6)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIX,	1.32 (70.5)
iuuante etiam piissimo imperatore Tiberio Constantino,	2.1 (76.11)
synodum, quae facta est in urbe Roma . . . imperante Constantino piissimo anno nono,	4.17 (240.16)
qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5.7 (294.2)
piissimus. Constantinus quondam piissimus imperator	1.32 (68.15)
PILAGVS. pilagi. decursisque breui spatii pelagi [pilagi],	uar. 1.17 (34.29)
PIPPIN (d. 714), Mayor of the Palace of Austrasia, and actual ruler of the Franks.	
Pippin. Denique gloriosissimus dux Francorum Pippin, ubi haec conperit, misit,	5.10 (301.12)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Viltbrordum Roman,	5.11 (302.30)
Donauit autem ei Pippin locum cathedrae episcopalis in castello suo industri,	5.11 (303.7)
Pippinum. diuerentes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt;	5.10 (299.6)
ipse antistes cum quibusdam Pippinum petiit,	5.11 (302.22)
PISCIS. pisces. mox cepere pisces diuersi generis ccc,	4.13 (231.32)
piscibus. Namque mare et flumina eorum piscibus abundabant;	4.13 (231.28)
piscium. nec uinearum expers, piscium uoluerumque,	1.1 (13.7)
PISCOR. piscandi. sed piscandi peritia genti nulla nisi ad anguillas tantum inerat.	4.13 (231.28)
piscando. docuit eos piscando uictum quaerere.	4.13 (231.26)
PISCOSVS, a, um. piscosis. fluuiis quoque multum piscosis	1.1 (10.3)
PISSIMVS, a, um. pissimo. Mauricio Tiberio piissimo [pissimo] Augusto,	uar. 1.24 (44.21)
PIVS, a, um. pia. Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapienda de	
mundo,	4.9 (221.29)
pia. qui simplicitate rustica, sed intentione pia Deum dilexerunt.	3.25 (188.1)
tacta est. . . morbo, et per annos VIII pia Redemptoris nostri prouisione multum fatigata;	4.9 (222.7)
prosternens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (278.28)
pia. quae pia, quae religiosa, quae recta sunt, elige;	1.27 (49.30)
quantum eius pia opera coram Deo flagrant et uernant.	3.29 (198.23)
pia. petiit presbyterum suum Cynibillum, . . . pia coepta conplere.	3.23 (176.4)
pie. apud omnes fructum pie intercessionis inueniam.	Praef. (8.17)
et mox effectum pie postulationis consecutus est;	1.4 (16.9)
et continuus pie operationis exemplis prouehere curauit.	2.4 (87.7)
et usque dum praemia pie deuotionis accipiat, existere non desistit;	5.20 (332.5)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pie reuelationis gaudio discipulis patefecit.	5.21 (336.28)
piam. oportet uestram celsitudinem, . . . pian regulam sequi perenniter principis apostolorum,	3.29 (197.26)
pii. omnibus, . . . clementiam pii Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	3.13 (154.1)
multumque renitentem, studio et amore pii laboris, ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (206.27)
rogauit, ut apud misericordiam pii Conditoris impetraret,	4.9 (223.6)
piis. Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	4.11 (225.18)
piis. qui piis ceruicibus impas intulit manus,	1.7 (21.12)
piis. Cum omne, quod superest, in causis piis ac religiosis erogandum est,	1.27 (49.15)
inmutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem	5.22 (348.28)
piis. piis et Deo placitis iugiter operibus eniteat;	2.11 (105.1)
Quis non exultet et gaudeat in his piis operibus?	3.29 (197.4)
pio. placuit pio prouisorii salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	4.23 (256.13)
Quos tamen ille pio libenter manipulos labori, tanta doctrinae solertis excolebat industria,	4.27 (270.8)
pio. multisque ad Dominum pio eius labore populi aduocatis,	3.7 (140.1)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.7 (292.30)
pio. de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	3.29 (198.22)
pius. religiosus ac pius auditor siue lector	Praef. (5.14)
quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritalis cultor inuenit.	2.15 (116.31)
PLACEO. placens. sed quantum pro industria exteriori regi placens,	5.13 (311.8)
placere. quod plus omnipotenti Deo possit placere,	1.27 (49.26)

placere. si tamen apostolico papae, hoc ut fieret, placeret.	2.1 (80.29)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3.23 (176.29)
placet. Sed mihi placet ut,	1.27 (49.24)
'Optime omnibus placet, quaeque definiunt sanctorum canones patrum, nos . . . seruare.'	4.5 (215.25)
placuisse, quia nimirum haec Deo placuisse non ambigo.	3.17 (161.31)
Quod dum sibi placuisse Eadberto antistiti suo referret,	4.30 (276.16)
placuisset. Cui cum . . . placuisset, ut ossa famulorum famularumque Christi, . . . tollerentur,	4.10 (224.12)
placuit. placuitque omnibus cum suo rege Vurtigerno,	1.14 (30.19)
Vnde cunctis placuit regum tempora computantibus,	3.1 (128.14)
placuitque post diem tertium, ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3.8 (143.33)
placuit conuenire nos iuxta morem canonum uenerabilium,	4.5 (216.33)
placuit omnibus in commune, ut Kalendis Augustis . . . semel in anno congregemur.	4.5 (216.23)
placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4.5 (217.9)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius,	4.19 (244.29)
placuit pio prouisorii salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	4.23 (256.13)
placuit, ut Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis, . . . Cudbert ecclesiae Lindisfarnensis gubernacula susciperet.	4.28 (273.9)
Haec de opusculis excerpta . . . nostris ad utilitatem legentium historiis indere placuit.	5.17 (319.30)
placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri,	5.19 (326.30)
Verum ea, . . . ob memoriam conseruandam breuiter recapitulari placuit.	5.24 (352.4)
PLACIDIA (d. 450 or 451), daughter of Theodosius the Great, and mother of Valentinian III.	
Placidia, a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus,	1.21 (41.12)
PLACIDISSIMVS , a, um. placidissimam. Respondebant omnes placidissimam se mentem ad illum, et ab omni ira remotam habere,	4.24 (262.1)
PLACIDVS , a, um. placida. et factas ab eis iniurias mox obsecrantibus placida mente dimitteret.	3.22 (173.23)
patienter dolorem ac placida mente sustineret inlatum.	4.31 (278.25)
placidam. eumque uicissim rogabant placidam erga ipsos mentem habere.	4.24 (262.4)
Qui confestim respondit: 'Placidam ego mentem, filioli, erga omnes Dei famulos gero.'	4.24 (262.4)
placidum. interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac rancoris haberent.	4.24 (261.34)
placidum. ut eorum semper exemplo, . . . ad orationis placidum litus,	1.21 (75.9)
PLACITVS , a, um. placitum. Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem	1.24 (44.3)
ut per nostrae praepositionis auctoritatem possitis Deo placitam ordinationem efficere;	2.18 (121.27)
placitis. piis et Deo placitis iugiter operibus enitescat,	2.11 (105.2)
PLACO . placatum. promittens se multum illi esse placatum,	3.14 (157.2)
placatus. postulans, ut sibi placatus esset,	3.14 (156.31)
placauit. Et cum orationem conpleret, simul tumida aequora placauit;	5.1 (282.14)
PLAGA . plaga. Haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat.	3.27 (192.7)
qua hora etiam eam monasterii partem, . . . eadem plaga tangeret,	4.7 (219.21)
quod in diebus tuis haec plaga non superueniet.	4.25 (265.27)
plaga. Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3.27 (192.5)
plagam, quasi misam a Deo conditore plagam per incantationes uel fylacteria . . . cohibere ualerent.	4.27 (269.21)
plagas. inquirens, quis tanto uiro tales ausus esset plagas infligere;	2.6 (93.5)
quia . . . episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta plagasque perpersus,	2.6 (93.7)
PLAGA . plagam. fecisse commemorauimus, ad plagam meridianam,	1.11 (25.10)
Eat autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula	1.25 (45.4)
quae ad Borealem Humbrae fluminis plagam inhabitat,	2.5 (89.21)
natio Anglorum, quae ad Aquilonalem Humbre fluminis plagam habitabat,	2.9 (97.8)
eumque, . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam amnis, qui uocatur Idlae;	2.12 (110.19)
quae ad occidentalem plagam ab Hibernia procul secreta,	4.4 (213.11)
accepit locum unius familiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis,	4.23 (253.15)
plagas. nocturno sole . . . ad orientem boreales per plagas redeunte;	1.1 (11.2)
donatione Pictorum, qui illas Britanniae plagas incolunt,	3.3 (132.33)
Pictorum, qui septentrionales Britanniae plagas inhabitant,	5.21 (332.16)
plagis. pestilentiae lues, depopulatis prius australibus Britanniae plagis, . . . multitudinem strauit.	3.27 (192.2)
PLANE . Illic plene immensa multitudo . . . conueniat,	1.17 (35.20)
PLANITIA . planitie. neque ullus alter in tota illa campi planitie [planitie] lapis inueniri poterat; . . . uar.	5.6 (290.16)
PLANITIES . planitie. neque ullus alter in tota illa campi planitie lapis inueniri poterat;	5.6 (290.16)
planitiem. Mamre collis . . . herbosus ualde et floridus, campestem habens in uertice planitiem;	5.17 (319.24)
PLANVS , a, um. plana. ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.1 (282.16)
planam. contigit die quadam nos iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam,	5.6 (289.21)
plani. humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5.16 (317.14)
plano. uitam . . . Cudberti, et prius heroico metro et postmodum plano sermone, descripsi.	5.24 (359.10)
PLASMO . plasmatum. hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit,	2.10 (101.13)
plasmauit. quippe quos Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmauit, cognitione, . . . pullulare constituit.	2.10 (103.16)
PLATEA . platea. sacrificium solet offerri, positus interim in platea corporibus.	5.16 (317.33)
platearum. primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	5.16 (317.23)
plateas. nec non et incedente illo ubilibet per plateas, . . . tufam, . . . ante eum ferri solebat.	2.16 (118.19)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3.6 (138.18)
PLEBS . plebs. accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae nobilibus ac plebe perplurima fidem et lauacrum	2.14 (113.28)
Nam et ipse rex et pluri de plebe siue optimatibus, . . . coeperunt fana, . . . restaurare,	3.30 (199.16)
Ibi ergo huiusmodi cum noua Dei plebe feliciter exiens, sic Romam ueniendi iter repetiit;	5.19 (326.19)
plebem . Praedicatio deinde ad plebem de praeauaricationis emendatione conuertitur,	1.21 (41.3)
Sed non tamen diuina pietas plebem suam, . . . deseruit,	1.22 (42.7)
nil aliud ageret, quam . . . plebem Christi uerbo salutis instruere.	2.14 (115.5)
Qui cum paucis sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3.21 (171.7)
uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Oiddi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.23)
unde et fames acerbissima plebem inuadens impia nece prostrauit.	4.13 (231.13)
demoratus in montanis, plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	4.27 (270.12)
Commissam namque sibi plebem, et orationibus protegebat assiduus,	4.28 (273.15)
plebibus. quae nuper, multiplicatis fidelium plebibus, in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	5.23 (361.3)
plebis. sed contentus sit gubernatione creditae sibi plebis.	4.5 (216.5)
plebs. Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est;	5.21 (336.23)
PLECTO . plecti. capite eum plecti iussit.	1.7 (20.3)
PLECTRVN . plectro. Et noua dulcioris modularis carmina plectro,	4.20 (248.31)
PLENE . Aedanum . . . habentemque zelum Dei, quamuis non plene secundum scientiam,	3.3 (131.17)
quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	3.3 (132.13)

nec multo post plene curatus uitali etiam unda perfusus sum.	5.6 (291.28)
PLENIVNIVM. plenilunium. At si uno saltim die plenilunium tempus aequinoctii praecesserit,	5.21 (339.27)
plenilunium. quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in XIII ^a luna, facitis.	3.25 (187.24)
Quae uero post aequinoctium, uel in ipso aequinoctio suum plenilunium habet,	5.21 (339.11)
ut non ante aequinoctium, sed uel ipso aequinoctii die, . . . uel eo transcenso plenilunium habere	5.21 (339.26)
debeat.	5.21 (340.10)
Post aequinoctium ueris plenilunium mensis praecipimur obseruare paschalis;	5.21 (340.10)
post plenilunium primi mensis hunc ex ordine subsequens,	5.21 (340.29)
PLENISSIMVS, a, um. plenissimam. non solum suppositarum ei gentium plenissimam salutem, . . . credi-	2.8 (96.14)
mus subsequendum;	
PLENITVDO. plenitudinem. ad adiutandam uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauim-	2.10 (101.3)
us sollicitudinem prorogare,	5.21 (340.21)
'Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante aequinoctium prouenire posse contenderit,	Praef. (5.6)
PLENIVS. ac plenius ex tempore meditandum	2.10 (101.29)
plenius ex uicinitate locorum uestram gloriam conicimus cognouisse.	2.18 (122.1)
sed potius commissi uobis populi deuotionem plenius propagare.	3.4 (135.14)
De quo plenius in sequentibus suo loco dicendum est.	3.19 (165.6)
De quibus omnibus siqui plenius scire uult	4.25 (263.33)
et quamdiu paenitentiae insistere tibi plenius ostendam.	4.28 (271.27)
PLENVS, a, um. plena. Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua plena inuenta est,	5.21 (339.7)
Quaecumque ergo luna ante aequinoctium plena est,	5.21 (339.22)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	2.1 (78.32)
plena. tria uerba maximae perfectionis plena superadiciunt:	5.12 (305.84)
cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum,	5.21 (346.2)
plenam. hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos de-	2.19 (122.23)
cerno.	4.27 (270.11)
plenas. Iohannes. . . litteras eis magna auctoritate atque eruditione plenas direxit;	4.28 (272.26)
pleno. ut . . . nonnumquam etiam mense pleno domum non rediret;	5.21 (340.12)
plenum. donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris,	5.12 (305.5)
deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentet;	1.18 (36.12)
plenum. Vtrumque autem erat animabus hominum plenum,	2.20 (126.31)
plenus. ac deinde Germanus plenus Spiritu Sancto inuocat Trinitatem;	3.7 (141.4)
et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	5.8 (294.20)
et accepto episcopatu Parisiacae ciuitatis, ibidem senex ac plenus dierum obiit.	uar. 5.12 (305.5)
Theodorus beatas memorias archiepiscopus, senex et plenus dierum, . . . defunctus est;	5.12 (307.17)
Vtrumque autem erat animabus hominum plenum [plenus],	1.27 (60.20)
Et ecce ibi campus erat . . . tantaque fragrantia uernantium flosculorum plenus,	1.28 (62.13)
PLERVQVE. quibus ita plerumque inclusio nascitur,	
quod plerumque solent caritatis causa inuitari,	
PLERVSQVE, aqve, umque. plerisque. ut plerisque in locis, ubi fontes lucidos . . . conspexit, . . . aereos	2.16 (118.9)
caucos suspendi iuberet,	4.14 (236.4)
sed et in plerisque locis aliis, coepit annuatim eiusdem regis . . . natalicius dies . . . uenerari.	4.29 (275.6)
PLORO. plorare. 'Surge,' inquit, 'frater mi, et noli plorare,	1.1 (10.22)
PLVRMBVM. plumbi. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	3.25 (181.11)
Eadberct ablata harundine, plumbi lamminis eam totam, . . . cooperire curauit.	1.2 (14.19)
plumbo. et circumfusae plumbo	1.1 (11.32)
PLVRIMVM. ita in meridiem se trans illius fines plurimum protendens,	4.11 (225.19)
Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	1.6 (18.3)
PLVRIMVS, a, um. plurima. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	
Quo tempore plurima pars Scottorum in Hibernia, . . . ecclesiasticum paschalis obseruantiae tem-	5.15 (315.12)
pus . . . suscepit.	3.2 (129.33)
plurima. plurimaque psalmodum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.4 (134.6)
plurima. Ex quo utroque monasterio plurima exinde monasteria . . . propagata sunt,	1.12 (26.19)
plurima. Fecerunt autem eum . . . per milia passuum plurima;	2.1 (79.22)
Vt Domino offerres plurima lucra gregis.	2.2 (81.21)
Sed et alia plurima unitati ecclesiasticae contraria faciebant.	2.18 (120.25)
Inter plurima, quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera praerogare,	4.20 (247.7)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	1.1 (11.3)
plurimae. unde etiam plurimae longitudinis habet dies aestate,	1.1 (11.6)
plurimae item breuitatis noctes aestate, et dies habet in bruma,	3.8 (143.23)
audissem referabant, . . . sonitum quasi plurimae multitudinis monasterium ingredientis;	5.12 (307.23)
plurimae. Erantque in hoc campo . . . sedesque plurimae agminum laetantium.	5.15 (315.10)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnano, catholicum pascha susceperint;	1.1 (11.22)
plurimam. Et cum plurimam insulae partem, . . . possedissent,	1.2 (13.29)
plurimam classis partem, . . . disperdidit,	1.3 (15.12)
intra paucissimos dies plurimam insulae partem in dedicationem recepit.	3.16 (159.5)
aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum,	5.24 (352.10)
Claudius secundus Romanorum Britanniae adiens, plurimam insulae partem in dedicationem recepit.	5.9 (296.12)
plurimas. quarum in Germania plurimas nouat esse nationes,	1.13 (29.8)
plurimi. sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conuerunt;	2.2 (84.9)
Erant autem plurimi eorum de monasterio Bancor,	2.2 (84.14)
Horum ergo plurimi ad memoratam aciem, . . . cum aliis orandi causa conuenerant,	3.25 (187.6)
cum plurimi fuerint in eis, quorum sanctitati caelestia signa, . . . praebuerunt;	3.30 (199.16)
Nam et ipse rex et plurimi de plebe siue optimatibus, . . . coeperunt fana, . . . restaurare,	4.23 (254.20)
ut . . . uiderentur ibidem, qui ecclesiasticum gradum, . . . apte subirent, plurimi posse repperiri.	4.23 (255.27)
plurimis. sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasione salutis et correctionis ministravit.	5.13 (311.5)
cuius uisiones ac uerba, non autem et conuersatio, plurimis, sed non sibi ipse, profuit.	3.28 (194.24)
plurimis. conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Conpendio.	4.3 (207.22)
plurimis de ecclesia eiusdem reuerentissimi antistitis de carne substractis,	4.25 (266.3)
discedentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio . . . defunctus est.	uar. 5.15 (315.20)
sed et a pluribus [plurimis], qui erant eruditiores, esset solerter admonitus,	5.19 (327.14)
Sed post v annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	4.24 (261.2)
plurimis. Canebat . . . de aliis plurimis sacrae scripturae historiis,	4.15 (236.19)
plurimo. Ini, . . . simili prouinciam illam additione plurimo annorum tempore mancipauit.	
discedentibus inde ob desolationem plurimis incolarum, in nostro monasterio plurimo tempore conuer-	4.25 (266.4)
satus, . . . est.	4.26 (267.27)
in monachica districtione uitam . . . plurimo annorum tempore duxit;	2.2 (82.11)
plurimorum. in plurimorum corde fidelium spiritalis gratiam lucis accenderet.	2.8 (96.27)
ita ut Christi euangelium plurimorum adiunctione in omnibus gentibus, . . . dilatetur,	4.17 (238.30)
collecto uenerabili sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,	3.21 (171.11)
plurimorum. reuersus est ad insulam Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	

- plurimos. nec non et codices plurimos. 1.29 (63.12)
 Numquid non habuimus equos uliories plurimos, uel alias species, 3.14 (166.20)
 quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . composuimus; 4.20 (247.3)
 ubi inter plurimos gentis Anglorum, uel interemtis gladio, uel seruitio addictos, . . . Trumuni, . . . re-
 cessit 4.26 (267.15)
 inter plurimos, quos ordinauit, etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem. 5.8 (294.15)
 Non enim habent regem idem Antiqui Saxones, sed satrapas plurimos suae genti praepositos, 5.10 (299.31)
 plurimos eorum, et pene omnes, qui ab Hiensum domino erant liberi, ab errore auito correctos, 5.15 (316.3)
 immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse, 5.21 (344.6)
 plurimum. gignit et lapidem gagatem plurimum optimumque; 1.1 (10.23)
PLVS. plura. 1.12 (28.4); 2.12 (110.11); 2.13 (112.34).
 plura. 4.7 (219.11).
 plura. 1.13 (29.11); 2.3 (86.10); 3.19 (167.3); 4.3 (209.21); 4.3 (210.11); 4.24 (260.12); 4.30 (277.14); 5.2 (283.1);
 5.17 (319.30).
 plures. 1.26 (47.21); 2.2 (82.20); 2.2 (83.9); 3.3 (132.14); 3.17 (161.8); 4.5 (216.30); 4.11 (226.13); 5.7 (294.11);
 5.21 (341.24); 5.23 (351.18).
 plures. 1.20 (39.15); 1.23 (42.21); 1.29 (63.1); 1.29 (63.5); 3.14 (155.8); 3.24 (178.20); 4.20 (247.23); 4.27 (268.27);
 4.27 (269.11); 4.28 (271.8); 5.24 (353.19).
 plures. 1.34 (71.15); 5.11 (303.13).
 pluribus. 5.9 (296.10).
 pluribus. 2.2 (82.18); 3.4 (133.19); 4.5 (214.24); 5.15 (315.20); 5.19 (326.21); 5.19 (327.17).
 pluribus. 3.2 (180.9).
PLVS (*adv.*). 1.1 (12.27); 1.6 (17.14); 1.27 (49.25); 1.32 (69.26); 1.34 (71.11); 3.6 (138.2); 3.14 (157.15); 3.27 (194.7);
 4.19 (243.18); 4.19 (244.13); 4.20 (248.10); 4.28 (273.8); 5.7 (294.1); 5.21 (333.29); 5.24 (353.16).
PLVIA. pluia. tribus annis ante aduentum eius in provinciam nulla illis in locis pluia ceciderat, 4.13 (231.12)
 Verum ipso die, quo baptismi fidei genes suscepit illi, descendit pluia serena, 4.13 (231.19)
 pluuiarum. nulla ualet pluuiarum iniuria pallescere; 1.1 (10.14)
 furentibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium, 2.13 (112.11)
 qui tunc prae inundantia pluuiarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat, 3.24 (178.18)
POCVLM. poculis. Qui dum sese alterutrum caelestis uitae poculis debriarent, 4.29 (274.20)
 poculo. Cumque oblato poculo bibereus ambo, 5.3 (286.15)
 poculum. obtulit poculum episcopo ac nobis; 5.4 (287.26)
 misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere, 5.5 (288.20)
PODAGRA. podagra. Erat autem Mellitus corporis quidem infirmitate, id est podagra, grauatus, 2.7 (94.8)
POEMA. poemata. Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere temabant; 4.24 (259.5)
 poematis. Vnde nil umquam friuoli et superuacui poematis facere potuit, 4.24 (259.10)
POENA. poena. mortem quoque, quae pene cunctis poena est, . . . amaret. 2.1 (74.11)
 nec poena eius in te arderet, 3.19 (167.2)
 poena. Et cum dicerent, 'Pax et securitas, extemplo praeatae ultionis sunt poena multati. 4.25 (265.34)
 datum est illi ex poena peccati illius, ne nunc eos, . . . audiret. 4.26 (267.8)
 non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper sunt poena damnati. 5.21 (344.2)
 poenae. Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis, . . . carmina faciebat; 4.24 (261.6)
 poenam. ut contemtor diuum meritam blasphemiae suae poenam lueret, 1.7 (19.9)
 ipsam et poenam suam in culpam deputamus. 1.27 (54.30)
 ita solutus corpore ardebat per debitam poenam. 3.19 (166.5)
 Nam et antistes cum uenisset in provinciam, tantamque ibi famis poenam uideret, 4.13 (231.26)
 Idemque poenam erroris sui in semet ipsos recipientes, 5.21 (338.23)
 poenarum. Vt item alius moriturus deputatum sibi apud inferos locum poenarum uiderit. 5.14 (313.27)
 poenas. aeternas inferni poenas pro mercede recipiet. 1.7 (19.30)
 quod hi, . . . oculus Domino iudice poenas sui reatus luerent. 4.26 (266.25)
 et ipsi non multo post in eadem provincia dignas suas perfidiae poenas luebant. 5.23 (349.16)
 poenis. paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit. 5.13 (313.3)
 poenis. ita et de poenis eius participes esse debetis. 3.19 (166.31)
 ibi anima mea per intercessionem eius solueretur a poenis. 4.22 (251.2)
POENITENTIA. poenitentiae. et confessa dignis, ut imperabat, poenitentiae fructibus abstergerent. 4.27 (270.3)
POENITEO. poeniterent. quid erga salutem eorum, qui ad mortem poeniterent, esset agendum, 3.19 (167.4)
POETICVS. a, um. poetice. hoc ipse post pusillum uerbis poeticis maxima suauitate et conpunctione
 compositis, . . . proferret. 4.24 (258.31)
POLLENTIA. pollentia. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia,
 castra, lares; 5.7 (293.7)
POLLEX. pollice. atque infracto pollice capitis quoque iunctura solueretur; 5.6 (290.20)
POLLICEOR. polliceretur. Nec distulit Aduini, quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doc-
 trinam illius, 2.12 (109.19)
 pollicetur. qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur. 4.19 (243.22)
 pollicitam. sed fidem potius pollicitam seruare disponit; 2.12 (110.4)
POLLVO. polluendum. ac se praeis idolatriae sordibus polluendum perdendumque restituit. 3.1 (127.22)
 pollui. ne paganorum possent societate pollui, 2.9 (98.14)
 polluit. ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polluit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras. 2.13 (113.24)
 polluta. ut etiam sine uoluntatis studio uideatur esse polluta, 1.27 (56.19)
 pollutae. quod ex pollutae cogitationis radice generatur. 1.27 (57.6)
 pollutum. Hunc quidem testamentum ueteris legis, . . . pollutum dicit, 1.27 (59.26)
 pollutum. quia illud ab omnipotente Deo pollutum esse in opere ostenditur, 1.27 (57.5)
 pollutus. sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes auditum apostolus testatur, 2.5 (90.28)
POLVS. poli. ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce
 poli. 5.7 (293.20)
 Cuius angelicus iunctus in arce poli. 5.8 (295.17)
 polo. Tota sacra polo celsis ubi floruit actis, 4.20 (248.17)
 Reddidit atque animam tota sacra polo. 4.20 (248.18)
POMVM. pomorum. ut . . . decimam non solum quadrupedum, uerum etiam frugum omnium, atque pomor-
 um, nec non et uestimentorum partem pauperibus daret. 4.29 (276.3)
PONDVS. pondera. in quo iuuenulam me memini superuacua moniliorum pondera portare; 4.19 (246.9)
 ponderare. nullo peccati pondere grauatur; 1.27 (54.25)
 ponderis. proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis, et ponderis pene inportabilis, 5.13 (312.14)
 pondus. Verum pondus corporeae infirmitatis, ne episcopus fieri posset, obstitit. 4.1 (202.18)
 pondus. quia merito in collo pondus langoris porto, 4.19 (246.7)
PONO. ponant. et numquam in ebdomadae tertiae die septima ponant; 5.21 (338.8)
 ponantur. altaria construantur, reliquiae ponantur. 1.30 (65.10)
 ponentes. cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudberti ponentes, adposuerunt desuper arcam, 4.30 (277.23)
 ponere. Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus. 2.18 (130.23)
 e quibus tria memoriae causa ponere satis sit. 3.15 (157.23)
 quod et nos in hac historia ponere multis commodum duximus. 3.19 (165.15)

quod uidelicet lac pridie nouum in fala ponere solebat,	3.27 (194.10)
poneret. ut . . . in uenerationem illorum poneret altaria,	5.20 (331.21)
poneretur. et altius ipso in loco reponeretur [poneretur];	uar. 3.8 (144.1)
poni. simul et regum Cantiae poni corpora possent.	1.33 (70.22)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni deberent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.10)
crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, quo loci in monasterio corpora sua poni,	4.7 (219.23)
positumque loculum iuxta eum, in quo sepeliendus poni deberet;	5.5 (288.16)
ponunt. similes ergo efficiuntur his, qui spem suae confidentiae ponunt in eis.	2.10 (102.19)
ponuntur. quorum illic reliquiae ponuntur,	1.30 (65.19)
posita. posita contra ipsam insulam Vectam.	1.15 (31.19)
Si ergo in fluxu sanguinis posita	1.27 (55.25)
quae uestimentum Domini in langore posita tetigit,	1.27 (56.5)
Lundonia ciuitas . . . super ripam praefati fluminis posita,	2.3 (85.10)
sed tamquam lapis in uno loco posita,	2.10 (102.26)
At illa posita in loco obdormiuit parumper;	3.9 (146.20)
Erat enim haec ipsa hora . . . in extremis monasterii locis seorsum posita,	4.23 (258.22)
posita. Erat autem in uilla non longe posita quidam adulescens mutus,	5.2 (283.20)
posita. Theodori et Berctualdi, quorum corpora in ipsa ecclesia posita sunt,	2.3 (86.9)
posita. siqua in his, . . . aliter quam se ueritas habet, posita repperit,	Praef. (8.5)
placuit eidem abbatissae leuari ossa eius, et in locello nouo posita in ecclesiam transferri;	4.19 (244.30)
positae. non quod extra Britanniam essent positae;	1.12 (25.26)
positam. uidit quasi uallem tenebrosam subitus se in imo positam.	3.19 (165.19)
positarum. totius creaturae suae dilatandi subdi etiam in extremitate terrae positarum gentium corda	
frigida,	2.10 (101.24)
positas. Orcadas etiam insulas ultra Britanniam in oceano positas,	1.3 (15.14)
uel cui pastorum oues Christi in medio luporum positas fugiens ipse dimitteret.	2.6 (92.24)
positi. hi, qui longe sunt positi,	1.28 (62.19)
Cumque ibidem positi uicissim aliqua gaudente animo, una cum eis, . . . loquerentur ac iocarentur,	4.24 (261.26)
in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrore erant ad uisendum,	4.27 (270.6)
positis. utpote quibus longe ultra orbem positis nemo synodalis paschalis obseruantiae decreta por-	3.4 (134.22)
rexerat;	
positis. ecce subito, positis nobis in medio mari, interrupta est serenitas,	5.1 (281.19)
cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positis uiuere praesumeret,	5.15 (315.24)
positis. sacrificium solet offerri, positis interim in platea corporibus.	5.16 (317.32)
positis. ut promtores ad suffragandum positis [positis] existere,	uar. 1.24 (44.12)
posito. etposito ibi signo, non multo post ascendit equum,	3.9 (146.12)
Dominus omnipotens obitum ipsius in alio longius posito monasterio, . . . manifesta uisione reuelare	
dignatus est.	4.23 (257.2)
in monasterio Aebbercurnig, posito quidem in regione Anglorum,	4.26 (267.20)
positos. ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporis,	2.1 (80.1)
cumque nos in labore ac desperatione positos cerneret,	5.1 (282.11)
positum. quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum optimum in necessitate positum auro	
uendere,	2.12 (110.9)
uidit eum . . . morti proximum, positumque loculum iuxta eum,	5.5 (288.15)
positum in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter uiuentem,	5.14 (313.30)
positum. et positum corpus eius foras iuxta ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli,	2.3 (86.2)
positum est in porticu sancti papae Gregorii,	2.20 (125.23)
in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Racuulfe nuncupatur;	5.8 (295.20)
positum. intrauit monasterium . . . positum in loco, quem Coludi urbem nominant,	4.19 (243.30)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis	4.19 (245.30)
monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebat,	4.27 (269.2)
positus. cum ad obseruanda Oceani litora, . . . positus,	1.6 (71.14)
qui in igne positus nescit ardere.	1.27 (58.28)
etiam in somno corporis positus,	1.27 (60.21)
ut ipse in praesenti illic positus perpendat,	1.30 (66.3)
Qui cum adhuc esset regia in urbe positus,	2.1 (75.26)
Saberet . . . regnabat, quamuis sub potestate positus eiusdem Aedilbereti,	2.3 (85.14)
positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus.	3.6 (138.12)
atque in ecclesia beatorum apostolorum Petri et Pauli positus est.	3.7 (140.5)
clamauitque me, cum essem in uicinia positus,	3.13 (152.30)
qui ipsa hora in oratorio eorum cum alio iunior positus fuerat,	4.7 (220.18)
utque in monachica adhuc uita positus uixerit uel docuerit.	4.27 (268.20)
in albis adhuc positus, langore correptus, . . . solutus a carne, . . . est	5.7 (292.25)
Fuit autem temporibus Coenredi, . . . uir in laico habitu atque officio militari positus;	5.13 (311.7)
ut uel tunc positus adhuc in corpore, paenitentiam faceret.	5.14 (314.21)
Lapis, qui ad ostium monumenti positus erat, nunc fissus est;	5.16 (318.18)
positus est in ecclesia beati apostoli Petri iuxta altare ad Austrum,	5.19 (330.5)
positus. si diem mortis uel potius [positus] diem Domini laetus aspexit,	uar. 4.3 (210.8)
posuerant. In priuata enim et temporali laetitia mentem posuerant,	1.31 (66.28)
posuerit. et beatorum apostolorum siue aliorum martyrum posuerit.	1.18 (36.5)
posuerunt. iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	1.33 (71.6)
atque in ecclesia iuxta honorem congruum posuerunt;	1.11 (48.28)
sed intro ipsam ecclesiam in memoriam miraculi posuerunt,	3.17 (161.3)
atque in eo, quod adlatum erat, sarcophago posuerunt.	4.19 (246.22)
in uolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra paumentum sanctuarii posuerunt.	4.30 (277.17)
posuimus. Augustinus in Cantia fecisse nascitur, scribente ei . . . papa Gregorio, quod et supra posuimus.	4.27 (270.30)
et cetera, quae supra posuimus.	5.19 (328.1)
posuissim. 'Cum expletis,' inquit, 'hymnis matutinalibus in lectulo membra posuissim,	5.9 (297.5)
posuisset. cum . . . ad quiescendum membra posuisset, atque obdormisset,	2.6 (92.18)
Qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	3.11 (149.22)
posuit. In quibus primitus posuit, qualiter id emendare deberet,	2.5 (80.13)
circulum x et viii annorum posuit,	3.25 (187.15)
Quin etiam sublime crucis, radiante metallo, Hic posuit tropaeum,	5.19 (330.15)
PONS. pontem. et ita fluminis ipsius occupabat pontem,	1.7 (20.10)
pontes. quod ciuitates, farus, pontes, . . . testantur;	1.11 (25.11)
PONTIFEX. pontifex. et casu dux ipse uel pontifex fractus corpore,	1.17 (34.18)
Misit etiam tunc isdem uenerandus pontifex	1.24 (43.28)
Romae autem iam pontifex factus expleuit.	2.1 (75.25)
nondum enim erat ipse pontifex factus,	2.1 (80.24)
etsi pontifex concedere illi, quod petierat, uoluit,	2.1 (80.30)
una cum epistulis, quas idem pontifex . . . Laurentio . . . et Aedilbercto . . . direxit.	2.4 (88.24)

Ad coniugem quoque illius Aedilbergam huiusmodi litteras idem pontifex misit:	2.11 (104.9)
et ut pontifex eius suas aras profanauerit.	2.13 (111.9)
ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polluit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras.	2.13 (113.23)
Misit . . . Honorius [Romanae sedis pontifex] litteras etiam genti Scottorum,	uar. 2.19 (122.12)
Quo uiso pontifex, qui adsidebat, . . . apprehendit dexteram eius,	3.6 (138.22)
uenit in provinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus,	3.7 (140.19)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.11)
quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit,	5.19 (326.17)
iussit pontifex ceteros ad horam egredi.	5.19 (329.4)
pontifice. a pontifice Romanae ecclesiae Celestino	1.13 (28.21)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.3 (86.18)
susceperunt scripta exhortatoria a pontifice Romanae et apostolicae sedis Bonifatio,	2.7 (94.5)
data sibi ordinandi episcopos auctoritate a pontifice Bonifatio,	2.8 (95.13)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	2.10 (100.18)
Cumque a praefato pontifice sacrorum suorum quaereret,	2.13 (113.3)
intellexitque, quod etiam tunc destituta pontifice prouincia recte pariter diuino fuerit destituta prae-	3.7 (141.17)
sidio.	3.17 (160.15)
atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt.	5.7 (293.2)
et iubente pontifice epitaphium in eius monumento scriptum,	5.19 (325.8)
peperere illi, neque eum trucidare cum suo uolere pontifice.	5.19 (326.17)
Quibus auditis dicebant omnes una cum ipso pontifice, uirum . . . nequaquam damnari debere,	5.19 (328.4)
pontificem. Accedensque ad pontificem Romanae et apostolicae sedis,	2.1 (80.23)
Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam populo dare,	2.5 (91.9)
Non enim licuerat pontificem sacrorum uel arma ferre, uel praeter in equa equitare.	2.13 (113.12)
accepit namque pontificem Aedanum	3.3 (131.15)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.25)
inuenerunt . . . necdum alium pro eo constitutum fuisse pontificem,	3.28 (195.8)
diligenter ea, . . . eo quo pontificem decebat, animo, coepit obseruanda docere.	4.5 (214.26)
ut quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consuerat,	5.21 (341.13)
pontifices. Triumphant pontifices hostibus fuis sine sanguine;	1.20 (39.19)
reditum moluntur pontifices.	1.20 (39.24)
alii . . . pontifices construendis orandisque auro . . . operam dabant,	2.1 (77.16)
pontifici. qui beato pontifici Gregorio . . . referent;	1.27 (48.8)
Cumque monachum quandam de uicino uirginum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.17)
Hunc offerens Hadrianus pontifici, ut episcopos ordinaretur, obtinuit;	4.1 (202.28)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.22)
pontificibus. idolatris magis pontificibus seruire gaudentes.	2.6 (93.17)
pontificis. permissu eius, qui nunc ipsi ecclesiae praestet Gregorii pontificis,	Praef. (6.21)
Pontificis summi hoc clauduntur membra sepulchro,	2.1 (79.13)
Sicque completum est praesagium sancti pontificis Augustini,	2.2 (84.30)
Vnde et iussu eiusdem pontificis per Asterium . . . in episcopatus consecratus est gradum.	3.7 (139.15)
et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis,	4.1 (203.14)
egitque abba Iohannes, ut iussione acceperat pontificis,	4.18 (241.21)
pontificum. aliorum pontificum epistulas.	Praef. (6.19)
Cui primus pontificum ipsius Coifi continuo respondit:	2.13 (111.20)
neue contra . . . decreta synodalia totius orbis pontificum alii pascha celebrarent.	2.19 (122.19)
Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.	5.8 (295.11)
PONTIFICIALIS. e. pontificali. Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, . . . et pontificali auctoritate	3.22 (174.7)
protestatus.	2.1 (74.33)
pontificali. maxime quia et pontificali functus officio . . . facere curauit;	2.15 (117.2)
et cum x ac vii annos eidem prouincia pontificali regimine praeesset,	1.23 (42.23)
pontificalibus. Qui cum iussis pontificalibus obtemperantes	3.20 (169.1)
PONTIFICATVS. pontificatu. Vi, defuncto Honorio, pontificatu sit functus Deusdedit;	1.4 (16.6)
pontificatu. cum Eleuther uir sanctus pontificatu Romanae ecclesiae praeesset,	1.23 (42.16)
pontificatum. Gregorius, . . . pontificatum Romanae et apostolicae sedis sortitus	2.1 (73.12)
cum primum in toto orbe gereret pontificatum,	2.8 (95.10)
Cui statim successit in pontificatum Iustus,	2.19 (122.21)
cum adhuc esset electus in pontificatum,	3.26 (189.25)
suscepit pro illo pontificatum Nordanhybrorum famulus Christi Tuda,	3.26 (190.2)
Venerat autem de Scottia, tenente adhuc pontificatum Colmano,	5.7 (292.23)
Etenim illo perueniens, pontificatum agente Sergio, baptizatus est	5.7 (294.8)
ad limina beatorum apostolorum Gregorio pontificatum tenente profectus est,	5.11 (302.32)
Romam, cuius adhuc pontificatum Sergio habebat,	5.18 (321.11)
Quo defuncto, pontificatum pro eo suscepit Fortheri,	5.19 (321.30)
Nam uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino,	uar. 1.28 (62.30)
pontificatus. post consulatum [pontificatus] eiusdem	2.1 (80.32)
pontificatus. mox ut ipse pontificatus officio functus est,	5.18 (321.22)
quo defuncto, Eolla suscepit officium pontificatus.	5.23 (351.3)
in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	
PONTIFICO. pontificante. imperante domino Iustiniano piissimo Augusto, anno eius consulatus iii, ponti-	5.7 (294.2)
ficante . . . Sergio	3.15 (158.18)
PONTVS. pontum. adsumta ampulla misit de oleo in pontum,	1.21 (40.16)
POPLES. poplite. Erat enim arescentibus neruis contracto poplite,	1.21 (40.28)
poplitem. adtretrat poplitem debilitate curuatum,	1.15 (32.16)
POPVLVS. populi. iustas de sceleribus populi Dei ultiones expetiit,	2.16 (117.23)
et multam populi turbam in fluuio Treanta,	2.18 (122.1)
sed potius commissi uobis populi deuotionem plenius propagare.	3.24 (179.15)
Hoc autem bellum rex Osuii . . . xviii ^a de Kalendarum Decembrium cum magna utriusque populi	3.29 (197.14)
utilitate confecti.	3.29 (197.19)
'Dedi te in foedus populi, ut suscitares terram,	3.30 (199.14)
'Ego Dominus . . . apprehendi manum tuam, et seruauit, et dedi te in foedus populi,	5.19 (327.28)
Sigheri cum sua parte populi, . . . ad apostasiam conuersus est.	5.21 (341.2)
Cum ergo causa exigente synodus eadem coram nobilibus et frequentia populi, . . . legeretur,	1.15 (31.29)
quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est,	1.20 (38.18)
populi. ceterique Anglorum populi sunt orti.	1.21 (41.1)
certatim populi ad gratiam baptismatis conuolarent.	1.25 (45.2)
Implentur populi stupore miraculi,	3.3 (132.20)
quo meridiani et septentrionales Anglorum populi dirimuntur,	3.29 (197.9)
confluebant ad audiendum uerbum populi gaudentes,	5.9 (296.18)
'Audite insulae, et attendite populi de longe.'	
sunt alii perplures hisdem in partibus populi pagani adhuc ritibus seruientes,	

populis. regibus ac populis sibi met subiectis festinet infundere,	1.32 (68.23)
populus pastorem impendere sollicitudinem curabat.	2.4 (87.12)
Anglorum pariter et Bretonum populis praefuit,	2.5 (89.23)
subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam.	2.5 (91.8)
regendis eorum populis praeeerat;	3.3 (132.30)
Paucitas enim sacerdotum coegit unum antistitem duobus populis praefici.	3.21 (171.5)
Merciorum genti neonon et ceteris australium provinciarum populis praefuit;	3.24 (180.8)
Erat quippe moris eo tempore populis Anglorum,	4.27 (269.28)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis venerabile mansit.	5.9 (297.17)
quam nouerat scientiam diuinae cognitionis libenter ac sine inuidia populis Anglorum communicare curauit;	5.22 (347.7)
et eis populis, qui ultra amnem Sabrinam ad occidentem habitant, Valchstod episcopus;	5.23 (350.16)
populis. Aduenierant autem de tribus Germaniae populis fortioribus,	1.15 (31.14)
praesules cum populis sine ullo respectu honoris, . . . absumebantur;	1.15 (32.26)
Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.5)
seque cum subiectis populis tota ad eum mente conuertit.	1.32 (68.18)
multisque ad Dominum pio eius labore populis aduocatis,	3.7 (140.1)
pacatis alterutrum regibus ac populis,	4.21 (249.14)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5.22 (347.12)
populo. quo mox condito dant fortia segni populo monita,	1.12 (27.25)
deinde et populo Dei, . . . gressum recuperarit fidei.	1.21 (39.29)
Lex autem ueteri populo praecepit,	1.27 (57.16)
Sic Israelitico populo in Aegypto Dominus se quidem innotuit;	1.30 (65.29)
Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam populo dare,	2.5 (91.10)
et populo adhuc dare in ecclesia non desistis?	2.5 (91.14)
populo. quam in populo, quem subuerterant, pudorem taciturnitatis incurrere,	1.17 (35.18)
fides feruet in populo,	1.20 (38.23)
nec libenter a populo audiretur,	3.5 (137.5)
Quo honorifice a populo et a rege suscepto,	3.7 (141.27)
congaudente uniuerso populo, uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.14)
qui ambo cum suo populo Christiani fuere.	4.13 (230.27)
uno semper eodemque tempore cum antiquo Dei populo, . . . pascha celebrare possemus.	5.21 (337.3)
populorum. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuiderent;	1.17 (34.13)
omnipotens Deus bonos quosque ad populorum regimina perducit,	1.32 (67.26)
metropolis Londonia ciuitas est, . . . et ipsa multorum emporium populorum terra marique uenientium;	3.3 (85.11)
quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritalis cultor inuenit.	2.15 (116.31)
'In die illa radix Iesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.'	3.29 (197.7)
populos. gemebant perire sibi populos euadentes;	1.17 (35.14)
Cumque materies belli acrioris . . . inter reges populosque feroces uideretur exorta,	4.21 (249.10)
populum. Recognoscunt populum in ea, qua reliquerat, credulitate durantem;	1.21 (40.20)
quod in Sina monte Dominus ad populum locuturus	1.27 (59.6)
quatinus eius oratio et regnum uestrum populumque augeat,	2.17 (119.23)
provinciae, . . . in unam sunt pacem, et uelut unum compaginatae in populum.	3.6 (139.2)
uti nouum Christi populum coaceruet,	3.29 (198.28)
et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3.30 (200.1)
populus. grandescere populus coepit aduenarum,	1.15 (32.5)
aderat populus expectator, futurus et iudex,	1.17 (35.21)
populus arbiter uix manus continet,	1.17 (36.1)
miraculum populus contremescit;	1.18 (36.17)
Quod tamen aliter populus spiritalis intellegens	1.27 (59.28)
ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5.21 (334.14)
in quarum prima e ductus est populus Domini ex Aegypto,	5.21 (335.13)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei.	5.21 (336.24)
ita ut xv ^{ae} , in qua populus Dei ab Aegypcia seruitute redemptus est, . . . uix uesperam tangerant.	5.21 (338.18)
PORRIGO. porrecta. Nam tota ea nocte columna lucis a carro illo ad caelum usque porrecta, . . . stabat.	3.11 (148.21)
porrexerat. nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3.44 (134.23)
porrexisti. et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lac doctrinae mollioris porrexisti,	3.5 (137.17)
porrexisti. Porrexerat autem librum hunc Adamnan Aldfrido regi,	5.15 (317.1)
porrigis. 'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba, . . . dabas,	2.5 (91.12)
PORRO. Praef. (7.15); 1.15 (31.22); 1.21 (41.10); 1.34 (72.2); 3.1 (127.2); 3.1 (127.7); 3.3 (131.26); 3.12 (151.33);	3.14 (156.26); 3.25 (182.28); 3.26 (190.4); 3.30 (199.20); 4.13 (230.24); 4.27 (269.32); 5.6 (289.29); 5.9 (296.4);
5.12 (308.20); 5.21 (335.16); 5.23 (350.11).	
PORTA. porta. Porta Maria Dei, femina uirgo parit.	4.20 (247.20)
portae. et portae inferi non praeualebunt aduersus eam, et tibi dabo clauis regni caelorum?'	3.25 (188.18)
et portae inferi non praeualebunt aduersus eam;	5.21 (342.29)
portas. Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.16 (318.5)
portis. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis.	1.1 (10.28)
PORTICVS. porticibus. distinctis porticibus in hoc ipsum intra muros eiusdem ecclesiae,	5.20 (331.21)
portico. atque in porticu [portico] sancti Martini . . . sepultus,	uar. 2.5 (90.6)
porticu. et in porticu illius aequilonali decenter sepultum est;	2.3 (86.5)
atque in porticu sancti Martini intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.6)
positum est in porticu sancti papae Gregorii,	2.20 (125.24)
seruauit in porticu quodam ecclesiae,	3.19 (168.15)
et corpus ipsum de porticu ablatum prope altare esset recondendum,	3.19 (168.19)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo,	5.6 (292.1)
Sepultus uero est in porticu sancti Pauli apostoli,	5.23 (348.29)
porticus. eo quod praedicta porticus plura capere nequirit.	2.3 (86.10)
ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.31)
PORTIO. portio. nulla harum portio minus quam ccc ^{os} homines haberet,	2.2 (84.12)
portionem. At illa petiit sibi portionem pulueris saluiferi dari;	3.11 (149.16)
Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico praestaret,	4.32 (280.12)
Cumque presbyter portionem, quantum uoluit, amico dedisset,	4.32 (280.15)
maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies,	5.19 (329.19)
portiones. quantae debeant fieri portiones	1.27 (48.17)
quattuor debeant fieri portiones;	1.27 (48.25)
portiones. cum in vii portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	2.2 (84.11)
mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisit portiones,	5.12 (304.17)
portionibus. Communi autem uita uiuentibus iam de faciendis portionibus, . . . quid est loquendum?	1.27 (49.12)
PORTITOR. portitores. quae nobis multimoda relatione per praesentium portitores laudabiliter insinuata	2.17 (119.27)
est,	2.11 (106.12)
portitoris. hortamur, ut nos reperta portitoris occasione de his,	

PORTIVNCVLA. portiunculam. Tunc dedit ei abbatiſſa portiunculam de puluere illo,	3. 11 (150. 22)
PORTO. portabant. Portabant autem facem ignis contra Aquilonem,	5. 23 (349. 11)
portabat. Mox ut uirgo haec cum capella, quam portabat, adpropinquauit atrio	3. 11 (150. 18)
portando. ut ſaepe malum, quod aduersatur, portando et diſſimulando conpeſcat.	1. 27 (51. 29)
portandum. quia iugum Chriſti et ipſe portet, et uobis portandum offerat;	2. 2 (83. 1)
portare. etiam ſine actuali peccato exiſtentes, portare noſcuntur, ſecundum prophetam dicentem:	2. 19 (124. 9)
in quo iuuenulam me memini ſuperuacua moniliorum pondera portare;	4. 19 (246. 9)
ſignum ſanctae crucis eius in fronte portare conſueuit	5. 21 (343. 9)
portaret. ut ſpinas ac tribulos peccatorum noſtrorum portaret, id eſt exportaret et auferret a nobis,	5. 21 (343. 17)
portaretur. ut neque equo uehi poſſet, ſed manibus miniſtrorum portaretur in grabato,	5. 19 (328. 23)
portas. quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	5. 21 (344. 15)
portat. atque ita portat et diſſimulat,	1. 27 (51. 28)
reatum culpaſ portet [portat] inuitus.	uar. 1. 27 (56. 21)
quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice.	1. 27 (58. 4)
captiuus ex delectatione, quam portat inuitus.	1. 27 (62. 2)
portaturus. maſſam pulueris ſecum portaturus abſtulit,	1. 18 (37. 1)
portauit. ſignum incendii, . . . uiſibile cunctis in humero maxillaque portauit;	3. 19 (167. 8)
formam quoque coronae, quam ipſe in paſſione ſpineam portauit in capite,	5. 21 (343. 16)
portet. Et homo, . . . reatum culpaſ portet inuitus.	1. 27 (56. 21)
credibile eſt, quia iugum Chriſti et ipſe portet,	2. 2 (82. 33)
porto. fit hoc grauius, quod porto.	2. 1 (74. 26)
quia merito in collo pondus langoris porto,	4. 19 (246. 8)
PORTVS. portum. et perduxit eum ad portum, cui nomen eſt Quentaui;	4. 1 (203. 28)
PORTVS. ſee RVTVBI PORTVS.	
POSCO. poſcebat. ea, quae totius anni circulus in celebratione dierum feſtorum poſcebat,	4. 18 (241. 24)
Cumque iam nauim inpoſuiſſet, quae tanti itineris neceſſitas poſcebat,	5. 9 (298. 6)
antiſtes miſit eum Romam, . . . cunctis ſimul, quae neceſſitas poſcebat itineris, largiter ſubmini-	
ſtratis;	5. 19 (324. 17)
POSSESSIO. poſſeſſio. unde data eſt epiſcopo poſſeſſio terrae CCC ^{rum} familiarum.	4. 16 (237. 12)
poſſeſſione. Quae poſt biennium comparata poſſeſſione x familiarum in loco,	3. 24 (179. 4)
ſufficiensque eſſet in poſſeſſione hominum propriorum;	4. 1 (202. 33)
et accepta ab eo poſſeſſione eccleſiae cuiuſdam et agelli non grandis,	4. 12 (228. 15)
Et quoniam illi rex cum praefata loci poſſeſſione omnes, qui ibidem erant, . . . donauit,	4. 13 (232. 21)
poſſeſſionem. unde et praefatum inſulam ab eis in poſſeſſionem monaſterii faciendi accepit.	3. 4 (133. 28)
poſtulauit eum poſſeſſionem terrae aliquam . . . accipere,	3. 23 (174. 30)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, . . . in poſſeſſionem monaſterii dederat.	3. 25 (183. 3)
emitque partem eius non grandem, . . . a comite, ad cuius poſſeſſionem pertinebat;	4. 4 (213. 26)
quo concedente et poſſeſſionem terrae largiente, ipſum monaſterium fecerat.	4. 18 (241. 15)
poſſeſſiones. donabantur munere regio poſſeſſiones et territoria ad inſtituenda monaſteria,	3. 3 (132. 21)
Singulae uero poſſeſſiones x erant familiarum, id eſt ſimul omnes cxx.	3. 24 (178. 31)
poſſeſſiones. ſimul et neceſſarias in diuerſis ſpeciebus poſſeſſiones conferret.	1. 26 (47. 33)
ſed et territoria ac poſſeſſiones in uſum eorum, . . . adiecit.	2. 3 (85. 29)
et Oſuii, . . . poſſeſſiones et territoria Deo ad conſtruenda monaſteria dederit.	3. 24 (177. 11)
ſimul et xii poſſeſſiones praediorum ad conſtruenda monaſteria donaret;	3. 24 (177. 29)
ut nemo territoria ac poſſeſſiones ad conſtruenda monaſteria, . . . acciperet.	3. 26 (191. 21)
poſſeſſionis. utpote nil propriae poſſeſſionis, excepta eccleſia ſua et adiacentibus agellis habens.	3. 17 (160. 2)
Nam et Picti terram poſſeſſionis ſuae, quam tenerunt Angli;	4. 26 (267. 12)
poſſeſſionem. maximam poſſeſſionem tuarum, quae tibi ablatae ſunt, portionem recipies,	5. 19 (329. 18)
POSSESSIVNCVLA. poſſeſſiunculis. unde a manſionibus ac poſſeſſiunculis ſuis eiecti,	1. 12 (28. 9)
donatis inſuper xii poſſeſſiunculis terrarum,	3. 24 (178. 25)
Ne quibus uidelicet poſſeſſiunculis ſex in provincia Derorum, ſex in Berniciorum dedit.	3. 24 (178. 29)
Equae aliquis de hoc monaſterio ſiue adiacentibus ei poſſeſſiunculis hac clade ulro moriturus eſt;	4. 14 (234. 17)
POSSIDEO. poſſedebant. in quibus nullus eorum ex his, quae poſſidebant [poſſedebant], aliquid ſuum	
eſſe dicebat,	uar. 4. 27 (271. 1)
poſſederat. mox omnem, quam poſſederat, ſubſtantiam in tres diuiſit portiones,	5. 12 (304. 16)
poſſediſſent. Et cum plurimam inſulae partem, incipientes ab Aſtro, poſſediſſent,	1. 1 (11. 23)
poſſidebant. ceterum ultiores Britaniae partes, . . . iure dominandi poſſidebant.	1. 11 (25. 14)
nullus eorum ex his, quae poſſidebant, aliquid ſuum eſſe dicebat,	1. 27 (49. 1)
in quibus nullus eorum ex his, quae poſſidebant, aliquid ſuum eſſe dicebat, ſed erant eis omnia com-	
munia;	4. 27 (271. 1)
poſſidendum. quamuis ilium eis equum non daret, quem tibi ſpecialiter poſſidendum elegi?	3. 14 (156. 22)
poſſident. et quae poſſident, ipſis ſeruant, quos irati inſequi uidentur.	1. 27 (50. 33)
conſtructo monaſterio, quod hactenus heredes poſſident eius,	5. 11 (302. 26)
poſſidere. Et quamuis maledicti regnum Dei poſſidere non poſſint,	4. 26 (266. 23)
poſſideres. 'Dedi te in foedus populi, ut ſuſciteres terram, et poſſideres hereditates diſſipatas,	3. 29 (197. 15)
poſſideret. provincias Nordanhymbrorum, non ut rex uictor poſſideret,	4. 10 (225. 11)
ut, . . . quae gratia uirtutis poſſideret, ſua ſanatione demonſtraret.	5. 21 (342. 35)
poſſideri. quoniam donum Dei exiſtimasti per pecuniam poſſideri;	2. 1 (80. 10)
poſſidet. 'quod tam lucidi uultus homines tenebrarum auctor poſſidet,	1. 27 (54. 19); 2. 2 (82. 16); 2. 5 (91. 23); 2. 12 (107. 5);
POSSVM. poſſe. 1. 7 (20. 3); 1. 7 (21. 23); 1. 12 (27. 12); 1. 27 (50. 33); 3. 18 (163. 8); 3. 22 (171. 26); 3. 22 (171. 28);	
2. 18 (121. 18); 2. 19 (124. 1); 3. 1 (128. 20); 3. 7 (141. 21); 3. 14 (155. 9); 3. 18 (163. 8); 3. 22 (171. 26); 3. 22 (171. 28);	
4. 1 (202. 13); 4. 14 (235. 17); 4. 23 (254. 20); 4. 25 (263. 14); 5. 12 (310. 15); 5. 21 (340. 22); 5. 21 (340. 25); 5. 21 (340. 27).	
poſſem. 3. 25 (187. 27); 5. 9 (297. 8); 5. 14 (313. 30).	
poſſemus. 5. 1 (282. 3); 5. 21 (337. 5).	
poſſent. 1. 12 (27. 15); 1. 33 (70. 22); 2. 9 (98. 14); 3. 30 (199. 19); 4. 4 (213. 17); 4. 11 (225. 30); 4. 11 (227. 6); 4. 19 (244. 32);	
4. 32 (280. 7); 5. 2 (283. 18); 5. 10 (299. 19); 5. 12 (305. 7).	
poſſet. 1. 7 (20. 11); 1. 12 (26. 13); 2. 1 (77. 22); 2. 1 (80. 29); 2. 6 (93. 20); 2. 7 (94. 17); 2. 9 (98. 9); 2. 9 (98. 27); 2. 12 (107. 4);	
3. 2 (130. 21); 3. 8 (142. 10); 3. 14 (156. 11); 3. 22 (173. 29); 3. 24 (177. 24); 3. 29 (196. 16); 3. 29 (196. 18); 4. 1 (202. 19);	
4. 1 (202. 22); 4. 1 (203. 5); 4. 6 (219. 4); 4. 7 (220. 7); 4. 10 (224. 26); 4. 10 (224. 30); 4. 11 (227. 14); 4. 13 (232. 8);	
4. 19 (243. 17); 4. 19 (245. 19); 4. 22 (250. 4); 4. 22 (250. 20); 4. 22 (250. 25); 4. 22 (250. 28); 4. 22 (250. 29); 4. 22 (251. 20);	
4. 23 (253. 4); 4. 23 (253. 7); 4. 23 (255. 11); 4. 23 (255. 22); 4. 24 (260. 22); 4. 24 (261. 18); 4. 25 (263. 16); 4. 28 (272. 13);	
4. 28 (272. 20); 4. 31 (278. 20); 5. 3 (285. 18); 5. 4 (287. 4); 5. 5 (288. 22); 5. 9 (296. 22); 5. 10 (301. 6); 5. 13 (313. 20);	
5. 15 (316. 11); 5. 19 (324. 32); 5. 19 (328. 22); 5. 21 (332. 31); 5. 21 (337. 1); 5. 21 (341. 16).	
poſſetis. 2. 8 (95. 31).	
poſſim. uar. 3. 25 (187. 27).	
poſſint. 1. 12 (25. 31); 2. 7 (94. 14); 4. 26 (266. 23); 5. 21 (341. 26).	
poſſit. 1. 27 (49. 26); 1. 27 (53. 21); 1. 27 (53. 27); 1. 27 (53. 30); 1. 27 (53. 34); 2. 18 (121. 30); 4. 3 (212. 3); uar. 4. 11 (227. 14);	
5. 21 (339. 1).	
poſſitis. 1. 24 (44. 12); uar. 2. 8 (95. 31); 2. 10 (102. 8); 2. 18 (121. 27).	
poſſum. 1. 25 (46. 9); 2. 12 (108. 8); 5. 3 (285. 29); 5. 6 (291. 4).	

possumus. 1.1 (12.4); 1.27 (52.20); 2.1 (73.10); 2.2 (82.29); 2.10 (103.2).
possunt. 1.7 (19.27); 1.27 (49.4); 2.10 (102.20); 4.24 (260.8); 5.23 (351.15).
poteram. Praef. (7.28); 4.24 (259.27); 5.6 (290.22); 5.12 (305.12).
poterant. Praef. (7.27); 1.12 (27.8); 1.14 (30.14); 1.26 (47.1); 2.14 (115.14); 3.4 (134.25); 3.22 (173.11); 4.27 (269.31); 5.21 (345.24).
potest. 1.7 (19.33); 1.7 (21.5); 1.34 (71.17); 2.1 (76.24); 2.7 (95.2); 3.11 (150.2); 3.16 (159.3); 3.17 (160.21); 3.25 (181.29); 3.26 (190.24); 4.3 (206.23); 4.23 (253.29); 4.24 (260.30); 4.26 (267.22); 5.2 (283.23); 5.6 (290.16); 5.9 (298.25).
poteris. 1.27 (53.10); 2.5 (91.26).
poterit. 1.27 (54.16); 1.32 (69.3); 1.32 (69.12); 2.11 (105.21); 5.21 (337.22).
poterunt. 2.10 (102.25).
potes. 1.27 (52.9); 1.27 (53.15); 5.3 (286.14); 5.6 (291.3); 5.13 (311.29); 5.21 (344.18).
potest. 1.27 (50.2); 1.27 (51.6); 1.27 (57.19); 1.27 (57.31); 1.27 (57.33); 1.27 (59.1); 2.19 (124.5); 3.2 (129.21); 3.13 (153.25); 3.24 (177.17); 3.25 (184.18); 4.9 (223.25); 5.7 (293.22); 5.8 (294.27); 5.16 (318.8).
potestis. 1.25 (46.17); 2.5 (91.16).
potere. 2.1 (80.31); 5.8 (295.4).
poterit. Praef. (8.10); 2.12 (109.17); 4.19 (243.2).
poterunt. 3.16 (158.29); 3.22 (173.20); 4.14 (236.1); 4.25 (262.28).
potui. Praef. (8.2); 5.6 (290.2); 5.6 (290.5); 5.12 (306.16); 5.24 (357.3); 5.24 (359.8); 5.24 (359.18).
potuisse. 1.1 (11.29); 2.1 (77.5); 4.19 (243.19); 4.22 (251.19).
potuissent. 4.1 (203.22); 5.21 (333.10).
potuisset. 3.5 (137.7); 3.11 (149.25); 4.1 (204.9).
potuisti. 1.27 (49.28); 1.27 (54.5).
potuit. 1.27 (55.26); 2.1 (75.18); 2.1 (77.15); 2.5 (92.8); 2.10 (103.11); 3.14 (155.5); 3.17 (160.25); 3.21 (170.2); 3.25 (181.24); 3.25 (182.9); 3.25 (188.16); 4.9 (222.20); 4.13 (230.6); 4.13 (230.7); 4.19 (243.24); 4.22 (250.1); 4.22 (250.14); 4.22 (251.17); 4.24 (259.6); 4.24 (259.10); 5.2 (284.14); 5.2 (284.16); uar. 5.6 (290.5); 5.6 (291.17); 5.27 (318.33); 5.21 (333.26); 5.24 (352.8).
POST (adv.). 1.14 (30.14); 1.15 (30.25); 2.1 (41.16); 1.27 (57.3); 2.1 (77.32); 2.19 (122.10); 3.7 (140.9); 3.9 (146.12); 3.14 (157.12); 3.19 (168.13); 3.21 (171.10); 3.26 (190.14); 4.1 (202.1); 4.3 (211.23); 4.7 (220.8); 4.11 (226.16); 4.11 (226.20); 4.14 (235.30); 4.17 (240.13); 4.19 (245.29); 4.30 (276.6); 4.30 (277.20); 5.6 (291.28); 5.11 (302.17); 5.11 (302.19); 5.11 (303.14); 5.12 (304.19); 5.13 (311.24); 5.13 (312.31); 5.19 (325.14); 5.19 (325.27); 5.21 (334.20); 5.22 (346.16); 5.23 (349.15).
POST (prep.). 1.1 (11.30); 1.1 (12.18); 1.3 (15.10); 1.3 (15.21); 1.6 (17.25); 1.6 (17.28); 1.9 (23.4); 1.11 (25.7); 1.13 (28.18); 1.14 (29.24); 1.18 (36.18); 1.19 (38.3); 1.21 (41.10); 1.23 (43.25); 1.24 (44.22); 1.25 (45.27); 1.27 (53.26); 1.27 (53.28); 1.27 (53.29); 1.27 (54.20); 1.27 (55.32); 1.27 (57.26); 1.27 (59.17); 1.27 (59.21); 1.28 (62.29); 1.29 (64.4); 1.29 (64.23); 1.30 (65.1); 1.30 (66.7); 1.32 (69.18); 1.32 (69.33); 1.32 (70.6); 2.1 (74.20); 2.2 (83.34); 2.5 (89.7); 2.5 (90.5); 2.5 (90.24); 2.6 (92.17); 2.6 (93.14); 2.7 (93.31); 2.7 (94.6); 2.11 (105.28); 2.18 (122.4); 3.1 (128.17); 3.4 (133.5); 3.4 (134.1); 3.7 (140.3); 3.7 (141.5); 3.8 (143.33); 3.8 (144.8); 3.8 (144.14); 3.9 (145.14); 3.9 (145.29); 3.9 (146.7); 3.11 (148.4); 3.11 (149.22); 3.11 (150.14); 3.12 (152.1); 3.13 (153.4); 3.13 (153.19); 3.14 (157.15); 3.17 (160.19); 3.18 (162.14); 3.19 (163.21); 3.19 (168.18); 3.19 (168.21); 3.20 (169.4); 3.20 (169.6); 3.22 (171.22); 3.23 (176.18); 3.23 (176.34); 3.24 (178.15); 3.24 (179.3); 3.24 (180.6); 3.24 (180.18); 3.25 (182.17); 3.25 (185.33); 3.25 (186.9); 3.26 (191.23); 3.27 (193.28); 3.27 (194.10); 3.27 (194.13); uar. 3.28 (194.25); 3.29 (197.9); 3.29 (197.14); 3.29 (197.31); 3.30 (199.10); 4.1 (204.3); 4.1 (204.30); 4.3 (209.24); 4.5 (216.1); 4.5 (217.27); 4.6 (218.3); 4.6 (218.6); 4.9 (223.8); 4.9 (223.11); 4.11 (227.11); 4.12 (228.21); 4.12 (229.21); 4.13 (230.9); 4.15 (236.18); 4.16 (236.26); 4.17 (239.30); 4.18 (241.8); 4.19 (243.9); 4.19 (244.1); 4.19 (244.22); 4.19 (245.23); 4.22 (251.29); 4.23 (252.15); 4.23 (252.18); 4.23 (253.24); 4.24 (258.31); 4.24 (259.4); 4.25 (263.31); 4.25 (265.31); 4.26 (266.26); 4.26 (268.7); 4.26 (268.13); 4.29 (275.31); 4.30 (276.5); 4.30 (276.8); 4.32 (280.4); 5.1 (282.1); 5.1 (282.17); 5.3 (285.4); 5.3 (286.7); 5.5 (288.19); 5.5 (288.30); 5.6 (290.8); 5.6 (291.7); 5.8 (294.17); 5.9 (297.26); 5.9 (297.27); 5.11 (303.6); 5.11 (303.16); 5.11 (303.21); 5.12 (306.8); 5.12 (309.5); 5.13 (311.6); 5.14 (314.32); 5.15 (316.24); 5.19 (322.18); 5.19 (327.8); 5.19 (327.11); 5.19 (327.13); 5.19 (329.17); 5.19 (329.31); 5.20 (330.31); 5.21 (332.29); 5.21 (338.21); 5.21 (339.10); 5.21 (340.4); 5.21 (340.10); 5.21 (340.28); 5.21 (340.29); 5.21 (340.30); 5.21 (341.20); 5.21 (345.16); 5.22 (347.19); 5.23 (348.20); 5.23 (349.2); 5.24 (359.1).
POSTA. posta. posta solummodo, in qua pulvis ille inclusus pendebat, . . . intacta remansit. . . . 3.10 (147.20).

POSTREMO. qui pro paruulis Christi, . . . adfectiones, ipsam postremo mortem, . . . pertuli?	2.6 (92.28)
POSTVLATIO. postulacionis. et mox effectum piae postulacionis consecutus est;	1.4 (16.9)
POSTVLO. postulabant. Vnde postulabant, ut secundo synodus pluribus aduenientibus fieret.	2.2 (82.17)
caelitus se iudicari continuis diu imprecationibus postulabant.	4.26 (266.22)
postulandae. Eanfridum inconsulte ad se cum XII lectis militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnauit.	3.1 (128.9)
postulans. Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem acceperit Aidanum,	3.3 (131.3)
postulans, ut sibi placatus esset,	3.14 (156.31)
uenitque ad regem Nordanhybrorum Osuii, postulans filiam eius Alehfledam	3.21 (169.28)
postulans ab Osuii rege, ut aliquos sibi doctores daret,	3.22 (172.21)
ceciditque ante pedes eius, ueniam reatus postulans.	3.22 (174.4)
misit Pippin . . . Vilbrordum Romam, . . . postulans, ut eidem Fresonum genti archiepiscopus ordinaretur.	5.11 (302.32)
postulans, ut exhortatorias sibi litteras mitteret,	5.21 (332.30)
postulans. multitudo pauperum undecumque adueniens . . . postulans aliquid elemosynae a rege.	3.6 (138.18)
Quae multum diu regem postulans, ut saeculi curas relinquere, . . . permitteretur;	4.19 (243.26)
misit eum Cantiam ad regem Erconbertum, . . . postulans, ut eum honorifice Roman transmitteret.	5.19 (323.23)
postulante. Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	3.14 (157.4)
postulantes. multitudo pauperum . . . postulans [postulantes] aliquid elemosynae a rege.	uar. 3.6 (138.18)
postulare. adsiduis non desistimus precibus postulare.	2.11 (106.10)
coeperuntque iuuenes, . . . maxime laici, postulare episcopum, ut . . . equos suos inuicem probare liceret.	5.6 (289.23)
postulasset. cum de prouincia Scottorum rex Osuald postulasset antistitem,	3.5 (137.1)
postulasti. Verumtamen scito, quia, quae postulasti, accipies.	3.27 (193.23)
postulat. et ait: 'Postulat Quoenburg' (hoc enim erat nomen uirginis), 'ut ocius regrediaris ad eam.'	5.3 (286.9)
postulata. postulata aqua, ipsa lauit faciem, crines composuit,	3.9 (146.22)
postulata. Scripta, . . . reciproca responsa ad ea, quae postulata fuerant, siluerunt.	2.19 (123.12)
postulatum. cum postulatum complesset ministerium,	5.5 (288.3)
postulatus. cum postulatum [postulatus] complesset ministerium,	uar. 5.5 (288.3)
postulauit. postulauit eum possessionem terrae aliquam . . . accipere,	3.23 (174.30)
postulauit a rege, ut sibi . . . facultatem ac licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.24)
Aeanfled . . . postulauit a rege Osuii, ut donaret ibi locum monasterio construendo	3.24 (179.31)
sed postulauit a rege Osuii, ut illis episcopos Caadda daretur,	4.3 (206.17)
postulauit se illo adferri, et in modum orantium ad illud adclinari.	4.9 (223.3)
postulauitque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramentis inui.	4.16 (238.1)
'Postulat [Postulauit] Quoenburg' (hoc enim erat nomen uirginis), 'ut ocius regrediaris	uar. 5.3 (286.9)
POTATIO. potationum. domunculae, . . . nunc in comestationum, potationum, fabulationum, et ceterarum sunt inlecebrarum cubilia conuersae,	4.25 (265.14)
POTENS. potens. Et si sanctus erat, ac potens uirtutibus ille Columba uester,	3.25 (188.15)
potentes. auctoritatem sacerdote dignam, redarguendi superbos ac potentes,	3.17 (161.23)
potentibus. Nullam potentibus saeculi pecuniam, . . . unquam dare solebat,	3.5 (136.24)
potentibus. nisi a potestatibus [potentibus] saeculi coactus,	uar. 3.26 (191.22)
tandem rex ipse praefatus, una cum . . . religiosis ac potentibus uiris insulam nauigauit.	4.28 (272.22)
potentium. neque ad susceptionem potentium saeculi, uel pecunias colligi, uel domus praeuideri necesse fuit,	3.26 (190.27)
POTENTIA. potentia. Sed ut Dei potentia manifestior appareret,	1.19 (37.19)
Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiis explanari non ualeat,	2.10 (100.26)
quae per uos superna potentia mirabiliter in conuersatione coniugis uestri . . . fuerit operari,	2.11 (106.13)
potentia. maiore potentia cunctis, qui Britanniam incolunt, . . . praefuit,	2.5 (89.22)
a diabolicae captiuitatis nexibus, sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia, absoluti,	2.10 (102.8)
Saluatoris nostri Domini Iesu Christi cooperante potentia,	2.11 (105.17)
potentiae. subtile quidem sit per effectum spiritalis potentiae,	2.1 (76.4)
peracto autem bello, rursum aequalis potentiae omnes sunt satrapae.	5.10 (300.3)
potentiam. et non multo post etiam regni terrestrius potentiam perdidit.	3.7 (140.10)
'Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis, potentiam Creatoris et consilium illius,	4.24 (260.1)
ut post acceptam temporalis regni potentiam ipse beatissimus apostolorum princeps caelestis . . . pandat introitum.	5.21 (345.16)
POTENTISSIMVS, a. um. potentissimò. Venit autem Britanniam Columba, regnante Pietis Bridio filio Meilochon, rege potentissimo,	3.4 (133.25)
potentissimus. Erat eo tempore rex Aedilbert in Cantia potentissimus,	1.25 (44.30)
POTENTIVS. ut exhortatorias sibi litteras mitteret, quibus potentius confutare posset eos,	5.21 (332.31)
POTESTAS. potestas. Non enim tanta erat ei, quanta patri ipsius regni potestas,	2.6 (93.19)
Cui uidelicet regi, . . . potestas etiam terreni creuerat imperii;	2.9 (97.11)
potestate. nostram, id est Anglorum, gentem de potestate Satanae . . . conuertit,	2.1 (73.7)
Saberet . . . regnabat, quamuis sub potestate positus eiusdem Aedilberti,	2.3 (85.14)
et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	2.10 (103.21)
'Quod si . . . promittat, ita ut . . . omnes, qui ante te reges in gente Anglorum fuerant, potestate transcendas?'	2.12 (109.9)
uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	4.3 (211.6)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5.19 (327.1)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5.19 (327.32)
potestatem. is, qui superest, consors eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.18)
potestates. cui etiam summities imperii rerumque potestates submissae sunt,	2.10 (101.21)
potestatibus. ut nemo territoria . . . nisi a potestatibus saeculi coactus, acciperet.	3.26 (191.22)
potestatis. Tum subito quidam tribuniciae potestatis . . . procedit in medium,	1.18 (36.6)
'Habebis, inquit, uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?'	3.25 (188.24)
potestatum. quia tempestates potestatum aeriarum . . . repellere consueuerat,	2.7 (94.33)
POTIOR. potiti. iuxta meritum suae fidei uictoria potiti sunt	3.2 (129.12)
potitos. quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uiuigante, compererat;	3.19 (166.14)
potitus. Bassianus, . . . regno potitus est.	1.5 (17.6)
Laurentius archiepiscopi gradu potitus	2.4 (87.4)
et patriam reuersus, ubi regno potitus est,	3.18 (162.19)
Postquam ergo Caeduala regno potitus est Geuissorum,	4.16 (236.27)
potiuntur. optati litoris quiete potiuntur.	1.17 (34.30)
POTIOR, ius. potiora. et ad augmentum ecclesiae suae potiora per uos suscitet incrementa;	2.18 (121.6)
potiorem. immo potiorem tunc summissae profectum de labore conversionis multorum,	2.1 (74.30)
POTIVS. quin potius omnia pene, quae de eadem insula sunt, contra uenenum ualent.	1.1 (12.33)
ipse potius mereretur percuti.	1.7 (20.23)
ipso potius monent arma corripere,	1.12 (27.12)
1.14 (29.19); 1.23 (42.26); 1.25 (46.14); 1.31 (66.26); 2.1 (74.14); 2.2 (81.25); 2.9 (98.4); 2.9 (98.21); 2.12 (108.11);	

2.12 (110.4); 2.13 (111.80); 2.15 (116.80); 2.18 (121.32); 3.5 (136.26); 3.7 (139.19); 3.13 (153.7); 3.14 (155.5); 3.21 (170.29); 3.22 (172.1); 3.25 (181.24); 3.25 (183.31); 3.25 (186.5); 4.3 (210.8); 4.11 (225.29); 4.22 (250.8); 4.28 (272.6); 5.6 (290.17); 5.19 (324.34); 5.21 (335.26); 5.21 (336.11); 5.21 (339.28); 5.21 (344.17).	
POTO. potandum. et astulam roboris praeafati inmittens obtuli egro potandum.	3.13 (153.31)
potauerint. eisque languentes homines aut pecudes potauerint, siue asperserint,	3.2 (129.18)
POTVS. potu. Cumque ita sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quadriduo perseueraret,	5.19 (328.27)
potui. et ipsam rasuram aquae inmissem ac potui datam,	1.1 (13.4)
potum. Et quid est aliud . . . contra sitim potum,	1.27 (55.34)
potus. ita ut nil umquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, perciperet,	4.25 (263.4)
PRÆ. prae. 'Turbatus est prae ira oculus meus.'	1.27 (58.13)
neque hos quisquam. . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet,	2.16 (118.13)
prae oculis affectum doctrinae ipsius, . . . habetote;	2.17 (119.21)
prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigensis est abbatisa constituta.	3.8 (142.25)
qui tunc prae inundantia pluuiarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat,	3.24 (178.18)
Sed illo post non multum temporis prae inopia rerum ab episcopatu decedente,	4.12 (228.24)
ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.19)
Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	5.6 (292.4)
sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo.	5.13 (311.32)
quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5.21 (338.4)
Aegyptiorum, qui prae ceteris doctoribus calculandi palmam tenent,	5.21 (339.4)
PRÆBEO. praebebant. uerbis quoque horum exhortatoriis diligenter auditum praebebant.	3.26 (191.11)
praebebat. qui etiam uiuente Aedilberto eidem suae genti ducatum praebebat,	2.5 (89.19)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebebat,	4.27 (269.14)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat.	4.28 (272.9)
praebeamus. et iuxta uestra desideria praeberemus [praebeamus].	uar. 2.17 (120.4)
praebeundum. ne dum adhuc tempus ad praebeundum redemptionis mysterium quaeritur,	1.27 (55.3)
praebeant. praebeant instituendorum exemplaria armorum.	1.12 (27.26)
praebeante. auxilium praebeante illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124.18)
eisque pedagogos ac magistros iuxta morem Cantuariorum praebeante.	3.18 (162.23)
praebere. et sua ei solacia praebere festinet.	1.24 (44.11)
neque inecipationibus Augustini ac sociorum eius adsensum praebere uoluissent,	2.2 (81.25)
et magistrum gratuitum praebere curabant.	3.27 (192.18)
praeberemus. ut in omnibus deuotioni uestrae nostrum concursum, et iuxta uestra desideria praeberemus.	2.17 (120.4)
praeberet. Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praeberet,	3.24 (177.21)
Et cum ne adhuc quidem talia loquenti quisquam responderet, uel adsensum praeberet, iterum dixit:	4.8 (221.18)
praeberunt. beatissimi sacerdotes praeberunt aduersariis copiam disputandi,	1.17 (35.26)
et uirtutum quae fecerunt miracula testimonium praeberunt;	3.25 (187.8)
praebuilt. praebuilt palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (112.34)
et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praebuilt;	4.6 (219.7)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebuilt.	4.23 (256.11)
PRÆCEDO. praecedebat. Respondit cogitationi meae ductor, qui me praecedebat:	5.12 (305.17)
Vna quippe solem praecedebat, mane orientem;	5.23 (349.6)
praecedente. ut in praecedente libro paucis diximus,	4.1 (201.14)
quoniam anno praecedente noluerat audire reuerentissimum patrem Egbertum,	4.26 (267.6)
praecedente. et praecedente congrua lectionum orationum, caeremoniarum paschalium sollempnitate,	5.21 (336.19)
praecedente. et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollempnia inchoabat;	3.25 (186.1)
quod aeo praecedente aliquoties factum fideles historiae narrant;	4.19 (243.20)
praecedentem. Tunc uidit unum de tribus angelis, . . . praecedentem ignes flammae diuidere.	3.19 (166.7)
praecedentis. haec ad praecedentis anni nouissimum pertinet mensem,	5.21 (339.8)
praecedentium. instituta quoque disciplinae regularis, quae . . . in patrum praecedentium factis suae dictis inuenissent,	4.3 (209.10)
praecesserant. egresae . . . ad sepulchra fratrum, qui eas ex hac luce praecesserant,	4.7 (220.2)
praecesserit. quidem autem sequatur, quidue praecesserit, prorsus ignoramus.	2.13 (112.19)
At si uno saltim die plenilunium tempus aequinoctii praecesserit,	5.21 (339.27)
praecesserunt. qui in uia iam coniugii praecesserunt,	1.27 (52.22)
praecessisset. ultra Anglorum partibus, quo nullus doctor praecessisset,	3.7 (139.13)
PRÆCELLENTISSIMVS , a, um. praecellentissimo. Domino gloriosissimo atque praecellentissimo filio Aedilberto regi	1.32 (67.24)
Domino excellentissimo atque praecellentissimo filio Aeduno regi Anglorum Honorius	2.17 (118.33)
PRÆCEPS. praiceps. in quo nihil repente arduum, nihil praiceps, nihil abruptum,	1.7 (20.31)
praecipites. plures etiam timore praecipites flumen, . . . deuorauit.	1.20 (39.15)
PRÆCEPTIO. praecipione. testamenti ueteris praecipione didicisti,	2.17 (54.21)
uobis per praesentem nostram praecipionem [praesenti nostra praecipione],	uar. 2.18 (121.20)
praecipionem. petitionem, quam filiorum nostrorum regum uobis per praesentem nostram praecipionem,	2.18 (121.20)
praecipionis. quae cuncta solo uerbo praecipionis suae condidit et creauit, caelum uidelicet et terram,	2.10 (101.9)
atque seruato termino praecipionis, aeternitatis subsistentia praemuniunt.	2.10 (101.15)
ut per nostrae praecipionis auctoritatem possitis Deo placitam ordinationem efficere;	2.18 (121.26)
PRÆCEPTOR. praepertoribus. inuebantur praepertoribus Scottis paruuli Anglorum . . . studis et obseruatione disciplinae regularis.	3.3 (132.22)
praepertorum. duritiam cordis ipsius religiosorum praepertorum insinuatione mollire summopere dematura;	2.11 (105.31)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir . . . praepertorum caelestium obseruantia, . . . insignis;	4.29 (275.32)
PRÆCEPTVM. praepcepta. Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praepcepta tradere,	1.27 (48.24)
suscipiendo fidem eius, et praepcepta seruando, qui te . . . temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.2)
et ad facienda sublimiora Dei praepcepta sufficient.	3.5 (137.19)
quod euangelica praepcepta deuoto corde seruaret.	3.22 (173.24)
ut secundum consuetudinem ac praepcepta legis XIII ^{am} lunam primi mensis, . . . expectaret;	3.25 (185.27)
et regulam ac praepcepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis,	3.25 (187.26)
praepcepti. At ipse memor praepcepti eius, simul et promissi sui,	4.25 (264.2)
praepceptis. diuinis se studuit mancipare praepceptis.	2.6 (93.22)
praepceptum. Contempsit autem rex praepceptum,	3.22 (173.32)
Quin potius statuit, ut expectaretur iuxta praepceptum legis idem primus anni mensis,	5.21 (336.12)
PRÆCESSOR. praecessor. ut tantus praecessor talem haberet de sua consanguinitate et religionis heredem et regni.	3.6 (139.3)
praecessores. et tanto in opinione praecessores suos, quanto . . . superaret.	1.32 (68.21)
PRÆCIDO. praecias. Porro caput et manus cum brachiis a corpore praecias iussit rex, . . . suspensi.	3.12 (151.34)
PRÆCINGO. praecinxere. quo Romani . . . totam a mari ad mare praecinxere Brittaniam, ut supra docuimus.	3.2 (129.28)
Est enim iuxta murum, quo olim Romani Brittaniam insulam praecinxere,	3.22 (172.18)
praecinxit. qui Brittaniam uallo a mari usque ad mare praecinxit.	5.24 (352.19)

PRAEPIO. praeceperat. Praeceperat enim Theodoro abeunti domnus apostolicus, ut in diocesi sua praeceperit. Ut rex Cantuariorum Earconberet idola destrui praeceperit;	4.1 (204.6)
praeceperunt. decimo post Neronem loco praeceperunt;	3.8 (142.1)
quam illi aduersariis offerri praeceperunt;	1.6 (17.28)
praecepi. illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praecepi.	1.18 (36.8)
'Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Eogbercto, quae tibi dicenda praecepi?	5.6 (291.21)
praecepit. caedi sanctum Dei confessorum a tortoribus praecepit,	5.9 (297.30)
cessari mox a persecutione praecepit,	1.7 (19.32)
Lex autem ueteri populo praecepit,	1.7 (21.21)
eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit;	1.27 (57.16)
quod Saluator noster omnibus praecepit gentibus praedicari,	2.6 (93.14)
sed et discum confringi, atque eisdem minutatim diuidi praecepit.	2.10 (101.6)
simul et ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecepit.	3.6 (138.21)
ac singulos domum redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaræsdun,	3.8 (142.9)
desiliens ille praecepit equum, . . . pauperi dari;	3.14 (155.12)
omnibus, . . . praecepit, ne domum eius intrarent, neque de cibis illius acciperent.	3.14 (156.13)
partem uero in ecclesia, cui praeerat, reliquit, et in secretario eius condi praecepit.	3.22 (173.30)
et sonitum manu faciens, ut saepius consueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	3.26 (190.18)
atque omnes communicare more solito praecepit;	4.3 (209.4)
et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufereret, uinciri praecepit.	4.14 (235.27)
Hunc ergo adduci praecepit [praecepit] episcopus,	4.22 (250.13)
quam signatam reuocare in os, et loqui illum praecepit:	uar. 5.2 (283.27)
praecepit enim sententias longiores dicere,	5.2 (284.3)
praecepit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.12)
Audiens autem uerba uisionis Eogberet, praecepit fratri, qui retulerat, ne cuiquam haec alteri referret,	5.2 (284.22)
Qui haec audiens denum praecepit fratri, ne haec cui patefaceret.	5.9 (297.21)
nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit in ordine libros;	5.9 (298.2)
Praecepit enim lex, ut pascha primo mense anni . . . fieri deberet;	5.19 (330.16)
praeceptum. obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis . . . ad xxi ^{am} lunam eiusdem mensis ad uesperam praeceptum est;	5.21 (334.4)
praeceperat. Praeceperat [Praecepit] enim Theodoro abeunti domnus apostolicus,	3.25 (186.7)
praeceperet, ut eis in suo sacrificio animalia immolare praeceperet;	uar. 4.1 (204.6)
ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeceperet.	1.30 (65.32)
praecepi. ipse illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praecepi [praecepi].	5.19 (328.15)
praeceptiatur, ut non tamen in ipsa die xiiii ^a pascha fieri praeceptiatur;	uar. 5.6 (291.21)
praeceptiens. praeceptiens, ut gustandam illi daret,	5.21 (334.25)
praeceptiente. praeceptiente beato papa Gregorio,	5.4 (287.21)
praeceptientes. praeceptientes eum, si posset, hunc in modulationem carminis transferre.	1.25 (45.12)
praeceptimur. tertia eiusdem mensis septimana facere praeceptimur;	4.24 (260.21)
Post aequinotium ueris plenilunium mensis praeceptimur obseruare paschalis;	5.21 (340.11)
praeceptio. praeceptio tibi in nomine Domini, ne hoc cuiquam ante meum obitum dicas.	4.3 (209.30)
praecepti. prius eundem populum abstinere a mulieribus praecepti.	1.27 (59.7)
eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit [praecepit];	uar. 2.6 (93.14)
Hunc ergo adduci praecepit episcopus,	5.2 (283.27)
nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit [praecepit] in ordine libros;	uar. 5.19 (330.16)
praecepit. nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit [praecepit] in ordine libros;	uar. 5.19 (330.16)
PRAECIPITIVM. praecipitum. homines inedia macerati procederet ad praecipitum aliquid siue ripam maris,	4.13 (231.15)
PRAECIPVE. Denique hortatu praecipue ipsius Albini, ut hoc opus adgredi auderem, prouocatus sum.	Praef. (7.2)
et quidem praecipue issicio abundat, et anguilla.	1.1 (10.4)
crudelitas praecipue, et odium ueritatis, amorque mendacii,	1.14 (30.1)
fit communis omnium dolor, praecipue sacerdotum,	1.21 (40.25)
et praecipue illorum, qui maiores esse uidebantur,	4.25 (262.26)
quam lex primitus et praecipue commendat,	5.21 (338.18)
praecipuae [praecipue] sollemnitas sub figura coronae perpetis agere perducit.	uar. 5.22 (347.2)
PRAECIPVVS. a, um. praecipua. quae adhuc ad fidem noua est, institutione praecipua,	1.27 (49.27)
praecipuae. celebrationem, ut diximus, praecipuae sollemnitas sub figura coronae perpetis agere perducit.	5.22 (347.2)
praecipui. primi et praecipui erant Melitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1.29 (63.6)
praecipuum. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum suscepis.	2.8 (96.31)
praecipuus. Gregorius, uir doctrina et actione praecipuus,	1.23 (42.16)
Vnde et ille caelestis exercitus praecipuus miles gemebat dicens:	1.27 (61.25)
PRAECLARIOR. ius. praeclarior. ut omni splendore diei siue solis meridiani radiis uideretur esse praeclarior.	5.12 (307.21)
PRAECLARVS. a, um. praeclara. ac fontibus praeclara copiosis,	1.1 (10.4)
praeclara. duo praeclara monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	4.6 (218.27)
praeclari. iiii. . . germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuere praeclari,	3.23 (176.23)
Respondit: 'Praeclari omnino habitus, . . . erant	4.14 (235.14)
praeclaris. Siquidem electis sociis . . . actione simul et eruditione praeclaris,	5.9 (296.28)
praeclaros. Dicebatque ad illos, qui mihi adsederant, uiros albatos et praeclaros:	5.13 (312.20)
praeclarum. infundens sensibus eius, quantum sit praeclarum, quod credendo suscepisti, mysterium,	2.11 (105.32)
praeclarus. Adstitit enim mihi quidam candido praeclarus habitu,	5.19 (329.10)
PRAECLVDO. praeclosus. inuenimus nos undiqueuersum pari tempestate praeclosus,	5.1 (282.4)
PRAECO. praeco. ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus.	2.2 (82.13)
praeconem. reges, qui praeconem a se ueritatis expulerant,	2.5 (92.4)
praecones. multo digniores genti memoratae praecones ueritatis,	1.22 (42.8)
PRAECONIVM. praeconium. quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae . . . conposuimus;	4.20 (247.4)
PRAECVRRO. praecurebat. altera noctis praecurrebat [praecurebat] exortum,	uar. 5.23 (349.9)
praecurrebat. uel certe una diei, altera noctis praecurrebat exortum,	5.23 (349.9)
PRAEDA. praedae. quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4.16 (237.6)
praedae. Exin Brittaniam in parte Brettonum, . . . praedae tantum patuit,	1.12 (25.21)
praedam. ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis,	1.6 (17.16)
mane comedet praedam et uespere diuidet spolia.	1.34 (71.20)
et de dentibus illius auferebam praedam.	2.1 (77.31)
quartam [et praedam] partem eius simul et praedae Domino daret.	uar. 4.16 (237.6)
praedas. anniuersarias praedas trans maria nullo obsistente cogere solebant.	1.12 (27.9)
inimicis, qui per multos annos praedas in terra agebant,	1.14 (29.22)

praedas tamen nonnumquam exinde et contritiones de Brettonum gente	1.14 (29.25)
magnas antiquo hosti praedas docendo et baptizando eripuit;	2.20 (126.24)
PRAEDECESSOR. praedeceſsor. in quo etiam uenerabilis praedeceſsor eius Cudbert, priusquam insulam	4.30 (277.1)
Farne peteret, . . . militabat.	
praedeceſſori. Berthold, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus, . . . tametsi praedeceſſori suo	5.8 (295.23)
minime comparandus;	1.27 (52.31)
praedeceſſorum. ab antiquis praedeceſſorum meorum temporibus	1.21 (41.2)
PRAEDICATIO. praedicatio. Praedicatio deinde ad plebem de praeuaricationis emendatione conuertitur,	1.27 (58.31)
Hoc enim eis concedit sancta praedicatio,	1.17 (35.5)
praedicatio. raptim opinione, praedicatio, uirtutibus impleuerunt;	1.31 (66.23)
quia discipuli cum gaudio a praedicatione redeuntes,	2.1 (81.2)
non sola praedicatione uerborum, . . . ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.13 (112.30)
Nunc autem aperte profiteor, quia in hac praedicatione ueritas claret illa,	2.17 (119.7)
dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis,	2.18 (121.3)
ut uestram dilectionem in praedicatione euangelii elaborantem et fructificantem,	3.21 (170.4)
At ille audita praedicatione ueritatis, . . . se Christianum fieri uelle confessus est,	5.21 (345.7)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	2.1 (81.2)
praedicationem. sed ipse praedicationem ut fructificaret,	2.2 (82.26)
consulentes, an ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent.	3.1 (127.6)
Osric, qui ad praedicationem Paulini fidei erat sacramentis inbutus.	4.13 (231.6)
Sed prouincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	4.23 (252.26)
cum quo etiam rege, ad praedicationem beatae memoriae Paulini . . . sacramenta Christi suscepit,	5.22 (347.19)
ex quo ad praedicationem gentis Anglorum Aidanum miserant antistitem.	1.20 (38.17)
praedicationibus. ut cotidanis praedicationibus instituti,	2.8 (95.26)
praedicationis. aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare mysterium.	2.8 (95.15)
salutem, immo quoque uicinorum, uestrae praedicationis ministerio credimus subuequendam;	4.27 (270.13)
plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	3.5 (137.12)
PRAEDICATOR. praedicator. sed de non recepto, quem miserant, praedicator dolentes.	2.1 (78.5)
praedicator. quod nostram gentem per praedicator. . . aeternae libertatis fecit esse participem;	2.1 (81.1)
alios quidem praedicator. . . mittens,	2.8 (95.22)
praedicatoribus. dum ipse praedicatoribus euangelii fideliter repromisit:	
praedicatoris. Praedicatoris igitur uestri domini mei apostolicae memoriae Gregorii frequenter lectione	2.17 (119.19)
occupati,	2.10 (103.23)
praedicatorum. Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei,	2.11 (105.9)
ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulit obedientiam exhibere.	1.26 (47.6)
PRAEDICO. praedicabant. uel etiam moriendum pro ea, quam praedicabant,	3.21 (170.24)
praedicabant uerbum, et libenter auditi sunt,	4.18 (242.4)
contra eos maxime, qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant,	1.21 (40.7)
praedicabat. gentibus primae Germaniae uerbum praedicabat,	2.13 (112.24)
quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo, quam praedicabat, uerbum facientem.	2.14 (114.19)
Paulinus . . . uerbum Dei, adueniente ac fauente ipso, in ea prouincia praedicabat;	2.16 (117.6)
Praedicabat autem Paulinus uerbum etiam prouinciae Lindissi,	3.13 (154.2)
omnibus, . . . clementiam pbi Conditoris et fidelis eius famuli gloriam praedicabat.	3.17 (162.2)
quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat, uenerabatur, et praedicabat, quam quod nos;	4.27 (269.26)
circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus;	5.9 (298.21)
duobus annis continuus genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat.	5.19 (326.13)
praedicabat eis Christum,	1.17 (35.7)
praedicabatur. uerum etiam per triuia, per rura praedicabatur;	2.13 (111.19)
qualis sibi . . . nouus diuinitatis, qui praedicabatur, cultus uideretur.	1.25 (46.21)
praedicandi. licentiam quoque praedicandi non abstulit.	1.26 (47.16)
maiores praedicandi per omnia,	3.7 (140.23)
coniunxitque se regi, sponte ministerium praedicandi assumens.	3.26 (191.18)
neque alia . . . clericis uicos aduendi, quam praedicandi, baptizandi, infirmos uisitandi. . . . causa fuit;	5.11 (301.21)
mox ut conperit Vilsbrod datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi,	1.22 (42.6)
praedicando. uerbum fidei praedicando committerent.	1.25 (46.17)
fidei uestrae religionis praedicando societis.	1.26 (47.1)
uerbum uitae, quibus poterant, praedicando,	2.9 (98.28)
et aliquos, . . . de paganis ad fidei gratiam praedicando conuerteret.	5.10 (299.18)
si forte aliquos ibidem praedicando Christo acquirere possent.	5.11 (302.18)
ac multos eorum praedicando ad uiam ueritatis perduxit.	1.23 (42.10)
praedicandum. Augustinum cum monachis ad praedicandum genti Anglorum mittens,	2.3 (85.7)
Mellitum quidem ad praedicandum prouinciae Orientalium Saxonum,	2.4 (87.29)
in his occiduis partibus ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	2.5 (89.5)
ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum genti Anglorum missus est,	2.6 (92.12)
qui mox Mellitum et Iustum ad praedicandum reuocauerit.	2.15 (116.28)
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	3.3 (132.25)
Nam monachi erant maxime, qui ad praedicandum uenerant.	3.5 (137.25)
sicque illum ordinantes ad praedicandum miserunt.	3.17 (159.29)
atque inde ad praedicandum circumquaque exire consueuerat;	4.4 (213.9)
unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus.	5.9 (296.3)
Vt Ecgbert uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5.9 (296.27)
Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum idoneis,	5.10 (298.30)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur,	5.10 (299.9)
illo eos ad praedicandum misit;	5.11 (302.3)
In quibus omnibus cum sui uoti compos esset effectus, ad praedicandum rediit.	5.11 (303.17)
qui uel secum, uel post se illo ad praedicandum uenerant;	3.5 (137.4)
praedicans. cum aliquandiu genti Anglorum praedicans nihil proficeret,	3.19 (167.29)
ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit.	4.23 (255.6)
ibique uerbum fidei praedicans, . . . multo tempore mansit.	5.10 (298.27)
Vt Vilsbrod in Fresia praedicans multos ad Christum conuerterit;	5.11 (303.12)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.15 (316.2)
et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus,	2.3 (85.17)
praedicante. Vbi uero et haec prouincia uerbum ueritatis praedicante Mellito accepit,	2.9 (97.9)
uerbum fidei praedicante Paulino, cuius supra meminimus, suscepit.	2.12 (110.24)
Cum ergo praedicante uerbum Dei Paulino rex credere differret.	3.4 (133.14)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo . . . de natione Brettonum,	3.7 (139.6)
Vt prouincia Occidentium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, suscepit;	3.7 (139.10)
fidem Christi suscepit, praedicante illis uerbum Birino episcopo.	3.22 (171.18)
Vt Orientales Saxones fidem, . . . sub rege Sigberto, praedicante Ceddo, receperint.	4.13 (232.3)
et libentius eo praedicante caelestia sperare coeperunt,	

Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicante Egberto celebrare pascha coeperint.	
praedicanti. Cum ergo praedicante [praedicanti] uerbum Dei Paulino rex credere differret,	uar. 5.22 (346.14)
praedicantibus. ne qui praedicantibus quicquam molestiae inferret;	uar. 2.12 (110.24)
praedicantibus. iamdudum monachis Scottorum tradita, eo quod illis praedicantibus fidem Christi perciperint.	5.10 (299.10)
praedicantur. Vnde restat, ut si ea, quae nunc nobis noua praedicantur, meliora esse et fortiora, . . . perspexeris,	3.3 (133.1)
praedicare. praedicare uerbum Dei genti Anglorum.	2.13 (111.32)
orare, missas facere, praedicare, et baptizare coeperunt;	1.23 (42.22)
si nationi Anglorum nolissent uiam uitae praedicare,	1.26 (47.15)
magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	2.2 (83.30)
utilius esse ratus est ibi potius uerbum praedicare,	3.3 (132.16)
quam ultra progrediens eos, quibus praedicare deberet, inquirere.	3.7 (139.19)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere, et praedicare sermonibus.	3.7 (139.20)
misit praedicare uerbum genti Orientalium Saxonum.	3.19 (167.11)
Solebat autem ea maxime loca peragere, illis praedicare in uiculis,	3.22 (172.26)
quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse . . . suis praedicare [praedicare] solebat.	uar. 4.27 (270.5)
praedicarent. Cumque ad iussionem regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	5.8 (294.23)
praedicaret. se ueram esse uiam iustitiae, quam praedicaret Augustinus;	1.25 (46.6)
At uero Petrus cum Romae praedicaret,	2.2 (82.15)
ut dum in gente, cui praedicaret, destructis idolis ecclesias institueret,	3.25 (185.24)
suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret,	5.11 (301.26)
praedicaretur. Nec prohibuit Penda . . . in sua, . . . natione uerbum, siqui uellent audire, praedicaretur.	5.15 (316.10)
praedicari. quod Saluator noster omnibus praecepit gentibus praedicari,	3.21 (170.29)
quod hoc fortasse esset regnum caelorum, de quo praedicari saepius audiui.	2.10 (101.6)
praedicat. in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit;	5.12 (307.26)
praedicat. et praedicat, ut uoci suae uno clamore respondeant;	1.25 (44.25)
et si deinceps uoluntati eius, quam per me tibi praedicat, obsecundare uolueris,	1.20 (39.5)
praedicata. quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum euangelistam . . . confirmata est,	5.21 (337.7)
praedicata. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabum praedicta [praedicata] esse memoratur.	uar. 1.3 (15.20)
praedicatur. ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus.	2.2 (82.13)
Tu uide, rex, quale sit hoc, quod nobis modo praedicatur;	2.13 (111.21)
praedicaturus. Cantiam praedicaturus intrauerit.	1.25 (44.25)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei prouinciis septentrionalium Pictorum,	3.4 (133.8)
post annos circiter XXX et duos, ex quo ipse Britanniam praedicaturus adit.	3.4 (134.2)
praedicauerit. Vt Paulinus in prouincia Lindisii praedicauerit,	2.16 (117.4)
praedicauerunt. sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores.	4.17 (240.23)
praedicetis. ut genti Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2.2 (83.20)
PRAEDICO. praedicere. quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse . . . suis praedicere solebat.	5.8 (294.23)
praedicta. eo quod praedicta portius plura capere nequirit.	2.3 (86.10)
praedicta. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabum praedicta esse memoratur.	1.3 (15.20)
praedicto. Haec igitur dilectionem tuam praedicto fratri necesse est dicere,	1.30 (66.2)
praedictum. cum praedicto Arelatense episcopo agatur,	1.27 (53.20)
praedictum. et statim, ut praedictum erat, suo quieuit a feruore.	3.15 (158.18)
praedixerat. quos uenturos etiam uaticinatio aduersa praedixerat.	1.17 (34.32)
Quod ita per omnia, ut praedixerat, diuino agente iudicio patratum est.	2.2 (83.32)
Quae cuncta, ut praedixerat antistes, ex ordine completa sunt;	3.15 (158.10)
antistitem quoque eum futurum esse praedixerat.	4.28 (272.33)
praedixerit. 'is, qui tibi tanta taliaque dona ueraciter aduentura praedixerit,	2.12 (109.14)
Vt episcopus Aidan nautis et tempestatem futuram praedixerit,	3.15 (157.19)
ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.15 (158.20)
quia per prophetiae spiritum, et pestilentiam, qua ipsa esset moritura, praedixerit,	4.19 (244.18)
Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heriberto anchoritae praedixerit.	4.29 (274.27)
praedixi. ita ut quinta solum sabbati et dominica, sicut praedixi, reficeret,	4.25 (264.5)
praediximus. regina, quam Christianam fuisse praediximus,	1.26 (47.13)
nam secunda, quam praediximus, a se omni modo debet abstinere.	1.27 (51.2)
reprimendae, sicut praediximus, non sunt.	1.27 (56.27)
ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, accepit,	1.33 (70.11)
in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocata est,	4.9 (223.12)
quae quondam ipso . . . in eodem concilio inter episcopos residente, ut praediximus, acta est.	5.19 (327.26)
praedixisse. Quibus uir Domini Augustinus fertur minitans praedixisse,	2.2 (83.27)
PRAEDICTVM. praedictum. In qua tamen eius morte innoxia, iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.22 (173.26)
PRAEDITVS, a, um. praediti. At illi non daemonica, sed diuina uirtute praediti,	1.25 (43.18)
et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.	3.3 (132.33)
praeditus. bonis auctore Deo operibus praeditus,	1.32 (68.31)
PRAEDIVM. praediorum. simul et XII possessiones praediorum ad construenda monasteria donaret;	3.24 (177.29)
PRAEDOCO. praedocta. Nam suo praedocta exemplo, monebat omnes	4.23 (256.21)
PRAEDO. praedonibus. multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	1.14 (29.18)
ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis,	1.6 (17.15)
PRAEFATIO. Preface to Bede's Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum.	
Praefatio. [Incipit Praefatio.]	uar. Praef. (5.1)
PRAEFATIO. praefatione. Primusque rex Osui praemissa praefatione,	3.25 (183.27)
PRAEFATVS, a, um. praefata. Brettones famae sua praefata magis magisque adiciens,	1.14 (29.15)
iter faciens iuxta ipsum locum, in quo praefata erat pugna completa;	3.10 (147.1)
Denique tempore sequente, cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.3)
Intrauit autem praefata regis Osui filia Deo dedicanda monasterium,	3.24 (178.32)
Cum uero praefata Christi famula Torcgyd tres adhuc annos . . . in hac uita teneretur,	4.9 (223.10)
Non solum ergo praefata Christi ancilla et abbatiissa Hild, . . . uitae exemplo praesentibus extitit;	4.23 (255.24)
in ipso quoque monasterio, ubi praefata Dei famula obiit,	4.23 (258.11)
praefata. Siquidem ubi Scottorum in praefata ipsorum patria, . . . professionem minus ecclesiasticam . . . esse cognouit,	2.4 (87.14)
cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit,	2.9 (98.20)
Itaque euangelizante illo in praefata prouincia,	3.7 (139.21)
Cumque tempore non paucio in praefata prouincia, . . . uitae caelestis institutio cotidianum auerget augmentum,	3.22 (173.13)
Qui cum annis multis et in praefata prouincia episcopatum administraret,	3.23 (176.9)
Anatolius uir sanctus, et in praefata historia ecclesiastica multum laudatus.	3.25 (186.35)

contigit die quadam, ut in praefata mansione forte ipse . . . commoraretur,	4.3 (207.25)
Denique cum episcopo in praefata mansione pro suae reuerentia deuotionis inter fratres habitus,	4.3 (208.13)
Anglos ibidem locauit, relictis in praefata insula Scottis.	4.4 (213.31)
Bisi . . . qui in praefata synodo fuisse perhibetur,	4.5 (217.25)
Hic praefata pestilentia tactus, . . . clamauit tertio	4.8 (220.27)
quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefato [praefata] tacta morbo,	uar. 4.8 (221.7)
Qui cum ingrauescente praefata egritudine, diem sibi mortis imminere sensisset,	4.11 (226.7)
Et quoniam illi rex cum praefata loci possessione omnes, qui ibidem erant, . . . donauit,	4.13 (232.21)
et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata provincia retenta est;	4.23 (253.12)
Mansit autem uir Domini Ecgeret annos XIII in praefata insula,	5.22 (347.22)
praefatae. Exemplar autem praefatae epistulae hoc est:	1.32 (67.23)
omnes ibidem superueniente praefatae pestilentiae clade defuncti sunt,	3.23 (176.32)
Quae uidelicet provincia cum praefatae mortalitatis clade premeretur,	3.30 (199.13)
Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis pestilentiae,	4.1 (201.4)
Vnde accito ad se praefato [praefatae] urbis . . . episcopo,	uar. 4.11 (226.12)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4.23 (257.14)
Et cum dicerent, 'Pax et securitas,' extemplo praefatae ultionis sunt poena multati.	4.25 (265.33)
praefatae, qui solus forte Romanae gentis praefatae tempestati superfuert,	1.16 (33.13)
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.15 (116.29)
praefatum. unde et praefatum insulam ab eis in possessionem monasterii faciendi accepit.	3.4 (133.27)
praefati. cum consilio praefati Albini reuerentissimi patris	Praef. (6.23)
filii praefati regis Aedilfridi, . . . apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (127.12)
Scripti autem haec de persona et operibus uiri praefati;	3.17 (161.9)
Conuenit autem reuelationi et relationi praefati fratris . . . sermo reuerentissimi patris Ecgereti,	4.3 (211.15)
Celebrent ergo missas . . . in memoriam praefati regis Osualdi,	4.14 (235.4)
ordinatio decreta, . . . completa est Eboraci sub praesentia praefati regis Ecgridi,	4.28 (273.3)
Haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historiis indere	5.17 (319.27)
placuit.	5.19 (325.22)
Quo in tempore, ad iussuonem praefati regis presbyter ordinatus est	5.20 (330.31)
Anno post obitum praefati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est,	5.10 (300.25)
praefati. Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die.	5.24 (353.15)
uenere Britanniam praefati doctores,	2.3 (85.10)
praefati. Lundonia ciuitas . . . super ripam praefati fluminis posita,	3.13 (153.30)
et astulam roboris praefati inmittens obtuli egro potandum.	4.18 (241.22)
ritumque canendi ac legendi uiua uoce praefati monasterii cantores edocendo,	uar. 2.15 (116.29)
praefati. misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae [praefati] nationi Anglorum.	1.12 (25.17)
praefatis. sed hoc confestim a praefatis hostibus interrupto,	1.29 (63.4)
misit cum praefatis legatariis suis	1.30 (64.26)
Abeuntibus autem praefatis legatariis,	3.21 (171.2)
factus est Diuma unus ex praefatis IIII sacerdotibus episcopus Mediterraneorum Anglorum	3.19 (166.20)
praefato. Cumque praefato igni maximo adproprient,	3.24 (180.1)
ut donaret illi locum monasterio construendo praefato Dei famulo Trumhera,	3.24 (180.10)
Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pandan,	4.1 (201.21)
postquam itineris sui causam praefato papae apostolico patefecit,	4.19 (243.10)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato;	5.19 (323.19)
eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	1.15 (30.30)
praefato. Saxorum gens, inuitata a rege praefato,	2.13 (113.3)
Cumque a praefato pontifice sacrorum suorum quaereret,	3.6 (138.12)
cum die sancto paschae cum praefato episcopo consedisset ad prandium,	
nam ab eodem comite proditum eum Osuiu cum praefato ipseu milite per praefatum suum . . . inter-	3.14 (155.20)
fecit.	3.17 (161.29)
Haec in praefato antistite multum conplector et amo,	3.19 (163.29)
susceptus est honorifice a rege praefato,	3.19 (164.10)
curauit locum monasterii, quem a praefato rege Sigbercto acceperat, uelocissime construere,	uar. 4.5 (217.25)
qui in praefata [praefato] synodo fuisse perhibetur,	4.8 (221.7)
quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefato tacta morbo, . . . coepit subito . . . clamare	4.11 (226.12)
Vnde accito ad se praefato urbis Lundoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4.19 (244.1)
accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	4.19 (246.4)
cum praefato timore ac dolore maxillae siue colli premeretur,	4.22 (252.3)
Multique haec a praefato uiro audientes, accensi sunt . . . ad orandum,	5.3 (285.2)
Narrauit idem Berethun et aliud de praefato antistite miraculum:	5.4 (286.29)
Aliud quoque non multum huic dissimile miraculum de praefato antistite narrauit idem abbas,	5.19 (327.20)
scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido,	3.25 (183.11)
praefato. qui etiam Vilfridum rogatu Alchfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	4.18 (242.5)
atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transcribendam commodauit.	4.22 (249.21)
In praefato autem proelio, quo occisus est rex Aelfuini, memorabile quiddam factum esse constat,	5.1 (282.25)
praefatorum. sed in insula Lindisfarrensi iuxta praefatorum corpora episcoporum . . . sepultus est.	3.29 (198.19)
praefatos. coniugi uestrae, . . . direximus per praefatos gerulos crucem	3.30 (200.2)
praefatum. et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	4.18 (241.17)
Acceptit et praefatum Iohannem abbatem Britanniam perducendum;	4.23 (255.19)
ante praefatum uirum Dei Boselum, uir . . . Tatfrid, . . . electus est antistes;	2.2 (82.23)
praefatum. qui ad praefatum ituri concilium	3.11 (148.11)
in monasterium praefatum, noluerunt ea, qui erant in monasterio, libenter accipere;	4.14 (233.8)
Quae cum praefatum quoque monasterium, . . . nutu diuinae dispensationis attingeret;	4.16 (238.21)
quod per terras Lutorum, quae ad regionem Geissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	5.6 (292.7)
cessit ad monasterium praefatum, ibique uitam . . . conpleuit.	1.7 (18.20)
praefatus. Cumque praefatus clericus aliquot diebus apud eum hospitaretur,	2.9 (97.22)
quod praefatus rex eius cognitione iunctus est regibus Cantuariorum,	2.12 (109.33)
uenit ad eum praefatus amicus illius,	2.15 (116.13)
Erat autem praefatus rex Reduald natu nobilis,	2.18 (120.13)
Cui etiam praefatus papa Honorius misit pallium et litteras,	2.20 (126.16)
ac per hoc eum praefatus Paulinus . . . suscepit ac tenuit,	3.7 (141.12)
Quo etiam tempore rex praefatus ipsius gentis, . . . tandem ad memoriam reduxit,	3.11 (150.6)
repente uenit in mentem abbatissae pulvis ille praefatus;	3.27 (192.5)
Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3.28 (195.10)
et ab illo est uir praefatus consecratus antistes,	4.19 (245.11)
sicut et praefatus antistes Vilfrid, et multi alii, qui nouere, testantur;	4.23 (255.12)
propter quod omnium iudicio praefatus uir in episcopatum pro eo electus, ac . . . ordinatus est;	4.28 (272.21)
tandem rex ipse praefatus, una cum sanctissimo antistite Trumhine, . . . insulam nauigauit.	4.32 (279.31)
Cumque tempore non paucio frater praefatus tali incommodo laboraret,	

PRAEFATVS

ad quos venire praefatus Christi miles circumnavigata Brittania disposuit,	5.9 (296.19)
At post dies paucos rursum venit ad eum praefatus frater,	5.9 (297.26)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:	5.17 (318.24)
PRAEFECTVS. praefectum. praefectumque Lindocolinae ciuitatis, cui nomen erat Blaecca, . . . conuertit nam ab eodem comite proditum eum Osuii cum praefato ipsius milite per praefectum suum . . . interfecit,	2.16 (117.8)
misit illo continuo Raedfridum praefectum suum ad adducendum eum;	3.14 (155.21)
praefectus. quem Asclipiodotus praefectus praetorio oppressit,	4.1 (203.26)
Anno dcccxi, Berctfrid praefectus cum Pictis pugnavit,	1.6 (17.24)
PRAEFERO. praeferat. viii: 'Vt nullus episcoporum se praeferat alteri per ambitionem;	5.24 (356.7)
praeferebat. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perfante atque uerrente non minus intolerabile praeferebat.	4.5 (216.26)
praeferenda. ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	5.12 (305.4)
praefarendam. huius doctrinam omnibus Scottorum traditionibus iure praefarendam sciebat;	3.25 (188.14)
praeferens. uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitiis et honoribus praeferens;	3.25 (182.34)
praeferens. matutinis horis oriebatur, excelsam radiantis flammae quasi columnam praeferens.	4.11 (225.20)
praeferre. oportet eos, . . . formam quoque coronae uidetur speciem praeferre;	4.12 (228.31)
Quae in frontis quidem superficie coronae uidetur speciem praeferre;	5.21 (343.19)
praeferent. sed suas potius traditiones uniuersis, . . . ecclesiae praeferent;	5.21 (343.28)
praeferet. ita ut ea, . . . suae suorumque consuetudini libentissime praeferet.	2.2 (81.27)
praeferri. num praeferri potuit beatissimo apostolorum principi,	5.15 (316.26)
praelata. Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild,	3.25 (188.16)
praelati. omnibus, quibus praelati fuerint,	4.23 (253.27)
praelatus. et conuersis iam dudum ad fidem ueritatis esset praelatus ecclesiae,	1.32 (67.27)
praelatus est a patre regno gentis illius;	2.1 (73.13)
praetulit. monasticam saeculari uitam praetulit.	3.21 (169.27)
PRAEFICIO. praefecit. eis, quibus te regendis diuina praefecit auctoritas,	5.19 (322.30)
Orientisque et Thraciae simul praefecit imperio.	Praef. (5.20)
Eadhaedum de Lindisii reuersum, . . . Hrypensi ecclesiae praefecit.	1.9 (23.10)
cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum praefecit,	4.12 (229.28)
praefici. Paucitas enim sacerdotum coegit unum antistitem duobus populis praefici.	5.21 (343.15)
sed quoniam ipse plus Lindisfarnensi ecclesiae, in qua conuersatus fuerat, dilexit praefici,	3.21 (171.5)
PRAEFICIO. praefiguntur. supra quam sudes de lignis fortissimis praefiguntur.	4.28 (273.9)
praefixit. Sicut ergo prius solo a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu;	1.5 (17.1)
praefixos. qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.27)
PRAEFIGVRO. praefigurata. quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est,	5.21 (341.3)
PRAEFINIO. praefinitam. cum ei iuxta praefinitam sententiam etiam ecclesiam licuerit intrare.	1.27 (59.19)
praefinitum. quibus paschae celebrandi tempus nobis praefinitum, nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.1)
PRAEFOR. praefati. de hisdem patribus, de quibus praefati sumus,	1.27 (49.6)
sub eodem intellectu accipiet, quo praefati sumus;	1.27 (59.29)
erat in uilla regia non longe ab urbe, de qua praefati sumus.	3.17 (159.27)
quoniam de provincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, ut praefati sumus, carnis originem duxerat.	4.19 (246.35)
praefatus. ubi archiepiscopi Cantiae sepeliri, ut praefatus sum, solent.	4.1 (204.6)
praefatus, a, um (p. a.), see PRAEFATVS , a, um.	5.10 (299.5)
PRAEFVLGO. praefulgebat. in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat.	2.10 (101.22)
PRAELATIO. praelatio. quia eius dispositione omnium praelatio regnorum conceditur.	4.5 (215.21)
PRAELOCTIO. praelectionem. Cumque explessem praelectionem, interrogauit unumquemque eorum per ordinem, ei consentient	5.12 (309.23)
PRAEMINEO. praeminens. Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat, gradu praeminens,	3.25 (183.27)
PRAEMITTO. praemissa. Primusque rex Osuii praemissa [praemissa] praefatione,	2.11 (106.11)
praemissis. His ergo praemissis [praemissis],	3.25 (183.27)
praemissa. Primusque rex Osuii praemissa praefatione,	1.15 (31.8)
praemissae. quae praemissae adiuncta cohorti inuincibilem fecit exercitum.	4.28 (272.19)
praemissis. Qui cum multis legataris ac litteris ad se praemissis nequaquam suo monasterio posset erui,	2.11 (106.11)
praemissis. His ergo praemissis, paternae uobis dilectionis exhibentes officia, hortamur,	2.18 (126.16)
praemittentes. haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	1.32 (69.21)
praemittuntur. quia idcirco haec signa de fine saeculi praemittuntur,	1.29 (63.19)
PRAEMIVM. praemia. ineffabilia aeterni regni praemia reseruati;	2.8 (96.34)
ut indulti muneris praemia non cum reatitudine, . . . repraesentent.	3.14 (157.18)
Aidan . . . de saeculo ablatum, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3.22 (172.9)
quia omnes, qui uoluntatem eius, . . . discerent et facerent, aeterna ab illo praemia essent precepturi.	4.3 (202.33)
qui me ad caelestia, quae semper amabam, ac desiderabam, praemia uocare uenerunt,	4.23 (252.19)
Hild, . . . ad percipienda praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit	5.7 (293.15)
Percipiensque alacer rediuiuae praemia uitae,	5.11 (303.22)
et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	5.20 (332.5)
et usque dum praemia piae deuotionis accipiat, existere non desistit;	2.10 (103.14)
praemii. eique tantam praemii praerogatiuam indulsit,	2.10 (103.22)
praemiis. et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	4.25 (264.12)
praemiis. iam causa diuini amoris delectatus praemiis indefessus agebat.	2.8 (95.27)
praemio. Magno enim praemio fastigiorum uestrocurum delectabilem cursum bonitatis suae suffragiis illustrauit,	2.10 (101.33)
coniugem uestram, . . . aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam agnouimus.	2.1 (74.12)
praemium. mortem . . . ut ingressum uitae, et laboris sui praemium amaret.	2.11 (105.34)
quantumue sit admirabile, quod renata praemium consequi meruisti.	5.10 (299.1)
PRAEMONEO. praemonitus. de qua oraculo fuerat praemonitus;	3.19 (167.9)
PRAEMONSTRO. praemonstrabat. mirumque in modum, quid anima in occulto passa sit, caro palam praemonstrabat.	4.28 (273.18)
ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	5.21 (342.16)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	4.27 (270.20)
praemonstraret. ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis . . . propria actione praemonstraret.	2.10 (101.16)
PRAEMVNIO. praemuniret. atque seruat termino praeceptionis, aeternitatis subsistentia praemuniret.	5.21 (335.17)
PRAENOTO. praenotatur. Porro dies xiiii ^a extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	4.25 (263.19)
PRAEOCCVPO. praecoccupando. quo praecoccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire merearis.	

praecoccupandum. ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecoccupandum, nihil minuendum esse discerneret.	5.21 (336.10)
praecoccupetur. ne morte praecoccupetur, quod genuerit,	1.27 (53.28)
PRAEORDINO. praedordinati. credebantque et baptizabantur quotquot erant praedordinati ad uitam aeternam,	2.14 (114.20)
PRAEPARO. praeparando. nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9 (297.24)
praepararent. id est praepararent omnes ecclesiae per orbem. . . panem et unum	5.21 (336.16)
praepararet. Rogauit ergo ministrum suum. . . ut in ea sibi locum quiescendi praepararet;	4.24 (261.23)
praeparata. loco huius et habitatoribus. . . uindicta. . . praeparata est.	4.25 (265.23)
praeparata. facta citato opere cruce, ac fouea praeparata,	3.2 (129.1)
quod dum praeparata terra tempore congruo seminare,	4.28 (271.31)
praeparati. et uenturo iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1.32 (69.24)
praeparatis. casualibus laqueis praeparatis,	1.19 (37.8)
praeparatis. et nauibus. . . circiter octoginta praeparatis,	1.2 (13.27)
praeparatis. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.11)
praeparatis omnibus, quae nauigantibus esse necessaria uidebantur,	5.9 (296.28)
praeparatum. locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.	5.14 (314.19)
praeparatum. sarcophagum inuentum est, ac si ei specialiter praeparatum fuisset;	4.19 (246.25)
praeparatus. qui etiam locus iam tunc erat praeparatus,	5.5 (288.8)
praeparauerant. Lota igitur ossa intulerunt in thecam, quam in hoc praeparauerant,	3.11 (148.27)
et his, quae Angli praeparauerant, communiter uti desiderarent;	4.4 (213.20)
Cuius corpori tumulando praeparauerant sarcophagum lapideum;	4.11 (226.32)
praeparauit. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem fructum impendens ei, . . . praeparauit.	2.8 (95.31)
praeparet. et caelestis patriae uobis praeparet mansionem.	2.17 (119.19)
PRAEPONO. praeponeret. ut eum cunctis praeponeret,	2.10 (101.15)
praeponimus. alterum cupiditatis, cum mundi diuitias amoris caelestium praeponimus;	3.19 (165.26)
praeposita. cui uestra gloria idcirco est praeposita,	1.32 (68.2)
praepositis. cum in VII portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	2.2 (84.11)
praepositis. praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur.	4.17 (239.14)
praepositos. Non enim habent regem idem Antiqui Saxones, sed satrapas plurimos suae genti praepositos,	5.10 (299.31)
praepositus. Porro fratribus. . . praepositus est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus	3.26 (190.5)
Eata,	1.23 (43.14)
PRAEPOSITVS. praeposito. Remeanti autem Augustino praeposito uestro,	5.9 (297.1)
praepositus. cum esset idem Boisl praepositus monasterii Mailrosensis	3.8 (144.13)
PRAERIPIO. praerepta. illa ne hoc perficeret, morte praerepta est,	3.29 (196.18)
praereptus. priusquam consecrari in episcopatum posset, morte praereptus est,	4.23 (255.22)
sed, priusquam ordinari posset, morte immatura praereptus est.	5.19 (324.33)
Sed ne hoc fieri posset, antistes crudelis morte praereptus est,	2.10 (101.14)
PRAEROGATIVA. praerogatiua. eique tantam praemii praerogatiua indulgit,	
PRAEROGO. praerogare. quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur beneuolentiam munera praerogare,	2.18 (120.26)
PRAERVMO. praeruentes. qui uictoriam quasi de inermi exercitu praeruentes [praeruentes]. . . uar.	1.20 (38.26)
PRAESAGIVM. praesagia. Nec multo post dira antistitis praesagia tristi regis funere, . . . impleta sunt.	3.14 (157.13)
praesagio. quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3.2 (129.22)
At illa merito turbata de tali praesagio uocauit ad se uirum,	4.25 (264.25)
praesagium. Sique completum est praesagium sancti pontificis Augustini,	2.2 (84.30)
PRAESAGVS, a, um. praesagiae. quasi orienti simul et occidenti dirae cladis praesagiae;	5.23 (349.8)
PRAESCIO. praesciuit. diuina pietas plebem suam, quam praesciuit, deseruit,	1.22 (42.7)
PRAESCIVS, a, um. praescius. qui etiam praescius sui obitus exitisse ex his, quae narrauiimus, uidetur.	4.24 (262.19)
PRAESCRIBO. praescriptum. Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum,	5.21 (337.30)
PRAESENS. praesens. quod praesens optime cognoui.	5.6 (289.11)
praesens. 'Talis', inquiens, 'mhi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	2.13 (112.6)
praesens. ex quo tempore fidem Christi preceperunt, usque ad praesens	Praef. 7.24
sed de hac re ad praesens siluimus.	4.5 (216.31)
quod intrinsecus ferramentorum uestigia ueque in praesens ostendit.	5.16 (318.10)
praesente. Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis	2.9 (99.20)
baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo, praesente rege Aduino,	2.16 (117.23)
promittens quidem se illo praesente in intimis ultra Anglorum partibus, . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7 (139.12)
et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3.9 (146.17)
sperantes. . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari.	3.18 (163.7)
Aedilualch, . . . baptizatus in prouincia Merciorum, praesente ac suggerente rege Vulfere	4.13 (230.15)
Hoc autem miraculum memoratus abbas non se praesente factum, . . . perhibet esse reatum.	5.5 (289.1)
praesente Agathone papa et pluribus episcopis, . . . absque crimine accusatus fuisse, . . . inuentus est.	5.19 (326.20)
quae quondam ipso praesente in urbe atque in eodem concilio . . . acta est.	5.19 (327.25)
ipso praesente in urbe atque [eo praesente] in eodem concilio inter episcopos residente, . . . uar.	5.19 (327.25)
Haec epistula cum praesente rege Naitono multisque uiris doctioribus esset lecta,	5.21 (345.22)
et synodus facta est ad Herutforda, praesente Egfrido rege,	5.24 (354.22)
praesentem. petitionem, quam filiorum nostrorum regum uobis per praesentem nostram praereptionem,	2.18 (121.20)
proprio eam nomine quasi praesentem alloquens,	4.8 (221.1)
praesentes. neque ultra cessauit. . . ut ferunt, qui praesentes fuere, loqui aliquid,	5.2 (284.14)
Hoc autem miraculum memoratus abbas. . . ab his, qui praesentes fuere, sibi perhibet esse reatum.	5.5 (280.2)
praesenti. Vnde praesenti stilo gloriosus uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curamus;	2.10 (102.1)
et siue periclitans hoc morbo a praesenti morte liberaret,	4.14 (233.18)
praesenti. e quibus unum, . . . miraculum praesenti nostrae historiae inserendum credidimus.	3.13 (152.20)
praesenti. uobis per praesentem nostram praereptionem [praesenti nostra praereptione], . . . uar.	2.18 (121.20)
qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae;	5.21 (343.32)
praesenti. Haec in praesenti, . . . quinque praesentium linguis,	1.1 (11.11)
ut ipse in praesenti illis positus perpendat,	1.30 (66.2)
qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere, hunc primum . . . accepit praesulem, II Ediluni, III Eadgarum, IIII Cyniberetum, quem in praesenti habet.	2.17 (119.17)
hoc tantum in praesenti commemorare satis sit,	4.12 (229.15)
qui sit in praesenti status gentis Anglorum uel Britanniae totius.	4.28 (271.10)
Itaque in praesenti ecclesiis Cantuariorum Tatuini et Alduulf episcopi praesunt.	5.23 (348.13)
praesentia. quantum haec agendo profecerit, adhuc praesentia tempora declarant.	5.23 (350.10)
praesentia. Exinde autem usque ad tempora praesentia,	2.4 (88.11)
praesentibus. numerum quoque eorum, qui . . . hac essent de mundo rapiendi, palam cunctis praesentibus intimauerit.	Praef. (6.28)
	4.19 (244.20)

Hild, . . . in suo monasterio uitae exemplo praesentibus extitit;	4. 23 (255. 27)
Vnde palam profiteor vobisque, qui adsidetis, praesentibus protestor,	5. 21 (345. 34)
praesentibus. iussus est, multis doctioribus uiris praesentibus, indicare somnium,	4. 24 (260. 16)
ueniensque Roman, cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi,	5. 19 (327. 15)
praesentibus, quo malis praesentibus durius deprimebatur,	2. 1 (77. 11)
praesentis, praesentis mundi iam terminus iuxta est,	1. 32 (69. 11)
praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3. 8 (143. 19)
praesentis, et praesentis solum serenitatis statum experta,	1. 22 (41. 29)
praesentium, insinuantes latorem praesentium Augustinum serum Dei,	1. 24 (44. 7)
Pallium praeterea per latorem praesentium fraternitatis tuae, . . . direximus,	2. 8 (96. 22)
quae nobis multimoda relatione per praesentium portitores laudabiliter insinuata est,	2. 17 (119. 27)
ut nullus praesentium latebras ei sui cordis celare praesumeret;	4. 27 (269. 34)
PRAESENTIA. praesentia. quos religiosiores reddebat praesentia sacerdotum,	1. 20 (38. 16)
quorum praesentia ualde est utilis,	1. 27 (52. 5)
praesentia. an debeat sine aliorum episcoporum praesentia episcopus ordinari?	1. 27 (52. 5)
ut cum tuae sanctitatis praesentia in Galliis,	1. 27 (53. 6)
cuius praesentia cum essem exterritus, dixit mihi, ne timerem;	4. 25 (264. 29)
congregata synodo non parua sub praesentia regis Ecgfridi,	4. 28 (272. 14)
ordinatio decreta, . . . completa est Eboraci sub praesentia praefati regis Ecgfridi,	4. 28 (273. 3)
PRAESENTIALITER. qui praesentialiter uiderunt, et audierunt sermones eius,	4. 17 (239. 18)
PRAESENTIO. praesentet. deinde luna plenum suae lucis orbem mundo praesentet;	5. 21 (340. 13)
PRAESEPE DOMINI, the Cradle of the Lord,	
Praesepe. interior Praesepe Domini nominatur.	5. 16 (317. 16)
PRAESIDEO. praesideat. ut . . . inter delectationem et consensum iudex sui animus praesident.	1. 27 (61. 10)
praesidebat. et de synodo facta ad locum Herutforda, cui praesidebat archiepiscopo Theodoros,	4. 5 (214. 10)
congregata synodo . . . cui beatae memoriae Theodoros archiepiscopo praesidebat,	4. 28 (272. 17)
praesidente. De synodo facta in campo Haethfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro,	4. 17 (238. 24)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruernis;	4. 17 (239. 11)
et synodus facta est ad Herutforda, . . . praesidente archiepiscopo Theodoro,	5. 24 (354. 23)
synodus facta in campo Haethfeltha . . . praesidente archiepiscopo Theodoro;	5. 24 (355. 7)
PRAESIDIUM. praesidii. cum nil alicubi praesidii nisi in fuga esse uideretur,	2. 20 (125. 27)
praesidio. qui arcendis hostibus posset esse praesidio;	1. 12 (26. 13)
praesidio. ut, . . . ibi praesidio ualli fines suos ab hostium inruptione defenderent.	1. 12 (26. 20)
et conferrito armorum praesidio,	1. 20 (38. 23)
Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2. 11 (106. 9)
quod etiam tunc destituta pontifice provincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3. 7 (141. 18)
praesidium. ubi quaerendum esset praesidium	1. 14 (30. 17)
PRAESTO. praestare. uolens scilicet tuitionem eis, quos et quorum doctrinam susceperat, praestare.	2. 5 (90. 17)
cui in eo facultatem quiescenti Dominus totius beatitudinis auctor atque largitor praestare dignabitur.	4. 30 (277. 13)
praestarentur. subiectae uobis genti superna beneficia praestarentur.	1. 32 (68. 3)
praestaret. Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico praestaret,	4. 32 (280. 13)
praestat. Hiberna. . . et salubritate ac serenitate aerum multum Britanniae praestat,	1. 1 (12. 26)
Mons Oliuorum altitudine monti Sion par est, sed latitudine et longitudine praestat;	5. 17 (318. 27)
praestatur. quia ipsi hoc praestatur, qui corrigunt,	1. 27 (50. 8)
PRAESTRVO. praestruxerat. sub aqua uadum acutissimis sibus praestruxerat;	1. 2 (14. 16)
PRAESVL. praesul. eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius	
missus	2. 20 (126. 13)
Eadhaedum, qui postea regnante Ecgfrido, Hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3. 28 (195. 5)
Hic sacer in tumba pausat cum corpore praesul,	5. 8 (295. 9)
Vilfridus hic magnus requiescit corpore praesul,	5. 19 (330. 9)
Cuius computum paschalis Theophilus Alexandriae praesul . . . composuit.	5. 21 (341. 17)
Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est,	5. 23 (348. 21)
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5. 24 (352. 14)
praesule. Sique provincia Occidentium Saxonum tempore non paucis absque praesule fuit.	3. 7 (141. 11)
tandem superni regni amore compunctus reliquit, eodem adhuc praesule ecclesiam gubernante;	4. 12 (228. 4)
etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit,	5. 8 (295. 32)
praesulem. Et hunc primum eadem provincia proprium accepit praesulem,	4. 12 (229. 14)
praesules. praesules cum populis sine ullo respectu honoris, . . . assumebantur;	1. 15 (32. 25)
praesulibus. a quibus praesulibus, . . . gratiam euangelii perceperint,	Præf. (6. 34)
praesulis. neque alicubi ueniens absque commendatiis litteris sui praesulis suscipiatur.	4. 5 (216. 15)
PRAESVLATVS. praesulatu. ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5. 19 (327. 14)
praesulatum. Quo tempore praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2. 17 (118. 24)
et Honorius pro illo est in praesulatum electus;	2. 18 (120. 10)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2. 20 (124. 13)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit;	3. 14 (154. 3)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5. 2 (282. 32)
ut, . . . tandem cunctis fauentibus in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5. 19 (329. 32)
provinciae Nordanhymbrorum, . . . iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5. 23 (350. 29)
praesulatum. tantum profectus spiritalis tempore praesulatum illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5. 8 (295. 3)
PRAESVM. praeraat. Aedbaldo, qui tunc regno Cantuariorum praeraat,	2. 12 (97. 26)
ac pro salute illius simul et gentis, cui praeraat, et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret;	2. 12 (107. 8)
regendisque eorum populis praeraat;	3. 3 (132. 30)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, cui praeraat, gente Anglorum institutus,	3. 6 (137. 31)
nisi fidem Christi ac baptismam cum gente, cui praeraat, acciperet.	3. 21 (170. 3)
quod beatus euangelista Iohannes, . . . cum omnibus, quibus praeraat, ecclesiam celebrasse legitur.	3. 25 (184. 9)
partem uero in ecclesia, cui praeraat, reliquit,	3. 26 (190. 17)
cuius sedi apostolicae tempore illo Vitalianus praeraat,	4. 1 (201. 20)
Eo tempore praeraat regno Orientalium Saxonum, . . . Sebbi,	4. 11 (225. 15)
qui quondam ipsorum genti praeraat,	4. 14 (235. 5)
et ecclesiam Anglorum, quibus praeraat, ab huiusmodi labe immunes perdurare desiderans,	4. 17 (238. 28)
corpusque eius . . . propter amorem sancti Martini, cuius monasterio praeraat, Turonis delatum . . . est.	4. 18 (242. 21)
Veniensque mane ad uilicum, qui sibi praeraat, quid dñi percepisset, indicauit,	4. 24 (260. 14)
Praeraat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelfbied,	4. 26 (267. 30)
cuius sedi apostolicae tempore Sergius papa praeraat,	5. 11 (301. 22)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praeraat,	5. 12 (310. 6)
quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Danihel praeraat, parrochiam pertinebat,	5. 18 (321. 17)
monachos, quibusque speciali rectoris iure praeraat,	5. 21 (345. 9)
praeesse. desiderans totam, cui praeesse coepit, gentem fidei Christianae gratia inui,	3. 3 (131. 6)
praessent. et duo in locum eius substituti episcopi, qui Nordanhymbrorum genti praessent;	4. 12 (229. 5)
praessent. cum Eleuther uir sanctus pontificatus Romanae ecclesiae praessent,	1. 4 (16. 7)
et cum x ac vii annos eidem provinciae pontificali regimine praessent,	2. 15 (117. 2)

Aedui cum x et vii annis genti Anglorum simul et Bretonum gloriosissime praeesset,	2.20 (124.15)
ne quid ille contrarium veritati fidei, Greorum more, in ecclesiam, cui praeesset, introduceret.	4.1 (203.3)
provinciis Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praeesset;	4.3 (212.27)
Cum ergo aliquot annos huic monasterio regularis vitae institutioni multum intenta praeesset,	4.23 (254.2)
Verum illa cum multis annis huic monasterio praeesset,	4.23 (256.13)
cum genti suae duobus annis strenuissime praeesset,	5.7 (292.14)
luminare maius, ut praeesset diei;	5.21 (339.17)
et luminare minus, ut praeesset nocti";	5.21 (339.17)
praeset. permisso eius, qui nunc ipsi ecclesiae praeset Gregorii pontificis,	Praef. (6.21)
nunc monasterio, quod est iuxta octium Tini fluminis, abbatis iure praeset.	5.6 (289.10)
provincia Lindisfarorum Cyniber episcopos praeset.	5.23 (350.19)
provinciae Nordanhybrorum, qui rex Ceolulf praeset, iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5.23 (350.29)
praefuerat. et iustus quidem ad ciuitatem Hrofi, cui praefuerat, rediit;	2.6 (93.15)
Coinred, qui regno Merciorum nobilissima tempore aliquanto praefuerat,	5.19 (321.28)
praefuere. provinciae Orientalium Saxonum post Suidhelmum, de quo supra diximus, praefuere reges	3.30 (199.10)
Sigheri et Sebbi,	4.6 (218.14)
praefuerunt. Orientalibus Saxonibus, quibus eo tempore praefuerunt Sebbi et Sigheri,	2.2 (82.23)
praefuisse. Bancornaburg, cui tempore illo Dinoot abbas praefuisse narratur,	1.34 (71.9)
praefuit. His temporibus regno Nordanhybrorum praefuit rex fortissimus. . . Aedilfrid,	2.6 (89.23)
Anglorum pariter et Bretonum populus praefuit,	2.7 (94.6)
Bonifatius, qui post Deusededit ecclesiae praefuit,	2.20 (124.21)
qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et ii ^{bus} uaria sorte praefuit;	3.5 (135.21)
Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praefuit.	3.7 (140.27)
multis annis eidem genti sacerdotali iure praefuit.	3.14 (155.2)
et ipse amabilis omnibus praefuit.	3.18 (162.16)
regno Orientalium Anglorum, . . . Sigberct frater eius praefuit,	3.24 (179.3)
monasterium, quod nuncupatur Heruteu, . . . cui tunc Hild abbatisa praefuit.	3.24 (180.8)
Merciorum genti neonon et ceteris australium prouinciarum populus praefuit;	3.24 (180.25)
Praefuit autem rex idem genti Merciorum annis x et vii,	3.25 (183.17)
cui tunc Hild abbatisa Deo deuota femina praefuit,	4.3 (206.15)
Eo tempore provinciae Merciorum rex Vulfheri praefuit,	4.10 (224.11)
monasterio . . . in earum, quae ad communes usus pertinent, rerum prouidentia praefuit.	4.14 (233.10)
monasterium, cui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit,	4.14 (234.27)
qui . . . regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . deuotione sublimiter praefuit.	4.23 (255.6)
diuerit ad prouinciam Huiciorum, cui tunc rex Osric praefuit;	4.23 (257.21)
ecurrit ad uirginem, quae tunc monasterio Lindisfarnensis, . . . abbatis iure praefuit.	4.32 (279.24)
cui tunc iuxta religiosus Suidberct abbatis iure praefuit.	5.1 (281.14)
qui etiam postea fratribus eiusdem ecclesiae Lindisfarnensis, . . . abbatis iure praefuit.	5.1 (282.29)
Aldfridi regis, qui post fratrem suum Eogfridum genti Nordanhybrorum x et viii annis praefuit.	5.3 (285.9)
Vetadun, qui tunc Heriburg abbatisa praefuit.	5.18 (320.27)
Vna data Daniheli, . . . altera Aldhelmo, cui annis iiii strenuissime praefuit;	5.21 (332.30)
qui ipse post Benedictum, de quo supra diximus, gloriosissime praefuit;	5.24 (356.1)
Aedilred, postquam xxxi annos Merciorum genti praefuit, . . . Coenredo regnum dedit.	1.29 (64.5)
praesit. post obitum uero tuum ita episcopis, quos ordinauerit, praesit.	5.23 (350.11)
praesunt. Itaque in praesenti ecclesiae Cantuariorum Tatuni et Aldulfi episcopi praesunt.	1.27 (56.24)
PRAESVMO. praesumant. et si in menstrua consuetudine ad sacramentum . . . accedere non praesumant,	5.12 (306.28)
praesumebant. nec tamen ne ullatenus contingere, tametsi terrere praesumebant.	5.14 (314.28)
praesumebat. neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltem orare praesumebat.	1.20 (38.26)
praesumentes. qui uictoriam quasi de inermi exercitu praesumentes,	5.21 (332.32)
praesumerent. qui pascha non suo tempore obseruare praesumerent;	4.27 (269.34)
praesumeret. ut nullus praesentium latebras ei sui cordis celare praesumeret;	5.15 (315.24)
cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret,	1.27 (56.10)
praesumit. Si autem ex ueneratione magna percipere non praesumit,	1.27 (56.10)
praesumpsit. Si autem ex ueneratione magna percipere non praesumit [praesumpsit],	1.27 (51.8)
praesumserit. qui turpitudinem nouercae, . . . reuelare praesumserit,	1.7 (19.5)
praesumsisset. ac discrimini dare praesumsisset,	1.27 (56.4)
praesumsit. Si igitur bene praesumsit,	3.12 (151.10)
sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumsit;	1.17 (35.15)
praesumunt. ad extremum, . . . praesumunt inire confictum.	5.21 (337.29)
qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (340.28)
qui . . . perfectam se habere posse iustitiam dogmatizare praesumunt.	1.17 (35.24)
PRAESVMPTIO. praesumptio. hinc diuina fides, inde humana praesumptio;	1.19 (37.17)
praesumptione. quibus increpatis moueri se fidei praesumptione non passus est.	1.31 (66.20)
ne . . . infirmus animus in sui praesumptione se eleuet,	2.1 (77.12)
eo de aeterna certius praesumptione respirabat.	5.6 (291.19)
propter quod et ipse illum ab huius praesumptione ministerii, . . . omnimodis cessare praeecepi.	5.22 (347.15)
PRAETENDO. praetendunt. ipsi adhuc inueterati et elaudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt,	4.14 (234.20); 4.14 (235.33); 4.19 (244.8); 4.19 (244.12); 4.25 (265.10); 5.12 (305.24)
PRAETER. 1.1 (10.27); 1.22 (42.1); 2.3 (86.8); 2.5 (89.23); 2.13 (113.13); 3.25 (184.28); 3.27 (193.12); 4.13 (232.11);	
4.14 (234.20); 4.14 (235.33); 4.19 (244.8); 4.19 (244.12); 4.25 (265.10); 5.12 (305.24).	
PRAETEREA. Praef. (8.9); 1.24 (44.15); 1.29 (63.2); 1.32 (69.9); 2.8 (96.22); 2.10 (104.1); 2.11 (106.23).	
PRAETEREO. praetereunda. Nec silentio praetereunda opinio,	2.1 (79.25)
praetereundum. Inter quae nequaquam silentio praetereundum reor,	3.11 (147.30)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis,	4.10 (224.20)
Vbi silentio praetereundum non esse reor,	4.16 (237.17)
quod nequaquam silentio praetereundum arbitror,	4.22 (249.23)
Nec silentio praetereundum, quod ante triennium per reliquias eius factum,	4.32 (279.19)
Neque hoc praetereundum silentio,	5.6 (289.6)
praeteritas. priusquam uel praeteritas neglegentes, . . . perfectius ex tempore castigaret,	3.27 (193.6)
praeteriti. non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunae esse adscribendam;	5.21 (339.28)
PRAETERFLVO. praeterfluit. in fluuio Sualua, qui uicem Cataractam praeterfluit.	2.14 (115.13)
PRAETERMITTO. praetermittebat. numquam ipsa . . . commissum sibi gregem et puplice et priuatim docere praetermittebat.	4.23 (256.21)
praetermittere. nil ex omnibus, quae in euangelicis . . . litteris . . . cognouerat, praetermittere, sed cuncta pro suis uiribus operibus explere curabat.	3.17 (161.28)
praetermitti. ne praetermitti possit hoc, quod antiqua patrum institutio inuenit.	1.27 (53.21)
PRAETORIVM. praetorio. quem Asclipodotus praefectus praetorio oppressit,	1.6 (17.24)
PRAEVALEO. praeualebunt. et portae inferi non praeualebunt aduersus eam, et tibi dabo clauis regni caelorum?"	3.25 (188.19)
et portae inferi non praeualebunt aduersus eam;	5.21 (342.30)
praeualere. merito uentis flammisque mundialibus praeualere,	2.7 (95.1)

praeuales. 'quod tantam frigoris asperitatem ulla ratione tolerare praeuales.'	5.12 (310.26)
PRAEVARICATIONIS. praearicationis. Praedicatio deinde ad plebem de praearicationis emendatione conuertitur.	1.21 (41.3)
Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes testimonium praearicationis Adae,	2.19 (124.8)
PRAEVARICO. praearicem. ne fidem mei promissi praearicer [praearicem].	uar. 4.22 (251.14)
PRAEVARICOR. praearicer. nec te tamen occidam, ne fidem mei promissi praearicer.	4.22 (251.14)
PRAEVENIO. praeueniente. ordinationes episcoporum, exigente oportunitate, Domini praeueniente misericordia, celebrare:	2.8 (96.26)
XIII diebus praeueniente corporea infirmitate pressus est,	4.24 (261.17)
concordat autem eis, qui sine praeueniente gratia Christi se saluari posse confidunt;	5.21 (340.24)
praeuenire. et eum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuenire meminerint.	4.3 (209.19)
praeuerti. ne inprovisis mortis articulo praeuerti, inpaenitentes perirent.	5.13 (313.8)
PRAEVIDEO. praeuidemus. haec . . . gratuito animo adtribuere ulla sine dilatione praeuidemus;	2.17 (119.28)
praeuidens. et monasteriis quoque periculum imminere praeuidens,	3.19 (168.9)
praeuiderat. locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.23)
praeuideri. neque . . . uel pecunias colligi, uel domus praeuideri necesse fuit,	3.26 (190.28)
PRANDEO. prandendum. Quibus dictis intrabant ad prandendum.	3.14 (156.25)
rogauit comes eum ad prandendum in domum suam ingredi.	5.4 (287.8)
pransurus. dum ille domum comitis pransurus, ac benedictionem daturus intraret.	5.4 (287.15)
PRANDIVM. prandium. cum die sancto paschae cum praefato episcopo consedisset ad prandium,	3.6 (138.12)
dicebat episcopo, cum forte ingressuri essent ad prandium:	3.14 (156.17)
parari prandium, missas fieri, . . . praecepit;	4.14 (235.26)
coeptumque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium completum non omisit;	5.4 (287.27)
PRASINVS, a, um. prasini. omnis quidem coloris . . . id est rubicundi, et purpurei, et iacintini, et prasini,	1.1 (10.10)
PRAVE. ut prae agere metuat,	2.1 (78.21)
bona aliqua fecit, quae tamen uniuersa prae agendo iuuenis obnubilauit.	5.13 (313.18)
PRAUITAS. prauitatis. omniumque sententia prauitatis auctores, . . . sacerdotibus adducuntur	1.21 (41.4)
et ereptos de potestate nequitiae diabolicae prauitatis caelestibus praemiis muneraret.	2.10 (103.21)
Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.25 (263.8)
PRAVVS, a, um. praua. Prava autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit,	1.27 (55.7)
praua. quae filios suos ex praua consuetudine aliis ad nutriendum tradunt,	1.27 (55.13)
prauae. qui se grauari per nequitiam prauae uoluntatis uidet.	1.27 (57.23)
prauis. seu mala commemoret de prauis,	Praef. (5.14)
prauorum. prauorum mentes ad sanctitatis studia reforma;	1.27 (53.12)
PRESBYTER. presbyter. Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter [prebyter] praefuit.	uar. 3.5 (135.20)
PRECOR. precabatur. atque intimo ex corde Deum precabatur, ne adhuc mori deberet,	3.27 (193.5)
pia intentione per eius auxilium Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (279.2)
precamur. salutantes uestram excellentiam, diuinam precamur iugiter clementiam,	3.29 (198.34)
precantes. et unanimo consensu auxilium caeleste precantes,	1.16 (33.10)
precaturus. flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1 (282.13)
precor. Praeterea omnes, . . . suppliciter precor, ut	Praef. (8.11)
precorque, si aliquid reliquiarum illius penes te habes, adferas mihi,	3.13 (153.20)
PREDECESSOR. predecessorem. iuxta predecessorem [predecessorem] suum Augustinum sepultus	uar. 2.7 (93.29)
est	1.27 (53.25)
PREGNANS. pregnans. Si pregnans mulier debeat baptizari?	1.27 (54.7)
Mulier etenim pregnans cur non debeat baptizari,	1.31 (67.14)
PREMO. premat. ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premat.	3.11 (150.20)
premebant. discessere omnes, qui me premebant, spiritus maligni,	3.27 (192.8)
premebat. Haec autem plaga Hiberniam quoque insulam pari clade premebat,	2.5 (91.1)
premebatur. nam crebra mentis uesania, et spiritus inmundi inuasionem premebatur.	5.5 (288.5)
unum de pueris eius, qui acerrima egritudine premebatur,	3.30 (199.13)
premeretur. Quae uidelicet provincia cum praefatae mortalitatis clade premeretur,	4.19 (246.5)
cum praefato tumore ac dolore maxillae suae colli premeretur,	3.1 (279.6)
pressa. eodemque tactu totam illam, quae langore pressa fuerat, corporis sui partem, . . . pertransisse.	2.12 (108.26)
pressis. quare . . . ceteris quiescentibus, et alto sapore pressis, solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	4.5 (214.13)
pressus. Osmiu rex Nordanhybrorum pressus est infirmitate,	4.24 (261.17)
XIII diebus praeueniente corporea infirmitate pressus est,	5.19 (328.22)
et ea crescente adeo pressus, ut neque equo uehi posset,	Praef. (5.2)
PRESBYTER. presbyter. Baeda Famulus Christi et Presbyter	1.7 (18.8)
de quo presbyter Fortunatus in Laude uirginum, . . . ait:	1.33 (70.26)
Primus autem eiusdem monasterii abbas Petrus presbyter fuit,	2.16 (117.19)
narrauit mihi presbyter et abbas quidam uir ueracissimus de monasterio Peartaneu,	3.4 (133.7)
uenit de Hibernia presbyter et abbas . . . Columba	3.4 (134.15)
qui non episcopus, sed presbyter extitit et monachus;	3.5 (135.20)
Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praefuit.	3.11 (150.1)
dicebat presbyter exorcismos,	3.13 (152.16)
Sed et in Hibernia cum presbyter adhuc peregrinam pro aeterna patria duceret uitam,	3.14 (157.6)
Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset:	3.15 (157.23)
Presbyter quidam, nomine Vtta, . . . cum mitteretur Cantiam	3.15 (158.16)
tandem presbyter reminiscens uerba antistitis, . . . misit de oleo in pontum,	3.15 (158.24)
Cuius ordinem miraculi . . . fidelissimus mihi nostrae ecclesiae presbyter, . . . narrauit,	3.23 (175.9)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, erat enim presbyter, ministrare solebat,	3.25 (184.14)
'Loquatur, obscuro, uice mea ueracissimus et uenerandae cantitiei presbyter,	3.27 (192.31)
sicut mihi referebat quidam ueracissimus et uenerandae cantitiei presbyter,	3.28 (194.31)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda.	3.29 (196.1)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	3.30 (199.28)
iuxta quod mihi presbyter, qui comes itineris illi et cooperatores uerbi extiterat, referebat,	4.1 (201.15)
missus est Romam . . . Vighard presbyter,	4.14 (235.23)
Credidit ergo uerbis pueri presbyter,	4.16 (237.26)
Quod cum audisset abbas quidam et presbyter uocabulo Cyniberet,	4.29 (274.11)
Erat enim presbyter uitae uenerabilis nomine Herebert,	4.32 (280.15)
Cumque presbyter portionem, uenerabilis Christi famulus et presbyter,	5.1 (281.12)
ipse narrauit, uidelicet Gudfrid, uenerabilis Christi famulus et presbyter,	5.6 (291.16)
noui namque eum, et quia cum esset presbyter ordinatus,	uar. 5.10 (299.4)
in quibus eximius Vilbrod presbyteri [presbyter] gradu et merito praefulgebat.	5.12 (310.6)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praerat,	5.15 (315.15)
Siquidem Admann, presbyter et abbas monachorum, qui erant in insula Hii,	5.18 (320.29)
Denique Aldhelm, cum adhuc esset presbyter et abbas monasterii, . . . scripsit,	5.19 (325.22)
ad iussionem praefati regis presbyter ordinatus est	5.19 (328.32)
ac modicum suspiciens interrogauit, ubi esset Acca presbyter;	5.20 (331.14)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Acca presbyter eius,	

cum fuisset presbyter in monasterio, quod uocatur Briudun.	5.23 (350.3)
Anno dLXV, Columba presbyter de Scottia uenit Britanniam.	5.24 (353.9)
digessi Baeda . . . presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli,	5.24 (357.4)
presbyteri. et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatis et presbyteri Thryduuifi.	2.14 (115.22)
Adda autem erat frater Vttan presbyteri iulistris,	3.21 (170.20)
et nomen presbyteri, a quo me baptizatum noueram, dixi.	5.6 (291.13)
in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat.	5.10 (299.4)
presbyteri. Erant autem presbyteri, Cedd, et Adda, et Betti, et Diuna,	3.21 (170.18)
uerum presbyteri Eappa, et Padda, et Burghelm, et Oiddi ceteram plebem, . . . baptizabant.	4.13 (230.22)
Horum secuti exempla duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad prouinciam	5.10 (299.15)
presbyteris. Cromano, Ernianoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris;	2.19 (123.3)
reliquit monasterii et animarum curam fratri suo Fullano, et presbyteris Gobbano et Dicullo.	3.19 (167.13)
presbyteris. Et acceptis III presbyteris, . . . multo cum gaudio reuersus est.	3.21 (170.15)
Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis . . . Agilbertus cum Agathone et Vilfrido presbyteris.	3.25 (183.21)
Harum partium reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris	4.32 (280.9)
esbytero. in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollempniter celebrantur.	2.3 (86.13)
et sic data oratione a presbytero, noctem illam quietissimam duxit;	3.11 (150.23)
qui se hoc ab ipso Vtta presbytero, in quo et per quem completum est, audisse perhibebat.	3.15 (158.25)
dato illi socio altero quodam presbytero,	2.22 (172.26)
Quae cum omnia uocato ad se presbytero puer uerba narrasset,	4.14 (235.11)
ut ueniente in uillam clerico uel presbytero, cuncti . . . confluerent;	4.27 (269.29)
ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5.6 (292.6)
presbyteros. presbyteros et diaconos ordinauit,	3.22 (173.4)
et quoniam ante Theodorum rediit, ipse etiam in Cantia presbyteros et diaconos, . . . ordinabat.	4.2 (206.2)
presbyterum. per religiosum Londoniensis ecclesiae presbyterum Nothelmum,	Praef. (6.15)
Candidum praeterea presbyterum, . . . commendamus.	1.24 (44.15)
misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.7)
Habere autem solet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum,	3.4 (134.12)
misit pro se illo presbyterum Leutherium nepotem suum,	3.7 (141.24)
et euocans presbyterum, rogauit secum uenire ad patientem.	3.11 (149.29)
petiit presbyterum suum Cynbillum, . . . pia coepta complere.	3.23 (176.3)
habens secum de Cantia presbyterum	3.25 (181.31)
qui etiam Vilfridum rogatu Alchfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3.25 (183.12)
Habebat autem secum ipse presbyterum nomine Agathonem.	3.25 (183.13)
Interea rex Alchfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3.28 (194.18)
Misitque cum eo rex presbyterum suum uocabulo Eadhaedum,	3.28 (195.3)
adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighardum, de clero Deusdedit episcopi.	3.29 (196.11)
Clama ergo ad te presbyterum Eappan,	4.14 (234.14)
partem, quam accepit, commendauit cuidam de clericis suis, . . . dans illi presbyterum nomine Hiddila.	4.16 (237.15)
Habebat enim germanum fratrem, . . . presbyterum et abbatem monasterii in ciuitate,	4.22 (230.17)
'Sed habeo fratrem,' inquit, 'presbyterum in mea prouincia,	4.22 (230.31)
et ad Acan presbyterum ita loqui exorsus est:	5.19 (329.5)
PRESBYTERATVS. presbyteratus. acceptum presbyteratus officium condignis gradu ipse consecrabat	
actibus.	
Haemgils, presbyteratus etiam, quem bonis actibus adaequabat, gradu praeminens,	5.1 (281.7)
Nono decimo autem uitae meae anno diaconatum, tricesimo gradum presbyteratus, . . . suscepi.	5.12 (309.22)
Ex quo tempore accepti presbyteratus usque ad annum aetatis meae LVIII, . . . curauit:	5.24 (357.16)
PRESBYTERIVM. presbyterii. etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est,	5.24 (357.19)
in quibus eximius Vilbrord presbyteri [presbyterii] gradu et merito praefulgebat.	3.23 (177.3)
PRETIOSIOR, ius. pretiosior. immo fidem suam, quam omnibus ornamentis pretiosior est, amore pecuniae	5.10 (299.4)
perdere.	
PRETIOSISSIMVS, a, um. pretiosissimum. extemplo se repperire sub ueste sua munile pretiosissimum:	2.12 (110.10)
PRETIOSVS, a, um. pretiosa. ibidem munera conditurus;	4.23 (256.4)
Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduni regis perplura,	1.18 (36.26)
pretiosius, quod pretiosius sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit,	2.20 (126.8)
pretiosio. Haec spelunca tota interiori pretioso marmore tecta supra locum, . . . sanctae Mariae grandem	2.11 (104.16)
gestat ecclesiam.	
PRETIVM. pretio. multos, quos pretio dato redemerat,	5.16 (317.17)
emit pretio ab eo sedem Londoniae ciuitatis,	3.5 (136.30)
uictum eis cotidianum sine pretio, . . . et magisterium gratuitum praebere curabant.	3.7 (141.8)
pretium. promisit se ei . . . ornamenta regia uel donaria in pretium pacis largiturum,	3.27 (192.17)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis,	3.24 (177.18)
PREX. preces. ad beatissimum uirum preces sacerdotum omnium deferuntur,	4.22 (251.27)
Multos autem preces uiuentium, et elemosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missarum, . . . adiuuant.	1.21 (40.1)
preces. Qui cum prompta deuotione preces . . . suscepissent,	5.12 (308.18)
iungunt cum parentibus preces,	1.17 (34.8)
uel pro eius custodia omnipotenti Deo preces pariter fundant?	1.18 (36.10)
et per cuius preces fuerit curatus,	1.27 (52.27)
post multas preces ac lacrimas ad Dominum pro statu ecclesiae suas	2.2 (82.1)
Nec mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	2.6 (92.17)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3.12 (151.16)
ut pro ipso etiam, . . . consistentes ibi monachi Domino preces offerrent.	3.4 (155.28)
quia Dominus exaudiuit preces uestras, et deuotionem ac ieiunia propitius asperxit;	4.4 (213.29)
quia correpti per ieiunia, fletus, et preces iram a se, instar Nineuitarum, iusti Iudicis auerterent	4.14 (234.15)
Quod dum facerent, ad fidem et preces famuli Dei, alio die aqua inuenta est,	4.25 (262.30)
atque inter preces uelut in soporem solutus, sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput su-	4.28 (271.27)
bi, . . . tetigisse.	
quia modica illa, . . . interapedo quietis, ad uiri Dei preces nostrae euasione gratia caelitus donata est.	4.31 (279.2)
precibus. neque precibus, neque hortamentis, neque increpationibus Augustini . . . adsensum praebere	5.1 (282.22)
uoluissent,	
Broomailum, qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret.	2.2 (81.23)
qui precibus eius aduens, multis annis eidem genti sacerdotali iure praefuit,	2.2 (84.17)
Quarum se omnium precibus humiliter commendans,	3.7 (140.26)
Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praebere,	3.8 (143.10)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta persteterit.	3.24 (177.21)
Incubuit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino:	4.19 (244.16)
Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit,	4.29 (275.4)
Addidit autem uiri etiam lacrimas precibus, diligenter obsecrans, ut intraret oraturus pro illo,	4.29 (275.25)
quamdiu sustinere posse uidebatur, psalmis uel precibus insistere, fixusque manere,	5.5 (288.10)
Cuius religiosus notis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos,	5.12 (310.15)
precibus, lacrimosis precibus auxilia flagitabant,	5.21 (333.11)
	1.12 (26.5)

cuius necessitatem ipsa debilitas etiam sine precibus adlegabat;	
suis exhortationibus ac precibus adiuuans.	1.21 (40.24)
regique adstruere, quod ipse precibus suis apud illum obtinuerit,	2.1 (81.3)
adsiduis non desistimus precibus postulare.	2.9 (99.23)
Studentem autem uir Domini . . . locum primo precibus ac ieiuniis a pristina flagitiorum sorde purgare,	2.11 (106.10)
Cumque finitis lacrimis, precibus, et uotis domum rediret,	3.23 (175.22)
dicite fratribus, ut et meum exitum Domino precibus commendent,	3.27 (193.16)
Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	4.3 (209.17)
etiam si totam noctem stando in precibus peragere, . . . iubeas	4.11 (225.18)
iuuante benedictione ac precibus antistitis, nata est . . . uenusta species capillorum,	4.25 (263.27)
At illi obnoxius precibus instans, uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum,	5.2 (284.24)
in precibus, ieiuniis, et elemosynis usque ad diem permansit ultimum;	5.4 (287.10)
PRIDEM. Quo tempore curatus a uulnere sibi pridem inflicto,	5.19 (322.2)
Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, quam pridem adduxerat,	2.9 (100.1)
tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit,	2.20 (125.29)
quem uidelicet locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium	3.7 (141.15)
PRIDIE. Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Idum Aprilium	5.19 (325.15)
3.2 (129.31); 3.11 (148.24); 3.14 (157.16); 3.17 (160.8); 3.20 (169.11); 3.27 (194.9); 4.1 (201.8);	2.14 (114.3)
5.8 (295.30).	4.30 (277.21);
PRIMAEVVS, a, um. primaeco. Nam cum primaeco adulescentiae tempore in clero illius degerem,	5.6 (289.17)
PRIMARIVS. primario. quam gens Anglorum a primario quondam illius, . . . Hrofascestrae cognominat.	2.3 (85.22)
PRIMATVS. primatibus. qui plus omnibus Anglorum primatibus gentem uastauit Brettonum;	1.34 (71.11)
et cum suis primatibus, quos sapientiores nouerat, curauit conferre,	1.90 (100.10)
Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.8)
Osthyrd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interemta.	5.24 (355.17)
primatu. ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	5.13 (312.12)
primatum. vii episcopis, in quibus beatae memoriae Theodorus primatum tenebat.	4.28 (273.5)
PRIMICERIVS. primicerius. item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae.	2.19 (123.7)
PRIMITIAE. primitias. quod in primitiis eorum, . . . duo regii pueri . . . speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.18)
PRIMITIIVS, a, um. primitiuae. Vt idem in Cantia primitiuae ecclesiae et doctrinam sit imitatus, et	
uitam,	1.26 (46.29)
coeperunt apostolicam primitiuae ecclesiae uitam imitari;	1.26 (46.32)
ita ut in exemplum primitiuae ecclesiae nullus ibi diues, nullus esset egens,	4.23 (254.10)
PRIMITVS. In quibus primitus posuit, qualiter id emendare deberet,	2.5 (90.13)
quam lex primitus et praecipue commendat,	5.21 (338.16)
PRIMO. gens Anglorum, primo quidem aduersarios longius eiecerit;	1.15 (30.24)
et primo maris, . . . sedauerit.	1.17 (33.22)
Vt . . . Augustinus primo in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit;	1.25 (44.24)
primo conuenire, psallere, orare, . . . coeperunt;	1.26 (47.14)
et dum primo de monasterio abstractus,	2.2 (82.24)
uenerunt primo ad quendam uirum sanctum ac prudentem,	2.5 (92.2)
Discessere itaque primo Mellitus et Iustus,	2.7 (94.29)
primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit,	2.9 (97.5)
Paulinus primo filiam eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inuenerit,	2.9 (97.25)
Huius consortium cum primo ipse missis precibus a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	2.9 (100.8)
Verum primo diligentius ex tempore, et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.19 (122.10)
Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scottorum . . . miserit.	3.1 (128.1)
Et primo quidem proxima aestate Osricum, . . . cum toto exercitu deleuit.	3.5 (137.2)
missus fuerit primo alius austerioris animi uir,	3.5 (137.16)
et non eis iuxta apostolicam disciplinam primo lae doctrinae mollioris porrexisti,	3.9 (144.27)
utque ibi primo iumentum cuiusdam uiantis ac deinde puella sit paralitica curata.	3.23 (175.22)
Studentem autem uir Domini . . . locum primo precibus ac ieiuniis a pristina flagitiorum sorde purgare,	3.23 (175.22)
Qui primo quidem foris sepultus est;	3.24 (179.6)
in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, . . . extitit,	3.25 (183.33)
iusit primo dicere episcopum suum	3.26 (190.10)
quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo accepit.	4.3 (208.23)
noem ab Euroaustro, id est ab alto brumalis exortus, primo se audisse dicebat,	4.3 (209.7)
Qui cum uenissent, primo admonuit eos,	4.3 (212.5)
et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sanctae Mariae;	4.4 (213.8)
Et relictis in ecclesia sua fratribus aliquot, primo uenit ad insulam Hii,	4.17 (240.6)
Et in Efeso primo ducentorum contra nequissimum Nestorium et eiusdem dogmata;	4.19 (246.16)
Sed et loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus saluti fuisse perhibent;	4.24 (260.4)
qui primo filiis hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit,	4.25 (263.7)
Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.27 (269.1)
Intrauit autem primo monasterium Mailros,	4.28 (273.6)
Electus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunbercto,	4.28 (273.11)
Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis, qui regendae primo fuerat ordinatus,	5.6 (289.25)
At ille primo negauit, otiosum dicens esse, quod desiderabant;	5.21 (340.11)
ut uidelicet primo sol longiorem nocte faciat diem,	
quia primo quidem sol iustitiae, . . . per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras super-	5.21 (340.13)
auit;	4.29 (274.14)
PRIMORDIA. primordia. de quo Deruentionis fluminis primordia erumpunt,	3.1 (127.5)
primordia. de qua provincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat,	1.2 (13.28)
PRIMVM. uir acerba primum pugna fatigatus,	1.14 (29.21)
et tum primum inimicis, . . . strages dare coeperunt,	1.14 (29.25)
Picti in extrema parte insulae tunc primum . . . quieuerunt,	1.15 (32.10)
Et primum quidem annonas sibi eos affluentius ministrare cogunt,	2.1 (73.11)
cum primum in toto orbe gereret pontificatum,	2.2 (84.22)
Itaque in hos primum arma uerti iubet,	2.16 (117.10)
praefectumque Lindorclinae ciuitatis, . . . primum cum domu sua conuertit ad Dominum.	2.19 (124.3)
Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem sine peccato;	3.7 (139.17)
Sed Britanniam perueniens, ac primum Geuissorum gentem ingrediens,	3.29 (198.30)
Scriptum est enim: 'Querite primum regnum Dei et iustitiam eius,	4.1 (203.19)
Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum,	4.14 (234.10)
Sed primum expectare habes, donec missae celebrentur,	5.16 (317.22)
primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	2.9 (99.31)
PRIMVS, a, um. prima. quae baptizata est . . . prima de gente Nordanhybrorum,	2.12 (108.2)
erat enim prima hora noctis,	2.16 (117.7)
Lindissi, quae est prima ad meridianam Humbre fluminis ripam,	3.4 (135.7)
resurrectionem dominicam, quae prima sabbati facta est, prima sabbati semper esse celebrandam;	3.4 (135.9)
quando eadem prima sabbati, . . . ueniret, minime dicerant,	

et hac exorta, si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura,	3. 25 (185. 80)
Heiu, quae prima feminarum fertur in prouincia Nordanhybrorum propositum . . . suscepisse.	4. 23 (252. 21)
quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorum uocatur,	5. 21 (336. 7)
Ipsa prima dies azymorum, de qua multum distincte in Leuitico scriptum est:	5. 21 (336. 28)
prima. memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis,	3. 25 (185. 24)
Iohannes enim . . . nil de prima sabbati curabat;	3. 25 (186. 10)
quod uos non facitis, qui nonnisi prima sabbati pascha celebratis.	3. 25 (186. 20)
Conuenimus autem die xx ⁱⁱⁱⁱ mensis Septembris, indictione prima,	4. 5 (215. 3)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat,	4. 27 (268. 28)
animaduertendum est, quod in prima aetate bona aliqua fecit,	5. 13 (313. 17)
in quorum prima eductus est populus Domini ex Aegypto,	5. 21 (335. 13)
eclypsis solis facta est xiiii. Kalendas Martias, ab hora prima usque ad tertiam.	5. 24 (353. 2)
primae. gentibus primae Germaniae uerbum praedicabat,	1. 21 (40. 7)
primae. Vnde et ipsi primae matri omnium dicitur:	1. 27 (54. 28)
primam. Vt Bretones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1. 16 (33. 4)
quia et primam culpam serpens suggessit,	1. 27 (61. 6)
Primam quoque et ultimam Ezechielis prophetae partem, . . . demonstrauit.	2. 1 (76. 28)
primam paschalis festi diem celebrarent.	5. 21 (336. 26)
illam in pascha diem assignent primam,	5. 21 (338. 28)
illam in pascha diem assignent primam, . . . id est quartae primam septimanae.	5. 21 (338. 29)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros iii.	5. 24 (357. 29)
primi. quibus ex culpa primi hominis factum est,	1. 27 (56. 15)
sancti Augustini primi Anglorum gentis episcopi	2. 1 (76. 33)
In quo et exemplum sequebatur primi pastoris ecclesiae,	2. 4 (86. 30)
quippe quos Deus omnipotens ex primi hominis, quem plasmauit, cognatione, . . . pullulare constituit.	2. 10 (103. 16)
iuxta exemplum primi doctoris illius, qui non episcopus, sed presbyter extitit et monachus;	3. 4 (134. 14)
Iohannes . . . xiiii ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3. 25 (185. 21)
xiiii ^{am} lunam primi mensis, . . . expectaret;	3. 25 (185. 27)
observandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xxi ^{am} . . . praeceptum est;	3. 25 (186. 6)
'Vt sanctum diem paschae . . . seruemus dominica post xiiii ^{am} lunam mensis primi.'	4. 5 (216. 2)
ad praedicationem beatae memoriae Paulini primi Nordanhybrorum episcopi, fidem . . . suscepit.	4. 23 (252. 27)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5. 21 (334. 31)
'Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa.'	5. 21 (335. 11)
a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^{am} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5. 21 (335. 15)
'Si ergo fieri posset, ut semper in diem xv ^{um} primi mensis, . . . dominica dies incurreret,	5. 21 (337. 1)
ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramvis partem declinet;	5. 21 (337. 16)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5. 21 (337. 24)
qui dominicum paschae diem a xiiii ^a mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5. 21 (337. 31)
Nam cum a luna xvi ^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;	5. 21 (338. 14)
non solum in definitione et computo lunaris aetatis, sed et in mensis primi . . . inuentione falluntur.	5. 21 (338. 31)
in hac absque ulla dubietate, quia primi mensis est, . . . celebrare debere noscendum est.	5. 21 (339. 12)
post plenilunium primi mensis hunc ex ordine subsequens,	5. 21 (340. 29)
primi. Duces fuisse perhibentur eorum primi duo fratres Hengist et Horsa;	1. 15 (31. 30)
Nam cum primi parentes nostri in paradiso deliquissent,	1. 27 (54. 9)
primi et praecipui erant Mellitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1. 29 (63. 5)
Discessere itaque primo [primi] Mellitus et Iustus,	uar. 2. 5 (92. 2)
quorum primi albat adhuc rapti sunt de hac uita,	2. 14 (114. 26)
Vt primi successores Eduini regis et fidem suae gentis prodiderint,	3. 1 (127. 1)
quorum primi sunt hi:	5. 8 (295. 8)
primis. In primis autem haec insula Bretones solum, . . . incolas habuit;	1. 1 (11. 18)
Habuit autem Osuii primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis.	3. 14 (154. 24)
Primis sane temporibus aduentus eorum in Fresiam,	5. 11 (301. 19)
primo. primo mense anni, qui etiam mensis nouorum dictus est, pascha facere iubemur;	5. 21 (339. 32)
primo. Caesaris equitatus primo congressu a Britannis uictus,	1. 2 (14. 9)
Primo in loco . . . praebuerunt aduersariis copiam disputandi,	1. 17 (35. 25)
et de primo eius abbate Petro.	1. 33 (70. 9)
porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo.	1. 34 (72. 3)
Peruenit autem ad regem primo die paschae iuxta annem Deruentionem,	2. 9 (99. 5)
sed reuocato domum Vilfrido primo suo antistite,	4. 15 (236. 22)
De primo supra diximus, quod Eboraci fuerit consecratus antistes;	4. 23 (254. 25)
qui electus est quidem in episcopatum . . . die primo mensis Iulii,	5. 8 (295. 26)
ut pascha primo mensi anni et tertia eiusdem mensis septimana, . . . fieri deberet;	5. 21 (334. 5)
'In die primo non erit fermentum in domibus uestris.	5. 21 (334. 34)
Quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Israel, a die primo usque ad diem septimum.'	5. 21 (335. 2)
Primo mense, xiiii ^a die mensis comedetis azyma usque ad diem xx ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5. 21 (335. 22)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5. 21 (336. 1)
'Mense primo, xiiii ^a die mensis ad uesperam phase Domini est,	5. 21 (336. 30)
ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica.	5. 21 (337. 9)
non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunam esse adscribendam;	5. 21 (339. 28)
quic, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5. 21 (343. 26)
primo. quibus iterum in Britanniam primo uere transuectus,	1. 2 (14. 5)
uenerunt primo diluculo fratres, qui eius obitu nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4. 23 (257. 31)
Et mane primo ingressus ad me, ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	5. 6 (290. 33)
uenit die quadam mane primo ad eum unus de fratribus,	5. 9 (296. 30)
qui . . . primo tempore noctis defunctus est;	5. 12 (304. 4)
primos. episcopos, . . . gaudente rege, primos prouinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluebat;	4. 13 (230. 21)
quibus aequa portione diuisi, xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata compleuit,	4. 23 (252. 22)
primum. Brocmail ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2. 2 (84. 27)
habuitque primum episcopum Trumheri,	3. 24 (180. 27)
Et hunc primum eadem prouincia proprium accepit praesulem,	4. 12 (229. 13)
'Primum ergo diem azymorum appellat eum, in quo exercitum eorum esset educturus de Aegypto.	5. 21 (335. 5)
in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem.	5. 23 (351. 4)
primum. Primum capitulum:	4. 5 (215. 32)
primum. ministerio fratrum perlatum in primum suum monasterium, quod uocatur Inhrypum,	5. 19 (330. 4)
ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	5. 21 (334. 14)
primus. Vt Britanniam primus Romanorum Gaius Iulius adierit.	1. 2 (13. 18)
Palladius ad Scottos . . . primus mittitur episcopus.	1. 13 (28. 21)
Elafus quidam, regionis illius primus,	1. 21 (40. 12)
Primus autem eiusdem monasterii abbas Petrus presbyter fuit,	1. 33 (70. 25)
'Hic requiescit domnus Augustinus Doruuenensis archiepiscopus primus,	2. 3 (86. 17)
sed primus omnium caeli regna conseedit.	2. 5 (89. 12)

Nam primus imperium huiusmodi Aelli rex Australium Saxonum;	2.5 (89.18)
Hengist, qui cum filio suo Oise inuitatus a Vurtigerno Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.22)
ut pactum, quod cum tanto rege ini, ipse primus irritum faciam,	2.12 (108.10)
Cui primus pontificum ipsius Coifi continuo respondit:	2.13 (111.20)
quia aras et fana idolorum cum septis, . . . primus profanare deberet;	2.13 (113.5)
accepit primus eorum, quem diximus, Eanfrid regnum Berniciorum.	3.1 (127.17)
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola relinquere ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.7)
Primus autem in prouincia Merciorum, . . . factus est episcopus Diuna,	3.24 (179.20)
Primusque rex Osuii praemissa praefatione,	3.25 (183.27)
Isque primus erat in archiepiscopis, cui omnis Anglorum ecclesia manus dare consentiret.	4.2 (204.22)
primusque, excepto Iacobo, . . . cantandi magister Nordanhymbrorum ecclesiis . . . Stephanus fuit,	4.2 (205.13)
Vilfrido, qui primus inter episcopos, . . . catholicum uiuendi morem . . . tradere didicit.	4.2 (205.17)
eratque primus ministrorum, et princeps domus eius.	4.3 (208.2)
Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.23)
de ultimis infra dicendum est, quod eorum primus Hagustaldensis, . . . ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.29)
Aidan, qui primus eius loci episcopus fuit,	4.27 (270.26)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem,	5.9 (297.14)
Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem, primusque	5.9 (297.16)
fundator monasterii,	5.18 (321.19)
consecratusque est eis primus antistes Eadberct,	5.19 (326.17)
ipse primus ibi opus euangelicum coepit.	5.21 (334.16)
Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni.	5.21 (336.12)
ut expectaretur iuxta praeceptum legis idem primus anni mensis,	5.21 (336.33)
Dies primus erit celeberrimus, sanctusque.	5.21 (339.2)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5.21 (339.23)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5.24 (352.6)
Gaio Iulius Caesar primus Romanorum Britannia bello pulsauit,	5.24 (352.25)
Palladius ad Scottos in Christum credentes a Caestino papa primus mittitur episcopus.	1.27 (48.14)
I. r. Interrogatio beati Augustini	2.6 (92.20)
PRINCEPS. princeps. apparuit ei beatissimus apostolorum princeps,	4.3 (208.2)
eratque primus ministrorum, et princeps domus eius.	4.19 (243.7)
quam et alter ante illum uir habuerat uxorem, princeps uidelicet Australium Gyruiorum	5.8 (295.11)
Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.	5.21 (345.17)
ut . . . beatissimus apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque . . . pandat introitum.	2.4 (88.28)
principe. qui inpetrauit a Focato principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	3.21 (169.24)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendan regni fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (170.23)
Venientes ergo in prouinciam memorati sacerdotibus cum principe,	5.11 (301.20)
mox ut conperit Vilbrord datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi,	5.24 (354.10)
Anno dclm, Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	1.3 (15.6)
principem. cupiens utilem reipublicae ostentare principem,	2.1 (78.14)
principes. quos terreni principes edomare ferro nequieunt,	3.29 (197.13)
Reges uidebunt, et consurgunt principes, et adorabunt.	4.14 (234.3)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4.23 (254.15)
sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaerent, et inuenient.	2.11 (106.21)
principi. et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	3.25 (188.17)
num praeferri potuit beatissimo apostolorum principi,	3.29 (198.7)
Munuscula a uestra celsitudine beato principi apostolorum directa . . . suscepimus,	3.29 (198.7)
ut beatissimo apostolorum principi, . . . etiam nominis ipsius consortio iungeretur;	3.15 (157.25)
principibus. Vtta, . . . ob id omnibus, etiam ipsis principibus saeculi honorabilis,	2.13 (111.12)
principibus. Verum adhuc cum amicis principibus et consiliariis suis sese de hoc conlaturum esse dicebat,	3.24 (180.22)
et eicetis principibus regis non proprii, fines suos fortiter simul et libertatem receperunt;	1.4 (16.11)
principis. fidem Britanni usque in tempora Diocletiani principis . . . in pace seruabant.	1.7 (18.22)
peruenit ad aures nefandi principis	1.7 (19.13)
At sanctus Albanus, . . . nequaquam minas principis metuit;	1.23 (42.19)
anno xliii eiusdem principis,	2.4 (87.1)
hoc est beatissimi apostolorum principis Petri,	2.4 (88.19)
et ipse Mellitus inter eos adsedit anno viii imperii Focatis principis,	2.6 (93.24)
in monasterio beatissimi apostolorum principis ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.7 (95.6)
sepultusque est . . . in . . . monasterio et ecclesiae beatissimi apostolorum principis,	2.10 (104.2)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11 (106.24)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.18 (121.21)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	3.17 (160.13)
atque in honorem beatissimi apostolorum principis dedicata,	3.29 (197.26)
oportet uestram celsitudinem, . . . piam regulam sequi perenniter principis apostolorum,	4.3 (212.7)
sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostolorum principis Petri,	4.18 (241.6)
Cum . . . Benedictus construxisset monasterium Britanniae in honorem beatissimi apostolorum principis,	5.21 (334.6)
promittens hanc in honorem beati apostolorum principis dedicandam;	5.21 (344.23)
beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero."	5.21 (346.11)
et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat.	1.7 (18.13)
principium. cum perfidum principum mandata aduersum Christianos saeuirent,	1.32 (68.19)
ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uinceret,	3.25 (182.24)
Peruenit et ad ipsas principum aures, Osui uidelicet regis, et filii eius Alehfridi.	3.8 (142.9)
PRINCIPALIS. e. principali. simul et ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecepit.	3.25 (188.27)
PRINCIPALITER. quod haec principaliter Petro dicta,	3.4 (134.10)
PRINCIPATVS. principatum. in quibus omnibus idem monasterium insulanum, . . . principatum teneret.	5.23 (349.24)
PRINCIPIVM. principia. cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium	Præf. (6.24)
motibus,	2.19 (123.19)
principio. A principio itaque uoluminis huius	5.2 (282.31)
Quo epistolae principio manifeste declaratur,	5.18 (320.8)
Cuius regni principio defuncto Eata episcopo,	5.21 (339.25)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	1.13 (28.25)
sicut in principio factum est,	2.4 (87.24)
principium. epistolam, cuius hoc principium est:	2.19 (122.29)
cuius uidelicet epistolae principium hoc est:	5.21 (334.16)
cuius epistolae principium est:	4.24 (259.29)
Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni.	5.24 (357.25)
principium. 'Canta, inquit, principium creaturarum.'	1.11 (24.17)
'In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et eiectionem Ismahelis, libros iiii.	1.29 (64.8)
PRIOR. ius. prior. et mox prior in Britannia, secundus in Gallia sint intererunt.	2.2 (83.5)
ut ipse prior habeatur,	
'Procurate, inquit, ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	

quorum prior episcopus in Lindissi provincia, secundus erat abbas	3.11 (149.7)
quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.8)
quorum prior frater fuit Ediluini, uiri aequae Deo dilecti,	3.27 (192.21)
quorum prior postea ab eodem Caeduala, cum esset rex Geuissorum, occisus est,	4.15 (236.15)
prior. quorum prior, quae ad austrum est, . . . nongentiarum LX familiarum . . . spatium tenet.	2.9 (97.17)
priora. De cuius statu uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	5.19 (322.24)
priorem. Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uomitum reuertendi his,	2.5 (90.30)
priorem. quia per coniunctionem priorem caro fratris fuerit facta.	1.27 (51.10)
priores. Verum priores inimici, . . . mox aduecti nauibus	1.12 (26.29)
prioribus. Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus,	4.19 (245.20)
prioribus. adcelerantur strages cunctis crudeliores prioribus.	1.12 (28.7)
prioribus. habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.6)
prioris. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	2.14 (114.12)
priorum. noscendis priorum gestis siue dictis,	Praef. (5.10)
priorum maxime scriptis . . . didicimus.	Praef. (6.26)
ex scriptis uel traditione priorum,	Praef. (7.17)
de uita priorum patrum sermonem facerent.	4.3 (211.26)
PRISCILLA , <i>Priscilla</i> (<i>Acts of the Apostles 18</i>).	
Priscilla. Hinc est enim, . . . quod cum Aquila et Priscilla caput Chorinti totondit:	3.25 (185.12)
PRISCVS , a, um, <i>prisca</i> . Siquae abiecta prisca superstitione, exsufflata idolatria,	4.13 (231.21)
uestimenta omnia, . . . non solum intemerata, uerum etiam prisca nouitate et claritudine miranda	
parebant.	4.30 (276.23)
priscis. et priscis earum incolis.	1.1 (9.1)
sed non se posse absque suorum consensu ac licentia priscis abdicare moribus.	2.2 (82.17)
priscis. ac se priscis idolatriae sordibus pollundum perdendumque restituit.	3.1 (127.21)
priscis. enumeratis animi sui uirtutibus priscis,	2.1 (74.18)
priscum. et ea, . . . huius doctrina priscum renouarentur in statum.	5.20 (331.34)
PRISTINVS , a, um, <i>pristina</i> . Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . a pristina	
flagitiorum sorde purgare,	3.23 (175.22)
sed omnes, . . . resurrecturi a langore, pristina sunt sospitate recuperandi,	4.14 (234.19)
pristinam. fugatis doloribus, recepit pristinam sanitatem,	1.19 (38.4)
pristinam. Verum post obitum ipsius abbatisae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.	4.25 (265.31)
etsi nequum uires pristinas recepi,	5.3 (286.18)
PRISV , Praef. (5.5); Praef. (7.31); 1.7 (21.23); 1.12 (27.8); 1.21 (39.29); 1.21 (40.2); 1.27 (57.21);	1.27 (59.6); 1.27 (59.33); 1.28 (62.19); 1.29 (64.8); 2.14 (114.11); 3.5 (137.26); 3.7 (139.27); 3.19 (166.21);
3.23 (175.16); 3.23 (175.18); 3.23 (175.33); 3.25 (182.30); 3.27 (192.1); 4.16 (238.2); 4.19 (244.10); 4.23 (254.6);	4.23 (257.33); 4.27 (259.28); 4.28 (273.18); 4.29 (275.15); 5.12 (307.31); 5.13 (313.14); 5.21 (339.20); 5.21 (341.30);
5.22 (348.3); 5.24 (350.10).	
PRISVSQVAM . aut uir suae coniugi permixtus, priusquam laetur aqua, si ecclesiam possit intrare?	1.27 (53.33)
Sed priusquam altitudo parietis esset consummata,	2.14 (114.13)
priusquam hoc sacrae crucis uexillum nouus militiae ductor, . . . statueret.	3.2 (130.6)
Fecerat autem, priusquam Britanniam ueniret, monasterium	3.4 (134.3)
priusquam uel praeteritis negligentias, . . . perfectius ex tempore castigaret,	3.27 (193.6)
priusquam consecrari in episcopatum posset, morte praereptus est,	3.29 (196.17)
Hic sane priusquam episcopus factus esset,	4.6 (218.26)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	4.10 (225.6)
sed, priusquam ordinari posset, morte immatura praereptus est.	4.23 (255.22)
easque ad orandum pro anima eius, etiam priusquam cetera congregatio eius obitum cognouisset, ex-	
citauerit.	4.23 (258.17)
priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4.25 (262.21)
in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudberct, priusquam insulam Farne peteret, . . . militabat.	4.30 (277.1)
priusquam subito mortis praerueat tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.11)
PRIUATIM . nunquam ipsa . . . commissum sibi gregem et publice et priuatim docere praetermitterbat.	4.23 (256.20)
PRIUATVS , a, um, <i>priuata</i> . In priuata enim et temporali laetitia mentem posuerant,	1.31 (66.27)
sed de priuata ad communem, de temporali ad aeternam laetitiam reuocantur.	1.31 (66.29)
priuata. Ruebant aedificia publica simul et priuata,	1.15 (32.24)
priuata. aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat.	4.25 (264.21)
priuatum. uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitiis et honoribus praefereus,	4.11 (225.19)
priuati. seruabant utcumque reges, sacerdotes, priuati, et optimates	1.22 (41.27)
plures . . . tam nobiles, quam priuati, se suosque liberos, depositis arnis, satagunt magis, . . . mona-	
sterialibus adscribere notis,	5.23 (351.19)
priuato. sumtu publico priuatoque,	1.12 (27.22)
priuato. sed de priuata [priuato] ad communem,	u. ar. 1.31 (66.29)
PRIVILEGIUM . priuilegi. accepit ab eo, . . . epistolam priuilegii ex auctoritate apostolica firmitam;	4.18 (241.13)
priuilegiis. quae rursus pro ecclesiarum uestrarum priuilegiis congruere posse conspimus,	2.18 (121.17)
PRIVO . priuandi. Non . . . sacri corporis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt,	1.27 (51.24)
corporis et sanguinis Domini communione priuandi sunt;	1.27 (51.33)
priuare. quem non priuare auctoritate percepta minime debemus.	1.27 (52.33)
priuati. non solum omni spe coronae priuati, sed aeterna insuper sunt poena damnati.	5.21 (344.1)
priuaturum. sperans se regem Aeduinum regno simul et uita priuaturum;	2.9 (99.2)
priuatus. adlatus est quidam de genere Anglorum, oculorum luce priuatus;	2.2 (82.5)
ideoque bello petitus, ac regno priuatus ab illo,	3.7 (140.12)
priuatur. iustum non est, ut ingressu ecclesiae priuatur.	1.27 (55.22)
PRO , <i>omitted</i> .	
PROAVVS . proauis. genus a proauis non solum nobile, sed et religiosum ducens.	2.1 (73.20)
PROBABILIS , e, <i>probabilis</i> . ut, quaeque decreta ac definita sunt a sanctis ac probabilibus	
patribus, . . . seruentur.	4.5 (215.18)
probabilium. et generaliter omnes sancti et uniuersales synodi, et omnis probabilium catholicae ecclesiae	
doctorum chorus.	4.17 (239.21)
PROBATIO . probatione. qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenient uitam.	3.19 (168.4)
PROBITAS . probitate. earumque uel maxime, quae uel aetate prouectae, uel probitate erant morum in-	
signiores.	3.8 (143.9)
PROBO . probabatur. qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probabatur inbutus;	3.5 (137.24)
probamus. ut etiam ipsi horologica inspectione probamus,	5.21 (339.6)
probandum. et prius ad legendum ac probandum transmissi,	Praef. (5.5)
probante. ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigatio, redit.	4.31 (279.12)
probantur. quomodo ea, . . . Dei mandata probantur fuisse secuti.	3.25 (188.8)
probare. Dixerunt: 'Et unde hoc possumus probare?'	2.2 (82.29)
ut uno probare est erit exemplo.	3.14 (156.6)
ut cursu maiore equos suos iniucem probare liceret.	5.6 (289.24)
probaretur. ut uniuersorum iudicio, quid uel unde esset, quod referebat, probaretur.	4.24 (260.18)

probari. ubi nuper uenientes ad conuersationem feminae solebant probari,	4.23 (258.23)
probatis. ipsos uobis circulos paschae catholicos abundare probatis.	5.21 (341.34)
probat. Cuius regulam distinctionis uos ignorasse probat,	3.25 (187.23)
et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat.	5.21 (339.30)
probata. Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	4.8 (221.26)
probat. et astulam roboris praefati [probat] inmittens obtuli egro potandum.	3.13 (153.30)
probatum. quod in Nicena synodo probatum est,	2.19 (122.25)
omnium iudicio probatum est accusatores eius . . . contra eum machinasse calumnias;	5.19 (327.18)
probat. qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probabatur [probat] inbutus; uar.	3.5 (137.24)
non est qui reserat, auerso illo, qui clauas tenere probatur.	3.25 (189.3)
unde uera esse probatur nostra definitio,	5.21 (335.33)
probat. a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5.19 (328.11)
probau. sicut in libro, quem de temporibus composui, manifestissime probau;	3.17 (161.13)
probauit. sicut euidentius rerum exitus probauit.	1.14 (30.23)
probatum hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.1 (75.33)
suaque morte probauit uera fuisse uerba,	4.14 (235.31)
lob, . . . dum . . . caput totondit, probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consueuerat.	5.21 (342.10)
qui quidem quantum conspectis ecclesiarum nostrarum statutis profecisset, probauit,	5.21 (345.4)
PROBVS, a, um. probi. ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet,	5.19 (328.15)
probum. quem cum Odiluald, . . . uirum sanctum et sapientem, probumque moribus uideret,	3.23 (174.29)
probus. Maximus uir quidem strenuus et probus,	1.9 (23.11)
Theodorus, . . . probus moribus, et aetate uenerandus,	4.1 (202.26)
PROCEDO. procedens. Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu;	5.21 (339.20)
procedente. Procedente autem tempore,	1.1 (12.18)
Procedente tempore et ipse sibi monasterium, . . . construxit;	3.19 (164.24)
tempore autem procedente, in eodem monasterio ecclesia est . . . facta,	3.23 (176.14)
sed procedente tempore necessitatem in consuetudinem uerterat.	4.25 (263.8)
procedentem. glorificantes . . . Spiritum Sanctum procedentem ex Patre et Filio inenarrabiliter,	4.17 (240.22)
procedentes. alii fame confecti procedentes	1.15 (32.30)
'Cumque procedentes transissemus et has beatorum mansiones spirituum,	5.12 (307.29)
procedere. contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3.18 (163.2)
procederent. homines inedia macerati procederent ad praecipitum aliquid siue ripam maris,	4.13 (231.15)
procederet. iam clauso codice procederet [procederet] in faciem,	uvar. 4.3 (210.22)
procedit. quidam tribuniciae potestatis cum coniuge procedit in medium,	1.18 (36.7)
Madidus baptismate procedit exercitus,	1.20 (38.22)
procedunt. Procedunt conspici diuitiis, ueste fulgentes,	1.17 (35.15)
processerit. uidet enim, a qua radice inquinatio illa processerit,	1.27 (60.28)
PROCELLA. procella. At si procella fortior aut nimbus perurgeret,	4.3 (210.23)
missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit,	5.17 (319.11)
procellam. Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Sabercti regis Orientalium Saxonum,	2.5 (91.2)
procellarum. Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret;	5.1 (282.9)
procellas. concitant procellas,	1.17 (34.14)
PROCIER. proceres. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuuias, proceres, moenia, castra, lares;	5.7 (293.8)
PROCESSVS. processu. et in processu epistulae ita suas calamitates explicant:	1.13 (28.26)
processus. cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	5.23 (349.24)
PROCIDIO. procidere. Qui cum tremens ad pedes eius procidere uellet,	2.12 (110.31)
procideret. iam clauso codice procideret in faciem, atque obnixius orationi inculmberet.	4.3 (210.22)
PROCLAMO. proclamare. repente audiuimus abbatissam intus uoce clara proclamare:	4.19 (245.28)
proclamauerit. elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	3.2 (129.6)
PROCREO. procreare. ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet.	2.9 (99.24)
PROCVL. non procul a nostra contra ortum solis,	1.1 (12.6)
ad haec procul dubio minor redit.	2.1 (74.23)
Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab urbe procul abest, morabatur.	3.16 (159.11)
quae ad occidentalem plagam ab Hibernia procul secreta,	4.4 (213.12)
uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, non procul inde sitam,	4.19 (245.1)
quae appellatur Farne, et ab eadem ecclesia nouem ferme milibus passuum in Oceano procul abest,	4.27 (268.26)
in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrii erant ad uisendum,	4.27 (270.6)
PROCVRO. procurante. monachi . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante per-	5.22 (346.19)
ducti sunt.	2.2 (83.4)
procurate. 'Procurate, inquit, 'ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	2.10 (103.9)
confringendos diminuendosque summopere procurate,	4.23 (258.5)
procuratum. Pulchraque rerum concordia procuratum est diuinitus,	5.21 (337.6)
PROCVRRO. procurrit. Quia uero dies septimanae non aequali cum luna tramite procurrit,	2.9 (97.25)
PROCVS. procis. Huius consortium cum primo ipse missis procis a fratre eius Aedbaldo, . . . peteret;	3.9 (145.9)
PRODECESSOR. prodecessor. a quo et prodecessor eius Aeduini peremptus fuerat,	uvar. 3.18 (163.18)
qui . . . ab eodem pagano Merciorum duce, a quo et prodecessores [prodecessor] eius, occisus est.	uvar. 4.30 (277.1)
in quo etiam uenerabilis praedecessor [prodecessor] eius Cudbert, . . . militabat.	2.7 (93.29)
prodecessorem. iuxta prodecessorem suum Augustinum sepultus est	3.18 (163.18)
prodecessores. qui . . . ab eodem pagano Merciorum duce, a quo et prodecessores eius, occisus est.	4.3 (212.25)
qui, sicut prodecessores eius, prouincii . . . episcopatus officio praesesset;	3.26 (190.20)
prodecessoribus. Quanta autem parsimonie, cuius continentiae fuerit ipse cum prodecessoribus suis,	uvar. 1.27 (52.31)
prodecessorum. ab antiquis praedecessorum [prodecessorum] meorum temporibus	5.21 (334.27)
PRODEO. prodeunte. in caeli faciem prodeunte, agnus immolari iubeatur;	3.24 (180.16)
PRODITIO. proditio. Peada . . . peremptus est, proditio, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	4.25 (264.19)
PRODO. probebat. solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice probebat.	4.22 (251.8)
proderet. promittens se nil ei mali facturum pro eo, si simpliciter sibi, quae fuisset, proderet.	1.7 (19.13)
prodiderat. qui se ultro persecutoribus fidei Christianum esse prodiderat,	3.1 (127.1)
prodiderunt. Vt primi successores Aeduini regis et fidem suae gentis prodiderint,	Praef. (7.1)
prodiderunt. nonnulla mihi ex parte prodiderunt.	uvar. 3.1 (127.1)
Vt primi successores Aeduini regis et fidem suae gentis prodiderint [prodiderunt],	3.1 (127.21)
prodidit. sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit,	4.16 (237.24)
proditi. proditi sunt, atque occidi iussi.	4.18 (242.9)
sed Domino donante proditi iam tunc et uicti sunt.	3.14 (155.20)
proditum. nam ab eodem comite proditum eum Osuii . . . interfecit.	5.12 (305.21)
PRODVCO. produceret. 'At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora produ-	
duceret,	

producti. monachi . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante perducti [producti] sunt.	uar. 5.22 (346.19)
produxit. Vt idem in uita anchoretica et fontem de arente terra orando produxit,	4.28 (271.3)
PROELIOR. proelianti. a uulneribus, quae ei inflicta fuerant proelianti in insula Vecta;	4.16 (237.30)
PROELIUM. proelia. Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4.20 (247.15)
proelii. Germanus ducem se proelii proficitur,	1.20 (38.30)
proeliis. Vbi magnis grauibuscque proeliis saepe gestis	1.5 (16.21)
proelio. Secundo proelio cum magno suorum discrimine	1.2 (14.11)
sine ullo proelio ac sanguine	1.3 (15.11)
Vt Aedilfrid rex Nordanhymbrorum Scottorum gentes proelio conterens	1.34 (71.7)
et conserto graui proelio in campo, qui uocatur Haethfelth,	2.20 (124.21)
occisus est, commisso graui proelio,	3.9 (145.8)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilfredum regem Merciorum	4.21 (249.3)
In praefato autem proelio, quo occisus est rex Aelfuini, memorabile quiddam factum esse constat,	4.22 (249.21)
proelium. et uictores prouocantes ad proelium,	1.16 (33.16)
Neque . . . in proelium uenire audebat.	1.34 (72.5)
Nam egressi contra gentem Geuissorum in proelium,	2.5 (92.6)
rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium.	3.18 (163.4)
PROFANO. profanabant. Nam et multi fidem, quam habebant, iniquis profanabant operibus;	4.27 (269.18)
profanare. quis aras et fana idolorum cum septis, . . . primus profanare deberet;	2.13 (113.5)
Nec distulit ille, mox ut adpropinquabat ad fanum, profanare illud,	2.13 (113.17)
profanarentur. ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,	2.9 (97.29)
profanatam. Quod ubi rex Vulferi conperit, fidem uidelicet prouinciae ex parte profanatam,	3.30 (199.25)
profanauerit. et ut pontifex eius suas aras profanauerit.	2.13 (111.9)
PROFECTIO. profectiō. subtraxit se illi profectiōi, et remanere domi passus est.	5.9 (298.13)
PROFECTOR. ius. profectoris. usque ad tempora profectionis [profectionis] aetatis constitutus, nil carminum aliquando dicerat.	uar. 4.24 (259.13)
PROFECTO. profecto patris turpitudinem reuelauit.	1.27 (51.8)
iste profecto siue de ingressu ecclesiae, . . . suo est iudicio relinquendus;	1.27 (58.25)
profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnant,	2.2 (84.20)
cum profecto gloriosam coniugem uestram, . . . inluminatam agnouimus,	2.10 (101.32)
dum profecto meliores uos, . . . eorum constructioni nihilominus existatis;	2.10 (103.13)
ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclareat:	2.11 (106.3)
Profecto enim dum huiusmodi apta reppertaque persona fuerit,	3.29 (198.3)
beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari, uestrae excellentiae profecto omnes contradendas.	3.29 (198.18)
Profecto enim habet protectorem,	3.29 (198.26)
uidebimus profecto, quod ita dies xiiii ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.29)
patet profecto, quod illam per omnia diem a sua sollemnitate secerunt,	5.21 (338.3)
Joseph . . . patet profecto, quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.14)
PROFECTVS. profectibus. Vnde motus eius profectibus Aedan rex Scottorum,	1.34 (71.21)
profectu. qui uel in profectione [profectu] ordinati episcopi gaudeant,	uar. 1.27 (52.26)
profectum. plus in perniciem quam in profectum reipublicae ageret,	1.6 (17.15)
non profectum iactando uirtutum,	2.1 (74.13)
immo potius tunc summis profectum de labore conuersionis multorum,	2.1 (74.30)
atque ad profectum debiti culminis, . . . prouehere curauit,	2.4 (87.6)
qui . . . spe audiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.20)
profectus. et multum ex illo, ut reor, profectus spiritalis accipiet.	3.19 (165.12)
tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5.8 (295.2)
PROFERO. profere. "Habebis," inquit, "uos proferre [profere] aliquid	uar. 3.25 (188.24)
proferenda. sine ulla dilatione offerenda [proferenda];	uar. 1.27 (55.2)
proferens. proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis,	5.13 (312.13)
proferetur. quae de semet ipsa proferetur secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2.10 (101.2)
proferre. ita ut apostolicum illum de eo liceat nobis proferre sermonem:	2.1 (73.15)
Iussit rex Agilbertum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.25 (184.11)
"Habebis," inquit, "uos proferre aliquid tantae potestatis uestro Columbae datum?"	3.25 (188.24)
Iussit ad se intrare pauperem, ingresso linguam proferre ex ore, ac sibi ostendere iussit;	5.2 (283.32)
de quibus apostolicum illum licet proferre sermonem,	5.22 (346.31)
proferrent. omnes palam, quae gesserant, confitendo proferrent,	4.27 (270.1)
proferret. ne ad mortem ueniens . . . aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4.11 (226.10)
hoc ipse . . . uerbis poeticis maxima suauitate et compunctione compositis, in sua, id est Anglorum,	
lingua proferret.	4.24 (259.2)
profert. Albanum egregium fecunda Britannia profert.	1.7 (18.11)
profertur. quae de semet ipsa proferetur [profertur] secreta humanis mentibus inspiratione clementer	uar. 2.10 (101.2)
infundit;	4.19 (245.9)
prolatum. Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	5.13 (313.15)
protulerunt. Quod uero prius candidum codicem protulerunt angeli,	4.5 (215.27)
protuli. Quibus statim protuli eundem librum canonum,	5.13 (312.4)
protulit. protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum,	
PROFESSIO. professionis. Sed ipse professionis suae non inmemor, . . . nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit:	3.18 (163.9)
uirgines . . . contempta reuerentia suae professionis, . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.17)
professionem. uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse cognouit,	2.4 (87.15)
at uero Caedualia, quamuis nomen et professionem haberet Christiani,	2.20 (125.9)
PROFICIO. profecerit. Sed quantum haec agendo profecerit,	2.4 (88.11)
profecisset. sed quia nec ipse aliquid profecisset, rursum in Hiberniam, unde uenerat, redierit.	5.9 (296.5)
qui quidem quantum conspectis ecclesiarum nostrarum statutis profecisset, probauit,	5.21 (345.4)
profecit. neque aliquid profecit.	5.12 (107.27)
proficere. ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	2.17 (118.31)
Sed nec ipse, quamuis multum laborans, proficere aliquid ualebat.	3.11 (150.4)
ut neque uelo neque remigio quicquam proficere, . . . ualeremus.	5.1 (281.22)
proficeret. et uestris, ut proficerent, meritis eorum est saluatio propinata,	2.8 (96.3)
proficeret. cum aliquid genti Anglorum praedicans nihil proficeret,	3.5 (137.4)
cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem pulvis proficeret;	3.10 (147.8)
proficiebant. neque hoc agentes aliquid proficiebant.	3.15 (158.13)
nec tamen, protegentibus eum angelis, quicquam proficiebant.	3.19 (165.5)
proficiebat. nec Victbert illas deueniens in partes quicquam proficiebat,	5.10 (299.2)
PROFICISCOR. profecti. "Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel	
in manu excelsa."	5.21 (335.10)
profectus. Inde ad flumen Tamensim profectus.	1.2 (14.13)
ac sexto, quam profectus erat, mense Romam rediit,	1.3 (15.15)
Constantius comes in Galliam cum exercitu profectus,	1.11 (25.1)

Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum,	4.1 (203.16)
ad limina beatorum apostolorum Gregorio pontificatum tenente profectus est,	5.7 (294.8)
proficisci. in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1.23 (43.3)
PROFICVVS, a, um. proficuum. quod nequaquam silentio praeterendum arbitror, sed multorum saluti,	4.22 (249.24)
si referatur, fore proficuum.	4.10 (225.4)
PROFITEOR. professa. ubi fidem suae sanationis integram se habere professa est,	4.17 (239.24)
professi. nos . . . iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum professi credimus consonanter,	2.13 (111.23)
profiteor. ego autem tibi uerissime, quod certum didici, profiteor,	2.13 (112.29)
Nunc autem aperte profiteor, quia in hac praedicatione ueritas claret illa,	5.21 (344.6)
immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse,	5.21 (345.33)
Vnde palam profiteor uobisque, qui adsidetis, praesentibus protestor,	5.21 (342.19)
profiteri. 'Verum, etsi profiteri nobis liberum est, quia tonsurae discrimen non noceat,	1.20 (38.30)
profitetur. Germanus ducem se proelii profitetur,	5.2 (283.23)
PROFOR. profari. qui ne unum quidem sermonem umquam profari poterat;	2.12 (107.19)
PROFVGVS, a, um. profugus. per diuersa . . . regna multo annorum tempore profugus uagaretur,	5.12 (304.32)
PROFUNDITAS. profunditatis. deuenimus ad uallem multae latitudinis ac profunditatis, infinitae autem	1.17 (35.29)
longitudinis;	5.10 (301.16)
PROFVNDIO. profuderunt. torrentes eloquii sui cum apostolicis et euangelicis imbribus profuderunt;	1.17 (34.26)
profundat. qui in eodem loco usque hodie copiosa fluenti sui dona profundat.	1.21 (40.19)
profunditur. oratio uno ore et clamore profunditur;	4.28 (273.29)
confestim benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	5.12 (306.3)
profusus. non eleuata in altum uoce, sed profusus ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	5.14 (314.15)
PROFVNDVM. profunda. nunc retractis ignium uaporibus relaberentur in profunda.	5.12 (306.3)
profundis. quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum in profundis tartari,	1.2 (14.19)
profundo. nunc retractis ignium uaporibus relaberentur in profunda [profundo].	3.14 (157.6)
profundum. immobiliter erant in profundum fluminis infixae.	1.15 (32.12)
PROFVSIO. profusionem. coepit e contra episcopos tristis usque ad lacrimarum profusionem effici.	1.27 (50.22)
PROFVSOR. ius. profusior. nisi profusior alimentorum copia daretur,	1.27 (50.22)
PROGENIA. progeniae. quae sunt ab illis longa progenie [progeniae] generatae?	1.15 (31.27)
PROGENIES. progenie. quae sunt ab illis longa progenie generatae?	2.12 (109.7)
progenies. tota Nordanhymbrorum progenies, . . . sunt orti.	3.6 (138.1)
PROGENITOR. progenitores. ita ut non solum omnes tuos progenitores, . . . potestate transcendas?	2.14 (114.25)
progenitoribus. non solum incognita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicisti;	5.12 (305.26)
PROIGNO. progeniti. Baptizati sunt . . . et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti,	3.7 (139.20)
PROGREDIOR. progredieremur. Et cum progredieremur 'sola sub nocte per umbras,'	1.1 (12.20)
progrediens. quam ultra progrediens eos, quibus praedicare deberet, inquirere.	1.8 (22.7)
progressi. qui duce Reuda de Hibernia progressi,	3.2 (129.12)
progressi in puplicum fideles Christi,	1.27 (56.32)
et sic incipiente diluculo in hostem progressi,	1.27 (56.32)
PROHIBEO. prohibeat. Nam cum multa lex uelut immunda manducare prohibeat,	1.25 (46.16)
prohibebat. Nam cum multa lex uelut immunda manducare prohibeat [prohibebat],	1.27 (54.29)
prohibemus. nec prohibemus, quin omnes, quos potestis, fidei uestrae religionis praedicando societis.	1.15 (32.22)
Si itaque enixam mulierem prohibemus ecclesiam intrare,	5.6 (290.6)
prohibente. nullo prohibente,	5.19 (325.4)
sed, prohibente licet illo, ludentibus me miscui,	4.26 (266.28)
secutus est Vilfrid . . . desiderans cum eo, tametsi ipso multum prohibente, pariter occumbere.	1.27 (55.16)
prohibitibus. cum temere exercitum . . . duxisset, multum prohibitibus amicis, et maxime beatae	1.27 (54.17)
memoriae Cudberto,	1.27 (60.17)
prohibentur. uiris suis misceri prohibentur;	3.22 (173.29)
prohibere. qua ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere?	1.27 (54.17)
a perceptione sacri mysterii prohibere non debet;	1.27 (56.9)
quod cum episcopos prohibere et corrigere non posset,	1.27 (58.27)
prohiberi. qua ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere [prohiberi]?	1.27 (56.9)
prohiberi ecclesiam intrare non debet,	1.27 (54.34)
communiois mysterium in eisdem diebus percipere non debet prohiberi.	4.5 (217.31)
quia a nobis prohiberi non debet accipere,	1.27 (51.9)
prohibet. Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare.	4.26 (267.4)
prohibetur. qua natum est, nullo modo prohibetur;	4.19 (244.15)
prohibito. Quo adhuc superstitie, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito,	3.21 (170.27)
prohibitum. Cum cognata quatuor miscere prohibitum est,	4.11 (227.9)
prohibuerunt. Et quidem, ut dixi, prohibuerunt amici, ne hoc bellum iniret;	1.27 (60.11)
prohibuisset. si non infirmitas grauior prohibuisset,	3.22 (171.30)
prohibuit. Nec prohibuit Penda rex, quoniam etiam in sua, . . . natione uerbum, . . . praedicaretur.	5.12 (306.2)
Sed mira res est non nisi caelestis facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	1.20 (39.14)
PROHIBITIO. prohibitionem. non tamen usque ad prohibitionem percipiendi sancti mysterii	5.10 (300.20)
PROICIO. proicerentur. certe dispectui habita foras proicerentur, et pedibus conculcata in terram uerte-	1.7 (20.20)
rentur.	1.27 (54.27)
qui instar fauillarum cum fumo ascendunt, nunc ad sublimiora proicerentur,	1.27 (54.27)
proiciunt. Passim fugiunt, arma proiciunt,	1.27 (54.27)
proiecerunt. quos interemptos in Rheno proiecerunt.	1.27 (54.27)
proiecto. proiectoque ense, quem strictum tenuerat,	1.27 (54.27)
PROLATIO. prolotione. nam in prolis prolotione gemitus.	1.27 (58.21)
PROLES. prolis. nam in prolis prolotione gemitus	1.15 (31.7)
ut causa prolis sit, non uoluntatis;	1.1 (9.7)
PROLIXIOR. ius. prolinox. mittitur confestim illo classis prolinox,	2.18 (120.20)
prolixioribus. exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promonteriorum tractibus,	4.14 (235.18)
PROLIXVS, a, um. proluxa. ne sit necesse . . . per tam proluxa terrarum et maris spatia pro ordinando	4.5 (215.21)
archiepiscopo semper fatigari.	Praef. (6.27)
prolixam. alius barbam habebat proluxam;	5.7 (293.30)
PROLOCVTIO. prolocutionem. Cumque explessem prolocutionem [prolocutionem],	3.29 (196.29)
PROMEREO. promeremus. ea, quae promeremus, didicimus.	4.19 (246.13)
promeruisse. Quem regnum Christi promeruisse uidet,	5.12 (306.21)
promeruit. Benedicti igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3.21 (170.4)
PROMINEO. promineat. dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubro tumoris ardore prominent.	2.9 (99.28)
PROMISCVVS, a, um. promiscuum. sonum tamen adhuc promiscuum in auribus habereim.	4.25 (264.3)
PROMISSIO. promissione. At ille audita . . . promissione regni caelestis, . . . se Christianum fieri uelle	3.4 (135.13)
confessus est,	1.25 (46.7)
promissionis. in pignus promissionis implendae,	
PROMISSVM. promisi. At ipse memor praecepti eius, simul et promissi [promisi] sui,	
promissum. iuxta promissum [promissum] apostoli dicentis:	
promissa. 'Pulchra sunt quidem uerba et promissa,	

promissa. ut ipsa uos dominici eloquii promissa in futuro respiciant,	2.18 (121.10)
promissi. nec te tamen occidam, ne fidem mei promissi praeuaricer.	4.22 (251.14)
At ipse memor praecepti eius, simul et promissi sui,	4.25 (284.3)
Cuius promissi et prophetiae ueritatem sequens rerum astruxit euentus;	4.29 (275.9)
promissis. delectatus . . . promissis eorum suauissimis,	1.26 (47.19)
promissum. iuxta promissum apostoli dicentis:	3.4 (135.13)
PROMITTO. promiserat. ut promiserat, cum administratione uictus temporalis	1.25 (46.20)
ex quo se Christo seruiturum esse promiserat.	2.9 (100.8)
quod in oraculo sibi exhibito se facturum promiserat,	2.12 (107.15)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis, ac suo domino pro se, ut promiserat, misit.	4.22 (251.28)
promiserat. adeo ut Ecgfridus promiserit se ei terras ac pecunias multas esse donaturum,	4.19 (243.16)
promiserunt. et post dies VII se redituros, ac me secum adducturos esse promiserunt.	4.3 (209.35)
sed in ea permaneant obediencia, quam tempore suae conuersionis promiserunt.	4.5 (216.12)
promissimus. cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus;	3.19 (165.24)
promississet. quid erga eum agere rex promississet, edocuit,	2.12 (108.4)
promisisti. Memento, ut tertium, quod promisisti, facere ne differas,	2.12 (111.1)
promisit. promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, . . . esse facturum;	2.9 (98.2)
promisit se, abrenuntiatis idolis, Christo seruiturum,	2.9 (99.25)
qui libenter eum excipiens, promisit se, quae petebatur, esse facturum.	2.12 (107.22)
et siue occidere se Aeduinum, seu legatariis tradere promisit.	2.12 (107.32)
promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia	3.24 (177.16)
promissa. Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, promissa non parua pecuniarum donatione,	4.5 (214.19)
rogaret.	1.20 (38.12)
promissum. qui promissum maturantes aduentum,	4.3 (210.3)
promissum. hoc per dies ingrauescente, septimo, ut promissum ei fuerat, die, . . . aeterna gaudia petiuit.	5.21 (340.2)
promissus. quia ante legem et sub lege promissus, tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	2.12 (109.7)
promittat. 'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in ueritate promittat,	1.12 (26.7)
promittebant. subiectionemque continuam. . . promittebant.	5.13 (311.15)
promittebat. seseque tempore sequente paenitentiam acturum esse promittebat.	3.7 (139.12)
promittens. promittens quidem se illo praesente in intimis ultra Anglorum partibus, . . . sanctae fidei	3.14 (157.2)
semina esse sparsurum.	4.22 (251.7)
promittens se multum illi esse placatum,	5.4 (287.14)
promittens se nil ei mali facturum pro eo, si simpliciter sibi, quis fuisset, proderet.	5.10 (300.4)
Rogauit ego una cum illo, promittens etiam me elimosynas in alimoniam inopum dare,	5.21 (333.5)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat,	2.18 (121.16)
promittens hanc in honorem beati apostolorum principis dedicandam;	2.12 (109.11)
promittentes. haec nobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes [promittentes],	1.25 (45.17)
promittere. At Aeduini constantior interrogando factus, non dubitauit promittere,	4.11 (226.15)
promitteret. et regnum sine fine . . . futurum sine ulla dubietate promitteret.	2.12 (109.25)
Quod dum episcopus libentissime se facturum promitteret,	2.9 (98.11)
promittis. et ea, quae nunc promittis, adimplere ne differas.	
promittitur. Itaque promittitur uirgo, atque Aeduino mittitur,	
PROMONTORIUM. promontorium. exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promontorium tracti-	1.1 (9.7)
bis,	3.23 (177.3)
PROMOVEO. promouit. etiam postmodum ad ordinem presbyterii promouit esse,	1.6 (17.13)
PROMPTVS (PROMT-), a, um. promptus. Corausius quidam, genere quidem infimus, sed consilio et	1.17 (35.12)
manu promptus,	1.17 (34.8)
promta. Itaque regionis uniuersitas in eorum sententiam prompta transierat.	5.2 (284.27)
promta. Qui cum prompta deuotione preces . . . suscepissent,	
promptus. factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus,	
PROMTE. ut se etiam inrisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam fronti-	5.21 (343.20)
spicio doceant;	1.24 (44.11)
PROMTIO. ius. promtiores. ut promtiores ad suffragandum possitis existere,	5.21 (333.17)
PROMTISSIME. promtissime ac libentissime tuo desiderio, . . . patefacere satagimus.	4.2 (205.9)
PROMTVS. promptu. et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui	5.11 (301.27)
doceant,	1.7 (19.15)
ut . . . haberet in promptu reliquias sanctorum, quas ibi introduceret;	1.7 (19.15)
PROMVNTO. pronuntiabat. palam se iussis illius parere nolle pronuntiabat.	4.31 (278.11)
pronuntiabit. palam se iussis illius parere nolle pronuntiabit [pronuntiabit].	2.14 (114.20)
PROMVVS, a, um. pronus. ita ut corruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret.	1.19 (37.10)
PROORDINO. proordinati. quotquot erant praecoordinati [proordinati] ad uitam aeternam.	2.18 (122.1)
PROPAGO. propaganda. afflictione corporis propaganda;	3.4 (134.8)
propagare. sed potius commissi uobis populi deuotionem plenius propagare.	
propagata. monasteria per discipulos eius et in Brittania et in Hibernia propagata sunt,	
PROPAGO. propaginibus. quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propaginibus, pullulare	2.10 (103.17)
constituit.	1.8 (22.12)
PROPALO. propalant. ac ueluti uictoria signa passim propalant,	Praef. (5.21)
propalari. historiam memoratam . . . latius propalari desideras.	
PROPE. 1.1 (10.30); 1.15 (32.23); 1.26 (47.10); 3.14 (156.3); 3.19 (168.19); 3.24 (178.17); 4.4 (213.22); 4.24 (262.6); 5.19 (328.17).	
PROPELLO. propulit. Tollere humo miserum propulit anguiculum?	1.10 (24.13)
PROPEMODVM. propemodum. in Brittania inuitus propemodum ab exercitu imperator creatus,	1.9 (23.13)
PROPERO. properandum. quibus sit uis ad ingressum regni illius properandum.	2.2 (81.32)
properaret. in occursum sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret.	1.21 (40.14)
PROPHETA. propheta. Quem uidelicet ordinem nostrae salutis propheta contemplatus aiebat:	5.21 (340.19)
prophetae. Primam quoque et ultimam Ezechielis prophetae partem, . . . demonstrauit.	2.1 (76.29)
prophetae. sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores	4.17 (240.24)
prophetam. quae in Actibus Apostolorum per prophetam Agabam praedicta esse memoratur.	1.3 (15.19)
etiam sine actuali peccato existentes, portare nascuntur, secundum prophetam dicentem:	2.19 (124.10)
In Isaiam prophetam, Ezzam quoque et Neemiam	5.24 (358.18)
prophetarum. Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum	3.29 (197.5)
uoces,	5.24 (358.6)
prophetas. In Isaiam, Danihelem, XII prophetas, et partem Hieronimi excerptas,	3.15 (158.20)
PROPHETIA. prophetiae. ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixit futuram,	4.19 (244.17)
Sunt etiam, qui dicant, quia prophetiae spiritus, et pestilentiam, . . . praedixerit,	4.29 (275.9)
Cuius promissi et prophetiae ueritatem sequens rerum astruxit euentus;	3.23 (175.16)
prophetiam. ut, iuxta prophetiam Isaiam, 'in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iunci,'	4.28 (272.31)
PROPHETICVS, a, um. prophetica. cum ei mente prophetica cuncta, quae eum essent superuentura,	4.27 (269.7)
patefaceret,	
propheti. cui tempore illo propositus Boisil magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.	

propheticis. quae in prophetis, euangelicis, et apostolicis litteris discere poterant,	3. 4 (134. 24)
nil ex omnibus, quae in euangelicis uel apostolicis siue prophetis litteris faciendae cognouerant,	3. 17 (161. 27)
propheticum. Tum ipse quasi propheticum illud dicens, quia 'propter me est tempestas haec,'	5. 9 (298. 12)
PROPHETO. prophetatum. Ecce, excellentissime fili, quam luce clarius est, . . . de omnibus prophetatum	
gentibus,	3. 29 (197. 23)
prophetauerint. quod in nomine eius prophetauerint,	3. 25 (187. 29)
prophetauerunt. quod in nomine eius prophetauerint [prophetauerunt],	uar. 3. 25 (187. 29)
PROPIO. propinandi. coeptumque ministerium nobis omnibus propinandi usque ad prandium con-	
pletum non omisit;	5. 4 (287. 27)
propinata. et uestris, ut proficerent, meritis eorum est saluatio propinata, dicente Domino:	2. 8 (96. 4)
propinauit. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	2. 11 (101. 17)
propinentur. salutis uestrae remedia propinentur,	2. 10 (101. 7)
PROPINQVA. propinqua. Nam regina Aeanfled propinqua illius, . . . postulauit a rege Osuio,	3. 24 (179. 30)
secessit ad prouinciam Orientalium Anglorum, erat namque propinqua regis illius,	4. 23 (253. 3)
propinqua. et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, sacratis Deo uirginibus.	3. 8 (142. 2)
PROPINQVO. propinquante. Nam propinquante hora sui decessus, XIII diebus praeueniens corporea	
infirmirate pressus est,	4. 24 (261. 16)
propinquant. Qui cum monasterio propinqua-ent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent,	4. 25 (264. 16)
PROPINQVVS. propinquus. Vsque ad quotam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio	
copulari?	1. 27 (50. 27)
propinquo. contigit ipsum regem . . . propinquo. suorum manu interfici,	3. 22 (173. 17)
cum essem annorum septem, cura propinquo. datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto,	5. 24 (357. 7)
propinquus. quia propinquus et ipse erat regis occisi;	3. 24 (180. 2)
PROPINQVVS, a, um. propinquus. fuerint episcopi in propinquis sibi locis ordinati,	1. 27 (52. 16)
PROPIOR, ius, propior. siquis eorum mitior et ueritatis aliquatenus propior uideretur,	1. 14 (30. 2)
PROPIATIIO. propitiationis. inlustrationemque diuinae propitiationis in uobis diffusam opulenti-	
us agnoscetes,	2. 11 (106. 19)
PROPITIO. propitiari. nisi . . . per auxilium eorum, qui illi fideliter seruierunt, propitiari dignatus fuerit,	3. 13 (153. 16)
et am eam generi humano propitiari rogaret.	4. 3 (210. 21)
PROPTIVS, a, um. propitium. quo praeoccupando faciem Domini in confessione propitium eum inuenire	
merearis,	4. 25 (263. 20)
pia intentione per eius auxilium Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4. 31 (279. 1)
propitius. quia Dominus exaudiuit preces uestras, et deuotionem ac ieiunia propitius asperit;	4. 14 (234. 16)
Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5. 24 (360. 3)
PROPONO. proponere. addidit et syllabas ac uerba dicenda illi proponere.	5. 2 (284. 10)
proposuerat. atque ad hospitium, quo proposuerat, accessit;	3. 9 (146. 13)
meditationi rerum ecclesiasticarum, ut animo proposuerat, cotidiana mancipatus instantia,	5. 19 (324. 21)
proposuit. in transgressores dignas et conpetentes punitiones proposuit.	3. 8 (142. 11)
Egbert, . . . proposuit animo pluribus prodesse;	5. 9 (296. 9)
Dic ergo illi, quia non ualet iter, quod proposuit, implere;	5. 9 (297. 12)
proposuitque animo uenire Romam,	5. 19 (323. 13)
PROPOSITIO. propositio. panes propositionis acciperent,	1. 27 (59. 15)
PROPOSITVM. propositi. deinde ad Vilfridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5. 20 (332. 9)
proposito. cuius aemulata exemplum, et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata prouincia	
retenta est;	4. 23 (253. 12)
quae delectata bono adolescentis proposito, misit eum Cantiam ad regem Erconbertum,	5. 19 (323. 22)
propositum. in terreno conuersatus palatio propositum	2. 1 (75. 4)
Heiu, quae prima feminarum fertur in prouincia Nordanhymbrorum propositum uestemque . . . sus-	
cepisse.	4. 23 (253. 22)
saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	4. 24 (260. 27)
Quod cum fratribus referret, laudauerunt eius propositum,	5. 19 (323. 16)
respondit propositum se magis alterius conuersationis habere,	5. 19 (324. 13)
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere pro-	
positum;	5. 23 (351. 15)
PROPOSITVS. propositi. ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis et auctoritate propositi	
intimaret	4. 27 (270. 19)
propositis. Qui cum annis multis . . . huius quoque monasterii statutis propositis curam gereret,	3. 23 (176. 11)
propositus. Porro fratribus, . . . praepositus [propositus] est	uar. 3. 26 (190. 5)
cui tempore illo propositus Boisl magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.	4. 27 (269. 6)
Cudbert eidem monasterio factus propositus, plures . . . regularem instituebat ad uitam.	4. 27 (269. 11)
PROPRIE. Haec autem proprie patria Scottorum est;	1. 1 (13. 9)
confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum	4. 17 (239. 25)
et quae proprie pascha siue phase dicitur;	5. 21 (335. 8)
PROPRIVS, a, um. propria. Vir autem cum propria coniuge dormiens,	1. 27 (57. 14)
semper in posterum a synodo propria debeat consecrari,	1. 29 (63. 27)
quam de propriae [propria] quondam quiete conuersationis habuerat;	uar. 2. 1 (74. 31)
dicentium posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate,	2. 19 (124. 2)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis . . . propria actione praemonstraret.	4. 27 (270. 20)
propria. Quibus tranquillam nauigationem et merita propria . . . parauerunt.	1. 20 (39. 25)
propriae. post amissionem propriae coniugis, et lauari purificationem quaerere,	1. 27 (57. 27)
quam de propriae quondam quiete conuersationis habuerat;	2. 1 (74. 31)
quia episcopatu propriae ciuitatis ac parrochia tenebatur adstrictus,	3. 7 (141. 22)
utpote nil propriae possessionis, excepta ecclesia sua et adiacentibus agellis habens.	3. 17 (160. 1)
placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4. 5 (217. 11)
propriae. sed ita permaneat, aut propriae reconcilietur coniugi.	4. 5 (217. 6)
propriam. extra auctoritatem propriam . . . iudicare non poteris;	1. 27 (53. 9)
et quanta consideratione propriam cotidie debeant fragilitatem pensare.	2. 1 (76. 19)
qui Latinam Graecamque linguam aequae ut propriam, in qua nati sunt, norunt.	4. 2 (205. 3)
nullus coniugem propriam, nisi, ut sanctum euangelium docet, fornicationis causa, relinquit.	4. 5 (217. 2)
Quod si quisquam propriam exulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,	4. 5 (217. 3)
Haec epistula cum . . . esset lecta, . . . in linguam eius propriam interpretata,	5. 21 (345. 24)
dehinc nigredine subsecente ad lucem propriam reuersa.	Cont. (361. 12)
proprii. et eiectis principibus regis non proprii, fines suos fortiter simul et libertatem receperunt;	3. 24 (180. 22)
'Ut ipsi monachi non migrent de loco ad locum, . . . nisi per dimissionem proprii abbatis;	4. 5 (216. 11)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebat.	4. 28 (272. 9)
propriis. de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1. 32 (68. 27)
proprio. eis sacrificiorum usus, . . . in culto proprio reseruauit,	1. 30 (65. 31)
in magna continentia et sinceritate proprio labore manum uiuant.	4. 4 (214. 8)
proprio. clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus, proprio eam nomine . . . alloquens,	4. 8 (220. 29)
proprium. sufficiens esset in possessione hominum proprium;	4. 1 (202. 33)
proprios. Vilfrid, Nordanhymbrorum gentis episcopus, per proprios legatarios adfuit.	4. 5 (215. 9)

proprium. equum regium, quem te conueniebat proprium habere,	3.14 (156.18)
Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet discurrat,	4.5 (216.13)
Et hunc primum eadem provincia proprium accepit praesulem,	4.12 (229.14)
[propter acerum hostium obpressionem proprium episcopum habere nequieuit.]	uar. 4.13 (230.2)
ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequieuit;	4.15 (236.20)
ut provincia Australium Saxonum, . . . proprium haberet episcopum;	5.18 (321.18)
proprium. omnibus essent omnia communia, cum nihil cuiusquam esse uideretur proprium.	4.23 (254.13)
proprius. miscbatur sermo proprius cum diuino,	1.17 (35.30)
PROPTER. 1.1 (12.28); 1.3 (15.8); 1.11 (24.26); 1.24 (44.14); 1.25 (46.3); 1.27 (48.26); 1.32 (67.26);	uar. 2.17 (120.1);
3.1 (128.11); 3.1 (128.13); 3.17 (162.8); 3.17 (162.10); 3.19 (166.32); 3.19 (166.33); 3.19 (167.13); 3.19 (167.21);	
3.22 (172.31); 3.22 (174.12); 3.25 (182.30); 3.28 (194.25); 3.28 (195.20); 3.29 (196.24); 4.3 (209.16); 4.3 (211.7);	
4.5 (215.15); 4.8 (220.25); 4.10 (224.11); 4.11 (226.5); 4.13 (230.2); 4.13 (230.5); 4.18 (240.27); 4.18 (242.20);	
4.22 (250.9); 4.22 (250.29); 4.23 (255.11); 4.25 (265.25); 5.1 (281.10); 5.6 (291.17); 5.6 (291.18); 5.7 (292.14);	
5.9 (298.12); 5.17 (318.32); 5.18 (320.19); 5.18 (320.21); 5.19 (322.11); 5.19 (323.8)	
PROPVGNATOR. propugnatores. ignaui propugnatores miserrime de muris tracti solo adliebantur.	1.12 (28.3)
PROROGO. prorogare. ad adnuntiandam uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus	
sollicitudinem prorogare,	2.10 (101.5)
prorogat. quod ita dies XIII ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.31)
PRORSVS. utpote omnis bellici usus prorsus ignara;	1.12 (25.22)
qui ueri Dei cultus esset prorsus ignarus,	2.9 (98.1)
quid autem sequatur, quidue praecesserit, prorsus ignoramus.	2.13 (112.19)
ac pulcherrimo prorsus et Deo digno consortio,	3.7 (139.26)
ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	3.9 (145.5)
Neque umquam prorsus, ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuisse tempora;	4.2 (205.4)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inerti, aut ad peccata uigilant.	4.25 (265.11)
Erat autem locus et aquae prorsus et frugis et arboris inops,	4.28 (271.15)
ut nihil prorsus in cubito flexionis haberet;	5.3 (286.5)
in comparatione eius, quae nunc apparuit, lucis, tenuissima prorsus uidebatur, et parua.	5.12 (308.3)
nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.1)
a sua prorsus sollemnitate secludent;	5.21 (338.17)
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute,	5.23 (351.14)
PROSA. prosa. quem in exemplum Sedulii gemitato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.7)
prosam. librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.6)
PROSAPIA. prosapia. Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet,	5.24 (353.7)
prosapia. magis de feminea regum prosapia . . . regem sibi eligerent;	1.1 (12.15)
prosapiam. de qua provincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat,	3.1 (127.5)
PROSCRIPTIO. proscriptionibus. incendiis ecclesiarum, proscriptionibus innocentum, caedibus martyrum	1.6 (18.1)
PROSEQVOR. prosequitur. 'Neque uero me haec ita prosequitur aestimes,	5.21 (344.3)
prosequitur. unitatemque ecclesiae conseruandam, prosequitur sum.	4.5 (215.21)
prosequiebantur. His similia et ceteri maiores natu ac regis consilarii diuinitus admoniti prosequiebantur.	2.13 (112.22)
prosequitur. et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uos laeta prosequitur.	3.15 (158.9)
prosequuntur. Neque aliquanto segnius minas effectibus prosequuntur.	1.15 (32.14)
PROSILIO. prosiliebat. prosiliebat miserae in medium rigoris infesti;	5.12 (305.8)
PROSPECTVS. prospectum. turres per interualla ad prospectum maris conlocant,	1.12 (27.29)
PROSPER. (fl. 463). <i>Prosper of Aquitaine; opposed Pelagianism.</i>	
Prosper. Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat,	1.10 (24.8)
PROSPERITAS. prosperitate. beati sacerdotes ea, qua uenerant, prosperitate redierunt.	1.21 (41.10)
quia nihil de prosperitate uestri itineris audissem nos contigit.	1.30 (65.2)
PROSPERO. prosperantur. magisque prosperantur in omnibus, quae agenda uel adquirenda disponunt.	2.13 (111.28)
prospertum. Qui ubi prosperatum ei opus euangelii conperit,	3.22 (172.32)
Vnde intelligentes a Domino suum iter esse prosperatum,	4.19 (245.6)
PROSPERVS. a, um. prospera. Iesum Christum, qui ei cuncta prospera inperitiet,	3.29 (198.28)
Sed et alia, quae periclitanti ei commoda contigissent et prospera,	4.22 (252.1)
proque huius perceptione et aduersa se mundi et prospera continere designant.	5.21 (343.23)
prosperis. prosperis quanticumq; nuntiis releuetis,	2.11 (106.15)
PROSTERNO. prosternens. rediit ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4.3 (209.23)
prosternens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (278.28)
prosternere. uenire consueuit, et omnes, qui in ecclesia adfuerint, terrae prosternere.	5.17 (319.12)
prosternitur. hostile agmen terrore prosternitur,	1.20 (39.10)
prostrauit. unde et fames acerbissima plebem inuadens impia nece prostrauit.	4.13 (231.13)
PROSVM. prodesse. atque . . . rettulerit, quia nil prodesse docendo genti, ad quam missus erat, potuisset,	3.5 (137.6)
fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesse ualentes.	3.10 (147.19)
Egberet, . . . proposuit animo pluribus prodesse;	5.9 (296.10)
et quoniam externis prodesse ad fidem non poterat,	5.9 (298.24)
eius amplius ex uirtutum exemplis prodesse curabat.	5.9 (298.25)
prodesset. cuius etiam nomen, si hoc aliquid prodesset, dicere possem;	5.14 (313.29)
profuere. Eodem tempore . . . praeferre [profuere] reges Sigheri et Sebbi,	uar. 3.30 (199.10)
non pro se ista, qui non profuere, sed pro aliis uiderit,	5.13 (313.5)
profuit. genti suae . . . pietate largiendi de his, quae a diuitibus acceperat, multum profuit.	3.27 (194.6)
cuius uisiones ao uerba, non autem et conuersatio, plurimis, sed non sibi met ipsi, profuit.	5.13 (311.5)
profuturum. scientes hoc uestris animabus per omnia profuturum,	1.23 (43.16)
PROTECTOR. protectorem. Profecto enim habet protectorem,	3.29 (198.26)
protectoris. Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.10 (104.1)
Praeterea benedictionem protectoris uestri beati Petri apostolorum principis uobis direximus,	2.11 (106.23)
PROTEGO. protectum. altare ad orientem habens angusto culmine protectum,	5.17 (318.33)
protegit. Omnipotens Deus sua uos gratia protegit,	1.23 (43.18)
protegebat. plebem, et orationibus protegebat adsiduis, et admonitionibus saluberrimis ad caelestia	
uocabat.	4.28 (273.15)
protegente. et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	3.29 (196.25)
protegentibus. nec tamen, protegentibus uis angelis, quicquam proficiebant.	3.19 (165.4)
protegerent. qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret [protegerent].	uar. 2.2 (84.18)
protegeret. Brocmailum, qui eos intentos precibus a barbarorum gladiis protegeret.	2.2 (84.18)
PROTELO. protelans. ieiunium ad uesperam usque iuxta morem protelans,	3.23 (175.28)
protelare. consuetudinem fecerunt . . . III ^a et VI ^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare.	3.5 (136.21)
PROTENDO. protendens. ita in meridiem se trans illius fines plurimum protendens,	1.1 (11.33)
protendere. quousque rex Osui imperium protendere poterat.	4.3 (206.23)
qui . . . possint in quolibet spatia temporum paschales protendere circulos,	5.21 (341.27)
protendit. utrumque enim caput protendit in mare.	1.25 (45.9)
PROTERO. protritis. protritis Francis, transito Hreno,	1.11 (24.23)
PROTESTOR. protestantur. protestantur. . . se cuncta insulae loca rupto foedere uastaturos.	1.15 (32.11)
protestatus. Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, . . . et pontificali auctoritate protestatus:	1.32 (174.7)

quod aditurus insulam protestatus est fratribus, dicens:	4.28 (271.11)
protestetur. universals gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.21)
protestor. Vnde palam profiteor vobisque, qui assidetis, praesentibus protestor,	5.21 (345.34)
PROTINVS. talibus protinus totam uim ueneni grassantis,	1.1 (13.4)
protinus audierunt: 'Nolite gaudere super hoc,	1.31 (66.25)
ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	5.7 (293.20)
protinus adiunctum est:	5.21 (335.20)
PROTOMARTYR. protomartyr. Beatus protomartyr Stephānus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.29)
protomartyris. Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3.8 (143.32)
PROTRAHO. protracto. et hoc post quinque annos sui episcopatus de hac uita subtracto [protracto],	3.20 (169.7)
PROVT. 1.27 (49.7); 4.22 (250.1); 4.23 (253.28); 5.12 (305.12); 5.24 (357.1); 5.24 (359.8).	
PROVECTION. ius. prouectionis. usque ad tempora prouectionis aetatis constitutus, nil carminum aliquando didicerat.	4.24 (259.13)
PROVECTVS. prouectu. qui uel in prouectu ordinati episcopi gaudeant,	1.27 (52.26)
prouectum. quam in profectum [prouectum] reipublicae ageret,	1.6 (17.15)
PROUEHO. prouectae. earumque uel maxime, quae uel aetate prouectae, uel probitate erant morum insigniores,	3.8 (143.8)
prouehere. et continuis piaae operationis exemplis prouehere curauit.	2.4 (87.8)
proueheret. qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem proueheret.	2.12 (109.21)
prouexit. redemptos . . . discipulos fecit, atque ad sacerdotalem usque gradum erudiendo atque instituendo prouexit.	3.5 (136.32)
PROVENIO. prouenerat. quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.21)
prouenire. ut nulla possit ecclesiarum ueststrarum iactura per cuiuslibet ocasionis obtentum quoquo modo prouenire;	2.18 (121.32)
Aequinoctium . . . xii Kalendarum Aprilium die prouenire consuevit,	5.21 (339.5)
'Qui ergo plenitudinem lunae paschalis ante aequinoctium prouenire posse contenderit,	5.21 (340.22)
proueniret. nil curans, utrum haec sabbato, an alia qualibet feria proueniret.	3.25 (185.23)
prouenisse. cui gloriae caelestis sub labore et industria notitiam prouenisse gaudebat.	1.32 (67.22)
prouenissent. replicauit ex ordine cuncta, quae sibi aduersa, quaeue in aduersis solacia prouenissent;	4.22 (251.31)
prouenit. Quod et ita iuxta uotum benedictionis eius prouenit.	3.6 (138.25)
PROVENTVS. prouentu. et situ amplior, et frugum prouentu atque ubertate felicio,	2.9 (97.18)
PROVERBIA SALOMONIS. <i>Proverbs of Solomon.</i>	
Prouerbia Salomonis. In Prouerbia Salomonis libros iii.	5.24 (358.4)
PROVERBIVM. prouerbi. Vulgatum est autem, et in consuetudinem prouerbi uersum, quod etiam inter uerba orationis uitam finierit.	3.12 (151.26)
prouerbio. sicut usque hodie in prouerbio dicitur,	2.16 (118.5)
Vnde dicunt in prouerbio:	3.12 (151.30)
PROVIDENTIA. prouidentia. monasterio . . . in earum, quae ad communes usus pertinent, rerum prouidentia praefuit.	4.10 (224.11)
prouidentiae. multae prouidentiae, quibus saluaretur, propinauit remedia;	2.11 (104.17)
PROUIDEO. prouidentia. cum magna discretione prouidentia est;	1.27 (55.1)
prouidentum. De eorum quoque stipendio cogitandum atque prouidentum est,	1.27 (49.8)
prouidente. si se tali molestia diutius castigari diuina prouidente gratia oporteret,	4.31 (278.24)
prouideret. Praeceperat enim Theodoro abeunti domnus apostolicus, ut in dioecesi sua prouideret,	4.1 (204.8)
PROVINCIA. provincia. uel provincia Merciorum ad fidem Chrisit, . . . peruenerit,	Praef. (7.10)
uel provincia Orientalium Saxonum fidem, . . . recuperauerit,	Praef. (7.11)
Hunc Elafum provincia tota subsequitur;	1.21 (40.17)
Quod habet nomen ipsa provincia, de qua isti sunt adlati?	2.1 (80.16)
Vbi uero et haec provincia uerbum ueritatis praedicante Mellito accepit,	2.3 (85.17)
Vt provincia Orientalium Anglorum fidem Christi suscepit.	2.15 (115.23)
et exinde tribus annis provincia in errore uersata est,	2.15 (116.19)
Hoc etenim ordine septentrionalis Scottorum provincia, . . . illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.21)
cuius iuri et omnis provincia, et ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3.4 (134.12)
Vt provincia Occidentalium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, suscepit;	3.7 (139.6)
Sicque provincia Occidentalium Saxonum tempore non pauco absque praesule fuit.	3.7 (141.10)
quod etiam tunc destituta pontifice provincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3.7 (141.17)
Vt provincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit facta.	3.21 (169.21)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24 (177.10)
Quae uidelicet provincia cum praefatae mortalitatis clade premeretur,	3.30 (195.12)
ex quo usque hodie provincia illa duos habere solet episcopos.	4.5 (217.32)
Et hunc primum eadem provincia proprium accepit praesulem,	4.12 (229.14)
Ceterum tota provincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.28)
Eodem ferme tempore, quo ipsa provincia nomen Christi suscepit,	4.14 (233.6)
quorum prior postea ab eodem Caedualia, . . . occisus est, et provincia grauiore seruitio subacta.	4.15 (236.17)
sicque paulatim omnis eorum provincia ueterem cogeret noua mutare culturam.	5.10 (300.15)
ut provincia Australium Saxonum, . . . proprium haberet episcopum;	5.18 (321.15)
Provincia Australium Saxonum iam aliquot annis absque episcopo manens ministerium . . . quaerit.	5.23 (350.21)
provincia. quae in ipsa Cantuariorum provincia, . . . gesta fuere,	Praef. (6.18)
Porro in provincia Orientalium Anglorum,	Praef. (7.16)
in provincia Lindissi, quae sint gesta	Praef. (7.19)
Quae autem in Nordanhymbrorum provincia, . . . in ecclesia sint acta,	Praef. (7.23)
in provincia Occidentalium Saxonum lufarum natio nominatur,	1.15 (31.12)
non poteris iam in nostra provincia demorari.	2.5 (91.27)
At postquam Aedilfrid in hac eum provincia apparuisse,	2.12 (107.24)
hac ipsa hora educam te de hac provincia, et ea in loca introducam,	2.12 (108.5)
Paulinus . . . uerbum Dei, aduente ac fauente ipso, in ea provincia praedicabat;	2.14 (114.19)
Haec quidem in provincia Berniciorum;	2.14 (115.10)
sed et in provincia Deirorum, . . . baptizabat in fluuiio Sualua,	2.14 (115.11)
fidem et sacramenta Christi cum sua provincia suscipere.	2.15 (116.1)
Vt Paulinus in provincia Lindissi praedicaeuit,	2.16 (117.4)
recuperata postmodum pace in provincia,	2.20 (126.28)
de qua provincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat,	3.1 (127.4)
filius Aedilfridi, qui de illa provincia generis et regni originem duxerat,	3.1 (127.10)
cum de provincia Scottorum rex Osuald postulasset antistitem,	3.5 (136.33)
Itaque euangelizante illo in praefata provincia,	3.7 (139.21)
Est monasterium nobile in provincia Lindissi,	3.11 (148.6)
quia de alia provincia ortus fuerat, et super eos regnum acceperat,	3.11 (148.14)

quorum prior episcopus in Lindissi provincia, secundus erat abbas in monasterio,	3.11 (149.8)
audierit de mirandis, quae . . . in illa provincia gesta fuerint, narrare.	3.18 (152.15)
quod ipsum Furseum uiderit in provincia Orientalium Anglorum,	3.19 (167.17)
Honorius loco eius ordinavit Thomam diaconum eius de provincia Gyruiorum;	3.20 (169.6)
Berctgilsum, cognomine Bonifatium, de provincia Cantuariorum, loco eius substituit.	3.20 (169.8)
in praefata provincia, gaudente rege, . . . uitae caelestis instituto cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.13)
qui baptizatus est ab ipso Cedde in provincia Orientalium Anglorum,	3.22 (174.16)
Qui cum annis multis et in praefata provincia episcopatum administraret,	3.23 (176.9)
Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in provincia Nordanhybrorum audirent fratres,	3.23 (176.25)
fratres, qui in monasterio eius erant in provincia Orientalium Saxonum,	3.23 (176.27)
Egfrid eo tempore in provincia Merciorum apud reginam Cynise obses tenebatur;	3.24 (178.5)
E quibus uidelicet possessiunculis sex in provincia Derorum, sex in Berniciorum dedit.	3.24 (178.30)
Primus autem in provincia Merciorum, . . . factus est episcopus Diuna,	3.24 (179.20)
episcopatus autem Scottorum, quem gesserunt in provincia Anglorum,	3.26 (189.21)
atque episcopus in provincia Lindissi factus,	3.27 (192.24)
Adbaruae, id est Ad Nemus, in provincia Lindissi,	4.3 (207.6)
Qui cum in illa provincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4.3 (207.15)
Venerat enim cum regina Aedilthyde de provincia Orientalium Anglorum,	4.3 (208.1)
Hygbald, qui erat abbas in provincia Lindissi,	4.3 (211.25)
qui de provincia Anglorum ibidem collecti,	4.4 (214.5)
sorori autem in Orientalium Saxonum provincia,	4.6 (219.2)
Aedilualch, non multo ante baptizatus in provincia Merciorum,	4.13 (230.14)
Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huiciorum provincia fuerat baptizata.	4.13 (230.25)
sive de illis, qui de eadem provincia Saxonum nuper ad fidem fuerant uocati,	4.14 (233.13)
Est autem Elge in provincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4.19 (246.28)
quoniam de provincia eorundem Orientalium Anglorum ipsa, ut praefati sumus, carnis originem duxerat.	4.19 (246.34)
'Sed habeo fratrem,' inquit, 'presbyterum in mea provincia,	4.22 (250.31)
et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata provincia retenta est;	4.23 (253.13)
Heiu, quae prima feminarum fertur in provincia Nordanhybrorum propositum uestemque . . . suscepisse.	4.23 (253.21)
Vt quidam in provincia Nordanhybrorum a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, . . . narrauerit.	5.12 (303.24)
At contra fuit quidam in provincia Merciorum,	5.13 (311.3)
Factum est hoc nuper in provincia Berniciorum;	5.14 (315.5)
aliquandiu in ea provincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	5.15 (315.19)
Vilfrid . . . diem clausit extremum in provincia, quae uocatur Inundalum;	5.19 (322.19)
quod habebat in provincia Vndalum sub regimine Cudualdi abbatis;	5.19 (330.3)
et ipsi non multo post in eadem provincia dignas suae perfidiae poenas luebant.	5.23 (349.16)
factus est archiepiscopus, uocabulo Tatuini, de provincia Merciorum, cum fuisset presbyter	5.23 (350.2)
provinciae. de historia ecclesiastica provinciae ipsis,	Praef. (7.6)
ne nomen Romanae provinciae, . . . exterarum gentium improbitate obrutum uilesceat.	1.12 (27.3)
Rex provinciae illius quomodo appellatur?	2.1 (80.19)
Augustinus . . . conuocauit . . . episcopos siue doctores proximae Brettonum provinciae	2.2 (81.12)
Quod uidelicet fanum rex eiusdem provinciae Alduulf, . . . usque ad suum tempus perdurasse, . . . testabatur.	2.15 (116.10)
De huius fide provinciae narrauit mihi presbyter . . . uocabulo Deda,	2.16 (117.19)
repperimus quosdam provinciae uestrae contra . . . fidem, nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2.19 (123.14)
columna lucis a carro illo . . . omnibus pene eiusdem Lindissae provinciae locis conspicua stabat.	3.11 (148.22)
quod deinde rex provinciae illius Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt.	3.19 (164.15)
habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,	3.26 (189.27)
Osiuui provinciae Nordanhybrorum, et Egberet Cantuariorum, habito inter se consilio,	3.29 (196.5)
Quod ubi rex Vulfheri conperit, fidem uidelicet provinciae ex parte profanata,	3.30 (199.25)
ubi usque hodie sequentium quoque provinciae illius episcoporum sedes est.	4.3 (207.10)
Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, . . . Vynfrid, episcopus provinciae Merciorum.	4.5 (215.13)
Vt rex eiusdem provinciae Sebbi in monachicha uitam conuersatione finierit.	4.11 (225.13)
episcopos, . . . gaudente rege, primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluebat;	4.13 (230.21)
qui deinceps regnum provinciae tenuerunt;	4.15 (236.14)
ac suae provinciae homines pro his substituere contendit,	4.16 (237.3)
uerum de omnibus pene eiusdem provinciae monasteriis ad audiendum eum, . . . confluabant.	4.18 (241.28)
Quo tempore antistes provinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (255.9)
hominesque provinciae illius solitos ablutum inde puluerem propter languentes in aquam mittere.	5.18 (320.18)
Quo defuncto, episcopatus provinciae illius in duas parochias diuisus est.	5.18 (320.24)
accipiente Vilfrido episcopatum totius Nordanhybrorum provinciae.	5.19 (326.7)
iussit et Vilfridum, . . . dicere fidem suam, simul et provinciae siue insulae, de qua uenerat.	5.19 (326.29)
provinciae Nordanhybrorum, cui rex Ceolulf praeesit, huius nunc episcopi praesulatum tenent.	5.23 (350.28)
provinciae. Mellitum quidem ad praedicandum provinciae Orientalium Saxonum,	2.3 (85.7)
et cum x ao vii annos eidem provinciae pontificali regimine praeesset,	2.15 (117.2)
Praedicabat autem Paulinus uerbum etiam provinciae Lindissi,	2.16 (117.6)
qui provinciae Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia, . . . praefuit.	3.14 (155.1)
Eodem tempore provinciae Orientalium Saxonum . . . praefuerunt reges Sigihri et Sebbi.	3.30 (199.9)
Vt Ceadda, de quo supra dictum est, provinciae Merciorum sit episcopus datus,	4.3 (206.12)
Eo tempore provinciae Merciorum rex Vulfheri praefuit,	4.3 (206.14)
occisus est Aelfuini frater regis Egfridi, . . . utrique provinciae multum amabilis.	4.21 (249.7)
Porro provinciae Orientalium Saxonum Ingalud episcopus;	5.23 (350.11)
provinciae Orientalium Anglorum Aldberet et Hadulac episcopi;	5.23 (350.12)
provinciae Occidentalium Saxonum Danihel et Fortheri episcopi;	5.23 (350.13)
provinciae Merciorum Alduini episcopus;	5.23 (350.15)
provinciae Huiciorum Vilfrid episcopus;	5.23 (350.17)
provinciae Lindisfarorum Cyniberot episcopus praeesit.	5.23 (350.18)
provinciae. provinciae Orientalium simul et Occidentalium Saxonum,	Praef. (6.32)
omnes Britanniae fines, quae uel ipsorum uel Brettonum provinciae habitabant.	2.9 (97.14)
Huius industria regis Derorum et Berniciorum provinciae, . . . in unam suam pacem,	3.6 (138.33)
Hoc ergo ordine, postquam omnes Britanniarum provinciae fidem Christi susceperant,	4.16 (238.9)
hae omnes provinciae ceteraque australes ad confinium usque Hymbrae . . . Aedilbaldo subiectae sunt.	5.23 (350.24)
provinciam. ut fraternitas tua ad Galliarum provinciam transeat,	1.27 (53.2)
Cumque in provinciam uenisset, laborauit multum,	2.9 (98.25)
uenit in provinciam quidam scicarius uocabulo Eumer,	2.9 (98.33)
quorum participem, mox ubi regnare coepit, totam suam provinciam facere curauit.	2.15 (116.24)
Siquidem totam illam provinciam, . . . a longa iniquitate atque infelicitate liberatam,	2.15 (116.32)
Qui locus, ad provinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.4 (133.21)
ad provinciam Anglorum instituendam in Christo, missus est Aedan,	3.5 (135.18)

uenit in provinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilberctus,	3.7 (140.19)
rex, . . . subintroduxit in provinciam alium suae linguae episcopum,	3.7 (140.29)
diuidensque in duas parochias provinciam,	3.7 (140.31)
ille, qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone, id est Berniciorum provinciam, regebat,	3.14 (155.4)
Qui cum ad provinciam Orientalium peruenisset Anglorum,	3.19 (163.28)
et paucis cum fratribus per Brettones in provinciam Anglorum deuenit,	3.19 (167.28)
Dein turbatam incursione gentium provinciam uidens,	3.19 (168.8)
Venientes ergo in provinciam memorati sacerdotes	3.21 (170.23)
cum frequenter ad eum in provinciam Nordanhybrorum ueniret,	3.22 (171.24)
At ille mittens ad provinciam Mediterraneorum Anglorum clamauit ad se uirum Dei Cedd,	3.22 (172.24)
Qui accepto gradu episcopatus rediit ad provinciam,	3.22 (173.2)
Solebat . . . saepius etiam suam, id est Nordanhybrorum, provinciam exhortandi gratia reuiscere:	3.23 (174.26)
Venerat eo tempore Agilberctus . . . ad provinciam Nordanhybrorum, et apud eos aliquandiu de-	
morabatur;	3.25 (183.9)
pestilentiae lues, . . . Nordanhybrorum quoque provinciam corripiens,	3.27 (192.2)
Vilfrid . . . Ceadda . . . in provinciam Nordanhybrorum sint ordinati episcopi.	3.28 (194.17)
Vnde deuerterunt ad provinciam Occidentalium Saxonum, ubi erat Vini episcopus;	3.28 (195.9)
misit ad corrigendum errorem, reuocandamque ad fidem ueritatis provinciam Iarum episcopum,	3.30 (199.26)
Bosa uidelicet, qui Derorum, et Eata, qui Berniciorum provinciam gubernaret;	4.12 (229.6)
Cum quibus et Eadhaed in provinciam Lindisfarorum, . . . ordinatur episcopus.	4.12 (229.11)
duos addidit antistes, Tunberctum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumuini ad provinciam	
Pictorum,	4.12 (229.25)
eo quod Aedilred provinciam recepisset,	4.12 (229.27)
Vt Vilfrid episcopus provinciam Australium Saxonum ad Christum conuerterit.	4.13 (230.1)
siquidam diuertens ad provinciam Australium Saxonum,	4.13 (230.8)
illi . . . donauit, . . . Meanuarorum provinciam in gente Occidentalium Saxonum.	4.13 (230.19)
Siquidem tribus annis ante aduentum eius in provinciam nulla illis in locis pluuia ceciderat,	4.13 (231.11)
Nam et antistes cum uenisset in provinciam,	4.13 (231.25)
ac provinciam illam saeua caede ac depopulatione attriuit;	4.15 (236.12)
Ini, . . . simili provinciam illam adfectione plurimo annorum tempore mancipauit.	4.15 (236.18)
fuga lapsi sunt de insula, et in proximam Iutorum provinciam translati;	4.16 (237.22)
secessit ad provinciam Orientalium Anglorum,	4.23 (253.2)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuertit ad provinciam Huiccorum,	4.23 (255.5)
In quam uidelicet provinciam paulo ante, hoc est ante praefatum uirum Dei Boselum, uir . . . Tat-	
frid, . . . electus est antistes;	4.23 (255.18)
cum temere exercitum ad uastandam Pictorum provinciam duxisset,	4.26 (266.27)
duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad provinciam Antiquorum Saxonum,	5.10 (299.17)
Qui uenientes in provinciam intrauerunt hospitium cuiusdam ullici,	5.10 (299.26)
reuersus Britanniam provinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus . . . conuertit.	5.19 (327.8)
provinciarum. de cuius stirpe multarum provinciarum regum genus originem duxit.	1.15 (32.2)
quam pro tantarum provinciarum spatiis, quae inter nos et uos esse noscuntur,	2.17 (120.1)
et ipsam gentem Merciorum finitimarumque provinciarum, desecto capite perdidit, . . . conuertit.	3.24 (179.17)
Merciorum genti necnon et ceteris australium provinciarum populis praefuit;	3.24 (180.7)
unde et expulsus de Lindissi, in illarum provinciarum regimine permansit.	4.12 (229.19)
provincias. inter provincias Iutarum et Saxonum perhibetur,	1.15 (31.24)
qui per omnes Britanniae provincias tot annorum temporumque curriculis . . . uitabam insidias?"	2.12 (108.14)
equitatem inter ciuitates siue uillas aut provincias suas cum ministris,	2.16 (118.17)
multo tempore totas eorum provincias debacchando peruagatus,	2.20 (125.13)
nam in has duas provincias gens Nordanhybrorum antiquitus diuisa erat,	3.1 (127.8)
provincias Nordanhybrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.5)
Denique omnes nationes et provincias Britanniae, . . . in ditione accepit.	3.6 (138.4)
dummodo ille . . . provincias regni eius usque ad internicionem uastare desineret.	3.24 (177.19)
in cuius signum adoptionis duas illi provincias donauit,	4.13 (230.17)
multas Britanniae provincias mortalitas saeua corripiebat.	4.14 (233.7)
mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum provincias circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.7)
provinciis. cunctis australibus eorum provinciis, . . . imperauit;	2.5 (89.10)
Exin coepere plures per dies Scottorum regione uenire Britanniam atque illis Anglorum provinciis,	3.3 (132.15)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei provinciis septentrionalium Pictorum,	3.4 (133.9)
provinciis Merciorum et Mediterraneorum Anglorum et Lindisfarorum episcopatus officio praeesset;	4.3 (212.26)
provinciis. et in suis quique provinciis	Praef. (8.13)
qui de singulis provinciis siue locis sublimioribus,	Praef. (8.15)
et undique ad eius ministerium de cunctis prope provinciis uiri etiam nobilissimi concurrerent.	3.14 (156.3)
sicut in aliis provinciis, ita etiam in Britannia qualis esset status ecclesiae,	4.18 (242.11)
PROVINCIALIS. provinciales. Responsum est, quod Deiri uocarentur idem provinciales.	2.1 (80.17)
provincialium. Sed provincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	4.13 (231.5)
PROVISIO. prouisione. tanta prouisione est munditia corporis requisita,	1.27 (59.9)
tacta est . . . morbo, et per annos viii pia Redemptoris nostri prouisione multum fatigata;	4.9 (222.8)
euenit, uel potius diuina prouisione ad puniendam inoboedientiae meae culpam,	5.6 (290.17)
prouisionis. accepit ipsa cum omnibus certissimum supernae prouisionis responsum.	4.7 (219.27)
Mira autem diuinae dispensatio prouisionis erat,	5.22 (347.33)
PROVISOR. prouisor. placuit pio prouisoris salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate	
carnis examinari,	4.23 (256.13)
PROVOCO. prouocant. quae Deum offendunt, et ad iracundiam prouocant,	1.28 (62.24)
prouocantes. et victores prouocantes ad proelium,	1.16 (33.16)
prouocatus. Denique hortatu praecipue ipsius Albini, . . . prouocatus sum.	Praef. (7.3)
Vt Aedui per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus.	2.12 (106.29)
prouocauit. multos ad agendam et non differendam scelorum suorum paenitundinem prouocauit.	5.14 (315.7)
PROVOLVO. prouolutus. Qui haec audiens prouolutus est eius uestigiis,	4.29 (274.26)
PROXIME. proxime. obitum proxime suum, quem reuelatione didicerat, non celauit esse futurum.	3.8 (143.10)
Deinde subiunxit diem sui obitus iam proxime instare.	4.3 (209.13)
Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heribercto anchoritae praedixit.	4.29 (274.10)
Rennuit episcopus dicens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	5.4 (287.10)
PROXIMO. proximante. proximante terris nauigio,	1.1 (12.31)
PROXIMVM. proximo. Erat quippe in proximo comes quidam,	4.10 (224.23)
Perducta namque a puellis suis ad monasterium, quia in proximo erat,	4.10 (225.2)
Erat autem in proximo casa,	4.24 (261.19)
PROXIMVS. proximorum. cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.26)
proximum. sciens, quia, qui dixit: 'Diliges Dominum Deum tuum,' dixit et: 'Diliges proximum.	4.28 (273.25)
quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.21)
PROXIMVS, a, um. proxima. obsecro, ne amplius quam haec solummodo proxima nox intersit.	4.9 (223.29)
proxima. simul et proxima illi Australium Saxonum,	Praef. 7.6

Et primo quidem proxima aestate Osricum, . . . cum toto exercitu deleuit.	3.1 (128.2)
Ipsae Edilium proxima nocte defunctus est;	3.27 (193.25)
proximae. Augustinus . . . conuocauit . . . episcopos siue doctores proximae Brettonum provinciae	2.2 (81.12)
proximam. Vectam insulam, Britanniae proximam a meridie,	1.3 (15.23)
Scottorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	2.4 (87.12)
fuga lapsi sunt de insula, et in proximam Iutorum provinciam translati;	4.16 (237.22)
proximas. proximas quasque ciuitates agrosque depopulans,	1.15 (32.20)
proximo. quamuis anno ante hunc proximo Bleda . . . sit interemtus	1.13 (29.3)
Siquidem anno post hunc proximo idem rex, . . . introductus est, . . . in angustias inaccessorum montium,	4.26 (266.26)
Anno autem post hunc, . . . proximo, id est poxc incarnationis dominicae,	5.8 (294.18)
Anno post obitum praefati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est,	5.20 (330.31)
Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est,	5.23 (348.20)
proximo. interposito mari a Gessoriaci Morynorum gentis litore proximo,	1.1 (9.13)
Sed idem Peada proximo uere multum nefarie peremtus est,	3.24 (180.15)
Sin autem dominica non proximo mane post lunam xiiii ^{am} , . . . esset uentura,	3.25 (185.33)
proximo. scio . . . quae uentura tibi in proximo mala formidas,	2.12 (108.33)
aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat.	4.25 (264.21)
proximum. Qui cum se morti proximum uideret,	3.13 (152.27)
et uidit eum mestis omnibus iam morti proximum,	5.5 (288.15)
proximum. cuius proximum litus transmontibus aperit ciuitas,	1.1 (9.10)
quod ipsa ei tempus suae transmirationis proximum nuntiare uenisset.	4.9 (224.1)
proximus. unde in Britanniam proximus et breuissimus transitus est;	1.2 (13.26)
atque instructam in fluuiio Gleni, qui proximus erat, lauacro remissionis ablueret.	2.14 (115.6)
PRVDENS. prudentem. uenerunt primo ad quandam uirum sanctum ac prudentem,	2.2 (82.25)
prudentibus. si tamen examinata a prudentibus sanctor ac Deo dignior posset inueniri.	2.9 (98.9)
prudentibus. Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optatum regis tribuens assensum,	2.13 (112.3)
PRVDENTIA. prudentia. Multum namque eundem episcopum Colmanum rex pro insita illi prudentia diligebat.	3.26 (190.13)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis,	5.19 (324.4)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5.23 (350.8)
prudentiae. Tantaque autem erat ipsa prudentiae,	4.23 (254.13)
prudentiam. miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet,	5.21 (344.10)
Namque prudentiam tuam facillime diiudicare reor,	5.21 (344.27)
'Sed et tuam nunc prudentiam, rex, admoneo,	5.21 (345.12)
PRVMPTVS, a, um. promptus. Corausius quidam, genere quidem infimus, sed consilio et manu promptus [promptus],	1.6 (17.13)
PSALLO. psallendum. quam ad psallendum atque orandum in ecclesia, . . . concurrere consueat.	5.14 (314.7)
psallens. omnis congregatio, hinc fratrum, inde sororum, psallens circumstaret;	4.19 (245.25)
psallentium. multi . . . iam manifeste se concentus angelorum psallentium audisse referebant,	3.8 (143.22)
uidit circa se choros psallentium simul et fientium fratrum;	5.19 (328.30)
psallere. primo conuenire, psallere, orare, . . . coeperunt;	1.26 (47.14)
PSALMISTA. psalmistam. unde de eis per psalmistam dicitur:	2.10 (102.13)
PSALMODIA. psalmodiam. quia praeter sollemnem canonici temporis psalmodiam, . . . cotidie psalterium . . . decantaret;	3.27 (193.12)
psalmodiis. Cum enim nocte quadam, expletis matutinae laudis psalmodiis,	4.7 (219.29)
PSALMVS. psalmus. id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis operam dare.	3.5 (136.11)
solicitis orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fixa mente uacaret.	4.3 (210.26)
et in ecclesiis conuocatas orationibus ac psalmis pro anima matris operam dare monuit.	4.23 (257.29)
et ideo ieiuniis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste,	4.25 (263.18)
(nam et psalmis semper atque orationibus uacabat,	5.10 (300.8)
quandiu sustinere posse uidebatur, psalmis uel precibus insistere, fixisque manere,	5.12 (310.15)
psalmis. et canendis psalmis inuigilent,	1.27 (49.10)
'Nuper occupatus noctu uigiliis et psalmis, uidi . . . quandam	4.25 (264.28)
psalmoreum. plurimaque psalmoreum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.2 (129.33)
psalmos. neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltem orare praesumebat.	5.14 (314.27)
didicit citissime psalmos, et aliquot codices;	5.19 (323.5)
psalmus. posset eorum numero sociari, de quibus ait psalmus:	5.13 (313.21)
PSALTERIUM. psalterium. cotidie psalterium totum in memoriam diuinae laudis decantaret;	3.27 (193.13)
PVBL-, see PVPL-	
PVCH (<i>fl. 705?</i>), a <i>thegn whose wife was miraculously healed by John of Beverley</i> .	
Puch. 'Villa erat comitis cuiusdam, qui uocabatur Puch,	5.4 (286.30)
PVDOR. pudorem. quam in populo, quem subuerterant, pudorem taciturnitatis incurrere,	1.17 (35.18)
PVELLA. puella. ac deinde puella sit paralytica curata.	3.9 (144.27)
Interrogans autem ille, quando flebotomata esset puella,	5.3 (285.24)
puellae. eamque in conspectu omnium puellae oculis adplicauit,	1.18 (36.15)
et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,	3.9 (146.18)
Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morbo probata est.	4.8 (221.25)
puellae. Et quid ego possum puellae, si moritura est, facere?	5.3 (285.30)
puellam. quo dum adueniret, inuenit puellam . . . paralysis morbo grauata;	3.9 (146.14)
Vt puellam languentem orando sanauerit.	5.3 (285.1)
puellis. Perducta namque a puellis suis ad monasterium,	4.10 (225.2)
PVER. puer. Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum,	4.8 (220.24)
Erat enim puer multum simplicis ac mansueti animi,	4.14 (234.4)
Quae cum omnia uocato ad se presbytero puer uerba narrasset,	4.14 (235.11)
Quibus ita gestis, non multo post eadem ipsa die puer defunctus est,	4.14 (235.31)
misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere,	5.5 (288.20)
cui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circiter annorum, regnauit annis xi,	5.18 (320.7)
cum esset puer bonae indolis,	5.19 (322.26)
pueri. Credit ergo uerbis pueri presbyter,	4.14 (235.23)
pueri. instituit scolam, in qua pueri litteris erudirentur;	3.18 (162.21)
cuius regii duo pueri statim post acceptum baptismum sint intereunti.	4.16 (236.25)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciales sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.19)
pueris. et iuxta honorem uel regis pueris uel innocens Christi congruum in ecclesia sepulti sunt.	2.20 (126.6)
pueris. Hinc etiam ad David de pueris suis per sacerdotem dicitur,	1.27 (59.14)
eo quod esset idem Eata unus de xii pueris Aidani,	3.26 (190.10)
rogatus est ab eodem comite intrare ad unum de pueris eius,	5.5 (288.5)
puero. et infirmum puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14 (235.27)
puero. ille, in quo tunc puero factum erat hoc miraculum sanitatis,	3.12 (151.15)
pueros. ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporis,	2.1 (79.32)
si necesse esset pueros interfici,	4.16 (238.1)

puerum. contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4.14 (234.1)
Vt item puerum comitis orando a morte reuocauerit.	5.5 (288.1)
PVERITIA. pueritia. fanum rex . . . usque ad suum tempus perdurasse, et se in pueritia uidisse testabatur.	2.15 (116.12)
neglegentias, quas in pueritia suae infantia commiserat,	3.27 (193.7)
utpote qui a pueritia in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus . . . est;	5.20 (332.6)
pueritiae. Ab ipso tempore pueritiae suae curam non modicam lectionibus sacris . . . exhibebat	3.19 (164.20)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat,	4.27 (268.28)
Qui ei e contrario errores pueritiae corrigere in adolescentia, . . . curasset,	5.13 (313.19)
PVERVLVS. puerulo. omnes ibidem . . . defuncti sunt, excepto uno puerulo,	3.23 (176.33)
puerulus. Vt ad tumbam eius sit puerulus a febre curatus.	3.12 (150.26)
Sequente dehinc tempore fuit in eodem monasterio puerulus quidam,	3.12 (150.28)
Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutura, clamauerit;	4.8 (220.21)
Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum,	4.14 (233.20)
PVGNA. pugna. iter faciens iuxta ipsum locum, in quo praefata erat pugna completa;	3.10 (147.1)
pugna. ubi acerba primum pugna fatigatus,	1.2 (13.28)
Caesar oppidum Cassobellauni . . . tandem graui pugna cepit.	1.2 (14.29)
Vt idem episcopi Bretonibus in pugna auxilium caeleste tulerint,	1.20 (38.6)
In qua etiam pugna Theobaldus frater Aedilfridi . . . peremptus est.	1.34 (71.26)
Extinctos in ea pugna ferunt de his, . . . uiros circiter mille ceteros,	2.2 (84.25)
ut non solum in pugna ante illum uexilla gestarentur,	2.16 (118.15)
At interfecto in pugna Aduino,	3.1 (127.3)
Nam cum interfecto illo in pugna, manus cum brachio a cetero essent corpore resectae, contigit,	3.6 (138.26)
qui cum eum in pugna peremptum audiret,	4.22 (250.19)
quia omnes fratres et cognati mei in illa sunt pugna interemti;	4.22 (251.13)
Vulneratus namque est in pugna Australium Saxonum,	4.26 (268.10)
pugnae. quamuis ipso tempore pugnandi sese pugnae subtraxerat,	3.24 (178.10)
pugnam. ubi uenturus ad hanc pugnam Osuald signum sanctae crucis erexit,	3.2 (128.27)
PVGNO. pugnabant. pugnabant contra inuicem, qui hostem euaserant, ciues.	1.22 (41.24)
pugnabat. Si autem captiuus erat, minime pugnabat; sed et pugnabat;	1.27 (61.28)
et pugnabat igitur legi mentis,	1.27 (61.29)
Si autem pugnabat, captiuus non erat.	1.27 (61.31)
pugnandi. quamuis ipso tempore pugnandi sese pugnae subtraxerat,	3.24 (178.10)
pugnanti. profecto et ipsi, quamuis arma non ferant, contra nos pugnanti,	2.2 (84.21)
praeter hos . . . contra totum orbem stulto labore pugnanti.	3.25 (184.31)
pugnanti. si uitam sibi et uictoriam donaret pugnanti aduersus regem, a quo homicida ille, . . . missus est;	2.9 (99.27)
pugnantium. et qui cateruas pugnantium infidelis nequaquam metueret,	2.1 (78.16)
pugnatum. Et quia prope fluuium Vinuad pugnatum est,	3.24 (178.17)
Anno dccc, pugnatum ad Degastanae.	5.24 (353.21)
pugnatura. quasi pro patria pugnatura,	1.15 (31.2)
pugnaturis. eisdemque contra patriam et patrum suum pugnaturis ductor exstiterat,	3.24 (178.9)
pugnaturus. de ligno crucis, quod idem rex contra barbaros pugnaturus exerexit,	3.2 (128.23)
crucis uexillum . . . contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret.	3.2 (130.8)
pugnauit. Berctfrid praefectus cum Pictis pugnauit.	5.24 (356.8)
PVLCHER. chra, chrum. pulchra. Pulchraque rerum concordia procuratum est diuinitus,	4.23 (258.4)
pulchra. Pulchra sunt quidem uerba et promissa,	1.25 (46.7)
pulchram. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.	2.1 (74.20)
pulchro. unde et pulchro uitam suam fine concludit.	4.24 (261.14)
PVLCHERRIME. mox inuenerunt iuxta muros ciuitatis locellum de marmore albo pulcherrime factum,	4.19 (245.3)
factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus, capillis pulcherrime crispis,	5.2 (284.27)
PVLCHERRIMVS. a, um. pulcherrimam. in quo pulcherrimam hanc iuuentutem iucundari ac fulgere	5.12 (308.24)
conspiciat,	4.14 (235.15)
pulcherrimi. et uultus erant laetissimi ac pulcherrimi,	5.13 (312.2)
'intrauerunt domum hanc duo pulcherrimi iuuenes,	3.3 (132.9)
pulcherrimo. Vbi pulcherrimo saepe spectaculo contigit,	3.7 (139.26)
ac pulcherrimo prorsus et Deo digno consortio, . . . ipsum . . . accepit in filium.	1.1 (10.13)
pulcherrimus. cuius rubor pulcherrimus nullo umquam solis ardore,	1.10 (24.8)
PVLCHRE. Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat,	
PVLVLLO. pullulare. quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propagionibus, pullulare con-	2.10 (103.17)
stituit,	2.18 (121.9)
pullulat. uestra adquisitio decessorumque uestrorum, quae per domini Gregorii exordia pullulat,	3.11 (149.26)
PVLSO. pulsans. eucurrit minister, et pulsans ad ostium nuntiauit abbatissae.	5.24 (352.7)
pulsauit. Gaius Iulius Caesar primus Romanorum Britannias bello pulsauit,	2.1 (74.21)
PVLVIS. puluere. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.	3.2 (129.4)
donec adgesto a militibus puluere terrae figeretur;	3.9 (145.26)
Et multa quidem in loco illo uel de puluere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.10 (147.6)
Tulit itaque de puluere terrae illius secum inligans in linteo,	3.10 (147.6)
adpendens linteolum cum puluere, quem adtulerat, in una posta parietis.	3.10 (147.12)
adiexit regina, quia de puluere paumentis, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent	3.11 (149.14)
infirmi.	3.11 (150.22)
Tunc dedit ei abbatissa portiunculam de puluere illo,	3.9 (145.18)
puluerem. Vnde contigit, ut puluerem ipsum, . . . multi auferentes . . . multum commodi adferrent.	4.30 (276.12)
ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	5.18 (320.19)
hominesque prouinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere,	1.18 (37.1)
pulueris. massam pulueris secum portaturus abstulit,	3.11 (149.16)
At illa petiit sibi portionem pulueris salutiferi dari;	4.3 (212.19)
per quod solent hi, . . . manum suam immittere, ac partem pulueris inde adsumere;	5.18 (320.22)
propter quod frequenti ablatione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima.	3.10 (146.25)
puluis. Vt puluis loci illius contra ignem ualuerit,	3.10 (147.8)
cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem puluis proficeret;	3.10 (147.21)
posta solummodo, in qua puluis ille inclusus pendeat, . . . intacta remansit.	3.10 (147.24)
inueniunt, quia de illo loco adsumptus erat puluis,	3.11 (150.6)
repente uenit in mentem abbatissae puluis ille praefatus;	2.9 (99.13)
PVNGO. pungentis. mox interposuit corpus suum ante ictum pungentis;	1.27 (56.31)
PVNIO. puniatur. ut subtili sententia puniatur.	5.6 (290.17)
puniendam. euenit, uel potius diuina prouisione ad puniendam inoboedientiae meae culpam,	4.25 (262.29)
puniendis. Sed non defuit puniendis admonitio diuinae pietatis,	4.25 (263.12)
puniendum. et se pro illo puniendum a districto Iudice timebat.	1.18 (36.9)
puniente. sed hi conscientia puniente deteriti,	3.22 (173.26)
punita. iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.8 (142.11)
PVNITIO. punitiones. in transgressores dignas et competentes punitiones proposuit.	2.1 (77.25)
PVPILLVS. pupillum. quod liberassem pauperem uociferantem, et pupillum,	

pupillus. et non comedit pupillus ex ea.	2.1 (78.1)
PVPLICE. numquam ipsa . . . commissum sibi gregem et pullice et priuatim docere praetermittebat.	4.23 (256.20)
PVPLICVM. publicum. progressi in publicum fideles Christi.	1.8 (22.8)
PVPLICVS, a, um. publica. Ruebant aedificia publica simul et priuata.	1.15 (32.24)
publica. aedificia publica uel priuata, in proximo est, ut ignis absumens in cinerem conuertat.	4.25 (264.21)
publico. sumtu publico priuatoque.	1.12 (27.21)
Statim namque iussu publico mittebantur ad transcribendum, . . . circuli paschae decennouenales.	5.21 (346.5)
puplicos. ubi fontes lucidos iuxta publicos uiarum transitus conspexit,	2.16 (118.10)
publicus. quorum Geta hostis publicus iudicatus interit,	1.5 (17.5)
PVRGATIO. purgatio. mystica regenerationis uestrae purgatio patenter innuit.	2.11 (104.22)
purgatione. ut absque purgatione sacrosancta quis oblationi sacrosanctae communicaret,	2.5 (91.23)
purgationis. nisi purgationis tempus transierit,	1.27 (55.14)
PVRGO. purgans. ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli.	5.7 (293.19)
purgare. Studens autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . a pristina flagitiorum sorde purgare,	3.23 (175.23)
purgata. infidelium corda naturali ac superstitioso morbo purgata,	2.8 (96.8)
PVRIFICATIO. purificationem. post amixtionem propriae coniugis, et lauacri purificationem quaerere,	1.27 (57.27)
PVRITAS. puritate. atque animis omnium fidei puritate compositis,	1.18 (36.22)
PVRPVRA. purpura. Theodosium . . . apud Syriam purpura induit,	1.9 (23.9)
uexillum eius super tumbam auro et purpura compositum adposuerunt,	3.11 (148.30)
purpuram. purpuram sumisit, ac Britannias occupauit;	1.6 (17.19)
PVRPVREVS, a, um. purpurei. omnis quidem coloris . . . id est et rubicundi, et purpurei,	1.1 (10.10)
PVRVS, a, um. pura. quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.20)
pura. et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	4.3 (207.29)
quomodo simplici ac pura mente tranquilla deotione Domino seruierat,	4.24 (262.13)
PVSILLVM. pusillum. Et post pusillum: 'Dedi te in foedus populi,	3.29 (197.14)
hoc ipse post pusillum uerbis poeticis maxima suauitate et conpunctione compositis, . . . proferret.	4.24 (258.31)
et post pusillum me reuiscens, inuenit sedentem, et iam loqui ualentem;	5.6 (291.7)
PVTEO. putei. Nec putei in tumultu uirginis alma caro.	4.20 (248.20)
PVTEVS. puteo. apparent . . . flammarum tetrarum globi, ascendentes quasi de puteo magno,	5.12 (305.28)
puteus. Porro puteus ille flammiumus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae,	5.12 (308.21)
PVTIDVS, a, um. putidum. et de ore ac naribus ignem putidum effantesangebant;	5.12 (306.25)
putidus. Porro puteus ille flammiumus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae.	5.12 (308.21)
PVTO. putabant. aliquid commodi adlaturum putabant,	1.12 (27.17)
quia nimirum haec eadem illum latere nullo modo putabant;	4.27 (270.3)
ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	4.30 (276.13)
putabantur. qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloriae coronae;	5.21 (343.32)
putabas. decurtatam eam, quam te uidere putabas, inuenies coronam;	5.21 (343.30)
putans. et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebras facit;	4.22 (250.32)
putant. qui dominicum paschae diem a xliiii ^{ae} mensis primi usque ad xx ^{am} putant lunam esse seruandum.	5.21 (337.32)
putaremus. Sed ne putaremus eadem vii dies a xiii ^{ae} usque ad xx ^{am} esse computandas,	5.21 (334.32)
putarent. a xliiii ^a luna usque ad xx ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2.4 (87.19)
ita ut multi putarent, quia sanari posset a langore.	4.19 (245.19)
putas. non enim hic infernus est ille, quem putas,	5.12 (305.19)
putai. e quibus hic aliqua breuiter perstringenda esse putai.	5.12 (303.31)
Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse putai.	5.13 (313.25)
putauimus. sed cognoscentes Bretones, Scottos meliores putauimus.	2.4 (88.1)
putauit. non muro, . . . sed uallo distinguendam putauit.	1.5 (16.23)
inuentumque alium illi per omnia simillimum, putauit ipsum esse;	4.22 (250.21)
PVTTA, Bishop of Rochester, 669 676; a teacher of church-singing.	
Putta. et ut Putta pro Damiano Hrofensis ecclesiae sit factus antistes.	4.2 (204.11)
Adfuerunt et . . . Putta, episcopus castelli Cantuariorum, quod dicitur Hrofescæstir, Leutherius,	4.2 (206.8)
Vt . . . episcopatum Hrofensis ecclesiae pro Putta Cuichelm, . . . acceperit;	4.5 (215.10)
ciuitatem quoque Hrof, in qua erat Putta episcopus, . . . communi clade absumsit.	4.12 (227.20)
	4.12 (228.11)

Q

QVA. omnes Britanniae fines, qua uel ipsorum uel Bretonum prouinciae habitabant,	2.9 (97.13)
QVADRAGESIMA. quadragesima. in qua uir Dei saepius, . . . et maxime in quadragesima, manere cum paucis, . . . consueuerat.	5.2 (283.12)
Cumque tempore quodam, incipiente quadragesima, ibidem mansurus adueniret,	5.2 (283.15)
quadragesimae. Aderant etiam quadragesimae uenerabiles dies,	1.20 (38.15)
In hoc etenim semper quadragesimae tempus agere, . . . solebat;	4.30 (276.27)
Cumque una quadragesimae esset impleta septimana,	5.2 (283.30)
XL. Aderant etiam quadragesimae [x] uenerabiles dies,	1.20 (38.15)
XL ^{ma} . ut semper in XL ^{ma} non plus quam semel in die reficeret,	3.27 (194.7)
XL ^{mae} . ut sibi totum XL ^{mae} tempus, quod instabat, facultatem . . . ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.24)
Cumque x dies XL ^{mae} restarent,	3.23 (175.34)
QVADRAGESIMVS, a, um. XL. Gratianus xl ab Augusto . . . sex annis imperium tenuit,	1.9 (23.4)
XL. extinctus anno aetatis suae XL., regi autem XV.,	4.26 (267.3)
QVADRAGESIMVS PRIMVS, a, um. XL ^{mus} primus. qui est annus XL ^{mus} primus, ex quo a Vitaliano papa directus est cum Theodoro;	5.20 (331.4)
QVADRAGESIMVS QVARTVS, a, um. XLIIII. Honorio . . . loco ab Augusto XLIIII,	1.11 (24.20)
XL ^{mo} et III ^o . XL ^{mo} circiter et III ^o anno aduentus eorum in Britanniam.	1.16 (33.20)
QVADRAGESIMVS QVINTVS, a, um. XLV. XLV ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.18)
QVADRAGESIMVS SEXTVS, a, um. XLVI. annus ab incarnatione Domini XLVI;	1.3 (15.18)
Marcianus cum Valentiniano XLVI ab Augusto regnum adeptus,	1.15 (30.28)
XLVI. Anno ac incarnatione Domini XLVI, Claudius secundus Romanorum Britannias adiens,	5.24 (352.9)
QVADRAGESIMVS TERTIVS, a, um. XLIII. Arcadius . . . XLIII ab Augusto regnum suscipiens,	1.10 (23.25)
QVADRAGIES. ut circuitus eius quadrages oeties lxxv milia compleat.	1.1 (9.8)
QVADRAGINTA. XL. ex quibus XL perierunt.	1.2 (14.8)
Trinquantum firmissima ciuitas . . . datis xl obsidibus, Caesari sese dedit.	1.2 (14.24)
Augustinus, et socii eius, uiri, ut ferunt, ferme XL.	1.25 (45.11)
Sed et omelias euangelii numero XL composuit,	2.1 (76.20)

simul et ieiunium xl dierum obseruari principali auctoritate praecepit.	3.8 (142.8)
unde ei etiam donauerat monasterium xl familiarum in loco, qui dicitur Inhrypum.	3.26 (183.1)
Cuius modum continentiae etiam xl diebus . . . obseruare curabat.	3.27 (194.12)
Denique ferunt, quia saepe xl simul aut l homines inedia macerati procederent ad praecipitum	4.13 (231.14)
in hoc xl ante dominicum natale dies . . . transigere solebat;	4.30 (276.28)
cuius coniux xl ferme diebus erat acerbissimo langore detenta,	5.4 (287.2)
ut haec contra impetum fluiui decurrerit, per xl fere milia passuum, . . . transferrentur.	5.10 (300.30)
dicebant omnes . . . uirum tantae auctoritatis, qui per xl prope annos episcopatu fungebatur, nequaquam dampnari debere.	5.19 (328.17)
QVADRAGINTA QVINQVE. xl et v. antistes eximius Vilfrid post xl et v annos accepti episcopatus diem clausit extremum	5.19 (322.18)
QVADRAGINTA SEX. LXVI. Hild, . . . transiuit die xv. Kalendarum Decembrium, cum esset annorum LXVI;	4.23 (252.21)
quam et hacenus habent per annos circiter LXVI;	4.26 (267.15)
QVADRANGVLVM. quadrangulum. maior uero in orientali eiusdem ecclesiae loco quadrangulum aliud altare sub linteaminibus exstat.	5.16 (318.20)
QVADRATVS, a, um. quadrato. ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.18)
quadratum. cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;	5.16 (318.19)
QVADRIENNIVM. quadriennium. sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens uisitabo te;	5.19 (329.17)
QVADRINGENTESIMVS NONVS, a, um. CCCCVIII. Anno ccccviii, Roma a Gothis fracta,	5.24 (352.22)
QVADRINGENTESIMVS SEPTIMVS, a, um. CCCCVII. Anno ab incarnatione Domino cccvii,	1.11 (24.18)
QVADRINGENTESIMVS TRICESIMVS, a, um. CCCXXX. Anno cccxxx, Palladius ad Scottos in Christum credentes . . . mittitur	5.24 (352.24)
QVAGRINGENTESIMVS VNDEQVINQVAGESIMVS, a, um. CCCCLVIII. Anno ab incarnatione Domini CCCCLVIII, Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens,	1.15 (30.27)
QVADRINGENTESIMVS VNDESEPTVAGESIMVS, a, um. CCCCLXVIII. Anno ab incarnatione Domini CCCCLXVIII [CCCCXVIII]	5.24 (352.26)
QVADRINGENTESIMVS VICESIMVS TERTIVS, a, um. CCCXXIII. Anno dominicae incarnationis CCCXXIII,	1.15 (30.27)
QVADRINGENTI QVINQVAGINTA. CCCLX. traiectu milium l, siue, ut quidam scripsere, stadiorum CCCL.	1.13 (28.17)
QVADRINGENTI SEPTVAGINTA. CCCLXX. post annos ferme CCCLXX,	1.1 (9.14)
QVADRVM. quadrum. Praeparatis ergo fundamentis in gyro prioris oratorii per quadrum coepit aedificare basilicam.	1.11 (25.7)
QVADRVNGVLVM. quadrungulum. maior uero in orientali eiusdem ecclesiae quadrangulum [quadrungulum] aliud altare sub linteaminibus exstat.	2.14 (114.13)
QVADRVPS. quadrupedum. ita ut iuxta legem omnibus annis decimam non solum quadrupedum, uerum etiam frugum . . . daret.	5.16 (318.20)
QVAERO. quaerant. Quaerant in suis codicibus,	4.29 (276.2)
quaerebam. quanto studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	4.14 (234.31)
quaerebant. simplici tantum et cotidiano fratum cibo contenti, nil ultra quaerebant.	2.13 (112.28)
aufugerunt omnes, qui me forcipibus rapere quaerebant spiritus infesti.	3.26 (191.2)
quaerebat. alia perplura, quae tanti operis negotium quaerebat, uel ibi discere uel inde accipere cupiebat.	5.12 (307.2)
quaerebatur. collecta magna synodo quaerebatur in commune,	5.11 (302.1)
Doruernensi ecclesiae episcopus quaerebatur, ordinabatur, mittebatur,	1.17 (34.3)
quaerenda. atque ad caelestia semper amanda, petenda, et quaerenda peruolans.	4.2 (205.33)
quaerendum. ubi quaerendum esset praesidium	2.7 (94.11)
quaerentes. quaerentesque occasionem diuortii,	1.14 (30.17)
diligentes hanc uitam, et futuram non quaerentes, siue etiam non esse credentes, coeperunt fana, . . . restaurare,	1.15 (32.11)
de ratione tantum temporis paschalis instrui quaerentes,	3.30 (199.17)
quaerere. et luca de uanis quaerere.	5.21 (341.33)
Et quid est aliud . . . contra lassitudinem requiem quaerere,	1.27 (50.19)
post amixtionem propriae coniugis et lauacri purificationem quaerere,	1.27 (56.2)
Nil enim huius mundi quaerere, nil amare curabat.	1.27 (57.28)
Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut aliud quaerere loculum,	3.5 (135.25)
docuit eos piscando uictum quaerere.	4.11 (227.6)
iussitque quosdam e fratribus quaerere lapidem,	4.13 (231.27)
uenit quaerere, si forte corpus eius inuenire posset,	4.19 (244.31)
iussit suis quaerere pauperem aliquem maiore infirmitate uel inopia grauatum,	4.22 (250.20)
quaererent. hosque a se interrogatos, quid quaererent, aut quid ibi uellent,	5.2 (283.16)
sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaererent, et inuenirent.	3.8 (143.15)
quaereret. Cumque a praefato pontifice sacrorum suorum quaereret,	4.23 (254.16)
quaeris. si beati Petri consortium quaeris, cur eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	2.13 (113.4)
quem apud Deum habere patronum quaeris,	5.21 (344.15)
quaerit. Nimirum enim quaerit et inpetrabit, et ei omnes suae insulae, ut optamus, subduntur.	5.21 (344.31)
Prouincia Australium Saxonum . . . ministerium sibi episcopale ab Occidentalium Saxonum antistite quaerit.	3.29 (198.32)
quaerite. Scriptum est enim: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius,	5.23 (350.23)
quaeritis. cuius uos honorem quaeritis et seruatis in gentibus.	3.29 (198.30)
quaeritur. ne dum adhuc tempus ad praebendum redemptionis mysterium quaeritur,	1.32 (68.13)
quaero. 'Nomen tuum quaero, quod sine mora mihi insinua.'	1.27 (55.3)
quaerunt. quos doloribus adfigunt, habere heredes quaerunt;	1.7 (19.20)
miracula in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi.	1.27 (50.12)
quaesierint. Romanorum auxilia quaesierint,	2.16 (117.15)
quaesierit. quasi subito sublatum eum quaesierit cum omni diligentia,	1.12 (25.15)
Verum cum solertissime illum quaesierit,	4.23 (256.1)
quaesisti. 'Catholicam . . . obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	4.23 (256.3)
quaesiuit. bellum ubique et uictoriam undecumque quaesiuit.	5.21 (333.17)
quaesiuit sedulus, quem ecclesiis Anglorum archiepiscopum mitteret.	1.3 (15.7)
quaesiuit Colmanus huic dissensionis remedium,	4.1 (202.4)
quaesiuit auxilium de gente Anglorum,	4.4 (213.21)
quaesumus. Festinet igitur, quaesumus, uestra celsitudo, ut optamus, totam suam insulam Deo Christo dicare.	5.21 (332.22)
QVAESITVS. quaesitui. Nec mora, congrua quaesitui responsa recepit;	3.29 (198.24)
quaestui. congrua quaesitui [quaestui] responsa recepit;	1.27 (48.12)
QVAESTIO. quaestio. Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerunt.	1.27 (48.12)
His temporibus quaestio facta est frequens et magna de obseruatione paschae,	3.25 (181.1)
	3.25 (181.14)

Vnde merito mouit haec quaestio sensus et corda multorum, dispositum est, ut . . . synodus fieri, et haec quaestio terminari deberet.	3.25 (182.21)
(nam et de hoc quaestio non minima erat)	3.25 (183.18)
Facta est autem haec quaestio anno dominicae incarnationis DCLXIII ^o ,	3.26 (189.14)
quaestione. Mota ergo ibi quaestione de pascha, uel tonsura,	3.26 (189.19)
quaestionem. in quaestionem ueniat intuentibus,	3.25 (183.14)
quaestionibus. quaestionibus eius consulta flagitans.	1.1 (10.32)
quaestionis. Quibus reseratis, ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret,	1.27 (48.11)
quaestionum. Item, in Regum librum xxx quaestionum.	2.19 (123.13)
QVALIS, e. quale. quod uel quale esset oraculum regi quondam caelitus ostensum.	5.24 (358.3)
Tu uide, rex, quale sit hoc, quod nobis modo praedicatur;	2.12 (107.11)
quale. Quale consilium idem cum primatibus suis de percipienda fide Christi habuerit;	2.13 (111.21)
quale. quale cum te residente ad caenam cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali,	2.13 (111.8)
qualem. sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes auditam apostolus testatur,	2.13 (112.7)
quales. interrogauit eum sollicitus, quales essent habitu uel specie uiri,	2.5 (90.28)
quales. quales ad ecclesiae regimen adsumi,	4.14 (235.12)
et uultus erant laetissimi ac pulcherrimi, quales numquam ante uideram,	2.1 (76.16)
qualia. audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	4.14 (235.15)
qualibus. an forte litteras solutorias, de qualibus fabulae ferunt, apud se haberet,	5.12 (309.28)
qualis. qualisque illis doctoribus fuerit habitus ecclesiae.	4.22 (250.28)
qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	3.26 (189.9)
sicut in aliis prouinciis, ita etiam in Britannia qualis esset status ecclesiae,	4.13 (232.12)
qualis. qualis etiam ipsorum patrum uita uel obitus existerit,	4.18 (242.11)
qualis per iudicium facta sit,	Praef. (7.12)
seiscitabatur singillatim ab omnibus, qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uideretur.	1.27 (56.19)
Qualis uisio cuidam uiro Dei apparuerit,	2.13 (111.17)
Cuius ut meritum, uel uita qualis fuerit, certius clarescat,	4.25 (262.21)
qualis. qualis meriti uir fuerit,	5.1 (281.8)
QVALISCVMQVE, quaecumque. qualiscumque. Verum qualiscumque fuerit ipse, nos hoc de illo cer-	1.33 (70.29)
tum tenemus,	3.4 (134.17)
QVALITAS, qualitas. Neque enim brucosa, sed herbosa et florida soli illius est qualitas;	5.17 (318.29)
qualitate. et de qualitate regni Aeduini.	2.16 (117.4)
qualitem. Aqua enim, . . . feruidam qualitatem recipit,	1.1 (10.19)
QVALITER. Qualiter uero . . . prouincia Merciorum ad fidem Christi, . . . peruenerit,	Praef. (7.8)
De episcopis, qualiter cum suis clericis conuenserunt,	1.27 (48.15)
et qualiter episcopus agere in ecclesia debeat?	1.27 (48.17)
qualiter in domo Dei conuersari debuisset.	1.27 (48.22)
qualiter ualeat corrigi.	1.27 (50.2)
Qualiter debemus cum Galliarum atque Britanniarum episcopis agere?	1.27 (52.28)
qualiter, siqua sunt in episcopis uitia, corrigantur.	1.27 (53.3)
qualiter fraterna caritas colenda sit,	1.28 (62.18)
insinuat, qualiter episcopos in Britannia constituere debuisset;	1.29 (63.13)
qualiter omnia debeat dispensare.	1.30 (66.3)
qualiter ad Christi et ecclesiae sacramenta referendus,	2.1 (75.20)
qualiter ipsi rectores uiuere,	2.1 (76.16)
In quibus primitus posuit, qualiter id emendare deberet,	2.5 (90.28)
Nam qualiter ipsa quoque execranda heresis damnata est, latere uos non debet;	2.19 (123.13)
QVAM. Praef. (8.4); 1.1 (12.15); 1.1 (12.27); 1.3 (15.14); 1.6 (17.15); 1.7 (19.8); 1.10 (24.7); 1.12 (26.15); 1.12 (27.14);	
1.17 (35.18); 1.23 (42.26); 1.23 (43.6); 1.27 (56.29); 1.30 (64.28); 2.1 (73.24); 2.1 (74.31); 2.1 (78.10); 2.2 (84.12);	
2.4 (87.34); 2.5 (91.33); 2.8 (95.17, bis); 2.10 (103.12); 2.12 (108.12); 2.12 (109.16); 2.13 (111.25); 2.13 (111.27);	
2.13 (113.8); 2.14 (115.4); 2.17 (120.1); 2.20 (125.19); 3.1 (128.12); 3.4 (135.5); 3.5 (135.24); 3.6 (138.2);	
3.7 (139.19); 3.13 (153.8); 3.14 (156.24); 3.14 (157.15); 3.17 (162.3); 3.19 (164.19); 3.23 (175.14); 3.24 (177.17);	
3.24 (178.20); 3.25 (182.27); 3.25 (183.5); 3.25 (184.17); 3.25 (187.33); 3.26 (191.18); 3.27 (194.7); 3.27 (194.8);	
3.29 (197.22); 3.30 (200.6); 4.2 (206.7); 4.3 (206.25); 4.9 (223.29); 4.11 (225.24); 4.11 (226.13); 4.12 (228.19);	
4.19 (244.13); 4.19 (244.24); 4.24 (262.6); 4.25 (266.7); 4.30 (276.21); 4.30 (277.11); 5.1 (281.22); 5.6 (290.9);	
5.12 (307.31); 5.14 (314.6); 5.14 (314.28); 5.15 (316.14); 5.18 (320.11); 5.18 (321.10); 5.19 (325.18); 5.20 (331.11);	
5.21 (335.32); 5.21 (338.32); 5.23 (351.19); 5.23 (351.21).	
QVAMDIU. quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectionis decreta, . . . ostenderet;	3.25 (188.3)
Accendite ergo lucernam illam, quamdiu uultis;	4.8 (221.19)
et quamdiu paenitentiae insistere tibi plenius ostendam.	4.25 (263.32)
sicque ibidem quamdiu sustinere posse uidebatur,	5.12 (310.15)
omnia, quae necesse habebat, habundanter ipsi cum sociis suis, quamdiu secum erant, donabat;	5.19 (324.7)
QVAMLIBET. Erat autem praefatus rex Reduall natu nobilis, quamlibet actu ignobilis,	2.15 (116.13)
QVAMOBREM. Quamobrem oportet uestram celsitudinem, . . . piam regulam sequi	3.29 (197.24)
Quamobrem collecta pro hoc in Britannia synodo,	4.18 (242.14)
QVAMPLVRES, a. quamplura. Haec et alia quamplura, quae ad caritatem pertinebant, . . . prosecutus	
sum.	4.5 (215.19)
QVAMVIS. 1.1 (11.34); 1.9 (23.5); 1.12 (25.30); 1.13 (29.2); 1.17 (57.24); 2.2 (83.21); 2.2 (84.20); 2.2 (84.31);	
2.3 (85.13); 2.9 (98.29); 2.9 (100.7); 2.20 (125.8); 3.3 (131.17); 3.11 (150.3); 3.14 (156.9); 3.14 (156.21);	
3.15 (158.21); 3.24 (178.9); 3.29 (196.8); 3.30 (199.11); 4.2 (205.28); 4.5 (215.4); 4.12 (228.11); 4.16 (237.4);	
4.24 (260.8); 4.26 (266.22); 4.26 (268.5); 4.28 (272.27); 5.12 (304.8); 5.14 (314.1); 5.23 (351.10); 5.23 (351.15);	
QVANDO. 1.16 (33.19); 1.27 (52.9); 1.27 (57.19); 1.31 (67.11); 1.32 (69.2); 2.18 (121.22); 3.4 (133.3); 3.4 (135.8).	
4.3 (211.5); 4.22 (251.21); 4.23 (258.2); 4.23 (280.4); 5.3 (285.23); 5.3 (285.28).	
QVANDOQVE. quandoque in ipso cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrecturus in gloria,	2.1 (79.6)
QVANQVAM. quanquam sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare	
possemus	5.21 (337.4)
QVANTO. 1.27 (59.10); 1.32 (68.21, 25); 1.32 (69.27); 2.2 (83.25); 2.13 (112.28); 5.21 (333.27).	
QVANTOCIVS. prosperis quantocius nuntiis releuetis,	2.11 (106.15)
QVANTVM (subst.). 1.27 (53.29); 2.1 (76.30); 3.14 (156.33); 3.17 (161.25); 3.22 (173.11); 3.25 (188.31); 4.11 (227.2);	
5.21 (333.9).	
QVANTVM (adv.). 2.4 (88.11); 2.6 (93.10); 2.11 (105.32, 33); 3.29 (198.23); 4.25 (263.19); 4.26 (266.19); 5.2 (284.14);	
5.6 (289.10); 5.8 (295.3); 5.13 (311.8); 5.21 (344.18, 23); 5.21 (345.3).	
QVANTVS, a. um. quanta. 1.31 (67.9); 2.6 (93.18); 2.10 (100.29); 3.9 (145.13); 3.19 (168.27); 4.10 (224.16);	
4.10 (225.10).	
quanta. 2.1 (76.18); 2.8 (96.10); 2.10 (102.10); 3.19 (165.6); 4.30 (276.8).	
quanta. 3.16 (159.18).	
quanta. 3.26 (190.19).	
quanta. 1.27 (48.17).	
quantam. 4.32 (280.15).	
quantas. 1.14 (29.29).	
quantis. 2.6 (93.3).	

quantum. 1. 27 (53. 26).	
quantus. 1. 28 (62. 12).	
QVAPROPTER. quapropter et captius erat, et pugnabat igitur legi mentis,	1. 27 (61. 29)
Quapropter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac sanaberis;	5. 19 (329. 15)
QVAQVAVERSVM. quaquaversum imperium regis Aduini peruenerat,	2. 16 (118. 3)
Moxque peragrata insula tota, quaquaversum Anglorum gentes morabantur,	4. 2 (204. 17)
QVAQVE. uariis herbarum floribus depictis, immo usque quaque uestitus;	1. 7 (20. 30)
QVARE. 'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba, . . . dabas,	2. 5 (91. 11)
quare gregem, quem sibi ipse crediderat, relinqueret,	2. 6 (92. 22)
quare illa hora, ceteris quiescentibus, . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2. 12 (108. 25)
scio enim certissime qui es, et quare meres,	2. 12 (108. 32)
Quem dum presbyter suus lingua patria, . . . quare lacrimaretur, interrogasset:	3. 14 (157. 7)
qui cum interrogarentur, quare hoc facerent,	3. 22 (173. 19)
'Mirum quare stultum appellare uelitis laborem nostrum,	3. 25 (184. 32)
Cumque interrogaretur a suis, quare hoc faceret, respondebat:	4. 3 (210. 28)
Quare factum est, ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4. 15 (236. 20)
interrogare coepit, quare ligari non posset,	4. 22 (250. 27)
Quod intuens comes, quare faceret, inquisiuit.	4. 25 (264. 19)
Dixit autem abbatissa: 'Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?'	4. 25 (265. 24)
'Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Eggercto, quare tibi dicenda praecepi?	5. 9 (297. 28)
Coepi autem mirari, quare ad murum accederemus,	5. 12 (307. 11)
QVARTVS, a, um, quarta. alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	1. 27 (48. 27)
tertia uel quarta generatio fidelium licenter sibi iungi debeat;	1. 27 (51. 1)
quarta. et ut cognouit, quia in luna quarta, dixit:	5. 3 (285. 24)
quartam. quia, si cepisset insulam, quartam partem eius simul et praedae Domino daret.	4. 16 (237. 6)
quartae. illam in pascha diem assignent primam, . . . id est quartae primam septimanae.	5. 21 (338. 29)
quarto. Hoc autem bellum quarto imperii sui anno conpleuit,	1. 3 (15. 16)
die quarto Iduum Martiarum,	2. 1 (79. 5)
sepultus est die quarto Nonarum Februariarum;	2. 7 (93. 30)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus quarto Iduum Nouembrium die,	2. 18 (120. 9)
quartum. quartum impietatis, cum infirmiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	3. 19 (165. 28)
habuitque primum episcopum Trumheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum Vyn-	
fridum.	3. 24 (180. 28)
quartus. Claudius imperator ab Augusto quartus,	1. 3 (15. 5)
Hic est Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	2. 4 (88. 26)
quartus Reduald rex Orientalium Anglorum, . . . obtinuit;	2. 5 (89. 17)
Quartus Occidentalium Saxonum antistes Leutherius fuit.	4. 12 (227. 22)
III. hunc primum . . . accepit praesulem, II Edilui, III Eadgarum, III Cynibertum,	4. 12 (229. 15)
III. Data die III Iduum Iunii,	2. 18 (122. 3)
occisus est Aduini die III Iduum Octobrium,	2. 20 (124. 22)
imperante domino Iustiniano piissimo Augusto, anno eius consulatus III, pontificante . . . Sergio	5. 7 (294. 2)
III. III. Interrogatio Augustini:	1. 27 (50. 20)
III. anno XVIII, indictione III.	1. 28 (62. 30)
anno XVIII, indictione III.	1. 29 (64. 24)
anno XVIII, indictione III.	1. 30 (66. 8)
anno XVIII, indictione III.	1. 32 (70. 7)
III. III. 'Vt ipsi monachi non migrent de loco ad locum,	4. 5 (216. 9)
III ^a . consuetudinem fecerunt . . . III ^a et VI ^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare.	3. 5 (136. 20)
'Multum insipienter et indocte fecistis in luna III ^a flebotomando.	5. 3 (285. 25)
III ^o . Anno autem imperii Osredi III ^o . Coinred, . . . nobilius multo regni sceptrum reliquit.	5. 19 (321. 27)
QVARTVS DECIMVS, a, um, XIII. Marcus Antoninus Verus XIII ab Augusto	1. 4 (16. 4)
XIII. anno XIII eiusdem principis,	1. 23 (42. 19)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno XIII,	1. 23 (43. 25)
imperante domino nostro Mauricio Tiberio piissimo Augusto, anno XIII,	1. 24 (44. 22)
eclipsis solis facta est XIII. Kalendas Martias,	5. 24 (353. 1)
XIII. post consulatum eiusdem domini nostri anno XIII, indictione XIII.	1. 23 (43. 26)
anno XIII, indictione XIII.	1. 24 (44. 23)
sed a XIII usque ad XX lunam obseruabant;	2. 2 (81. 19)
XIII ^a . Porro dies XIII ^a extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	5. 21 (335. 16)
Quis enim non uideat, . . . octo potius esse dies, si et ipsa XIII ^a adnumeretur?	5. 21 (335. 26)
uidebimus profecto, quod ita dies XIII ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5. 21 (335. 30)
ut . . . expectaretur XIII ^a dies illius, expectaretur uespera eiusdem.	5. 21 (336. 13)
Quaecumque ergo luna ante aequinoctium plena est, XIII ^a uidelicet uel XV ^a existens,	5. 21 (339. 8)
XIII ^a . a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2. 4 (87. 18)
et XIII ^a luna cum Hebreis celebrare nitentes.	2. 19 (123. 17)
diem paschae dominicum more suae gentis, . . . a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} obseruare solebat.	3. 3 (131. 20)
non semper in luna XIII ^a cum Iudaeis, . . . celebrabant.	3. 4 (135. 3)
Vnde et hanc non, . . . XIII ^a luna in qualibet feria cum Iudaeis, sed die dominica semper agebat,	3. 17 (162. 6)
sed die dominica semper agebat, a luna XIII ^a usque ad XX ^{am} .	3. 17 (162. 8)
Iohannes . . . XIII ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3. 25 (185. 20)
in qua obseruandum pascha a XIII ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad XXI ^{am} . . . praeceptum est;	3. 25 (186. 6)
quod uos non facitis, qui a XIII ^a usque ad XX ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3. 25 (186. 26)
neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in XIII ^a uel uetus pascha mandauit ad uesperam,	3. 25 (187. 2)
qui a XIII ^a usque ad XX ^{am} pascha celebrandum scripsit?	3. 28 (195. 14)
paschae diem, . . . secus morem canonicum a XIII ^a usque ad XX ^{am} lunam celebrant.	5. 21 (334. 24)
ut non tamen in ipsa die XIII ^a pascha fieri praecipitur;	5. 21 (334. 32)
Sed ne putaremus easdem VII dies a XIII ^a usque ad XX ^{am} esse computandas,	5. 21 (335. 7)
Constat autem, quia non XIII ^a die, in cuius uespera agnus est immolatus,	5. 21 (335. 22)
Primo mense, XIII ^a die mensis comeditis azyma usque ad diem XXI ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5. 21 (335. 25)
Quis enim non uideat, a XIII ^a usque ad XXI ^{am} non VII solummodo, sed octo potius esse dies,	5. 21 (336. 30)
'Mense primo, XIII ^a die mensis ad uesperam phase Domini est,	5. 21 (337. 31)
qui dominicum paschae diem a XIII ^a mensis primi usque ad XX ^{am} putant lunam esse seruandum.	5. 21 (334. 24)
XIII ^{ae} . quod ita in observatione paschali mentio fit diei XIII ^{ae} ,	5. 21 (334. 26)
sed adueniente tandem uespera diei XIII ^{ae} , id est XV ^a luna,	5. 21 (335. 28)
Sin autem, . . . a uespera diei XIII ^{ae} usque ad uesperam XXI ^{ae} computauerimus,	5. 21 (336. 3)
quod a uespera XIII ^{ae} diei incipit, et in uespera XXI ^{ae} completur.	5. 21 (337. 10)
ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei XIII ^{ae} , expectetur etiam dies dominica,	5. 21 (341. 15)
iam deinde congesta in ordinem serie lunae XIII ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	3. 25 (185. 27)
XIII ^{am} . XIII ^{am} lunam primi mensis, . . . expectaret;	3. 25 (185. 34)
Sin autem dominica non proximo mane post lunam XIII ^{am} , . . . esset uentura,	3. 25 (187. 18)
Ille sic in pascha dominico XIII ^{am} lunam computauit, . . .	

'Vt sanctum diem paschae . . . seruemus dominica post xiiii ^{am} lunam mensis primi.'	4.5	(216.1)
"Et seruabitis eum usque ad xiiii ^{am} diem mensis huius;	5.21	(334.20)
nimirum constat, quia xiiii ^{am} diem mensis eiusdem, . . . a sua prorsus sollempnitate secludunt;	5.21	(338.15)
id est post completam diem eiusdem mensis xiiii ^{am}	5.21	(340.31)
xiiii ^{um} ubi xiiii ^{am} aetatis contigit annum, monasticam saeculari uitam praetulit.	5.19	(322.29)
QVASI. 1.8 (22.17); 1.12 (26.31); 1.14 (30.3); 1.15 (31.1); 1.17 (34.19); 1.20 (38.25); 1.26 (47.27); 1.27 (49.31);		
1.27 (53.19); 1.27 (59.30); 1.27 (59.33); 2.1 (75.9); 2.4 (88.29); 2.9 (98.20); 2.9 (99.7); 2.12 (110.31); 3.1 (128.6);		
3.4 (133.29); 3.8 (143.23); 3.8 (144.3); 3.9 (146.7); 3.9 (146.8); 3.11 (150.10); 3.17 (161.13); 3.19 (165.8);		
3.19 (165.18); 3.19 (167.22); 3.22 (172.11); 3.30 (199.19); 4.3 (208.29); 4.3 (208.32); 4.3 (211.10); 4.8 (221.1);		
4.9 (222.13); 4.9 (222.18); 4.9 (222.23); 4.9 (223.5); 4.9 (223.21); 4.9 (223.22); 4.10 (225.9); 4.11 (226.29);		
4.11 (227.3); 4.12 (228.31); 4.13 (232.12); 4.14 (235.6); 4.19 (245.31); 4.23 (256.1); 4.24 (260.31); 4.25 (264.30);		
4.27 (269.20); 4.30 (276.19); 4.30 (277.6); 4.31 (279.3); 4.31 (279.12); 5.5 (288.29); 5.6 (290.24); 5.6 (290.34);		
5.9 (328.12); 5.19 (328.14); 5.19 (328.25); 5.19 (328.28); 5.21 (344.3); 5.21 (346.10); 5.23 (349.8); 5.23 (349.12);		
Cont. (361.8); Cont. (361.11).		
QVATENVVS. quatenus in monasterio suo cursum canendi annum, . . . edoceret;	4.18	(241.18)
QVATERNI, ae, a. quaternas. Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes	5.16	(318.5)
habet,		
QVATINIUS. 1.23 (43.19); 1.27 (52.13); 1.29 (63.26); 1.29 (64.16); 1.30 (65.32); 2.8 (96.16); 2.10 (102.2); 2.10 (103.24);		
2.10 (131.18); 2.11 (105.15); 2.11 (106.1); 2.11 (106.16); 2.17 (119.22); 3.5 (136.2); 3.29 (196.14); 4.29 (275.18);		
5.20 (331.31).		
QVATRIDIVM. quadriduo. Cumque ita sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quadriduo perseueraret,	5.19	(328.27)
QVATTIVOR. quattuor. ut omni stipendio, quod accedit, quattuor debeant fieri portiones;	1.27	(48.25)
sine aggregatis tribus vel quattuor episcopis	1.27	(52.18)
Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes,	3.19	(165.19)
nee non et quattuor auro Scribi euangelii praecepit in ordine libros;	5.19	(330.15)
III. Libros etiam Dialogorum III fecit,	2.1	(76.22)
Erat autem eo loci, . . . martyrium beatorum III Coronatorum.	2.7	(94.24)
quae in III linguis, id est Bretonum, Pictorum, Scottorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.6	(138.5)
Sed et post annos III, . . . translatum est;	3.19	(168.21)
et rexit ecclesiam annos VIII, menses III et duos dies;	3.20	(169.18)
Et acceptis III presbyteris, . . . multo cum gaudio reuersus est.	3.21	(170.15)
factus est Diuma unus ex praefatis III sacerdotibus episcopus Mediterraneorum Anglorum	3.21	(171.2)
III siquidem hi, quos diximus, germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuisse praeclari.	3.23	(176.20)
Qui subdiacono ordinatus III expectauit menses,	4.1	(203.4)
a parte uero pedum mensura III digitorum in sarcophago corpus excederet.	4.11	(227.15)
Haec bis quaternas portas, . . . habet, e quibus III ad Vulturnum, et III ad Eurum spectant	5.16	(318.6)
xii lampades ardent, III intra sepulchrum, VIII supra in margine dextro.	5.16	(318.16)
Vna data Daniheli, . . . altera Aldhelmo, cui annis III strenuissime praefuit;	5.18	(320.26)
cuius magisterio III euangeliorum libros ex ordine didicit,	5.19	(324.25)
Sic delatus in Maeldum ciuitatem Galliae III diebus ac noctibus quasi mortuus iacebat,	5.19	(328.24)
Sicque III annis, . . . uitam duxit in pace.	5.19	(329.33)
provinciae Nordanhymbrorum, cui rex Ceolulf praest, III nunc episcopi praesulatum tenent;	5.23	(350.29)
"In principium Genesis, usque ad natiuitatem Isaac et electionem Ismahelis, libros III.	5.24	(357.26)
In primam partem Samuelis, . . . libros III [III].	uar.	5.24 357.30
In euangelium Marci libros III.	5.24	358.19
QVATTIVORDECIM. XIII. XIII diebus praeniente corporea infirmitate pressus est,	4.24	261.16
ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies XIII, ex quo in urbem uenerat.	5.11	303.6
qui sedit annos XXXVII, menses VI, dies XIII;	5.23	350.1
-QVE, omitted.		
QVENTAVIC, Etaples.		
Quentauc. et perduxit eum ad portum, cui nomen est Quentauc;	4.1	203.29
QVEO. queam. 'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	4.28	271.13
queo. Nequaquam hoc laeta ferre queo.'	4.9	(223.23)
quieverunt. Neque haec tamen agentes quicquam ab illo auxilii impetrare quieverunt,	1.13	(28.31)
QVERCVS. quercus. in cuius aquilonali parte quercus Abraham duorum hominum altitudinis truncus	5.17	(319.25)
ecclesia circumdata est.		
QVERELA. querela. interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac	4.24	(261.34)
rancoris haberent.	3.13	(153.1)
QVEROR. querebatur. et inter egra tremens suspiria, flebili uoce talia mecum querebatur:	3.9	14 (6.17)
quererentur. et cum familiares domus illius de acerba puellae infirmitate ipso praesente quererentur,		
QVI, quae, quod, omitted.		
QVIA, omitted.		
QVICVMQVE, quaecumque, quodcumque. quacumque. 3.25 (184.25); 5.21 (337.12).		
quaecumque. 5.21 (339.7).		
quaecumque. 1.7 (19.9).		
quaecumque. 4.23 (253.5); 5.24 (358.22).		
quemcumque. 5.10 (300.1).		
quicumque. 1.7 (19.28); 5.12 (308.22); 5.21 (334.34).		
quidcumque. 3.3 (132.17); 4.2 (205.8); 5.12 (308.31).		
QVIDAM, quaedam, quoddam. cuidam. 4.16 (237.13); 4.22 (251.16); 4.25 (262.21); 5.10 (301.2).		
cuidam. 4.9 (221.31); 4.23 (258.11).		
cuiusdam. 3.9 (144.27); 4.22 (249.19); 5.4 (286.30); 5.10 (299.27).		
cuiusdam. 4.6 (218.4); 4.12 (228.16).		
quadam. 1.19 (37.31); 2.1 (79.29); 2.12 (110.28); 2.18 (120.28); 3.2 (130.17); 3.12 (150.29); 3.19 (164.3);		
uar. 3.19 (168.16); uar. 3.22 (172.29); 4.3 (207.25); 4.3 (208.17); 4.7 (219.28); 4.9 (222.11); 4.25 (264.14);		
4.31 (278.8); 4.32 (280.11); 5.6 (289.20); 5.9 (296.30); 5.9 (298.7); 5.11 (302.24); 5.17 (319.9); 5.22 (347.22).		
quaedam. 1.27 (50.29); 3.11 (149.5); 4.8 (221.7); 4.9 (222.30); 4.23 (257.5); 5.2 (283.7); 5.3 (285.12); 5.12 (306.17).		
quaedam. 1.1 (10.20); 1.27 (51.26, 27, 28); 4.30 (277.28).		
quandam. 4.4 (213.11); 4.19 (244.34).		
quendam. 1.7 (18.14); 2.2 (82.24); 2.16 (117.21); 3.10 (147.9); 3.19 (167.16); 4.1 (202.15); 4.24 (260.20); 4.25 (264.28).		
quibusdam. 4.19 (243.13); 4.29 (274.9).		
quibusdam. 1.1 (13.2); 2.15 (116.4); 5.11 (302.22); 5.13 (313.4);		
quibusdam. 1.1 (10.1).		
quidam. 1.6 (17.12); 1.10 (24.10); 1.18 (36.6); 1.21 (40.12); 2.2 (82.4); 2.9 (98.33); 2.12 (108.1); 2.16 (117.20);		
3.2 (128.24); 3.2 (130.10); 3.7 (140.19); 3.9 (145.30); 3.10 (146.26); 3.11 (149.19); 3.12 (150.28); 3.12 (151.1);		
3.13 (152.5); 3.4 (156.12); 3.15 (157.23); 3.19 (167.15); 3.27 (192.30); 4.3 (210.15); 4.3 (212.10); 4.7 (220.16);		
4.8 (221.22); 4.10 (224.23); 4.13 (231.1); 4.14 (233.21); 4.16 (237.26); 4.24 (258.27); 4.24 (259.22); 4.31 (278.1, 2);		
4.32 (279.24); 4.32 (280.9); 5.2 (283.20); 5.3 (286.8); 5.12 (303.24, 28); 5.12 (306.16, 17); 5.12 (309.22);		
5.13 (311.3); 5.19 (329.9); 5.21 (333.22).		

- quidam. 1.1 (9.14); 1.5 (16.23); 1.27 (50.3); 1.27 (50.5, *ter*); 1.27 (50.6); 2.1 (77.16); 3.4 (135.4); 3.17 (162.6); 3.27 (192.13); 4.3 (208.9); 4.22 (252.10); 4.32 (279.28); 5.10 (299.15); 5.12 (306.22); 5.14 (314.9).
quiddam. 4.22 (249.22).
quodam. 2.11 (105.27); uar. 3.12 (150.29); 3.19 (168.16); 3.22 (172.26); 5.24 (359.8).
quodam. 2.1 (74.16); 2.7 (94.14); 2.14 (114.31); 3.6 (138.11); 3.19 (164.13); 3.22 (172.29); 4.24 (259.19); 5.2 (283.14); 5.3 (285.7).
quoddam. 5.16 (317.15).
quoddam. 5.6 (290.11).
quosdam. 2.1 (75.4); 2.1 (77.3); 2.19 (123.14); 2.19 (123.21); 4.19 (244.30).
- QVIDEM.** 1.1 (10.4); 1.1 (10.9); 1.1 (11.31); 1.5 (16.18); 1.6 (17.12); 1.9 (23.11); 1.14 (30.11); 1.14 (30.12); 1.15 (30.24); 1.15 (32.10); 1.22 (41.21); 1.22 (42.1); 1.23 (42.27); 1.25 (46.7); 1.27 (52.7); 1.27 (56.2); 1.27 (59.25); 1.27 (60.5); 1.29 (63.3); 1.30 (65.30); 2.1 (74.27); 2.1 (75.24); 2.1 (76.3); 2.1 (77.8); 2.1 (77.14); 2.1 (81.1); 2.2 (82.14); 2.2 (83.14); 2.3 (85.6); 2.5 (89.9); 2.6 (93.15); 2.7 (94.8); 2.9 (100.14); 2.12 (106.30); 2.12 (108.7); 2.12 (109.30); 2.13 (111.10); 2.13 (112.9); 2.13 (112.14); 2.14 (115.10); 2.15 (116.1); 2.17 (119.33); 2.19 (124.3); 2.20 (125.10); 3.1 (128.2); 3.2 (130.15); 3.3 (132.31); 3.4 (134.20); 3.4 (135.4); 3.5 (137.10); 3.7 (139.12); 3.7 (140.20); 3.8 (143.1); 3.9 (145.26); 3.12 (152.2); 3.13 (152.25); 3.13 (153.23); 3.14 (154.15); 3.14 (154.22); 3.14 (156.26); 3.15 (157.29); 3.15 (158.11); 3.17 (160.31); 3.19 (166.21); uar. 3.19 (167.15); 3.21 (171.14); 3.23 (175.28); 3.23 (176.14); 3.24 (179.26); 3.25 (181.19); 3.25 (181.22); 3.26 (189.29); 3.27 (192.13); 4.3 (210.1); 4.3 (212.5); 4.5 (215.4); 4.6 (218.29); 4.8 (221.17); 4.9 (223.1); 4.10 (224.25); 4.11 (227.4); 4.14 (235.17); 4.22 (251.11); 4.23 (254.7); 4.24 (259.4); 4.25 (263.6); 4.26 (266.18); 4.26 (267.4); 4.26 (267.20); 4.26 (267.30); 4.27 (268.28); 4.28 (272.2); 4.30 (276.14); 5.2 (283.23); 5.6 (289.8); 5.6 (289.18); 5.8 (295.24); 5.9 (296.4); 5.10 (300.17); 5.11 (302.12); 5.12 (308.26); 5.13 (311.23); 5.14 (313.31); 5.17 (319.28); 5.19 (323.6); 5.19 (325.2); 5.19 (329.16); 5.20 (331.10); 5.21 (340.13); 5.21 (340.23); 5.21 (341.9); 5.21 (342.3); 5.21 (343.27); 5.21 (343.32); 5.21 (345.3); 5.21 (345.29).
- QUIES.** quiete. optati littoris quiete potiuntur.
quam de propriae quondam quiete conuersationis habuerat;
de uita monachorum et quiete ordinaturus;
quietem. membra in quietem omnia composuit.
et ipse quoque lectulum concensens, coepit in quietem membra laxare.
quieti. et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone.
quietis. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,
quia modica illa, quae prouenerat, intercapdo quietis, ad uiri Dei preces... donata est.'
Cumque... sine ulla quietis intercapedine innumerabilis spirituum deformium multitudo torqueretur,
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatæ quietis tribuit,
QUIESCO. quiescebat. egressus est tempore matutino de cubiculo, in quo infirmi quiescebant,
quiescendi. Rogauit ergo ministrum suum... ut in ea sibi locum quiescendi praepareret;
et quam beatus est, cui in eo facultatem quiescendi Dominus... praestare dignabitur.
quiescendo. ac mox funditus quiescendo... concensuit.
quiescendum. ad quiescendum membra posuisset, atque obdormisset.
quiescente. quiescente dolore cessabat ab insanis membrorum motibus,
quiescentibus. quare illa hora, ceteris quiescentibus... solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.
et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uos laeta prosequitur,
quiescentibus. quiescentibus ad tempus exteris,
quiesceret. Et cum paululum quiesceret, expergefactus sodalis respexit eum, et ait:
quieuerunt. Picti... tunc primum et deinceps quieuerunt,
quieuit. At ubi turbo persecutionis quieuit,
et statim, ut praedictum erat, suo quieuit a feruore.
- QUIETISSIMVS.** a, um. quietissimam. noctem illam quietissimam duxit;
QUIETVS. a, um. quieta. fidem Britannii... inuolantem integram quieti in pace seruabant.
quietam. Ceadda... qui tunc in monasterio suo, quod est in Læstingae, quietam uitam agebat,
quieti. coegerat enim eos imminens hiems, ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.
quietos. quietosque eos suorum desiderii felix carina restituit.
quietus. ibi reside, et quietus manens adhere tubae.
atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.
ad uesperam usque quietus et quasi mortuus permanens, tunc paululum reuiuiscio,
QUILIBET. quaelibet, quodlibet. cuiuslibet. ut nulla possit ecclesiarum ueststrarum iactura per cuiuslibet
occasionis obtentum quoque modo prouenire;
quaelibet. uel si alia quaelibet necessitas insisteret, uiam peragere posset.
quaelibet. uel in uasa quaelibet humani usus formarentur,
quasi missam a Deo conditore plagam per... fylacteria uel alia quaelibet daemonicae artis arcana
cohibere ualerent.
qualibet. seu in qualibet ecclesia aliquid inuenisti,
Vnde et hanc non... xiiii^a luna in qualibet feria cum Iudaeis, sed die dominica semper agebat,
nil curans, utrum haec sabbato, an alia qualibet feria proueniret.
dominica... alia qualibet luna usque ad xxi^{am} esset uentura,
quemlibet. Quomodo enim iuuandi quemlibet possunt habere uirtutem hi,
quibet. Cuius ordinem miraculi non quilibet dubius relator... narravit,
quislibet. uel corpus Domini quislibet accipere ualeat;
quodlibet. non uno quodlibet auctore, sed fidei innumerorum testimonium,
quolibet. nec sensibilitatem a suis factoribus potuit quolibet modo suscipere,
quolibet. uel alio quolibet incommodo fessos,
QVIN. 1.1 (12.33); 1.7 (19.28); 1.12 (27.15); 1.13 (29.6); 1.14 (29.18); 1.22 (42.7); 1.25 (46.14); 1.25 (46.16); 1.26 (47.30); 2.9 (97.15); 2.9 (98.4); 2.12 (107.13); 2.12 (108.11); 2.12 (109.11); 2.12 (109.19); 2.15 (116.30); 2.20 (125.11); 3.12 (151.10); 3.14 (155.5); 3.17 (161.6); 3.21 (170.27); 3.21 (170.29); 3.23 (177.5); 3.25 (181.24); 4.7 (220.12); 4.9 (222.21); 4.9 (222.28); 4.10 (224.30); 4.22 (250.26); 4.32 (280.1); 5.19 (330.14); 5.19 (330.26); 5.1 (11.9); 5.24 (352.14).
- QVINDECIES.** Quindecies ternos postquam egit episcopus annos,
QVINDECIM. xv. longissima dies siue nox xv... compleat horas.
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit,
QVINGENTESIMVS **VDODEQVADRAGESIMVS.** a, um. **DXXXVIII.** Anno **DXXXVIII.** eclipsis solis
facta est 5.24 (353.1)
QVINGENTESIMVS **NONAGESIMVS** **SEPTIMVS.** a, um. **DXCVII.** Anno **DXCVII.** uenere Britanniam
praefati doctores. 5.24 (353.15)
QVINGENTESIMVS **NONAGESIMVS** **SEXTVS.** a, um. **DXCVI.** Anno **DXCVI.** Gregorius papa misit
Britanniam Augustinum cum monachis. 5.24 (353.12)
QVINGENTESIMVS **OCTOGESIMVS** **SECVNDVS.** a, um. **DLXXXII.** anno ab incarnatione Domini
DLXXXII 1.23 (42.13)
QVINGENTESIMVS **QVADRAGESIMVS.** a, um. **DXL.** Anno **DXL.** eclipsis solis facta 5.24 (353.3)
QVINGENTESIMVS **QVADRAGESIMVS** **SEPTIMVS.** a, um. **DXLVII.** Anno **DXLVII.** Ida regnare coepit. 5.24 (353.6)
QVINGENTESIMVS **SEXAGESIMVS** **QVINTVS.** a, um. **DLXV.** Anno **DLXV.** Columba presbyter de
Scotia uenit Britanniam. 5.24 (353.9)
D^o LXV°. Siquidem anno incarnationis dominicae **D^o LXV°.** 3.4 (133.4)
QVINGENTI. quingentis. quingentis fere passibus ab harena situs est. 1.7 (20.28)

QVINGENTI TRIGINTA DVO

QVINGENTI TRIGINTA DVO, ae, o.	quingentos et XXX duos. etiamsi ad quingentos usque et xxx duos uoluerint annos;	5.21 (341.27)
QVINQVAGESIMA. quinquagesimae.	consuetudinem fecerunt per totum annum, excepta remissione quinquagesimae paschalis,	3.5 (136.20)
L ^{mae} .	Cuius modum continentiae . . . post peracta sollemnia pentecostes, hoc est L ^{mae} , semper obseruare curabat.	3.27 (194.14)
QVINQVAGESIMVS QVARTVS, a, um. LIII.	Mauricius ab Augusto LIII imperium suscipiens	1.23 (42.14)
QVINQVAGINTA. L.	traiecit milium L, siue, . . . stadium ccccl,	1.1 (9.14)
	et solum L fuga esse lapsos.	2.2 (84.26)
	cui etiam rex Vulpheri donauit terram L familiarum ad construendum monasterium	4.3 (207.4)
	Denique ferunt, quia saepe XL simul aut L homines inedia macerati procederent ad praecipitum	4.13 (231.14)
QVINQVAGINTA SEPTIM. LVII.	sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conuerunt;	1.13 (29.9)
QVINQVAGINTA SEX. L et VI.	post regnum temporale, quod L et vi annis gloriosissime tenuerat,	2.5 (89.7)
QVINQVE. quinque.	Haec in praesenti, . . . quinque gentium linguis,	1.1 (11.12)
	Et hic ergo postquam annis quinque rexit ecclesiam,	2.7 (95.3)
	Neque enim magna est, sed quasi familiarum quinque,	3.4 (133.29)
	et hoc post quinque annos sui episcopatus de hac uita substracto,	3.20 (169.6)
	Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.1)
	quae quinque animas hominum merentes heulantesque, . . . trahebat in tenebras;	5.12 (306.13)
	successor eius Cyrillus seriem x et vi annorum in quinque decennouenalibus circulis comprehendit;	5.21 (341.19)
V. Rex ipse, . . . cum v tantum aut vi ministris ueniebat,		3.26 (190.31)
	habens monasterium permodicum . . . et in eo fratres viue vi,	4.13 (231.4)
	Nam ipse illis in partibus annos v, . . . officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.18)
	Denique v ex eodem monasterio postea episcopos uidimus,	4.23 (254.22)
	Sed post v annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5.19 (327.13)
	Coenred rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5.24 (356.6)
	Historiam ecclesiasticam nostrae insulae ac gentis in libris v.	5.24 (359.16)
QVINQVE MILIA. quinque milia.	Australium Merciorum, qui sunt, ut dicunt, familiarum quinque milium,	3.24 (180.13)
QVINTVS, a, um. quinta.	ita ut nil unquam cibi uel potus, excepta die dominica et quinta sabbati, perciperet.	4.25 (263.5)
	ita ut quinta solum sabbati et dominica, sicut praedixi, reficeret,	4.25 (264.5)
	quinta demum inlucescere die, quasi de graui expectatus somno, exurgens resedit;	5.19 (328.28)
quinto. occisus est, . . . die quinto mensis Augusti.		3.9 (145.11)
	Anno post obitum praefati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est.	5.20 (330.32)
quinto. et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio		4.17 (240.9)
quintus. quintus Aeduini rex Nordanhybrorum gentis,		2.5 (89.19)
	quintus ab Augustino Doruernensis ecclesiae consecratus est antistes,	2.18 (120.12)
V. Et ita una cum Hadriano vi. [v.] Kalendas Ianuaris Britanniam missus est.	uar.	4.1 (203.10)
Beretuald. . . defunctus est die [v.] Iduum Ianuariarum;	uar.	5.23 (349.30)
V. v. Interrogatio Augustini:		1.27 (50.26)
V. v. 'Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet discurrat,		4.5 (216.13)
V ^o . Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die.		5.10 (300.25)
QVINTVS DECIMVS, a, um. XV. Aedilbald rege Merciorum xv. agente annum inperii.		5.24 (356.19)
XV. Data die xv. Kalendarum Iuliarum,		1.30 (66.5)
qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Ecgfridum filium regni heredem reliquit:		4.5 (214.20)
anno x ^o regni eius, sub die xv Kalendas Octobres, indictione viii ^a ,		4.17 (239.7)
Hild, . . . transiit die xv. Kalendarum Decembrium,		4.23 (252.20)
extinctus anno aetatis suae xl., regni autem xv.		4.26 (267.3)
XV ^a . Quaecumque ergo luna ante aequinoctium plena est, XIII ^a uidelicet uel xv ^a existens,		5.21 (339.8)
XV ^a . quia dominicum paschae diem a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} . . . oportet inquiri,		2.19 (122.24)
fiat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} seruetur.		3.25 (186.3)
Petrus a xv ^a luna usque ad xxi ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;		3.25 (186.20)
ut pascha primo mense anni et tertia eiusdem mensis septimana, id est a xv ^a die usque ad xxi ^{am} , fieri deberet;		5.21 (334.6)
sed adueniente tandem uespera diei XIII ^{ae} , id est xv ^a luna,		5.21 (334.26)
sed xv ^a sunt educti ex Aegypto,		5.21 (335.9)
"Profecti igitur de Ramesse xv ^a die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa"		5.21 (335.11)
a xv ^a die mensis primi usque ad xxi ^{am} eiusdem mensis diem completam computari oportet.		5.21 (335.14)
et xv ^a die mensis huius sollemnitas azymorum Domini est.		5.21 (336.31)
ut . . . expectetur etiam dies dominica, a xv ^a usque ad xxi ^{am} diem eiusdem mensis.		5.21 (337.11)
XV ^{ae} . et quod ipsa sit nox xv ^{ae} lunae		5.21 (334.28)
a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;		5.21 (338.14)
ita ut xv ^{ae} , in qua populus Dei ab Aegypto seruitute redemptus est, . . . uix uesperam tangant.		5.21 (338.18)
XV ^{am} . ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xv ^{am} lunam ad uesperam esse fateretur.		3.25 (187.19)
ut semper in diem xv ^{um} primi mensis, id est in lunam xv ^{am} dominica dies incurreret.		5.21 (337.2)
XV ^{um} . 'Si ergo fieri posset, ut semper in diem xv ^{um} primi mensis, . . . dominica dies incurreret,		5.21 (337.1)
QVIPPE. 1.27 (54.17); 1.27 (55.15); 1.27 (56.11); 1.27 (58.12); 1.27 (61.5); 2.10 (100.27); 2.10 (101.19); 2.10 (103.15); 2.20 (125.17); 4.2 (205.26); 4.10 (224.22); 4.27 (269.27); 4.28 (273.19); 5.6 (289.15); 5.18 (320.10); 5.23 (349.6); 5.23 (351.15).		
QVIPIAM. et cum neque ibi quippiam requiei inuenire ualerent,		5.12 (305.9)
QVIS, quid, omitted.		
QVISIAM, quaequam, quodpiam, quopiam. Quae ne facile a quopiam posset contemni,		3.8 (142.10)
QVISQVAM, quaequam, quicquam. cuiquam. praecipio tibi in nomine Domini, ne hoc cuiquam ante meum obitum dicas,		4.3 (209.31)
ne cuiquam haec alteri referret,		5.9 (297.21)
cuiusquam. omnibus essent omnia communia, cum nihil cuiusquam esse uideretur proprium.		4.23 (254.12)
cuiquam. Neque haec tamen agentes quicquam ab illo auxilii impetrare quierunt,		1.13 (28.30)
nec tamen, protegentibus eum angelis, quicquam proficiebant,		3.19 (165.5)
nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare, nec quicquam de eorum rebus uiolenter abstrahere.		4.5 (216.7)
ut neque uelo neque remigio quicquam proficere, . . . ualeremus.		5.1 (281.21)
nec Victbert illas deueniens in partes quicquam proficiebat,		5.10 (299.2)
ne qui praedicantibus quicquam molestiae inferret;		5.10 (299.10)
quisquam. neque ante Iulium Caesarem, neque post eum quisquam		1.3 (15.10)
Neque ex eo tempore quisquam regum Scottorum . . . in proelium uenire audebat.		1.34 (72.3)
neque hos quisquam, nisi ad usum necessarium, contingere . . . auderet,		2.16 (118.12)
Quod si quisquam propriam expulerit coniugem legitimo sibi matrimonio coniunctam,		4.5 (217.3)
Et cum ne adhuc quidem talia loquenti quisquam responderet,		4.8 (221.18)
QVISQVE, quaeque, quodque. cuique. 1.1 (10.18); 1.27 (49.7).		
cuiusque. 5.21 (344.29).		
cuiusque. 1.8 (22.19).		
quaeque. 5.23 (350.25)		

quaeque. 1.29 (64.9); 2.4 (88.20); 4.5 (215.17); 4.5 (216.6); 4.5 (217.10).	
quaeque. 1.12 (26.31); 1.26 (47.5) 1.32 (68.31); 2.7 (94.10); 3.11 (150.2); 4.5 (215.25); 4.32 (280.25); 5.7 (293.9); 5.11 (301.30); 5.15 (316.28).	
quamque. 2.1 (78.8).	
quasque. 2.1 (76.17); 1.15 (32.20).	
quemque. 5.21 (343.18).	
quibusque. 1.27 (49.30).	
quibusque. 5.15 (315.22).	
quique. Praef. (8.13); 1.22 (41.27); 1.27 (52.22); 3.5 (136.18); 3.19 (164.16); 3.25 (189.4); 4.5 (215.14); 4.23 (253.30); 4.23 (254.14); 5.21 (333.29).	
quisque. 2.12 (108.13); 3.3 (131.25); 3.19 (168.29); 4.10 (224.19); 4.31 (279.16).	
quosque. 1.32 (67.26).	
QVISQVIS, quaeque, quodquod. quicquid. quicquid a uobis fuerit in eius admonitione completum.	1.23 (43.16)
Quicquid uero ex auctoritate agendum est,	1.27 (53.19)
quicquid in ea utili sordidantis inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam resedisset,	4.9 (222.8)
quicquid. quicquid custodire temptauerat turba, consumitur;	1.19 (37.19)
Et quicquid de faciendis signis acceperis,	1.31 (67.14)
Quicquid pecuniae habuerat, sedulus hoc dispergere . . . curabat,	2.1 (77.19)
Implebatque actu, quicquid sermone docebat,	2.1 (79.17)
quicquid ex diuinis litteris per interpretes disceret,	4.24 (258.29)
quicquid mihi inposueris agendum, . . . totum facile feram,	4.25 (263.24)
Memento, frater Heriberet, ut modo, quicquid opus habes, me interroges mecumque loquaris;	4.29 (274.21)
quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare curauit.	4.29 (275.2)
quisquis. Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, . . . nouerit se . . . separatim.	4.5 (217.13)
Quam uidelicet regulam triforem quisquis rite custodierit,	5.21 (334.11)
quoquo. ut nulla possit . . . iactura . . . quoquo modo prouenire;	2.18 (121.32)
quoquo modo uenire,	4.5 (217.16)
ad ecclesiam, quoquo modo posset, perueniens,	4.31 (278.19)
QVOADVSQVE. quoadusque, qui gignitur, ablactatur.	1.27 (55.7)
QVOD (conj.), omitted.	
QVOENBURG (fl. 616?), first wife of Edwin of Northumbria.	
Quoenburga. qui ambo ei exuli nati sunt de Quoenburga filia Cearli regis Merciorum.	2.14 (114.22)
QVOENBURG (fl. 705), daughter of Heriburg, Abbess of Wotton; healed by the prayers of John of Beereley.	
Quoenburg. et ait: 'Postulat Quoenburg' (hoc enim erat nomen uirginis), 'ut oculus regrediaris ad eam.'	5.3 (286.9)
QVOLIBET. 4.5 (216.14); 5.11 (302.21).	
QVOMODO. 1.27 (50.16); uar. 1.32 (69.2); 2.1 (75.20); 2.1 (80.20); 2.4 (87.14); 2.10 (102.19); 2.11 (105.20); uar. 2.18 (121.32); 3.11 (150.17); 3.12 (151.2); 3.25 (185.7); 3.25 (185.32); 3.25 (188.7); 4.23 (258.1); 4.24 (260.2); 4.24 (262.12); 4.27 (270.28); 5.20 (332.1).	
QVONDAM. 1.1 (9.2); 1.1 (10.26); 1.12 (27.19); 1.15 (32.17); 1.32 (68.15); 1.34 (71.12); 2.1 (73.22); 2.1 (74.32); 2.1 (78.12); 3.2 (85.23); 2.12 (106.28); 2.12 (107.1); 2.12 (107.12); 2.13 (113.21); 3.2 (129.26); 3.6 (138.28); 3.12 (151.18); 3.14 (154.15); 3.16 (159.1); 3.18 (163.8); 3.25 (181.27); 4.14 (234.24); 4.14 (235.5); 4.20 (248.25); 4.22 (251.26); 5.2 (283.4); 5.9 (296.31); 5.9 (297.6); 5.16 (317.28); 5.17 (319.15); 5.19 (327.24); 5.19 (329.24); 5.20 (331.33); 5.24 (354.5).	
QVONIAM. 1.25 (46.27); 1.28 (62.18); 2.20 (126.27); 4.1 (203.32); 4.2 (206.1); 4.13 (232.20); 4.19 (246.33); 4.26 (267.5); 4.28 (273.8); 5.9 (298.24); 5.21 (342.34); 5.22 (346.26); 5.22 (347.5).	
QVOQVE. Praef. (5.18); 1.1 (10.3); 1.1 (11.28); 1.1 (12.2); 1.3 (15.3); 1.6 (17.17); 1.13 (29.10); 1.15 (32.6); 1.18 (36.29); 1.23 (42.11); 1.25 (46.13, 21); 1.26 (47.20); 1.27 (49.7); 1.27 (51.9); 1.27 (52.14, 23); 1.27 (53.11); 1.27 (57.7); 1.29 (63.9, 32); 1.29 (64.2); 1.32 (67.20); 1.32 (68.12); 1.32 (69.26); 2.1 (74.11); 2.1 (76.14, 28); 2.1 (77.1); 2.1 (78.19, 23); 2.1 (80.2); 2.4 (88.21); 2.5 (90.1); 2.8 (96.14); 2.10 (101.6, 25); 2.11 (104.8); 2.11 (105.28); 2.19 (123.25, 28); 2.20 (126.7, 20); 3.4 (135.11, 14); 3.13 (152.18); 3.14 (154.10); 3.17 (160.22); 3.19 (166.18); 3.19 (167.27, 32); 3.19 (168.9); 3.20 (169.9); 3.23 (176.10); 3.23 (177.8); 3.25 (181.12); 3.25 (182.14); 3.26 (191.11); 3.27 (192.2, 8, 17); 3.27 (193.17); 3.27 (194.13); 3.28 (195.25); 4.2 (204.11); 4.2 (205.22, 34); 4.3 (206.15); 4.3 (207.10); 4.3 (209.6, 9, 15, 18); 4.5 (215.26); 4.9 (222.30); 4.12 (228.11); 4.14 (233.9); 4.14 (235.9); 4.17 (239.31); 4.19 (244.19); 4.19 (245.4); 4.19 (246.25); 4.20 (248.5, 6, 14); 4.23 (254.8); 4.23 (258.10); 4.24 (262.17); 4.25 (265.16); 4.26 (267.13); 4.27 (270.18); 4.28 (271.6); 4.28 (272.26, 33); 4.28 (273.22); 4.29 (274.7); 4.29 (275.23); 5.1 (282.17); 5.3 (286.23); 5.4 (286.28); 5.5 (288.26); 5.6 (290.20); 5.7 (293.1, 4); 5.8 (295.5); 5.10 (299.9); 5.10 (301.4); 5.11 (303.14); 5.12 (306.26); 5.12 (309.29); 5.15 (316.21); 5.15 (317.4); 5.16 (317.33); 5.17 (318.24, 28); 5.17 (319.22); 5.19 (327.10); 5.20 (331.28); 5.20 (332.3); 5.21 (333.7, 32); 5.21 (339.31); 5.21 (340.7); 5.21 (342.1); 5.21 (343.11, 15); 5.21 (344.9); 5.21 (345.10, 17); 5.22 (346.16); 5.22 (347.7); uar. 5.22 (347.24); 5.23 (348.26); 5.23 (350.9); 5.23 (351.5); 5.24 (352.11); 5.24 (358.18).	
QVOQVO. Ebrinus . . . copiam pergendi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.15)
QVOT. post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere?	1.27 (53.28)
post quot dies debeat ecclesiam intrare,	1.27 (54.20)
'Vides, frater, quot milia sunt in Iudaeis, qui crediderunt;	3.25 (185.15)
QVOTIENS. quotiens ipsi rerum domini descendae, docendae, custodiendae ueritati operam impendant.	5.21 (333.20)
QVOTIES. 2.18 (120.28); 4.3 (207.14); 4.3 (211.9); 4.10 (224.16).	
QVOTIESCVMQVE. uirgines . . . quotiescumque uacant, texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.17)
QVOTLIBET. qui . . . facillime possint in quotlibet spatia temporum paschales protendere circulos,	5.21 (341.26)
QVOTQVOT. credebantque et baptizabantur quotquot erant praeordinati ad uitam aeternam,	2.14 (114.20)
QVOTVS, a, um. quotam. Vsque ad quotam generationem fideles debeant cum propinquis sibi coniugio copulari?	1.27 (50.26)
QVOVSQVE. quousque Ebrinus . . . copiam pergendi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.14)
quousque rex Osui imperium protendere poterat.	4.3 (206.22)

R

RABIES. rabiem. Barbaricam rabiem, nomen et inde suum Conuersus conuertit ouans;	5.7 (293.16)
RACVVLFE, Reculfer.	
Racuulfe. in monasterio, quod iuxta ostium aquilonale fluminis Genladae positum, Racuulfe nuncupatur;	5.8 (295.20)
RADIO. radiante. Quin etiam subline crucis, radiante metallo, Hic posuit tropaeum,	5.19 (330.14)
radianti. Splendificumque iubar radianti carperet haustu,	5.7 (293.13)
radiantis. matutinis horis obiebat, excelsam radiantis flammae quasi columnam praefereus	5.12 (228.31)
radiasse. quod eo loci corpora eorum posset inuenire, ubi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	5.10 (301.7)
RADIVS. radii. quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
radii. ut omni splendore diei siue solis meridiani radii uideretur esse praeclarior.	5.12 (307.21)

radio. sed etiam trans oceanum longe radios [radio] saluiferae lucis spargens,	uar. 3.13 (152.8)
radios. sed etiam trans oceanum longe radios saluiferae lucis spargens,	3.13 (152.8)
radius. Cuius radius lucis tantus extitit,	4.7 (220.16)
Sed et radius lucis permaximus, atque ad caelum usque altus, . . . fulgebat	5.10 (300.32)
RADIX. radice. quod ex pollutae cogitationis radice generatur.	1.27 (57.6)
quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice.	1.27 (58.5)
uidet enim, a qua radice inquinatio illa processerit,	1.27 (60.27)
radix. 'In die illa radix Iesse, qui stat in signum populum, ipsum gentes deprecabuntur.'	3.29 (197.6)
RADO. rasa. rasa folia codicum, qui de Hibernia fuerant,	1.1 (13.2)
RAEDFRID (<i>fl.</i> 669), <i>prefect</i> of <i>Egbert</i> of <i>Kent</i> ; <i>sent to France to conduct Theodore to England</i> .	
Raedfridum. misit illo continuo Raedfridum praefectum suum ad adducendum eum;	4.1 (203.26)
RÆGENHERI (<i>d.</i> 617), <i>son of Redwald of East Anglia</i> .	
Rægenheri. in quo certamine et filius Redualdi, uocabulo Rægenheri, occisus est.	2.12 (110.20)
RAMESSES, <i>Rameses of Egypt</i> .	
Ramesse. 'Profecti igitur de Ramesse xv ^a ante die mensis primi, altera die phase, filii Israel in manu excelsa,'	5.21 (335.10)
RAMVS. ramis. de ramis arborum faciant,	1.30 (65.20)
ramo. quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice.	1.27 (58.4)
RANCOR. rancoris. interrogauit, si omnes placidum erga se animum, et sine querela controuersiae ac rancoris haberent.	4.24 (261.35)
RAPACITAS. rapacitate. latrocinio ac rapacitate mutua temperabant,	1.12 (28.10)
RAPAX. rapax. 'Benjamin lupus rapax,	1.34 (71.19)
RAPIDISSIMVS, a, um. rapidissimo. quod muro et harena, ubi feriendus erat, meatu rapidissimo diuidebatur;	1.7 (20.5)
RATIO. rapere. aufugerunt omnes, qui me forcipibus rapere querebant spiritus infesti.	5.12 (307.2)
rapere. et passim cotidie rapere ad Dominum;	4.7 (219.18)
multique . . . passim de hac uita rapere;	4.14 (233.14)
rapere. ne mox mortuus ob merita scelorum ad inferni claustra raperetur,	3.13 (152.29)
ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeternam,	5.15 (316.14)
rapienda. Cum autem et ipsa mater pia Deo deuotae congregationis Aedilburga esset rapienda de mundo,	4.9 (221.30)
rapienti, et numerum quoque eorum, qui de suo monasterio hac essent de mundo rapiendi, . . . intimaerit.	4.19 (244.20)
rapendum. nec dubito me post mortem corporis statim ad perpetuam animae mortem rapendum,	3.13 (153.5)
Vnde animaduerto illum citius ex hac uita rapendum;	3.14 (157.11)
et paratis ad rapendum me daemonibus in inferni claustra pertrahar.	5.13 (312.29)
rapitur. Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,	1.27 (60.9)
rapuntur. percipiendi ex religiosae uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapuntur,	1.27 (56.26)
rapta. Rapta est autem ad Dominum in medio suorum,	4.19 (244.21)
Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus, et rapta confestim de mundo,	4.19 (245.21)
rapti. quorum primi alibi adhuc rapti sunt de hac uita,	2.14 (114.27)
omnes socii ipsorum uel mortalitate de saeculo rapti, uel per alia essent loca dispersi,	3.27 (192.27)
raptos. seu raptos a mundo a perpetua animae damnatione seruaret,	4.14 (233.18)
raptum. inuenient illum hac, ut diximus, die raptum esse de saeculo.	4.14 (235.1)
raptus. Siquis uero suam coniugem non cupidine uoluptatis raptus, . . . utitur,	1.27 (58.23)
ubi correptus infirmitate, . . . raptus est et corpore;	3.19 (164.27)
Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3.27 (192.5)
quod nemo praeter ipsum tempore illo ex eodem est monasterio raptus de mundo.	4.14 (235.34)
Carmina casta mihi, fedae non raptus Helenae;	4.20 (247.13)
rapuerunt. Itaque rapuerunt eos subito, et interemerunt;	5.10 (300.16)
RAPTUM. raptim opinione, praedicatione, uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.5)
RAPTO. raptari. quo ceteros exterminio raptari a mundo contingeret.	4.7 (219.24)
RARO. raro ibi nix plus quam tridua remaneat;	1.1 (12.27)
Et si forte euenisset, quod tamen raro euenit, ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.5 (136.14)
iii . . . germani fratres, . . . quod raro inuenitur, omnes sacerdotes Domini fuere praecari,	3.23 (176.22)
raroque in calidis balneis, . . . lauari uoluerit;	4.19 (244.7)
raro praeter maiora sollemnia, . . . plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.12)
RARVS, a, um. rareae. exceptis uitibus et oliuis, raro ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	5.17 (318.27)
raro. Est mansio quaedam secretior, nemore raro et uallo circumdata,	5.2 (283.7)
RASURA. rasuram. et ipsam rasuram aquae inmissam ac potui datam,	1.1 (13.3)
RATHBED (<i>d.</i> 719), <i>King of Frisia</i> .	
Rathbedo. duobus annis continuus genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5.9 (298.20)
Rathbedo. et quia nuper citiorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	5.10 (299.8)
RATHMELSIGI, <i>unidentified; possibly Melfont, or Mellifont, County Louth, Ireland</i> .	
Rathmelsigi. cum essent in monasterio, quod lingua Scottorum Rathmelsigi appellatur,	3.27 (192.26)
RATIO. ratio. Quod ita fieri oportere illa nimirum ratio cogit,	5.21 (339.15)
et ideo festis paschalibus inhabilem memorata ratio probat,	5.21 (339.30)
ratione. quia ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere?	1.27 (54.16)
ut ei ex ratione contradicat, ne consentiat;	1.27 (61.22)
per xxx et v libros expositionis miranda ratione perducit.	2.1 (75.23)
et ratione ueritatis, . . . probauit hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.1 (75.32)
ammonens, quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum . . . auro uendere.	2.12 (110.7)
Exposita autem ratione paschalis obseruantiae,	2.19 (123.23)
sed ipse ordinationem eius denuo catholica ratione consummauit.	4.2 (205.31)
'quod tantam frigoris asperitatem ulla ratione tolerare praueales.'	5.12 (310.26)
simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigniri deceret;	5.21 (333.1)
'Cuius obseruantiae catholica ratione patefacta, patet et contrario error irrationabilis eorum.	5.21 (337.26)
Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum,	5.21 (337.29)
de ratione tantum temporis paschalis instrui quaerentes,	5.21 (341.32)
de ratione bissexti una;	5.24 (359.2)
rationem. et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.10)
'Quod si mysticam quoque uos in his rationem audire delectat, primo mense anni,	5.21 (339.31)
sed in tantum modo rationem huius temporis obseruandi cognosco,	5.21 (345.31)
rationis. ita ut mens extra rationis regulam omnino nihil faciat.	1.27 (50.15)
hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos decerno.	5.21 (346.3)
RATIONABILIS, e. rationabile. nonnulla etiam de Brittonibus in Britania, rationabile et ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus . . . suscepit.	5.15 (315.13)
rationabilem. computum paschae rationabilem, et alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, . . . percepit;	5.19 (324.26)
RAVENNA, <i>Ravenna</i> .	
Rauennam. Porro Germanus post haec ad Rauennam . . . aduenit,	1.21 (41.11)
REA. rea. Qua in re nimum ibi ostenditur ipsa mens rea,	1.27 (60.23)
ree. At ille, quem nimum reae conscientiae tenebat dolor,	4.25 (263.21)
REATITVDO. reatitudine. ut indulti muneris praemia non cum reatitudine, . . . repraesentes,	2.8 (96.34)

reatitudinis. Quanta autem reatitudinis culpa teneantur obstricti hi,	2.10 (102.10)
REATVS. reatu. ut sic absoluar reatu supernaeque leuitatis;	4.19 (246.11)
reatum. Et homo. . . reatum culpas portet inuitus.	1.27 (56.21)
et tamen molesta, qua turbatum se aliquem reatum incurrisse aestimabat.	1.27 (58.19)
habet exinde animus aliquem reatum,	1.27 (60.11)
Acedens ergo ad sacerdotem. . . confessus est reatum suum,	4.25 (263.15)
quod causa diuini timoris semel ob reatum conpunctus coeperat,	4.25 (264.11)
reatus. patet animo reatus suus;	1.27 (60.27)
reatus. ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premat.	1.31 (67.14)
cededitque ante pedes eius, unienam reatus postulans.	3.22 (174.4)
quod hi. . . ocus Domino iudice poenas sui reatus luerent.	4.26 (266.25)
REBELLIS. rebellem. 'Quia rebellem, iniquens, ac sacrilegum celare	1.7 (19.7)
rebelles. quam inter rebelles fidei barbaros sine fructu residerent.	2.5 (91.33)
REBELLO. rebellabant. de ipsis montibus, speluncis, ac saltibus continue rebellabant;	1.14 (29.21)
rebellarunt. rebellarunt aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum,	3.24 (180.18)
rebellauit. rebellauit aduersus eum Caeduala rex Bretonum,	2.20 (124.17)
REBOR. rebantur. non semper in luna xiiii ^a cum Iudaeis, ut quidam rebantur, sed in die quidem domi-	3.4 (135.4)
nica. . . celebrabant.	5.12 (307.34)
rebar. quem antea degustans quasi maximum rebar,	5.24 (352.1)
RECAPITVLATIO. recapitulatio. Recapitulatio chronica totius operis; et de persona auctoris.	5.24 (352.3)
RECAPITVIO. recapitulari. Verum ea. . . ob memoriam conseruandam breuiter recapitulari placuit.	
RECEDO. recedente. Qui uidelicet locus accedente ac recedente reumate, bis cotidie . . . circumlucitur	3.3 (132.3)
undia	uar. 2.1 (80.31)
recederet. ut tam longe ab urbe secederet [recederet],	4.28 (271.19)
recessere. siquidem ad aduentum eius spiritus recessere maligni.	uar. 1.27 (59.33)
recesserit. et nisi prius ignis temptationis reciderit [recesserit],	1.27 (55.25)
recessit. atque ab ea statim sua infirmitas recessit.	4.26 (267.19)
Trumuini. . . recessit cum suis, qui erant in monasterio Aebbercurnig,	1.20 (38.28)
RECENS. recens. recens de lauacro pars maior exercitus arma capere . . . temptaret,	1.22 (41.25)
recente. recente adhuc memoria calamitatis et cladis	2.16 (118.6)
RECENS. etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	1.27 (60.10)
RECEPTACVLVM. receptacula. atque ideo uim umorum receptacula grauantur,	3.19 (168.22)
RECEPTVS. receptui. constructa domuncula cultiore receptui corporis eiusdem,	3.12 (151.7)
RECESSIO. recessio. nec de loco mouearis, donec hora recessiois febrium transierit.	1.27 (59.33)
RECIDO. reciderit. et nisi prius ignis temptationis reciderit,	5.11 (302.21)
RECIPIO. receperant. dispersi sunt quolibet hi, qui uerbum receperant;	1.15 (36.29)
receperat. quos pares meritis receperat caelum,	3.22 (171.18)
receperint. Vt Orientales Saxones fidem, . . . praedicante Cedo, receperint.	1.29 (63.32)
recepit. si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	4.10 (224.5)
Vt ad cymiterium eiusdem monasterii orans caeca lucem receperit.	1.21 (40.31)
receperunt. nerui officia receperunt,	3.22 (171.21)
Orientales Saxones fidem, . . . instantia regis Osuii receperunt.	3.24 (180.23)
fines suos fortiter simul et libertatem receperunt;	4.26 (267.14)
Bretonum quoque pars nonnulla libertatem receperunt;	5.13 (312.7)
Receperunt codicem, neque aliquid mihi dicebant.	3.11 (150.16)
recepti. recepti enim sensum animi mei.	5.3 (286.18)
etsi necdum uires pristinas recepi,	uar. 5.19 (327.22)
ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, facerent recipi [recepti].	5.4 (287.25)
recepisse. sed et perditas dudum uires recepisse sentiens,	4.12 (229.28)
recepisset. eo quod Aedilred prouinciam recepisset,	1.1 (12.20)
recepit. tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.3 (15.13)
plurimam insulae partem in deditionem recepit.	1.6 (17.25)
Brittanniamque post x annos recepit.	1.7 (18.15)
clericum quandam persecutores fugientem hospitio recepit;	1.19 (38.4)
fugatis doloribus, recepit pristinam sanitatem,	1.27 (48.12)
Nec mora, congrua quaesitui responsa recepit;	2.9 (100.5)
uniuersos, quos in necem suam conspirasse dicerat, aut occidit, aut in deditionem recepit.	3.14 (157.18)
Aidan . . . de saeculo ablati, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	4.10 (225.7)
Nam exurgens ab oratione, priusquam exiret de loco, petita lucis gratiam recepit;	5.19 (327.13)
sedem suam et episcopatum ipso rege inuitante recepit.	5.24 (352.11)
Claudius . . . plurimam insulae partem in deditionem recepit,	5.4 (287.31)
recepta. et sanitate simul ac uirtute recepta ministrabat eis.	1.5 (16.13)
receptam. Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit.	1.5 (16.21)
receptam partem insulae a ceteris indomitis gentibus, . . . uallo distinguendam putauit.	3.5 (137.11)
recepto. sed de non recepto, quem miserant, praedicatore dolentes.	4.22 (249.27)
tandem recepto spiritu reuixit,	5.3 (285.5)
receptus. cum . . . Vilfrid post longum exilium in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.19 (329.33)
ut, . . . tandem cunctis fauentibus in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	1.25 (46.15)
recipere. quin potius benigno uos hospitio recipere,	2.5 (90.27)
Siquidem non solum fidem Christi recipere noluerat,	2.6 (93.17)
Mellitum uero Lundonienses episcopum recipere noluerunt,	3.26 (189.15)
id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae . . . recipere nolebant,	4.10 (224.30)
repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4.13 (232.8)
ubi suos homines, qui exules uagabantur, recipere posset,	5.19 (325.20)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere,	3.9 (146.1)
reciperet. coepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinqueret mortuum.	3.14 (157.4)
Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	uar. 1.29 (63.32)
reciperit. uerbum Dei receperit [reciperit],	1.32 (69.7)
recipi. cuius uos fidem in regno uestro recipi facitis et custodiri.	uar. 3.11 (150.16)
recepti [recipi] enim sensum animi mei.	4.13 (230.6)
et si propter inimicitias memorati regis in patria siue parrochia sua recipi non potuit,	4.29 (275.21)
ita etiam una quae indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	uar. 5.3 (286.18)
etsi necdum uires pristinas recepi [recipi],	5.7 (294.10)
quo familiaris a sanctis recipi mereretur in caelis;	5.19 (327.22)
ut eum in episcopatum suum, eo quod iniuste fuerit condemnatus, facerent recipi.	uar. 5.12 (308.26)
recipiantur. ipse est, in quo recipiuntur [recipiantur] animae eorum,	1.27 (50.18)
recipiat. Sed absit, ut ecclesia cum augmento recipiat,	1.32 (70.1)
et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat.	5.21 (338.23)
recipientes. Idemque poenam erroris sui in semet ipsos recipientes,	5.19 (329.19)
recipies. maximam possessionum tuarum, quae tibi ablatae sunt, portionem recipies,	1.7 (19.30)
recipiet. aeternas inferni poenas pro mercede recipiet.	uar. 5.4 (287.25)
recipisse. sed et perditas dudum uires recepisse [recipisse] sentiens,	

recipit. Aqua enim, . . . feruidam qualitatem recipit,	1.1 (10.20)
recipitur. 'Omnis filius, qui recipitur, flagellatur';	2.1 (77.11)
recipiuntur. in quo recipiuntur animae eorum, qui in bonis quidem operibus de corpore exeunt;	5.12 (308.26)
RECIPROCVS, a, um. reciproca. Scripta, . . . reciproca responsa ad ea, quae postulata fuerant, siluerunt.	2.19 (123.12)
RECISVRA. recisurae. quorum recisurae uel igni absumerentur,	3.22 (171.28)
RECLINO. reclinauit. Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruical,	4.24 (262.10)
RECOGNOSCO. recognoscunt. Recognoscunt populum in ea, qua reliquerat, credulitate durantem;	1.21 (40.20)
RECONCILIO. reconcilietur. sed ita permaneat, aut propriae reconcilietur coniugi.	4.5 (217.6)
RECONDO. recondendum. et corpus ipsum de porticu ablatum prope altare esset recondendum,	3.19 (168.19)
recondere. in quo desiderabat honoranda patri sui ossa recondere.	3.11 (148.9)
recondit. Quo facto, reliquias, ut iussus erat, sua in theca recondidit,	4.32 (280.21)
recondita. Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt,	5.10 (301.9)
recondita. in nouo recondita loculo in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis gratia locarent.	4.30 (276.14)
reconditum. ecclesia est . . . facta, et in illa corpus ipsius ad dexteram altaris reconditum.	3.23 (176.17)
reconditum. inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanctuarii posuerunt.	4.30 (277.17)
RECORDATIO. recordationis. uenit Cantiam ad archiepiscopum beatae recordationis Theodorum;	4.23 (255.1)
RECORDOR. recordans. et repente inter calefaciendum recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	3.14 (156.28)
RECORRIGO. corrigi. nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgus potuit corrigi,	2.5 (92.9)
RECRO. recreandi. pariter et infirmos consolandi, ac pauperes recreandi uel defendendi clementiam.	3.17 (161.24)
recreata. subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4.9 (223.17)
recreati. ibique ad doctrinam Scottorum cathecizati, et baptismatis sunt gratia recreati.	3.1 (127.16)
RECTE. recte sentiant,	1.29 (64.10)
quatinus ex lingua et uita tuae sanctitatis et recte credendi,	1.29 (64.17)
quem recte nostrum appellare possumus et debemus apostolum.	2.1 (73.10)
quod etiam tunc destituta pontifice prouincia recte pariter diuino fuerit destituta praesidio.	3.7 (141.17)
si Christianus esse recte uoluerit, nulli alteri copulerit;	4.5 (217.5)
et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praeiuit;	4.6 (219.6)
de quo una cum consortibus eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	5.8 (294.27)
debet ad monasteria Columbae uenire, quia aratra eorum non recte incedunt;	5.9 (297.32)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.25)
RECTITVDO. rectitudine. si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	5.12 (309.4)
rectitudinis. zelum rectitudinis tuae in eorum conuersione multiplicata,	1.32 (68.6)
RECTIVS. a Bretonibus autem rectius Carlegion appellatur,	2.2 (84.3)
RECTO. Bretones, quamuis . . . totius catholicae ecclesiae statum pascha minus recto,	5.23 (351.12)
RECTOR. rectorem. Habere autem solet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum.	3.4 (134.11)
non enim digna est haec gens talem habere rectorem.	3.14 (157.12)
rectores. qualiter ipsi rectores uiuere,	2.1 (76.17)
rectori. quibusque speciali rectoris [rectori] iure praeratur,	uar. 5.21 (345.8)
rectoribus. cum in VII portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	2.2 (84.11)
rectoris. monachos, quibusque speciali rectoris iure praeratur, necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.8)
rectorum. Scottorum [rectorum] gentes proelio conterens	uar. 1.34 (71.7)
RECTVS, a, um. recta. recta ab oriente in occasum linea,	1.12 (27.23)
de sua recta consideratione laudandae sunt;	1.27 (56.24)
recta. quae pi . . . tuae religiosa, quae recta sunt, elige;	1.27 (49.31)
rectae. Et post multa huiusmodi, quae ad rectae fidei confessionem pertinebant,	4.17 (239.30)
rectam. pariter tractantes, fidem rectam et orthodoxam exposuimus;	4.17 (239.16)
recto. murum a mari ad mare recto tramite inter urbes,	1.12 (27.17)
tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	5.21 (338.11)
recto. immortalitatem, quam acceperant, recto Dei iudicio perdidierunt.	1.27 (54.10)
retereo [recto] uestimento,	uar. 2.6 (93.2)
rectum. rectum uiuendi ordinem, ritum celebrandi paschae canonicum, . . . disseminabat.	4.2 (204.19)
oportet autem eum ad rectum haec tramitem reuocare.	5.9 (298.1)
rectum. et cum rectum sit,	1.27 (58.10)
RECVBO. recubans. non pauco tempore recubans in lectulo iacebat.	4.14 (233.23)
RECVMBO. recumbere. apostoli, qui super pectus Domini recumbere dignus fuit,	3.25 (184.34)
RECVPERO. recuperandam. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuiderunt;	1.17 (34.13)
recuperandi. sed omnes, . . . resurrecturi a langore, pristina sunt sospitate recuperandi,	4.14 (234.20)
recuperarit. gressum recuperarit fidei.	1.21 (39.20)
recuperata. recuperata postmodum pace in prouincia,	2.20 (126.27)
recuperauerit. uel prouincia Orientalium Saxonum fidem, . . . recuperauerit,	Praef. (7.12)
recuperauit. Augustinus, . . . recuperauit in ea, regio fultus adminiculo, ecclesiam,	1.33 (70.11)
destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4.26 (268.5)
RECVRRO. recurrunt. omnia, quae ad . . . mensis et septimanae consequentiam spectant, eodem, quo prius, ordine recurrunt.	5.21 (341.30)
RECVSO. recusauit. sanctum Dei confessorem ferire recusauit;	1.7 (21.17)
REDARGVO. redarguendi. auctoritatem sacerdote dignam, redarguendi superbos ac potentes,	3.17 (161.22)
REDDO. reddebat. quos religiosiores reddebat praesentia sacerdotum,	1.20 (38.16)
et oculum uidens testimonium reddebat mihi,	2.1 (77.24)
reddens. dignum uidelicet eum, . . . iam olim reddens,	1.7 (20.34)
reddere. sacilegum celare quam militibus reddere maluisti,	1.7 (19.8)
quae furtu de ecclesiis abstulerint, reddere debeant.	1.27 (50.17)
Reddere quod ualeas uiuificante Deo.	2.1 (79.10)
ut etiam nolentibus ac contradicentibus paganis antistitem suae posset ecclesiae reddere.	2.6 (93.20)
eique uota nostra reddere festinemus?	2.17 (119.12)
potest diuina pietas . . . ingressu te uitae perennis dignum reddere.	3.13 (153.27)
reddet. uestrae quoque gloriae nomen etiam posteris gloriosius reddet,	1.32 (68.13)
reddiderit. ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altam reddiderit.	3.9 (145.22)
reddidisse. cui iam et responsum reddidisse me arbitror.	1.27 (54.4)
reddidit. acerbiorum castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	3.25 (181.26)
et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.16 (238.5)
Reddidit atque animam tota sacra polo.	4.20 (248.18)
et mane rediens, optimo carmine, quod iubebatur, compositum reddidit.	4.24 (260.24)
redditi. ualde sumus suspensi redditi,	1.30 (65.2)
reddito. ut, die reddito, itineris laborem subiret intrepidus.	1.19 (38.4)
redditur. bis renudato littore contiguus terrae redditur;	3.3 (132.5)
redditus. Vt autem sonitus idem clarior redditus ad me usque peruenit,	5.12 (306.11)
redduntur. 'Sacrificia haec, quae a uobis redduntur daemoniis,	1.7 (19.26)
REDEMPTIO. redemptione. qui pro uestra redemptione Filium suum unigenitum misit,	2.10 (103.19)
animae redemptione cotidie Domino preces offerri deberent.	3.14 (155.27)

subiectos suos meditatatur . . . ad fidem catholicam atque apostolicam pro suae animae redemptione conuerti.	3. 29 (197. 2)
redemptionem. redemptionem gentis illius expectastis,	2. 8 (96. 3)
ea . . . ad redemptionem eorum, qui iniuste fuerant uenditi, dispensabat.	3. 5 (136. 28)
id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	3. 17 (162. 3)
quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4. 22 (252. 8)
sed redemptionem totius mundi, quae in antiqui Dei populi liberatione praefigurata,	5. 21 (341. 1)
redemptionis. ne dum adhuc tempus ad praebendum redemptionis mysterium quaeritur,	1. 27 (55. 3)
redemptionem [redemptionis] generis humani	uar. 3. 17 (162. 3)
petiitque et accepit ab eo pretium suae redemptionis,	4. 22 (251. 27)
offerrent haec Domino in spem futurae suae redemptionis.	5. 21 (336. 21)
REDEMPTOR. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	2. 11 (104. 15)
redemptorem. habet protectorem, humani generis redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum,	3. 29 (198. 27)
Redemptori. ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares.	2. 11 (106. 7)
Redemptoris. Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque . . . inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata,	2. 10 (101. 28)
et ita in amore Redemptoris sui inmutata deuotione persistens inuigilet,	2. 11 (105. 4)
Inter plurima, quae Redemptoris nostri misericordia suis famulis dignatur bonorum munera praerogare,	2. 18 (120. 25)
'Rogo,' inquam, 'dilectissimi fratres, propter timorem et amorem Redemptoris nostri,	4. 5 (215. 16)
tacta est . . . morbo, et per annos VIII pia Redemptoris nostri prouisione multum fatigata;	4. 9 (222. 7)
REDEO. redeamus. ut ad superiora redeamus,	3. 19 (167. 24)
redeunt. redeunt confestim ipsi,	1. 12 (27. 32)
Vnde dum redeunt, . . . inimicus, . . . Germani pedem lapsus occasione contriuit,	1. 19 (37. 7)
finitoque conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	4. 16 (238. 23)
redeunte. nocturno sole . . . ad orientem boreales per plagas redeunte;	1. 1 (11. 2)
ita ut die redeunte uix ipse per se exsurgere aut incedere ualeret.	4. 31 (278. 17)
redeunte. redeunte temporum Christianorum serenitate,	1. 7 (21. 27)
redeunte. quam redeunte tempore paschali, grauiorem cum eis, . . . cogeretur habere discordiam.	5. 15 (316. 14)
redeutes. quia discipuli cum gaudio a praedicatione redeutes,	1. 31 (66. 23)
Decretumque est . . . quia satius esset, ut omnes patriam redeutes, libera ibi mente Domino deseruirent,	2. 5 (91. 32)
redeuntibus. Nam mox redeuntibus domum nuntiis, exercitum . . . colligit	2. 12 (110. 14)
redeuntium. quod erat canticum . . . uenientium de caelis super oratorium hoc, et post tempus redeuntium ad caelos?	4. 3 (209. 28)
redibunt. mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	2. 3 (212. 23)
rediens. ac Britanniam rediens secum Anglorum ecclesias mandanda atque obseruanda deferret.	2. 4 (88. 22)
nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est,	2. 15 (116. 3)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofens ecclesiae praesulatum suscepit.	2. 20 (124. 12)
rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno uenerabili rediens adferret,	3. 2 (130. 20)
Romanque rediens referret.	4. 18 (242. 1)
et inde cum rediens Britanniam adisset, diuertit ad prouinciam Huiceiorum,	4. 23 (255. 4)
et mane rediens, optimo carmine, quod iubebatur, compositum reddidit.	4. 24 (260. 23)
donec post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4. 25 (263. 32)
rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est,	4. 31 (278. 10)
rediere. Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum rediere laetantes.	3. 30 (200. 8)
redierit. cum magno exercitu Galliam redierit.	1. 9 (23. 2)
redierit patriam, atque in conuentu seniorum rettulerit,	3. 5 (137. 5)
Vt Colman uictus domum redierit;	3. 26 (189. 8)
sed quia nec ipse aliquid profecisset, rursus in Hiberniam, unde uenerat, redierit.	5. 9 (296. 5)
redierunt. beati sacerdotes ea, qua uenerant, prosperitate redierunt.	1. 21 (41. 10)
Verum post obitum ipsis abbatissae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.	4. 25 (265. 31)
rediit. ac sexto, quam profectus erat, mense Romam rediit,	1. 3 (15. 15)
nusquam ultra domum rediit,	1. 12 (25. 21)
Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, peruenitque Britanniam.	1. 25 (44. 29)
et iustus quidem ad ciuitatem Hrofi, cui praefuerat, rediit;	2. 6 (93. 16)
Paulinus . . . rediit Cantiam nauigio,	2. 20 (125. 29)
unde offensus grauiter Agilbertus, . . . rediit Galliam,	3. 7 (141. 3)
et accipiens inligatum panno condidit in capsella, et rediit.	3. 11 (149. 18)
Qui accepto gradu episcopatus rediit ad prouinciam,	3. 22 (173. 2)
secundus Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3. 24 (179. 25)
Finioque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit.	3. 26 (189. 11)
Cedd, relictis Scottorum uestigiis, ad suam sedem rediit,	3. 26 (189. 17)
et bene instructus patriam rediit,	3. 27 (192. 23)
et quoniam ante Theodorum rediit, ipse etiam in Cantia presbyteros et diaconos, . . . ordinabat.	4. 2 (206. 2)
rediit ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4. 3 (209. 22)
Depositus uero Vynfrid rediit ad monasterium suum,	4. 6 (218. 10)
et multa diu loca peruagatus, Romam adiit, Britanniam rediit;	4. 13 (230. 5)
refloruit terra, rediit uiuantibus aruis annus laetus et frugifer.	4. 13 (231. 20)
quod commissum, ubi ad cor suum rediit, grauissime exhorruit,	4. 25 (263. 11)
neque ultra ad eum iuxta suum conductum rediit.	4. 25 (263. 2)
ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigatur, rediit.	4. 31 (279. 12)
tempestas rediit, et toto illo die multum furem non cessauit;	5. 1 (282. 19)
cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	5. 6 (291. 7)
In quibus omnibus cum sui uoti compos esset effectus, ad praedicandum rediit.	5. 11 (302. 4)
rediit ad Dalinm in Galliam,	5. 19 (324. 29)
Eduine rege perempto, Paulinus Cantiam rediit.	5. 24 (354. 2)
redire. redire domum potius, quam barbaram, . . . gentem, . . . adire cogitabant,	1. 23 (42. 25)
quam ab his, . . . cogitatione retrorsum redire,	1. 23 (43. 7)
eosque ad suas ecclesias libere instituendas redire praecepit;	2. 6 (93. 13)
Qui ut, mortuo rege inimico, patriam sunt redire permissi,	3. 1 (127. 17)
summissa illum satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire.	3. 7 (141. 20)
ac singulos domum redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaræsdun, id est mons Vilfari,	3. 14 (155. 12)
sed nauigio cum uirgine redire disponebat,	3. 15 (158. 1)
contigit tempore quodam eundem Cedd redire domum,	3. 22 (172. 30)
et adsumta secum anima eius, ad caelestia regna redire.	4. 3 (211. 33)
Quod si semel susceptus noluerit inuitatus redire,	4. 5 (216. 16)
contigit, eum die quadam de monasterio illo longius egressum, . . . peracto itinere redire.	4. 25 (264. 16)
rediremus. cumque allocutione eius reflecti, et benedictione petita domum rediremus,	5. 1 (281. 18)
redirent. et cum angelicis spiritibus ipsi quoque ad caelos redirent,	3. 19 (166. 18)
Scotti omnes, qui inter Anglos morabantur, aut his manus darent, aut suam redirent ad patriam.	3. 28 (195. 30)
at uero hiene succedente redirent,	4. 4 (213. 20)

rediret. dummodo ille domum rediret,	3.24 (177.18)
ut numquam in insulam, in qua natus est, id est Britanniam, rediret;	3.27 (193.11)
Cumque finitis lacrimis, precibus, et votis domum rediret,	3.27 (193.17)
solicitus orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fixa mente uacaret.	4.3 (210.27)
ut rediret, uel pecuniam illi pro se mitteret,	4.22 (251.23)
ut . . . nonnumquam etiam mense pleno domum non rediret;	4.27 (270.12)
redisset. Qui cum domum redisset, curauit suos, qui erant in Hii,	5.15 (315.20)
redit. rediit (redit) in opus uerbi,	uar. 1.25 (44.29)
ad haec procul dubio minor redit.	2.1 (74.24)
redituros. et post dies vii se redituros, ac me secum adducturos esse promiserunt.	4.3 (209.34)
REDHIBEO. redhibitos. quae excitata in tumultum redacta non redhibitis transfugas uidebatur;	1.3 (15.8)
REDIGO. redacto. ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	4.30 (276.13)
REDIMO. redemerat. multos, quos pretio dato redemerat,	3.5 (136.30)
redemptos. redemptos postmodum suos discipulos fecit,	3.5 (136.30)
redemptum. suscepto signo sanctae crucis, per quod humanum genus redemptum est,	2.10 (103.4)
redemptus. in qua percussis Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21 (334.29)
in qua populus Dei ab Aegypto seruitute redemptus est,	5.21 (338.19)
redimatur. inueniri non ualeat, qui redimatur.	1.27 (55.5)
redimendi. donauit ei facultatem sese redimendi, si posset.	4.22 (251.20)
redimere. quia et tibi et multis opus est peccata tua bonis operibus redimere,	4.25 (265.5)
REDITVS. reditum. reditum molliuntur pontifices.	1.20 (39.23)
reditus. cognita Scotti Pictieque reditus denegatione,	1.12 (27.32)
REDIUVVS, a, um. rediuuiae. Percipiensque alacer rediuuiae praemia uitae, Barbaricam rabiem,	5.7 (293.15)
REDVCO. reducere. monachos, . . . nedum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.10)
reducto. reducto ad mentem tremendo illo tempore, quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4.3 (211.4)
reductus. Qui reductus in corpore, et die tertia rursum eductus.	3.19 (184.33)
reduit. tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit,	3.7 (141.14)
quia uestimentum eius morientis acceperit, ad memoriam reduxit.	3.19 (166.27)
et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3.30 (200.2)
quippe quem . . . ad uiam uitae sua oratione ac benedictione reduxit.	5.6 (289.17)
nec mora, gressum retorquens ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5.12 (308.6)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam,	5.15 (316.5)
REDVND. redundauere. cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	5.23 (349.24)
REDVALL (d. 627?), <i>King of East Anglia; fourth Bretwalda; placed Edwin on throne of Northumbria.</i>	2.5 (89.17)
Reduald. quartus Reduald rex Orientalium Anglorum, . . . obtinuit;	2.12 (108.6)
ubi numquam te uel Reduald, uel Aedilfrid inuenire ualeant.	2.15 (116.2)
Et quidem pater eius Reduald iamdudum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est,	2.15 (116.13)
Erant autem praefatus rex Reduald natu nobilis,	2.12 (110.20)
Redualdi. in quo certamine et filius Redualdi, uocabulo Raegenheri, occisus est.	2.15 (115.26)
ut etiam regi Orientalium Anglorum, Earpualdo filio Raegenaldi, persuaderet,	3.18 (162.15)
regno . . . post Erpualdum Redualdi successorem, Sigiberet frater eius praefuit,	3.18 (162.17)
qui dudum in Gallia, dum inimicitias Redualdi fugiens exularet, lauarium baptismi perceperit,	2.12 (107.26)
Redualdo. misit nuntios, qui Redualdo pecuniam multam pro nece eius offerrent;	2.12 (109.2)
et Redualdo suadent, ut nec ipse tibi aliquid mali faciat,	2.12 (107.2)
Redualdum. illi quondam exulanti apud Redualdum regem Anglorum tandem uenit ad Redualdum obsecrans, ut uitam suam . . . seruaret;	2.12 (107.20)
REFECTIO. refectionem. mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebat.	4.28 (272.9)
REFERCIO. refertus. positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	3.6 (138.14)
REFERO. referam. ut unum uirtutis eius, unde cetera intellegi possint, testimonium referam,	3.7 (144.14)
referant. et donatori omnium de satietate sua gratias referant;	1.30 (85.24)
referat. Sive enim historia de bonis bona referat,	Praef. (5.12)
et in omni mundo adnuntiata uestri operis multipliciter referat fructum.	2.17 (119.6)
referatur, quod nequaquam silentio praetereundum arbitror, sed multorum saluti, si referatur, fore proficuum.	4.22 (249.24)
referebant. multi . . . iam manifeste se contentus angelorum psallentium audisse referebant, inuenient esse, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem, qua illam referebant exisse de mundo.	3.8 (143.23)
referebat. Quod ita esse gestum, qui referebat mihi, frater inde adueniens adiecit,	4.23 (258.4)
sicut mihi referebat quidam ueracissimus et uenerandae canitiei presbyter,	3.12 (151.12)
iuxta quod mihi presbyter, qui comes itineris illi et cooperatore uerbi extiterat, referebat,	3.27 (192.30)
audiuit repente, ut postea referebat, uocem suauissimam.	3.30 (199.30)
Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4.3 (208.20)
sicut mihi refertis, . . . beatae memoriae Wilfrid episcopus referebat,	4.11 (226.20)
ut uniuersorum iudicio, quid uel unde esset, quod referebat, probaretur.	4.19 (243.14)
Quae mihi cuncta sic esse facta reuerentissimus meus compresbyter Aedgils referebat.	4.24 (260.18)
laudes Domino Saluatori una cum ceteris, qui ibi erant, seruis illius referebat.	4.25 (266.1)
referenda. ipsius Nothelmi uia uoce referenda, transmisit.	5.3 (286.26)
referendus. qualiter ad Christi et ecclesiae sacramenta referendus,	Praef. (6.16)
referens. intrauitque quasi nuntium domini sui referens;	2.1 (75.21)
Osiui, . . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam;	2.9 (99.7)
pro sua salute Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit;	3.24 (178.22)
uenit. ad eum uenit de fratribus, . . . referens ei uisionem, quae sibi eadem nocte apparuisset.	4.31 (279.9)
referat. Quae cum Aeduo uerba nuntii referrent [referent],	5.9 (297.3)
referente. cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	uar. 2.9 (98.2)
quod te tamen referente oportet ad illum uenire.	4.22 (251.32)
referentibus. Didicimus namque referentibus his,	5.9 (297.11)
referre. honorem referre incipiens caedi sanctorum,	2.11 (104.29)
sed defiendo potius defectum, . . . referre conseruat.	1.7 (21.22)
qui etiam effigiem eiusdem Paulini referre esset solitus,	2.1 (74.15)
sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuimus, referre satis diximus.	2.16 (117.28)
Acce solet referre, quia, . . . crebro eum audierit de mirandis,	3.9 (145.28)
Referre autem erat solitus,	3.13 (152.11)
sicut mihi frater quidam de his, qui me in scripturis erudiebant, . . . referre solebat,	3.19 (164.30)
quod mihi reuerentissimus antistes Acca saepius referre, . . . solebat,	4.3 (210.18)
qui referre erat solitus, quod illa infirmata habuerit tumorem maximum sub maxilla;	4.14 (233.3)
nimio mox timore percussus, festinauerat referre antistiti, quae inuenerant.	4.19 (245.14)
sentiit, ut ipse postea referre erat solitus, quasi magnam latamque manum caput sibi . . . tetigisse.	4.30 (276.25)
Erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei.	4.31 (279.3)
non omnibus passim desidiis ac uitae suae incuriosis referre uolebat,	4.32 (280.24)
	5.12 (309.18)

referre est solitus, quod in loco, quo defunctus est, . . . sanitatum sint patrata miracula,	5.18 (320.16)
referrent. ac se episcopum factum esse referrent;	1.27 (48.10)
Quae cum Aeduino uerba nuntii referrent,	2.9 (98.2)
tres angeli, de quibus diximus, qui eum ad corpus referrent.	3.19 (166.20)
Quod dum sibi placuisse Eadberto antistiti suo referrent,	4.30 (276.16)
referret. referret mane, quod . . . omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem.	4.7 (220.18)
Romaneque rediens referret.	4.18 (242.1)
Egbertus, praecipit fratri, qui retulerat, ne cuiquam haec alteri referret,	5.9 (297.22)
Quod cum fratribus referret, laudauerunt eius propositum,	5.19 (323.15)
referri. Referri nequeunt, quae Christus operabatur in famulo,	1.19 (37.29)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fluere ac retro sublapea referri.'	4.26 (267.11)
refert. quod ad ipsum cymiterium Deo dicatae congregationis factum idem libellus refert.	4.10 (224.22)
De loco quoque ascensionis dominicae praefatus auctor hoc modo refert:	5.17 (318.25)
relatum. Hoc cum regi esset relatum,	3.14 (156.16)
relatum. et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat,	4.14 (233.4)
Hoc autem miraculum memoratus abbas . . . ab his, qui praesentes fuere, sibi perhibet esse relatum.	5.5 (289.3)
relatus. ut ad insulam Lindisfarnensium relatus, in ecclesia deponeretur.	4.29 (275.26)
rettulerit. atque in conuentu seniorum rettulerit, quia nil prodesse docendo genti, . . . potuisset,	3.5 (137.6)
rettulerunt. gratias agentes rettulerunt ad monasterium.	4.19 (245.6)
rettulimus. Osuini, de stirpe regis Aeduini, hoc est filium Osrici, de quo supra rettulimus,	3.14 (154.27)
Hild, abbatissa monasterii, quod dicitur Strenaeahale, ut supra rettulimus, . . . transiit	4.23 (252.18)
rettulit. e quibus unum, quod inter alia rettulit, miraculum . . . nostrae historiae inserendum credidimus.	3.13 (152.19)
retulerat. Egbertus, praecipit fratri, qui retulerat, ne cuiquam haec alteri referret,	5.9 (297.21)
retulimus. Hengist, qui cum filio suo Oise . . . Britanniam primus intrauit, ut supra retulimus.	2.5 (90.23)
Egbertus, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5.9 (296.9)
retulisse. retulisse sibi quandam seniore, baptismatum se fuisse die media a Paulino episcopo,	2.16 (117.21)
retulisse. retulisse [retulisse] sibi quandam seniore,	2.16 (117.21)
REFERSVS, a, um. refersus. Tum reuersus [refersus] ad dilectae locum peregrinationis,	uar 5.9 (298.22)
REFICIO. refecti. cumque allocutione eius refecti, et benedictione petita domum rediremus,	5.1 (281.17)
reficeret. ut semper in xi ^{ma} non plus quam semel in die reficeret,	3.27 (194.7)
ita ut quinta solum sabbati et dominica, sicut praedixi, reficeret,	4.25 (264.6)
refici. sed tamen pane illo refici uolumus.	2.5 (91.21)
Quod si forte eos ibi refici contingeret,	3.26 (191.1)
reficiam. 'Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam uos.'	2.18 (121.12)
reficiant. et ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiant alimentis.	4.14 (235.10)
reficiebatur. ubi paululum reficiebatur, adcelerat ocius ad legendum cum suis,	3.5 (136.16)
reficiendi. ad ecclesias siue ad monasteria certatim, non reficiendi corporis, sed audiendi sermonis Dei	
gratia confluant;	3.26 (191.13)
reficiendum. intrauimus ad reficiendum.	5.4 (287.17)
REFLECTO. reflexus. Nec mora, uentus, . . . contra meridiem reflexus,	2.7 (94.28)
REFLORESCO. reffloruit. reffloruit terra, reedit uiriditibus aruis annus laetus et frugifer.	4.13 (231.20)
REFLVSVS, a, um. refluxis. in remotiore ab ecclesia loco refluxi undique pelagi fluctibus cincto, solitarius	4.30 (276.26)
manebat.	1.27 (53.12)
REFORMO. reforma. prauorum mentes ad sanctitatis studia reforma;	1.28 (62.17)
REFOVEO. refoueat. ut et ipsum consolationis suae bono refoueat,	2.1 (78.21)
REFRENO. refrenatur. eiusdem diuinitatis terrore refrenatur,	2.16 (118.10)
REFRIGERIVM. refrigerium. ibi ob refrigerium uitium, . . . aereos caucos suspendi iuberet,	1.9 (23.18)
REFVGIO. refugiens. Valentinianus in orientem refugiens,	5.21 (344.29)
refugis. cuiusque horrendam faciem uidere refugis,	5.21 (338.3)
refugiunt. Et cum xxi ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugiunt,	4.23 (256.6)
REFVLGEO. refulgere. quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgere uidebatur,	4.16 (238.22)
REFVNDO. refusi. finitoque conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	2.19 (123.17)
REFVTO. refutantes. pascha nostrum, in quo immolatus est Christus, nebulosa caligine refutantes,	1.17 (33.30)
refutare. neque uersutiam nefariae persuasionis refutare	4.20 (248.7)
REGALIS, e. regali. Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	3.6 (138.13)
regalibus. positusque esset in mensa coram eo discus argenteus regalibus epulis refertus,	
regalis. Cum ergo uideret Paulinus difficulter posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem . . . in-	2.12 (107.6)
clinari,	4.11 (226.9)
timere coepit homo animi regalis,	2.9 (99.6)
regalis. Deruentionem, ubi tunc erat uilla regalis,	5.24 (353.6)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet,	3.23 (176.2)
regalium. ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur,	3.14 (156.13)
REGALITER. regaliter. ille praecipit equum, ita ut erat stratus regaliter, pauperi dari;	
REGENERATIO. regenerationem. aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam	2.10 (101.34)
agnouimus.	2.11 (104.22)
regenerationis. mystica regenerationis uestrae purgatio patenter inuuit.	2.14 (113.29)
acceptit rex Aeduini . . . fidem et lauacrum sanctae regenerationis anno regni sui xi,	3.23 (177.1)
REGENERO. regeneratum. tandem didicit se aqua baptismatis non esse regeneratum,	4.16 (237.5)
regeneratus. uoto se obligans, quamuis necdum regeneratus, ut ferunt, in Christo,	2.1 (76.16)
REGIMEN. regimen. quales ad ecclesiae regimen adsumi,	1.32 (67.27)
regimina. omnipotens Deus bonos quoque ad populum regimina perducit,	2.15 (117.2)
regimine. et cum x ac vii annos eidem provinciae pontificali regimine praeesset,	4.6 (219.5)
Quae suscepto monasterii regimine,	4.12 (229.19)
unde et expulsus de Lindissi, in illarum provinciarum regimine permansit.	5.19 (330.3)
quod habebat in provincia Vndalum sub regimine Cudualdi abbatis;	5.20 (331.8)
Albinus discipulus eius, qui monasterio ipsius in regimine successit,	4.23 (263.27)
regimini. Praelata autem regimini monasterii illius famula Christi Hild,	1.26 (47.12)
REGINA. regina. in qua regina, . . . orare conseruat.	2.5 (90.8)
ubi et Berota regina condita est.	2.9 (99.19)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	2.9 (99.24)
ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet.	3.11 (148.7)
quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat,	
adiecit regina, quia de puluere pauimenti, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent	3.11 (149.14)
infirmi.	3.24 (179.30)
Nam regina Aeanfled propinqua illius, . . . postulauit a rege Osuio,	3.25 (181.30)
Obseruabat et regina Eanfled cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat,	3.25 (182.4)
tum regina cum suis persistens adhuc in ieiunio diem palmarum celebraret.	4.15 (230.24)
Porro regina, nomine Eabae, in sua, id est Huiciorum provincia fuerat baptizata.	4.19 (243.1)
Vt Edilthryd regina uirgo perpetua permanserit,	5.19 (325.1)
Namque Baldhild regina missis militibus episcopum iussit interfici;	5.24 (355.16)
Anno dcccvii, Osthryd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interemta.	

regina. Baptizati sunt . . . et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti,	2.14 (114.25)
quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2.14 (114.32)
Paulinus adsumta secum regina Aedilberge, . . . rediit Cantiam nauigio,	2.20 (125.28)
urbe regia, quae a regina quondam uocabulo Bebbia cognominatur,	3.6 (138.28)
cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.3)
Cum ergo ueniens illo loqueretur cum regina,	3.11 (149.11)
Venerat enim cum regina Aedilthyde de prouincia Orientalium Anglorum,	4.3 (208.1)
reginae. Factum est autem hoc per industrias reginae Merciorum Osthrydae,	3.11 (148.3)
quae ex Bebbae quondam reginae uocabulo cognominatur,	3.16 (159.1)
quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae ac sponsae Christi, . . . con-	
posuimus;	4.20 (247.4)
eiusdem reginae ac sponsae Christi, et ideo ueraciter reginae, quia sponsae Christi,	4.20 (247.5)
Percipit inde decus reginae, et sceptrum sub astris,	4.20 (248.9)
Hlothieri, qui erat filius sororis Aedilthydae reginae, de qua supra dictum est,	4.22 (251.25)
quia et ipse quondam eiusdem reginae minister fuerat;	4.22 (251.26)
reginae. Exemplar epistolae . . . Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae Aeduini regis.	2.11 (104.11)
Dominae gloriose filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus	2.11 (104.13)
postquam enim cogitationem suam, . . . reginae in secreto reuelauit,	2.12 (110.6)
si reginae posset persuadere eius uti conubio,	4.19 (243.17)
reginam. Egreffo eo tempore in prouincia Merciorum apud reginam Cynuisse obses tenebatur;	3.24 (178.6)
At ille confestim ueniens ad reginam Eanfledam,	5.19 (323.18)
REGIO. regio. donec omnis regio totius cibi sustentaculo, . . . uacuaretur,	1.12 (28.12)
ut et regio absolute, et illi emendatione fruerentur,	1.21 (41.6)
qui ascensa nauis, ipse enim regio Elge undique est aquis ac paludibus circumdata,	4.19 (244.32)
Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum,	4.19 (246.29)
regione. De Saxonibus, id est ea regione, quae nunc Antiquorum Saxonum cognominatur,	1.15 (31.20)
et e regione, quae hostium sperabatur aduentus,	1.20 (38.31)
interrogauit, ut aiunt, de qua regione uel terra essent adlati.	2.1 (80.3)
pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis.	2.14 (115.19)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.14)
in monasterio, quod in regione Francorum constructum est	3.8 (142.14)
Nam eo tempore nequum multis in regione Anglorum monasteria constructis,	3.8 (142.16)
defunctus est apud Mediteraneos Anglos in regione, quae uocatur Infeppingum.	3.21 (171.8)
Hoc autem bellum regis Osui in regione Loidis tertio decimo regni sui anno, . . . confecit.	3.24 (179.13)
qui erat constructor et abbas monasterii, quod dicitur Medeshamstedi, in regione Gyruuorum.	4.6 (218.9)
sibi quidem in regione Sudergeona, iuxta fluuium Tamensem.	4.6 (218.29)
Post annum uero ipsa facta est abbatisa in regione, quae uocatur Elge;	4.19 (244.2)
in monasterio Aeberburnig, posito quidem in regione Anglorum,	4.26 (267.20)
Erat ergo pater familias in regione Nordanhymbrorum,	5.12 (304.1)
Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.16 (318.5)
totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolimam per uitrum fulgent;	5.17 (319.7)
regionem. quod per terras lutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	4.16 (238.21)
regiones. in Nordanhymbrorum prouincia, . . . per diuersas regiones	Praef. (7.25)
alii transmarinas regiones dolentes petebant;	1.15 (32.33)
exercitus Penda duce Nordanhymbrorum regiones impia clade longe lateque deuastans	3.16 (158.31)
plures per illas regiones ecclesias, sed et monasteria nonnulla construxit.	5.11 (303.13)
regionibus. uel etiam in contiguis eidem regionibus	Praef. (6.11)
ceterisque eiusdem lineae regionibus	1.1 (11.9)
uel membra sanctorum ex diuersis regionibus collecta.	1.18 (36.28)
eis quae arduis . . . montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestratae.	3.4 (133.11)
Vilfridus episcopus, qui tum forte patria pulsus in Merciorum regionibus exulabat.	5.11 (302.11)
alios quodque illis in regionibus ipse constituit antistites ex eorum numero fratrum,	5.11 (303.15)
regionis. Itaque regionis uniuersitas in eorum sententiam prompta transierat.	1.17 (35.11)
Elafus quidam, regionis illius primus,	1.21 (40.12)
REGIVS. a, um. regia. Attamen in Campodono, ubi tunc etiam uilla regia erat, fecit basilicam,	2.14 (115.16)
et ut regia uiri sancti persona memoriam haberet aeternam,	3.11 (148.28)
Praecarat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelfied,	4.26 (267.31)
regia. uxorem habebat Christianam de gente Francorum regia,	1.25 (45.22)
ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, acceperit,	1.33 (70.10)
Quod uidelicet opus in regia quidem urbe apocriarius inchoauit,	2.1 (75.24)
Qui cum adhuc esset regia in urbe positus,	2.1 (75.26)
Denique in urbe regia, . . . loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruatur,	3.6 (138.28)
et caput quidem in cymiterio Lindisfarnensis ecclesiae, in regia uero ciuitate manus cum brachiis condidit.	3.12 (152.3)
erat in uilla regia non longe ab urbe, de qua praefatus sumus.	3.17 (159.27)
baptizatus est . . . in uilla regia, cuius supra meminimus,	3.22 (172.15)
Abeunte autem Romam Caedualia, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.5)
Nec mora, quae dixerat, regia auctoritate perfecit.	5.21 (346.4)
regia. promisit se ei innumera et maiora, quam credi potest, ornamenta regia	3.24 (177.17)
regiae. Habuit autem Osui primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3.14 (154.25)
quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergerit, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.15)
regiae. Vt idem adnotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	3.16 (158.27)
regiam. qui eum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75.6)
quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2.14 (114.32)
unde contigit, ut ob regiam eius et animi, . . . dignitatem ab omnibus diligeretur,	3.14 (155.32)
hostilis Merciorum exercitus . . . peruenerit ad urbem usque regiam,	3.16 (158.32)
regii. Baptizatus et Yffi filius Osfridi, sed et alii nobiles ac regii uiri non pauci.	2.14 (114.29)
duces regii xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3.24 (178.12)
cuius regii duo pueri statim post acceptum baptismum sint interempti.	4.16 (236.25)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.19)
regiis. et iuxta honorem uel regiis pueris uel innocentibus Christi congruum in ecclesia sepulti sunt.	4.20 (226.6)
regiis. sed mox expulsus est a ducibus regis [regiis],	4.15 (236.13)
regiis. quod ipsum et in aliis uillis regiis facere solebat,	3.17 (160.1)
regio. qui . . . uel fauore uel timore regio, fidei et castimoniae iura susceperant.	2.5 (90.32)
qui baptizatus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlasham,	3.22 (174.16)
conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Conpendio.	3.28 (194.24)
Hanc Constantinus imperator, . . . magnifico et regio cultu construxit.	5.16 (317.26)
regio. Augustinus, . . . recuperauit in ea, regio fultus adminiculo, ecclesiam,	1.33 (70.11)
auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124.19)
donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3.3 (132.21)
Successor . . . factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus,	3.18 (163.15)
Caedualia, iuuenis strenuissimus de regio genere Geuissorum,	4.15 (236.10)

regium. 'Quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?	3. 14 (156. 18)
regium. de cuius stirpe multarum prouinciarum regium genus originem duxit.	1. 15 (32. 3)
regium. occisis in eadem parentibus regium nomen et insigne ferentibus.	1. 16 (33. 14)
regius. Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidem sederet,	2. 12 (109. 29)
Berctred dux regius Nordanhymbrorum a Pictis interfecit.	5. 24 (355. 18)
REGMEN. regmine. quod habebat in prouincia Vndalium sub regimine [regmine] Cudualdi abbatis;	uar. 5. 19 (330. 3)
REGNO. regnabat. Saberct . . . regnabat, quamuis sub potestate positus eiusdem Aedilbereti,	2. 3 (85. 13)
Ini, qui post Caedualian regnauit [regnabat],	uar. 4. 15 (236. 18)
regnabit. postquam v annos regnauit [regnabit],	uar. 5. 24 (356. 6)
regnante. regnante Gratiano,	1. 9 (23. 1)
Arcadio regnante,	1. 10 (23. 22)
regnante Honorio,	1. 11 (24. 16)
regnante Theodosio minore,	1. 13 (28. 14)
defunctus est vii Kalendas Iunias, eodem rege regnante,	2. 3 (86. 22)
Hoc enim regnante rege beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2. 7 (93. 27)
Aeodbaldo regnante migravit ad caelos,	2. 7 (95. 4)
Eadfrid . . . regnante Osualdo, contra fidem iuris iurandi peremptus est.	2. 20 (125. 1)
Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio filio Meilochon,	3. 4 (133. 24)
gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3. 7 (139. 9)
Eadhaedum, qui postea regnante Ecgrido, Hrypensis ecclesiae praesul factus est,	3. 28 (195. 4)
regnante in perpetuum ac gubernante suam ecclesiam eodem Domino Iesu Christo,	4. 5 (214. 30)
Cumque mortuus esset Cioinalch, quo regnante idem Leutherius episcopus factus est,	4. 12 (227. 25)
Qui deinde regnante Ecgrido, pulsus est episcopatu,	5. 19 (326. 8)
ut, regnante Osredo filio eius, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae.	5. 19 (329. 30)
regnantem. Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnantem ad nostram omnium pacem custodiat incolumem,	5. 21 (345. 19)
regnantibus. ipsisque regnantibus defunctus est ille, et episcopatu functus Haeddi pro eo,	4. 12 (227. 27)
qui electus est quidem in episcopatum . . . regnantibus in Cantia Victredo et Suabhardo;	5. 8 (295. 26)
regnantis. Nec mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	3. 12 (151. 17)
regnare. ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	1. 11 (25. 7)
quorum participem, mox ubi regnare coepit, totam suam prouinciam facere curauit.	2. 15 (116. 24)
utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat;	4. 14 (233. 2)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	5. 24 (352. 23)
Anno DLVII. Ida regnare coepit,	5. 24 (353. 6)
regnarent. si uel reges philosopharentur, uel regnarent philosophi.	5. 21 (333. 24)
regnaret. antea cum patruo Valente et cum Valentiniano fratre regnaret.	1. 9 (23. 6)
regnasset. cum post Egbertum fratrem suum, qui viii annis regnauerat, ipse xii annis regnasset,	4. 26 (268. 9)
regnat. sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare.	3. 29 (196. 27)
regnauerat. qui ante eum regnauerat,	3. 1 (127. 13)
Sponsa dicata Der bis sex regnauerat annis,	4. 20 (248. 15)
cum post Egbertum fratrem suum, qui viii annis regnauerat, ipse xii annis regnasset,	4. 26 (268. 8)
successorem fore Ceoluulfum decreuisset, fratrem illius, qui ante se regnauerat, Coenredi regis,	5. 23 (349. 23)
Vulfheri rex Merciorum, postquam xvii annos regnauerat, defunctus,	5. 24 (354. 26)
regnauit. Cum persequente illum Aedilfrido, qui ante eum regnauit,	2. 12 (107. 18)
Siquidem tempore toto, quo regnauit Aeduini,	3. 1 (127. 12)
illis Anglorum prouinciis, quibus regnauit Osuald,	3. 3 (132. 16)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhymbrorum viii annos,	3. 9 (144. 29)
inpagatus . . . a fratre suo, qui ante eum regnauit, filio Oidilualdo.	3. 14 (154. 12)
qui post Sigbertum cognomento Paruum regnauit,	3. 22 (171. 23)
Aedilheri, frater Anna . . . qui post eum regnauit, auctor ipse belli, . . . interemptus est.	3. 24 (178. 15)
Sighardo, qui post illum cum fratre Suefredo regnauit,	4. 11 (227. 11)
Sed et Ini, qui post Caedualian regnauit, simili prouinciam illam adfectione . . . mancipauit.	4. 15 (236. 18)
Ac post eum idem Eadric anno uno ac dimidio regnauit;	4. 26 (268. 13)
Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilfredum regnauit, uir in laico habitu . . . positus;	5. 13 (311. 6)
cui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circiter annorum, regnauit annis xi.	5. 18 (320. 7)
secundo anno Aldfridi, qui post Ecgridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit.	5. 19 (327. 12)
Seuerus imperator factus xvii annis regnauit,	5. 24 (352. 18)
Coenred rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5. 24 (356. 6)
regnetis. ut cum Christo in futuro regnetis saeculo.	3. 29 (199. 2)
REGNVM. regna. ad caelestia, cum Dominus uoluerit, regna pertingant.	1. 29 (64. 19)
quamuis ipso iam multo ante tempore ad caelestia regna sublato,	2. 2 (84. 32)
sed primus omnium caeli regna conscendit.	2. 5 (89. 13)
qui ubi regna perennia petens tres suos filios, . . . regni temporalis heredes reliquit,	2. 5 (91. 4)
per diuersa . . . regna multo annorum tempore profugus uagaretur,	2. 12 (107. 19)
Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus quarto Iduum Nouembrium die,	2. 18 (120. 8)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2. 20 (126. 18)
non solum incognita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicit;	3. 6 (138. 1)
sed et regna terrarum plus quam ulli maiorum suorum, . . . consecutus est.	3. 6 (138. 2)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficiat.	3. 8 (143. 4)
Translato ergo ad caelestia regna Osualdo,	3. 14 (154. 6)
cum esset ipse annorum xc, migravit ad regna caelestia.	3. 27 (193. 31)
et adsumta secum anima eius, ad caelestia regna redire.	4. 3 (211. 33)
nos enim te hodierna die ad caelestia sumus regna perducturi.	4. 14 (234. 9)
Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	4. 21 (249. 18)
et sic caelestia regna consensdens, sepultus est,	5. 6 (292. 1)
Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuuias, proceres, moenia, castra, lares;	5. 7 (293. 7)
Transiit, et gaudens caelestia regna petiuit.	5. 19 (330. 27)
regni. Vnde inter alia Romani regni detrimenta innumera,	1. 3 (15. 29)
ac regni caelestis dignus factus ingressu.	1. 7 (21. 19)
Anno autem regni eius xxiii,	1. 13 (28. 22)
Cuius anno regni x Gregorius, . . . apostolicae sedis sortitus	1. 23 (42. 15)
quasi conciuces sibi regni caelestis, amplecteretur.	1. 26 (47. 27)
ineffabilia aeterni regni praemia reseruari;	1. 29 (63. 19)
ut regni sui uos ipse faciat esse participes,	1. 32 (69. 6)
regni autem sui, . . . anno xi,	1. 34 (71. 29)
porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo.	1. 34 (72. 2)
atque ad aeternam regni caelestis sedem translatus.	2. 1 (73. 6)
quibus sit uis ad ingressum regni illius properandum.	2. 2 (81. 32)
Aedilbert rex . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit;	2. 5 (89. 8)
cum filius eius Eadwald regni gubernacula suscepisset,	2. 5 (90. 25)
tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	2. 5 (91. 5)

Non enim tanta erat ei, quanta patri ipsius regni potestas,	2.6 (93.19)
in auspicio suscipiendae fidei et regni caelestis,	2.9 (97.11)
si temporis illius erumnis exemptus ad regni fastigia perueniret.	2.12 (107.15)
qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem prouheret.	2.12 (10.21)
uerum etiam eidem perempto in regni gloriam successit.	2.12 (110.23)
qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.3)
aeterni secum regni in caelis faciet esse participem.	2.12 (111.6)
accepit rex Aedui . . . fidem et lauacrum sanctae regenerationis anno regni sui XI,	2.14 (113.29)
et de qualitate regni Aedui.	2.16 (117.5)
de qua prouincia ille generis prosapiam et primordia regni habuerat,	3.1 (127.5)
filius Aedilfridi, qui de illa prouincia generis et regni originem duxerat,	3.1 (127.10)
ut terreni regni infulus sortitus est,	3.1 (127.19)
sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit.	3.1 (127.20)
Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio . . . nono anno regni eius,	3.4 (133.26)
Quo regni culmine sublimatus,	3.6 (138.8)
ut tantus praecessor talem haberet de sua consanguinitate et religionis heredem et regni.	3.6 (139.5)
qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuuit,	3.7 (140.8)
et non multo post etiam regni terrestris potentiam perdidit,	3.7 (140.10)
grauissimis regni sui damnis saepissime ab hostibus addictus,	3.7 (141.13)
Eadbald . . . Eareconbercto filio regni gubernacula reliquit;	3.8 (142.5)
qui post illum regni apicem tenebat, ut in sequentibus dicemus.	3.11 (148.4)
qui temporalis regni quondam gubernacula tenuit,	3.12 (151.18)
quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osuiu abstulit ea,	3.12 (152.2)
suscepit regni terrestris sedem pro eo frater eius Osuiu,	3.14 (154.7)
Habuit autem Osuiu primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3.14 (154.24)
Quod factum est die XIII ^a Kalendarum Septembrium, anno regni eius nono,	3.14 (155.23)
Tantumque rex ille caelestis regni amator factus est,	3.18 (162.24)
ut ad ultimum, relictis regni negotiis, . . . intraret monasterium,	3.18 (162.25)
cognato suo Eegrice commendatis, qui et antea partem eiusdem regni tenebat, intraret monasterium,	3.18 (163.14)
Successor autem regni eorum factus est Anna	3.19 (163.23)
Verum dum adhuc Sigberet regni infulus teneret,	3.21 (170.4)
Ad ille audita . . . promissione regni caelestis, . . . se Christianum fieri uelle confessus est,	3.22 (172.20)
Igitur rex Sigberet aeterni regni iam cuius effectus, temporalis sui regni sedem repetiit,	3.22 (172.21)
Igitur rex Sigberet . . . temporalis sui regni sedem repetiit,	3.24 (177.19)
dummodo ille . . . prouincias regni eius usque ad internicionem uastare desineret.	
Hoc autem bellum rex Osuiu . . . tertio decimo regni sui anno, XVII ^a die Kalendarum Decem-	3.24 (179.13)
brium . . . confecit,	3.25 (188.20)
et tibi dabo clauas regni caelorum?'	3.25 (188.28)
et ei clauas regni caelorum sint datae a Domino?	3.25 (189.2)
me adueniente ad fores regni caelorum,	3.30 (199.21)
Porro socius eius et coheres regni eiusdem, Sebbi, magna fidem . . . deuotione seruauit,	4.1 (201.10)
Ecgbercto filio sedem regni reliquit,	4.2 (205.8)
et omnium uota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent,	4.3 (212.29)
in quibus cunctis Vulfieri, qui adhuc supererat, sceptrum regni tenebat.	4.5 (214.21)
Qui defunctus die XV Kalendarum Martiarum Ecgfridum filium regni heredem reliquit;	4.5 (214.22)
cuius anno regni III ^o , Theodorus cogit concilium episcoporum,	4.11 (225.20)
uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitis et honoribus praeferebat,	4.11 (225.25)
Cumque annos XXX in regno miles regni caelestis exegisset,	4.12 (228.3)
tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.14 (234.25)
qui quondam genti Nordanhybrorum et regni temporalis . . . praefuit,	4.16 (238.4)
et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.17 (239.7)
anno X ^o regni eius, sub die XV Kalendas Octobres, indictione VIII ^a ;	4.17 (239.9)
et Aedilredo rege Mercinensium, anno sexto regni eius;	4.17 (239.10)
et Alduulfo rege Estranglorum, anno XVII ^o regni eius;	4.17 (239.11)
et Hlothario rege Cantuariorum, regni eius anno VI ^o ;	4.21 (249.3)
Anno regni Ecgfridi nono, . . . occisus est Aelfuini frater regis Ecgfridi,	4.24 (260.1)
Nunc laudare debemus auctorem regni caelestis,	4.24 (261.7)
Item de . . . dulcedine regni caelestis multa carmina faciebat;	4.26 (267.3)
extinctus anno aetatis suae XL, regni autem XV,	4.26 (267.10)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum fluere ac retro sublapsa referri.	4.26 (268.4)
destructumque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	5.2 (282.31)
Cuius regni principio defuncto Eata episcopo,	5.7 (292.12)
Anno autem regni Aldfridi tertio, Caedualia, rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Romam;	5.12 (308.30)
ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.17 (319.15)
Chebron quondam ciuitas et metropolis regni David, nunc ruinis tantum, quid tunc fuerit, ostendens.	5.18 (320.5)
Aldfrid, rex Nordanhybrorum, defunctus est, anno regni sui XX ^o necdum impleto;	5.18 (320.8)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5.19 (321.29)
Coinred, . . . nobiliter multo regni scepra reliquit.	5.19 (322.9)
Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni scepra exoptatissimus.	5.21 (342.30)
et tibi dabo clauas regni caelorum?'	
ut post acceptam temporalis regni potentiam ipse beatissimus apostolorum princeps caelestis . . . pandat	5.21 (345.16)
troitum.	
ut . . . apostolorum princeps caelestis quoque regni tibi tuisque cum ceteris electis libens pandat in-	5.21 (345.17)
troitum.	5.22 (346.21)
quo Osredo occiso Coenred gubernacula regni Nordanhybrorum suscepit,	5.23 (348.18)
et regni, quod per XXXIII semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5.23 (349.21)
cum ipse regni, quod XI annis gubernabat, successorem fore Ceoluulfum decessisset,	5.23 (349.23)
cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	1.34 (71.9)
regno. His temporibus regno Nordanhybrorum praefuit rex . . . Aedilfrid,	2.9 (97.26)
Aeodbaldo, qui tunc regno Cantuariorum praeerat,	2.20 (124.16)
e quibus sex etiam ipse, . . . Christi regno militauit,	2.20 (124.20)
qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis XX et II ^{bus} uaria sorte praefuit;	3.1 (128.17)
idem annis sequentis regis, id est Osuadi, uiri Deo dilecti, regno adsignaretur;	3.9 (145.6)
neque aliquis regno eorum annus adnotari.	3.18 (162.14)
His temporibus regno Orientalium Anglorum, . . . Sigberet frater eius praefuit,	3.21 (169.27)
praelatus est a patre regno gentis illius;	3.24 (180.9)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	4.11 (225.15)
Eo tempore praeerat regno Orientalium Saxonum, . . . Sebbi,	5.7 (292.27)
solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.19 (321.28)
Coinred, qui regno Merciorum nobilissime . . . praefuerat, nobiliter multo regni scepra reliquit.	1.5 (17.6)
regno. Bassianus, . . . regno potitus est,	

cuus uos fidem in regno uestro recipi facitis et custodiri.	1.32 (69.7)
ut cum Christiana fides in regno uestro excreuerit.	1.32 (69.25)
Et expulerunt eum, ac de suo regno cum suis abire iusserunt.	2.5 (91.28)
sperans se regem Aeduinum regno simul et uita priuaturum;	2.9 (99.2)
Tantum uero in regno excellentiae habuit.	2.16 (118.14)
ecclesiam Christi in regno suo multum diligenter aedificare ac dilatare curauit.	3.3 (132.7)
ideoque bello petitus, ac regno priuatus ab illo,	3.7 (140.12)
tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit,	3.7 (141.15)
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola reliqui ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.7)
magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat.	3.12 (151.19)
et patriam reuersus, ubi regno potitus est,	3.18 (162.19)
atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret.	3.18 (162.28)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.25)
esse scilicet episcopum, quem petierant a Romano antistite in regno Francorum,	4.1 (203.25)
quam et olim iam, si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret, relicto regno subisset.	4.11 (225.22)
Cumque annos xxx in regno miles regni caelestis exegisset,	4.11 (225.25)
Postquam ergo Caeduala regno potitus est Geuissorum,	4.16 (236.27)
donec legitimus rex Victred, id est filius Ecgberci, confortatus in regno,	4.26 (268.17)
et ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum apostolorum, . . . profectus est,	5.7 (294.6)
hanc accipere debere tonsuram, . . . omnes, qui in meo regno sunt, clericos decerno,	5.21 (346.3)
in cuius regno perpetuo exsulet terra,	5.23 (351.27)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet, et xii annis in regno permansit.	5.24 (353.8)
regnum. quia eius dispositione omnium praelatio regnum conceditur.	2.10 (101.22)
regnum. cum quo simul Hesperium concidit regnum.	1.21 (41.18)
et sanctorum regnum uenturum est,	1.32 (69.12)
cogitare coepi, quod hoc fortasse esset regnum caelorum,	5.12 (307.25)
"Non," inquit, "non hoc est regnum caelorum, quod autumas."	5.12 (307.28)
regnum. Marcus Antoninus Verus . . . regnum cum Aurelio Commodo fratre suscepit;	1.4 (16.4)
patri in regnum successerit;	1.8 (22.27)
Arcadius . . . regnum suscipiens,	1.10 (23.26)
xlv ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.18)
Marcianus cum Valentiniano xlii ab Augusto regnum adeptus,	1.15 (30.29)
et regnum sine fine . . . promitteret.	1.25 (45.16)
Aedilberet . . . post regnum temporale, . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit;	2.5 (89.7)
sextus Osuald et ipse Nordanhymbrorum rex Christianissimus, hisdem finibus regnum tenuit;	2.5 (89.27)
aequalibus pene terminis regnum nonnullo tempore cohercens,	2.5 (89.29)
beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2.7 (93.28)
sed etiam eum, ut in regnum perueneret, adiuit.	2.12 (110.13)
ecce regnum, quod desiderasti, ipso largiente percepisti.	2.12 (110.33)
donec accepit regnum frater eiusdem Eorwaldi Sigbert,	2.15 (116.20)
quatinus eius oratio et regnum uestrum populumque augeat,	2.17 (119.23)
et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauerit.	3.1 (127.2)
suscepit pro illo regnum Deiorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.4)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi,	3.1 (127.7)
accepit primus eorum, quem diximus, Eanfrid regnum Berniciorum.	3.1 (127.18)
mox ubi regnum suscepit,	3.3 (131.5)
successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.7)
Cum uero restitutus esset in regnum Coinualch,	3.7 (140.18)
fides agnita Christi in regnum reuocauerit;	3.7 (141.16)
quia de alia provincia ortus fuerat, et super eos regnum acceperat,	3.11 (148.14)
cum Osui rex Christianus regnum eius acciperet,	3.21 (170.34)
Successit autem Sigbert in regnum Suidhelm,	3.22 (174.14)
Oidiluald, . . . qui in Derorum partibus regnum habebat,	3.23 (174.28)
donauit praefto Peada filio regis Pandan, . . . regnum Australium Merciorum,	3.24 (180.11)
qui unum omnes in caelis regnum expectarent;	3.25 (183.31)
Scriptum est enim: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius,	3.29 (198.30)
suspiciabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges aduersus regnum,	4.1 (204.1)
Egbert mense Iulio obierat, succedente in regnum fratre Hlothere,	4.5 (217.22)
et illum, qui se uocauit, ad regnum caeleste secuta est.	4.8 (221.6)
sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans,	4.11 (226.5)
acceperunt subreguli regnum gentis, et diuinus inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.26)
Christianae pietatis, quae ad regnum perenne ducit,	4.14 (234.26)
qui deinceps regnum prouinciae tenuerunt;	4.15 (236.14)
Et quamuis maledici regnum Dei possidere non possint,	4.26 (266.22)
Successit autem Ecgfrido in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus,	4.26 (268.2)
quo defuncto, regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.14)
spiritus eorum . . . coniuncti sunt, atque angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati.	4.29 (275.14)
Caeduala, . . . relicto imperio propter Dominum regnumque perpetuum, uenit Romam;	5.7 (292.15)
Quem regnum Christi promeruisse uides.	5.7 (293.30)
Abeunte autem Romam Caeduala, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.5)
mox de corpore egressi ad regnum caeleste peruenerunt;	5.12 (308.32)
omnes in die iudicii ad regnum caelorum peruenerunt.	5.12 (308.17)
non tamen sunt tantae perfectionis, ut in regnum caelorum statim mereantur introduci;	5.12 (308.28)
succedente in regnum Ceoldredo filio Aedilredi,	5.19 (322.3)
qui ante ipsum Coinredum idem regnum tenebat.	5.19 (322.5)
Britannia bello pulsauit, et uicit, nec tamen ibi regnum potuit obtinere.	5.24 (352.7)
Aedilred, . . . monachus factus Ceonredo regnum dedit.	5.24 (356.2)
Ceoluulf rex captus, et adtonsus, et remissus in regnum;	Cont. (361.2)
REGO. regebat. cuius continentiae fuerit ipse . . . testabatur etiam locus ille, quem regebat,	3.26 (190.21)
regebat. Constantius, qui uiuente Diocletiano Galliam Hispaniamque regebat,	1.8 (22.22)
Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	2.7 (94.3)
Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	3.3 (131.12)
cuius doctrina ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum, dominicae fidei et dona disceret,	3.14 (155.5)
ille, qui . . . Berniciorum prouinciam, regebat,	4.27 (269.3)
Mailros, quod . . . abbas Eata, uir omnium mansuetissimus ac simplicissimus, regebat,	4.27 (270.22)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerenter Harustaldensis, cui regendae primo fuerat ordinatus,	4.28 (273.10)
regendae. Eata reuerso ad sedem ecclesiae Harustaldensis, cui regendae primo fuerat ordinatus,	5.19 (324.9)
regendam. offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum non minimam illi regendam committeret,	4.26 (267.33)
regendi. Sed, adueniente illius episcopo, maximum regendi auxilium, . . . inuenit.	Praef. (5.19)
regendis. eis, quibus te regendis diuina praefecit auctoritas,	3.3 (132.30)
regendisque eorum populis praeraret;	

regendo. monasterium, cui tunc regendo religioissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit.	4. 14 (233. 9)
regendum. Dedit autem episcopus regendum post se monasterium fratri suo Ceadda,	3. 23 (176. 18)
regens. Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiozus, sed permodico tempore ecclesiam regens.	3. 26 (190. 1)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterii sui, . . . curam secessit,	5. 19 (326. 5)
regeret. qui caelum et terram et humanum genus creasset, regeret, et iudicaturus esset orbem in aequitate;	3. 22 (172. 4)
regit. Vna data Daniheli, quam usque hodie regit;	5. 18 (320. 26)
rexisset. Qui cum in illa provincia duobus annis ac dimidio ecclesiam gloriosissime rexisset,	4. 3 (207. 16)
rexit. fortissime quidem rempublicam, sed laboriosissime rexit.	1. 5 (16. 18)
Gregorius, . . . rexit annos XIII, menses VI, et dies X,	1. 23 (42. 17)
sedem Romanae et apostolicae ecclesiae . . . gloriosissime rexit,	2. 1 (73. 5)
Rexit autem ecclesiam temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2. 1 (79. 1)
Et hic ergo postquam annis quinque rexit ecclesiam,	2. 7 (95. 3)
et rexit ecclesiam annos VIII, menses IIII et duos dies;	3. 20 (169. 17)
multo ecclesiam tempore nobilissime rexit.	3. 27 (192. 25)
Eleutherio Romae praesul factus XV annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5. 24 (352. 15)
REGREDIOR. regrediaris. 'Postulat Quoenburg' (hoc enim erat nomen uirginis), 'ut ocius regrediaris ad eam.'	5. 3 (286. 10)
regrediens. mox de hieme in hiemem regrediens, tuis oculis elabitur.	2. 13 (112. 16)
regressus. Regressus in Galliam, legiones in hiberna dimisit,	1. 2 (14. 2)
Colman . . . Scottiam regressus est, tractaturus cum suis, quid de his facere deberet.	3. 26 (189. 15)
Subderet . . . de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boructuarorum secessit,	5. 11 (302. 17)
REGULA. regula. ac monitis cauit, quae regula patrum Sedulus instituit;	5. 19 (330. 23)
regula. et sub ecclesiastica regula sunt tenendi,	1. 27 (49. 9)
Augustinus episcopus in monasterii regula edoctus,	1. 32 (68. 30)
ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna continentia . . . uiuant,	4. 4 (214. 7)
credentibus iam populis Anglorum, et in regula fidei catholicae per omnia instructis,	5. 22 (347. 12)
regulae. 'Tres sunt ergo regulae sacris inditae litteris,	5. 21 (333. 34)
regulam. ita ut mens extra rationis regulam omnino nihil faciat.	1. 27 (50. 15)
sectantemque magistri et capitis sui sancti Gregorii regulam,	2. 18 (121. 4)
Ronan. . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus.	3. 25 (181. 20)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3. 25 (183. 29)
Ille enim in pascha suo regulam utique ueritatis sequens,	3. 25 (187. 14)
Cuius regulam distinctionis uos ignorasse probat,	3. 25 (187. 22)
quorum sanctitatem uos imitari, et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis,	3. 25 (187. 26)
et catholicam temporis paschalis regulam obseruans;	3. 26 (189. 29)
oportet uestram celsitudinem, . . . iam regulam sequi perenniter principis apostolorum,	3. 29 (197. 26)
Quam uidelicet regulam triforem quicquid rite custodierit,	5. 21 (334. 10)
regulas. qui catholicas ecclesiae regulas sequi semper, et amare didicerat.	5. 19 (325. 10)
regulis. quia tua fraternitas monasterii regulis erudita,	1. 27 (48. 28)
in ecclesiasticae quoque institutionis regulis solertissimus extiterat;	4. 27 (270. 31)
REGULARIS, e. regularem. Cudbert . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regularem instituebat ad uitam.	5. 20 (332. 4)
regulari. quia reliquit successoris magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	4. 27 (289. 12)
fundauit ibi monasterium, ac regulari uita instituit,	3. 4 (134. 19)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	4. 13 (232. 15)
regularibus. Heresuid, . . . regularibus subdita disciplinis, ipso tempore coronam expectabat aeternam;	4. 23 (253. 28)
Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	4. 23 (253. 9)
regularibus. curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere, ac regularibus instituere disciplinis.	4. 24 (261. 12)
quod utrumque regularibus disciplinis optime instituerat;	3. 19 (164. 11)
regularis. in tutamentum coepit obseruantiae regularis habere;	4. 6 (218. 28)
inbuebantur . . . paruuli Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis.	2. 1 (75. 7)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri docuit,	3. 3 (132. 24)
a quibus normam disciplinae regularis didicerat,	3. 22 (173. 10)
in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, deinde etiam magistra extitit,	3. 23 (175. 32)
in quo usque hodie instituta ab ipso regularis uitae uestigia permanent.	3. 24 (179. 6)
instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia sequerentur.	4. 3 (207. 7)
et adiutrix disciplinae regularis eidem matri existeret, minores docendo uel castigando curabat.	4. 3 (209. 9)
eidem monasterio strenuissime, et in obseruantia disciplinae regularis, . . . praefuit.	4. 9 (222. 4)
Cum ergo aliquot annos huic monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praesset,	4. 10 (224. 9)
Nam eisdem, quibus prius monasterium, etiam hoc disciplinis uitae regularis instituit;	4. 23 (254. 1)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebat,	4. 23 (254. 7)
ut ibi quoque fratribus custodiam disciplinae regularis et auctoritate propositi intimaret	4. 27 (269. 13)
inter obseruantiam disciplinae regularis, . . . semper aut docere, aut scribere dulce habuit.	4. 27 (270. 19)
REGULARITER. ut quaeque erant regulariter decreta,	5. 24 (357. 12)
Nynia . . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	2. 4 (88. 20)
et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praebuit;	3. 4 (133. 16)
donec regulariter institutae in societatem congregationis susciperentur.	4. 6 (219. 7)
illum ab huius praesumptione ministerii, quod regulariter implere nequibat, omnimodis cessare praecipit.	4. 23 (258. 23)
REGVM LIBER, the Book of Kings.	5. 6 (291. 20)
Regum libros. In libros Regum et Verba dierum;	5. 24 (358. 15)
Regum librum. Item, in Regum librum xxx quaestionum.	5. 24 (358. 3)
REICIO. reiecit. Quem angelus sanctus statim adprehendens in ignem reiecit.	3. 19 (166. 29)
RELABOR. relaberentur. nunc retractis ignem uaporibus relaberentur in profunda.	5. 12 (306. 3)
RELATIO. relatione. partim reuerentissimi abbatis Esi relatione conperimus.	Præf. (7. 18)
in occursum sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret,	1. 21 (40. 13)
quae nobis multimoda relatione per praesentium portitores laudabiliter insinuata est,	2. 17 (119. 27)
relationem. per cuius relationem ad nostram quoque agnitionem peruenire, quae de his pauca perstrinximus.	5. 12 (309. 29)
relationi. Conuenit autem reuelationi et relationi praefati fratris . . . sermo reuerentissimi patris Egberti,	4. 3 (211. 15)
RELATOR. relator. Cuius ordinem miraculi non quilibet dubius relator, . . . narrauit,	3. 15 (158. 23)
RELEGO. relegendes. quas relegendes cognouimus eius piissimam deuotionem,	3. 29 (196. 23)
RELEVO. releuetis. prosperis quantocius nuntiis releuetis,	2. 11 (106. 15)
releuetur. quatinus sollicitudo nostra, . . . uobis nuntiantibus releuetur,	2. 11 (106. 18)
RELIGIO. religio. quid sibi esset faciendum, quae religio seruanda tractabat.	2. 9 (100. 15)
quid agendum sibi esset, quae religio sequenda,	2. 12 (110. 27)
quia nihil omnino uirtutis habet, nihil utilitatis religio illa,	2. 13 (111. 24)
religione. De religione ac pietate miranda Osualdi regis.	3. 6 (137. 29)
religione simul et industria gentem suam ab extranea inuasionem liberaret.	4. 26 (268. 17)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5. 23 (350. 8)
religionem. Neque abnegauit se etiam eandem subitum esse religionem;	2. 9 (98. 8)

fidem religionemque Anglorum pro nihil habere,	2.20 (125.18)
sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam decebant.	4.24 (259.11)
quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferrent,	5.10 (300.14)
quos iamdudum ad exemplum . . . apostolicae ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.24)
miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet,	5.21 (344.11)
religioni. Sed nec religioni Christianae, quae apud eos exorta erat, aliquid impendebat honoris.	2.20 (125.15)
quia carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.24 (258.28)
religionis. si a cultu nostrae religionis discedere tentas.	1.7 (19.11)
sed si ueritatem religionis audire desideras,	1.7 (19.18)
uel a cultu Christianae religionis reuocari non posse persensit,	1.7 (20.2)
fama ad eum Christianae religionis peruenerat.	1.25 (45.20)
ut ritum fidei ac religionis suae . . . seruare licentiam haberet,	1.25 (45.24)
nec prohibemus, quin omnes, quos potestis, fidei uestrae religionis praedicando societis.	1.25 (46.17)
excepto dumtaxat hoc, quod diuinae erat religionis ignarus.	1.34 (71.14)
ipse nobilitatem religionis non minore quam parentes . . . exercuit.	2.1 (73.24)
cultumque suae religionis cum omnibus, qui secum uenissent, uiris siue feminis, . . . seruaret.	2.9 (98.5)
quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.11 (104.24)
ut tantus praecessor talem haberet de sua consanguinitate et religionis heredem et regni.	3.6 (139.4)
Osuini, . . . uirum eximiae pietatis et religionis;	3.14 (154.27)
Vnde et in magna erat ueneratione tempore illo religionis habitus;	3.26 (191.5)
Bisi . . . ipse erat successor Bonifatii, . . . uir multae sanctitatis et religionis.	4.5 (217.27)
et per eius benedictionem habitum religionis, quem diu desiderabat, accepit.	4.11 (226.2)
quod uir esset multae pietatis ac religionis,	4.31 (278.7)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	5.7 (293.5)
quorum uterque pietate religionis inbutus, . . . erat	5.10 (299.24)
Qui cum cogniti essent a barbaris, quod essent alterius religionis,	5.10 (300.8)
ut uir tanta eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,	5.19 (325.25)
RELIGIOSE. Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae [religiosae] uitae semper ardebat,	uar. 4.27 (268.29)
RELIGIOSIOR, ius. religiosiores. quos religiosiores reddebat praesentia sacerdotum,	1.20 (38.16)
RELIGIOSISSIMVS, a, um. religiosissima. religiosissima Christi famula Hild, . . . transiuit	4.23 (252.16)
religiosissimi. atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transscribendam commodauit.	4.18 (242.6)
religiosissimus. monasterium, cui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit,	4.14 (233.9)
RELIGIOSVS, a, um. religiosa. religiosissima [religiosa] Christi famula Hild, . . . transiuit	uar. 4.23 (252.16)
religiosa. duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione molliore	2.11 (105.30)
monasterium factum erat non multo ante a religiosa Christi famula Heiu,	4.23 (253.20)
religiosa. quae pia, quae religiosa, quae recta sunt, elige;	1.27 (49.30)
religiosa. Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere tentabant;	4.24 (259.5)
religiosae. percipiendum est, quod religiosae uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	1.27 (56.26)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat,	4.27 (268.29)
Cudbert crescentibus meritis religiosae intentionis,	4.28 (271.5)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praerat,	5.12 (310.5)
religiosam. sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam decebant.	4.24 (259.11)
Erat ergo pater familias . . . religiosum cum domu sua gerens uitam;	5.12 (304.2)
religiosi. De uita uel morte religiosi regis Sigberti.	3.18 (162.13)
Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3.22 (174.10)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . conferte	4.14 (234.24)
dignata est.	4.19 (243.5)
Aedilthydam, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii;	1.24 (44.4)
religiosi. religiosi uiri nullius commendatione indigent;	3.5 (136.18)
tempore illo religiosi quique uiri ac feminae consuetudinem fecerunt per totum annum,	4.23 (253.30)
quique nouerant eam religiosi, pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisitare, . . . solebant.	4.11 (225.18)
religiosis. Erat enim religiosus actibus, crebris precibus, piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	3.23 (176.7)
religiosis. et religiosus moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	4.28 (272.22)
tandem rex ipse praefatus, una cum . . . religiosi ac potentibus uiris insulam nauigauit.	1.27 (49.15)
religiosis. Cum omne, quod superest, in causis piis ac religiosiis erogandum est.	5.21 (333.11)
religiosis. Cuius religiosiis uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos,	1.30 (65.21)
religiosis. et religiosiis conuiuiis sollempnitatem celebrant;	5.20 (330.29)
religioso. Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrid in episcopatum Acca successerit.	3.21 (171.13)
religioso. succedente . . . Trumheri, uiro religioso et monachica uita instituto,	5.21 (333.17)
religioso. Catholicam . . . paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	Praef. (7.9)
religiosorum. per ministerium Cediti et Ceadra religiosorum Christi sacerdotum,	Praef. (6.14)
religiosum. per religiosum Lundoniensis ecclesiae presbyterum Nothelmum,	3.19 (167.16)
qui narrare solet dixisse sibi quendam ueracem ac religiosum hominem,	3.23 (176.2)
religiosum. ne opus religiosum negotiorum regalium causa intermitteretur,	2.1 (73.20)
religiosum. genus a proavis non solum nobile, sed et religiosum ducens.	Praef. (5.14)
religiosus. religiosus ac pius auditor siue lector	1.20 (39.19)
et caelestis palmae gaudia miles religiosus amplectitur.	3.18 (162.16)
Sigbert frater eius praefuit, homo bonus ac religiosus;	3.26 (189.30)
Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus,	3.30 (199.30)
erat enim religiosus et bonus uir,	4.11 (225.18)
erat enim religiosus [religiosus] actibus, . . . piis elemosynarum fructibus plurimum intentus;	uar. 4.24 (261.12)
Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	4.32 (279.23)
cui tunc uir religiosus Suidbert abbas iure praefuit.	
RELINQVO. relicta. relicta insula patria, uel diuinae lectionis, uel continentioris uitae gratia illo seces-	3.27 (192.11)
serant.	3.28 (194.21)
qui, relicta Brittania, Parisiaca ciuitatis factus erat episcopus;	4.4 (213.1)
Vt Colman episcopus, relicta Brittania, duo monasteria in Scottia, . . . fecerit.	4.24 (259.19)
et relicta domu conuiui egressus esset ad stabula iumentorum,	5.19 (324.15)
respondit propositum se . . . patria relicta, Romam iter agere coepisse.	4.4 (213.8)
relictis. Et relictis in ecclesia sua fratribus aliquot, primo uenit ad insulam Hii,	4.4 (213.31)
Anglos ibidem locauit, relictis in praefata insula Scottis.	1.7 (18.19)
relictis. relictis idolatriae tenebris,	1.12 (28.5)
relictis ciuitatibus ac muro fugiunt,	2.12 (110.1)
et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone,	2.15 (115.26)
relictis idolorum superstitionibus, fidem . . . suscipere.	1.25 (46.9)
relictis. relictis eis, quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit.	3.18 (162.25)
ut ad ultimum, relictis regni negotiis, . . . intraret monasterium,	3.19 (167.26)
relictis omnibus, quae habere uidebatur, ab ipsa quoque insula patria discessit;	3.26 (189.16)
Cedd, relictis Scottorum uestigiis, ad suam sedem rediit.	3.30 (199.14)
Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	

adeo ut relictis siue destructis fanis arisque, quas fecerant, aperirent ecclesias,	3.30 (200.2)
ut relictis omnibus, quae habebat, simplici tantum habitu indutus, . . . ueniret ad monasterium	4.3 (208.5)
relicto. relicto gentilitatis ritu,	1.26 (47.22)
relicto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.13)
et me relicto nusquam comparuerunt.	3.11 (150.20)
relicto episcopatu, reuersus est ad insulam Hii,	3.21 (171.10)
Quae cum, relicto habitu saeculari, illi soli seruire decreuisset,	4.23 (253.1)
relicto. secundus Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3.24 (179.24)
Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	4.4 (213.18)
quam et olim iam, si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret, relicto regno subisset,	4.11 (225.22)
Caedualla, . . . cum genti suae duobus annis strenuissime praeesset, relicto imperio propter Domi- num . . . uenit Romanus;	5.7 (292.14)
et ipse relicto regno ac iuuenioribus commendato, ad limina beatorum apostolorum . . . profectus est,	5.7 (294.6)
relicturus. Cum uero et Laurentius Mellitum Iustumque secuturus ac Britanniam esset relicturus,	2.6 (92.14)
relinquat. nullus coniugem propriam, nisi, . . . fornicationis causa, relinquat.	4.5 (217.3)
relinquendus. suo est iudicio relinquendus;	1.27 (58.27)
relinquens. officii testimonium relinquens,	1.7 (21.9)
Colmanus, . . . relinquens Britanniam, tulit secum omnes, . . . Scottos;	4.4 (213.4)
V: 'Vt nullus clericorum relinquens proprium episcopum, passim quolibet diseurrat,	4.5 (216.13)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4.24 (262.14)
relinquens. famam suae malitiae postera diuturnam relinquens,	1.14 (29.17)
relinquere. statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae funditus relinquere,	3.8 (144.17)
Quae multum illi regem postulans, ut saeculi curas relinquere, . . . permitteret;	4.19 (243.27)
saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	4.24 (260.26)
relinqueret. quare gregem, quem sibi ipse crediderat, relinqueret,	2.6 (92.23)
coepit expectare horam, qua aut melioratum reciperet iumentum, aut relinqueret mortuum.	3.9 (146.2)
quae perditis nonnulla ex parte his, . . . rebus, ipsam in latius iacentem inter undas relinqueret;	5.9 (298.10)
Ammonabat ergo illum sedulo, ut confiteretur, et emendaret, ac relinqueret scelera sua,	5.13 (311.11)
sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret.	5.14 (315.4)
relinqui. Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola relinqui ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.7)
reliquerat. aquam, quam in fluuio non reliquerat,	1.7 (21.6)
Recognoscunt populum in ea, qua reliquerat, credulitate durantem;	1.21 (40.20)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum,	2.20 (126.21)
reliquere. Eodem sane anno, quo hi Britanniam reliquere,	5.19 (322.17)
reliquit. Reliquit duos filios, Bassianum et Getam;	1.5 (17.4)
Hic Constantinum filium . . . imperatorem Galliarum reliquit.	1.8 (22.25)
eos, quos defendere debuerat, inermes ac nudos ferientibus gladiis reliquit.	2.2 (84.29)
tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	2.5 (91.5)
opus idem successori suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.16)
In qua ecclesia moriens pallium quoque, . . . reliquit.	2.20 (126.20)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	3.4 (134.18)
Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.23)
Eadbald . . . Earconbercto filio regni gubernacula reliquit;	3.8 (142.5)
reliquit monasteri et animarum curam fratri suo Fullano,	3.19 (167.32)
partem uero in ecclesia, cui praeerat, reliquit, et in secretario eius condi praecepit.	3.26 (190.18)
Eogbercto filio sedem regni reliquit,	4.1 (201.10)
Qui defunctus die xv Kalendarum Martiarum Eogfridum filium regni heredem reliquit;	4.5 (214.21)
tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.12 (228.4)
ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	5.12 (305.31)
Coined, . . . nobilissimulo regni scepra reliquit.	5.19 (321.29)
Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem,	5.19 (322.10)
et regni, . . . filios tres, Aedilbertum, Eadbertum, et Alricum, reliquit heredes.	5.23 (348.20)
Vulfheri rex Merciorum, . . . defunctus, Aedilredo fratri reliquit imperium.	5.24 (354.27)
RELINQUIAE. reliquiae. Ad hunc pauperculae Brettonum reliquiae mittunt epistulam,	1.13 (28.25)
altaria construantur, reliquiae ponuntur.	1.30 (65.10)
quorum illio reliquiae ponuntur,	1.30 (65.19)
Vnde factum est, ut ipsa nocte reliquiae adlatae foris permanerent,	3.11 (148.16)
ut apud se eadem sanctae ac Deo dilectae reliquiae conderentur.	3.11 (148.26)
reliquarium. preorquer, si aliquid reliquiarum illius penes te habes, adferas mihi,	3.13 (153.21)
capillis, quam more reliquiarum rogantibus amicis dare, uel ostendere in signum miraculi possent.	4.32 (280.6)
Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de prebyteris	4.32 (280.8)
Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico praestaret,	4.32 (280.12)
reliquias. reliquias ibidem et ipsius acceperit,	1.18 (36.4)
martyrum . . . reliquias habens,	1.18 (36.25)
sanctorum etiam apostolorum ac martyrum reliquias,	1.29 (63.11)
Vt super reliquias eius lux caelestis tota nocte steterit,	3.11 (147.28)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset.	3.11 (149.13)
Vt in Hibernia sit quidam per reliquias eius a mortis articulo reuocatus.	3.13 (152.5)
de mirandis, quae ad reliquias eiusdem reuerentissimi regis in illa prouincia gesta fuerint,	3.13 (152.14)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias beatorum apostolorum Petri et Pauli,	3.29 (198.15)
si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias sanctorum peteret,	4.10 (224.29)
Vt alter ad reliquias eius nuper fuerit ab oculi langore curatus.	4.32 (279.18)
Nec silentio praetereundum, quod ante triennium per reliquias eius factum,	4.32 (279.20)
contigit eum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberti reliquias sanari.	4.32 (280.3)
Quo facto, reliquias, ut iussus erat, sua in theca recondidit,	4.32 (280.21)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5.11 (301.24)
ut . . . haberet in promptu reliquias sanctorum, quas ibi introduceret;	5.11 (301.27)
reliquis. nonnulli de miserandis reliquis in montibus comprehensi,	1.15 (32.29)
capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulsam	1.18 (36.14)
adquisitis undecumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5.20 (331.19)
RELIQVVM. reliquo. ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant;	4.30 (276.13)
reliquorum, qui aliquid rerum . . . uel reliquorum ordinum furto auferret;	2.5 (90.15)
RELVCEO. relucente. quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticae societatis et pacis Christo consecrauerat;	5.22 (347.23)
RELVCUTOR. reluctans. ipse tamen animus carnis uoluptatibus reluctans,	1.27 (61.21)
REMANEO. remaneat. raro ibi nix plus quam triduana remaneat;	1.1 (12.27)
remanebit. Scio autem certissime, quia non diu uacuos remanebit locus ille,	4.30 (277.10)
remanente. remanente Eata ad Lindisfarnensem,	4.12 (229.24)
remanere. fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abeuntibus, remanere maluerunt,	3.26 (190.5)
subtraxit se illi protectioni, et remanere domi passus est.	5.9 (298.13)

remaneret. ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret,	2.19 (123.14)
remanserit. si a uestrae fidei splendore, . . . ille remanserit alienus?	2.11 (105.22)
remanserunt. remanserunt cum beato Furseo tres angeli,	3.19 (166.18)
remansit. Attila . . . reipublicae remansit hostis,	1.13 (29.6)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	2.11 (105.12)
Abeunte igitur amico, remansit Aeduini solus foris,	2.12 (108.16)
posta solummodo, . . . tuta ab ignibus et intacta remansit.	3.10 (147.22)
Nec dubium remansit cogitanti de uisione,	4.9 (222.21)
uxor tantum, quae amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.9)
REMEDIVM. remedia. salutis uestrae remedia propinentur.	2.10 (101.7)
remedia. Redemptoris nostri benignitas humano generi, . . . propinauit remedia;	2.11 (104.18)
plures sibi suisque langorum remedia conquisiere.	3.17 (161.8)
multi, . . . ad salutaria iuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.2)
remedii. et cum debilitati suae nihil remedii pateretur adhiberi,	1.19 (37.31)
remedium. quaeuiuit Colmanus huic dissensionis remedium.	4.4 (213.22)
REMEMOROR. rememorando. At ipse cuncta, quae audiendo discere poterat, rememorando secum, . . . in	4.24 (260.30)
carmen dulcissimum conuertebat,	5.19 (328.20)
REMEO. remeans. Qui cum Britanniam remeans in Galliarum partes deuenisset,	1.23 (43.13)
remeanti. Remeanti autem Augustino praeposito uestro,	1.12 (27.31)
remeantibus. Quibus ad sua remeantibus,	5.1 (281.21)
REMIGIVM. remigio. ut neque uelo neque remigio quicquam proficere, . . . ualeremus.	3.15 (158.16)
REMINISCOR. reminiscens. tandem presbyter reminiscens uerba antistitis, . . . misit de oleo in pontum,	1.31 (67.12)
reminisceris. siue per operam reminisceris deliquisse,	3.5 (136.20)
REMISSIO. remissione. consuetudinem fecerunt per totum annum, excepta remissione quinquagesimae	5.6 (291.12)
paschalis,	2.14 (115.7)
remissionem. quia salutari fonte in remissione peccatorum essem ablutus;	3.14 (155.11)
remissionis. atque instructum in fluuio Gleni, . . . lauacro remissionis abluere.	3.29 (196.2)
REMISSIOR. ius. remissioris. Seruiebat autem multum ebrietati, et ceteris uitae remissioris inlecebris;	3.29 (196.19)
REMITTO. remisit. Remisit ergo exercitum, quem congregauerat,	5.13 (313.22)
remissa. quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerint.	5.11 (303.5)
remissae. et huiusmodi litterae regi Osuii Britanniam remissae:	5.15 (317.5)
'Beati, quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.'	Cont. (361.2)
remissus. ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies XIII, ex quo in urbem uenerat.	3.15 (158.9)
Scriptor quoque ipse multis ab ea muneriis donatus patriam remissus est.	1.23 (42.31)
Ceolulf rex captus, et adtonsus, et remissus in regnum;	4.7 (220.10)
remittet. ac cupito itinere domum remittet.	4.30 (276.26)
remittunt. Nec mora, Augustinum, . . . domum remittunt,	4.3 (207.12)
REMROR. remoratus. ibique aliquandiu remoratus, et ea loca operiens, sic uidentibus cunctis ad caeli	1.12 (25.27)
se alta subduxit;	1.8 (22.16)
REMTOTIOR. ius. remotiore. Qui tum forte in remotiore ab ecclesia loco refluus undique pelagi fluctibus	4.24 (262.2)
cincto, solitarius manebat.	3.23 (175.13)
remotioem. Fecerat uero sibi mansionem non longe ab ecclesia remotioem;	5.19 (330.20)
REMTOTVS, a. um. remotae. sed quia a parte Bretonum erant remotae,	1.29 (63.21)
remotam. insulam extra orbem tam longe remotam,	Praef. (8.14)
Respondabant omnes placidissimae se mentem ad illum, et ab omni ira remotam habere,	5.11 (303.22)
remotis. antistes elegit sibi locum monasterii construendi in montibus arduis ac remotis,	1.21 (39.28)
REMOVEO. remoto. Quem statuere patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit moderamina	5.7 (293.19)
ritus;	2.2 (83.18)
REMVNERATIO. remuneratione. ut in spiritalis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius	2.11 (105.34)
insuadere.	2.10 (103.29)
remuneratioris. hanc militi suae remunerationis uicem rependant,	
et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	
RENASCOR. renascentibus. renascentibus uirgulis Pelagianae pestis,	
renascentis. ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce	
poll.	
renascimur. ministerium baptizandi, quo Deo renascimur,	
renata. quantumue sit admirabile, quod renata praemium consequi meruisti.	
renati. per aquam et Spiritum Sanctum renati ei, cui credideritis,	
RENDIL, eponym of Rendlesham, Suffolk.	
Rendili. qui baptizatus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlæsham, id est mansio Rendili;	
RENDLÆSHAM, Rendlesham, Suffolk.	
Rendlæsham. qui baptizatus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlæsham.	
RENITOR. renitens. Quo dum perueniret, quamuis multum renitens, unanima cunctorum uoluntate	
superatur,	
renitentem. multumque renitentem, studio et amore pii laboris, ipse eum manu sua leuauit in equum;	
RENOVO. renouant. renouant ecclesias ad solum usque destructas,	
renouare. nouam ex ueteri heresi renouare conantes,	
renouarentur. et ea, . . . huius doctrina priscum renouarentur in statum.	
renouato. renouato ad amorem caelestium spiritu mentis nostrae,	
RENVO. renudato. bis renudato littore contiguus terrae redditur;	
RENVO. rennuit. qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuit,	
Rennuit episcopus dicens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	
REOR. ratus. utilius esse ratus est ibi potius uerbum praedicare,	
ratus est utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	
reor. Inter quae nequaquam silentio praetereundum reor,	
et multum ex illo, ut reor, profectus spiritalis accipiet.	
Neque illis multum obesse reor talem paschae obseruantiam,	
Vbi silentio praetereundum non esse reor,	
noctem ducebat perugilem, pro mea, ut reor, sospitate supernae pietati supplicans.	
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huic historiae inserere commodum fore legentibus reor.	
Namque prudentiam tuam facillime diiudicare reor,	
REPARO. reparandis. alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	
reparata. ceterae cum magna difficultate reparatae [reparata] sunt.	
reparatae. ceterae cum magna difficultate reparatae sunt.	
REPEDO. repedabat. et egressus ad suam domum repedabat.	
repedantes. De cuius statu uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	
REPELLO. repellebant. At insulani et, quantum ualere, armis arma repellebant,	
repellenda. pro Pelagiana heresi, . . . cauenda ac repellenda, in eadem illos epistula admonere curauit;	
repellendam. uallum uero, quo ad repellendam uim hostium castra muniantur,	
repellendas. ad euitandas uel repellendas . . . gentium aquilonum irruptiones;	
repellere. a sua suorumque lesione crebris orationibus uel exhortationibus repellere consuerat,	

'Nolite repellere, quem ante suscepistis;	3. 19 (166. 29)
repellit. repellit mare ad barbaros;	1. 13 (28. 28)
repellunt. Repellunt barbari ad mare,	1. 13 (28. 27)
repulsus. a beatae memoriae papa Agathone probatus est contra fas a suo episcopatu repulsus;	5. 19 (328. 12)
REPENDO. rependant. hanc mihi suae remunerationis uicem rependant,	Praef. (8. 14)
REPENSATIO. repensatione. Hocque etiam illa uobis repensatione conlatum est,	2. 8 (96. 1)
REPENTE. in quo nihil repente arduum,	1. 7 (20. 30)
Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	2. 1 (74. 4)
exsurrexit repente, et, euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2. 9 (99. 9)
Et his dictis, ut ferunt, repente disparuit,	2. 12 (109. 27)
repente conuens, brachium contriuit,	3. 2 (130. 13)
repente uolutando deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3. 9 (146. 3)
Quod cum repente conuiuae terrore confusi conspicerent,	3. 10 (147. 17)
qui solebat nocturnis saepius horis repente ab immundo spiritu grauissime uexari.	3. 11 (149. 20)
repente uenit in mentem abbatissae pulvis ille praefatus;	3. 11 (150. 5)
et repente inter calefaciendum recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	3. 14 (156. 28)
audiuit repente, ut postea referebat, uocem suauissimam	4. 3 (208. 20)
si forte legente eo uel aliud quid agente, repente flatus uenti maior adsurgeret,	4. 3 (210. 19)
tacta est repente grauissimo corporis morbo,	4. 9 (222. 6)
repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4. 10 (224. 27)
repente audiuius abbatissam intus uoce clara proclamare:	4. 19 (245. 27)
repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	4. 32 (280. 27)
sed diluculo reuiuiscens, ac repente residens,	5. 12 (304. 6)
Quo cum perductus essem, repente ductor meus disparuit,	5. 12 (305. 30)
cum nos intraturos sperarem, repente ductor substitit;	5. 12 (308. 4)
sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.	5. 12 (309. 14)
REPENTINVS, a. um. repentina. ne forte nos . . . repentina eius ira corripiat.	4. 25 (266. 9)
repentina. rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est,	4. 31 (278. 10)
tactus est infirmitate repentina,	5. 19 (328. 21)
repentini. et cum esset in studio, tacta est infirmitate repentini doloris,	5. 3 (285. 15)
repentinis. repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus	1. 2 (14. 31)
repentinus. repentinis [repentinus] bellorum tumultibus undique circumuentus	uar. 1. 2 (14. 31)
REPERCVITO. repercusso. et elatum clamorem repercusso aere montium	1. 20 (39. 9)
REPERIO. reperierunt. Nam quando fratres sui corpus ipsius . . . incorruptum repererunt [reperie-	uar. 4. 32 (280. 5)
runt],	2. 11 (106. 12)
reperta. hortamur, ut nos reperta portitoris occasione de his,	5. 16 (317. 26)
reperta. Hanc Constantinus imperator, eo quod ibi crux Domini . . . reperta sit, magnifico et regio cultu	3. 26 (190. 22)
construxit.	uar. 4. 32 (280. 5)
repertae. ubi abeuntibus eis, excepta ecclesia, paucissimae domus repertae sunt,	Praef. (8. 5)
reppererunt. Nam quando fratres sui corpus ipsius . . . incorruptum reppererunt [reppererent],	4. 32 (280. 5)
repperit. siqua in his, . . . aliter quam se ueritas habet, posita repperit,	Praef. (8. 5)
reppererunt. Nam quando fratres sui corpus ipsius post multos sepulturae annos incorruptum reppererunt.	4. 32 (280. 5)
repperi. a fratribus ecclesiae Lindisfarnensis scripta repperi,	Praef. (7. 32)
et neminem ex omnibus praeter te erga sanitatem animae suae occupatum repperi;	4. 25 (265. 11)
Quod dum facerem, repperi illam ingrediens uultu hilariorem,	5. 3 (286. 11)
in quo omnia, quae umquam bona feceram, intuens scripta repperi,	5. 13 (312. 6)
repperimus. repperimus, quanta sacri eloqui eruditione eius animum . . . perduxerit.	2. 8 (96. 10)
repperimus quosdam provinciae uestrae contra . . . fidem, nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2. 19 (123. 14)
inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,	5. 21 (342. 25)
repperire. eos deos, . . . colentes sequimini, iudicio discreto repperire non possumus.	2. 10 (103. 1)
antistitem, . . . minime ualuimus nunc repperire pro longinquitate itineris.	3. 29 (198. 2)
extemplo se repperire sub ueste sua monile pretiosissimum;	4. 23 (256. 4)
repperiret. siqua in his, . . . aliter quam se ueritas habet, posita repperiret [repperiret],	uar. Praef. (8. 5)
repperiri. ut . . . uiderentur ibidem, qui ecclesiasticum gradum, . . . apte subirent, plurimi posse repperiri.	4. 23 (254. 21)
repperit. ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil umquam tanti langoris habuisset.	3. 2 (131. 1)
et ea, quae minus perfecta repperit, his quod iuuantibus corrigebat.	4. 2 (205. 22)
omniumque unanimum in fide catholica repperit consensum;	4. 17 (239. 1)
repperitur. cuius in lege mentio nulla usquam repperitur,	5. 21 (338. 29)
reperta. Profecto enim dum huiusmodi apta repertaque persona fuerit,	3. 29 (198. 3)
repperitum. Vt corpus illius post XI annos sepulturae sit corruptionis immune repperitum;	4. 30 (276. 5)
repperitus. Quis sane pro Vighardo repperitus ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicetur.	3. 29 (199. 5)
REPETO. repetere. si forte uel ipsam, de qua egressi eramus, insulam aliquo conamine repetere possemus,	5. 1 (282. 3)
repeterent. cum idem globi ignium . . . modo alta peterent, modo ima baratri repetent,	5. 12 (305. 33)
repeteret. Quod cum frequenti uoce repeteret,	4. 8 (221. 11)
repetiit. Igitur rex Sigbert . . . temporalis sui regni sedem repetiit,	3. 22 (172. 21)
Duobis autem annis in episcopatu peractis repetiit insulam ac monasterium suum,	4. 29 (274. 3)
sic Romam ueniendi iter repetiit;	5. 19 (326. 20)
repetita. audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	5. 12 (309. 27)
repetitam. alleluia tertio repetitam sacerdotes exclamabant.	1. 20 (39. 8)
REPLEO. replebat. fetor inconparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa tenebrarum loca re-	5. 12 (306. 5)
plebat.	5. 12 (305. 23)
repleri. uidi subito ante nos obscurari incipere loca, et tenebris omnia repleri.	1. 7 (19. 23)
repletus. Tum iudex repletus iracundia dixit:	1. 32 (268. 30)
sacrae scripturae scientia repletus,	4. 23 (257. 13)
repleuisse. aspexit, detecto domus culmine, fusam desuper lucem omnia repleuisse;	5. 21 (340. 18)
repleuit. ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5. 12 (309. 27)
REPLICO. replicauerint. quanta fraudis solertia daemones . . . ipsas etiam cogitationes quasi in libro	3. 19 (165. 9)
descriptas replicauerint;	uar. 3. 19 (165. 9)
replicauerunt. et ipsas etiam cogitationes quasi in libro descriptas replicauerint [replicauerunt];	4. 22 (251. 30)
replicauit. ad suum fratrem perueniens, replicauit ex ordine cuncta,	3. 2 (130. 26)
REPONO. reponeret. Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus re-	4. 32 (280. 17)
poneret,	3. 8 (144. 1)
residuum dedit adolescenti, ut suo in loco reponeret.	4. 30 (277. 8)
reponeretur. ut lapis, . . . amoueretur, et altius ipso in loco reponeretur;	2. 18 (120. 29)
reponite. et sic reponite in arca, quam parastis.	2. 8 (97. 2)
REPRAESENTO. repraesentat. quoties per fraternos affatus unanimum dilectionem quadam contem-	2. 17 (119. 24)
platione aeternis aspectibus repraesentat.	3. 25 (185. 3)
repraesentes. sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi Iudicis repraesentes.	1. 27 (56. 27)
repraesentet. et uos omnipotenti Deo inreprehensibilis repraesentet.	
REPREHENDO. reprehendamus. 'Absit,' inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	
REPRIMO. reprimendae. reprimendae, sicut praediximus, non sunt.	

REPROBO. reprobandum. Quod ne cui contemnendum et reprobandum esse uideatur,	3.25 (184.6)
reprobantur. ut quidam rebantur [reprobantur],	uar. 3.4 (135.4)
REPROMISSIO. repromissionis. Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram re-	
promissionis,	4.24 (261.2)
et lustrata omni terra repromissionis, Damascum quoque, . . . adierat;	5.15 (316.21)
REPROMITTO. repromisit. coronam uitae, quam repromisit Deus diligentibus se.	1.7 (21.11)
dum ipse praedicatoribus euangelii fideliter repromisit:	2.8 (95.22)
ut coronam uitae aeternae, quam repromisit Deus diligentibus se, se semper expectare, . . . designat.	5.21 (343.22)
REPTACÆSTIR. <i>Richborough.</i>	
Reptacæstir. ciuitas, quae dicitur Rutubi portus, a gente Anglorum nunc corrupte Reptacæstir uocata,	1.1 (9.12)
REPTILE. reptile. nullum ibi reptile uideri soleat,	1.1 (12.29)
REPVDIO. repudiare. (quomodo simulacra, . . . repudiare omnes, qui ad fidem ueniunt, necesse est),	3.25 (185.8)
repudiata. Repudiata enim sorore Pendan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.7 (140.10)
REPVGNATOR. repugnatore. quasi repugnatore cessante,	1.17 (34.19)
REPVGNO. repugnabat. cui lex, quae in membris est, repugnabat.	1.27 (61.30)
repugnantem. legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et captiuum	1.27 (61.26)
REPVTIO. reputari. quia ei naturae superfluitas in culpam non ualet reputari;	1.27 (55.20)
reputatur. ei in inmunditiam reputetur [reputatur]?	uar. 1.27 (57.13)
reputetur. cur, . . . ei in inmunditiam reputetur?	1.27 (57.13)
REQUIES. requiei. et cum neque ibi quippiam requiei inuenire ualerent,	5.12 (305.9)
requiem. Et quid est aliud . . . contra lassitudinem requiem quaerere,	1.27 (56.2)
REQUIESCO. requiescens. et ibi tota nocte requiescens, mane sanato sensu egressus,	4.3 (212.13)
requiescit. Hic requiescit dominus Augustinus Doruernensis archiepiscopus primus,	2.3 (86.15)
ubi ipse etiam corpore una cum pluribus sanctis requiescit,	3.4 (133.20)
monasterium insulanum, in quo ipse requiescit corpore,	3.4 (134.9)
Vilfridus hic magnus requiescit corpore praesul,	5.19 (330.9)
requietura. etiam corporibus earum locum, in quo requietura, . . . monstraret.	4.7 (220.14)
requietus. dein modicum requietus, leuauit se, et coepit abire,	4.22 (250.2)
REQUIRO. requirat. Plura uoluminis illius, . . . epitomate requirat.	5.17 (319.33)
requiens. admotaque manu requirere [requiens] quid esset,	uar. 3.2 (130.30)
requirere. admotaque manu requirere quid esset	3.2 (130.30)
coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus.	5.19 (328.3)
requisita. tanta prouisione est munditia corporis requisita,	1.27 (59.9)
requisitam. Hoc non ambigo fraternitatem tuam esse requisitam,	1.27 (54.4)
requisiuit. inposuit dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisiiuit.	2.12 (110.30)
ac statim egressus requisiiuit in annale suo,	4.14 (235.23)
RES. re. nihil omnino in re militari ausus est.	1.3 (15.29)
re autem uera hanc expugnatura,	1.15 (31.2)
qui hac in re ex inopia delinquent;	1.27 (50.4)
Pro qua re etiam Iohannes Baptista capite truncatus est,	1.27 (51.11)
Non tamen pro hac re sacri corporis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt,	1.27 (51.23)
Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant,	1.27 (57.24)
ex qua re accedat menti dormientis;	1.27 (60.3)
Qua in re unum ibi ostenditur ipsa mens rea,	1.27 (60.22)
debet eis etiam hac de re aliqua sollempnitas immutari;	1.30 (65.17)
Qua ex re de longanimitate clementiae caelestis certam adsumentes fiduciam,	2.8 (96.12)
ex qua re non solum gloriosi coniugis uestri, . . . intelligentiam in amore sui facilius inflammaret.	2.11 (104.26)
Qua ex re non modica nobis amaritudo congesta est,	2.11 (105.10)
Pro qua etiam re singula uestrae dilectionis pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	2.18 (121.25)
Nec ab re est unum e pluribus, . . . uirtutis miraculum enarrare.	3.2 (130.9)
Re uera autem angelorum fuere spiritus,	4.3 (209.32)
sed de hac re ad praesens siluius.	4.5 (216.31)
quod re uera ita contigit.	4.9 (222.24)
rebus. Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1.27 (49.29)
et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	2.6 (93.10)
rebus. omnibusque rebus confertissimum	1.2 (14.28)
quod de terrenis rebus uidetur amittere,	1.27 (50.18)
Nam in ipsis rebus spiritalibus,	1.27 (52.19)
exemplum trahere a rebus etiam carnalibus possumus.	1.27 (52.20)
ut rebus omnibus, quae uoluntur, emerent,	2.1 (74.8)
Turbatis itaque rebus Nordanhymbrorum huius articulo cladis,	2.20 (125.26)
cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.27)
et ipse ab omnibus mundi rebus liber in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3.19 (168.1)
Mota ergo ibi quaestione de pascha, uel tonsura, uel aliis rebus ecclesiasticis,	3.25 (183.15)
ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contentum, quam in saeculi rebus strenuum,	4.2 (206.8)
sed adeo se mundi rebus exiit,	4.3 (208.5)
nulli episcoporum licet ea in aliquo inquietare, nec quicquam de eorum rebus uiolenter abstrahere.	4.5 (216.8)
Quod ille ubi conperit, ecclesiam uidelicet suam rebus ablatis omnibus depopulatam,	4.12 (228.13)
magis in ecclesiasticis quam in mundanis rebus erat industrius;	4.12 (228.19)
perditis nonnulla ex parte his, . . . rebus, ipsam in latu iacentem inter undas relinqueret;	5.9 (298.9)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.18 (320.27)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5.19 (323.26)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5.19 (327.1)
et ab hac potestate de certis incertisque rebus absolutus,	5.19 (327.32)
rei. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum susceperis.	2.8 (96.31)
et huius quoque rei notitiam ad perfectum percipere meruerunt,	3.4 (135.11)
rem. quam ob rem a Maximiano iussus occidi	1.6 (17.19)
et diligentius ab eo rem, uel unde hoc ipse nosset, inquirebat.	4.25 (264.26)
Ipse autem tacitus rem considerans, ueram esse timebat;	5.9 (297.23)
rerum. sicut euidentius rerum exitus probauit.	1.14 (30.23)
qui aliquid rerum uel ecclesiae, uel episcopi, . . . furto auferret;	2.5 (90.14)
ibi rerum finem expectare disponentes.	2.5 (92.3)
cui etiam summities imperii rerumque potestates submissae sunt,	2.10 (101.21)
ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio,	3.2 (128.29)
qui provinciae Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia, . . . praefuit.	3.14 (155.2)
monasterio . . . in earum, quae ad communes usus pertinent, rerum prouidentia praefuit.	4.10 (224.10)
Sed illo post non multum temporis prae infirmitate rerum ab episcopatu decedente,	4.12 (228.24)
monebat omnes . . . in aduersis rerum siue infirmitatibus membrorum fideliter Domino esse gratius	4.23 (256.23)
semper agendas.	4.23 (258.4)
Pulchraque rerum concordia procuratum est diuinitus,	4.25 (265.5)
cum cessant a laboribus rerum temporalium,	

Cuius promissi et prophetiae ueritatem sequens rerum astruxit euentus;	4.29 (275.9)
orationibus ac meditationi rerum ecclesiasticarum, . . . cotidiana mancipatus instantia,	5.19 (324.21)
quotiens ipsi rerum domini discendae, docendae, custodiendae ueritati operam impendunt.	5.21 (333.20)
cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauere rerum aduersantium motibus,	5.23 (349.24)
De natura rerum, et de temporibus libros singulos;	5.24 (359.24)
res. ut ubi res ueniret in dubium,	1.1 (12.14)
quia res exigit,	1.24 (44.14)
quem res exitum haberet, solliciti expectantes	3.11 (150.13)
Sed mira res et non nisi caelitus facta, ne aliquid horum fieri deberet, prohibuit.	4.11 (227.8)
Quae res quem sit habitura finem, posterior aetas uidebit.	5.23 (351.22)
res. Non enim pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sunt.	1.27 (49.29)
RESECO. resecatae. manus cum brachio a cetero essent corpore resectae [resecatae],	uar. 3.6 (138.27)
resectae. manus cum brachio a cetero essent corpore resectae,	3.6 (138.27)
RESERO. reserabit. in culto proprio reseruauit [reserabit],	uar. 1.30 (65.31)
reserat. non sit qui reserat, auerso illo, qui clauis tenere probatur.	3.25 (189.2)
reseratis. quia tamen eius humanitas ad insinuationem sui reseratis cordis ianuis,	2.10 (101.1)
reseratis. Quibus reseratis, ne diu tantae quaestionis caligo indiscussa remaneret,	2.19 (123.13)
reserato. reserato hospitio sancti uiri,	1.19 (37.21)
Nec multo post clamauerunt me intus, reserato ostio papilionis;	4.19 (245.29)
reseret. non sit qui reseret [reseret], auerso illo, qui clauis tenere probatur.	uar. 3.25 (189.2)
RESERVO. reseruans. Attulit autem eidem et summam pecuniae non paruam pauperibus erogandam,	4.11 (226.4)
nil omnimodis sibi reseruans;	1.30 (65.25)
reseruauerunt. ut dum eis aliqua exterius gaudia reseruauerunt,	1.29 (63.19)
reseruari. ineffabilia aeterni regni praemia reseruari;	1.32 (68.33)
reseruato. quaeque uos ammonet, . . . studiose in memoria reseruato;	uar. 1.19 (37.21)
reseruato. reserato [reseruato] hospitio sancti uiri,	5.19 (325.1)
reseruatus. et Vilfrid ad suae potius, hoc est Anzlorum, gentis episcopatum reseruatus.	1.27 (54.15)
reseruauit. pro benignitate suae pietatis fecunditatem ei subolis reseruauit.	1.30 (65.31)
eis sacrificiorum usus, . . . in culto proprio reseruauit,	5.13 (312.3)
RESIDEO. resederunt. et resederunt circa me, unus ad caput, et unus ad pedes;	4.5 (215.14)
resedissemus. Cumque in unum conuenientes iuxta ordinem quique suum resedissemus:	4.9 (222.10)
resedisset. quicquid in ea uitii sordiditatem inter uirtutes pro ignorantiam uel incuriam resedisset.	3.10 (147.11)
resedit. resedit et ipse cum eis ad conuiuium,	3.11 (150.14)
Et post aliquantum horae spatium resedit qui uexabatur,	5.19 (328.29)
quasi de graui experrectus somno, exurgens resedit;	3.12 (151.5)
reside. ibi reside, et quietus manens adhaere tumbae.	3.14 (156.26)
residebat. Et episcopus quidem residebat in suo loco.	5.5 (288.28)
Residebat, uescabatur, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	1.25 (45.27)
residens. et residens sub diuo,	2.9 (100.13)
saepe diu solus residens ore quidem tacito,	2.12 (108.17)
residensque mestus ante palatium,	3.14 (157.3)
dum modo ille residens ad epulas tristitiam deponeret.	3.27 (193.2)
et residens solus in loco oportuno, coepit sedulus cogitare de actibus suis,	4.11 (226.22)
quorum unus residens ante lectulum eius, . . . dixit,	4.22 (250.1)
ac residens, sua uulnera, prout potuit, ipse alligauit;	5.12 (304.6)
sed diluculo reuiuiscens, ac repente residens,	5.13 (312.11)
domumque hanc et exterius obsedit, et intus maxima ex parte residens impleuit.	2.13 (112.7)
residente. quale cum te residente ad caenam cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali,	5.19 (327.26)
quae quondam ipso . . . in eodem concilio inter episcopos residente, ut praediximus, acta est.	1.25 (46.5)
residentes. Cumque ad iussione regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	1.28 (62.22)
una cum eo residentes subtili cuncta inuestigatione perquirite,	uar. 5.13 (312.3)
residerant. et resederunt [residerant] circa me,	5.14 (314.6)
residere. magisque in officina sua die noctuque residere, . . . consueuerat.	5.19 (328.15)
ut ipsum in concilio, . . . quasi uirum incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet.	2.5 (92.1)
resident. quam inter rebelles fidei barbaros sine fructu residerent.	4.23 (257.30)
RESIDVVS, a, um. residuo. Quod cum residuo noctis tempore diligenter agerent,	3.27 (194.11)
residuum. et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	4.32 (280.16)
residuum dedit adulescenti, ut suo in loco reponeret.	
RESIGNO. resignares. ut fructum fidei creditorumque tibi beneficiorum Redemptori tuo multiplicem resignares.	2.11 (106.8)
RESILIO. resiliebant. resiliebant rursus urendae in medium flammaram inextinguibilem.	5.12 (305.10)
RESISTO. resistente. tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere propositum;	5.23 (351.14)
resistere. illis copiis, quibus nihil resistere posse iactabat,	3.1 (128.20)
RESOLVTIO. resolutionis. ad ultimum, cum tempus iam resolutionis eius instaret,	4.9 (223.14)
Certus sum namque, quia tempus meae resolutionis instat,	4.29 (274.25)
RESOLVO. resolutus. lassitudine ac sopore resolutus est.	1.17 (34.18)
RESONO. resonando. suauisque resonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	4.24 (260.32)
resonare. iam dudum in diuinis laudibus Hebraeu coepit alleluia resonare.	2.1 (78.12)
quod aperte eos inter alia resonare audiret:	3.19 (164.31)
resonet. Bella Maro resonet, nos pacis dona canamus;	4.20 (247.11)
Munera nos Christi, bella Maro resonet.	4.20 (247.12)
RESPECTVS. respectu. omnium odia telaque sine respectu contorquerentur,	1.14 (30.4)
praesules cum populis sine ullo respectu honoris, . . . absumebantur;	1.15 (32.26)
cum Aedilred . . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret.	4.12 (228.10)
RESPICIO. respectus. subito diuina gratia respectus,	1.7 (18.17)
respexit. respexit ille ad diuinam auxilium pietatis,	3.24 (177.23)
expergefactus sodalis respexit eum, et ait:	3.27 (193.20)
respiciere. iussus est ab angelis, qui eum ducebant, respiciere, in mundum.	3.19 (165.17)
respiceremus. Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus,	5.1 (282.1)
respiciamus. ut superiora, id est patriarcharum, tempora respiciamus,	5.21 (342.8)
respiciant. ut ipsa uos dominici eloquii promissa in futuro respiciant,	2.18 (121.10)
RESPIRO. respirabat. eo de aeterna certis praesumptionibus respirabat.	2.1 (77.13)
RESPLENDEO. resplendeat. ut longa lateque resplendeat.	2.17 (119.4)
RESPONDEO. respondeant. et praedicat, ut uocis suae uno clamore respondeant;	1.20 (39.6)
respondebant. Respondebant Scotti, quia non ambos eos caperet insula,	1.1 (12.3)
neque illum pro archiepiscopo habituros esse respondebant;	2.2 (83.24)
Respondebant: 'Quid opus est eucharistia?'	4.24 (261.29)
Respondebant omnes placidissimam se mentem ad illum, . . . habere,	4.24 (261.35)
Respondebant: 'Non longe est.'	4.24 (262.8)

respondebat. Qui respondebat: 'Si homo Dei est, sequimini illum.'	2.2	(82.28)
Quibus ille respondebat: 'Si uultis abluí fonte illo salutari,	2.5	(91.15)
rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13	(111.11)
Nec moratus ille integram se in hoc habere fidem respondebat.	3.13	(153.29)
Cumque interrogaretur a suis, quare hoc faceret, respondebat:	4.3	(210.28)
Respondebat ille simpliciter, erat namque homo simplicis ingenii, . . . 'Frigidiora ego uidi.'	5.12	(310.26)
Respondebat: 'Austeriora ego uidi.'	5.12	(310.30)
Respondebat ille desperans: 'Non est mihi modo tempus uitam mutandi,	5.14	(314.22)
respondens. Qui respondens ait:	2.12	(108.29)
Qui indignum se tanto gradui respondens,	4.1	(202.13)
respondens ipse uoce humilissima:	4.2	(205.24)
At ille respondens: 'Nescio,' inquit, 'cantare;	4.24	(259.25)
respondentes. Ad quod omnes consacerdotes nostri respondentes dixerunt:	4.5	(215.25)
respondentes. At illae respondentes dixerunt se prius eadem cognouisse;	4.23	(257.32)
respondere. dum respondere nequit,	1.17	(35.33)
nil aliud respondere potuerunt, nisi ob hoc se iratos fuisse et inimicos regi,	3.22	(173.20)
De patre autem uestro Columba . . . possem respondere;	3.25	(187.28)
'oportet nos admonitioni eius caelesti, debito cum timore et amore respondere;	4.3	(211.9)
responderet. huic tali pro mercede beneficii daturum esse responderet, adiecit ille:	2.12	(109.5)
quin ei, qui tanta sibi beneficia donaret, dignis ipse gratiarum actionibus responderet.	2.12	(109.12)
Et cum ne adhuc quidem talia loquenti quisquam responderet,	4.8	(221.18)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2	(284.9)
Et cum in omnibus consequenter responderet,	5.2	(284.11)
responderunt. multis sententiarum catholicarum milibus responderunt,	1.10	(24.4)
Responderunt: 'Etiam,' utrique.	3.25	(188.28)
Responderunt: 'Verum dictis: accipite et in cumulum damnationis uestrae ducite.'	5.13	(312.22)
respondet. Respondet ille: 'Si uocem carminis audisti,	4.3	(209.28)
respondi. At ego respondi: 'Habeo quidem de ligno,	3.13	(153.23)
Cui ego absque ulla me hoc dubietate scire respondi,	5.6	(291.12)
Respondi ego: "Non."	5.12	(308.9)
respondisse. respondisse, quod ob hoc illo fuerint destinati,	3.8	(143.16)
respondit. Albanus respondit: 'Quid ad te pertinet,	1.7	(19.16)
Albanus respondit:	1.7	(19.25)
respondit ille dicens:	1.25	(46.6)
Respondit Gregorius papa urbis Romae:	1.27	(48.19)
Respondit Gregorius papa:	1.27	(49.22)
Respondit Gregorius:	1.27	(50.1)
Respondit Gregorius:	1.27	(50.23)
Respondit Gregorius:	1.27	(50.29)
Respondit Gregorius:	1.27	(52.7)
Respondit Gregorius:	1.27	(52.30)
Respondit Gregorius:	1.27	(54.3)
Respondit Gregorius:	1.27	(59.25)
Cui primus pontificum ipsius Coifi continuo respondit:	2.13	(111.20)
ille respondit: 'Ego.	2.13	(113.6)
Respondit Agilbertus: 'Loquatur, obsecro, . . . Vilfrid	3.25	(184.13)
Cui haec dicenti respondit Colmanus:	3.25	(184.32)
Respondit: 'Praeclari omnino habitus, . . . erant	4.14	(235.13)
rusticum se potius et pauperem, atque uxore uinculo conligatum fuisse respondit;	4.22	(250.9)
At ille respondit nil se talium artium nosse;	4.22	(250.30)
Quod dum ille faceret, ministrum se regis fuisse manifestans, respondit:	4.22	(251.10)
Qui confestim respondit: 'Placida ego mentem, filiioli, erga omnes Dei famulos gero.'	4.24	(262.3)
Qui respondit: 'Timui propter reuerentiam tuam, ne forte nimium conturbareris;	4.25	(265.25)
Respondit cogitationi meae ductor, qui me praecedebat:	5.12	(305.16)
Respondit ille cogitatiui meo:	5.12	(307.26)
At ille respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua,	5.13	(311.20)
respondit propositum se magis alterius conuersationis habere,	5.19	(324.13)
Respondit ille: "Scias pro certo,	5.21	(344.19)
responsum. Responsum est, quod Angli uocarentur.	2.1	(80.13)
Responsum est, quod Deiri uocarentur idem prouinciales.	2.1	(80.17)
Responsum est, quod Aelli diceretur.	2.1	(80.20)
responsum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9	(97.27)
responsurus. responsurus sit Dominus, quia nunquam eos nouit.	3.25	(187.30)
RESPENSIO. responsio. quia mea apud te uolueris responsione firmari.	1.27	(54.6)
responsiones. Hucusque responsiones beati papae Gregorii	1.28	(62.5)
responsionum. Excepto libello responsionum,	2.1	(76.31)
RESPONSVM. responsa. simul et necessariis eius responsa petens acceperit.	1.27	(48.12)
Nec mora, conuersa quaesitui responsa recepit;	2.19	(123.12)
Scripta, . . . reciproca responsa ad ea, quae postulata fuerant, siluerunt.	4.22	(251.10)
'Et ego per singula tua responsa coenoueram, quia rusticus non eras,	2.2	(109.22)
responso. Quo accento responso, confestim is, . . . inposuit dexteram suam capiti eius dicens:	4.24	(259.30)
Quo accento responso, statim in se coepit cantare	4.2	(205.29)
responsi. At ille audiens humilitatem responsi eius,	4.7	(219.25)
Cumque nihil certi responsi, tametsi saepius inquirens, a sororibus accepisset,	1.27	(54.4)
responsum. cui iam et responsum reddidisse me arbitror	4.7	(219.27)
accepit ipsa cum omnibus certissimum supernae prouisionis responsum	4.9	(223.21)
relicuit, quasi responsum eius, quem uidebat et qui loquebatur, expectans.	5.9	(297.10)
"Ad hoc," inquit, "ueni, ut responsum Domini Saluatoris Egbercto adferam,	5.21	(344.22)
RESPVO. respuo. simoniacam tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	1.6	(17.15)
RESPVPLICA. reipublicae. plus in perniciem quam in profectum reipublicae ageret,	1.9	(23.7)
Qui cum addictum et pene conlapsum reipublicae statum uideret,	1.9	(23.8)
restituendae reipublicae necessitate	1.3	(15.5)
reipublicae. cupiens utilem reipublicae ostentare principem,	1.11	(24.29)
detrimento mazis reipublicae fuit;	1.13	(29.4)
Attila tamen in se adeo intolerabilis reipublicae remansit hostis,	1.5	(16.18)
rempuplicam. fortissime quidem rempuplicam, sed laboriosissime rexit.	1.32	(68.16)
Romanam rempuplicam a peruersis idolorum cultibus renouans	1.27	(50.30)
rempulica. Quaedam terrena lex in Romana repulica permittit,	1.26	(47.17)
RESTAVRO. restaurandi. et ecclesias fabricandi uel restaurandi licentiam acciperent.	4.12	(228.17)
restaurando. ibidem in pace uitam finiuit, nil omnino de restaurando episcopatu suo agens,	3.30	(199.19)
restaurare. coeperunt fana, quae derelicta erant, restaurare, et adorare simulacra,		

restaurata. Quo clarescente miraculo, mox ibidem ecclesia restaurata, . . . est	3.17 (160.26)
restaurato. nil omnino de restaurando [restaurato] episcopatu suo agens;	uar. 4.12 (228.17)
restaurauerat. et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauerit [restaurauerat].	uar. 3.1 (127.2)
restaurauerit. et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauerit.	3.1 (127.2)
restaurauit. et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauerit [restaurauit].	uar. 3.1 (127.2)
RESTINGVO. restingui. quod nec tanto corporis potuit dolore restingui.	2.1 (77.15)
restinixerit. et incendia domorum orando restinixerit,	1.19 (37.6)
Vt Mellitus episcopus flammis ardentis suae ciuitatis orando restinixerit.	2.7 (93.26)
RESTITVO. restituendae. restituendae reipublicae necessitate	1.9 (23.8)
restituendo. ereptam praedonibus praedam nulla ex parte restituendo dominis,	1.6 (17.16)
restitueret. deprecans, ut uisum caeco, quem amiserat, restitueret,	2.2 (82.9)
restituit. quietosque eos suorum desideris felix carina restituit.	1.20 (39.27)
ac se prae idolatriae sordibus pollundum perdendumque restituit.	3.1 (127.22)
restituunt. patri filius restituunt.	1.21 (40.32)
restitutus. mox etiam imperio restitutus est;	1.9 (23.8)
Cum uero restitutus esset in regnum Coinalch,	3.7 (140.18)
Qui postmodum in corpore restitutus,	3.19 (167.5)
restituunt. mox sanitati restituunt.	3.2 (129.19)
RESTO. restare. inuenimus . . . nullamque spem nobis in nobis restare salutis.	5.1 (282.5)
restarent. Cumque x dies x ^{mae} restarent,	3.23 (176.1)
restat. Restat itaque, frater carissime,	1.31 (67.7)
Vnde restat, ut si ea, quae nunc nobis noua praedicantur, meliora esse et fortiora, . . . perspexeris,	2.13 (111.31)
restiterit. siqui restiterit, nobis auxiliariis utimini,	1.1 (12.9)
restiterunt. Sed ne aliquid horum perficeret, superna illa oracula simul et opera restiterunt.	5.9 (296.26)
RESTRINGO. restringeret. quasi anchorae fune restringeret,	2.1 (75.9)
restringi. quod nec tanto corporis potuit dolore restringi [restringi].	uar. 2.1 (77.15)
RESUMO. resumere. coeperunt et illi paulatim uires animosque resumere,	1.16 (33.8)
RESVRGO. resurgendo. etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo numquam uicisset,	5.21 (340.26)
resurgens. Resurgens autem sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis	4.31 (278.12)
langore depressam,	5.12 (303.24)
Vt quidam . . . a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, quae uiderat, narrauerit.	5.21 (340.5)
tertia post immolationem suae passionis die resurgens a mortuis,	4.31 (278.12)
resurgeret. ita ut corruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret.	5.13 (311.21)
respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua, sed cum ab infirmitate resurgeret;	4.14 (234.19)
resurrecturi. sed omnes, . . . resurrecturi a langore, pristina sunt sospitate recuperandi,	2.1 (79.7)
resurrecturus. cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrecturus in gloria,	3.25 (185.25)
resurrexit. memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis,	5.12 (303.29)
quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis,	4.24 (261.4)
RESVRRECTIO. resurrectione. Canebat . . . de incarnatione dominica, passione, resurrectione, et ascen-	5.21 (341.3)
sione in caelum.	3.4 (135.6)
quae in antiqui Diu populi liberatione praefigurata, in Christi autem resurrectione completa est,	3.17 (162.4)
resurrectionem. Sciebat enim, . . . resurrectionem dominicam, . . . prima sabbati semper esse cele-	5.21 (336.23)
brandam;	1.20 (38.20)
id est, redemptionem generis humani per passionem, resurrectionem, ascensionem . . . Iesu Christi.	2.1 (75.27)
ipsa, in qua per resurrectionem Christi liberatus est a morte aeterna populus omnis Dei.	2.1 (75.30)
resurrectionis. et ecclesia ad diem resurrectionis dominicae . . . conponitur,	2.1 (75.33)
nascens ibi nouam heresim de statu nostrae resurrectionis,	2.1 (75.33)
dogmatizabat corpus nostrum in illa resurrectionis gloria inpalpabile,	2.4 (87.19)
exemplo dominicae resurrectionis, probauit hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	3.17 (162.9)
a XIII ^a luna usque ad xx ^{am} dominicae resurrectionis uoluit obseruandum esse putarent;	3.17 (162.10)
propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis,	3.21 (170.5)
propterque spem nostrae resurrectionis,	3.25 (185.25)
ille audita . . . speque resurrectionis ac futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle con-	3.30 (200.5)
fessus est,	4.7 (220.15)
ac mundo spem resurrectionis contulit,	5.16 (317.8)
magis cum fide resurrectionis in illo mori,	5.16 (317.20)
locum, in quo requieretur, et diem resurrectionis essent expectatura, monstraret.	5.16 (318.1)
Quae in eodem libro de loco dominicae natiuitatis, passionis, et resurrectionis commemorauerit.	5.21 (332.20)
Scrpsit itque hoc modo de loco passionis ac resurrectionis illius:—	5.21 (334.4)
Huius quodam ad occasum ecclesiae, Anastasis, hoc est resurrectionis dominicae rotunda ecclesia,	5.21 (336.7)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit.	5.21 (336.27)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (339.35)
diemque nobis dominicam, . . . gaudio suae resurrectionis fecit esse sollempnem;	5.21 (340.6)
in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario pia reuelationis gaudio discipulis patefecit.	5.21 (340.15)
sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus,	5.21 (341.4)
et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.22 (347.27)
per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras superauit;	2.1 (76.12)
utque resurrectionis etiam nostrae, quam eadem die dominica futuram credimus, spe nos certissima	2.5 (89.2)
gaudere signemus.	4.13 (232.1)
cum missarum sollempnia in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset,	4.13 (231.30)
RESUSCITATOR. resuscitator. ut nullus exinde sit inuentus, qui eius resuscitator existeret.	2.6 (93.2)
RESUSCITO. resuscitari. Vt defunctis Aedilberto et Sacerbo regibus successores eorum idolatriam res-	5.12 (304.18)
cuscitarent,	1.10 (24.9)
RETE. retia. c pauperibus dederunt, centum his, a quibus retia acceperant,	3.5 (136.23)
retibus. Collectis ergo undecumque retibus anguillaribus, homines antistitis miserunt in mare,	4.9 (223.21)
RETEGO. retecto. et, retecto uestimento, quantis esset uerberibus laceratus, ostendit.	4.23 (253.13)
RETENEO. retentans. tertiam sibi ipse retentans, statim pauperibus distribuit.	4.1 (203.14)
RETHOR. rethor. Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat,	1.6 (17.21)
RETICEO. reticebat. Numquam diutibus honoris suae timoris gratia, siqua delinquissent, reticebat;	2.1 (74.9)
reticuit. Et hoc dicto pauperem reticuit,	3.23 (177.7)
RETINEO. retenta. et ipsa proposito peregrinandi annum totum in praefata prouincia retenta est;	5.10 (298.31)
retenti. retenti sunt ab eo, quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergendi, quoquo uellent,	5.19 (324.2)
tribuit eis.	3.15 (158.13)
retentis. quibus sibi per VII annos fortissime uindicatis ac retentis,	1.30 (65.33)
retentus. ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret,	
quin intercessionibus, ut dixi, sui patris, . . . sit ab articulo mortis retentus,	
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur, retentus ob aliam sanctae ecclesiae	
utilitatem,	
Vilfrid a Dalfino ciuitatis episcopo ibi retentus est,	
retinere. temebant nauatae anchoris in mare missis nauem retinere,	
retinerent. quatinus cor mutantes, aliud de sacrificio amitterent, aliud retinerent;	

retinuit. Hadrianum autem Ebrinus retinuit,	4.1 (203.32)
Exurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	4.24 (260.12)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat, ut petebant, aliquot diebus secum retinuit.	5.10 (300.6)
RETORQVEO. retorquens. nee mora, gressum retorquens ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5.12 (308.5)
retorserunt. flammaram incendia retorserunt,	3.16 (159.20)
RETRAHO. retractis. nunc retractis ignium uaporibus relaberentur in profunda,	5.12 (308.3)
RETRANSMITTO. retrasmitto. ad transscribendum ac . . . meditandum retrasmitto;	Praef. (5.7)
RETRIBVIO. retributionis. laborem magnum maior aeternae retributionis gloria sequitur.	1.23 (43.13)
simul in gaudio retributionis inueniatur,	1.23 (43.20)
et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	4.3 (207.29)
RETRIBVTOR. retributore. consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino	
tribuat,	2.8 (96.17)
retributorem, ut illum retributorem inuenias in caelo,	1.32 (68.10)
RETRO. quantas nulla retro aetas meminit,	1.14 (29.29)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum fluere ac retro sublapsa referri.	4.26 (267.11)
apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	5.12 (306.32)
RETRORSVM. quam ab his, . . . cogitatione retrorsum redire,	1.23 (43.7)
REVDA, <i>legendary leader of the Scots who were supposed to have migrated to Britain, c. 200 A. D.</i>	
Reuda. qui duce Reuda de Hibernia progressi,	1.1 (12.20)
REVMA. reuma. quando et lumen lunae, et reuma oceani in cremento est.	5.3 (285.29)
reumate. Qui uidelicet locus accedente ac recedente reumate, bis cotidie . . . circumluitur undis,	3.3 (132.4)
REVS. reum. reum se quasi usque ad uesperum cognoscit.	1.27 (59.33)
REVELATIO. reuelatione. obitum proxime eum, quem reuelatione didicerat, non celauit esse futurum.	3.8 (143.11)
se numerum annorum fuisse habiturum ipse iamdudum somni reuelatione edoctus,	5.8 (294.22)
reuelationem. Quam uidelicet reuelationem huiusmodi esse perhibebat:	3.8 (143.12)
reuelationi. Conuenit autem reuelationi et relationi praefati fratris . . . sermo reuerentissimi patris	
Egberti	4.3 (211.15)
reuelationis, in qua resurrectionis suae gloriam Dominus multifario piae reuelationis gaudio discipulis	
patefecit.	5.21 (336.28)
REVELLO. reuelli. iussit reuelli sepulchrum,	1.18 (36.26)
REVELO. reuelabat. quibusdam autem hoc idem etiam manifeste reuelabat.	4.29 (274.10)
reuelabis. 'Turpitudinem patris tui non reuelabis.'	1.27 (51.5)
reuelabit. 'Et siquid aliter sapitis, et hoc quoque uobis Deus reuelabit.'	3.4 (135.14)
reuelamini. ut . . . diceres his, qui uincti sunt: "Exite," et his, qui in tenebris: "Reuelamini."	3.29 (197.16)
reuelare. Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare.	1.27 (50.34)
Neque enim patris turpitudinem filius reuelare potest.	1.27 (51.6)
qui turpitudinem noueracae, . . . reuelare praesumerit,	1.27 (51.8)
oraculum caeleste, quod illi . . . pietas diuina reuelare dignata est,	2.12 (107.2)
Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifesta uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.4)
'Et quare non citius hoc conpertum mihi reuelare uoluisti?'	4.25 (265.24)
reuelaret. dignusque per omnia, cui Dominus specialiter sua reuelaret arcana,	4.3 (207.31)
reuelatum, et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum [reuelatum] asserere solebat,	uar. 4.14 (233.4)
reuelauit. profecto patris turpitudinem reuelauit.	1.27 (51.9)
postquam enim cogitationem suam, . . . reginae in secreto reuelauit,	2.12 (110.5)
'Et siquid aliter sapitis, et hoc quoque uobis Deus reuelabit [reuelauit].'	uar. 3.4 (135.14)
reueletis. quantocius nuntiis releuetis [reueletis],	uar. 2.11 (106.15)
reueletur. uobis nuntiantibus releuetur [reueletur],	uar. 2.11 (106.18)
REVERENTER. et ab ingressu ecclesiae paululum reuerenter abstinere.	1.27 (57.28)
quam reuerenter eae suscipiendae a cunctis fidelibus essent, patefecit.	3.11 (148.19)
REVERENTIA. reuerentia. a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus,	1.21 (41.13)
in magna reuerentia sanctitatis tam Bretones quam Scottos uenerat sumus;	2.4 (87.33)
Denique cum episcopo in praefata mansione pro sua reuerentia deuotionis inter fratres habitus,	4.25 (265.17)
uirgines . . . contenta reuerentia suae professionis, . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.25)
reuerentiam. Qui respondit: 'Timui propter reuerentiam tuam, ne forte nimium conturbaberis;	1.24 (44.18)
REVERENTISSIMVS, a, um. reuerentissime. Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.28 (62.27)
Deus te incolumem custodiat, reuerentissime frater.	1.29 (64.20)
reuerentissimi. cum consilio praefati Albini reuerentissimi patris	Praef. (6.23)
partim reuerentissimi abbatis Esi relatione conperimus.	Praef. (7.18)
uel litteris reuerentissimi antistitis Cynibereti . . . didicimus.	Praef. (7.21)
ad consulta reuerentissimi antistitis Augustini.	1.28 (62.6)
et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatis et presbyteri Thryduelfi,	2.14 (115.21)
de mirandis, quae ad reliquias eiusdem reuerentissimi regis in illa provincia gesta fuerint,	3.13 (152.14)
Colman adsumsit secum partem ossuum reuerentissimi patris Aidani;	3.26 (190.16)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Ceddi, . . . abbas	3.28 (195.1)
plurimis de ecclesia eiusdem reuerentissimi antistitis de carne subtractis,	4.3 (207.22)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris,	4.3 (208.8)
Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris Egberti,	4.3 (211.16)
interuenit mentio reuerentissimi antistitis Ceadda,	4.3 (211.28)
ut ad ecclesiam, . . . perueniens, intraret ad tumbam reuerentissimi patris Cudberti,	4.31 (278.20)
utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.17)
reuerentissimo. Reuerentissimo et sanctissimo fratri Etherio	1.24 (44.1)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Vergilio coepiscopo	1.28 (62.10)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Augustino coepiscopo	1.29 (63.16)
Et quia moris erat eidem reuerentissimo antistiti opus euangelii . . . ambulando . . . perficere,	4.3 (206.24)
Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram	4.13 (232.6)
huc negotium reuerentissimo abbati Iohanni Britanniam destinato iniunxit.	4.18 (242.13)
datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto, ac deinde Ceolfrido;	5.24 (357.8)
reuerentissimo. praedicante eis uerbum Nynia episcopo reuerentissimo et sanctissimo uiro	3.4 (133.15)
At tunc ueniente ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Egberteto,	3.4 (134.30)
cantandis magister . . . Stephanus fuit, inuitatus de Cantia a reuerentissimo uiro Vilfrido,	4.2 (205.16)
qui nuper uenerat a Roma . . . duce reuerentissimo abbate Biscopio cognomine Benedicto,	4.18 (241.3)
quomodo . . . Augustinus in Cantia fecisse noscitur, scribente ei reuerentissimo papa Gregorio,	4.27 (270.30)
'Veni, . . . ad insulam Farne, loqui desiderans cum reuerentissimo patre Odilualdo;	5.1 (281.16)
reuerentissimum. ad reuerentissimum uirum fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit,	1.30 (65.4)
Nunquid reuerentissimum patrem nostrum Columban . . . diuinis paginis contraria . . . egisse creden-	
dum est?	3.25 (187.3)
orta inter ipsum regem Egfridum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dissensione,	4.12 (229.2)
quoniam anno praecedente noluerat audire reuerentissimum patrem Egbertum,	4.26 (267.6)
reuerentissimus. Albinus abba reuerentissimus,	Praef. (6.6)
Daniel reuerentissimus Occidentalium Saxonum episcopus,	Praef. (7.4)

montem cum turbis reuerentissimus Dei confessor ascendit;	1.7 (20.26)
Reuerentissimus frater noster Augustinus episcopus	1.32 (68.29)
Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae,	2.4 (88.16)
Denique reuerentissimus antistes Acca solet referre,	3.13 (152.10)
reuerentissimus pater Paulinus, . . . transit ad Dominum	3.14 (154.14)
Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.9)
quam tempore sequente reuerentissimus archiepiscopus Theodorus . . . dedicauit.	3.25 (181.9)
Porro fratribus, . . . praepositus est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus Eata,	3.26 (190.6)
et consacerdos ac frater noster, reuerentissimus Bisi, Orientalium Anglorum episcopus;	4.5 (215.6)
quod mihi reuerentissimus antistes Acca saepius referre, . . . solebat,	4.14 (233.2)
Quae mihi cuncta sic esse facta reuerentissimus meus conpresbyter Aedgils referebat,	4.25 (265.35)
etiam reuerentissimus uir Domini Trumini, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4.26 (267.17)
transtulit eum reuerentissimus abbas ipsius Eata ad insulam Lindisfarnensium,	4.27 (270.17)
Nam et ipsum locum tunc idem reuerentissimus pater abbas iure regebat.	4.27 (270.21)
Obiit autem pater reuerentissimus in insula Farne,	4.29 (275.22)
qui eum familiariter nouerunt, dicere solent, et maxime uir reuerentissimus ac ueracissimus Berethun,	5.2 (283.3)
quia cum reuerentissimus uir Vilfrid . . . in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.3 (285.3)
quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus,	5.11 (302.9)
in quo aedificata ecclesia, reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.11)
Denique reuerentissimus antistes Pecthelm, . . . referre est solitus,	5.18 (320.12)
quod postmodum Vilbrod, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit,	5.19 (326.16)
reuerentissimus pater Hadrianus abbas, . . . defunctus est,	5.20 (330.32)
Cuius religiosus uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfrid misit architectos,	5.21 (333.11)
Sicque certus de illorum correctione reuerentissimus pater exsultauit,	5.22 (348.11)
REVERTO, REVERTOR. reuersa. sicque domum cum triumpho magno reuersa est.	1.12 (26.14)
et cum his, qui se adduxerant, sana pedibus incedendo reuersa est.	3.9 (146.24)
ipsa libero pedum incessu domum laeta reuersa est;	4.10 (225.9)
dehinc nigredine subsequente ad lucem propriam reuersa.	Cont. 361.13)
reuersi. sicque domum reuersi sint.	1.20 (38.7)
qui post annum, ex quo abierunt, reuersi sunt;	2.6 (93.14)
Vt Orientales Saxones tempore mortalitatis ad idolatriam reuersi,	3.30 (199.7)
'Cumque reuersi perueniremus ad mansiones illas laetas spirituum candidatorum, dixit mihi:	5.12 (308.7)
reuersis. ceteris eius sociis pro causa oportuna ad ecclesiam reuersis.	4.3 (207.28)
reuerso. Reuerso autem patriam Colmano,	3.26 (189.24)
Sed illo postmodum patriam reuerso,	4.3 (211.21)
placuit, ut Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis, . . . Cudberet ecclesiae Lindisfarnensis	4.28 (273.10)
gubernacula susciperet.	5.11 (302.15)
ne dum Beretualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	4.12 (229.27)
reuersum. Eadhaedum de Lindissi reuersum, . . . Hrypensi ecclesiae praefecit.	1.12 (27.30)
reuersuri. ualedicunt sociis tanquam ultra non reuersuri.	1.14 (29.24)
post non longum tempus reuersuri;	Praef. (6.22)
reuersus. reuersusque nobis . . . adtulit.	1.2 (14.30)
Exin Caesar a Britanni reuersus in Galliam,	1.7 (21.9)
Qui uidelicet fluuius, . . . reuersus est ad naturam.	1.16 (33.7)
At ubi hostilis exercitus . . . domum reuersus est,	1.21 (39.29)
Germanus cum Seuero Britanniam reuersus,	1.27 (48.6)
reuersusque Britanniam	2.9 (100.5)
Sicque uictor in patriam reuersus,	3.2 (130.22)
et reuersus ad uesperam, . . . obtulit ei aliquid de ueteri musco,	3.18 (162.18)
et patriam reuersus, ubi regno potitus est,	3.21 (170.17)
multo cum gaudio reuersus est.	3.21 (171.11)
relicto episcopatu, reuersus est ad insulam Hii,	4.1 (201.7)
quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est,	4.22 (251.29)
Qui post haec patriam reuersus, atque ad suum fratrem perueniens, replicauit ex ordine cuncta,	5.2 (284.31)
offerente etiam ei episcopo, ut in sua familia manendi locum acciperet, magis domum reuersus est.	5.9 (298.22)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	5.19 (327.8)
reuersus Britanniam prouinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus . . . conuertit.	5.21 (345.5)
cum reuersus ad Scottiam, multas postea gentis eiusdem turbas . . . correxit;	5.24 (354.16)
et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	4.28 (271.14)
reuertar. sin alias, ad uos otiosissime Deo uolente reuertar.	2.5 (90.31)
reuertendi. Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uomitum reuertendi his,	4.18 (242.18)
reuertens. Verum ille patriam reuertens,	4.18 (242.24)
rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret,	5.15 (316.23)
patriamque nauigio reuertens, ut tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.19 (329.17)
sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens uisitabo te;	4.3 (209.16)
reuertentes. Propter quod reuertentes ad ecclesiam dicite fratribus,	5.6 (290.4)
reuertentur. 'At cum saepius huc atque illuc, spectante me et episcopo, concitatis in cursum equis	5.19 (324.19)
reuertentur;	4.3 (208.31)
reuertetur. obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuertetetur, per se iter facere meminisset.	5.4 (287.10)
reuerti. et ipsa, qua uenerat, uia ad caelos usque cum ineffabili dulcedine reuerti.	5.12 (309.2)
Rennuit episcopus diens se ad monasterium, quod proxime erat, debere reuerti.	5.12 (309.10)
quia nunc ad corpus reuerti, et rursum inter homines uiuere debes,	5.19 (328.19)
Haec mihi cum dixisset, multum detestatus sum reuerti ad corpus,	5.15 (316.8)
sed ad integrum culpis accusationum absolutum patriam cum honore reuerti.	1.14 (29.23)
reuertisset. Qui cum celebrato in Hibernia canonico pascha, ad suam insulam reuertisset,	1.17 (34.28)
reuertuntur. Reuertuntur ergo inpudentes grassatores Hiberni domus,	5.6 (291.8)
uenti e contrario ad itineris ministeria reuertuntur,	3.23 (174.27)
REVISO. reuisens. et post pusillum me reuisens, inuenit sedentem, et iam loqui ualentem;	5.12 (304.5)
reuisere. Solebat . . . saepius etiam suam, . . . prouinciam exhortandi gratia reuisere	5.12 (304.5)
REVIVISCO (-ESCO). reuiuiscens. sed diluculo reuiuiscens (reuiuiscens),	5.12 (304.5)
reuiuiscere. Pelagiana heresi, quam apud eos reuiuiscere didicerat,	5.19 (328.19)
reuiuiscit. quod uirus Pelagianae hereseos apud uos denuo reuiuiscit;	5.12 (304.5)
reuiuiscens. sed diluculo reuiuiscens, ac repente residens,	5.6 (290.25)
reuiuisco. ad uesperam usque quietus et quasi mortuus permanens, tunc paululum reuiuiseo,	4.22 (250.1)
reuixit. tandem recepto spiritu reuixit,	3.30 (199.26)
REVOCO. reuocandum. misit ad corrigendum errorem, reuocandamque ad fidem ueritatis prouinciam	1.32 (68.16)
Iarum episcopum,	5.6 (289.16)
reuoans. Romanam rempublicam a peruersis idolorum cultibus reuoans	5.11 (303.12)
quippe quem ab ipso, ut ita dicam, mortis limite reuoans,	1.31 (66.30)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans, multosque ab errore reuoans,	
reuocantur. sed de priuata ad communem, de temporali ad aeternam laetitiam reuocantur,	

reuocare, ne nunc eos, qui ipsum ab interitu reuocare cupiebant, audiret.	4.26 (267.9)
quam signatam reuocare in os, et loqui illum praecepit;	5.2 (284.2)
oportet autem eum ad rectum haec tramitem reuocare.	5.9 (298.1)
reuocaret. ut corda eorum in memoriam futuri iudicii reuocet [reuocaret],	uar. 4.3 (211.3)
reuocari. uel a cultu Christianae religionis reuocari non posse pensensit,	1.7 (20.2)
a morte animae, qua peccando sternerantur, reuocari poterant.	1.14 (30.14)
atque ad simplicitatem fidei et caritatis, quae est in Christo, reuocari.	2.5 (92.10)
reuocata. deinde ab Aidano episcopo patriam reuocata accepit locum unius familiae	4.23 (253.14)
reuocato. sed reuocato domum Vilfrido primo suo antistite.	4.15 (236.21)
reuocatus. Vt in Hibernia sit quidam per reliquias eius a mortis articulo reuocatus.	3.13 (152.6)
reuocauerit. qui mox Mellitum et Iustum ad praedicandum reuocauerit.	2.6 (92.12)
fides agnita Christi in regnum reuocauerit;	3.7 (141.16)
Vt item puerum comitis orando a morte reuocauerit.	5.5 (288.1)
Vt clericum suum cadendo contritum, aequo orando ac benedicoendo a morte reuocauerit.	5.6 (289.5)
reuocauit. qui mox Mellitum et Iustum ad praedicandum reuocauerit [reuocauit].	uar. 2.6 (92.12)
Misit etiam Galliam, et reuocauit Mellitum ac Iustum,	2.6 (93.12)
reuocauit eum illa ab intentione,	2.12 (110.6)
reuocem. "et ob hoc," inquit, "missus sum, ut te a morte reuocem;	5.19 (329.12)
reuoces. semper haec ad memoriam reuoces,	1.31 (67.13)
reuocet. ut corda eorum in memoriam futuri iudicii reuocet,	4.3 (211.3)
REVOCARE. reuocet. ut et ipsum consolationis suae bono refueat [reuocet],	1.28 (62.17)
REV. Regis. Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnantem ad nostram omnium pacem custodiat incolumeni,	5.21 (345.19)
Rex. ut ea, . . . una cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum praefecit, in omnibus seruare contendas.	5.21 (345.14)
REX. rege. placuitque omnibus cum suo rege Vurtigerno,	1.14 (30.19)
Saxonum gens, inuitata a rege praefato,	1.15 (30.30)
iubente eodem rege,	1.15 (31.1)
rege ad fidem conuerso,	1.26 (47.15)
defunctus est VII Kalendas Iunias, eodem rege regnante.	2.3 (86.22)
Hoc enim regnante rege beatus archiepiscopus Laurentius regnum caeleste conscendit,	2.7 (93.27)
gens Nordanhybrorum, . . . cum rege suo Aeduino uerbum fidei . . . suscepit.	2.9 (97.8)
Eumer, missus a rege Occidentalium Saxonum nomine Cuihelmo,	2.9 (98.34)
ut pactum, quod cum tanto rege inii, ipse primus irritum faciam,	2.12 (108.9)
Quod cum iubente rege faceret,	2.13 (112.25)
quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2.14 (114.32)
in provincia Deirorum, ubi saepius manere cum rege solebat,	2.14 (115.11)
baptizatum se fuisse die media a Paulino episcopo, praesente rege Aeduino,	2.16 (117.23)
ubi gentem Nordanhybrorum cum suo rege ad fidem confessionemque Christi, . . . conuersam esse didicit,	2.17 (118.26)
atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbaldum multum honorifice susceptus est.	2.20 (125.30)
Qui ut, mortuo rege inimico, patriam sunt redire permisi,	3.1 (127.16)
Venit autem Britanniam Columba, regnante Pictis Bridio filio Meilochon, rege potentissimo,	3.4 (133.25)
multitudo pauperum undecumque adueniens . . . postulans aliquid elemosynae a rege.	3.6 (138.19)
Defuncto autem et rege, successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.7)
pulsus est et Vini ab eodem rege de episcopatu;	3.7 (141.6)
Quo honorifice a populo et a rege suscepto,	3.7 (141.27)
occisus est, . . . ab eadem pagana gente paganoque rege Merciorum,	3.9 (145.8)
contigit gentem Merciorum duce rege Penda aduersus Orientales Anglos in bellum procedere,	3.18 (163.1)
occisusque est una cum rege Ecgrice,	3.18 (163.11)
susceptus est honorifice a rege praefato,	3.19 (163.29)
locum monasterii, quem a praefato rege Sigbercto acceperat,	3.19 (164.10)
a rege Francorum Hloduo uel patrio Ercuualdo honorifice susceptus,	3.19 (163.11)
Vt provincia Mediterraneorum Anglorum sub rege Peada christiana sit facta.	3.21 (169.21)
Vt Orientales Saxones fidem, . . . sub rege Sigbercto, praedicante Cedd, receperint.	3.22 (171.17)
postulans ab Osuiu rege, ut aliquos sibi doctores daret,	3.22 (172.22)
in praefata provincia, gaudente rege, . . . uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.14)
Vt . . . Cedd locum monasterii . . . ab Oidilualdo rege accipiens orationibus et ieiuniis Domino consecrauerit;	3.23 (174.22)
postulauit a rege, ut sibi . . . facultatem ac licentiam ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.24)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24 (177.10)
Aeanflid . . . postulauit a rege Osuiu, ut donaret ibi locum monasterio construendo	3.24 (179.31)
sicque cum suo rege liberi, Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.24)
Omnes hi per ordinem sibimet succedentes sub rege Vulfhære,	3.24 (180.30)
Tum Vilfrid, iubente rege, ut diceret, ita exorsus est:	3.25 (184.19)
Haec dicente rege, fauerunt adsidentes quique siue adstantes maiores una cum mediocribus,	3.25 (189.4)
quod aiunt Colmanum abiturum petisse et inpetrasse a rege Osuiu,	3.26 (190.9)
missus est Romam ab ipso simul et a rege Nordanhybrorum Osuiu,	4.1 (201.13)
sed postulauit a rege Osuiu, ut illis episcopos Ceadda daretur,	4.3 (206.18)
Aedilualch, . . . baptizatus in provincia Merciorum, praesente ac suggerente rege Vulfhære	4.13 (230.15)
episcopos, . . . gaudente rege, primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte abluebat;	4.13 (230.20)
imperantibus dominis piissimis nostris Ecgrido rege Hymbronsium, . . . et Aedilredo	4.17 (239.6)
et Aedilredo rege Mercensium, anno sexto regni eius;	4.17 (239.8)
et Alduulfo rege Estranglorum, anno xvii ^o regni eius;	4.17 (239.9)
et Hlothario rege Cantuariorum, regni eius anno vii ^o ;	4.17 (239.11)
cum quo etiam rege, ad praedicationem beatae memoriae Paulini . . . sacramenta Christi suscepit,	4.23 (252.26)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est;	4.23 (255.13)
Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice, ubi et ueneno periit,	4.23 (255.32)
et quia nuper citiorem Fresiam expulso inde Rathbedo rege ceperat,	5.10 (299.8)
desiderante rege, ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi . . . sacerdos esset,	5.19 (325.25)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuiu, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.13)
pulsus est Fresiam, et honorifice susceptus a barbaris ac rege illorum Aldgilso,	5.19 (327.12)
sedem suam et episcopatum ipso rege inuitante recepit.	5.19 (327.14)
Sed post v. annos denuo accusatus, ab eodem ipso rege et plurimis episcopis praesulatu pulsus est;	5.21 (345.22)
Haec epistula cum praesente rege Naitono multisque uiris doctioribus esset lecta,	5.24 (353.23)
Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabercto antistite Mellito.	5.24 (354.1)
Anno dcccxxiii, Eduino rege peremto, Paulinus Cantiam rediit.	5.24 (354.23)
et synodus facta est ad Herutforda, praesente Ecgrido rege,	5.24 (355.3)
Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Ecgrido rege;	5.24 (356.18)
Aedilbaldo rege Merciorum xv. agente annum imperii,	1.1 (12.16)
regem. magis de feminea regum prosapia . . . regem sibi eligent;	

inruptionis, quae per Halaricum regem Gothorum facta est,	1. 11	(24. 21)
temporalibus quoque honoribus regem glorificare satagens,	1. 32	(67. 21)
Aedilbertum regem ac gentem illius ab idolorum cultu ad Christi fidem perduxit,	2. 3	(86. 19)
Vt . . . Laurentius Aedobaldum regem ad Christum conuerterit,	2. 6	(92. 11)
famulus Christi Laurentius mox mane facto uenit ad regem,	2. 6	(93. 2)
cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit,	2. 9	(98. 20)
sperans se regem Aeduinum regno simul et uita priuaturum;	2. 9	(99. 1)
Peruenit autem ad regem primo die paschae iuxta annem Deruuentionem,	2. 9	(99. 5)
euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2. 9	(99. 10)
non habens scutum ad manum, quo regem a nece defenderet,	2. 9	(99. 11)
ut per corpus militis occisi etiam regem uulneraret.	2. 9	(99. 14)
si uitam sibi et uictoriam donaret pugnanti aduersus regem, a quo homicida ille, . . . missus est;	2. 9	(99. 27)
Vt papa Bonifatius eundem regem missis litteris sit hortatus ad fidem.	2. 10	(100. 17)
illi quondam exulanti apud Redualdum regem Anglorum	2. 12	(107. 2)
Nec exinde distulit, quin continuo regem ammoneret explere uotum,	2. 12	(107. 13)
et apud regem illius familiariter cum sociis habitare cognouit,	2. 12	(107. 25)
'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in ueritate promittat,	2. 12	(109. 6)
rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium,	2. 13	(113. 10)
dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis,	2. 17	(119. 7)
in quibus decernit hoc ipsum, quod in epistula ad Aeduinum regem missa decreuerat;	2. 18	(120. 15)
alter Eadfrid necessitate cogente ad Pendam regem transfugit,	2. 20	(124. 28)
contigit . . . sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhymbrorum Osualdum adfuisse,	3. 7	(139. 24)
secessit ad regem Orientalium Anglorum,	3. 7	(140. 13)
qui secedens ad regem Merciorum uocabulo Vulfheri,	3. 7	(141. 7)
numquam enim ante haec uidi humilem regem.	3. 14	(157. 10)
uenitque ad regem Nordanhymbrorum Osuii,	3. 21	(169. 28)
contigit ipsum regem instigante omnium bonorum inimico, propinquorum suorum manu interfici.	3. 22	(173. 16)
Iratus autem tetigit regem iacentem uirga,	3. 22	(174. 6)
uenit qui clamaret eum ad regem.	3. 23	(176. 1)
rebellarunt aduersus regem Osuii duces gentis Merciorum,	3. 24	(180. 19)
leuato in regem Vulfhere filio eiusdem Pendam adulescente,	3. 24	(180. 20)
Interea rex Alechfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3. 28	(194. 19)
Benedicta igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3. 29	(196. 29)
et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit;	3. 30	(200. 1)
dictum est, quia talis animi uirum, episcopum magis quam regem ordinari deceret.	4. 11	(225. 24)
Quo etiam anno orta inter ipsum regem Ecgrifum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dissensione,	4. 12	(229. 1)
et inuenit eadem ipsa die Osualdum regem fuisse peremptum;	4. 14	(235. 25)
Caedualia, . . . cum exularet a patria sua, interfecit regem Aedilualch,	4. 15	(236. 11)
uenit ad regem, qui tunc eiusdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4. 16	(237. 28)
iuxta quod Ecgrifum regem uoluisset ac licentiam dedisse nouerat,	4. 18	(241. 14)
Quae multum diu regem postulans, ut saeculi curas relinquere, . . . permetteretur;	4. 19	(243. 26)
conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum	4. 21	(249. 4)
uenit Cantiam ad regem Hlotheri, qui erat filius sororis Aedilthyrae reginae,	4. 22	(251. 24)
Non enim habent regem idem Antiqui Saxones,	5. 10	(299. 30)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum, regem Anglorum,	5. 15	(315. 18)
misit eum Cantiam ad regem Erconbertum, qui erat filius auunculi sui,	5. 19	(323. 22)
Aedilred accitum ad se Coinredum, quem pro se regem fecerat, amicum episcopo fieri petiit,	5. 19	(329. 2)
qui cum legatus suae gentis ad Aldfridum regem missus,	5. 21	(344. 9)
reges. seruabant utcumque reges, sacerdotes, priuati,	1. 22	(41. 26)
Oisc, a quo reges Cantuariorum solent Oisingas cognominare.	2. 5	(90. 20)
Sed non multo tempore reges, . . . daemonici cultibus impune seruiebant.	2. 5	(92. 4)
omnes, qui ante te reges in gente Anglorum fuerant, potestate transcendas.'	2. 12	(109. 8)
pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis.	2. 14	(115. 18)
Donauerunt autem ambo reges eidem episcopo ciuitatem,	3. 7	(139. 29)
Veneruntque illo reges ambo, pater scilicet et filius;	3. 25	(183. 19)
His temporibus reges Anglorum nobilissimi, . . . hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3. 29	(196. 4)
'Reges uidebunt, et consurgunt principes, et adorabunt.'	3. 29	(197. 13)
provinciae Orientalium Saxonum post Suidhelnium, . . . praefuere reges Sigheri et Sebbi,	3. 30	(199. 11)
sed etiam reges ac principes nonnumquam ab ea consilium quaererent, et inuenirent.	4. 23	(254. 15)
quo defuncto, regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4. 26	(268. 15)
si uel reges philosopharentur, uel regnarent philosophi.	5. 21	(333. 24)
reges. ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1. 32	(68. 24)
a quo reges Orientalium Anglorum Vuffingas appellant.	2. 15	(116. 15)
sic enim uos reges esse cognoscitis,	2. 17	(119. 6)
quoniam suspicabatur cum habere aliquam legationem imperatoris ad Britanniae reges	4. 1	(203. 33)
dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	4. 2	(205. 6)
Vt Theodorus episcopus inter Ecgrifum et Aedilredum reges pacem fecerit.	4. 21	(249. 1)
Cumque materies belli acrioris . . . inter reges populosque feroces uideretur exorta,	4. 21	(249. 10)
Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	4. 21	(249. 17)
regi. Gloriosissimo Regi Ceoluulfo	Praef.	(5. 1)
in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit;	1. 25	(44. 24)
Vt Aedilberto regi litteras et dona miserit.	1. 32	(67. 17)
Misit . . . Gregorius eodem tempore etiam regi Aedilberto epistolam,	1. 32	(67. 19)
Aedilberto regi Anglorum Gregorius episcopus,	1. 32	(67. 25)
ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis comparandus uideretur,	1. 34	(71. 12)
cum epistulis, quas idem pontifex . . . similiter et Aedilberto regi atque genti Anglorum direxit.	2. 4	(88. 25)
Nec supernae flagella districtiois perdo regi castigando et corrigendo defuere;	2. 5	(90. 34)
Cui uidelicet regi, . . . potestas etiam terreni creuerat imperii;	2. 9	(97. 10)
Quod cum uideret Lilla minister regi amicissimus,	2. 9	(99. 10)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	2. 9	(99. 19)
regique adstruere, quod ipse precibus suis apud illum obtinuerit,	2. 9	(99. 22)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aeduino regi Anglorum.	2. 10	(100. 23)
Viro glorioso Aeduino regi Anglorum, Bonifatius	2. 10	(100. 24)
quod uel quale esset oraculum regi quondam caelitus ostensum,	2. 12	(107. 12)
ammonens, quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum optimum . . . auro uendere,	2. 12	(110. 8)
ut etiam regi Orientalium Anglorum, . . . persuaderet,	2. 15	(115. 25)
misit et regi Aeduino litteras exhortatorias,	2. 17	(118. 28)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopus seruis seruorum Dei salutem.	2. 17	(119. 1)
misit in Galliam nutriendos regi Daegbertum, qui erat amicus illius,	2. 20	(126. 4)
intrasse subito ministrum ipsius, . . . et indicasse regi,	3. 6	(138. 17)
coniunxitque se regi, sponte ministerium praedicandi assumens.	3. 7	(140. 22)

Hoc cum regi esset relatum,	3.14 (156.16)
cum mitteretur Cantiam ob adducendam inde coniugem regi Osuio,	3.15 (157.26)
Haec et huiusmodi multa cum rex Osuii regi Sigbertio . . . inculcarent,	3.22 (172.10)
nisi ob hoc se iratos fuisse et inimicos regi,	3.22 (173.21)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.24)
et huiusmodi litterae regi Osuii Britanniam remissae:	3.29 (196.19)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.20)
praefuere reges Sigheri et Sebbi, quamuis ipsi regi Merciorum Vulfhera subiecti.	3.30 (199.11)
Quod cum nuntii certi narrassent regi Eogbertio, esse scilicet episcopum, quem petierant	4.1 (203.23)
cuius regis [regi] duo pueri . . . sint interempti.	uar. 4.16 (236.25)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato;	4.19 (243.10)
regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permetteretur;	4.19 (243.27)
sed debita solummodo multa pecuniae regi ultiori daretur.	4.21 (249.16)
duobus annis continuus genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5.9 (298.20)
Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido,	5.12 (309.31)
sed quantum pro industria exteriori regi placens,	5.13 (311.8)
Porrexit autem librum hunc Adamnan Aldfrido regi,	5.15 (317.2)
Vt Ceolfrid abbas regi Pictorum architectos ecclesiae, . . . miserit.	5.21 (332.13)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfrid abbas in Domino salutem.	5.21 (333.14)
hae omnes provinciae . . . Merciorum regi Aedilbaldo subiectae sunt,	5.23 (350.26)
regibus. regibus ac populis sibi subiectis festinet infundere,	1.32 (68.23)
quod praefatus rex eius cognatione iunctus est regibus Cantuariorum,	5.9 (97.22)
scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido,	5.19 (327.20)
regibus. uel sub quibus regibus gesta sint,	Praef. (6.30)
bellis cum Blaedla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (29.1)
nemo in regibus plures eorum terras, . . . habitabiles fecit.	1.34 (71.15)
Vt defunctis Aedilberto et Saberto regibus successores eorum idolatriam resuscitarint,	2.5 (89.1)
qui tertius quidem in regibus gentis Anglorum cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	2.5 (89.9)
Cuncta, quae sibi a regibus uel diuitibus saeculi donabantur,	3.5 (135.26)
pacatis alterutrum regibus ac populis,	4.21 (249.14)
provinciae ceteraque australes ad confinium usque Humbrae cum suis quaeque regibus . . . Aedilbaldo	5.23 (350.26)
subiectae sunt.	1.25 (46.5)
regis. Cumque ad iussionem regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	1.25 (46.23)
cum . . . imagine magni regis Domini nostri Iesu Christi	1.26 (46.30)
atque in urbe regis sedem episcopatus acceperit.	2.2 (81.10)
Interea Augustinus adiutorio usus Aedilberti regis conuocauit . . . episcopos . . . Bretonum	2.5 (91.3)
Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Saberti regis Orientalium Saxonum,	2.8 (96.9)
Suscepit namque apicibus filii nostri Adulualdi regis,	2.9 (97.4)
De imperio regis Aeduini,	2.9 (97.24)
accepta in coniugem Aedilbergae filia Aedilberti regis,	2.9 (97.29)
ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,	2.9 (99.4)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste inuaretur ueneni.	
Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque ei subpositis inlustratione, clementia Redemptoris fuerit	2.10 (101.27)
operata,	2.11 (104.12)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii . . . directae Aedilbergae reginae Aeduini regis.	2.11 (104.30)
qui ad nos gloriosi filii nostri Audubaldi regis laudabilem conuersionem nuntiantes peruenerunt,	2.12 (106.31)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	2.12 (110.3)
quia mutatum est cor regis,	2.12 (110.22)
non tantum regis sibi infesti insidias uitauit,	2.13 (112.4)
Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum,	2.13 (112.21)
His similia et ceteri maiores natu ac regis consilarii diuinitus admoniti prosequerantur.	2.13 (113.14)
et ascendens emissarium regis, pergebat ad idola,	2.14 (114.18)
sex annis continuus, id est ad finem usque imperii regis illius,	2.14 (114.21)
in quibus erant Osfrid et Eadfrid filii regis Aeduini,	2.14 (114.23)
qui ambo ei exuli nati sunt de Quoenburga filia Cearli regis Merciorum.	2.16 (118.4)
quaquaersum imperium regis Aeduini peruenerat,	2.20 (125.20)
Adlatum est autem caput Aeduini regis Eburacum,	2.20 (125.32)
Venit autem illuc duce Basso milite regis Aeduini fortissimo,	2.20 (126.8)
Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduini regis perplura,	2.20 (126.17)
curam illius praefatus Paulinus inuitatione Honorii antistitis et Eadbaldi regis suscepit	3.1 (127.1)
Vt primi successores Aeduini regis et fidem sua gentis prodiderint,	3.1 (127.12)
filii praefati regis Aedilfridi, . . . apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (128.13)
Infastus ille annus, . . . permanet, . . . propter uesaniam Bretonici regis tyrannidem.	3.1 (128.16)
idem annus sequentis regis, . . . regno adsignaretur;	3.2 (129.15)
uirtutes sanitatum noscuntur esse patrae, ad indicium uidelicet ac memoriam fidei regis.	3.5 (136.14)
Et si forte euenisset, . . . ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.6 (137.29)
De religione ac pietate miranda Osualdi regis.	3.6 (138.32)
Huius industria regis Derorum et Berniciorum prouinciae, . . . in unam sunt pacem,	3.6 (139.2)
Erat autem nepos Aeduini regis ex sorore Acha,	3.7 (140.11)
Repudiata enim sorore Pandan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.8 (142.22)
inter quas erat Saethryd, filia uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	3.8 (142.24)
inter quas erat . . . filia naturalis eiusdem regis Aedilberg;	3.8 (142.26)
Cuius regis filia maior Sexburg, . . . habuit filiam Earcongotam,	3.8 (142.27)
Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconberti regis Cantuariorum, habuit filiam Earcongotam,	3.9 (145.1)
quem et feralis impietas regis Bretonum, et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.10 (147.24)
ubi regis Osualdi sanguis fuerat effusus.	3.12 (151.17)
Nec mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	3.13 (152.15)
de mirandis, quae ad reliquias eiusdem reuerentissimi regis in illa prouincia gesta fuerint,	3.14 (154.4)
et de humilitate mirabili regis Osuini.	3.14 (154.26)
Habuit autem Osuii . . . consortem regiae dignitatis, uocabulo Osuini, de stirpe regis Aeduini,	3.14 (155.26)
in quo pro utriusque regis, et occisi uidelicet, et eius, qui occidere iussit, . . . preces offerri deberent.	3.14 (157.13)
Nec multo post dira antistitis praesagia tristi regi funere, . . . impleta sunt.	3.14 (157.16)
Aidan non plus quam xii ^o post occisionem regis, . . . die, . . . a Domino praemia recepit.	3.15 (157.27)
coniugem regi Osuio, filiam uidelicet Aeduini regis Eanfledam,	uar. 3.17 (160.1)
quod ipsum et in alia uillis regis [regis] facere solebat,	3.18 (162.13)
De uita uel morte religiosi regis Sigberti.	3.21 (169.24)
Middilangh, . . . sub principe Peada filio Pandan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (169.26)
Qui cum esset iuuenis optimus, ac regis nomine ac persona dignissimus,	3.21 (170.8)
persuasu maxime ad percipiendam fidem a filio regis Osuii,	3.21 (170.11)
habens sororem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam, filiam Pandan regis.	3.21 (170.14)
Baptizatus est . . . in uico regis industri, qui uocatur Ad Murum.	

Coepit sunt haec biennio ante mortem Pandan regis.	3.21 (170.33)
Quod temporibus Vulfheri regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est.	3.21 (171.16)
Orientales Saxones fidem, quam olim, . . . abiecerant, instantia regis Osuii receperunt.	3.22 (171.21)
Erat enim rex eiusdem gentis Sigbert, . . . amicus eiusdem Osuii regis,	3.22 (171.23)
Talis erat culpa regis, pro qua occideretur,	3.22 (173.23)
suscepitque eum . . . Aedilwald rex . . . Orientalium Anglorum, frater Anna regis eorundem.	3.22 (174.20)
quem cum Oidilwald, filius Osualdi regis, . . . uirum sanctum et sapientem, . . . uideret,	3.23 (174.28)
Fuens ergo uotis regis antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.12)
cum acerbas atque intolerabiles pateretur inruptiones saepe dicti regis Merciorum,	3.24 (177.14)
filium autem Osualdi regis Oidilwald, . . . in parte erat aduersariorum,	3.24 (178.7)
in quibus Aedilheri, frater Anna regis Orientalium Anglorum, . . . interemtus est.	3.24 (178.14)
Intrauit autem praefata regis Osuii filia Deo dedicanda monasterium,	3.24 (178.32)
in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, . . . extitit,	3.24 (179.6)
qua propinquas et ipse erat regis occisi;	3.24 (180.2)
orationes assidue pro utriusque regis, id est et occisi, et eius, qui occidere iussit, . . . ferent.	3.24 (180.4)
Idem autem rex Osuii tribus annis post occisionem Pandan regis, . . . populis praefuit;	3.24 (180.6)
Quo tempore donauit praefato Penda filio regis Pandan,	3.24 (180.10)
Completis autem tribus annis post interfectionem Pandan regis,	3.24 (180.18)
et electis principibus regis non proprii, fines suos fortiter simul et libertatem receperunt;	3.24 (180.22)
Peruenit et ad ipsas principum aures, Osuii uidelicet regis, et filii eius Alechfridi.	3.25 (182.25)
Venerat eo tempore Agilbertus . . . amicus Alechfridi regis et Vilfridi abbatis,	3.25 (183.9)
qui fuit annis regis xxii ^{us}	3.26 (189.20)
Nam subito adstante episcopo, et filio regis eiusdem ac monachi Sighardo,	4.11 (227.10)
dcLxxviii, qui est annus imperii regis Ecgfridi viii,	4.12 (228.28)
et si propter inimicitias memorati regis in patria siue parrochia sua recipi non potuit,	4.13 (230.5)
ueque ad mortem Ecgfridi regis, . . . officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4.13 (232.19)
quod diuina uobis misericordia per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osualdi, . . . contere dignata est.	4.14 (234.24)
Celebrent ergo missas . . . in memoriam praefati regis Osualdi,	4.14 (235.5)
coepit annuatim eiusdem regis ac militis Christi natalicius dies missarum celebratione uenerari.	4.14 (236.5)
sed mox expulsus est a ducibus regis, Berethuno et Andhuno,	4.15 (236.13)
duo regii pueri fratres uidelicet Arualdi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati,	4.16 (237.19)
cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, oculendos se a facie regis uictoria credidissent,	4.16 (237.24)
Acceptit autem rex Ecgfrid . . . Aedilthyrdam, filiam Anna regis Orientalium Anglorum,	4.19 (243.4)
intrauit monasterium Aebbe abbatissae, quae erat amita regis Ecgfridi,	4.19 (243.30)
Regis ut aetherei matrem iam credo sequareis,	4.20 (248.13)
Tu quoque sis mater regis ut aetherei,	4.20 (248.14)
occisus est Aelfuini frater regis Ecgfridi,	4.21 (249.5)
nullius anima hominis pro interfecto regis fratre,	4.21 (249.15)
inuentus est, . . . et ad dominum ipsorum, comitem uidelicet Aedilredi regis, adductus.	4.22 (250.6)
Quod dum ille faceret, ministrum se regis fuisse manifestans, respondit:	4.22 (251.9)
Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduini regis, uocabulo Hererici;	4.23 (252.25)
secessit ad prouinciam Orientalium Anglorum, erat namque propinqua regis illius,	4.23 (253.3)
Heresuid, mater Aldulfi regis Orientalium Anglorum, . . . coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.9)
Successit autem Ecgfrid in regnum Aldfrid, . . . qui frater eius et filius Osuii regis esse dicebatur;	4.26 (268.4)
congregata synodo non parua sub praesentia regis Ecgfridi	4.28 (272.14)
ordinatio decreta, . . . completa est Eborac sub praesentia praefati regis Ecgfridi,	4.28 (273.3)
Gesta uero sunt haec temporibus Aldfridi regis,	5.1 (282.27)
Mira fides regis, clementia maxima Christi,	5.7 (293.21)
Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum, cuius supra meminimus,	5.19 (322.6)
At ille Britanniam ueniens, coniunctus est amicitis Alechfridi regis,	5.19 (325.10)
ad iussionem praefati regis presbyter ordinatus est	5.19 (325.22)
Anno post obitum praefati patris proximo, id est quinto Osredi regis, . . . Hadrianus . . . defunctus est,	5.20 (330.32)
qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhymbrorum,	5.23 (348.15)
successorem fore Coooluulfum decreuisset, fratrem illius, qui ante se regnauerat, Coenredi regis,	5.23 (349.23)
Eanflid, filia Aeduii regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	5.24 (353.29)
regum. uel quorum tempore regum gratiam euangelii perceperint,	Praef. 6.35)
magis de femine regum prosapia . . . regem sibi eligerent;	1.1 (12.15)
simul et regum Cantiae poni corpora possent.	1.33 (70.22)
Neque ex eo tempore quisquam regum Scottorum . . . in proelium uenire audebat.	1.34 (72.3)
Haec uilla tempore sequentium regum deserta,	2.14 (115.8)
petitionem, quam filiorum nostrorum regum uobis per praesentem nostram praeceptionem,	2.18 (121.20)
quos postea mater metu Eadbaldi et Osualdi regum misit in Galliam	2.20 (126.3)
Infustus ille annus, . . . permanet, tam propter apostasiam regum Anglorum,	3.1 (128.11)
Vnde cunctis placuit regum tempora computantibus,	3.1 (128.14)
ablata de medio regum perfidorum memoria,	3.1 (128.15)
Hic primus regum Anglorum in toto regno suo idola relinquere ac destrui, . . . praecepit.	3.8 (142.7)
et apostasia demens regum Anglorum detestabilem fecerat.	3.9 (145.2)
ut nomen et memoria apostatarum de catalogo regum Christianorum prorsus aboleri deberet,	3.9 (145.5)
De morte Osuii et Ecgeberi regum, et de synodo facta ad locum Herutforda,	4.5 (214.9)
De morte Ecgfridi et Hlotheri regum.	4.26 (266.13)
ut ea, . . . una cum gente, cui te Rex regum et Dominus dominorum praefecit, in omnibus seruare con-	5.21 (345.14)
tendas.	Praef. (5.4)
rex. libentissime tibi desideranti, rex, . . . transmissi,	1.4 (16.1)
Vt Lucius Britanniarum rex, . . . Christianum se fieri petierit.	1.4 (16.7)
misit ad eum Lucius Britanniarum rex epistolam,	1.5 (44.30)
Erat eo tempore rex Aedilbert in Cantia potentissimus,	1.25 (45.27)
Post dies ergo uenit ad insulam rex,	1.26 (47.25)
Quorum fidei et conversioni ita congratulatus esse rex perhibetur,	1.34 (71.7)
Vt Aedilfrid rex Nordanhymbrorum Scottorum gentes proelio contereus	1.34 (71.10)
Vnde motus eius profectibus Aedan rex Scottorum,	1.34 (71.21)
Rex prouinciae illius quomodo appellatur?	2.1 (80.19)
rex Anglorum fortissimus Aedilfrid . . . maximam gentis perfidae stragem dedit.	2.2 (83.34)
Quorum causam aduentum cum intellexisset rex Aedilfrid, ait:	2.2 (84.19)
fecit rex Aedilbert in ciuitate Lundonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2.3 (85.18)
in qua rex Aedilbert ecclesiam beati Andree apostoli fecit,	2.3 (85.25)
Aedilbert rex Cantuariorum post regnum temporale, . . . caelestis regni gaudia subit;	2.5 (89.6)
Nam primus imperium huiusmodi Aeli rex Australium Saxonum;	2.5 (89.14)
secundus Calein rex Occidentalium Saxonum,	2.5 (89.14)
tertius, ut diximus, Aedilbert rex Cantuariorum;	2.5 (89.16)
quartus Reduald rex Orientalium Anglorum, . . . obtinuit;	2.5 (89.17)

quintus Aeduini rex Nordanhybrorum gentis,	2.5 (89.19)
sextus Osuald et ipse Nordanhybrorum rex Christianissimus, hisdem finibus regnum tenuit;	2.5 (89.27)
Defunctus uero est rex Aedilberet die xxxiii mensis Februarii	2.5 (90.4)
quod praefatus rex eius cognatione iunctus est regibus Cantuariorum,	2.9 (97.22)
Cumque idem rex, praesente Paulino episcopo, gratias ageret diis suis	2.9 (99.20)
Cuius uerbis delectatus rex,	2.9 (99.25)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	2.9 (100.2)
quid erga eum agere rex promississet, edocuit,	2.12 (108.4)
Fecit rex, ut dictum est;	2.12 (110.11)
Cum ergo praedicante uerbum Dei Paulino rex credere differret,	2.12 (110.24)
Quibus auditis, rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.10)
Tu uide, rex, quale sit hoc, quod nobis modo praedicatur;	2.13 (111.21)
Talis, inquit, 'mih i uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	2.13 (112.5)
Vnde suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiimus, . . . contradamus.	2.13 (112.32)
praebuit palam adsensum euangelizanti beato Paulino rex,	2.13 (113.1)
Igitur accepit rex Aeduini cum cunctis gentis suae . . . fidem	2.14 (113.27)
rex ipse impia nece occisus, opus idem successori suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.14)
pagani, a quibus Aeduini rex occisus est,	2.14 (115.17)
Quod uidelicet fanum rex eiusdem provinciae Alduulf, . . . usque ad suum tempus perdurasse, . . . testa-	
batur.	2.15 (116.10)
Erat autem praefatus rex Reduuld natu nobilis,	2.15 (116.13)
Tantum rex idem utilitati suae gentis consuluit,	2.16 (118.8)
rebellauit aduersus eum Caedualia rex Brettonum,	2.20 (124.17)
et regnum porro Osuald christianissimus rex utrumque restaurauit.	3.1 (127.2)
Qui uterque rex, . . . sacramenta regni caelestis, . . . prodidit,	3.1 (127.19)
Nec mora, utrumque rex Brettonum Caedualia . . . peremit.	3.1 (127.23)
provincias Nordanhybrorum, non ut rex uictor possideret,	3.1 (128.6)
de ligno crucis, quod idem rex contra barbaros pugnaturus exererat,	3.2 (128.23)
aduenientes omni anno pridie quam postea idem rex Osuald occisus est,	3.2 (129.32)
Vt idem rex postulans de gente Scottorum antistitem acceperit Aidanum,	3.3 (131.3)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, . . . tribuit.	3.3 (132.1)
ipse rex suis duobus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3.3 (132.11)
quibus regnauit [rex] Osuald,	uar. 3.3 (132.16)
cum de provincia Scottorum rex Osuald postulasset antistitem,	3.5 (137.1)
Huius igitur antistitis doctrina rex Osuald cum ea, cui praeerat, gente Anglorum institutus,	3.6 (137.30)
cum rex ipse catholicizatus, fonte baptisma cum sua gente ablueretur,	3.7 (139.22)
Nam et ipse, apud quem exulabat, rex erat uir bonus,	3.7 (140.16)
Cuius eruditionem atque industriam uidens rex,	3.7 (140.24)
Tandem rex, . . . subintroduxit in provinciam alium suae linguae episcopum,	3.7 (140.27)
unde offensus grauitur Agilberctus, quod haec ipso inconsulto ageret rex,	3.7 (141.3)
Quo etiam tempore rex praefatus ipsius gentis, . . . tandem ad memoriam reduxit,	3.7 (141.12)
Vt rex Cantuariorum Earconberet idola destrui praeceperit;	3.8 (142.1)
Eadbald rex Cantuariorum transiens ex hac uita,	3.8 (142.3)
Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitatum miracula facta;	3.9 (144.26)
Regnauit autem Osuald christianissimus rex Nordanhybrorum viii annos,	3.9 (144.29)
deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3.9 (146.4)
caput et manus cum brachiis . . . iussit rex, qui occiderat, in stipitibus suspendi.	3.12 (151.34)
quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis,	3.13 (153.18)
quod rex Aedilberet a fundamentis in eadem Hrofi ciuitate construxit.	3.14 (154.19)
Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus,	3.14 (155.29)
'Quid loqueris, inquit, rex?	3.14 (156.23)
Porro rex, uenerat enim de uenatu, coepit consistens ad focum caleferi cum ministris;	3.14 (156.26)
Dumque rex, iubente ac postulante episcopo, laetitiam reciperet,	3.14 (157.4)
lingua patria, quam rex et domestici non nouerant,	3.14 (157.7)
'Scio, inquit, quia non multo tempore uicturus est rex;	3.14 (157.9)
Penda Merciorum rex cum hostili exercitu haec in loca perueniens,	3.17 (160.19)
Tantumque rex ille caelestis regni amator factus est,	3.18 (162.24)
quod deinde rex provinciae illius Anna ac nobiles quique augustioribus aedificiis ac donariis adornarunt.	3.19 (164.15)
Nec prohibuit Penda rex, quin etiam in sua, . . . natione uerbum, . . . praedicaretur.	3.21 (170.27)
cum Osuii rex Christianus regnum eius acciperet,	3.21 (170.34)
Erat enim rex eiusdem gentis Sigberct,	3.22 (171.21)
Haec et huiusmodi multa cum rex Osuii regi Sigbercto . . . inouleret,	3.22 (172.10)
Igitur rex Sigberct aeterni regni iam cuius effectus, temporalis sui regni sedem repetiit,	3.22 (172.20)
Contempsit autem rex praeceptum,	3.22 (173.32)
At rex intuens eum, mox tremefactus desiluit equo,	3.22 (174.2)
suscepitque eum ascendentem de fonte sancto Aediluald rex . . . Orientalium Anglorum,	3.22 (174.18)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum aduenire, . . . deberet.	3.23 (175.2)
Habuerat autem idem rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi,	3.23 (175.6)
His temporibus rex Osuii, . . . promisit se ei innumera . . . ornamenta regia	3.24 (177.13)
Cumque rex perfidus nullatenus precibus illius assensum praeberet,	3.24 (177.20)
quibus Osuii rex cum Alchfrido filio, . . . occurrit.	3.24 (177.20)
Tum rex Osuii, iuxta quod Domino uouerat, . . . dedit filiam suam . . . consecrandam;	3.24 (178.21)
Hoc autem bellum rex Osuii in regione Loidis . . . confecit.	3.24 (179.12)
Ipse est locus, ubi occisus est rex Osuini, ut supra meminimus.	3.24 (179.29)
Idem autem rex Osuii tribus annis post occisionem Pendan regis, . . . populus praefuit;	3.24 (180.5)
Praefuit autem rex idem genti Merciorum annis x et vii,	3.24 (180.26)
et cum rex pascha dominicum solutus ieiuniis faceret,	3.25 (182.3)
Primusque rex Osuii praemissa praefatione,	3.25 (183.27)
iussit rex et Agilberctum proferre in medium morem suae obseruationis,	3.25 (184.10)
Haec perorante Vilfrido, dixit rex:	3.25 (188.21)
Qui ait: 'Vere, rex.	3.25 (188.25)
Rursum rex: 'Si utrique uestrum, inquit, in hoc sine ulla controuersia consentiunt,	3.26 (190.13)
Multum namque eundem episcopum Colmanum rex pro insita illi prudentia diligebat.	3.26 (190.30)
Rex ipse, cum oportunitas exegisset, cum v tantum aut vi ministris ueniebat,	3.28 (194.18)
Interea rex Alchfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3.28 (194.26)
imitatus industrium filii rex Osuii misit Cantiam uirum sanctum,	3.28 (195.3)
Misitque cum eo rex presbyterum suum uocabulo Eadheadum,	3.30 (199.15)
Nam et ipse rex et plurimi de plebe siue optimatibus, . . . coeperunt fana, . . . restaurare,	3.30 (199.24)
Quod ubi rex Vulfheri conperit,	4.1 (201.9)
sed et Erconberct rex Cantuariorum eodem mense ac die defunctus,	4.3 (206.14)
Eo tempore provinciae Merciorum rex Vulfheri praefuit,	4.3 (206.22)
quousque rex Osuii imperium protendere poterat.	

cui etiam rex Vulfheri donauit terram l. familiarum ad construendum monasterium	4.3 (207.3)
Osuui rex Nordanhybrorum pressus est infirmitate,	4.5 (214.13)
quo anno rex Cantuariorum Egbert mense Iulio obierat,	4.5 (217.21)
Vt rex eiusdem prouinciae Sebbi in monachica uitam conuersatione finierit.	4.11 (225.13)
cum Aedil rex Merciorum, adducto maligno exercitu, Cantiam uastaret	4.12 (228.8)
quam nuperrime rex Egfrid, superato in bello et fugato Vulfhere, obtinuerat,	4.12 (229.11)
Erat autem rex gentis ipsius Aedilualch,	4.13 (230.13)
Quo tempore rex Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram	4.13 (232.6)
Et quoniam illi rex cum praefata loci possessione omnes, qui ibidem erant, . . . donauit,	4.13 (232.21)
Hac etenim die idem rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus,	4.14 (234.28)
quorum prior postea ab eodem Caedualia, cum esset rex Geuissorum, occisus est,	4.15 (236.16)
Concessit rex	4.16 (238.3)
Accepit autem rex Egfrid coniugem nomine Aedilthyrdam,	4.19 (243.3)
quam habuerat in coniugem Earconbert rex Cantuariorum.	4.19 (244.28)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedilred habebat uxorem.	4.21 (249.8)
In praefato autem proelio, quo occisus est rex Aelfuini, memorabile quiddam factum esse constat,	4.22 (249.21)
diuerit ad prouinciam Huiciorum, cui tunc rex Osric praefuit;	4.23 (255.6)
Egfrid rex Nordanhybrorum, . . . uastauit misere gentem innoxiam,	4.26 (266.15)
Siquidem anno post hunc proximo idem rex, . . . introductus est, . . . in angustias inaccessorum mon-	4.26 (266.26)
tium.	4.26 (268.7)
Hlotheri Cantuariorum rex, . . . mortuus erat viii. Idus Februarias.	4.26 (268.16)
donec legitimus rex Victred, id est filius Egberti, confortatus in regno,	4.27 (268.21)
anno, quo finem uitae accepit rex Egfrid,	4.28 (272.20)
tandem rex ipse praefatus, una cum sanctissimo antistite Truauine, . . . insulam nauigauit.	5.7 (292.9)
Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	5.7 (292.12)
Caedualia, rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Romam;	5.7 (293.11)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	5.7 (293.31)
Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxonum, sub die xii Kalendarum Maiarum, indictione ii;	5.13 (311.17)
Ad quem ingressus rex, diligebat enim eum multum,	5.13 (311.27)
Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.18 (320.4)
Anno . . . dccc Aldfrid, rex Nordanhybrorum, defunctus est,	5.19 (321.25)
Vt Coired Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (323.33)
Huius ergo comitatu rex sociuui Vilfridum,	5.19 (329.25)
Berctual archiepiscopus, et Aedilred quondam rex, tunc autem abbas, libentissime fauerunt;	5.19 (329.28)
Sed Aldfrid Nordanhybrorum rex eum suscipere contempsit,	5.21 (332.15)
Eo tempore Naiton rex Pictorum, . . . abrenuntiauit errori,	5.21 (333.17)
'Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5.21 (345.12)
'Sed et tuam nunc prudentiam, rex, admoneo,	5.23 (348.16)
Victred filius Egberti, rex Cantuariorum, defunctus est	5.23 (349.20)
Osric rex Nordanhybrorum uita decessit,	5.23 (350.28)
prouinciae Nordanhybrorum, cui rex Ceoluulf praestit, iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5.24 (352.15)
cui litteras rex Britanniae Lucius mittens, ut Christianus efficeretur, petiit et impetravit.	5.24 (353.25)
Anno dccxvi, Aedilbert rex Cantuariorum defunctus est.	5.24 (353.31)
Anno dccxvii, Eduini rex baptizatus cum sua gente in pascha,	5.24 (354.3)
Anno dccxli, Eadbal rex Cantuariorum obiit.	5.24 (354.4)
Anno dccxlii, Osuald rex occisus.	5.24 (354.8)
Anno dclv, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24 (354.12)
Anno dclv, Penda [rex Merciorum] periit [occisus est],	5.24 (354.14)
Earconbert rex Cantuariorum defunctus, et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	5.24 (354.19)
Anno dclxx, Osui rex Nordanhybrorum obiit.	5.24 (354.21)
Anno dclxxiii, Egbert rex Cantuariorum obiit;	5.24 (354.25)
Anno dclxxv, Vulfheri rex Merciorum, postquam xvii annos regnauerat, defunctus,	5.24 (355.10)
Anno dclxxxv, Egfrid rex Nordanhybrorum occisus est.	5.24 (355.11)
Anno eodem Hlotheri rex Cantuariorum obiit.	5.24 (355.13)
Anno dclxxxviii, Caedual rex Occidentalium Saxonum Romam de Britannia pergit.	5.24 (356.3)
Anno dccc, Aldfrid rex Nordanhybrorum defunctus est.	5.24 (356.5)
Anno dccciii, Coired rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5.24 (356.9)
Anno dcccvi, Osred rex Nordanhybrorum interfectus,	5.24 (356.10)
et rex Merciorum Ceolred defunctus;	5.24 (356.13)
Anno dcccix, Victred rex Cantuariorum obiit.	Cont. (361.1)
Anno dcccxi, Ceoluulf rex captus,	
RHENVS, the Rhine; see HRENVS.	
Rheno, quos interentos in Rheno proiecerunt.	5.10 (300.20)
Rhenum, corpora condidit cum multa gloria in ecclesia Coloniae ciuitatis iuxta Rhenum.	5.10 (301.14)
RHYTHMVS, rhythmo. Librum hymnorum diuerso metro siue rhythmo,	5.24 (359.22)
RICBERT (fl. 627?), a pagan who slew Earpuvald of East Anglia.	
Ricbercto. Verum Eorpuuald . . . occisus est a uiro gentili nomine Ricbercto;	2.15 (116.18)
RICVLA, sister of Ethelbert of Kent, and mother of Sabert of Essex.	
Ricula. Sabert nepos Aedilberti ex sorore Ricula	2.3 (85.13)
RIDEO, ridet. Laeta ridet gladios ferro robustior Agnes,	4.20 (248.1)
Caecilia infestos laeta ridet gladios.	4.20 (248.2)
RIGIDVS, a, um, rigidis. "Vallis illa, quam aspexisti flammis feruentibus et frigoribus horrenda rigidis,	5.12 (308.11)
RIGOR, rigoris. prosliebat miserae in medium rigoris infesti;	5.12 (305.8)
RIMA, rimas, quod ingressi per rimas ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
RIPA, ripa. In huius ulteriore ripa . . . hostium multitudo conserat,	1.2 (14.13)
quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.8)
quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis.	3.22 (173.9)
Intrauit . . . monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebat,	4.27 (209.2)
ripam, ripamque fluminis . . . acutissimis sudibus praestruerat;	1.2 (14.14)
Lundonia ciuitas . . . super ripam praefati fluminis posita,	2.3 (85.10)
Lindesi, quae est prima ad meridianam Humbre fluminis ripam,	2.16 (117.8)
homines inedia macerati procederent ad praecipitium aliquid siue ripam maris,	4.13 (231.16)
Et quia locus ipse super ripam fluminis erat situs,	5.12 (310.12)
ripas, qui tunc ipse inundantia pluuiarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat,	3.24 (178.19)
quod ingressi per rimas [ripas] ostiorum uel fenestrarum radii lucis,	4.7 (220.19)
RISVS, risum, ut cum longius subeuntium eis, fletum hominum et risum daemoniorum clare discernere	
nequirem,	5.12 (306.20)
RITE. Quibus rite gestis, cupiens se ab omnibus saeculi . . . negotiis alienare,	3.19 (167.30)
In quibus et Ceadda episcopum cum argueret non fuisse rite consecratum,	4.2 (205.23)
'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse,	4.2 (205.25)
Quam uidelicet regulam triforem quisquis rite custodierit,	5.21 (334.11)
RITVS, ritibus. sunt alii perplures hiesdem in partibus populi pagani adhuc ritibus seruientes,	5.9 (296.19)

ritibus. prouinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.	5.19 (327.9)
ritu. relicto gentilitatis ritu,	1.26 (47.23)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.28)
"Et custodietis diem istum in generationes uestras ritu perpetuo.	5.21 (335.21)
ritum. ut ritum fidei ac religionis suae . . . seruare licentiam haberet.	1.25 (45.23)
ritum celebrandi paschae canonicum, per omnia comitante et cooperante Hadriano disseminabat.	4.2 (204.20)
et ordinem uidelicet, ritumque canendi ac legendi uiua uoce . . . edocendo,	4.18 (241.21)
monachi Scotticae nationis cum his, quae sibi erant subdita, monasteriis ad ritum paschae . . . perducti sunt.	5.22 (346.18)
ritus. qui esset ritus et unde originem ducens ille, quem ipse sequeretur.	3.25 (184.1)
ritus. Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.21)
ritus. qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici suae monasteriales seruauerunt,	5.19 (323.14)
ritus. et religiosus moribus iuxta ritus Lindisfarnensium, ubi educatus erat, instituit.	3.23 (176.8)
aliquandiu in ea prouincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	5.15 (315.19)
quam pascha catholicum, ceterosque ritus canonicos . . . recipere,	5.19 (325.19)
Susciperunt autem Hienses monachi docente Egbertico ritus uiuendi catholicos	5.22 (347.18)
RIVVS DENISI , <i>the Rowley Water, Northumberland.</i>	
rius Denisi. in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, id est rius Denisi, uocatur.	3.1 (128.22)
ROBOR . robore. quam tamen . . . de robore secto totam composuit, atque harundine texit;	3.25 (181.7)
roboris. et astulam roboris praeferat inmittens obtuli ego potandum.	3.13 (153.30)
roborum. quod a copia roborum Dearthach lingua Scottorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	3.4 (134.4)
quod a copia roborum Dearthach lingua Scottorum, hoc est campus roborum, cognominatur.	3.4 (134.5)
ROBORO . roboraret. mentem . . . cotidie per studiosae lectionis roboraret alloquium.	2.1 (75.12)
roboratus. Roboratus ergo confirmatione beati patris Gregorii,	1.25 (44.27)
roborentur. ut inducti doceantur, infirmi persuasione roborentur,	1.27 (53.24)
ROBRV AVGVSTINI , <i>Augustine's Oak; possibly Aust, on the Severn, opposite Chepstow.</i>	
robr Augustini. lingua Anglorum Augustinae Ae, id est robr Augustini,	2.2 (81.13)
ROBSTIOR , <i>ius, robustior.</i> Laeta ridet gladios ferro robustior Agnes,	4.20 (248.1)
ROGATVS . rogatu. rogatu Petri diaconi sui,	2.1 (76.22)
qui etiam Vilfridum rogatu Alechfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3.25 (183.11)
ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,	5.12 (310.1)
ROGO . rogabant. eumque uicissim rogabant placidam erga ipsos mentem habere.	4.24 (262.2)
rogabat. Nam et ita, ut rogabat, transacta una die et nocte, . . . ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.2)
rogabatur. et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens.	4.12 (228.21)
rogans. misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere,	5.5 (288.20)
roganti. Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico praestaret,	4.32 (280.12)
rogantibus. capillis, quam more reliquiarum rogantibus amicis dare, uel ostendere in signum miraculi possent.	4.32 (280.6)
rogare. Nec tamen aliquid ductorem meum rogare audebam;	5.12 (309.13)
rogaret. et eam generi humano propitiam rogaret.	4.3 (210.21)
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, promissa non parua pecuniarum donatione, rogaret.	4.5 (214.20)
qui miratus, cur hoc rogaret, . . . fecit tamen, quod dixerat.	4.24 (261.24)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31 (278.22)
ROGATUS . Fecit ille, ut rogatus est,	3.2 (130.22)
et rogatus a comite, intrauit epulaturus domum eius.	3.22 (173.32)
rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret,	4.18 (242.24)
rogatus est ab eodem comite intrare ad unum de pueris eius,	5.5 (288.4)
ROGAUERUNT . rogauerunt Theodorum, . . . ipsum sibi antistitem consecrari;	3.7 (141.27)
rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium.	3.18 (163.3)
ROGAUI . et, ut haec diligentius ab omnibus susciperentur, rogauit.	4.5 (215.31)
Rogaui et ego una cum illo, promittens etiam me elemosinas in alimoniam inopum dare,	5.4 (287.13)
ROGAUIMUS . sed gaudio gaude, quia, quod rogauius, superna nobis clementia donauit.	4.29 (275.7)
ROGAUIT . sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1.7 (21.2)
rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret;	2.1 (80.24)
rogauit sibi regem arma dare et equum emissarium,	2.13 (113.10)
rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno uenerabilis rediens adferret,	3.2 (130.19)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.24)
et euocans presbyterum, rogauit secum uenire ad patientem.	3.11 (149.29)
rogauit, ut apud misericordiam pii Conditoris inpetraret,	4.9 (223.5)
rogauit, ne plures eo moriente quem ipse episcopus et duo sui ministri adessent.	4.11 (226.13)
Rogaui ergo ministrum suum uespere incumbente, . . . ut in ea sibi locum quiescendi praepararet;	4.24 (261.21)
Sed et ferramenta sibi ruralia cum frumento adferri rogauit,	4.28 (271.31)
Rogaui ergo episcopum abbatissa, ut intrare ad eam, ac benedicere illam dignaretur,	5.3 (285.20)
rogauit comes eum ad prandendum in domum suam ingredi.	5.4 (287.7)
cum consilio atque consensu patris sui Osui, episcopum sibi rogauit ordinari.	6.19 (325.30)
ROGES . rogesque supernam pietatem, ut, . . . ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29 (274.29)
ROGO . 'Rogo, inquam, 'dilectissimi fratres, . . . ut in commune omnes pro nostra fide tractemus;	4.5 (215.15)
quis, rogo, fidelium non statim cum ipsa magia primo detestetur et merito exsufflet aspectu?	5.21 (343.25)
ROGVS . rogus. nam etsi terribilis iste ac grandis esse rogus uidetur,	3.19 (166.1)
ROMA , <i>Rome.</i>	
Roma. Fracta est autem Roma a Gothis	1.11 (25.5)
Anno ccccvi, Roma a Gothis fracta,	5.24 (352.22)
Roma. mandauit se uenisse de Roma,	1.25 (45.14)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini papae beatissimi,	4.17 (240.14)
qui nuper uenerat a Roma per iussione papae Agathonis,	4.18 (241.2)
ROMAE . ante biennium Romanae [Romae] irruptionis,	uar. 1.11 (24.20)
pontificatum Romanae [Romae] et apostolicae sedis sortitus	uar. 1.23 (42.16)
Respondit Gregorius papa urbis Romae:	1.27 (48.19)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii papae urbis Romae directae Aedilbergae reginae	2.11 (104.11)
ROMAE . Romae autem iam pontifex factus expleuit.	2.1 (75.25)
fundata Romae ecclesia Christi,	2.4 (87.2)
qui inpetrauit a Focae principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.4 (88.29)
Nynia . . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	3.4 (133.16)
'Pascha, quod facimus,' inquit, 'uidimus Romae, . . . celebrari;	3.25 (184.20)
At uero Petrus cum Romae praedicaret,	3.25 (185.24)
Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus,	4.1 (202.23)
quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae agebatur, edoceret;	4.18 (241.19)
synodum . . . centum quinque episcoporum consensu non multo ante Romae celebratam,	4.18 (242.3)
Anno autem post hunc, quo Caeduala Romae defunctus est,	5.8 (294.17)
Vt uiri uenerabiles Sudbert in Britanniis, Vilfrid Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.17)
Vt Coined Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (321.26)
cum synodum congregaret Romae cxxv episcoporum,	5.19 (326.25)

quae per beatum Petrum Romae praedicata, per Marcum . . . confirmata est,	5.21 (337.7)
iam seruari in ecclesia coepit, maxime Romae et Aegypti,	5.21 (341.10)
Eleuther Romae praesul factus xv annos ecclesiam gloriosissime rexit,	5.24 (352.14)
Roman. Nothelmus postea Romam ueniens,	Praef. (6.18)
ac sexto, quam profectus erat, mense Romam rediit,	1.3 (15.15)
Ob harum ergo infestationem gentium Brettones legatos Romam . . . mittentes,	1.12 (26.5)
unde rursus mittuntur Romam legati,	1.12 (27.2)
misit continuo Romam Laurentium presbyterum et Petrum monachum,	1.27 (48.7)
et ut Mellitus Romam uenerit,	2.4 (86.24)
His temporibus uenit Mellitus Lundoniae episcopus Romam,	2.4 (88.14)
ne sit necesse ad Romanam [Romam] usque ciuitatem . . . semper fatigari.	uar. 2.18 (120.20)
Aeca . . . cum Romam uadens,	3.13 (152.11)
(nam et Romam prius propter doctrinam ecclesiasticam adierat,	3.25 (182.30)
Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romam de Britannia sit missus;	3.29 (196.1)
et hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3.29 (196.13)
Verum Vighard Romam perueniens, . . . morte praereptus est,	3.29 (196.17)
Vt defuncto Deusdedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romani sit missus;	4.1 (201.1)
missus est Romam ab ipso simul et a rege Nordanhybrorum Osuio,	4.1 (201.13)
Qui ubi Romam peruenit,	4.1 (201.19)
ut, si ab infirmitate saluaretur, etiam Romam uenire, . . . disponderet,	4.5 (214.17)
ac Romam abiens, ibi uitam finiuit,	4.12 (228.5)
et multa diu loca peruagatus, Romam adiit, Britanniam rediit;	4.13 (230.4)
uenit Romam cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfrido,	4.18 (241.7)
Romamque rediens referret,	4.18 (242.1)
datumque illi exemplar eius Romam perferendum,	4.18 (242.17)
rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret,	4.18 (242.24)
nihilominus exemplum catholicae fidei Anglorum Romam perlatum est,	4.18 (242.29)
etiam Romam adire curauit,	4.23 (255.3)
Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	5.7 (292.9)
Caedualia . . . relicto imperio propter Dominum regnumque perpetuum, uenit Romam;	5.7 (292.15)
Abeunte autem Romam Caedualia, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.4)
uel, si hoc fieri non posset, Romam uenire . . . cogitauit,	5.9 (296.22)
accelerauit uenire Romam,	5.11 (301.21)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romam,	5.11 (302.31)
Nam uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino,	5.19 (321.30)
ubi ad loca sancta Romam perueniunt,	5.19 (322.14)
proposuitque animo uenire Romam,	5.19 (323.13)
misit eum Cantiam ad regem Eronberctum, . . . postulans, ut eum honorifice Romam transmitteret,	5.19 (323.24)
superuenit illo alius adulescens, . . . cupiens et ipse Romam uenire;	5.19 (323.32)
utque illum secum Romam perduceret, iussit,	5.19 (323.34)
Benedictus coeptum iter nauiter Romam usque conpleuit,	5.19 (324.3)
respondit propositum se . . . patria relicta, Romam iter agere coepisse.	5.19 (324.15)
Quibus auditis antistes misit eum Romam, dato duce itineris,	5.19 (324.16)
Veniens uero Romam,	5.19 (324.20)
Romamque iturus, et coram apostolico papa causam dicturus,	5.19 (326.10)
sic Romam ueniendi iter repetiit;	5.19 (326.19)
ueniensque Romam, cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi,	5.19 (327.15)
dicebant ipsum esse episcopum, qui nuper Romam . . . iudicandus aduenerit;	5.19 (328.7)
Romam ueniens multa illic, quae in patria nequiquet, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.20 (332.11)
Caedualis rex Occidentalium Saxonum Romam de Britannia pergit,	5.24 (355.14)
Coenred rex Merciorum, postquam v annos regnauit, Romam pergit.	5.24 (356.6)
ROMANI, the Romans.	
Romani. ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	1.11 (25.6)
Tum Romani denuntiauerunt Brettonibus	1.12 (27.10)
antiquitus facta, dum adhuc Romani Britanniam incolerent,	1.26 (47.12)
illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
quo Romani quondam ob arcendis barbarorum impetus totam a mari ad mare praecinxere Britanniam,	3.2 (129.26)
Est enim iuxta murum, quo olim Romani Britanniam insulam praecinxere,	3.22 (172.17)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt.	5.24 (352.23)
Romanis. Verum eadem Britannia Romanis . . . inaccessa atque incognita fuit;	1.2 (13.19)
Vectam quoque insulam Romanis subdidit.	1.3 (15.3)
Romanis. Quod ubi a Romanis deprehensum ac uitatum est,	1.2 (14.20)
Romanorum. Vt Britanniam primus Romanorum Gaius Iulius adierit.	1.2 (13.18)
urbes aliae conplures in foedus Romanorum uenerunt.	1.2 (14.26)
Vt eandem secundus Romanorum Claudius adiens,	1.3 (15.1)
Vectam insulam, . . . Romanorum dicioni subiugauit;	1.3 (15.23)
Romanorum auxilia quaesierint,	1.12 (25.15)
Romanorum tamen semper ab antiquioribus usus fuit,	1.27 (57.26)
ecclesiam, quam inibi antiquo Romanorum fidelium opere factam fuisse didicerat,	1.33 (70.13)
decreta illi iudiciorum, iuxta exempla Romanorum, . . . constituit;	2.5 (90.11)
magister ecclesiasticae cantionis iuxta morem Romanorum sine Cantuariorum multis coepit existere;	2.20 (126.30)
Putta; maxime autem modulandi in ecclesia more Romanorum, . . . peritum.	4.2 (206.9)
qui iuxta morem Romanorum ecclesiam de lapide in gente ipsius facerent,	5.21 (333.4)
in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5.21 (333.9)
Gaius Iulius Caesar primus Romanorum Britanniam bello pulsauit,	5.24 (352.6)
Claudius secundus Romanorum Britanniam adiens, plurimam insulae partem in deditionem recepit,	5.24 (352.10)
Romanos. unde crebris eruptionibus Romanos grauiter ac saepe lacerabant.	1.2 (14.22)
ROMANVS (<i>fl.</i> 624), <i>Bishop of Rochester after Justus.</i>	
Romanum. Illi autem ecclesiae Romanum pro se consecrauit episcopum,	2.8 (95.12)
Romanus. eo quod Romanus praesul illius ad Honorium papam a Iusto archiepiscopo legatarius missus	2.20 (126.13)
ROMANVS (<i>fl.</i> 664), a <i>Kentish priest in attendance on Queen Eanflief of Northumbria.</i>	
Romanum. habens secum de Cantia presbyterum catholicae obseruationis, nomine Romanum,	3.25 (182.1)
Romanus. Iacobus et Romanus in horum parte erant;	3.25 (183.22)
ROMANVS , a, um, <i>Roman, of Rome.</i>	
Romana. intellexerat . . . Osuium, quamuis educatus a Scottis, quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3.29 (196.8)
Romana. et alters consuetudo missarum in sancta Romana ecclesia, . . . tenetur?	1.27 (49.20)
siue in Romana, siue in Galliarum, seu in qualibet ecclesia aliquid inuenisti,	1.27 (49.24)
Quaedam terrena lex in Romana republica permittit,	1.27 (50.29)
Romanae. perscrutato eiusdem sanctae ecclesiae Romanae scrinio,	Praef. (6.20)
cum Eleuther uir sanctus pontificatui Romanae ecclesiae praecesset,	1.4 (16.6)
ante biennium Romanae inruptionis,	1.11 (24.20)

ne nomen Romanae provinciae, . . . exterarum gentium improbitate obrutum uilesceret.	1.12 (27.3)
a pontifice Romanae ecclesiae Celestino	1.13 (28.21)
qui solus forte Romanae gentis praefatae tempestatu superfuera,	1.16 (33.12)
Gregorius, . . . pontificatum Romanae et apostolicae sedis sortitus	1.23 (42.16)
Nouit fraternitas tua Romanae ecclesiae consuetudinem,	1.27 (49.22)
postquam sedem Romanae et apostolicae ecclesiae XIII annos, . . . rexit,	2.1 (73.3)
Accedensque ad pontificem Romanae et apostolicae sedis,	2.1 (80.23)
ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae compleatis;	2.2 (83.19)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.3 (86.17)
Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	2.4 (88.27)
susceperunt scripta exhortatoria a pontifice Romanae et apostolicae sedis Bonifatio,	2.7 (94.5)
Exemplar epistulae . . . papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii directae . . . Aeduino	2.10 (100.22)
Misit . . . Honorius [Romanae sedis pontifex] litteras etiam genti Scottorum.	uar. 2.19 (122.12)
Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanae et apostolicae institutionis,	4.5 (214.15)
ritus canonicos iuxta Romanae et apostolicae ecclesiae consuetudinem recipere,	5.19 (325.19)
quos iamdudum ad exemplum sanctae Romanae . . . ecclesiae suam religionem instituisse cognouit.	5.21 (332.23)
se quoque ipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum,	5.21 (333.8)
Romanae. Eleuther Romae [Romanae] praesul factus	uar. 5.24 (352.16)
Romanam. Romanam rempublicam a peruersis idolorum cultibus reuocans	1.32 (68.11)
ne sit necesse ad Romanam usque ciuitatem . . . pro ordine archiepiscopo semper fatigari.	2.18 (120.20)
Romani. non tamen ciues Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	2.1 (80.31)
Romani. Vnde inter alia Romani regni detrimenta innumera,	1.3 (15.29)
porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo,	1.34 (72.2)
quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor accepit,	3.4 (133.5)
Romano. duce Ambrosio, Romano homine,	1.16 (33.5)
pallium quoque, quod a Romano papa acceperat,	2.20 (126.20)
esse scilicet episcopum, quem petierant a Romano antistite in regno Francorum,	4.1 (203.25)
Romano. Orcadas etiam insulas Romano adiecit imperio;	1.3 (15.2)
Orcadas etiam insulas . . . Romano adiecit imperio,	1.3 (15.14)
Claudius . . . Orcadas quoque insulas Romano adiecit imperio.	5.24 (352.12)
Romanum. ut Romanum militem abisse conspexerant,	1.12 (26.29)
Romanus. Erat autem natione Romanus,	2.1 (73.19)
in quo adfuit Iohannes abba Romanus.	5.24 (355.8)
ROMVLEVS, a, um, <i>Romulean, Roman.</i>	
Romuleam. Per uarias gentes, per freta, perque uias, Urbem Romuleam uidit,	5.7 (293.25)
RONAN (<i>fl. 664</i>), a <i>Scot who celebrated Easter at the Roman time.</i>	
Ronan. Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Ronan,	3.25 (181.19)
ROTA. rota. Haec circa aerea rota iacet, usque ad ceruicem alta,	5.17 (319.4)
rota. pendente magna desuper aerea rota cum lampadibus.	5.16 (317.30)
ROTVNDVS, a, um, <i>rotunda.</i> Huius quoque ad occasum ecclesiae, Anastasis, hoc est resurrectionis	
dominicae rotunda ecclesia,	5.16 (318.1)
ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.30)
rotundum. Huius in medio monumentum Domini rotundum petra excisum est,	5.16 (318.7)
RVBESCO. rubuisse. rubuisse martyrum aedem,	1.18 (37.2)
RVBICVNDVS, a, um, <i>rubicundi.</i> omnis quidem coloris . . . id est et rubicundi,	1.1 (10.10)
rubicundo. Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur,	5.16 (318.22)
RVBOR. rubor. cuius rubor pulcherrimus nullo umquam solis ardore,	1.1 (10.13)
dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	4.19 (246.12)
rubore. luna sanguineo rubore perfusa,	Cont. (361.10)
RVDIS, e. rudes. disciplinam uitae regularis, in quantum rudes adhuc capere poterant, custodiri docuit.	3.22 (173.11)
rudi. Quae omnia rudi Anglorum genti oportet haberi conperta.	1.27 (54.2)
rudis. ne, . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2.4 (86.28)
RVDVS. ruderibus. discussis penetralibus cordis nostri, atque expurgatis uitiorum ruderibus,	4.3 (211.13)
RVFINIANVS (<i>d. 626?</i>), <i>third Abbot of St. Augustine's Monastery.</i>	
Rufinianus. primi et praecipui erant Mellitus, Iustus, Paulinus, Rufinianus;	1.29 (63.6)
RVGINI, a <i>Germanic tribe, probably the Rugii of Tacitus, inhabiting the shores of the Baltic.</i>	
Rugini. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni, Antiqui Saxones, Boructuari;	5.9 (296.17)
RVINA. ruina. pariter omnes aut ruina perituri, aut fluctibus obsorbendi deciderunt.	4.13 (331.17)
ruinis. Hebron quondam ciuitas et metropolis regni Daud, nunc ruinis tantum, quid tunc fuerit, ostendens.	5.17 (319.15)
RVMINOR. ruminando. ipse cuncta, . . . rememorando secum, et quasi mundum animal ruminando, in	
carnem dulcissimum conuertebat,	4.24 (260.31)
RVMOR. rumor. ad quos felix industriae ac uirtutis eius rumor peruenit,	4.23 (255.29)
rumorem. rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percerebruisse ferebat;	3.13 (152.17)
RVMPO. rupto. se cuncta insulae loca rupto foedere uastaturos.	1.15 (32.13)
RVO. ruebant. Ruebant aedificia publica simul et priuata.	1.15 (32.24)
ruendo. Vomebam autem sanguinem, eo quod et interanea essent ruendo conuulsa.	5.6 (290.27)
ruens. ut hunc capite ac manu, quam capite ruens subposueram, tangerem,	5.6 (290.19)
ruere. cuius equus . . . in terram coepit ruere.	3.9 (145.33)
RVPEB. rupes. et super se non solum rupes circumdatas, . . . contremescunt,	1.20 (39.11)
rupibus. pauperem uitam in montibus, siluis, uel rupibus arduis . . . agebant.	1.15 (33.2)
rupis. in qua etiam rupis apparuit illa.	5.16 (317.27)
RVREALIS, e. ruralis. Sed et fermenta sibi ruralia cum frumento adferri rogauit,	4.28 (271.30)
RVRSVS. 1.12 (27.1); 1.12 (27.5); 3.17 (160.28); 3.19 (165.1); 3.25 (188.25); 3.29 (197.12); 3.29 (197.17); 4.1 (202.20);	
uar. 4.9 (222.17); 4.9 (223.22); 4.9 (223.24); 4.24 (259.27); 5.9 (296.5); 5.9 (297.26); 5.10 (300.3); 5.12 (305.29);	
5.12 (309.2); 5.21 (338.8).	
RVRSVS. 1.21 (40.1); 2.1 (80.5); 2.1 (80.11); 2.2 (83.3); 2.18 (121.17); 4.24 (261.32); 5.12 (305.10).	
RVS. rura. uerum etiam per triuia, per rura praedicabatur;	1.17 (35.7)
oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, . . . peragrarere.	3.28 (195.20)
RVSTICITAS. rusticitate. et paupertate pariter ac rusticitate sua doctorum arcebus accessum	4.27 (270.7)
RVSTICVS, a, um, <i>rustica.</i> qui simplicitate rustici, sed intentione pia Deum dilexerant.	3.25 (188.1)
rustica. Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso,	3.5 (135.29)
rusticam. plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret	4.27 (270.12)
rustici. sed ut barbari et rustici, quando eadem prima sabbati, . . . ueniret, minime dilicerant.	3.4 (135.8)
rusticum. rusticum se potius et pauperem, atque uxore uinculo conligatum fuisse respondit;	4.22 (250.8)
rusticus. Et ego per singula tua responsa cognoueram, quia rusticus non eras,	4.22 (251.11)
RVTLIYS, a, um, <i>ritulo.</i> Ac thecam e ritulo his condignam condidit auro;	5.19 (330.17)
RVTVBI PORTVS, <i>Richborough; see REPTACÆSTIR.</i>	
Rutubi portus. ciuitas, quae dicitur Rutubi portus, . . . nunc corrupte Reptacæstir uocata,	1.1 (9.11)

S

SABA (d. 616?), *Sabert, first Christian King of Essex; see SABERCT.*

Saba. 'Quare non et nobis porrigis panem nitidum, quem et patri nostro Saba,' ... 'dabas,' 2.5 (91.13)

SABBATVM. sabbati. resurrectionem dominicam, quae prima sabbati facta est, prima sabbati semper esse celebrandam; 3.4 (135.7)

quando eadem prima sabbati, ... ueniret, minime dicerant. 3.4 (135.9)

consuetudinem fecerunt ... III^a et VI^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare. 3.5 (136.21)

propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis, quam una sabbati factam, 3.17 (162.10)

eadem una sabbati, quae nunc dominica dies dicitur, 3.25 (185.24)

memor, quia Dominus prima sabbati resurrexit a mortuis, 3.25 (185.30)

dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, 3.25 (186.19)

Iohannes enim ... nil de prima sabbati curabat; 3.25 (186.20)

quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorum uocatur, 3.25 (185.22)

sabbato. nil curans, utrum haec sabbato, an alia qualibet feria proueniret. 3.25 (186.1)

et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollemnia inchoabat; 5.24 (353.30)

Eanfled, filia Aeduini regis, baptizata cum XII in sabbato pentecostes. 5.21 (336.7)

sabbatorum. quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorum uocatur, 5.21 (336.7)

sabbatum. in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollemniter celebrantur. 2.3 (86.12)

Et cum haec dies in sabbatum forte incidit, 5.21 (336.14)

SABERCT (d. 616?), *first Christian King of Essex; see SABA.*

Saberct. in qua uidelicet gente tunc temporis Saberct ... regnabat, 2.3 (85.12)

Sabercti. Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Sabercti regis Orientalium Saxonum, 2.5 (91.3)

Sabercto. Vt defunctis Aedilbercto et Sabercto regibus successores eorum idolatriam resuscitarent, 2.5 (89.1)

Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabercto antistite Mellito. 5.24 (353.23)

SABRINA, the Severn.

Sabrinam. et eis populis, qui ultra amnem Sabrinam ad occidentem habitant, Valchstod episcopus; 5.23 (350.16)

SACCVS. sacco. ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto [sacco] uideretur esse coopertus. uar. Cont. (361.8)

SACER, era, crum. **sacer.** Hic sacer in tumba pausat cum corpore praesul, 5.8 (295.9)

sacra. Sacra scriptura testatur, 1.27 (48.19)

Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare. 1.27 (50.33)

ita ut morte lex sacra feriat, 1.27 (55.17)

Eufemia sacras [sacra] kasta feras superat. uar. 4.20 (247.28)

ut non amplius tota sacra sollemnitas, quam VII tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat; 5.21 (335.31)

sacra. sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus, 1.32 (89.10)

Vouit ergo, quia, ... filiam suam Domino sacra uirginitate dicendam offerret, 3.24 (177.28)

sacra. uel, si sacerdos sit, sacra mysteria celebrare? 1.27 (59.23)

ecclesiae necessaria, uasa uidelicet sacra, 1.29 (63.8)

habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam), 5.10 (300.11)

sacrae. aut sacrae communionis sacramenta percipere? 1.27 (53.32)

uel etiam ad mysterium communionis sacrae accedere? 1.27 (54.1)

etiam sacrae communionis mysterium ualet accipere, 1.27 (59.18)

sacrae scripturae scientia repletus, 1.32 (68.30)

ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclaret; 2.11 (106.3)

plurimaque psalmorum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre. 3.2 (129.34)

priusquam hoc sacrae crucis uexillum nouus militiae ductor, ... statueret. 3.2 (130.6)

Quicumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem, 4.19 (245.8)

uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis 4.19 (245.31)

et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita, 4.20 (247.6)

Ydros et ater abit sacrae pro uestis honore, 4.20 (248.23)

accensi sunt ... ad offerendas Deo uictimae sacrae oblationis, 4.22 (252.6)

Exponebantque illi quandam sacrae historiae siue doctrinae sermonem, 4.24 (260.21)

iussitque illum seriem sacrae historiae doceri. 4.24 (260.29)

Canebat ... de aliis plurimis sacrae scripturae historiis, 4.24 (261.3)

sacrarum. sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum erat scientia institutus, 5.10 (299.25)

sacras. Eufemia sacras kasta feras superat, 4.20 (247.28)

sacri. a sacri loci ingressu abstinendum est; 1.27 (57.31)

propter quod frequenti ablacione pulueris sacri fossa sit ibidem facta non minima. 5.18 (320.22)

sacri. Non tamen pro hac re sacri corporis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt, 1.27 (51.23)

post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere? 1.27 (53.28)

qua ratione poterit a sacri baptismatis gratia prohibere? 1.27 (54.16)

a perceptione sacri mysterii prohibere non debet; 1.27 (60.17)

ab immolatione sacri mysterii abstinere, 1.27 (60.18)

repperimus, quanta sacri eloqui eruditione eius animum ... perduxerit. 2.8 (96.10)

coniugem uestram, ... aeternitatis praemio per sacri baptismatis regenerationem inluminatam agnouimus. 2.10 (101.33)

sacris. curam non modicam lectionibus sacris ... exhibebat 3.19 (164.20)

ubi postquam aliquandiu lectionibus sacris uacauit, 4.23 (255.2)

Tres sunt ergo regulae sacris inditae litteris, 5.21 (333.34)

sacris. si audita decreta sedis apostolicae, ... et haec litteris sacris confirmata sequi contemnit, 3.25 (188.10)

Hadrianus, uir natione Afr, sacris litteris diligenter inbutus, 4.1 (202.8)

Et quia litteris sacris simul et saecularibus, ut diximus, abundanter ambo erant instructi, 4.2 (204.24)

et quicumque lectionibus sacris cuperent erudiri, haberent in promptu magistros, qui docerent. 4.2 (205.9)

uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus. 5.23 (350.9)

sacris. nequaquam enim in sacris eloquiis inuenitur, 1.27 (50.24)

Atque animas monitis textit ab hoste sacris. 2.1 (79.16)

sacrorum. et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam inter sacrorum apicum uolumina suis auditoribus 4.2 (204.29)

contraderent. 1.27 (49.3)

sacros. Siqui uero sunt clerici extra sacros ordines constituti, 1.27 (52.24)

sacrum. qua per sacrum ministerium homo Deo coniungitur, 1.27 (59.23)

SACERDOS. sacerdos. uel, si sacerdos sit, sacra mysteria celebrare? 1.27 (60.14)

(pro eo, quod sacerdos alius in loco deest) 3.27 (192.5)

Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo, 4.14 (233.10)

monasterium, cui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit, 4.25 (263.34)

Quibus dictis, et descripta illi mensura paenitendi, abiit sacerdos, 4.27 (269.7)

cui tempore illo propositus Boisil magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.

Hic sacer [sacerdos] in tumba pausat cum corpore praesul,	uar.	5.8 (295.9)
Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.		5.8 (295.11)
sacerdos Egbert, . . . proposuit animo pluribus prodesse;		5.9 (296.7)
ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,		5.19 (325.26)
ex quibus est Adamnan, abbas et sacerdos Columbiensis egregius,		5.21 (344.7)
cum uenisset . . . cum omni honorificentia nominandus pater ac sacerdos, Egbert,		5.22 (346.24)
sacerdote. At tunc ueniens ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Egbereto,		3.4 (134.31)
autoritatem sacerdoti dignam,		3.17 (161.22)
"Si ab hoc," inquit, "sacerdote baptizatus es, non es perfecte baptizatus;		5.6 (291.15)
sacerdotem. Hinc etiam ad David de pueris suis per sacerdotem dicitur,		1.27 (59.14)
consors eiusdem gradus habet potestatem alterum ordinandi in loco eius, qui transierat, sacerdotem;		2.18 (120.19)
Tum ait Aedan, nam et ipse concilio intererat, ad eum, de quo agebatur, sacerdotem:		3.5 (137.14)
Accedens ergo ad sacerdotem, . . . confessus est reatum suum,		4.25 (263.13)
Cumque sacerdotem suum Hiberniam secessisse, ibique defunctum esse audisset,		4.25 (264.7)
sacerdotes. passim sacerdotes inter altaria trucidabantur,		1.15 (32.25)
atque omnium iudicio electi sunt apostolici sacerdotes		1.17 (34.5)
Brittaniarum insulam apostolici sacerdotes . . . uirtutibus impleuerunt;		1.17 (35.4)
beatissimi sacerdotes praebuerunt aduersariis copiam disputandi,		1.17 (35.25)
sacerdotes beatum Albanum martyrem, . . . petierunt,		1.18 (36.23)
alleluiam tertio repetitam sacerdotes exclamabant,		1.20 (39.8)
ueniunt sacerdotes,		1.21 (40.18)
beati sacerdotes ea, qua uenerant, prosperitate redierunt,		1.21 (41.9)
seruabant utcumque reges, sacerdotes, priuati, et optimates		1.22 (41.26)
Veniens ergo in provinciam memorati sacerdotes cum principe,		3.21 (170.23)
III . . . germani fratres, . . . omnes sacerdotes Domini fuere praeclari,		3.23 (176.22)
Quibus ita gestis, et ipsi sacerdotes doctoresque eorum domum redire laetantes.		3.30 (200.7)
Passi sunt autem praefati sacerdotes et famuli Christi v ^o . Nonarum Octobrium die.		5.10 (300.25)
sacerdotes. multitudo exceperit sacerdotes,		1.17 (34.31)
Licet apud sacerdotes habentes Deo placitam caritatem		1.24 (44.3)
sed etiam omnes Britanniae sacerdotes habeat		1.29 (64.15)
Cumque bellum acturus uideret sacerdotes eorum,		2.2 (84.5)
sacerdotibus. filiam x annorum caecam curandam sacerdotibus offerens,		1.18 (36.8)
sacerdotibus adducuntur ad mediterranea deferendi,		1.21 (41.5)
qui cum oblatu Bretonum sacerdotibus		2.2 (82.5)
Misit idem Laurentius . . . etiam Bretonum sacerdotibus litteras		2.4 (88.9)
Nam neque alia ipsis sacerdotibus aut clericis uicos adeundi, . . . causa fuit;		3.26 (191.17)
sacerdotibus. et curationem paruulae a sacerdotibus deprecantur;		1.18 (36.10)
cultumque suae religionis cum . . . uiris siue feminis, sacerdotibus seu ministris, . . . seruaret.		2.9 (98.6)
quae a nobis pro uestris sacerdotibus ordinanda sperastis,		2.17 (119.25)
factus est Diuna unus ex praefatis IIII sacerdotibus episcopus Mediterraneorum Anglorum		3.21 (171.2)
sacerdotis. uenit . . . discipulus quondam in Britannia et minister Deo dilecti sacerdotis Boisili		5.9 (297.1)
sacerdotum. Cedit et Ceadda religiosorum Christi sacerdotum,		Praef. (7.9)
qui imperio sacerdotum dum ab obsessis corporibus detruduntur,		1.17 (34.33)
ut sacerdotum doctrinam sitientibus desideris aetarentur,		1.18 (36.19)
quos religiosiores reddebat praesentia sacerdotum,		1.20 (38.16)
ad beatissimum uirum preces sacerdotum omnium deferuntur,		1.21 (40.1)
Cum subito Elafus pedibus aduoluit sacerdotum,		1.21 (40.23)
fit communis omnium dolor, praecipue sacerdotum,		1.21 (40.25)
siquas fortasse fraternitati uestrae sacerdotum uel aliorum culpas intulerit,		1.28 (62.21)
hos pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,		2.1 (78.15)
Paucitas enim sacerdotum coegit unum antistitem duobus populis praefici.		3.21 (171.4)
et siquis sacerdotum in uicium forte deueniret,		3.26 (191.14)
collecto uenerabilium sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,		4.17 (238.30)
De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros III.		5.24 (357.27)
SACERDOTALIS, e. sacerdotalis, nullique eorum liceat ullum officium sacerdotale, absque permissu		4.5 (216.20)
episcopi, . . . agere,		
sacerdotalem. redemptos . . . discipulos fecit, atque ad sacerdotalem usque gradum erudiendo atque in-		3.5 (136.31)
stituendo proximit.		
sacerdotalem. ad adiutandam uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus sollicitu-		2.10 (101.4)
dinem prorogare,		3.3 (132.18)
sacerdotali. et credentibus gratiam baptismi, quicumque sacerdotali erant gradu praediti, ministrare.		1.24 (44.10)
sacerdotali. quem necesse est, ut sacerdotali studio sanctitas uestra adiuuare,		3.7 (140.26)
multis annis eidem genti sacerdotali iure praefuit.		4.5 (217.17)
nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatam.		1.29 (63.10)
sacerdotalia. et sacerdotalia uel clericilia indumenta,		3.17 (161.22)
sacerdotalis. quaeue successio sacerdotalis extiterit,		3.19 (166.13)
SACERDOTIVM. sacerdotii. auctoritatem sacerdoti [sacerdotii] dignam,		3.23 (176.24)
quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uulgante, conpererat;		3.27 (193.28)
et duo ex eis etiam summi sacerdotii gradu functi sunt.		2.9 (97.28)
acceptumque sacerdotii gradum condignis ornans actibus,		1.27 (53.29)
SACRAMENTVM. sacramenta. ne fides et sacramenta caelestis regis consortio profanarentur regis,		1.27 (53.32)
sacramenta. post quot dies hoc liceat sacri baptismatis sacramenta percipere?		2.1 (75.21)
aut sacrae communionis sacramenta percipere?		2.9 (100.6)
qualiter ad Christi et ecclesiae sacramenta referendus,		2.15 (115.27)
non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;		3.1 (127.19)
fidem et sacramenta Christi cum sua provincia suscipere.		3.3 (131.10)
sacramenta regni caelestis, quibus initiatus erat, anathematizando prodidit,		3.3 (131.13)
inter quos exulans ipse baptismatis sacramenta cum his, qui secum erant, militibus consecutus erat;		3.7 (140.8)
gens, . . . dominicae fidei et dona discret, et susceperit sacramenta.		3.21 (169.25)
qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuit,		3.23 (175.9)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendani regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.		3.25 (186.28)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, . . . ministrare solebat,		4.14 (234.6)
uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.		4.23 (252.28)
sinceraque deuotione sacramenta fidei, quae suscepit, seruans.		5.21 (333.34)
ad praedicationem . . . Paulini . . . fidem et sacramenta Christi suscepit,		1.9 (97.5)
sacramenta dominicae resurrectionis et ereptionis nostrae celebrare debemus,		2.15 (116.2)
sacramenti. nisi contra sacramenti fidem per tyrannidem emersisset,		2.15 (116.23)
sacramentis. Paulinus primo filium eius cum aliis fidei Christianae sacramentis inuenerit.		3.1 (127.7)
Et quidem pater eius Reudal iam dudum in Cantia sacramentis Christianae fidei inbutus est,		3.1 (128.12)
cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est,		
Osrice, qui ad praedicationem Paulini fidei erat sacramentis inbutus,		
tam propter apostasiam regum Anglorum, qua se fidei sacramentis exuerant,		

Sigheri . . . relictis Christianae fidei sacramentis, ad apostasiam conuersus est.	3.30 (199.14)
postulatque ab eo, ut, . . . prius eos liceret fidei Christianae sacramentis inui.	4.16 (238.2)
neglectis fidei sacramentis, quibus erant inbuti, ad erratica idolatriae medicamina concurrebant;	4.27 (269.19)
sacramento. universalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.20)
Creatorem suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento.	2.11 (104.20)
Christianae fidei suscepto mirabili sacramento.	2.11 (105.1)
sacramentorum. cotidiana et exhortatione, et sacramentorum caelestium celebratione confirmaret.	2.9 (98.15)
quod oporteret eos, . . . nec discrepare in celebratione sacramentorum caelestium,	3.25 (183.29)
quantum sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (337.4)
sacramentum. et si in menstrua consuetudine ad sacramentum . . . accedere non praesumant,	1.27 (56.23)
Nec enim omnipotens Deus aut sui nominis sacramentum, . . . deseruit.	2.8 (95.21)
Siquidem totam illam provinciam, iuxta sui nominis sacramentum, . . . liberatam,	2.15 (116.33)
uel ad fidei suscipiendam sacramentum, si infideles essent, inuitaret;	3.5 (136.4)
SACRARIUM. sacrarii. ipsamque aquam, in qua lauerant ossa, in angulo sacrarii fuderunt.	3.11 (148.32)
SACRATIO. sacrationem. sacrationem [sacrationem] et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere. . . uar.	3.2 (130.2)
SACRATIO. ius. sacrationem. nuper ibidem ecclesia constructa, sacrationem et cunctis honorabiliorem omnibus locum fecere.	3.2 (130.2)
SACRATISSIMVS, a, um. sacratissimis. coniugi uestrae. . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum Petri et Pauli	3.29 (198.20)
sacratissimum. ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.7 (292.30)
SACRIFICIUM. sacrificia. 'Sacrificia haec, . . . nec auxiliari subiectis possunt,	1.7 (19.26)
iam sacrificia ipsa non essent.	1.30 (66.1)
sacrificia. quicumque his sacrificia simulacris obtulerit,	1.7 (19.29)
sacrificiis. communicent omnes sacrificiis caelestibus,	4.14 (235.8)
sacrificio. Et quia boues solent in sacrificio daemonum multos occidere,	1.30 (65.16)
ut eis in suo sacrificio animalia immolare praecipere;	1.30 (65.32)
et infirmis cor mutantes, aliud de sacrificio amitterent, aliud retinerent;	1.30 (65.33)
et infirmis puero de eodem sacrificio dominicae oblationis particulam deferri mandauit.	4.14 (235.28)
sacrificiorum. sed tamen eis sacrificiorum usus, . . . in culto proprio seruauit,	1.30 (65.30)
sacrificium. intellexerunt enim, quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam	4.22 (252.8)
sacrificium. et altare habere ad sacrificium Christi, et arulam ad uictimas daemoniorum.	2.15 (116.9)
Denique omni nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	4.28 (273.28)
et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant,	5.10 (300.9)
in qua surper altare pro defunctis honoratis sacrificium solet offerri,	5.16 (317.32)
SACRIFICIO. sacrificare. diis magnis sacrificare ne differas.	1.7 (19.25)
SACRILEGVS. sacrilegium. sacrilegium celare quam militibus reddere maluisti,	1.7 (19.7)
SACRO. s.acrata. Tota sacra polo celsi ubi floruit actis,	4.20 (248.17)
Reddidi atque animam tota sacra tota	4.20 (248.18)
sacratu et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, sacratu Deo uirginibus.	3.8 (142.2)
sacratu. locus ille, qui tanta miraculi caelestis gratia sacratu est;	4.30 (277.11)
sacrauerat. polluit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras.	2.13 (113.24)
sacraui. suggere, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacraui, oculus anathemati	2.13 (112.33)
et igni contradidimus.	1.33 (70.15)
sacrauit. et eam in nomine . . . Domini nostri Iesu Christi sacrauit,	5.19 (330.11)
et eximio sacrauit nomine Petri	
SACROSANCTVS, a, um. sacrosancta. ut absque purgatione sacrosancta quis oblationi sacrosanctae communicaret,	2.5 (91.23)
Eadem autem nocte sacrosancta dominici paschae pepererat regina filiam regi,	2.9 (99.18)
sacrosancta. et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollemnia inchoabat;	3.25 (186.1)
sacrosanctae. multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excidere solent,	3.2 (129.16)
percepto uitatico sacrosanctae communionis,	4.23 (256.27)
sacrosanctae. ut absque purgatione sacrosancta quis oblationi sacrosanctae communicaret,	2.5 (91.24)
sacrosanctis. in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauimus;	2.8 (96.24)
praepositis sacrosanctis euangelii, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	4.17 (239.15)
sacrosancto. episcopos, . . . primos provinciae duces ac milites sacrosancto fonte albebat;	4.13 (230.21)
SARCVM. sacra. sacra mundo corde atque ore conficiunt.	1.8 (72.12)
sca. uirum. Cumque a praefato pontifice sacerorum suorum quaereret,	2.13 (113.3)
Non enim liquerat pontificem sacerorum uel arma ferro, uel praeter in equa equitare.	2.13 (113.12)
SAECVLARIS, e. saecularem. abbatisa amplexata gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere, . . . docuit,	4.24 (260.26)
saeculares. non solum haec saeculares uiri,	1.14 (30.5)
saeculari. Nam mutato repente habitu saeculari monasterium petiit,	2.1 (74.4)
quibus aequa portione diuisis, xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata conpleuit,	4.23 (252.22)
Quae cum, relicto habitu saeculari, illi soli seruire decreuisset,	4.23 (253.1)
Siquidem in habitu saeculari usque ad tempora profectionis aetatis constitutus, nil carminum aliquando didicerat.	4.24 (259.12)
saeculari. monasticam saeculari uitam praestulit.	5.19 (322.30)
saeculari. Theodorus, . . . uir et saeculari et diuina litteratura, et Graece instructus et Latine,	4.1 (202.25)
saecularibus. Et quia litteris sacris simul et saecularibus, ut diximus, abundanter ambo erant instructi,	4.2 (204.24)
saecularium. saecularium hominum negotia patitur.	2.1 (74.19)
multorum saepe [saecularium] animi ad . . . appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.2)
dixit quidam saecularium scriptorum, qui felissimum mundus statu ageretur,	5.21 (335.22)
saecularium. cum incessabili causarum saecularium impulsu fluctuaret,	2.1 (75.10)
SAECVLVM. saecula. quos Deus . . . deductis per saecula innumerabilibus propaginibus, pullulare constituit.	2.10 (103.17)
glorificantes Deum Patrem sine initio, et Filium eius unigenitum ex Patre generatum ante saecula,	4.17 (240.21)
Alma Deus Trinitas, quae saecula cuncta gubernas,	4.20 (247.9)
in quo et memoria deuotionis ipsius fixa per saecula maneret,	5.7 (293.4)
saeculi. quia ideo haec signa de fine saeculi praemittuntur,	1.32 (69.21)
concessumque saeculi actibus mentem . . . roboraret alloquium.	2.1 (75.11)
ut iustitia eius maneret in saeculum saeculi.	2.1 (77.21)
'Deus saeculi huius excaecauit mentes infidelium,	2.9 (98.30)
Cuncta, quae sibi a regibus uel diuitibus saeculi donabantur,	3.5 (135.27)
Nullam potentibus saeculi pecuniam, . . . unquam dare solebat,	3.5 (136.24)
Vita, . . . ob id omnibus, etiam ipsis principibus saeculi honorabilis,	3.15 (157.25)
cupiens se ab omnibus saeculi huius et ipsius quoque monasterii negotiis alienare,	3.19 (167.31)
neque ad susceptionem potentium saeculi, uel pecunias colligi, uel domus praecideri necesse fuit,	3.26 (190.27)
ut nemo territoria . . . nisi a potestatibus saeculi coactus, acciperet.	3.26 (191.22)
ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contentum, quam in saeculi rebus strenuum,	4.2 (206.7)
quaedam erat femina sanctimonialis, et ad saeculi huius dignitatem nobilis,	4.9 (222.31)
erat femina . . . et ad saeculi huius dignitatem nobilis, et in amore futuri saeculi nobilior;	4.9 (222.32)

qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4.19 (243.22)
Quae multum diu regem postulant, ut saeculi curas relinquere,	4.19 (243.26)
multorum saepe [saeculi] animi ad appetitum sunt uitae caelestis accensi.	uar. 4.24 (259.2)
Cuius carminibus multorum saepe animi ad contentum saeculi, et appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.24 (259.3)
Nec multo post saeculi curis absolutus ad monasterium Mailros, peruenit;	5.12 (304.19)
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.3)
quarum de sex aetatibus saeculi una est;	5.24 (358.31)
saeculo. Tota enim fuit tunc sollicitudo doctoribus illis Deo seruiendi, non saeculo;	3.26 (191.4)
Qui cum crescente fidei feruore saeculo abrenuntiare disponeret,	4.3 (208.3)
saeculo. qui uos in praesenti saeculo ex omni errore absolutos ad agnitionem sui nominis est dignatus perducere,	2.17 (119.17)
dum quis eorum de hoc saeculo ad auctorem suum fuerit accessus,	2.17 (119.31)
Aidan . . . de saeculo ablati, perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	3.14 (157.17)
et omnes socii ipsorum uel mortalitate de saeculo rapti, uel per alia essent loca dispersi,	3.27 (192.27)
inuenerunt archiepiscopum Deusdedit iam migrasse de saeculo,	3.28 (195.7)
ut cum Christo in futuro regnetis saeculo.	3.29 (199.3)
'Namque hospes,' inquit, . . . ad me quoque hodie uenire, meque de saeculo euocare dignatus est.	4.3 (209.15)
inuenerunt illum hac, ut diximus, die raptum esse de saeculo.	4.14 (235.2)
accensi sunt . . . ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis, pro ereptione suorum, qui de saeculo migrauerant;	4.22 (252.7)
quo ad orationes excitari uel conuocari solebant, cum quis eorum de saeculo fuisset euocatus;	4.23 (257.11)
nuntiavit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	4.23 (257.24)
uespere incumbente, nocte qua de saeculo erat exiturus,	4.24 (261.22)
non ultra nos in hoc saeculo carnis obtutibus inuicem aspiciemus.	4.29 (274.23)
contigit eum ante expletum anni circulum migrasse de saeculo.	5.15 (316.12)
ut in hac uita centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam.	5.19 (322.13)
saeculum. Nobilitatem uero illam, quam ad saeculum uidebatur habere,	2.1 (74.2)
ut iustitia eius maneret in saeculum saeculi,	2.1 (77.21)
Tilmon, uiro industri, et ad saeculum quoque nobili, qui de milite factus fuerat monachus;	5.10 (301.4)
SAEPE, uar. 1.1 (10.5); 1.1 (10.8); 1.1 (10.31); 1.1 (12.7); 1.1 (12.30); 1.2 (14.23); 1.5 (16.21); 1.11 (24.28);	
1.27 (51.29); 1.27 (56.13); 1.27 (58.9); 1.27 (61.17); 2.5 (91.22); 2.7 (95.5); 2.9 (100.13); 3.3 (132.9); 3.19 (168.25);	
3.22 (172.11); 3.24 (177.14); 4.7 (219.15); 4.10 (224.17); 4.11 (225.23); 4.13 (231.14); 4.24 (259.2); 4.25 (263.5);	
4.27 (270.10); 5.21 (340.17).	
SAEPEDICTVS, a, um. saepedicti, qui a xvi ^a die mensis saepedicti usque ad xxii ^{am} pascha celebrandum magis autumant,	5.21 (338.9)
saepedicto, ipse in saepedicto famulorum famularumque Dei monasterio, locum mansionis elegit;	4.26 (267.23)
SAEPENVMERO. quam lex maiore prae ceteris festiuitate memorabilem saepenumero commendat;	5.21 (338.5)
SAEPISSIME. Capiuntur autem saepissime et uirtuti marini,	1.1 (10.5)
grauissimis regni sui damnis saepissime ab hostibus addictus,	3.7 (141.13)
atque ad eum audiendum saepissime, cum illas in partes deuenisset, accederet.	5.12 (310.3)
SAEPIVS. apud supernam clementiam saepius interuenire	Praef. (8.12)
Et quoniam saepius euenit,	1.28 (62.19)
quatinus credentes, sicut saepius dictum est, in Deum	2.10 (103.24)
in provincia Deiorum, ubi saepius manere cum rege solebat,	2.14 (115.11)
diem paschae dominicum more suae gentis, cuius saepius mentionem fecimus, obseruare solebat.	3.3 (131.19)
qui solebat nocturnis saepius horis repente ab imundo spiritu grauissime uexari,	3.11 (149.20)
quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.22)
Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa cecedere consuevit;	3.16 (159.12)
saepius ibidem diueri ac manere, consueuerat;	3.17 (159.28)
Solebat saepius etiam suam, id est Nordanhymbrorum, prouinciam exhortandi gratia reuersere:	3.23 (174.25)
ita ut xii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipit,	3.25 (186.24)
Ceadda, frater reuerentissimi antistitis Cetti, cuius saepius meminimus,	3.28 (195.1)
paschae diem, ut saepius dictum est, secus morem canonicum celebrant.	3.28 (195.13)
et sonitum manu faciens, ut saepius consueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	4.3 (209.3)
Cumque nihil certi responsi, tametsi saepius inquirens, a sororibus accepisset,	4.7 (219.26)
Anna regis Orientalium Anglorum, cuius saepius mentionem fecimus,	4.19 (243.5)
aliquoties equo sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.24)
in qua uir Dei saepius, atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.11)
nam saepius ante illum percipiendae elemosynae gratia uenire consueuerat,	5.2 (283.21)
'At cum saepius huc atque illuc, spectante me et episcopo, concitatis in cursum equis reuerterentur;	5.6 (290.3)
quod hic fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui,	5.12 (303.16)
quod hoc fortasse esset regnum caelorum, de quo praedicari saepius audiui.	5.12 (307.26)
Hic saepius ad eundem uirum ingrediens, audiuit	5.12 (309.26)
solebat saepius in eo supermeantibus undis immergi;	5.12 (310.13)
Egberct, cuius superius memoriam saepius fecimus,	5.22 (346.25)
SÆRA. seris. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris [særis] erant instructa firmissimis.	uar. 1.1 (10.28)
SAETHRYD (<i>Jl. 654?</i>), <i>Abbess of Faremoutier-en-Brie; step-daughter of King Anna of East Anglia.</i>	
Saethryd. inter quas erat Saethryd, filia uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	3.8 (142.22)
SAEVIQ. saeuens. prouincias Nordanhymbrorum, quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.6)
saeuens. ne forte nos temporalibus damnis iuste saeuens affligat,	4.25 (266.10)
saeuientes. fluctus saeuientes opprimat,	1.17 (34.25)
saeuientibus. iussit se obuian saeuientibus et huc illucque uolantibus ignium globis offerri.	2.7 (94.21)
saeuientibus. Vnde merito loco huic et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25 (265.23)
saeurent. cum perfidorum principum mandata aduersum Christianos saeuirent,	1.7 (18.14)
totas per Gallias saeuirent,	1.11 (24.24)
SAEVIQ. ius. saeuior. maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.6)
SAEVIQ. saeuitia. ut, cessante per omnia saeuitia tempestatis, secundi nos uenti ad terram comitarentur.	5.1 (282.14)
SAEVS, a, um. saeua. multas Britanniae prouincias mortalitas saeua corripiebat.	4.14 (233.8)
facta est nocte quadam tam saeua tempestas,	5.9 (298.8)
saeua. ac prouinciam illam saeua caede ac depopulatione attriuit;	4.15 (236.12)
saeuis. quibus gentibus transmarinis uehementer saeuis,	1.12 (25.24)
saeuus. Hic natura saeuus, multis semper bellis lacessitus,	1.5 (16.17)
SÆXVVL, see SEXVVL.	
SAGACISSIMVS, a, um. sagacissimus. cum esset uir natura sagacissimus,	2.9 (100.13)
SAGACITAS. sagacitas. ut haec nulla ingenii sagacitas, quanta sit, comprehendere disserereque sufficiat;	2.10 (100.29)
SAGAX. sagaci. coepitque sagaci animo concitare,	3.10 (147.3)
SAGAX. animaduertit paulatim adulescens animi sagacis, minime perfectam esse uirtutis uiam,	5.19 (323.11)
sagacis. Quo ille uiso, ut uir sagacis ingenii, intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, inesse;	3.9 (146.10)

SAGITTA. sagittas. misit sagittas suas, et dissipauit eos.	4.3 (210.30)
SAGVM. saga. Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari lauasset,	4.31 (278.9)
SALINAE. salinarum. Habet fontes salinarum.	1.1 (10.15)
SALOMON. see PROVERBIA SALOMONIS.	
SALTIM. saltem. neque aliquis pro eo uel missas facere, uel psalmos cantare, uel saltim orare praesumebat.	5.14 (314.28)
Nam etsi saltim unum ex eis, hoc est ipsum septimum adprehenderit,	5.21 (337.18)
At si uno saltim die plenitimum tempus aequinoctii praecesserit,	5.21 (339.27)
SALTVS. saltibus. gradibus uel passibus, non autem saltibus eleuatur.	1.30 (65.28)
SALTVS. saltibus. de ipsis montibus, speluncis, ac saltibus continue rebellabant;	1.14 (29.20)
SALVBERRIMVS. a, um. saluberrimis. plebem, et orationibus protegebat adsiduus, et admonitionibus saluberrimis ad caelestia uocabat.	4.28 (273.16)
saluberrimum. Unde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.21)
SALVERIS. c. salubre. 'sed possumus,' inquit, 'salubre uobis dare consilium,	1.1 (12.4)
Verum Britannii, . . . inueniunt salubre consilium,	1.17 (34.1)
salubrem. salubremque tactum sanitas festina subsequitur.	1.21 (40.29)
salubri. quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3.19 (167.4)
At ille salubri instinctu admonitus, cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.17)
salubria. a quibus non pauca, quae uel ipsi, uel omnibus, qui audire uellent, multum salubria essent, audiuit.	3.19 (166.16)
SALVBERITAS. salubritate. Hibernia. . . et salubritate ac serenitate aerum multum Britanniae praestat,	1.1 (12.25)
SALVS. salute. ut sis salus mea usque ad extremum terrae.	3.29 (197.12)
salute. ut hi pro patriae pace et salute contra aduersarios militarent,	1.15 (31.12)
salute aeterna. Domino supplicabant.	1.25 (46.3)
pro quorum tibi salute collata sunt.	1.31 (67.16)
quae de uestri uestrorumque omnium animae salute optabilia desideranter expectat,	2.11 (106.17)
Haec quidem memoratus papa Bonifatius de salute regis Aeduini ac gentis ipsius litteris agebat.	2.12 (106.30)
ac pro salute illius simul et gentis, cui praeerat, et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret;	2.12 (107.8)
scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	3.2 (129.10)
uigilias pro salute animae eius facere,	3.2 (129.32)
orationes assidue pro utriusque regis, . . . salute aeterna fierent.	3.24 (180.5)
dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4.19 (245.22)
monebat omnes et in salute accepta corporis Domino obtemperanter seruendum,	4.23 (256.22)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1 (282.12)
in eadem, quam acceperat, salute permanit.	5.5 (288.31)
quo miserabilis ipse desperata salute periret,	5.14 (315.3)
salutem. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuiderent;	1.17 (34.14)
tam sedulam erga salutem nostrae gentis curam gesserit,	2.1 (79.28)
non solum suppositarum ei gentium plenissimam salutem, . . . credimus subsequendam;	2.8 (96.14)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17 (119.2)
credere se dicens, quia per hoc, donante Domino, salutem posset consequi.	3.2 (130.21)
Et plura locutus, quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3.19 (167.3)
Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse putauit.	5.13 (313.24)
'Domino excellentissimo et gloriosissimo regi Naitano, Ceolfred abbas in Domino salutem.	5.21 (333.15)
saluti. cuius fidei et salutis congaudens,	2.1 (78.7)
desiderantes quidem genti, quam petebantur, salutem esse,	3.5 (137.11)
loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus salutem fuisse perhibent;	4.19 (246.17)
quod nequaquam silentio pretereundum arbitror, sed multorum salutem, si referatur, fore proticuum.	4.22 (249.24)
multisque et uerbo et conuersatione salutem fuit.	5.12 (310.34)
salutis. ob generalis curam salutis	Praef. (5.21)
Didicerat enim a doctoribus auctoribusque suae salutis	1.26 (47.29)
quod oblata sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	2.2 (85.1)
ut audiuit, quia suae causa salutis episcopus ab apostolo . . . esset tormenta . . . perpassus,	2.6 (93.6)
salutis uestrae remedia propinquer.	2.10 (101.7)
Vt coniungam ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monuerit.	2.11 (104.6)
etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit,	2.12 (109.15)
claret illa, quae nobis uita, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualet tribuere.	2.13 (112.31)
nil aliud ageret, quam . . . plebem Christi uerbo salutis instruere,	2.14 (115.5)
Cumque nil salutis furenti superesse uideretur,	3.11 (150.4)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.23 (177.9)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.4)
huic uerbum fidei et laucuram salutis ministrabat.	4.13 (230.13)
sed etiam plurimis longe manentibus, . . . occasionem salutis et correctionis ministravit.	4.23 (255.29)
placuit pio prouisorio salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	4.23 (256.13)
a quo sibi sperabat iter salutis posse demonstrari,	4.25 (263.14)
qui, . . . monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4.29 (274.16)
inuenimus, . . . nullamque spem nobis in nobis restare salutis.	5.1 (282.5)
duobus annis continuis genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5.9 (298.21)
Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis,	5.13 (311.14)
non enim mihi aliquid utilitatis aut salutis potes ultra conferre.	5.13 (311.29)
Talia dicens, sine uisio salutis obiit,	5.14 (314.25)
sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis sua perditione relinqueret.	5.14 (315.4)
Quem uidelicet ordinem nostrae salutis propheta contemplatus aiebat:	5.21 (340.19)
SALVTARIS. e. salutare. intellexerunt enim, quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4.22 (252.8)
salutari. Quibus ille respondebat: 'Si uultis abui fonte illo salutari,	2.5 (91.16)
doctores daret, qui gentem suam ad fidem Christi conuerterent, ac fonte salutari abluerent.	3.22 (172.23)
quia salutari fonte in remissionem peccatorum essem ablutus;	5.6 (291.12)
salutaria. num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consentis?	2.12 (109.18)
multi, . . . ad salutaria ieiuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.2)
illaque lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,	4.24 (262.16)
salutaribus. 'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere,	4.25 (265.1)
salutaribus. ac salutaribus eius exhortationibus paulatim edoctus,	1.7 (18.18)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.18)
salutaribus. eumque coeptis insistere salutaribus iussit.	5.19 (323.1)
salutaris. non minimum ad suscipiendam uel intelligenda doctrinae monita salutaris sensum inuit illius.	2.12 (107.4)
difficuler posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem uiae salutaris, . . . inclinari,	2.12 (107.6)
ad abigendos ex obsessis corporibus daemonibus gratiae salutaris haberet effectum.	3.11 (149.2)
scientiae salutaris cotidie flumina irroganda eorum cordibus emanabant;	4.2 (204.26)
alia, . . . per intercessionem fraternam, et oblationem hostiae salutaris caelitus sibi fuisse donata intellexit.	4.22 (252.2)
Denique cum sacrificium Deo uictimae salutaris offerret,	4.28 (273.28)

et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant,	5.10 (300.10)
salutaris. Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetiit,	1.20 (38.19)
Tantus autem fertur tunc fuisse . . . desiderium lauacri salutaris genti Nordanhybrorum,	2.14 (114.30)
et mox fonte lauacri salutaris ablutus, etiam postmodum ad ordinem presbyterii promotus est,	3.23 (177.2)
SALVTIFER , fera, ferum, salutifera. humanum genus, . . . salutifera confessione fide ueneratur et colit;	2.20 (101.19)
Theodorus . . . diuino functus auxilio, salutifera exhortatione coeptum . . . extinguit incendium;	4.21 (249.12)
salutiferae. sed etiam trans oceanum longe radios salutiferae lucis spargens,	3.13 (152.8)
salutiferi. At illa petit sibi portionem pulueris salutiferi dari;	3.11 (149.16)
SALVTO , salutandam. uenit ad salutandam eam abbatissa quaedam uenerabilis,	3.11 (149.4)
salutans. uenit ad eum praefatus amicus illius, laetique uultu salutans eum;	2.12 (109.33)
adstitit ei quidam per somnium, eumque salutans,	4.24 (259.23)
salutantes. Paterno itaque affectu salutantes uestram excellentiam,	3.29 (198.33)
Salutantes ergo illum uerbis piissimis apostoli dicebant:	4.14 (234.6)
salutauit. At ille accedens salutauit eum, et interrogauit,	2.12 (108.24)
et egressus inde intrauit, ac salutauit episcopum et conuiuias,	5.5 (288.25)
SALVATIO , saluatio. et uestris, ut proficerent, meritis eorum est saluatio propinata,	2.8 (96.4)
saluationem. quam studiosae erga saluationem nostrae gentis inuigilauerit,	1.30 (64.28)
saluationis. sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	3.13 (152.26)
SALVATOR , the Saviour.	
Saluator. quod Saluator noster omnibus praecepit gentibus praedicari,	2.10 (101.5)
Saluatore. qui unam in Domino Saluatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant,	5.19 (326.26)
Saluatori. laudes Domino Saluatori una cum ceteris, qui ibi erant, seruis illius referebant.	5.3 (286.25)
Saluatoris. et imaginem Domini Saluatoris in tabula depictam,	1.25 (46.1)
Vt Augustinus ecclesiam Saluatoris instaurauit,	1.33 (70.8)
et eam in nomine sancti Saluatoris Dei . . . sacravit,	1.33 (70.14)
ut . . . sui consequerentur misericordiam Saluatoris.	2.8 (96.8)
Saluatoris nostri Domini Iesu Christi cooperante potentia,	2.11 (105.16)
In nomine Domini Dei et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4.5 (214.29)
et ipsi essent ministri Domini et Saluatoris nostri Iesu Christi,	4.14 (235.21)
et ipse instructos eos, . . . ac fonte Saluatoris ablutos, de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.16 (238.4)
In nomine Domini nostri Iesu Christi Saluatoris,	4.17 (239.5)
laudes Domino Saluatori [Domini Saluatoris] . . . referebat.	uar. 5.3 (286.25)
"ueni, ut responsum Domini Saluatoris Ecgerberto adferam,	5.9 (297.10)
a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluit;	5.19 (326.15)
qui per eandem passionem saluari [saluatoris] desideramus,	uar. 5.21 (343.5)
SALVO , saluabitur. 'Saluabitur uir infidelis per mulierem fidelem,'	5.21 (106.5)
saluandam. 'Non,' inquit, 'propter auaritiam, sed propter saluandam eius animam suscepit';	3.19 (166.33)
saluarer. si forte alicunde quid auxilii, quo saluaret, adueniret,	3.12 (306.31)
saluaretur. multae prouidentiae, quibus saluaretur, propinauit remedia;	2.11 (104.17)
ut, si ab infirmitate saluaretur, etiam Romam uenire, . . . disponderet,	4.5 (214.16)
saluari. qui omnes, qui saluari uellent, uerbum ac lauacrum uitae ministraret.	4.16 (237.18)
qui sine praeueniente gratia Christi se saluari posse confidunt;	5.21 (340.25)
idcirco et nos, qui per eandem passionem saluari desideramus, ipsius passionis signum . . . gestamus.	5.21 (343.5)
saluata. saluata sunt tamen omnia, quae erant Ecgerberti et sociorum eius.	5.9 (298.10)
saluati. Saluati ergo estis spe patientiae et tolerantiae uirtute,	2.8 (96.6)
qui de eadem insula credendo saluati sunt,	4.16 (237.18)
saluauit, quos omnes ut baptizando a seruitute daemonica saluauit,	4.13 (232.26)
SALVVS , a, um, saluus. 'Qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit,'	2.8 (96.5)
quicquid mihi inposueris agendum, dummodo saluus fiam in die Domini, totum facile feram,	4.25 (263.25)
SAMARITANI , the Samaritans.	
Samaritanorum. ita ut in morem antiquorum Samaritanorum et Christo seruire uideretur et diis,	2.15 (116.6)
SAMVEL , the Book of Samuel.	
Samuelis. In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros iii.	5.24 (357.29)
SANATIO , sanatione. ut, . . . quae gratia uirtutis possideret, sua sanatione demonstraret.	4.10 (225.12)
sanationis. nil curationis uel sanationis horum ministerio perciperet,	2.2 (82.6)
ubi fidem suae sanationis integram se habere professus est,	4.10 (225.3)
SANCTIFICO , sanctificatum. dedit etiam oleum sanctificatum:	3.15 (158.4)
SANCTIMONIALIS , e. sanctimonialium. si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias	
sanctorum peteret,	4.10 (224.29)
sanctimonialis. accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	4.19 (243.31)
quae prima feminarum fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, . . . suscepisse.	4.23 (253.22)
sanctimonialis. In eodem quoque monasterio quaedam erat femina sanctimonialis,	4.9 (222.31)
Erat in ipso monasterio quaedam sanctimonialis femina, nomine Begu,	4.23 (257.5)
sanctimonialium. exiuit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uirorum,	3.11 (149.28)
ubi corpora sanctimonialium feminarum poni debent, caelesti sit luce monstratum.	4.7 (219.9)
SANCTIO , sanctione. multis annis episcopatum Geuissorum ex synodica sanctione solus sedulo mode-	
ramine gessit.	3.7 (141.31)
SANCTOR , ius, sanctior. nisi quia ibidem sanctor cetero exercitu uir aliquis fuisset interfectus.	3.10 (147.5)
"Dies autem," inquit, "septimus erit celebris et sanctor,	5.21 (337.21)
sanctor. si tamen examinata a prudentibus sanctor ac Deo dignior posset inueniri.	2.9 (98.9)
SANCTISSIMVS , a, um, sanctissima. cuius uidelicet uiri, . . . uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima,	4.6 (218.18)
sanctissimi. contigit eum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudberti reliquias sanari.	4.32 (280.3)
peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii uidelicet archidiaconi,	5.19 (324.22)
utpote qui a pueritia in clero sanctissimi ac Deo dilecti Bosa Eboracensis episcopi nutritus . . . est;	5.20 (332.6)
sanctissimis. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	2.19 (123.1)
sanctissimo. Reuerentissimo et sanctissimo fratri Etherio	1.24 (44.1)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Vergilio coepiscopo	1.28 (62.10)
'Reuerentissimo et sanctissimo fratri Augustino coepiscopo	1.29 (63.16)
sanctissimo. de sanctissimo patre et antistite Cudberto,	Praef. (7.29)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo reuerentissimo et sanctissimo uiro	3.4 (133.15)
At tunc ueniente ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Ecgerberto,	3.4 (134.30)
tandem rex ipse praefatus, una cum sanctissimo antistite Trumwine, . . . insulam nauigauit.	4.28 (272.21)
sanctissimum. contigit tunc temporis sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhybrorum	
Oswaldum adfuisse,	3.7 (139.23)
apud sanctissimum Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur,	3.13 (152.11)
"Constat," inquit, "Anatolium uirum sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	3.25 (187.12)
sanctissimus. Cum ergo ueniret ad eum . . . uir sanctissimus et continentissimus, uocabulo Hygbald,	4.3 (211.24)
SANCTITAS , sanctitas. quem necesse est, ut sacerdotali studio sanctitas uestra adiuuare,	1.24 (44.10)
sanctitate. et de uisionibus uel sanctitate eius,	3.19 (163.21)
sanctitatem. quorum sanctitatem uos imitari, et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi	
perhibetis,	3.25 (187.26)
sanctitati. cum plurimi fuerint in eis, quorum sanctitati caelestia signa, . . . praeuerunt;	3.25 (187.7)

sanctitatis, adiuncto sibi Seuero, totius sanctitatis uiro,	1.21 (40.4)
ut cum tuae sanctitatis praesentia in Gallia,	1.27 (53.6)
prauorum mentes ad sanctitatis studia reforma;	1.27 (53.12)
quatinus ex lingua et uita tuae sanctitatis et recte credendi,	1.29 (64.16)
in magna reuerentia sanctitatis tam Bretones quam Scottos uenerati sumus;	2.4 (87.33)
intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, . . . inesse;	3.9 (146.11)
rumorem sanctitatis illius in ea quoque insula longe lateque iam percrebris ferebat;	3.13 (152.17)
quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis, uocabulo Osmald,	3.13 (153.18)
Bisi, . . . ipse erat successor Bonifatii, . . . uir multae sanctitatis et religionis,	4.5 (217.27)
episcopos uidimus, et hos omnes singularis meriti ac sanctitatis uiros,	4.23 (254.23)
defuncto Bossa uiro multae sanctitatis et humilitatis,	5.3 (285.6)
quod in loco, quo defunctus est, ob meritum sanctitatis eius multa sanitarum sint patrata miracula,	5.18 (320.17)
laetentur insulae multae, et confiteantur memoriae sanctitatis eius,	5.23 (351.30)
SANCTVARIUM. sanctuarii. inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimen-	4.30 (277.17)
tum sanctuarii posuerunt.	3.12 (151.9)
SANCTVS. sancti. sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumsit;	3.19 (164.31)
sancti. 'Ibunt sancti de uirtute in uirtutem';	3.4 (133.20)
sanctis. ubi ipse etiam corpore una cum pluribus sanctis requiescit,	5.7 (294.10)
quo familiarius a sanctis recipi mereretur in caelis;	1.7 (21.22)
sanctorum. honorem referre incipiens caedi sanctorum,	1.18 (36.14)
capsulam cum sanctorum reliquiis collo auulsam	1.18 (36.28)
ut membra sanctorum ex diuersis regionibus collecta,	1.32 (69.11)
et sanctorum regnum uenturum est,	uar. 1.34 (71.21)
Aedan rex Scottorum [sanctorum],	2.1 (76.23)
uirtutes sanctorum, . . . ad exemplum uiuendi posteris collegit;	2.1 (76.27)
ita etiam descriptis sanctorum miraculis, . . . ostenderet,	2.1 (78.13)
iam subtratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	2.4 (88.33)
multitudo ibi sanctorum memoriam haberet,	3.29 (198.14)
et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus dari,	3.29 (198.16)
beneficia sanctorum, hoc est reliquias . . . sanctorum martyrum Laurentii, Iohannis, et Pauli.	4.10 (224.29)
si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias sanctorum peteret,	5.11 (301.28)
ut . . . haberet in promptu reliquias sanctorum, quae ibi introduceret;	5.24 (359.4)
Item de historiis sanctorum:	4.10 (225.11)
sanctos. ut, quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret, sua sanatione demon-	1.27 (51.26)
straret.	1.27 (58.31)
SANCTVS. a, um. sancta. In hoc enim tempore sancta ecclesia quaedam per feruorem corrigit.	4.3 (210.6)
Hoc enim eis concedit sancta praedicatio,	4.17 (239.31)
soluta ab ergastulo corporis anima sancta,	5.24 (360.1)
haec quoque sancta synodus suis litteris addit:	1.25 (46.23)
hoc est de figuris modisque locutionum, quibus scriptura sancta contexta est.	1.25 (46.27)
sancta. more suo cum cruce sancta . . . hanc laetaniam . . . modularentur:	1.27 (49.20)
et de domo sancta tua,	1.29 (63.28)
et altera consuetudo missarum in sancta Romana ecclesia, . . . tenetur?	3.7 (140.16)
atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	3.17 (162.12)
rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebimus.	4.5 (214.17)
quam . . . ueraciter futuram cum sancta ecclesia credebatur.	5.19 (322.14)
sancta. ut, . . . etiam Romam uenire, ibique ad loca sancta uitam finire disponderet,	5.20 (331.26)
ubi ad loca sancta Romam peruenerunt,	uar. Praef. (5.1)
uasa sancta, et luminaria, aliaque huiusmodi, . . . studiosissime parauit.	Praef. (5.8)
sanctae. [In nomine Sanctae Trinitatis,]	Praef. (6.20)
audiendis scripturae sanctae uerbis	1.17 (34.9)
perscrutato eiusdem sanctae ecclesiae Romanae serinio,	1.17 (34.24)
et iussa sanctae ecclesiae suscepissent,	1.26 (47.23)
et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargere	1.27 (56.8)
unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	2.1 (79.7)
Sanctae autem communionis mysterium . . . percipere non debet prohiberi.	2.2 (83.18)
cum ceteris sanctae ecclesiae pastoribus resurrecturus in gloria,	2.4 (86.23)
ut ministerium baptizandi, . . . iuxta morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae compleatur.	2.4 (87.7)
Scottos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monerit,	2.4 (88.31)
et crebra uoce sanctae exhortationis, . . . prouehere curauit.	2.6 (93.24)
fecit ecclesiam sanctae Dei genetricis atque omnium martyrum Christi;	2.10 (102.7)
in monasterio beatissimi apostolorum principis ecclesiam sanctae Dei genetricis fecit,	2.10 (103.3)
sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia,	2.14 (113.28)
suscepto signo sanctae crucis,	2.19 (123.5)
accepit rex Aedui . . . fidem et lauacrum sanctae regenerationis anno regni sui xi,	2.19 (123.7)
Hilarus archipresbyter et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.10)
item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	3.2 (128.28)
Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt,	3.2 (130.18)
Osmald signum sanctae crucis erexit,	3.7 (139.14)
um . . . audiret unum de fratribus ad locum eiusdem sanctae crucis ascendere disposuisse,	3.29 (196.10)
promittens . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	4.3 (212.5)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uirum bonum	4.5 (217.18)
et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sanctae Mariae;	4.24 (262.10)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	5.2 (284.1)
Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruicem,	5.10 (298.31)
et apprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	5.11 (303.3)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur, retentus ob aliam sanctae ecclesiae	5.16 (317.18)
utilitatem,	5.20 (332.12)
Ordinatus est autem in ecclesia sanctae martyris Ceciliae,	5.21 (332.23)
supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.21 (333.7)
Romam ueniens multa illic, quae in patria nequieuerat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.21 (337.33)
quos iamdundum ad exemplum sanctae Romanae . . . ecclesiae suam religionem instituisse cognouit	5.21 (343.8)
se quoque ipsum . . . morem sanctae Romanae et apostolicae ecclesiae semper imitaturum,	5.21 (343.20)
Cum enim a uespera diei xii ^{mo} uigilias sanctae noctis celebrare incipunt,	3.11 (148.25)
signum sanctae crucis eius in fronte portare consuevit	3.8 (143.26)
sanctae. Scimus namque caelitus sanctae ecclesiae donatum,	4.23 (256.13)
sanctae. ut apud se eadem sanctae ac Deo dilectae reliquiae conderentur.	5.24 (357.21)
sanctam. quae sanctam illam animam carnis uinculis absolutam	4.2 (204.11)
placuit pio prouisor salutis nostrae sanctam eius animam longa etiam infirmitate carnis examinari,	
haec in scripturam sanctam meae memorumque necessitati . . . adnotare, . . . curauit	
sanctarum. Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis	
inbui;	

talis in mysteriorum celebratione maximorum a sanctorum quidem scripturarum doctrina discordat;	5.21 (340.23)
sanctas. Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.1)
sancte. "Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5.21 (344.12)
sancti. Passio sancti Albani et sociorum eius,	1.7 (18.5)
reserato hospitio sancti uiri,	1.19 (37.21)
ecclesia in honorem sancti Martini antiquitus facta,	1.26 (47.11)
iuxta quod iussa sancti patris Gregorii acceperant,	1.27 (48.5)
et eam in nomine sancti Saluatoris Dei . . . sacrauit,	1.33 (70.14)
libello responsionum, quem ad interrogationes sancti Augustini . . . scripsit,	2.1 (76.32)
Sicque conpletum est praesagium sancti pontificis Augustini,	2.2 (84.30)
fecit rex Aedilbert in ciuitate Londonia ecclesiam sancti Pauli apostoli,	2.3 (85.19)
atque in porticu sancti Martini intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.6)
potestis etiam panis sancti, cui ille participabat, esse participes;	2.5 (91.17)
atque in ecclesia et monasterio sancti apostoli Petri . . . sepultus est	2.7 (93.29)
sectantemque magistri et capitis sui sancti Gregorii regulam,	2.18 (121.4)
positum est in porticu sancti papae Gregorii,	2.20 (125.24)
aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatolii scripta secutam,	3.3 (131.24)
sancti Martini episcopi nomine et ecclesia insignem,	3.4 (133.18)
loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruatur,	3.6 (138.30)
et ut regia uiri sancti persona memoriam haberet aeternam,	3.11 (148.29)
et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt,	3.24 (179.11)
habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.	4.1 (203.6)
decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator ecclesiae sancti apostoli Petri,	4.18 (241.1)
corpusque eius ab amicis propter amorem sancti Martini, . . . Turonis delatum . . . est.	4.18 (242.20)
habens clymeterium sancti Michaelis archangeli,	5.2 (283.10)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo,	5.6 (292.2)
sepultusque est in ecclesia sancti Petri,	5.8 (294.24)
Sepultus uero est in porticu sancti Pauli apostoli.	5.23 (348.29)
quam intro ecclesiam sancti Andreae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (349.1)
In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transcribere curauit.	5.24 (358.22)
In Apocalypsin sancti Iohannis libros iii.	5.24 (358.27)
librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.5)
librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatum, . . . ad sensum correxii;	5.24 (359.7)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudberti, . . . descripsi.	5.24 (359.9)
sancti. Etsi enim patres tui sancti fuerunt,	3.25 (188.12)
in omnibus, quae tradiderunt sancti apostoli Petrus et Paulus,	3.29 (197.28)
et generaliter omnes sancti et uniuersales synodi, et omnis probabilius catholicae ecclesiae doctorum chorus.	4.17 (239.21)
sicut praedicauerunt hi, quos memorauimus supra, sancti apostoli, et prophetae, et doctores.	4.17 (240.24)
sancti. quia sancti mysterii gratia, . . . cum magna discretionis prouidentia est;	1.27 (54.34)
non tamen usque ad prohibitionem percipiendi sancti mysterii	1.27 (60.12)
quos in obseruatione sancti paschae errasse conperat,	2.19 (122.13)
cum accepisset capillos sancti capitis, adposuit palpebrae languenti,	4.32 (280.18)
'Catholicam sancti paschae obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5.21 (333.16)
sanctis. opera tamen fidei, . . . iuxta morem omnibus sanctis consuetum, diligenter exsequi curauit.	3.25 (182.11)
sanctis. quae ab angelis sanctis, quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.9)
ut, quaeque decreta ac definita sunt a sanctis ac probabilibus patribus, . . . seruentur.	4.5 (215.18)
sanctis. totum se lacrimis paenitentiae, uigiliis sanctis, et continentiae mancipauit;	4.25 (264.4)
sanctis. Fortheri, . . . uir et ipse in scripturis sanctis multum eruditus.	5.18 (321.13)
Acce cantator erat peritissimus, quomodo etiam in litteris sanctis doctissimus,	5.20 (332.2)
sanctis. utque idem librum de locis sanctis scripserit.	5.15 (315.11)
Scripsit idem uir de locis sanctis librum legitibus multis utilimum;	5.15 (316.17)
quaeque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur,	5.15 (316.29)
primum de locis sanctis pro condicione platearum diuertendum est ad ecclesiam Constantinianam,	5.16 (317.23)
santo. quae baptizata est die sancto pentecostes	2.9 (99.31)
Baptizatus est autem Eburaci die sancto paschae pridie Iduum Aprilium	2.14 (114.2)
cum die sancto paschae cum praefato episcopo consedisset ad prandium,	3.6 (138.11)
suscipiente eum ascendente de fonte sancto Aediluald rex . . . Orientalium Anglorum,	3.22 (174.18)
pontificatum agente Sergio, baptizatus est die sancto sabbati paschalis	5.7 (292.24)
santo. et sancto martyrio consummatus,	1.27 (51.12)
sanctorum. basilicas sanctorum martyrum fundant,	1.8 (22.10)
sanctorum antistitem auxilium petierunt;	1.20 (38.11)
in occure sanctorum sine ulla manifesti nuntii relatione properaret,	1.21 (40.13)
delectatus uita mundissima sanctorum,	1.26 (47.19)
sanctorum etiam apostolorum ac martyrum reliquias,	1.29 (63.10)
die dedicationis, uel natalicii sanctorum martyrum,	1.30 (65.18)
ut in ecclesiis sanctorum apostolorum . . . missae celebrarentur.	2.1 (78.29)
Aedilhlid, soror uiuorum sanctorum Aediluiui et Alduini,	3.11 (149.6)
caelestium agnitionis usio; sed et uiuorum de sua natione sanctorum,	3.19 (166.13)
caelestium omnibus placet, quaeque definierunt sanctorum canones patrum, nos . . . seruare.	4.5 (215.26)
'Optime omnibus placet, quaeque definierunt sanctorum canones patrum, nos . . . seruare.'	4.17 (239.19)
atque sanctorum patrum tradidit symbolum,	5.24 (359.17)
Martyrologium de nataliciis sanctorum martyrum diebus;	5.7 (294.9)
sanctorum. cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	5.15 (316.20)
qui locorum gratia sanctorum uenerat Hierosolynam,	5.15 (316.26)
ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	3.19 (164.22)
sanctos. quod maxime sanctos decet,	3.25 (187.9)
quos ipse sanctos esse non dubitans,	4.3 (211.26)
et ut sanctos decebat, de uita priorum patrum sermonem facerent,	4.17 (239.25)
et confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum trinitatem	5.10 (299.3)
tentaui adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5.21 (344.6)
immo confidenter profiteor plurimos ex eis sanctos ac Deo dignos extitisse,	1.7 (19.32)
sanctum. caedi sanctum Dei confessorem a tortoribus praecipit,	1.7 (21.16)
sanctum Dei confessorem ferre recusauit;	1.18 (36.3)
ac deinde ad sanctum Albanum perueniens,	1.33 (71.2)
animaduertentes uicini, qui uidebant, sanctum fuisse uirum,	2.2 (82.25)
uenerunt primo ad quendam uirum sanctum ac prudentem,	2.20 (126.22)
Iacobum diaconum, uirum utique ecclesiasticum et sanctum,	3.11 (148.13)
etsi sanctum eum nouerant,	

quem cum Oidiluald, . . . uirum sanctum et sapientem, probumque moribus uideret,	3. 23 (174. 29)
imitatus industriam filii rex Osui misit Cantiam uirum sanctum,	3. 28 (194. 27)
quia nimirum sanctum esse uirum conperit,	4. 3 (206. 29)
Vt sanctum diem paschae in commune omnes seruemus	4. 5 (215. 32)
quatenus . . . cursum canendi annum, sicut ad sanctum Petrum Romae agebatur, edoceret;	4. 18 (241. 19)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari. . . uirum sanctum et uenerabilem Cudbertum,	4. 27 (268. 23)
sanctum. nullus coniugem propriam, nisi, ut sanctum euangelium docet, fornicationis causa, relinquat.	4. 5 (217. 2)
sanctum. et oleum sanctum, quo hanc sedarent, dederit.	3. 15 (157. 20)
Adtulerunt autem ei et partem indumentorum, quae corpus sanctum ambierant,	4. 30 (277. 4)
sanctus. ut sanctus Basilius dicit,	1. 1 (10. 19)
cum Eleuther uir sanctus pontificatus Romanae ecclesiae praeeset,	1. 4 (16. 6)
Siquidem in ea passus est sanctus Albanus,	1. 7 (18. 7)
mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo, . . . militibus exhibuit,	1. 7 (18. 26)
At sanctus Albanus, . . . nequaquam minas principis metuit;	1. 7 (19. 11)
Igitur sanctus Albanus, . . . accessit ad torrentem,	1. 7 (20. 13)
In huius ergo uertice sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1. 7 (21. 1)
quibus sanctus Augustinus, . . . responderunt,	1. 10 (24. 3)
Vt sanctus papa Gregorius Augustinum . . . mittens,	1. 23 (42. 10)
Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat;	2. 1 (74. 27)
quia sanctus Augustinus et socii eius non sola praedicatione uerborum, . . . perducebant,	2. 1 (78. 24)
sanctus pater Augustinus hunc laboriosi ac longi certaminis finem fecit,	2. 2 (81. 27)
superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3. 19 (163. 24)
Quem angelus sanctus statim adprehendens in ignem reiecit.	3. 19 (166. 28)
'Numquid,' ait, 'Anatolius uir sanctus, . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3. 25 (186. 35)
Et si sanctus erat, ac potens uirtutibus ille Columba uester,	3. 25 (188. 14)
Vt Egbert, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3. 27 (191. 26)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5. 2 (282. 32)
Vt Egbert uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5. 9 (296. 3)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuio, Ceadda uir sanctus,	5. 19 (326. 3)
Dies primus erit celeberrimus, sanctusque."	5. 21 (336. 33)
Quo anno sanctus uir Domini Egbert, . . . migravit ad Dominum	5. 23 (349. 17)
sanctus Egbert transit,	5. 24 (356. 14)
SANCTVS SPIRITVS, see SPIRITVS SANCTVS.	
SANE. Ante paucos sane aduentus eorum annos	1. 17 (33. 24)
Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunus dicitur.	3. 29 (199. 5)
Hic sane priusquam episcopus factus esset,	4. 6 (218. 26)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis,	4. 10 (224. 20)
Primis sane temporibus aduentus eorum in Fresiam,	5. 11 (301. 19)
Eodem sane anno, quo hi Britanniam reliquere,	5. 19 (322. 17)
SANESCO. sanescere. Et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufereret, uinciri praecipit.	4. 22 (250. 12)
SANGVINEVS, a, um. sanguineo. Anno DCCXXXIII, luna sanguineo rubore perfusa,	Cont. (361. 10)
SANGVIS. sanguine. sine ullo proelio ac sanguine	1. 3 (15. 11)
Triumphant pontifices hostibus fuis sine sanguine;	1. 20 (39. 20)
in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberauit,	5. 21 (338. 19)
sanguinem. qui eodem tempore pro Domino sanguinem fuderunt.	1. 7 (18. 6)
uidelet et pro Christo sanguinem fudit.	1. 27 (51. 16)
Vomebam autem sanguinem, eo quod et interanea essent ruendo conuulsa.	5. 6 (290. 27)
Ipsa est enim eadem nox, in qua de Aegypto per sanguinem agni Israelitica plebs erepta est;	5. 21 (336. 22)
sanguinis. sui tamen est sanguinis lauacro mundatus,	1. 7 (21. 18)
Non . . . sacri corporis ac sanguinis Domini communione priuandi sunt,	1. 27 (51. 23)
corporis et sanguinis Domini communione priuandi sunt;	1. 27 (51. 32)
mulier, quae fluxum patiebatur sanguinis,	1. 27 (55. 23)
Si ergo in fluxu sanguinis posita	1. 27 (55. 25)
quae menstruum sanguinis patitur,	1. 27 (55. 27)
Feminae itaque et menstruus sui sanguinis fluxus egritudo est.	1. 27 (56. 4)
ad sacramentum dominici corporis et sanguinis accedere	1. 27 (56. 24)
seu de sumendo dominici corporis sanguinisque mysterio,	1. 27 (58. 26)
quod pretiosus sanguinis sui effusione a uinculis diabolicae captiuitatis eripuit,	2. 11 (104. 16)
postquam obitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione munuit,	4. 3 (210. 4)
uaticio dominici corporis ac sanguinis accepto, . . . ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4. 14 (234. 11)
praepararent . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5. 21 (336. 18)
sanguis. ubi beati martyris effusus erat sanguis,	1. 18 (36. 31)
ubi regis Osualdi sanguis fuerat effusus.	3. 10 (147. 24)
SANISSIMVS, a, um. sanissimus. Quo facto, mox euigilans sanissimus surrexit,	4. 31 (279. 8)
SANITAS. sanitas. salubremque tactum sanitas festina subsequitur.	4. 31 (279. 9)
sol iustitiae, in cuius pennis est sanitas, id est Dominus Iesus,	5. 2 (284. 25)
sanitate. sentit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac sanitate subsequente, ad	5. 4 (287. 30)
pedes usque pertransisse.	1. 19 (38. 14)
ac pro sua sanitate Domino gratias denuo referens, quid erga se actum esset, fratribus indicauit;	4. 25 (265. 4)
nata est cum sanitate cutis uenusta species capillorum,	5. 18 (320. 20)
et sanitate simul ac uirtute recepta ministrabat eis.	3. 9 (145. 16)
sanitatem. fugatis doloribus, receptis pristina sanitatem,	3. 2 (129. 19)
et neminem ex omnibus praeter te erga sanitatem animae suae occupatum repperi;	5. 2 (284. 22)
atque huius gustum siue aspersiorem multis sanitatem egrotis et hominibus et pecoribus conferre;	3. 12 (151. 16)
sanitates. usque hodie sanitates infirmorum et hominum et pecorum celebrari non desinunt.	3. 17 (161. 6)
sanitati. mox sanitati restituntur.	4. 3 (212. 14)
Cuius sanitati congaudens episcopus praecipit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam	4. 10 (224. 21)
adhibere.	4. 30 (277. 25)
sanitatis. ille, in quo tunc puero factum erat hoc miraculum sanitatis.	5. 18 (320. 17)
Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	2. 16 (117. 14)
quid ibi sanitatis Domino largiente consequeretur, ostendit.	3. 2 (128. 24)
Sane nullatenus praetereundum arbitror miraculum sanitatis,	3. 2 (129. 13)
sanitatum. In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	3. 9 (144. 26)
quod in loco, quo defunctus est, . . . multa sanitatum sint patrata miracula,	3. 10 (147. 27)
aliqua sanitatum miracula in eodem loco solent . . . ostendi.	4. 3 (212. 9)
inter innumera sanitatum miracula, quidam a dolentis brachii sit langore curatus.	5. 19 (329. 16)
In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitatum noscuntur esse patratae,	
Vt in loco, in quo occisus est rex Osuald, crebra sanitatum miracula facta;	
et sanitatum ibi gratiam capere sibi suisque coeperunt.	
In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitatum miracula operari.	
SANO. sanaberis. Quapropter dico tibi, quia modo quidem ab infirmitate hac sanaberis;	

sanandae. praecepit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.23)
sanandum. credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus adtactus erat, ocus esse sanandum.	4.32 (280.23)
sanare. feretrum . . . multos febricitantes, uel alio quolibet incommodo fessos, sanare non desistit.	4.6 (218.22)
sanari. Neo mirandum in loco mortis illius infirmos sanari, ita ut multi putarent, quia sanari posset a langore.	3.9 (145.24)
contigit eum subito diuinæ pietatis gratia per sanctissimi patris Cudbereti reliquias sanari.	4.19 (245.19)
sanatam. et ubi euigilaui, sanatam se ab illa corporis dissolutione sentiens,	4.32 (280.3)
sanati. quia de puluere pauimenti, in quo aqua lauacri illius effusa est, multi iam sanati essent infirmi.	3.9 (146.21)
sanato. mane sanato sensu egressus,	3.11 (149.15)
sanatus. Vt quidam ad tumbam eius sit a paralyti sanatus.	4.3 (212.13)
sanauerit. Vt puellam languentem orando sanauerit.	4.31 (278.1)
ANVS, a, um. sana. et cum his, qui se adduxerant, sana pedibus incedendo reuersa est.	5.3 (285.1)
Quod et factum est, surrexit statim mulier sana,	3.9 (146.24)
sanis. sed mentis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	5.4 (287.24)
sanum. statimque exsurgens quasi sanum per omnia,	2.7 (94.9)
'Modo,' inquit, 'sanum sapio,	3.9 (146.8)
repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit,	3.11 (150.15)
'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	4.32 (280.27)
sanum. ita sanum brachium manumque repperit, ac si nihil umquam tanti langoris habuisset.	5.13 (311.31)
SAPIENS. sapiens. Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	3.2 (131.1)
sapiemtem. quem cum Odiluald, . . . uirum sanctum et sapiemtem, probumque moribus uideret,	5.15 (315.27)
sapienibus. Habito enim cum sapienibus consilio,	3.23 (174.29)
sapienium. decreta illi iudiciorum, . . . cum consilio sapientium constituit;	2.13 (111.16)
SAPIENTER. ut sapienter et mature disponantur,	2.5 (90.11)
SAPIENTIA. sapientia. pro insita ei sapientia et amore diuini famulatus, sedulo eam uisitare, . . . solebant.	1.27 (52.19)
sapientiae. donec etiam benignus aliquando ad te fontem omnis sapientiae peruenire,	4.23 (253.31)
sapientiam. Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero donatam destruam?	5.24 (360.5)
SAPIENTIOR, ius. sapientiore. ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapientiore. antiquis . . . ecclesiis aestimarent;	2.13 (113.8)
sapientiores. et cum suis primatibus, quos sapientiores nouerat, curauit conferre,	2.19 (122.16)
SAPIENTISSIME. cum ipsum sapientissime uixisse omnis mundus nouerit.	2.9 (100.11)
SAPIENTISSIMVS, a, um. sapientissimus. Benedicti igitur gens, quae talem sapientissimum et Dei cultorem promeruit habere regem;	3.25 (185.1)
SAPIO. sapias. 'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	3.29 (196.28)
sapiebat. quod de observatione paschae minus perfecte sapiebat;	5.13 (311.31)
sapimus. quia unum ambo sapimus cum ceteris, qui hic adsident, ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.17 (161.11)
sapio. 'Modo,' inquit, 'sanum sapio,	3.25 (184.15)
sapitis. 'Et siquid aliter sapitis, et hoc quoque uobis Deus reuelabit.'	3.11 (150.15)
sapuisse. Columbam . . . diuinis paginis contraria sapuisse uel egisse credendum est?	3.4 (135.13)
sapuit. 'Numquid,' ait, 'Anatolius . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (187.5)
SARANVS (<i>fl. 640</i>), <i>Saran</i> <i>Ua Critain, an Irish ecclesiastic.</i>	3.25 (187.1)
Sarano. Sarano ceterisque doctoribus seu abbatibus Scottis,	2.19 (123.4)
SARCOFAGVM. sarcofagi. addiderunt longitudini sarcofagi quasi duorum mensuram digitorum.	4.11 (227.3)
sarcofago. inuenerunt hoc mensura palmi longius esse sarcofago.	4.11 (227.1)
a parte uero pedum mensura III digitorum in sarcofago corpus excederet.	4.11 (227.16)
atque in eo, quod adlatum erat, sarcofago posuerunt,	4.19 (246.22)
sarcofagum. inuentum est sarcofagum illud congruae longitudinis ad mensuram corporis,	4.11 (227.12)
ita aptum corpori uirginis sarcofagum inuentum est,	4.19 (246.24)
sarcofagum. Cuius corpori tumulando praeparauerant sarcofagum lapideum;	4.11 (226.32)
SARRACENI, the Saracens.	
Sarracenorum. Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5.23 (349.14)
SAT. ut uno probare sat erit exemplo.	3.14 (156.6)
sed biduanum uel triduanum sat est obseruare ieiunium.	4.25 (263.30)
SATAGO. satagebat. et ipsa semper in omni humilitate ac sinceritate Deo seruire satagebat,	4.9 (222.3)
satagens. temporalibus quoque honoribus regem glorificare satagens,	1.32 (67.21)
satagimus. tuo desiderio, iuxta quod ab apostolica sede didicimus, patefacere satagimus.	5.21 (333.19)
satagit. quibus eos in unitate catholica confirmare satagit.	2.4 (88.10)
satagunt. plures . . . depositis armis, satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.20)
SATANAS, <i>Satan.</i>	
Satanæ. gentem de potestate Satanæ ad fidem Christi . . . conuertit,	2.1 (73.8)
Satanæ. hoc, quod in baptismo abrenuntiare nos Satanæ et omnibus operibus eius promissimus,	3.19 (165.23)
si quos forte ex illis ereptos Satanæ ad Christum transferre ualeret;	5.9 (296.21)
Satanan. quia uideret inferos apertos, et Satanan demersum in profundis tartari,	5.14 (314.15)
SATELLES. satelibus. Valentinianus ab Aetii patricii, . . . satellitibus [satelibus] interimitur,	uar. 1.21 (41.17)
satellitibus. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1.21 (41.17)
iussit uni ex satellitibus suis mihi ad legendum deferre.	5.13 (312.15)
SATIETAS. satietate. et donatori omnium de satietate sua gratias referant;	1.30 (65.23)
SATIS. satisque studium tuæ sinceritatis amplector,	Praef. (5.7)
Sunt et cocleae satis superque abundantes,	1.1 (10.11)
sed nos duo tantum, quae a maioribus audiuius, referre satis duximus.	3.9 (145.28)
e quibus tria memoriae causa ponere satis sit.	3.15 (157.23)
Sed de his satis dictum.	3.26 (191.25)
hoc tantum in praesenti commemorare satis sit,	4.28 (271.10)
quia periculosa sit satis illius temporis flebotomia,	5.3 (285.27)
SATISFACTIO. satisfactio. sit gratia, non satisfactio uitiorum.	1.27 (58.22)
satisfactione. missima illius satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire.	3.7 (141.19)
SATIVS. satius. Decretumque est . . . quia satius esset, ut omnes patriam redeuntes, libera ibi mente Domino desuerent,	2.5 (91.32)
SATRAPA. satrapa. Quod cum satrapa ille, quem uidere uolebant, audisset, iratus est ualde.	5.10 (300.21)
satrapae. peracto autem bello, rursum aequalis potentiae omnes fiunt satrapae.	5.10 (300.4)
satrapam. petieruntque ab eo, ut transmitterentur ad satrapam, qui super eum erat,	5.10 (299.28)
promittens se mittere eos ad satrapam, qui super se erat,	5.10 (300.5)
si peruenirent ad satrapam, et loquerentur cum illo,	5.10 (300.12)
satrapas. Non enim habent regem idem Antiqui Saxones, sed satrapas plurimos suae genti praepositos,	5.10 (299.31)
SAVL, <i>King of Israel.</i>	
Sauli. ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis comparandus uideretur,	1.34 (71.12)
Saulis. quod benedicens filium patriarcha in personam Saulis dicebat,	1.34 (71.19)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros III.	5.24 (357.30)
SAXONES, the Saxons.	
Saxones. litora, quae tunc Franci et Saxones infestabant,	1.6 (17.14)

om hostibus, . . . uictoriam sumere Saxones.	1.15 (31.5)
Saxones Pictique bellum aduersum Brettones . . . susceperunt,	1.20 (38.8)
a quibus Angli uel Saxones, qui nunc Britanniam incolunt, genus et originem duxisse noscuntur.	5.9 (296.13)
Saxonibus. id est Saxonibus, Anglis, Iutis.	1.15 (31.15)
De Saxonibus, . . . uenere Orientales Saxones, Meridiani Saxones, Occidui Saxones.	1.15 (31.20)
Saxonum. ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.14 (30.20)
Tunc Anglorum siue Saxonum gens, . . . longis nauibus aduehitur,	1.15 (30.30)
inter provincias Iutarum et Saxonum perhibetur,	1.15 (31.25)
numquam genti Saxonum siue Anglorum,	1.22 (42.4)
rex, qui Saxonum tantum linguam nouerat,	3.7 (140.27)
in ciuitate Venta, quae a gente Saxonum Vintancestir appellatur,	3.7 (140.32)
adiuarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancestir appellatur,	3.22 (173.6)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.20)
siue de illis, qui de eadem provincia Saxonum nuper ad fidem fuerant uocati,	4.14 (233.13)
Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum.	4.14 (233.21)
Hic depositus est Caedual, qui et Petrus, rex Saxonum, sub die xii Kalendarum Maiarum, indicatione ii;	5.7 (293.31)
SAXONES ANTIQVI, the Saxons of the Continent.	
Saxones Antiqui. Sunt autem Fresones, Rugini, Danai, Hunni, Antiqui Saxones, Boructuari;	5.9 (296.17)
Non enim habent regem idem Antiqui Saxones,	5.10 (299.31)
Saxonum Antiquorum. ea regione, quae nunc Antiquorum Saxonum cognominatur,	1.15 (31.21)
duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad prouinciam Antiquorum Saxonum,	5.10 (299.18)
Sed expugnatis non longo post tempore Boructuariis a gente Antiquorum Saxonum,	5.11 (302.20)
SAXONES AVSTRALES, the South Saxons, situated between Kent and Wessex; see SAXONES MERIDIANI.	
Saxones Australes. Vt Australes Saxones episcopos acceperit Eadbertum et Eallan,	5.18 (320.1)
Saxonum Australium. simul et proxima illi Australium Saxonum,	Praef. (7.7)
Nam primum imperium huiusmodi Aelli rex Australium Saxonum;	2.5 (89.14)
consecrauit pro eo Damianum, qui de genere Australium Saxonum erat oriundus.	3.20 (169.20)
Vt Vilfrid episcopus prouinciam Australium Saxonum ad Christum conuerterit,	4.13 (230.1)
siquidem diuertens ad prouinciam Australium Saxonum,	4.13 (230.8)
Ceterum tota prouincia Australium Saxonum diuini nominis et fidei erat ignara.	4.13 (230.28)
Sita est autem haec insula contra medium Australium Saxonum et Geuissorum.	4.16 (238.15)
Vulneratus namque est in pugna Australium Saxonum,	4.26 (268.11)
ut prouincia Australium Saxonum, . . . proprium haberet episcopum;	5.18 (321.15)
prouinciam Australium Saxonum ab idolatriae ritibus ad Christi fidem conuertit.	5.19 (327.9)
Prouincia Australium Saxonum iam aliquot annis absque episcopo manens ministerium . . . quaerit.	5.23 (350.21)
SAXONES MERIDIANI, the South Saxons; see SAXONES AVSTRALES.	
Saxones Meridiani. uenere Orientales Saxones, Meridiani Saxones, Occidui Saxones.	1.15 (31.22)
SAXONES OCCIDENTALES, the West Saxons, inhabitants of Wessex; see SAXONES OCCIDVI.	
Saxones Occidentales. Vt Australes Saxones episcopos acceperit Eadbertum et Eallan, Occidentales	5.18 (320.2)
Danihelem et Aldhelmu;	
Saxones Occidentales. Vt . . . Vilfrid in Gallia, Caedda apud Occidentales Saxones, . . . sint ordinati	3.28 (194.16)
episcopi,	4.13 (230.10)
quae post Cantuarios ad austrum et ad occidentem usque ad Occidentales Saxones pertingit,	5.18 (321.3)
Saxonibus Occidentalibus. multosque eorum, qui Occidentalibus Saxonibus subditi erant Brettones,	Praef. 6.33
Saxonum Occidentalium. prouinciae Orientalium simul et Occidentalium Saxonum,	Praef. (7.4)
Danihel reuerentissimus Occidentalium Saxonum episcopus,	1.15 (31.18)
in prouincia Occidentalium Saxonum Iutarum natio nominatur,	2.2 (81.15)
id est robur Augustini, in confinio Huiciciorum et Occidentalium Saxonum	2.5 (89.15)
secundum Caelin rex Occidentalium Saxonum,	2.9 (99.1)
Eumer, missus a rege Occidentalium Saxonum nomine Cuichelmo,	2.9 (100.3)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	3.7 (139.6)
Vt prouincia Occidentalium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, susceperit;	3.7 (139.8)
Eo tempore gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit.	3.7 (141.10)
Sicque prouincia Occidentalium Saxonum tempore non paucis absque praesule fuit,	3.20 (169.15)
electus est archiepiscopus . . . Deusdedit de gente Occidentalium Saxonum;	3.23 (183.8)
Venerat eo tempore Agilbertus Occidentalium Saxonum episcopus,	3.28 (195.9)
Vnde deuerterunt ad prouinciam Occidentalium Saxonum, ubi erat Vini episcopus;	4.5 (215.12)
Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, episcopus Occidentalium Saxonum, Vynfrid,	4.11 (225.15)
Eo tempore praeerat regno Orientalium [Occidentalium] Saxonum, . . . Sebbi,	4.12 (227.19)
Vt episcopatum Occidentalium Saxonum pro Leutherio Haeddi, . . . acceperit;	4.12 (227.22)
Quartus Occidentalium Saxonum antistes Leutherius fuit,	4.13 (230.19)
illi . . . donauit, . . . Meanuorum prouinciam in gente Occidentalium Saxonum.	4.15 (236.23)
ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate, subiacerent,	4.16 (238.13)
nemo gradum ministerii . . . ante Danihelem, qui nunc Occidentalium Saxonum est episcopus, acceperit.	5.7 (292.9)
Vt Caedual rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	5.7 (292.13)
Caedual rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Romam;	5.18 (320.9)
Huius regni principio antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5.23 (350.14)
prouinciae Occidentalium Saxonum Danihel et Fortheri episcopi;	
Prouincia Australium Saxonum . . . ministerium sibi episcopale ab Occidentalium Saxonum antistite	5.23 (350.23)
quaerit.	5.24 (355.14)
Caedual rex Occidentalium Saxonum Romam de Britannia pergit.	
SAXONES OCCIDVI, the West Saxons; see SAXONES OCCIDENTALES.	
Saxones Occidui. uenere Orientales Saxones, Meridiani Saxones, Occidui Saxones.	1.15 (31.22)
SAXONES ORIENTALES, the East Saxons, inhabitants of Essex.	
Saxones Orientales. uenere Orientales Saxones, Meridiani Saxones, Occidui Saxones.	1.15 (31.21)
Vt Orientales Saxones fidem, quam dudum abiecerant, . . . receperunt.	3.22 (171.17)
Eo tempore etiam Orientales Saxones fidem, . . . receperunt.	3.22 (171.19)
Vt Orientales Saxones tempore mortalitatis ad idolatriam reuersi,	3.30 (199.7)
Anno dciiii, Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Sabereto antistite Melito.	5.24 (353.22)
Saxones Orientales. cum apud Orientales Saxones episcopatus officio fungeretur,	3.23 (174.25)
Vilfrid in Gallia, Caedda apud Occidentales [Orientales] Saxones, . . . sint ordinati episcopi.	3.28 (194.16)
Saxonibus Orientalibus. et Earconuald Orientalibus Saxonibus sit episcopus datus.	4.6 (218.2)
Tum etiam Orientalibus Saxonibus, . . . Earconualdum constituit episcopum	4.6 (218.13)
Saxonum Orientalium. prouinciae Orientalium simul et Occidentalium Saxonum,	Praef. (6.32)
uel prouincia Orientalium Saxonum fidem, . . . recuperauerit,	Praef. (7.11)
Melitum quidem ad praedicandum prouinciae Orientalium Saxonum, qui Tamense fluuiio dirimuntur	
a Cantia,	2.3 (85.7)
Auxit autem procellam huiusce perturbationis etiam mors Sabereti regis Orientalium Saxonum,	2.5 (91.3)
misit praedicare uerbum genti Orientalium Saxonum.	3.22 (172.27)
fecit eum episcopum in gentem Orientalium Saxonum,	3.22 (172.33)
fratres, qui in monasterio eius erant in prouincia Orientalium Saxonum,	3.23 (176.27)

Vnde deuterunt ad prouinciam Occidentalium [Orientalium] Saxonum,	uar. 3.28 (195.9)
Eodem tempore prouinciae Orientalium Saxonum . . . praefuere reges Sigheri et Sebbi,	3.30 (199.9)
sorori autem in Orientalium Saxonum prouincia,	4.6 (219.2)
praeerat regno Orientalium Saxonum, ut idem etiam libellus docet, . . . Sebbi,	4.11 (225.15)
Vt Coinred Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5.19 (321.25)
Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum, cuius supra meminimus,	5.19 (322.6)
Porro prouinciae Orientalium Saxonum Inguald episcopus;	5.23 (350.12)
SAXONICVS , a, um, <i>Saxon</i> .	
Saxonica . Tobiam . . . consecrauit, uirum Latina, Graeca, et Saxonica lingua atque eruditione multi- pliciter instructum.	5.8 (296.1)
Saxonico . praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur.	4.17 (239.15)
SAXOSVS , a, um, <i>saxosa</i> . erat autem tellus durissima et saxosa,	4.28 (271.25)
SABIES . scabiem. sed et scabiem tantam ac furfures habebat in capite,	5.2 (283.24)
SCABIOSVS , a, um, <i>scabiosum</i> . Vt episcopus Iohannes mutum [et scabiosum] benedicens curauerit, uar.	5.2 (282.30)
SCABREDO . scabredini. praecepit medico etiam sanandae scabredini capitis eius curam adhibere.	5.2 (284.23)
SCANDALVM . scandalum. ut nullum deinceps ab aliquo nostrum oriatur contentionis scandalum, aut alia pro aliis diuulgarentur,	4.5 (217.9)
scandalum . uidelicet ne scandalum facerent eis, qui inter gentes erant Iudaeis.	3.25 (185.9)
ad nihil uidelicet utile, nisi ad scandalum uitandum Iudaeorum.	3.25 (185.13)
SCANDO . scandens. Alma nouae scandens felix consortia uitae,	5.8 (295.16)
SCANDERATOR , ius, <i>sceleratoria</i> . Verum post obitum ipsius abbatissae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratoria fecerunt.	4.25 (265.32)
SCELLANVS (<i>fl.</i> 640), <i>Irish priest</i> .	
Scellano . Croman, Errianoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris;	2.19 (123.3)
SCELVS . scelera. nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgus potuit corrigi, qui differentes confiteri et emendare scelera, quae fecerunt, . . . ad paenitentiam confugiunt,	2.5 (92.8)
Ammonabat ergo illum sedulo, ut confiteretur, et emendaret, ac relinquere scelera sua,	5.12 (308.13)
Quem cum legissem, inueni omnia scelera,	5.13 (311.11)
scelere . Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uotum reuertendi his,	5.13 (312.17)
sceleribus . iustas de sceleribus populi Dei ultiones expetiit,	2.5 (90.30)
sceleris . acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est.	1.15 (32.16)
Siquidem in adolescentia sua sceleris aliquid commiserat,	1.14 (30.15)
scelerum . omnium lues scelerum comitari adcelerauit;	4.25 (263.10)
Qui inter alia inenarrabilium scelerum facta, . . . hoc addebant,	1.14 (29.31)
ne mox mortuus ob merita scelerum ad inferni claustra raperetur,	1.22 (42.2)
in quibus cunctis homines ab amore scelerum abstrahere, . . . curabat.	3.13 (152.29)
multos ad agendam et non differendam scelerum suorum paenitudinem prouocauit.	4.24 (261.9)
SCEPTRVM . scepra. Percipit inde decus reginae, et scepra sub astris,	5.14 (315.7)
Coinred, . . . nobilius multo regni scepra reliquit.	4.20 (248.9)
Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni scepra exoptatissimus.	5.19 (321.29)
sceptrorum . Commutasse magis sceptrorum insignia credas,	5.19 (322.9)
sceptrum . in quibus cunctis Vulferi, qui adhuc supererat, sceptrum regni tenebat.	5.7 (293.29)
SCHEMA . schemate. post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subnexuit,	4.3 (212.29)
schematibus . et huic adiectum alium de schematibus siue tropis libellum,	5.21 (341.21)
SCIENTIA . scientia. sacrae scripturae scientia repletus,	5.24 (359.28)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir scientia scripturarum diuinarum . . . insignis;	1.32 (68.30)
Bertuald, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus,	4.29 (275.31)
cum esset et ipse contentu mundi ac doctrinae scientia insignis,	5.8 (295.21)
sed Niger Heuuald magis sacrarum litterarum erat scientia institutus.	5.9 (299.16)
Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5.10 (299.25)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.15 (315.27)
scientiae . scientiae salutaris cotidie flumina inrigandis eorum cordibus emanabant;	5.18 (320.28)
cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	4.2 (204.26)
scientiam . summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	5.24 (360.4)
Aedanum . . . habentemque zelum Dei, quamuis non plene secundum scientiam,	1.1 (11.14)
Huius discipului Cudberti humiliter subditus, et scientiam ab eo scripturarum, . . . sunsit	3.3 (131.18)
sed pessimam mihi scientiam certus prae oculis habeo,	4.27 (269.8)
quod aemulationem Dei habebant, sed non secundum scientiam;	5.13 (311.32)
ut quoniam gens illa, quam nouerat scientiam diuinae cognitionis . . . populis Anglorum communicare curauit;	5.22 (347.6)
SCILICET . uar. Praef. (5.1); 1.23 (43.21); 2.5 (90.16); 2.18 (120.16); 3.25 (183.19); 4.1 (203.24).	
SCINTILLA . scintilla. quod scintillam [scintilla] orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	uar. 2.11 (104.24)
scintillam . quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.11 (104.24)
scintillis . contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus,	3.10 (147.15)
SCIO . sciam. quam te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.8)
scias . Respondit ille: "Scias pro certo,	5.21 (344.19)
sciebam . et ex eodem libro x capitula, . . . quia maxime nobis necessaria sciebam, illis coram ostendi,	4.5 (215.30)
sciebant . Sciebant enim, ut Christiani, resurrectionem dominicam, . . . prima sabbati semper esse cele- brandam;	3.4 (135.5)
sciebat . huius doctrinam omnibus Scottorum traditionibus iure praeferendam sciebat;	3.25 (182.35)
quia sciebat illam nullum uirorum plus illo diligere.	4.19 (243.18)
sciendo . qui non metuunt sciendo peccare.	1.27 (52.1)
sciendum . Quod tamen sciendum est, quia in mysterio accipitur.	1.27 (54.23)
sciens . quia, quod cogitauit sciens, hoc pertulit nesciens.	1.27 (60.28)
sciens . quia, qui dixit: "Diliges Dominum Deum tuum," dixit et: "Diliges proximum."	4.28 (273.24)
scientes . scientes, quod laborem magnum . . . gloria sequitur.	1.23 (43.12)
scientes hoc uestris animabus per omnia profuturum,	1.23 (43.15)
scientes quod, ac cognita, . . . quia res exigit, commodetis.	1.24 (44.13)
scientes , quia famulus Christi est,	2.2 (83.6)
scietis , cuius traditioni scientes contradicitis,	3.25 (186.15)
"Quid hic sedetis, scientes certissime, quia noster est iste?"	5.13 (312.21)
scimus . Scimus namque caelitus sanctae ecclesiae donatum,	5.21 (333.19)
Et quidem scimus, quia neque apostoli omnes uno eodemque sunt modo adtonsi,	5.21 (332.3)
scio . Scio, frater carissime, quia: . . . Deus per dilectionem tuam . . . miracula ostendit;	1.31 (66.14)
scio enim certissime qui es,	2.12 (108.31)
"Scio," inquit, "quia non multo tempore uicturus est rex;	3.14 (157.8)
"Scio," inueniens, "quia, ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, . . . superueniet;	3.15 (158.5)
Verumtamen scito [scio], quia, ugae postulasti, accipies."	uar. 3.27 (193.22)
"Scio hominem in hac insula adhuc in carne manentem,	4.3 (211.29)
"Scio, quod me haec insana mente loqui arbitramini;	4.8 (221.13)

'Scio certissime, quia merito in collo pondus langoris porto,	4.19 (246.7)
et scio, quia ille me interfectum putans pro me missas crebras facit;	4.22 (250.32)
Scio autem certissime, quia non diu uacuus remanebit locus ille,	4.30 (277.9)
scire. qui haec scire uel meminisse poterant,	Praef. (7.26)
Praeterea scire uestram gloriam uolumus,	1.32 (69.9)
De quibus omnibus siqui plenius scire uult	3.19 (165.6)
Cui ego absque ulla me hoc dubietate scire respondi,	5.6 (291.12)
Plura uoluminis illius, siqui scire delectat, . . . epitomate requirat,	5.17 (319.31)
uel ex traditione maiorum, uel ex mea ipse cognitione scire potui,	5.24 (357.3)
scri. iam deinde congesta in ordinem serie lunae XIII ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	5.21 (341.16)
ut, quid de his scribi ista omnia, quae uidisti?"	5.23 (349.26)
scis. "Scis, quae sint ista omnia, quae uidisti?"	5.12 (308.8)
scit. scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	3.2 (129.9)
scito. Verumtamen scito, quia, quae postulasti, accipies.	3.27 (193.22)
scitote. attamen scitote, quia non est mea; nam mea lux, incipiente aurora, mihi aduentura est.	4.8 (221.20)
SCISCITOR. sciscitabantur. At illi sedulo sciscitabantur, quomodo hoc contigisset.	3.11 (150.17)
sciscitabatur. sciscitabatur, qui essent hi, quidue acturi illo conuenissent.	2.2 (84.7)
flagellis artioribus afficiens sciscitabatur apostolica districtione,	2.6 (92.21)
At ille uicissim sciscitabatur,	2.12 (108.27)
sciscitabatur singillatim ab omnibus, qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uideretur.	2.13 (111.17)
sciscitanti. sicut mihi mentem sciscitanti, cum hoc an ita esset, quibusdam uenisset in dubium, . . . referebat,	4.19 (243.12)
SCITVM. scita. cum scita legis Mosaica iuxta litteram seruaret,	3.25 (185.4)
SCOLA. scolam. instituit scolam, in qua pueri litteris erudirentur;	3.18 (162.20)
SCOLASTICVS. scolasticus. percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus quidam de genere	3.13 (152.24)
Scotorum,	
SCOTTI, the Irish, whether living in Ireland or in northern Britain.	1.1 (12.3)
Scotti. Respondebant Scotti, quia non ambo sibi locum patriae fecerunt.	1.1 (13.16)
Scotti, quos diximus, aduenientes sibi locum patriae fecerunt.	1.12 (27.31)
cognita Scotti Pietique reditus denegatione,	3.21 (171.12)
Hii, ubi plurimorum caput et arcem Scotti habuere coenobiorum;	3.25 (181.16)
quod Scotti dominicum paschae diem contra uersalis ecclesiae morem celebrarent.	3.27 (192.16)
quos omnes Scotti libentissime suscipientes,	3.28 (195.28)
ut, crescente per dies institutione catholica, Scotti omnes, . . . suam redirent ad patriam.	4.4 (213.17)
eo quod Scotti tempore aestatis, . . . dispersi uagarentur,	4.26 (267.12)
et Scotti, qui erant in Britannia;	5.23 (351.8)
Scotti, qui Britanniam incolunt, suis contenti finibus nil . . . insidiarum moliantur	2.19 (123.4)
Scotti. Sarano ceterisque doctoribus seu abbatibus Scottis.	4.4 (213.2)
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scottia, unum Scottis, . . . fecerit.	1.2 (12.15)
Scottis. Cumque uxores Picti non habentes peterent a Scottis,	3.3 (132.22)
Vt Brettones a Scottis uastati Pictisque,	3.21 (171.15)
inbuebantur praeceptoribus Scottis parui Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis.	3.24 (179.27)
succedente . . . Trumheri, . . . natione quidem Anglorum, sed a Scottia ordinato episcopo.	3.25 (181.4)
tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3.25 (182.26)
Finan pro illo gradum episcopatus a Scottis ordinatus ac missus acceperat.	3.25 (183.24)
Quia nimirum Osuii a Scottis edoctus ac baptizatus,	3.26 (190.5)
Cedd, iam dudum ordinatus a Scottis, ut supra docuimus,	3.29 (196.8)
fratribus, qui in Lindisfarnensi ecclesia, Scottis abuentibus, remanere maluerunt,	4.4 (213.31)
intellexerat . . . Osuii, quamuis educatus a Scottis, quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia.	5.19 (323.12)
Anglos ibidem locauit, relictis in praefata insula Scottis.	5.24 (354.15)
animaduertit . . . minime perfectam esse uirtutis uiam, quae tradebatur a Scottis,	
et Colman cum Scottis ad suos reuersus est;	
Scotlorum. quinque gentium linguis, . . . Anglorum uidelicet, Brettonum, Scottorum, Pictorum et	1.1 (11.15)
Latinorum,	1.1 (11.28)
atque inuenta ibi gente Scottorum,	1.1 (12.19)
tertiam Scotlorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.1 (13.9)
Haec autem proprie patria Scotlorum est.	1.12 (25.24)
duabus gentibus . . . Scotlorum a circio, Pictorum ab aquilone,	1.34 (71.7)
Vt Aedilfrid rex Nordanhymbrorum Scotlorum gentes proelio conterens	1.34 (71.21)
Unde motus eius profectibus Aedan rex Scotlorum,	1.34 (72.4)
Neque . . . quisquam regum Scotlorum in Britannia aduersus gentem Anglorum . . . uenire audebat.	2.4 (87.11)
neon non et Scotlorum, qui Hiberniam insulam Britanniae proximam incolunt,	
Siquidem ubi Scotlorum in praefata ipsorum patria, . . . professionem minus ecclesiasticam . . . esse	2.4 (87.13)
cognouit,	2.5 (90.1)
Pictorum quoque atque Scotlorum gentes, . . . maxima ex parte perdomuit,	2.19 (122.10)
Vt primo idem Honorius et post Iohannes litteras genti Scotlorum . . . miserit.	2.19 (122.13)
Misit idem papa Honorius litteras etiam genti Scotlorum,	3.1 (127.15)
ibique ad doctrinam Scotlorum cathecizati, et baptismatis sunt gratia recreati	3.3 (131.3)
Vt idem rex postulans de gente Scotlorum antistitem acceperit Aidanum,	3.3 (131.9)
Osuald, . . . misit ad maiores natu Scotlorum,	
Hoc etenim ordine septentrionalis Scotlorum prouincia, . . . illo adhuc tempore pascha dominicum	3.3 (131.21)
celebrabat,	
gentes Scotlorum, quae in australibus Hiberniae insulae partibus morabantur, . . . pascha canonico ritu	3.3 (131.26)
obseruare didicerunt.	3.3 (132.13)
quia nimirum iam longo exilii sui tempore linguam Scotlorum iam plene didicerat.	3.3 (132.14)
Exin coepere plures per dies de Scotlorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.28)
cuius monasterium in cunctis pene septentrionalium Scotlorum, . . . arcem tenebat,	3.3 (133.1)
iamdudum monachis Scotlorum tradita, eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint.	3.4 (134.5)
quod a copia roborum Dearthach lingua Scotlorum, . . . cognominatur.	3.5 (136.33)
cum de prouincia Scotlorum rex Osuald postulasset antistitem,	3.6 (148.6)
quae in iiii linguis, id est Brettonum, Pictorum, Scotlorum, et Anglorum, diuisae sunt,	3.13 (152.25)
percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus quidam de genere Scotlorum,	3.17 (160.17)
Finan, et ipse illo ab Hii Scotlorum insula ac monasterio destinatus,	3.19 (164.18)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scotlorum, sed longe animo quam carne nobilior.	3.21 (171.10)
Suscepit pro illo episcopatum Ceollach, et ipse de natione Scotlorum,	3.24 (179.25)
Primus . . . Diuma, . . . secundus Cellach, . . . uterque de genere Scotlorum;	3.25 (181.7)
quam tamen more Scotlorum non de lapide, sed de robore secto totam composuit,	3.25 (182.34)
huius doctrinam omnibus Scotlorum traditionibus iure praeferendam sciebat;	3.25 (183.23)
Hild abbatissa cum suis in parte Scotlorum,	3.26 (189.17)
Cedd, relicta Scotlorum uestigiis, ad suam sedem rediit,	3.26 (189.21)
qui fuit annus Osuii regis XXII ^{us} , episcopatus autem Scotlorum, . . . annus xxx ^{us} ;	3.27 (192.26)
cum essent in monasterio, quod lingua Scotlorum Rathmelsigi appellatur,	

nationibus Scottorum siue Pictorum, exemplo uiuendi, . . . multum profuit.	3 27 (194.3)
qui lingua Scottorum Magéo nominatur;	4.4 (213.24)
Erat autem ibi monachus quidam de natione Scottorum,	4.13 (231.1)
Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum, Adamnanus uocabulo,	4.25 (263.2)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5.9 (297.17)
Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnано, catholicum pascha suscepierint;	5.15 (315.10)
pars Scottorum in Hibernia, . . . ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus . . . suscepit.	5.15 (315.12)
detecta et eliminata, ut et supra docuimus, Scottorum secta,	5.19 (325.28)
insulis [que] quae ab Anglorum, et Brettonum, nec non Scottorum et Pictorum gentibus incoluntur,	5.19 (327.5)
Scottos. cuius tempore Palladius ad Scottos in Christum credentes missus est,	1.13 (28.14)
Palladius ad Scottos . . . primus mittitur episcopus.	1.13 (28.20)
Vt Laurentius cum coepiscopis suis Scottos . . . monuerit,	2.4 (86.23)
in magna reuerentia sanctitatis tam Brettones quam Scottos uenerati sumus;	2.4 (87.34)
sed cognoscens Brettones, Scottos meliores putauimus.	2.4 (88.1)
fili . . . Aedilfridi, . . . cum magna nobilium iuuentute apud Scottos siue Pictos exulabant,	3.1 (127.14)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, qui Scottos sequebantur, in possessionem monasterii dederat.	3.25 (183.2)
Tuda, qui erat apud Scottos austrinos eruditus,	3.26 (189.26)
Colmanus, . . . tulit secum omnes, quos in Lindisfarnensium insula congregauerat Scottos;	4.4 (213.5)
locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium his, qui Scottos sequebantur.	5.19 (325.16)
Anno ccccccxx, Palladius ad Scottos in Christum credentes . . . mittitur	5.24 (352.24)
SCOTTIA, Ireland (not modern Scotland).	
Scottia. multis annis in Scottia uerbum Dei omnibus adnuntians,	3.19 (167.25)
Vt questio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant,	3.25 (181.1)
cum Colmanus in episcopatum succederet, et ipse missus a Scottia,	3.25 (182.19)
Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis suis de Scottia, Agilbertus cum Agathone	3.25 (183.20)
Venerat autem de Scottia, tenente adhuc pontificatum Colmano,	3.26 (190.1)
Vt Colman episcopus, relictā Britannia, duo monasteria in Scottia, unum Scottis, . . . fecerit.	4.4 (213.1)
Interea Colmanus, qui de Scottia erat episcopus, relinquens Britanniam, tulit secum omnes, . . . Scottos;	4.4 (213.3)
Columba presbyter de Scottia uenit Britanniam,	5.24 (353.9)
Scottiam. Dominis carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.26)
secundus Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3.24 (179.25)
Colman . . . Scottiam regressus est, tractaturus cum suis, quid de his facere deberet.	3.26 (189.15)
ne Scottiam nil se ledentem inpuget, . . .	4.26 (267.7)
cum reuersus ad Scottiam, multas postea gentis eiusdem turbas . . . correxit;	5.21 (345.5)
SCOTTICVS, a, um, Irish.	
Scotticae. monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum Domino procurante	5.22 (346.17)
perducti sunt.	4.4 (213.12)
Scottico. sermone Scottico Inisboufinde, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	
SCOTTVS, an Irishman.	
Scottus. quorum ultimus natione Scottus, ceteri fuere de Anglis.	3.21 (170.19)
Ronan, natione quidem Scottus, sed in Galliae uel Italiae partibus . . . edoctus.	3.25 (181.19)
SCRIBO. scribendam. Quam sententiam definitionis nostrae Titillo notario scribendam dictauit.	4.5 (217.12)
scribendi. quia tamen aptum scribendi se tempus ingressit,	1.24 (44.5)
scribens. ita scribens:	1.30 (64.29)
scribente. quomodo . . . Augustinus in Cantia fecisse noscitur, scribente ei reuerentissimo papa Gregorio,	4.27 (270.29)
scribere. semper aut discere, aut docere, aut scribere dulce habui.	5.24 (357.13)
scribi. nec non et quattuor auro Scribi euangelii praecipit in ordine libros;	5.19 (330.16)
ut, quid de his scribi debeat, quemue habitura sint finem singula, necdum sciri ualeat.	5.23 (349.25)
scribit. Scribit autem Eutropius, quod Constantinus in Britannia creatus imperator,	1.8 (22.25)
ut eorum semper exemplo, sicut ipse scribit, ad orationis placidum litus,	2.1 (75.8)
sicut beatus papa Gregorius de quibusdam scribit,	5.13 (313.4)
De situ etiam Chebron et monumentis patrum ita scribit:	5.17 (319.14)
scribitur. sicut in libro Numerorum apertissime scribitur:	5.21 (335.10)
scripsere. traiecit milium L, siue, ut quidam scripsere, stadiorum ccccl.	1.1 (9.14)
scriperit. utque idem librum de locis sanctis scriperit.	5.15 (315.11)
scripsi. Vt autem in his, quae scripsi,	Praef. (6.1)
Scripsi autem haec de persona et operibus uiri praefati;	3.17 (161.9)
scripsimus. siqua in his, quae scripsimus, aliter quam se ueritas habet, posita reppererit,	Praef. (8.4)
scripsit. libello responsonum, quem ad interrogationes . . . Augustini . . . episcopi scripsit,	2.1 (76.33)
scripsit cum coepiscopis suis exhortatorum ad eos epistulam,	2.4 (87.20)
qui a xiiii ^a usque ad xx ^{am} pascha celebrandum scripsit?	3.25 (187.2)
Scripsit idem uir de locis sanctis librum legentibus multis utillimum;	5.15 (316.17)
Scripsit ergo de loco dominicae natiuitatis in hunc modum:	5.16 (317.10)
Scripsit item hoc modo de loco passionis ac resurrectionis illius:	5.16 (317.20)
Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Brettonum,	5.18 (320.30)
Scripsit et de uirginitate librum eximium,	5.18 (321.5)
Scripsit et alia nonnulla, utpote uir undecumque doctissimus;	5.18 (321.7)
et hoc de illo supra epitaphium scriptum [scripsit]:	uar. 5.19 (330.8)
scripta. iuxta numerum librorum, quibus lex diuina scripta est,	1.1 (11.12)
scripta. Actum in mense et indictione supra scripta,	4.5 (217.13)
scripta. sed potius gaudete, quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (66.27)
quia nomina uestra scripta sunt in caelo.	1.31 (67.1)
scripta. a fratribus ecclesiae Lindisfarnensis scripta repperi,	Praef. (7.32)
in quo omnia, quae umquam bona feceram, intuens scripta repperi,	5.13 (312.6)
scriptas. misit illi et litteras scriptas in hunc modum:	5.21 (333.13)
scriptum. quia et in lege scriptum est:	1.27 (51.4)
Sed quia scriptum est: 'Erunt duo in carne una,	1.27 (51.6)
quia scriptum est in lege:	1.27 (53.13)
scriptumque in tumba ipsius epitaphium huiusmodi:	2.1 (79.8)
Scriptum uero est in tumba eiusdem Augustini epitaphium huiusmodi:	2.3 (86.14)
quatinus, sicut scriptum est, consummati operis uobis merces . . . tribuatur,	2.8 (96.16)
Scriptum namque est: 'Erunt duo in carne una.'	2.11 (105.19)
sicut scriptum est in Isaia:	3.29 (197.6)
Scriptum est enim: 'Quaerite primum regnum Dei et iustitiam eius,	3.29 (198.30)
et iubente pontifice epitaphium in eius monumento scriptum,	5.7 (293.3)
Scriptum est ergo hoc modo:	5.7 (293.6)
placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri, scriptumque est hoc modo:	5.19 (326.31)
scriptumque a praefato papa regibus Anglorum Aedilredo et Aldfrido,	5.19 (327.19)
uentum est ad locum, ubi scriptum erat:	5.19 (330.8)
et hoc de illo supra epitaphium scriptum:	5.21 (334.13)
scriptum est in Exodo, ubi liberandus de Aegypto populus Israel primum pascha facere iubetur,	

Ipsa prima dies azymorum, de qua multum distincte in Leuitico scriptum est:	5.21 (336.30)
quia in Genesi scriptum est,	5.21 (339.15)
scriptum. de hisdem patribus, . . . nouimus scriptum,	1.27 (49.6)
SCRINIUM. scrinio. perscrutatio eiusdem sanctae ecclesiae Romanae scrinio,	Praef. (6.20)
SCRIPTIO. scriptione. et cum subscriptione [scriptione] sua corroborauit.	uar. 5.19 (327.7)
SCRIPTOR. scriptor. Scriptor, quae dudum huor adurit edax.	1.10 (24.11)
Scriptor quoque ipse multis ab ea muneribus donatus patriam remissus est.	5.15 (317.3)
scriptoris. Haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historiis indere placuit,	5.17 (319.27)
scriptorum. antistitem, secundum uestrorum scriptorum tenorem, minime ualuit nunc repperire	3.29 (198.1)
dixit quidam saecularium scriptorum, quia felissimo mundus statu ageretur,	5.21 (333.23)
SCRIPTVM. scripta. Scripta, quae perlatores ad sanctae memoriae Seuerini papam adduxerunt,	2.19 (123.10)
de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	3.4 (134.17)
quem remissa mox scripta papae apostolici ibidem obisse narrauerint.	3.29 (196.2)
scripta. fraternitati uestrae nostra mittere scripta curauimus;	1.24 (44.6)
susceperunt scripta exhortatoria a . . . Bonifatio,	2.7 (94.5)
aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatoli scripta secutam,	3.3 (131.24)
et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis,	4.1 (203.13)
scriptis. ex priorum maxime scriptis . . . didicimus.	Praef. (6.26)
ex scriptis uel traditione priorum,	Praef. (7.17)
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huic historiae inserere commodum fore legentibus reor.	5.15 (317.5)
et de scriptis eiusdem Aldelmi.	5.18 (320.2)
SCRIPTVRA. scriptura. Sacra scriptura testatur,	1.27 (48.19)
quem tam excellenter scriptura commendat:	5.21 (337.20)
hoc est de figuris modisque locutionum, quibus scriptura sancta contexta est.	5.24 (360.1)
scriptura. sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus,	1.32 (69.10)
quia scriptura teste:	2.1 (77.10)
scripturae. audiendis scripturae sanctae uerbis	Praef. (5.8)
sacrae scripturae scientia repletus,	1.32 (68.30)
ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclaret:	2.11 (106.3)
et imitari morem sacrae scripturae, cuius historiae carmina plurima indita,	4.20 (247.7)
Canebat . . . de aliis plurimis sacrae scripturae historiis,	4.24 (261.3)
ut diligentius explorata scripturae ueritas docet,	5.21 (335.27)
scripturam. haec in scripturam sanctam mese meorumque necessitate . . . adnotare, . . . curauit:	5.24 (357.20)
scripturarum. quae meditatione scripturarum ceteris omnibus est facta communis.	1.1 (11.16)
sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,	3.7 (140.21)
uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	3.28 (194.28)
nam quo minus sufficebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium impendebat.	4.3 (208.12)
et meditatione diuinarum scripturarum uitam sedulus agebat.	4.3 (211.20)
Tantum lectioni diuinarum scripturarum suos uacare subditos, . . . faciebat,	4.23 (254.17)
cum in utroque Hildae abbatissae monasterio lectioni et observationi scripturarum operam dedisset,	4.23 (254.32)
Huius discipulatu Cudbert humiliter subditus, et scientiam ab eo scripturarum, . . . sumsit	4.27 (269.8)
Ordinatus est autem post haec Eadbert uir scientia scripturarum diuinarum . . . insignis:	4.29 (275.32)
Bercuuald, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus,	5.8 (295.21)
Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5.15 (315.27)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.18 (320.28)
nam et sermone nitidus, et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus.	5.18 (321.9)
quod Albinus discipulus eius, . . . in tantum studiis scripturarum institutus est,	5.20 (331.9)
Naiton . . . admonitus ecclesiasticarum frequenti meditatione scripturarum, abrenuntiauit errori,	5.21 (332.17)
talis in mysterio celebratione maximorum a sanctarum quidem scripturarum doctrina discordat:	5.21 (340.23)
scripturas. et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	2.20 (126.32)
scripturis. id est, aut legendis scripturis, aut psalmis discendis operam dare.	3.5 (136.11)
et scripturis legendis operam daret,	3.23 (176.35)
omnem meditando scripturis operam dedi;	5.24 (357.11)
scripturis. Egberto, . . . qui in Hibernia diutius exulauerat pro Christo, eratque et doctissimus in scripturis,	3.4 (134.33)
et ea, quae in scripturis agenda didicerat, operibus solerter exsequenter,	3.28 (194.29)
sicut mihi frater quidam de his, qui me in scripturis erudiebant,	4.3 (210.16)
Successit autem Egidio in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus,	4.26 (268.3)
ubi doctus in scripturis, sanctorumque locorum gnarus esse conpertus est,	5.15 (316.26)
Fortheri, . . . uir et ipse in scripturis sanctis multum eruditus.	5.18 (321.13)
SCRVPVLVS. scrupulo. coepitque me interrogare, . . . an me esse baptizatum absque scrupulo nossem.	5.6 (291.11)
SCRVTOR. scrutaretur. quid haec essent, solerti animo scrutaretur,	4.3 (209.1)
scrutari. quae religio sequenda, sedulus secum ipse scrutari consuesset,	2.12 (110.28)
scrutatur. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	1.1 (11.14)
scrutetur. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur [scrutetur],	uar. 1.1 (11.14)
SCVTVM. scuto. ita ut pene totus orbis solis quasi nigerimo et horrendo scuto uideretur esse coopertus.	Cont. (361.8)
scutum. non habens uitam ad manum, quo regem a nece defenderet,	2.9 (99.11)
SCYLLA, the rock between Italy and Sicily.	
Scyllae. et ueluti naufragia Scyllae fugientes, in Charybdi uoragine submergendi decidunt.	5.21 (338.12)
SCYTHIA, Scythia, the Scandianau peninsula.	
Scythia contigit gentem Pictorum de Scythia, . . . Hiberniam peruenisse,	1.1 (11.24)
SEBBI (d. 695), King of Essex in conjunction with his nephew Sigheri.	
Sebbi. provinciae Orientalium Saxonum post Suidhelmum, . . . praefuere reges Sigheri et Sebbi,	3.30 (199.11)
coheres regni eiusdem, Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruaui,	3.30 (199.21)
Orientalibus Saxonibus, quibus eo tempore praefuerunt Sebbi et Sigheri,	4.6 (218.14)
Vt rex eiusdem provinciae Sebbi in monachicia uitam conuersatione finierit.	4.11 (225.13)
praerater regno Orientalium Saxonum, . . . uir multum Deo deuotus, nomine Sebbi, cuius supra memi-	
nimus.	4.11 (225.17)
SECEDO. secedens. qui secedens ad regem Merciorum uocabulo Vulferi,	3.7 (141.7)
secedente. sole nimirum tunc Lybicas in partes secedente,	1.1 (11.5)
Sed illo . . . ad alia loca secedente, Gebmundum pro eo substituit antistitem.	4.12 (228.25)
secedere. Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere conseruat;	3.16 (159.13)
secederet. non tamen cunctis Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	2.1 (80.31)
secesserant. uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.12)
secessere. Discessere. . . Me litus et lustrus, atque ad partes Galliae secessere,	2.5 (92.3)
secessi. nam et ideo de conuiuio egressus huc secessi, quia cantare non poteram.	4.24 (259.26)
secessisse. Cumque sacerdotem suum Hiberniam secessisse, ibique defunctum esse audisset,	4.25 (264.7)
secessit. secessit ad regem Orientalium Anglorum,	3.7 (140.13)
Deinde secessit ad insulam quandam paruum,	4.4 (213.10)

splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, hoc est ad occidentem oratorii, secessit,	4.7 (220.9)
secessit ad provinciam Orientalium Anglorum,	4.23 (253.2)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calcariam,	4.23 (253.24)
et ingruente causa subita secessit Hiberniam,	4.25 (263.35)
secessit ad monasterium praefatum, ibique uitam in Deo digna conuersatione compleuit,	5.6 (292.6)
Suidberet . . . de Britannia regressus, non multo post ad gentem Boructuarorum secessit,	5.11 (302.18)
dehinc ad monasterii sui, quod est in Lestingae, curam secessit,	5.19 (326.6)
SECCERNO. secernebat. qui antiquitus gentem Brettonum a Pictis secernebat,	1.1 (13.13)
secermit. quam a continenti terra secermit fluiui Vantsum,	1.25 (45.7)
secerunt. patet profecto, quod illam per omnia diem a sua sollempnitate secerunt,	5.21 (338.4)
secreta. Est enim iuxta murum, . . . xii milibus passuum a mari orientali secreta,	3.22 (172.19)
quae ad occidentalem plagam ab Hibernia procul secreta,	4.4 (213.12)
eam monasterii partem, quae ancillarum Dei cetera uirorum erat secreta contubernio,	4.7 (219.21)
secreti. qui longius ab eis locis, . . . secreti, ea tantum de his, quae lectione didicerint, norunt,	5.15 (316.33)
secretus. et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus;	3.14 (155.15)
SECLVDO. secludunt. nimirum constat, quia xiiii ^m diem mensis eiusdem, . . . a sua prorsus sollempnitate secludunt;	5.21 (338.17)
SECO. sece. nemo propter hiemem aut faena sece aestate,	1.1 (12.28)
secto. quam tamen . . . de robore secto totam composuit, atque harundine texit;	3.25 (181.7)
SECRETARIVM. secretario. sepultusque est in secretario beati apostoli Andreae,	3.14 (154.18)
partem uero in ecclesia, qui praeerat, reliquit, et in secretario eius condi praecepit,	3.26 (190.18)
secretarium. in ecclesia beati Petri apostoli, ante secretarium,	2.1 (79.5)
SECRETIOR. ius. secretior. Est mansio quaedam secretior, nemore raro et uallo circumdata,	5.2 (283.7)
secretiore. Accepit autem in eodem monasterio locum mansionis secretiore,	5.12 (310.10)
SECRETIVS. in qua secretus cum paucis, id est vii usque viii, fratribus, . . . orare ac legere solebat,	4.3 (207.13)
SECRETO. Denique tempore quodam secreto,	2.1 (74.16)
Tunc secreto aduocans eum comes, interrogauit eum intentius, unde esset,	4.22 (251.6)
SECRETVM. secreto. postquam enim cogitationem suam, . . . reginae in secreto reuelauit,	2.12 (110.6)
SECRETVS, a, um. secreta. quae de semet ipsa proferet secreta humanis mentibus inspiratione clementer infundit;	2.10 (101.2)
Cudberct . . . ad anchoriticae quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit,	4.28 (271.7)
secretae. et multo illum tempore secretae noctis flagellis artioribus afficiens sciscitabatur	2.6 (92.20)
Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere consuevit;	3.16 (159.12)
locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;	5.12 (304.22)
secretus. in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudberct, . . . aliquandiu secretus Domino militabat.	4.30 (277.2)
SECTA. secta. detecta et eliminata, ut et supra docuimus, Scottorum secta,	5.19 (325.28)
sectam. Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam,	3.26 (189.12)
SECTOR. sectamur. in quo tanti apostoli, . . . exempla sectamur;	3.25 (185.1)
sectantem. sectantemque magistri et capituli sui sancti Gregorii regulam,	2.18 (121.4)
sectantur. ut sacerdotum doctrinam sentientes desiderii sectantur,	1.18 (36.20)
sectari. Vnde constat uos, Colmane, neque Iohannis, ut autumatis, exempla sectari,	3.25 (186.15)
SECVLM. seculi. 'Ecco ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem mundi [seculi].' uar.	2.8 (95.24)
SECVNDO. qui secundo uenientes murum trans insulam fecerint;	1.12 (25.16)
Vnde postulabant, ut secundo synodus pluribus aduenientibus fieret.	2.2 (82.18)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.28)
SECVNDVM. 1.26 (47.4); 1.27 (59.2); uar. 2.4 (88.22); 2.19 (124.9); 3.3 (131.17); 3.25 (185.20); 3.25 (185.26);	3.25 (185.26);
3.29 (197.5); 3.29 (198.1); 4.17 (239.24); 5.22 (347.1).	
SECVNDVS, a, um. secunda. nam secunda, quam praediximus, a se omni modo debet abstinere.	1.27 (51.2)
secunda trecentarum et ultra spatium tenet,	2.9 (97.20)
Cum ergo secunda memorati ieiunii ac supplicationum dies ageretur,	4.14 (233.23)
Erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei,	4.32 (280.25)
secunda. ipsum prius secunda generatione Deo dedicatum sibi accepit in filium,	3.7 (139.27)
ut nec secunda die, nec tertia, neque umquam exinde eum auderet contingere,	3.12 (151.11)
contigit forte ipsum puerum hora ferme secunda diei in loco, in quo eger iacebat, solum inueniri;	4.14 (234.1)
sicque diem paschae ordine peruerso, et aliquando in secunda ebdomada totam conpleant,	5.21 (338.6)
secundi. ut, . . . secundi nos ueni ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.1 (282.15)
secundis. secundis fatibus nauis tuta uolabat.	1.17 (34.11)
secundo. Secundo autem eiusdem Focatis anno transiens ex hac uita,	2.1 (79.2)
Cuius anno secundo, hoc est ab incarnatione dominica anno dclxiii,	3.14 (154.13)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam secundo postquam consecratus est anno,	4.2 (204.14)
de secundo breuiter intinandum, quod in episcopatum Doricae fuerit ordinatus;	4.23 (254.26)
uixit . . . pontificante apostolico uiro domno Sergio papa anno secundo,	5.7 (294.3)
secundo anno Aldfridi, qui post Ecgridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit.	5.19 (327.11)
secundo. Secundo proelio cum magno suorum discrimine	1.2 (14.11)
secundum. habuitque primum episcopum Trumheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum Vynfridum,	3.24 (180.28)
secundum. Secundum: 'Vt nullus episcoporum parrochiam alterius inuadat,	4.5 (216.3)
secundus. Vt eandem secundus Romanorum Claudius adiens,	1.3 (15.1)
et mox prior in Britannia, secundus in Gallia sint intermiti,	1.11 (24.17)
secundus Caelin rex Occidentalium Saxonum,	2.5 (89.14)
quorum prior episcopus in Lindissi provincia, secundus erat abbas in monasterio,	3.11 (149.8)
quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis,	3.22 (173.9)
secundus Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scottiam rediit,	3.24 (179.23)
Anno . . . dclxxx ^{mo} qui est annus secundus ex quo Britanniam uenit Theodorus,	4.5 (214.12)
Siquidem primus Hagustaldensis, secundus Eboracensis ecclesiae sit ordinatus episcopus,	4.12 (227.23)
quod eorum primus Hagustaldensis, secundus Britanniae adiens, plurimum insulae partem in dedicationem recepit,	4.23 (254.29)
Claudius secundus Romanorum Britanniae adiens, plurimum insulae partem in dedicationem recepit,	5.24 (352.9)
II. Et hunc primum . . . accepit praesulem, ii Ediluiui, iii Edagarum,	4.12 (229.14)
II. Deusedit . . . obiit pridie [ii] Iduum Iuliarum,	uar. 4.1 (201.8)
luna sanguine rubore perfusa, quasi hora integra ii. Kal. Febr. circa galli cantum,	Cont. (361.11)
II. ii. Interrogatio Augustini:	1.27 (49.18)
II. Hic depositus est Caedual, . . . sub die xii Kalendarum Maiarum, indictione ii;	5.7 (293.32)
SECVRIS. securim. simplici tantum habitu indutus, et securim atque asciam in manu ferens, ueniret ad monasterium	4.3 (208.6)
SECVRIOR. ius. securior. de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1.32 (68.27)
SECVRITAS. securitas. Et cum dicerent, 'Tax et securitas,' exemplo praefatae ultionis sunt poena multati.	4.25 (265.33)
securitate. Composita itaque insula securitate multiplici,	1.20 (39.22)
SECVRVS, a, um. securis. securisque hostibus,	1.20 (39.6)
SECVS. paschae diem, ut saepius dictum est, secus morem canonicum . . . celebrant.	3.28 (195.13)
SED, omitted.	
SEDECIM. sedecim. Et cum sedecim annis esset sepulta,	4.19 (244.28)

XVI. completis annis episcopatus sui XVII [XVI]	uar. 3.17 (159.26)
SEDEO. sedens. Qui cum sedens ad mensam non haberet ad manum, ubi oblatum sibi munus reponeret,	3.2 (130.25)
contigit, ut quidam equo sedens iter iuxta locum ageret illum;	3.9 (145.30)
sive gratias agendi Domino semper ubicumque sedens,	3.12 (151.24)
cum sedens in tenui ueste uir ita inter dicendum, . . . quasi in mediae aestatis caumate sudauerit,	3.19 (167.20)
aliquoties equo sedens, sed saepius pedes incedens, circumpositas ueniebat ad uillas,	4.27 (269.24)
sedentem. sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumpsit;	3.12 (151.8)
et post pusillum me reuiscens, inuenit sedentem, et iam loqui ualentem;	5.6 (291.8)
sedentes. ut . . . educeres de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3.29 (197.21)
sedentibus. sedentibus iam ad mensam fratribus, obtulit ei aliquid de ueteri musco,	3.2 (130.23)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiribus uenerabilibus,	4.17 (239.13)
sederat. sederat enim et ipse in equo.	3.22 (174.5)
sedere. adulescentem beatus Germanus sedere conpult,	1.21 (40.27)
Iusserunt eum sedere secum ad epulas,	5.5 (288.27)
sederent. Cumque post haec sederent ad mensam,	5.5 (288.19)
sederet. Factumque est, ut uenientibus illis sederet Augustinus in sella,	2.2 (83.11)
quare . . . solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	2.12 (108.27)
Et cum regius iuuenis solus adhuc ibidem sederet,	2.12 (109.29)
et per aliquod tempus, . . . horis competentibus solitarius sederet,	2.12 (110.26)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3.6 (138.18)
sederunt. et resederunt [sederunt] circa me,	uar. 5.13 (312.3)
sedetis. "Quid hic sedetis, scientes certissime, quia noster est iste?"	5.13 (312.21)
sedit. et sedit in sede sua pridie Kalendarum Septembrium dominica;	5.8 (295.29)
qui sedit annos CXXVII,	5.23 (349.30)
SEDES. sede. atque honoris pallium ab hac sancta et apostolica, . . . sede percipiat.	1.29 (63.29)
Constantinopolim apocrisarius ab apostolica sede directus est,	2.1 (75.2)
rogauit eum, accepta ibi sede episcopali, suae gentis manere pontificem;	3.7 (140.25)
ego quidem Theodorus, . . . ab apostolica sede destinatus Doruuernensis ecclesiae episcopus,	4.5 (215.5)
pulsus est idem antistes a sede sui episcopatus,	4.12 (229.3)
ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	4.29 (275.20)
et sedit in sede sua pridie Kalendarum Septembrium dominica;	5.8 (295.29)
et cum aliis CXXV coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	5.19 (327.3)
qui nuper Romanus accusatus a suis, atque ab apostolica sede iudicandus aduenerit:	5.19 (328.7)
tuo desiderio, iuxta quod ab apostolica sede didicimus, patefacere satagimus.	5.21 (333.18)
Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Ecgfrido rege;	5.24 (355.3)
Acca episcopus de sua sede fugatus,	Cont. 361.2)
sedem. atque in urbe regis sedem episcopatus acceperit,	1.26 (46.30)
ubi in regia ciuitate sedem episcopalem, ut praediximus, accepit,	1.33 (70.10)
postquam sedem Romanae et apostolicae ecclesiae XIII annos, . . . rexit,	2.1 (73.3)
atque ad aeternam regni caelestis sedem translatus.	2.1 (73.6)
Mellitus, qui erat Lundoniae episcopus, sedem Doruuernensis ecclesiae . . . suscepit,	2.7 (94.1)
In qua etiam ciuitate . . . Paulino sedem episcopatus donauit,	2.14 (114.7)
accepitque sedem episcopatus in ciuitate Domno;	2.15 (116.35)
eidemque in insula Lindisfarnensi sedem episcopatus donauerit.	3.3 (131.4)
cuius sedem episcopatus, . . . iam nunc Anglorum gens obtinet.	3.4 (133.17)
Donauerunt . . . episcopo ciuitatem, . . . ad faciendum inibi sedem episcopalem;	3.7 (139.30)
huic in ciuitate Venta, . . . sedem episcopatus tribuit;	3.7 (141.1)
emit pretio ab eo sedem Lundoniae ciuitatis,	3.7 (141.8)
suscepit regni terrestris sedem pro eo frater eius Osui,	3.14 (154.7)
Igitur rex Sigberet . . . temporalis sui regni sedem repetiit,	3.22 (172.21)
Cedd, relictis Scottorum uestigiis, ad suam sedem rediit,	3.26 (189.17)
Egbercto filio sedem regni reliquit,	4.1 (201.10)
presbyteros et diaconos, usque dum archiepiscopus ad sedem suam perueniret, ordinabat.	4.2 (206.3)
Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3 (207.8)
Eata reuerso ad sedem ecclesiae Hagustaldensis,	4.28 (273.10)
Vt Petrum, sedemque Petri rex cerneret hospes,	5.7 (293.11)
ne dum Bertualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso,	5.11 (302.14)
ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies XIII, ex quo in urbem uenerat,	5.11 (303.5)
ut provincia Australium Saxonum, quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, . . . parrochiam pertinebat, et	5.18 (321.17)
ipsa sedem episcopalem, ac proprium haberet episcopum;	5.19 (323.13)
qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici siue monasteriales seruarentur,	5.19 (326.33)
Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.19 (327.12)
secundo anno Aldridi, qui post Ecgfridum regnauit, sedem suam et episcopatum . . . recepit.	5.19 (327.31)
Vilfridus . . . apostolicam sedem de sua causa appellans,	5.23 (351.3)
in sedem pontificatus addita ipsum primum habet antistitem,	2.4 (87.28)
sedes. Dum nos sedes apostolica more suo, . . . ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	3.22 (172.5)
cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3.29 (198.22)
de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	4.3 (207.11)
ubi usque hodie sequentium quoque provinciae illius episcoporum sedes est,	5.12 (307.23)
sedes. Erantque in hoc campo . . . sedesque plurimae agminum laetantium,	1.1 (11.28)
sedes, sibi quoque in partibus illius sedes petiae,	1.1 (12.2)
petierunt in ea sibi quoque sedes et habitationem donari,	1.1 (12.21)
uel amicitia uel ferro sibimet inter eos sedes, . . . uindicarent;	3.4 (133.13)
australes Picti, qui intra eosdem montes habent sedes,	3.25 (181.6)
sedi. Qui in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam;	4.1 (201.20)
cuius sedi apostolicae tempore illo Vitalianus praeerat,	5.11 (301.22)
cuius sedi apostolicae tunc Sergius papa praeerat,	4.3 (207.21)
sedibus. quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste trans-	1.23 (42.17)
ferret,	1.26 (47.31)
sedis. Gregorius, . . . pontificatum Romanae et apostolicae sedis sortitus	1.27 (48.23)
locum sedis eorum gradui congruum . . . donaret,	2.1 (73.21)
Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere,	2.1 (80.24)
Felix eiusdem apostolicae sedis quandam episcopus,	2.3 (85.19)
Accedensque ad pontificem Romanae et apostolicae sedis,	2.7 (94.6)
in qua locum sedis episcopalis, et ipse, et successores eius haberent,	2.8 (96.30)
susceperunt scripta exhortatoria a pontifice Romanae et apostolicae sedis Bonifatio,	2.10 (100.19)
quod sedis apostolicae humanitate percepit,	2.17 (118.24)
litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit,	uar. 2.19 (122.12)
Quo tempore praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2.19 (123.5)
Misit . . . Honorius [Romanae sedis pontifex] litteras etiam genti Scottorum,	
Hilarus archipresbyter et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	

item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.7)
et Iohannes seruus Dei, consiliarius eiusdem apostolicae sedis,	2.19 (123.9)
iamdudum ad admonitionem apostolicae sedis antistitis, pascha canonico ritu obseruare didicerunt.	3.3 (131.28)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, . . . tribuit.	3.3 (132.1)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.14)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . sequi contemnitis,	3.25 (188.9)
nemo gradum ministerii ac sedis episcopalis ante Danihelem, . . . accepit.	4.16 (238.11)
De Iohanne cantatore sedis apostolicae,	4.18 (240.27)
ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	5.13 (312.12)
SEDO. sedando. et quaeque poterat, pro sedando miseri furore agebat.	3.11 (150.2)
sedarent. et oleum sanctum, quo hanc sedarent, dederit.	3.15 (157.20)
sedasse. totum inflati corporis absumsisse ac sedasse tumorem.	1.1 (13.6)
sedauerit. et postmodum Pelagianorum tempestatem diuina uirtute sedauerit.	1.17 (33.23)
Vt Oidiluald . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.2)
SEDVCO. seductus. nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est,	2.15 (116.4)
sed miserabiliter, ut post patuit, daemonica fraude seductus.	5.13 (311.25)
SEDEVLIVS, a <i>Latin Christian poet of the fifth century.</i>	
Sedulii. quem in exemplum Sedulii geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.6)
SEDEVLO. At illi sedulo seiscitabantur, quomodo hoc contigisset.	3.11 (150.16)
quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixae amare, diligenter erudire solebant.	4.23 (253.31)
'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse . . . pro meis erratibus sedulo Dominum deprecari.'	4.25 (265.2)
Ammonerat ergo illum sedulo, ut confiteretur,	5.13 (311.10)
Corripiebat quidem sedulo a fratribus ac maioribus loci,	5.14 (313.31)
obsecrans sedulo, ut, cum patriam reuenteretur, per se iter facere meminisset.	5.19 (324.18)
SEDEVLS, a, um. sedula. sed multum sollicitus, ac mente sedula cogitans,	2.12 (109.31)
sedulae. deuotioni sedulae monachorum locus facultasque suppetere.	3.24 (178.28)
sedulam. tam sedulam erga salutem nostrae gentis curam gesserit.	2.1 (79.27)
Vt coniugem ipsius, per epistolam, salutis illius sedulam agere curam monerit.	2.11 (104.6)
sedulis. immutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum,	5.22 (346.29)
sedulo. multis annis episcopatum Geuissorum ex synodica sanctione solus sedulo moderamine gessit.	3.7 (141.31)
sedulus. aurem sedulus accommodas,	Praef. (5.9)
sedulus hoc dispergere ac dare pauperibus curabat,	2.1 (77.19)
quae religio sequenda, sedulus secum ipse scrutari consuesset,	2.12 (110.27)
admonitus est coepto uerbi ministerio sedulus insistere,	3.19 (164.5)
coepit sedulus cogitare de actibus suis,	3.27 (193.3)
quasiuit sedulus, quem ecclesiae Anglorum archiepiscopum nitteret.	4.1 (202.5)
monachicam in orationibus et continentia, et meditatione diuinarum scripturarum uitam sedulus agebat.	4.3 (211.20)
cuius essent fidei singuli, sedulus inquirebat.	4.17 (238.31)
Quod dum multo tempore sedulus exsequeretur,	4.25 (264.13)
ac monitis cauit, quae regula patrum Sedulus instituit;	5.19 (330.24)
SEGENI, <i>Abbot of Iona, 623-652.</i>	
Segeni. Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praefuit.	3.5 (135.20)
SEGENVS, an <i>Irish priest, probably the Segini identified above.</i>	
Segeno. Cromano, Ermanoque, Laistrano, Scellano, et Segeno presbyteris;	2.19 (123.3)
SEGES. seges. ut illius frugis ibi potius seges oriretur,	4.28 (272.6)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praeberebat.	4.28 (272.8)
segete. Falcem enim iudicii mittere non potes in ea segete,	1.27 (53.16)
segetem. et quasi maturam segetem obuia quaeque metunt,	1.12 (26.31)
et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	4.28 (271.4)
segitem. et segetem [segitem] de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	uar. 4.28 (271.4)
SEGNIS, e. segni. quo mox condito dant fortia segni populo monita,	1.12 (27.25)
segnis. Statuitur ad haec in edito arcis acies segnis,	1.12 (28.1)
SEGNITER. Qui cum crescente fidei ferore saeculo abrenuntiare disponderet, non hoc segniter fecit;	4.3 (208.4)
quod opus sibi iniunctum non segniter impleuit.	4.23 (254.5)
SEGNITIA. segnitia. simul et insulae fertilitas, ac segnitia Bretonum;	1.15 (31.6)
segnitia. In tantum autem uita illius a nostri temporis segnitia distabat,	3.5 (136.8)
SEGNIVS. Neque aliquanto segnius minas effectibus prosequuntur.	1.15 (32.14)
SEGREGO. segregat. Nullus ab altithroni comitatu segregat agni,	4.20 (248.33)
segregati. in quantum dumtaxat tam longe a Romanorum loquella et natione segregati hunc ediscere potuissent.	5.21 (333.10)
SELÆSEV, <i>Selsey, Sussex.</i>	
Selæseu. Aedilualch donauit . . . Vilfrido terram LXXXVII familiarum, . . . uocabulo Selæseu	4.13 (232.9)
qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi, quod dicitur Selæseu;	5.18 (321.21)
SELLA. sella. Factumque est, ut uenientibus illis sederet Augustinus in sella.	2.2 (83.11)
SEMEL. ut semper in XLIIII non plus quam semel in die reciferet,	3.27 (194.7)
Quod si semel susceptus noluerit inuitatus redire,	4.5 (216.16)
ut Kalendis Augustis in loco, qui appellatur Cloueshoch, semel in anno congregemur,	4.5 (216.25)
raro praeter maiora sollemnia, uel artiore necessitate, plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.13)
quod causa diuini timoris semel ob reatum conpunctus cooperat,	4.25 (264.10)
in quo quicumque semel inciderit, numquam inde liberabitur in aeuum.	5.12 (308.22)
SEMEN. semen. In suggestione igitur peccati semen est,	1.27 (61.16)
semina. promittens . . . sanctae fidei semina esse sparsurum,	3.7 (139.14)
SEMIANTRVM. semiantrum. in cuius orientali angulo quasi quoddam naturale semiantrum est,	5.16 (317.15)
SEMIFRANGO. semifractarum. Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifractarum crustis glaciis,	
SEMINO. seminare. quod dum praeparata terra tempore congruo seminare,	5.12 (310.21)
seminat. hoc, quod malignus spiritus seminat in cogitatione,	4.28 (272.1)
seminat. et regni, quod per xxxiiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	1.27 (61.18)
SEMIS. et regni, quod per xxxiiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5.23 (348.18)
SEMITA. semitis. ipsi adhuc inueterati et claudicantes a semitis suis, et capita sine corona praetendunt,	5.22 (347.14)
SEMPER. 1.5 (16.17); 1.7 (19.23); 1.8 (22.19); 1.15 (33.2); 1.27 (57.26); 1.29 (63.27); 1.31 (67.8); 1.31 (67.13);	
2.1 (75.8); 2.1 (79.14); 2.7 (94.10); 2.16 (118.18); 2.17 (118.31); 2.18 (120.22); 3.4 (134.11); 3.4 (135.3);	
3.4 (135.7); 3.6 (138.9); 3.9 (145.24); 3.12 (151.19); 3.12 (151.24); 3.17 (162.8); 3.19 (167.10); 3.25 (185.29);	
3.25 (187.9); 3.27 (194.6); 3.27 (194.14); 4.3 (209.33); 4.3 (210.9); 4.9 (222.2); 4.19 (244.14); 4.23 (256.25);	
4.25 (264.8); 4.26 (266.17); 4.27 (268.29); 4.28 (273.27); 4.29 (275.2); 4.30 (276.27); 5.2 (283.19); 5.10 (300.8);	
5.19 (324.11); 5.19 (325.11); 5.19 (329.14); 5.21 (333.8); 5.21 (337.1); 5.21 (337.3); 5.21 (338.34); 5.21 (343.22);	
5.22 (348.9); 5.24 (357.13); 5.24 (360.6).	
SEMPITERNVS, a, um. sempiterna. mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtus in caelum, et electorum est sociatus agnibus.	4.14 (234.29)
sempiternae. in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opitulante munificentia ualeatis.	2.10 (103.30)
sempiternam. quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4.22 (252.9)
sempiterno. Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.25)

SENECTVS. senectute. Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret, senectutem. ad ultimam senectutem, eidem monasterio strenuissime, . . . praefuit.	5.6 (292.4)
SENEX. senex. et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	4.10 (224.8)
et accepto episcopatu Parisiacae ciuitatis, ibidem senex ac plenus dierum obiit.	2.20 (126.31)
Theodorus beatae memoriae archiepiscopus, senex et plenus dierum, . . . defunctus est;	3.7 (141.4)
SENILIS, e. senile. corpus senile inter cotidiana ieiunia donabat,	5.8 (294.20)
SENIOR, ius. senior. Superest adhuc frater quidam senior monasterii nostri,	5.12 (310.32)
ut quidam de fratribus senior, . . . referret	3.19 (167.15)
seniorem. excitant seniorem elementis furentibus obponendum;	4.7 (220.17)
retulisse sibi quendam seniorem, baptismum se fuisse die media a Paulino episcopo,	1.17 (34.22)
senioribus. propter quod et a senioribus et coetaneis suis iusto celebratur affectu.	2.16 (117.22)
seniorum. seniorum traditione cognouerat;	5.19 (323.8)
atque in conuentu seniorum rettulerit, quia nil prodesse docendo genti, . . . potuisset,	Praef. (6.13)
SENONES, Sens.	3.5 (137.6)
Senonum. Hadrianus perrexit primum ad Emme Senonum, et postea ad Faronem Meldorum episcopos,	4.1 (203.20)
SENSIBILITAS. sensibilitatem. nec sensibilitatem a suis factoribus potuit quolibet modo suscipere,	2.10 (103.11)
SENSVS. sensibus. ut perinde Christi euangelium, . . . uestris quoque sensibus inserentes,	2.10 (101.7)
infundens sensibus eius, quantum sit praeclearum, quod credendo suscepisti, mysterium,	2.11 (105.32)
sensibus. fugatis daemoniorum sensibus,	2.10 (103.27)
Quod equidem in uestrae gloriae sensibus caelesti conlatum	2.11 (104.21)
sensu. quo sensu unicuique fidelium sit aptandus,	2.1 (75.22)
mane sanato sensu egressus,	4.3 (212.13)
subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.30)
sensum. oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita salutaris	2.12 (107.4)
sensum inuuit illius.	3.11 (150.16)
recepit enim sensum animi mei.	5.6 (290.13)
et mox uelut emoriens sensum penitus motumque omnem perdidit.	
Haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historiis indere	5.17 (319.27)
placuit.	
librum . . . male de Greco translatus, et peius a quodam inperito emendatus, prout potui, ad sensum	5.24 (359.8)
correx;	4.24 (259.32)
sensus. coepit cantare . . . uersus, quos nunquam audierat, quorum iste est sensus:	4.24 (260.6)
Hic est sensus, non autem ordo ipse uerborum,	5.24 (357.23)
sensus. siue etiam ad formam sensus et interpretationis eorum superadicere curauit:	3.25 (182.21)
sensus. Vnde merito mouit haec quaestio sensus et corda multorum,	1.21 (41.4)
SENTENTIA. sententia. omniumque sententia prauitatis auctores, . . . sacerdotibus adducuntur	1.27 (56.31)
ut subtili sententia puniatur.	1.17 (35.12)
sententiam. Itaque regionis uniuersitas in eorum sententiam prompta transierat.	1.27 (59.19)
cum ei iuxta praefinitam sententiam etiam ecclesiam licuerit intrare.	4.5 (217.11)
Quam sententiam definitionis nostrae Titulo notario scribendam dictaui.	4.5 (217.14)
Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, . . . nouerit se . . . separatam.	4.9 (223.28)
'Si omnimodis ita definitum est, neque hanc sententiam licet immutari,	5.13 (311.32)
sed pessimum mihi scientiam [sententiam] certus prae oculis habeo.'	uar.
Aequinoctium autem iuxta sententiam omnium Orientalium . . . xii Kalendarum Aprilium die prouenire	5.21 (339.3)
consequit,	1.10 (24.4)
sententiarum. multis sententiarum catholicarum milibus responderunt,	5.2 (284.12)
sententias. praecepit eum sententias longiores dicere,	1.29 (64.11)
SENTIO. senserint. et ea, quae senserint, non sibi met discrepando perficiant.	4.11 (226.8)
sensisset. cum . . . diem sibi mortis imminere sensisset,	3.2 (130.29)
sensit. cum euigilaret, sensit nescio quid frigidi suo lateri adiacere,	4.31 (278.12)
Resurgens autem sensit dimidium corporis sui partem a capite usque ad pedes paralysis langore de-	1.27 (57.25)
pressam,	1.29 (64.10)
sentiant. Quamuis de hac re diuersae hominum nationes diuersa sentiant,	3.25 (182.13)
recte sentiant,	3.9 (146.22)
sentiebat. Vnde ab omnibus, etiam his, qui de pascha aliter sentiebant, merito diligebatur;	5.4 (287.25)
sentiens. sanatus se ab illa corporis dissolutione sentiens,	3.25 (184.18)
sed et perditas dudum uires recepisse sentiens,	1.27 (54.5)
sentimus. ille melius . . . lingua Anglorum, quam ego per interpretem, potest explanare, quae sentimus.	2.13 (111.14)
sentire. quod ipse dicere et sentire potuisti,	5.6 (291.23)
si et illi eadem cum illo sentire uellent,	2.2 (85.1)
sentirem. factumque est, ut exsufflante illo in faciem meam, confestim me melius habere sentirem.	4.31 (279.3)
sentirent. ut etiam temporalis interitus ultione sentirent peridi,	1.27 (48.28)
sentit. sentit, ut ipse postea referre erat solitus, quasi magnam latamque manum caput sibi . . . tetigisse,	2.2 (84.7)
SEORSVM. seorsum fieri non debet a clericis suis in ecclesia Anglorum,	4.19 (246.26)
seorsum in tutiore loco consistere,	4.23 (258.21)
et locus quoque capitis seorsum fabrefactus ad mensuram capitis illius aptissime figuratus apparuit.	4.27 (270.32)
Erat enim haec ipsa hora . . . in extremis monasterii locis seorsum posita,	5.21 (335.17)
'Sed quia tua fraternitas, inquit, monasterii regulis erudita seorsum fieri non debet a clericis suis,	5.21 (344.30)
SEPARATIM. Porro dies xiiii ^{ta} extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	5.2 (283.10)
SEPARO. separare. quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus a tuo uultu Deo iam dicato separare;	5.4 (287.2)
separata. id est unius ferme miliaris et dimidii spatio interfluente Tino amne separata,	4.5 (217.18)
'Villa erat . . . non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium spatio separata;	1.14 (30.11)
separatum. nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatam.	5.5 (288.16)
SEPELIO. sepeliendis. ut ne sepeliendis quidem mortui uiui sufficerent;	4.29 (275.23)
sepeliendus. positumque loculum iuxta eum, in quo sepeliendus poni deberet;	3.23 (175.3)
sepeliretur. ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret.	3.23 (176.30)
sepeliri. in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum . . . aduenire, et defunctus sepeliri deberet.	4.1 (204.6)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, . . . aut morientes ibi sepeliri.	4.22 (250.23)
monasterium beati Petri apostoli, ubi archiepiscopi Cantiae sepeliri, . . . solent.	3.8 (144.11)
sepeliuit. quem ad monasterium suum deferens, honorifice sepeliuit,	2.19 (123.31)
sepelliri. coepit facere in monasterio suo ecclesiam . . . in qua suum corpus sepeliri cupiebat.	4.19 (243.24)
sepulta. sed et cotidie a nobis perpetuo anathemate sepulta damnatur;	4.19 (244.25)
signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit,	4.19 (244.28)
non alibi quam in medio eorum, iuxta ordinem, quo transierat, ligneo in locello sepulta.	4.19 (245.35)
Et cum sedecim annis esset sepulta,	4.19 (246.16)
ut . . . pro aperto et hiantie uulnere, cum quo sepulta erat, tenuissima tunc cicatricis uestigia parerent.	5.8 (294.28)
Sed et loculum, in quo primo sepulta est, nonnullis oculis dolentibus saluti fuisse perhibent;	2.14 (114.28)
sepulta. quia corpora ipsorum in pace sepulta sunt,	2.20 (126.7)
sepulti. rapti sunt de hac uita, et Eburaci in ecclesia sepulti.	3.24 (179.12)
in ecclesia sepulti sunt.	
et multi alii nobiles in ecclesia sancti apostoli Petri sepulti sunt.	

Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uixere, docuere, passi sunt, et sepulti,	3.25 (184.22)
sepultum. Cum ergo episcopum defunctum ac sepultum in provincia Nordanhybrorum audirent fratres,	3.23 (176.25)
sepultum. et in porticu illius aquilonali decenter sepultum est;	2.3 (86.6)
Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3.8 (143.31)
atque in cymitorio fratrum sepultum est.	3.17 (160.11)
corpusque eius . . . Turonis delatum atque honorifice sepultum est.	4.18 (242.22)
et iuxta honorem tanto pontifici congruum in ecclesia beati apostoli Petri sepultum.	5.19 (322.23)
sepultus. uirum, qui ibi esset sepultus,	1.33 (71.3)
Sepultus uero est corpore in ecclesia beati Petri apostoli,	2.1 (79.4)
in porticu sancti Martini intro ecclesiam beatorum apostolorum Petri et Pauli sepultus,	2.5 (90.7)
iuxta prodecessorem suum Augustinum sepultus est	2.7 (93.30)
sepultusque est cum patribus suis in saepe dicto monasterio	2.7 (95.4)
quam successores eius usque hodie tenent, ubi et ipse sepultus est,	3.4 (133.31)
migravit ad Dominum, sepultusque est in eadem ciuitate,	3.7 (140.2)
sepultusque est in secretario beati apostoli Andreae,	3.14 (154.18)
Qui primo quidem foris sepultus est;	3.23 (176.14)
Diuma, . . . qui apud Mediterraneos Anglos defunctus ac sepultus est;	3.24 (179.23)
et in monasterio, quod uocatur Pagnalaech, honorifice sepultus.	3.27 (192.7)
Lyccidelfth, in quo et defunctus ac sepultus est;	4.3 (207.9)
et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sanctae Mariae;	4.3 (212.5)
corpusque . . . Turonis delatum atque honorifice sepultum [sepultus] est.	uar. 4.18 (242.22)
in ecclesia beati apostoli Petri sepultus est.	5.1 (242.26)
sepultus est in porticu sancti Petri in monasterio suo,	5.6 (292.1)
qui in eius quoque ecclesia sepultus est;	5.7 (293.1)
sepultusque est in ecclesia sancti Petri,	5.8 (294.24)
Hadrianus . . . defunctus est, et in monasterio suo in ecclesia beatae Dei genetricis sepultus;	5.20 (331.3)
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatae quietis tribuit,	5.21 (338.20)
Sepultus uero est in porticu sancti Pauli apostoli,	5.23 (348.28)
SEPERO. seperare. quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultu a tuo uultu Deo iam dicato separare [seperare];	uar. 5.21 (344.30)
seperata. id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfluente Tino amne separata [seperata];	uar. 5.2 (283.10)
non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium spatio separata [seperata];	uar. 5.4 (287.2)
seperatum. nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatum [seperatum].	uar. 4.5 (217.18)
SEPERATIM. Porro dies XIII ^a extra hunc numerum separatim [seperatim] sub paschae titulo praenota-	uar. 5.21 (335.17)
tur,	4.22 (251.22)
SEPISSIME. A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4.14 (233.3)
SEPIVS. quod mihi reuerentissimus antistes Acca sepius referre, . . . solebat,	4.18 (241.10)
abbas fuit, quod et ante sepius facere consueuerat,	4.22 (250.24)
et pro absolutione animae eius sepius missas facere curauit.	3.14 (155.1)
SEPTEM. septem. qui provinciae Derorum septem annis in maxima omnium rerum affluentia, . . . praefuit.	uar. 3.20 (169.18)
et rexit ecclesiam annos VIII, menses III [septem] et duos dies;	5.24 (357.7)
cum essem annorum septem, cura propinquorum datus sum educandus reuerentissimo abbati Benedicto,	1.6 (17.21)
VII. quibus sibi per VII annos fuisse iudicatis ac retentis,	1.15 (30.29)
regnum adeptus, VII annis tenuit.	2.2 (82.20)
uenerunt, . . . VII Brettonum episcopi et plures uiri doctissimi,	2.2 (84.11)
cum in VII portiones esset cum praepositis sibi rectoribus monasterium diuisum,	3.8 (144.15)
intermissum est hoc aedificium annis VII,	4.3 (207.13)
in qua secreticus cum paucis, id est VII siue VIII, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	4.3 (209.5)
'Vade cito ad ecclesiam, et hos VII fratres huc uenire facito;	4.3 (209.34)
et post dies VII se redituros, ac me secum adducturos esse promiserunt.'	4.5 (217.23)
quod ipse annos XI et menses VII tenuit.	4.19 (244.22)
Rapta est . . . post annos VII, ex quo abbatissae gradum susceperat;	4.28 (273.4)
conuenientibus ad consecrationem eius VII episcopis,	5.16 (318.5)
portas, id est introitus, per tres [VII] e regione parietes habet,	5.16 (318.14)
sepulchrum Domini . . . longitudinis VII pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.21 (334.29)
'VII,' inquit, 'diebus azyma comedetis.'	5.21 (334.32)
Sed ne putaremus easdem VII dies a XIII ^a usque ad XX ^{am} esse computandas,	5.21 (335.12)
VII ergo dies azyorum, . . . ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (335.23)
VII diebus fermentatum non inuenietur in domibus uestris.'	5.21 (335.26)
Quis enim non uideat, a XIII ^a usque ad XXI ^{am} non VII solummodo, sed octo potius esse dies,	5.21 (335.32)
ut non amplius tota sacra sollemnitas, quam VII tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat;	5.21 (336.32)
VII diebus azyma comedetis,	5.21 (337.14)
quia nimirum haec ad numerum pertinet illarum VII dierum,	5.21 (337.17)
sed uel totam eam, id est omnes VII legalium azyorum dies, uel certe aliquos de illis teneat.	5.24 (352.27)
Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens, VII annis tenuit,	5.24 (358.5)
In Cantica canticorum libros VII.	5.24 (358.26)
In Epistulas VII catholicas libros singulos.	
SEPTEMBER. September, of September.	5.8 (295.14)
September. Namque diem nonamdecimam September habebat,	3.14 (157.17)
Septembres. Aidan non plus quam XII ^o post occisionem regis, quem amabat, die, id est pridie Kalendas	4.5 (215.3)
Septembres, . . . praemia recepit.	Cont. (361.7)
Septembris. Conuenimus autem die XX ^o mensis Septembris, indictione prima,	3.14 (155.23)
Septembris. eclipys facta est solis XVIII ^o Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	3.17 (160.9)
Septembrium. Quod factum est die XIII ^a Kalendarum Septembrium, anno regni eius nono,	5.8 (295.30)
Obiit autem . . . pridie Kalendarum Septembrium.	uar. Cont. (361.11)
et sedit in sede sua pridie Kalendarum Septembrium dominica;	3.24 (180.14)
luna sanguineo rubore perfusa, quasi hora integra II. Kal. Febr. [Sept.] circa galli cantum,	4.13 (230.11)
SEPTEM MILIA. VII milium. ab Aquilonaribus Mercius, quorum terra est familiarum VII milium,	3.17 (159.26)
habens terram familiarum VII milium,	5.24 (352.18)
SEPTENDICIM. XVII. completis annis episcopatus sui XVII erat in uilla regia	5.24 (354.26)
Seuerus imperator factus XVII annis regnauit,	2.15 (117.1)
Vulferi rex Merciorum, postquam XVII annos regnauerat, defunctus,	1.5 (16.16)
X ac VII. et cum X ac VII annos eidem provinciae pontificali regimine praesset,	2.20 (124.14)
X et VII. Seuerus, . . . XVII ab Augusto imperium adeptus X et VII annis tenuit.	3.20 (169.4)
At uero Aeduini cum X et VII annis Anglorum episcopo post X et VII annos accepti episcopatus,	3.24 (180.26)
defuncto Felice Orientalium Anglorum imperio post X et VII annos accepti episcopatus,	3.26 (189.22)
Praefuit autem rex idem genti Merciorum annis X et VII,	4.5 (217.27)
siquidem Aidan X et VII annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	1.1 (9.3)
Nam Bonifatio post X et VII episcopatus sui annos defuncto,	1.1 (11.33)
SEPTENTRIO. septentrionem. Britania . . . inter septentrionem et occidentem locata est,	
SEPTENTRIONALIA. septentrionalia. protendens, usque contra Hispaniae septentrionalia,	

SEPTENTRIONALIS, e. septentrionale. Et quia prope sub ipso septentrionali [septentrionale] uertice mundi iacet,	uar. 1.1 (10.30)
septentrionalē. ad cuius uidelicet sinus partem septentrionalem Scotti, . . . aduenientes	1.1 (13.16)
accepit locum unius familiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis,	4.23 (253.15)
septentrionales. quo meridiani et septentrionales Anglorum populi dirimuntur,	1.25 (45.2)
septentrionales. gentes, quae septentrionales Britanniae fines tenent,	2.5 (90.1)
septentrionales. eiusque septentrionales oras intrasse,	1.1 (11.27)
habitare per septentrionales insulae partes coeperunt,	1.1 (12.11)
Naiton rex Pictorum, qui septentrionales Britanniae plagas inhabitant, . . . abrenuntiauit errori,	5.21 (332.15)
septentrionali. Et quia prope sub ipso septentrionali uertice mundi iacet,	1.1 (10.30)
hini aestus oceani, qui circum Britanniam ex infinito oceano septentrionali erumpunt,	4.16 (238.18)
septentrionali. 'Ingressa a septentrionali parte urbem Hierosolymam,	5.16 (317.22)
septentrionalis. Hoc etenim ordine septentrionalis Scottorum provincia, . . . illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.21)
septentrionalium. cuius monasterium in cunctis pene septentrionalium Scottorum, . . . arcem tenebat,	3.3 (132.28)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei prouinciis septentrionalium Pictorum,	3.4 (133.9)
SEPTIMANA. septimana. Cumque una quadragesimae esset impleta septimana,	5.2 (283.30)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5.21 (334.31)
septimana. quia in omni septimana diem cum nocte ieiunus transiret.	3.27 (193.15)
Qui dixit: 'Multum est, ut tota septimana absque alimento corporis perdures;	4.25 (263.29)
ut pascha primo mense anni et tertia eiusdem mensis septimana, id est a xv ⁸ die usque ad xxi ^{am} , fieri deberet;	5.21 (334.6)
ut in ipsa tertia septimana diem dominicam expectare, . . . debeamus.	5.21 (334.8)
Itaque fit, ut numquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramvis partem declinet;	5.21 (337.15)
tertia eiusdem mensis septimana facere praecipitur;	5.21 (340.1)
septimanae. ceteris septimanae diebus ieiunus permaneret.	4.25 (264.6)
xv ⁸ luna, quae initium tertiae septimanae faciat,	5.21 (334.26)
ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (335.14)
Quia uero dies septimanae non aequali cum luna tramite procurrit,	5.21 (337.5)
illam in pascha diem assignant primam, . . . id est quartae primam septimanae.	5.21 (338.30)
omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimanae consequentiam spectant, . . . recurrunt.	5.21 (341.29)
septimanam. etiam si totam noctem stando in precibus peragere, si integram septimanam iubeas abstinendo transigere.	4.25 (263.27)
septimanis. ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferri.	5.4 (287.4)
apparebantque mense Ianuario, et duabus ferme septimanis permanebant.	5.23 (349.13)
SEPTIMVS, a, um. septima. Erat autem hora diei circiter septima,	5.6 (290.23)
septima. et numquam in ebdomadae tertiae die septima ponant;	5.21 (338.8)
septimo. hoc per dies ingrauescente, septimo, ut promissum ei fuerat, die, . . . aeterna gaudia petiuit.	4.3 (210.3)
septimum. Quicumque comederit fermentum, peribit anima illa de Israel, a die primo usque ad diem septimum,	5.21 (335.2)
Nam etsi saltem unum ex eis, hoc est ipsum septimum adprehenderit,	5.21 (337.19)
septimus. septimus Osui frater eius, . . . Pictorum quoque atque Scottorum gentes, . . . perdomuit,	2.5 (89.28)
"Dies autem," inquit, "septimus erit celebris et sanctor,	5.21 (337.21)
qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhybrorum,	5.23 (348.15)
VII. defunctus est vii Kalendas lunias, eodem rege regnante.	2.3 (86.21)
Qui ordinatus est . . . anno dominicae incarnationis dclxviii, sub die vii. Kalendarum Aprilium,	4.1 (203.8)
VII. vii. Interrogatio Augustini:	1.27 (52.28)
VII. id est filio eius anno iii, indictione vii,	2.18 (122.8)
VII. vii. 'Vt bis in anno synodus congregetur.	4.5 (216.22)
VII ^a . peracto pascha, hoc est vii ^a Idum Maiarum die, Osric rex Nordanhybrorum uita decessit.	5.23 (349.19)
VII ^{mo} . Ordinatus est autem die vii ^{mo} Kalendarum Aprilium,	3.20 (169.17)
VII ^o . et Hlothario rege Cantuariorum, regni eius anno vii ^o ,	4.17 (239.11)
vi ^o ergo suae infirmitatis anno, . . . ad diem peruenit ultimum,	4.23 (256.25)
SEPTIMVS DECIMVS, a, um. septimo decimo. Obiit autem septimo decimo episcopatus sui anno,	3.17 (160.8)
XVII. Seuerus, . . . xvii ab Augusto imperium adeptus	1.5 (16.15)
XVII ^a . Hoc autem bellum rex Osui . . . tertio decimo regni sui anno, xvii ^a die Kalendarum Decem-	3.24 (179.14)
brium . . . concecit.	3.25 (185.34)
Sin autem dominica . . . xvi ^a aut xvii ^a aut alia qualibet luna usque ad xxi ^{am} esset uentura,	4.17 (239.10)
XVII ^o . et Alduulfo rege Estranglorum, anno xvi ^o regni eius;	
SEPTINGENTESIMVS DVODECICESIMVS, a, um. DCCXXVIII. annoque dominicae incarnationis	uar. 5.22 (347.25)
dccxxviii [dcccxxviii],	
SEPTINGENTESIMVS NONAGESIMVS OCTAVVS, a, um. DCCXCVIII. Anno autem ab Vrbe condita	1.3 (15.4)
dccxcviii [dcccxcviii],	
SEPTINGENTESIMVS NONAGESIMVS SEPTIMVS, a, um. DCCXCVII. Anno autem ab Vrbe condita	uar. 1.3 (15.4)
dccxcvii [dcccxcvii],	
SEPTINGENTESIMVS NONVS, a, um. DCCVIII. Anno dccviii, Coenred rex Merciorum, postquam v	5.24 (356.5)
annos regnavit, Romam pergit.	
SEPTINGENTESIMVS QVARTVS, a, um. DCCIII. Anno dcciii, Aedilred, postquam xxxi annos	5.24 (355.20)
Merciorum genti praeiuit, . . . Coenredo regnum dedit.	
SEPTINGENTESIMVS QVINTVS, a, um. DCCV. Anno dominicae incarnationis dccv Aldfrid, rex	5.18 (320.4)
Nordanhybrorum, defunctus est,	5.24 (356.3)
Anno dccv, Aldfrid rex Nordanhybrorum defunctus est.	
SEPTINGENTESIMVS QVINTVS DECIMVS, a, um. DCCXV. hoc est usque ad annum dominicae incarnationis dccxv	3.4 (134.28)
SEPTINGENTESIMVS SEXTVS DECIMVS, a, um. DCCXVI. anno ab incarnatione Domini dccxvi,	5.22 (346.20)
Anno dccxvi, Osred rex Nordanhybrorum interfectus,	5.24 (356.9)
SEPTINGENTESIMVS TERTIVS, a, um. DCCIII. Anno dcciii [dccciii], Aedilred, . . . Coenredo regnum	uar. 5.24 (355.20)
dedit.	
SEPTINGENTESIMVS TERTIVS DECIMVS, a, um. DCCXIII. Anno dccxiii [dcccxiii], Osred rex	uar. 5.24 (356.9)
Nordanhybrorum interfectus,	
SEPTINGENTESIMVS TRICESIMVS PRIMVS, a, um. DCCXXXI. Anno dominicae incarnationis	5.23 (349.28)
dccxxxi,	5.23 (351.27)
Hic est . . . status Britanniae, . . . dominicae autem incarnationis anno dccxxxi;	5.24 (356.16)
Anno dccxxxi, Berctuald archiepiscopus obiit.	Cont. (361.1)
Anno dccxxxi, Ceolulfr rex captus,	
SEPTINGENTESIMVS TRICESIMVS QVARTVS, a, um. DCCXXXIII. Anno dccxxxiii, luna sanguineo	Cont. (361.10)
rubore perfusa,	
SEPTINGENTESIMVS TRICESIMVS SECVNDVS, a, um. DCCXXXII. Anno dccxxxii, Ecgberet pro	Cont. (361.4)
Vilfrido Eboraci episcopus factus.	
SEPTINGENTESIMVS TRICESIMVS TERTIVS, a, um. DCCXXXIII. Anno dccxxxiii, eclipsis facta	Cont. (361.6)
est solis	

DCCXXXIII ^o . Anno DCCXXXIII [DCCXXXIII ^o], luna sanguineo rubore perfusa,	uar. Cont. (361.10)
SEPTINGENTESIMVS VNDECIMVS, a, um. DCCXI. Anno DCCXI, Beretfrid praefectus cum Pictis pugnauit.	5.24 (356.7)
SEPTINGENTESIMVS VNDETRICESIMVS, a, um. DCCXXVIII. Annoque dominicae incarnationis DCCXXVIII,	5.22 (347.25)
Anno dominicae incarnationis DCCXXVIII apparuerunt cometae duae	5.23 (349.4)
Anno DCCXXVIII, cometae apparuerunt,	5.24 (356.14)
DCCXXVIII ^o . nuper, id est anno dominicae incarnationis DCCXXVIII ^o , . . . migrauit ad regna caelestia.	3.27 (193.30)
SEPTINGENTESIMVS VICESIMVS PRIMVS, a, um. DCC ^o XXI ^o . sepultus est . . . anno ab incarnatione dominica DCC ^o XXI ^o .	5.6 (292.3)
SEPTINGENTESIMVS VICESIMVS QVINTVS, a, um. DCCXXV. Anno dominicae incarnationis DCCXXV,	5.23 (348.14)
Anno DCCXXV, Vietred rex Cantuariorum obiit.	5.24 (356.13)
SEPTINGENTESIMVS VICESIMVS SECVNDVS, a, um. DCCXXII. Anno DCCXXV [DCC ^o XXII], Vietred rex Cantuariorum obiit.	uar. 5.24 (356.13)
SEPTVAGINTA QVINOVE. LXXV. ut circuitus eius quadragies octies LXXV milia compleat.	1.1 (9.9)
SEPTVAGINTA SEPTEM. LXXVII. cum esset annorum LXXVII, post annos circiter xxx et duos, ex quo ipse Britanniam . . . adiit.	3.4 (134.1)
SEPTVAGINTA SEX. LXXVI. cum esset annorum LXXVII [LXXVI],	uar. 3.4 (134.1)
SEPTVM. septis. quis aras et fana idolorum cum septis, quibus erant circumdata, primus profanare deberet;	2.13 (113.5)
iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis.	2.13 (113.20)
septum. sceptrum [septum] regni tenebat.	uar. 4.3 (212.29)
SEPVLCRVM. sepulchra. ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.17)
sepulchra. egressae de oratorio famulae Christi, ad sepulchra fratrum, qui eas ex hac luce praecesserant,	4.7 (220.1)
sepulchri. sepulchri quoque unius teneret hospitium.	1.18 (36.29)
Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta coopertus,	4.3 (212.16)
Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5.16 (318.22)
quam intro ecclesiam sancti Andrae sibi ipse in locum sepulchri fecerat.	5.23 (349.1)
sepulchris. Quae item de loco ascensionis dominicae et sepulchris patriarcharum.	5.17 (318.23)
sepulchro. Pontificis summi hoc clauduntur membra sepulchro.	2.1 (79.13)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.19 (245.9)
Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro,	4.19 (245.23)
Xriste, tui est operis, quia uestis et ipsa sepulchro inuiolata nitet:	4.20 (248.21)
cuius corpus in sepulchro benedicti patris Cudbereti ponentes, adposuerunt desuper arcam,	4.30 (277.22)
sepulchrum. sepulchrum Domini in eadem petra excisum, . . . eminet;	5.16 (318.13)
sepulchrum. iussit reuelli sepulchrum,	1.18 (36.26)
supra sepulchrum eius lux caelestis apparuit,	1.33 (71.1)
Et aperientes sepulchrum eius,	3.8 (144.20)
et accedens ad sepulchrum Osualdi, ibi reside,	3.12 (151.4)
Fecerunt autem ita, et aperientes sepulchrum, inuenerunt corpus totum,	4.30 (276.19)
xii lampades ardent, xii intra sepulchrum, viii supra in margine dextro.	5.16 (318.17)
SEPVLTURA. sepultura. et de uita et obitu et sepultura eius.	4.3 (206.13)
sepulturae. Vt corpus illius post xi annos sepulturae sit corruptionis immune repperunt;	4.30 (276.5)
transactis sepulturae eius annis xi, inmisit in animo fratrum, ut tolleret ossa illius,	4.30 (276.10)
Nam quando fratres sui corpus ipsius post multos sepulturae annos incorruptum reppererunt,	4.32 (280.5)
sepulturae. qui crudeliter interemtis sepulturae traderet.	1.15 (32.28)
et ab incolis loci ignobili traditus sepulturae;	1.33 (70.28)
Haec ubi corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, donec sepulturae daretur, cognouit,	4.9 (223.3)
SEQVAX. sequacibus. De patre autem uestro Columba et sequacibus eius, . . . possem respondere;	3.25 (187.25)
sequacium. uidit damnationem diaboli et sequacium eius;	5.14 (315.1)
SEQVENS. sequens. Cuius promissi et prophetae ueritate sequens rerum astruxit euentus;	4.29 (275.9)
sequente. Anno autem sequente uenit in provinciam quidam sicarius uocabulo Eumer,	2.9 (98.33)
Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunus dicetur.	3.29 (199.6)
Anno post hunc sequente, hoc est anno dominicae incarnationis DCLXXX,	4.23 (252.15)
ordinatus autem anno sequente tertio die Kalendarum Iuliarum dominica	5.8 (295.27)
sequente. sequente dominica iussit ad se intrare pauperem,	5.2 (283.31)
neque ultra cessauit tota die illa et nocte sequente, quantum uigilare potuit, ut ferunt, . . . loqui	5.2 (284.13)
sequente. Baptizati sunt tempore sequente et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti,	2.14 (114.24)
Denique tempore sequente, cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.3)
Sequente dehinc tempore fuit in eodem monasterio puerulus quidam,	3.12 (150.27)
quam tempore sequente reuerentissimus archiepiscopus Theodorus . . . dedicauit.	3.25 (181.8)
qui et ipse aeo sequente Hiberniam gratia legendi adiit,	3.27 (192.22)
uerum presbyteri . . . ceteram plebem, uel tunc uel tempore sequente baptizabant.	4.13 (230.24)
sesequ tempore sequente paenitentiam acturum esse promittebat.	5.13 (311.14)
sequentes. et totidem sequentes nobiliss in monachia uia Domino consecrauit.	4.23 (252.23)
sequenti. qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.26)
sequentibus. ut in sequentibus suo loco dicemus.	2.16 (117.18)
De quo plenius in sequentibus suo loco dicendum est.	3.4 (135.15)
rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebimus.	3.7 (140.17)
regni apicem tenebat, ut in sequentibus dicemus.	3.11 (148.5)
de quibus in sequentibus suo tempore dicendum est;	3.18 (163.16)
cum Osui rex Christianus regnum eius accepit, ut in sequentibus dicemus,	3.21 (171.1)
Quod temporibus Vulfheri regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est.	3.21 (171.16)
Caedda, qui postea episcopus factus est, ut in sequentibus dicemus.	3.23 (176.20)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fideli felicitate conpleuit.	3.30 (199.22)
ac Romam abiens, ibi uitam finiuit, ut in sequentibus latius dicendum est.	4.12 (228.6)
Pecthelm, de quo in sequentibus suo loco dicendum est,	5.18 (320.13)
sequentis. idem annus sequentis regis, . . . regno adsignaretur;	3.1 (128.16)
sequentium. Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis pestilentiae,	4.1 (201.4)
sequentium. in qua etiam sequentium archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata	2.3 (86.6)
Haec uilla tempore sequentium regum deserta,	2.14 (115.7)
ubi usque hodie sequentium quoque provinciae illius episcoporum sedes est.	4.3 (207.10)
sequentium. quae et ad memoriam aedificationemque sequentium ab his, qui nouere, descripta habentur	4.7 (219.13)
et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriarumque sequentium commendare curauit,	4.17 (239.3)
SEQVENTIA. sequentia. sicut Exodi sequentia patenter edocent;	5.21 (335.18)
SEQVESTRO. sequestrantur. prouinciis, quae Humbrae fluuiio et contiguis ei terminis sequestrantur a borealibus,	2.5 (89.11)
sequestratae. eis quae arduis . . . montium iugis ab australibus eorum sunt regionibus sequestratae.	3.4 (133.11)
SEQVOR. secuta. nec mora pestis secuta est;	1.13 (29.8)
acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est.	1.14 (30.15)

quaeue illos spernentes ultio secuta sit.	2.2 (81.9)
et illum, qui se uocauit, ad regnum caeleste secuta est.	4.8 (221.6)
fuga quoque tumoris horrendi secuta est;	5.3 (286.24)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21 (339.22)
secutae. Quod exemplum secutae,	1.2 (14.25)
secutam. aestimans se in hac obseruantia sancti ac laude digni patris Anatolii scripta secutam.	3.3 (131.24)
secuti. qui eum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75.6)
quomodo ea, . . . Dei mandata probantur fuisse secuti.	3.25 (188.8)
Horum secuti exemplis duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad provinciam	5.10 (299.15)
secutum. et exterminium gentis secutum sit.	1.14 (29.13)
secutura. Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutura, clamauerit;	4.8 (220.21)
secuturos. quos utique credo, . . . sic eius monita fuisse secuturos,	3.25 (188.6)
secuturum. Nec distulit Eduini, quin continuo polliceretur in omnibus se secuturum doctrinam illius,	2.12 (109.20)
secuturus. Cum uero et Laurentius Mellitum Iustumque secuturus ac Britanniam esset relicturus,	2.6 (92.13)
secutus. et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	2.20 (126.32)
quem ad locum quidem, quo decollandus erat, secutus est Wilfrid clericus illius,	5.19 (325.3)
sequare. Regis ut aetherei matrem iam credo sequaris,	4.20 (248.13)
sequatur. si nulla peccati delectatio sequatur,	1.27 (61.12)
quid autem sequatur, quidue praecesserit, prorsus ignoramus.	2.13 (112.18)
Dona, Iesu, ut grex pastoris calle sequatur.	5.19 (330.28)
sequebantur. et adserciones molestissimas lectionum testimonia sequebantur.	1.17 (35.31)
Quem uidelicet locum paulo ante eis, qui Scottos sequebantur, in possessionem monasterii dederat.	3.25 (183.3)
locum dederat pridem ad construendum inibi monasterium his, qui Scottos sequebantur.	5.19 (325.17)
sequebatur. In quo et exemplum sequebatur primi pastoris ecclesiae,	2.4 (86.30)
altera uespere sequebatur occidentem,	5.23 (349.7)
sequenda. insinuare caelestibus signis dignetur, quae sequenda traditio,	2.2 (81.31)
huius fides et operatio Deo deuota atque omnibus sequenda credatur.	2.2 (82.2)
quid agendum sibi esset, quae religio sequenda,	2.12 (110.27)
Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit, merito esse sequenda uidetur.	2.13 (112.20)
sequendam. et hanc ab omnibus communiter esse sequendam;	3.25 (183.33)
nullam magis sequendam nobis amplectendamque iure dixerim ea,	5.21 (342.26)
sequendum. Hic autem, quem uobis sequendum monstramus, computus paschae decennouenali circulo	
continetur;	5.21 (341.7)
sequens. Ille enim in pascha suo regulam utique ueritatis sequens,	3.25 (187.15)
sequentes. Hos itaque sequentes, nos pie atque orthodoxe, iuxta diuinitus inspiratam doctrinam eorum	
professi credimus	4.17 (239.22)
sequentes. in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.4 (134.21)
sequerentur. quamdiu nullus aduenerat, qui eis instituti perfectioris decreta, quae sequerentur, ostenderet;	3.25 (188.4)
instituta quoque disciplinae regularis, . . . indefessa instantia sequerentur.	4.3 (209.12)
libentius, quae audire et intellegere poterant, operando sequerentur.	4.27 (269.31)
sequeretur. uel suae gentis auctoritate ne agnitus sequeretur deuictus,	3.17 (161.34)
qui esset ritus et unde originem ducens ille, quem ipse sequeretur.	3.25 (184.2)
unde initium haberet, uel qua hunc auctoritate sequeretur.	3.25 (184.13)
sequi. Vt Laurentius . . . Scottos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit.	2.4 (86.24)
semper eorum uitam, mores, et disciplinam sequi non desisto.	3.25 (187.10)
et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis,	3.25 (187.27)
si audita decreta sedis apostolicae, . . . confirmata sequi contemnitis,	3.25 (188.10)
adsumtis his, qui se sequi uoluerunt,	3.26 (189.12)
oportet uestram celsitudinem, . . . piam regulam sequi perenniter principis apostolorum,	3.29 (197.26)
quam . . . grauiorem eum eis, qui eum ad ueritatem sequi nolebant, cogeretur habere discordiam.	5.15 (316.15)
qui catholicas ecclesiae regulas sequi semper, et amare dicerat.	5.19 (325.10)
beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero.	5.21 (344.23)
sicut facta uel monita cupis sequi,	5.21 (345.1)
sequimini. Qui respondebat: 'Si homo Dei est, sequimini illum.'	2.2 (82.28)
eos deos, . . . colentes sequimini, iudicio discreto reperire non possumus.	2.10 (103.1)
sequitur. Sequitur una uox omnium,	1.20 (39.8)
laborem magnum maior aeternae retributionis gloria sequitur.	1.23 (43.13)
sed in ea, quae hanc sequitur uitam, non solum omni spe coronae priuati,	5.21 (344.1)
sequuntur. Sequuntur aduersus ipsam accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3.19 (166.10)
hunc tempore belli ducem omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.10 (300.2)
SERA. seris. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis.	1.1 (10.28)
SERENITAS. serenitas. et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uos laeta prosequetur,	3.15 (158.8)
solicitis orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fax mente uacaret.	4.3 (210.26)
positis nobis in medio mari, interrupta est serenitas, qua uehebamus,	5.1 (281.19)
serenitate. Hibernia . . . et salubritate ac serenitate aerum multum Britanniae praestat,	1.1 (12.26)
redeunte temporum Christianorum serenitate,	1.7 (21.28)
Qua adridente pace ac serenitate temporum,	5.23 (351.18)
serenitatis. et praesentis solum serenitatis statum experta,	1.22 (41.29)
sed tamen paruissimo spatio serenitatis ad momentum excurso,	2.13 (112.15)
SERENVS, a, um. serena. tranquillitas serena subsequitur,	1.17 (34.27)
descendit pluuia serena, sed copiosa,	4.13 (231.19)
serenae. exentum tenebris in auras me serenae lucis eduxit;	5.12 (307.8)
SERGIVS I. Pope, 687-701.	
Sergio. pontificatum agente Sergio, baptizatus est die sancto sabbati paschalis	5.7 (292.23)
uxit. . . pontificante apostolico uiro domno Sergio papa anno secundo.	5.7 (294.3)
Sergius. Petrumque uocari Sergius antistes iussit,	5.7 (293.18)
cuius sed apostolicae tunc Sergius papa praerat.	5.11 (301.22)
Romam, cuius adhuc pontificatum Sergius habebat,	5.11 (302.32)
SERIES. serie. iam deinde congesta in ordinem serie lunae XIII ^{ae} facillime posset ab omnibus sciri.	5.21 (341.15)
seriem. iussitque illum seriem sacrae historiae doceri.	4.24 (260.29)
successor eius Cyrillus seriem x et v annorum in quinque decennouenalibus circulis comprehendit;	5.21 (341.19)
SERMO. sermo. diuinius quae per eos sermo cotidie . . . praedicabatur;	1.17 (35.6)
miscabatur sermo proprius cum diuino,	1.17 (35.30)
constat, quia non est de Deo, neque nobis eius sermo curandus.	2.2 (83.3)
Conuenit autem reuelationi . . . de obitu huius antistitis etiam sermo reuerentissimi patris Ecgberti,	4.3 (211.16)
sermone, in loco, qui sermone Pictorum Peanfahel, . . . appellatur;	1.12 (26.25)
quae historicus eorum Gildus flebili sermone describit,	1.22 (42.3)
Implebatque actu, quicquid sermone docebat,	2.1 (79.17)
quae conscripta Anglorum sermone hactenus habentur,	2.5 (90.12)
sermone de Osualdo exorto, diceret,	3.11 (149.11)
quid erga salutem eorum, . . . esset agendum, salubri sermone docuit.	3.19 (167.5)

sermone Scottico Inisboufinde, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	4.4	(213. 12)
eo maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisil, . . . praedixerat.	4.28	(272. 30)
et egrediens dixit solito consolantium sermone:	5.5	(288. 18)
nam et sermone nitidus, et scripturarum, ut dixi, tam liberalium quam ecclesiasticarum erat eruditione mirandus.	5.18	(321. 9)
non est tibi pars neque sors in sermone hoc."	5.21	(343. 1)
uitam . . . Cudberti, et prius heroico metro et postmodum plano sermone, descripsi.	5.24	(359. 11)
sermonem. latiore in nostra historia ecclesiastica facere sermonem,	2.1	(73. 9)
ita ut apostolicum illum do eo liceat nobis proferre sermonem:	2.1	(73. 15)
de uita priorum patrum sermonem facerent.	4.3	(211. 27)
Dixit, et, sicut antea, parum silens, ita sermonem concludit:	4.9	(223. 27)
Exponebantque illi quendam sacrae historiae siue doctrinae sermonem,	4.24	(260. 21)
qui ne unum quidem sermonem unquam profari poterat;	5.2	(283. 23)
de quibus apostolicum illum licet proferre sermonem,	5.22	(346. 31)
sermones. qui praesentialiter uiderunt, et audierunt sermones eius,	4.17	(239. 19)
si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	5.12	(309. 3)
sermonibus. exclamauit auditus eius sermonibus dicens:	3.13	(112. 26)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere, et praedicare sermonibus.	3.19	(167. 11)
animaduertentur, . . . ex uultu et habitu et sermonibus eius, quia non erat de paupere uulgo,	4.22	(251. 4)
Haec . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermonibus, nostris ad utilitatem legentium historiis indere placuit.	5.17	(319. 29)
sermonis. confendit benedictio et sermonis diuini doctrina profunditur.	1.21	(40. 19)
multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad Christum conuertit,	3.19	(163. 31)
ad ecclesiam . . . audiendi sermonis Dei gratia confuebant;	3.26	(191. 14)
SERO. serendi. et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	4.28	(271. 4)
Quod dum sibi adlatum ultra omne tempus serendi, . . . eodem in agro sereret,	4.28	(272. 7)
sereret. Quod dum sibi adlatum . . . ultra omnem spem fructificandi eodem in agro sereret,	4.28	(272. 8)
SERPENS. serpens. nullus uiuere serpens ualeat;	1.1	(12. 30)
quia et primam culpam serpens suggestit,	1.27	(61. 6)
serpente. quibusdam a serpente percussis,	1.1	(13. 2)
serpentes. nam saepe illo de Britannia adlati serpentes,	1.1	(12. 31)
serpentes. incensu serpentes fugat,	1.1	(10. 25)
SERPO. serpere. "Contra Augustinum narratur serpere quidam	1.10	(24. 10)
SERRA. serris. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris [serris] erant instructa firmissimis.	uar. 1.	(10. 28)
SERVILIS. e. seruille. nullumque seruille opus fiet in eo"	5.21	(337. 22)
SERUIO. seruebant. reges, . . . daemonicis cultibus impune seruebant.	2.5	(92. 5)
seruebat. et Christo seruire uideretur et diis, quibus antea seruebat;	2.15	(116. 8)
et eo adhuc tempore pagani cultibus seruebat;	4.13	(230. 12)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruebat.	4.23	(257. 7)
Seruebat autem multum ebrietati, et ceteris uitae remissioris inlecebris;	5.14	(314. 4)
seruiendi. Tota enim fuit tunc sollicitudo doctoribus illis Deo seruiendi, non saeculo;	3.26	(191. 3)
seruiendo. orationibus uidelicet assiduus, uigiliis ac ieiuniis seruiendo,	1.26	(46. 33)
seruiendum. monebat omnes et in salute accepta corporis Domino obtemperanter seruiendum,	4.23	(256. 23)
seruiens. quod eatenus abominandis idolis seruiens,	2.11	(105. 8)
sed in illa solum ecclesia Deo seruiens,	4.12	(228. 20)
seruiens. Eareongote, . . . seruiens Domino in monasterio,	3.8	(142. 13)
seruientes. sunt alii per plures hisdem in partibus populi pagani adhuc ritibus seruientes,	5.9	(296. 19)
seruientes. ne forte nos tempore aliquo carnis inlecebris seruientes, . . . repentina eius ira corripiat,	4.25	(266. 8)
seruierrat. quomodo simplici ac pura mente tranquilloque deuotione Domino seruierrat,	4.24	(262. 13)
seruierrunt. nisi . . . per auxilium eorum, qui illi fideliter seruierrunt, propitiari dignatus fuerit.	3.13	(153. 16)
seruire. coeperunt illi mox idolatriae, . . . palam seruire,	2.5	(91. 7)
idolatriis magis pontificibus seruire gaudentes,	2.6	(93. 17)
me potius iuare uellent, qui illis impensius seruire curaui.	2.13	(111. 31)
ita ut in morem antiquorum Samaritanorum et Christo seruire uideretur et diis,	2.15	(116. 3)
uitiorum potius implicamentis, quam diuinis solebam seruire mandatis.	3.13	(153. 8)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24	(180. 25)
et ipsa semper in omni humilitate ac sinceritate Deo seruire satagebat,	4.9	(223. 3)
uel potius mundo seruire non possent.	4.11	(225. 29)
regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permetteretur;	4.19	(243. 28)
Quae cum, relicto habitu saeculari, illi soli seruire decreuisset,	4.23	(253. 1)
seruirent. qui illo in loco Domino seruirent.	3.23	(175. 6)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3.25	(183. 28)
seruiret. Cum ergo multis ibidem annis Deo solitarius seruiret,	4.28	(272. 10)
In quo uidelicet monasterio cum aliquot annos Deo seruiret,	5.19	(323. 10)
seruisti. es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4.14	(234. 22)
seruit. iam substratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	2.1	(78. 13)
seruiturum. promisit se, abrenuntiatis idolis, Christo seruiturum,	2.9	(99. 26)
ex quo se Christo seruiturum esse promiserat.	2.9	(100. 8)
seruiimus. ut, cui simul in terris seruiimus, ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29	(274. 30)
seruiuit. quamuis nec idolis ultra seruiuit,	2.9	(100. 7)
SERVITIUM. seruitio. ammonuitque coniugem, ut uel tunc diuino se seruitio pariter manciparent,	4.11	(225. 28)
inter plurimos gentis Anglorum, uel interemptos gladio, uel seruitio addictos, . . . Trumuini, . . . recessit	4.26	(267. 16)
quippe qui quamuis ex parte sui sint iuris, nonnulla tamen ex parte Anglorum sunt seruitio mancipati.	5.23	(351. 17)
seruitio. prior postea ab eodem Caeualla, . . . occisus est, et prouincia grauiore seruitio subacta.	4.15	(236. 17)
Joseph . . . cum seruitio absolendus ad tonsus esse legitur,	5.21	(342. 13)
seruitium. pro accipiendis alimentorum subsidii aeternum subituri seruitium,	1.15	(32. 32)
seruitium Christi uoluntarium, non coactiuum esse debere.	1.26	(47. 29)
SERVITVS. seruitute. quos omnes ut baptizando a seruitute daemonica saluauit,	4.13	(232. 25)
in qua percussis Aegyptiis Israel est a longa seruitute redemptus.	5.21	(334. 29)
in qua populus Dei ab Aegyptia seruitute redemptus est,	5.21	(338. 18)
seruitutis. etiam libertate donando humanae iugo seruitutis absoluit.	4.13	(232. 27)
ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	5.21	(341. 1)
quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21	(342. 14)
SERVO. seruabant. susceptamque fidem Britanni . . . quieti in pace seruabant.	1.4	(16. 12)
seruabant utrumque reges, sacerdotes, priuati,	1.22	(41. 26)
seruabat. tabernaculum, quod habitator inclusus seruabat,	1.19	(37. 24)
episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	4.29	(275. 28)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5.19	(323. 27)
seruabitis. "Et seruabitis eum usque ad xiiii ^m diem mensis huius;	5.21	(334. 20)
seruanda. quid sibi esset faciendum, quae religio seruanda tractabat.	2.9	(100. 16)
seruanda. de seruanda eas inuicem, immo cum omnibus pace euangelica ammoneret;	4.23	(256. 29)

seruanda. Anglorum ecclesiis mandanda atque obseruanda [seruanda] deferret,	uar. 2.4 (88.23)
Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni scepra exoptatissimus.	5.19 (322.9)
seruando. suscipiendo fidem eius, et praecepta seruando, qui te . . . temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.2)
seruandum. qui dominicum paschae diem a XIII ^{am} mensis primi usque ad XX ^{am} putant lunam esse seruandum.	5.21 (337.32)
seruans. Hilarus archipresbyter et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.5)
item Iohannes primicerius et seruans locum sanctae sedis apostolicae,	2.19 (123.7)
sinceraque deuotione sacramenta fidei, quae suscepit, seruans.	4.14 (234.6)
seruant. et quae possident, ipsis seruant, quos irati insequi uidentur.	1.27 (50.13)
seruantur. loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruantur,	3.6 (138.30)
cum ossa eius inuenta, atque ad ecclesiam, in qua nunc seruantur, translata sunt.	3.11 (148.2)
seruare. ut ritum fidei . . . inuolatum seruare licentiam haberet.	1.25 (45.25)
intemerata mentis sinceritate seruare,	2.8 (96.31)
sed fidem potius pollicitam seruare disponit;	2.12 (110.4)
solicita intentione et assiduis orationibus seruare omnimodo festinetis;	2.17 (119.16)
ratus est utilis tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	3.14 (155.10)
'Optime omnibus placet, quaeque definierunt . . . nos quoque omnes alacri animo libentissime seruare.'	4.5 (215.27)
si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	5.12 (309.4)
ut ea, . . . in omnibus seruare contendas.	5.21 (345.15)
seruarent. ut uirtutem dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruarent;	4.3 (209.8)
seruarentur. qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici siue monasteriales seruarentur,	5.19 (323.14)
seruaret. ut fidem cultumque suae religionis . . . more Christiano seruaret.	2.9 (98.7)
ut uitam suam a tanti persecutoris insidiis tutando seruaret;	2.12 (107.22)
quod euangelica praecepta deuoto corde seruaret.	3.22 (173.25)
cum scita legis Mosaicae iuxta litteram seruaret,	3.25 (185.4)
seu raptos e mundo a perpetua animae damnatione seruaret.	4.14 (233.19)
seruaretur. fiebat, ut dominica paschae dies nonnisi a xv ^a luna usque ad xx ^{am} seruaretur.	3.25 (186.3)
seruari. ut meminerimus facta et cogitationes nostras . . . ad examen summi Iudicis cuncta seruari;	5.13 (313.12)
ita omnibus annis idem primus lunae mensis eodem necesse est ordine seruari,	5.21 (339.24)
qui dudum quidem, hoc est ipsis apostolorum temporibus, iam seruari in ecclesia coepit,	5.21 (341.9)
seruat. qui nunc episcopalem Lindisfarnensis ecclesiae cathedram condignis gradu actibus seruat.	5.12 (310.8)
eandemque adhuc speciem ueluti inpressis signata uestigiis seruat.	5.17 (319.4)
seruata. Quae consuetudo per omnia aliquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhybrorum seruata est.	3.26 (191.24)
seruata. quae hactenus in eodem monasterio seruata, et a multis iam sunt circumquaque transscripta.	4.18 (241.25)
seruatis. cuius uos honorem quaeritis et seruatis in gentibus.	1.32 (68.14)
seruato. in qua apparebat, oruore seruato,	1.18 (37.2)
atque seruato termino praecipionis, aeternitatis subsistentia praemuniret.	2.10 (101.15)
seruatum. defuncti sunt, excepto uno puero, quem orationibus patris sui a morte constat esse seruatum.	3.23 (176.34)
seruatum. Quod ergo naturae humanae ex omnipotentis Dei dono seruatum est,	1.27 (54.16)
feretrum eius caballarium, . . . seruatum a discipulis eius, . . . sanare non desistit.	4.6 (218.20)
seruatum. quod usque hodie apud Pictos constat esse seruatum.	1.1 (12.17)
seruatur. et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatis et presbyteri Thryduulfi,	2.14 (115.21)
seruatus. gratulabatur ille, quod eatenus in carne seruatus est,	5.22 (348.8)
seruauerant. leuato in regem Vulphere filio eiusdem Pendan adolescente, quem occultum seruauerant,	3.24 (180.22)
seruauit. relictis eis, quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit.	1.25 (46.10)
'Ego Dominus . . . adprehendi manum tuam, et seruauit, et dedi te in foedus populi,	3.29 (197.18)
seruauit. et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	3.8 (144.7)
seruauit in porticu quodam ecclesiae,	3.19 (168.15)
Sebbi, magna fidem perceptam cum suis omnibus deuotione seruauit,	3.30 (199.22)
atque haec, usquequid ad eius uisionem peruenire meruit, intemerata seruauit.	4.23 (252.30)
seruemus. 'Vt sanctum diem paschae in commune omnes seruemus dominica post XIII ^{am} lunam mensis primi.'	4.5 (216.1)
seruentur. ut, quaeque decreta ad definita sunt . . . incorrupte ab omnibus nobis seruentur.'	4.5 (215.19)
seruetis. sed quid uobis cum illo, cum nec eius decreta seruetis?	3.25 (187.13)
SERVVS. serue. 'Euge, serue bone et fidelis;	2.18 (121.13)
serui. Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	2.4 (87.27)
seruis. Gregorius seruus seruorum Dei seruis Domini nostri.	1.23 (43.5)
seruis. Augustinus . . . cum aliis seruis Dei,	1.24 (44.8)
laudes Domino Saluatori una cum ceteris, qui ibi erant, seruis illius referebat.	5.3 (286.26)
seruorum. Gregorius seruus seruorum Dei seruis Domini nostri.	1.23 (43.5)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.24 (44.2)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.28 (62.11)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.29 (63.17)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.30 (64.31)
Laurentius, Mellitus, et Iustus episcopi, serui seruorum Dei.	2.4 (87.27)
Viro glorioso Aeduino . . . Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2.10 (100.25)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2.11 (104.14)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17 (119.1)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.21)
seruos. inter quos, seruos et ancillas ducentos quinquaginta;	4.13 (232.24)
seruum. misit seruum Dei Augustinum . . . praedicare uerbum Dei	1.23 (42.20)
insinuantes latorem praesentium Augustinum seruum Dei,	1.24 (44.7)
seruus. Gregorius seruus seruorum Dei seruis Domini nostri.	1.23 (43.5)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.24 (44.2)
In hac ergo adplicuit seruus Domini Augustinus,	1.25 (45.10)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.28 (62.11)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.29 (63.17)
Gregorius seruus seruorum Dei.	1.30 (64.30)
Viro glorioso Aeduino . . . Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2.10 (100.25)
Dominae gloriosae filiae Aedilbergae reginae, Bonifatius episcopus seruus seruorum Dei.	2.11 (104.14)
Aeduino regi Anglorum Honorius episcopus seruus seruorum Dei salutem.	2.17 (119.1)
et Iohannes seruus Dei, consiliarius eiusdem apostolicae sedis.	2.19 (123.8)
Domino excellenti filio Osuio regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei.	3.29 (196.21)
'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob, et feces Israel conuertendas.'	3.29 (197.10)
SESCENTESIMVS DVO DENONAGESIMVS, a. um. DCLXXXVIII. Anno dclxxxviii, Caeduald rex Occidentalem Saxonum Romam de Britannia pergit.	5.24 (355.13)
SESCENTESIMVS DVO DE OCTOGESIMVS, a. um. DCLXXVIII. Anno dominicae incarnationis dclxxviii, . . . apparuit . . . cometa;	4.12 (228.27)
Anno dclxxviii, cometa apparuit;	5.24 (355.27)
SESCENTESIMVS DVO DE SEPTVAGESIMVS, a. um. DCLXVIII. Qui ordinatus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis dclxviii,	4.1 (203.8)

SESCENTESIMVS DVODESEPTVAGESIMVS

SEVERIANVS

Anno dclxviii, Theodorus ordinatur episcopus.	5.24 (354.18)
Anno dclxxx [dclxviii], Osuii rex Nordanhybrorum obiit.	uar. 5.24 (354.19)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS , a, um. DCXC . Anno autem post hunc, . . . proximo, id est dcxc incarnationis dominicae,	5.8 (294.18)
Anno dcxc, Theodorus archiepiscopus obiit.	5.24 (355.15)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS OCTAVVS , a, um. DCXCviii . Anno dcxcviii, Beretred dux regius Nordanhybrorum a Pictis interfectus.	5.24 (355.18)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS SECVNDVS , a, um. DCXC secundo. qui electus est quidem in episcopatum anno dominicae incarnationis dcxc secundo.	5.8 (295.25)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS SEPTIMVS , a, um. DCXCvii . Anno dcxcvii, Osthyrd regina a suis, id est Merciorum, primatibus interenta.	5.24 (355.16)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS SEXTVS , a, um. DCXCvi . Quod ita, ut petierat, inpletum est, anno ab incarnatione Domini dcxcvi.	5.11 (303.2)
SESCENTESIMVS NONAGESIMVS TERTIVS , a, um. DCXCiii . anno ab Vrbe condita dcxciii.	1.2 (13.21)
SESCENTESIMVS OCTOGESIMVS , a, um. DCLXXX . Anno post hunc sequente, hoc est anno dominicae incarnationis dclxxx.	4.23 (252.16)
Anno dclxxx, synodus facta in campo Haethfeltha	5.24 (355.6)
SESCENTESIMVS OCTOGESIMVS QVARTVS , a, um. DCLXXXiii . Anno dominicae incarnationis dclxxxiii. Eegfrid . . . uastauit misere gentem innoxiam.	4.26 (266.14)
SESCENTESIMVS OCTOGESIMVS QVINTVS , a, um. DCLXXXv . Quo uidelicet anno, qui est ab incarnatione dominica dclxxxv.	4.26 (268.7)
Anno dclxxxv, Eegfrid rex Nordanhybrorum occisus est.	5.24 (355.10)
SESCENTESIMVS PRIMVS , a, um. DCL . Anno dcl, misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino	5.24 (353.18)
SESCENTESIMVS QVADRAGESIMVS , a, um. DCXL . Anno dominicae incarnationis dcxl.	3.8 (142.3)
Anno dcxl, Eadbaldr rex Cantuariorum obiit.	5.24 (354.3)
SESCENTESIMVS QVADRAGESIMVS QVARTVS , a, um. DCXLiii . Cuius anno secundo, hoc est ab incarnatione dominica anno dcxliii.	3.14 (154.14)
Anno dcxliii, Paulinus, quondam Eboraci, . . . antistes ciuitatis, migravit ad Dominum.	5.24 (354.5)
SESCENTESIMVS QVADRAGESIMVS SECVNDVS , a, um. DCXLii . Anno dcxlii, Osuald rex occisus.	5.24 (354.4)
SESCENTESIMVS QVADRAGESIMVS SEPTIMVS , a, um. DCXLvii . hoc est ab incarnatione dominica anno dcxlvi [dclxvii].	uar. 3.14 (154.14)
SESCENTESIMVS QVARTVS , a, um. DCiii . Anno dciii, Orientales Saxones fidem Christi percipiunt sub rege Saborcto antistite Mellito.	5.24 (353.22)
DCiiimo . Anno dominicae incarnationis dciiimo.	2.3 (85.4)
SESCENTESIMVS QVINQVAGESIMVS PRIMVS , a, um. DCLI . Anno dcli, Osuini rex occisus, et Aidan episcopus defunctus est.	5.24 (354.8)
SESCENTESIMVS QVINQVAGESIMVS QVINTVS , a, um. DCLv . Anno dclv, Penda periit, et Mercii sunt facti Christiani.	5.24 (354.12)
SESCENTESIMVS QVINQVAGESIMVS SEXTVS , a, um. DCLvi . Anno dclvi [dclvi], Middilangli . . . fidei mysteriis sunt inbuti.	uar. 5.24 (354.10)
SESCENTESIMVS QVINQVAGESIMVS TERTIVS , a, um. DCLiii . Honorius, . . . ex hac luce migravit anno ab incarnatione Domini dcliii.	3.20 (169.11)
Anno dcliii, Middilangli sub principe Peada fidei mysteriis sunt inbuti.	5.24 (354.10)
SESCENTESIMVS QVINTVS , a, um. DCv . His temporibus, id est anno dominicae incarnationis dcv.	2.1 (73.3)
Anno dcv, Gregorius obiit.	5.24 (353.24)
SESCENTESIMVS SEPTVAGESIMVS , a, um. DCLXX . Anno dclxx, Osuii rex Nordanhybrorum obiit.	5.24 (354.19)
DCLXXmo . Anno dominicae incarnationis dclxxmo . . . Osuii rex . . . pressus est infirmate.	4.5 (214.11)
SESCENTESIMVS SEPTVAGESIMVS QVINTVS , a, um. DCLXXv . Anno dclxxv, Vulfheri rex Merciorum, postquam xvii annos regnauerat, defunctus.	5.24 (354.25)
SESCENTESIMVS SEPTVAGESIMVS SEXTVS , a, um. DCLXXvi . Anno autem dominicae incarnationis dclxxvi, cum Aedilred rex merciorum, . . . Cantiam uastaret	4.12 (228.7)
Anno dclxxvi, Aedilred uastauit Cantiam.	5.24 (355.1)
SESCENTESIMVS SEPTVAGESIMVS TERTIVS , a, um. DCLXXiii . Anno dclxxiii, Eegbert rex Cantuariorum obiit.	5.24 (354.21)
DCLXX tertio. Facta est autem haec synodus anno ab incarnatione Domini dclxx tertio.	4.5 (217.21)
SESCENTESIMVS SEXAGESIMVS QVARTVS , a, um. DCLXiii . Anno dclxiii, eclipsis facta.	5.24 (354.14)
DCLXiii o. Facta est autem haec quaestio anno dominicae incarnationis dclxiii ^o .	3.26 (189.19)
Eodem autem anno dominicae incarnationis dclxiii ^o , facta erat eclipsis solis	3.27 (191.29)
SESCENTESIMVS SEXTVS DECIMVS , a, um. DCXvi . Anno ab incarnatione dominica dcxvi.	2.5 (89.4)
Anno dcxvi, Aedilbert rex Cantuariorum defunctus est.	5.24 (353.26)
SESCENTESIMVS TERTIVS , a, um. DCiii . bellum Aedilfrid anno ab incarnatione Domini dciii, . . . perfecit;	1.34 (71.29)
Anno dciii, pugnatum ad Degastane.	5.24 (353.21)
SESCENTESIMVS TRICESIMVS QVARTVS , a, um. DCXXXiii . id est anno dominicae incarnationis dclxxxiii.	2.18 (122.9)
SESCENTESIMVS TRICESIMVS TERTIVS , a, um. DCXXXiii . occisus est Eduini . . . anno dominicae incarnationis dcxxxiii.	2.20 (124.23)
Anno dcxxxiii, Eduine rege peremto, Paulinus Cantiam rediit.	5.24 (354.1)
SESCENTESIMVS VNDENONAGESIMVS , a, um. DCLXXXviii . baptizatus est die sancto sabbati paschalis anno ab incarnatione Domini dclxxxviii;	5.7 (292.25)
SESCENTESIMVS VNDEOCTOGESIMVS , a, um. DCLXXviii . Anno dclxxviii, Ælfuini occisus.	5.24 (355.5)
SESCENTESIMVS VNDEICESIMVS , a, um. DCXviii . anno incarnationis dominicae dcxviii.	2.7 (94.7)
SESCENTESIMVS VICIESIMVS QVARTVS , a, um. DCXxiii . anno ab incarnatione Domini dcxiii.	2.7 (95.7)
qui est annus dominicae incarnationis dcxvii [dcxxxiii].	7 uar. 2.14 (113.30)
SESCENTESIMVS VICIESIMVS QVINTVS , a, um. DCXxv . anno ab incarnatione Domini dcxv;	2.9 (98.19)
Anno dcxv, Paulinus a Iusto archiepiscopo ordinatur genti Nordanhybrorum antistes.	5.24 (353.27)
SESCENTESIMVS VICIESIMVS SEPTIMVS , a, um. DCXxvii . anno regni sui xi, qui est annus dominicae incarnationis dcxxvii.	2.14 (113.30)
Anno dcxxvii, Eduini rex baptizatus cum sua gente in pascha.	5.24 (353.31)
SESCENTESIMVS VICIESIMVS SEXTVS , a, um. DCXxvi . Anno dcxxvi, Eanfled, filia Aeduini regis, baptizata cum xii in sabbato pentecostes.	5.24 (353.29)
SESCENTI , ae, a. DC ^{tas} . ac DC ^{tas} naues utriusque commodi fieri imperauit;	1.2 (14.3)
DC ^{rum} , id est magnitudinis . . . familiarum DC ^{rum} .	1.25 (45.6)
SESCENTI TRIGINTA . DC ^{rum} et XXX . et in Calcedone DC ^{rum} et XXX contra Eutychem, et Nestorium, et eorum dogmata;	4.17 (240.8)
SESSIO . sessionis. Ne me aestimes tuae mestitiae et insomniae, et forinsecae et solitariae sessionis causam nescire;	2.12 (108.31)
SEV . Praef. (5.13); 1.27 (49.24); 1.27 (50.30); 1.27 (58.25); 1.31 (67.12); 2.9 (98.6); 2.11 (105.3); 2.19 (123.4); 3.5 (136.10); 4.14 (233.18); uar. 4.14 (234.17).	2.12 (107.32);
SEVERIANVS , a <i>Pelagian bishop</i> .	1.17 (33.25)
Seueriani. Seueriani episcopi Pelagiani filium,	

SEVERINVS (d. 640 , Pope.

- Seuerino. Iohannes, qui successori eiusdem Honorii Seuerino successit, 2.19 (122.21)
 Seuerinum. Scripta, quae perlatore ad sanctae memoriae Seuerinum papam adduxerunt, 2.19 (123.10)
- SEVERVS (146–211), *Roman Emperor, 193–211.*
- Seuerum. uallum, quod Seuerum trans insulam fecisse commemorauimus, 1.11 (25.9)
 Seuerus. Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit, 1.5 (16.13)
 Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti, 1.5 (16.14)
 Seuerus magnam fossam . . . a mari ad mare duxit, 1.5 (17.1)
 ubi et Seuerus quondam uallum fecerat, 1.12 (27.19)
 Seuerus imperator factus xvii annis regnauit, 5.24 (352.17)
- SEVERVS (d. 455?), *Bishop of Trèves.*
- Seuero. Germanus cum Seuro Britanniam reuersus, 1.21 (39.28)
 adiuncto sibi Seuero, totius sanctitatis uiro, 1.21 (40.4)
- SEX. sex, hoc est sex solummodo aequinoctialium horarum; 1.1 (11.7)
 in orientalibus suis partibus mari sex milium, 1.3 (15.26)
 Gratianus . . . post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, 1.9 (23.4)
 Paulinus autem ex eo tempore sex annis continuis, . . . uerbum Dei, . . . praedicabat; 2.14 (114.17)
 e quibus sex etiam ipse, ut diximus, Christi regno militauit, 2.20 (124.16)
 et cessante episcopatu per annum et sex menses, 3.20 (169.12)
 E quibus uidelicet possessiunculis sex in provincia Derorum, sex in Berniciorum dedit. 3.24 (178.30)
 Sponsa dicata Deo bis sex regnauerat annis, 4.20 (248.15)
 et per sex continuos annos eadem molestia laborare non cessabat; 4.23 (256.17)
 quarum de sex aetatibus saeculi una est; 5.24 (358.31)
- VI. Gregorius, . . . rexit annos xiii, menses vi, et dies x. 1.23 (42.18)
 xiii annos, menses vi, et dies x gloriosissime rexit, 2.1 (73.4)
 Rex ipse, . . . cum v tantum aut vi ministris ueniebat, 3.26 (190.31)
 habens monasterium permodicum . . . et in eo fratres v siue vi, 4.13 (231.4)
 qui sedit annos xxxvii, menses vi, dies xiii; 5.23 (350.1)
 In Cantica canticorum libros vii [vii]. uar. 5.24 (358.5)
 In euangelium Lucae libros vi. 5.24 (358.20)
- SEXAGESIMVS, a, um. sexagesimo. Anno igitur ante incarnationem dominicam sexagesimo Gaius Iulius Caesar . . . Britannias bello pulsauit, 5.24 (352.5)
 LX^{mo}, ante uero incarnationis dominicae tempus anno LX^{mo}, 1.2 (13.22)
 SEXAGINTA. LX. donec completo unde LX annorum numero, 3.24 (179.7)
- SEXAGINTA SEX. LX et VI. Theodorus, . . . uir . . . aetate uenerandus, id est annos habens aetatis LX et vi. 4.1 (202.27)
 LXVI. pro femina autem diebus LXVI debeat abstinere. 1.27 (54.23)
- SEXBALD, *father of Suidhelm, King of Essex.*
- Sexbaldi. Successit autem Sigbercto in regnum Suidhelm, filius Sexbaldi, 3.22 (174.15)
- SEXBVRG, *Saint (d. 699?), Queen of Kent, and second Abbess of Ely.*
- Sexburg. Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconberti regis Cantuariorum, habuit filiam Earcongotam, 3.8 (142.27)
 Cui successit in ministerium abbatisae soror eius Sexburg, 4.19 (244.27)
- SEXCENTI, ae, a. sexcentarum. Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum regio familiarum circiter sexcentarum, 4.19 (246.29)
- SEXTVS, a, um. sexta. imminente hora ipsius diei sexta, repente contingens oculum ita sanum cum palpebra inuenit, 4.32 (280.27)
 sexto. ac sexto, quam profectus erat, mense Romam rediit, 1.3 (15.14)
 Paulinus, . . . transiit ad Dominum sexto Iduum Octobrium die; 3.14 (154.16)
 Obiit autem Ceadda sexto die Nonarum Martiarum, 4.3 (212.4)
 et Aedilredo rege Mercensium, anno sexto regni eius; 4.17 (239.9)
 sextus. sextus Osuald et ipse Nordanhybrorum rex Christianissimus, hisdem finibus regnum tenuit; 2.5 (89.26)
 electus est archiepiscopus cathedrae Doruueniensis sextus Deusdedit 3.20 (169.14)
- VI. Et ita una cum Hadriano vi. Kalendas Iunias Britanniam missus est. 4.1 (203.10)
 Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam . . . sub die vi. Kalendarum Iuniarum, dominica, 4.2 (204.14)
 VI. vi. Interrogatio Augustini: 1.27 (52.3)
 VI. vi: 'Vt episcopi atque clerici peregrini contenti sint hospitalitatis munere oblato; 4.5 (216.18)
 VI^a. consuetudinem fecerunt . . . iiii^a et vi^a sabbati ieiunium ad nonam usque horam protelare. 3.5 (136.21)
 VI°. anno imperii Marciani vi^o. 1.21 (41.18)
 VI^{us}. Deusdedit vi^{us} ecclesiae Doruueniensis episcopus obiit pridie Iduum Iuliarum; 4.1 (201.7)
- SEXTVS DECIMVS, a, um. XVI^a. Sin autem dominica . . . xvi^a aut xvi^a aut alia quilibet luna usque ad xx^{am} esset uentura, 3.25 (185.34)
 qui a xvi^a die mensis saepedieti usque ad xx^{am} pascha celebrandum magis autumant, 5.21 (338.9)
 Nam cum a luna xvi^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xvi^{ae} pascha incipiendum doceant; 5.21 (338.13)
- SEXVS. sexui, omni aetati et sexui . . . accommodos. 1.1 (10.17)
 ut ne sexui quidem muliebri, uel innocuae paruulorum parceret aetati, 2.20 (125.10)
 sexus. uiditque ibi non parum hominum multitudinem utriusque sexus, 1.7 (20.7)
 alique utriusque sexus diuersi in locis perplures, 1.7 (22.1)
- SEXVVLV (d. 691?), *founder and Abbot of Medeshamstead (Peterborough); Bishop of Mercia.*
- Sexuulf. Vt depositio Vynfridi, Sexuulfi episcopatum eius acceperit, 4.6 (218.1)
 Sexuulfum. et in loco eius ordinauit episcopum Sexuulfum, 4.6 (218.7)
 diuertit ad Sexuulfum Merciorum antistitem, 4.12 (228.14)
 Habebat enim ante Eadhaedum antistitem Sexuulfum, 4.12 (229.17)
- SI. 1.1 (12.8); 1.7 (19.10); 1.7 (19.17); 1.7 (19.24); 1.7 (21.6); 1.12 (27.14); 1.15 (32.32); 1.23 (42.30); 1.27 (50.20); 1.27 (50.28); 1.27 (52.3); 1.27 (53.1); 1.27 (53.4); 1.27 (53.25); 1.27 (53.31); 1.27 (53.34); 1.27 (54.18); 1.27 (54.24); 1.27 (54.29); 1.27 (54.32); 1.27 (55.25); 1.27 (56.4); 1.27 (56.9); 1.27 (56.10); 1.27 (56.23); 1.27 (57.11); 1.27 (59.7); 1.27 (59.14); 1.27 (59.21); 1.27 (59.23); 1.27 (60.15); 1.27 (60.18); 1.27 (61.11); 1.27 (61.14); uar. 1.27 (61.16); 1.27 (61.28); 1.27 (61.30); 1.28 (62.14); 1.29 (63.31); 1.29 (64.2); 1.30 (65.10); 1.31 (67.11); 1.32 (68.14); 1.32 (69.1); 2.1 (77.32); 2.1 (77.33); 2.1 (80.28); 2.2 (82.28); 2.2 (83.5); 2.2 (83.16); 2.2 (83.24); 2.2 (83.25); 2.2 (83.28); 2.2 (83.29); 2.2 (84.19); 2.5 (91.15); 2.5 (91.25); 2.9 (98.8); 2.9 (98.27); 2.9 (99.3); 2.9 (99.24); 2.11 (105.21); 2.12 (107.15); 2.12 (107.29); 2.12 (108.4); 2.12 (108.12); 2.12 (109.67); 2.12 (109.15); 2.12 (111.4); 2.13 (111.13); 2.13 (111.29); 2.13 (111.31); 2.13 (112.19); 2.16 (118.6); 3.2 (131.1); 3.5 (136.1); 3.5 (136.4); 3.5 (136.5); 3.5 (136.13); 3.7 (141.25); 3.13 (153.9); 3.13 (153.20); 3.13 (153.24); 3.14 (156.10); 3.19 (167.1); 3.19 (168.20); 3.23 (176.29); 3.24 (177.25); 3.24 (177.27); 3.15 (185.29); 3.25 (188.8); 3.25 (188.14); 3.25 (188.16); 3.25 (188.25); 3.26 (190.32); 3.26 (191.8); 3.27 (193.13); 4.1 (202.21); 4.2 (205.24); 4.3 (209.29); 4.3 (210.8); 4.3 (210.18); 4.3 (210.21); 4.3 (210.23); 4.5 (214.16); 4.5 (215.23); 4.5 (216.16); 4.5 (217.3); 4.5 (217.5); 4.9 (223.24); 4.9 (223.27); 4.10 (224.28); 4.11 (225.21); 4.11 (227.6); 4.13 (230.5); 4.16 (237.5); 4.16 (238.1); 4.19 (243.17); 4.19 (244.14); 4.19 (245.10); 4.19 (246.25); 4.22 (249.24); 4.22 (250.20); 4.22 (250.33); 4.22 (251.8); 4.22 (251.20); 4.24 (260.22); 4.24 (261.29); 4.24 (261.33); 4.25 (263.26); 4.25 (263.27); 4.28 (271.11); 4.28 (272.4); 4.28 (273.23); 4.31 (278.23); 4.31 (278.24); 4.32 (280.28); 5.1 (282.1); 5.2 (285.30); 5.3 (286.14); 5.5 (288.12); 5.6 (289.27); 5.6 (291.1); 5.6 (291.5); 5.6 (291.14); 5.9 (296.22); 5.10 (299.18);

5. 10 (300. 12); 5. 12 (306. 31); 5. 12 (309. 3); 5. 13 (313. 18); 5. 14 (313. 29); 5. 19 (324. 8); 5. 21 (333. 23); 5. 21 (333. 25); 5. 21 (334. 12); 5. 21 (335. 26); 5. 21 (337. 1); 5. 21 (339. 26); 5. 21 (339. 31); 5. 21 (340. 8); 5. 21 (344. 4); 5. 21 (344. 15); 5. 21 (344. 26); 5. 21 (345. 10).
- SIBE.** Commissam namque sibi [sibe] plebem, et orationibus protegebat adsiduis. uar. 4. 28 (273. 15)
- SIC.** 1. 12 (26. 13); 1. 15 (32. 19); 1. 20 (38. 6); 1. 25 (44. 25); 1. 27 (50. 9); 1. 30 (65. 29); 1. 32 (68. 15); 2. 2 (84. 23); 2. 2 (84. 29); 2. 5 (91. 13); 2. 9 (98. 19); 2. 9 (100. 5); 2. 12 (110. 21); 2. 17 (119. 6); 3. 2 (129. 11); 3. 5 (137. 25); uar. 3. 7 (139. 25); 3. 7 (141. 10); 3. 11 (150. 22); 3. 15 (158. 19); 3. 23 (175. 23); 3. 23 (176. 29); 3. 23 (177. 7); 3. 24 (177. 30); 3. 24 (180. 24); 3. 25 (186. 2); 3. 25 (186. 31); 3. 25 (187. 17); 3. 25 (187. 20); 3. 25 (188. 6); 3. 29 (197. 29); 4. 7 (220. 10); 4. 8 (221. 2); 4. 9 (223. 18); 4. 11 (227. 4); uar. 4. 13 (230. 5); 4. 13 (231. 21); 4. 14 (234. 12); 4. 19 (246. 11); 4. 24 (262. 5); 4. 24 (262. 12); 4. 25 (265. 35); 4. 30 (277. 8); 5. 2 (283. 18); 5. 2 (284. 28); 5. 6 (290. 9); 5. 6 (291. 30); 5. 10 (299. 20); 5. 10 (300. 14); 5. 12 (308. 15); 5. 12 (310. 14); 5. 12 (310. 31); 5. 13 (312. 31); 5. 19 (326. 19); 5. 19 (328. 23); 5. 19 (329. 33); 5. 21 (338. 6); 5. 21 (340. 16); 5. 21 (340. 33); 5. 21 (345. 1); 5. 21 (345. 15); 5. 22 (348. 10).
- SICA.** sica. euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem. 2. 9 (99. 9)
- alium de militibus, . . . sica nefanda peremit. 2. 9 (99. 17)
- sicam, qui habebat sicam bicipitem toxicatam. 2. 9 (99. 3)
- SICARIVS.** sicarius. uenit in prouinciam quidam sicarius uocabulo Eumer, 2. 9 (98. 34)
- SICCITAS.** siccitatem, cui per siccitatem cruris usus uestigii negabatur. 1. 21 (40. 16)
- SICCO.** siccarentur. donec ex suo corpore calefierent et siccarentur. 5. 12 (310. 20)
- siccato. illico siccato aluo, 1. 7 (20. 15)
- SICCVS.** a, um. sicca, ossa illius, quae . . . in puluerem redacto corpore reliquo sicca inuenienda putabant; 4. 20 (276. 13)
- SICVBI.** coepit abire, sicubi amicos, qui sui curam agerent, posset inuenire. 4. 22 (250. 3)
- SICVT.** 1. 1 (11. 4); 1. 1 (11. 31); 1. 10 (24. 3); 1. 12 (28. 7); 1. 14 (30. 22); 1. 19 (37. 9); 1. 27 (50. 10); 1. 27 (51. 33); 1. 27 (54. 35); 1. 27 (56. 27); 1. 27 (56. 27); 1. 27 (58. 9); 1. 27 (59. 26); 1. 28 (62. 16); 1. 32 (69. 9); 2. 1 (74. 6); 2. 1 (75. 8); 2. 1 (76. 7); 2. 1 (76. 25); 2. 1 (77. 27); 2. 3 (85. 28); 2. 4 (87. 28); 2. 8 (96. 16); 2. 9 (97. 15); 2. 9 (98. 29); 2. 10 (103. 24); 2. 16 (118. 5); 3. 5 (137. 26); 3. 17 (161. 12); 3. 19 (164. 26); 3. 19 (166. 3); 3. 19 (166. 21); 3. 19 (166. 30); 3. 19 (167. 10); 3. 25 (185. 28); 3. 27 (192. 30); 3. 29 (196. 26); 3. 29 (197. 6); 4. 3 (210. 15); 4. 3 (212. 25); 4. 6 (218. 18); 4. 9 (223. 26); 4. 12 (228. 18); 4. 17 (239. 17); 4. 17 (240. 17); 4. 17 (240. 23); 4. 18 (241. 19); 4. 18 (242. 10); 4. 19 (243. 12); 4. 19 (245. 11); 4. 25 (264. 5); 4. 29 (274. 6); 4. 29 (275. 19); 4. 31 (279. 15); 5. 10 (299. 20); 5. 12 (308. 1); 5. 13 (313. 3); 5. 13 (313. 23); 5. 21 (335. 9); 5. 21 (335. 17); 5. 21 (337. 4); 5. 21 (339. 18); 5. 21 (339. 20); 5. 21 (339. 25); 5. 21 (342. 5); 5. 21 (342. 22); 5. 21 (343. 7); 5. 21 (345. 1); 5. 22 (347. 10); 5. 24 (358. 2); uar. Cont. (361. 8).
- SIGBERT.** (d. 637?), *King of East Anglia; established a school for boys.* 2. 15 (116. 20)
- Sigberct. donec accepit regnum frater eiusdem Eorpualdi Sigberct, 3. 18 (162. 15)
- regno Orientalium Anglorum, . . . Sigberct frater eius praefuit, 3. 19 (163. 23)
- Verum dum adhuc Sigberct regni infulus teneret, 3. 18 (162. 13)
- Sigbercti. De uita uel morte religiosi regis Sigbercti. 3. 19 (164. 10)
- Sigbercto. locum monasterii, quem a praefato rege Sigbercto acceperat, 3. 18 (163. 3)
- Sigbertum. rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium. 3. 22 (171. 22)
- SIGBERT.** (fl. 626), *Sigbert the Little, King of Essex.* 3. 22 (171. 22)
- Sigbertum. qui post Sigbertum cognomento Paruum regnauit, 3. 22 (172. 20)
- SIGBERT.** (fl. 653), *King of Essex after Sigbert the Little.* 3. 22 (174. 14)
- Sigberct. Erat enim rex eiusdem gentis Sigberct, 3. 22 (171. 22)
- Igitur rex Sigberct aeterni regni iam cuius effectus, temporalis sui regni sedem repetiit, 3. 22 (172. 20)
- Sigbercto. Haec . . . cum rex Osuii regi Sigbercto amicali et quasi fraterno consilio saepe inculcaret, 3. 22 (172. 10)
- Successit autem Sigbercto in regnum Suidhelm, 3. 22 (174. 14)
- Sigbercto. Vt Orientales Saxones fidem, . . . sub rege Sigbercto, praedicante Ceddo, receperint. 3. 22 (171. 18)
- SIGHARD.** (fl. 695), *King of Essex; son of Sebbi.* 4. 11 (227. 11)
- Sighardo. Nam subito adstante episcopo, et filio regis eiusdem ac monachi Sighardo, 4. 11 (227. 11)
- SIGHERI.** (fl. 665), *King of Essex; son of Sigberct the Little.* 3. 30 (199. 11)
- Sigheri. prouinciae Orientalium Saxonum post Suidhelmum, . . . praefuere reges Sigheri et Sebbi, 3. 30 (199. 13)
- Sigheri cum sua parte populi, . . . ad apostasiam conuersus est. 4. 6 (218. 14)
- Orientalibus Saxonibus, quibus eo tempore praefuerunt Sebbi et Sigheri, quorum supra meminimus, 5. 19 (322. 6)
- Sigheri. Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum, 2. 1 (73. 17)
- SIGNACVLVM.** signaculum. nam signaculum apostolatus eius nos sumus in Domino. 2. 16 (118. 18)
- SIGNIFER.** signifer. semper antecedere signifer consuevit; 1. 20 (39. 5)
- SIGNIFER.** fera, ferum. signifer. Tum subito Germanus signifer uniuersos admonet, 3. 2 (129. 23)
- SIGNIFICO.** significans. significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum, 1. 1 (12. 24)
- significat. nam lingua eorum daal partem significat. 1. 12 (26. 1)
- Alcluth, quod lingua eorum significat petram Cluth; 1. 29 (63. 12)
- litteras, in quibus significat se ei pallium direxisse, 4. 28 (272. 16)
- congregata synodo . . . in loco, qui dicitur Adtuifyrdi, quod significat 'ad duplex uadum', 4. 3 (208. 10)
- SIGNO.** signabat. Non enim ad otium, ut quidam, sed ad laborem se monasterium intrare signabat. 4. 24 (262. 17)
- signando. signando sese, et spiritum suum in manus eius commendando 4. 24 (262. 10)
- signans. Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruical, uar. 4. 24 (262. 17)
- signando [signans] sese, et spiritum suum in manus eius commendando clauderet; 2. 8 (95. 31)
- signare. ei, quod signare possetis multiplicatis generationibus, 5. 23 (349. 10)
- signarent. ut utroque tempore mala mortalibus imminere signarent. 3. 26 (191. 10)
- signari. et flexa ceruice uel manu signari, uel ore illius se benedici gaudebant; 5. 17 (319. 3)
- signata. eandemque adhuc speciem ueluti inpressis signata uestigiis seruat. 5. 2 (284. 2)
- signatam. quam signatam reuocare in os, et loqui illum praecepit: 5. 21 (341. 6)
- signemus. utque resurrectionis etiam nostrae, . . . spe nos certissima gaudere signemus. 1. 32 (69. 21)
- SIGNVM.** signa. quia idcirco haec signa de fine saeculi praemittuntur, 3. 8 (143. 2)
- solent opera uirtutum et signa miraculorum usque hodie narrari. 3. 25 (187. 7)
- in eis, quorum sanctitati caelestia signa, . . . praebuerunt; 4. 6 (218. 18)
- sicut etiam nunc caelestium signa uirtutum indicio sunt. 4. 7 (219. 11)
- In hoc etenim monasterio plura uirtutum sunt signa patrata, 4. 9 (221. 27)
- Quae sint ostensa caelitus signa, 4. 10 (224. 18)
- quae alia sint signa ostensa, in ipso libro, de quo haec excerpimus, quisque legerit, inueniet. 4. 30 (277. 25)
- In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt, 1. 8 (22. 12)
- signa. ac ueluti uictoria signa passim propalant, 1. 31 (66. 20)
- pertimescas uero, ne inter signa, quae fiunt, infirmus animus . . . se eleuet, 1. 31 (67. 15)
- signis. Et quicquid de faciendis signis acceperis, 2. 2 (81. 31)
- Obsecremus Deum, . . . ut ipse nobis insinuare caelestibus signis dignetur, 3. 15 (157. 21)
- qui cuius meriti fuerit, etiam miraculorum signis internus arbiter edocuit, 3. 25 (187. 27)
- et regulam ac praecepta caelestibus signis confirmata sequi perhibetis, 4. 27 (270. 16)
- Cum ergo uenerabilis Domini famulus . . . magnis uirtutum signis effulgeret, 2. 10 (103. 3)
- signo. suscepto signo sanctae crucis, 3. 9 (146. 12)
- et posito ibi signo, non multo post ascendit equum, 4. 24 (262. 10)
- Et signans se signo sanctae crucis reclinauit caput ad ceruical, 1. 31 (67. 11)
- signorum. pro cuius conuersione etiam faciendorum signorum dona percipisti. 2. 1 (78. 26)
- sed etiam caelestium ostensione signorum gentem . . . perducebant. 2. 12 (109. 24)
- signum. 'Cum hoc ergo tibi signum aduenient, 3. 2 (130. 4)
- Nec inmerito, quia nullum, ut conperimus, fidei Christianae signum, . . . erectum est,

signum diuini miraculi, quo eiusdem feminae sepulta caro corrumpi non potuit, indicio est,	4.19 (243.23)
signum. inpositum dexteram capiti eius et, an hoc signum agnosceret, requisitum.	2.12 (110.29)
Osuald signum sanctae crucis erexit,	3.2 (128.28)
omni uitae suae tempore signum incendii, . . . portauit;	3.19 (167.6)
'In die illa radix lesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.'	3.29 (197.7)
in cuius signum adoptionis duas illi provincias donauit,	4.13 (230.17)
partem de capillis, quam . . . ostendere in signum miraculi possent.	4.32 (280.7)
et apprehendens eum de mento, signum sanctae crucis linguae eius inpressit,	5.2 (284.1)
ipsius passionis signum cum illo in vertice, summa uidelicet corporis nostri parte gestamus.	5.21 (343.5)
signum sanctae crucis eius in fronte portare consueuit	5.21 (343.8)
SILENTIVM. silentia. Cudbert . . . ad anchoriticae quoque contemplationis, quae diximus, silentia secreta peruenit.	4.28 (271.7)
silentii. Illo enim saepius secretae orationis et silentii causa secedere consuevit;	3.16 (159.12)
silentio. ne uiderentur se ipsi silentio damnauisse.	1.17 (35.19)
Nec silentio praetereunda opinio,	2.1 (79.25)
uidit subito intempesta nocte silentio adpropinquantem sibi hominem . . . incogniti;	2.12 (108.21)
Inter quae nequaquam silentio praetereundum reor,	3.11 (147.30)
Vbi silentio praetereundum non esse reor,	4.16 (237.17)
quod nequaquam silentio praetereundum arbitror,	4.22 (249.23)
modicumque obdormiens ita cum silentio uitam finiuit.	4.24 (262.11)
Nec silentio praetereundum, quod ante triennium per reliquias eius factum,	4.32 (279.19)
Neque hoc praetereundum silentio,	5.6 (289.6)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	5.9 (298.23)
quam te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.8)
SILEO. silens. Rursumque modicum silens, tertio dixit:	4.9 (225.24)
Dixit, et, sicut antea, parum silens, ita sermonem concludit:	4.9 (225.26)
silente. silente lectore coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus.	5.19 (328.2)
sileret. ut multa illum, . . . uel horrenda uel desideranda uidisse, etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5.12 (304.26)
siluerat. mox eadem, quae nostri gratia modicum siluerat, tempestas rediit,	5.1 (282.19)
siluerunt. Scripta, . . . reciproca responsa ad ea, quae postulata fuerant, siluerunt.	2.19 (123.12)
siluimus. sed de hac re ad praesens siluimus.	4.5 (216.31)
SILUA. silua. in monasterio . . . Thryduulf, quod est in silua Elmete.	2.14 (115.22)
siluarum. obtentu insuper siluarum munitum,	1.2 (14.28)
Erat . . . monasterium siluarum et maris uicinitate amoenum,	3.19 (164.12)
siluis. siluis sese abdidere,	1.2 (14.21)
qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditis speluncis occultant,	1.8 (22.9)
pauperem uitam in montibus, siluis, uel rupibus . . . agebant.	1.15 (33.2)
Dicul, habens monasterium modicum in loco, qui uocatur Bosanhamm, siluis et mari circumdatum,	4.13 (231.3)
SILUA DERORVM. see IN SILUA DERORVM.	
SIMILIOR. ius. similis. inuenerunt corpus . . . integrum et flexibilibus artuum compagibus multo dormienti quam mortuo similis;	4.30 (276.21)
SIMILIS. e. simile. His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	5.12 (303.27)
simile. uidelicet eleuatum de tumulo, . . . corpus sacrae Deo uirginis quasi dormientis simile.	4.19 (245.32)
similem. repperi illam ingrediens uultu hilariorum, et uelut sospiti similem.	5.3 (286.12)
similes. similes ergo efficiuntur his, qui spem suae confidentiae ponunt in eis.	2.10 (102.18)
simili. Eanfridum . . . simili sorte damnauit.	3.1 (128.9)
Ini, . . . simili prouinciam illam adflictione plurimo annorum tempore mancipauit.	4.15 (236.18)
similia. His similia et ceteri maiores natu ac regis consilarii diuinitus admoniti prosequabantur.	2.13 (112.21)
Quo haec et his similia dicente,	3.25 (184.10)
similibus. propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum sui similibus uenisse testatus est.	4.22 (260.11)
similis. qui cum die illo et nocte sequenti inter cadauera occisorum similis mortuo iaceret,	4.22 (249.27)
et multum merens ac damnato similis coepit narrare,	5.14 (314.14)
similis. inuenerunt . . . locellum de marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque simili lapidis aptissime tectum.	4.19 (245.4)
SIMILITER. cum epistulis, quas idem pontifex . . . similiter et Aedilberto regi atque genti Anglorum direxit.	2.4 (88.25)
SIMILITVDO. similitudine. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum susceperis.	2.8 (96.31)
similitudinem. hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit.	2.10 (101.13)
quibus uidelicet artificium humanum adaccommodans eis inanimatam membrorum similitudinem contulisti;	2.10 (102.24)
Est autem Elge in prouincia Orientalium Anglorum . . . in similitudinem insulae uel paludibus, ut diximus, circumdata uel aquis;	4.19 (246.29)
in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit.	5.2 (284.17)
SIMILIMVS. a, um. simillimum. inuentumque alium illi per omnia simillimum, putauit ipsum esse;	4.22 (260.21)
simillimus. et ego, ut dixi, simillimus mortuo fierem.	5.6 (290.21)
SIMMACHVS. (fl. 431). <i>Roman consul.</i>	
Simmacho. Aetius . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1.13 (28.23)
SIMON. <i>Simon the Magician.</i>	
Simonem. Ceterum tonsuram eam, quam magum ferunt habuisse Simonem.	5.21 (343.25)
Simonis. "Scias pro certo, frater mi dilecte, quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam.	5.21 (344.20)
SIMONIACVS. a, um. simoniaca. cur [simoniaca], quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?	uar. 5.21 (344.16)
simoniacam. simoniacam tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	5.21 (344.21)
simoniaciis. ut merito talem simoniaciis et non Christianis habitum conuenire cognoscas;	5.21 (343.30)
simoniacam. simoniacam [simoniacam] tamen perfidiam tota mente detestor ac respuo;	uar. 5.21 (344.21)
SIMPLEX. simplici. simplici tantum et cotidiano fratrum cibo contenti, nil ultra quaerebant.	3.26 (191.1)
ut relictis omnibus, quae habebat, simplici tantum habitu indutus, . . . ueniret ad monasterium	4.3 (208.6)
simplici. quomodo simplici ac pura mente tranquillaque deuotione Domino seruiuerat.	4.24 (262.12)
Verum quia de uita illius . . . et uersibus heroicis, et simplici oratione conscripsimus,	4.28 (271.9)
simplicibus. hos pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,	2.1 (78.15)
simplicis. Erat enim puer multum simplicis ac mansueti animi,	4.14 (234.5)
simplicis. erat namque homo simplicis ingenii, ac moderatae naturae;	5.12 (310.27)
SIMPLICISSIMVS. a, um. simplicissimus. Mailros, quod . . . abbas Eata, uir omnium mansuetissimus ac simplicissimus, regebat,	4.27 (269.3)
SIMPLICITAS. simplicitate. qui simplicitate rustica, sed intentione pia Deum dilexerunt.	3.25 (188.1)
ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contentum,	4.2 (206.7)
uerbis obscurioribus, . . . solita sibi simplicitate pandebat;	4.29 (274.9)
si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	5.12 (309.4)
simplicitatem. mirantes simplicitatem innocentis uitae,	1.26 (47.8)
atque ad simplicitatem fidei et caritatis, quae est in Christo, reuocari.	2.5 (92.9)
simplicitatis. Duxit autem uitam in magna . . . continentiae, simplicitatis, et iustitiae perfectione.	3.27 (194.1)

SIMPLICITER. simpliciter fidem historiae, quam legebam, accommodans,	Praef. (7.33)
simpliciter ea, . . . ad instructionem posteritatis litteris mandare studuimus.	Praef. (8.6)
sed quasi uerax historicus, simpliciter ea, quae de illo siue per illum sunt gesta, describens,	3.17 (161.14)
promittens se nil ei mali facturum pro eo, si simpliciter sibi, quis fuisset, proderet.	4.22 (261.8)
Respondebat ille simpliciter, erat namque homo simplicis ingenii, . . . 'Frigidiora ego uidi.	5.12 (310.27)
Hanc historiam, . . . simpliciter ob salutem legentium siue audientium narrandam esse putauit.	5.13 (313.24)
SIMVL. Praef. (5.19); Praef. (6.19); Praef. (6.32); Praef. (7.6); 1.9 (23.10); 1.15 (31.5); 1.15 (32.24);	1.21 (41.18);
1.22 (41.20); 1.23 (43.20); 1.25 (46.2); 1.26 (47.32); 1.27 (48.2); 1.27 (48.10); 1.29 (63.13);	1.30 (65.26);
1.32 (67.19); 1.33 (70.22); 2.4 (87.3); 2.6 (92.30); 2.9 (99.2); 2.12 (107.8); 2.12 (110.2); 2.16 (117.28);	2.19 (122.11);
2.20 (124.15); 3.8 (142.8); 3.13 (152.9); 3.14 (155.31); 3.17 (161.19); 3.17 (161.20); 3.19 (164.21);	3.21 (171.3);
3.24 (177.29); 3.24 (178.32); 3.24 (179.20); 3.24 (180.23); 3.27 (192.9); 4.1 (201.13); 4.1 (202.9);	4.2 (204.24);
4.3 (207.1); 4.3 (209.6); 4.9 (224.3); 4.12 (229.18); 4.13 (231.14); 4.14 (234.12); 4.14 (235.27);	4.16 (237.6);
4.23 (255.7); 4.25 (264.3); 4.26 (268.1); 4.26 (268.17); 4.27 (269.14); 4.27 (270.13); 4.29 (274.29);	4.29 (274.30);
4.29 (275.32); 5.1 (282.13); 5.4 (287.30); 5.6 (290.7); 5.7 (292.19); 5.8 (295.22); 5.9 (296.26);	5.9 (296.28);
5.11 (301.24); 5.12 (306.9); 5.12 (309.11); 5.19 (324.17); 5.19 (326.29); 5.19 (328.30); 5.20 (331.6);	5.21 (332.13);
5.21 (333.1); 5.21 (333.33); 5.23 (349.8); 5.24 (359.9).	
SIMVLACRVM. simulacra. ad simulacra daemonum, quibus adstibat, eum iussit pertrahi;	1.7 (19.6)
(quomodo simulacra, quae a daemonibus inuenta sunt, repudiare omnes, . . . necesse est),	3.25 (185.7)
coeperunt. . . adorare simulacra, quasi per haec possent a mortalitate defendi.	3.30 (199.19)
simulacris. quicumque his sacrificia simulacris obtulerit,	1.7 (19.29)
simulacrum. Pantheon uocabatur. . . quasi simulacrum, esset omnium deorum;	2.1 (88.30)
SIMVLO. simulatibus. introductus est, simulatibus fugam hostibus, in angustias inaccessorum montium,	4.26 (266.30)
simulatam. et cum simulatam legationem ore astuto uolueret,	2.9 (99.8)
SIN. 1.27 (60.25); 2.2 (83.1); 2.2 (83.7); 2.5 (91.17); 3.25 (185.32); 4.28 (271.14); 5.21 (335.27).	
SINA MONS. <i>Mount Sinai.</i>	
Sina. quod in Sina monte Dominus ad populum locutusur,	1.27 (59.5)
SINCERITAS. sinceritate. intemperata mentis sinceritate seruare,	2.8 (96.31)
atque a sinceritate fidei deprauatus habuit posteriora peiora prioribus;	2.15 (116.5)
haec pro fidei uestrae sinceritate, . . . adtribuere . . . praeuidemus;	2.17 (119.26)
ad exemplum uenerabilium patrum . . . in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum	
uiuunt.	4.4 (214.8)
et ipsa semper in omni humilitate ac sinceritate Deo seruire satagebat,	4.9 (222.3)
sinceritatis. satisque studium tuae sinceritatis amplector,	Praef. (5.7)
SINCERVS, a, um. sincera. quibus pura in Deum fides, et caritas in proximum sincera est;	5.21 (342.21)
sincera. sinceraque deuotione sacramenta fidei, quae suscepit, seruans,	4.14 (234.5)
sinceram. eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	2.17 (119.9)
SINDON. sindone. uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . sindone inuolutum in sublimi ferri,	4.9 (222.14)
SINE. 1.3 (15.11); 1.7 (19.20); 1.7 (20.8); 1.7 (20.12); 1.11 (24.27); 1.14 (30.4); 1.15 (32.26);	1.19 (37.27);
1.20 (39.20); 1.21 (40.13); 1.21 (40.24); 1.25 (45.16); 1.25 (45.16); 1.27 (52.5); 1.27 (52.9);	1.27 (52.17);
1.27 (55.2); 1.27 (55.15); 1.27 (56.13); 1.27 (56.14); 1.27 (56.18); 1.27 (57.30); 1.27 (57.32);	1.27 (61.20);
1.21 (79.24); 2.2 (84.24); 2.5 (92.1); 2.13 (112.33); 2.17 (119.28); 2.19 (124.2); 2.19 (124.4);	2.19 (124.6);
2.19 (124.8); 3.19 (168.23); 3.25 (188.26); 3.26 (190.23); 3.27 (192.17); 4.11 (226.25); 4.11 (226.30);	4.12 (228.9);
4.17 (240.20); 4.24 (260.9); 4.24 (261.34); 5.12 (305.12); 5.12 (305.32); 5.13 (313.2); 5.14 (314.25);	5.16 (317.14);
5.19 (328.26); 5.19 (328.27); 5.21 (337.29); 5.21 (340.24); 5.22 (347.6); 5.22 (347.14); 5.22 (347.15);	5.22 (347.32).
SINGILLATIM. seiscitabatur singillatim ab omnibus, qualis sibi doctrina haec eatenus inaudita, . . . uidetur.	2.13 (111.17)
SINGVLARIS, e. singulare. aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare	
mysterium.	2.8 (95.27)
singulari. monasticam saeculari [singulari] uitam praetulit.	5.19 (322.30)
singularis. erat enim fabrilis arte singularis.	5.14 (314.4)
singularis. hoc sibi gloriae singularis desiderans adipisci,	5.7 (292.16)
singularis. episcopos uidimus, et hos omnes singularis meriti ac sanctitatis uiros,	4.23 (254.23)
SINGVLI, ae, a. singula. et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
ut, quid de his scribi debeat, quemue habitura sint finem singula, necdum scri ualeat.	5.23 (349.26)
singula. ita ut per loca singula XII episcopos ordines,	1.29 (63.25)
Et ego per singula tua responsa cognoueram, quia rusticus non eras,	4.22 (251.10)
Cumque singula litterarum nomina dicente episcopo responderet,	5.2 (284.9)
quibusque ibidem depositis, consequenter in eorum honorem, . . . singula quaeque loca dedicaret.	5.11 (301.30)
Pro qua etiam re singula uestrae dilectioni pallia pro eadem ordinatione celebranda direximus,	2.18 (121.25)
singulae. quod singulae earum ad modum humani femoris grossae,	1.2 (14.17)
Singulae uero possessiones x erant familiarium, id est simul omnes cxx.	3.24 (178.31)
singulas. ita ut ad singulas uerborum obiectiones errare ae,	1.17 (35.32)
Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	1.27 (60.21)
qua discretione singulas quasque audientium instruere personas,	2.1 (76.17)
singuli. cuius essent fidei singuli, sedulus inquirebat,	4.17 (238.31)
singulis. quod diuidebatur singulis, prout cuique opus erat.	1.27 (49.7)
singulis. qui, . . . annis singulis eum uisitare, et monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4.29 (274.15)
et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
ut quod eatenus per Alexandriae pontificem singulis annis per omnes ecclesias mandari consueuerat,	5.21 (341.14)
singulis. qui de singulis prouinciis siue locis sublimioribus,	Praef. (8.15)
Ex singulis ergo quibusque ecclesiis, . . . elige;	1.27 (49.30)
singulis. Verum si de his singulis enucleatus ac latius audire desideras,	5.21 (334.12)
singulorum. singulorum casas ac lectos insexpi,	4.25 (265.9)
singulos. ac singulos domum redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaræsdun, id est mons Vilfari,	3.14 (155.12)
tamen iuxta merita operum singulos examinat;	3.19 (166.2)
inter parietes singulos latum habens spatium uiae,	5.16 (318.2)
In die ascensionis dominicae per annos singulos, missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire	
consequitur,	5.17 (319.10)
In Epistulas VII catholicas libros singulos.	5.24 (358.26)
De natura rerum, et de temporibus libros singulos;	5.24 (359.24)
SINISTER, tra, trum. sinistrae. Latebant additi sinistrae persuasionis auctores,	1.17 (35.12)
sinistri. Nuntiabant enim sinistri spiritus,	1.17 (34.32)
sinistri spiritus peruolantes totam insulam	1.21 (40.10)
SINO. sinebatur. ipsam tamen ledere nullatenus sinebatur.	3.17 (160.34)
sita. ad occidentem quidem Britanniae sita;	1.1 (11.31)
Sita est autem haec insula contra medium Australium Saxonum et Geuissorum,	4.16 (238.14)
quae ad leuam nobis sita,	5.12 (305.1)
Bethleem ciuitas Dauid in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdata,	5.16 (317.12)
sitae. Meuanias Bretonum insulas, quae inter Hiberniam et Britanniam sitae sunt,	2.5 (89.25)
sitam. uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, non procul inde sitam,	4.19 (245.1)
situm. oppidum Cassobellauni inter duas paludes situm,	1.2 (14.27)
situs. quingentis fere passibus ab arena situs est,	1.7 (20.28)

de hac subtractus est luce, situsque ad limina apostolorum,	3.29 (198.11)
Et quia locus ipse super ripam fluminis erat situs,	5.12 (310.12)
SINVS. sinibus. duobus sinibus maris interiacentibus,	1.12 (25.28)
sinu. quo a Gallico sinu Britannias usque tenditur,	1.17 (34.10)
qui legatus Galliam missus demersus est in sinu maris,	1.33 (70.27)
oblitus hoc alicubi deponere, permisit suo in sinu permanere.	3.2 (130.28)
sinum. misit hoc in sinum sibi,	3.2 (130.26)
sinus. Est autem sinus maris permaximus,	1.1 (13.12)
sinus. ad cuius uidelicet sinus partem septentrionalem Scotti, . . . aduenientes	1.1 (13.16)
sinus. Fecerunt autem cum inter duo freta uel sinus, . . . maris,	1.12 (26.18)
SINVS FARI, <i>Whitby</i> ; see STREANÆSHALCH .	
sinus Fari. Strenseshale. quod interpretatur sinus Fari,	3.25 (183.16)
SION MONS, see MONS SION .	
SION, <i>Sion</i> .	
Sion. 'Videbitur Deus deorum in Sion.'	3.19 (164.33)
SIQVIDEM. 1.7 (18.7); 1.15 (32.14); 1.23 (42.13); 1.34 (71.24); 2.1 (75.29); 2.2 (83.34); 2.4 (87.13); 2.5 (90.26);	
2.15 (116.32); 2.20 (125.6); 3.1 (127.11); 3.4 (133.4); 3.9 (145.2); 3.14 (155.7); 3.23 (176.20); 3.24 (178.1);	
3.26 (189.22); 4.12 (227.23); 4.13 (230.7); 4.13 (231.10); 4.16 (237.20); 4.24 (259.12); 4.25 (263.10); 4.25 (265.7);	
4.26 (266.25); 4.27 (270.22); 4.28 (271.18); 5.9 (296.26); 5.15 (315.15); 5.21 (332.25); 5.22 (346.20).	
SIQVIS (SIQVI), siqua, siquid. siqua. 1.27 (53.3).	
siqua. Praef. (8.4); 1.32 (69.19); 3.5 (136.23).	
siquas. 1.28 (82.20).	
siqui. 1.1 (12.9); 2.12 (109.1); 3.19 (165.6); 3.25 (188.5); 4.3 (209.3); 5.17 (319.31).	
siqui. 1.27 (49.3); 1.27 (51.32); 3.21 (470.28).	
siquid. 1.25 (45.31); 3.4 (135.13); 3.26 (190.25); 4.29 (275.17).	
siquid. uar. 1.27 (49.34).	
siquis. 1.14 (30.2); 1.27 (49.34); 1.27 (55.17); 1.27 (58.23); 3.26 (191.14).	
siquo. 4.23 (253.4).	
siquos. 3.5 (136.25); 5.9 (296.20).	
SITIO. sitiebat. ut caelum tantum ex ea, cuius introitum sitiebat, aspicere posset),	4.28 (272.13)
sitientibus. ut sacerdotum doctrinam sitientibus desideris sectarentur.	1.18 (36.19)
sitire. Esurire namque, sitire, aestuare, . . . ex infamitate naturae est.	1.27 (55.32)
sitiret. misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere, quia sitiret.	5.5 (288.21)
SITIS. sitim. Et quid est aliud . . . contra sitim potum,	1.27 (55.34)
SITVS. situ. De situ Britanniae uel Hiberniae,	1.1 (9.1)
quarum prior, . . . et situ amplior, et frugum prouentu atque ubertate felicior,	2.9 (97.17)
De situ etiam Chebron et monumentis patrum ita scribit-	5.17 (319.13)
ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto [situ] uideretur esse coopertus.	uar. Cont. (361.8)
SIVE. Praef. (5.10); Praef. (5.12); Praef. (5.15); Praef. (6.2); Praef. (6.15); Praef. (6.16); Praef. (6.29); Praef. (8.10);	
Praef. (8.15); 1.1 (9.14); 1.1 (11.9); 1.7 (21.27); 1.15 (30.30); 1.18 (36.5); 1.21 (39.30); 1.22 (42.4); 1.27 (49.24);	
1.27 (50.30); 1.27 (58.25); 1.31 (67.12); 2.2 (81.11); 2.9 (98.6); 2.12 (107.31); 2.16 (118.17); 2.19 (122.16);	
2.20 (126.30); 3.1 (127.14); 3.2 (129.18); 3.5 (136.9); 3.5 (136.17); 3.5 (136.22); 3.12 (151.23); 3.17 (161.14);	
3.17 (161.27); uar. 3.17 (161.27); 3.18 (163.12); 3.24 (178.16); 3.25 (189.4); 3.26 (191.12); 3.27 (193.7);	
3.27 (194.3); 3.29 (197.27); 3.30 (199.16); 3.30 (199.17); 3.30 (200.3); 4.3 (207.13); 4.3 (209.11); 4.3 (212.12);	
4.3 (212.21); 4.12 (229.5); 4.13 (230.6); 4.13 (231.4); 4.13 (231.16); 4.14 (233.11); 4.14 (233.12); 4.14 (233.17);	
4.14 (234.17); 4.14 (235.3); 4.14 (235.4); 4.19 (245.11); 4.19 (246.5); 4.19 (246.19); 4.23 (254.3); 4.23 (256.23);	
4.24 (260.21); 4.27 (269.4); 4.31 (275.9); 5.12 (307.20); 5.12 (310.23); 5.13 (313.9); 5.13 (313.13); 5.13 (313.14);	
5.13 (313.24); 5.18 (320.11); 5.18 (320.15); 5.18 (320.20); 5.19 (323.14); 5.19 (326.29); 5.21 (335.8); 5.21 (336.7);	
5.24 (357.22); 5.24 (359.22); 5.24 (359.23); 5.24 (359.28).	
SOBOLES, see SVBOLES .	
SOBRIETAS. sobrietatis. Sobrietatis amor multus in orbe uiget.	4.20 (248.4)
SOBRIVS, a. um. sobria. Multus in orbe uiget per sobria corda triumphus.	4.20 (248.3)
SOCIABILIS, e. sociabilis. Candidus inter oues Christi sociabilis ibit;	5.7 (293.27)
SOCIETAS. societate. ne paganorum possent societate polliui,	2.9 (98.14)
hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.11 (105.26)
nouerit se ab omni officio sacerdotali et nostra societate separatam,	4.5 (217.18)
et sollemnia Christi sine ecclesiae Christi societate uenerantur.	5.22 (347.16)
societatem. adsumtis in societatem ordinationis duobus de Brettonum gente episcopis,	3.28 (195.11)
donec regulariter institutae in societatem congregationis susciperentur.	4.23 (258.23)
societatis. ut perinde intemerato societatis foedere iura tenas maritalis consortii.	2.11 (105.18)
quam ipse uelut noua quadam relucente gratia ecclesiasticis societatis et pacis Christo consecrauerat;	5.22 (347.23)
SOCIO. sociare. unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	1.26 (47.24)
sociari. posset eorum numero sociari, de quibus ait psalmus:	5.13 (313.21)
sociatis. Quibus depositis honorifice atque sociatis,	1.18 (36.30)
sociatis. fidei uestrae religionis praedicando societis [sociatis].	uar. 1.25 (46.18)
sociatus. mox ad sempiterna animarum gaudia adsumtis in caelum, et electorum est sociatus agnimbis.	4.14 (234.31)
solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.27)
eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	5.19 (323.20)
sociauit. Huius ergo comitatus rex sociauit Vilfridum,	5.19 (323.33)
societis. fidei uestrae religionis praedicando societis.	1.25 (46.18)
SOCIVS. socii. tandem fraude Allecti socii sui interfectus est.	1.6 (17.22)
socii. Augustinus, et socii eius, uiri, ut ferunt, ferme XL.	1.25 (45.11)
quia sanctus Augustinus et socii eius non sola praedicatione uerborum, . . . perducebant.	2.1 (78.24)
Tu autem et socii tui, . . . absque dubietate peccatis.	3.25 (188.8)
et omnes socii ipsorum uel mortalitate de saeculo rapti, uel per alia essent loca dispersi,	3.27 (192.27)
omnes pene qui cum eo aduenerant socii, pestilentia superueniente deleti sunt.	4.1 (202.2)
et ut socii eius Heualdi sint martyrium passi.	5.10 (298.28)
ut haec contra impetum flumi decurreris, . . . ad ea usque loca, ubi illorum erant socii, transierantur.	5.10 (300.31)
sociis. quia et hoc sociis, quos derelinquere egebat,	1.12 (27.16)
ualeducent sociis tanquam ultra non reuersuri.	1.12 (27.30)
iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis.	2.13 (113.19)
sociis. iussit Augustinus cum sociis ad suum ibidem aduenire colloquium.	1.25 (45.28)
qui est annus XXI, ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum . . . missus est,	2.5 (89.5)
et apud regem illius familiariter cum sociis habitare cognouit,	2.12 (107.25)
ceteris eius sociis pro causa oportuna ad ecclesiam reuersis.	4.3 (207.27)
digressis ad ecclesiam sociis, ut dicere coeperam,	4.3 (208.18)
ubi aequo anno uno monachicam cum perpaucis sociis uitam agebat.	4.23 (253.16)
ferorque domum a sociis, ac tacitus tota nocte perduro.	5.6 (290.26)
Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum idoneis,	5.9 (296.26)
At uero unus de sociis eius, uocabulo Victberet, . . . ascendit nauem,	5.9 (298.15)
Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis,	5.10 (301.3)
omnia, quae necesse habebat, habundanter ipsi cum sociis suis, quamdiu secum erant, donabat;	5.19 (324.7)

socio. dato illi socio altero quodam presbytero.	3.22 (172.26)
uenit Romam cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfrido.	4.18 (241.8)
sociorum. in Britannia defectu pene omnium sociorum trahitur.	1.5 (16.20)
Passio sancti Albani et sociorum eius.	1.7 (18.5)
ceteros sociorum finibus expulsi;	1.12 (26.10)
neque inreparationibus Augustini ac sociorum eius adsensum praeberere uoluissent.	2.2 (81.24)
saluata sunt tamen omnia, quae erant Eogbereti et sociorum eius.	5.9 (298.11)
socios. in socios arma uertit.	1.15 (30.25)
in socios arma uertere incipiunt.	1.15 (32.9)
sociis. unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis [sociis] suis.	uar. 5.10 (301.3)
omnia, . . . ipsi cum sociis [sociis] suis, . . . donabat;	uar. 5.19 (324.7)
socium. Maximianumque cognomento Herculeum socium creauit imperii.	1.6 (17.11)
socius. in socios [sociis] arma uertere incipiunt.	uar. 1.15 (32.9)
Porro socius eius et coheres regni eiusdem, Sebbi, magna fidem . . . deuotione seruauit.	3.30 (199.20)
SOCRVS. socrum. imitata socrum beati Petri, quae . . . ad tactum manus dominicae surrexit.	5.4 (287.28)
SODALIS. sodalem. Cumque . . . domum rediret, inuenit sodalem dormientem;	3.27 (193.17)
sodales. ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea,	5.13 (311.22)
sodalis. Et cum paululum quiesceret, expergefactus sodalis respexit eum, et ait:	3.27 (193.20)
sodalis. 'Obsecro,' inquit, 'per Dominum, ne me deseras, sed tui memor sis fidissimis sodalis,	4.29 (274.29)
SOL. sol. in cuius conparatione sol meridianus uideri posset obscurus.	4.7 (220.7)
Sicut ergo prius sol a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu;	5.21 (339.20)
ut uidelicet primo sol longiorem nocte faciat diem,	5.21 (340.12)
quia primo quidem sol iustitiae, . . . per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras super-	
auit;	5.21 (340.13)
"Eleuatus est sol, et luna stetit in ordine suo."	5.21 (340.20)
sole. utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem . . . redeunte;	1.1 (11.1)
sole nimirum tunc Lybicas in partes secedente,	1.1 (11.4)
uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, sindone inuolutum in sublimi ferri,	4.9 (222.14)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21 (339.21)
solem. apparuerunt cometae duae circa solem,	5.23 (349.5)
Vna quippe solem praecedebat, mane orientem;	5.23 (349.6)
solis. cuius rubor pulcherrimus nullo umquam solis ardore,	1.1 (10.13)
Nouimus inuolam aliam esse . . . contra ortum solis,	1.1 (12.6)
et ante solis occasum ecclesiam non intrare;	1.27 (57.17)
ab ortu solis usque ad occasum, humanum genus, . . . ueneratur et colit;	2.10 (101.18)
facta erat eclipsis solis die tertio mensis Maii,	3.27 (191.29)
Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitialem;	5.12 (304.30)
qui mox conuersus ad dextrum iter, quasi contra ortum solis brumale me ducere coepit.	5.12 (307.6)
ut omni splendore diei suis solis meridiani radiis uideretur esse praeclarior.	5.12 (307.21)
Itaque post aequinoctialem solis exortum,	5.21 (340.28)
quibus expletis, omnia, quae ad solis et lunae, mensis et septimanae consequentiam spectant, . . . re-	
currunt.	5.21 (341.29)
Anno DCCCXVIII, eclypsis solis facta est	5.24 (353.1)
Anno DXL, eclypsis solis facta	5.24 (353.3)
eclypsis facta est solis XVIII, Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361.6)
ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur esse coopertus.	Cont. (361.8)
SOLACIO. solaciandum. tota uos propter Deum deuotione ad solaciandum,	1.24 (44.14)
SOLACIUM. solacia. et sua ei solacia praebere festinet.	1.24 (44.11)
replicauit ex ordine cuncta, quae sibi aduersa, quae in aduersis solacia prouenissent;	4.22 (251.51)
solacio. regio totius cibi sustentaculo, excepto uenandi solacio, uacuaretur.	4.22 (251.32)
solacium. simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrina inuenit.	4.23 (257.10)
SOLEMNSTITALIS, e. solemstitalialem. et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra sol-	4.23 (258.23)
stitalialem [solemstitalialem] occasum secretus;	4.24 (261.21)
SOLEO. soleat. nullum ibi reptile uideri soleat,	uar. 3.14 (155.15)
solebam. uitiorum potius implicamentis, quam diuinis solebam seruire mandatis.	1.1 (12.30)
solebant. annuensarias praedas trans maria nullo obistente cogere solebant.	3.13 (153.8)
qui omnes de labore manuum suarum uiuere solebant.	1.12 (27.9)
multi de Britannia monachicae conuersationis gratia Francorum uel Galliarum monasteria adire solebant;	2.2 (84.14)
uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . elatum uidelicet de domo, in qua sorores pausare solebant.	3.8 (142.19)
A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4.9 (222.16)
quae nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixae amare, diligenter erudire solebant.	4.22 (251.21)
quo ad orationes excitari uel conuocari solebant, cum quis eorum de saeculo fuisset euocatus;	4.23 (253.32)
ubi nuper uenientes ad conuersationem feminae solebant probari.	4.23 (257.10)
casa, in qua infirmiores et qui prope morituri esse uidebantur, induci solebant.	4.23 (258.23)
solebat. sacrificiorum usus, quae diabolo solebat exhibere,	4.24 (261.21)
sicut ipse postea flendo solebat attestari,	1.30 (65.31)
qui apud eos anachoreticam ducere uitam solebat,	2.1 (74.6)
in provincia Deiorum, ubi saepius manere cum rege solebat,	2.2 (82.26)
illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.14 (115.12)
cuius nomine uicis, in quo maxime solebat habitare, . . . usque hodie cognominatur.	2.16 (118.21)
diem paschae dominicum more suae gentis, . . . a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} obseruare solebat.	2.20 (126.25)
Discurrere . . . non equorum dorso, sed pedum incessu uectus, . . . solebat;	3.3 (131.20)
Nullam potentibus saeculi pecuniam, . . . umquam dare solebat,	3.5 (136.2)
qui solebat nocturnis saepius horis repente ab immundo spiritu grauissime uexari.	3.5 (136.26)
magis pro aeterno regno semper laborare ac deprecari solebat.	3.11 (149.20)
quod ipsum et in aliis uillis regis facere solebat,	3.12 (151.20)
solebat eum hortari ad intellegendum deos esse non posse,	3.17 (160.15)
Solebat autem idem uir Domini, . . . prouinciam exhortandi gratia reuiscere;	3.22 (171.24)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, . . . ministrare solebat,	3.23 (174.2)
quod uidelicet lac pridie nouum in fiala ponere solebat,	3.23 (175.10)
in qua secretus cum paucis, id est VII siue VIII, fratribus, . . . orare ac legere solebat.	3.27 (194.10)
qui fratres nostros uisitare solebat,	4.3 (207.15)
sicut mihi frater quidam de his, qui me in scripturis erudiebant, . . . referre solebat,	4.3 (209.14)
eius caballarium, quo infirmus uehi solebat,	4.3 (210.18)
qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutriri,	4.6 (218.20)
et a fidelissimis eiusdem monasterii fratribus sibi relatum asserere solebat,	4.8 (220.27)
quia carmina religioni et pietati apta facere solebat;	4.14 (233.5)
Solebat autem ea maxime loca peragraré,	4.24 (258.29)
et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4.27 (270.4)
qui, . . . monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4.27 (270.23)
XI. ante dominicum natale dies in magna . . . deuotione transigere solebat;	4.29 (274.16)
ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, quasi flagello probante castigatio, rediit.	4.30 (276.30)
	4.31 (279.12)

sic enim semper facere solebat.	5.2 (283.19)
quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse . . . suis praedicere solebat.	5.8 (294.23)
solebat hunc creber ob magnum castigandi corporis affectum ingredi,	5.12 (310.12)
quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5.21 (342.15)
uerum etiam cum eo die pascha celebraretur, quo numquam prius in eis locis celebrari solebat.	5.22 (348.4)
solemus. quam saepe lucidioribus diebus de longe aspicere solemus.	1.1 (12.8)
quomodo et nos omnes hodie facere solemus.	3.25 (185.32)
solent. sicut boni patres carnalibus filiis solent,	1.27 (50.10)
quod plerumque solent caritatis causa inuitari,	1.28 (62.13)
Et quia boues solent in sacrificio daemorum multos occidere,	1.30 (65.16)
Osc. a quo reges Cantuariorum solent Oisingas cognominare.	2.5 (90.20)
miracula in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi.	2.16 (117.15)
multi de ipso ligno sacrosanctae crucis astulas excidere solent,	3.2 (129.16)
multa quidem ab incolis loci illius solent opera uirtutum . . . narrari.	3.8 (143.2)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.14)
ubi archiepiscopi Cantiae sepeliri, ut praefatus sum, solent.	4.1 (204.6)
In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitatum miracula operari.	4.3 (212.9)
per quod solent hi, qui causa deuotionis illo adueniunt, manum suam inmittere,	4.3 (212.18)
astulae de illo abscissae, atque ad infirmos adlatas citam illis solent adferre medellam.	4.6 (218.25)
de quo plura uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent,	5.2 (283.2)
Vnde accidit illi, quod solent dicere quidam, quia, . . . necesse habet in Ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	5.14 (314.9)
soleo. 'Pascha,' inquit, 'hoc, quod agere soleo, a maioribus meis accepi,	3.25 (184.3)
soleret. ut nulla nisi caelestia cogitare soleret,	2.1 (74.9)
quod ille nimium suis parcere soleret inimicis,	3.22 (173.21)
sollet. sed quo uetustior, eo sollet esse uenustior,	1.1 (10.15)
inlusionem, quae per somnium sollet accedere,	1.27 (59.22)
Habere autem sollet ipsa insula rectorem semper abbatem presbyterum,	3.4 (134.11)
Cuius uidelicet natalis ibi sollet in magna gloria celebrari die Nonarum Iuliarum.	3.8 (144.24)
Acce soleo referre, quia, . . . crebro eum audierit de mirandis,	3.13 (152.11)
qui narrare sollet dixisse sibi quandam multum ueracem ac religiosum hominem,	3.19 (167.15)
quod ille nimium suis parcere soleret [sollet] inimicis,	uar. 3.22 (173.21)
ex quo usque hodie prouincia illa duos habere sollet episcopos.	4.5 (217.33)
qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis sollet cherronesos uocari.	4.13 (232.13)
Et, quod maxime doctores iuuare sollet, ea, quae agenda docebat, ipse prius agendo praemonstrabat.	4.28 (273.17)
quod famulus Christi Heribald in se ipso ab eo factum sollet narrare miraculum,	5.6 (289.7)
in qua super altare pro defunctis honoratis sacrificium sollet offerri,	5.16 (317.32)
solita. multum delectata sit hoc genere infirmitatis, ac solita dicere:	4.19 (246.6)
solitos. hominesque prouinciae illius solitos ablatum inde puluerem propter languentes in aquam mittere,	5.18 (320.18)
et antiquos pascha celebrare solitos, . . . noscendum est.	5.21 (339.13)
solitus. qui etiam effigiem eiusdem Paulini referre esset solitus,	2.16 (117.26)
supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3.12 (151.25)
in quo ille, quamuis ambulare solitus, uel annum fluentia transire, . . . posset.	3.14 (156.9)
Referre autem erat solitus,	3.19 (164.30)
qui referre erat solitus, quod illa infirmata habuerit tumorem maximum sub maxilla;	4.19 (245.14)
sentit, ut ipse postea referre erat solitus, quasi magnam latamque manum caput sibi . . . tetigisse,	4.31 (279.3)
erat enim, ut referre est solitus, tunc hora circiter secunda diei.	4.32 (280.24)
referre est solitus, quod in loco, quo defunctus est, . . . sanitatum sint patrata miracula.	5.18 (320.16)
SOLERS. solerti. quid haec essent, solerti animo scrutaretur,	4.3 (209.1)
solertis. tanta doctrinae solertis excolebat industria,	4.27 (270.9)
SOLERTER (SOLL-). solerter. et ea, quae in scripturis agenda didicerat, operibus solerter exsequente,	3.28 (194.29)
sed et a pluribus, qui erant eruditiores, esset solerter admonitus,	5.15 (315.20)
sollerter. partim uero ea, . . . solerter adicere curauit.	Praef. (8.3)
sollerter exhortans, ne paucitatem suam . . . sapientiores . . . aestimarent;	2.19 (122.14)
SOLERTIA. solertia. (id est, quanta fraudis solertia daemones et actus eius, . . . replicauerint.	3.19 (165.7)
Qui multa agens solertia, . . . erat enim religiosus et bonus uir,	3.30 (199.28)
solertiam. solertiam lectionis et uigilium,	3.17 (161.21)
homines . . . ad dilectionem uero et solertiam bonae actionis excitare curabat.	4.24 (261.10)
SOLERTIOR. ius. solertiorem. uel ad solertiorem ueritatis inquisitionem accendit,	3.25 (181.22)
SOLERTISSIME. Verum cum solertissime illum quaesierit,	4.23 (256.3)
Erat . . . orationum deuotionis solertissime intentus, affabilis omnibus,	4.28 (273.20)
SOLERTISSIMVS, a, um. solertissimus. in ecclesiasticae quoque institutionis regulis solertissimus extiterat;	5.20 (332.4)
SOLITARIVS, a, um. solitaria. Successit autem uiro Domini Cudbercto in exercenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5.1 (281.4)
solitariae. 'Ne me aestimes tuae mestitiae et insomniorum, et forinsecae et solitariae sessionis causam nescire;	2.12 (108.31)
denique usque hodie locum sedis illius solitariae in eadem insula solent ostendere.	3.16 (159.14)
solitariam. Cudbertum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat.	4.27 (268.26)
qui, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum uisitare, . . . solebat.	4.29 (274.15)
solitarius. et per aliquod tempus, . . . horis competentibus solitarius sederet,	2.12 (110.26)
Cum ergo multis ibidem annis Deo solitarius seruiret,	4.28 (272.10)
in remotiore ab ecclesia loco refluus undique pelagi fluctibus cincto, solitarius manebat.	4.30 (276.27)
et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.25)
SOLITVM. solito. et solito confiditioris facti,	1.12 (27.32)
SOLITVS, a, um. solita. uerbis obscurioribus, . . . solita sibi simplicitate pandebat;	4.29 (274.9)
solitas. solitas Domino laudes decantarent,	4.7 (220.2)
solito. atque omnes communicare more solito praecepit;	4.14 (235.27)
et egrediens dixit solito consolandum sermone;	5.5 (288.18)
solito. Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit;	5.9 (298.23)
solutum. et solutum sibi opus euangelizandi exsequens,	3.19 (163.29)
SOLEMNIA. sollempnia. illis maxime temporibus . . . quibus pro se missarum fuerant celebrata sollempnia,	4.22 (251.34)
sollempnia. uel missarum sollempnia celebrandi;	1.27 (60.12)
usum tibi palli in ea ad sola missarum sollempnia agenda concedimus,	1.29 (63.24)
et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollempnia inchoabat;	3.25 (186.1)
Cuius modum continentiae . . . totidem quoque post peracta sollempnia pentecostes, . . . obseruare curabat.	3.27 (194.14)
raro praeter maiora sollempnia, . . . plus quam semel per diem manducauerit;	4.19 (244.12)
Paschalis qui etiam sollempnia tempora cursus Catholici ad iustum correxit dogma canonis,	5.19 (330.18)
quia nos quoque ita solum ueraciter eius sollempnia celebramus,	5.21 (340.8)

- et sollemnia Christi sine ecclesiae Christi societate uenerantur. 5.22 (347.15)
 cum missarum sollemniam in memoriam eiusdem dominicae resurrectionis celebrasset. 5.22 (347.27)
SOLLENNIS. celebratis in ecclesia missarum sollemnibus. 2.5 (91.10)
 raroque in calidis balneis, praeter imminetibus sollemnibus maioribus, . . . lauare uoluerit; 4.19 (244.8)
SOLLENNIS. praeter imminetibus sollemnibus [sollemnibus] maioribus, . . . uar. 4.19 (244.8)
SOLLENNIS, e. sollemnem. quia praeter sollemnem canonici temporis psalmodiam, . . . cotidie psalterium . . . decantaret; 3.27 (193.12)
 diemque nobis dominicam, . . . gaudio suae resurrectionis fecit esse sollemnem; 5.21 (336.8)
SOLLENNIS. Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollemnem esse debere. 5.21 (334.31)
SOLLENNITAS. sollemnitas. debet eis etiam hac de re aliqua sollemnitas immutari; 1.30 (65.17)
 ut non amplius tota sacra sollemnitas, quam vii tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat; 5.21 (335.31)
 et x^{va} die mensis huius sollemnitas azyrnorum Domini est. 5.21 (336.31)
sollemnitate. emensa sollemnitate paschali, 1.20 (38.28)
 ordinatio decreta, . . . in ipsa sollemnitate paschali completa est 4.28 (273.2)
 et praecedente congrua lectionum orationum, caerimoniarum paschalium sollemnitate, 5.21 (336.20)
 patet profecto, quod illam per omnia diem a sua sollemnitate secerunt, 5.21 (338.4)
 nimirum constat, quia xiii^m diem mensis eiusdem, . . . a sua prorsus sollemnitate secludunt; 5.21 (338.17)
sollemnitatem. et religiosi conuiuii sollemnitatem celebrant; 1.30 (65.21)
 maxime quod paschae sollemnitatem non suo tempore celebrarent, 2.4 (87.17)
sollemnitas. celebrationem, ut diximus, praecipuae sollemnitatis sub figura coronae perpetis agere perducit. 5.22 (347.3)
sollemnitate. quod illam per omnia diem a sua sollemnitate [sollemnitate] secerunt, . . . uar. 5.21 (338.4)
SOLLENNITER. in quo per omne sabbatum a presbytero loci illius agenda eorum sollemniter celebrantur. 2.3 (86.13)
SOLLERTIVS. ipse sollertius ad exsequenda ea, . . . accenditur. Praef. (5.16)
SOLLICITATIO. sollicitatione. expulsaque a uobis sollicitatione uenenosi et deceptibilis hostis, 2.10 (103.28)
SOLLICITE. quod plus omnipotenti Deo possit placere, sollicite eligas, 1.27 (49.26)
 cumque de glorioso coniuge uestro paterna caritas sollicite perquisisset, 2.11 (105.7)
SOLLICITUDO. sollicitudo. quatinus sollicitudo nostra, . . . uobis nuntiantibus releuetur, 2.11 (106.16)
 Tota enim fuit tunc sollicitudo doctoribus illis Deo seruendi, 3.26 (191.3)
sollicitudinem. populus pastorem impendere sollicitudinem curabat. 2.4 (87.13)
 ad adiutandam uobis plenitudinem fidei Christianae sacerdotalem curauimus sollicitudinem progrogare, 2.10 (101.4)
sollicitudinis. quae omnem ei anxietatem memoratae sollicitudinis auferret, 4.11 (226.18)
SOLLICITVS, a, um. sollicita. sollicita mater congregationis, . . . crebrius in conuentu sororum perquirere coepit, 4.7 (219.18)
 cui uidelicet luci dum sollicita intenderet, 4.23 (257.14)
sollicita. sollicita intentione adtenditur, 1.27 (56.30)
 eam, quam acceperis diuinitus gratiam, sollicita mente custodi, 1.32 (68.5)
 sollicita intentione et adiuuis orationibus seruare omnimodo festinetis; 2.17 (119.15)
solliciti. ut de animabus nostris debeamus esse solliciti, 1.32 (69.22)
 quem res exitum haberet, solliciti expectantes, 3.11 (150.13)
 solliciti, ne umquam percuti mereamur, agamus. 4.3 (211.13)
sollicitos. districtos ac sollicitos exhibete, 1.28 (62.24)
sollicitus. ad imitandum bonum auditor sollicitus instigatur; Praef. (5.13)
 dum sollicitus pensaret, 2.1 (77.9)
 sed multum sollicitus, ac mente sedula cogitans, 2.12 (109.31)
 Qui cum die quadam sollicitus horam accessionis expectaret, 3.12 (150.29)
 cuncta, quae agenda dicerat, sollicitus agere curabat. 3.19 (164.23)
 At ille dum sollicitus in ea, quae audiebat, animum intenderet, 4.3 (208.27)
 quem semper, usque dum ueniret, sollicitus expectare curauit. 4.3 (210.9)
 tunc ueniens ad ecclesiam sollicitus orationibus ac psalmis, . . . fixa mente uacaret. 4.3 (210.26)
 'Noli timere, fili, mortem, pro qua sollicitus es; 4.14 (234.8)
 interrogauit eum sollicitus, quales essent habitu uel specie uiri, 4.14 (235.12)
 cunctisque congaudentibus, ad ministerium, quod sollicitus exhibere solebat, . . . rediit. 4.31 (279.11)
SOLSTITIALIS, e. solstitialem. et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus; 3.14 (155.15)
 Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitialem; 5.12 (304.30)
SOLVM. soli. si forte uel natura soli illius, uel uoluntas esset superni largitoris, 4.28 (272.4)
 herbosa et florida soli illius est qualitas; 5.17 (318.29)
solo. ignauis propugnatores miserrime de muris tracti solo adhibebantur. 1.12 (28.4)
solum. renouant ecclesias ad solum usque destructas, 1.8 (22.10)
SOLVM (adr.). Praef. (5.8); 1.1 (10.21); 1.1 (11.18); 1.1 (12.13); 1.8 (22.30); 1.14 (30.4); 1.17 (35.6); 1.20 (39.11); 1.22 (41.29); 1.29 (64.12); 2.1 (73.20); 2.1 (75.13); 2.2 (84.26); 2.4 (87.9); 2.4 (88.6); 2.5 (90.27); 2.8 (95.18); 2.8 (96.13); 2.11 (104.26); 2.12 (109.7); 2.12 (110.12); 2.16 (118.15); 2.19 (123.30); 3.5 (136.25); 3.6 (137.31); 3.13 (152.7); 3.19 (165.1); 3.22 (174.10); 3.25 (182.13); 3.29 (196.29); 3.29 (197.22); 4.6 (218.22); 4.9 (223.14); 4.12 (228.20); 4.13 (231.9); 4.14 (236.4); 4.18 (241.27); 4.19 (244.6); 4.23 (254.14); 4.23 (255.24); 4.25 (264.5); 4.27 (269.13); 4.29 (276.2); 4.30 (276.22); 5.4 (287.24); 5.13 (312.17); 5.21 (338.30); 5.21 (340.7); 5.21 (344.1); 5.22 (348.1); 5.24 (359.18).
SOLVMmodo. 1.1 (11.7); 1.27 (58.24); 3.10 (147.20); 3.19 (167.12); 3.26 (190.22); 4.9 (223.29); 4.10 (225.10); 4.21 (249.15); 4.23 (256.9); 4.26 (267.27); 5.12 (309.18); 5.21 (335.26).
SOLVMmodVM. posta solummodo [solummodum], . . . tuta ab ignibus et intacta remansit. . . uar. 3.10 (147.20)
SOLVS, a, um. sola. 1.17 (35.26); 3.17 (160.24); 4.29 (274.6).
sola. 1.27 (55.10); 2.1 (78.24); 5.12 (305.26).
sola. 1.29 (63.24).
solam. 1.11 (24.26).
soli. 1.6 (17.16); 4.23 (253.1).
solo. 5.7 (292.18).
solo. 2.10 (101.8).
solum. 4.14 (234.2); 4.14 (234.20); 5.12 (305.30).
solum. 3.25 (186.11).
solut. 1.16 (33.12); 1.27 (52.8); 2.1 (78.1); 2.9 (100.13); 2.12 (108.16); 2.12 (108.26); 2.12 (109.29); 3.7 (141.31); 3.19 (168.5); 3.27 (193.2); 4.3 (208.18); 4.3 (209.22); 5.6 (290.31).
SOLVITORIVS, a, um. solutorius, an forte litteras solutorias, de qualibus fabulae ferunt, apud se haberet, 4.22 (250.28)
SOLVENTE, the Solent, which divides the Isle of Wight from the mainland. 4.16 (238.16)
Solvente, interposito pelago latitudinis trium milium, quod uocatur Soluente; 4.3 (210.5)
SOLVO. soluta. soluta ab ergastulo corporis anima sancta, 4.9 (224.3)
 soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit. 3.26 (189.10)
 soluta. Finitoque conflictu, ac soluta contione, Agilbertus domum rediit. 4.22 (249.20)
 soluta. Vt uincula cuiusdam captiui, cum pro eo missae cantarentur, soluta sint.

nam mox, ut abiere, qui uinxerant, eadem eius sunt uincula soluta.	4.22 (250.15)
soluta. cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	4.22 (251.33)
solutis. et cum rex pascha dominicum solutis ieiunium faceret,	3.25 (182.4)
solutio. et ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiant alimentis.	4.14 (235.9)
Dixit ille statim, soluto uinculo linguae, quod iussus erat.	5.2 (284.6)
solutus. ita solutus corpore ardebit per debitam poenam.	3.19 (166.4)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitia cordis uultu indice probebat.	4.25 (264.17)
atque inter preces uelut in soporem solutus, sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi . . . tetigisse,	4.31 (279.2)
sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret;	5.7 (292.20)
xii ^o . Kalendarum Maiarum die solutus a carne, et beatorum est regno sociatus in caelis.	5.7 (292.26)
soluebantur. A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4.22 (251.22)
solvere. quaecumque illi debebantur supplicia, tu soluere habes,	1.7 (19.10)
dummodo ille dignaretur eo die domum suam ingrediens ieiunium soluere.	5.4 (287.13)
soluerentur. non aliam ob causam, quam si ipsi inertia soluerentur,	1.12 (27.14)
solueretur. uel nullus eum posset uincire, quin continuo solueretur.	4.22 (250.26)
ibi anima mea per intercessionem eius solueretur a poenis.	4.22 (251.1)
atque infracto pollice capitis quoque iunctura solueretur;	5.6 (290.20)
soluit. Neque haec euangelica et apostolica traditio legem soluit,	3.25 (186.5)
Quod ita soluit, ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret.	4.16 (237.7)
SOMNIUM. somnii. iamdudum somni [somnii] reuelatione edoctus,	uar. 5.8 (294.22)
somni. intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4.23 (257.18)
somnium. Quod nimirum somnium ueraciter in filia eius, de qua loquimur, expletum est;	4.23 (256.8)
somnium. inlusionem, quae per somnium solet accedere,	1.27 (59.22)
quia quasi per somnium inluditur,	1.27 (59.30)
Opotebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4.23 (255.30)
uidit per somnium, quasi subito sublatum eum quaesierit	4.23 (255.33)
adstitit ei quidam per somnium, eumque salutans,	4.24 (259.23)
iussus est, multis doctioribus uiris praesentibus, indicare somnium,	4.24 (260.17)
SOMNVS. somni. quem se numerum annorum fuisse habiturum ipse iamdudum somni reuelatione edoctus,	5.8 (294.22)
suis praedicere solebat.	4.25 (264.32)
somno. 'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	1.27 (60.21)
somno. etiam in somno corporis positus,	4.23 (257.16)
Cumque somno excussa uideret ceteras pausantes circa se sorores,	4.24 (260.11)
Exsurgens autem a somno, cuncta, quae dormiens cantauerat, memoriter retinuit,	4.25 (265.12)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inerti, aut ad peccata uigilant.	5.6 (291.1)
et quasi de somno graui excitatum interrogauit, si nossem, quis esset, qui loqueretur ad me.	5.19 (328.29)
quasi de graui experrectus somno, exsurgens reedit;	3.11 (150.10)
somnum. conticuit ille subito, et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	5.9 (297.6)
somnus. ac leuis mihi somnus obrepisset,	3.8 (143.23)
SONITVS. sonitum. audisse referebant, . . . sonitum quasi plurimae multitudinis monasterium ingredientis;	4.8 (209.2)
et sonitum manu faciens, ut saepius conueuerat, siqui foris esset, ad se intrare praecepit.	5.12 (306.8)
audio subito post terga sonitum immanissimi fletus ac miserimi,	5.12 (306.11)
sonitus. Vt autem sonitus idem clarior redditus ad me usque peruenit,	uar. 2.1 (78.12)
SONO. sonare. coepit alleluia resonare [sonare]	4.2 (205.11)
SONVS. sonos. Sed et sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias	5.20 (331.30)
discere coeperunt;	2.8 (96.18)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	4.23 (257.9)
sonum. 'per omnem terram exisse sonum eorum, et in fines orbis terrae uerba ipsorum,'	5.12 (306.21)
auduit subito in aere notum campanae sonum,	5.12 (308.34)
sonum tamen adhuc promiscuum in auribus habere.	2.7 (94.31)
ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	3.15 (158.22)
SOPIO. sopitis. flammis pariter sopitis atque extinctis,	1.17 (34.18)
et sopitis ac relictis curarum anxietatibus, quieti membra simul et animum compone,	2.12 (108.26)
sopiuert. et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, quamuis corporaliter absens, sopiuert.	4.31 (279.2)
SOPOR. sopore. lassitudine ac sopore resolutus est,	4.11 (236.16)
quare . . . ceteris quiescentibus, et alto sopore pressis, solus ipse mestus in lapide peruigil sederet.	4.24 (259.22)
soporem. atque inter preces uelut in soporem solutus, sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi . . . tetigisse,	3.21 (170.26)
sopori. uir Dei, dum membra sopori dedit, uidit uisionem consolatoriam,	3.23 (175.23)
ibique hora competentem membra dedit sopori.	4.25 (265.32)
SORDES. sorde. multaque cotidie, . . . abrenuntiata sorde idolatriae, fidei sunt fonte abluti.	3.1 (127.21)
Studentes autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . a pristina flagitiorum sorde purgare,	3.30 (200.6)
sordes. Verum post obitum ipsius abbatisae redierunt ad pristinas sordes, immo sceleratiora fecerunt.	5.19 (326.15)
sordibus. ac se priscis idolatriae sordibus pollendum perdendumque restituit,	4.9 (222.9)
quam in perfidiae sordibus inter idola uerere cupientes.	1.27 (50.30)
et multa eorum milia uerbo ueritatis instituens, a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluuit;	3.11 (149.6)
SORDIDO. sordidantis. quicquid in ea uitii sordidantis inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam redidisset,	4.19 (244.26)
SOROR. soror. ut siue frater et soror, . . . misceantur.	4.23 (253.8)
Aedilhid, soror uirorum sanctorum Aedilui et Alduini,	2.3 (85.13)
Cui successit in ministerium abbatisae soror eius Sexburg,	3.6 (139.2)
Nam et in eodem monasterio soror ipsius Heresuid, . . . coronam expectabat aeternam;	3.7 (140.11)
sorore. Sabert nepos Aedilbereti ex sorore Ricula	3.21 (170.9)
Erat autem nepos Aedui regis ex sorore Acha,	4.21 (249.7)
Repudiata enim sorore Pendan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	4.9 (222.15)
sororem. habens sororem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam,	1.27 (50.21)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedired habebat uxorem.	4.23 (257.17)
sorores. uidit manifeste quasi corpus hominis, . . . elatum uidelicet de domo, in qua sorores pausare solebant.	4.23 (257.28)
sorores. Si debeant duo germani fratres singulas sorores accipere,	4.6 (218.27)
Cumque somno excussa uideret ceteras pausantes circa se sorores,	4.6 (219.1)
Quod cum illa audisset, suscitauit cunctas sorores,	3.8 (144.3)
sorori. duo praefacta monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	4.7 (219.26)
sorori autem in Orientalium Saxonum prouincia,	4.9 (221.31)
sororibus. ut cunctis, qui adstabant, fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta.	4.16 (237.14)
Cumque nihil certi responsi, tametsi saepius inquirens, a sororibus accepisset,	4.22 (251.24)
apparuit uisio miranda cuidam de sororibus, cui nomen erat Torctgyd,	
sororis. cui nomen Bernuini, et erat filius sororis eius,	
uenit Cantiam ad regem Hlothri, qui erat filius sororis Aedilthrydae reginae,	

sororum. uel duarum sororum filius et filia misceantur.	1.27 (50.31)
solicita mater congregationis, . . . crebrius in contentu sororum perquirere coepit,	4.7 (219.22)
omnis congregatio, hinc fratrū, inde sororum, psallens circumstaret;	4.19 (245.25)
Haec tunc in dormitorio sororum pausans, audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4.23 (257.8)
SORS. sors. et, quemcumque sors ostenderit, hunc tempore belli ducem omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.10 (300.1)
non est tibi pars neque sors in sermone hoc,"	5.21 (343.1)
sorte. quas in duobus codicibus aequa sorte distinxit,	2.1 (76.21)
qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et ii ^{bis} uaria sorte praeiuit;	2.20 (124.21)
Eanfridum . . . simili sorte damnauit.	3.1 (128.9)
sortes. qui ingruente belli articulo mittunt aequaliter sortes,	5.10 (299.32)
sortibus. de quo una cum consortibus [sortibus] eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	uar. 5.8 (294.26)
SORTIOR. sortiri. qui se continere non possunt, sortiri uxores debent,	1.27 (49.4)
sortitus. Gregorius. . . pontificatum Romanae et apostolicae sedis sortitus	1.23 (42.17)
ut terreni regni infulus sortitus est,	3.1 (127.19)
SOSPES. sospes. neque enim mori adhuc habes, qui tam hilariter nobiscum uelut sospes loqueris.	4.24 (261.31)
Sospes enim ueniens supremo ex orbe Britannii,	5.7 (293.23)
ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea, quae sospes facere noluerat;	5.13 (311.22)
sospes. ut regina sospes et absque dolore graui solem procrearet.	2.9 (99.24)
sospiti. repperi illam ingrediens uultu hilariorem, et uelut sospiti similem.	5.3 (286.12)
SOSPITAS. sospitate. sed omnes, . . . resurrecturi a langore, pristina sunt sospitate recuperandi,	4.14 (234.20)
Sicque de percepta laetatus sospitate, . . . domum reuersus est.	5.2 (284.29)
Iusserunt cum sedere secum ad epulas, multum gaudentes de sospitate illius.	5.5 (288.28)
noctem ducebat perugilem, pro mea, ut reor, sospitate supernae pietatis supplicans.	5.6 (290.32)
sospitatis. mox infirmitatis ablata molestia, cupitae sospitatis gaudia redibunt.	4.3 (212.22)
SPARGO. spargens. sed etiam trans oceanum longe radios salutiferae lucis spargens,	3.13 (152.9)
sparserat. uentus, qui a meridie flans urbi incendia sparserat,	2.7 (94.28)
sparserit. Cumque se pro condescensione multorum ad exteriora sparserit,	2.1 (74.22)
sparsurum. promittens . . . sanctae fidei semina esse sparsurum.	3.7 (139.14)
SPARGO. spargine. et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1.17 (34.24)
SPATIVM. spatia. per tota infirmitatis spatia medicabilis dextera percurrit,	1.21 (40.29)
quam pro tantarum prouinciarum spatiis [spatia], . . . sumus inuitati concedere,	uar. 2.17 (120.1)
ne sit necesse . . . per tam prolixa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2.18 (120.21)
si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	3.13 (153.10)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.13 (153.26)
qui . . . facillime possint in quotlibet spatiis temporum paschales protendere circulos,	5.21 (341.26)
spatiis. decursusque breui spatiis pelagi,	1.17 (34.29)
quam pro tantarum prouinciarum spatiis, quae inter nos et uos esse noscuntur,	2.17 (120.1)
spatio. qui ab occidente in terras longo spatio erumpit,	1.1 (13.14)
Incipit autem duorum ferme milium spatio a monasterio Aebbecurnig	1.12 (26.24)
sed tamen paruissimo spatio serenitatis ad momentum excurso,	2.13 (112.15)
quam pro tantarum prouinciarum spatiis [spatio], . . . sumus inuitati concedere,	uar. 2.17 (120.1)
Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes.	3.19 (165.20)
audiuit denique, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,	4.3 (208.29)
id est uisus ferme miliarii et dimidii spatio interfuerit Tino amne separata,	5.2 (283.9)
'Villa erat . . . non longe a monasterio nostro, id est duum ferme milium spatio separata;	5.4 (287.2)
spatium. 'Si nullatenus hodie fieri potest, obscuro, ne sit longum spatium in medio.	4.9 (223.25)
spatium. secunda trecentarum et ultra spatium tenet.	2.9 (97.20)
(non enim dederat illi spatium, quo totum suum congregaret atque adunaret exercitum),	2.12 (110.17)
et uidit unius loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3.10 (147.2)
Et post aliquantum horae spatium resedit qui uexabatur,	3.11 (150.14)
quo defuncto, regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4.26 (268.15)
inter parietes singulos latum habens spatium uiae,	5.16 (318.3)
SPECIALIS. e. specialis. eo quod me specialis diligere affectu;	5.6 (290.29)
speciali. duo regi pueri fratres uidelicet Arnaldi regis insulae, speciali sunt Dei gratia coronati.	4.16 (237.20)
speciali. monachos, quibusque speciali rectoris iure praeerat, necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.8)
specialis. inter . . . specialis benedictionis gloriae etiam maxima fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.5)
SPECIALITER. et specialiter beati Pauli ad Timotheum epistulae,	1.27 (48.21)
Quod specialiter iniuncto uobis ministerio, eius clementia demonstrat,	2.8 (95.24)
quamuis illum eis equum non dares, quem tibi specialiter possidendum elegi?	3.14 (156.22)
euangelista Iohannes, discipulus specialiter Domino dictus,	3.25 (184.8)
dignusque per omnia, cui Dominus specialiter sua reuelaret arcana,	3.4 (207.31)
nonnulla caelestis gratiae dona specialiter ostensa fuisse perhibentur;	4.14 (232.30)
ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est, ac si ei specialiter praeparatum fuisset;	4.19 (246.25)
In huius monasterio abbatissae fuit frater quidam diuina gratia specialiter insignis,	4.24 (258.28)
ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi specialiter indiuiduo comitatu sacerdos esset,	5.19 (325.26)
SPECIALIUS. supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.18)
SPECIES. specie. pro insita sibi specie uenustatis,	1.7 (20.33)
interrogauit eum sollicitus, quales essent habitu uel specie uiri,	4.14 (235.13)
ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur;	5.10 (299.22)
ut nihil praeter ipsas aspicirem, excepta dumtaxat specie et ueste eius, qui me ducebat.	5.12 (305.25)
speciebus. simul et necessarias in diuersis speciebus possessiones conferret.	1.26 (47.33)
simul et dona in diuersis speciebus perplura;	1.32 (67.20)
speciem. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.	2.1 (74.21)
eandemque adhuc speciem ueluti inpressis signata uestigia seruauit.	5.17 (319.3)
Quae in frontis quidem superficie coronae uidetur speciem praeferre;	5.21 (343.28)
species. quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplabatur species corporis gloriosi,	4.9 (222.17)
nata est cum sanitate cutis uenusta species capillorum,	5.2 (284.26)
species. Numquid non habuimus equos uiliores plurimos, uel alias species,	3.14 (156.20)
SPECTACVLVM. spectaculo. Vbi pulcherrimo saepe spectaculo contigit,	3.3 (132.9)
'At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora produceret,	5.12 (305.20)
SPECTATOR. spectator. et uictoriae concessae otiosus spectator efficitur.	1.20 (39.17)
SPECTO. spectant. Haec bis quaternas portas, . . . habet, e quibus unum ad Vulturum, et tria ad Eurum spectant.	5.16 (318.6)
omnia, quae ad . . . mensis et septimanae consequentiam spectant, eodem, quo prius, ordine reuertuntur.	5.21 (341.30)
spectante. 'At cum saepius huc atque illuc, spectante me et episcopo, concitatis in cursum equis reuertentur;	5.6 (290.3)
SPELVVM. speculum. id est speculum argenteum, et pectinem choreum inauratum;	2.11 (106.24)
SPELVNCA. spelunca. Haec spelunca tota interiori pretioso marmore tecta supra locum, . . . sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.17)

speluncam. Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet,	5.17 (319.17)
speluncis. qui se tempore discriminis siluis ac desertis abditiue speluncis occulerant,	1.8 (22.9)
de ipsis montibus, speluncis, ac saltibus continue rebellabant;	1.14 (29.20)
SPERNO. spernatur. et ipse spernatur a uobis.	2.2 (83.9)
spernebat. Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis,	5.13 (311.14)
spernendo. cuncta huius mundi uelut aliena spernendo,	1.26 (47.2)
spernentes. quaeue illos spernentes ultio secuta sit.	2.2 (81.8)
spretam. Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam,	3.26 (189.11)
spretis. spretisque fanorum fatuitatibus, et auguriorum deceptabilibus blandimentis,	2.10 (102.3)
spreuerant. quod oblata sibi perpetuae salutis consilia spreuerant.	2.2 (85.2)
spreuerit. sin autem uos spreuerit, nec coram uobis adurgere uoluerit.	2.2 (83.8)
SPERO. sperabam. Sperabam, quia pariter ad uitam aeternam intraremus.	3.27 (193.21)
sperabat. a quo sibi sperabat iter salutis posse demonstrari,	4.25 (263.14)
sperabatur. e regione, qua hostium sperabatur aduentus,	1.20 (39.1)
sperans. sperans se regem Aequinum regno simul et uita priuaturum;	2.9 (99.1)
sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare.	3.29 (196.26)
simul etiam sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret,	5.7 (292.19)
simul et reliquias beatorum apostolorum ac martyrum Christi ab eo se sperans accipere,	5.11 (301.25)
sperantes. sperantes minus animos militum trepidare,	3.18 (163.6)
sperare. non solum incognita progenitoribus suis regna caelorum sperare didicit;	3.6 (138.1)
cuius edoctus monitis caelestia sperare didicerat.	4.11 (227.18)
eo praedicante caelestia sperare coeperunt, cuius ministerio temporalia bona sumserunt.	4.13 (232.4)
ut . . . neque alium quam mortem sperare ualeremus.	5.1 (281.22)
sperarem. In cuius amoenitatem loci cum nos intraturos sperarem,	5.12 (308.4)
sperastis. quae a nobis pro uestris sacerdotibus ordinanda sperastis,	2.17 (119.25)
SPES. spe. Saluati ergo estis spe patientiae et tolerantiae uirtute,	2.8 (96.6)
Eius ergo mirabile donum et in uobis certa spe, caelesti longanimitate conferri confidimus;	2.10 (101.31)
ille audita . . . speque resurrectionis ac futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle confessus est.	3.21 (170.5)
qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12 (309.19)
deinde ad Vifridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5.20 (332.8)
utque resurrectionis etiam nostrae, quam eadem die dominica futuram credimus, spe nos certissima gaudere signemus.	5.21 (341.5)
sicut uasa fide, spe, et caritate in Deum consentit,	5.21 (342.5)
sed in ea, quae hanc sequitur uitam, non solum omni spe coronae priuati,	5.21 (344.1)
spem. Constantinus . . . propter solam spem nominis sine merito uirtutis eligit;	1.11 (24.26)
similes ergo efficiuntur his, qui spem suae confidentiae ponunt in eis.	2.10 (102.19)
propterque spem nostrae resurrectionis,	3.17 (162.10)
ac mundo spem resurrectionis contulit,	3.25 (185.25)
Quod dum sibi adlatum . . . ultra omnem spem fructificandi eodem in agro sereret,	4.28 (272.7)
inuenimus . . . nullamque spem nobis in nobis restare salutis.	5.1 (282.4)
offerunt haec Domino in spem futurae suae redemptionis.	5.21 (336.21)
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatiae quietis tribuit,	5.21 (338.20)
si per fidem, spem et caritatem pascha, . . . cum illo facere curamus.	5.21 (340.8)
spes. Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fluere ac retro sublapsa referri.	4.26 (267.10)
cui nulla omnino spes uenae fontanae uideretur inesse.	4.28 (271.25)
SPICA. spicarum. nil omnino, non dico spicarum, sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad aetatis tempora contigit.	4.28 (272.1)
spicas. sed manu spicas conterere et manducare.	1.27 (53.14)
SPINA. spinas. ut spinas ac tribulos peccatorum nostrorum portare,	5.21 (343.16)
SPINEA. spineam. formam quoque coronae, quam ipse in passione spineam portauit in capite.	5.21 (343.16)
SPIRITALIS, e. spiritali. Nam et coniugi uestrae, nostrae spiritali filiae, direximus per praeatos gerulos cruce	3.29 (198.19)
spiritali. Cur non ergo et in hac spiritali ordinatione, . . . tales conueniant.	1.27 (52.24)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4.9 (223.17)
spiritalibus. Nam in ipsis rebus spiritalibus,	1.27 (52.19)
spiritalis. Quod tamen aliter populus spiritalis intellegens	1.27 (59.28)
spiritalis. quin potius fructum in ea multiplicem credentium populorum pius agri spiritalis cultor inuenit.	2.15 (116.31)
et multum ex illo, ut reor, profectus spiritalis accipiet.	3.19 (185.12)
tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5.8 (295.2)
spiritalis. sed accinctus armis militiae spiritalis,	1.7 (19.14)
subtile quidem sit per effectum spiritalis potentiae,	2.1 (76.4)
in plurimorum corde fidelium spiritalis gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.11)
Erat enim presbyter . . . iamdudum uiro Dei spiritalis amicitiae foedere copulatus;	4.29 (274.12)
spiritalis. ut a Gallicanis antistitibus auxilium belli spiritalis inquirant.	1.17 (34.2)
ut in spiritalis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare.	1.29 (63.20)
SPIRITALITER. quod tamen intellegi spiritaliter potest.	1.27 (57.19)
SPIRITVS. spiritibus. et cum angelicis spiritibus ipsi quoque ad caelos redirent,	3.19 (166.18)
cerno omnia, quae ascendebant, fastigia flammarum plena esse spiritibus hominum,	5.12 (306.1)
spiritu. tandem, ut uerisimile uidetur, didicit in spiritu,	2.12 (107.11)
qui solebat nocturnis saepius horis repente ab inundo spiritu grauissime uexari.	3.11 (149.21)
sed pauper spiritu magis propter regnum caelorum manere desiderans.	4.11 (226.5)
tandem recepto spiritu reuixit,	4.22 (250.1)
Incubuit precibus antistes, statimque edoctus in spiritu inpetrasse se, quod petebat a Domino.	4.29 (275.5)
renouato ad amorem caelestium spiritu mentis nostrae,	5.21 (339.34)
spiritum. delectatio per carnem, consensus per spiritum;	1.27 (61.6)
quae numquam uiuentem spiritum habuit,	2.10 (103.10)
uos, qui spiritum uiuentem a Domino percepistis,	2.10 (103.13)
qui in uobis uitae insufflauit spiritum,	2.10 (103.19)
ut intellegeret non hominem esse, qui sibi apparuisset, sed spiritum	2.12 (109.28)
ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.15 (158.20)
ut adolens destinae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3.17 (160.7)
subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4.11 (226.31)
Sunt etiam, qui dicant, quia per prophetiae spiritum, et pestilentiam, . . . praedixerit,	4.19 (244.17)
signando sese, et spiritum suum in manus eius commendando	4.24 (262.18)
spiritus. Adam uero uelut spiritus consensit;	1.27 (61.7)
Cum enim malignus spiritus peccatum suggerit in mente,	1.27 (61.11)
hoc, quod malignus spiritus seminat in cogitatione,	1.27 (61.18)
quia spiritus carnem et ossa non habet,	2.1 (76.7)
Spiritus astra petit,	2.1 (79.11)
Cum carnis claustra spiritus egreditur.	5.8 (295.15)

spiritus. et more maligni spiritus,	1.17 (35.13)
nam crebra mentis uesania, et spiritus inmundi inuasionem premebatur.	2.5 (91.1)
ut uir Dei et per prophetiae spiritum [spiritus] tempestatem praedixerit futuram,	uar. 3.15 (158.20)
et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, . . . sopiuerit.	3.15 (158.21)
cui tempore illo propositus Boasil magnam uirtutem et prophetici spiritus sacerdos fuit.	4.27 (269.7)
spiritus. Nuntiabant enim sinistri spiritus,	1.17 (34.32)
sinistri spiritus peruolantes totam insulam	1.21 (40.10)
discessere omnes, qui me premebant, spiritus maligni,	3.11 (150.20)
arripientes inmundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, iactauerunt in eum,	3.19 (166.24)
Re uera autem angelorum fuere spiritus,	4.3 (209.32)
siquidem ad aduentum eius spiritus recessere maligni,	4.28 (271.19)
egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.12)
Trahentes autem eos maligni spiritus descendunt in medium baratri illius audientis;	5.12 (306.18)
auferunt omnes, qui me forcipibus rapere querebant spiritus infesti.	5.12 (307.3)
urgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.13 (312.25)
spiritus. Quod autem innot codices diuersos per bonos uis malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13 (313.9)
spirituum. uidit . . . et maxima malignorum spirituum certamina,	3.19 (165.2)
Sequuntur aduersus ipsum accusationes malignorum, defensiones spirituum bonorum,	3.19 (166.11)
Erat autem locus . . . spirituum malignorum frequentia humanae habitationi minus accommodus;	4.28 (271.16)
sine ulla quietis interapedine innumerabilis spirituum deformium multitudo torqueretur,	5.12 (305.13)
considero turbam malignorum spirituum,	5.12 (306.12)
Interea ascenderunt quidam spirituum obscurorum de abyso illa flammiuma,	5.12 (306.23)
'Cumque procedentes transissemus et has beatorum mansiones spirituum,	5.12 (307.30)
'Cumque reuersi perueniremus ad mansiones illas laetas spirituum candidiorum,	5.12 (308.8)
acipies et ipse post mortem locum mansionis inter haec, . . . agmina laetabunda spirituum beatorum.	5.12 (309.6)
Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	5.13 (312.10)
ut crebro uexilli huius munimine a malignorum spirituum defendatur incursum;	5.21 (343.10)
SPIRITVS. Spiritus. sic ascendens in caelos, misso desuper Spiritu,	5.21 (340.16)
SPIRITVS SANCTVS. Spiritu Sancto. ac deinde Germanus plenus Spiritu Sancto inuocat Trinitatem;	1.18 (36.13)
Spiritum Sanctum. Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, . . . humanum genus, . . . ueneratur	2.10 (101.17)
et colit;	2.10 (102.6)
credatis in Deum Patrem omnipotentem, eiusque Filium Iesum Christum, et Spiritum Sanctum,	2.10 (103.26)
credentes, . . . in . . . Spiritum Sanctum, et inseparabilem Trinitatem;	2.10 (103.29)
per aquam et Spiritum Sanctum renati ei, cui credideritis,	4.17 (239.26)
confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum trinita-	4.17 (240.22)
tem	uar. Praef. (5.1)
glorificantes . . . Spiritum Sanctum procedentem Patre et Filio inenarrabiliter,	1.32 (68.23)
Spiritus Sancti. [Patris scilicet et Filii et Spiritus Sancti,]	2.10 (101.12)
cognitionem unius Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,	2.10 (101.25)
et Sancti Spiritus unitate dispensans,	2.11 (105.35)
Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succedere.	4.24 (261.5)
Frigiditatem cordis ipsius Sancti Spiritus adnuntiatione succedat;	5.21 (342.33)
Canebat . . . de Spiritu Sancti aduentu,	5.7 (293.13)
ea, quam habebat ille, qui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus:	4.7 (220.6)
SPLENDIFICVS. a, um. splendificum. Splendificumque iubar radianti carperet haustu,	2.10 (103.30)
SPLENDOR. splendor. Ipse autem splendor emissae lucis, . . . in meridianum monasterii, . . . secessi,	2.11 (105.22)
splendore. in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opitulante munificentia ualeatis.	4.11 (226.25)
si a uestrae fidei splendore, . . . ille remanserit alienus?	5.12 (307.20)
quod anima eius, . . . cum magno lucis splendore esset egressura de corpore;	5.12 (309.1)
ut omni splendore diei siue solis meridiani radiis uideretur esse praeclarior.	4.23 (256.7)
ubi sonum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	3.19 (165.28)
splendoris. ut omnes Britanniae fines illius gratia splendoris impleat.	1.12 (25.20)
SPOLIO. spoliare. cum inferiores spoliare et eis fraudem facere pro nihilo ducimus.	1.20 (39.18)
spoliata. tota floridae iuuentutis alacritate spoliata,	1.34 (71.20)
SPOLIVM. spolia. Spolia colliguntur exposita,	4.20 (248.15)
spolia. mane comedet praedam et uespere diuidet spolia.	4.20 (248.16)
SPONSA. sponsa. Sponsa dicata Deo bis sex regnauerat annis,	4.20 (248.32)
Inque monasterio est sponsa dicata Deo.	3.8 (143.32)
Sponsa hymno exultas et noua dulcisono.	4.19 (245.8)
sponsae. Sepulchrum est autem corpus uenerabile uirginis et sponsae Christi in ecclesia beati Stephani;	4.20 (247.4)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.20 (247.5)
quem ante annos plurimos in laudem ac praeconium eiusdem reginae ac sponsae Christi, . . . conposui-	4.25 (265.19)
mus;	3.24 (179.8)
eiusdem reginae ac sponsae Christi, et ideo ueraciter reginae, quia sponsae Christi,	2.9 (98.24)
sponsarum. quibus aut se ipsas ad uicem sponsarum in periculum sui status adornent,	3.8 (142.20)
SPONSVS. sponsi. ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret.	4.20 (248.11)
sponso. uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	4.20 (248.12)
sed et filias suas eisdem erudiendas, ac sponso caelesti copulandas mittebant;	4.20 (248.30)
Quid petis, alma, uirum, sponso iam dedita summo?	1.27 (56.21)
sponsus. Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uirum?	1.28 (62.12)
Ecce uenit sponsus, munera laeta capis.	3.7 (140.22)
SPONTE. homo, qui culpam sponte perpetravit,	5.14 (314.10)
Quantus sit affectus uenientibus sponte fratribus inpendendus,	5.14 (314.11)
coniunctique se regi, sponte ministerium praedicandi assumens,	3.9 (145.32)
qui non uult ecclesiae ianuam sponte humiliter ingredi,	3.11 (149.23)
nece habet in ianuam inferni non sponte damnatus introduci.	2.4 (88.31)
SPVMA. spumas. cuius equus . . . spumas ex ore demittere, . . . coepit	2.18 (121.5)
SPVMO. spumare. subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere.	1.1 (12.29)
SPVRICITA. spurcicia. in quo ipse, eliminata omni spurcicia, fecit ecclesiam	4.24 (259.20)
STABILITAS. stabilitate. perpeti stabilitate confirmet,	5.17 (319.16)
STABVLVM. stabula. aut stabula fabricet iumentis;	1.1 (9.14)
et relicta domo conuiuii egressus esset ad stabula iumentorum,	1.25 (45.8)
STADIVM. stadio. Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet,	4.29 (274.13)
stadium. traiectu milium 1, siue, ut quidam scribere, stadiorum cccc.	uar. 3.9 (145.34)
qui est latitudinis circiter trium stadiorum,	5.19 (325.13)
STAGNVM. stagni. qui, in insula stagni illius pergrandis, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum	1.7 (18.24)
uiscitare, . . . solebat.	1.7 (21.2)
STAMEN. stamine. et stramine [stamine] subtracto coepit expectare horam,	
STANFORD. <i>Stanford, Lincolnshire; possibly Stanford on the Yorkshire Derwent</i>	
Stanford. mox donauit terram x familiarum in loco, qui dicitur Stanford,	
STATIM. Vnde statim iussit milites eum diligentius inquire.	
statimque, incluso meatu, ante pedes eius fons perennis exortus est,	

quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1.18 (36.16)
statimque adulescentem beatus Germanus sedere conpulit,	1.21 (40.27)
atque ab ea statim sua infirmitas recessit.	1.27 (55.24)
1.27 (57.16); 1.27 (59.1); 2.8 (95.10); 2.9 (100.5); 2.13 (113.9); 3.9 (146.8); 3.11 (150.6); 3.14 (156.22); 3.14 (157.1); 3.15 (158.8); 3.15 (158.18); 3.16 (159.19); 3.19 (166.28); 4.1 (204.4); 4.4 (213.29); 4.5 (215.27); 4.14 (235.23); 4.16 (236.26); 4.23 (257.19); 4.24 (259.30); 4.28 (273.1); 4.29 (275.4); 5.2 (284.6); 5.3 (286.17); 5.4 (287.24); 5.5 (288.13); 5.12 (304.14); 5.12 (304.18); 5.12 (307.14); 5.12 (308.28); 5.13 (311.27); 5.13 (312.24); 5.19 (328.32); 5.21 (343.26); 5.21 (346.5).	3.13 (153.4); 4.4 (213.29); 5.2 (284.6); 5.13 (311.27); 5.19 (328.32); 5.21 (343.26); 5.21 (346.5).
STATVO. statueret. Quem statuere patres, dubioque errore remoto, Certa suae genti ostendit moderamina ritus;	5.19 (330.20)
statueret. crucis uexillum . . . contra hostem inmanissimum pugnaturus statueret.	3.2 (130.8)
statuerunt. quibus completis statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae . . . relinquere,	3.8 (144.16)
statui. ac fouea praeparata, in qua statui deberet,	3.2 (129.2)
statuit. ibidem sibi habitationem statuit et cunctis successoribus suis.	1.33 (70.16)
Quin potius statuit, ut expectaretur iuxta praeceptum legis idem primus anni mensis,	5.21 (336.11)
in ipsa, quam lex statuit, tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.24)
statuitur. Statuitur ad haec in edito arcis acies segnis,	1.12 (27.34)
statutae. et quibus duae in lege Mosi diuinitus statutae,	5.21 (334.3)
statuit. Qui cum annis multis . . . huius quoque monasterii statuitis propositis curam gereret,	3.23 (176.11)
statutum. Quod cum esset statutum, uenerunt, ut perhibent, vii Brettonum episcopi	2.2 (82.19)
Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouit, sed confirmatum est,	3.25 (183.12)
Quibus episcopatum administrantibus statutum est synodali decreto,	5.18 (321.14)
statuunt. ad nihil utilem statuunt.	1.12 (26.17)
quod illam in exordio sui paschae diem statuunt,	5.21 (338.1)
cum in xxv ^a die mensis paschae diem statuunt dominicum,	5.21 (338.24)
STATVRA. statura. Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus, et statura sublimis,	3.14 (155.30)
staturae. quod esset uir longae staturae,	2.16 (117.27)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uiriliter altam reddiderit.	3.9 (145.22)
STATVS. statu. nascentem ibi nouam heresim de statu nostrae resurrectionis,	2.1 (75.27)
post multas preces ac lacrimas ad Dominum pro statu ecclesiae fusas	2.6 (92.18)
habito inter se consilio, quid de statu ecclesiae Anglorum esset agendum,	3.29 (196.6)
stantibus . . . comitibus, et interrogantibus de statu eis, quem languentem uisitare uenerant,	4.11 (226.23)
De cuius statu uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	5.19 (322.24)
dixit quidam saecularium scriptorum, quia felicissimam mundus statu ageretur,	5.21 (333.23)
de statu huius mundi merito diligere potuit homo huius mundi;	5.21 (333.26)
statum. Qui cum afflictum et pene conlapsum reipublicae statum uideret,	1.9 (23.7)
et praesentis solum serenitatis statum experta,	1.22 (41.29)
destructum quoque regni statum, quamuis intra fines angustiores, nobiliter recuperauit.	4.26 (268.4)
et ea, . . . huius doctrina priscum renouarentur in statum.	5.20 (331.35)
Brettones, quamuis, . . . totius catholicae ecclesiae statum pascha minus recto,	5.23 (351.12)
status. ne, se defuncto, status ecclesiae . . . uacillare inciperet.	2.4 (86.28)
sicut in aliis prouinciis, ita etiam in Britannia qualis esset status ecclesiae,	4.18 (242.11)
Qui sit in praesenti status gentis Anglorum uel Britanniae totius.	5.23 (348.13)
Hic est inpraesentiarum uniuersae status Britanniae,	5.23 (351.24)
status. Hibernia autem et latitudine sui status, . . . Britanniae praestat,	1.1 (12.25)
quibus aut se ipsas ad uicem sponsarum in periculum sui status adornent,	4.25 (265.20)
STATVTVM. statuta. una cum eis, qui canonica patrum statuta et diligenter, et nossent, magistris ecclesiae pluribus.	4.5 (214.23)
statuti. monachos, . . . necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.9)
statutis. huius cupio in omnibus oboedire statutis;	3.25 (189.1)
statutis. qui quidem quantum conspectis ecclesiarum nostrarum statutis profecisset, probauit,	5.21 (345.4)
STELLA. stella. apparuit mense Augusto stella, quae dicitur cometa;	4.12 (228.29)
stellae. apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	5.12 (306.32)
stellae. et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	5.24 (353.4)
STEMMA. stemmate. Orta patre eximio, regali et stemmate clara,	4.20 (248.7)
STEPHANVS, Saint, a deacon stoned to death by the people of Jerusalem: the first martyr.	
Stephani. Sepulchrum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati protomartyris Stephani;	3.8 (143.33)
aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam beati Stephani martyris.	3.8 (144.23)
Stephanus. Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.30)
STEPHANVS, surname of Eddius (fl. 669), a monk of Ripon who wrote a biography of Wilfrid: see AEDDI.	
Stephanus. cantandi magister Nordanhymlorum ecclesiae Aeddi cognomento Stephanus fuit,	4.2 (205.16)
STERNO. sternebantur. a morte animae, qua peccando sternebantur, reuocari poterant.	1.14 (30.13)
sternens. magnam eorum multitudinem sternens,	1.12 (26.10)
stratus. ille praecepit equum, ita ut erat stratus regalarum, pauperi dari;	3.14 (156.13)
strauit. quae in breui tantam eius multitudinem strauit,	1.14 (30.10)
pestilentiae lues, . . . magnam hominum multitudinem strauit.	3.27 (192.4)
STILVS. stilo. Vnde praesenti stilo gloriosos uos adhortandos cum omni affectu intimae caritatis curauimus;	2.10 (102.1)
STIMVLO. stimulantibus. ad eum habitaculum, . . . flabris stimulantibus ferebatur.	1.19 (37.14)
STIPENDIUM. stipendia. illi militantibus debita stipendia conferrent.	1.15 (31.13)
et stipendia sua exterius accipere;	1.27 (49.5)
stipendio. ut omni stipendio, quod accedit, quattuor debeant fieri portiones;	1.27 (48.24)
De eorum quoque stipendio cogitandum atque prouidentum est,	1.27 (49.8)
STIPES. stipitibus. erectis stipitibus, aereos caucos suspendi iuberet,	2.16 (118.11)
caput et manus cum brachiis . . . iussit rex, qui occiderat, in stipitibus suspendi.	3.12 (151.34)
STIPS. stipem. in quo manens cotidianam ab eis stipem acciperet.	5.2 (283.29)
STIRPS. stirpe. Quid ad te pertinet, qua sim stirpe genitus?	1.7 (19.17)
de cuius stirpe multarum prouinciarum regum genus originem duxit.	1.15 (32.2)
Habuit autem Osuini . . . consortem regiae dignitatis, uocabulo Osuini, de stirpe regis Aeduini,	3.14 (154.25)
Abeunte autem Romam Caeduala, successit in regnum Ini de stirpe regis;	5.7 (294.5)
STO. stabat. columna lucis a carro . . . omnibus pene eiusdem Lindissae prouinciae locis conspicua stabat.	3.11 (148.23)
standi. quo haberet locum standi siue immergendi in fluuio,	5.12 (310.23)
stando. etiam si totam noctem stando in precibus peragere, . . . iubeas	4.25 (263.27)
stans. cuius culmen intrinsecus stans homo manu contingere potest,	5.16 (318.8)
stantem. uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5.14 (314.31)
stantes. naues in anchoris stantes	1.2 (14.6)
stantibus. stantibus his, qui secum aduenerant, comitibus,	4.11 (226.22)
stare. parietes haecenus stare uidentur,	2.16 (117.13)
tantum in circuitu horridi crines stare uidebantur.	5.2 (283.26)
stat. 'In die illa radix Iesse, qui stat in signum populum, ipsum gentes deprecabuntur.'	3.29 (197.7)
cuius pars minor quadratum altare ante ostium nihilominus eiusdem monumenti stat;	5.16 (318.19)
steterit. Vt super reliquias eius lux caelestis tota nocte steterit,	3.11 (147.28)

stetit. in similitudinem illius diu claudi, qui curatus ab apostolis Petro et Iohanne, exiliens stetit,	5.2 (284.18)
"Eleatus est sol, et luna stetit in ordine suo."	5.21 (340.20)
STOMACHVS. stomachi. fracta stomachi uirtute lassescibat,	2.1 (77.7)
STRAGES. strage. mortalitatis, quae Britanniam Hiberniamque lata strage uastauit,	3.13 (152.23)
stragem. maximam gentis perfidae stragem dedit,	2.2 (84.4)
strages. Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia	2.20 (125.3)
strages. adcelerantur strages cunctis crudeliores prioribus,	1.12 (28.6)
strages. magnas hostium strages dedit,	1.12 (27.7)
tum primum inimicis, . . . strages dare coeperunt.	1.14 (29.22)
quando non minimas eisdem hostibus strages dabant,	1.16 (33.19)
STRAGICVS, a, um. stragica. ac stragica caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	4.16 (237.2)
stragicas. ac stragica caede [stragicas caedes] omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	uar. 4.16 (237.2)
stragisa. ac stragica [stragisa] caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit,	uar. 4.16 (237.2)
STRAMEN. stramine. Desiliuit eques, et stramine substracto coepit expectare horam,	3.9 (145.34)
STRATA. stratae. et stratae ibidem factae usque hodie testantur;	1.11 (25.11)
STRATVM. stratum. iussit . . . in ecclesia . . . stratum parari;	2.6 (92.16)
STREANÆSHALCH, <i>Whitby</i> .	
Streanæshalæ. Quo anno Hild abbatisa in Streanæshalæ obiit.	5.24 (355.9)
Streanæshalch. Quae post biennium comparata possessione x familiarum in loco, qui dicitur Streanæshalch,	3.24 (179.4)
ipse in saepedicto . . . monasterio, quod uocatur Streanæshalch, locum mansionis elegit;	4.26 (267.24)
Streaneshalch. contigit eam suscipere etiam construendum. . . monasterium in loco, qui uocatur Streanes-	
halch,	4.23 (254.4)
Streaneshalc. dispositum est, ut in monasterio, quod dicitur Strenæshalc, . . . synodus fieri,	3.25 (183.16)
Strenaeshalc. Hild, abbatisa monasterii, quod dicitur Strenaeshale, ut supra rettulimus, . . . transiuit	4.23 (252.17)
STRENUISSIME. strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare,	2.4 (87.4)
eidem monasterio strenuissime, et in obseruanti disciplinae regularis, . . . praefuit.	4.10 (224.9)
cum genti suae duobus annis strenuissime praeeset,	5.7 (292.14)
Vna data Danihel, . . . altera Aldhelmo, cui annis IIII strenuissime praefuit;	5.18 (320.27)
STRENUISSIMVS, a, um. strenuissimis. Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum	
idoneis,	5.9 (296.27)
strenuissimo. auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2.20 (124.18)
esperantes . . . minus praesente duce quondam strenuissimo et eximio posse fugam meditari:	3.18 (163.8)
strenuissimus. Caeduala, iuuenis strenuissimus de regio genere Geuissorum,	4.15 (236.10)
uir strenuissimus ac doctissimus atque excellentis ingenii uocabulo Tatfird, . . . electus est antistes;	4.23 (255.19)
Acca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus;	5.20 (331.14)
STRENVVS, a, um. strenum. ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contentum, quam in saeculi rebus	
strenum,	4.2 (206.8)
strenuus. Maximus uir quidem strenuus et probus,	1.9 (23.11)
STRICTIM. siqui scire delectat, uel in ipso illo uolumine, uel in eo, quod de illo dudum strictim excerpisimus,	5.17 (319.32)
Verum his de pascha succincte, ut petisti, strictissime commemoratis,	5.21 (341.35)
STRICTVS, a, um. strictis. Haec de opusculis excerpta . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermo-	
nibus, . . . historiis indere placuit.	5.17 (319.28)
STRINGO. strictum. proiectoque ense, quem strictum tenuerat,	1.7 (20.21)
stringite. Tota igitur mente cum eo uos in feruore fidei stringite,	1.32 (69.5)
STRVCTVRA. structuram. statuerunt ob nimietatem laboris, huius structuram ecclesiae funditus re-	
linquere,	3.8 (144.17)
STRVO. struere. Vidit autem et daemones per ignem uolantes incendia bellorum contra iustos struere.	3.19 (166.10)
STVDEO. stude. Talemq; te Domini implorata clementia exhibendum stude,	2.8 (96.33)
studeat. Studeat ergo tua fraternitas hoc,	2.8 (96.29)
studens. Studens autem uir Domini ac eptum monasterii locum . . . sorde purgare,	3.23 (175.21)
studere. quem dum orationibus continuus ac uigiliis die noctuque studere conspiceret,	1.7 (18.16)
studiui. quia ad tui oris imperium semper uiuere studui [studiui]	uar. 4.29 (275.2)
studueris. si . . . mores sermonesque tuos in rectitudine ac simplicitate seruare studueris,	5.12 (309.4)
studui. Nosti enim, quia ad tui oris imperium semper uiuere studui,	4.29 (275.2)
uel sub quo iudice mundum uicerint, diligenter adnotare studui.	5.24 (359.21)
studuimus. ea, . . . ad instructionem posteritatis litteris mandare studuimus.	Praef. (8.8)
studuit. in quibus eum erudire studuit,	1.27 (48.22)
diuinis se studuit mancipare praeceptis.	2.6 (93.22)
STVDIOSE. quam studiose erga saluationem nostrae gentis inuigilauerit,	1.30 (64.28)
quaeque uos ammonet, . . . studiose in memoria reseruate;	1.32 (68.32)
et tam libenter tamque studiose ab illo auditus est,	5.12 (310.1)
STVDIOSIOR, ius. studiosior. quanto studiosius [studiosior] in eo cultu ueritatem quaerebam, . . .	uar. 2.13 (112.28)
STVDIOSISSE. aliaque huiusmodi, quae ad ornatum domus Dei pertinent, studiosissime parauit.	5.20 (331.27)
STVDIOSISSIMVS, a, um. studiosissimus. ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur	
aeternam,	5.15 (316.13)
STVDIOSIVS. Nullus enim tuorum studiosius quam ego culturae deorum nostrorum se subdidit;	2.13 (111.25)
quanto studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	2.13 (112.28)
STVDIOSSE. quam studiose [studiosse] erga . . . inuigilauerit,	uar. 1.30 (64.28)
STVDIOSVS, a, um. studiosae. cotidie per studiosae lectionis roboraret alloquium,	2.1 (75.12)
STVDIVM. studia. prauorum mentes ad sanctitatis studia reforma;	1.27 (63.12)
quia tempore non paucio inter studia diuiniae lectionis, uitiorum potius impediamentis,	3.13 (153.7)
studiis. sed erga curam perpetuae suae saluationis nihil omnino studii et industriae gerens.	3.13 (152.27)
studiis. Cuius studiis gloriosissime fuit Felix episcopus,	2.15 (116.25)
monasterium, in quo liberius caelestibus studiis uocaret, construxit;	3.19 (164.25)
Nam cum . . . in clero illius degerem, legendi quidem canendique studiis traditus,	5.6 (289.18)
studiis. Pallium . . . fraternitati tuae, benignitatis studiis inuitati, direximus,	2.8 (96.23)
inbuebantur . . . paruuli Anglorum . . . studiis et obseruatione disciplinae regularis.	3.3 (132.23)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inui;	4.2 (204.11)
qui utrique monachicae conversationis erant studiis inbuti,	4.4 (213.7)
cum menses aliquot ibi studiis occupatus felicibus exegisset,	5.19 (324.29)
quod Albinus discipulus eius, . . . in tantum studiis scripturarum institutus est,	5.20 (331.9)
plures . . . satagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis, quam bellicis exercere	
studiis.	5.23 (351.22)
studio. summo studio, dilectissimi filii, oportet,	1.23 (43.8)
de cuius certi sumus studio,	1.24 (44.8)
quem necesse est, ut sacerdotali studio sanctitas uestra adiuuare,	1.24 (44.10)
ut etiam sine uoluntatis studio uideatur esse polluta,	1.27 (56.18)
ut in spiritalis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare.	1.29 (63.21)
scolasticus quidam de genere Scottorum, doctus quidem uir studio litterarum,	3.13 (152.25)
expleto studio ieiuniorum et orationis, fecit ibi monasterium,	3.23 (176.5)
in quibus ablato studio militiae terrestri, ad exercendam militiam caelestem, . . . locus . . . suppeteret.	3.24 (178.26)

hoc in Gallia, quas discendi uel orandi studio pertransiimus,	3.25 (184.23)
de cuius pio studio cognoscentes, tantum cuncta sedes apostolica una nobiscum laetatur,	3.29 (198.22)
multumque renitentem, studio et amore pii laboris, ipse eum manu sua leuauit in equum;	4.3 (206.27)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat,	4.27 (268.28)
et cum esset in studio, tacta est infirmitate repentini doloris,	5.3 (285.15)
'Catholicam . . . obseruantiam, quam a nobis, rex Deo deuote, religioso studio quaesisti,	5.21 (333.17)
studium. Hic labor, hoc studium, haec tibi cura, hoc pastor agebas,	2.1 (79.21)
nam quo minus sufficiebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manu studio inpendebat.	4.3 (208.13)
studium. satisque studium tuae sinceritatis amplector,	Praef. (5.7)
et certandi cum hostibus studium subire,	1.12 (27.13)
studium uidelicet pacis et caritatis,	3.17 (161.17)
et legentes quoque uel audientes exemplum facti ad studium religionis accenderet.	5.7 (293.5)
STVLTILOQVIVM. stultiloquium. Et primum quidem blasphemiae stultiloquium est dicere esse hominem	
sine peccato;	2.19 (124.4)
STVLTIITA. stultitia. dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara inflati stultitia:	2.5 (91.11)
stultitiae. 'Absit, inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	3.25 (185.3)
stultitiam. ea, quae per stultitiam colui,	2.13 (113.7)
STVLTVS, a, um. stultae. uulcus circumpositum longe lateque a uita stultae consuetudinis . . . conuertere	
curabat	4.27 (269.15)
stulto. praeter hos . . . contra totum orbem stulto labore pugnant,	3.25 (184.31)
stultum. 'Mirum quare stultum appellare uelit laborem nostrum,	3.25 (184.33)
stultum. In illo quippe mysterio, . . . ualde stultum est, si	1.27 (54.18)
STVPE. stupet. multos stupet gemitque per annos.	1.12 (25.25)
STVPIDVS, a, um. stupida. ubi trementi corde stupida die noctuque marcebat.	1.12 (28.2)
STVPOR. stupor. Quod ubi lectum est, stupor adprehendit audientes;	5.19 (328.1)
stupore. Implentur populi stupore miraculi,	1.21 (41.1)
tantoque eas stupore perculit, ut etiam canticum, quod canebant, tremefactae intermitterent.	4.7 (220.4)
SVADEO. suadeat. et Redualdo suadeat, ut nec ipse tibi aliquid mali faciat,	2.12 (109.2)
suadebant. eumque id, quod mente disposuerat, perficere suadebant.	5.19 (323.17)
suadendo. sed suadendo, blandiendo, . . . reforma;	1.27 (53.10)
suadere. coepitque eis fraterna admonitione suadere,	2.2 (81.16)
suadet. in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1.23 (43.3)
suaserat. Fecit, ut ille suaserat;	3.12 (151.8)
SVÆBHARD (<i>fl.</i> 692). <i>King of Kent with Wicred.</i>	
Suæbhardo. qui electus est quidem in episcopatum . . . regnantibus in Cantia Victredo et Suæbhardo;	5.8 (295.27)
SUALVA, the <i>Suale, Yorkshire.</i>	
Sualua. sed et in provincia Deiorum, ubi saepius manere cum rege solebat, baptizabat in flumio Sualua,	2.14 (115.12)
SVASIO. suasio. post quam diem ita ex animis omnium suasio iniqua deleta est,	1.18 (36.18)
suasioni. Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum,	2.13 (112.3)
SVAVIS, e. suaui. Quis enim audiens haec suaui non laetetur?	3.29 (197.3)
SVAVISSIMVS, a, um. suauiissimam. audiuit repente, . . . uocem suauiissimam cantantium atque laetantium	4.3 (208.20)
suauiissimis. delectatus . . . promissis eorum suauiissimis,	1.26 (47.19)
suauiissimus. Qui quoniam et doctor suauiissimus, et eorum, quae agenda docebat, erat executor	
deuotissimus.	5.22 (346.26)
SVAVITAS. suauitas. ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitatis	
odoris.	5.12 (307.19)
suauitate. hoc ipse post pusillum uerbis poeticis maxima suauitate et conpunctione compositis, . . . pro-	
ferret.	4.24 (258.31)
eum reuti ad corpus, delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar,	5.12 (309.10)
suauitatis. quod dum fieret, tantae fragrantia suauitatis ab imis exbulliuit,	3.8 (144.2)
propter magnitudinem memorati timoris uel suauitatis, . . . sudauerit,	3.19 (167.22)
ubi eorum cantilenae dulcis cum odore suauitatis ac splendore lucis audisti.	5.12 (308.34)
SVAVIVS. suauisquesonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	4.24 (260.32)
SVB. Praef. (6.30); 1.1 (10.30); 2.9 (98.18); 1.2 (14.15); 1.3 (15.31); 1.25 (45.27); 1.27 (49.8); 1.27 (59.29); 2.3 (85.14);	
2.5 (90.31); 2.9 (97.14); 2.9 (98.18); 2.9 (99.9); 3.21 (169.21); 3.21 (169.24); 3.21 (171.6); 3.22 (171.17);	
3.24 (180.30); 4.1 (203.8); 4.1 (203.21); 4.2 (204.14); 4.3 (212.31); 4.4 (214.7); 4.17 (239.7); 4.19 (245.15);	
4.20 (248.9); 4.23 (255.32); 4.23 (256.4); 4.28 (272.14); 4.28 (273.3); 5.7 (293.31); 5.9 (297.2); 5.12 (305.26);	
5.16 (318.21); 5.19 (330.3); 5.21 (335.17); 5.21 (340.2); 5.22 (347.3); 5.22 (347.18); 5.24 (353.23); 5.24 (354.10);	
5.24 (359.19).	
SVBDIACONVS. subdiaconus. Qui subdiaconus ordinatus III expectauit menses,	4.1 (203.4)
SVBDO. subdendum. ac infernalibus subdendum esse tormentis;	3.13 (153.6)
subdentes. facinoribus sua colla, . . . subdentes.	1.14 (30.8)
subdenter. Nimirum enim quaerit et inpetrabit, et ei omnes suae insulae, ut optamus, subduntur.	3.29 (198.33)
subdi. quanto magis, si ei subdi cooperimus, iam nos pro nihilo contemnet.	2.2 (83.25)
totius creaturae suae dilatandi subdi etiam in extremitate terrae positarum gentium corda frigida,	2.10 (101.24)
subdidit. Vectam quoque insulam Romanis subdidit.	1.3 (15.3)
subdidit. omnipotenti Deo Domino nostro Iesu Christo secum subdidit,	1.32 (68.18)
Nullus enim tuorum studiosius quam ego culturae deorum nostrorum se subdidit;	2.13 (111.26)
Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum, continuo subdidit:	2.13 (112.4)
subdita. Heresid, . . . regularibus subdita disciplinis, ipso tempore coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.10)
subdita. monachi Scotticae nationis cum his, quae sibi erant subdita, monasteriis ad ritum paschae . . . per-	
ducti sunt.	5.22 (346.18)
subditam. ubi Dominus per creaturam subditam hominibus loquebatur,	1.27 (59.8)
et quasi nouo se discipulatu beatissimi apostolorum principis Petri subditam, . . . gaudebat	5.21 (346.12)
subditi. curauit suos, qui erant in Hil, quique eidem erant subditi monasterio,	5.15 (315.30)
multosque eorum, qui Occidentalibus Saxombus subditi erant Bretones,	5.18 (321.3)
subditis. Christianam fidem in populis tibi subditis extendere festina,	1.32 (68.6)
subditorum. subditorum mores ex magna uitae munditia,	1.32 (68.8)
subditos. Tantum lectioni diuinarum scripturarum suos uacare subditos, . . . faciebat,	4.23 (254.17)
subditus. in tantum erat timori Domini subditus,	4.3 (210.13)
Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	4.24 (261.12)
Huius discipulatu Cudberet humiliter subditus, et scientiam ab eo scripturarum, . . . sumsit	4.27 (269.8)
quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniunctoque sibi officio supernae tantum mercedis gratia	
subditus.	4.31 (278.8)
paenitentiam, . . . in aeternum sine fructu poenis subditus facit.	5.13 (313.3)
subdunt. ita de Pelagianis in eadem epistula subdunt:	2.19 (123.24)
SVBDVCO. subducunt. caelum diemque nubium nocte subducunt;	1.17 (34.15)
subduxit. sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit;	4.7 (220.11)
SVBEO. subeunda. multi, . . . ad salutaria iuniorum remedia subeunda sunt mirabiliter accensi;	4.14 (236.3)
subeunda. "quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis compellor;	3.13 (153.3)

subeuntibus. factumque est, ut cum longius subeuntibus eis, fletum hominum . . . discernere nequirem,	5. 12 (306. 19)
subiere. Moxque illi instante carnifice mortem laeti subiere temporalem,	4. 16 (238. 6)
subiit. Aedilberct rex . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit;	2. 5 (89. 9)
subire. et certandi cum hostibus studium subire,	1. 12 (27. 13)
discrimenque certaminis subire maluerunt,	1. 17 (35. 17)
sed oboedientiae causa iussus subire hoc, quamvis indignus, consensi.	4. 2 (205. 28)
subirent. qui ecclesiasticum gradum, hoc est altaris officium, apte subirent,	4. 23 (254. 20)
sibiret. itineris laborem sibiret intrepidus.	1. 19 (38. 5)
subisset. quam et olim iam, si non obstinatus coniugis animus diuortium negaret, relicto regno subisset.	4. 11 (225. 22)
subituri. pro accipiendis alimentorum subsidii aeternum subituri seruitium,	1. 15 (32. 32)
subiturum. Neque abnegauit se etiam eandem subiturum esse religionem;	2. 9 (98. 8)
SVBICIO. subiecit. Atque paulo post subiecit exponens:	1. 27 (57. 3)
nec non et Meuanias Brettonum insulas, . . . Anglorum subiecit imperio;	2. 5 (89. 26)
qui etiam gentem Pictorum maxima ex parte regno Anglorum subiecit.	3. 24 (180. 9)
Sed ne putaremus eandem vii dies a xiiii ^a usque ad xx ^{am} esse computandas, continuo subiecit:	6. 21 (334. 33)
subiecta. prouinciam Pictorum, quae tunc temporis Anglorum erat imperio subiecta.	4. 12 (229. 26)
subiecta. Domine, in nomine tuo etiam daemonia nobis subiecta sunt,	1. 31 (66. 25)
subiectae. subiectae uobis genti superna beneficia praestarentur.	1. 32 (68. 3)
subiectae. hae omnes prouinciae . . . Merciorum regi Aedilbaldo subiectae sunt.	5. 23 (350. 26)
subiecti. cuius iuri . . . ipsi etiam episcopi ordine inusitato debeant esse subiecti,	3. 4 (134. 14)
praeferere reges Sigheri et Sebbi, quamuis ipsi regi Merciorum Vulfherae subiecti.	3. 30 (199. 12)
subiectis. regibus ac populis sibimet subiectis festinet infundere,	1. 32 (68. 23)
subiectisque populis idola colendi liberam dare licentiam.	2. 5 (91. 7)
subiectis. seque cum subiectis populis tota ad eum mente conuertit.	1. 32 (68. 18)
subiectis. Vt Hienses monachi cum subiectis sibi monasteriis canonicum praedicantem Ecgbercto celebrare pascha coeperint.	5. 22 (346. 14)
subiectis. Deo Domino nostro Iesu Christo auctore subiectos;	1. 29 (64. 16)
SVBIGO. subacta. prior postea ab eodem Caedualia, . . . occisus est, et prouincia grauiore seruitio subacta.	4. 15 (236. 17)
SVBINOTRODICO. subintrodixit. rex, . . . subintrodixit in prouinciam alium suae linguae episcopum,	3. 7 (140. 29)
uocabulo Vini,	3. 10 (147. 16)
SVBITANEVS, a, um. subitaneis. contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus, . . . subitaneis flammis impleri.	1. 7 (18. 16)
SVBITO. subito. subito diuina gratia respectus,	1. 12 (25. 23)
subito duabus gentibus transmarinis . . . multos stupet	1. 14 (30. 9)
subito corruptae mentis homines acerbis pestis corripuit,	1. 15 (32. 7)
Tum subito inito ad tempus foedere cum Pictis,	1. 17 (34. 12)
Tum subito occurrit pergentibus inimica uis daemonum,	1. 18 (36. 6)
Tum subito quidam tribuniciae potestatis . . . proedit in medium,	1. 20 (39. 5)
Tum subito Germanus signifer uniuersos admonet,	1. 21 (40. 22)
Cum subito Elafius pedibus aduoluitur sacerdotum,	2. 12 (108. 21)
uidit subito intempesta nocte silentio adpropinquantem sibi hominem . . . incogniti;	3. 1 (128. 3)
Osricum, . . . erumpens subito cum suis omnibus inparatum cum toto exercitu deleuit.	3. 6 (138. 15)
intrasse subito ministrum ipsius,	3. 9 (145. 31)
cuius equus subito lassescere, . . . coepit	3. 11 (149. 22)
subito a diabolo arreptus, clamare, . . . coepit	3. 11 (150. 10)
conticuisset ille subito, et quasi in somnum laxatus deposuit caput,	3. 25 (185. 5)
nec subito ualentibus apostolis uelum legis obsecrantiam, quae a Deo instituta est, abdicare	4. 7 (220. 3)
ecce subito lux emissa caelitus, ueluti linteum magnum, uenit super omnes,	4. 8 (221. 9)
coepit subito circa mediam noctem clamare his, quae sibi ministrabant,	4. 9 (223. 16)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4. 10 (224. 24)
ingruente oculis caligine subita [subito],	4. 11 (226. 29)
subito quasi leuiter obdormiens, sine ullo sensu doloris emisit spiritum.	4. 11 (227. 9)
Nam subito adstante episcopo, et filio regis	4. 14 (234. 3)
cui diuina dispositione subito beatissimi apostolorum principes dignati sunt apparere.	4. 23 (256. 1)
quasi subito sublatum eum quaesierit cum omni diligentia,	4. 23 (257. 9)
audiuit subito in aere notum campanae sonum,	4. 25 (264. 28)
uidi adstantem mihi subito quandam incogniti uultus;	4. 32 (280. 2)
contigit eum subito diuinae pietatis gratia per sanctissimi patris Cudbercti reliquias sanari.	5. 1 (281. 18)
ecce subito, positus nobis in medio mari, interrupta est serenitas,	5. 10 (300. 16)
Itaque rapuerunt eos subito, et interemerunt;	5. 12 (305. 21)
uidi subito ante nos obscurari incipere loca,	5. 12 (305. 27)
Et cum progredieremur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammarum tetrae globi,	5. 13 (311. 11)
priusquam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5. 13 (312. 8)
Tum subito superuenti exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	3. 27 (191. 30)
SVBITVS, a, um. subita. quo etiam anno subita pestilentia lues, . . . multitudinem strauit.	1. 9 (23. 15)
subita. Ibi Gratianum Augustum subita incursione perterritum,	4. 10 (224. 24)
cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum per dies eadem molestia crebrescente grauata est,	4. 25 (263. 35)
et ingruente causa subita secessit Hiberniam,	5. 12 (306. 8)
subitum. audio subitum post terga sonitum inmanissimi fletus ac miserimi,	1. 29 (63. 26)
SVBIACEO. subiaceant. qui tuae subiaceant dici,	1. 29 (64. 6)
subiaceat. ut Lundoniensis episcopi nullo modo dici subiaceat.	4. 5 (216. 17)
subiacebit. et susceptor, et is, qui susceptus est, excommunicationi subiacebit.	1. 29 (64. 4)
subiacere. quem tamen tuae fraternitatis uolumus dispositioni subiacere;	4. 15 (236. 24)
subiacerent. ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate,	1. 12 (26. 6)
subiacerent.	4. 16 (238. 11)
SVBIECTIO. subiectionem. subiectionemque continuam, . . . promittebant.	1. 7 (19. 27)
subiectionis. in quam tamen ob erumnam externae subiectionis nemo gradum ministerii . . . accepit.	4. 6 (219. 6)
SVBIECTVS. subiectis. nec auxiliari subiectis possunt,	1. 32 (68. 25)
et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praeui;	3. 29 (196. 30)
subiectis. et quanto in subiectis suis etiam aliena peccata detererit,	1. 34 (71. 16)
subiectos. sed etiam omnes subiectos suos meditatur . . . conuerti.	1. 3 (15. 24)
SVBIUGO. subiugatis. exterminatis uel subiugatis indigenis,	2. 9 (97. 16)
subiugauit. Vectam insulam, . . . Romanorum dici subiugauit;	1. 27 (59. 1)
Quin et Meuanias insulas, . . . imperio subiugauit Anglorum;	1. 27 (57. 10)
SVBIUGO. subiungere. statim subiungere curauit:	2. 1 (74. 18)
subiungit. Atque mox eiusdem causam coinquinationis adnuntians subiungit:	4. 3 (209. 12)
subiunxit. mox dolendo subiunxit:	4. 9 (223. 23)
Deinde subiunxit diem sui obitus iam proxime instare.	
Rursumque, quasi leuiter indignata, subiunxit:	
SVBLABOR. sublapsa. Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum fluere ac retro sublapsa re-	4. 26 (267. 11)
ferri.	

SVBLEVO. subleuatus. Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus quarto Iduum Nouembrium die.	2.18 (120.9)
subleueris. ad aeterna in caelis gaudia subleueris.	4.14 (234.13)
SVBLIME. sublime. uidit manifeste quasi corpus hominis. . . sindone inuolutum in sublime ferri.	4.9 (222.14)
SVBLIMIOR. ius. sublimiora. et ad facienda sublimiora Dei praecepta sufficient.	3.5 (137.18)
SVBLIMIOR. ius. sublimiorum cum fumo ascendentium, nunc ad sublimiora proicerentur,	5.12 (306.2)
sublimioribus, qui de singulis prouinciis siue locis sublimioribus,	Praef. (8.15)
SVBLIMIS. e. sublime. Quin etiam sublime crucis, radiante metallo. Hic posuit tropaeum.	5.19 (330.14)
sublimis. Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus, et statura sublimis,	3.14 (155.30)
sublimis. cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicis,	4.30 (276.9)
SVBLIMITAS. sublimitas. ut, quanta esset uiri sublimitas, legentibus notius existeret,	3.19 (168.27)
sublimitatem. Cum ergo uideret Paulinus difficulter posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem . . . inclinari,	2.12 (107.5)
sublimitatis. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	1.1 (11.13)
SVBLIMITER. qui . . . regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . deuotione sublimiter praefuit,	4.14 (234.27)
Qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent,	4.25 (264.17)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5.19 (323.27)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterium sui, . . . curam secessit,	5.19 (326.4)
SVBLIMO. sublimato. sublimatum subtile quidem sit sublimatus. Quo regni culmine sublimatus,	2.1 (76.3)
sublimauit. Britanniam tum plurima confessionis Deo deuotae gloria sublimauit.	3.6 (138.8)
qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit;	1.6 (18.4)
SVBMERGO. submergendi. in Charybdi uoragine submergendi decidunt.	2.12 (111.3)
submerserint. simul et maioribus flagitiis submerserint.	5.21 (338.13)
SVBMINISTRO. subministratis. antistes misit eum Romam, . . . cunctis simul, quae necessitas posebat itineris, largiter subministratis;	1.22 (41.20)
SVBMITO (SVMM-). submissae. cui etiam summitates imperii rerumque potestates submissae sunt, submittere. atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere compellitur;	5.19 (324.18)
submissae. quae per uos . . . in conseruatione coniugis uestri submissaeque uobis gentis dignatus fuerit operari,	2.10 (101.21)
SVBNECTO. subnexuit. post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subnexuit,	4.28 (272.30)
SVBOLES (SOB-). sobole. rex erat uir bonus, et bona ac sancta sobole felix, ut in sequentibus docebimus.	2.11 (106.14)
sobolem. ex tali confugio sobolem non posse succrescere.	5.21 (341.21)
ut regina sospes et absque dolore graui sobolem procrearet,	3.7 (140.16)
sobolis. Successor . . . factus est Anna . . . uir optimus, atque optimae genitor sobolis,	1.27 (50.33)
sobolem. Culmen, opes, sobolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia, castra, lares;	2.9 (99.24)
soboles. Cuius filia Eareongota, ut condigna parenti soboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	3.18 (163.16)
sobolis. pro benignitate suae pietatis fecunditatem ei sobolis reseruauit.	5.27 (293.7)
Cum uero non amor ortandi sobolis,	3.8 (142.12)
SVBPONO (SVPP-). subpositae. immo totius gentis subpositae uobis intelligentiam in amore sui facilius inflammaret.	1.27 (54.14)
subpositi. Non solum autem subpositi eidem feretro, uel adpositi curantur egroti,	1.27 (58.29)
subpositis. Quae enim in . . . Audubaldi regis gentibusque ei subpositis inlustratione, clementia Redemptoris fuerit operata,	2.11 (104.27)
subpositorum. hi, qui ex corruptibili materia inferiorum etiam subpositorumque tibi manibus construuntur;	4.6 (218.23)
subposueram. ut hunc capite ac manu, quam capite ruens subposueram, tangerem.	2.10 (101.28)
subpositorum. non solum subpositorum ei gentium plenissimam salutem, . . . credimus subsequendam;	2.10 (102.21)
SVBREGVLVS. subreguli. acceperunt subreguli regnum gentis, et diuini inter se tenuerunt annis circiter x;	5.6 (290.19)
subregulis. Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caedualia suscepit imperium,	2.8 (96.14)
SVBROGO. subrogare. in loco ipsius alter episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare.	4.12 (227.26)
SVBSCRIBO. subscribens. sua quoque auctoritate subscribens confirmaret,	4.12 (228.1)
subscribimus. Et nos omnes subscribimus, qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus,	2.17 (119.33)
subscripsimus. Et nos omnes subscribimus [subscripsimus],	2.4 (88.21)
SVBSCRIPTIO (SVSC-). subscriptione. placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4.17 (240.25)
hanc sententiam, . . . nostra etiam consensione ac subscriptione manus nostrae confirmatam,	4.5 (217.11)
ueram et catholicam fidem confessus est, et cum subscriptione sua corroborauit.	4.5 (217.15)
subscriptione. et cum subscriptione [subscriptione] sua corroborauit.	5.19 (327.7)
SVBSEQVOR. subsequendam. salutem, immo quoque uicinorum, uestrae praedicationis ministerio credimus subsequendam;	5.19 (327.7)
subsequens. post plenilunium primi mensis hunc hunc ex ordine subsequens,	2.8 (96.15)
subsequente. sentit, . . . manum . . . corporis sui partem, paulatim fugiente dolore, ac sanitate subsequente, ad pedes usque pertransisse.	5.21 (340.30)
dehinc nigredine subsequente ad lucem propriam reuersa.	4.31 (279.7)
subsequentis. in subsequentis quoque copulae gaudio misceantur.	Cont. (361.12)
Anno memorato praefatae eclipsis et mox sequentis [subsequentis] pestilentiae,	1.27 (52.23)
subsequitur. sed post nostros dies omnia subsequitur.	uar. 4.1 (201.4)
subsequitur. tranquillitas serena subsequitur,	1.32 (69.18)
Hunc Elafium provincia tota subsequitur;	1.17 (34.27)
salubremque tactum sanitas festina subsequitur.	1.21 (40.18)
SVBSIDIVM. subsidia. qui habentes subsidia furtum perpetrant,	1.21 (40.30)
subsidii. pro accipiendis alimentorum subsidii aeternum subituri seruitium,	1.27 (50.3)
quatinus diuinae inspirationis inbuta subsidii, inopportune et oportune agendum non differas,	1.15 (32.31)
SVBSISTENTIA. subsistentia. atque seruat termino praepositionis, aeternitatis subsistentia praemuniret.	2.11 (105.15)
subsistentis. hoc est unum Deum in tribus subsistentis, uel personis consubstantialibus,	2.10 (101.16)
subsistentis. hoc est unum Deum in tribus subsistentis [subsistentis],	4.17 (239.28)
SVBSISTO. subsisterent. dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coaeterni Verbi sui consilio, . . . dispensans,	uar. 4.17 (239.28)
substitit. iudex sine obsequio in ciuitate substitit.	2.10 (101.11)
substitit. cum nos intraturos sperarem, repente ductor substitit;	1.7 (20.12)
SVBSTANTIA. substantiam. mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisit portiones,	5.12 (308.5)
substantis. hoc est unum Deum in tribus subsistentis [substantis],	5.12 (304.16)
SVBSTERNO. substratus. iam substratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	uar. 4.17 (239.28)
SVBSTITVO. substituere. ac suae prouinciae homines pro his substituere contendit,	2.1 (78.12)
substituit. Beretgilsum, cognomine Bonifatium, de prouincia Cantuariorum, loco eius substituit.	4.16 (237.4)
Gebmundum pro eo substituit antistitem.	3.20 (169.9)
substituit. et duo in locum eius substituti episcopi,	4.12 (228.26)
substitutus. et idem Iohannes, defuncto Bosa . . . episcopus pro eo Eboraci substitutus,	4.12 (229.4)
	5.3 (285.7)

SVBSVBIVNGO. subsubiunxit. Rursumque, quasi leuiter indignata, subiunxit [subsubiunxit];	uar. 4.9 (223.23)
SVBSVM. subbeset. Tonsuram quoque, si tantum sibi auctoritatis subeset, emendare meminisset.	5.21 (345.11)
SVBTERSVM. subteresset. animo illius labentia cuncta subteresset,	2.1 (74.7)
SVBTILIOR. ius. subtilioribus. uirgines . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.18)
subtilius. uentis aereque subtilius esse futurum;	2.1 (75.31)
SVBTILIS. e. subtile. sublimatum subtile quidem sit	2.1 (76.3)
subtili. ut subtili sententia puniatur.	1.27 (56.31)
una cum eo residentes subtili cuncta inuestigatione perquiret,	1.28 (62.22)
SVBTILITER. Cui etiam, . . . causam uobis iniunximus subtiliter indicare;	1.24 (44.13)
quae subtiliter pensari debet,	1.27 (60.2)
semper te interius subtiliter iudices	1.31 (67.8)
ac subtiliter intellegas et temet ipsum quis sis,	1.31 (67.9)
SVBTILIVS. et perquirentes subtilius, inuenerunt, quia de illo loco adsumptus erat pulvis,	3.10 (147.23)
SVBTRAHO. substracto. et stramine substracto [substracto] coepit expectare horam,	uar. 3.9 (145.34)
substrato. et stramine substracto [substrato] coepit expectare horam,	uar. 3.9 (145.34)
subtracta. quo uocitata est die de hac luce subtracta,	4.8 (221.5)
subtracto. et hoc post quinque annos sui episcopatus de hac uita subtracto,	3.20 (169.7)
Ipsa autem ante aliquot annos ex hac luce subtracto, episcopatus usque hodie cessauit.	5.18 (321.23)
subtracto. Desiluit eques, et stramine subtracto coepit expectare horam,	3.9 (145.34)
subtractis. plurimis de ecclesia eiusdem reuerentissimi antistitis de carne subtractis,	4.3 (207.23)
subtractus. Itaque qui haec obtulit munera, de hac subtractus est luce,	3.29 (198.11)
subtraham. occasionem dubitandi subtraham,	Praef. (6.3)
subtrahentes. nihil addentes uel subtrahentes;	4.17 (240.18)
subtraxerat. quamuis ipso tempore pugnandi sese pugnae subtraxerat,	3.24 (178.10)
subtraxit. subtraxit se illi profecti, et remanere domi passus est,	5.9 (298.13)
SVBTVS. uidit quasi uallem tenebroam subtus se in imo positam.	3.19 (165.18)
SVBVENIO. subueniat. et ipse tota mente subueniat,	1.27 (53.7)
SVBVERSOR. subuersorem. in hunc quasi Britanniae subuersorem omnium odia . . . contorquerentur.	1.14 (30.3)
SVBVERTO. subuersa. nam duo sub eo nobilissima oppida illic capta atque subuersa sunt.	1.3 (15.31)
cuncta ueritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subuersa sunt,	1.22 (41.30)
subuerterant. quam in populo, quem subuerterant, pudorem taciturnitatis incurrere,	1.17 (35.18)
SVCCEDO. succedens. Succedens autem Claudio in imperium Nero,	1.3 (15.28)
cui succedens in imperium filius suus Ored,	5.18 (320.6)
succedente. succedente illi in episcopatum Trumheri,	3.21 (171.12)
Egbert mense Iulio obierat, succedente in regnum fratre Hlothere,	4.5 (217.22)
succedente in regnum Ceolredo filio Aedilredi,	5.19 (322.3)
succedente. at uero hieme succedente redierunt,	4.4 (213.19)
succedentes. Omnes hi per ordinem sibimet succedentes sub rege Vulphere,	3.24 (180.30)
succederet. cum Colmanus in episcopatum succederet,	3.25 (182.18)
succesit. qui Iusto in episcopatum Doruernensis ecclesiae successit [succesit],	uar. 2.18 (120.6)
successerat. Erat autem Vynfrid de clero eius, cui ipse successerat, antistitis,	4.3 (212.30)
qui Erconualdo successerat;	4.11 (226.1)
qui erat annus septimus Osrici regis Nordanhymbrorum, qui Coenredo successerat,	5.23 (348.16)
successerit. patri in regnum successerit;	1.8 (22.27)
Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrid in episcopatum Acca successerit.	5.20 (330.30)
successisset. cum successisset aetas tempestatis illius nescia,	1.22 (41.28)
successit. Successit Augustino in episcopatum Laurentius,	2.4 (86.26)
Cui statim successit in pontificatum Iustus,	2.8 (95.10)
uerum etiam eidem perempto in regni gloriam successit.	2.12 (110.23)
Honorius, qui Iusto in episcopatum Doruernensis ecclesiae successit,	2.18 (120.6)
Iohannes, qui successor eiusdem Honorii Seuero successit,	2.19 (122.21)
Defuncto autem et rege, successit in regnum filius eius Coinualch,	3.7 (140.7)
Successit uero ei in episcopatum Finan,	3.17 (160.16)
Successit autem Sigbertus in regnum Suidhelm,	3.22 (174.14)
Successit autem Aedilburgi in officio abbatissae deuota Deo famula, nomine Hildild,	4.10 (224.6)
Cui successit in ministerium abbatissae soror eius Sexburg,	4.19 (244.26)
Successit autem Egfrido in regnum Aldrid, uir in scripturis doctissimus,	4.26 (268.2)
Successit autem uiro Domini Cudbercto in exercenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5.1 (281.3)
Abeunte autem Romam Caeduald, successit in regnum Ini de stirpe regia;	5.7 (294.4)
Successit autem Theodoro in episcopatum Bertuald,	5.8 (295.18)
Albinus discipulus eius, qui monasterio ipsius in regimine successit,	5.20 (331.8)
SVCCENDO. succendat. diuinae fidei calor eius intellegentiam tuarum adhortationum frequentatione succendat,	2.11 (106.3)
succende. Frigiditatem cordis ipsius Sancti Spiritus adnuntiatione succende;	2.11 (106.1)
succendentes. audiuit hos esse ignes, qui mundum succendentes essent consumturi.	3.19 (165.22)
succendere. Sancti Spiritus feruore in sui quoque agnitione mirabiliter est dignata succendere.	2.10 (101.26)
quod scintillam orthodoxae religionis in uestri dignatus est confessione succendere;	2.11 (104.25)
iussit sociis destruere ac succendere fanum cum omnibus septis suis.	2.13 (113.19)
succenderunt. fecit basilicam, quam postmodum pagani, . . . cum tota eadem uilla succenderunt;	2.14 (115.18)
succensa. Ita Christianitatis uestrae integritas circa sui conditoris cultum fidei est ardore succensa,	2.17 (119.4)
succensus. mox ira succensus nimia,	1.7 (19.3)
non illius inpar, qui quondam a Chaldaeis succensus,	1.15 (32.18)
ad caelestis exercitia uitae magis magisque succensus.	2.1 (75.15)
SVCCESIO. successio. quaeue successio sacerdotalis extierit,	Praef. (7.20)
SVCCESOR. successor. sed successor eius Laurentius consecrauit,	1.33 (70.23)
praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifatii successor habebat,	2.17 (118.25)
ecclesiam . . . quam ipse coepit, sed successor eius Osuald perfecit,	2.20 (125.22)
Quo post annum deueniens cum exercitu successor regni eius Osulu abstulit ea,	3.12 (152.2)
Successor autem regni eorum factus est Anna	3.18 (163.14)
Iaruman episcopum, qui successor erat Trumheri.	3.30 (199.27)
Bisi . . . ipse erat successor Bonifatii, cuius supra meminimus,	4.5 (217.26)
nec multo post successor episcopatus eius de mundo transierit.	4.30 (276.6)
Vt Oidiluald successor Cudbercti in anachoretica uita, . . . tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.1)
sed et successor eius Ini eadem beatorum apostolorum limina deuotus adierit.	5.7 (292.10)
successor eius Cyrillus seriem xc et v annorum in quinque decennouenlibus circulis comprehendit;	5.21 (341.18)
successore. necdum Bertualdo successore eius, qui trans mare ordinandus ierat, ad sedem episcopatus sui reuerso.	5.11 (302.13)
qui cum successore eius Aldhelmo multo tempore adhuc diaconus siue monachus fuit,	5.18 (320.14)
successorem. Epistolam uero, . . . ad Vergilium Aetherii successorem dederat;	1.28 (62.8)
Clementem sibi adiutorem euangelizandi, simul et successorem consecrasse perhibetur.	2.4 (87.3)
quem successorem fuisse Deusdedit supra meminimus;	2.8 (95.14)

regno . . . post Erpualdum Redualdi successorem, Sigbert frater eius praefuit,	3.18 (162.15)
cum ipse regni, quod xi annis gubernabat, successorem fore Ceoluulfum decreuisset,	5.23 (349.22)
successores. in qua locum sedis episcopalis, et ipse, et successores eius haberent.	2.3 (85.20)
Vt defunctis Aedilberto et Sabercto regibus successores eorum idolatriam resuscitarent,	2.5 (89.1)
Vt primi successores Aduini regis et fidem suae gentis prodiderint,	3.1 (127.1)
quam successores eius usque hodie tenent, ubi et ipse sepultus est,	3.4 (133.30)
in quam obseruantiam imitandam omnes beati Iohannis successores in Asia . . . conuersa est.	3.25 (186.9)
successores. per discipulos beati papae Gregorii, siue successores eorum,	Praef. (6.29)
quia reliquit successores magna continentia ac diuino amore regularique institutione insignes;	3.4 (134.18)
Columbam et successores eius uiros Deo dilectos, . . . diuinis paginis contraria . . . egisse credendum est?	3.25 (187.4)
quod usque hodie successores eius tenere noscuntur.	4.13 (232.17)
successori. Vt Bonifatius papa Iusto successori eius pallium et epistolam miserit.	2.8 (95.9)
rex ipse impia nece occisus, opus idem successori suo Osualdo perficiendum reliquit.	2.14 (114.15)
Iohannes, qui successor eiusdem Honorii Seuerino successit,	2.19 (122.20)
successoribus. ibidem sibi habitationem statuit et cunctus successoribus suis,	1.33 (70.16)
successoribus. et de successoribus eius Agilberto et Leutherio.	3.7 (139.7)
qui a successoribus discipulorum beati papae Gregorii in Cantia fuerat cantandi sonos edoctus,	5.20 (331.29)
SUCCESSOR. Verum his de pascha succinente, ut petisti, strictimque commemoratis,	5.21 (341.35)
SVCCRESCO. succrescere. ex tali coniugio sobolem non posse succrescere,	1.27 (50.33)
SVCCVRRO. succurrendum. qui illie ad succurrendum fidei mitti deberent;	1.17 (34.4)
succurreret. ut in tanta rerum necessitate suis cultoribus caelesti succurreret auxilio.	3.2 (128.30)
SVGINVM. sucinum. adritu calefactus adplicita detinet, aequae ut sucinum.	1.1 (10.26)
SVCVS. sucum. Ariditas sucum, nerui officia receperunt,	1.21 (40.31)
SVDERGEONA REGIO, <i>Surrey</i> .	
Sudergeona regione. sibi quidem in regione Sudergeona, iuxta fluium Tamensem,	4.6 (218.30)
SVDIS. sudēs. cespites, supra quam sudēs de lignis fortissimis praefiguntur.	1.5 (16.28)
sudibus. sub aqua uadum acutissimis sudibus praestruerant;	1.2 (14.15)
sudium. uestigia sudium ibidem usque hodie uisuntur,	1.2 (14.16)
SVDO. sudauerit. quasi in mediae aetatis caumate sudauerit.	3.19 (167.23)
SVEFRED (<i>fl.</i> 704), <i>King of Essex with Sighard; son of Sebbi</i> .	
Suefredo. Sighardo, qui post illum cum fratre Suefredo regnauit,	4.11 (227.11)
SVETVM. suetis. cum in suetis menstruis detinentur,	1.27 (55.16)
SVEVI, <i>the Suevi</i> .	
Sueuorum. gentes Halanorum, Sueuorum, Vandalorum,	1.11 (24.22)
SVFFERO. sufferre, ut se etiam inrisiones et obprobria pro illo libenter ac promte omnia sufferre ipso etiam frontispicio doceant;	5.21 (343.20)
SVFFICIENTER. sicut libellus de uita eius conscriptus sufficienter edocet,	3.19 (164.27)
uirum sanctum, modestum moribus, scripturarum lectione sufficienter instructum,	3.28 (194.28)
Verum quia de uita illius et uirtutibus ante annos plures sufficienter . . . conscripsimus,	4.28 (271.8)
ambo et in rebus ecclesiasticis, et in scientia scripturarum sufficienter instructi.	5.18 (320.28)
SVFFICIENTIUS. quae cuncta in libello eius sufficientius, . . . quisque legerit, inueniet.	3.19 (168.28)
SVFFICIO. sufficere. uix sufficere pedum pernicitas credebatur.	1.20 (39.13)
sufficerent. ut ne sepeliendis quidem mortuis uiui sufficerent;	1.14 (30.11)
neque . . . refutare uerbis certando sufficerent,	1.17 (33.30)
et ad facienda sublimiora Dei praecepta sufficerent.	3.5 (137.19)
Nunquid non habuimus equos uiliore, . . . quae ad pauperum dona sufficerent,	3.14 (156.21)
sufficeret. ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste inuaretur ueneni.	2.9 (99.4)
Nam cum prae maiore senectute minus episcopatu administrando sufficeret,	5.6 (292.5)
sufficiat. ut haec nulla ingenii sagacitas, quanta sit, comprehendere disserereque sufficiat;	2.10 (100.30)
Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficiat.	3.8 (143.5)
sufficiebat. nam quo minus sufficebat meditationi scripturarum, eo amplius operi manuum studium inpendebat.	4.3 (208.11)
sufficiens. sufficiensque esset in possessione hominum propriorum;	4.1 (202.32)
sufficiem. quae usque ad hanc diem sufficiemem cunctis illo aduenientibus gratiae suae caelestis copiam ministrat.	4.28 (271.28)
sufficit. beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero.	5.21 (344.23)
SVFFRAGIUM. suffragiis. Magno enim praemio fastigiorum uestrorum delectabilem cursum bonitatis suae suffragiis illustrat,	2.8 (95.28)
quia notus erat ei, eiusque consilio ac suffragiis praefato fuerat monasterio sociatus,	5.19 (323.19)
SVFFRAGRO. suffragandum. ut promptiores ad suffragandum possitis existere,	1.24 (44.12)
suffragante. Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2.11 (106.8)
SVFFVLCO. suffultus. et a Deo operatione miraculorum suffultus,	2.3 (86.19)
SVGESTIO. suggestionem. ut inter suggestionem [suggestionem] atque delectationem, . . . iudex sui animus praesideat,	1.27 (61.8)
SVGGERO. suggerente. Aedilualch, . . . baptizatus in prouincia Merciorum, praesente ac suggerente rege Vulhere	4.13 (230.15)
suggeris. non tamen hoc facere possum, quod suggeris,	2.12 (108.9)
suggerit. Cum enim malignus spiritus peccatum suggerit in mente,	1.27 (61.11)
suggero. Vnde suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiimus, . . . contradamus,	2.13 (112.32)
suggererat. quia suggererat ei multam quidem sibi esse messem,	1.29 (63.3)
suggressit. quia et primam culpam serpens suggressit,	1.27 (61.6)
SVGGESTIO. suggestio. Suggestio quippe fit per diabolum,	1.27 (61.4)
suggestione. Sed pensandum est, ipsa cogitatio utrum suggestione an delectatione,	1.27 (61.4)
idelicet suggestione, delectatione, consensu.	1.27 (61.4)
In suggestione igitur peccati semen est,	1.27 (61.15)
suggestionem. ut inter suggestionem atque delectationem, . . . iudex sui animus praesideat.	1.27 (61.8)
SUI, <i>omitted</i> .	
SUIDBERT (<i>d.</i> 713), <i>apostle of the Frisians</i> .	
Suidbert. Vt uiri uenerabiles Suidbert in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.17)
Qui uidelicet Suidbert accepto episcopatu, . . . ad gentem Boructuarorum secessit,	5.11 (302.16)
Suidbertum. fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus, et mansuetum corde,	5.11 (302.7)
SUIDBERT (<i>fl.</i> 728), <i>Abbot of Daere</i> .	
Suidbert. cui tunc uir religiosus Suidbert abbatis iure praefuit.	4.32 (279.23)
SUIDHELM (<i>fl.</i> 653), <i>King of Essex after Sigbert the Good; son of Sexbald</i> .	
Suidhelm. Successit autem Sigberto in regnum Suidhelm, filius Sexbaldi,	3.22 (174.14)
Suidhelmum. prouinciae Orientalium Saxonum post Suidhelmum, de quo supra diximus, praefuere reges Sigheri et Sebbi,	3.30 (199.10)
SVM (<i>forms not given below are omitted</i>).	
essem. 3.13 (152.30); 4.22 (250.33); 4.25 (264.29); 5.6 (291.13); 5.12 (305.30); 5.24 (357.7).	
essemus. 5.3 (285.11).	

essent. 1.12 (25.26); 1.15 (32.7); 1.27 (51.18); 1.27 (59.10); 1.27 (59.15); 1.30 (65.34); 1.30 (66.1); 2.1 (80.3); 2.1 (80.5); 2.1 (80.6); 2.1 (80.7); 2.2 (83.31); 2.2 (84.8); 2.5 (91.22); 3.5 (136.5); 3.5 (137.7); 3.6 (138.14); 3.6 (138.26); 3.11 (148.20); 3.11 (149.15); 3.14 (156.17); 3.19 (165.21); 3.19 (165.22); 3.19 (166.16); 3.22 (171.27); 3.22 (172.9); 3.27 (192.25); 3.27 (192.28); 4.2 (205.7); 4.2 (205.18); 4.3 (209.1); 4.7 (220.15); 4.14 (235.12); 4.14 (235.20); 4.15 (236.23); 4.17 (238.31); 4.19 (244.12); 4.19 (244.20); 4.19 (245.23); 4.23 (254.11); 4.28 (272.32); 5.6 (290.27); 5.10 (300.7); 5.10 (300.7); 5.10 (300.29); 5.11 (301.30); 5.12 (309.28).	
esset. 1.7 (20.24); 1.7 (20.25); 1.14 (30.17); 1.33 (71.3); 1.33 (71.4); 2.1 (73.13); 2.1 (75.26); 2.1 (77.25); 2.1 (79.18); 2.1 (80.12); 2.2 (82.19); 2.2 (84.11); 2.4 (88.30); 2.5 (91.30); 2.5 (91.32); 2.6 (92.14); 2.6 (93.3); 2.6 (93.5); 2.6 (93.6); 2.7 (94.18); 2.9 (98.1); 2.9 (100.12); 2.9 (100.15); 2.10 (107.12); 2.12 (109.31); 2.12 (110.27); 2.14 (114.14); 2.16 (117.26); 2.19 (122.21); 2.20 (124.24); 3.2 (130.30); 3.4 (134.1); 3.5 (137.10); 3.6 (138.13); 3.7 (140.18); 3.8 (142.25); 3.8 (143.25); 3.8 (144.7); 3.8 (144.8); 3.8 (144.12); 3.8 (144.19); 3.9 (146.18); 3.10 (147.3); 3.11 (149.19); 3.14 (156.16); 3.14 (156.32); 3.17 (160.12); 3.18 (163.10); 3.19 (164.7); 3.19 (165.16); 3.19 (167.4); 3.19 (168.18); 3.19 (168.19); 3.19 (168.27); 3.21 (169.25); 3.22 (172.5); 3.22 (172.6); 3.24 (180.11); 3.25 (181.24); 3.25 (183.32); 3.25 (184.1); 3.25 (185.35); 3.26 (190.9); 3.27 (193.31); 3.29 (196.7); 3.29 (196.8); 3.29 (198.13); 4.1 (202.33); 4.3 (206.30); 4.3 (209.3); 4.6 (218.26); 4.7 (220.12); 4.7 (220.13); 4.8 (221.8); 4.8 (221.24); 4.9 (221.30); 4.9 (222.14); 4.9 (222.22); 4.9 (222.24); 4.11 (226.19); 4.11 (226.26); 4.11 (226.27); 4.12 (227.24); 4.15 (236.16); 4.16 (238.1); 4.18 (241.34); 4.18 (242.11); 4.19 (243.13); 4.19 (244.18); 4.19 (244.28); 4.19 (245.9); 4.22 (250.7); 4.22 (251.7); 4.23 (252.21); 4.23 (254.11); 4.24 (259.15); 4.24 (259.20); 4.24 (260.18); 4.24 (261.28); 4.24 (262.6); 4.25 (262.22); 4.28 (272.5); 4.29 (275.27); 4.31 (278.6); 4.31 (278.23); 4.31 (279.10); 5.2 (283.30); 5.3 (285.4); 5.3 (285.14); 5.3 (285.23); 5.4 (287.7); 5.5 (288.11); 5.6 (291.2); 5.6 (291.16); 5.9 (297.1); 5.9 (297.22); 5.9 (298.16); 5.11 (302.3); 5.12 (305.15); 5.12 (307.25); 5.15 (315.20); 5.18 (320.29); 5.19 (322.25); 5.19 (324.12); 5.19 (325.26); 5.19 (325.30); 5.19 (326.30); 5.19 (328.3); 5.19 (328.31); 5.21 (333.3); 5.21 (335.6); 5.21 (335.18); 5.21 (345.23).	
fore. quod nequaquam silentio praetereundum arbitror, sed multorum salutis, si referatur, fore proficuum. 4.22 (249.24)	
De cuius scriptis aliqua decerpere, ac nostrae huius historiae inserere commodum fore legentibus reor. 5.15 (317.6)	
cum ipse regni, quod xi annis gubernabat, successorem fore Ceolulfum decreuisset, 5.23 (349.22)	
forent. bellum ab hostibus forent accepturi; 2.2 (83.29)	
caelestia usque hodie forent miracula celebranda, 3.2 (129.25)	
fuissent. 2.1 (79.30).	
fuisse. 3.10 (147.5); 3.19 (168.20); 4.19 (245.10); 4.19 (246.25); 4.22 (251.8); 4.23 (257.11); 5.4 (287.29); 5.23 (350.3).	
futura. sed incerta eiusdem exitus esset hars futura, dicente Domino: 3.19 (164.7)	
futurae. ille audita . . . speque resurrectionis ac futurae immortalitatis, libenter se Christianum fieri uelle	
confessus est, 3.21 (170.5)	
utque alia de corpore egressura, iam particulam futurae lucis aspexerit. 4.8 (220.23)	
offerrent haec Domino in spem futurae suae redemptionis. 5.21 (336.21)	
futuram. Vt episcopus Aidan nautis et tempestatem futuram praedixerit, 3.15 (157.19)	
ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram, 3.15 (158.20)	
quam . . . ueraciter futuram cum sancta ecclesia credebatur. 3.17 (162.12)	
diligentes hanc uitam, et futuram non quaerentes, . . . coeperunt fana, . . . restaurare, 3.30 (199.17)	
utque resurrectionis etiam nostrae, quam eadem die dominica futuram credimus, spe nos certissima	
gaudere signemus. 5.21 (341.5)	
futuri. ut corda eorum in memoriam futuri iudicii ruocet, 4.3 (211.3)	
erat femina . . . ad saeculi huius dignitatem nobilis, et in amore futuri saeculi nobilior; 4.9 (222.32)	
Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis, . . . carmina faciebat; 4.24 (261.6)	
futuro. ut ipsa uos dominici eloqui promissa in futuro respiciant, 2.18 (121.10)	
sperans, sicut in sua gente regnat, ita et cum Christo de futuro conregnare, 3.29 (196.27)	
ut cum Christo in futuro regnetis saeculo. 3.29 (199.2)	
futurorum. quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit; 3.2 (129.22)	
futurum. 'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in ueritate promittat, 2.12 (109.6)	
obitum proxime suum, quem reuelatione didicerat, non celauit esse futurum. 3.8 (143.12)	
promittens se nil ei mali facturum [futurum] pro eo, 4.22 (251.7)	uar.
antistitem quoque eum futurum esse praedixerat. 4.28 (272.33)	
Vt idem iam episcopus obitum suum proxime futurum Heriberto anchoritae praedixerit, 4.29 (274.1)	
futurum. cogitans, quod futurum erat, quia ad medellam infirmantium idem pulvis proficeret; 3.10 (147.7)	
futurum. et regnum sine fine . . . futurum sine ulla dubietate promitteret. 1.25 (45.16)	
quod sibi fraternus amor multis utile futurum inponebat. 2.1 (75.19)	
dogmatizabat corpus nostrum . . . uentis aereque subtilius esse futurum; 2.1 (75.32)	
futurus. aderat populus expectator, futurus et iudex, 1.17 (35.22)	
et ubi erat futurus ipse post mortem, ibi oculos mentis ante mortem, quo laetior occumberet, misit. 5.14 (314.32)	
sim. 1.7 (19.17)	
sint. Praef. (6.30); Praef. (7.19); Praef. (7.25); 1.11 (24.17); 1.12 (25.17); 1.20 (38.7); 1.27 (48.1); 2.1 (77.14); 3.11 (147.28); 3.25 (188.28); 3.28 (194.17); 3.29 (197.23); 3.30 (199.8); 4.5 (216.18); 4.9 (221.27); 4.10 (224.18); 4.16 (236.26); 4.22 (249.20); 5.10 (298.28); 5.11 (301.17); 5.12 (308.9); 5.12 (308.12); 5.18 (320.17); 5.21 (341.24); 5.23 (349.26); 5.23 (351.16).	
sis. 1.31 (67.9); 3.29 (197.10); 3.29 (197.12); 4.20 (248.14); 4.29 (274.28).	
sit. 1.5 (16.27); 1.6 (17.7); 1.13 (29.3); 1.14 (29.14); 1.19 (37.6); 1.26 (46.29); 1.27 (49.18); 1.27 (52.13); 1.27 (54.8); 1.29 (64.6); 1.27 (58.11); 1.27 (58.21); 1.27 (58.22); 1.27 (59.23); 1.28 (62.12); 1.28 (62.18); 1.29 (63.18); 2.2 (81.31); 2.10 (100.17); 2.10 (100.29); 2.11 (105.32); 2.11 (105.33); 2.12 (106.28); 2.12 (109.1); 2.13 (111.21); 2.14 (113.25); 2.18 (120.20); 2.18 (125.17); 3.2 (128.24); 3.3 (131.25); 3.9 (144.28); 3.12 (150.26); 3.12 (151.25); 3.13 (152.5); 3.15 (157.23); 3.19 (167.9); 3.20 (169.11); 3.21 (169.22); 3.23 (177.6); 3.25 (181.1); 3.25 (187.30); 3.25 (189.2); 3.26 (189.8); 3.29 (196.2); 3.29 (196.26); 3.29 (199.5); 4.1 (201.2); 4.1 (201.3); 4.2 (204.12); 4.3 (206.12); 4.3 (212.3); 4.5 (216.4); 4.6 (218.2); 4.7 (219.10); 4.9 (223.25); 4.19 (245.28); 4.19 (246.6); 4.20 (248.27); 4.23 (254.30); 4.24 (258.25); 4.24 (260.3); 4.27 (268.19); 4.28 (271.10); 4.30 (276.5); 4.31 (278.1); 5.3 (285.27); 5.6 (289.13); 5.12 (310.2); 5.16 (317.26); 5.18 (320.22); 5.19 (329.33); 5.21 (334.28); 5.21 (342.34); 5.21 (344.24); 5.21 (344.28); 5.23 (348.13); 5.23 (351.22).	
sitis. 2.2 (83.9).	
SVMME. Berctuald, . . . ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe instructus, 5.8 (295.23)	
SVMMISSVS, a, um. summissa. summissa illum satisfactione deprecans ad episcopatum suae gentis redire. 3.7 (141.19)	
SVMMITAS. summitate. statim nescio quo ordine fuimus in summitate eius. 5.12 (307.15)	
summitatem. Nam extrinsecus usque ad culminis summitatem totum marmore tectum est. 5.16 (318.11)	
summitates. cui etiam summitates imperii rerumque potestates submissae sunt, 2.10 (101.20)	
SVMMOPERE. confringendos diminuendosque summpere procurate, 2.10 (103.8)	
duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione mollire summpere dematura; 2.11 (105.31)	
SVMMVVS, a, um. summa. a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus, 1.21 (41.13)	
in cuius summo [summa] vertice, ubi Dominus ad caelos ascendit, 5.17 (318.29)	uar.
historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria congregans, 5.20 (331.24)	
ipsius passionis signum cum illo in vertice, summa uidelicet corporis nostri parte gestamus. 5.21 (343.6)	
summae. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur, 1.1 (11.13)	
Constantius, . . . uir summae mansuetudinis et ciuitatis, 1.8 (22.22)	

ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus.	2.2 (82.13)
Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officiis explanari non ualeat,	2.10 (100.26)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	2.11 (105.12)
accepit . . . Aedanum summae mansuetudinis, et pietatis, ac moderaminis uirum,	3.3 (131.15)
in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.4 (134.20)
ut dixi, in celebratione summae festiuitatis neque Iohanni, neque Petro, . . . concordatis.	3.25 (186.32)
ac gaudium summae festiuitatis, . . . cum Domino et apostolis, . . . conpleuit,	5.22 (347.29)
summam. Attulit autem eidem et summam pecuniae non paruam pauperibus erogandam,	4.11 (226.3)
summi. Pontificis summi hoc clauduntur membra sepulchro,	2.1 (79.13)
sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi Iudicis representantes.	2.8 (97.1)
ut meminerimus facta et cogitationes nostras . . . ad examen summi Iudicis cuncta seruari;	5.13 (313.12)
summi. et duo ex eis etiam summi sacerdoti gradu functi sunt.	3.23 (176.23)
summis. et summis conatibus duritiam cordis ipsius religiosa diuinorum praeceptorum insinuatione mollire	2.11 (105.30)
summo. Quid petis, alma, uirum, sponso iam dedita summo?	4.20 (248.11)
summo. in cuius summo uertice, ubi Dominus ad caelos ascendit,	5.17 (318.29)
summo. summo studio, dilectissimi filii, oportet,	1.23 (43.7)
summorum. confundi atque turbari a summorum contemplatione cogebatur.	1.27 (58.17)
summun. is, qui summum locum ascendere nititur,	1.30 (65.27)
summun. Summun uero culmen auro ornatum auream magnam gestat crucem.	5.16 (318.12)
summus. Princeps pontificum, felix summusque sacerdos Limpida discipulis dogmata disseruit.	5.8 (295.11)
SVMO. sumendis. Cum uero ultra modum appetitus gulae in sumendis alimentis rapitur,	1.27 (60.9)
sumendo. seu de sumendo dominei corporis sanguinisque mysterio,	1.27 (58.25)
sumere. sed nec in eodem hospitio, quo uescēbamur, sumere uoluit.	2.4 (88.7)
sumeret. uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.15)
Cuius fonte meras sumeret almus aquas,	5.7 (293.12)
sumsere. cum hostibus, . . . uictoriam sumsere Saxones.	1.15 (31.4)
sumserint. Vt Brettones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1.16 (33.5)
sumserunt. cuius ministerio temporalia bona sumserunt.	4.13 (232.5)
sumsisse. immo potiore tunc sumsisse profectum de labore conuersionis multorum,	2.1 (74.30)
sumsit. purpuram sumsit, ac Britannias occupauit;	1.6 (17.20)
Cudberct . . . et scientiam ab eo scripturarum, et bonorum operum sumsit exempla.	4.27 (269.9)
sumtum. Suscipe, terra, tuo corpus de corpore sumtum,	2.1 (79.9)
SVMTVS. sumto. sumtu [sumto] publico priuatoque,	uar. 1.12 (27.21)
sumtu. sumtu publico priuatoque,	1.12 (27.21)
SVPER. 1.1 (10.11); 1.7 (21.12); 1.20 (39.11); 1.31 (66.11); 1.31 (66.26); 2.1 (77.26); 2.1 (78.29); 2.2 (82.30);	
2.3 (85.10); 2.18 (121.13); 2.18 (121.14); 3.11 (147.28); 3.11 (148.14); 3.11 (148.30); 3.12 (151.24); 3.25 (184.34);	
3.25 (188.18); 4.3 (209.27); 4.7 (220.4); 4.20 (248.10); 4.25 (266.7); 5.3 (286.6); 5.6 (290.34); 5.10 (299.28);	
5.10 (300.5); 5.12 (310.12); 5.16 (317.31); 5.21 (333.30); 5.21 (342.28).	
SVPERADICIO. superadicere. in hac historia quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere commodum diximus.	4.30 (277.28)
sive etiam ad formam sensus et interpretationis eorum superadicere curauit;	5.24 (357.23)
superadicere. quaedam, quae nos nuper audisse contigit, superadicere [superadicere] commodum diximus.	uar. 4.30 (277.28)
superadicet. tria uerba maximae perfectionis plena superadicet;	2.1 (78.32)
SVPERBIA. superbia. hinc pietas, inde superbia;	1.17 (35.24)
superbiae. eumque notantes superbiae, cunctis, quae dicebat, contradicere laborabant.	2.2 (83.12)
animum irae et auaritia uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem;	3.17 (181.10)
superbiam. ut superbiam eorum dissipet, et conturbet audaciam,	4.3 (211.3)
SVPERBVVS, a, um. superba. Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.10 (23.22)
superbo. ut nos ab hoste superbo ac feroce sua miseratione defendat;	3.2 (129.8)
superbos. auctoritatem sacerdote dignam, redarguendi superbos ac potentes,	3.17 (161.22)
superbum. Nam quis non excretur superbum eorum conamen et impium,	2.19 (124.1)
superbus. sin autem ininitis ac superbis est,	2.2 (83.1)
SVPERFICIES. superficie. et post noctem ablata superficie crassiore, ipse residuum cum modico, ut diximus, pane bibebat.	3.27 (194.10)
Quae in frontis quidem superficie coronae uidetur speciem praeferre;	5.21 (343.27)
superficiem. totamque prope insulae peruentis superficiem obtexit.	1.15 (32.23)
superficies. obtulit ei aliquid de ueteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3.2 (130.24)
SVPERFLVITAS. superfluitas. quia ei naturae superfluitas in culpam non ualet reputari;	1.27 (55.20)
superfluitate. aliquando ex naturae superfluitate uel infirmitate, . . . contingit.	1.27 (60.4)
Et quidem cum ex naturae superfluitate uel infirmitate euenerit,	1.27 (60.6)
SVPERFLVVS, a, um. superflua. quanta fraudis solertia daemones et actus eius, et uerba superflua, . . . replicauerint;	3.19 (165.7)
SVPERFVNDIO. superfusus. et iam nauigium superfusus fluctibus mergebatur.	1.17 (34.20)
SVPERIOR, ius. superiora. ut ad superiora redeamus,	3.19 (167.24)
ut superiora, id est patriarcharum, tempora respiciamus,	5.21 (342.8)
superiore. ut nil umquam capillorum ei in superiore parte capitis nasci ualeret,	5.2 (283.25)
superiori. sicut in superiori capitulo iam diximus,	1.27 (59.26)
SVPERIVS. in hanc, quam superius memorauimus, insulam, . . . uenientem	2.4 (88.2)
Theodorus profectus est ad Agilbertum Parisiorum episcopum, de quo superius diximus,	4.1 (203.18)
excepto Iacobo, de quo supra [superius] diximus,	uar. 4.2 (205.14)
cuius saepius [superius] mentionem fecimus,	uar. 4.19 (243.5)
Egbert, cuius superius memoriam saepius fecimus,	5.22 (346.24)
SVPERMEO. supermeantibus. solebat . . . saepius in eo supermeantibus undis inmergi;	5.12 (310.14)
SVPERNVS, a, um. superna. Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat,	1.32 (70.2)
quae per uos superna potentia mirabiliter in conuersatione coniugis uestri . . . fuerit operari,	2.11 (106.13)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	2.17 (120.5)
si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	3.13 (153.9)
Incolumem excellentiam uestram gratia superna custodiat.	3.29 (199.3)
et credo, quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,	4.19 (246.10)
sed gaudio gaude, quia, quod rogauius, superna nobis clementia donauit.	4.29 (275.7)
superna. ob id superna dispensatione factum est,	5.13 (313.10)
superna. subiectae uobis genti superna beneficia praestarentur.	1.32 (68.3)
Corpore nam tumulum, mente superna tenet.	5.7 (293.28)
Sed ne aliquid horum perficeret, superna illa oracula simul et opera restiterunt.	5.9 (296.25)
superna. uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur,	4.9 (222.19)
mox ad sempiterna [superna] animarum gaudia adsumtus in caelum,	uar. 4.14 (234.29)
Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4.20 (247.15)
Terra quibus gaudet, dona superna loquar.	4.20 (247.16)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.18)

supernae. animas ad supernae ciuitatis gaudia perfecto agone miserunt.	1.7 (22.3)
Pelagius Bretto contra auxilium gratiae supernae	1.10 (23.27)
Nobilitatem . . . totam ad nanciscendam supernae gloriam dignitatis . . . conuertit.	2.1 (74.3)
Nec supernae flagella districtiois perfido regi castigando et corrigendo defuere;	2.5 (90.33)
Supernae igitur maiestatis clementia, . . . hominem . . . constituit,	2.10 (101.8)
et pura intentione supernae retributionis mundum derelinquens,	4.3 (207.29)
acceptip ipsa cum omnibus certissimum supernae prouisionis responsum.	4.7 (219.27)
quod uir esset multae pietatis ac religionis, iniunctoque sibi officio supernae tantum mercedis gratia	
subditus.	4.31 (278.7)
ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	5.11 (303.22)
supernae. noctem ducibat peruigilem, pro mea, ut reor, sospitate supernae pietati supplicans.	5.6 (290.32)
monasterii huius, in quo supernae pietati deseruire gaudeo,	5.24 (359.12)
supernam. apud supernam clementiam saepius interuenire	Praef. (8.12)
praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.20)
rogesque supernam pietatem, ut, . . . ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29 (274.29)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31 (278.22)
superni. si forte uel natura soli illius, uel uoluntas esset superni largitoris,	4.28 (272.5)
superni. tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.12 (228.3)
supernis. cum parum consedisent, ac de supernis iudiciis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.3)
superno. qui antea superno nutu correptus,	1.7 (21.16)
superno. adfuit superno dispensante iudicio tempus,	4.3 (207.17)
supernorum. nuntiavit matrem . . . ad aeternae limina lucis et supernorum consortia ciuium ascendisse.	4.23 (257.26)
SVPERO. superando. eum superando deciperent.	1.25 (45.32)
superare. omnem diurni luminis uideretur superare fulgorem.	4.7 (220.20)
superaret. quanto et in bono opere superaret.	1.32 (68.21)
superari. At ubi iudex illum tormentis superari, . . . persensit,	1.7 (20.2)
superat. Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4.20 (247.27)
Eufemia sacras kasta feras superat.	4.20 (247.28)
superatis. superatisque hostibus uel inuisibilibus,	1.20 (39.22)
superato. quam superrime rex Ecgfrid, superato in bello et fugato Vulphere, obtinuerat,	4.12 (229.12)
superatur. Quo dum perueniret, quamuis multum renitens, unanima cunctorum uoluntate superatur,	4.28 (272.28)
superatus. quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est,	4.1 (201.6)
et ipse lasciuo superatus animo non me potui cohibere,	5.6 (290.5)
superauit. Esurienti dapibus superauit, frigora ueste,	2.1 (79.15)
per resurrectionis suae triumphum cunctas noctis tenebras superauit;	5.21 (340.16)
SVPERSEDEO. supersedimus. Ideo autem circulos eosdem temporum instantium uobis mittere super-	
sedimus,	5.21 (341.31)
supersestit. paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersestit,	5.13 (313.2)
SVPERSTES. superstes. Iustus autem adhuc superstes Hrofensem regebat ecclesiam.	2.7 (94.2)
is, qui superstes fuerit, alterum in loco defuncti debeat episcopum ordinare.	2.18 (121.23)
superstite. Quo adhuc superstite, sed grauissima infirmitate ab administrando episcopatu prohibito,	4.5 (217.29)
SVPERSTITIO. superstitione. abiecta superstitione uanitas,	2.13 (113.9)
Sicque abiecta prisca superstitione, exsufflata idolatria,	4.13 (231.21)
superstitionem. hi, qui idolatriam perniciosissimam superstitionem colentes amplectuntur,	2.10 (102.11)
superstitionibus. relictis idolorum superstitionibus, fidem . . . suscipere.	2.15 (115.27)
superstitionis. ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis facinus auferatur.	2.19 (123.27)
SVPERSTITIOSVS, a, um. superstitioso. infidelium corda naturali ac superstitioso morbo purgata,	2.8 (96.7)
SVPERSVM. supererant. nec timore mortis hi, qui supererant, . . . reuocari poterant.	1.14 (30.13)
supererat. in quibus cunctis Vulpheri, qui adhuc supererat, sceptrum regni tenebat.	4.3 (212.28)
superesse. Cumque nil salutis furenti superesse uideretur,	3.11 (150.5)
superesset. quod . . . superesset in eodem monasterio iam iuuenis ille,	3.12 (151.14)
superest. qui nunc usque superest,	Praef. (7.5)
Cum omne, quod superest, in causis piis ac religiosis erogandum est,	1.27 (49.14)
Quod superest, date elemosinam,	1.27 (49.16)
is, qui superest, consors eiusdem gradus habeat potestatem alterum ordinandi . . . sacerdotem;	2.18 (120.17)
Quidam . . . nomine Bothelm qui nunc usque superest, . . . brachium contriuit,	3.2 (130.12)
uenit . . . abbatissa quaedam uenerabilis, quae usque hodie superest, uocabulo Aedilhild,	3.11 (149.6)
Superest adhuc frater quidam senior monasterii nostri,	3.19 (167.14)
Erat in eodem monasterio frater . . . tempore non paucio hospitum ministerio deseruiens, qui nunc	
usque superest,	4.31 (278.4)
Ipse autem Vilbrord, cognomento Clemens, adhuc superest,	5.11 (303.19)
qui adhuc superest, et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem . . . sustentat.	5.12 (309.24)
Quo defuncto, pontificatum pro eo suscepit Fortheri, qui usque hodie superest;	5.18 (321.12)
superfuerat. qui solus forte Romanae gentis praefatae tempestati superfuerat,	1.16 (33.13)
superfuit. Sed Aldfrid Nordanhybrorum rex eum suscipere contempsit, nec longo tempore superfuit;	5.19 (329.29)
superfuit. Indicio est, quod . . . supersunt de eorum discipulis, qui Latinam Graecamque linguam aequae ut	
propriam, . . . norunt.	4.2 (205.1)
SVPERVACVVS, a, um. superuacua. in quo iuuenulam me memini superuacua moniliorum pondera por-	
tare;	4.19 (246.8)
superuacuae. ut sic absoluar reatu superuacuae leuitatis;	4.19 (246.11)
superuacui. Vnde nil unquam friuoli et superuacui poematis facere potuit,	4.24 (259.10)
superuacui. cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.27)
SVPERVENIO. superueniens. Interea superueniens cum exercitu Caedualia, . . . interfecit regem Aedil-	
ualch,	4.15 (236.9)
Vilfrido episcopo, qui tunc forte de gente sua superueniens aderat,	4.16 (237.8)
superueniente. superueniente cum paruo exercitu, sed fide Christi munito,	3.1 (128.18)
superueniente. omnes ibidem superueniente praefatae pestilentiae clade defuncti sunt,	3.23 (176.31)
omnes pene qui cum eo aduenerant socii, pestilentia superueniente deleti sunt.	4.1 (202.2)
Crescebat morbus paulatim, et nocte superueniente grauior effectus est,	4.31 (278.16)
superuenientibus. testimonium habens ab uniuersis fratribus, cunctisque superuenientibus hospitibus,	4.31 (278.5)
superueniet. ubi nunc ascenderitis, tempestas uobis, et uentus contrarius superueniet;	3.15 (158.6)
quod in diebus tuis haec plaga non superueniet.	4.25 (265.28)
superuenire. 'Si uocem carminis audisti, et caelestes superuenire coetus cognouisti,	4.3 (209.29)
superueniet. superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3.19 (163.24)
Superuenit namque clades diuinis missa,	4.3 (207.19)
Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	5.13 (312.9)
superuenit illo alius adulescens, nomine Biscop,	5.19 (323.29)
superuentura. cum ei mente prophetica cuncta, quae eum essent superuentura, patefaceret,	4.28 (272.32)
SVPERVENTVS. superuentu. ne superuentu suo, . . . eum superando deciperent.	1.25 (45.30)
priusquam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.12)
SVPINVS, a, um. supinas. supinas super genua sua manus habere solitus sit.	3.12 (161.24)

SVPPEETO. suppeteret. deuotioni sedulae monachorum locus facultasque suppeteret.	3.24 (178.29)
SVPPLANTATIO. supplantationem. execrandam diabolicae uersutiae supplantationem, . . . a cordibus uestris abicere,	2.10 (103.5)
SVPPLEO. suppleret. ut, siquid minus haberet meriti a beato Cudbercto, suppleret hoc castigans longae egritudinis dolor;	4.29 (275.17)
SVPPLEX. supplex. ideoque pro eis, quasi pro suae gentis aduenis, supplex orabat ad Dominum;	4.14 (235.6)
ibique genibus flexis supplex supernam pietatem rogaret,	4.31 (278.22)
supplicibus. eumque uotis supplicibus exoramus,	2.18 (121.2)
SVPPLICATIO. supplicationum. Cum ergo secunda memorati ieiunii ac supplicationum dies ageretur,	4.14 (233.24)
SVPPLICATIOVS. supplicatu. qui a beato Gregorio humili supplicatu obtineret,	1.23 (42.31)
SVPPLICITER. Lectoremque suppliciter obscuro,	Praef. (8.3)
Praetera omnes, . . . suppliciter precor,	Praef. (8.11)
uisum est fratribus triduanum ieiunium agere, et diuinam suppliciter obsecrare clementiam,	4.14 (233.15)
SVPPLICIUM. supplicia. quaecumque illi debebantur supplicia,	1.7 (19.10)
suppliciorum. Albus quidem Heuualdum ueloci occisione gladii, Nigellum autem longo suppliciorum cruciatu,	5.10 (300.18)
SVPPLICO. supplicabant. salute aeterna, Domino supplicabant,	1.25 (46.4)
supplicandum. optandum est, et totis animi uiribus supplicandum,	5.21 (333.29)
supplicandum. supplicandumque pro pace gentis eius aeterna, . . . locus facultasque suppeteret.	3.24 (178.27)
supplicants. noctem ducibat peruiilem, pro mes, ut reor, ospitate supernae pietati supplicants.	5.6 (290.33)
supplicantium. nec supplicantium sibi desideria uel uota complere.	1.7 (19.27)
supplicare. obsecrans eum pro se suisque, . . . Domino supplicare.	3.15 (158.3)
ubi intrantes genu flectere, ac misericordiae caelesti supplicare deberent.	3.17 (161.4)
supplicaturos. pro pace Armoricae gentis supplicaturos	1.21 (41.11)
SVPPRA. 1.5 (16.27); 1.5 (16.28); 1.12 (25.32); 1.33 (71.1); 2.1 (76.33); 2.3 (85.15); 2.3 (86.3); 2.4 (87.18); 2.5 (90.22); 2.8 (95.14); 2.9 (97.9); 2.9 (97.15); uar. 2.18 (121.14); 2.19 (122.14); 2.20 (125.23); 3.2 (129.28); 3.8 (142.23); 3.9 (145.3); 3.11 (148.18); 3.11 (149.13); 3.14 (154.26); 3.14 (157.14); 3.16 (159.16); 3.21 (170.22); 3.22 (172.15); 3.24 (179.22); 3.24 (179.29); 3.24 (180.27); 3.25 (181.27); 3.25 (183.8); 3.25 (183.25); 3.28 (194.21); 3.30 (199.10); 4.2 (205.14); 4.3 (206.12); 4.3 (211.17); 4.5 (217.13); 4.5 (217.26); 4.6 (218.14); 4.11 (225.17); 4.12 (228.18); 4.17 (240.24); 4.18 (241.4); 4.22 (251.25); 4.23 (252.18); 4.23 (254.25); 4.25 (262.24); 4.26 (267.32); 4.27 (269.5); 4.27 (270.30); 4.30 (276.14); 4.30 (277.17); 5.0 (297.3); 5.10 (300.33); 5.12 (310.2); 5.16 (317.18); 5.16 (318.17); 5.19 (322.6); 5.19 (323.32); 5.19 (325.24); 5.19 (325.28); 5.19 (326.3); 5.19 (326.9); 5.19 (328.1); 5.19 (330.7); 5.21 (332.29); 5.21 (341.10); 5.23 (348.22); 5.23 (349.17).	
SVPPREMSVS. a, um. supremo. Sospes enim ueniens supremo ex orbe Britanni,	5.7 (293.23)
SVRGO. surge. 'Surge,' inquit, 'intra,	2.12 (110.1)
'Surge, ingredi ecclesiam,	3.12 (151.3)
'Surge,' inquit, 'frater mi, et noli plorare,	4.29 (275.6)
surgebat. ille, ubi adpropinquare sibi citharam cernebat, surgebat a media caena,	4.24 (259.17)
surgens. Statimque surgens, abiit ad uillulae oratorium,	5.12 (304.14)
surgentem. ut surgentem cordis gloriam memoria reatus premit,	1.31 (67.13)
surgentes. surgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.13 (312.24)
surrexi. 'Noli,' inquit, 'timere, quia iam uere surrexi a morte, qua tenebar,	5.12 (304.11)
surrexit. Praua autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit,	1.27 (55.8)
Quo facto, mox euigilans sanissimus surrexit,	4.31 (279.8)
Quod ut factum est, surrexit statim mulier sana,	5.4 (287.23)
quae cum febrim fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.30)
quem ut bibit, surrexit continuo,	5.5 (288.23)
SVRSVM. quo trahente leuaretur sursum haec, quam contemplabatur species corporis gloriosi,	4.9 (222.17)
SVSCIPTIO. susceptione. epistulam pro eorum susceptione miserit.	1.24 (43.27)
susceptionem. una uidelicet episcopo et familiae propter hospitalitatem atque susceptionem,	1.27 (48.26)
neque ad susceptionem potentium saeculi, uel pecunias colligi, uel domus praeuideri necesse fuit,	3.26 (190.26)
SVSCIPTOR. susceptor. et susceptor, et is, qui suscepit est, excommunicationi subiacebit.	4.5 (216.17)
SVSCIPIO. susceperant. qui . . . fidei et castimoniae iura susceperant.	2.5 (90.33)
postquam omnes Britanniarum provinciae fidem Christi susceperant,	4.16 (238.9)
susceperat. quod se ille ultro pro hospite, quem susceperat, militibus offerre,	1.7 (19.4)
uolens scilicet tuitionem eis, quos et eorum doctrinam susceperat, praestare.	5.5 (90.17)
Gregorii, a cuius ipse discipula uerbum uitae susceperat,	2.20 (125.25)
a quo etiam tonsurae ecclesiasticae coronam uitae susceperat,	3.25 (182.33)
Eodem ferme tempore, quo ipsa provincia nomen Christi susceperat,	4.14 (233.7)
sincerae deuotione sacramenta fidei, quae susceperat, seruans.	4.14 (234.6)
Rapta est . . . post annos vii, ex quo abbatissae gradum susceperat,	4.19 (244.23)
curauit suos, . . . ad eum, quem cognouerat, quemque ipse toto ex corde susceperat, ueritatis callem perducere,	5.15 (315.31)
susceperint. Vt plurimae Scottorum ecclesiae, instante Adamnano, catholicum pascha susceperint;	5.15 (315.11)
susceperis. intendens cuius rei similitudine tam praecipuum indumentum humeris tuis baiulandum suscepis.	2.8 (96.32)
susceperit. Pelagius Bretto contra gratiam Dei superba bella suscepit.	1.10 (23.23)
Vt provincia Orientalium Anglorum fidem Christi suscepit.	2.15 (115.23)
Vt occiso Aeduine Paulinus Cantiam rediens Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit.	2.20 (124.13)
et suscepit [susceperit] sacramenta.	uar. 3.3 (131.13)
Vt provincia Occidentalium Saxonum uerbum Dei, praedicant Birino, suscepit;	3.7 (139.7)
Vt, defuncto Paulino, Ithamar pro eo Hrofensis ecclesiae praesulatum suscepit;	3.14 (154.4)
Vt provincia Merciorum, occiso rege Penda, fidem Christi suscepit;	3.24 (177.10)
Vt Vecta insula christianos incolas suscepit,	4.16 (236.25)
Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Bertuald suscepit;	5.8 (294.14)
susceperunt. Susceperunt ergo, qui adueniant, . . . locum habitationis	1.15 (31.9)
bellum aduersum Brettones iunctis uiribus suscepunt,	1.23 (38.9)
susceperunt scripta exhortatoria a . . . Bonifatio,	2.7 (94.4)
omnes Britanniarum provincia fidem Christi suscepunt [susceperunt],	uar. 4.16 (238.9)
anathematizamus corde et ore, quos anathematizauerunt, et quos suscepunt, suscipimus;	4.17 (240.19)
Susceperunt autem Hienses monachi docente Egbercto ritus uiuendi catholicos	5.22 (347.17)
suscepi. utrumque per ministerium reuerentissimi episcopi Iohannis, iubente Ceolfrido abbate, suscepit.	5.24 (357.18)
suscepimus. scit enim ipse, quia iusta pro salute gentis nostrae bella suscepimus.	3.2 (129.10)
Desiderabiles litteras excellentiae uestrae suscepimus;	3.29 (196.22)
Munuscula . . . beato principi apostolorum directa pro aeterna eius memoria suscepimus,	3.29 (198.8)
Suscepimus [Suscepimus] sanctas et uersuales quinque synodos	uar. 4.17 (240.1)
Et synodum, quae facta est in urbe Roma . . . suscipimus [suscepimus],	uar. 4.17 (240.16)
et quos suscepunt, suscipimus [suscepimus];	uar. 4.17 (240.20)
dominicum paschae diem, quem de euangelio suscepimus,	5.21 (337.24)
suscepisse. gentem Anglorum fidem Christi suscepisse,	1.27 (48.9)
eumque de lauacro exeuntem suscepisse,	3.7 (139.25)

'Si me,' inquit, 'nostri episcopatum non rite suscepisse,	4.2 (205.25)
fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, consecrante Aidano episcopo, suscepisse.	4.23 (253.23)
suscepissent. et iussa sanctae ecclesiae suscepissent,	1.17 (34.9)
suscepisset. cum filius eius Eadbald regni gubernacula suscepisset,	2.5 (90.25)
solum esca, siquos hospitio suscepisset, . . . dare solebat,	3.5 (136.25)
suscepisti. infundens sensibus eius, quantum sit praeclarum, quod credendo suscepisti, mysterium,	2.11 (105.33)
suscepistis. 'Nolite repellere, quem ante suscepistis;	3.19 (166.30)
nam sicut bona eius peccatoris suscepistis,	3.19 (166.31)
suscepit. Marcus Antoninus Verus . . . regnum cum Aurelio Commodo fratre suscepit;	1.4 (16.5)
locum manendi, . . . suscepit [suscepit],	uar. 1.15 (31.3)
abdicato conubio non legitimo, suscepit fidem Christi,	2.6 (93.9)
Mellitus, . . . sedem Doruvernensis ecclesiae tertius ab Augustino suscepit.	2.7 (94.2)
uerbum fidei praedicante Paulino, cuius supra meminimus, suscepit.	2.9 (97.10)
ac per hoc curam illius praefatus Paulinus . . . suscepit ac tenuit,	2.20 (126.17)
suscepit pro illo regnum Deirorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Oeric,	3.1 (127.3)
Porro regnum Berniciorum, . . . suscepit filius Aedilfridi, . . . nomine Eanfrid.	3.1 (127.9)
mox ubi regnum suscepit,	3.3 (131.5)
gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3.7 (139.10)
apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis,	3.7 (140.15)
ipsa terra, quae lauacrum uenerabile suscepit,	3.11 (148.33)
suscepit regni terrestris sedem pro eo frater eius Osui,	3.14 (154.6)
'Non,' inquit, 'propter auaritiam, sed propter saluandam eius animam suscepit';	3.19 (166.33)
Suscepitque pro illo episcopatum Ceollach,	3.21 (171.8)
suscepitque eum ascendentem de fonte sancto Aediluald rex	3.22 (174.17)
suscepit pro illo pontificatum Nordanhybrorum famulus Christi Tuda,	3.26 (189.24)
Cuius episcopatum tempore deuictis atque amotis subregulis, Caedualia suscepit imperium,	4.12 (228.2)
Verum ipso die, quo baptisma fidei gens suscepit illa, descendit pluuia serena,	4.13 (231.19)
suscepit et insula Vecta,	4.16 (238.9)
ad praedicationem . . . Paulini . . . fidem et sacramenta Christi suscepit,	4.23 (252.28)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5.2 (283.1)
Suscepit ergo eos uilicus,	5.10 (300.4)
ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit.	5.15 (315.15)
Quo defuncto, pontificatum pro eo suscepit Fortheri, qui usque hodie superest;	5.18 (321.11)
quo defuncto, Eolla suscepit officium pontificatus,	5.18 (321.21)
Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Acca presbyter eius,	5.20 (331.13)
Post quem episcopatus officium Alduulf, Beretualdo archiepiscopo consecrante, suscepit.	5.22 (346.22)
suscepta. cum a uobis ex beati Petri apostoli fuerint benedictione suscepta.	5.23 (349.3)
suscepta. quae ille suscepta xxxiii annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit.	1.32 (69.31)
susceptam. susceptamque fidem Britanni . . . quieti in pace seruabant.	3.8 (142.5)
sedem regni reliquit, quam ille susceptam per viii annos tenuit.	1.4 (16.10)
suscepti. Qui liberati a suis fratribus et commilitonibus suscepti,	4.1 (20.11)
'Vbi cum uenissemus,' inquit, 'et magno uniuersorum gaudio suscepti essemus,	3.23 (176.31)
diuertentes ad Pippinum ducem Francorum, gratanter ab illo suscepti sunt;	5.3 (285.11)
susceptis. Susceptis namque apicibus filii nostri Adualdi regis,	5.10 (299.7)
suscepto. Quo honorifice a populo et a rege suscepto,	2.8 (96.9)
suscepto. uniuersalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	3.7 (141.27)
suscepto signo sanctae crucis,	2.8 (96.20)
Creatorem suum suscepto Christianae fidei agnoscerent sacramento.	2.10 (103.3)
Christianae fidei suscepto mirabili sacramento,	2.11 (104.19)
Quae suscepto monasterii regimine,	2.11 (105.1)
At ille suscepto negotio abijt,	4.6 (219.5)
susceptum. Susceptum itaque episcopatum gentis Merciorum simul et Lindisfarorum Ceadda,	4.24 (260.23)
susceptumque in monasterium cum omnibus suis fratribus cohorti adsociavit,	4.3 (206.30)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus.	4.24 (260.27)
susceptum. atque ab apostolico papa omnibusque, qui audire uel legere, gratissime suscepum.	4.28 (273.13)
susceptura. quin ipsa lux, quae animas famularum Christi esset ductura uel susceptura in caelis, . . . mon-	4.18 (242.30)
straret,	4.7 (220.13)
susceptus. a Theodosio paterna pietate susceptus,	1.9 (23.19)
a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus,	1.21 (41.13)
atque ab Honorio archiepiscopo et rege Eadbaldo multum honorifice susceptus est.	2.20 (125.31)
et susceptus a dominis domus, resedit	3.10 (147.11)
Qui cum benigne susceptus post caenam in lecto membra posuisset,	3.11 (149.21)
susceptus est honorifice a rege praefato,	3.19 (163.28)
a rege Francorum Hloduio uel patricio Ercunualdo honorifice susceptus,	3.19 (168.12)
et ab eo benigne susceptus, et multo tempore habitus est.	4.1 (203.18)
Quod si semel susceptus noluerit inuitatus redire,	4.5 (216.16)
et susceptor, et is, qui susceptus est, excommunicationi subiacebit.	4.5 (216.17)
a quo etiam egressus de fonte, loco filii susceptus est;	4.13 (230.16)
atque honorifice a beatae memoriae papa Agathone susceptus est;	4.18 (241.11)
libentissime ab illo susceptus, libentius auditus;	5.15 (316.28)
pulsus est Fresiam, et honorifice susceptus a barbaris ac rege illorum Aldgilso,	5.19 (326.12)
honorifice ab eis et multo cum gaudio susceptus est.	5.22 (346.26)
suscipe. Suscipe, terra, tuo corpus de corpore sumtum,	2.1 (79.9)
susciperat. a cuius ipse discipulis uerbum uitae susceperat [susceperat].	uar. 2.20 (125.25)
quemque ipse toto ex corde susceperat [susceperat],	uar. 5.15 (315.31)
suscipere. cum neque suscipere dogma peruersum . . . uellent,	1.17 (33.27)
nec sensibilitatem a suis factoribus potuit quolibet modo suscipere,	2.10 (103.12)
num ei obtemperare, et monita eius salutaria suscipere consentis?	2.12 (109.18)
Quibus auditis, rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.10)
absque ullo cunctamine suscipere illa festinemus.	2.13 (113.2)
et, abrenuntiata idolatria, fidem se Christi suscipere confessus est.	2.15 (116.1)
fidem et sacramenta Christi cum sua prouincia suscipere.	3.7 (140.9)
qui et fidem ac sacramenta regni caelestis suscipere rennuit,	4.23 (254.3)
contigit eam suscipere etiam construendum siue ordinandum monasterium in loco,	4.24 (260.27)
saecularem illum habitum relinquere, et monachicum suscipere propositum docuit,	5.10 (299.12)
multisque eos, qui fidem suscipere uellent, beneficiis adtolleis;	5.19 (329.29)
Sed Aldfrid Nordanhybrorum rex eum suscipere contempsit,	5.22 (348.10)
donec illum in pascha diem suos auditores, . . . suscipere ac secum agere uideret.	5.2 (81.18)
susciperent. ut . . . communem euangelizandi gentibus pro Domino laborem susciperent.	1.23 (42.30)
susciperentur. si ab Anglis susciperentur,	

et, ut haec diligentius ab omnibus susciperentur, rogaui.	4.5 (215.31)
donec regulariter institutae in societatem congregationis susciperentur.	4.23 (258.24)
susciperet. ut Augustinum Britanniam pergentem benigne susciperet.	1.24 (43.30)
gens, . . . dominicae fidei et dona disceret, et susciperet sacramenta.	3.3 (131.13)
placuit, ut . . . Cudbert ecclesiae Lindisfarnensis gubernacula susciperet.	4.28 (273.12)
susciperit. Vt provincia Orientalium Anglorum fidem Christi susceperit [susciperit].	uar. 2.15 (115.23)
suscipiat. ita illum dilectio uestra, sicut decet, affectuose dulciterque suscipiat,	1.28 (62.16)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.10 (104.4)
quod petimus, ut eo benignitatis animo gloria uestra suscipiat,	2.11 (106.26)
suscipiat. neque alicubi ueniens absque commendaticijs litteris sui praesulis suscipiatur.	4.5 (216.15)
suscipiebatur. nam et libentissime ab omnibus suscipiebatur, atque audiebatur,	4.2 (204.18)
suscipienda. oraculum caeleste, . . . non minimum ad suscipienda uel intellegenda doctrinae monita	
salutaris sensum iuuat illius.	2.12 (107.3)
suscipiendae. in auspiciis suscipiendae fidei et regni caelestis,	2.9 (97.11)
uel ad fidei suscipiendae sacramentum, si infideles essent, inuitaret;	3.5 (136.4)
suscipiendae. quam reuerenter eae suscipiendae a cunctis fidelibus essent, patefecit.	3.11 (148.19)
suscipiendam. ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulerit obedientiam exhibere.	2.11 (105.9)
suscipiendo. suscipiendo fidem eius, et praecepta seruando, qui te . . . temporalis regni honore sub-	
limauit;	2.12 (111.1)
suscipiendorum. ministrum ipsius, cui suscipiendorum inopum erat cura delegata,	3.6 (138.16)
suscipiendum. Vt defuncto Deusedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romam sit missus;	4.1 (201.1)
cuius magis ad suscipiendum episcopatum et eruditio conueniret, et aetas.	4.1 (202.14)
Et rursum Hadrianus ad suscipiendum episcopatum actus est;	4.1 (202.20)
suscipiendum. aperiens corda gentium ad suscipiendum praedicationis uestrae singulare mysterium.	2.8 (95.26)
difficuler posse sublimitatem animi regalis ad . . . suscipiendum mysterium uiuificae crucis inclinari,	2.12 (107.7)
atque ad suscipiendum episcopatus officium collum submittere compellitur;	4.28 (272.29)
suscipiens. Arcadius . . . regnum suscipiens,	1.10 (23.26)
xlv ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.19)
Mauricius ab Augusto lxxi imperium suscipiens	1.23 (42.14)
At ille suscipiens eum, curam uulneribus egit;	4.22 (250.11)
Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens, vii annis tenuit,	5.24 (352.27)
suscipientes. quos omnes Scotti libentissime suscipientes,	3.27 (192.16)
suscipimus. Suscipimus sanctas et uersuales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.1)
Et synodum, quae facta est in urbe Roma . . . suscipimus.	4.17 (240.16)
anathematizamus corde et ore, quos anathematizarunt, et quos susceperunt, suscipimus;	4.17 (240.20)
quem de euangelio suscepimus [suscipimus],	uar. 5.21 (337.24)
suscipit. locum manendi, . . . suscipit.	1.15 (31.3)
pontificatum pro eo suscepit [suscepit] Fortheri,	uar. 5.18 (321.11)
Eolla suscepit [suscepit] officium pontificatus.	uar. 5.18 (321.21)
suscipite. Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei,	2.10 (103.23)
suscipiunt. uictoriam ipsi Deo fauente suscipiunt.	1.16 (33.17)
SVSCITO. suscitandas. "Parum, inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob,	3.29 (197.10)
suscitantur. ne, quorum arma combusta sunt, apud uos eorum cineres suscitantur [suscitantur].	uar. 2.19 (123.33)
suscitares. "Dedi te in foedus populi, ut suscitares terram,	3.29 (197.14)
suscitato. de quo a mortuis suscitato dicit ipse discipulis:	2.1 (76.6)
suscitauit. Quod cum illa audisset, suscitauit cunctas sorores,	4.23 (257.27)
suscitantur. ne, quorum arma combusta sunt, apud uos eorum cineres suscitantur.	2.19 (123.33)
suscitet. et ad augmentum ecclesiae suae potiora per uos suscitet incrementa;	2.18 (121.6)
de caelo innotat, ut terrigenas ad timendum se suscitet,	4.3 (211.2)
SVSPENDO. suspendere. non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere.	1.27 (58.15)
suspendi. aereos caucos suspendi iubet,	2.16 (118.11)
caput et manus cum brachijs . . . iussit rex, qui occiderat, in stipitibus suspendi.	3.12 (152.1)
suspensi. ualde sumus suspensi redditi,	1.30 (65.2)
suspensus. erat gratia punitionis semper ad caelestia suspensus.	4.28 (273.27)
SVSPICIO. suspecta. pauperem uitam . . . suspecta semper mente agebant.	1.15 (33.2)
suspecti. de mortis hora suspecti,	1.32 (69.23)
suspecti sunt habiti,	5.10 (300.11)
susciperent. Qui cum monasterio propinquarent, et aedificia illius sublimiter erecta aspicerent [sus-	
picerent].	uar. 4.25 (264.17)
suspiceris. "Non hoc," inquit, "suspiceris; non enim hic infernus est ille, quem putas."	5.12 (305.18)
SVSPICIO. suspicione. accendens suspicione, quia ipsos quoque hostes . . . permitteret;	1.6 (17.17)
SVSPICOR. suspicabatur. quoniam suspicabatur eum habere aliquam legationem imperatoris ad Brit-	
taniae reges	4.1 (203.32)
SVSPIRIVM. suspiria. intimo ex corde longa trahens suspiria:	2.1 (80.8)
et inter egra tremens suspiria, flebili uoce talia mecum querebatur:	3.13 (153.1)
suspiria longa trahens, nuntiavit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	4.23 (257.23)
SVSPIRO. suspirans. reedit qui orexabat, et grauit suspirans:	3.11 (150.15)
et post multiplices militiae caelestis agones ad praemia remunerationis supernae tota mente suspirans.	5.11 (303.23)
ac modicum suspirans interrogauit, ubi esset Acca presbyter;	5.19 (328.31)
SVSTENTACVLVM. sustentaculo. donec omnis regio totius cibi sustentaculo, . . . usicaretur.	1.12 (28.12)
SVSTENTO. sustentans. et inbecilles artus baculo sustentans intrauit ecclesiam;	4.31 (278.27)
sustentat. in Hibernia insula solitarii ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.26)
sustentatur. cincta parietibus, xii columnis sustentatur,	5.16 (318.2)
SVSTINEO. sustinens. argenteam modo pergrandem sustinens crucem,	5.16 (317.29)
sustinent. uentorum furores uela non sustinent;	1.17 (34.16)
sustinere. sicque ibidem quamdiu sustinere posse uidebatur,	5.12 (310.15)
sustineret. patienter dolorem ac placida menta sustineret inlatum.	4.31 (278.26)
SVVS. a, um, omitted.	
SYLLABA. syllabas. addidit et syllabas ac uerba dicenda illi proponere.	5.2 (284.10)
SYMBOLVS. symbolum. atque sanctorum patrum tradidit symbolum,	4.17 (239.20)
SYNAXIS. synaxeos. ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia precibus intenta	
persteterit.	4.19 (244.15)
SYNODALIS. e. synodali. Quibus episcopatum administrantibus statutum est synodali decreto,	5.18 (321.15)
synodalia. nemo synodalia paschalis obseruantiae decreta porrexerat;	3.4 (134.22)
synodalibus. et hunc synodalibus litteris ad instructionem memoriamque sequentium commendare	
curauit,	4.17 (239.2)
synodali. neuque contra . . . decreta synodaliu totius orbis pontificum aliud pascha celebrarent.	2.19 (122.19)
SYNODICVS. a, um. synodica. multis annis episcopatum Geuissorum ex synodica sanctione solus sedulo	
moderamine gessit.	3.7 (141.31)
synodicae. Cuius synodicae actionis huiusmodi textus est:	4.5 (214.27)
synodico. libello quoque synodico,	2.1 (77.1)

SYNODVS. synoda. et de synodo [synoda] facta ad locum Herutforda,	uar. 4.5 (214.9)
De synodo [synoda] facta in campo Hæthfelda,	uar. 4.17 (238.24)
synodi. 'Procurate', inquit, 'ut ipse prior cum suis ad locum synodi adueniat,	2.2 (83.5)
placuit hoc inter cetera eiusdem synodi gestis inseri,	5.19 (326.31)
Iuuit autem causam absolutionis eius lectio synodi beatae memoriae papae Agathonis,	5.19 (327.23)
synodi. et generaliter omnes sancti et uniuersales synodi, et omnis probabilium catholicae ecclesiae	
doctorum chorus,	4.17 (239.21)
synodo. Intererat huic synodo, pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis	4.18 (240.29)
synodo. et in Nicena synodo detecta atque damnata,	1.8 (22.28)
Quam ob causam collecta magna synodo	1.17 (34.3)
semper in posterum a synodo propria debeat consecrari,	1.29 (63.27)
quod in Nicena synodo probatum est,	2.19 (122.25)
De morte Osuii et Eogbereti regum, et de synodo facta ad locum Herutforda,	4.5 (214.9)
Bisi . . . qui in praefata synodo fuisse perhibetur,	4.5 (217.25)
De synodo facta in campo Hæthfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro.	4.17 (238.24)
Quamobrem collecta pro hoc in Brittaniam synodo,	4.18 (242.15)
congregata synodo non parua sub praesentia regis Ecgfridi	4.28 (272.14)
Aldhelm, . . . scripsit, iubente synodo suae gentis, librum egregium aduersus errorem Brettonum,	5.18 (320.31)
et cum aliis cxxv coepiscopis in synodo in iudicii sede constitutus,	5.19 (327.2)
ut, . . . mox synodo facta iuxta fluuium Nidd, . . . in praesulatum sit suae receptus ecclesiae,	5.19 (329.30)
synodos. Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.1)
synodum. Et cum idem papa reuerentissimus cogeret synodum episcoporum Italiae,	2.4 (88.16)
Et synodum, quae facta est in urbe Roma . . . suscipimus.	4.17 (240.14)
Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum uniens adtulit;	4.18 (242.1)
donec ipsum quoque lacrimis plenum dulcibus extrahunt latebris, atque ad synodum pertrahunt.	4.28 (272.27)
cum synodum congregaret Romae cxxv episcoporum,	5.19 (326.24)
synodus. Vnde postulabant, ut secundo synodus pluribus aduenientibus fieret.	2.2 (82.18)
dispositum est, ut . . . synodus fieri, et haec quaestio terminari deberet.	3.25 (183.18)
'Vt bis in anno synodus congregetur.	4.5 (216.22)
Facta est autem haec synodus anno ab incarnatione Domini dclxx tertio,	4.5 (217.20)
haec quoque sancta synodus suis litteris addit:	4.17 (239.31)
Cum ergo causa exigente synodus eadem . . . diebus aliquot legeretur,	5.19 (327.27)
et synodus facta est ad Herutforda,	5.24 (354.22)
Anno dclxxx, synodus facta in campo Haethfeltha	5.24 (355.6)
SYRIA, Syria.	
Syriam, fames grauissima per Syriam facta est,	1.3 (15.18)
SYRMIVM, Syrmium, Pannonia.	
Syrmium. Theodosium . . . apud Syrmium purpura induit,	1.9 (23.9)

T

TABERNACVLVM. tabernacula. tabernacula sibi circa easdem ecclesias,	1.30 (65.19)
tabernaculi. et uelox est depositio tabernaculi mei,	4.29 (274.26)
tabernaculo. De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros iii.	5.24 (357.27)
tabernaculum. inter globos flammantis incendii incolunt tabernaculum,	1.19 (37.23)
TABVLA. tabula. et imaginem Domini Saluatoris in tabula depictam,	1.25 (46.2)
tabulam. habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam),	5.10 (300.11)
TACEO. tacentes. Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitialem;	5.12 (304.29)
tacitis. Cumque diu tacitis mentis angoribus, et caeco carperetur igni,	2.12 (108.20)
tacito. saepe diu solus residens ore quidem tacito,	2.9 (100.14)
tacitus. ferorque domum a sociis, ac tacitus tota nocte perduro.	5.6 (290.26)
Ipse autem tacitus rem considerans, ueram esse timebat;	5.9 (297.23)
TACTVRNITAS. taciturnitatis. quam in populo, quem subuerterant, pudorem taciturnitatis incurrere,	1.17 (35.19)
TACTVS. tactu. Contigit autem tactu indumentorum eorumdem et daemonia ab obsessis effugata corpori-	
bis, . . . esse	4.19 (246.13)
eodemque tactu totam illam, quae langore pressa fuerat, corporis sui partem, . . . pertransisse.	4.31 (279.5)
tactum. esulabremque tactum sanitas festina subsequitur,	1.21 (40.30)
quia crederet eam ad benedictionem uel tactum illius mox melius habituram,	5.3 (285.22)
quae cum febrim fuisset ardoribus fatigata, ad tactum manus dominicae surrexit,	5.4 (287.29)
TAEDA. taedis. Munera laeta capis, festiuis fulgida taedis,	4.20 (248.29)
TALENTVM. talentorum. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem	
fructum impendens ei, . . . praeparauit,	2.8 (95.29)
TALIS. e. tale. 4.27 (269.33).	
tale. 1.27 (51.31); 4.1 (204.2); 4.3 (208.17); 5.21 (345.28).	
talem. 2.8 (96.33); 3.6 (139.3); 3.14 (157.12); 3.29 (196.28); 5.21 (343.30).	
talem. 3.22 (174.10); 3.25 (188.2); 4.9 (222.27).	
tales. 1.27 (52.25); 4.18 (242.7).	
tales. 1.17 (34.13); 2.1 (80.15); 5.14 (315.2).	
tales. 2.6 (93.4).	
tali. 2.12 (109.4).	
tali. 2.5 (90.28); 4.31 (278.24).	
tali. 1.27 (50.32); 3.6 (138.22); 4.25 (264.25); 4.32 (279.31).	
talia. 2.12 (109.14); 3.13 (153.1); 4.8 (221.17); 5.14 (314.25).	
talibus. 1.1 (13.4).	
talibus. 2.1 (80.5); 5.21 (340.22).	
talibus. 4.11 (225.23).	
talibus. 2.13 (112.5); 3.22 (173.23); 3.22 (174.10).	
talium. 4.22 (250.30).	
TAM. 1.8 (22.16); 1.12 (26.15); 1.12 (27.4); 1.12 (27.11); 1.14 (30.18); 1.14 (30.18); 1.23 (42.32); 1.23 (43.1);	
1.27 (56.29); 2.1 (74.20); 2.1 (79.27); 2.1 (80.9); 2.1 (80.31); 2.4 (86.28); 2.4 (87.33); 2.5 (91.26); 2.8 (96.31);	
2.17 (119.33); 2.18 (120.20); 2.18 (121.19); 3.1 (128.11); 3.3 (132.12); 4.9 (223.7); 4.24 (261.31); 5.1 (281.20);	
5.9 (297.29); 5.9 (298.8); 5.12 (305.20); 5.12 (309.32); 5.12 (310.29); 5.18 (321.9); 5.21 (333.9); 5.21 (337.20);	
5.23 (348.27); 5.23 (351.19).	
TAMEN. 1.7 (21.18); 1.10 (24.5); 1.13 (28.30); 1.13 (29.4); 1.14 (29.26); 1.15 (32.32); 1.17 (36.1); 1.20 (38.27);	
1.22 (42.6); 1.24 (44.4); 1.26 (47.25); 1.27 (50.11); 1.27 (51.22); 1.27 (54.13); 1.27 (54.23); 1.27 (55.18);	
1.27 (56.17); 1.27 (56.32); 1.27 (57.18); 1.27 (57.26); 1.27 (58.5); 1.27 (58.8); 1.27 (58.11); 1.27 (58.19);	

- 1.27 (58.32); 1.27 (59.28); 1.27 (60.11); 1.27 (60.19); 1.27 (60.23); 1.27 (60.24); 1.27 (61.19); 1.27 (61.20); 1.27 (61.23); 1.29 (63.19); 1.29 (64.3); 1.30 (65.30); 1.30 (65.35); 1.31 (67.2); 1.32 (69.17); 1.33 (70.23); 2.1 (73.16); 2.1 (75.3); 2.1 (77.8); 2.1 (80.28); 2.1 (80.30); 2.2 (83.16); 2.5 (91.21); 2.9 (98.8); 2.10 (100.30); 2.12 (108.8); 2.13 (112.15); 2.20 (125.9); 3.4 (135.2); 3.4 (135.5); 3.5 (136.14); 3.7 (141.23); 3.11 (148.13); 3.17 (160.34); 3.17 (162.1); 3.19 (165.4); 3.19 (165.14); 3.19 (166.1); 3.22 (173.25); 3.25 (181.6); 3.25 (181.23); 3.25 (182.10); 3.25 (185.17); 4.1 (202.29); 4.3 (211.11); 4.3 (212.2); 4.8 (221.12); uar. 4.13 (230.2); 4.13 (230.6); 4.16 (238.10); 4.19 (243.11); 4.22 (250.14); 4.22 (251.13); 4.24 (261.18); 4.24 (261.25); 4.24 (261.32); 4.25 (262.25); 4.25 (265.7); 4.25 (265.26); 4.26 (266.23); 4.27 (270.8); 4.27 (270.24); 4.28 (272.33); 4.29 (274.8); 5.3 (286.18); 5.6 (289.27); 5.9 (297.11); 5.9 (297.24); 5.9 (298.10); 5.10 (299.21); 5.12 (304.12); 5.12 (306.21); 5.12 (306.27); 5.12 (308.16); 5.12 (308.27); 5.12 (308.29); 5.12 (309.12); 5.13 (313.17); 5.14 (314.2); 5.15 (316.10); 5.21 (334.24); 5.21 (342.17); 5.21 (342.24); 5.21 (344.21); 5.21 (344.25); 5.23 (351.13); 5.23 (351.16); 5.24 (352.7).
- TAMENSIS**, the *Thames*.
- Tamense**, provinciae Orientalium Saxonum, qui Tamense fluuiū dirimuntur a Cantia, 2.3 (85.8)
- Tamensem**, sibi quidem in regione Sudergeona, iuxta fluuium Tamensem, in loco, qui uocatur Cerotaesei, 4.6 (218.30)
- Tamensim**, inde ad fluuium Tamensim profectus, 1.2 (14.12)
- Tamensis**, quorum prior locus est in ripa Pentae amnis, secundus in ripa Tamensis, 3.22 (173.9)
- TAMETSI**, 4.7 (219.25); 5.3 (286.21); 5.8 (295.23); 5.9 (298.3); 5.12 (306.28); 5.19 (325.4); 5.21 (338.11); 5.21 (345.7)
- TAMQVAM (TAN-)**, **tanquam**, sed tanquam lapis in uno loco posita, 2.10 (102.25)
- gaudenter ab omnibus tanquam Dei famulus exciperetur, 3.26 (191.7)
- tanquam**, ualedicunt sociis tanquam ultra non reuersuri, 1.12 (27.30)
- TANATOS**, *Thet, the island to the east of Kent*.
- Tanato**, in insula Tanato regi Cantuariorum praedicarit, 1.25 (44.24)
- Tanatos**, Est autem ad orientalem Cantiae plagam Tanatos insula non modica, 1.25 (45.4)
- TANDEM**, Caesar oppidum Cassobellauni . . . tandem graui pugna cepit, 1.2 (14.29)
- tandem fraude Allecti socii sui interfectus est, 1.6 (17.21)
- tandem Augustinus . . . flectit genua sua ad Patrem Domini, 2.2 (82.7)
- tandem, ut uerisimile uidetur, didicit in spiritu, 2.12 (107.10)
- tandem uenit ad Redualdum, 2.12 (107.20)
- tandem Eanfridum . . . simili sorte damnavit, 3.1 (128.7)
- Tandem rex, . . . subintrodixit in provinciam alium suae linguae episcopum, 3.7 (140.27)
- tandem ad memoriam reduxit, quod eum pridem perfidia regno pulerit, 3.7 (141.14)
- tandem presbyter reminiscens uerba antistitis, . . . misit de oleo in pontum, 3.15 (158.16)
- tandem iuante amicorum consensu credidit, 3.22 (172.12)
- tandem didicit se aqua baptismatis non esse regeneratum, 3.23 (176.35)
- et, cum duobus annis hoc tenuisset, tandem superni regni amore compunctus reliquit, 4.12 (228.3)
- tandem recepto spiritu reuixit, 4.22 (249.27)
- tandem perfectiora desiderans, uenit Cantiam, 4.23 (254.33)
- tandem rex ipse praefatus, . . . insulam nauigauit, 4.28 (272.20)
- Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit, 4.29 (275.25)
- ita ut corruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret, 4.31 (278.12)
- Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus, 5.1 (282.1)
- tandem obtinuit, ut ad languentem intraret, 5.3 (286.1)
- qui . . . in ipso tandem mortis articulo ad paenitentiam confugiunt, 5.12 (308.14)
- tandem cunctis fauentibus in praesentium sit suae receptus ecclesiae, 5.19 (329.32)
- sed adueniente tandem uespera diei virescebat, 5.21 (334.25)
- TANGO**, **tacta**, quaedam ex eisdem ancillis Dei, cum praefato tacta morbo, . . . coepit subito . . . clamare 4.8 (221.8)
- tacta est repente grauissimo corporis morbo, 4.9 (222.6)
- et cum esset in studio, tacta est infirmitate repentini doloris, 5.3 (285.15)
- tactus**, casu contigit, ut . . . tactus ibidem infirmitate corporis obiret, 3.23 (176.13)
- Nam confestim langore corporis tactus est, 4.3 (210.2)
- Hic praefata pestilentia tactus, . . . clamauit tertio 4.8 (220.28)
- qui eadem tactus infirmitate, non pauco tempore recubans in lectulo iacebat, 4.14 (233.22)
- rediens domum, repentina medio itinere molestia tactus est, 4.31 (278.10)
- qui infirmitate corporis tactus, et hac crescente per dies, ad extrema perductus, 5.12 (304.3)
- Haec inter tactus infirmitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri, 5.13 (311.16)
- tactus est infirmitate repentina, 5.19 (328.21)
- tangant**, ita ut xv^{ac}, . . . uix uesperam tangant, 5.21 (338.22)
- tangere**, laudabiliter potuit Domini uestimentum tangere, 1.27 (55.26)
- sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumsit; 3.12 (151.9)
- Sed ne tunc quidem eandem tangere flamma destinauit, 3.17 (160.31)
- tangerem**, ut hunc capite ac manu, quam capite ruens subposueram, tangerem, 5.6 (290.19)
- tangeret**, qua hora etiam eam monasterii partem, . . . eadem plaga tangeret, 4.7 (219.21)
- tangitur**, Ipso quidem tempore, quo intus est, hienis tempestate non tangitur, 2.13 (112.15)
- tetigisse, sentit, . . . quasi magnam latamque manum caput sibi in parte, qua dolebat, tetigisse, 4.31 (279.5)
- tetigit, post tergum Domini humiliter ueniens uestimenti eius finibrium tetigit, 1.27 (55.24)
- quae uestimentum Domini in langore posita tetigit, 1.27 (56.5)
- Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, 3.22 (174.6)
- TANTVM (subst.)**, **tanto**, 1.32 (68.20, 26); 1.32 (69.26); 2.13 (112.29).
- tantum**, 5.21 (345.10).
- tantum**, 2.15 (115.24); 2.16 (118.14); 5.8 (295.2).
- tantum**, 1.20 (38.17); 1.21 (40.12); 2.1 (76.9); 3.5 (136.8); 3.12 (151.10); 3.26 (191.20); 4.3 (210.13, 14); 4.5 (214.15); 4.9 (223.12); 5.3 (286.4); 5.12 (305.23); 5.20 (331.9); 5.21 (345.31).
- TANTVM (adv.)**, 1.2 (13.24); 1.12 (25.21); 1.20 (38.12); 1.25 (45.8); 1.26 (47.2); 2.5 (89.24); 2.8 (96.24); 2.12 (110.22); 2.16 (118.8); 3.4 (134.23); 3.7 (140.27); 3.8 (143.4); 3.9 (145.27); 3.11 (148.17); 3.14 (155.16); 3.18 (162.24); 3.18 (163.10); 3.25 (184.28); 3.26 (190.29, 31); 3.26 (191.1); 3.29 (198.22); 4.2 (205.12); 4.3 (207.26); 4.3 (208.6); 4.10 (224.24); 4.13 (231.29); 4.19 (243.27); 4.23 (254.16, 18); 4.28 (272.12); 4.31 (278.7); 5.2 (283.26); 5.6 (291.25); 5.12 (304.8); 5.13 (311.8); 5.15 (316.33); 5.17 (319.16); 5.19 (328.25); 5.21 (338.33); 5.21 (341.32); 5.21 (343.2).
- TANTVMMODO**, sed tantummodo credentes artiori dilectione, 1.26 (47.26)
- non solum eos episcopos, quos ordinauerit, neque hos tantummodo, 1.29 (64.13)
- omnium sunt corpora tumulata praeter duorum tantummodo, id est Theodori et Berctualdi, 2.3 (86.8)
- sed ea tantummodo, quae ad religionem pertinent, religiosam eius linguam decebant, 4.24 (259.10)
- ut non amplius tota sacra sollempnitas, quam vii tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat, 5.21 (335.32)
- TANTVS**, a, um, **tanta**, 2.1 (80.10); 2.6 (93.18); 2.16 (118.3); 4.27 (269.32); 4.28 (272.11); 5.1 (281.20); 5.12 (307.19); 5.12 (307.33); 5.21 (341.23).
- tanta**, 1.7 (21.20); 1.27 (59.9); 2.1 (74.5); 2.1 (76.10); 2.9 (99.13); 3.2 (128.29); 4.8 (221.15); 4.23 (255.10); 4.27 (270.9); 4.30 (277.10); 5.12 (304.24); 5.12 (307.16).
- tanta**, 2.1 (77.4); 2.6 (93.6); 2.12 (109.11); 2.12 (109.13).
- tantae**, 2.19 (123.13); 3.8 (144.1); 3.25 (188.24); 4.23 (254.13); 5.12 (308.27); 5.19 (325.25); 5.19 (328.16).
- tantam**, 1.14 (30.10); 2.10 (101.14); 4.13 (231.26); 5.2 (283.24); 5.12 (310.25).
- tantarum**, 2.17 (120.1).

tanti. 2.12 (107.21); 3.2 (131.2); 3.13 (153.25); 3.25 (184.34); 5.9 (298.21); 5.19 (328.12).	
tanti. 1.12 (26.16); 4.14 (235.16); 4.21 (249.12); 4.23 (256.5); 5.9 (298.6); 5.11 (302.1).	
tantis. 4.9 (223.6); 5.23 (349.24).	
tantis. 2.12 (109.20).	
tantis. 1.14 (29.28).	
tanto. 1.33 (71.5); 2.6 (93.4); 2.12 (110.8); 4.1 (202.12); 5.19 (322.22).	
tanto. 2.1 (77.15); 2.12 (108.9); 3.17 (160.15); 4.7 (220.4); 4.11 (226.9); 5.19 (324.31).	
tanto. 1.25 (46.9); 5.2 (284.21).	
tantos. 1.17 (34.13).	
tantum. 3.15 (158.2).	
tantus. 2.2 (84.10); 2.14 (114.29); 3.6 (139.3); 4.3 (212.2); 4.7 (220.16); 4.27 (269.32).	
TARDE. Cumque hoc tarde ac difficulter inpetrauerimus,	5.4 (287.16)
TARDITAS. tarditatem. nullatenus propter ingenii tarditatem potuit cathecizandi uel baptizandi ministerium discere,	5.6 (291.17)
TARDIVS. Neque aliquanto tardius, quod petiit, inpetrauit;	3.3 (131.14)
Nec multo tardius exaudita est;	4.9 (223.7)
et, cum ibidem diutius flexis genibus oraret, nihilo tardius meruit exaudiri.	4.10 (225.5)
TARSVS, <i>Tarsus</i> (now <i>Tersos</i>), the capital of <i>Cilicia</i> .	
Tarso. Theodorus, natus Tarso Ciliciae,	4.1 (202.24)
TARTARVS. tartara. uidit aperta tartara, uidit damnationem diaboli, et sequacium eius;	5.14 (314.35)
tartari. quia uideret inferos apertos, et Satanam demersum in profundis tartari,	5.14 (314.16)
TATA, <i>familiar name of Ethelberg, daughter of Ethelbert</i> .	
Tatae. Aedilbergae filia Aedilbercti regis, quae alio nomine Tatae uocabatur.	2.9 (97.24)
TATFRID (<i>fl.</i> 680), <i>Bishop-elect of the Huiccas</i> .	
Tatfrid. uir . . . excellentis ingenii uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatissae monasterio electus est antistes;	4.23 (255.20)
TATVINI (<i>d.</i> 734), <i>Archbishop of Canterbury, 731-734</i> .	
Tatuini. factus est archiepiscopus, uocabulo Tatuini, de provincia Merciorum, cum fuisset presbyter	5.23 (350.2)
Itaque in praesenti ecclesiis Cantuariorum Tatuini et Alduulf episcopi praesunt.	5.23 (350.10)
Anno eodem Tatuini consecratus archiepiscopus nonus Doruernensis ecclesiae,	5.24 (356.17)
TECLA, <i>first virgin-martyr; disciple of St. Paul</i> .	
Tecla. Kasta feras superat mentis pro culmine Tecla,	4.20 (247.27)
TECTVM. tecti. aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum, et tecti fenei, qui primo filiis hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit.	3.16 (159.6)
TECTVM. tecti. aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum, et tecti fenei, qui primo filiis hominum caelum pro culmine tecti, . . . creauit.	4.24 (260.5)
tecto. cuius tecto uel longa incuria, uel hostili manu deiecto,	2.16 (117.12)
audiuit denuo. . . ascendere de tecto eiusdem oratorii idem laetitiae canticum,	4.3 (208.29)
TECTVM. plumbi lamminis eam totam, hoc est tectum, et ipsos quoque parietes eius, cooperire curauit donec ad tectum usque oratorii, in quo erat episcopus, perueniret;	3.25 (181.12)
TECTVM. plumbi lamminis eam totam, hoc est tectum, et ipsos quoque parietes eius, cooperire curauit donec ad tectum usque oratorii, in quo erat episcopus, perueniret;	4.3 (208.25)
TIGO. tecta. Haec spelunca tota interius pretioso marmore tecta supra locum, . . . gestat ecclesiam.	5.16 (317.18)
tecta. 'Beati, quorum remissae sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata.'	5.13 (313.22)
et haec singula singulis tecta lapidibus instar basilicae dolatis;	5.17 (319.19)
tectas. ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.17 (318.31)
TECTVM. inuenerunt . . . locellum de marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque similis lapidis aptissime tectum.	4.19 (245.5)
TECTVM. quod erat uirgis contextum, ac foeno tectum,	3.10 (147.16)
Nam extrinsecus usque ad culminis summitatem totum marmore tectum est.	5.16 (318.12)
TEGEBANTUR. domibus, quae illic palustri harundine tegebantur,	1.19 (37.13)
tegebantur. plauitque . . . ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3.8 (143.34)
tegere. quam te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.8)
tegi. Interior namque propter dominici corporis meatum camerari et tegi non potuit;	5.17 (318.32)
tegit. Atque animas monitis texit ab hoste sacris,	2.1 (79.16)
quam tamen . . . de robore secto totam composuit, atque harundine texit;	3.25 (181.8)
TELLVS. tellus. erat autem tellus durissima et saxosa,	4.28 (271.24)
TELVM. tela. At contra non cessant uncinata hostium tela;	1.12 (28.3)
omnium odia telaque sine respectu contorquerentur.	1.14 (30.4)
TEMERARIE. dum se in oppido municipio temerarie obsedisset,	3.1 (128.3)
TEMERE. cum temere exercitum ad uastandam Pictorum provinciam duxisset,	4.26 (266.26)
TEMERITAS. temeritate. quae tyrannorum temeritate abducta	1.12 (25.20)
TEMPERO. temperabant. lactrocinio ac rapacitate mutua temperabant,	1.12 (28.10)
TEMPESTAS. tempestas. tempestas excitata conualuit,	1.17 (34.19)
ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, et uentus contrarius superueniet;	3.15 (158.6)
Cum tempestas saepe dictae cladis late cuncta depopulans, etiam partem monasterii . . . inuasisset,	4.7 (219.15)
tempestas rediit, et toto illo die multum furere non cessauit;	5.1 (282.19)
facta est nocte quadam tam saeua tempestas,	5.9 (298.8)
Tum ipse quasi propheticum illud dicens, quia 'propter me est tempestas haec,'	5.9 (298.13)
tempestate. deinde aduersa tempestate correptus,	1.2 (13.29)
naues . . . tempestate correptae uel conlissae	1.2 (14.6)
Passi sunt ea tempestate Aaron et Iulius Legionum urbis ciues,	1.7 (21.33)
Qua tempestate Maximus . . . in Galliam transit.	1.9 (23.10)
Ipsa quidem tempore, quo intus est, hiemis tempestate non tangitur,	2.13 (112.14)
inuenimus nos undique uersum pari tempestate praclusos,	5.1 (282.4)
tempestatem. et postmodum Pelagianorum tempestatem diuina uirtute sedauerit.	1.17 (33.23)
Vt episcopus Aidan nautis et tempestatem futuram praedixerit,	3.15 (157.19)
ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.15 (158.20)
Vt Oidiluald . . . laborantibus in mari fratribus, tempestatem orando sedauerit.	5.1 (282.2)
tempestates. et contra ordinationem temporum tempestates,	1.32 (69.16)
tempestates. quia tempestates potestatum aeriarum . . . repellere consueuerat,	2.7 (94.33)
tempestatum. qui solus forte Romanae gentis praefatae tempestatum superauerat,	1.16 (33.13)
tempestatum. et tempestatum ordinem, et pericula, quae intulerant, fatebantur,	1.17 (35.1)
cum successisset aetas tempestatum illius nescia,	1.22 (41.28)
et tanta ingruit tamque fera tempestatum hiems,	5.1 (281.20)
ut, cessante per omnia saecula tempestatum, secundi nos uenti ad terram . . . comitarentur.	5.1 (282.15)
quae uicissim huc inde uidebantur quasi tempestatum impetu iactari.	5.12 (305.6)
ui tempestatum in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.15 (316.23)
TEMPLVM. templum. Vnde suggero, rex, ut templum et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauiimus, . . . contradamus.	2.13 (112.32)
templi. De adificatione templi, allegoricae expositionis, sicut et cetera, libros ii.	5.24 (358.1)
templo. Hinc est enim, . . . quod hostias in templo immolauit,	3.25 (185.11)
templum. qui inpetrauit a Foate principe donari ecclesiae Christi templum Romae,	2.4 (88.28)
et intrauit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Dominum;	5.2 (284.19)
templumque uerendum Aspexit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293.25)

TEMPORALIS, e. temporale. Aedilberct . . . post regnum temporale, . . . aeterna caelestis regni gaudia subiit;	2.5 (89.7)
temporalem. et sic terminans temporalem uitam, intrauit aeternam.	4.8 (221.2)
quasi ad hoc solummodo lucem amitteret temporalem,	4.10 (225.10)
Moxque illi instante carnifice mortem laeti subire temporalem,	4.16 (238.6)
temporales. post dies xii et ipsa educta ex carne temporales adfectiones aeterna mercede mutauit.	4.9 (223.9)
temporali. In priuatâ enim et temporali laetitia mentem posuerant,	1.31 (66.27)
sed de priuatâ ad communem, de temporali ad aeternam laetitiam reuocantur,	1.31 (66.29)
temporalia. cuius ministerio temporalia bona sumserunt.	4.13 (232.4)
temporalibus. temporalibus quoque honoribus regem glorificare satagens,	1.32 (67.20)
temporalibus. qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.2)
ne forte nos . . . temporalibus damnis iuste saeuens affligat,	4.25 (266.10)
temporalis. cum administratione uictus temporalis	1.25 (46.21)
ut etiam temporalis interitus ultione sentirent perfdi,	2.2 (84.32)
uerum et a clade infanda temporalis interitus eripuit.	4.13 (231.10)
temporalis. tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit.	2.5 (91.5)
qui te et a temporalibus aduersis eripiens, temporalis regni honore sublimauit;	2.12 (111.3)
qui temporalis regni quondam gubernacula tenens,	3.12 (151.18)
Igitur rex Sigberct . . . temporalis sui regni sedem repetiit,	3.22 (172.21)
qui quondam genti Nordanhymbrorum et regni temporalis auctoritate et Christianae pietatis, . . . prae-	
fuit,	4.14 (234.25)
Sic enim fit, ut post acceptam temporalis regni potentiam . . . apostolorum princeps caelestis . . . pandat introitum.	5.21 (345.16)
temporalium. opus est . . . cum cessant a laboribus rerum temporalium, tunc pro appetitu aeternorum bonorum liberius laborare;	4.25 (265.5)
TEMPVS. tempora. quantum haec agendo profecerit, adhuc praesentia tempora declarant.	2.4 (88.11)
Neque umquam prorsus, ex quo Britanniam petierunt Angli, feliciora fuere tempora;	4.2 (205.5)
tempora. Exinde autem usque ad tempora praesentia,	Praef. (6.27)
fidem Britanni usque in tempora Diocletiani . . . in pace seruabant.	1.4 (16.11)
usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.6)
Mansitque . . . pax usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.15)
aures occupauit, et tempora;	1.17 (35.28)
et post longa tempora in caelestis uos patriae congregatione recipiat.	1.32 (70.1)
qui ad nostra usque tempora permansit.	2.16 (118.2)
Vnde cunctis placuit regum tempora computantibus,	3.1 (128.14)
ratus est utilius tempus demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	3.14 (155.11)
Nostra quoque egregia iam tempora uirgo beauit;	4.20 (248.5)
Siquidem in habitu saeculari usque ad tempora prouectoris aetatis constitutus, nil carminum aliquando didicerat.	4.24 (259.13)
sed ne herbae quidem ex eo germinare usque ad aestatis tempora contigit.	4.28 (272.2)
uita solitaria, quam in insula Farne ante episcopatus sui tempora gerebat,	5.1 (281.5)
Paschalis qui etiam sollemnia tempora cursus Catholici ad iustum correxerat dogma canonis,	5.19 (330.18)
multisque domique forisq; laetatus nimium per tempora longa periculis,	5.19 (330.25)
qui ad nostra usque tempora pertinebant.	5.21 (341.22)
ut superiora, id est patriarcharum, tempora respiciamus,	5.21 (342.8)
tempore. ac plenius ex tempore meditandum	Praef. (5.6)
uel quorum tempore regum gratiam euangelii perceperint,	Praef. (6.35)
ex quo tempore fidem Christi perceperunt,	Praef. (7.23)
ita ut medio saepe tempore noctis	1.1 (10.32)
Procedente autem tempore,	1.1 (12.18)
Quorum tempore Corausius quidam,	1.6 (17.11)
qui eodem tempore pro Domino sanguinem fuderunt.	1.7 (18.5)
qui se tempore discriminis siluis ac desertis additus speluncis occulerant,	1.8 (22.8)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt,	1.11 (25.6)
legio, quae inopinata tempore autumnu adueniens,	1.12 (27.6)
cuius tempore Palladius ad Scotos in Christum credentes missus est,	1.13 (28.14)
eo tempore bellis cum Bleda et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (29.1)
et ab eo tempore usque hodie manere desertus	1.15 (31.24)
Vtebantur eo tempore duce Ambrosio Aureliano,	1.16 (33.11)
Et ex eo tempore nunc ciues, nunc hostes uincebant,	1.16 (33.17)
Nec multo interposito tempore	1.21 (39.31)
Factumque est, ut in illis locis multo ex eo tempore fides intemerata perduraret.	1.21 (41.7)
Erat eo tempore rex Aedilberct in Cantia potentissimus,	1.25 (44.30)
relictis eis, quae tanto tempore cum omni Anglorum gente seruauit.	1.25 (46.10)
In hoc enim tempore sancta ecclesia quaedam per feruorem corrigi,	1.27 (51.26)
Quo in tempore misit etiam Augustino epistolam super miraculis,	1.31 (66.10)
Misit . . . Gregorius eodem tempore etiam regi Aedilbercto epistolam,	1.32 (67.18)
Neque ex eo tempore quisquam regum Scottorum . . . in proelium uenire audebat.	1.34 (72.3)
Denique tempore quodam secreto,	2.1 (74.16)
quod omni pene iuuentutis suae tempore,	2.1 (77.5)
Non enim paschae diem dominicum suo tempore, . . . obseruabant;	2.2 (81.19)
Bancornaburg, qui tempore illo Dinoot abbas praefuisse narratur,	2.2 (82.22)
ut pascha suo tempore celebretis;	2.2 (83.17)
quamuis ipso iam multo ante tempore ad caelestia regna sublato,	2.2 (84.31)
maxime quod paschae sollemnitate non suo tempore celebrarent,	2.4 (87.17)
aequalibus pene terminis regnum nonnullo tempore coercentes.	2.5 (89.29)
Sed non multo tempore reges, . . . daemonicis cultibus impune seruiebant.	2.5 (92.4)
et multo illum tempore secretae noctis flagellis artioribus afficiens sciscitabatur	2.6 (92.20)
tempore quodam ciuitas Doruernensis . . . coepit flammis consumi;	2.7 (94.14)
Quo tempore etiam gens Nordanhymbrorum, . . . uerbum fidei . . . suscepit.	2.9 (97.6)
quamuis multo tempore illo laborante in uerbo;	2.9 (98.29)
Quo tempore curatus a uulnere sibi pridem inflicto,	2.9 (100.1)
Verum primo diligentius ex tempore, et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.9)
Quo tempore exhortatorias ad fidem litteras a pontifice sedis apostolicae Bonifatio accepit.	2.10 (100.18)
per diuersa . . . regna multo annorum tempore profugus uagaretur,	2.12 (107.19)
quale cum te residente ad caenam cum ducibus ac ministris tuis tempore brumali,	2.13 (112.8)
Ipsa quidem tempore, quo intus est, hiemis tempestate non tangitur,	2.13 (112.14)
Paulinus autem ex eo tempore sex annis continuis . . . uerbum Dei, . . . praedicabat;	2.14 (114.16)
Baptizati sunt tempore sequente et alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti,	2.14 (114.24)
quodam tempore Paulinus uiuens cum rege et regina in uillam regiam,	2.14 (114.31)
Haec uilla tempore sequentium regum deserta,	2.14 (115.7)

Verum Eorpuald non multo, postquam fidem acceperit, tempore occisus est	2.15 (116.18)
Tanta autem eo tempore pax in Britannia, . . . fuisse perhibetur,	2.16 (118.3)
sed et tempore pacis equitatem inter ciuitates . . . semper antecedere signifier consuesset;	2.16 (118.16)
Quo tempore praesulatum sedis apostolicae Honorius Bonifati successor habebat,	2.17 (118.24)
qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et ii ^{bus} uaria sorte praeiuit;	2.20 (124.20)
Quo tempore maxima est facta strages in ecclesia	2.20 (125.3)
multo tempore totas eorum provincias debacchando peruagatus,	2.20 (125.13)
Quo in tempore Hrofensis ecclesia pastorem minime habebat,	2.20 (126.12)
usque dum et ipse suo tempore ad caelestia regna cum gloriosi fructu laboris ascendit.	2.20 (126.18)
qui multo exhinc tempore in ecclesia manens,	2.20 (126.23)
Siquidem tempore toto, quo regnavit Aduini,	3.1 (127.11)
In quo uidelicet loco consuetudinem multo iam tempore fecerant fratres Hagustaldensis ecclesiae,	3.2 (129.29)
At medio noctis tempore, cum euigilaret,	3.2 (130.29)
et omnis natio Pictorum illo adhuc tempore pascha dominicum celebrabat,	3.3 (131.22)
quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam Scottorum iam plene didicerat.	3.3 (132.13)
et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	3.3 (132.29)
quo tempore gubernaculum Romani imperii post Iustinianum Iustinus minor acceperit,	3.4 (133.5)
multo ante tempore, ut perhibent, . . . fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.13)
in tempore quidem summae festiuitatis dubios circulos sequentes,	3.4 (134.20)
Permansit autem huiusmodi obseruantia paschalis apud eos tempore non paucio,	3.4 (134.27)
Quo tempore eidem monasterio Segeni abbas et presbyter praeiuit.	3.5 (135.20)
Cuius exemplis informati tempore illo religiosi . . . consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.5 (136.18)
quia tempore quodam, . . . intrasse subito ministerium ipsius,	3.6 (138.11)
Eo tempore gens Occidentalium Saxonum, . . . regnante Cynigilso fidem Christi suscepit,	3.7 (139.8)
sed tunc legendarum gratia scripturarum in Hibernia non paruo tempore demoratus,	3.7 (140.22)
Sicque provincia Occidentalium Saxonum tempore non paucio absque praesule fuit.	3.7 (141.11)
Quo etiam tempore rex praeiatus ipsius gentis, . . . tandem ad memoriam reduxit,	3.7 (141.12)
Nam eo tempore necdum multis in regione Anglorum monasteriis constructis,	3.8 (142.16)
Non multo post interfectionem eius exacto tempore, contigit,	3.9 (145.29)
Eodem tempore uenit alius quidam de natione Brettonum, ut ferunt,	3.10 (146.26)
Ex quo tempore factum est, ut ipsa terra, . . . haberet effectum.	3.11 (148.32)
Denique tempore sequente, cum praefata regina in eodem monasterio moraretur,	3.11 (149.3)
Transacto autem tempore aliquanto, . . . uenit illic quidam hospes,	3.11 (149.18)
neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	3.11 (150.24)
Sequente dehinc tempore fuit in eodem monasterio puerulus quidam,	3.12 (150.27)
quod eo adhuc tempore, quo mecum loquebatur, superasset . . . iuuenis ille,	3.12 (151.14)
Denique ferunt, quia a tempore matutinae laudis saepius ad diem usque in orationibus persteterit,	3.12 (151.21)
'Tempore,' inquit, 'mortalitatis, . . . percussus est eiusdem clade pestis inter alios scolasticus	3.13 (152.22)
quia tempore non paucio inter studia diuinae lectionis, uitiorum potius implicamentis,	3.13 (153.6)
et conualescens ab infirmitate, multo deinceps tempore uixit;	3.13 (153.33)
Cui cum paruo interiecto tempore pauper quidam occurreret elemosynam petens,	3.14 (156.11)
'Scio,' inquit, 'quia non multo tempore uicturus est rex;	3.14 (157.9)
Nam tempore episcopatus eius, hostilis Merciorum exercitus . . . peruenit ad urbem	3.16 (158.29)
Quo tempore reuerentissimus antistes Aidan in insula Farne, . . . morabatur.	3.16 (159.9)
At interiecto tempore aliquanto, . . . illo ossa eius translata, . . . sunt.	3.17 (160.11)
ac tempore non paucio in episcopatu permansit.	3.17 (160.18)
Rursusque peracto tempore aliquanto, euenit	3.17 (160.29)
Constatque multos ex eo tempore gratiam sanitatis in eodem loco consecutos;	3.17 (161.5)
Quod autem pascha non suo tempore obseruabat,	3.17 (161.32)
Quod dum multo tempore faceret, contigit gentem Merciorum . . . in bellum procedere,	3.18 (162.29)
de quibus in sequentibus suo tempore dicendum est;	3.18 (163.16)
Ab ipso tempore pueritiae suae curam non modicam lectionibus sacris . . . exhibebat	3.19 (164.19)
Procedente tempore et ipse sibi monasterium, . . . construxit;	3.19 (164.24)
omni uitae suae tempore signum incendii, . . . portauit;	3.19 (167.6)
et qui tempore illo Orientalium Anglorum, qui Hrofensis ecclesiae fuerint antistites.	3.20 (169.1)
Qui cum paucio sub tempore non paucam Domino plebem adquisisset,	3.21 (171.6)
Eo tempore etiam Orientales Saxones fidem, . . . receperunt.	3.22 (171.19)
contigit tempore quodam eundem Cedd redire domum,	3.22 (172.29)
Cumque tempore non paucio in praefata provincia, . . . uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.13)
ad ipsum monasterium tempore mortalitatis adueniens,	3.23 (176.12)
tempore autem procedente, in eodem monasterio ecclesia est . . . facta,	3.23 (176.14)
Nam cum multo post haec tempore uiueret,	3.23 (176.34)
Nam alius filius eius Ecgfrid eo tempore in provincia Merciorum . . . obses tenebatur;	3.24 (178.5)
quamuis ipso tempore pugnandi sese pugnae subtraxerat,	3.24 (178.10)
Quo tempore donauit praefato Peada filio regis Pandan,	3.24 (180.10)
Peada . . . peremptus est, proditiōe, ut dicunt, coniugis suae in ipso tempore festi paschalis.	3.24 (180.17)
Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant.	3.25 (181.1)
quam tempore sequente reuerentissimus archiepiscopus Theodorus . . . dedicauit.	3.25 (181.8)
Venerat eo tempore Agilbertus Occidentalium Saxonum episcopus,	3.25 (183.7)
Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus, sed permodico tempore ecclesiam regens.	3.26 (189.30)
quos primo episcopatus sui tempore de natione Anglorum erudiendos in Christo acceperit.	3.26 (190.11)
Vnde et in magna erat ueneratione tempore illo religionis habitus;	3.26 (191.5)
Quae consuetudo per omnia aliquanto post haec tempore in ecclesiis Nordanhybrorum seruata est.	3.26 (191.24)
Erant ibidem eo tempore multi nobilium simul et medicorum de gente Anglorum,	3.27 (192.9)
qui tempore Finani et Colmani . . . continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.27 (192.10)
multo ecclesiam tempore nobilissime rexit.	3.27 (192.24)
egressus est tempore matutino de cubiculo,	3.27 (193.1)
priusquam uel praeteritis negligentias, . . . perfectius ex tempore castigaret,	3.27 (193.8)
conualuit, ac multo postea tempore uiuens,	3.27 (193.27)
Vt Orientales Saxones tempore mortalitatis ad idolatriam reuersi,	3.30 (199.7)
Eodem tempore provinciae Orientalium Saxonum . . . praefuere reges Sigheri et Sebbi,	3.30 (199.9)
Tunc cessante non paucio tempore episcopatu,	4.1 (201.12)
cuius sedi apostolicae tempore illo Vitalianus praerant,	4.1 (201.20)
qui petens indutias, si forte alium, qui episcopus ordinaretur, ex tempore posset inuenire.	4.1 (202.22)
Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus.	4.1 (202.23)
et ab eo benigne susceptus, et multo tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4.1 (203.19)
sonos cantandi in ecclesia, . . . ab hoc tempore per omnes Anglorum ecclesias discere coeperunt;	4.2 (205.12)
Eo autem tempore, quo defuncto Deusdedit Doruernensi ecclesiae episcopus quarebatur,	4.2 (205.32)
Eo tempore provinciae Merciorum rex Vulferi praeiuit.	4.3 (206.14)
reducto ad mentem tremendo illo tempore, quando ipse caelis ac terris ardentibus ueniturus est in nubibus,	4.3 (211.5)

Cum ergo ueniret ad eum longo post tempore . . . uir sanctissimus	4.3 (211.23)
et diaconatus officio sub eo non pauco tempore fungebatur.	4.3 (212.31)
eo quod Scotti tempore aestatis, . . . dispersi uagarentur.	4.4 (213.17)
Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanae et apostolicae institutionis,	4.5 (214.15)
sed in ea permanent obediencia, quam tempore suae conuersionis promiserunt.	4.5 (216.12)
Non multo post haec elapso tempore, . . . Theodorus archiepiscopus deposuit eum	4.6 (218.3)
Orientalibus Saxonibus, quibus eo tempore praefuerunt Sebbei et Sigher,	4.6 (218.13)
Eo tempore praeerat regno Orientalium Saxonum, . . . Sebbei,	4.11 (225.15)
Cuius episcopatus tempore deuictis atque amotis subregulis, Caedualia suscepit imperium,	4.12 (228.1)
ciuitatem . . . in qua erat Putta episcopus, quamuis eo tempore absens, communi clade absumsit.	4.12 (228.12)
et eo adhuc tempore paganis cultibus seruiebat;	4.13 (230.11)
uerum presbyteri . . . ceteram plebem, uel tunc uel tempore sequente baptizabant.	4.13 (230.24)
Quo tempore rex Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram	4.13 (232.6)
Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi suscepit,	4.14 (233.6)
non pauco tempore recubans in lectulo iacebat.	4.14 (233.22)
quod nemo praeter ipsum tempore illo ex eodem est monasterio raptus de mundo.	4.14 (235.34)
ex eo tempore non solum in eodem monasterio, sed et in plerisque locis aliis, coepit . . . uenerari.	4.14 (236.3)
Ini, . . . simili prouinciam illam afflictione plurimo annorum tempore mancipauit.	4.15 (236.19)
Quare factum est, ut toto illo tempore episcopum proprium habere nequiret;	4.15 (236.20)
et iterum in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio in tempore Iustiniani minoris	4.17 (240.10)
synodum, quae facta est in urbe Roma in tempore Martini papae beatissimi,	4.17 (240.14)
Tales namque eo tempore fidem Constantinopolitanae ecclesiae multum conturbauerunt;	4.18 (242.7)
ex tempore matutinae synaxeos, usque ad ortum diei, in ecclesia praebitis intenta persteterit.	4.19 (244.15)
Cuius foedera pacis multo exinde tempore inter eosdem reges eorumque regna durarunt.	4.21 (249.17)
Dumque aliquanto tempore apud comitem teneretur,	4.22 (251.2)
in eodem monasterio soror ipsius Heresuid, . . . ipso tempore coronam expectabat aeternam;	4.23 (253.10)
etiam Romam adire curauit, quod eo tempore magnae uirtutis aestimabatur;	4.23 (255.3)
exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4.23 (255.8)
Quo tempore antistes prouinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (255.9)
in quo toto tempore nunquam ipsa uel conditori suo gratias agere, . . . praetermittebat.	4.23 (256.18)
Quod cum residuo noctis tempore diligenter agerent,	4.23 (257.30)
Quod dum tempore quodam faceret,	4.24 (259.19)
infirmitate pressus est, adeo tamen moderate, ut et loqui toto eo tempore posset, et ingredi.	4.24 (261.18)
sed procedente tempore necessitatem in consuetudinem uerterat.	4.25 (263.9)
semper ex eo tempore, iuxta conductum eius memoratum, continentiae modum obseruabat;	4.25 (264.8)
Quod dum multo tempore sedulus exsequeretur,	4.25 (264.13)
'Bene facis,' inquit, 'qui tempore isto nocturnae quietis non somno indulgere,	4.25 (264.31)
in nostro monasterio plurimo tempore conuersatus, ibidemque defunctus est.	4.25 (266.4)
ne forte non tempore aliquo carnis inlecebris seruientes, . . . repentina eius ira corripiat,	4.25 (266.8)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Anglorum 'fluere ac retro sublapsa referri.'	4.26 (267.10)
in monachica districtione uitam . . . plurimo annorum tempore duxit;	4.26 (267.28)
cui tempore illo propositus Boisil magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.	4.27 (269.6)
et aliqui etiam tempore mortalitatis, neglectis fidei sacramentis, . . . ad erratica idolatriae medicamina	4.27 (269.18)
concurrerant;	4.27 (269.27)
quod ipsum etiam Boisil suo tempore facere consueuerat.	4.27 (269.28)
Erat quippe moris eo tempore populis Anglorum,	4.27 (269.31)
quod dum praeparata terra tempore congruo seminaret,	4.28 (271.81)
sicut ipse quoque tempore eodem nonnullis, sed uerbis obscurioribus, . . . solita sibi simplicitate pande-	4.29 (274.7)
bat;	4.29 (275.19)
sicut uero eodemque tempore cum eo de corpore egredi,	4.29 (275.24)
ut ibi quoque sepeliretur, ubi non paruo tempore pro domino militaret.	4.31 (278.3)
Erat in eodem monasterio frater quidam, . . . tempore non pauco hospitum ministerio deseruiens,	4.32 (279.30)
Cumque tempore non pauco frater praefatus tali incommodo laboraret,	4.32 (280.8)
Harum particularum reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris	5.2 (283.14)
Cumque tempore quodam, incipiente quadragesima, ibidem mansurus adueniret,	5.2 (284.21)
gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.3 (285.7)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum	5.4 (287.5)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5.5 (288.2)
Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Aedii,	5.6 (289.17)
Nam cum primaueo adulescentiae tempore in clero illius degerem,	5.7 (292.28)
Cui etiam tempore baptismatis papa memoratus Petri nomen inposuerat,	5.8 (295.2)
tantum profectus spiritalis tempore praesulatus illius Anglorum ecclesiae, . . . ceperunt.	5.9 (296.6)
Eo tempore uenerabilis et cum omni honorificentia nominandus . . . Ecgberet, . . . proposuit animo	5.10 (299.16)
pluribus prodesse;	5.10 (300.1)
qui in Hibernia multo tempore pro aeterna patria exulauerant,	5.11 (302.5)
hunc tempore belli duces omnes sequuntur, huic obtemperant;	5.11 (302.12)
Quo tempore fratres, . . . elegerunt ex suo numero uirum modestum moribus,	5.11 (302.20)
Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia,	5.12 (304.5)
Sed expugnatis non longo post tempore Boruetuaris a gente Antiquorum Saxonum,	5.12 (304.14)
qui . . . primo tempore noctis defunctus est;	5.12 (310.5)
non tamen ea mihi, quae ante consueuam, conuersatione, sed multum dissimili ex hoc tempore uiuendum	5.12 (310.20)
est.	5.13 (311.14)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praeerat,	5.15 (315.12)
Cumque tempore hiemali defluentibus circa eum semifractarum crustis glaciis,	5.15 (316.14)
sesequi tempore sequente paenitentiam acturum esse promittebat.	5.18 (320.15)
Quo tempore plurima pars Scottorum in Hibernia, . . . ecclesiasticum paschalis obseruantiae . . . susce-	5.18 (320.32)
pit.	5.19 (321.28)
quam redeunte tempore paschali, grauiorem cum eis, . . . cogeretur habere discordiam.	5.19 (323.24)
qui cum successore eius Aldhelmo multo tempore adhuc diaconus siue monachus fuit,	5.19 (325.22)
quo uel pascha non suo tempore celebrant,	5.19 (326.24)
Coinred, qui regno Merciorum nobilissime tempore aliquanto praefuerat,	5.19 (329.29)
Quo tempore ibi gradum archiepiscopatus Honorius, . . . seruabat,	5.21 (332.15)
Quo in tempore idem papa Agatho, cum synodum congregaret . . . uocari iussit et Vilfridum,	5.21 (332.32)
Sed Aldfrid Nordanhybrum rex eum suscipere contempsit, nec longo tempore superfuit;	5.21 (336.9)
Eo tempore Naiton rex Pictorum, . . . abrenuntiauit errori,	5.21 (337.3)
qui pascha non suo tempore obseruare praesumerent;	5.21 (340.2)
ut nil omnimodis de tempore paschae legalis praecoecupandum, nihil niuendum esse decerneret.	5.21 (342.10)
uero semper eodemque tempore cum antiquo Dei populo, . . . pascha celebrare possemus,	
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	
Iob, . . . probauit utique, quia tempore felicitatis capillis nutrire consueat.	

Joseph . . . patet profecto, quia tempore seruitutis intonsis in carcere crinibus manere solebat.	5. 21 (342. 14)
Gratia te Regis aeterni longiori tempore regnante ad nostram omnium pacem custodiat incolumem,	5. 21 (345. 19)
ut utroque tempore mala mortalibus inminere signarent.	5. 23 (349. 10)
Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat,	5. 23 (349. 14)
Pictorum quoque natio tempore hoc et foedus pacis cum gente habet Anglorum,	5. 23 (351. 5)
ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessarunt.	5. 24 (352. 23)
quorum tempore Angli a Brettonibus accersiti Britanniam adierunt.	5. 24 (352. 27)
Ex quo tempore accepti presbyteratus usque ad annum aetatis meae LVIII. . . curauit:	5. 24 (357. 19)
temporibus. quorum temporibus cum Eleuther uir sanctus pontificatus Romanae ecclesiae praeesset,	1. 4 (16. 5)
His temporibus Constantius. . . in Britannia morte obiit.	1. 8 (22. 21)
cuius temporibus Arriana heresis exorta,	1. 8 (22. 27)
Cuius temporibus Pelagius Bretto. . . uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1. 10 (23. 26)
cuius tempore [temporibus] Palladius ad Scottos. . . missus est,	uar. 1. 13 (28. 14)
hisdem temporibus fames Constantinopolim inuasit;	1. 13 (29. 7)
ab antiquis praedecessorum meorum temporibus	1. 27 (52. 32)
His temporibus regno Nordanhymbrorum praefuit rex. . . Aedilfrid,	1. 34 (71. 9)
His temporibus, id est anno dominicae incarnationis bcv,	2. 1 (73. 2)
Rexit autem ecclesiam temporibus imperatorum Mauricii et Focatis.	2. 1 (79. 1)
His temporibus uenit Mellitus Lundoniae episcopus Romam,	2. 4 (88. 13)
et nuperrime temporibus illis hanc apud eos heresim exortam,	2. 19 (123. 20)
Habuit autem Osui primis regni sui temporibus consortem regiae dignitatis,	3. 14 (154. 24)
sicut in libro, quem de temporibus composui, manifestissime probauit;	3. 17 (161. 12)
His temporibus regno Orientalium Anglorum, . . . Sigbert frater eius praefuit,	3. 18 (162. 14)
His temporibus Middlangli, id est Mediterranei Angli, . . . fidem . . . perceperunt.	3. 21 (169. 23)
Quod temporibus Vulfheri regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est.	3. 21 (171. 15)
His temporibus rex Osui, . . . promisit se ei innumera . . . ornamenta regia	3. 24 (177. 13)
His temporibus quaestio facta est frequens et magna de obseruatione paschae,	3. 25 (181. 14)
Vnde nonnumquam contigisse fertur illis temporibus,	3. 25 (182. 2)
His temporibus reges Anglorum nobilissimi, . . . hunc antistitem ordinandum Romam miserunt;	3. 29 (196. 4)
His temporibus audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli . . . esse turbatam,	4. 17 (238. 26)
cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	4. 22 (251. 32)
His temporibus monasterium uirginum, . . . flammis absumtum est.	4. 25 (262. 23)
Siquidem a temporibus ibidem antiquis, et episcopus cum clero, et abbas solebat manere cum monachis;	4. 27 (270. 22)
Gesta uero sunt haec temporibus Aldfridi regis,	5. 1 (282. 27)
quod his temporibus plures de gente Anglorum, . . . uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5. 7 (294. 11)
Primis sane temporibus aduentus eorum in Fresiam,	5. 11 (301. 19)
His temporibus miraculum memorabile et antiquorum simile in Britannia factum est.	5. 12 (303. 26)
Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilredum regnauit, uir . . . positus;	5. 13 (311. 6)
qui eum temporibus Agathonis papae ibi uiderant	5. 19 (328. 5)
qui dudum quidem, hoc est ipsis apostolorum temporibus, iam seruari in ecclesia coepit,	5. 21 (341. 9)
De natura rerum, et de temporibus libros singulos;	5. 24 (359. 24)
item de temporibus librum i maiorem.	5. 24 (359. 25)
temporis. aut post quantum temporis huic uir suus possit in carnis copulatione coniungi?	1. 27 (63. 30)
in qua uidelicet gente tunc temporis Sabert. . . regnabat,	2. 3 (85. 12)
si temporis illius erumnis exentus ad regni fastigia perueniret.	2. 12 (107. 15)
memento huius temporis ac loquellae nostrae,	2. 12 (109. 25)
ad conparationem eius, quod nobis incertum est, temporis,	2. 13 (112. 7)
In tantum autem uitai illius a nostri temporis segnitia distabat,	3. 5 (136. 8)
contigit tunc temporis sanctissimum ac uictoriosissimum regem Nordanhymbrorum Osualdum ad-	
fuisse,	3. 7 (139. 23)
et apud Dalñum archiepiscopum Galliarum Lugdoni multum temporis egerat,	3. 25 (182. 32)
hoc . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3. 25 (184. 27)
et catholicam temporis paschalis regulam obseruans;	3. 26 (189. 29)
quia praeter sollemnem canonici temporis psalmodiam, . . . cotidie psalterium . . . decantarat;	3. 27 (193. 12)
Sed illo post non multum temporis prae inopia rerum ab episcopatu decedente,	4. 12 (228. 24)
provinciam Pictorum, quae tunc temporis Anglorum erat imperio subiecta.	4. 12 (229. 25)
Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum,	4. 14 (233. 20)
Sed illo post modicum temporis, ex quo eam accepit, defuncto, data est regi praefato;	4. 19 (243. 9)
per Vilfridum beatae memoriae antistitem, qui tunc temporis Mediterraneorum Anglorum episcopatum	
gerebat, ordinatus est;	4. 23 (255. 14)
quo defuncto, regnum illud aliquod temporis spatium reges dubii uel externi disperdiderunt;	4. 26 (268. 14)
ubi oportunitas adridebat temporis,	5. 2 (283. 12)
quia periculosa sit satis illius temporis flebotomia,	5. 3 (285. 28)
suoque monasterio catholicam temporis paschalis obseruantiam instantissime praedicaret,	5. 15 (316. 9)
atque in ea temporis paschalis initium tenere debeamus.	5. 21 (334. 9)
de ratione tantum temporis paschalis instrui quaerentes,	5. 21 (341. 32)
gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	5. 21 (345. 6)
sed in tantum modo rationem huius temporis obseruandi cognosco,	5. 21 (345. 31)
Gaudebant ergo fratres de agnitione certa et catholica temporis paschalis;	5. 22 (348. 5)
temporum. redeunte temporum Christianorum serenitate,	1. 7 (21. 28)
et contra ordinationem temporum tempestates,	1. 32 (69. 16)
qui per omnes Britanniae prouincias tot annorum temporumque curriculis uagabundus hostium uitabam	
insidias?	2. 12 (108. 14)
qui . . . facillime possint in quolibet spatia temporum paschales protendere circulos,	5. 21 (341. 26)
Ideo autem circulos eosdem temporum instantium uobis mittere supersedimus,	5. 21 (341. 31)
Qua adridente pace ac serenitate temporum,	5. 23 (351. 18)
ea, quae temporum distinctione latius digesta sunt,	5. 24 (352. 2)
tempus. tempus, quo gens Anglorum fidem Christi percepit,	Praef. (6. 25)
ante uero incarnationis dominicae tempus anno LX ^{mo} ,	1. 2 (13. 22)
post non longum tempus reuersuri;	1. 14 (29. 24)
Tum subito inito ad tempus foedere cum Pictis,	1. 15 (32. 8)
quiescentibus ad tempus exteris,	1. 22 (41. 19)
quia tamen aptum scribendi se tempus ingressit,	1. 24 (44. 5)
aut postquam genuerit, post quantum tempus possit ecclesiam intrare?	1. 27 (53. 27)
ne dum adhuc tempus ad praebendum redemptionis mysterium quaeritur,	1. 27 (55. 3)
nisi purgationis tempus transierit,	1. 27 (55. 14)
et per aliquod tempus, ut diximus, horis competentibus solitarius sederet,	2. 12 (110. 25)
fanum rex eiusdem prouinciae Alduulf, qui nostra aetate fuit, usque ad suum tempus perdurasse, . . . tes-	
tabatur.	2. 15 (116. 11)
Qui ubi tempus accepit,	3. 5 (137. 26)
uel canonicum eius tempus ignorans,	3. 17 (161. 32)
adiiciens, quia tempus hiemis fuerit acerrimum et glacie constrictum,	3. 19 (167. 19)

ut sibi totum XL ^{mae} tempus, quod instabat, facultatem . . . ibidem orationis causa demorandi concederet.	3.23 (175.24)
Iohannes enim ad legis Mosaeicae decreta tempus paschale custodiens,	3.25 (186.13)
adfuit superno dispensante iudicio tempus,	4.3 (207.17)
'Tempus mittendi lapides, et tempus colligendi.'	4.3 (207.18)
quod erat canticum . . . uenientium de caelis super oratorium hoc, et post tempus redeuntium ad caelos?	4.3 (209.28)
sed omnes agnoscant tempus et ordinem consecrationis suae.	4.5 (216.27)
ad ultimum, cum tempus iam resolutionis eius instaret,	4.9 (223.14)
Ex quo intellexere, quod ipsa ei tempus suae transmigrationis proximum nuntiare uenisset.	4.9 (223.32)
Sed illa post non multum tempus facti monasterii secessit ad ciuitatem Calciariam,	4.23 (253.24)
et iam mediae noctis tempus esset transcensum,	4.24 (261.28)
Hoc facito, donec post modicum tempus rediens ad te, quid facere debeas, . . . ostendam.	4.25 (263.31)
et segetem de labore manuum ultra tempus serendi acceperit.	4.28 (271.4)
Quod dum sibi adlatum ultra omne tempus serendi, . . . eodem in agro sereret,	4.28 (272.7)
Certus sum namque, quia tempus meae resolutionis instat,	4.29 (274.25)
In hoc etenim semper quadragesimae tempus agere, . . . solebat;	4.30 (276.28)
cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	5.7 (294.9)
Namque ego, cum ad tempus abscessissem a te, ad hoc feci,	5.12 (309.7)
priusquam subito mortis superuentu tempus omne paenitendi et emendandi perderet.	5.13 (311.12)
paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersedit,	5.13 (313.1)
qui eius interitum cognoscentes differre tempus paenitentiae, dum uacat, timentur,	5.13 (313.6)
Respondebat ille desperans: 'Non est mihi modo tempus uitae mutandi,	5.14 (314.23)
ecclesiasticum paschalis obseruantiae tempus Domino donante suscepit,	5.15 (315.14)
et praedicans eis, ac modesta exhortatione declarans legitimum paschae tempus,	5.15 (316.3)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam, ac legitimum paschae tempus obseruare perducit,	5.15 (316.8)
et se suosque omnes ad catholicum dominicae resurrectionis tempus celebrandum perduxit.	5.21 (332.20)
quibus paschae celebrandi tempus nobis praefinitum, nulla prorsus humana licet auctoritate mutari;	5.21 (334.1)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.1)
Namque sine ratione necessitatis alicuius anticipant illi tempus in lege praescriptum,	5.21 (337.30)
At si uno saltem die plenilunium tempus aequinoctii praecesserit,	5.21 (339.27)
expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5.21 (340.33)
Cuius computum paschalis Theophilus . . . in centum annorum tempus Theodosio imperatori conposuit.	5.21 (341.17)
quia hoc obseruare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.21 (346.1)
cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.24 (357.9)
TEMPTATIO. temptationis. et nisi prius ignis temptationis reciderit,	1.27 (59.33)
TEMTO. temptabant. et quidem inprimis furentibus undis pelagi, temptabant nautae anchoris . . . nauem retinere,	3.15 (158.12)
Et quidem et alii post illum in gente Anglorum religiosa poemata facere temptabant;	4.24 (259.5)
temptaret. pars maior exercitus arma capere et bellum parare temptaret,	1.20 (38.29)
temptas. si a cultu nostrae religionis discedere temptas.	1.7 (19.11)
temptatur. qui temptatus [temptatur] inmunditia,	uar. 1.27 (59.30)
temptatus. qui temptatus inmunditia,	1.27 (59.30)
temptauerat. quicquid custodire temptauerat turba, consumitur;	1.19 (37.20)
temptauerit. Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, eamque infringere temptauerit,	4.5 (217.17)
temptauit. nihilominus temptauit iter dispositum cum fratribus memoratis incipere.	5.9 (298.4)
temptauit adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5.10 (299.2)
TENDO. tendens. et tendens contra occidentem terminatur iuxta urbem Alciuth.	1.12 (26.27)
tendentes. sed haec nos ad alia tendentes, suis narrare permittimus.	3.8 (143.30)
tendere. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuident;	1.17 (34.13)
"Obsero, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nescit, tendere credis,	5.21 (344.13)
tenditur. quo a Gallico sinu Britannias usque tenditur,	1.17 (34.11)
tenderat. usque Humbrae fluminis maximi, . . . fines imperii tetenderat.	1.25 (45.3)
tetenderunt. Tetenderunt ergo ei egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3.17 (160.3)
Et quia moueri non poteram, tetenderunt ibidem papilionem, in quo iacerem.	5.6 (290.22)
TENEBRAE. tenebrarum. 'quod tam lucidi uultus homines tenebrarum auctor possidet,	2.1 (80.9)
ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	5.12 (305.31)
fetor inconparabilis cum eisdem uaporibus ebulliens omnia illa tenebrarum loca replebat.	5.12 (306.5)
Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illucque oculos circumferrem,	5.12 (306.29)
tenebras. praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.19)
quae quinque animas hominum merentes heulantesque, . . . medias illas trahebat in tenebras;	5.12 (306.15)
apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	5.12 (306.33)
O quam grandi distantia diuisit Deus inter lucem et tenebras!	5.14 (314.29)
per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras superauit;	5.21 (340.15)
etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo nunquam uicisset,	5.21 (340.26)
tenebris. relictis idolatriae tenebris,	1.7 (18.19)
quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1.18 (36.16)
interpositis detestabilis erroris tenebris,	2.11 (105.22)
ut . . . diceres his, qui uincti sunt: "Exite," et his, qui in tenebris: "Reuelamini."	3.29 (197.16)
ut . . . educeres de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3.29 (197.21)
uidi subito ante nos obscurari incipere loca, et tenebris omnia repleri.	5.12 (305.22)
Nec mora, exentum tenebris in auras me serena lucis eduxit;	5.12 (307.7)
ut omnem mox fetorem tenebrosi [tenebris] fornacis, . . . effugaret	uar. 5.12 (307.18)
in qua Dominus suo mundum sanguine a peccatorum tenebris liberauit,	5.21 (338.20)
TENEBROSVS, a, um. tenebrosae. ut omnem mox fetorem tenebrosi [tenebrosae] fornacis, effuga-	uar. 5.12 (307.18)
ret	5.13 (312.12)
ille, qui et obscuritate tenebrosae faciei, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	5.14 (314.34)
At contra, faber iste tenebrosae mentis et actionis, imminente morte, uidit aperta tartara,	3.19 (165.18)
tenebrosam. uidit quasi uallem tenebrosam subitus se in imo positam.	5.12 (307.18)
tenebrosi. ut omnem mox fetorem tenebrosi fornacis, . . . effugaret admirandi huius suauitas odoris	2.5 (90.25)
TENELLVS, a, um. tenellis. magno tenellis ibi adhuc ecclesiae crementis detrimento fuit.	2.10 (102.10)
TENEO. teneatur. Quanta autem reatitudinis culpa teneatur obstricti huius,	2.11 (105.19)
teneas. ut perinde intemerato societatis foedere iura teneas maritalis consortii.	5.21 (337.18)
teneat. sed uel totam eam, id est omnes vii legalium azymorum dies, uel certe aliquos de illis teneat.	3.11 (150.12)
tenebant. 'Contiguerunt omnes, intentique ora tenebant,'	5.12 (306.26)
forcipibus quoque igneis, quos tenebant in manibus, minitabantur me comprehendere,	4.7 (219.17)
tenebantur. Cum tempestas saepe dictae cladis . . . partem monasterii huius illam, qua um tenebantur,	5.12 (304.11)
inuasiasset,	1.34 (72.3)
tenebar. quia iam uere surrexi a morte, qua tenebar,	2.13 (113.18)
tenebat. porro anno Focatis, qui tum Romani regni apicem tenebat, primo.	3.3 (132.29)
inietta in eo lancea, quam tenebat;	
et omnium Pictorum monasteriis non paruo tempore arcem tenebat,	

qui post illum regni apicem tenebat, ut in sequentibus dicemus.	3.11 (148.5)
quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat, uenerabatur, et praedicabat,	3.17 (162.2)
cognato suo Eogrice commendatis, qui et antea partem eiusdem regni tenebat, intraret monasterium,	3.18 (162.27)
Iratus autem tetigit regem iacentem uirga, quam tenebat manu,	3.22 (174.6)
in quibus cunctis Vultheri, qui adhuc supererat, sceptrum regni tenebat.	4.3 (212.29)
Interea comes, qui eum tenebat, mirari et interrogare coepit,	4.22 (250.27)
At ille, quem nimius reae conscientiae tenebat dolor,	4.25 (263.22)
vii episcopis, in quibus beatae memoriae Theodorus primum tenebat.	4.28 (273.5)
qui ante ipsum Coinredum idem regnum tenebat.	5.19 (322.5)
et regni, quod per xxxiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5.23 (348.19)
tenebatur. Egefrid eo tempore in provincia Merciorum apud reginam Cynui obess tenebatur;	3.24 (178.6)
Qui in tantum eo tempore tenebatur amore Romanae et apostolicae institutionis,	4.5 (214.15)
abrenuntiavit errori, quo eatenus in obseruatione paschae cum sua gente tenebatur,	5.21 (332.19)
teneamus. Verum qualiscumque fuerit ipse, nos hoc de illo certum tenemus,	3.4 (134.18)
tenenda. Haec ergo caritas in mente tenenda est,	1.27 (50.14)
tenenda. Offa, iuuenis . . . suae genti ad tenenda seruandaque regni scepra exoptatissimus.	5.19 (322.8)
tenendi. et sub ecclesiastica regula sunt tenendi,	1.27 (49.9)
tenens. qui temporalis regni quondam gubernacula tenens,	3.12 (151.19)
tenent. gentes, quae septentrionales Britanniae fines tenent,	2.5 (90.2)
quam successores eius usque hodie tenent, ubi et ipse sepultus est,	3.4 (133.31)
Aegyptiorum, qui prae ceteris doctoribus calculandi palmam tenent,	5.21 (339.5)
provinciae Nordanhymbrorum, . . . iiii nunc episcopi praesulatum tenent;	5.23 (350.30)
tenente. tenente imperium Honorio Augusto,	1.11 (24.18)
Venerat autem de Scottia, tenente adhuc pontificatum Colmano,	3.26 (190.1)
ad limina beatorum apostolorum Gregorio pontificatum tenente profectus est,	5.7 (294.8)
tenentur. nomina omnium in caelo tenentur adscripta,	1.31 (67.3)
tenere. Sic enim nos fidelibus tenere disciplinam debemus,	1.27 (50.9)
et catholicae obseruationis cum ea, . . . ecclesiae Christi tenere;	2.4 (87.23)
qui uexatum tenere, . . . nequaquam ualebant,	3.11 (149.31)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3.25 (183.29)
non sit qui reserat, auerso illo, qui clauis tenere probatur,	3.25 (189.3)
quod usque hodie successores eius tenere noscuntur.	4.13 (232.17)
'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uelis.'	5.12 (310.29)
atque in ea temporis paschalis initium tenere debeamus.	5.21 (334.10)
teneret. sepulchri quoque unius teneret hospitium,	1.18 (36.29)
atque utraque manu erectam tenuerit [teneret],	uar. 3.2 (129.4)
in quibus omnibus idem monasterium insulanum, . . . principatum teneret.	3.4 (134.10)
Verum dum adhuc Sigberet regni infulus teneret,	3.19 (163.23)
teneretur. uno in loco infirmitatis necessitate teneretur,	1.19 (37.11)
quia episcopatu propriae ciuitatis ac parrochiae teneretur adstrictus,	3.7 (141.22)
Cum . . . Torctgyd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,	4.9 (223.11)
Dumque aliquanto tempore apud comitem teneretur,	4.22 (251.2)
quia quaedam de numero uirginum, . . . grauissimo langore teneretur;	5.3 (285.13)
teneri. Cumque a nullo uel teneri uel ligari potuisset,	3.11 (149.25)
tenes. Nam mercedem operum iam sine fine tenes.	2.1 (79.24)
tenet. Victuarii, hoc est ea gens, quae Vectam tenet insulam,	1.15 (31.17)
secunda trecentarum et ultra spatium tenet.	2.9 (97.20)
Corpore nam tumulum, mente superna tenet.	5.7 (293.28)
Ida regnare coepit, a quo regalis Nordanhymbrorum prosapia originem tenet,	5.24 (353.7)
tenetis. si quae eius esse nostis, etiam in facie tenetis.	5.21 (344.27)
tenetur. atque altera in Galliarum tenetur?	1.27 (49.21)
si menstrua consuetudine tenetur,	1.27 (53.31)
Quod uidelicet monasterium usque hodie ab Anglis tenetur incolis.	4.4 (214.1)
tenuerat. proiectoque ense, quem strictum tenuerat,	1.7 (20.21)
post regnum temporale, quod I et vi annis gloriosissime tenuerat,	2.5 (89.8)
tenuere. siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	3.26 (189.23)
tenuerit. ac foueae inposuerit, atque utraque manu erectam tenuerit,	3.2 (129.4)
tenuerunt. acceperunt subreguli regnum gentis, et diuisum inter se tenuerunt annis circiter x;	4.12 (227.27)
qui deinceps regnum subregiae tenuerunt;	4.15 (236.15)
Nam et Picti terram possessionis suae, quam tenuerunt Angli;	4.26 (267.12)
tenui. cum sedens in tenui ueste uir ita inter dicendum, . . . quasi in mediae aetatis caumate sudauerit.	3.19 (167.20)
Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obtectus cespiti tenui,	5.6 (290.15)
tenuimus. nihil utilitatis religio illa, quam hucusque tenuimus.	2.13 (111.24)
tenuisset. et, cum duobus annis hoc tenuisset, tandem superni regni amore compunctus reliquit,	4.12 (228.3)
qui cum xxxvii annis imperium tenuisset gentis illius,	5.7 (294.6)
tenuit. Seuerus, . . . xvii ab Augusto imperium adeptus x et vii annis tenuit.	1.5 (16.16)
insulam per triennium tenuit;	1.6 (17.23)
Gratianus . . . post mortem Valentis sex annis imperium tenuit,	1.9 (23.5)
Arcadius . . . regnum suscipiens, tenuit annos xiii.	1.10 (23.26)
regnum suscipiens, xx et vi annis tenuit;	1.13 (28.19)
regnum adeptus, vii annis tenuit.	1.15 (30.29)
Mauricius . . . imperium suscipiens xx et i annis tenuit.	1.23 (42.15)
regni autem sui, quod xx et iiii annis tenuit,	1.34 (72.1)
sextus Osuald et ipse Nordanhymbrorum rex Christianissimus hisdem finibus regnum tenuit;	2.5 (89.28)
ac per hoc curam illius praefatus Paulinus . . . suscepit ac tenuit,	2.20 (126.17)
quae ille suscepta xxxiii annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit.	3.8 (142.6)
et per annos xxviii laboriosissime tenuit,	3.14 (154.9)
qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit;	3.14 (154.18)
sedem regni reliquit, quam ille susceptam per viii annos tenuit.	4.1 (201.11)
quod ipse annos xi et menses vii tenuit.	4.5 (217.24)
Cantantorem quoque egregium, . . . ad se suosque instituendos accersit, ac per annos xii tenuit;	5.20 (331.31)
Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens, vii annis tenuit,	5.24 (352.27)
TENOR. tenor. non solum epistulae a uobis directae tenor, . . . indicauit.	2.8 (95.19)
tenorem. antistitem, secundum uestorum scriptorum tenorem, minime ualium nunc repperire	3.29 (198.1)
TENTORIVM. tentorio. tentorio tantum maiore supra carrum, in quo inerant, extenso.	3.11 (148.17)
tentorium. ita ut ipsum tantum parieti hereret ecclesiae.	3.17 (160.4)
tentorium. Tetenderunt ergo ei egrotanti tentorium ad occidentalem ecclesiae partem,	3.17 (160.3)
TENVISSIMVS, a, um. tenuissima. sicut etiam lux illa . . . tenuissima prorsus uidebatur, et parua.	5.12 (308.3)
tenuissima. scelera. non solum quae opere uel uerbo, sed etiam quae tenuissima cogitatione peccauit,	5.13 (312.18)
tenuissima. ut . . . pro aperto et hiante uulnere, cum quo sepulta erat, tenuissima tunc cicatricis uest-	4.19 (245.35)
tigia parent.	3.27 (194.8)
tenuissimum. non aliud quam panem ac lac tenuissimum, et hoc cum mensura gustaret;	

TEPIDE. 'Quare tam neglegenter ac tepide dixisti Egeberto, quae tibi dicenda praecepi?	5.9 (297.29)
TEPIDVS, a, um. tepidus. Qui si forte in disciplinae uigore tepidus existat,	1.27 (53.4)
TER. 'Aetio ter consuli gemitus Brittanorum;	1.13 (28.26)
TERGM. terga. Broccmail ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2.2 (84.28)
Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certans, tandem post terga respiceremus,	5.1 (282.1)
ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.1 (282.16)
audio subitum post terga sonitum inmanissimi fletus ac miserimi,	5.12 (306.8)
tergo. A tergo autem, . . . Orcadas insulas habet,	1.1 (9.15)
tergum. post tergum Domini humiliter ueniens uestimenti eius fimbriam tetigit,	1.27 (55.23)
Quod dum agerem, audiui illum post tergum mihi cum gemitu dicentem:	5.6 (290.8)
TERMIN. terminabis. atque in pace tranquilla uitam terminabis	5.19 (329.20)
terminans. et sic terminans temporalem uitam, intrauit aeternam.	4.8 (221.2)
terminari. quod nullo unquam poterit fine terminari.	1.32 (69.13)
dispositum est, ut . . . synodus fieri, et haec quaestio terminari deberet.	3.25 (183.18)
terminatum. quid contrario tuae fidei habitu terminatam in capite coronae imaginem portas?	5.21 (344.14)
terminatur. et tendens contra occidentem terminatur iuxta urbem Alcluthi.	1.12 (26.27)
terminaturus. insuper et, qua die esset hanc uitam terminaturus, ostenderet.	4.11 (226.19)
TERMINVS. terminis. prouinciis, quae Humbrae fluuiio et contiguis ei terminis sequestrantur a borealibus,	2.5 (89.11)
aequalibus pene terminis regnum nonnullo tempore coercentis,	2.5 (89.29)
termino. Quibus termino adpropinquantibus, tanta hodie calculatorum exuberat copia,	5.21 (341.22)
termino. Adpropinquantem autem eodem mundi termino,	1.32 (69.13)
atque seruato termino praeeptionis, aeternitatis subsistentia praemuneret.	2.10 (101.15)
terminos. mox aduerti nauibus inrumpunt terminos,	1.12 (26.30)
qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt.	5.21 (337.28)
legitimos utique terminos paschae aperta transgressione uiolant,	5.21 (338.25)
terminum. Aedilbercti, qui omnibus, ut supra dictum est, usque ad terminum Humbrae fluminis Anglorum	2.3 (85.15)
gentibus imperabat.	3.7 (141.9)
eiusque episcopus usque ad uitae suae terminum mansit.	5.21 (344.13)
'Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	1.32 (69.11)
terminus. praesentis mundi iam terminus iuxta est,	5.12 (307.11)
cuius neque longitudini hinc uel inde, neque altitudini ullus esse terminus uideretur.	5.17 (318.30)
TERNI, ae, a. ternas. ecclesia rotunda grandis, ternas per circuitum cameratas habet porticus desuper tectas.	5.19 (330.26)
ternos. Quindecies ternos postquam egit episcopus annos,	3.11 (148.33)
TERRA. terra. Ex quo tempore factum est, ut ipsa terra, . . . haberet effectum.	3.24 (180.14)
ab Aquilonariis Mercis, quorum terra est familiarum vii milium.	4.13 (231.20)
refloruit terra, rediit uiridantibus aruis annus laetus et frugifer.	4.20 (247.16)
Terra quibus gaudet, dona superna loquar.	5.17 (319.2)
Quae cum cotidie a credentibus terra tollatur,	5.23 (351.28)
in cuius regno perpetuo exsulet terra,	1.1 (10.2)
terra. sed et auium ferax terra marique generis diuersi;	1.5 (16.26)
e terra uelut murus exstruitur altus supra terram,	1.14 (29.22)
inimicis, qui per multos annos praedas in terra agebant,	1.25 (45.6)
quam a continenti terra secernit fluuius Vantsum,	1.32 (68.12)
cuius nomen atque cognitionem dilataueris in terra,	1.32 (69.19)
siqua ex his euenire in terra uestra cognoscitis,	2.1 (80.3)
interrogauit, ut aiunt, de qua regione uel terra essent adlati.	2.3 (85.11)
metropolis Lundonia ciuitas est, . . . et ipsa multorum emporium populorum terra marique uenientium;	3.9 (145.22)
ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilium altam reddiderit.	4.26 (267.17)
inter plurimos gentis Anglorum, . . . seruitio addictos, uel de terra Pictorum fuga lapsos,	4.28 (271.31)
Vt idem in uita anchoretica et fontem de arente terra orando produxerit,	4.28 (271.31)
quod dum praeparata terra tempore congruo seminare,	5.15 (316.21)
et lustrata omni terra repromissionis, Damascum quoque, . . . adierat;	5.21 (335.4)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.20)
"In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti;"	5.21 (345.28)
quod tale munusculum de terra Anglorum mereretur accipere.	2.1 (79.9)
terra. Suscipe, terra, tuo corpus de corpore sumtum,	1.32 (69.17)
terrae. tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca;	2.8 (96.19)
'per omnem terram exisse sonum eorum, et in fines orbis terrae uerba ipsorum,	2.10 (101.13)
hominem ad imaginem et similitudinem suam ex limo terrae plasmatum constituit,	2.10 (101.24)
totius creaturae suae dilatandi subdi etiam in extremitate terrae positurum gentium corda frigida,	2.19 (122.15)
ne paucitatem suam in extremis terrae finibus constitutam, sapientiores . . . aestimarent;	3.2 (129.4)
donec adgesto a militibus puluere terrae figeretur;	3.10 (147.6)
Tulit itaque de puluere terrae illius secum inligans in linteis,	3.23 (174.30)
postulauit eum possessionem terrae aliquam . . . accipere,	3.29 (197.12)
ut sis salus mea usque ad extremum terrae.	4.16 (237.12)
unde data est episcopo possessio terrae cccarum familiarum.	4.18 (241.16)
quo concedente et possessionem terrae largiente, ipsum monasterium fecerat.	5.7 (292.30)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	3.3 (132.5)
terrae. bis renudato littore contiguus terrae redditur;	3.16 (159.7)
et his urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae est contigua,	5.6 (290.14)
Erat namque illo in loco lapis terrae aequalis obiectus cepite tenui,	5.17 (319.12)
terrae. uenire consuevit, et omnes, qui in ecclesia adfuerint, terrae prosternere.	1.5 (16.27)
terram. e terra uelut murus exstruitur altus supra terram,	1.7 (21.14)
namque oculi eius in terram . . . deciderunt.	2.8 (96.18)
et uere 'per omnem terram exisse sonum eorum,	2.10 (101.10)
condidit et creauit, caelum uidelicet et terram,	3.6 (138.3)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.9 (145.18)
ubi corpus eius in terram conruit,	3.9 (145.32)
cuius equus subito lassescere, consistere, caput in terram declinare, . . . coepit	3.9 (145.33)
cuius equus . . . in terram coepit ruere.	3.12 (151.31)
'Deus miserere animabus, dixit Osuald cadens in terram.'	3.22 (172.1)
et pedibus conculcata in terram uerterentur.	3.22 (172.4)
qui caelum et terram et humanum genus creasset,	3.29 (197.15)
'Dedi te in foedus populi, ut suscitares terram,	4.1 (203.12)
Qui cum pariter per mare ad Massiliam, ac deinde per terram Arhelae peruenerint,	4.3 (207.4)
cui etiam rex Vulfheri donauit terram l familiarum ad construendum monasterium	4.3 (209.23)
rediit ipse solus, qui carmen caeleste audierat, et prosternens se in terram:	4.13 (230.10)
habens terram familiarum vii milium,	4.13 (232.7)
Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram LXXXVII familiarum,	4.24 (260.6)
dehinc terram custos humani generis omnipotens creauit.	4.24 (261.2)
Canebat . . . de egressu Israel ex Aegypto, et ingressu in terram repromissionis,	4.26 (267.11)
Nam et Picti terram possessionis suae, quam tenuerunt Angli;	

ita ut corrumpens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret.	4.31 (278.11)
ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5.1 (282.15)
Cumque euentes ad terram, nauiculam quoque nostram ab undis exportaremus,	5.1 (282.17)
inde egrediens ad terram, numquam ipsa uestimenta uda atque algida deponere curabat,	5.12 (310.18)
ita ut . . . genua flecteret in terram, Deo gratias agens,	5.19 (325.12)
terrarium , sicut in uniuerso orbe terrarum, . . . ad praedicandum gentibus paganis dirigeret,	5.21 (345.27)
ne sit necesse . . . per tam prolixa terrarum et maris spatia pro ordinando archiepiscopo semper fatigari.	2.4 (87.29)
longa terrarum marisque interualla, . . . ad haec nos descendere coegerunt,	2.18 (120.21)
sed et regna terrarum plus quam ulli maiorum suorum, . . . consecutus est.	2.18 (121.28)
donatis insuper XII possessiunculis terrarum,	3.6 (138.2)
terras , qui ab occidente in terras longo spatio erumpit,	3.24 (178.25)
Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.1 (13.14)
nemo in regibus plures eorum terras, . . . habitabiles fecit.	1.12 (25.29)
audiuit repente, . . . uocem suauissimam cantantium atque laetantium de caelo ad terras usque descendere;	1.34 (71.15)
uel etiam corusci ac tonitrua terras et aera terrerent,	4.3 (208.21)
quod per terras Iutorum, quae ad regionem Geuissorum pertinent, praefatum pelagus intrat;	4.3 (210.25)
adeo ut Eogriddi promiserit se ei terras ac pecunias multas esse donaturum,	4.16 (238.20)
in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque disternit;	4.19 (243.16)
terris , proximate terris nauigio,	4.26 (267.21)
quod eo loci corpora eorum posset inuenire, ubi lucem de caelo terris radiasse conspiceret.	1.1 (12.32)
terris , utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem . . . redeunte;	5.10 (301.6)
'Talis', inquiens, 'mihi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	1.1 (11.2)
quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	2.13 (112.6)
Aspice, nupta Deo, quae sit tibi gloria terris;	4.3 (211.5)
Hild, . . . post multa, quae fecit in terris, opera caelestia, . . . transiuit	4.20 (248.27)
Hild, . . . ad percipienda praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit	4.23 (252.20)
ut, qui simul in terris seruiimus, ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.23 (252.20)
cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	4.29 (274.30)
TERRENA , terrena. sed mentis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	5.7 (294.10)
TERRENVS , a, um. terrena . Quaedam terrena lex in Romana repulica permittit,	2.7 (94.9)
terreni. et post tam pulchram quietis suae speciem terreni actus puluere fedatur.	1.27 (50.29)
terreni. quos terreni principes edomare ferro nequiuant,	2.1 (74.21)
terreni. Qui uidelicet regi, . . . potestas etiam terreni creuerat imperii;	2.1 (78.14)
ut terreni regni infulus sortitus est,	2.9 (97.12)
terrenis . Horum ergo sortio non solum a terrenis est munitus incursibus,	3.1 (127.19)
terrenis. quod de terrenis rebus uidetur amittere,	2.1 (75.13)
quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	1.27 (50.18)
terreno . in terreno conuersatus palatio propositum	4.3 (207.21)
TERREO , terrendo. exhortando, terrendo, blandiendo, corrigendo,	2.1 (75.3)
terrere. nec tamen me ullatenus contingere, tametsi terrere praesumebant.	1.32 (68.9)
terrarent. uel etiam corusci ac tonitrua terras et aera terrerent,	5.12 (306.28)
territi. ita ut aliquot laesi, omnes territi, impugnare ultra urbem cessarent,	4.3 (210.25)
TERRESTRIS , e. terrestri . qui terrestri quidem itinere illo uenire, . . . disponebat,	3.16 (159.21)
terrestris. in quibus ablato studio militiae terrestris, ad exercendam militiam caelestem, . . . locus . . . sup-	3.15 (157.28)
peteret.	3.24 (178.26)
terrestris. et non multo post etiam regni terrestris potentiam perdidit.	3.7 (140.10)
suscepit regni terrestris sedem pro eo frater eius Osui,	3.14 (154.7)
TERRIBILIS , e. terribile . de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen securior fiat.	1.32 (68.27)
unum latus flammis feruentibus nimium terribile,	5.12 (305.2)
terribilis. quod esset uir . . . uenerabilis simul et terribilis aspectu.	2.16 (117.29)
nam etsi terribilis iste ac grandis esse rogus uidetur,	3.19 (165.34)
ut admoneremus lectorem operum Domini, quam terribilis in consiliis super filios hominum;	4.25 (266.7)
TERRIGENAE , terrigenas. de caelo intonat, ut terrigenas ad timendum se suscitet,	4.3 (211.1)
TERRITORIUM , territoria. donabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria,	3.3 (132.21)
territoria. sed et territoria ac possessiones in usum eorum, . . . adiecit.	2.3 (85.28)
et Osui, . . . possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dederit.	3.24 (177.11)
ut nemo territoria ac possessiones ad construenda monasteria, . . . acciperet.	3.26 (191.21)
territorio . Qui natus in territorio eiusdem monasterii,	5.24 (357.6)
TERROR , terrore. hostile agmen terrore prosternitur,	1.20 (39.10)
eiusdem diuinitatis terrore refrenatur,	2.1 (78.21)
Quod cum repente conuiuae terrore confusi conspicerent,	3.10 (147.17)
Item de terrore futuri iudicii, et horrore poenae gehennalis, . . . carmina faciebat;	4.24 (261.6)
terrorem . apparuerunt cometae duae circa solem, multum intuentibus terrorem incutientes.	5.23 (349.6)
terrores. uidelicet immutationes aeris, terroresque de caelo,	1.32 (69.15)
terrori. ut ipsis quoque, qui eos aduocauerant, indigenis essent terrori.	1.15 (32.7)
dum et fortissimos Christianosque habentes reges cunctis barbaris nationibus essent terrori,	4.2 (205.7)
TERTIO , tertium [tertio] cum Simmacho gessit consulatum,	1.13 (28.23)
alleluiam tertio repetitum sacerdotes exclamabant.	1.20 (39.8)
Misit secundo, misit tertio, et copiosiora argenti dona offerens,	2.12 (107.28)
Tum ille tertio: 'Si autem,' inquit,	2.12 (109.13)
Vnde tertio aedificata ibi ecclesia,	3.17 (160.34)
clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus,	4.8 (220.29)
Rursumque modicum silens, tertio dixit:	4.9 (223.24)
TERTIVS , a, um. tertia . alia clero, tertia pauperibus, quarta ecclesiis reparandis.	1.27 (48.27)
tertia uel quarta generatio fidelium licenter sibi iungi debeat;	1.27 (51.1)
tertia in euangelio per effectum dominicae passionis et resurrectionis adiuncta est.	5.21 (334.3)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5.21 (334.30)
Veraciter enim tertia agitur ebdomada,	5.21 (336.2)
tertia , ut nec secunda die, nec tertia, neque umquam exinde eum auderet contingere.	3.12 (151.11)
Qui reductus in corpore, et die tertia rursum eductus,	3.19 (164.33)
Tertia autem die prioribus adgrauata doloribus,	4.19 (245.20)
A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, sepiissime uincula soluebantur.	4.22 (251.21)
ut pascha primo mense anni et tertia eiusdem mensis septimana, . . . fieri deberet;	5.21 (334.5)
ut in ipsa tertia septimana diem dominicam expectare, . . . debeamus.	5.21 (334.8)
qua tempus paschale primo mense anni et tertia eius ebdomada celebrandum esse diximus.	5.21 (336.1)
ut nunquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia in utramuis partem declinet;	5.21 (337.16)
quod non recte dominicum paschae diem, . . . tertia primi mensis ebdomada celebremus.	5.21 (337.24)
tertia eiusdem mensis septimana facere praecipimur;	5.21 (340.1)
quia tertia post immolationem suae passionis de resurgens a mortuis,	5.21 (340.4)
expectamus adhuc monente euangelio in ipsa ebdomada tertia tempus diei dominicae,	5.21 (340.33)

et apparuerunt stellae pene hora dimidia ab hora diei tertia.	5.24 (353.5)
tertia. xv ^a luna, quae initium tertiae septimanae faciat,	5.21 (334.26)
ab initio, ut diximus, tertiae septimanae, . . . computari oportet.	5.21 (335.14)
et nunquam in ebdomadae tertiae die septima ponant;	5.21 (338.8)
tertiam. tertiam Scottorum nationem in Pictorum parte recepit;	1.1 (12.19)
tertiam in Britannia Brettonibus et Pictis gentem addiderunt.	1.1 (13.10)
tertiam sibi ipse retentans, statim pauperibus distribuit.	5.12 (304.13)
eclipsis solis facta est xiiii. Kalendas Martias, ab hora prima usque ad tertiam.	5.24 (353.2)
eclipsis facta est solis xviii. Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	Cont. (361.7)
tertio. indictione xiiii ^a , tertio diei Kalendarum Martiarum;	2.4 (88.19)
facta erat eclipsis solis diei tertio mensis Maii,	3.27 (191.29)
Nam die dehinc tertio, complete hora nona, . . . emisit spiritum.	4.11 (226.29)
Anno autem regni Aldfridi tertio, Caedualia, rex Occidentalium Saxonum, . . . uenit Romam;	5.77 (292.12)
ordinatus autem anno sequente tertio diei Kalendarum Iuliarum dominica	5.8 (295.27)
tertio. tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.2)
tertium. Aetius . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1.13 (28.23)
placuitque post diem tertium, ut lapis, quo monumentum tegebatur, amoueretur,	3.8 (143.33)
tertium dissensionis, cum animos proximorum etiam in superuacuis rebus offendere non formidamus;	3.19 (165.26)
habuitque primum episcopum Trumheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum Vynfridum.	3.24 (180.28)
sed et tertium exinde diem, quo esset moriturus, insinuauit.	4.11 (226.26)
tertium. Memento, ut tertium, quod promisi, facere ne differas,	2.12 (110.34)
tertius. qui tertius quidem in regibus gentis Anglorum cunctis australibus eorum prouinciis, . . . imperauit;	2.5 (89.9)
tertius, ut diximus, Aedilbert rex Cantuariorum;	2.5 (89.16)
Mellitus, . . . sedem Doruernensis ecclesiae tertius ab Augustino suscepit.	2.7 (94.1)
tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3.24 (179.26)
Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.24)
III. Et hunc primum . . . accepit praesulem, II Edilui, III Eadgarum,	4.12 (229.15)
III. Data die III Iduum Iunii,	2.18 (122.3)
sed et Heraclio felicissimo Caesare id est filio eius anno III,	2.18 (122.7)
III. III. Interrogatio Augustini:	1.27 (49.33)
III. III. 'Vt, quaeque monasteria Deo consecrata sunt, nulli episcoporum liceat ea in aliquo inquietare,	4.5 (216.6)
III ^o . et consulatus eius anno III ^o ,	2.18 (122.6)
cuius anno regni III ^o , Theodoros cogit concilium episcoporum,	4.5 (214.22)
TERTIVS DECIMVS, a, um. tertio decimo. Hoc autem bellum rex Osiu in regione Loidis tertio decimo	3.24 (179.13)
regni sui anno, . . . confecit.	1.23 (43.25)
XIII. post consulatum eiusdem domini nostri anno XIII,	1.24 (44.22)
post consulatum eiusdem domini nostri anno XIII,	4.26 (267.3)
extinctus anno aetatis suae XL., regni autem XV., die XIII. Kalendarum Iuniarum.	1.23 (43.26)
XIII. indictione xiiii [xiii].	2.4 (88.19)
XIII ^a . indictione xiiii ^a , tertio diei Kalendarum Martiarum;	3.14 (155.22)
Quod factum est die xiiii ^a Kalendarum Septembris, anno regni eius nono,	3.25 (186.24)
ita ut xiiii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipiat,	3.25 (187.24)
quod aliquoties pascha manifestissime ante plenilunium, id est in xiiii ^a luna, facitis.	5.21 (337.33)
XIII ^{ae} . Cum enim a uespera diei xiiii ^{ae} uigilias sanctae noctis celebrare incipiunt,	4.29 (275.12)
XIII ^o . et uno eodemque die, hoc est xiii ^o Kalendarum Aprilium, egredientes e corpore . . . uisione coniuncti	1.27 (54.21)
sunt,	3.25 (186.27)
TESTAMENTVM. testamenti. testamenti ueteris praeceptione didicisti,	1.27 (56.28)
uel noui testamenti sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.	1.27 (56.29)
testamento. in testamento ueteri exteriora opera obseruantur,	1.27 (56.29)
in testamento nouo non tam, quod exterius agitur, . . . attenditur,	1.27 (56.29)
testamentum. Hunc quidem testamentum ueteris legis, . . . pollutum dicit,	5.24 (358.28)
testamentum. Item, Capitula lectionum in totum nouum testamentum, excepto euangelio.	1.17 (35.31)
TESTIMONIUM. testimonia. et adsertiones molestissimas lectionum testimonia sequebantur.	2.11 (106.4)
testimonium. ut profecto sacrae scripturae testimonium per te expletum indubitanter perclaret:	5.20 (331.7)
Cuius doctrinae simul et Theodori inter alia testimonium perhibet,	1.7 (21.8)
testimonium. officii testimonium relinquens,	2.1 (77.23)
et oculus uidens testimonium reddebat mihi,	2.7 (94.14)
ut unum uirtutis eius, unde cetera intellegi possint, testimonium referam,	2.19 (124.8)
Nam ceteri homines cum peccato originali nascentes testimonium praeuaricationis Adae,	3.19 (163.22)
cui etiam caro post mortem incorrupta testimonium perhibuerit.	3.25 (187.8)
et uirtutum quae fecerunt miracula testimonium praebuerunt;	4.14 (235.33)
Sed et hoc eius uerbis testimonium perhibuit,	4.30 (277.25)
In quo etiam loco signa sanitatum aliquoties facta meritis amborum testimonium ferunt,	4.31 (278.4)
testimonium habens ab uniuersis fratribus,	2.1 (77.10)
TESTIS. teste. quia scriptura teste:	4.19 (243.14)
testem. Vilfrid episcopus referebat, dicens se testem integritatis eius esse certissimum;	5.6 (289.13)
Sed et cuius meriti apud internum testem habitus sit,	1.27 (52.11)
testes. qui in ordinatione episcopi testes adstant?	Praef. (7.26)
testium. non uno quolibet auctore, sed fidei innumerorum testium, . . . adsertione	2.15 (116.12)
TESTOR. testabatur. fanum rex . . . usque ad suum tempus perdurasse, et se in pueritia uidisse testabatur.	3.26 (190.20)
cuius continentiae fuerit ipse . . . testabatur etiam locus ille, quem regebant,	5.15 (316.29)
quaeque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur,	1.11 (25.12)
testantur. et stratae ibidem factae usque hodie testantur;	4.19 (245.12)
sicut et praefatus antistes Vilfrid, et multi alii, qui nouere, testantur;	1.17 (36.2)
testatur. iudicium tamen clamore testatur.	1.27 (48.20)
Sacra scriptura testatur,	2.5 (90.29)
sed et fornicatione pollutus est tali, qualem nec inter gentes audiam apostolos testari,	4.22 (250.11)
testatur. propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum suis similibus uenisse testatus est.	
TETER, tra, trum. tetarum. Et cum progredieremur . . . ecce subito apparent ante nos crebri flammaram	5.12 (305.28)
tetarum globi,	5.13 (312.19)
TETRICVS, a, um. tetricis. manifestissime in eo tetricis esse descripta litteris.	4.25 (265.18)
TEXO. tendens. uirgines . . . quotiescumque uacant, tendens subtilioribus indumentis operam dant,	2.18 (120.22)
TEXTVS. textum. Quarum etiam textum litterarum in nostra hac historia ponere commodum duximus.	1.24 (43.31)
textus. Misit . . . pontifex ad Etherium . . . litteras, quarum iste est textus:	1.29 (63.15)
quarum litterarum iste est textus:	4.5 (214.28)
Cuius synodicae actionis huiusmodi textus est:	
THECA. theca. inuolutum nouo amictu corpus, nouaque in theca reconditum, supra pauimentum sanc-	4.30 (277.17)
tuarii posuerunt.	4.32 (280.21)
Quo facto, reliquias, ut iussus erat, suas in theca recondidit,	3.11 (148.27)
thecam. Lota igitur ossa intulerunt in thecam, quam in hoc praeparauerant,	4.32 (280.12)
Qui cum . . . aperuisset thecam reliquiarum, ut portionem earum roganti amico praestaret,	

Ac thecam e rutilo his condignam condidit auro;	
THEODBALD (d. 603), <i>brother of Ethelfrid, King of Northumbria.</i>	5.19 (330.17)
Theodbold. In qua etiam pugna Theodbold frater Aedilfridi . . . peremptus est.	1.34 (71.26)
THEODORETVS (390?-457?), <i>Bishop of Cyrus.</i>	
Theodreti. in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio . . . contra Theodorum, et Theodreti et Iba epistulas,	4.17 (240.11)
THEODORVS (d. 428), <i>Bishop of Mopsuestia.</i>	
Theodorum. in Constantinopoli quinto congregati sunt concilio . . . contra Theodorum, et Theodreti et Iba epistulas,	4.17 (240.10)
THEODORVS (602?-690), <i>Archbishop of Canterbury, 668-690; native of Tarsus in Cilicia; educated at Athens; excellent scholar in Greek and Latin; with Hadrian founded an influential school in Canterbury.</i>	
Theodori. archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata praeter duorum tantummodo, id est Theodori et Berctualdi,	2.3 (86.8)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatæ memoriæ episcopi, defunctus est,	5.20 (331.1)
Cuius doctrinæ simul et Theodori inter alia testimonium perhibet,	6.20 (331.6)
Erat enim discipulus beatæ memoriæ magistrorum Theodori archiepiscopi, et abbatis Hadriani;	5.23 (348.23)
Theodoro. Præceperat enim Theodoro abeundi domus apostolicus, ut in diocesi sua prouideret,	4.1 (204.7)
Successit autem Theodoro in episcopatum Berctuald,	5.8 (295.18)
Theodoro. a beatæ memoriæ Theodoro archiepiscopo et Hadriano abbate,	Praef. (6.8)
Vt Theodoro euncta peragrante, Anglorum ecclesiæ cum catholica ueritate, . . . coeperint . . . inbui;	4.2 (204.10)
cum mortuo Iarumanno sibi quoque suisque a Theodoro episcopum dari peteret,	4.3 (206.16)
episcopum ipse pro eo, Theodoro ordinante, factus est.	4.5 (217.29)
et episcopatu functus Haeddi pro eo, consecratus a Theodoro in ciuitate Lundonia.	4.12 (227.29)
Ordinati sunt autem Eadhaed, Bosa, et Eata Eboraci ab archiepiscopo Theodoro;	4.12 (229.21)
De synodo facta in campo Haethfelda, praesidente archiepiscopo Theodoro.	4.17 (238.25)
praesidente Theodoro, gratia Dei archiepiscopo Britanniae insulae et ciuitatis Doruuenis;	4.17 (239.12)
Et nos omnes subscribimus, qui cum Theodoro archiepiscopo fidem catholicam exposuimus.	4.17 (240.25)
Vt Theodoro defuncto archiepiscopatus gradum Berctuald suscepit;	5.8 (294.14)
Non enim eo tempore habebat episcopum Cantia, defuncto quidem Theodoro,	5.11 (302.13)
qui est annus xi ^{mus} primus, ex quo a Vitaliano papa directus est cum Theodoro;	5.20 (331.5)
et synodus facta est ad Herutforda, . . . praesidente archiepiscopo Theodoro,	5.24 (354.23)
synodus facta in campo Haethfeltha . . . praesidente archiepiscopo Theodoro;	5.24 (355.8)
Theodorum. rogauerunt Theodorum, . . . ipsum sibi antistitem consecrari;	3.7 (141.28)
quo cum uenisset, adsumsit Theodorum cum Ebrini licentia,	4.1 (203.27)
absoluti eum, et post Theodorum ire permisit.	4.1 (204.3)
et quoniam ante Theodorum rediit, ipse etiam in Cantia presbyteros et diaconos, . . . ordinabat.	4.2 (206.1)
uenit Cantiam ad archiepiscopum beatæ recordationis Theodorum;	4.23 (255.1)
Memini enim beatæ memoriæ Theodorum archiepiscopum dicere,	5.3 (285.26)
Quem nunc Theodorum lingua Pelasga uocat.	5.8 (295.10)
Theodorus. quam . . . reuerentissimus archiepiscopus Theodorus in honore beati apostoli Petri dedicauit, sed illo ibidem defuncto, Theodorus archiepiscopus ordinatus, et cum Hadriano abbate sit Britanniam missus.	3.25 (181.9)
Erat ipso tempore Romae monachus Hadriano notus, nomine Theodorus, natus Tarso Ciliciae,	4.1 (201.2)
Qua accepta Theodorus profectus est ad Agilberctum Parisiorum episcopum,	4.1 (202.24)
Peruenit autem Theodorus ad ecclesiam suam secundo postquam consecratus est anno,	4.1 (203.16)
Itaque Theodorus perlustrans uniuersa, ordinabat locis opportunis episcopos,	4.2 (204.13)
iussit uenire Theodorus, ubicumque longius iter instaret, equitare,	4.2 (205.20)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum,	4.3 (206.26)
et de synodo facta ad locum Herutforda, qui praesidebat archiepiscopus Theodorus.	4.3 (212.24)
Anno . . . dclxx ^{mo} , qui est annus secundus ex quo Britanniam uenit Theodorus,	4.5 (214.10)
cuius anno regni iii ^o , Theodorus cogit concilium episcoporum,	4.5 (214.12)
ego quidem Theodorus, quamuis indignus, ab apostolica sede destinatus Doruuenensis ecclesiæ episcopus,	4.5 (214.22)
Theodorus archiepiscopus deposuit eum de episcopatu	4.5 (215.4)
Pro quo Theodorus in ciuitate Hrofi Cuichelmu consecrauit episcopum.	4.6 (218.5)
His temporibus audiens Theodorus fidem ecclesiæ Constantinopoli . . . esse turbatam,	4.12 (228.22)
Vt Theodorus episcopum inter Egfridum et Aedilredum reges pacem fecerit.	4.17 (238.26)
Theodorus Deo dilectus antistes, . . . coeptum tanti periculi funditus extinguit incendium;	4.21 (249.1)
pro eo, quod archiepiscopus Theodorus iam defunctus erat,	4.21 (249.11)
congregata synodo . . . cui beatæ memoriæ Theodorus archiepiscopus praesidebat,	4.23 (255.16)
vii episcopis, in quibus beatæ memoriæ Theodorus primatum tenebat.	4.28 (272.17)
Theodorus beatæ memoriæ archiepiscopus, senex et plenus dierum, . . . defunctus est;	4.28 (273.5)
Anno dclxviii, Theodorus ordinatur episcopus.	5.8 (294.19)
Anno dxcx, Theodorus archiepiscopus obiit.	6.24 (354.18)
THEODOSIVS I (346?-395), <i>Roman Emperor.</i>	6.24 (355.15)
Theodosii. Arcadius filius Theodosii . . . regnum suscipiens,	1.10 (23.25)
Honorio Augusto, filio Theodosii minoris,	1.11 (24.19)
Theodosio. filio Theodosii [Theodosio] minoris,	uar. 1.11 (24.19)
Cuius computum paschalis Theophilus . . . in centum annorum tempus Theodosio imperatori composuit.	5.21 (341.18)
Theodosio. a Theodosio paterna pietate susceptus,	1.9 (23.18)
Theodosium. Theodosium Hispanum uirum . . . apud Syrmium purpura induit,	1.9 (23.8)
THEODOSIVS II (401-450), <i>Emperor of the East.</i>	
Theodosio. regnante Theodosio minore,	1.13 (28.14)
Theodosius. Theodosius iunior post Honorium xlv ab Augusto regnum suscipiens,	1.13 (28.17)
THEOPHILVS , <i>Archbishop of Alexandria, 385-412.</i>	
Theophilus. Cuius computum paschalis Theophilus Alexandriae praesul . . . composuit.	5.21 (341.16)
THOMAS (d. 652?), <i>Bishop of East Anglia; the second native English bishop.</i>	
Thomam. Honorius loco eius ordinauit Thomam diaconum eius	3.20 (169.5)
THRACIA , <i>Thrace.</i>	
Thraciae. Orientisque et Thraciae simul praefect imperio.	1.9 (23.10)
THRVIDRED (fl. 731), <i>Abbot of Dacre.</i>	
Thruired. Harum particulam reliquiarum eo tempore habebat penes se quidam de presbyteris eiusdem monasterii nomine Thruired,	4.32 (280.10)
THRYDVVLF (fl. 731), <i>abbot of a monastery in Elmet Wood.</i>	
Thryduulf. et seruatur adhuc in monasterio reuerentissimi abbatis et presbyteri Thryduulfi,	2.14 (115.22)
THVVF . thuf. illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuf [thuf],	uar. 2.16 (118.20)
thuf. illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
TIBERIVS CONSTANTINVS , <i>Tiberius II, Emperor of the East, 678-682.</i>	
Tiberio Constantino. iuuantem etiam pissimum imperatore Tiberio Constantino,	2.1 (76.11)
TIBERIVS , see MAVRICIVS TIBERIVS .	
TIGNVM . tignorum. aduxit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum,	3.16 (159.5)

TILABVRG, *Tilbury, on the Thames.*

Tilaburg, adiuaurent, maxime in ciuitate, . . . quae Tilaburg cognominatur;	3.22 (173.7)
TILMON (<i>fl.</i> 690), <i>a monk, once a thegn, who learned in a vision of the death of the two Heralds.</i>	5.10 (301.3)
Tilmon. Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis, cui nomen erat Tilmon,	1.27 (51.21)
TIMEO. timeant. Tremendum Dei iudicium timeant,	1.17 (34.33)
timebant. Nuntiabant enim sinistri spiritus, quod timebant,	4.25 (263.13)
timebat. et se pro illo puniendum a districto Iudice timebat.	5.9 (297.23)
Ipse autem tacitus rem considerans, ueram esse timebat;	1.12 (27.28)
timebatur. quia et inde barbarorum inruptio timebatur,	1.27 (60.7)
timenda. omnimodo haec inclusio non est timenda;	1.31 (66.17)
timendo. et timendo gaudeas, et gaudendo pertimescas.	4.3 (211.2)
timendum. de caelo insonat, ut terrigenas ad timendum se suscitet,	3.12 (151.10)
timens. quin in tantum timens aufugit,	1.23 (42.21)
timentes. monachos timentes Dominum	3.25 (182.22)
timentium. timentium, ne forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum currerent	3.13 (152.28)
timere. timere coepit et pauere,	4.11 (226.8)
timere coepit homo animi regalis,	4.14 (234.8)
'Noli timere, fili, mortem, pro qua sollicitus es;	4.25 (265.29)
aliquantulum loci aecolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	5.12 (304.10)
'Noli, inquit, 'timere, quia iam uere surrexi a morte, qua tenebar,	4.25 (264.30)
timebam. cuius praesentia cum essem exteritius, dixit mihi, ne timerem;	5.13 (313.7)
timerent. qui eius interitum cognoscentes differre tempus paenitentiae, dum uacat, timerent,	2.1 (78.18)
timet. iam nunc fidelis humilium linguas timet.	4.25 (265.25)
timui. Qui respondit: 'Timui propter reuerentiam tuam, ne forte nimium conturbaberis;	2.12 (110.32)
timuisti. 'hostium manus, quos timuisti, Domino donante euasisti;	4.22 (250.7)
timuit. A quo interrogatus, qui esset, timuit se militem fuisse confiteri;	1.14 (30.12)
TIMOR. timore. nec timore mortis hi, qui supererant, . . . reuocari poterant.	1.20 (39.15)
plures etiam timore praecipites flumen, . . . deuorauit.	1.23 (42.25)
perculsi timore inert,	2.5 (90.32)
qui . . . uel fauore uel timore regio, fidei et castimoniae iura susceperant.	2.18 (121.7)
ut fide et opere, in timore Dei et caritate, uestra adquisitio . . . amplius extendatur;	4.3 (211.9)
'oportet nos admonitioni eius caelesti, debito cum timore et amore respondere;	4.23 (257.20)
Statimque exurgens, nimio timore perterritus, ecurrit ad uirginem,	4.30 (276.24)
nimio mox timore percussus, festinarunt referre antistiti, quae inueniant.	5.12 (304.7)
omnes, qui corpori flentes adederant, timore immenso percussos in fugam conuertit;	5.13 (311.22)
ne exprobrarent sibi sodales, quod timore mortis faceret ea,	4.5 (215.16)
timorem. 'Rogo, inquam, 'dilectissimi fratres, propter timorem et amorem Redemptoris nostri,	4.3 (210.13)
timori. in tantum erat timori Domini subditus,	2.16 (118.13)
timoris. neque hos quisquam, . . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet,	3.5 (136.22)
Numquam diuitibus honoris siue timoris gratia, siqua delinquiscent, reticebat;	3.11 (150.24)
neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste pertulit.	3.19 (167.22)
propter magnitudinem memorati timoris uel suauitatis, . . . sudauerit.	4.12 (228.10)
cum Aedilred. . . ecclesias ac monasteria sine respectu pietatis uel diuini timoris fedaret,	4.25 (264.10)
quod causa diuini timoris semel ob reatum conpunctus coeperat,	
TIMOTHEVS, <i>disciple and companion of St. Paul.</i>	1.27 (48.21)
Timotheum. et specialiter beati Pauli ad Timotheum epistulae,	3.25 (185.11)
Hinc est enim, quod Paulus Timotheum circumcidit,	
TINA, TINVS, <i>the Tyne.</i>	
Tinam. quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam,	5.21 (332.28)
Tini. nunc monasterio, quod est iuxta ostium Tini fluminis, abbatis iure praeest.	5.6 (289.9)
Tino. id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfluente Tino amne separata,	5.2 (283.10)
TINCTVRA. tinctura. quibus tinctura coccinei coloris conficitur,	1.1 (10.12)
TIOVLFINGACÆSTIR, <i>probably Littleborough, on the Trent.</i>	
Tiouulfingacæstir. iuxta ciuitatem, quae lingua Anglorum Tiooulfingacæstir uocatur;	2.16 (117.25)
TITILLVS (<i>fl.</i> 673), <i>the notary of Archbishop Theodore.</i>	
Titillo. Quam sententiam definitionis nostrae Titillo notario scribendam dictauit.	4.5 (217.12)
TITVLVS. titulo. Porro dies XIII ^{id} extra hunc numerum separatim sub paschae titulo praenotatur,	5.21 (335.17)
TOBIAS (<i>d.</i> 726), <i>Bishop of Rochester; educated by Theodore and Hadrian.</i>	
Tobiae. In librum beati Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum r.	5.24 (358.11)
Tobiam. inter plurimos, quos ordinauit, etiam Tobiam uirum doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antis-	5.8 (294.15)
titem,	5.8 (295.32)
etiam Gebmundo Hrofensis ecclesiae praesule defuncto, Tobiam pro illo consecrauit,	5.23 (348.21)
Tobias. Anno post quem proximo Tobias Hrofensis ecclesiae praesul defunctus est,	2.8 (96.6)
TOLERANTIA. tolerantiae. Saluati ergo estis spe patientiae et tolerantiae uirtute,	
TOLERO. tolerabatur. Haec autem dissonantia paschalis obseruantiae inueniente Aidano patienter ab	3.25 (182.7)
omnibus tolerabatur,	5.14 (314.2)
tolerabatur tamen ab eis longanimitate ob necessitatem operum ipsius exteriorum;	2.2 (83.22)
tolerabimus. cetera, quae agitis, . . . aequanimitate cuncta tolerabimus.	2.2 (83.22)
toleramus. cetera, quae agitis, . . . aequanimitate cuncta tolerabimus [toleramus].	1.27 (51.34)
toleranda. culpa aliquatenus toleranda est,	5.12 (305.7)
tolerare. Cum enim uim feruoris inmensi tolerare non possent,	5.12 (310.26)
'quod tantam frigoris asperitatem ulla ratione tolerare praeuales.	1.27 (51.27)
tolerat. quaedam per mansuetudinem tolerat,	2.1 (74.24)
tolero. Perpendo itaque, quid tolero, perpendo, quid amisi;	2.2 (84.32)
TOLLO. sublato. quamuis ipso iam multo ante tempore ad caelestia regna sublato,	3.25 (181.3)
Interea Aidano episcopo de hac uita sublato,	4.23 (256.1)
sublatum. quasi subito sublatum eum quaeierit cum omni diligentia,	2.18 (120.9)
sublatus. Haec inter Iustus archiepiscopus ad caelestia regna subleuatus [sublatus]	uar. 3.14 (157.17)
Aidan . . . de saeculo ablatus [sublatus], perpetua laborum suorum a Domino praemia recepit.	uar. 4.25 (266.12)
tollat. ne forte nos . . . ad perpetuum perditionem districtius examinans tollat.	5.21 (334.18)
x ^{id} die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas.	5.17 (319.2)
tollatur. Quae cum cotidie a credentibus terra tollatur, nihilominus manet,	1.10 (24.13)
tollere. Tollere humo miserum propulsi anguiculus?	4.30 (276.11)
tollerent. inmisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius,	4.10 (224.14)
tollerentur. ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis,	5.21 (336.14)
tolleret. tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas,	4.9 (222.19)
tolleretur. uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur,	2.2 (82.30)
tollite. 'Dominus, inquit, ait: 'Tollite iugum meum super uos,	1.31 (66.21)
tollitur. et unde foras in honorem tollitur,	
TOMIANVS (<i>d.</i> 660 X 661), <i>Tomene, Abbot and Bishop of Armagh.</i>	2.19 (123.1)
Tomiano. Dilectissimis et sanctissimis Tomiano, Columbano, Cromano, Dinnao, et Baithano episcopis;	

TONDBERCT (d 655), a prince of the Southern Gyrras; first husband of Ethelthryth, who later became Queen of Northumbria.

Tondberct. quam . . . uir habuerat uxorem, princeps uidelicet Australium Gyruorum, uocabulo Tondberct.

TONDHERE (d. 651), Oswin's thegn, killed with his master by Oswy's orders.

Tondheri. diuertique ipse cum uno tantum milite sibi fidissimo, nomine Tondheri,

TONDEO. tondi. donec illi coma cresceret, quo in coronam tondi posset;

tondendit. Hinc est enim, . . . quod cum Aquila et Priscilla caput Chorinti totondit;

tond. . . . dum . . . caput totondit, probauit utique, quia tempore felicitatis capillos nutrire consueat.

TONITRVM. tonitrua. uel etiam corusci ac tonitrua terras et aera terrent,

TONO. tonantis. Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;

TONSVRA. tonsura. atque accepta tonsura pro aeterno magis regno militare curaret.

Mota ergo ibi quaestione de pascha, uel tonsura, uel aliis rebus ecclesiasticis,

acceptaque tonsura, locum secretae mansionis, quam praeuiderat abbas, intrauit;

ut eius rogatu monasterio supra memorato inditus, ac monachica sit tonsura coronatus,

nequid quidem adtonsus, uerum eis, quae tonsura maiores sunt, . . . non mediocriter insignitus;

simul et epistulam de catholico pascha uel de tonsura miserit.

plures . . . sagunt magis, accepta tonsura, monasterialibus adscribere uotis,

tonsurae. a quo etiam tonsurae ecclesiasticae coronam susceperat),

habens iuxta morem provinciae illius coronam tonsurae ecclesiasticae,

simul et de tonsurae modo uel ratione, qua clericos insigni deceret;

neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.

'Verum, etsi profiteri nobis liberum est, quia tonsurae discrimen non noceat,

ita etiam de tonsurae differentia legatur aliqua fuisse controuersia;

si beati Petri consortium quaeris, cur eius, quem ille anathematizauit, tonsurae imaginem imitaris?

monachi Scotticae nationis . . . ad ritum paschae ac tonsurae canonicum . . . perducti sunt.

tonsuram. id est qui pascha catholicum et tonsuram coronae . . . recipere nolebant,

habuerat enim tonsuram more orientalium sancti apostoli Pauli.

tonsuram quoque, de qua pariter uobis litteras fieri uoluisti, hortor, ut . . . congruam habere curetis.

oportet eos, . . . formam quoque coronae, . . . suo quemque in capite per tonsuram praefere;

Ceterum tonsuram eam, quam magum ferunt habuisse Simonem,

quasi eos, qui hanc tonsuram habent, condemnandos iudicem,

quia etsi Simonis tonsuram ex consuetudine patria habeam,

Tonsuram quoque, si tantum sibi auctoritatis subesse, emendare meminisset,

hanc accipere debere tonsuram, quam plenam esse rationis audimus, omnes, . . . clericos decerno.

Egbertus Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram,

tonsuras. inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,

TORCTGYD (fl. 675?), a nun of Barking; saw the body of Ethelburg carried to Heaven.

Torctgyd. apparuit uisio miranda cuidam de sororibus, cui nomen erat Torctgyd,

Cum . . . Torctgyd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,

TORMENTVM. tormenta. ne pro carnali dilectione tormenta aeterni cruciatus incurrant.

quia . . . episcopus ab apostolo Christi tanta esset tormenta plagasque perpassus,

quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contraderet,

tormentis. At ubi iudex illum tormentis superari, . . . persensit,

ac infernalibus subdendum esse tormentis;

tormentis. Qui cum tormentis afficeretur acerrimis,

etiam a perpetuis malorum tormentis te liberans,

quod hic fortasse esset infernus, de cuius tormentis intolerabilibus narrari saepius audiui.

tormento. qui uidelicet modo cum magno tormento inreput in interiora corporis mei,

tormentorum. qui uel tormentorum metu perterriti, . . . profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.

TORPEO. torpent. sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inertes, aut ad peccata uigilant.

TORPOR. torpore. quatinus amoto torpore perniciosissimi cultus,

TORQUEO. torquebatur. in cuius interioribus daemones torquebatur,

torquere. subito a diabolo arreptus, . . . spumare, et diuersis motibus coepit membra torquere.

torqueret. cum diuersas in partes se torqueret,

torqueretur. Cumque . . . sine ulla quietis intercedine innumerabilis spirituum deformium multitudo

torqueretur, Haec inter tactus infirmitate, decidit in lectum, atque acri coepit dolore torqueri.

torti. qui diuersis cruciatibus torti,

TORRENS. torrentem. Igitur sanctus Albanus, . . . accessit ad torrentem,

ut omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium detulisse;

torrentes. deinde antistites uenerandi torrentes eloqui . . . profuderunt;

TORREO. torrebant. arripientes inmundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, iactauerunt

in eum,

TORTOR. tortoribus. caedi sanctum Dei confessorum a tortoribus praecepit,

TOT. tot eum ac tanta condere uolumina potuisse,

qui per omnes Britanniae provincias tot annorum temporumque curculis . . . uitabam insidias?

qui se tot ac tantis calamitatibus ereptum, ad regni apicem prouheret.

Cumque post tot annos eleuanda essent ossa de sepulchro,

illaque lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Conditoris composuerat,

cuius regni et principia et processus tot ac tantis redundauerunt rerum aduersantium motibus,

TOTIDEM. Cuius modum continentiae . . . totidem quoque post peracta sollemnia pentecostes, . . . obseruare curabat.

Quod dum tribus diebus et totidem noctibus ageretur,

et totidem sequentes nobiliss in monachica uita Domino consecrauit,

totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolymam per uitrum fulgent;

ut non amplius tota sacra sollemnitas, quam vii tantummodo noctes cum totidem diebus comprehendat;

post quem Dionysius Exiguus totidem alios ex ordine pari schemate subiecit,

TOTVS. a. um. tota. 1. 15 (31. 26); 1. 21 (40. 18); 3. 26 (191. 2. 4); 4. 13 (230. 28); 4. 16 (237. 2); 4. 20 (248. 17); 4. 20 (248. 18);

5. 16 (317. 17); 5. 21 (334. 30); 5. 21 (335. 31).

tota. 1. 12 (25. 19); 1. 24 (44. 13); 1. 27 (53. 7); 1. 32 (68. 18); 1. 32 (69. 4); 2. 14 (115. 17); 3. 2 (130. 5); 3. 11 (147. 28);

3. 11 (148. 20); 3. 19 (166. 6); 3. 25 (187. 16); 3. 28 (195. 15); 4. 2 (204. 17); 4. 3 (212. 12); 4. 24 (261. 1); 4. 25 (263. 29);

5. 2 (284. 13); 5. 6 (290. 15. 26); 5. 11 (303. 22); 5. 17 (319. 6); 5. 21 (344. 21).

tota. 1. 21 (40. 29).

totae. 5. 19 (322. 8).

totam. 1. 1 (13. 4); 1. 13 (29. 5); 1. 15 (32. 23); 1. 21 (40. 10); 2. 1 (74. 2); 2. 15 (116. 24); 2. 15 (116. 32); 2. 16 (118. 7);

2. 19 (123. 21); 3. 2 (129. 27); 3. 3 (131. 6); 3. 13 (153. 11); 3. 24 (177. 21); 3. 25 (181. 7); 3. 25 (181. 12); 3. 29 (198. 25);

4. 25 (263. 26); 4. 31 (279. 5); 5. 21 (337. 17); 5. 21 (338. 7).

totas. 1. 11 (24. 24); 2. 20 (125. 13).

totis. 3. 25 (184. 31); 5. 21 (333. 28).

totis. 2. 1 (74. 21).

totius.	1.8 (22.30); 1.12 (28.12); 2.19 (122.19); 4.18 (241.23); 5.21 (341.2).	
totius.	1.21 (40.4); 2.10 (101.23); 2.11 (104.26); 4.30 (277.12); 5.19 (326.6); 5.23 (348.13); 5.23 (351.12).	
totius.	1.25 (46.19); 5.24 (352.1).	
toto.	1.7 (18.9); 1.8 (22.15); 2.1 (73.11); 2.4 (87.22); 2.9 (98.21); 3.1 (128.4); 5.1 (282.19).	
toto.	3.1 (127.12); 3.8 (142.7); 3.13 (153.33); 4.15 (236.20); 4.23 (256.18); 4.24 (261.18); 5.3 (286.19); 5.15 (315.31); 5.21 (344.29).	
toto.	uar. 3.25 (187.16).	
totum.	1.1 (13.5); 2.1 (76.34); 2.12 (110.17); 3.5 (136.19); 3.19 (168.5); 3.25 (184.31); 3.29 (197.32); 4.23 (253.12); 4.25 (264.3); 5.21 (342.7).	
totum.	5.16 (318.11).	
totum.	1.2 (14.15); 2.20 (125.14); 3.23 (175.24); 3.27 (193.14); 4.3 (208.26); 4.9 (222.10); 4.25 (263.26); 4.25 (265.8); 4.30 (276.19); 5.24 (358.28).	
totus.	2.1 (77.17); 2.20 (124.24); Cont. (361.7).	
TOXICO. toxicatam.	qui habebat sicam bicipitem toxicatam;	2.9 (99.3)
TRABS. trabium.	aduxit illo plurimum congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum;	3.16 (159.5)
TRACTATVS. tractatu.	In Isaiam, Danihelem, xii prophetas, et partem Hieremiae, distinctiones capitulorum ex tractatu beati Hieronimi excerptas.	5.24 (358.7)
tractatum.	tractatum magnum in concilio, quid esset agendum, habere coeperunt;	3.5 (137.9)
TRACTO. tractabat.	quid sibi esset faciendum, quae religio seruanda tractabat.	2.9 (100.16)
tractantes.	pariter tractantes, fidem rectam et orthodoxam exposuimus;	4.17 (239.16)
tractatis.	His itaque capitulis in commune tractatis ac definitis,	4.5 (217.7)
tractatum.	viii capitulum in commune tractatum est;	4.5 (216.29)
tractaturos.	placuit conuenire nos . . . tractaturos de necessariis ecclesiae negotiis.	4.5 (215.1)
tractaturos.	de necessariis ecclesiae Anglorum cum apostolico papa Bonifatio tractaturos.	2.4 (88.15)
uenit Cantiam,	tractaturos cum Laurentio et Iusto coepiscopis,	2.5 (91.29)
Colman . . .	Scottiam regressus est, tractaturos cum suis, quid de his facere deberet.	3.26 (189.15)
tractauit.	quid diu mecum de causa Anglorum cogitans tractauit;	1.30 (65.6)
tractemus.	'Rogo, inquam, dilectissimi fratres, . . . ut in commune pro nostra fide tractemus;	4.5 (215.17)
TRACTVS. tractibus.	exceptis dumtaxat prolixioribus diuersorum promonteriorum tractibus,	1.1 (9.7)
tractu.	qui de tractu Armorican, . . . Britanniam aduecti,	1.1 (11.19)
TRADITIO. traditio.	insinuare caelestibus signis dignetur, quae sequenda traditio,	2.2 (81.31)
inquendum potius,	quae esset uerior traditio,	3.25 (183.32)
Neque haec euangelica	et apostolica traditio legem soluit,	3.25 (186.4)
ita hanc apostolica	traditio festis paschalis inseruit,	5.21 (336.8)
decreuit apostolica	traditio, . . . ut . . . expectetur etiam dies dominica,	5.21 (337.7)
traditione.	seniorum traditione cognouerat;	Praef. (6.13)
ex scriptis uel	traditione priorum,	Praef. (7.17)
opinio,	quae de beato Gregorio traditione maiorum ad nos usque perlata est;	2.1 (79.26)
prout uel ex litteris	antiquorum, uel ex traditione maiorum, . . . scire potui,	5.24 (357.2)
traditionem.	inmutauit piis ac sedulis exhortationibus inueteratam illam traditionem parentum eorum,	5.22 (346.29)
traditiones.	sed suas potius traditiones uniueris, . . . ecclesiis praeferent,	2.2 (81.25)
consulentes, an	ad praedicationem Augustini suas deserere traditiones deberent.	2.2 (82.27)
traditioni.	Petri, cuius traditioni scientes contradicis,	3.25 (186.15)
traditionibus.	huius doctrinam omnibus Scottorum traditionibus iure praeferendam sciebat;	3.25 (182.34)
traditionis.	quia unum ambo apum cum ceteris, . . . ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (184.16)
TRADO. tradant.	eosque aliis mulieribus ad nutriendum tradant,	1.27 (55.10)
tradat.	si moriturus sum, ille me magis quam ignobilior quisque morti tradat.	2.12 (108.13)
nec tuis te	hostibus perimendum tradat.	2.12 (109.3)
tradatur.	ne gehennae ignibus tradatur.	1.27 (50.9)
tradebatur.	animaduertit . . . minime perfectam esse uirtutis uiam, quae tradebatur a Scottis,	5.19 (323.12)
tradente.	alia multa, . . . ecclesiasticis disciplinis accommoda, eodem magistro tradente percepit;	5.19 (324.28)
tradere.	Mos autem sedis apostolicae est ordinatis episcopis praecepta tradere,	1.27 (48.24)
et siue occidere	se Aedunum, seu legatariis tradere promisit.	2.12 (107.32)
Vilfrido, qui . . .	catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4.2 (205.19)
e quibus aliqua	memoriae tradere commodum duximus.	5.2 (283.6)
traderet.	qui crudeliter interemptos sepulture traderet.	1.15 (32.28)
tradiderunt.	in omnibus, quae tradiderunt sancti apostoli Petrus et Paulus,	3.29 (197.27)
tradidissent.	et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis,	4.1 (203.12)
tradidistis.	quibus uos ipse imaginem corporis tradidistis,	2.10 (103.1)
tradidit.	nec solum exulanti nuntiis hostilibus non tradidit,	2.12 (110.12)
uel noui testamenti	sacramenta in commemorationem suae passionis ecclesiae celebranda tradidit.	3.25 (186.29)
sicut Dominus noster	Iesus Christus incarnatus tradidit discipulis suis,	4.17 (239.18)
atque sanctorum	patrum tradidit symbolum,	4.17 (239.20)
e quibus unam	coniugi, alteram filii tradidit.	5.12 (304.18)
tradita.	iamdudum monachis Scottorum tradita, eo quod illis praedicantibus fidem Christi perceperint.	3.3 (133.1)
traditur.	supra locum, ubi Dominus natus specialius traditur, sanctae Mariae grandem gestat ecclesiam.	5.16 (317.18)
traditus.	et ab incolis loci ignobili traditus sepulturae;	1.33 (70.28)
Nam cum . . .	in clero illius degerem, legendi quidem canendique studiis traditus,	5.6 (289.19)
tradunt.	quae filios suos ex praua consuetudine aliis ad nutriendum tradunt,	1.27 (55.14)
TRAGICVS. a, um.	tragica. provincias Nordanhymbrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.7)
ac tragica caede	dilaceraret.	uar. 4.16 (237.2)
ac stragem [tragica]	caede omnes indigenas exterminare, . . . contendit.	1.12 (28.4)
TRAHO. tracti.	ignaua propugnatores miserrime de muris tracti solo adluebantur.	1.27 (61.18)
trahat.	caro in delectationem trahat;	5.12 (306.15)
trahebat.	quae quingae animas hominum merentes heulantesque, . . . medias illas trahabat in tenebras;	2.1 (80.8)
trahens.	intimo ex corde longa trahens suspiria;	4.23 (257.23)
suspiria longa	trahens, nuntiavit matrem illarum omnium Hild abbatissam iam migrasse de saeculo,	4.9 (222.16)
trahente.	Cumque diligentius intueretur, quo trahente leuaretur sursum haec,	5.12 (306.17)
trahentes.	Trahentes autem eos maligni spiritus descenderunt in medium baratri illius ardentis;	1.27 (52.20)
trahere.	exemplum trahere a rebus etiam carnalibus possumus.	1.5 (16.20)
trahitur.	In Britannia defectu pene omnium sociorum trahitur.	1.27 (58.5)
traxit.	quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice.	
TRAIECTVM. Utrecht;	see VILTABVRG.	
Traiectum.	quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem Gallica Traiectum uocatur;	5.11 (303.10)
TRAIECTVS. tractu.	traiectu milium L, siue, . . . stadiorum cccll.	1.1 (9.13)
TRAMES. tramine.	murum a mari ad mare recto tramite inter urbes.	1.12 (27.18)
Quia uero dies	septimanae non aequali cum luna tramite procurrit,	5.21 (337.6)
tametsi altero	latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	5.21 (338.11)
tramitem.	oportet autem eum ad rectum haec tramitem reuocare.	5.9 (298.1)
TRANQVILLITAS. tranquillitas.	tranquillitas serena subsequitur,	1.17 (34.27)
tranquillitatem.	et tranquillitatem in nobis animi perturbamus;	1.27 (58.10)

TRANQVILLVS , a, um. tranquilla . non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere,	1.27 (58.14)
tranquilla . quomodo simplici ac pura mente tranquillaque deuotione Domino seruierat,	4.24 (262.13)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4.24 (262.14)
atque in pace tranquilla uitam terminabis.	5.19 (329.20)
tranquillam . Quibus tranquillam nauigationem et merita propria . . . parauerunt,	1.20 (39.24)
tranquillo . tranquillo nauigio Britannias petit.	1.21 (40.8)
TRANS. 1.1 (11.32); 1.8 (22.18); 1.11 (25.10); 1.12 (25.16); 1.12 (26.12); 1.12 (27.8); 1.12 (27.9); 3.13 (152.8); 5.11 (302.14).	
TRANSCENDO . transcendas . 'Quod si . . . promittat, ita ut . . . omnes, qui ante te reges in gente Anglorum fuerant, potestate transcendas?'	2.12 (109.9)
transcendere . qui praefixos in lege terminos, nulla cogente necessitate, uel anticipare uel transcendere praesumunt,	5.21 (337.39)
transcensio . ut non ante aequinoctium, sed uel ipso aequinoctii die, . . . uel eo transcensio plenilunium habere debeat.	5.21 (339.26)
transcensum . et iam mediae noctis tempus esset transcensum,	4.24 (261.28)
TRANSCRIBO (TRANSS-) . transcibendum . mittebantur ad transcribendum, discendum, obseruandum, . . . circuli paschae decennouenales,	5.21 (346.6)
transcibendam . atque in praefato religiosissimi abbatis Benedicti monasterio transcibendam commodauit.	4.18 (242.6)
transcibendum . et nunc ad transcibendum . . . retransmitto;	Praef. (5.6)
transscribere . In apostolum quaecumque in opusculis sancti Augustini exposita inueni, cuncta per ordinem transscribere curauit.	5.24 (358.23)
transcripta . quae hactenus in eodem monasterio seruata, et a multis iam sunt circumquaque transcripta.	4.18 (241.26)
TRANSCVRRO . transcurrit . cum per certa quaedam metalla transcurrit,	1.1 (10.20)
TRANSEO . transeamus . ut, . . . ad eius uidentiam gratiam simul transeamus ad caelos.	4.29 (275.1)
transeat . ut fraternitas tua ad Galliarum prouinciam transeat,	1.27 (53.2)
ut et antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat,	1.32 (68.25)
transeunt . quasi maturam segetem obuia quaeque metunt, calcant, transeunt;	1.12 (27.1)
transeunte . In qua ecclesia Paulinus, transeunte ad Christum Iusto, Honorium pro eo consecrauit episcopum,	2.16 (117.16)
transiens . 'Per alienam messem transiens falcem mittere non debet,	1.27 (53.13)
Secundo autem eiusdem Focatis anno transiens ex hac uita,	2.1 (79.3)
Eadmodum ex Cantuariorum transiens ex hac uita,	3.8 (142.4)
atque aetatem moribus transiens, ita se modeste et circumspecte in omnibus gereret,	5.19 (322.26)
transiens . praesentis mundi tenebras transiens supernam migravit ad lucem,	3.8 (143.20)
transierant . plures . . . flumen, quod transierant, deuorauit.	1.20 (39.16)
transierat . Itaque regionis uersitas in eorum sententiam prompta transierat.	1.17 (35.12)
conuersi eiusdem gradus habebat potestatem alterum ordinandi in loco eius, qui transierat, sacerdotem;	2.18 (120.19)
qui tunc prae inundantia pluuiarum late alueum suum immo omnes ripas suas transierat,	3.24 (178.19)
non alibi quam in medio eorum, iuxta ordinem, quo transierat, ligneo in locello sepulta.	1.19 (244.25)
transierit . nisi purgationis tempus transierit,	1.27 (55.14)
cum Doruernensis uel Eburacensis antistes de hac uita transierit,	2.18 (120.17)
nec de loco mouerai, donec hora recessionis febrium transierit,	3.12 (151.7)
qui tunc . . . omnes ripas suas transierat [transierit],	uar. 3.24 (178.19)
nec multo post successor episcopatus eius de mundo transierit.	4.30 (276.6)
transiit . Maximus . . . in Galliam transiit.	1.9 (23.14)
qui continuo, ut inuasi imperium, in Gallias transiit.	1.11 (24.28)
non multo postquam oceanum transiit, arreptus infirmitate ac defunctus est;	4.18 (242.19)
Transiit, et gaudens caelestia regna petiuit.	5.19 (330.27)
Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transiit, et Gratianum interfecit.	5.24 (352.21)
sanctus Eogberot transiit,	5.24 (356.15)
transire . ut intra uesperam transire uix posset.	1.7 (20.11)
atque in Italiam transire meditantem,	1.9 (23.16)
in quo ille, . . . uel annum fluentia transire, . . . posset.	3.14 (156.10)
transiret . ut etiam retentus corpore ipsa iam carnis claustra contemplatione transiret,	2.1 (74.10)
quia in omni septimana diem cum nocte ieiunus transiret.	3.27 (193.15)
ueniret hora ipsius, ut transiret ex hoc mundo ad Dominum,	4.3 (207.24)
cum uir ille de mundo transiret,	4.3 (211.31)
cum et ipsa mater congregationis illius e mundo transiret.	4.9 (221.28)
sperans, quia mox baptizatus, carne solutus ad aeterna gaudia iam mundus transiret;	5.7 (292.21)
transissemus . 'Cumque procedentes transissemus et has beatorum mansiones spirituum,	5.12 (307.29)
transito . proptitis Francis, transito Hreno,	1.11 (24.23)
transituros . per quam se ad uitam animae perpetuam non dubitabant esse transituros.	4.16 (238.7)
transiuit . Paulinus, . . . transiuit ad Dominum sexto Iduum Octobrium die;	3.14 (154.16)
Hild, . . . transiuit die xv. Kalendarum Decembrium,	4.23 (252.20)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiuit ad uitam.	4.23 (256.32)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiuit de hoc munda ad Patrem;	5.22 (348.1)
TRANSFERO . transferentur . ut . . . ad ea usque loca, ubi illorum erant socii, transferrentur [trans-ferentur].	uar. 5.10 (300.31)
transferre . statuerunt . . . ossa uero abbatissae . . . in aliam ecclesiam, quae esset perfecta ac dedicata, transferre.	3.8 (144.19)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3.13 (153.12)
ad ea, quae meliora cognouerant, sese transferre festinabant.	3.25 (189.7)
praecipientes eum, si posset, hunc in modulationem carminis transferre.	4.24 (280.22)
siquis forte ex illis ereptos Satanae ad Christum transferre ualeret;	5.9 (296.21)
transferent . quia, . . . auerterent illum a diis suis, et ad nouam Christianae fidei religionem transferent,	5.10 (300.14)
transferentur . ut ossa . . . tollerentur, et transferrentur omnia in ecclesiam beatae Dei genetricis,	4.10 (224.14)
ut haec contra impetum fluiui decurrentis, . . . ad ea usque loca, ubi illorum erant socii, transferentur.	5.10 (300.31)
transferret . quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis aedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.21)
transferri . placuit eidem abbatissae leuari ossa eius, et in locello nouo posita in ecclesiam transferri; neque enim possunt carmina, . . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui decoris ac dignitatis transferri.	4.19 (244.30)
translata . cum ossa eius inuenta, atque ad ecclesiam, in qua nunc seruantur, translata sunt.	4.24 (280.10)
Ossa igitur illius translata et condita sunt in monasterio,	3.11 (148.2)
illo ossa eius translata, . . . sunt.	3.12 (151.32)
in eandem sunt eius ossa translata.	3.17 (180.14)
translati . correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	4.3 (212.8)
fuga lapsi sunt de insula, et in proximam lutorum prouinciam translati;	3.4 (135.2)
	4.16 (237.22)

spiritus eorum . . . coniuncti sunt, atque angelico ministerio pariter ad regnum caeleste translati.	4.29 (275.14)
translato. Translato ergo ad caelestia regna Osualdo,	3.14 (154.6)
translatum. librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatum, . . . ad sensum correxi;	5.24 (359.7)
translatum. Cuius corpus mox inde translatum ad insulam Lindisfarnensium, . . . est.	3.17 (160.10)
adhuc sine macula corruptionis inuentum, ibidem digno cum honore translatum est;	3.19 (168.24)
translatus. atque ad aeternam regni caelestis sedem translatus.	2.1 (73.6)
translatus inde in Ventam ciuitatem,	3.7 (140.4)
translulerunt. alius uestibus indutum translulerunt illud in ecclesiam beati Stephani	3.8 (144.23)
translulit. librum uitae et passionis sancti Felicis confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (359.6)
translulit. transtulit eum reuerentissimus abbas ipsius Eaata ad insulam Lindisfarnensium,	4.27 (270.17)
TRANSFUGA. transfugas. quae excitata in tumultum propter non redhibitos transfugas uidebatur;	1.3 (15.9)
TRANSFUGIO. transfugit. alter Eadfrid necessitate cogente ad Pendam regem transfugit,	2.20 (124.28)
TRANSGRESSIO. transgressione. legitimos utique terminos paschae aperta transgressione uiolant,	5.21 (338.25)
TRANSGRESSOR. transgressores. in transgressores dignas et competentes punitiones proposuit.	3.8 (142.10)
TRANSHUMBRANVS, a, um, Northumbrian.	
Transhumbranae. ille, qui ceteram Transhumbranae gentis partem ab Aquilone, . . . regebat,	3.14 (155.3)
TRANSIGO. transacta. Nam et ita, ut rogabat, transacta una die et nocte, . . . ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.2)
transactis. Non multis autem annis post abscessum eius a Britannia transactis, pulsus est et Vini	3.7 (141.6)
transactis sepulturae eius annis xi, inmisit in animo fratum, ut tollerent ossa illius,	4.30 (276.10)
transacto. Transacto autem tempore aliquanto, . . . uenit illic quidam hospes,	3.11 (149.18)
audiuit denique, transacto quasi dimidia horae spatio, ascendere . . . idem laetitiae canticum,	4.3 (208.28)
transigere. si integram septimanam iubeas abstinendo transigere.	4.25 (263.28)
XI. ante dominicum natale dies in magna . . . deuotione transigere solebat;	4.30 (276.30)
transigeret. quid ad eum pertineret, utrum ipse intus an foris noctem transigeret.	2.12 (108.29)
saepe autem noctes integras perugil in oratione transigeret.	4.25 (263.6)
TRANSILIO. transiliens. sed mentis gressibus sanis alacriter terrena quaeque transiliens,	2.7 (94.10)
transiliret. dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiore impetu transiliret,	5.6 (290.12)
transiliuit. expauescens flamma transiliuit,	1.19 (37.22)
TRANSITVS. transitu. Verum nos de transitu tantum illius, quo caelestia regna petiit, aliquid breuiter dicere sufficiat.	3.8 (143.4)
transitum. hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.11 (105.28)
inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem,	4.23 (258.2)
si . . . pascha, id est transitum, de hoc mundo ad Patrem, cum illo facere curamus.	5.21 (340.9)
transitus. unde in Britanniam proximis et breuissimis transitus est;	1.2 (13.26)
transitus. ubi fontes lucidos iuxta publicos uiarum transitus conspexit,	2.16 (118.10)
TRANSMARINVS, a, um, transmarinas. Transmarinas autem dicimus has gentes,	1.12 (25.25)
alii transmarinas regiones dolentes petebant;	1.15 (32.33)
transmarinis. duabus gentibus transmarinis uehementer saeuis,	1.12 (25.23)
ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.14 (30.20)
Quo adhuc in transmarinis partibus propter ordinationem demorante,	3.28 (194.25)
Quo adhuc in transmarinis partibus demorante, consecratus est in episcopatum Eboraci,	5.19 (326.1)
TRANSMEAIBILIS, e. transmeabilis. et duobus tantum in locis est transmeabilis;	1.25 (45.8)
TRANSMEO. transmeantibus. cuius proximum litus transmeantibus aperit ciuitas,	1.1 (9.10)
TRANSMIGRATIO. transmigracionis. quod ipsa ei tempus suae transmigracionis proximum nuntiare uenisset.	4.9 (224.1)
TRANSMIRINVS, a, um, transmirinis. Quo adhuc in transmarinis [transmirinis] partibus propter ordinationem demorante,	3.28 (194.25)
TRANSMITTO. transmissi. et prius ad legendum ac probandum transmissi,	Praef. (5.5)
Parua autem exenia transmissi,	1.32 (69.29)
transmissimus. quem ad gubernationem patrimonioli ecclesiae nostrae transmissimus,	1.24 (44.17)
transmisit. ipsius Nothelmi uiua uoce referenda, transmisit.	Praef. (6.17)
transmitteretur. petieruntque ab eo, ut transmitteretur ad satrapam, qui super eum erat,	5.10 (299.27)
transmitteret. misit eum Cantiam ad regem Erconbertum, . . . postulans, ut eum honorifice Romanam transmitteret.	5.19 (323.24)
TRANSMONTANVS, a, um, transmontanis. Erat autem Columba primus doctor fidei Christianae transmontanis Pictis ad aquilonem,	5.9 (297.15)
TRANSUEHO. transuectus. quibus iterum in Britanniam primo uere transuectus,	1.2 (14.5)
transuectus in insulam est,	1.3 (15.9)
transuehitur. in Britanniam transuehitur,	1.2 (13.28)
TREANTA, TREANTA, the Trent.	
Treanta. conserto graui proelio inter ipsum et Aedilredum regem Merciorum iuxta fluuium Treanta,	4.21 (249.5)
Treanta. Australium Merciorum, . . . discreti fluuii Treanta, ab Aquilonariis Mercius,	3.24 (180.13)
Treanta. et multam populi turbam in fluuiio Treanta,	2.16 (117.24)
TRECAEANA, Troyes.	
Trecasena. electi sunt . . . Germanus Autissidorensis et Lupus Trecasena ciuitatis episcopi,	1.17 (34.6)
TRECAENI, Troyes.	
Trecasenorum. qui erat discipulus beatissimi patris Lupi Trecasenorum episcopi,	1.21 (40.5)
TRECENTESIMVS NONAGESIMVS QVARTVS, a, um, CCCXCIII. Anno ab incarnatione Domini CCCXCIII	1.10 (23.24)
TRECENTESIMVS OCTOGESIMVS VNVS, a, um, CCCLXXXI. Anno CCCLXXXI, Maximus in Britannia creatus imperator, in Galliam transit,	5.24 (352.20)
TRECENTESIMVS SEPTVAGESIMVS SEPTIMVS, a, um, CCCLXXVII. Anno ab incarnatione Domini CCCLXXVII,	1.9 (23.3)
TRECENTI, ae, a. trecentarum. secunda trecentarum et ultra spatium tenet.	2.9 (97.20)
CCC. mox cepere pisces diuersi generis CCC.	4.13 (231.32)
CCC ^{arum} . unde data est episcopo possessio terrae CCC ^{arum} familiarum.	4.16 (237.12)
CCC ^{tos} . nulla harum portio minus quam CCC ^{os} homines haberet,	2.2 (84.13)
TRECENTI DVODEVIGINTI. CCCX et VIII. qui in Nicaea congregati fuerunt CCCX et VIII contra Arrium impiissimum et eiusdem dogmata;	4.17 (240.3)
TRECENTI QVINQVAGINTA. CCCL. traiectu milium i., siue, ut quidam scribere, stadiorum CCCCL [CCCL].	uar. 1.1 (9.14)
TREDECIM. XIII. Arcadius . . . regnum suscipiens, tenuit annos XIII.	1.10 (23.26)
Gregorius, . . . rexit annos XIII, menses VI, et dies X.	1.23 (42.17)
et apostolicae ecclesiae XIII annos, menses VI, et dies X gloriosissime rexit,	2.1 (73.4)
Distant autem inter se monasteria haec XIII ferme milibus passuum.	4.23 (258.8)
Mansit autem uir Domini Egbertus annos XIII in praefata insula,	5.22 (347.22)
TREMEFACIO. tremefactae. ut etiam canticum, quod caneant, tremefactae intermitterent.	4.7 (220.5)
tremefactus. At rex intuens eum, mox tremefactus desiluit equo,	3.22 (174.3)
TREMO. tremenda. Visio mihi modo tremenda apparuit,	5.19 (329.7)
tremenda. Vt quidam . . . a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, quae uiderat, narrauerit.	5.12 (303.25)

tremendo. reducto ad mentem tremendo illo tempore, quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4.3 (211.4)
tremendum. Tremendum Dei iudicium timeant,	1.27 (51.20)
tremens. Qui cum tremens ad pedes eius procidere uellet,	2.12 (110.30)
et inter egra tremens suspiria, flebili uoce talia mecum querebatur:	3.13 (153.1)
tremens. uxor tantum, quae amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.9)
tremente. multis cum lacrimis et magna conpunctione antistes lingua etiam tremente compleuit,	4.30 (277.15)
trementi. ubi trementi corde stupida die noctuque marcebat,	1.12 (28.1)
TREPIDATIO. trepidationi. trepidationique iniectae uix sufficere pedum pernicitas credebatur.	1.20 (39.12)
TREPIDO. trepidare. sperantes minus animos militum trepidare,	3.18 (163.7)
TREPIDVS, a, um. trepidi. alii perstantes in patria trepidi	1.15 (33.1)
et cum trepidi partes suas pene inpaues iudicarent,	1.20 (38.10)
cum parum condesissent, ac de supernis iudicis trepidi aliqua confabulari coepissent,	5.19 (329.4)
TRES, tria. tres. remanserunt cum beato Furseo tres angeli,	3.19 (166.19)
tres. tres suos filios, qui pagani perdurauerant, regni temporalis heredes reliquit,	2.5 (91.4)
Cum . . . Torotgyd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,	4.9 (223.10)
Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4.11 (226.20)
qui etiam post tres abscissionis Vilfridi annos, horum numero duos addidit antistites,	4.12 (229.21)
Haec bis quaternas portas, id est introitus, per tres e regione parietes habet,	5.16 (318.5)
et regni, quod per xxxiiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5.23 (348.19)
tres. Tres sunt ergo regulae sacris inditae litteris,	5.21 (333.34)
tres. mox omnem, quam possederat, substantiam in tres diuisit portiones,	5.12 (304.17)
tria. in ipsa missarum celebratione tria uerba . . . superadiecit:	2.1 (78.31)
e quibus tria memoriae causa ponere satis sit,	3.15 (157.22)
quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet,	5.16 (318.3)
tribus. Aduenerant autem de tribus Germaniae populis fortioribus,	1.15 (31.14)
sine aggregatis tribus uel quattuor episcopis	1.27 (52.18)
Tribus enim modis impletur omne peccatum,	1.27 (61.3)
et exinde tribus annis provincia in errore uersata est,	2.15 (116.19)
Tunc uidit unum de tribus angelis,	3.19 (166.5)
Idem autem rex Osuii tribus annis post occisionem Pendan regis, . . . populis praefuit;	3.24 (180.6)
Completis autem tribus annis post interfectionem Pendan regis,	3.24 (180.18)
siquidem Aidan x et vii annis, Finan decem, Colman tribus episcopatum tenuere.	3.26 (189.23)
Quod dum tribus diebus et totidem noctibus ageretur,	4.9 (223.16)
et tribus mensibus permanens, matutinis horis oriebatur,	4.12 (228.29)
Siquidem tribus annis ante aduentum eius in provinciam nulla illis in locis pluuiis ceciderat,	4.13 (231.11)
tribus cincta parietibus, xii columnis sustentatur,	5.16 (318.1)
quae tria altaria in tribus locis parietis medii continet,	5.16 (318.3)
et tribus annis ecclesiam sublimiter regens, dehinc ad monasterii sui, . . . curam secessit,	5.19 (326.4)
tribus. Britanniam tribus longis nauibus aduehitur,	1.15 (30.31)
ut . . . saepe ebdomada integra, aliquando duabus uel tribus, nonnumquam etiam mense pleno domum non rediret;	4.27 (270.11)
ita ut tribus septimanis non posset de cubiculo, in quo iacebat, foras efferri.	5.4 (287.4)
tribus. et tamen si in tribus his mihi obtemperare uultis,	2.2 (83.16)
hoc est unum Deum in tribus subsistentiis,	4.17 (239.27)
trium. in occidentalibus trium,	1.3 (15.27)
Erat in eodem monasterio puer trium circiter non amplius annorum,	4.8 (220.24)
interposito pelago latitudinis trium millium,	4.16 (238.16)
trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5.17 (319.19)
trium. sepulchrum Domini . . . longitudinis vii pedum, trium mensura palmarum pauimento altius eminet;	5.16 (318.15)
Trium quoque feminarum uiliores et minores memoriae cernuntur.	5.17 (319.22)
trium. qui est latitudinis circiter trium stadiorum,	1.25 (45.8)
III. et fecit in ea annos xx et unum, menses iii, dies xxvi.	4.2 (204.16)
et iii annos apud eum commoratus, adtonsus est ab eo,	5.19 (324.30)
In principium Genesis, . . . libros iii [iii].	uar. 5.24 (357.26)
De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros iii.	5.24 (357.28)
In primam partem Samuelis, id est usque ad mortem Saulis, libros iii.	5.24 (357.30)
In Prouerbia Salomonis libros iii.	5.24 (358.4)
In Ezram et Neemiam libros iii.	5.24 (358.9)
In Epistulas vii catholicas libros singulos [iii].	uar. 5.24 (358.26)
In Apocalypsin sancti Iohannis libros iii.	5.24 (358.27)
TREVIRI, Trèves.	
Treuiris. et tunc Treuiris ordinatus episcopus,	1.21 (40.6)
TRIBVLATIO. tribulationis. ut, . . . totum hoc caminus diutinae tribulationis excoqueret.	4.9 (222.11)
tribulationum. Iob, exemplar patientiae, dum ingruente tribulationum articulo caput totidit,	5.21 (342.9)
TRIBVLVS. tribulos. ut spinas ac tribulos peccatorum nostrorum portaret,	5.21 (343.17)
TRIBVNAL. tribunal. sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi Iudicis repraesentes.	2.8 (97.1)
TRIBVNICVS, a, um. tribuniciae. quidam tribuniciae [tribuniciae] potestatis	uar. 1.18 (36.6)
tribuniciae. Tum subito quidam tribuniciae potestatis . . . procedit in medium,	1.18 (36.6)
tribuniciae. quidam tribuniciae [tribunitiae] potestatis	uar. 1.18 (36.6)
TRIBVNVS. tribuni. Vt idem filiam tribuni caecam inluminauerit,	1.18 (36.3)
tribunis. Nemo enim in tribunis, . . . plures eorum terras, . . . habitabiles fecit.	1.34 (71.15)
tribunus. ibique Labienus tribunus occisus est.	1.2 (14.10)
TRIBVO. tribuas. quid uel quantum de pecunia nostra filiis Dei tribuas.	3.14 (156.34)
tribuat. consummati operis uobis merces a retributore omnium bonorum Domino tribuatur,	2.8 (96.18)
tribuens. Cuius suasioni uerbisque prudentibus alius optimatum regis tribuens assensum,	2.13 (112.4)
tribuere. non his possum adsumum tribuere,	1.25 (46.9)
nobis tamen eis necesse est honorum beneficia tribuere,	1.29 (63.20)
pallium tribuere Domino fauente disponimus,	1.29 (64.2)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualet tribuere.	2.13 (112.32)
tribueret. si infirmis fratribus opem suae exhortationis tribueret;	4.28 (273.24)
tribuimus. In Galliarum episcopis nullam tibi auctoritatem tribuimus;	1.27 (52.31)
uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.22)
tribuit. uirtute, quam uobis diuinitas tribuit,	1.32 (69.6)
illud etiam clementer conlata suae pietatis munificentia tribuit,	2.18 (120.27)
rex locum sedis episcopalis in insula Lindisfarnensi, ubi ipse petebat, tribuit.	3.3 (132.3)
huc in ciuitate Venta, . . . sedem episcopatus tribuit;	3.7 (141.1)
quoque Ebrinus maior domus regiae copiam pergeri, quoque uellent, tribuit eis.	4.1 (203.16)
in qua etiam sepultus spem nobis post mortem beatae quietis tribuit,	5.21 (338.21)
TRIBVS. tribus. 'Parum,' inquit, 'est, ut mihi sis seruus ad suscitandas tribus Iacob,	3.29 (197.10)
TRIBVTARIVS, a, um. tributarias. aut tributarias genti Anglorum, aut habitabiles fecit.	1.34 (71.16)
gentes, . . . maxima ex parte perdomuit, ac tributarias fecit.	2.5 (90.3)

TRICESIMVS, a, um. tricesimo. Nono decimo autem uitae meae anno diaconatum, tricesimo gradum presbyteratus, . . . suscepit.	5. 24 (357. 16)
XXX ^{us} . episcopatus autem Scottorum, . . . annus xxx ^{us} .	3. 26 (189. 22)
TRICESIMVS SEXTVS, a, um. tricesimum et sextum. utpote tricesimum et sextum in episcopatu habens annum.	5. 11 (303. 20)
TRICESIMVS TERTIVS, a, um. XXXIII. Diocletianus xxxiii ab Augusto imperator ab exercitu electus	1. 6 (17. 9)
TRICES. Denique fertur, quia tricies maiorem pagani habuerint exercitum;	3. 24 (177. 32)
TRIDVANVS, a, um. tridvana. raro ibi nix plus quam tridvana remaneat;	1. 1 (12. 27)
tridvanum. peracto ieiunio tridvano, cum aliis orandi causa conuenerant,	2. 2 (84. 15)
triduanum. uisum est fratribus triduanum ieiunium agere,	4. 14 (233. 15)
sed biduanum uel triduanum sat est obseruare ieiunium.	4. 25 (263. 30)
TRIENNIVM. triennium. apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis.	3. 7 (140. 14)
triennium. insulam per triennium tenuit;	1. 6 (17. 23)
Nec silentio praetereundum, quod ante triennium per reliquias eius factum,	4. 32 (279. 19)
TRIFARIAM. Quibus trifariam diuisis, c pauperibus dederunt,	4. 13 (231. 32)
TRIFORMIS, e. triformem. Quam uidelicet regulam triformem quisquis rite custodierit,	5. 21 (334. 10)
TRIGINTA. XXX. quae habet ab oriente in occasum xxx circiter milia passuum,	1. 3 (15. 24)
Osuii, iuuenis xxx circiter annorum,	3. 14 (154. 8)
uenerunt illo de suo monasterio homines circiter xxx,	3. 23 (176. 28)
siquidem ipsi xxx legiones ducibus nobilissimis instructas in bello habuere,	3. 24 (178. 1)
duces regii xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3. 24 (178. 13)
tulit. . . et de gente Anglorum uiros circiter xxx,	4. 4 (213. 6)
Cumque annos xxx in regno miles regni caelestis exegisset,	4. 11 (225. 25)
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruiebat.	4. 23 (257. 6)
qui uixit annos plus minus xxx, imperante domno Iustiniano piissimo Augusto,	5. 7 (294. 1)
donauit. . . non multo post monasterium xxx familiarum in loco, qui uocatur Inhrypum;	5. 19 (325. 14)
episcopum sibi rogauit ordinari, cum esset annorum circiter xxx,	5. 19 (325. 30)
Aedilred, postquam xxxi [xxx] annos Merciorum genti praefuit, . . . Coenredo regnum dedit.	5. 24 (355. 20)
Item, in Regum librum xxx quaestionum.	5. 24 (358. 3)
TRIGINTA DVO, ae, o. XXX et duos. post annos circiter xxx et duos, ex quo ipse Britanniam praedicaturus adiit.	3. 4 (134. 1)
TRIGINTA QVATTVOR. XXX et IIII. post annos circiter xxx et duos [xxx et IIII],	5. 4 (134. 1)
Cuius personam, . . . epitaphium quoque monumenti ipsius uersibus heroicis xxx et IIII . . . pandit;	5. 8 (295. 6)
XXXIII. qui cum xxxvii [xxxiii] annis imperium tenuisset gentis illius,	5. 7 (294. 5)
et regni, quod per xxxiii semis annos tenebat, filios tres, . . . reliquit heredes.	5. 23 (348. 18)
TRIGINTA QVINQVE. XXX et V. per xxx et v libros expositionis miranda ratione perdocuit.	2. 1 (75. 22)
TRIGINTA SEPTem. XXXVII. qui cum xxxvii annis imperium tenuisset gentis illius,	5. 7 (294. 5)
qui sedit annos xxxvii,	5. 23 (349. 30)
TRIGINTA SEX. XXXVI. xxxvi diebus ibidem cum eis cathedizandi et baptizandi officio deditus moraretur;	2. 14 (115. 1)
TRIGINTA TREs, tria. XXXIII. ut pro masculino diebus xxxiii, . . . debeat abstinere.	1. 27 (54. 22)
quibus aequa portione diuisis, xxxiii primos in saeculari habitu nobilissime conuersata conpleuit.	4. 23 (252. 22)
Mansit autem in episcopatu annis xxxiii,	5. 6 (291. 30)
TRIGINTA VNVS, a, um. XXXI. Anno dcciiii, Aedilred, postquam xxxi annos Merciorum genti praefuit, . . . Coenredo regnum dedit.	5. 24 (355. 20)
TRINITAS, the Trinity.	
Alma Deum Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum, quod est indiuidua Trinitas,	2. 10 (101. 18)
Alma Deus Trinitas, quae saecula cuncta gubernas,	4. 20 (247. 9)
Adnue iam coeptis, alma Deus Trinitas,	4. 20 (247. 10)
Trinitate. confitemur . . . trinitatem in unitate consubstantialem et unitatem in trinitate.	4. 17 (239. 27)
Trinitatem. ac deinde Germanus . . . inuocat Trinitatem;	1. 18 (36. 13)
credentes, . . . in . . . Spiritum Sanctum, et inseparabilem Trinitatem;	2. 10 (103. 27)
confitemur . . . trinitatem in unitate consubstantialem et unitatem in trinitate,	4. 17 (239. 26)
Trinitatis. [In nomine Sanctae Trinitatis,]	uar. Praef. (5. 1)
et adsumto in nomine sanctae Trinitatis leui aquae spargine	1. 17 (34. 24)
sanctae et indiuiduae Trinitatis cooperante potentia,	2. 10 (102. 7)
quod pars corporis uestri ab agnitione summae et indiuiduae Trinitatis remansit extranea.	2. 11 (105. 12)
TRINOVANTES, a British tribe inhabiting what is now Essex and part of Middlesex.	
Trinouantum. Trinouantum firmissima ciuitas . . . Caesari sese dedit.	1. 2 (14. 23)
TRIPOLITANVS, a Tripolitan.	
Tripolitanus. Seuerus, genere Afer Tripolitanus ab oppido Lepti,	1. 5 (16. 15)
TRISTIS, e. tristes. atque illi percepta eius benedictione iam multum tristes exissent,	4. 3 (209. 22)
tristi. Nec multo post dira antistitis praesagia tristi regis funere, . . . impleta sunt,	3. 14 (157. 13)
tristia. quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerunt,	3. 19 (165. 10)
tristis. coepit et contra episcopus tristis usque ad lacrimarum profusionem effecit.	3. 14 (157. 5)
TRISTITIA. tristitiam. dum modo ille residens ad epulas tristitiam deponeret,	3. 14 (157. 3)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indicere praebebat.	4. 25 (264. 18)
TRIVMPHO. triumphant. Triumphant pontifices hostibus fuis sine sanguine;	1. 20 (39. 19)
triumphant uictoria fide obtenta, non uiribus,	1. 20 (39. 20)
triumphat. Virgo triumphat ouans, zelus in hoste furit.	4. 20 (248. 26)
TRIVMPHVS. triumphis. Hisque Dei consul factus laetare triumphis;	2. 1 (79. 23)
triumpho. sicque domum cum triumpho magno reuersa est.	1. 12 (26. 14)
triumphos. Culmen, opes, subolem, pollentia regna, triumphos, Exuias, proceres, moenia, castra, lares;	5. 7 (293. 7)
triumphum. per resurrectionis suae triumphum cunctas mortis tenebras superauit;	5. 21 (340. 15)
triumphus. Multus in orbe uiget per sobria corda triumphus,	4. 20 (248. 3)
TRIVIUM. triuia. uerum etiam per triuia, per rura praedicabatur;	1. 17 (35. 17)
TROCLEA. trocleis. ab occasu habens introitum, pendente desuper in trocleis magna lampade,	5. 17 (319. 5)
TROIA, Troy.	
Troiae. Dona superna loquar, miserae non proelia Troiae;	4. 20 (247. 15)
TROPAEVM. tropaeum. significans nimirum, quod ibidem caeleste erigendum tropaeum, caelestis inchoanda uictoria,	3. 2 (129. 24)
Quin etiam sublime crucis, radiante metallo, Hic posuit tropaeum	5. 19 (330. 15)
TROPVS. tropis. et huic adiectum alium de schematibus siue tropis libellum,	5. 24 (359. 28)
TRVCIDO. trucidabantur. passim sacerdotes inter altaria trucidabantur,	1. 15 (32. 25)
trucidare. pepercere illi, neque eum trucidare cum suo uolueret pontifice.	5. 19 (325. 7)
trucidarentur. si tamen non continuo trucidarentur;	1. 15 (32. 33)
TRVMBERCT (fl. 680), pupil of Ceadda, and later one of Bede's teachers.	
Trumberct. frater . . . qui . . . erat in monasterio ac magisterio illius educatus, uocabulo Trumberct,	4. 3 (210. 17)
TRVMHERI (d. 662), Abbot of Gilling, Bishop of the Middle Angles and Mercians.	
Trumhera. ut donaret ibi locum monasterio construendo praefato Dei famulo Trumhera,	3. 24 (180. 2)
Trumheri. tertius Trumheri, de natione quidem Anglorum, sed edoctus et ordinatus a Scottis,	3. 24 (179. 26)

Trumheri. Iaruman episcopum, qui successor erat Trumheri.	3.30 (199.27)
Trumheri. habuitque primum episcopum Trumheri, de quo supra diximus,	3.24 (180.27)
Trumheri. succedente illi in episcopatum Trumheri,	3.21 (171.13)
TRVMVINI († 686), <i>Bishop of the Picts subject to the English.</i>	
Trumuine. tandem rex ipse praefatus, una cum sanctissimo antistite Trumuine, . . . insulam nauigauit.	4.28 (272.21)
Trumuini. uir Domini Trumuini, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4.26 (267.18)
Trumuini. duos addidit antistites, Tunbertum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumuini ad provinciam Pictorum,	4.12 (229.25)
TRVNCO. truncatus. Pro qua re etiam Iohannes Baptista capite truncatus est,	1.27 (51.11)
TRVNCS. truncus. quercus Abrahae duorum hominum altitudinis truncus ecclesia circumdata est.	5.17 (319.26)
TV. te. 3.13 (153.21).	
te. Praef. (5.19); 1.7 (19.17); 1.24 (44.18); 1.25 (46.25); 1.27 (48.20); 1.27 (54.6); 1.28 (62.26); 1.29 (63.30); 1.29 (64.19); 1.30 (66.4); 1.31 (67.8, 11); 2.8 (96.33); 2.8 (97.3); 2.11 (106.4); 2.12 (108.5, 6); 2.12 (109.1, 3, 6, 8); 2.12 (111.2, 6); 2.18 (121.14); 2.18 (122.1); 3.12 (151.2, 8); 3.13 (153.27); 3.14 (156.18); 3.22 (174.8); 3.29 (197.11, 14, 17, 18); 4.14 (234.9, 13, 20); 4.22 (251.13); 4.25 (263.32); 4.25 (265.10); 5.19 (329.7, 11, 17); 5.21 (343.29); 5.21 (344.13, 18); 5.21 (345.2, 14, 18); 5.24 (360.3, 5).	
te. 1.29 (63.23); 1.30 (65.1); 2.10 (102.24); 2.13 (111.27); 2.13 (112.7); 3.19 (165.34); 3.19 (167.1, 3); 5.9 (297.11); 5.12 (309.8); 5.21 (342.34).	
temet. 1.31 (67.9).	
tibi. Praef. (5.4); Praef. (5.19); 1.27 (52.31); 1.29 (63.24); 1.31 (67.15); 1.31 (67.16); 1.32 (68.5); 2.1 (79.21); 2.8 (96.25); 2.10 (102.22); 2.11 (106.7); 2.12 (108.32); 2.12 (109.2); 2.12 (109.13); 2.12 (109.15); 2.12 (109.24); 2.12 (110.3); 2.12 (110.5); 2.12 (111.5); 2.13 (111.22); uar. 3.13 (153.26); 3.14 (156.22); 3.14 (156.24); 3.15 (158.7); 3.22 (174.7); 3.25 (188.19); 4.3 (209.30); 4.20 (248.27); 4.25 (263.33); 4.25 (265.4); 5.9 (297.29); 5.19 (329.12); 5.19 (329.15); 5.19 (329.19); 5.21 (342.30); 5.21 (343.1); 5.21 (345.17).	
tu. Praef. (5.18); 1.7 (19.10); 1.27 (52.8); 2.13 (111.21); 3.15 (158.7); 3.22 (174.9); 3.25 (188.8); 3.25 (188.17); 4.3 (209.6); 4.20 (248.14); 5.6 (291.3); 5.9 (297.8); 5.12 (309.1); 5.21 (342.28).	
uestri. 2.11 (104.25); 2.11 (106.16).	
uestrum. 3.25 (188.26).	
uobis. 1.1 (12.4, 8); 1.23 (43.14); 1.24 (44.12); 1.25 (46.14); 1.27 (49.17); 1.32 (68.2, 3); 1.32 (69.5, 29); 2.2 (83.1, 5, 8); 2.8 (95.25, 29); 2.8 (96.1, 17); 2.10 (101.3); 2.10 (103.8, 12, 24); 2.10 (104.2); 2.11 (104.27); 2.11 (105.21); 2.11 (106.11, 14, 28); 2.17 (119.19); 2.18 (121.16, 20, 28); 2.18 (122.1); 3.4 (135.14); 3.15 (158.6); 3.25 (187.13); 3.25 (188.30); 3.29 (198.31); 4.8 (221.15); 4.14 (234.23); 5.21 (334.16); 5.21 (341.7, 31, 33); 5.21 (342.1); 5.21 (345.33).	
uobis. 1.7 (19.26); 1.23 (43.16); 1.23 (43.19); 1.32 (69.1, 3, 30, 31); 2.2 (83.9); 2.8 (95.19); 2.8 (95.23); 2.10 (101.31); 2.10 (103.19, 28); 2.11 (106.18, 19); 2.18 (121.22); 3.29 (197.22).	
uos. 1.25 (46.12); 1.32 (68.13, 33); 1.32 (69.3, 7, 19); 2.10 (102.29); 2.10 (103.13); 3.25 (186.19, 22); 3.25 (187.16, 26); 3.25 (188.23); 3.29 (199.1).	
uos. 1.23 (43.9, 18, 21); 1.24 (44.13); 1.25 (46.14); 1.28 (62.15, 23); 1.30 (65.4); 1.32 (68.31); 1.32 (69.4, 6, 26); 1.32 (70.1); 2.2 (82.31); 2.2 (83.8); 2.10 (102.11); 2.10 (103.3, 18, 20); 2.11 (106.13); 2.17 (119.6, 13, 14, 16, 23); 2.17 (120.2); 2.18 (121.6, 10 (bis), 12, 29); 2.19 (123.26, 29, 32); 3.15 (158.9); 3.25 (186.13); 3.25 (187.22); 4.28 (271.14); 5.21 (339.31).	
TVDA (d. 664), <i>Bishop of Lindisfarne after Colman.</i>	
Tuda. et Tuda pro illo episcopatu sit functus;	3.26 (189.8)
suscipit pro illo pontificatum Nordanhymbrorum famulus Christi Tuda,	3.26 (189.26)
Qua plaga praefatus Domini sacerdos Tuda raptus est de mundo,	3.27 (192.5)
Tuda. Vt defuncto Tuda, Vilfrid in Gallia, Ceadda . . . sint ordinati episcopi.	3.28 (194.16)
TVFA. tufam. illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellat thuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
TVGVIRIVM. tugurium. Qui cum ad tugurium martyris peruenissent,	1.7 (18.25)
Excubabat . . . ante tugurium pauperis uulgus sine numero;	1.19 (37.26)
Hunc ergo adduci praecipit episcopus, et ei in conceptis eiusdem mansionis paruum tugurium fieri,	5.2 (283.28)
TVIDI, the Tweed.	
Tuidi. Intrauit . . . monasterium Mailros, quod in ripa Tuidi fluminis positum tunc abbas Eata, . . . regebat,	4.27 (269.2)
ad monasterium Mailros, quod Tuidi fluminis circumflexu maxima ex parte clauditur, peruenit;	5.12 (304.20)
TVITIO. tuitionem. uolens scilicet tuitionem eis, quos et quorum doctrinam susceperat, praestare,	2.5 (90.16)
ipsi essent ministri Domini . . . ad tuitionem nostri monasterii missi ab ipso de caelis.	4.14 (235.21)
TVM. 1.6 (18.3); 1.7 (19.15); 1.7 (19.23); 1.7 (21.15); 1.7 (21.20); 1.12 (27.10); 1.12 (29.21); 1.15 (32.7); 1.17 (34.11); 1.17 (34.19); 1.17 (34.21); 1.18 (36.6); 1.20 (39.5); uar. 1.21 (40.22); 1.34 (72.2); 2.2 (82.14); 2.12 (109.12); 3.5 (137.12); 3.13 (153.30); 3.24 (178.21); 3.25 (182.4); 3.25 (184.2); 3.25 (184.18); 4.6 (218.13); 4.30 (276.25); 5.9 (298.11); 5.9 (298.22); 5.11 (302.10); 5.13 (312.8); 5.19 (328.4).	
TVMBA. tumba. Est autem locus idem sepulchri tumba lignea in modum domunculi facta cooperta,	4.3 (212.16)
tumba. scriptumque in tumba ipsius epitaphium huiusmodi:	2.1 (79.8)
Scriptum uero est in tumba eiusdem Augustini epitaphium huiusmodi:	2.3 (86.14)
Hic sacer in tumba pausat cum corpore praesul,	5.8 (295.9)
tumbae. ibi reside, et quietus manens adhere tumbae,	3.12 (161.5)
tumbam. uexillum eius super tumbam auro et purpura conpositum adposuerunt,	3.11 (148.30)
Vt ad tumbam eius sit puerulus a febre curatus,	3.12 (160.26)
sedentemque ad tumbam sancti infirmitas tangere nequaquam praesumsit;	3.12 (161.9)
Vt quidam ad tumbam eius sit a paralyti sanatus.	4.31 (278.1)
ut ad ecclesiam, . . . perueniens, intraret ad tumbam reuerentissimi patris Cudbereti,	4.31 (278.20)
tumbo. scriptumque in tumba [tumbo] ipsius epitaphium huiusmodi:	uar. 2.1 (79.8)
Scriptum uero est in tumba [tumbo] eiusdem Augustini epitaphium huiusmodi:	uar. 2.3 (86.14)
TVMEO. tumet. Aut hic Campano gramine corda tumet.	1.10 (24.15)
TVMIDVS, a, um. tumida. Et cum orationem compleret, simul tumida aequora placuit;	5.1 (282.13)
tumidus. Ecce quondam tumidus, iam substratus sanctorum pedibus seruit oceanus,	2.1 (78.12)
TVMOLVS. tumolo. qui et morienti illi, et eleuatae de tumolo [tumolo] adfuit;	uar. 4.19 (245.14)
TVMOR. tumor. Erat in eo quidam adulescens, qui tumor deformis palpebram oculi fedauerat;	4.32 (279.25)
tametsi tumor adhuc brachii manere uideatur.	5.3 (286.21)
tumore. cum praefato tumore ac dolore maxillae siue colli premeretur,	4.19 (246.5)
tumorem. totum inflati corporis absummisae ac sedasse tumorem.	1.1 (13.6)
qui referre erat solitus, quod illa infirmata habuerit tumorem maximum sub maxilla;	4.19 (245.15)
'lusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum, ut efflueret noxiusumor, qui inerat;	4.19 (245.16)
aliquandiu tumorem illum infestum horum adpositione comprimere ac mollire curabat.	4.32 (280.19)
ac uersum in tumorem adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.3 (285.17)
tumoris. dum mihi nunc pro auro et margaritis, de collo rubor tumoris ardorque promineat.	4.19 (246.12)
ac si nil unquam in eo deformitatis ac tumoris apparuisse.	4.32 (280.29)
continuo fugatum dolorem membrorum fuga quoque tumoris horridi secuta est.	5.3 (286.23)
TVMVLO. tumulandi. Vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut aliud quaerere loculum,	4.11 (227.5)
tumulando. Cuius corpori tumulando praeparauerant sarcophagum lapideum;	4.11 (226.32)
tumulata. Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres,	4.20 (248.19)

tumulata. in qua etiam sequentium archiepiscoporum omnium sunt corpora tumulata	2.3 (86.8)
ut ossa famulorum famularumque Christi, quae ibidem fuerant tumulata, tollerentur,	4.10 (224.14)
TVMVLTVS. tumulibus. repentinis bellorum tumultibus undique circumuentus	1.2 (14.31)
tumultu. in ipso tumultu etiam alium de militibus, . . . sica nefanda peremit.	2.9 (99.16)
tumultum. quae excitata in tumultum propter non redhibitos transfugas uidebatur;	1.3 (15.8)
tumultus. Cum . . . tumultus inruentum turbarum non facile ferret,	3.19 (167.25)
TVMVLVS. tumulo. medicus Cynifrid, qui et morienti illi, et eleuatae de tumulo adfuit;	4.19 (245.14)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus	4.19 (245.30)
Nec putet in tumulo uirginis alma caro.	4.20 (248.20)
tumulum. Corpore nam tumulum, mente superna tenet.	5.7 (293.28)
TUNBERCT (<i>fl. 684</i>), <i>Abbot of Gilling and Bishop of Hexham.</i>	4.28 (273.7)
Tunberct. Electus est autem primo in episcopatum Hagustaldensis ecclesiae pro Tunbercto,	4.12 (229.23)
Tunberctum. duos addidit antistites, Tunberctum ad ecclesiam Hagustaldensem, . . . et Trumui	4.12 (229.23)
TVNC. 1.1 (11.4); 1.6 (17.13); 1.14 (29.25); 1.15 (30.29); 1.21 (40.6); 1.24 (43.28); 1.27 (59.17); uar. 1.27 (60.24);	
1.27 (61.13); 1.27 (61.14); 2.1 (74.30); 2.3 (85.12); 2.9 (97.26); 2.9 (99.6); 2.14 (114.30); 2.14 (115.15); 3.4 (134.30);	
3.7 (139.23); 3.7 (140.20); 3.7 (141.16); 3.7 (141.28); 3.11 (150.21); 3.12 (151.7); 3.12 (151.15); 3.14 (154.15);	
3.14 (155.10); 3.17 (160.31); 3.19 (166.5); 3.23 (175.28); 3.24 (178.18); uar. 3.24 (178.21); 3.24 (179.2); 3.25 (183.17);	
uar. 3.25 (184.2); 3.25 (185.30); 3.25 (188.5); 3.26 (191.3); 3.28 (195.15); 4.1 (201.11); 4.1 (204.1); 4.3 (206.19);	
4.3 (210.25); 4.11 (225.27); 4.11 (226.12); 4.12 (227.21); 4.12 (229.25); 4.13 (230.23); 4.14 (232.29); 4.14 (233.9);	
4.14 (233.20); 4.16 (237.8); 4.16 (237.29); 4.18 (242.9); 4.19 (244.10); 4.19 (245.35); 4.22 (251.5); 4.23 (255.6);	
4.23 (255.14); 4.23 (257.8); 4.23 (257.20); 4.23 (258.6); 4.25 (265.6); 4.25 (266.1); 4.26 (267.30); 4.27 (269.2);	
4.27 (270.21); 4.32 (279.23); 4.32 (280.14); 4.32 (280.24); 5.3 (285.9); 5.5 (288.8); 5.6 (289.8); 5.6 (290.25);	
5.11 (301.22); 5.13 (311.18); 5.13 (311.20); 5.13 (312.11); 5.14 (314.21); 5.17 (319.16); 5.18 (321.16); 5.19 (325.31);	
5.19 (329.25); 5.21 (345.3); 5.24 (354.6).	
TUNNA (<i>fl. 679</i>), <i>Abbot of Tunnacaestir.</i>	4.22 (250.17)
Tunna. Habebat enim germanum fratrem, cui nomen erat Tunna,	4.22 (250.17)
TUNNACAESTIR. <i>unidentified; Towcester, Doncaster, and Littleborough on the Trent have been suggested,</i>	
<i>but unconvincingly.</i>	
Tunnacaestir. Habebat . . . fratrem, . . . in ciuitate, quae hactenus ab eius nomine Tunnacaestir cog-	
nominatur;	4.22 (250.18)
TVRBA. turba. innumera hominum eodem die ad Dominum turba conuersa est.	1.18 (37.4)
quicquid custodire temptauerat turba, consumitur;	1.19 (37.20)
Exultat turba miraculo.	1.19 (37.24)
turba. adstante episcopo, . . . et turba hominum non modica,	4.11 (227.12)
turbam. et multam populi turbam in fluuio Treanta,	2.16 (117.24)
considero turbam malignorum spirituum,	5.12 (306.12)
turbarum. Cum . . . tumultus inruentum turbarum non facile ferret,	3.19 167.26
turbas. gentis eiusdem turbas ad catholicam temporis paschalis obseruantiam sua praedicatione correxit;	5.21 (345.6)
turbis. montem cum turbis reuerentissimus Dei confessor ascendit;	1.7 (20.26)
TVRBO. turbati. confundi atque turbati a summorum contemplatione cogebatur.	1.27 (58.17)
turbata. At illa merito turbata de tali praesagio uocauit ad se uirum,	4.25 (264.25)
turbatam. Dein turbatam incursione gentilium provinciam uidens,	3.19 (168.8)
audiens Theodorus fidem ecclesiae Constantinopoli per heresim Eutychetis multum esse turbatam,	4.17 (238.28)
turbati. Tum beatus Lupus omnesque turbati excitant seniore,	1.17 (34.21)
turbatis. Turbatis itaque rebus Nordanhymbrorum huius articulo cladis,	2.20 (125.26)
turbatum. in ira suum oculum turbatum dolebat;	1.27 (58.16)
et tamen molesta, qua turbatum se aliquem reatum incurrisse aestimabat.	1.27 (58.19)
turbatus. 'Turbatus est prae ira oculus meus,'	1.27 (58.13)
TVRBO. turbinibus. furentibus autem foris per omnia turbinibus hiemalium pluuiarum uel niuium,	2.13 (112.10)
turbo. At ubi turbo persecutionis quieuit,	1.8 (23.7)
TVRONI, Tours.	
Turonis. corpusque eius . . . Turonis delatum atque honorifice sepultum est.	4.18 (242.21)
TVRPIS, e. turpi. si tamen dormientis mentem turpi imaginatione non concusserit.	1.27 (60.19)
Sin uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur insulso dormientis,	1.27 (60.26)
turpibus. animus, . . . turpibus imaginationibus non fedetur.	1.27 (60.21)
turpis. turpibus [turpis] imaginationibus non fedetur.	uar. 1.27 (60.21)
turpos. turpibus [turpos] imaginationibus non fedetur.	uar. 1.27 (60.21)
TVRPITVDO. turpitudinem. Et sacra lex prohibet cognationis turpitudinem reuelare.	1.27 (50.34)
'Turpitudinem patris tui non reuelabis.'	1.27 (51.4)
Neque enim patris turpitudinem filius reuelare potest.	1.27 (51.5)
qui turpitudinem nouercae, . . . reuelare praesumerit,	1.27 (51.7)
profecto patris turpitudinem reuelauit.	1.27 (51.8)
TVRRIIS. turres. turres per interualla ad prospectum maris conlocant,	1.12 (27.29)
turribus. quae et ipsa muris turribus, portis, ac seris erant instructa firmissimis,	1.1 (10.28)
crebris insuper turribus communitum,	1.5 (17.2)
sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conruerunt;	1.13 (29.9)
humili sine turribus muro per extrema plani uerticis instructo;	5.16 (317.14)
TVTAMENTVM. tutamentum. in tutamentum coepit obseruantiae regularis habere;	2.1 (75.6)
TVTIOR, ius. tutiore. seorsum in tutiore loco consistere,	2.2 (84.7)
TVTIVS. et hoc esse tutius communi consilio decernebant.	1.23 (42.28)
TVTATOR. tutandam. eiusque tutandam patrocinio gens correcta gaudebat.	5.21 (346.12)
tutando. ut uitam suam a tanti persecutoris insidiis tutando seruaret;	2.12 (107.22)
tutaretur. ut causam Dei, quam prius obtinuerat, tutaretur.	1.21 (40.3)
TVTVS, a. um. tuta. secundis flatibus nauiis tuta uolabat.	1.17 (34.11)
posta solummodo, in qua pulvis ille inclusus pendebat, tuta ab ignibus et intacta remansit.	3.10 (147.21)
tuto. euentumque discriminis tuto in loco expectabat.	3.24 (178.11)
TVVS, a. um. tua. 1.25 (46.26); 1.27 (48.28); 1.27 (49.22); 1.27 (50.1); 1.27 (53.1); 1.29 (64.12); 2.8 (96.29);	
4.27 (270.31); 5.21 (342.34).	
tua. 1.25 (46.26, 27); 2.1 (78.32).	
tua. 4.22 (251.10).	
tuae. Praef. (5.7); 1.27 (53.5, 6); 1.29 (64.3, 16); 1.32 (68.6); 2.12 (108.30); 2.12 (109.15); 4.29 (275.3); 5.24 (360.4).	
tuae. 1.27 (53.22); 1.29 (63.26); 1.8 (96.23); 2.12 (108.8); 5.21 (344.14).	
tuum. 1.27 (52.11); 1.27 (54.4); 1.30 (66.1); 1.31 (66.15); 3.29 (197.18); 4.25 (265.26); 5.21 (344.27); 5.21 (345.12);	
5.24 (360.6).	
tuum. 2.11 (106.2); 5.19 (329.18).	
tui. 1.27 (51.5); 2.18 (121.15); 4.29 (274.28).	
tui. 3.25 (188.8); 3.25 (188.12).	
tui. 4.20 (248.21); 4.20 (248.22); 4.29 (275.1).	
tuis. 2.12 (109.3); 5.21 (345.17).	
tuis. 2.8 (96.32); 2.12 (109.16); 2.13 (112.8); 2.13 (112.17); 4.25 (265.27).	
tuo. 2.11 (106.8).	

tuo. 5.21 (344.30).	
tuo. 5.21 (333.18).	
tuo. 1.31 (66.24); 2.1 (79.9).	
tuorum. 2.1 (78.34); 2.13 (111.25); 5.19 (329.13).	
tuorum. uar. 2.11 (106.2).	
tuos. 2.12 (109.7); 5.12 (309.3); 5.12 (309.4).	
tuum. 1.29 (64.4); 4.28 (273.25); uar. 4.28 (273.25).	
tuum. 1.7 (19.20).	
tuus. 1.25 (46.26); 4.9 (223.20).	
TYRANNIA. tyranniam. propter uestianam Brettonici regis tyrannidem [tyranniam].	uar. 3.1 (128.13)
TYRANNIS. tyrannide. utpote ubi nuper expulsa diaboli tyrannide Christus iam regnare coeperat;	4.14 (233.1)
tyrannidem. Infaustus ille annus . . . permanet, . . . propter uestianam Brettonici regis tyrannidem.	3.1 (128.13)
nisi contra sacramenti fidem per tyrannidem emerisset.	1.9 (23.12)
TYRANNVS. tyranni. Gratianus et Constantinus in Britannia tyranni creati;	1.11 (24.16)
tyranno. capto atque occiso ab eis Maximo tyranno.	1.9 (23.21)
tyrannorum. quae tyrannorum temeritate abducta	1.12 (25.20)
tyrannus. prouincias Nordanhymbrorum, . . . quasi tyrannus saeuens disperderet,	3.1 (128.6)
Gratianus muncipes tyrannus creatur, et occiditur.	1.11 (24.25)
TYRIVS, a, um. <i>Tyrian</i> .	
Tyrio. Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit ostro.	5.19 (330.13)
TYTILVS, <i>father of Redwald, King of East Anglia</i> .	
Tytili. Erat autem praefatus rex Redwald natu nobilis, . . . filius Tytili,	2.15 (116.14)

V (uocal.)

VBER. uberem. dum creditorum uobis talentorum fidelissimae negotiationis officiis uberem fructum impendens ei, . . . praeparauit.	2.8 (95.30)
uberes. et beato Petro apostolorum principi uberes merito gratias exsoluamus.	2.11 (106.21)
VBERTAS. ubertate. et situ amplior, et frugum prouentu atque ubertate felicior.	2.9 (97.18)
VBERTIM. Vbi ubertim indicatum est.	1.27 (57.4)
VBI. 1.1 (12.14); 1.1 (13.14); 1.2 (13.28); 1.2 (14.20); 1.5 (16.21); 1.7 (20.1); 1.7 (20.5); 1.7 (20.18); 1.7 (21.27);	
1.8 (22.7); 1.12 (26.8); 1.12 (26.19); 1.12 (27.19); 1.12 (28.1); 1.14 (29.19); 1.14 (30.16); 1.15 (31.5); 1.16 (33.6);	
1.18 (36.24); 1.18 (36.31); 1.26 (46.31); 1.26 (47.18); 1.27 (56.12); 1.27 (57.4); 1.27 (59.7); 1.33 (70.10);	
2.3 (85.16); 2.4 (87.13); 2.5 (90.7); 2.5 (91.3); 2.7 (94.20); 2.7 (94.22); 2.9 (99.6); 2.12 (107.32); 2.12 (108.6);	
2.13 (113.23); 2.14 (113.25); 2.14 (115.11); 2.14 (115.15); 2.15 (116.23); 2.15 (116.26); 2.16 (118.9); 2.17 (118.25);	
3.2 (128.27); 3.2 (130.25); 3.3 (131.5); 3.3 (132.2); 3.3 (132.8); 3.4 (133.19); 3.4 (133.31); 3.5 (136.16);	
3.5 (137.26); 3.7 (139.31); 3.8 (144.13); 3.9 (145.15); 3.9 (145.18); 3.9 (146.4); 3.9 (146.18); 3.9 (146.21);	
3.10 (147.24); 3.11 (149.30); 3.14 (155.24); 3.15 (158.5); 3.17 (161.3); 3.18 (162.18); 3.19 (164.3); 3.19 (164.28);	
3.19 (166.22); 3.19 (168.24); 3.21 (171.11); 3.22 (172.27); 3.22 (172.31); 3.23 (175.18); 3.23 (176.8); 3.24 (179.28);	
3.25 (184.20); 3.26 (190.21); 3.28 (195.9); 3.30 (199.24); 4.1 (201.19); 4.1 (203.29); 4.1 (204.5); 4.2 (206.4);	
4.3 (207.10); 4.7 (219.9); 4.8 (220.28); 4.9 (223.2); 4.10 (225.3); 4.12 (228.13); 4.13 (232.7); 4.14 (233.1);	
4.16 (237.17); 4.16 (237.23); 4.19 (243.28); 4.19 (244.3); 4.19 (246.22); 4.19 (246.32); 4.20 (248.17); 4.22 (250.12);	
4.23 (253.15); 4.23 (255.2); 4.23 (255.33); 4.23 (257.32); 4.23 (258.11); 4.23 (258.22); 4.24 (259.16); 4.25 (263.11);	
4.26 (267.15); 4.26 (267.28); 4.29 (275.24); 4.30 (276.24); 4.30 (277.14); 5.1 (282.5); 5.2 (283.11); 5.3 (285.10);	
5.3 (286.19); 5.10 (300.31); 5.10 (301.6); 5.10 (301.12); 5.12 (307.1); 5.12 (308.34); 5.12 (310.10); 5.14 (314.32);	
uar. 5.14 (314.33); 5.15 (316.26); 5.16 (317.18); 5.16 (318.16); 5.17 (318.29); 5.17 (319.1); 5.17 (319.17);	
5.19 (322.14); 5.19 (322.29); 5.19 (322.30); 5.19 (323.27); 5.19 (325.5); 5.19 (326.11); 5.19 (326.20); 5.19 (327.29);	
5.19 (328.1); 5.19 (328.31); 5.21 (334.13); 5.21 (335.18); 5.21 (339.13); 5.21 (343.28).	
VBICVMQVE. quatinus ubicumque aliquos uel diuites uel pauperes incedens aspexisset.	3.5 (136.2)
qui cum eo erant, ubicumque locorum deuenissent.	3.5 (136.13)
gratias agendi Domino semper ubicumque sedens.	3.12 (151.24)
ubicumque peruenebat.	3.13 (153.34)
ubicumque sibi oportunitatem inueniret.	3.19 (163.26)
ubicumque clericus aliqui aut monachus adueniret.	3.26 (191.6)
ut, ubicumque potuissent, quieti manerent.	4.1 (203.22)
ubicumque longius iter instaret.	4.3 (206.26)
et ubicumque rogabatur, ad docenda ecclesiae carmina diuertens.	4.12 (228.21)
eosque, ubicumque poterat, amicis per monasteria commendans.	4.26 (267.22)
ubicumque maximum ei dolorem inesse didicisset.	5.4 (287.22)
ubicumque ea peruenisse contingeret.	5.10 (300.34)
VBILIBET. nec non et incedente illo ubilibet per plateas, . . . tufam, . . . ante eum ferri solebat.	2.16 (118.19)
VBIOVE. bellum ubique et uictoriam undecumque quaeiuit.	1.3 (15.6)
Qui innumeris semper uiuit ubique bonis.	2.1 (79.14)
Ex quo uiuificus fulgor ubique fluit.	5.7 (293.14)
VDVS, a, um. uda. nunquam ipsa uestimenta uda atque algida deponere curabat.	5.12 (310.19)
VLISCOR. ulcisci. ne in eis illa ulcisci uideantur.	1.27 (51.24)
VLLATENVS (-TINVS). ullatenus. cum neque suscipere dogma peruersum . . . ullatenus uellent.	1.17 (33.29)
ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ullatenus dolore arcente ualeret.	3.2 (130.16)
nec tamen ne ullatenus contingere, tametsi terrore praesumebant.	5.12 (306.28)
ullatinus. sed nec ab illo, nec cum illuc duceretur, ullatinus potuit alligari.	4.22 (251.17)
VLLVS, a, um. ulla. 1.22 (42.1).	
ulla. 1.21 (40.13); 1.25 (45.17); 1.27 (55.2); 2.17 (119.28); 3.25 (188.11, 26); 5.6 (291.11); 5.12 (305.12);	
5.12 (310.26); 5.21 (339.12).	
ullam. 3.25 (186.25).	
ulli. 3.6 (138.2).	
ullo. 1.15 (32.26); 4.11 (226.25, 30).	
ullo. 1.3 (15.11); 2.13 (112.1).	
ullum. 4.5 (216.19).	
ullus. 3.28 (195.15); 5.6 (290.15); 5.12 (307.10).	
VLITANVS (d. 680?), <i>Abbot of Fosse and Peronne; brother of Fursu</i> .	
Vlitum. Habuit alterum fratrem uocabulo Vlitum.	3.19 (168.3)
VLTERIOR, ius. ulteriore. In huius ulteriore ripa . . . hostium multitudo consererat.	1.2 (14.13)
ulteriores. ceterum ultiores Britanniae partes, . . . iure dominandi possidebant.	1.11 (25.12)
VLTERIORA. ulteriora. 'At cum me hoc spectaculo tam horrendo perterritum paulatim in ulteriora pro-	
duceret,	5.12 (305.21)
VLTIMVM. ultimum. ad ultimum furore commoti aiebant:	2.5 (91.24)
ut ad ultimum, relictis regni negotiis, . . . intraret monasterium,	3.18 (162.26)
ad ultimum necessitate cogente promisit se ei innumera . . . ornamenta regia	3.24 (177.15)
ad ultimum, cum tempus iam resolutionis eius instaret,	4.9 (223.13)
sed ad ultimum multorum unanima intentione deuictus: "Facite," inquit, "si uultis,	5.6 (289.26)

VLTIMVS , a, um. ultima. Ipsa autem nocte, in cuius ultima parte, . . . supernam migravit ad lucem, ultima, in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	3.8 (143.18) 5.17 (319.1)
ultima. illaque lingua, . . . ultima quoque uerba in laudem ipsius, . . . clauderet;	4.24 (262.17)
ultimam. Primam quoque et ultimam Ezechielis prophetae partem, . . . demonstravit.	2.1 (76.28)
ad ultimam senectutem, eidem monasterio strenuissime, . . . praefuit.	4.10 (224.8)
et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.25)
ultimi. Vltimi autem hi:	5.8 (295.13)
ultimis. de ultimis infra dicendum est, quod eorum primus Hagustaldensis, . . . ecclesiae sit ordinatus episcopus.	4.23 (254.28)
ultimis. cum quibus de duabus ultimis oceani insulis, . . . pugnant;	3.25 (184.30)
ultimis. et corpus eius in ultimis est monasterii locis humatum,	5.14 (314.26)
ultimo. non hanc primo mensi anni incipientis, sed ultimo potius praeteriti lunae esse adscribendam;	5.21 (339.28)
ultimum. ut adclinis destinae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3.17 (160.7)
ac non multo post infirmitate correptus diem clausit ultimum.	3.19 (168.14)
vn ^o ergo suae infirmitatis anno, . . . ad diem peruenit ultimum,	4.23 (256.27)
ibique diem clausit ultimum.	5.11 (302.28)
in precibus, ieiuniis, et elemosynis usque ad diem permansit ultimum;	5.19 (322.3)
ultimum. quorum ultimum natione Scottus, ceteri fuere de Anglis.	3.21 (170.19)
possit inueniri, qui mensis iuxta computum lunae primus anni, qui esse debeat ultimus.	5.21 (339.2)
VLTIQ . acrior gentem peccatricem ultio diri scleris secuta est.	1.14 (30.15)
quaeue illos spernentis ultio secuta sit.	2.2 (81.8)
ultione. ut etiam temporalis interitus ultione sentirent peridi,	2.2 (84.32)
utrumque rex Brettonum Ceadualla impia manu, sed iusta ultione peremit.	3.1 (128.1)
ultionem. Vltionem suam innocens exercitus intuetur,	1.20 (39.16)
per horum manus ultionem essent mortis passuri.	2.2 (83.31)
ultiones. iustas de scleribus populi Dei ultiones expetiit,	1.15 (32.16)
ultionis. Et cum dicerent, 'Pax et securitas,' extemplo praefatae ultionis sunt poena multati.	4.25 (265.33)
VLTOR . ultori. sed debita solummodo multa pecuniae regi ultori daretur.	4.21 (249.17)
VLTRA . 1.3 (15.13); 1.11 (25.13); 1.12 (25.21); 1.12 (27.10, 30); 1.19 (37.22); 1.27 (60.9); 2.9 (97.20); 2.9 (100.7); 2.13 (113.22); 3.4 (134.22); 3.7 (139.12, 19); 3.16 (159.21); 3.26 (191.2); 4.14 (234.17); 4.16 (238.19); 4.25 (264.1); 4.28 (271.4); 4.28 (272.6, 7); 4.29 (274.23); 4.29 (275.11); 5.2 (284.13); 5.13 (311.29); 5.23 (350.16).	
VLTRIX . ultricibus. quia uideret . . . Caiphanque cum ceteris, . . . iuxta eum flammis ultricibus contraditum;	5.14 (314.17)
VLTRO . quod se ille ultro pro hospite, . . . militibus offerre, qui se ultro persecutoribus fidei Christianum esse prodiderat,	1.7 (19.4)
VMBRA . umbras. Et cum progredieremur sola sub nocte per umbras,	1.7 (19.12)
VMERVS , see HVMERVS .	5.12 (305.26)
VMOR . umor. 'Iusseruntque me,' inquit, 'incidere tumorem illum, ut efflueret noxius umor, qui inerat; umorem, quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice.	4.19 (245.17)
umorum. atque idcirco umorem receptacula grauantur,	1.27 (58.4)
VMQVAM . 1.1 (10.13); 1.32 (69.12); 2.12 (109.16); 3.2 (131.2); 3.5 (136.25); 3.12 (151.11); 4.2 (205.4); 4.2 (205.27); 4.3 (211.13); 4.24 (259.9); 4.25 (263.4); 4.32 (280.28); 5.2 (283.23); 5.2 (283.25); 5.13 (312.6);	
VNA . 1.1 (21.14); 1.25 (46.5); 1.28 (62.21); 2.2 (83.20); 2.4 (88.23); 3.3 (132.23); 3.4 (133.19); 3.17 (160.22); 3.18 (163.11); 3.25 (189.5); 3.29 (198.23); 4.1 (203.9); 4.5 (214.23); 4.17 (239.13); 4.24 (261.26); 4.26 (267.31); 4.28 (272.21); 5.3 (286.25); 5.4 (287.13); 5.8 (294.26); 5.19 (328.16); 5.20 (331.23); 5.21 (345.14).	
VNANIMIS , e. unanimes. qui habitare facit unanimes in domu Patris sui,	2.2 (81.29)
VNANIMITER . pro Christi zelo agenda disponent unanimiter;	1.29 (64.10)
VNANIMVS , a, um. unanima. quo et Colman episcopus unanima catholicorum intentione superatus ad suos reuersus est,	4.1 (201.5)
Quo dum perueniret, quamuis multum renitens, unanima cunctorum uoluntate superatur,	4.28 (272.28)
sed ad ultimum multorum unanima intentione deuietus: "Facite," inquit, "si uultis,	5.6 (289.26)
unanimio. et unanimo consensu auxilium caeleste precantes,	1.16 (33.9)
unanimio omnium consensu firmatum est, ut nomen et memoria apostatarum . . . aboleri deberet,	3.9 (145.3)
contigit, ut . . . unanimo omnium consensu ad episcopatum ecclesiae Lindisfarnensis eligeretur.	4.28 (272.17)
VNCINATVS , a, um. uncinata. At contra non cessant uncinata hostium tela;	1.12 (28.3)
VNDA . unda. omnes fide Christi institutos, unda baptismatis abluunt;	4.13 (232.23)
nec multo post plene curatus uitali etiam unda perfusus sum.	5.6 (291.28)
undam. uidit undam suis cessasse ac uiam dedisse uestigiis.	1.7 (20.16)
Nam maxima exercitus multitudo undam lauacri salutaris expetiit,	1.20 (38.19)
undas. quae perditis nonnulla ex parte his, . . . rebus, ipsam in latus iacentem inter undas relinqueret;	5.9 (298.10)
undis. bis cotidie instar insulae maris circumluunt undis,	3.3 (132.5)
et quidem inprimis furentibus undis pelagi, temptant nautae anchoris . . . nauem retinere,	3.15 (158.12)
Cumque euadentes ad terram, nauiculam quoque nostram ab undis exportaremus,	5.1 (282.17)
solebat . . . saepius in eo supermeantibus undis inmergi;	5.12 (310.14)
VNDALVM , see IN VNDALVM .	
VNDE . 1.1 (9.15); 1.1 (11.3); 1.2 (13.25); 1.2 (14.22); 1.3 (15.29); 1.7 (18.24); 1.11 (24.30); 1.12 (27.1); 1.12 (28.8); 1.14 (30.14); 1.19 (37.7); 1.27 (50.4); 1.27 (50.34); 1.27 (54.28); 1.27 (56.14); 1.27 (57.7); 1.27 (61.24); 1.31 (66.16); 1.31 (66.21); 1.32 (68.19); 1.33 (71.3); 1.34 (71.21); 2.2 (82.17); 2.2 (82.29); 2.2 (83.3); 2.7 (94.13); 2.10 (102.1); 2.10 (102.13); 2.10 (103.3); 2.11 (105.12); 2.11 (105.24); 2.12 (109.32); 2.13 (111.31); 2.13 (112.19); 2.13 (112.32); 3.1 (128.13); 3.4 (133.27); 3.5 (135.21); 3.7 (139.14); 3.7 (141.11); 3.8 (143.24); 3.9 (145.17); 3.11 (148.16); 3.11 (148.23); 3.12 (151.29); 3.14 (155.32); 3.14 (157.10); 3.17 (160.5); 3.17 (160.34); 3.17 (162.6); 3.24 (179.7); 3.25 (182.1); 3.25 (182.12); 3.25 (182.35); 3.25 (184.1); 3.25 (184.12); 3.25 (186.13); 3.25 (187.35); 3.26 (191.4); 3.27 (194.2); 3.28 (195.8); 3.28 (195.27); 4.4 (213.9); 4.11 (225.22); 4.11 (226.11); 4.11 (227.4); 4.12 (229.18); 4.13 (231.12); 4.13 (232.11); 4.16 (237.11); 4.16 (238.23); 4.18 (242.10); 4.19 (245.5); 4.19 (246.31); 4.22 (251.7); 4.22 (252.11); 4.24 (259.9); 4.24 (259.14); 4.24 (260.18); 4.24 (260.25); 4.24 (261.14); 4.25 (263.35); 4.25 (264.26); 4.25 (265.21); 4.28 (272.3); 4.29 (296.5); 5.9 (296.15); 5.10 (299.12); 5.14 (314.9); 5.19 (324.6); 5.19 (325.11); 5.19 (329.29); 5.21 (335.33); 5.21 (345.33); 5.23 (348.24).	
VNDECIM . XI. quae baptizata est . . . cum xi aliis de familia eius.	2.9 (99.32)
quod ipse annos xi et menses vii tenuit.	4.5 (217.23)
Vt corpus illius post xi annos sepulturae sit corruptionis immune repperit;	4.30 (276.5)
transactis sepulturae eius annis xi, inmisit in animo fratrum, ut tollerent ossa illius,	4.30 (276.11)
cui succedens in imperium filius suus Osred, puer octo circiter annorum, regnavit annis xi.	5.18 (320.8)
cum quo et alii xi episcopi ad dedicationem antistitis conuenientes,	5.19 (325.32)
cum ipse regni, quod xi annis gubernabat, successorem fore Ceolulfrum decreuisset,	5.23 (349.21)
VNDECIMVS , a, um. XI. regni autem sui, quod xx et iiii annis tenuit, anno xi,	1.34 (72.1)
accepit rex Aedui . . . fidem et lauacrum . . . anno regni sui xi,	2.14 (113.29)
VNDECVMQVE . bellum ubique et uictoriam undecumque quaesivit.	1.3 (15.6)
quia multitudo pauperum undecumque adueniens maxima per plateas sederet,	3.6 (138.17)
Collectis ergo undecumque retibus anguillaribus,	4.13 (231.30)
Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido, uiro undecumque doctissimo;	5.12 (309.32)
Scriptis et alia nonnulla, utpote uir undecumque doctissimus;	5.18 (321.8)

adquisitis undecumque reliquiis beatorum apostolorum et martyrum Christi,	5.20 (331.19)
VNDEQVADRAGESIMVS, a, um. XXXIX. ex quo autem Britanniam venit, xxxix.	5.20 (331.6)
VNDESEXAGESIMVS, a, um. LVIII. Ex quo tempore accepti presbyteratus usque ad annum aetatis meae	5.24 (357.20)
LVIII, . . . curauit:	1.28 (62.29)
VNDECICESIMVS, a, um. XIX. Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno xix,	1.30 (66.6)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno xix,	1.29 (64.22)
XVIII. Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno xviii,	1.32 (70.5)
Mauricio Tiberio piissimo Augusto anno xviii,	Cont. (361.6)
eclipsis facta est solis xviii. Kal. Sep. circa horam diei tertiam,	uar. 4.1 (201.11)
VNDEVIGINTI. X et nouem. quam ille susceptam per viii [x et nouem] annos tenuit.	3.14 (154.17)
X et viii. qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit;	3.25 (187.15)
circulum x et viii annorum posuit,	5.1 (282.28)
Aldfrid regis, qui post fratrem suum Eogfridum genti Nordanhybrorum x et viii annis praefuit.	5.1 (282.28)
VNDIOVE. 1.2 (14.31); 2.9 (99.15); 3.14 (156.2); 3.15 (158.14); 4.13 (232.10); 4.19 (244.33); 4.30 (276.26).	5.1 (282.3)
VNDIOVEVERSV. inuenimus nos undiqueuersum pari tempestate praeculos,	5.12 (306.29)
Qui cum undiqueuersum hostibus et caecitate tenebrarum conclusus, huc illucque oculos circumferrem,	4.17 (239.21)
VNIANIMIS, e. unianimem. omniumque unianimem in fide catholica repperit consensum;	2.18 (120.28)
VNIANIMVS, a, um. unianimam. quoties per fraternos afatus unianimam dilectionem quadam contem- platione alternis aspectibus repraesentat.	2.10 (103.20)
VNIGENITVS, a, um. unigenitum. qui pro uestra redemptione Filium suum unigenitum misit,	4.17 (240.21)
glorificantes Deum Patrem sine initio. et Filium eius unigenitum ex Patre generatum	2.11 (105.20)
VNITAS. unitas. Quomodo ergo unitas uobis coniunctionis inesse dici poterit,	2.11 (105.28)
hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.4 (88.10)
unitate. quibus eos in unitate catholica confirmare satagit.	2.10 (101.12)
et Sancti Spiritus unitate dispensans,	4.5 (217.18)
Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	4.17 (239.26)
confitemur . . . trinitatem in unitate consubstantiali et unitatem in trinitate,	2.4 (86.23)
unitatem. Scottos unitatem sanctae ecclesiae maxime in pascha obseruando sequi monuerit,	2.4 (87.21)
obsecrans eos et testans unitatem pacis et catholicae obseruationis cum ea, . . . tenere;	4.5 (215.20)
unitatemque ecclesiae conseruandam, prosequitur sum.	4.17 (239.27)
confitemur . . . trinitatem in unitate consubstantiali et unitatem in trinitate,	5.15 (316.5)
plurimos . . . ad unitatem reduxit catholicam,	1.26 (47.23)
unitati. unitati se sanctae Christi ecclesiae credendo sociare.	2.2 (81.21)
Sed et alia plurima unitati ecclesiasticae contraria faciebant.	
Quibus pariter congregatis, diligenter ea, quae unitati pacis ecclesiasticae congruerent, . . . coepit ob- seruanda docere.	4.5 (214.25)
si fide et operibus unitati catholicae fauerint;	5.21 (344.5)
quae unitati catholicae et apostolicae ecclesiae concinnant,	5.21 (345.13)
unitatis. ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeternam,	5.15 (316.13)
quod cum fratribus, quos ad unitatis gratiam conuerterat, inchoauit,	5.22 (347.30)
VNIVERSALIS, e. uniuersalem. ne contra uniuersalem ecclesiae morem uel in obseruantia paschali, uel in aliis quibusque decretis . . . uiuere praesumeret,	5.15 (315.21)
uniuersales. et generaliter omnes sancti et uniuersales synodi, et omnis probabilium catholicae ecclesiae doctorum chorus.	4.17 (239.21)
uniuersales. Suscipimus sanctas et uniuersales quinque synodos beatorum et Deo acceptabilium patrum;	4.17 (240.1)
uniuersali. numquid uniuersali, quae per orbem est, ecclesiae Christi eorum est paucitas uno . . . prae- ferenda?	3.25 (188.12)
uniuersali. et catholicae pacis ac ueritatis cum uniuersali ecclesia particeps existere gaudet.	5.23 (351.7)
uniuersalis. uniuersalis gentium confessio, suscepto Christianae sacramento fidei, protestetur.	2.8 (96.19)
uniuersalis. 'in multis quidem nostrae consuetudini, immo uniuersalis ecclesiae contraria geritis;	2.2 (83.15)
antequam cognosceremus, credentes, quod iuxta morem uniuersalis ecclesiae ingrederentur,	2.4 (87.32)
quod Scotti dominicum paschae diem contra uniuersalem ecclesiae morem celebrarent.	3.25 (181.17)
si audita decreta sedis apostolicae, immo uniuersalis ecclesiae, . . . sequi contemnitis,	3.25 (188.9)
VNIVERSI. uniuersi. libenter auditis ab uniuersi, immutauit . . . inueteratam illam traditionem	5.22 (346.28)
uniuersorum. ut uniuersorum iudicio, quid uel unde esset, quod referebat, probaretur.	4.24 (260.17)
'Vbi cum uenissemus, inquit, 'et magno uniuersorum gaudio suscepti essemus,	5.3 (285.10)
uniuersorum iudicio absque crimine accusatus fuisse, et episcopatu esse dignus inuentus est.	5.19 (326.21)
uniuersos. collegam commonet, hortatur uniuersos,	1.17 (34.25)
Tum subito Germanus signifer uniuersos admonet,	1.20 (39.5)
bello inito uniuersos, quos in necem suam conspirasse didicerat, aut occidit,	2.9 (100.3)
quin uniuersos atrocitate ferina morti per tormenta contradideret,	2.20 (125.12)
VNIVERSITAS. uniuersitas. Itaque regionis uniuersitas in eorum sententiam prompta transierat.	1.17 (35.11)
VNIVERSVM. uniuersa. Deum uerum ac uiuum, qui uniuersa creauit,	1.7 (19.22)
Itaque Theodorus perlustrans uniuersa, ordinabat locis oportunis episcopos,	4.2 (205.20)
VNIVERSVS, a, um. uniuersa. immolabatque eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad uesperam.	5.21 (334.21)
uniuersa. quia hec obseruare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.21 (346.1)
uniuersa. et per eos generaliter uniuersa,	1.29 (63.7)
bona aliqua fecit, quae tamen uniuersa prae agendo iuuenis obnubilauit.	5.13 (313.17)
uniuersae. Hic est inpraesentiarum uniuersae status Britanniae,	5.23 (351.24)
uniuersam. Dominis carissimis fratribus episcopis uel abbatibus per uniuersam Scottiam	2.4 (87.26)
uniuersas. mittebantur ad transcribendum, . . . per uniuersas Pictorum prouincias circuli paschae decen- nouales,	5.21 (346.7)
uniuersis. Baptizatus est . . . cum omnibus, qui secum uenerant, comitibus ac militibus, eorumque famulis uniuersis	3.21 (170.14)
testimonium habens ab uniuersis fratribus,	4.31 (278.5)
uniuersis. sed suas potius traditiones uniuersis, . . . ecclesiis praeferrent,	2.2 (81.25)
uniuersis. militariibus copiis uniuersis, . . . spoliata,	1.12 (25.19)
uniuerso. cum epistulis, quas idem pontifex . . . Laurentio et clero uniuerso, . . . direxit.	2.4 (88.25)
uniuerso. sicut in uniuerso orbe terrarum, . . . ad praedicandum gentibus paganus dirigeret,	2.4 (87.28)
congaudente uniuerso populo, uitae caelestis institutio cotidiana sumeret augmentum,	3.22 (173.14)
uniuerso. inter omnes tamen, quas uel in ecclesia, uel in uniuerso hominum genere repperimus tonsuras,	5.21 (342.25)
uniuersos. Nec solum inelyti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.13 (152.8)
uniuersum. Loquimini ad uniuersum coetum filiorum Israel et dicite eis:	5.21 (334.17)
VNVS, a, um. una. Sequitur una uox omnium,	1.20 (39.8)
una uidelicet episcopi et familiae propter hospitalitatem atque suscepcionem.	1.27 (48.25)
Cum una sit fides, sunt ecclesiarum diuersae consuetudines,	1.27 (49.18)
id est camisia cum ornatura in auro una, et lena Anciriana una;	2.10 (104.3)
etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	2.16 (118.6)
Cumque una quadragesimae esset impleta septimana,	5.2 (283.30)
Vna data Daniheli, quam usque hodie regit;	5.18 (320.25)
quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorum uocatur,	5.21 (336.6)
Vna quippe solem praecedebat, mane orientem;	5.23 (349.6)

uel certe una diei, altera noctis praecurrebat exortum,	5.23 (349.9)
quarum de sex aetatibus saeculi una est;	5.24 (358.31)
de mansionibus filiorum Israel una; una de eo, quod ait Isaias: 'Et claudentur ibi in carcerem,	5.24 (358.32)
de ratione bissexti una;	5.24 (359.2)
de aequinoctio iuxta Anatolium una.	5.24 (359.3)
una. 'Erunt duo in carne una,'	1.27 (51.7)
Scriptum namque est: 'Erunt duo in carne una,'	2.11 (105.20)
adpendens linteolum cum pulvere, quem adulterat, in una posta parietis.	3.10 (147.13)
exiuit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uirosum,	3.11 (149.27)
propter fidem uidelicet dominicae resurrectionis, quam una sabbati factam,	3.17 (162.9)
eadem una sabbati, quae nunc dominica dies dicitur,	3.17 (162.11)
Nam et ita, ut rogabat, transacta una die et nocte, . . . ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4.9 (224.2)
ita etiam una atque indissimili sede perpetuae beatitudinis meruisset recipi.	4.29 (275.20)
quanquam sacramentorum genere discreto, sicut una eademque fide, pascha celebrare possemus.	5.21 (337.4)
sicut una fide, spe, et caritate in Deum consentit,	5.21 (342.5)
neque . . . una atque indissimili totum per orbem tonsurae sibi forma congruit.	5.21 (342.6)
unam. unam eandemque summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	1.1 (11.12)
provinciae, . . . in unam sunt pacem, et uelut unum compaginatae in populum.	3.6 (139.1)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3.25 (183.28)
clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus,	4.8 (220.29)
contra eos maxime, qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant,	4.18 (242.4)
e quibus unam coniugi, alteram filiis tradidit,	5.12 (304.17)
qui unam in Domino Salvatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant,	5.19 (326.26)
praepararent omnes ecclesiae per orbem, quae unam catholicam faciunt, panem et uinum	5.21 (336.17)
uni. uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2.9 (98.23)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3.25 (183.28)
iussit uni ex satellitibus suis mihi ad legendum deferre.	5.13 (312.15)
uni. quod uni personae infirmanti conceditur,	1.27 (56.6)
unius. uestra gloria cognitionem unius Dei, . . . subiectis festinet infundere,	1.32 (68.22)
et per inlumenationem unius hominis corporalem, . . . gratiam lucis accenderet.	2.2 (82.10)
et uidit unius loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3.10 (147.1)
Aelfledam, quae uixit unius anni aetatem impleuerat,	3.24 (178.23)
unius. accepit locum unius familiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis,	4.23 (253.14)
Erant autem unius ambo, sicut deuotionis, sic etiam uocabuli;	5.10 (299.19)
unius. sepulchri quoque unius teneret hospitium.	1.18 (36.29)
id est unius ferme miliarii et dimidii spatio interfuerit Tino amne separata,	5.2 (283.9)
uno. in ecclesia sint acta, non uno quolibet auctore,	Praef. (7.25)
uno in loco infirmitatis necessitate teneretur,	1.19 (37.10)
et praedicat, ut uoci suae uno clamore respondeant;	1.20 (39.6)
sed tamquam lapis in uno loco posita,	2.10 (102.25)
intrabat cum uno clerico aut duobus;	3.5 (136.15)
sed et regna terrarum . . . ab eodem uno Deo, qui fecit caelum et terram, consecutus est.	3.6 (138.3)
diuertitque ipse cum uno tantum milite sibi fidissimo,	3.14 (155.16)
omnes ibidem . . . defuncti sunt, excepto uno puero,	3.23 (176.32)
ut bis in anno uno pascha celebraretur,	3.25 (182.3)
hoc . . . uno ac non diuerso temporis ordine geri conperimus;	3.25 (184.27)
ecclesiae Christi eorum est paucitas uno de angulo extremae insulae praeferenda?	3.25 (188.13)
contigit die quadam, ut in praefata mansione forte ipse cum uno tantum fratre, . . . commemoraretur,	4.3 (207.25)
ut ossa . . . transferentur omnia in ecclesias beatae Dei genitricis, unoque conderentur in loco;	4.10 (224.15)
donante uno eodemque Domino, qui se nobiscum usque in finem saeculi manere pollicetur.	4.19 (243.21)
ubi aequo anno uno monachicum cum perpaucis sociis uitam agebat.	4.23 (253.16)
eum die quadam de monasterio illo longius egressum, comitante secum uno de fratribus, peracto itinere	4.25 (264.15)
redire.	4.26 (268.13)
Ac post eum idem Eðric anno uno ac dimidio regnauit;	4.28 (272.17)
unanimio [uno animo] omnium consensu ad episcopatum . . . eligeretur.	uar. 4.28 (272.17)
et uno eodemque die, hoc est xiii ^o Kalendarum Aprilium, egredientes e corpore . . . uisione coniuncti	4.29 (275.11)
sunt,	4.29 (275.28)
episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	5.21 (339.26)
At si uno saltim die plenilunium tempus aequinoctii praecesserit.	5.21 (342.4)
Et quidem scimus, quia neque apostoli omnes uno eodemque sunt modo adtonsi.	1.17 (34.26)
uno. oratio uno ore et clamore profunditur;	3.14 (156.6)
ut uno probare sat erit exemplo.	3.29 (197.32)
Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum uno uero pascha loquitur:	4.29 (275.19)
sicut uno eodemque tempore cum eo de corpore egredi,	5.17 (319.16)
Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet,	5.21 (337.3)
uno semper eodemque tempore cum antiquo Dei populo, . . . pascha celebrare possemus.	2.18 (121.22)
unum. ut quando unum ex uobis diuina ad se iusserit gratia euocari,	3.2 (130.17)
Qui cum die quadam mane audiret unum de fratribus ad locum . . . sanctae crucis ascendere dis-	3.6 (139.1)
posuisse,	3.19 (166.5)
provinciae, . . . in unam sunt pacem, et uelut unum compaginatae in populum.	3.19 (166.24)
Tunc uidit unum de tribus angelis,	3.21 (171.5)
arripientes immundi spiritus unum de eis, quos in ignibus torrebant, lactauerunt in eum,	4.17 (239.27)
Paucitas enim sacerdotum cogebat unum antistitem duobus populis praefici.	5.2 (283.23)
hoc est unum Deum in tribus subsistentiis,	5.4 (287.20)
qui ne unum quidem sermonem unquam profari poterat;	5.5 (288.5)
Miserat autem episcopus mulieri, . . . de aqua benedicta, . . . per unum de his, qui mecum uenerant,	5.21 (337.19)
fratribus;	5.19 (165.14)
rogatus est ab eodem comite intrare ad unum de pueris eius,	3.19 (165.22)
Nam etsi saltim unum ex eis, hoc est ipsum septimum adprehenderit,	5.12 (305.1)
unum. In quibus tamen unum est, quod et nos in hac historia ponere multis commodum duximus.	2.7 (94.13)
Vnum mendacii, cum hoc, quod in baptismo . . . promissimus, minime implemus;	2.11 (105.27)
unum latus flammis feruentibus nimium terribile,	2.13 (112.13)
unum. ut unum uirtutis eius, unde cetera intellegi possint, testimonium referam,	3.2 (130.9)
quos copulatio carnalis affectus unum quodam modo corpus exhibuisse monstratur,	3.13 (152.19)
qui cum per unum ostium ingrediens, mox per aliud exierit.	3.23 (175.29)
Nec ab re est unum e pluribus, . . . uirtutis miraculum enarrare.	3.25 (183.30)
et quibus unum, quod inter alia rettulit, miraculum . . . nostrae historiae inserendum credidimus.	4.4 (213.1)
panis permodicum, et unum ouum gallinaeum cum paruo lacte aqua mixto percipiebat.	4.6 (218.27)
qui unum omnes in caelis regnum expectarent;	
Vt Colman episcopus, relicta Britannia, duo monasteria in Scotia, unum Scottis, . . . fecerit.	
duo praeclara monasteria, unum sibi, alterum sorori suae Aedilburgae construxerat,	

ut ne unum quidem mouere ipsa membrum uaseret,	4.9 (223.1)
e quibus unum, . . . memoriae mandare commodum duximus.	4.14 (233.2)
in hac historia quaedam, quae [unum quod] nos nuper audisse contigit,	URR. 4.30 (277.28)
unum eius narro miraculum,	5.1 (281.9)
unum. Qua in re unum ibi ostenditur ipsa mens rea,	1.27 (80.22)
quia unum ambo sapius cum ceteris, qui hio adsident, ecclesiasticae traditionis cultoribus;	3.25 (184.15)
mox congregati in unum uicani uerbis uitae ab illo expetere curabant.	3.26 (191.16)
Cumque in unum conuenientes iuxta ordinem quique suum resedissemus:	4.5 (215.14)
unus. quorum unus ab orientali mari, . . . Britanniae terras longe lateque inrumpit,	1.12 (25.28)
adueniens unus passerum domum citissime peruolauerit;	2.13 (112.11)
nisi unus mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui sine peccato est conceptus et partus.	2.19 (124.5)
In quo etiam bello ante illum unus filius eius Osfrid iuuenis bellicosus occidit,	2.20 (124.26)
maxime quod unus ex ducibus, a quibus acta est, paganus, alter, quia barbarus erat pagano saeuior.	2.20 (125.4)
factus est Diuma unus ex praefatis IIII sacerdotibus episcopus Mediterraneorum Anglorum	3.21 (171.2)
Habuerat enim unus ex his, qui eum occiderunt, comitibus inlicitum coniugium;	3.22 (173.27)
eo quod esset idem Eata unus de XII pueris Aidani,	3.26 (190.9)
quorum unus residens ante lectulum eius, . . . dixit,	4.11 (226.21)
Vnus quidem adtonsus erat,	4.14 (235.17)
dicebantque, quod unus eorum Petrus, alius uocaretur Paulus;	4.14 (235.19)
quod mihi unus e fratribus, propter quos et in quibus patrum est, ipse narrauit,	5.1 (281.10)
Residebat, uesecebat, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	5.5 (288.29)
uenit die quadam mane primo ad eum unus de fratribus,	5.9 (296.30)
At uero unus de sociis eius, uocabulo Vietberet, . . . ascendit naue,	5.9 (298.15)
ut pro diuersa capillorum specie unus Niger Heuuald, alter Albus Heuuald diceretur;	5.10 (299.22)
Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis,	5.10 (301.2)
et resederunt circa me, unus ad caput, et unus ad pedes;	5.13 (312.3)
protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum,	5.13 (312.4)
percusserunt me, unus in capite et alius in pede:	5.13 (312.26)
ut merito a maioribus quasi unus ex ipsis amaretur,	5.19 (322.28)
gradum archiepiscopatus Honorius, unus ex discipulis beati papae Gregorii, . . . seruabat.	5.19 (323.25)
I. In Canticum Habacum librum I.	5.24 (358.10)
In librum beati patris Tobiae explanationis allegoricae de Christo et ecclesia librum I.	5.24 (358.12)
item de temporibus Tobiae I maiorem.	5.24 (359.25)
VNVSQVISQVE. unicuique. quo sensu unicuique fidelium sit aptandus,	2.1 (75.22)
unusquisque. quia unusquisque cupiditas in hoc igni ardebit,	3.19 (166.2)
unumquemque. interrogauit unumquemque eorum per ordinem, si consentirent ea, . . . custodire.	4.5 (215.22)
unusquisque. placuit, ut, quaeque definita sunt, unusquisque nostrum manus propriae subscriptione confirmaret.	4.5 (217.10)
x ^a die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domus suas."	5.21 (334.19)
tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas,	5.21 (336.14)
VRBANVS, a, um. urbana. Discurrere per cuncta et urbana et rustica loca, non equorum dorso,	3.5 (135.29)
VRBS, Rome.	
Vrbe. anno ab Vrbe condita DCCXIII,	1.2 (13.21)
Anno autem ab Vrbe condita DCCXCVIII	1.3 (15.4)
VRBS. urbe. atque in urbe regis sedem episcopatus acceperit.	1.26 (46.30)
Quod uidelicet opus in regia quidem urbe apocrisarius inchoauit,	2.1 (75.24)
Qui cum adhuc esset regia in urbe positus,	2.1 (75.26)
non tamen ciues Romani, ut tam longe ab urbe secederet, potuere permittere;	2.1 (80.31)
Denique in urbe regia, . . . loculo inclusae argenteo in ecclesia sancti Petri seruantur,	3.6 (138.28)
Aidan in insula Farne, quae duobus ferme milibus passuum ab urbe procul abest, morabatur.	3.16 (159.11)
Quo dicto statim mutati ab urbe uenti in eos, qui accenderant,	3.16 (159.19)
erat in uilla regia non longe ab urbe, de qua praefati sumus.	3.17 (159.27)
Et synodum, quae facta est in urbe Roma . . . suscepimus.	4.17 (240.14)
quae quondam ipso praesente in urbe atque in eodem concilio . . . acta est.	5.19 (327.25)
urbem. Orientalis habet in medio sui urbem Giudi,	1.12 (25.31)
occidentalis supra se, . . . habet urbem Alcluith,	1.12 (26.1)
et tendens contra occidentem terminatur iuxta urbem Alcluith.	1.12 (26.28)
Cuius corpus honorifico agmine, . . . suam defertur ad urbem.	1.21 (41.15)
qui eum gratia germanae caritatis ad regiam urbem secuti sunt,	2.1 (75.6)
hostilis Merciorum exercitus . . . peruenit ad urbem usque regiam,	3.16 (158.32)
et his urbem in magna altitudine circumdedit a parte, quae terrae est contigua,	3.16 (159.6)
inlato igne conburere urbem nisus est.	3.16 (159.9)
ita ut aliquot laesi, omnes territi, impugnare ultra urbem cessarent,	3.16 (159.21)
intrauit monasterium . . . positum in loco, quem Coludi urbem nominant,	4.19 (243.31)
Per varias gentes, per freta, perque uias, Vrbem Romuleam uidit,	5.7 (293.25)
ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies XIII, ex quo in urbem uenerat.	5.11 (303.6)
Ingressis a septentrionali parte urbem Hierosolymam,	5.16 (317.22)
urbes. urbes aliae complures in foedus Romanorum uenerunt.	1.2 (14.25)
urbes. murum a mari ad mare recto tramite inter urbes,	1.12 (27.18)
urbi. uentus, qui a meridie flans urbi incendia sparserat,	2.7 (94.28)
Vt idem admotum ab hostibus urbi regiae ignem orando amouerit.	3.16 (158.27)
urbis. sed et plurimi eiusdem urbis muri cum LVII turribus conuerunt;	1.13 (29.9)
Respondit Gregorius papa urbis Romae:	1.27 (48.19)
Siquidem Eutycius eiusdem urbis episcopus dogmatizabat	2.1 (75.29)
qui olim huc a beato Gregorio Romanae urbis pontifice directus,	2.3 (86.17)
Bonifatius, quartus a beato Gregorio Romanae urbis episcopo,	2.4 (88.27)
Exemplar epistulae beatissimi et apostolici papae urbis Romanae ecclesiae Bonifatii . . . Eduino	2.10 (100.22)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii papae urbis Romae directae Aedilbergae reginae	2.11 (104.11)
discissisque uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	3.16 (159.4)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3.16 (159.16)
Vnde accito ad se praefato urbis Lundoniae, in qua tunc ipse manebat, episcopo,	4.11 (226.12)
priusquam monasterium Coludanae urbis esset incendio consumtum.	4.25 (262.22)
urbs. quod lingua Anglorum Cnobheresburg, id est urbs Cnobheri, uocatur;	3.19 (164.14)
VRBS COLVDI, see COLVDI VRBS.	
VRBS LEGIONVM, see LEGIONVM VRBS.	
VRBS MAILDVFI, see MAILDVFI VRBS.	
VRGVEO. urguetur. si mortis periculo urgetur,	1.27 (54.32)
VRO. urendae. resiliabant rursus urendae in medium flammarum inextinguibilem.	5.12 (305.10)
usta. Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	4.20 (247.25)
Eulalia et perfert, ignibus usta feris.	4.20 (247.26)
VSPIAM. nullumque eius uspiam uestigium apparuerit.	4.23 (256.2)

VSQVAM. cuius in lege mentio nulla usquam reperitur.	5.21 (338.29)
VSQVE. Praef. (6.24); Praef. (6.27); Praef. (7.5); Praef. (7.24); 1.1 (11.33); 1.1 (12.1); 1.1 (12.16); 1.1 (12.23); 1.1 (13.15); 1.2 (13.19); 1.2 (14.16); 1.4 (16.10); 1.7 (20.29); 1.7 (21.30); 1.8 (22.5); 1.8 (22.10); 1.8 (22.14); 1.11 (25.12); 1.12 (26.22); 1.12 (27.24); 1.12 (27.34); 1.15 (31.17); 1.15 (31.24); 1.15 (32.22); 1.16 (33.10); 1.16 (33.18); 1.17 (34.9); 1.17 (34.10); 1.25 (45.1); 1.27 (50.26); 1.27 (59.27); 1.27 (60.1); 1.27 (60.11); 1.34 (72.5); 2.1 (79.26); 2.2 (81.12); 2.2 (81.19); 2.3 (85.15); 2.4 (87.18); 2.8 (95.23); 2.8 (96.5); 2.10 (101.18); 2.14 (114.17); 2.14 (115.3); 2.15 (116.11); 2.16 (117.8); 2.16 (118.2); 2.16 (118.5); 2.18 (120.20); 2.19 (122.25); 2.20 (125.17); 2.20 (126.17); 2.20 (126.26); 3.1 (128.11); 3.2 (128.26); 3.2 (129.15); 3.2 (129.24); 3.2 (130.12); 3.3 (131.20); 3.4 (133.31); 3.4 (134.28); 3.5 (136.21); 3.5 (136.32); 3.7 (141.9); 3.8 (143.3); 3.9 (145.16); 3.11 (148.21); 3.11 (149.5); 3.11 (149.13); 3.12 (151.22); 3.14 (157.5); 3.16 (158.32); 3.16 (159.13); 3.17 (162.8); 3.19 (164.28); 3.19 (165.30); 3.19 (166.22); 3.23 (175.27); 3.24 (177.19); 3.24 (177.22); 3.25 (185.35); 3.25 (186.3); 3.25 (186.6); 3.25 (186.21); 3.25 (186.22); 3.25 (187.2); 3.28 (195.14); 3.29 (197.12); 4.2 (205.1); 4.3 (207.6); 4.3 (207.10); 4.3 (208.22); 4.3 (208.25); 4.3 (208.31); 4.3 (211.22); 4.4 (214.1); 4.5 (217.32); 4.6 (218.19); 4.10 (224.8); 4.13 (230.9); 4.13 (232.16); 4.13 (232.18); 4.19 (243.22); 4.19 (244.15); 4.19 (246.22); 4.24 (259.12); 4.28 (271.28); 4.28 (272.2); 4.31 (278.4); 4.31 (278.13); 4.31 (279.7); 5.1 (282.15); 5.4 (287.27); 5.6 (290.24); 5.10 (300.31); 5.10 (300.33); 5.10 (301.16); 5.12 (304.15); 5.12 (304.23); 5.12 (306.11); 5.12 (310.17); 5.12 (310.31); 5.16 (318.11); 5.17 (319.4); 5.17 (319.8); 5.18 (320.26); 5.18 (321.12); 5.18 (321.23); 5.19 (322.2); 5.19 (324.3); 5.19 (330.1); 5.20 (332.9); 5.21 (334.6); 5.21 (334.20); 5.21 (334.33); 5.21 (335.2); 5.21 (335.15); 5.21 (335.22); 5.21 (335.25); 5.21 (335.28); 5.21 (337.11); 5.21 (337.32); 5.21 (338.9); 5.21 (341.22); 5.21 (341.27); 5.23 (350.25); 5.24 (352.19); 5.24 (353.2); 5.24 (357.19); 5.24 (357.25); 5.24 (357.29).	
VSQVEDVM. presbyteros et diaconos, usquequod archiepiscopus da sedem suam perueniret, ordinabat.	2.4 (206.3)
quem semper, usquequod uniret, sollicitus expectare curauit.	4.3 (210.9)
atque haec, usquequod ad eius unionem peruenire meruit, interemerata seruauit.	4.23 (252.29)
et usquequod praemia pie deuotionis accipiat, existere non desistit.	5.20 (332.4)
usquequod ait: "In eadem enim ipsa die educam exercitum uestrum de terra Aegypti."	5.21 (335.2)
VSQVEQVAE. ne usque ad internicionem usquequaque deleteretur.	1.16 (33.11)
VSVS. usque. ea, quae quondam cognita longo usu uel negligentia inueterare coeperunt.	5.20 (331.33)
usum. usum tibi pallii in ea ad sola missarum sollempnia agenda concedimus.	1.29 (63.23)
sed et territoria ac possessiones in usum eorum, . . . adiecit.	2.3 (85.29)
neque hos quisquam, nisi ad usum necessarium, contingere . . . auderet.	2.16 (118.12)
usus. cui per siccitatem cruris usquequod negabatur.	1.21 (40.17)
Romanorum tamen semper ab antiquioribus usus fuit.	1.27 (57.26)
usus. utpote omnis bellici usus prorsus ignarus.	1.12 (25.22)
uel in usa quaelibet humani usus formarentur.	3.22 (171.29)
usus. sed tamen eis sacrificiorum usus, . . . in culto proprio reseruauit.	1.30 (65.30)
ea . . . uel in usus pauperum, ut diximus, dispersebat.	3.5 (136.27)
monasterio . . . in eorum, quae ad communes usus pertinent, rerum prouidentia praefuit.	4.10 (224.10)
centum in suos usus habebant.	4.13 (232.1)
VT. omitted.	
VTTCVMQVE. quis caput obscuris contactum utcumque cauernis	1.10 (24.12)
seruabat utcumque reges, sacerdotes, priuati.	1.22 (41.26)
VTREQVE. utraque, utrumque. uterque. 3.1 (127.19); 3.24 (179.25); 5.10 (299.21); 5.10 (299.24);	
uar. 5.12 (305.4); 5.21 (342.15).	
utraque. 3.8 (142.24).	
utraque. 3.2 (129.3); 3.19 (166.6); 4.4 (213.15).	
utrique. 3.25 (188.26, 29); 4.4 (213.6); 5.21 (338.30).	
utrique. 4.21 (249.6).	
utriusque. 1.7 (20.7); 1.7 (22.1); 3.14 (155.26); 3.24 (179.15); 3.24 (180.4).	
utriusque. 2.3 (85.27); 3.25 (183.26); 5.19 (328.10); 5.19 (329.31).	
utriusque. 1.2 (14.3).	
utroque. 4.3 (212.8).	
utroque. 2.5 (90.30); 3.4 (134.6); 3.19 (166.7); 4.23 (254.31); 5.23 (349.10).	
utrorumque. 2.17 (119.29); 4.27 (269.23).	
utrumque. 3.1 (127.23); 5.24 (357.16).	
utrumque. 1.25 (45.9); 4.11 (226.28); 5.7 (292.21); 5.12 (305.4).	
utrumque. 3.1 (127.2); 4.6 (218.28).	
UTERSVS. utero. et de utero matris meae egressa est mecum.	2.1 (78.3)
UTERVIS, utrauis, utrumuis. utramuis. ut numquam pascha nostrum a septimana mensis primi tertia	
in utramuis partem declinet.	5.21 (337.16)
VTI. uti nouum Christi populum coaceruet.	3.29 (198.28)
VTILIOR, ius. utilius. utilius esse ratus est ibi potius uerbum praedicare.	3.7 (139.18)
ratus est utilius tunc demissa intentione bellandi, seruare se ad tempora meliora.	3.14 (155.10)
utilius. etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit.	2.12 (109.15)
VTILIS, e. utile. ut uel ab huiusmodi langore, si hoc sibi utile esset, liberaretur;	4.31 (278.23)
utile. quod sibi fraternus amor multis utile futurum imponebat.	2.1 (75.19)
ad nihil uidelicet utile, nisi ad scandalum uitandum Iudaeorum.	3.25 (185.13)
Fecitque opus, ut dixi, multis utile, et maxime illis, qui longius ab eis locis, . . . norunt	5.15 (316.31)
utilem. cupiens utilem reipublicae ostentare principem,	1.3 (15.5)
murum, . . . ad nihil utilem statuunt.	1.12 (26.17)
utilem. in monachica districtione uitam non sibi solummodo, sed et multis utilem, . . . duxit;	4.26 (267.27)
utilia. Romam ueniens multa illic, quae in patria nequiebat, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.20 (332.12)
utilis. multisque in ecclesia utilis fuit;	3.23 (177.4)
utilis. quorum praesentia ualde est utilis,	1.27 (52.15)
utilis. eo quod haberent aliquid legationis et causae utilis, quod deberent ad illum perferre.	5.10 (299.29)
VTILITAS. utilitate. Augustinum . . . illic nos pro utilitate animarum auxiliante Domino direxisse;	1.24 (44.8)
Hoc autem bellum rex Osui . . . cum magna utriusque populi utilitate confecit.	3.24 (179.15)
utilitatem. miracula in eodem loco solent ad utilitatem eorum, qui fideliter quaerunt, ostendi.	2.16 (117.15)
atque ad utilitatem legentium memoriae commendandae;	3.17 (161.16)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur, retentus ab aliam sanctae ecclesiae	
utilitatem.	5.10 (298.31)
Haec . . . sed breuioribus strictisque comprehensa sermonibus, nostris ad utilitatem legentium historiis	
indere placuit.	5.17 (319.29)
utilitati. Tantum rex idem utilitati suae gentis consuluit.	2.16 (118.8)
utilitatis. quia nihil omnino uirtutis habet, nihil utilitatis religio illa.	2.13 (111.23)
suggero, rex, ut templa et altaria, quae sine fructu utilitatis sacrauimus, . . . contradamus.	2.13 (112.33)
non enim mihi aliquid utilitatis aut salutis potes alia conferre.	5.13 (311.29)
VTILIMVS, a, um. utilima. et synodus facta est ad Herutorda, . . . utilima, x capitulorum.	5.24 (354.23)
utilimum. libello . . . quem . . . de necessariis ecclesiae causis utilimum composuit,	2.1 (77.2)
Scriptis idem uir de locis sanctis librum legentibus multis utilimum;	5.15 (316.18)
utilimum. Quo affectus incommodo, concepit utilimum mente consilium,	4.31 (278.19)
VTINAM. Noui autem ipse fratrem, quem utinam non nossem.	5.14 (313.28)

Quod utinam exhinc etiam nostrarum lectione litterarum fiat!	5.14 (315.8)
VTIQVE. Iacobum diaconum, uirum utique industrium ac nobilem in Christo et in ecclesia,	2.16 (117.30)
Reliquerat autem in ecclesia sua Eburaci Iacobum diaconum, uirum utique ecclesiasticum et sanctum,	2.20 (126.22)
quod certo utique praesagio futurorum antiquitus nomen accepit;	3.2 (129.22)
3.17 (160.32); 3.25 (187.14); 3.25 (188.5); 5.15 (316.12); 5.21 (338.10); 5.21 (338.25); 5.21 (342.10).	
VTOR. usus. uetere usus augurio,	1.25 (45.30)
Interea Augustinus adiutorio usus Aedilbercti regis conuocauit . . . episcopos . . . Brettonum	2.2 (81.10)
utebantur. Vitebantur eo tempore duce Ambrosio Aureliano,	1.16 (33.11)
utebatur. Hic cum quadam die lenas siue saga, quibus in hospitale utebatur, in mari lauasset,	4.31 (278.9)
utendam. ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret.	4.16 (237.9)
utendi. in sacrosanctis celebrandis mysteriis utendi licentiam imperauimus;	2.8 (96.24)
utens. utens cooperatore Iuliano de Campania,	1.10 (24.1)
uteretur. cuius consortio cum xii annis uteretur,	4.19 (243.11)
uti. et his, quae Angli praeparauerant, communiter uti desiderarent;	4.4 (213.21)
si reginae posset persuadere eius uti conubio,	4.19 (243.17)
quia, . . . numquam lineis, sed solum laneis uestimentis uti uoluerit;	4.19 (244.7)
gaudens nimirum uti officio pedum, quo tanto erat tempore destitutus.	5.2 (284.20)
utimini. siqui restiterit, nobis auxiliariis utimini.	1.1 (12.10)
utitur. sed solummodo creandorum liberorum gratia utitur,	1.27 (58.24)
VTPOTE. utpote nocturno sole non longe sub terris ad orientem boreales per plagas redeunte;	1.1 (11.1)
utpote omnis bellici usus prorsus ignara;	1.12 (25.22)
utpote nullum tanti operis artificem habentes,	1.12 (26.16)
utpote qui grauissimae eo tempore bellis cum Blaedla et Attila regibus Hunorum erat occupatus;	1.13 (28.31)
utpote qui et uxorem habebat Christianam.	1.25 (45.21)
3.3 (132.26); 3.4 (134.21); 3.17 (160.1); 3.26 (189.17); 3.29 (197.25); 4.14 (232.30); 5.9 (296.28); 5.11 (303.20);	
5.12 (306.6); 5.18 (321.8); 5.20 (332.6); 5.21 (338.26).	
VTRVM. 1.1 (10.32); 1.27 (61.1); 2.1 (80.5); 2.12 (108.28); 3.25 (185.22); 4.3 (212.1).	
VTTA (<i>fl.</i> 653), <i>Abbot of Gateshead.</i>	
Vtta. Presbyter quidam, nomine Vtta, . . . cum mitteretur Cantiam	3.15 (157.23)
Vtta. qui se hoc ab ipso Vtta presbytero, in quo et per quem completum est, audisse perhibebat.	3.15 (158.25)
Vttan. Adda autem erat frater Vttan presbyteri iulistris,	3.21 (170.20)
VXOR. uxor. Cuius regis filia maior Sexburg, uxor Earconbercti regis Cantuariorum, habuit filiam Ear-	
congotam,	3.8 (142.27)
comes quidam, cuius uxor ingruente oculis caligine subita, tantum . . . grauata est,	4.10 (224.23)
uxor tantum, quae amplius amabat, quamuis multum tremens et pauida, remansit.	5.12 (304.8)
nam rediens domum ab uxore sua et quibusdam peruersis doctoribus seductus est,	2.15 (116.4)
uxorem. uxorem habebat Christianam de gente Francorum regia,	1.25 (45.21)
'Qui se continere non potest, habeat uxorem suam,'	1.27 (59.1)
ita ut uxorem patris haberet.	2.5 (90.29)
Repudiata enim sorore Pendan regis Merciorum, quam duxerat, aliam accepit uxorem;	3.7 (140.12)
quam et alter ante illum uir habuerat uxorem,	4.19 (243.7)
Nam et sororem eius, quae dicebatur Osthryd, rex Aedilred habebat uxorem.	4.21 (249.9)
Qui pari ductus deuotione mentis, reliquit uxorem,	5.19 (322.10)
uxores. uxores Picti non habentes	1.1 (12.12)
qui se continere non possunt, sortiri uxores debent,	1.27 (49.4)
uxoris. inter quas erat Saethryd, filia uxoris Annae regis Orientalium Anglorum,	3.8 (142.22)
VXOREVS. a, um. uxoreo. rusticum se potius et pauperem, atque uxoreo uinculo conligatum fuisse	
respondit;	4.22 (250.9)

V (cons.)

VACILLO. uacillare. ne, . . . status ecclesiae tam rudis uel ad horam pastore destitutus uacillare inciperet.	2.4 (86.29)
VACO. uacabant. cum illi intus lectioni uacabant, ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur.	4.3 (208.15)
(nam et psalmis semper atque orationibus uacabant,	5.10 (300.9)
uacabat. hic autem totus erga animarum lucra uacabat.	2.1 (77.18)
quoties a labore et ministerio uerbi uacabat,	4.3 (207.14)
uacant. uirgines . . . quotiescumque uacant, texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.17)
uacare. Christianisque officiis uacare cognosce.	1.7 (19.19)
Tantum lectioni diuinarum scripturarum suos uacare subditos, . . . faciebat,	4.23 (254.17)
Tum reuersus ad dilectae locum peregrinationis, solito in silentio uacare Domino coepit:	5.9 (298.23)
uacarent. Cumque diutius epulis atque ebrietati uacarent,	3.10 (147.14)
uacaret. monasterium, in quo liberius caelestibus studiis uacaret, construxit;	3.19 (164.25)
sollicitis orationibus ac psalmis, donec serenitas aeris rediret, fixa mente uacaret.	4.3 (210.27)
ubi liberius continuis in orationibus famulatus sui conditoris uacaret.	5.12 (310.11)
uacarunt. indumenta, . . . etiam ipsa a gratia curandi non uacarunt,	4.31 (279.15)
uacat. qui eius interitum cognoscentes differe tempus paenitentiae, dum uacat, timerent,	5.13 (313.7)
uacauit. ubi postquam aliquandiu lectionibus sacris uacauit,	4.23 (255.3)
VACVVM. uacuum. ne forte accepto Christianitatis uacuulo, in uacuum currerent aut occurrissent.	3.25 (182.23)
VACVO. uacuaretur. donec omnis regio totius cibi sustentaculo, . . . uacuaretur.	1.12 (28.13)
VACVVS. a, um. uacuam. tantaque gratia frontispicii mentem ab interna gratia uacuam gestat.	2.1 (80.11)
uacuus. Scio autem certissime, quia non diu uacuus remanebit locus ille,	4.30 (277.10)
VADO. uade. 'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito;	4.3 (209.5)
At nunc uade et ille illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.30)
uadens. Acca . . . cum Romam uadens,	3.13 (152.11)
VADVM. uadum. habens non longe ab inde monasterium in loco, qui uocatur Hreutford, id est uadum	
harundinis,	4.16 (237.28)
uadum. sub aqua uadum acutissimis audibus praestruerat;	1.2 (14.15)
congregata synodo. . . in loco, qui dicitur Adtuifyrði, quod significat 'ad duplex uadum.'	4.28 (272.16)
VAE. uae. 'O quam magnum uae facis mihi sic equitandol'	5.6 (290.9)
VAECLINGAESTIR. <i>St. Alban's; see VERLAMACÆSTIR, VEROLAMIVM.</i>	
Vaeclingacæstir. Verolamium, quae nunc a gente Anglorum Verlamacæstir siue Vaeclingacæstir ap-	
pellatur	1.7 (21.27)
VAGABVNDVS. a, um. uagabundus. qui . . . tot annorum temporumque curriculis uagabundus hostium	
uitabam insidias?	2.12 (108.15)
uagabundus. uagabundus [uagabundus] hostium uitabam insidias?	? uar. 2.12 (108.15)
uagapundus. uagabundus [uagapundus] hostium uitabam insidias?	? uar. 2.12 (108.15)
VAGOR. uagabantur. ubi suos homines, qui exules uagabantur, recipere posset,	4.13 (232.8)
uagarentur. eo quod Scotti . . . relicto monasterio per nota sibi loca dispersi uagarentur,	4.4 (213.19)
uagaretur. per diuersa . . . regna multo annorum tempore profugus uagaretur,	2.12 (107.20)

VALCHSTOD (*fl.* 731), *Bishop of Hereford.*

Valchstod. et eis populus, qui ultra anmem Sabrinam ad occidentem habitant, Valchstod episcopus;	5.23 (350.17)
VALDE. sed ne memoria quidem, praeter in paucis et ualde paucis ulla appareret.	1.22 (42.1)
quorum praesentia ualde est utilis,	1.27 (52.15)
In illo quippe mysterio, . . . ualde stultum est, si	1.27 (54.18)
Sed est in eadem inlusione ualde necessaria discretio,	1.27 (60.2)
ualde sumus suspensi redditi,	1.30 (65.2)
Qua uisa uirtute mirati sunt ualde;	3.10 (147.22)
pro quo ualde sumus contristati, cum hic esset defunctus,	3.29 (198.12)
iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5.10 (300.22)
Mamre collis . . . herbosus ualde et floridus, campestem habens in uertice plantiemi;	5.17 (319.24)
VALDHERI (<i>fl.</i> 704), <i>Bishop of London.</i>	
Valdheri. uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis, uocabulo Valdheri,	4.11 (225.31)
VALEDICO. ualedicunt. ualedicunt sociis tanquam ultra non reuersuri.	1.12 (27.30)
VALENS (328?–378), <i>Roman Emperor.</i>	
Valente. antea cum patruo Valente et cum Valentiniano fratre regnaret.	1.9 (23.6)
Valentis. Gratianus . . . post mortem Valentis sex annis imperium tenuit,	1.9 (23.4)
VALENTINIANVS II (371?–392), <i>Emperor of the West with Gratian.</i>	
Valentiniano. antea cum patruo Valente et cum Valentiniano fratre regnaret.	1.9 (23.6)
Valentinianum. fratremque eius Valentinianum Augustum Italia expulit.	1.9 (23.17)
Valentinianus. Valentinianus in orientem refugiens,	1.9 (23.17)
VALENTINIANVS III (419–455), <i>Emperor of the West.</i>	
Valentiniano. Marcianus cum Valentiniano xlii ab Augusto regnum adeptus,	1.15 (30.28)
a Valentiniano et Placidia matre ipsius summa reuerentia susceptus,	1.21 (41.12)
Anno cccclxviii, Marcianus cum Valentiniano imperium suscipiens,	5.24 (352.26)
Valentinianus. Valentinianus ab Aetii patricii, quem occiderat, satellitibus interimitur,	1.21 (41.16)
VALENTIOR. ius. ualentiore. dum feruens equus quoddam itineris concauum ualentiore impetu transiliret,	5.6 (290.12)
VALEO. ualeant. ut episcopi non facile ualeant conuenire,	1.27 (52.4)
alii, qui implere ministerium ualeant,	1.27 (60.16)
ut in spiritalis operis studio ex remuneratione ualeant multiplicius insudare.	1.29 (63.21)
ad interiora gaudia consentire facilius ualeant.	1.30 (65.25)
ubi nunquam te uel Redusid, uel Aedilfrid inuenire ualeant.	2.12 (108.7)
uales. Reddere quod ualeas uiuificante Deo.	2.1 (79.10)
Quod equidem, suffragante praesidio benignitatis ipsius, ut explere ualeas,	2.11 (106.9)
ualeat. nullus uiuere serpens ualeat;	1.1 (12.30)
qualiter ualeat corrigi.	1.27 (50.2)
inueniri non ualeat, qui redimatur.	1.27 (55.4)
uel corpus Domini quilibet accipere ualeat;	1.27 (59.23)
Licet summae diuinitatis potentia humanae locutionis officio explanari non ualeat.	2.10 (100.27)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualeat [ualeat] tribuere.	2.13 (112.32)
Quae disputatio maior est, quam epistula hac uel ualeat comprehendere, uel debeat.	5.21 (338.33)
ut, quid de his scribi debeat, quemue habitura sint finem singula, necdum sciri ualeat.	5.23 (349.27)
ualeatis. dare consilium, quid agere ualeatis.	1.1 (12.5)
in splendore gloriae sempiternae cohabitare, eius opitulante munificentia ualeatis.	2.10 (103.31)
ualebant. nec eorum tamen dementia corrigere ualebant;	1.10 (24.5)
et motus eius insanos comprimere conati nequaquam ualebant,	3.11 (150.1)
Dolantes ergo lapidem in quantum ualebant,	4.11 (227.2)
curabant medici hunc adpositis pigmentorum fomentis emolliere, nec ualebant.	4.32 (279.28)
ualebat. Sed nec ipse, quamuis multum laborans, proficere aliquid ualebat.	3.11 (150.4)
Sed ne tunc quidem eandem tangere flamma destinam ualebat;	3.17 (160.32)
monachos, . . . necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.10)
ualebimus. Quod enim Deo nostro aliud offerre ualebimus,	2.17 (119.10)
ualemus. Qui rursus aiebant: 'Et unde uel hoc dinoscere ualemus?'	2.2 (83.4)
ualeat. quae de eadem insula sunt, contra uenenum ualent.	1.1 (13.1)
quo plus in mundo quique ualent,	5.21 (333.30)
ualementem. et post pusillum me reuiscens, inuenit sedentem, et iam loqui ualementem;	5.6 (291.8)
uidens eum melius habentem, ac loqui iam ualementem, flexis genibus gratias egit Deo	5.19 (329.1)
ualementes. fugerunt foras nil ardenti domui et iamiamque periturae prodesset ualementes.	3.10 (147.19)
ualementibus. nec subito ualementibus apostolis omnem legis obseruantiam, quae a Deo instituta est, abdicare	3.25 (185.5)
ualeo. in quantum noui uel ualeo,	3.25 (188.31)
ualere. Neo mirandum preces regis illius iam cum Domino regnantis multum ualere apud eum,	3.12 (151.17)
ualeremus. ut . . . neque aliud quam mortem sperare ualeremus.	5.1 (281.22)
ualerent. Si autem dii aliquid ualerent, me potius iuuare uellent,	2.13 (111.30)
quasi missam a Deo conditore plagam per . . . daemoniae artis arcana cohibere ualerent.	4.27 (269.22)
et cum neque ibi quippiam requiei inuenire ualerent,	5.12 (305.9)
ualeret. nullo se ledente ualeret.	2.16 (118.8)
ita ut ne ad os quidem adducere ipsum brachium ullatenus dolore arcente ualeret.	3.2 (130.17)
ut ne unum quidem mouere ipsa membrum ualeret.	4.9 (223.1)
quia sacrificium salutare ad redemptionem ualeret et animae et corporis sempiternam.	4.22 (252.8)
ita ut die redeunte uix ipse per se exurgere aut incedere ualeret.	4.31 (278.18)
neque imminens oculo exitum humana manus curare ualeret,	4.32 (280.1)
ut nil unquam capillorum ei in superiore parte capitis nasci ualeret,	5.2 (283.26)
siquos forte ex illis ereptos Satanae ad Christum transferre ualeret;	5.9 (296.22)
uales. et ideo ieiuniis, psalmis, et orationibus, quantum uales, insiste,	4.25 (263.19)
ualet. nulla ualet pluuiarum iniuria pallescere;	1.1 (10.14)
quia ei naturae superfluitas in culpam non ualet reputari;	1.27 (55.20)
non ualet nisi tranquilla mens in contemplationis se lucem suspendere,	1.27 (58.14)
etiam sacrae communionis mysterium ualet accipere,	1.27 (59.19)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualet tribuere.	2.13 (112.32)
eique, quod humana ualet condicio, mentis uestrae sinceram deuotionem exsoluitis.	2.17 (119.8)
Die ergo illi, quia non ualet iter, quod proposuit, implere;	5.9 (297.12)
ualetis. habitabilem uobis facere ualetis;	1.1 (12.9)
nullatenus ualetis panem uitae percipere.	2.5 (91.18)
ualere. At insulani et, quantum ualuere, armis arma repellebant,	4.26 (266.19)
ualuerit. Vt pulvis loci illius contra ignem ualuerit.	3.10 (146.25)
Vt Egbertur uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5.9 (296.4)
ualuimus. antistitem, . . . minime ualuimus nunc reperire pro longinquitate itineris.	3.29 (198.2)
ualuit. et baptizatus ecclesiae rebus, quantum ualuit, in omnibus consulere ac fauere curauit.	2.6 (93.10)
curauit suos, . . . ad eum, . . . ueritatis callem perducere, nec ualuit.	5.15 (316.1)
VALETUDO. ualetudo. si non ualetudo corporis obisteret,	3.27 (193.13)

- VALIDVS**, a, um. ualidi. missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consuevit, . . . 5.17 (319.11)
- VALLIS**. ualle. Vno ad orientem stadio speluncam duplicem in ualle habet, . . . 5.17 (319.17)
- uallum. uallum circumdatam mediis montibus intuetur, . . . 1.20 (39.1)
- uidit quasi uallum tenebrosam subitus se in imo positam, . . . 3.19 (165.18)
- cumque ambularem, deuenimus ad uallum multae latitudinis ac profunditatis, . . . 5.12 (304.31)
- uallibus. Bethleem ciuitas David in dorso sita est angusto ex omni parte uallibus circumdato, . . . 5.16 (317.13)
- uallis. Et ait: "Vallis illa, quam aspexistis flammis feruentibus et frigoribus horrenda rigidis, ipse est locus, . . . 5.12 (308.10)
- VALLIO**. uallata. (tanta autem erat altitudo aggeris, quo mansio eius erat uallata, . . . 4.28 (272.12)
- uallatus. dum opimo esset uallatus exercitu, . . . 3.18 (163.10)
- VALLVM**. ualli. ut, . . . ibi praesidio ualli fines suos ab hostium irruptione defenderent. . . 1.12 (26.20)
- id est ualli latissimi et altissimi, . . . 1.12 (26.22)
- uallo. Vt Seuerus receptam Britanniae partem uallo a cetera distinxerit, . . . 1.5 (16.13)
- non muro, . . . sed uallo distinguendam putauit, . . . 1.5 (16.23)
- Est mansio quaedam secretior, nemore raro et uallo circumdata, . . . 5.2 (283.7)
- qui Britanniam uallo a mari usque ad mare praecinxit, . . . 5.24 (352.19)
- uallum. Murus etenim de lapidibus, uallum uero, . . . fit de caespitibus, . . . 1.5 (16.24)
- uallum. Seuerus magnam fossam firmissimumque uallum, . . . a mari ad mare duxit, . . . 1.5 (17.2)
- Habitabant autem intra uallum, . . . 1.11 (25.9)
- ubi et Seuerus quondam uallum fecerat, . . . 1.12 (27.19)
- VANDALI**, the Vandals.
- Vandalorum. gentes Halanorum, Sueuorum, Vandalorum, . . . 1.11 (24.22)
- VANITAS**. uanitas. Coniunctur uanitas, perfidia confutatur; . . . 1.17 (35.32)
- uanitatis. abiecta superstitione uanitatis, . . . 2.13 (113.9)
- VANTSVMV**, the Wantsum, which separates Thanet from Kent.
- Vantsumu. quam a continenti terra secernit fluuius Vantsumu, . . . 1.25 (45.7)
- VANVM**. uanis. et lucra de uanis quaerere, . . . 1.27 (50.19)
- VANVS**, a, um. uanae. animi irae et auaritiae uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemptorem; . . . 3.17 (161.19)
- VAPOR**. uaporibus. nunc retractis ignium uaporibus relaberentur in profunda, . . . 5.12 (306.3)
- fetor incomparabilis cum eisdem uaporibus bulliens illa tenebrarum loca replebat, . . . 5.12 (306.4)
- VARIVS**, a, um. uaria. qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et i^{bis} uaria sorte praefuit; . . . 2.20 (124.20)
- uarias. Per uarias gentes, per freta, perque uias, Vrberem Romuleam uidit, . . . 5.7 (293.24)
- uariis. uariis herbarum floribus depictus, . . . 1.7 (20.29)
- uariorum. exceptis uariorum generibus concyliorum; . . . 1.1 (10.7)
- VAS**. uasa. ecclesiae necessaria, uasa uidelicet sacra, . . . 1.29 (63.8)
- Attulit quoque secum uasa pretiosa Aeduini regis perplura, . . . 2.20 (126.7)
- uel in uasa quaelibet humani usus formarentur, . . . 3.22 (171.29)
- uasa sancta, et luminaria, aliaque huiusmodi, . . . studiosissime parauit, . . . 5.20 (331.26)
- uasibus. missis pariter apostolico papae donariis, et aureis atque argenteis uasis non paucis, . . . 4.1 (201.19)
- De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros iii. . . 5.24 (357.27)
- VASCVLVM**. uascula. habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam), . . . 5.10 (300.10)
- VASTATIO**. uastatione. Cessante autem uastatione hostili, . . . 1.14 (29.28)
- VASTO**. uastabat. Quo tempore grauissima Sarracenorum lues Gallias misera caede uastabat, . . . 5.23 (349.15)
- uastandam. cum temere exercitum ad uastandam Pictorum provinciam duxisset, . . . 4.26 (266.27)
- uastare. dummodo ille . . . provincias regni eius usque ad internicionem uastare desineret, . . . 3.24 (177.20)
- uastaret. cum Aedilred rex Merciorum, . . . Cantiam uastaret et ecclesias ac monasteria . . . fedaret, . . . 4.12 (228.9)
- uastari. Maximianus Herculi in occidente uastari ecclesias, affligi, . . . 1.6 (17.27)
- uastata. iamque ciuitatis esset pars uastata non minima, . . . 2.7 (94.18)
- uastati. Vt Brettones a Scottis uastati Pictisque, . . . 1.12 (25.15)
- uastatuos. se cuncta insulae loca rupto foedere uastatuos, . . . 1.15 (32.13)
- uastauit. gentem uastauit Brettonum; . . . 1.34 (71.11)
- 'mortalitatis, quae Britanniam Hiberniamque lata strage uastauit, . . . 3.13 (152.23)
- Eggrid . . . misso Hiberniam cum exercitu duce Bercto, uastauit misere gentem innoxiam, . . . 4.26 (266.16)
- Anno dclxxvi. Aedilred uastauit Cantiam, . . . 5.24 (355.1)
- VATICINATIO**. uaticinatio. quos uenturos etiam uaticinatio aduersa praedixerat, . . . 1.17 (34.31)
- uaticinationibus. Germanum uenire inuitis uaticinationibus nuntiabant; . . . 1.21 (40.11)
- VE**. Praef. (7.20); 1.8 (22.9); 2.2 (81.8); 2.2 (84.8); 2.11 (105.33); 2.12 (108.18); 2.13 (112.18); 4.22 (251.31); . . . 5.7 (294.1); 5.15 (315.30); 5.23 (349.26).
- VECTA**, Isle of Wight.
- Vecta. Vt Vecta insula christianos incolas suscepit, . . . 4.16 (236.25)
- suscepit et insula Vecta, . . . 4.16 (238.10)
- Vecta. a uulneribus, quae ei inflicta fuerant proelianti in insula Vecta; . . . 4.16 (238.1)
- Vectae. nec non et Vectae insulae litteris mandata declarauit, . . . Praef. (7.7)
- Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis, . . . 5.23 (350.19)
- Vectae. Vectae quoque insulae uerbi ministros destinauit; . . . 5.19 (327.10)
- Vectam. Vectam quoque insulam Romanis subdidit, . . . 1.3 (15.3)
- etiam Vectam insulam, . . . Romanorum dicioni subiugauit; . . . 1.3 (15.22)
- Victuarii, hoc est ea gens, quae Vectam tenet insulam, . . . 1.15 (31.17)
- posita contra ipsam insulam Vectam, . . . 1.15 (31.19)
- duas illi provincias donauit, Vectam uidelicet insulam, et Meanuarorum provinciam . . . 4.13 (230.18)
- cepit et insulam Vectam, quae eatenus erat tota idolatriae dedita, . . . 4.16 (237.1)
- VECTA**, son of Woden.
- Vecta. Vitta, cuius pater Vecta, . . . 1.15 (32.1)
- VEHEMENTER**. duabus gentibus transmarinis uehementer saeuis . . . 1.12 (25.23)
- sed ligatum se uehementer ingemiscat, . . . 1.27 (61.24)
- protulitque unus libellum perpulchrum, sed uehementer modicum, . . . 5.13 (312.4)
- VEGETVS**, a, um. uegetus. 'Adulescentior', inquit, 'sum aetate, et uegetus corpore; . . . 4.25 (263.24)
- VEHO**. uectus. Discurrere . . . non equorum dorso, sed pedum incessu uectus, . . . solebat; . . . 3.5 (136.1)
- uehebamus. positus nobis in medio mari, interrupta est serenitas, qua uehebamus, . . . 5.1 (281.20)
- uehi. quia nimirum sanctum esse uirum conperit, atque equo uehi, quo esset necesse, compulsi. . . 4.3 (206.30)
- eius caballarium, quo infirmus uehi solebat, . . . 4.6 (218.20)
- ut neque equo uehi posset, sed manibus ministrorum portaretur in grabato, . . . 5.19 (328.22)
- uexit, ut ipse pater Fonte renascentis, quem Christi gratia purgans Protinus albatum uexit in arce poli, . . . 5.7 (293.20)
- VEL**. Praef. (6.1); Praef. (6.1); Praef. (6.11); Praef. (6.12); Praef. (6.13); Praef. (6.30); Praef. (6.35); Praef. (7.9); . . . Praef. (7.11); Praef. (7.13); Praef. (7.17); Praef. (7.20); Praef. (7.21); Praef. (7.26); Praef. (7.30); Praef. (7.30); . . . 1.1 (9.1); 1.1 (12.9); 1.1 (12.21); 1.1 (12.21); 1.2 (14.6); 1.2 (14.7); 1.7 (19.16); 1.7 (19.28); 1.7 (20.22); 1.11 (25.13); 1.12 (26.18); 1.14 (30.17); 1.15 (33.2); 1.17 (34.17); 1.20 (38.24); 1.20 (39.14); 1.20 (39.23); 1.20 (39.23); 1.26 (47.6); 1.26 (47.17); 1.27 (48.16); 1.27 (49.12); 1.27 (50.31); 1.27 (51.1); 1.27 (52.18); 1.27 (52.26); 1.27 (53.34); 1.27 (54.31); 1.27 (54.32); 1.27 (54.33); 1.27 (57.33); 1.27 (59.22); 1.27 (59.23); 1.27 (60.4); 1.27 (60.6); 1.27 (60.12); 1.27 (60.23); 1.27 (61.2); 1.28 (62.21); 1.29 (63.10); 1.30 (65.18); 1.30 (65.28); 1.31 (67.15); 1.33 (71.4); 1.34 (71.16); 2.1 (76.24); 2.1 (77.17); 2.1 (80.3); 2.2 (82.6); 2.2 (83.3); 2.4 (86.28); 2.4 (87.25); uar. 2.5 (89.12); 2.5 (90.14); 2.5 (90.15); 2.5 (90.32); 2.6 (92.23); 2.7 (94.34)

2.9 (97.13); 2.12 (107.3); 2.12 (107.11); 2.12 (107.19); 2.12 (107.30); 2.12 (108.6); 2.12 (109.32); 2.13 (111.29); 2.13 (112.11); 2.13 (113.12); 2.14 (115.13); 2.16 (117.12); 2.16 (118.13); 2.16 (118.14); 2.18 (120.16); 2.20 (124.24); 2.20 (124.25); 2.20 (125.4); 2.20 (125.11); 2.20 (126.5); 2.20 (126.6); 3.5 (135.26); 3.5 (136.2); 3.5 (136.4); 3.5 (136.5); 3.5 (136.27); 3.5 (136.28); 3.8 (142.18); 3.8 (143.8); 3.8 (143.8); 3.9 (145.26); 3.11 (149.25); 3.13 (153.13); 3.14 (156.9); 3.14 (156.10); 3.14 (156.20); 3.14 (156.33); uar. 3.17 (161.10); 3.17 (161.24); 3.17 (161.27); 3.17 (161.32); 3.17 (161.33); 3.18 (162.13); 3.19 (163.21); 3.19 (163.31); 3.19 (164.1); 3.19 (165.10); 3.19 (166.15); 3.19 (167.22); 3.19 (168.11); 3.22 (171.27); 3.22 (171.28); 3.22 (171.29); 3.23 (175.19); 3.23 (175.30); 3.24 (177.17); 3.25 (181.16); 3.25 (181.20); 3.25 (181.22); 3.25 (183.14); 3.25 (184.12); 3.25 (184.23); 3.25 (185.18); 3.25 (185.19); 3.25 (186.26); 3.25 (186.27); 3.25 (187.1); 3.25 (188.31); 3.26 (190.27); 3.26 (191.9); 3.26 (191.10); 3.27 (192.11); 3.27 (192.12); 3.27 (192.27); 3.27 (192.28); 3.27 (193.6); 3.27 (193.8); 4.1 (204.2); 4.3 (208.19); 4.3 (209.9); 4.3 (209.10); 4.3 (210.8); 4.3 (210.18); 4.3 (210.24); 4.4 (213.22); 4.6 (218.21); 4.6 (218.23); 4.7 (220.13); 4.7 (220.19); 4.8 (221.18); 4.9 (222.4); 4.9 (222.10); 4.11 (225.27); 4.11 (225.29); 4.11 (226.10); 4.12 (228.10); 4.13 (230.23); 4.13 (231.6); 4.14 (235.13); 4.17 (239.28); 4.17 (240.18); 4.18 (241.32); 4.18 (242.30); 4.19 (244.13); 4.19 (246.30); 4.19 (246.30); 4.22 (251.23); 4.22 (252.5); uar. 4.23 (255.31); 4.23 (256.19); 4.23 (257.10); 4.23 (257.18); 4.23 (258.1); 4.24 (260.18); 4.25 (263.4); 4.25 (263.30); 4.25 (264.21); 4.25 (264.26); 4.25 (265.13); 4.25 (266.10); 4.25 (266.11); 4.26 (267.16); 4.26 (267.17); 4.26 (268.15); 4.27 (268.20); 4.27 (269.21); 4.27 (269.29); 4.27 (270.11); 4.28 (272.4); 4.29 (274.5); 4.29 (275.2); 4.31 (278.22); 4.31 (278.23); 4.31 (279.14); 4.32 (280.7); 5.1 (281.8); 5.1 (282.2); 5.2 (283.17); 5.3 (285.22); 5.6 (290.17); 5.6 (291.18); 5.7 (293.4); 5.9 (296.13); 5.9 (296.22); 5.10 (301.9); 5.11 (302.2); 5.11 (303.16); 5.12 (304.25); 5.12 (307.10); 5.12 (307.12); 5.12 (307.13); 5.12 (308.16); 5.12 (309.18); 5.12 (309.19); 5.12 (310.15); 5.13 (311.18); 5.13 (312.17); 5.14 (314.21); 5.14 (314.27); 5.15 (315.21); 5.15 (315.22); 5.15 (316.32); 5.17 (319.31); 5.17 (319.32); 5.18 (320.32); 5.18 (321.1); 5.19 (321.26); 5.20 (331.33); 5.21 (332.14); 5.21 (333.1); 5.21 (333.24); 5.21 (336.6); 5.21 (337.17); 5.21 (337.18); 5.21 (337.28); 5.21 (338.33); 5.21 (338.33); 5.21 (339.8); 5.21 (339.10); 5.21 (339.18); 5.21 (339.25); 5.21 (339.26); 5.21 (342.22); 5.21 (342.24); 5.21 (342.25); 5.21 (343.13); 5.21 (345.1); 5.23 (348.13); 5.23 (348.25); 5.23 (349.9); 5.24 (357.1); 5.24 (359.19);	4.19 (243.31) 2.12 (109.1) 5.12 (310.30) 5.9 (297.31) 5.19 (329.9) 3.25 (184.33) 2.13 (111.11) 3.21 (170.6) 5.13 (311.20) 1.17 (33.29) 2.13 (111.14) 2.13 (111.80) 3.8 (143.15) 3.19 (166.16) 3.21 (170.28) 3.22 (173.30) 4.1 (203.16) 4.7 (219.23) 4.16 (237.16) 5.10 (299.12) 2.12 (110.31) 2.13 (112.23) 2.16 (118.6) 2.16 (118.14) 3.7 (141.25) 3.27 (193.10) 5.19 (324.8) 3.19 (164.11) 5.10 (300.17) 4.29 (274.25) 1.17 (34.15) 5.1 (281.21) 4.31 (279.2);
VELAMEN. uelamine. accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido.	4.19 (243.31)
VELLO. uellis. Sed dicto mihi, quid mercedis dare uellis ei,	2.12 (109.1)
'Mirum, quod tam austeram tenere continentiam uellis.	5.12 (310.30)
uelit. At nunc uade et ille illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.31)
donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.19 (329.9)
uelitis. 'Mirum quare stultum appellare uellitis laborem nostrum,	3.25 (184.33)
uelle. rex suscipere quidem se fidem, quam docebat, et uelle et debere respondebat.	2.13 (111.11)
libenter se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.6)
At ille respondit, non se tunc uelle confiteri peccata sua,	5.13 (311.20)
uellent, cum neque suscipere dogma peruersum . . . ullatenus uellent,	1.17 (33.29)
si et illi eadem cum illo sentire uellent,	2.13 (111.14)
Si autem dii aliquid ualerent, me potius iuuare uellent,	2.13 (111.80)
hosque a se interrogatos, quid quaerent, aut quid ibi uellent,	3.8 (143.15)
a quibus non pauca, quae uel ipsi, uel omnibus, qui audire uellent, multum salubria essent, audiuit.	3.19 (166.16)
Nec prohibuit Penda . . . in sua, . . . natione uerbum, siqui uellent audire, praedicaretur.	3.21 (170.28)
excommunicauit eum atque omnibus, qui se audire uellent, praecepit, ne domum eius intrarent,	3.22 (173.30)
quousque Ebrinus maior domus regiae copiam pergerdi, quoquo uellent, tribuit eis.	4.1 (203.16)
et cymiterium fieri uellent, cum eas eodem, quo ceteros exterminio raptari e mundo contingeret.	4.7 (219.23)
qui omnibus, qui saluari uellent, uerbum quae lauacrum uitae ministraret.	4.16 (237.16)
multisque eos, qui fidem suscipere uellent, beneficia adtolles;	5.10 (299.12)
uellet. Qui cum tremens ad pedes eius procideret uellet, leuauit eum,	2.12 (110.31)
Adiecit autem Coifi, quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo,	2.13 (112.23)
etiam si mulier una cum recens nato paruulo uellet totam perambulare insulam	2.16 (118.6)
neque hos quisquam, . . . contingere prae magnitudine uel timoris eius auderet, uel amoris uellet.	2.16 (118.14)
nepotem suum, qui ei, si uellet, ordinaretur episcopus;	3.7 (141.25)
Vouit etiam uotum, quia adeo peregrinus uiuere uellet,	3.27 (193.10)
insuper offerebat, ut, si uellet, partem Galliarum . . . illi regendam committeret.	5.19 (324.8)
VELOCISSIME. uelocissime. curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere.	3.19 (164.11)
VELOX. ueloci. interemerunt; Albus quidem Heualdum ueloci occisione gladii,	5.10 (300.17)
uelox. et uelox est depositio tabernaculi mei.	4.29 (274.25)
VELVM. uela. uentorum furores uela non sustinent;	1.17 (34.15)
uelo. ut neque uelo neque remigio quicquam proficere, . . . ualeremus.	5.1 (281.21)
VELVT. 1.5 (16.26); 1.26 (47.2); 1.27 (56.31); 1.27 (61.7); 3.6 (139.1); 3.14 (156.15); 4.24 (261.31); 4.31 (279.2);	4.31 (279.2);
5.3 (286.12); 5.3 (286.19); 5.6 (290.13); 5.22 (347.22).	
VELVTI. 1.8 (22.11); 4.7 (220.3); 5.17 (319.3); 5.21 (338.12).	
VENA. uenae. cui nulla omnino spes uenae fontanae uideretur inesse.	4.28 (271.25)
VENALIS. e. uenales. ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporis,	2.1 (79.32)
uenalia. multa uenalia in forum fuissent conlata,	2.1 (79.30)
VENATVS. uenatu. sed et ceruorum caprearumque uenatu insignis.	1.1 (13.8)
Porro rex, uenerat enim de uenatu, coepit consistens ad focum calefieri cum ministris;	3.14 (156.27)
VENDO. uendere. quia nulla ratione conueniat tanto regi amicum suum optimum in necessitate positum	
auro uendere,	2.12 (110.9)
uendidit. Vt ergo conualuit, uendidit eum Londoniam Freso cuidam;	4.22 (251.15)
uenditi. ea . . . ad redemptionem eorum, qui iniuste fuerant uenditi, dispensabat.	3.5 (136.29)
VENENO. uenenatum. quod omnino hortamur, ut a uestris mentibus huiusmodi uenenatum superstitionis	
facinus auferatur.	2.19 (123.27)
VENENOSVS. a, um. uenenosi. expulsaque a uobis sollicitatione uenenosi et deceptibilis hostis,	2.10 (103.28)
VENENVM. uenena. uenena suae perfidiae longe lateque dispersit,	1.10 (23.28)
ueneni. talibus protinus totam uim ueneni grassantis,	1.1 (13.5)
ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuuaretur ueneni.	2.9 (99.4)
ueneno. ueneno sibi infecit erroris;	1.8 (22.17)
Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice, ubi et ueneno periit,	4.23 (255.33)
uenenum. quae de eadem insula sunt, contra uenenum ualent.	1.1 (13.1)
VENERABILIS. e. uenerabile. Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis . . . in ecclesia beati	
protomartyris Stephani;	3.8 (143.31)
monasterii, quod in Hii insula multis diu Scottorum Pictorumque populis uenerabile mansit.	5.9 (297.18)
uenerabile. ipsa terra, quae lauacrum uenerabile suscepit,	3.11 (148.33)
uenerabilem. episcopum, . . . fecerat ordinari Lindsafensi ecclesiae uirum sanctum et uenerabilem	
Cudbertum,	4.27 (268.23)
misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romam,	5.11 (302.31)
Siquidem misit legatarios ad uirum uenerabilem Ceolfredum,	5.21 (332.25)
uenerabiles. Aderant etiam quadragesimae uenerabiles dies,	1.20 (38.15)
Vt uiri uenerabiles Suidbert in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.17)
uenerabili. et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2.9 (100.9)
Hanc historiam, sicut a uenerabili antistite Pethelmo didici,	5.13 (313.23)
uenerabili. rogauit, ut aliquam sibi partem de illo ligno uenerabili rediens adferret,	3.2 (130.20)

uenerabilibus. uiris uenerabilibus atque eruditissimis,	Praef. (8.9)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiris uenerabilibus,	4.17 (239.14)
Consecratus est autem . . . a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingualdo Lundoniensi,	5.23 (350.5)
uenerabilis. uenerabilis pater Gregorius . . . contra nascentem heresim nouam laborare contendit,	2.1 (76.8)
quod esset uir . . . uenerabilis simul et terribilis aspectu,	2.16 (117.28)
in parte Scottorum, in qua erat etiam uenerabilis episcopus Cedd,	3.25 (183.23)
pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archicantator	4.18 (240.30)
Cum ergo uenerabilis Domini famulus multos in Mailronensi monasterio degens annos	4.27 (270.15)
episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid,	4.29 (275.28)
in quo etiam uenerabilis praedecessor eius Cudbert, . . . aliquando secretus Domino militabat.	4.30 (278.30)
Successit autem uiro Domini Cudberto in exercenda uita solitaria, . . . uir uenerabilis Oidiluald,	5.1 (281.5)
ipse narrauit, uidelicet Gudfrid, uenerabilis Christi famulus et presbyter,	5.1 (281.11)
Eo tempore uenerabilis et cum omni honorificentia nominandus . . . Ecgbert, . . . proposuit animo	5.9 (296.6)
pluribus prodesse;	
Vt uiri uenerabiles [uir uenerabilis] Suidbert in Britannis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati	uar. 5.11 (301.17)
eposcopi.	5.11 (303.19)
Ipsae autem Vilbrord, cognomento Clemens, adhuc superest, longa iam uenerabilis aetate,	5.22 (348.1)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiuit de hoc mundo ad Patrem;	3.25 (181.27)
uenerabilis. Iacob diaconus quondam, ut supra docuimus, uenerabilis archiepiscopi Paulini,	3.11 (149.5)
uenerabilis. uenit ad salutandam eam abbatissa quaedam uenerabilis,	4.9 (223.2)
uenerabilis. Haec uir corpus abbatissae uenerabilis in ecclesiam delatum, . . . cognouit,	4.29 (274.11)
Erat enim presbyter uitae uenerabilis nomine Herebert,	
uenerabilium. ad exemplum uenerabilium patrum sub regula et abbate canonico in magna contin-	4.4 (214.6)
entia . . . uiuant.	4.5 (215.1)
placuit conuenire nos iuxta morem canonum uenerabilium,	4.17 (238.30)
collecto uenerabilium sacerdotum doctorumque plurimorum coetu,	5.24 (357.22)
ex opusculis uenerabilium patrum breuiter adnotare, . . . curauit:	1.27 (56.9)
VENERATIO. ueneratione. Si autem ex ueneratione magna percipere non praesumit,	3.2 (128.26)
Ostenditur autem usque hodie, et in magna ueneratione habetur locus ille,	3.26 (191.5)
Vnde et in magna erat ueneratione tempore illo religionis habitus;	4.19 (246.23)
in eo, . . . sarcophago posuerunt, ubi usque hodie in magna ueneratione habetur.	5.10 (301.10)
et dies passionis uel inuentionis eorum congruis illis in locis ueneratione celebratur.	3.17 (160.15)
uenerationem. atque ad dexteram altaris iuxta uenerationem tanto pontifice dignam condita sunt.	5.20 (331.20)
ut . . . in uenerationem illorum poneret altaria,	3.25 (182.15)
uenerationi. Honorio Cantuariorum, et Felice Orientalium Anglorum, uenerationi habitus est.	
uenerationis. in nouo recondita loco in eodem quidem loco, sed supra pauimentum dignae uenerationis	4.30 (276.15)
gratia locarent.	
VENEROR. uenerabatur. quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat, uenerabatur,	3.11 (148.8)
excolebat.	3.17 (162.2)
quia in celebratione sui paschae non aliud corde tenebat, ut praedicabatur, et praedicabatur, quam quod nos;	3.27 (192.31)
uenerandae. sicut mihi referebat quidam ueracissimus et uenerandae canitiei presbyter,	4.20 (247.17)
En Deus altus adit uenerandae uirginis aluum,	1.17 (35.28)
uenerandi. deinde antistites uenerandi torrentes eloqui . . . profuderunt;	2.17 (119.8)
uenerando. dum regem et Creatorem uestrum orthodoxa praedicatione edocti Deum uenerando creditis.	5.7 (293.25)
uenerandum. templumque uerendum [uenerandum] Aspexit Petri mystica dona gerens.	uar. 1.24 (43.28)
uenerandus. Misit etiam tunc isdem uenerandus pontifex	4.1 (202.26)
Theodorus, . . . uir . . . aetate uenerandus, id est annos habens aetatis LX et VI.	3.6 (138.31)
uenerantur. ac digno a cunctis honore uenerantur.	5.22 (347.16)
et sollemnia Christi sine ecclesiae Christi societate uenerantur.	5.19 (322.28)
ueneraretur. ut merito a maioribus quasi unus ex ipsis amaretur, ueneraretur, amplecteretur.	4.14 (236.6)
uenerari. coepit annuatim eiusdem regis . . . natalicis dies missarum celebratione uenerari.	5.21 (341.1)
ut indicemus nos non cum antiquis excussum Aegyptiae seruitutis iugum uenerari,	2.4 (37.34)
uenerati. in magna reuerentia sanctitatis tam Bretones quam Scottos uenerati sumus;	2.10 (101.20)
ueneratur. humanum genus, . . . salutifera confessione fide ueneratur et colit;	3.13 (153.15)
VENIA. uenia. nisi forte misero mihi et indigno uenia, . . . propitiari dignatus fuerit.	5.13 (313.2)
ueniae. paenitentiam, quam ad breue tempus cum fructu ueniae facere supersedit.	3.22 (174.4)
ueniam. ceceditque ante pedes eius, ueniam reatus postulans.	5.12 (306.32)
VENIO. ueneram. apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	uar. 1.1 (13.3)
uenerant. rasa folia codicum, qui de Hibernia fuerant [uenerant],	1.15 (31.4)
qui ab aquilone ad aciem uenerant,	1.21 (41.10)
beati sacerdotes ea, qua uenerant, prosperitate redierunt.	1.25 (46.3)
propter quos et ad quos uenerant,	2.2 (84.26)
de his, qui ad orandum uenerant,	2.9 (98.26)
laborauit multum, ut et eos, qui secum uenerant, ne a fide deficerent, Domino adiuuante contineret,	3.3 (132.26)
Nam monachi erant maxime, qui ad praedicandum uenerant.	3.21 (170.13)
Baptizatus est . . . cum omnibus, qui secum uenerant, comitibus ac militibus,	3.24 (178.13)
duces regii xxx, qui ad auxilium uenerant, pene omnes interfecti;	3.25 (181.2)
Vt quaestio sit mota de tempore paschae aduersus eos, qui de Scottia uenerant.	uar. 4.11 (226.23)
stantibus his, qui secum aduenerant [uenerant],	4.11 (226.24)
stantibus . . . comitibus, et interrogantibus de statu eius, quem languentem uisitare uenerant,	4.14 (233.12)
sive de his, qui cum antistite illo uenerant,	4.16 (238.23)
finitoque conflictu in oceanum refusi, unde uenerant, redeunt.	
Miserat autem episcopus mulieri, . . . de aqua benedicta, . . . per unum de his, qui mecum uenerant,	5.4 (287.20)
fratribus;	5.11 (303.17)
qui uel secum, uel post se illo ad praedicandum uenerant;	1.7 (20.19)
uenerat. festinauit ei, ubi ad locum destinatum morti uenerat, occurrere,	3.7 (139.11)
Birino episcopo, qui cum consilio papae Honorii uenerat Britanniam,	3.8 (143.17)
ut aureum illud nomisma, quod eo de Cantia uenerat, secum adsumerent.	3.14 (156.26)
Porro rex, uenerat enim de uenatu, coepit consistens ad focum calefieri cum ministris;	3.23 (177.6)
sui patris, ad cuius corpus dilectionis ipsius gratia uenerat,	3.25 (183.7)
Venerat eo tempore Agilbertus Occidentalium Saxonum episcopus,	3.26 (190.1)
Venerat autem de Scottia, tenente adhuc pontificatum Colmano,	4.3 (207.32)
Venerat enim cum regina Aedilthyde de prouincia Orientalium Anglorum,	4.3 (208.30)
et ipsa, qua uenerat, uia ad caelos usque cum ineffabili dulcedine reuertit.	4.18 (241.2)
qui nuper uenerat a Roma per iussuonem papae Agathonis,	5.7 (292.31)
ad cuius sacratissimum corpus a finibus terrae pio ductus amore uenerat,	5.9 (296.5)
sed quia nec ipse aliquid profecisset, rursum in Hiberniam, unde uenerat, rediit.	5.11 (303.6)
ac mox remissus ad sedem episcopatus sui, id est post dies XIII, ex quo in urbem uenerat.	5.15 (316.20)
qui locorum gratia sanctorum uenerat Hierosolymam,	5.19 (326.29)
iussit et Vilfridum, . . . dicere fidem suam, simul et prouinciae siue insulae, de qua uenerat.	1.15 (31.21)
uenere. uenere Orientales Saxones, Meridiani Saxones, Occidui Saxones.	

Anno dxcvii, uenere Britanniam praefati doctores,	5.24 (353.15)
uenerit, et ut Mellitus Romam uenerit.	2.4 (86.25)
De Iohanne cantatore sedis apostolicae, qui propter docendum Britanniam uenerit.	4.18 (240.28)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirgum.	5.3 (285.7)
Vt Caedualia rex Occidentalium Saxonum baptizandus Romam uenerit;	5.7 (292.9)
ab apostolicis sede iudicandus aduenerit [uenerit];	uar. 5.19 (328.8)
uenerunt, urbes aliae complures in foedus Romanorum uenerunt.	1.2 (14.26)
Quod cum esset statutum, uenerunt, ut perhibent, vii Brettonum episcopi	2.2 (82.19)
uenerunt primo ad quendam uirum sanctum ac prudentem,	2.2 (82.24)
uenerunt illo de suo monasterio homines circiter xxx,	3.23 (176.27)
ueneruntque illo reges ambo, pater scilicet et filius;	3.25 (183.19)
qui me ad caelestia, quae semper amabam, ac desiderabam, praemia uocare uenerunt,	4.3 (209.34)
uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam,	4.19 (244.34)
uenerunt primo diluulo fratres, qui eius obitum nuntiarent, a loco, ubi defuncta est.	4.23 (257.31)
duo quidam presbyteri de natione Anglorum, . . . uenerunt ad prouinciam Antiquorum Saxonum,	5.10 (299.17)
ueni. 'Veni,' inquit, 'cum duobus fratribus aliis ad insulam Farne,	5.1 (281.15)
"Ad hoc," inquit, 'ueni, ut responsum Domini Saluatoris Egbereto adferam,	5.9 (297.9)
ueniat. in quaestionem ueniat intuentibus,	1.1 (10.32)
ueniebant. ueniebant crucem pro uexillo ferentes argenteam,	1.25 (45.33)
qui numquam ad ecclesiam nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3.26 (190.30)
Erat . . . affabilis omnibus, qui ad se consolationis gratia ueniebant;	4.28 (273.22)
ueniebat. Benedictio perituri super me ueniebat,	2.1 (77.26)
Rex ipse, . . . cum v tantum aut vi ministris ueniebat,	3.26 (190.31)
circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus;	4.27 (269.25)
ueniendi. sic Romam ueniendi iter repetiit;	5.19 (326.19)
ueniens. Nothelmus postea Romam ueniens,	Praef. (6.18)
Vt ueniens Britanniam Augustinus	1.25 (44.24)
Nam Daganus episcopus ad nos ueniens,	2.4 (88.5)
et ut ueniens ad euangelizandum et Paulinus primo filiam eius . . . fidei . . . inbuerit.	2.9 (97.4)
quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2.14 (114.32)
Cum ergo ueniens illo loqueretur cum regina,	3.11 (149.10)
Quo post annum deueniens [ueniens] cum exercitu	uar. 3.12 (152.1)
Veniens quoque Britanniam Vilfrid iam episcopus factus	3.28 (195.24)
At ipse ueniens mox in ciuitate Hrofn, ubi . . . episcopatus iam diu cessauerat,	4.2 (206.4)
tunc ueniens ad ecclesiam sollicitus orationibus ac psalmis, . . . fixa mente uacaret.	4.3 (210.25)
neque alicubi ueniens absque commendaticijs litteris sui praesulis suscipiatur.	4.5 (216.14)
ne ad mortem ueniens tanto affectus dolore aliquid indignum suae personae uel ore proferret,	4.11 (226.9)
Nam et synodum beati papae Martini, . . . secum ueniens adtulit;	4.18 (242.5)
Veniensque mane ad uilicum, qui sibi praeerat, quid doni percepisset, indicauit,	4.24 (260.14)
Sospes enim ueniens supremo ex orbe Britanni,	5.7 (293.23)
Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5.13 (311.1)
At ille confestim ueniens ad reginam Eanfledam,	5.19 (323.18)
Veniens uero Romam,	5.19 (324.20)
At ille Britanniam ueniens, coniunctus est amicitijs Alchfridi regis,	5.19 (325.9)
ueniensque Romam, cum praesentibus accusatoribus acciperet locum se defendendi.	5.19 (327.15)
Roman ueniens multa illic, quae in patria nequiuert, ecclesiae sanctae institutis utilia didicit.	5.20 (332.11)
ueniens. post tergum Domini humiliter ueniens uestimentis uis fimbriam testigit,	1.27 (55.24)
ueniente. At tunc ueniente ad eos reuerentissimo et sanctissimo patre et sacerdote Egbereto.	3.4 (134.30)
ut ueniente in uillam clerico uel presbytero, cuncti ad eius imperium uerbum audituri confluerent;	4.27 (269.28)
uenientem. et Columbanum abbatem in Gallis uenientem nihil discrepare a Bretonibus . . . didicimus.	2.4 (88.3)
Eanfledum inconsulte ad se cum . . . militibus postulandae pacis gratia uenientem, . . . damnauit.	3.1 (128.9)
uenientes. qui secundo uenientes murum trans insulam fecerint;	1.12 (25.16)
ad fidem uenientes admonendi sunt,	1.27 (51.19)
qui ad praefatum ituri concilium [illud concilium uenientes]	uar. 2.2 (82.24)
Vbi cum uenientes uiderent multos adfuisse,	3.11 (149.30)
Venientes ergo in prouinciam memorati sacerdotes	3.21 (170.22)
ubi nuper uenientes ad conuersationem feminae solebant probari,	4.23 (258.22)
Qui uenientes in prouinciam intrauerunt hospitium cuiusdam uillici,	5.10 (299.26)
uenienti. Venienti igitur ad se episcopo,	3.3 (132.1)
uenientibus. Quantum sit affectus uenientibus sponte fratribus inpendendus,	1.28 (62.12)
uenientibus. Factumque est, ut uenientibus illis sederet Augustinus in sella.	2.2 (83.10)
uenientium. et ipsa multorum emporum populorum terra marique uenientium;	2.3 (85.11)
quod erat canticum illud laetantium, quod audiui, uenientium de caelis super oratorium	4.3 (209.27)
uenimus. nec mora, gressum retorquens ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5.12 (308.6)
uenire. Germanum uenire inuitis uaticinationibus nuntiabant;	1.21 (40.11)
si communem fratrem Augustinum episcopum ad uos uenire contigerit.	1.28 (62.15)
Neque . . . in proelium uenire audebat.	1.34 (72.5)
ac totis desideriis ad aeternitatis gratiam uenire concupiscat.	2.1 (78.22)
Exin coepere plures per dies de Scottorum regione uenire Britanniam	3.3 (132.14)
At ille se excusans, et uenire non posse contestans,	3.7 (141.21)
et euocans presbyterum, rogauit secum uenire ad patientem.	3.11 (149.29)
qui terrestri quidem itinere illo uenire, . . . disponebat,	3.15 (157.29)
rogauerunt Sigbertum ad confirmandum militem secum uenire in proelium.	3.18 (163.4)
Hunc ad se accitum papa iussit episcopatu accepto Britanniam uenire.	4.1 (202.12)
'Vade cito ad ecclesiam, et hos vii fratres huc uenire facito;	4.3 (209.5)
'Namque hospes,' inquit, . . . ad me quoque hodie uenire, meque de saeculo euocare dignatus est	4.3 (209.15)
ut, . . . etiam Romam uenire, ibique ad loca sancta uitam finire disponderet,	4.5 (214.17)
Quisquis igitur contra hanc sententiam, . . . quoquo modo uenire, eamque infringere tentauerit,	4.5 (217.16)
nam saepius ante illum percipiendam elemosynae gratia uenire consueuerat.	5.2 (283.22)
Vt Egberet uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5.9 (296.3)
ad quos uenire praefatus Christi miles circumnauigata Britania disposuit,	5.9 (296.19)
uel, si hoc fieri non posset, Romam uenire . . . cogitauit.	5.9 (296.22)
quod te tamen referente oportet ad illum uenire.	5.9 (297.11)
dic illi, quia, uelit nolit, debet ad monasteria Columbae uenire,	5.9 (297.31)
quia nec ipse ad praedicandum gentibus uenire permittebatur,	5.10 (298.30)
iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5.10 (300.22)
accelerauit uenire Romam,	5.11 (301.21)
missa peracta, ualidi flaminis procella desursum uenire consueuit,	5.17 (319.11)
proposuitque animo uenire Romam,	5.19 (323.13)
superuenit illo alius adulescens, . . . cupiens et ipse Romam uenire;	5.19 (323.32)
uenirent. martyrum, qui de toto orbe ad Dominum uenirent,	1.7 (18.10)

qui ad confirmandam fidem gratiae caelestis Britannias uenirent.	1.17 (34.8)
ueniret. ut ubi res ueniret in dubium,	1.1 (12.14)
ut ueniret contra improbos malum,	1.14 (30.22)
Paulinus, qui cum illa ueniret,	2.9 (98.13)
quis esset ille, uel unde ueniret, qui haec sibi loqueretur,	2.12 (109.32)
quem ascendens ad idola destruenda ueniret.	2.13 (113.11)
Fecerat autem, priusquam Britanniam ueniret, monasterium . . . in Hibernia,	3.4 (134.3)
quando eadem prima sabbati, . . . ueniret, minime didicerant,	3.4 (135.10)
cum frequenter ad eum in prouinciam Nordanhymbrorum ueniret,	3.22 (171.25)
ueniret hora ipsius, ut transiret ex hoc mundo ad Dominum,	4.3 (207.23)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris,	4.3 (208.7)
quem semper, usquedum ueniret, sollicitus expectare curauit.	4.3 (210.9)
Cum ergo ueniret ad eum longo post tempore . . . uir sanctissimus	4.3 (211.23)
rogatusque multum a fratribus, ut Romam reuertens, illo itinere ueniret,	4.18 (242.25)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4.24 (262.15)
uenisse. mandauit se uenisse de Roma,	1.25 (45.14)
Vidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4.11 (226.21)
propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum sui similibus uenisse testatus est.	4.22 (250.11)
uenissemus. 'Vbi cum uenissemus,' inquit, 'et magno uniuersorum gaudio suscepti essemus,	5.3 (285.10)
uenissem. cultumque suae religionis cum omnibus, qui secum uenissem, uiris siue feminis, . . . seruaret.	2.9 (98.6)
uenisset. Cumque in prouinciam uenisset, laborauit multum,	2.9 (98.25)
cum uenisset ad Honorium archiepiscopum,	2.15 (116.27)
Cumque uenisset carrum, in quo eadem ossa ducebantur,	3.11 (148.10)
quo cum uenisset, adsumsit Theodorum cum Ebrini licentia,	4.1 (203.27)
Qui cum uenissem, primo admonuit eos,	4.3 (209.6)
quod ipsa ei tempus suae transmigrationis proximum nuntiare uenisset.	4.9 (224.1)
Nam et antistes cum uenisset in prouinciam,	4.13 (231.25)
sicut mihimet sciscitanti, cum hoc, an ita esset, quibusdam uenisset in dubium,	4.19 (243.13)
cum legationis gratia missus a sua gente, uenisset ad Aldfridum, regem Anglorum,	5.15 (315.17)
cum uenisset ad eos de Hibernia Deo amabilis, . . . Ecgberet,	5.22 (346.22)
uenisti. 'Gratus mihi est multum aduentus tuus, et bene uenisti.'	4.9 (223.20)
'Quid uis modo? quid huc uenisti?'	5.13 (311.28)
uenistis. quia de longe huc peregrini uenistis,	1.25 (46.11)
uenit. uenit ad Morianos,	1.2 (13.25)
Post dies ergo uenit ad insulam rex,	1.25 (45.27)
Interea uir Domini Augustinus uenit Arelas,	1.27 (48.3)
quia saepe sine culpa agitur, quod uenit ex culpa;	1.27 (56.13)
ex culpa uenit uitium,	1.27 (56.19)
uenit contra eum cum immenso ac forti exercitu;	1.34 (71.22)
His temporibus uenit Mellitus Landoniae episcopus Roman,	2.4 (88.13)
Qui expulsus inde uenit Cantiam,	2.5 (91.29)
famulus Christi Laurentius mox mane factus uenit ad regem,	2.6 (93.2)
Anno autem sequente uenit in prouinciam quidam sicarius uocabulo Eumer,	2.9 (98.33)
rex collecto exercitu uenit aduersus gentem Occidentalium Saxonum,	2.9 (100.2)
tandem uenit ad Reduadum obsecrans, ut uitam suam . . . seruaret;	2.12 (107.20)
uenit ad eum praefatus amicus illius,	2.12 (109.32)
qui ordinandus uenit ad Paulinum,	2.18 (120.11)
Venit autem illuc duce Basso milite regis Eduini fortissimo,	2.20 (125.31)
uenit de Hibernia presbyter et abbas . . . Columba	3.4 (133.6)
Venit autem Britanniam Columba,	3.4 (133.24)
uenit in prouinciam de Hibernia pontifex quidam nomine Agilbertus,	3.7 (140.19)
Eodem tempore uenit alius quidam de natione Brettonum, ut ferunt,	3.10 (146.26)
uenit ad salutandam eam abbatisa quaedam uenerabilis,	3.11 (149.4)
cum esset in suo monasterio, uenit illic quidam hospes,	3.11 (149.19)
repente uenit in mentem abbatisae pulvis ille praefatus;	3.11 (150.5)
quem ordinaturus uenit illic Ithamar, antistes ecclesiae Hrofensis.	3.20 (169.15)
uenitque ad regem Nordanhymbrorum Osui,	3.21 (169.27)
uenit qui clamaret eum ad regem.	3.23 (176.1)
Qui statim ut ad illum uenit, dedit ei monasterium beati Petri apostoli,	4.1 (204.4)
primo uenit ad insulam Hii,	4.4 (213.8)
Anno . . . DCLXX ^{mo} , qui est annus secundus ex quo Britanniam uenit Theodorus,	4.5 (214.12)
ecce subito lux emissa caelitus, ueluti linteum magnum, uenit super omnes,	4.7 (220.4)
repente uenit in mentem, quia, . . . perditam posset recipere lucem.	4.10 (224.27)
Quod dum egre inpetraret ab ea, uenit ad antistitem Landoniae ciuitatis,	4.11 (225.30)
uenit ad regem, qui tunc eisdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4.16 (237.28)
uenit Romam cum cooperatore ac socio eiusdem operis Ceolfrido,	4.18 (241.7)
Ecce uenit sponsus, munera laeta capis.	4.20 (248.30)
uenit quaerere, si forte corpus eius inuenire posset,	4.22 (250.20)
uenit Cantiam ad regem Hlothieri, qui erat filius sororis Aedilthyrae reginae,	4.22 (251.24)
tandem perfectiora desiderans, uenit Cantiam	4.23 (254.33)
uenit ex more, cupiens salutaribus eius exhortationibus ad superna desideria magis magisque accendi.	4.29 (274.17)
Caeduala, . . . relicto imperio propter Dominum regnumque perpetuum, uenit Roman;	5.7 (292.15)
uenit die quadam mane uenit ad eum unus de fratribus,	5.9 (296.30)
At post dies paucos rursus uenit ad eum praefatus frater,	5.9 (297.26)
Nam uenit Romam, ibique adtonsus, pontificatum habente Constantino,	5.19 (321.30)
Venit autem cum illo et filius Sigheri regis Orientalium Saxonum,	5.19 (322.5)
Venit ergo ad insulam Lindisfarrensem,	5.19 (323.1)
coepitque itinere Britanniam uenit.	5.19 (329.22)
ex quo autem Britanniam uenit, xxxix,	5.20 (331.5)
tertio tempore saeculi cum gratia uenit ipse,	5.21 (340.3)
Columba presbyter de Scottia uenit Britanniam,	5.24 (353.9)
et pestilentia uenit;	5.24 (354.16)
uenite. 'Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis,	2.18 (121.11)
ueniunt. ueniunt sacerdotes,	1.21 (40.18)
Omnes autem, qui ad fidem ueniunt,	1.27 (51.31)
Nam quando de Galliis episcopi ueniunt,	1.27 (52.10)
(quomodo simulacra, . . . repudiare omnes, qui ad fidem ueniunt, necesse est),	3.25 (185.8)
uentum. uentum est ad locum, ubi scriptum erat:	5.19 (327.29)
uentura. Sin autem dominica . . . xvi ^a aut xvi ^a aut alia qualibet luna usque ad xxi ^m esset uentura,	3.25 (185.35)
expectabat eam,	

uentura. si dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur, erat mane uentura.	3. 25 (185. 30)
petitiue, ut consilium sibi daret, quo posset fugere a uentura ira.	4. 25 (263. 16)
uentura. quae tamen non omnia nostris diebus uentura sunt,	1. 32 (69. 18)
uentura. scio . . . quae uentura tibi in proximo mala formidas.	2. 12 (108. 32)
uenturi. sed cum commodis animarum ante tribunal summi et uenturi iudicis repraesentes.	2. 8 (97. 1)
uenturo. et uenturo iudici in bonis actibus inueniamur esse praeparati.	1. 32 (69. 23)
uenturo. ut in hac uita centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam.	5. 19 (322. 13)
uenturos. quos uenturos etiam uaticinatio aduersa praedixerat.	1. 17 (34. 31)
uenturum. et sanctorum regnum uenturum est,	1. 32 (69. 12)
uenturus. ubi uenturus ad hanc pugnam Osuald signum sanctae crucis erexit,	3. 2 (128. 27)
quando ipse caelis ac terris ardentibus uenturus est in nubibus,	4. 3 (211. 6)
VENOR. uenandi. regio totius cibi sustentaculo, excepto uenandi solacio, uacuaretur.	1. 12 (28. 12)
VENTA, <i>Winchester</i> .	
Venta. huic in ciuitate Venta, . . . sedem episcopatus tribuit;	3. 7 (140. 32)
ipsi episcopo Geuissorum, id est Occidentalium Saxonum, qui essent in Venta ciuitate, subiacerent.	4. 15 (236. 23)
Ventae. Episcopatus Vectae insulae ad Danihelem pertinet episcopum Ventae ciuitatis.	5. 23 (350. 20)
Ventam. translatus inde in Ventam ciuitatem,	3. 7 (140. 4)
VENTANVS, a, um, <i>of Winchester</i> .	
Ventanae. quae eatenus ad ciuitatis Ventanae, cui tunc Danihel praeerat, parrochiam pertinebat,	5. 18 (321. 16)
Ventano. Consecratus est . . . a uiris uenerabilibus Danihele Ventano, et Ingualdo Lundoeniensi,	5. 23 (350. 5)
VENTER. uentris. tota cura cordis excolendi, non uentris.	3. 26 (191. 4)
VENTILO. uentiliata. et ubi causa eius uentiliata est,	5. 19 (326. 20)
VENTVS. uenti. si . . . repente flatus uenti maior adsurgeret,	4. 3 (210. 19)
uenti. uenti e contrario ad itineris ministeria reuertuntur,	1. 17 (34. 28)
mutati ab urbe uenti in eos, qui accenderant,	3. 16 (159. 19)
ut, . . . secundi nos uenti ad terram usque per plana maris terga comitarentur.	5. 1 (282. 15)
uentis. merito uentis flammisque mundialibus praeualere,	2. 7 (95. 1)
uentis. uentis aereque subtilius esse futurum;	2. 1 (75. 31)
et statim quiescentibus uentis, serenitas maris uos laeta prosequetur,	3. 15 (158. 8)
Qui cum uentis ferentibus globos ignis ac fumum supra muros urbis exaltari conspiceret,	3. 16 (159. 15)
uento. Cumque diu multum cum uento pelagoque frustra certantes, tandem post terga respiceremus,	5. 1 (281. 23)
uentorum. circumagente flatu uentorum,	1. 1 (11. 25)
uentorum furores uela non sustinent;	1. 17 (34. 15)
uentos. Mouet enim aera Dominus, uentos excitat,	4. 3 (210. 32)
atque oportunos aliquot dies uentos expectant,	5. 9 (298. 7)
uentu. et dum uentum [uentu] oportunum cerneret,	uar. 3. 16 (159. 8)
uentum. et dum uentum oportunum cerneret,	3. 16 (159. 8)
ut meminerimus facta et cogitationes nostras non in uentum diffuere,	5. 13 (313. 11)
uentus. Nec mora, uentus, . . . contra meridiem reflexus,	2. 7 (94. 27)
ubi nauem ascenderitis, tempestas uobis, et uentus contrarius superueniet;	3. 15 (158. 6)
VENVM. uenis. Quae etiam uenis metallorum, aeris, ferri, et plumbi, et argenti, fecunda,	1. 1 (10. 22)
VENVSTAS. uenustatis. pro insita sibi specie uenustatis,	1. 7 (20. 33)
neque aliquos hominum tanti decoris ac uenustatis esse posse credebam.	4. 14 (235. 17)
Venit autem cum illo et filius Sigheri . . . iuuenis amantissimae aetatis et uenustatis,	5. 19 (322. 8)
VENVSTIOR, ius. uenustior. sed quo uetustior, eo solet esse uenustior.	1. 1 (10. 15)
uenustus. et uidit uenis loci spatium cetero campo uiridius ac uenustus;	3. 10 (147. 2)
VENVSTVS, a, um. uenusta. nata est cum sanitate uenusta species capillorum,	5. 2 (284. 25)
uenusti. candidi corporis, ac uenusti uultus, capillorum quoque forma egregia,	2. 1 (80. 1)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, gratia uenusti uultus,	5. 19 (324. 4)
uenustus. Erat autem rex Osuini et aspectu uenustus, et statura sublimis,	3. 14 (155. 29)
VER. uere. quibus iterum in Britanniam primo uere transuectus,	1. 2 (14. 5)
Sed idem Peada proximo uere multum nefarie peremptus est,	3. 24 (180. 15)
ueris. Post aequinoctium ueris plenilunium mensis praecipuum obseruare paschalis;	5. 21 (340. 10)
VERACISSIMVS, a, um. ueracissimus. narrauit mihi presbyter et abbas quidam uir ueracissimus de monasterio Peartaneu,	2. 16 (117. 20)
sicut mihi referebat quidam ueracissimus et uenerandae cantie presbyter,	3. 27 (192. 30)
dicere solent, et maxime uir reuerentissimus ac ueracissimus Berethun,	5. 2 (283. 3)
VERACITER. ita ut illud beati Iob ueraciter dicere posset:	2. 1 (77. 22)
'is, qui tibi tanta taliaque dona ueraciter aduentura praedixerit,	2. 12 (109. 14)
quam . . . ueraciter futuram cum sancta ecclesia credebat.	3. 17 (162. 12)
intellexerat enim ueraciter Osui, . . . quia Romana esset catholica et apostolica ecclesia,	3. 29 (196. 7)
Sed cum nihil tale illum habere uel habuisse ueraciter conperisset,	4. 1 (204. 3)
confitemur secundum sanctos patres, proprie et ueraciter Patrem et Filium et Spiritum Sanctum eiusdem reginae ac sponsae Christi, . . . ideo ueraciter reginae, quia sponsae Christi,	4. 17 (239. 25)
Quod nimirum somnium ueraciter in filia eius, de qua loquimur, expletum est;	4. 20 (247. 5)
de quo una cum consortibus eiusdem sui gradus recte ac ueraciter dici potest,	4. 23 (256. 8)
Veraciter enim tertia agitur ebdomada,	5. 8 (294. 27)
quia nos quoque ita solum ueraciter eius sollemnia celebramus,	5. 21 (336. 2)
VERAX. ueracem. qui narrare solet dixisse sibi quandam multum ueracem ac religiosum hominem,	3. 19 (167. 16)
ueracem. Ipse autem tacitus rem considerans, ueram [ueracem] esse timebat;	uar. 5. 9 (297. 23)
uerax. sed quasi uerax historicus, simpliciter ea, quae de illo siue per illum sunt gesta, describens.	3. 17 (161. 14)
VERBA DIERVM, <i>the Books of Chronicles</i> .	
Verba dierum. In libros Regum et Verba dierum;	5. 24 (358. 15)
VERBER. ferferibus. et pro culpis uerberibus [ferferibus] feriunt,	uar. 1. 27 (50. 11)
uerbera. qui pro paruulis Christi, . . . uincula, uerbera, carceres, adflictiones, . . . pertuli?	2. 6 (92. 27)
uerberibus. autumans se uerberibus, . . . cordis eius emollire constantiam.	1. 7 (19. 33)
quidam uero uerberibus, et quidam distictius, . . . corrigantur.	1. 27 (50. 5)
quos et pro culpis uerberibus feriunt,	1. 27 (50. 11)
et, relecto uestimento, quantis esset uerberibus laceratus, ostendit.	2. 6 (93. 3)
VERBUM, <i>the Word of God</i> .	
Verbi. dispositis ordinibus, quibus subsisterent, coaeterni Verbi sui consilio, . . . dispensans,	2. 10 (101. 11)
VERBUM. uerba. 'Pulchra sunt quidem uerba et promissa,	1. 25 (46. 7)
uerba. qui uerba Dei perciperent,	1. 27 (59. 10)
Si enim, quod absit, uerba eius postponitis,	1. 32 (69. 2)
tria uerba maximae perfectionis plena superadiciat:	2. 1 (78. 31)
Esset ut exemplum, mystica uerba loquens.	2. 1 (79. 18)
'per omnem terram exisse sonum eorum, et in fines orbis terrae uerba ipsorum,	2. 8 (96. 19)
Quae cum Aeduino uerba nuntii referent,	2. 9 (98. 2)
Suscipite uerba praedicatorum, et euangelium Dei,	2. 10 (103. 23)
haec uobis pro aeterna caritate exhortationis uerba praemittentes,	2. 18 (121. 16)

Vulgatum est autem, et in consuetudinem prouerbii uersum, quod etiam inter uerba orationis uitam fuerit.	3. 12 (151. 27)
tandem presbyter reminiscens uerba antistitis, . . . misit de oleo in pontum,	3. 15 (158. 17)
quanta fraudis solertia daemones et actus eius, et uerba superflua, . . . replicauerint;	3. 19 (165. 7)
Qui cum uerba finissent,	3. 19 (166. 17)
Quae cum omnia uocato ad se presbytero puer uerba narrasset,	4. 14 (235. 11)
probauit uera fuisse uerba, quae ab apostolis Christi audierat.	4. 14 (235. 32)
inter uerba exhortationis laeta mortem uidit,	4. 23 (256. 31)
et eis mox plura in eundem modum uerba Deo digni carminis adiunxit.	4. 24 (260. 12)
lingua, quae tot salutaria uerba in laudem Condiditoris composuerat,	4. 24 (262. 16)
illaque lingua, . . . ultima quoque uerba in laudem ipsius, . . . clauderet;	4. 24 (262. 17)
addidit et syllabas ac uerba dicenda illi proponere.	5. 2 (284. 10)
Audiens autem uerba uisionis Ecgbert,	5. 9 (297. 20)
cuius uisiones ac uerba, non autem et conuersatio, plurimis, sed non sibi ipsis, profuit.	5. 13 (311. 4)
Verum ille, frequenter licet admonitus, spernebat uerba salutis.	5. 13 (311. 14)
Teque deprecor, bone Iesu, ut cui propitius donasti uerba tuae scientiae dulciter haurire,	5. 24 (360. 4)
uerbi, in opus eos uerbi, diuino confisos auxilio, proficisci suadet.	1. 23 (43. 2)
Augustinus cum famulis Christi, . . . rediit in opus uerbi, peruenitque Britanniam.	1. 25 (44. 29)
Vt idem Augustinus pallium et epistolam et plures uerbi ministros miserit.	1. 29 (63. 1)
misit . . . plures cooperatores ac uerbi ministros;	1. 29 (63. 6)
rogauit, ut genti Anglorum in Britanniam aliquos uerbi ministros, . . . mitteret;	2. 1 (80. 25)
ipse rex uis ducibus ac ministris interpres uerbi existeret caelestis;	3. 3 (132. 11)
admonitus est coopto uerbi ministerio sedulus insistere,	3. 19 (164. 4)
qui numquam ad ecclesias nisi orationis tantum et audiendi uerbi Dei causa ueniebant.	3. 26 (190. 29)
presbyter, qui comes itineris illi et cooperator uerbi existerat,	3. 30 (199. 29)
quoties a labore et ministerio uerbi uacabat,	4. 3 (207. 14)
praeter imminentes sollempnia maioribus, uerbi gratia paschae, pentecostes, epifaniae,	4. 19 (244. 9)
temptauit adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5. 10 (299. 3)
fratres, qui erant in Frieslandia uerbi ministerio manciati,	5. 11 (302. 5)
Vectae quoque insulae uerbi ministros destinauit;	5. 19 (327. 10)
misit papa Gregorius pallium Britanniam Augustino . . . et plures uerbi ministros, in quibus et Paulinum,	5. 24 (353. 19)
uerbis, audiendis scripturae sanctorum uerbis	Praef. (5. 9)
uerbis suasioni uerbisque prudentibus aliis optimatum regis tribuens assensum,	2. 13 (112. 3)
uerbis quoque horum exhortatoriis diligenter auditum praebant.	3. 26 (191. 10)
Credidit ergo uerbis pueri presbyter,	4. 14 (235. 23)
Sed et hoc eius uerbis testimonium perhibuit,	4. 14 (235. 33)
uerbis. quam uerbis non poterat,	1. 7 (19. 33)
neque . . . refutare uerbis certando sufficerent,	1. 17 (33. 30)
In quibus tamen uerbis non amixtionem coniugum iniquitatem nominat,	1. 27 (58. 5)
his uerbis hortatur:	1. 31 (66. 13)
sicut in scriptura sacra ex uerbis Domini omnipotentis agnoscimus,	1. 32 (69. 10)
ut uerbis ipsius loquar,	2. 1 (77. 6)
hos pro diuina formidine sacerdotum ora simplicibus uerbis ligant,	2. 1 (78. 16)
Quia enim perceptis caelestibus uerbis,	2. 1 (78. 19)
Quibus uerbis beatus Gregorius hoc quoque declarat,	2. 1 (78. 23)
Cuius uerbis delectatus rex,	2. 9 (99. 25)
de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	3. 4 (134. 16)
atque ad elimosynas operumque bonorum executionem, et uerbis excitaret et factis.	3. 5 (136. 7)
Salutantes ergo illum uerbis piissimis apostoli dicebant:	4. 14 (234. 7)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiit ad uitam.	4. 23 (256. 32)
hoc ipse post pusillum uerbis poeticis maxima sauitate et conpunctione compositis, . . . proferret.	4. 24 (258. 31)
sicut ipse uis quoque tempore eodem nonnullis, sed uerbis obscurioribus, . . . solita sibi simplicitate pande-	4. 29 (274. 7)
bat;	5. 6 (291. 6)
cum uerbis benedictionis, rediit ad orandum;	5. 12 (309. 20)
qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5. 21 (334. 22)
Quibus uerbis manifestissime constat,	5. 21 (334. 30)
Quibus item uerbis tota tertia septimana eiusdem primi mensis decernitur sollempnis esse debere.	5. 21 (344. 10)
miramque in moribus ac uerbis prudentiam, humilitatem, religionem ostenderet,	2. 9 (98. 30)
uerbo. quamuis multo tempore illo laborante in uerbo:	2. 10 (101. 9)
quae cuncta solo uerbo praeceptionis suae condidit et creauit, caelum uidelicet et terram,	2. 12 (107. 8)
et uerbo exhortationis apud homines, . . . ageret;	2. 12 (107. 10)
et apud diuinam pietatem uerbo deprecationis ageret;	2. 14 (115. 5)
nil aliud ageret, quam . . . plebem Christi uerbo salutis instruere,	3. 4 (133. 26)
gentemque illam uerbo et exemplo ad fidem Christi conuertit;	3. 5 (137. 17)
donec paulatim enutriti uerbo Dei,	3. 19 (163. 25)
superuenit de Hibernia . . . Furseus, uerbo et actibus clarus,	3. 22 (173. 5)
qui se in uerbo fidei et ministerio baptizandi adiuuarent,	3. 26 (190. 3)
ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	4. 13 (232. 20)
officium episcopatus et uerbo exercebat et opere.	4. 16 (238. 3)
et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4. 27 (270. 13)
plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	5. 11 (303. 9)
quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, . . . uocatur;	5. 12 (308. 31)
Nam quicumque in omni uerbo, et opere, et cogitatione perfecti sunt,	5. 12 (310. 33)
multisque et uerbo et conuersatione saluti fuit.	5. 13 (312. 17)
scelera, non solum quae opere uel uerbo, sed etiam quae tenuissima cogitatione peccauit,	5. 19 (326. 14)
et multa eorum milia uerbo ueritatis instituens, a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluit;	5. 20 (331. 1)
Hadrianus abbas, cooperator in uerbo Dei Theodori beatae memoriae episcopi, defunctus est,	1. 17 (35. 27)
uerborum. quae sola nuditate uerborum diu inaniter et aures occupauit,	1. 17 (35. 32)
ita ut ad singulas uerborum obiectiones errare se,	2. 1 (78. 25)
non sola praedicatione uerborum, . . . ad agnitionem ueritatis perducebant.	4. 24 (260. 6)
Hic est sensus, non autem ordo ipse uerborum,	5. 17 (319. 28)
haec de opusculis excerpta praefati scriptoris ad sensum quidem uerborum illius, . . . historiis indere	5. 19 (324. 4)
placuit.	3. 21 (170. 28)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, gratia uenusti uultus,	5. 2 (284. 4)
uerbum. Nec prohibuit Penda rex, quin etiam in sua, hoc est Merciorum, natione uerbum, . . . praedicare	1. 21 (40. 7)
tur.	1. 22 (42. 5)
dicito gae, quod est lingua Anglorum uerbum adfirmandi et consentiendi, id est, etiam.	1. 23 (42. 22)
uerbum. gentibus primae Germaniae uerbum praedicabat,	1. 25 (46. 5)
uerbum fidei praedicando committerent.	
praedicare uerbum Dei genti Anglorum.	
Cumque ad iussionem regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	

uerbum uitae, quibus poterant, praedicando,	1.26 (47.1)
coepere plures cotidie ad audiendum uerbum confluere,	1.26 (47.22)
si eadem ciuitas cum finitimis locis uerbum Dei receperit,	1.29 (63.32)
ut genti Anglorum una nobiscum uerbum Domini praedicetis;	2.2 (83.20)
Vbi uero et haec prouincia uerbitatis praedicante Melito accepit,	2.3 (85.17)
gens Nordanhybrorum, . . . cum rege suo Aeduino uerbum fidei . . . suscepit.	2.9 (97.9)
Cum ergo praedicante uerbum Dei Paulino rex credere differret,	2.12 (110.24)
quia uellet ipsum Paulinum diligentius audire de Deo, . . . uerbum facientem,	2.13 (112.24)
Paulinus . . . uerbum Dei, adnuente ac fauente ipso, in ea prouincia praedicabat;	2.14 (114.18)
misit enim ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.15 (116.29)
Praedicabat autem Paulinus uerbum etiam prouinciae Lindissi,	2.16 (117.6)
Gregorii, a cuius ipse discipulis uerbum uitae susceperat,	2.20 (125.25)
magna deuotione uerbum fidei praedicare et credentibus gratiam baptismi, . . . ministrare.	3.3 (132.10)
confluebant ad audiendum uerbum populi gaudentes,	3.3 (132.20)
uenit . . . Columba Britanniam, praedicaturus uerbum Dei prouinciis septentrionalium Pictorum,	3.4 (133.8)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo . . . de natione Brettonum,	3.4 (133.15)
postulasset antistitem, qui sibi suaeque genti uerbum fidei ministraret,	3.5 (137.2)
Vt prouincia Occidentalium Saxonum uerbum Dei, praedicante Birino, suscepit;	3.7 (139.6)
fidem Christi suscepit, praedicante illis uerbum Birino episcopo,	3.7 (139.10)
utilius esse ratus est ibi potius uerbum praedicare,	3.7 (139.19)
recordans uerbum, quod dixerat illi antistes,	3.14 (156.29)
multis annis in Scottia uerbum Dei omnibus adnuentibus,	3.19 (167.25)
ibique praedicans uerbum, ut diximus, monasterium nobile construxit.	3.19 (167.29)
praedicabant uerbum, et libenter auditi sunt,	3.21 (170.24)
misit praedicare uerbum genti Orientalium Saxonum.	3.22 (172.27)
in quo ipse rex et frequentius ad deprecandum Dominum uerbumque audiendum aduenire, . . . deberet.	3.23 (175.3)
qui ipsi ac familiae ipsius uerbum et sacramenta fidei, . . . ministrare solebat,	3.23 (175.9)
mox congregati in unum uicani uerbum uitae ab illo expetere curabant.	3.26 (191.16)
unde erat ad praedicandum uerbum Anglorum genti destinatus.	4.4 (213.9)
huic uerbum fidei et lauacrum salutis ministrabat.	4.13 (230.12)
qui omnibus, qui saluari uellent, uerbum ac lauacrum uitae ministraret.	4.13 (230.16)
ibique uerbum fidei praedicans, . . . multo tempore mansit.	4.19 (237.16)
neque enim possunt carmina, . . . ex alia in aliam linguam ad uerbum sine detrimento sui de-	4.23 (255.6)
coris . . . transferri.	4.24 (260.9)
ut ueniente in ullam clerico uel presbytero, cuncti ad eius imperium uerbum audituri confluerent;	4.27 (269.29)
'Dicitis, inquit, aliquid uerbum, dicitis gae,	5.2 (284.4)
proposuit . . . uerbum Dei aliquibus earum, quae nondum audierant, gentibus euangelizando com-	
mittere;	5.9 (296.10)
Siquidem electis sociis strenuissimis et ad praedicandum uerbum idoneis,	5.9 (296.27)
duobus annis continuus genti illi ac regi eius Rathbedo uerbum salutis praedicabat,	5.9 (298.20)
dispersi sunt quolibet hi, qui uerbum receperant;	5.11 (302.21)
reuerentissimus pontifex longe lateque uerbum fidei praedicans,	5.11 (303.12)
quam ad . . . audiendumque cum fratribus uerbum uitae concurrere conseruat.	5.14 (314.8)
qui uerbum Dei genti Anglorum euangelizarent.	5.24 (353.13)
VERE. et uere 'per omnem terram exisse sonum eorum,	2.8 (96.18)
'Verene, Colmane, haec illi Petro dicta sunt a Domino?	3.25 (188.21)
Qui ait: 'Vere, rex,'	3.25 (188.23)
nam uere dico uobis, quia domum hanc tanta luce inpletam esse perspicio,	4.8 (221.15)
'Noli, inquit, timere, quia iam uere surrexi a morte, qua tenebar,	5.12 (304.10)
Nam et uere omnino dixit quidam saecularium scriptorum,	5.21 (333.22)
Quod si de philosophia huius mundi uere intellegere,	5.21 (333.25)
'Credo, inquam, uere, quod ita sit;	5.21 (344.24)
VEREOR. uerendum, templumque uerendum Aspexit Petri mystica dona gerens.	5.7 (293.25)
VERGILIUS, Saint (fl. 601), Archbishop of Arles.	
Vergilio. Reuerentissimo et sanctissimo fratri Vergilio coepiscopo	1.28 (62.10)
Vergilium. Epistulam uero, . . . ad Vergilium Aetherii successorem dederat;	1.28 (62.8)
VERIOR, ius. uerior. inquirendum potius, quae esset uerior traditio,	3.25 (183.32)
VERISIMILIS, e. uerisimile. tandem, ut uerisimile uidetur, didicit in spiritu,	2.12 (107.10)
VERISSIME, ego autem tibi uerissime, quod certum didici, profiteor,	2.13 (111.22)
VERITAS. ueritas. aliter quam se ueritas habet,	Praef. (8.5)
Christus dixerat: 'Ego sum ueritas';	1.27 (51.15)
Nunc autem aperte profiteor, quia in hac praedicatione ueritas claret illa,	2.13 (112.30)
Cuius ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	4.8 (221.25)
ut diligentius explorata scripturae ueritas docet,	5.21 (335.28)
ueritate. ueritate animum habendo.	1.26 (47.7)
quia pro ueritate Iohannes occisus est,	1.27 (51.15)
'Quod si etiam regem te futurum extinctis hostibus in ueritate promittat,	2.12 (109.7)
Anglorum ecclesiae cum catholica ueritate, litterarum quoque sanctorum coeperint studiis inbui;	4.2 (204.10)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.30)
ueritatem. sed si ueritatem religionis audire desideras,	1.7 (19.18)
sed palpabile per ueritatem naturae;	2.1 (76.4)
quanto studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam, tanto minus inueniebam.	2.13 (112.28)
et diligenter ea, quae ad fidem ac ueritatem pertinent, et uerbo cunctos docebat, et opere.	3.26 (190.3)
Cuius promissi et prophetiae ueritatem sequens rerum astruxit euentus;	4.29 (275.9)
quam . . . grauiorem cum eis, qui eum ad ueritatem sequi uolebant, cogeretur habere discordiam.	5.15 (316.15)
ueritati. quam fauendo ueritati uoluit emundari.	1.10 (24.7)
siquis eorum mitior et ueritati aliquatenus propior uideretur,	1.14 (30.2)
Ceada maximam mox coepit ecclesiasticae ueritati et castitati curam impendere;	3.28 (195.18)
ne quid ille contrarium ueritati fidei, Grecorum more, in ecclesiam, cui praeesset, introduceret.	4.1 (203.2)
quotiens ipsi rerum domini descendae, docendae, custodiendae ueritati operam impendunt.	5.21 (333.21)
ueritatis. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	1.1 (11.13)
Dum ergo is ex persecutore factus esset collega ueritatis et fidei,	1.7 (20.25)
et odium ueritatis, amorque mendacii,	1.14 (30.1)
quos statim euacuatos tenebris lumen ueritatis impleuit.	1.18 (36.17)
cuncta ueritatis ac iustitiae moderamina concussa ac subuersa sunt,	1.22 (41.30)
multo digniores genti memoratae praecones ueritatis,	1.22 (42.8)
Veritatis etenim discipulis esse gaudium non debet,	1.31 (67.3)
et conuersis iam dudum ad fidem ueritatis esset praelatus ecclesiae,	2.1 (73.13)
initio, iuuante se gratia catholicae ueritatis, attriuit.	2.1 (75.29)
et ratione ueritatis, . . . probauit hoc dogma . . . fidei . . . esse contrarium.	2.1 (75.32)
gentem Anglorum ad agnitionem ueritatis perducebant.	2.1 (78.26)

Vbi uero et haec provincia uerbum ueritatis praedicante Mellito accepit,	2.3 (85.17)
reges, qui praekonem a se ueritatis expulerant,	2.5 (92.4)
ut gentem, quam adibat, ad agnitionem ueritatis aduocans,	2.9 (98.23)
Tantum autem deuotionis Eduini erga cultum ueritatis habuit,	2.15 (115.25)
ut in fide ueritatis, quam acceperant, persistere semper ac proficere curarent.	2.17 (118.30)
relieto errore idolatriae, fidem ueritatis acceperant,	3.4 (133.14)
Nynia . . . qui erat Romae regulariter fidem et mysteria ueritatis edoctus;	3.4 (133.17)
apud quem triennio exulans fidem cognouit ac suscepit ueritatis.	3.7 (140.15)
Vtta, multae grauitatis ac ueritatis uir,	3.15 (157.24)
Middilangli, . . . sub principe Peada filio Pendan regis fidem et sacramenta ueritatis perceperunt.	3.21 (169.25)
At ille audita praedicatione ueritatis, . . . se Christianum fieri uelle confessus est,	3.21 (170.4)
Ronan, . . . in Galliae uel Italiae partibus regulam ecclesiasticae ueritatis edoctus.	3.25 (181.21)
uel ad solitiorem ueritatis inquisitionem accendit,	3.25 (181.22)
acerbiorem castigando et apertum ueritatis aduersarium reddidit.	3.25 (181.25)
Ille enim in pascha suo regulam utique ueritatis sequens,	3.25 (187.14)
misit ad corrigendum errorem, reuocandamque ad fidem ueritatis provinciam Iaruman episcopum,	3.30 (199.26)
et ipse instructos eos uerbo ueritatis, . . . de ingressu regni aeterni certos reddidit.	4.16 (238.4)
circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus;	4.27 (269.26)
ac multos eorum praedicando ad uiam ueritatis perduxit.	5.11 (302.19)
curauit suos, . . . ad eum, . . . ueritatis callem perducere,	5.15 (316.1)
et multa eorum milia uerbo ueritatis instituens, a peccatorum suorum sordibus fonte Saluatoris abluit;	5.19 (326.14)
tametsi altero latere a recto ueritatis tramite diuertunt,	5.21 (338.11)
et catholicae pacis ac ueritatis cum uersali ecclesia particeps existere gaudet.	5.23 (351.7)
VERLAMACÆSTR, St. Alban's; see VAELINGACÆSTR, VEROLAMIVM.	
Verlamacæstr. Verolamium, quae nunc a gente Anglorum Verlamacæstri siue Vaelingacæstri appellatur,	1.7 (21.26)
VERNALIS, e. uernale. quod per aequinoctium uernale semper inerrabiliter possit inueniri,	5.21 (338.34)
Sicut ergo prius solo a medio procedens orientis, aequinoctium uernale suo praefixit exortu;	5.21 (339.21)
VERNO. uernant. quantum eius pia opera cum Deo flagent et uernant.	3.29 (198.24)
uernantium. Et ecce ibi campus erat . . . tantaque flagrantia uernantium flosculorum plenus,	5.12 (307.17)
VERO. Praef. (7.8); Praef. (7.19); Praef. (8.1); 1.2 (13.21); 1.2 (14.2); 1.5 (16.24); 1.14 (29.18); 1.17 (34.19);	
1.19 (37.20); 1.23 (42.19); 1.27 (49.3); 1.27 (50.5); 1.27 (51.17); 1.27 (53.19); 1.27 (53.22); 1.27 (54.20);	
1.27 (55.6); 1.27 (55.28); 1.27 (56.25); 1.27 (58.23); 1.27 (58.28); 1.27 (59.5); 1.27 (60.8); 1.27 (60.25);	
1.27 (61.7); 1.27 (61.13); 1.28 (62.7); 1.29 (63.30); 1.29 (64.4); 1.29 (64.6); 1.29 (64.12); 1.30 (65.35); 1.31 (66.19);	
2.1 (74.1); 2.1 (79.4); 2.3 (85.16); 2.3 (85.21); 2.3 (86.4); 2.3 (86.14); 2.4 (88.1); 2.5 (90.4); 2.5 (90.24); 2.6 (92.13);	
2.6 (93.16); 2.14 (113.30); 2.16 (118.14); 2.17 (119.24); 2.20 (124.14); 2.20 (125.8); 3.7 (140.18); 3.8 (144.18);	
3.12 (152.3); 3.17 (160.16); 3.19 (165.29); 3.24 (178.31); 3.25 (185.23); 3.26 (190.17); 3.27 (193.26); 4.3 (207.11);	
4.4 (213.19); 4.6 (218.10); 4.9 (223.10); 4.11 (227.15); 4.19 (244.2); 4.19 (246.23); 4.24 (261.10); 4.24 (261.13);	
5.1 (282.26); 5.5 (288.12); 5.9 (298.3); 5.9 (298.15); 5.11 (302.29); 5.12 (308.24); 5.13 (313.14); 5.16 (317.30);	
5.16 (318.12); 5.16 (318.20); 5.19 (324.20); 5.19 (329.18); 5.20 (331.11); 5.20 (331.13); 5.21 (336.5); 5.21 (337.5);	
5.21 (339.10); 5.21 (343.1); 5.21 (344.3); 5.23 (348.28); 5.23 (350.28)	
VEROLAMIVM, St. Alban's; see VAELINGACÆSTR, VERLAMACÆSTR.	
Verolamium. Passus est autem beatus Albanus . . . iuxta ciuitatem Verolamium,	1.7 (21.25)
VERRO. uerrente. alterum furenti grandine ac frigore niuium omnia perflante atque uerrente non minus	
intolerabile praeferebat.	5.12 (305.3)
uerrentibus. Cumque uerrentibus undique et implere incipientibus nauem fluctibus, . . . uiderent,	3.15 (158.14)
VERSVS. uersibus. Quod pulchre uersibus heroicis Prosper rethor insinuat,	1.10 (24.8)
et haec metro ac uersibus constat esse composita.	4.20 (247.8)
Verum quia de uita illius . . . et uersibus heroicis, et simplici oratione conscripsimus,	4.28 (271.9)
Cuius personam, . . . epitaphium quoque monumenti ipsius uersibus heroicis xxx et iii . . . pandit;	5.8 (295.6)
quem in exemplum Sedulii geminato opere, et uersibus exametris, et prosa composuit.	5.18 (321.7)
uersus. ipse coepit cantare in laudem Dei conditoris uersus, quos numquam audierat.	4.24 (259.31)
VERSVTIA. uersutiae. execrandam diabolicae uersutiae supplantationem, . . . a cordibus uestris abicere,	2.10 (103.5)
uersutiam. neque uersutiam nefariae persuasionis refutare	1.17 (33.29)
VERTICE. uertice. Et quia prope sub ipso septentrionali uertice mundi iacet,	1.1 (10.30)
In huius ergo uertice sanctus Albanus dari sibi a Deo aquam rogauit,	1.7 (21.1)
in cuius summo uertice, ubi Dominus ad caelos ascendit,	5.17 (318.29)
Mamre collis; . . . herbosus ualde et floridus, campestrem habens in uertice planitiem;	5.17 (319.24)
ipsius passionis signum cum illo in uertice, summa uidelicet corporis nostri parte gestamus.	5.21 (343.6)
uerticis. humidi sine turribus muro per extrema plani uertice instructo;	5.16 (317.14)
VERTO. uersata. et exinde tribus annis provincia in errore uersata est.	2.15 (116.19)
uersis. ubi sepulchra patriarcharum quadrato muro circumdantur, capitibus uersis ad Aquilonem;	5.17 (319.18)
uersum. Vulgatum est autem, et in consuetudinem prouerbi uersum, quod etiam inter uerba orationis	
uitam finit.	3.12 (151.26)
ac uersum in tumorem adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.3 (285.17)
uertens. Broemal ad primum hostium aduentum cum suis terga uertens,	2.2 (84.28)
uerterat. sed procedente tempore necessitatem in consuetudinem uerterat.	4.25 (263.9)
uertere. in socios arma uertere incipiunt.	1.15 (32.9)
uerterem. utpote incertus, quid agerem, quo uerterem gressum, qui me finis maneret;	5.12 (306.7)
uerterentur. et pedibus conculcata in terram uerterentur.	3.22 (172.1)
uerteret. quid ageret, quoue pedem uerteret, nescius.	2.12 (108.19)
uerterit. in socios arma uerterit.	1.15 (30.26)
uerti. Itaque in hos primum arma uerti iubet,	2.2 (84.23)
uerit. uictos Britanos in fugam uerit.	1.2 (14.12)
VERVM. Praef. (5.9); 1.2 (13.19); 1.12 (26.29); 1.17 (33.27); 1.17 (35.7); 1.25 (46.10); 2.1 (75.14); 2.1 (77.9);	
2.9 (100.8); 2.12 (110.23); 2.13 (111.11); 2.15 (116.17); 3.4 (134.17); 3.4 (135.10); 3.8 (143.3); 3.13 (153.12);	
3.19 (163.23); 3.25 (182.14); 3.28 (195.5); 3.29 (196.17); 4.1 (202.18); 4.13 (230.22); 4.13 (231.9); 4.13 (231.18);	
4.18 (241.28); 4.18 (242.18); 4.22 (251.17); 4.23 (256.3); 4.23 (256.12); 4.25 (265.3); 4.25 (265.30); 4.28 (271.7);	
4.29 (276.2); 4.30 (276.22); 5.6 (290.31); 5.13 (311.3); 5.13 (312.22); 5.19 (323.6); 5.19 (325.17); 5.21 (334.12);	
5.21 (341.35); 5.21 (342.19); 5.22 (348.2); 5.24 (352.2); 5.24 (359.19).	
VERVMTAMEN. Verumtamen ipse cum sua gente, . . . diuinis se studuit mancipare praeceptis.	2.6 (93.21)
Verumtamen scito, quia, quae postulasti, accipies.	3.27 (193.22)
Verumtamen gerulis harum nostrarum litterarum uestris missis, et beneficia sanctorum, . . . eis fecimus	
dari,	3.29 (198.18)
VERVS, see ANTONIVS VERVS, MARCVS.	
VERVS, a, um. uera. quod uera lex historiae est,	Praef. (8.6)
iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.22 (173.26)
unde uera esse probatur nostra definitio,	5.21 (335.33)
etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo numquam uicisset,	5.21 (340.26)
'Et quidem et antea noui,' inquit, 'quia haec erat uera paschae celebratio,	5.21 (345.30)
uera. re autem uera hanc expugnatura,	1.15 (31.2)
Re uera autem angelorum fuere spiritus,	4.3 (209.32)

quod re uera ita contigit.	4.9 (222.24)
uera. ea, quae uos uera et optima credebatis,	1.25 (46.12)
quae uera esse miraculorum quoque multorum ostensione firmauerant,	1.26 (47.20)
suaque morte probauit uera fuisse uerba,	4.14 (235.31)
uerae. summae ueritatis et uerae sublimitatis scientiam scrutatur,	1.1 (11.13)
quanta sacri eloqui eruditione eius animam ad uerae conuersionis . . . credulitatem . . . perduxerit.	2.8 (96.11)
ueram. migravit ad ueram, quae in caelis est, uitam.	2.1 (79.3)
Tum Bretones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2.2 (82.15)
et quia dextera Domini protegente, ad ueram et apostolicam fidem sit conuersus,	3.29 (196.25)
Ipse autem tacitus rem considerans, ueram esse timebat;	5.9 (297.23)
ueram et catholicam fidem confessus est.	5.19 (327.6)
ueri. ut a cultu daemonum in obsequio ueri Dei debeant commutari;	1.30 (65.12)
qui ueri Dei cultus esset prorsus ignarus.	2.9 (98.1)
multumque gauisus de agnitione ueri Dei cultus,	2.13 (113.18)
ueri. Erat in his acerrimus ueri paschae defensor nomine Roman,	3.25 (181.18)
ueris. ueri imaginibus in cogitatione inquitur;	1.27 (59.31)
uero. uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2.9 (98.23)
Christo uero regi pro sempiterno in caelis regno seruire gaudebant.	3.24 (180.24)
regem postulans, ut . . . in monasterio, tantum uero regi Christo seruire permitteretur;	4.19 (243.27)
uero. et regnum sine fine cum Deo uiuio et uero futurum . . . promitteret.	1.25 (45.16)
Quis enim ea, . . . nunc ad exemplum omnium aptius quam ipse per sapientiam mihi a Deo uero donatam destruat?	2.13 (113.8)
ubi pontifex ipse, inspirante Deo uero, polliuit ac destruxit eas, quas ipse sacrauerat, aras.	2.13 (113.23)
uero. Et post nonnulla, quibus de celebrando per orbem totum uno uero pascha loquitur:	3.29 (197.32)
uerum. et Deum uerum ac uiuum, . . . adoro semper,	1.7 (19.22)
et Deum uerum cognoscens ac adorans,	1.30 (65.14)
et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in commune deprecemur,	3.2 (129.7)
correcti sunt per eum, et ad uerum canonicumque paschae diem translati;	3.4 (135.1)
uerum. Quod an uerum sit, peritus quisque facillime cognoscit.	3.3 (131.25)
dum tamen hoc, quod tantus uir dixit, quia uerum sit, esse non possit incertum.	4.3 (212.3)
uerum. Obseruabat autem Iacob diaconus . . . uerum et catholicum pascha cum omnibus,	3.25 (181.28)
Et hoc esse uerum pascha, . . . Niceno concilio non statutum nouit, sed confirmatum est,	3.25 (186.11)
uerus. ac uerus summae lucis praeco ab omnibus praedicatur Augustinus.	2.2 (82.12)
intellegentes eum, qui uerus est Deus, et interioribus se bonis et exterioribus caelesti gratia ditasse.	4.13 (231.23)
VESANIA. uesania. corripit eorum uesania magis augescere contradiendo,	1.10 (24.6)
uesania. nam crebra mentis uesania, et spiritus immundi inuasionem premebatur.	2.5 (91.1)
uesaniae. usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.6)
Mansitque haec . . . pax usque ad tempora Arrianae uesaniae,	1.8 (22.15)
uesaniam. propter uesanam [uesaniam] Brettonici regis tyrannidem.	3.1 (128.13)
et in Constantinopoli cl. contra uesaniem Macedonii et Eudoxii et eorum dogmata;	4.17 (240.5)
VESANVS, a, um. uesanam. Infaustus ille annus, . . . permanet, . . . propter uesanam Brettonici regis tyrannidem.	3.1 (128.13)
VESCOR. uesceremur. sed nec in eodem hospitio, quo uesceremur, sumere uoluit.	2.4 (88.7)
uescebatur. Residebat, uesceretur, bibebat, laetabatur, quasi unus e conuiuiis agebat;	5.5 (288.29)
VESPASIANVS (9-79), Roman Emperor.	
Vespasianus. sed et Vespasianus ab eo missus	1.3 (15.2)
Ab eodem Claudio Vespasianus, qui post Neronem imperauit, in Britanniam missus,	1.3 (15.21)
VESPER. uespere. mane comedet praedam et uespere diuidet spolia.	1.34 (71.20)
et pergens itinere suo peruenit ad uicum quandam uespere,	3.10 (147.9)
et praecedente sabbato, uespere, sacrosancta paschae sollemnitas inchoabat;	3.25 (186.1)
frenotique quidam, . . . deuenit ubi uespere, nescientibus siue non curantibus loci custodibus,	4.3 (212.11)
Rogauit ergo ministrum suum uespere incumbente, . . . ut in ea sibi locum quiescendi praepararet;	4.24 (261.21)
altera uespere sequebatur occidentem,	5.23 (349.7)
uesperum. et nisi lotum aqua ei usque ad uesperum intrare ecclesiam non concedit.	1.27 (59.27)
reum se quasi usque ad uesperum cognoscat.	1.27 (60.1)
VESPERA. uespera. ut . . . expectaretur xiiii ^a dies illius, expectaretur uespera eiusdem.	5.21 (336.13)
uespera. incumbente uespera, in monasterium praefatum, noluerunt ea, . . . libenter excipere;	3.11 (148.11)
et a uespera usque ad galli cantum corpore exiuit,	3.19 (164.28)
in ipsa uespera pascha dominicum celebrare incipiebat,	3.25 (185.31)
sed adueniente tandem uespera diei xiiii ^{ae} ,	5.21 (334.25)
Constat autem, quia non xiiii ^a die, in cuius uespera agnus est immolatus,	5.21 (335.7)
Sin autem, . . . a uespera diei xiiii ^{ae} usque ad uesperam xxi ^{ae} computauerimus,	5.21 (335.28)
quod a uespera xiiii ^{ae} diei incipit, et in uespera xxi ^{ae} completur.	5.21 (336.3)
quod a uespera xiiii ^{ae} diei incipit, et in uespera xxi ^{ae} completur.	5.21 (336.4)
ut adueniente primo mense, adueniente in eo uespera diei xiiii ^{ae} , expectetur etiam dies dominica,	5.21 (337.10)
Cum enim a uespera diei xii ^{ae} uigilias sanctae noctis celebrare incipiunt,	5.21 (337.33)
Nam cum a luna xvi ^a primi mensis oriente, id est a uespera diei xv ^{ae} pascha incipiendum doceant;	5.21 (338.14)
utpote qui ab illius die uespera pascha incipiunt,	5.21 (338.26)
uesperam. ut intra uesperam transire uix posset.	1.7 (20.10)
a mane usque ad uesperam nil aliud ageret,	2.14 (115.3)
et reuersus ad uesperam, . . . obtulit ei aliquid de ueteri musco,	3.2 (130.22)
ieiunium ad uesperam usque iuxta morem protelans.	3.23 (175.27)
Iohannes . . . xiiii ^a die mensis primi ad uesperam incipiebat celebrationem festi paschalis,	3.25 (185.21)
xiiii ^{am} lunam primi mensis, . . . orientem ad uesperam semper expectaret;	3.25 (185.28)
obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad xxi ^{am} lunam . . . praeeptum est;	3.25 (186.6)
obseruandum pascha a xiiii ^a luna primi mensis . . . ad xxi ^{am} lunam eiusdem mensis ad uesperam praeeptum est;	3.25 (186.7)
ita ut xiiii ^a luna ad uesperam saepius pascha incipiat,	3.25 (186.24)
sed in xiiii ^a uel uetus pascha manducauit ad uesperam,	3.25 (186.27)
ut hanc eadem ipsa die more Aegyptiorum xv ^{am} lunam ad uesperam esse fateretur.	3.25 (187.19)
immolabitque eum uniuersa multitudo filiorum Israel ad uesperam.	5.6 (290.24)
xiiii ^a die mensis comedetis azyma usque ad diem xxi ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (334.22)
Sin autem, . . . a uespera diei xiiii ^{ae} usque ad uesperam xxi ^{ae} computauerimus,	5.21 (335.23)
quod ita dies xiiii ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5.21 (335.29)
tolleret unusquisque agnum per familias et domus suas, et immolaret eum ad uesperam,	5.21 (335.30)
"Mense primo, xiiii ^a die mensis ad uesperam phase Domini est,	5.21 (336.16)
ita ut xv ^{ae} , . . . uesperam tangant.	5.21 (338.21)
deinde luna, sole ad uesperam occidente, et ipsa plena a medio secuta est orientis;	5.21 (339.22)

VESPERTINVS, a, um.	uespertinum. utrum crepusculum adhuc permaneat uesperinum,	1.1	(10.33)
VESTER, tra, trum.	uester. 2.5 (91.16); 3.25 (188.15).		
uestra.	1.24 (44.10); 1.28 (62.16); 1.32 (68.1, 22); 2.8 (95.18); 2.8 (96.12); 2.10 (104.4); 2.11 (104.31); 2.11 (106.26); 2.18 (121.7); 3.29 (197.4); 3.29 (198.24); 4.8 (221.16).		
uestra.	1.32 (69.19); 2.10 (103.19); 3.13 (153.18); 3.29 (198.6, 7).		
uestra.	1.31 (66.26); 1.31 (67.1).		
uestra.	2.17 (120.4).		
uestra.	1.25 (46.17); 1.32 (68.12); 1.32 (69.27); 2.8 (95.26); 2.8 (96.15); 2.10 (101.7); 2.11 (104.21, 22); 2.11 (105.21); 2.17 (119.3, 9, 33); 2.19 (123.14); 3.29 (196.22); 5.13 (312.23).		
uestra.	1.24 (44.5, 17); 1.28 (62.21); 2.11 (105.13); 2.17 (119.26); 2.17 (120.3); 2.18 (121.25); 3.29 (198.17, 19).		
uestram.	1.32 (69.9); 1.32 (69.32); 1.32 (70.2); 2.10 (101.29); 2.10 (101.32); 2.17 (120.5); 2.18 (121.2); 2.18 (121.19); 3.29 (197.24); 3.29 (198.4); 3.29 (198.34); 3.29 (199.3).		
uestrarum.	uar. 2.8 (95.27); 2.18 (121.17); 2.18 (121.31).		
uestras.	4.14 (234.15); 5.6 (291.5); 5.21 (335.21).		
uestri.	2.8 (95.21); 2.10 (104.1); 2.11 (104.26); 2.11 (106.14, 23); 2.17 (119.19).		
uestri.	1.23 (43.18); 1.30 (65.3); 2.10 (101.32); 2.11 (105.11); 2.17 (119.5); 3.25 (186.17, 31).		
uestris.	2.10 (101.6); 3.29 (198.14).		
uestris.	2.17 (119.25); 3.25 (187.32); 4.14 (234.18).		
uestris.	1.23 (43.16).		
uestris.	2.17 (119.22); 2.19 (123.27); 5.21 (334.34); 5.21 (335.24).		
uestris.	2.8 (96.3); 2.10 (103.6).		
uestro.	1.23 (43.14); 1.25 (46.15); 3.25 (188.24).		
uestro.	2.11 (105.7); 3.25 (187.25).		
uestro.	2.8 (95.20).		
uestro.	1.32 (69.7, 25).		
uestrorum.	2.11 (106.16); 2.18 (121.8); 3.29 (198.1).		
uestrorum.	2.8 (95.28).		
uestris.	3.29 (199.1).		
uestrum.	1.32 (69.20); 2.17 (119.7); 5.21 (335.3, 19).		
uestrum.	2.17 (119.23); uar. 5.21 (336.5).		
VESTIGIVM. uestigia.	uestigia sudium ibidem usque hodie uisuntur,	1.2	(14.16)
	in quo usque hodie instituta ab ipso regularis uitae uestigia permanent.	4.3	(207.7)
	ut . . . pro aperto et hiante uulnere, . . . tenuissima tunc cicatricis uestigia parent.	4.19	(246.1)
	in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17	(319.1)
uestigia.	certissima uestigia cernere licet.	1.12	(28.23)
	quod intrinsecus ferramentorum uestigia usque in praesens ostendit.	5.16	(318.10)
	beatissimi autem apostolorum principis, quantum mea paruitas sufficit, uestigia sequi desidero."	5.21	(344.23)
uestigiam.	nullumque eius uspiam uestigium [uestigiam] apparuerit.	uar. 4.23	(256.2)
uestigii.	cui per siccitatem cruris usus uestigii negabatur.	1.21	(40.17)
uestigiis.	uidit undam suis cessisse ac uiam dedisse uestigiis.	1.7	(20.16)
uestigiis.	eumque consistere firmis uestigiis imperabat.	1.19	(38.3)
	Cedd, relicto Scottorum uestigiis, ad suam sedem rediit.	3.26	(189.17)
	Qui haec audiens prouoluit est eius uestigiis,	4.29	(274.27)
	eandemque adhuc speciem ueluti impressis signata uestigiis seruat.	5.17	(319.4)
uestigiorum.	fastigiorum [uestigiorum] uestrorum delectabilem cursum	uar. 2.8	(95.27)
uestigium.	ut earum non dicam uestigium, sed ne memoria quidem, . . . appareret.	1.22	(41.31)
	nullumque eius uspiam uestigium apparuerit.	4.23	(256.2)
VESTIMENTVM. uestimenta.	sed et uestimenta omnia, quibus indutum erat, non solum intemerata, uerum etiam prisca nouitate . . . parebant.	4.30	(276.21)
uestimenta.	et uestimenta altarium, ornamenta quoque ecclesiarum,	1.29	(63.9)
	inde egrediens ad terram, numquam ipsa uestimenta uia atque algida deponere curabat,	5.12	(310.18)
uestimentis.	post tergum Domini humiliter uiuens uestimenti eius fimbriam tetigit,	1.27	(55.24)
uestimentis.	quia, . . . numquam lineis, sed solum laneis uestimentis uti uoluerit;	4.19	(244.7)
	ueterno infirmitatis discusso, induit se ipse uestimentis suis;	5.5	(288.24)
uestimento.	et uestiui me, sicut uestimento et diademate, iudicio meo.	2.1	(77.27)
	et, recto uestimento, quantis esset uerberibus laceratus, ostendit.	2.6	(93.2)
uestimentorum.	ut . . . decimam non solum quadrupedum, uerum etiam frugum omnium, atque pomorum,		
	nec non et uestimentorum partem pauperibus daret.	4.29	(276.3)
uestimentum.	laudabiliter potuit Domini uestimentum tangere,	1.27	(55.26)
	quae uestimentum Domini in langore posita tetigit,	1.27	(56.5)
	quia uestimentum eius morientis acceperit, ad memoriam reduxit.	3.19	(166.26)
VESTIO. uestiebatur.	ipsius habitu, id est caracalla, quae uestiebatur, indutus,	1.7	(18.27)
uestierant.	indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbereti, uel uiuum antea, uel postea defunctum		
uestierant,		4.31	(279.14)
uestiit.	Atque auro ac Tyrio deuotus uestiit ostro.	5.19	(330.13)
uestitus.	uariis herbarum floribus depictus, immo usque quaque uestitus;	1.7	(20.30)
uestiui.	et uestiui me, sicut uestimento et diademate, iudicio meo.	2.1	(77.27)
uestiuit.	Iustitia indutus sum, et uestiui [uestiuit] me,	uar. 2.1	(77.27)
VESTIS. ueste.	Procedunt conspici diuitis, ueste fulgentes,	1.17	(35.16)
	Esuriem dapibus superauit, frigora ueste,	2.1	(79.15)
	euaginata sub ueste sica, impetum fecit in regem.	2.9	(99.9)
	cum sedens in tenui ueste uir ita inter dicendum, . . . quasi in mediae aestatis caumate sudauerit.	3.19	(167.20)
	extemplo se reperire sub ueste sua monile pretiosissimum;	4.23	(256.4)
	ut nihil praeter ipsas aspicirem, excepta dumtaxat specie et ueste eius, qui me ducebat.	5.12	(305.25)
uestem.	Et quid est aliud . . . contra frigus uestem, . . . quaerere,	1.27	(56.1)
	quae prima feminarum fertur . . . propositum uestemque sanctimonialis habitus, . . . suscepisse.	4.23	(253.22)
uestibus.	niveis uestibus uidit sibi adesse personam,	1.19	(38.1)
	et ita denuo lotum, atque aliis uestibus indutum transtulerunt illud in ecclesiam	3.8	(144.22)
	Lauerunt igitur uirgines corpus, et nouis indutum uestibus intulerunt in ecclesiam,	4.19	(246.21)
	De tabernaculo et uasis eius, ac uestibus sacerdotum, libros in	5.24	(357.27)
uestis.	Xriste, tui est operis, quia uestis et ipsa sepulchro inuoluta nitet;	4.20	(248.21)
uestis.	Ydros et ater abijt sacrae pro uestis honore,	4.20	(248.23)
VETADVN, Watton, East Riding of Yorkshire.			
Vetadun.	uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum in loco, qui uocatur Vetadun,	5.3	(285.9)
VETERANVS, a, um.	ueteranis. ueteranis eum odiis etiam mortuum insequantur.	3.11	(148.15)
VETERNVS. ueterno.	ueterno infirmitatis discusso, induit se ipse uestimentis suis;	5.5	(288.23)
VETITVM. uetitis.	Et ego audiens, nihilominus coeptis insisti uetitis.	5.6	(290.10)
VETO. uetabant.	alii hoc fieri metu maioris periculi uetabant.	4.32	(279.30)
VETVS. uetere.	ueteris usus augurio,	1.25	(45.30)
ueterem.	sicque paulatim omnis eorum provincia ueterem ogeretur noua mutare culturam.	5.10	(300.15)
ueteri.	Lex autem ueteri populo praecepit,	1.27	(57.16)

ueteri. obtulit ei aliquid de ueteri musco, quo superficies ligni erat obsita.	3.2 (130.24)
ueteri. nouam ex ueteri heresim renouare conantes,	2.19 (123.15)
ueteri. in testamento ueteri exteriora opera obseruantur,	1.27 (56.28)
ueteribus. qui mandatis memoriae ueteribus illis Aegyptiorum argumentis, facillime possint . . . pro-	
ten lere circulos,	5.21 (341.25)
ueteris. Hunc quidem testamentum ueteris legis, . . . pollutum dicit,	1.27 (59.25)
ueteris. testamenti ueteris praeceptione didicisti,	1.27 (54.21)
ueteris. mandatis memoriae ueteribus [ueteris] illis Aegyptiorum argumentis,	5.21 (341.25)
ueterum. sed et ueterum Britanniae incolarum, . . . populis pastoralem impendere sollicitudinem curabat.	2.4 (87.10)
uetus. neque auctor ac dator euangelii Dominus in ea, sed in XIII ^a uel uetus pascha manducauit ad	
uesperam,	3.25 (186.27)
VETVSTIOR. ius. uetustior. sed quo uetustior, eo solet esse uenustior.	1.1 (10.15)
VEXATIO. uexationis. neque aliquid ex eo tempore nocturni timoris aut uexationis ab antiquo hoste	
pertulit,	3.11 (150.24)
VEXILLVM. uexilla. ut non solum in pugna ante illum uexilla gestarentur,	2.16 (118.16)
uexilli. illud genus uexilli, quod Romani tufam, Angli appellant thuuf, ante eum ferri solebat.	2.16 (118.20)
ut orebo uexilli cuius munimine a malignorum spirituum defendatur incurisus;	5.21 (343.9)
uexillo. ueniebant eruci sacrae crucis uexillum nouus militiae ductor, . . . statueret.	1.25 (45.33)
uexillum. priusquam hoc tumbae auro et purpura compositum adposuerunt,	3.11 (148.29)
uexillum eius super tumbam auro et purpura compositum adposuerunt,	3.11 (150.14)
VE XO. uexabatur. Et post aliquantum horae spatium reedit qui uexabatur,	3.11 (149.21)
uexari. qui solebat nocturnis saepius horis repente ab immundo spiritu grauissime uexari.	3.9 (146.3)
uexatum. At ipsum diu graui dolore uexatum, cum diuersas in partes se torqueret,	3.11 (149.31)
qui uexatum tenere, . . . nequaquam ualebant,	3.12 (150.29)
uexatus. Cui uitae in eodem monasterio puerulus quidam, longo febrium incommodo grauiter uexatus.	2.1 (79.12)
VIA. uia. Cui uitae alterius mors magis ipsa uia est.	1.8 (22.17)
uia. et hac quasi uia pestilentiae trans oceanum patefacta,	1.27 (52.22)
qui in uia iam coniugii praecesserunt,	4.3 (208.31)
et ipsa, qua uenerat, uia ad caelos usque . . . cum ineffabili dulcedine reuertit.	5.12 (306.32)
apparuit retro uia, qua ueneram, quasi fulgor stellae micantis inter tenebras,	5.12 (306.32)
nec mora, gressum retorqueus ipsa me, qua uenimus, uia reduxit.	5.12 (308.6)
uia. difficile poterat posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem uiae salutaris, . . . inclinari,	2.12 (107.6)
inter parietes singulos latum habens spatium uiae,	5.16 (318.3)
uiam. uidit undam suis cecidisse ac uiam dedisse uestigiis.	1.7 (20.16)
et deprauati uiam correctionis agnoscerent.	1.17 (35.8)
Tum Bretones confitentur quidem intellexisse se ueram esse uiam iustitiae,	2.2 (82.15)
si nationi Anglorum nolissent uiam uitae praedicare,	2.2 (83.30)
et ipse senex ac plenus dierum, iuxta scripturas, patrum uiam secutus est.	2.20 (126.32)
uel si alia quaelibet necessitas insisteret, uiam peragere posset,	3.14 (156.11)
cum omnibus, quos ad correctiorem uiam erudire poterat,	3.25 (181.29)
et populum et regem praefatum ad uiam iustitiae reduxit,	3.30 (200.2)
circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus;	4.27 (269.25)
quippe quem . . . ad uiam uitae sua oratione ac benedictione reduxit.	5.6 (289.16)
contigit die quadam non iter agentes cum illo deuenisse in uiam planam et amplam,	5.6 (289.21)
ac multos eorum praedicando ad uiam ueritatis perduxit.	5.11 (302.18)
animaduertit . . . minime perfectam esse uirtutis uiam, quae tradebatur a Scottis,	5.19 (323.12)
monachos, . . . necdum ad uiam statuti melioris reducere ualebat.	5.21 (345.9)
uiarum. ubi fontes lucidos iuxta puplicos uiarum transitus conspexit.	2.16 (118.10)
uias. Per uarias gentes, per freta, perque uias, Vrbem Romuleam uidit,	5.7 (293.24)
uiis. quibus sit uis ad ingressum regni illius properandum.	2.2 (81.31)
VIANS. uiantis. utque ibi primo iumentum cuiusdam uiantis ac deinde puella sit paralitica curata.	3.9 (144.27)
uiantium. ibi ob refrigerium uiantium, . . . aeros caucos suspendi iuberet.	2.16 (118.11)
VIATICVM. uiatico. ac uiatico dominici corporis ac sanguinis accepto, . . . ad aeterna in caelis gaudia	
subleueris.	4.14 (234.11)
percepto uiatico sacrosanctae communionis,	4.23 (256.27)
Sicque se caelesti muniens uiatico, uitae alterius ingressui parauit;	4.24 (262.5)
Talia dicens, sine uiatico salutis obit,	5.14 (314.25)
VICANVS. uicani. intrauitque in domum, in qua uicani caenantes epulabantur;	3.10 (147.10)
mox congregati in unum uicani uerbum uitae ab illo expetere curabant.	3.26 (191.16)
uicanos. et mittens occidit uicanos illos omnes,	5.10 (300.23)
VICESIMVS, a, um. XX. sed a XIII ^a usque ad XX lunam obseruabant;	2.2 (81.19)
XX ^{am} . a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} dominicae resurrectionis diem obseruandum esse putarent;	2.4 (87.18)
diem paschae dominicum more suae gentis, . . . a XIII ^a luna usque ad XX ^{am} obseruare solebat.	3.3 (131.20)
sed die dominica semper agebat, a luna XIII ^a usque ad XX ^{am} .	3.17 (162.8)
quod uos non facitis, qui a XIII ^a usque ad XX ^{am} lunam diem dominicum paschae obseruatis;	3.25 (186.23)
qui a XIII ^a usque ad XX ^{am} pascha celebrandum scripsit?	3.25 (187.2)
Sic item XX ^{am} die dominico paschae adnotauit,	3.25 (187.20)
paschae diem, . . . secus morem canonicum a XIII ^a usque ad XX ^{am} lunam celebrant.	3.28 (195.14)
Sed ne putaremus eandem VII dies a XIII ^a usque ad XX ^{am} esse computandas, continuo subiicit:	5.21 (334.33)
qui dominicum paschae diem a XIII ^a mensis primi usque ad XX ^{am} putant lunam esse seruandum.	5.21 (337.32)
XX ^o . Aldric, rex Nordanhymbrorum, defunctus est, anno regni sui XX ^o necdum inpleto;	5.18 (320.5)
VICESIMVS PRIMVS, a, um. XXI. qui est annus XXI, ex quo Augustinus cum sociis ad praedicandum . . . missus est,	2.5 (89.5)
XXI ^a . Et cum XXI ^a die mensis pascha dominicum celebrare refugiant,	5.21 (338.2)
XXI ^{ae} . Sin autem, . . . a uespera diei XIII ^{ae} usque ad uesperam XXI ^{ae} computauerimus,	5.21 (335.29)
quod a uespera XIII ^{ae} diei incipit, et in uespera XXI ^{ae} completur.	5.21 (336.4)
XXI ^{am} . quia dominicum paschae diem a XV ^a luna usque ad XXI ^{am} . . . oportet inquiri.	2.19 (122.25)
Sin autem dominica . . . XVI ^a aut XVII ^a aut alia quaelibet luna usque ad XXI ^{am} esset uentura, expectabat	
eam,	3.25 (185.35)
febat, ut dominica paschae dies nonnisi a XV ^a luna usque ad XXI ^{am} seruetur.	3.25 (186.3)
obseruandum pascha a XIII ^a luna primi mensis ad uesperam usque ad XXI ^{am} lunam . . . praecceptum est;	3.25 (186.7)
Petrus a XV ^a luna usque ad XXI ^{am} diem paschae dominicum celebrabat;	3.25 (186.21)
Item lunam XXI ^{am} , . . . a celebratione uestri paschae funditus eliminatis;	3.25 (186.29)
ut hanc declinata eadem die esse XXI ^{am} crederet.	3.25 (187.21)
ut pascha . . . a XV ^a die usque ad XXI ^{am} , fieri deberet;	5.21 (334.7)
a XV ^a die mensis primi usque ad XXI ^{am} eiusdem mensis diem completam computari oportet.	5.21 (335.15)
XIII ^a die mensis comeditis azyma usque ad diem XXI ^{am} eiusdem mensis ad uesperam.	5.21 (335.23)
Quis enim non uideat, a XIII ^a usque ad XXI ^{am} non VII solummodo, sed octo potius esse dies,	5.21 (335.25)
ut . . . expectetur etiam dies dominica, a XV ^a usque ad XXI ^{am} diem eiusdem mensis.	5.21 (337.11)
VICESIMVS QVARTVS, a, um. XXIII. Defunctus uero est rex Aedilbert die XXIII mensis Februarii	2.5 (90.4)
XX ^o III ^o . imperantibus dominis nostris Augustis, Heraclio anno XX ^o III ^o ,	2.18 (122.4)

Conuenimus autem die x x ^o iiii ^o mensis Septembris,	4.5 (215.3)
VICESIMVS SECVNDVS, a, um. XXII ^a . cum in xxii ^a die mensis paschae diem statuunt dominicum,	5.21 (338.24)
XXII ^{am} . qui a xvi ^a die mensis saepedicti usque ad xxi ^{am} pascha celebrandum magis autumant,	5.21 (338.9)
XXII ^{us} . qui fuit annus Osuii regis xxi ^{us}	3.26 (189.20)
VICESIMVS TERTIVS, a, um. uicesimo tertio. atque Constantino filio ipsius anno uicesimo tertio,	2.18 (122.6)
XXIII. Anno autem regni eius xxiii,	1.3 (122.6)
XX ^o iii ^o . post consulatum eiusdem anno xx ^o iii ^o ,	2.18 (122.5)
VICINIA. uicinia. clamauitque me, cum essem in uicinia positus,	3.13 (152.30)
discissisque uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	3.16 (159.4)
posito quidem in regione Anglorum, sed in uicinia freti, quod Anglorum terras Pictorumque disternat;	4.26 (267.21)
cupiens in uicinia sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	5.7 (294.9)
Denique in uicinia cellae illius habitabat quidam monachus,	5.12 (309.21)
'in quorum uicinia,' inquit, 'heu misero mihi locum despicio aeternae perditionis esse praeparatum.'	5.14 (314.18)
uicinia. ad cuius uicina [uicinia] pertinet locus ille,	uar. 5.12 (308.33)
VICINITAS. uicinitate. plenius ex uicinitate locorum uestram gloriam conicimus cognouisse.	2.10 (101.29)
Erat . . . monasterium siluarum et maris uicinitate amoenum,	3.19 (164.13)
VICINVM. uicina. ad cuius uicina pertinet locus ille, ubi sonum cantilenae . . . audisti.	5.12 (308.33)
clamauitque me, cum essem in uicinia [uicina] positus,	uar. 3.13 (152.30)
cupiens in uicinia [uicina] sanctorum locorum ad tempus peregrinari in terris,	uar. 5.7 (294.9)
in uicinia [uicina] cellae illius habitabat quidam monachus,	uar. 5.12 (309.21)
VICINVS. uicini. animaduertentes uicini, qui uidebant, sanctum fuisse uirum,	1.33 (71.2)
intrauitque in domum, in qua uicani [uicini] caenantes epulabantur;	uar. 3.10 (147.10)
uicinis. Et constructo statim monasterio, iuuant etiam comite ac uicinis omnibus,	4.4 (213.30)
VICINVS, a, um. uicina. in uicina, quae manebat, casula exarsit incendium;	1.19 (37.11)
unde hactenus a uicina gente Bretonum corrupte Garmani nuncupantur.	5.9 (296.15)
uicinarum. non solum suppositarum ei gentium plenissimam salutem, immo quoque uicinarum,	2.8 (96.15)
uicino. Cumque monachum quandam de uicino uirginum monasterio, nomine Andream, pontifici offerret,	4.1 (202.16)
VICIS. uice. uice beati Petri apostolorum principis, auctoritatem tribuimus,	2.18 (121.21)
'Loquatur, obsecro, uice mea discipulus meus Vilfrid presbyter,	3.25 (184.14)
euocurrit ad uirginem, quae tunc monasterio abbatissae uice praefuit,	4.23 (257.21)
habentes secum uascula sacra et tabulam altaris uice dedicatam),	5.10 (300.11)
uicem. hanc mihi suae remunerationis uicem rependant,	Praef. (8.14)
quibus aut se ipsas ad uicem sponsorum in periculum sui status adornent.	4.25 (265.19)
VICISSIM. At ille uicissim seiscitabatur,	2.12 (108.27)
quasi post lassitudinem in diuersum latus uicissim sese uoluere,	3.9 (146.7)
suauiusque resonando doctores suos uicissim auditores sui faciebat.	4.24 (260.33)
Cumque ibidem positi uicissim aliqua gaudente animo, una cum eis, . . . loquerentur ac iocarentur,	4.24 (261.26)
eumque uicissim rogabant placidam erga ipsos mentem habere.	4.24 (262.2)
quae uicissim huc inde uidebantur quasi tempestatis impetu iactari.	5.12 (305.5)
VICISSITVDO. uicissitudine. Cumque hac infelici uicissitudine longe lateque, . . . multitudo torqueretur,	5.12 (305.11)
VICTBERCT (<i>fl. 688?</i>), a companion of Egbert in Ireland; unsuccessfully tried to convert the Frisians.	
Victberct. porro Victberct aduenit quidem,	5.9 (296.4)
At uero unus de sociis eius, uocabulo Victberct, . . . ascendit nauem,	5.9 (298.15)
nec Victberct illas deueniens in partes quicquam proficiebat,	5.10 (299.1)
VICTGILS, son of Vitta; father of Hengist and Horsa.	
Victgils. Erant autem filii Victgils,	1.15 (31.33)
VICTIMA. uictimae. Denique cum sacrificium Deo uictimae salutaris offerret,	4.28 (273.28)
et cotidie sacrificium Deo uictimae salutaris offerebant,	5.10 (300.9)
uictimam. plurimaque psalmorum laude celebrata, uictimam pro eo mane sacrae oblationis offerre.	3.2 (129.34)
uictimarum. Nec tamen hodie . . . necesse est, immo nec licitum . . . hostias Deo uictimarum offerre carnalium.	3.25 (185.19)
uictimas. et altare haberet ad sacrificium Christi, et arulam ad uictimas daemoniorum.	2.15 (116.9)
accensi sunt . . . ad elimosynas faciendas, uel ad offerendas Deo uictimas sacrae oblationis,	4.22 (252.6)
VICTOR. uictor. Victor ergo ciuiliu bellorum,	1.5 (16.18)
Sicque uictor in patriam reuersus,	2.9 (100.5)
provincias Nordanhymbrorum, non ut rex uictor possideret,	3.1 (128.6)
Vouit ergo, quia, si uictor existeret, filiam suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret.	3.24 (177.27)
uictore. hic agente impio uictore,	1.15 (32.20)
uictorem. animum irae et auaritia uictorem, superbiae simul et uanae gloriae contemtorem;	3.17 (161.19)
uictores. et uictores prouocantes ad proelium,	1.16 (33.15)
uictoris. cum delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, oculendos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16 (237.24)
VICTORIA. uictoria. significans nimirum, quod ibidem . . . caelestis inchoanda uictoria,	3.2 (129.24)
uictoria. triumphant uictoria fide obtenta, non uiribus.	1.20 (39.20)
iuxta meritum suae fidei uictoria potiti sunt.	3.2 (129.12)
et Osuii, pro adepta uictoria, possessiones et territoria Deo ad construenda monasteria dedit.	3.24 (177.11)
Osuii, . . . pro conlata sibi uictoria gratias Deo referens dedit filiam suam . . . consecrandam;	3.24 (178.22)
uictoriae. et uictoriae concessae otiosus spectator efficitur.	1.20 (39.17)
uictoriam. bellum ubique et uictoriam undecumque quaesiuit.	1.3 (15.6)
cum hostibus, . . . uictoriam sumere Saxones.	1.15 (31.4)
Vt Brettones primam de gente Anglorum uictoriam . . . sumserint.	1.16 (33.4)
uictoriam ipsi Deo fauente suscipiunt.	1.16 (33.16)
qui uictoriam quasi de inermi exercitu praesumentes,	1.20 (38.25)
si uitam sibi et uictoriam donaret pugnanti aduersus regem,	2.9 (99.26)
VICTORIOSISSIMVS, a, um. uictoriosissimum. contigit . . . sanctissimum ac uictoriosissimum regem	3.7 (139.24)
Nordanhymbrorum Osualdum adfuisse,	
VICTRED (<i>d. 725</i>), King of Kent.	
Victred. donec legitimus rex Victred, id est filius Ecgberti, confortatus in regno,	4.26 (268.16)
Victred filius Ecgberti, rex Cantuariorum, defunctus est	5.23 (348.16)
Anno dcccxxv, Victred rex Cantuariorum obiit.	5.24 (356.13)
Victredo. qui electus est quidem in episcopatum . . . regnantibus in Cantia Vietredo et Suabardo;	5.8 (295.26)
VICTRIX. uictricia. ac ueluti uictricia signa passim propalant,	1.8 (22.11)
VICTVARIIL, the inhabitants of the Isle of Wight.	
Victuarii. De Iutarum origine sunt Cantuarii et Victuarii,	1.15 (31.16)
VICTVS. uictui. quae uictui sunt uestro necessaria,	1.25 (46.15)
ea tantum, quae uictui necessaria uidebantur.	1.26 (47.3)
uictum. uictum eis cotidianum sine pretio, . . . et magisterium gratuitum praebere curabant.	3.27 (192.16)
docuit eos piscando uictum quaerere.	4.13 (231.27)
et propter uictum militibus adferendum in expeditionem se cum sui similibus uenisse testatus est.	4.22 (230.10)
uictus. cum administratione uictus temporalis	1.25 (46.20)
VICVLVS. uiculis. nil aliud ageret, quam confluentem eo de cunctis uiculis ac locis plebem . . . instruere,	2.14 (115.4)
discissisque uiculis, quos in uicinia urbis inuenit,	3.16 (159.4)

Solebat autem ea maxime loca peragraré, illis prædicare in uiculis,	4. 27 (270. 5)
VICVS. uico. et est a uico Cataractone x ferme milibus passuum contra solstitialem occasum secretus;	3. 14 (155. 14)
Baptizatus est . . . in uico regis iulstri, qui uocatur Ad Murum.	3. 21 (170. 14)
qui baptizatus est . . . in uico regio, qui dicitur Rendlesham,	3. 22 (174. 16)
conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur in Conpendio.	3. 28 (194. 24)
uicos. Nam neque alia ipsis sacerdotibus aut clericis uicos adeundi, . . . causa fuit;	3. 26 (191. 17)
oppida, rura, casas, uicos, castella propter euangelizandum, . . . peragraré.	3. 28 (195. 20)
uicum. in fluuio Suualia, qui uicum Cataractam præterfuit,	2. 14 (115. 12)
et pergens itinere suo peruenit ad uicum quandam uespere,	3. 10 (147. 9)
euenit per culpum incuriae uicum eundem et ipsam pariter ecclesiam ignibus consumi.	3. 17 (160. 29)
et siquis sacerdotum in uicum forte deueniret,	3. 26 (191. 15)
et mittens occidit uicanos illos omnes, uicumque incendio consumit.	5. 10 (300. 24)
uicus. cuius nomine uicus, in quo maxime solebat habitare, . . . usque hodie cognominatur.	2. 20 (126. 25)
uicus quoque ille, in quo antistes obit, una cum ecclesia memorata flammis absumeretur.	3. 17 (160. 21)
VIDELICET. Præf. (6. 17); 1. 1 (11. 14); 1. 1 (12. 22); 1. 1 (13. 16); 1. 7 (18. 12); 1. 7 (20. 33); 1. 7 (21. 7); 1. 7 (21. 30);	
1. 9 (23. 19); 1. 12 (27. 20); 1. 23 (43. 3); 1. 26 (46. 33); 1. 27 (48. 25); 1. 27 (51. 16); 1. 27 (55. 10); 1. 27 (56. 16);	
1. 27 (58. 7); 1. 27 (61. 4); 1. 29 (63. 8); 1. 30 (65. 6); 1. 31 (66. 18); 1. 32 (69. 14); 1. 34 (71. 28); 2. 1 (74. 11); 2. 1 (75. 7);	
2. 1 (75. 24); 2. 1 (79. 27); 2. 3 (85. 6); 2. 3 (85. 12); 2. 4 (87. 23); 2. 8 (96. 23); 2. 9 (97. 10); 2. 10 (101. 9); 2. 10 (102. 22);	
2. 11 (105. 26); 2. 13 (112. 27); 2. 15 (116. 10); 2. 16 (117. 11); 2. 17 (118. 31); 3. 2 (129. 14); 3. 2 (129. 29); 3. 3 (132. 3);	
3. 3 (132. 30); 3. 8 (143. 12); 3. 8 (144. 24); 3. 9 (145. 21); 3. 14 (154. 9); 3. 14 (155. 26); 3. 15 (157. 27); 3. 17 (161. 17);	
3. 17 (162. 9); 3. 24 (178. 29); 3. 24 (180. 3); 3. 25 (182. 25); 3. 25 (183. 2); 3. 25 (185. 9); 3. 25 (185. 13); 3. 27 (194. 9);	
3. 30 (199. 12); 3. 30 (199. 24); 4. 3 (208. 22); 4. 4 (214. 1); 4. 6 (218. 16); 4. 9 (222. 8); 4. 9 (222. 15); 4. 12 (228. 13);	
4. 12 (229. 5); 4. 13 (230. 18); 4. 16 (237. 19); 4. 16 (238. 17); 4. 17 (239. 4); 4. 18 (241. 21); 4. 19 (243. 7); 4. 22 (250. 6);	
4. 23 (253. 19); 4. 23 (255. 18); 4. 23 (257. 1); 4. 23 (257. 13); 4. 26 (268. 6); 5. 1 (281. 11); 5. 9 (297. 18); 5. 11 (302. 16);	
5. 12 (306. 15); 5. 12 (310. 4); 5. 13 (312. 27); 5. 19 (323. 10); 5. 19 (324. 23); 5. 19 (325. 15); 5. 19 (329. 26); 5. 21 (334. 10);	
5. 21 (339. 8); 5. 21 (340. 11); 5. 21 (340. 18); 5. 21 (343. 6).	
VIDEO. uide. 'Tu uide, rex, quale sit hoc, quod nobis modo prædicatur;	2. 13 (111. 21)
Video, ne ex eas inde, nec de loco mouearis,	3. 12 (151. 5)
'Vide, Domine, quanta mala facit Penda.	3. 16 (159. 18)
'Noli,' inquit, 'ita loqui, uide ut sanum sapias.'	5. 13 (311. 30)
uideantur. ne in eis illa uicisci uideantur,	1. 27 (51. 24)
atque alia custodire uideantur,	1. 27 (57. 25)
uidear. ut parum mihi omnimodis uidear de his antea intellexisse.	5. 21 (345. 32)
uideat. Quis enim non uideat, a XIII ^a usque ad XXI ^{am} non VII solummodo, sed octo potius esse dies,	5. 21 (335. 25)
uideatur. quod huic capitulo contradicere uideatur.	1. 27 (50. 25)
si donum gratiae contradicere posse uideatur.	1. 27 (54. 19)
ut etiam sine uoluntatis studio uideatur esse polluta.	1. 27 (56. 18)
Quod ne cui contemnendum et reprobandum esse uideatur,	3. 25 (184. 7)
ut uestra illa lucerna mihi omnimodis esse uideatur obscura.	4. 8 (221. 17)
fortiter quidem, ut sibi uideatur [uideatur], locutus	uar. 5. 13 (311. 23)
uidebam. delectatus nimirum suauitate ac decore loci illius, quem intuebar, simul et consortio eorum, quos	
in illo uidebam.	5. 12 (309. 12)
uidebant. animaduertentes uicini, qui uidebant, sanctum fuisse uirum,	1. 33 (71. 2)
Cumque . . . dicerent, qui uidebant;	5. 12 (310. 24)
uideantur. quae memoria digna uidebantur,	Præf. (6. 14)
ea tantum, quae uictui necessaria uidebantur,	1. 26 (47. 3)
de eis, quae necessariae uidebantur,	1. 27 (48. 11)
quae uidebantur obscuriores,	2. 1 (76. 29)
idolatriæ, quam, uiuente eo, aliquantulum intermisisse uidebantur,	2. 5 (91. 7)
Qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebatur idonei,	3. 21 (170. 17)
in quibus latronum magis latibula, . . . quam habitacula fuisse uidebantur hominum;	3. 23 (175. 15)
ipse foris, quae opus esse uidebantur, operabatur,	4. 3 (208. 16)
casa, in qua infirmos et qui prope morituri esse uidebantur, induci solebant.	4. 24 (261. 20)
Quod tamen a malitia inhabitatum in eo, et præcipue illorum, qui maiores esse uidebantur. contigisse,	4. 25 (262. 27)
tantum in circuitu horridi crines stare uidebantur.	5. 2 (283. 27)
præparatis omnibus, quae nauigantibus esse necessaria uidebantur,	5. 9 (296. 29)
quae uicissim huc inde uidebantur quasi tempestatis impetu iactari.	5. 12 (305. 6)
uidebat. reticuit, quasi responsum eius, quem uidebat et cui loquebatur, expectans.	5. 9 (223. 21)
uidebatur. quae excitata in tumultum propter non redhibitos transfugas uidebatur;	1. 3 (15. 9)
Nobilitatem uero illam, quam ad saeculum uidebatur habere,	2. 1 (74. 2)
quem sibi per curam pastorem incurrisse uidebatur,	2. 1 (74. 15)
relictis omnibus, quae habere uidebatur, ab ipsa quoque insula patria discessit;	3. 19 (167. 27)
quod dum facerem, uidebatur illa per biduum aliquanto leuius habere;	4. 19 (245. 18)
quod, dum attentius consideraret, tanti fulgore luminis refulgere uidebatur,	4. 23 (256. 6)
apertisque, ut sibi uidebatur, oculis, aspexit, . . . lucem omnia repleuisse;	4. 23 (257. 11)
qui miratus, cur hoc rogaret, qui nequaquam adhuc moriturus esse uidebatur,	4. 24 (261. 25)
Incedebamus autem tacentes, ut uidebatur mihi, contra ortum solis solstitialem;	5. 12 (304. 29)
sicut etiam lux illa . . . tenuissima prorsus uidebatur, et parua.	5. 12 (308. 3)
sicque ibidem quamdiu sustinere posse uidebatur,	5. 12 (310. 15)
fortiter quidem, ut sibi uidebatur, locutus,	5. 13 (311. 23)
ille, qui et obscuritate tenebrasque facies, et primatu sedis maior esse uidebatur eorum,	5. 13 (312. 13)
uidebimus. uidebimus profecto, quod ita dies XIII ^a uesperam suam in festi paschalis initium prorogat,	5. 21 (335. 29)
uidebit. Quae res quem sit habitura finem, posterior aetas uidebit.	5. 23 (351. 23)
uidebitur. 'Videbitur Deus decorem in Sion.'	3. 19 (164. 32)
uidebunt. 'Oculos habent, et non uident [uidebunt];	uar. 2. 10 (102. 15)
'Reges uidebunt, et consurgent principes, et adorabunt.'	3. 29 (197. 13)
uidenda. Romam uenire ad uidenda atque adoranda beatorum apostolorum ac martyrum Christi limina	
cogitauit.	5. 9 (296. 23)
uidendam. ut, . . . ad eius uidendam gratiam simul transeamus ad caelos.	4. 29 (274. 30)
uidens. et oculis uidens testimonium reddebat mihi,	2. 1 (77. 23)
quem uidens, ut ignotum et inopinatum, non parum expauit.	2. 12 (108. 23)
Cuius eruditionem atque industriam uidens rex,	3. 7 (140. 24)
Quod uidens episcopus, multum pertimuit,	3. 14 (156. 34)
Dein turbatam incursione gentium prouinciam uidens,	3. 19 (168. 8)
Colman uidens spretam suam doctrinam, sectamque esse dispectam,	3. 26 (189. 11)
et uidens eum melius habentem, . . . gratias egit Deo	5. 19 (328. 32)
uident. 'Oculos habent, et non uident;	2. 10 (102. 15)
uidentes. Quod illi uidentes mox in iram conuersi sunt,	2. 2 (83. 11)
uidentibus. exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4. 23 (255. 7)
uidentibus. sic uidentibus cunctis ad caeli se alta subduxit;	4. 7 (220. 11)
uidentur. et quae possident, ipsis seruant, quos irati insequi uidentur.	1. 27 (50. 13)

parietes hactenus stare uidentur,	2.16 (117.13)
uideo. * Video aliam legem in membris meis	1.27 (61.25)
uideor. ut ego mihi uideor perspexisse,	1.25 (46.12)
uideram. et uultus erant laetissimi ac pulcherrimi, quales numquam ante uideram,	4.14 (235.16)
uiderant. qui eum temporibus Agathonis papae ibi uiderant	5.19 (328.6)
uiderat. Obseruabat et regina Eanfled cum suis, iuxta quod in Cantia fieri uiderat,	3.25 (181.31)
intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4.23 (257.19)
Vt quidam . . . a mortuis resurgens multa et tremenda et desideranda, quae uiderat, narrauerit.	5.12 (303.25)
et multa memoratu digna, quae uiderat, narrauit;	5.12 (303.30)
Narrabat autem hoc modo, quod uiderat:	5.12 (304.27)
Haec et alia, quae uiderat, idem uir Domini, non omnibus . . . referre uolebat,	5.12 (309.16)
ea, quae uiderat et audierat in ecclesiis Anglorum,	5.15 (315.25)
uiderere. et uestri laboris fructum in aeterna me patria uidere concedat;	1.23 (43.19)
ut ne minimam quidem lucis alicuius posset particulam uidere.	4.10 (224.26)
Quod ubi uidere fratres, nimio mox timore percussi, festinarunt referre antistiti,	4.30 (276.24)
Audito etenim fragore procellarum ac feruentis oceani exierat uidere, quid nobis accideret;	5.1 (282.9)
Quod cum satrapa ille, quem uidere uolebant, audisset, iratus est ualde,	5.10 (300.21)
proposuitque . . . qui ad sedem apostolicam ritus ecclesiastici eius monasteriales seruarentur, uidere.	5.19 (323.15)
decurtatam eam, quam te uidere putabas, inuenies coronam;	5.21 (343.29)
qui cum . . . nostrum quoque monasterium uidere uoluisset,	5.21 (344.10)
cuiusque horrendam faciem uidere refugis,	5.21 (344.29)
uiderent. Cumque uiderent pontificem, . . . eucharistiam populo dare,	2.5 (91.9)
Vbi cum uenientes uiderent multos adfuisse,	3.11 (149.30)
Cumque . . . mortem sibi omnes innuere, et iamiamque adesse uiderent,	3.15 (158.16)
cum illi exitum eius de hac uita uiderent,	4.23 (258.6)
uiderentur. ne uiderentur se ipsi silentio damnauisse,	1.17 (35.19)
ut cunctis, . . . fratribus ac sororibus, quasi opobalsami cellaria esse uiderentur aperta.	3.8 (144.4)
omnem diurni luminis uiderentur superare fulgorem.	4.7 (220.20)
ut ipso die uiderentur castis eius membris esse circumdata.	4.19 (246.3)
ut facillime uiderentur ibidem, qui ecclesiasticum gradum, . . . apte subirent, plurimi posse reperiri.	4.23 (254.19)
uideret. si hoc opportunum esse non uideret.	1.7 (21.7)
Qui cum addictum et pene conlaeum reipublicae statum uideret,	1.9 (23.7)
et eis necessaria ministrari, donec uideret, quid eis faceret, iussit.	1.25 (45.19)
Cumque bellum acturus uideret sacerdotes eorum,	2.2 (84.5)
Quod cum uideret Lilla minister regi amicissimus,	2.9 (99.10)
Cum ergo uideret Paulinus difficulter posse sublimitatem animi regalis ad humilitatem . . . inclinari,	2.12 (107.5)
iamiamque uideret se esse perimendum,	3.12 (151.28)
Qui cum se morti proximum uideret,	3.13 (152.28)
cum uideret se Osuini cum illo, qui plures habebat auxiliares, non posse bello configere,	3.14 (155.8)
quem cum Oidiluald, . . . urum sanctum et sapientem, probumque moribus uideret,	3.23 (174.30)
Nam et antistes cum uenisset in prouinciam, tantamque ibi famis poenam uideret,	4.13 (231.26)
Cumque somno excussa uideret ceteras pausantes circa se sorores,	4.23 (257.17)
audiuit ab eo repetita interrogatione, quae et qualia essent, quae exutus corpore uideret;	5.12 (309.28)
coepit narrare, quia uideret inferos apertos,	5.14 (314.14)
aliquandiu in ea prouincia moratus uideret ritus ecclesiae canonicos;	5.15 (315.19)
donec illum in pascha diem suos auditores, . . . suscipere ac secum agere uideret.	5.22 (348.10)
ut uideret diem Domini;	5.22 (348.12)
uideretur. siquis eorum mitior et ueritati aliquatenus propior uideretur,	1.14 (30.2)
quae manu extensa iacentem uideretur ad tollere,	1.19 (38.2)
ita ut Sauli quondam regi Israeliticae gentis comparandus uideretur,	1.34 (71.13)
qualis sibi . . . nouus diuinitatis, qui praedicabatur, cultus uideretur.	2.13 (111.19)
ita ut in morem antiquorum samaritanorum et Christo seruire uideretur et diis,	2.15 (116.7)
cum nil alicubi praesidii nisi in fuga esse uideretur,	2.20 (125.28)
Cumque nil salutis furenti superesse uideretur,	3.11 (150.5)
Cumque materies belli acrioris . . . inter reges populosque feroces uideretur exorta,	4.21 (249.10)
omnibus essent omnia communia, cum nihil cuiusquam esse uideretur proprium.	4.23 (254.12)
cui nulla omnino spes uenae fontanae uideretur inesse.	4.28 (271.26)
ipsaque iacens in lecto prae nimietate doloris iam moritura uideretur.	5.3 (285.19)
tametsi tunc adhuc brachii manere uideret [uideretur].	uar. 5.3 (286.21)
ita ut, deficiente penitus omni membrorum officio, iamiamque moriturus esse uideretur;	5.5 (288.7)
cuius neque longitudini hinc uel inde, neque altitudini ullus esse terminus uideretur.	5.12 (307.11)
ut omni splendore diei siue solis meridiani radiis uideretur esse praeclarior.	5.12 (307.21)
ut is, . . . iam permodicus mihi odor uideretur;	5.12 (308.1)
ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur esse coopertus.	Cont. (361.8)
uideri. nullum ibi reptile uideri solet,	1.1 (12.29)
in cuius comparatione sol meridianus uideri posset obscurus,	4.7 (220.7)
amplius ab illa uideri non potuit.	4.9 (222.20)
uiderim. cum ipse uiderim iudicium meum iam esse completum.	5.14 (314.23)
uiderit. donec uideret [uiderit], quid eis faceret,	uar. 1.25 (45.19)
cum . . . uideret [uiderit] se esse perimendum,	uar. 3.12 (151.28)
quod ipsum Furseum uiderit in prouincia Orientalium Anglorum,	3.19 (167.17)
Vt econtra alter ad mortem ueniens oblatum sibi a daemonibus codicem suorum uiderit peccatorum.	5.13 (311.2)
non pro se ista, cum non profuere, sed pro aliis uiderit.	5.13 (313.5)
Vt item alius moriturus deputatum sibi apud inferos locum poenarum uiderit.	5.14 (313.27)
uiderunt. uiderunt lucem caelitus emissam fuisse permaximam,	3.8 (143.25)
qui praesentialiter uiderunt, et audierunt sermones eius,	4.17 (239.19)
quia et digredientes ab inuicem non se ultra corporaliter uiderunt,	4.29 (275.11)
qui eum temporibus Agathonis papae ibi uiderant [uiderunt]	uar. 5.19 (328.6)
uides. "Vides," inquit, "quia iamiamque crescente corporis molestia ad articulum subeundae mortis	3.13 (153.2)
compellor;	3.25 (185.15)
"Vides, frater, quot milia sunt in Iudeis, qui crediderunt;	5.7 (293.30)
Quem regnum Christi promeruisse uidet.	5.7 (293.30)
uidet. qui se grauari per nequitiam prauae uoluntatis uidet.	1.27 (60.27)
uidet enim, a qua radice inquinatio illa processerit,	1.30 (65.13)
ut dum gens ipsa eadem fana sua non uidet destrui,	2.1 (76.6)
uidete. 'Palpate et uidete,	2.1 (76.7)
uidetis. carnem et ossa non habet, sicut me uidetis habere.'	1.2 (14.17)
uidetur. et uidetur inspectantibus,	1.27 (50.18)
quod de terrenis rebus uidetur amittere,	1.27 (53.16)
quae alteri uidetur esse commissa;	1.27 (53.16)
quod uidelicet ex sola causa incontinentiae uidetur inuentum;	1.27 (55.11)

tandem, ut uerisimile uidetur, didicit in spiritu,	2.12 (107.11)
'Talis,' inquit, 'mihi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	2.13 (112.5)
Vnde si haec noua doctrina certius aliquid attulit, merito esse sequenda uidetur.	2.13 (112.21)
'Videtur mihi, frater, quia durior iusto indoctis auditoribus fuisti,	3.5 (137.14)
nam etsi terribilis iste ac grandis esse rogus uidetur,	3.19 (166.1)
Videtur oportunum huic historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.2)
qui etiam praescius sui obitus extitisse ex his, quae narrauimus, uidetur.	4.24 (262.20)
tametsi tumor adhuc brachii manere uidetur.	5.3 (286.21)
Dehinc ab ocauus Golgothana uidetur ecclesia,	5.16 (317.27)
Color autem eiusdem monumenti et sepulchri albo et rubicundo permixtus uidetur.	5.16 (318.22)
Quae in frontis quidem superficie coronae uidetur speciem praeferre;	5.21 (343.28)
ita ut pene totus orbis solis quasi nigerrimo et horrendo scuto uideretur [uidetur] esse coopertus.	uar. Cont. (361.8)
uidi. numquam enim ante haec uidi humilem regem.	3.14 (157.10)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus	4.19 (245.30)
uidi adstantem mihi subito quandam incogniti uultus;	4.25 (264.28)
uidi subito ante nos obscurari incipere loca,	5.12 (305.21)
uidi ante nos murum permaximum,	5.12 (307.9)
'Frigidiora ego uidi.'	5.12 (310.28)
Respondebat: 'Austeriora ego uidi.'	5.12 (310.31)
uidimus. Denique uidimus, quibusdam a serpente percussis,	1.1 (13.1)
'Pascha, quod facimus,' inquit, 'uidimus Romae, . . . celebrari;	3.25 (184.20)
Denique v ex eodem monasterio postea episcopos uidimus,	4.23 (254.23)
uidimus in ipsa insula Farne egressum de latibulis suis . . . Oidilualdum	5.1 (282.6)
uidisse. nihil meminit uidisse,	1.27 (60.24)
ac uidisse inter alia pueros uenales positos candidi corporis.	2.1 (79.32)
fanum rex . . . usque ad suum tempus perdurasse, et se in pueritia uidisse testabatur.	2.15 (118.12)
uidisse se albatrum caterum hominum idem monasterium intrare;	3.8 (143.13)
ut multa illum, . . . uel horrenda uel desideranda uidisse, etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5.12 (304.26)
quaeque ille se in locis sanctis memoratu digna uidisse testabatur.	5.15 (316.29)
uidissent. instituta quoque disciplinae regularis, quae uel ab ipso didicissent, et in ipso uidissent.	4.3 (209.10)
uidisset. Cumque uidisset Albanum,	1.7 (19.3)
Quod cum inter alios etiam ipse carnifex, . . . uidisset, festinauit	1.7 (20.18)
diceret, quod et ipsa lucem nocte illa supra reliquias eius ad caelum usque altam uidisset.	3.11 (149.13)
cumque uidisset, qui emerat, uinculis eum non potuisse cohiberi,	4.22 (251.19)
uidisti. 'Scis, quae sint ista omnia, quae uidisti?'	5.12 (308.9)
Porro puteus ille flammiumus ac putidus, quem uidisti, ipsum est os gehennae.	5.12 (308.21)
uidit. uiditque ibi non paruam hominum multitudinem utriusque sexus,	1.7 (20.6)
uidit undam suis cessasse ac uiam dedisse uestigiis.	1.7 (20.16)
niueis uestibus uidit sibi adesse personam.	1.19 (38.1)
strenuissime fundamenta ecclesiae, quae nobiliter iacta uidit, augmentare,	2.4 (87.6)
uidit subito intercepta nocte silentio adpropinquantem sibi hominem . . . incogniti;	2.12 (108.21)
et uidit unius loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3.10 (147.1)
ea, quae in Gallis bene disposita uidit,	3.18 (162.20)
uidit non solum maiora beatorum gaudia,	3.19 (165.1)
uidit quasi uallem tenebrosam subtus se in imo positam.	3.19 (165.18)
Vidit et quattuor ignes in aere non multo ab inuicem spatio distantes.	3.19 (165.19)
Tunc uidit unum de tribus angelis,	3.19 (166.5)
Vidit autem et daemones per ignem volantes incendia bellorum contra iustos struere.	3.19 (166.9)
uidit animam Ceddi fratris ipsius cum agmine angelorum descendere de caelo,	4.3 (211.31)
uidit manifeste quasi corpus hominis, quod esset sole clarius, sindone inuolutum in sublimi ferri,	4.9 (222.13)
uidit, quasi funibus auro clarioribus in superna tolleretur,	4.9 (222.18)
uir Dei, dum membra sopori dedisset, uidit uisionem consolatoriam,	4.11 (226.17)
uidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4.11 (226.20)
Oportebat namque impleri somnium, quod mater eius Bregusuid in infantia eius uidit.	4.23 (255.31)
uidit per somnium, quasi subito sublatum eum quaeierit	4.23 (255.33)
inter uerba exhortationis laeta mortem uidit,	4.23 (256.31)
uidit animam praefatae Dei famulae in ipsa luce, . . . ad caelum ferri.	4.23 (257.14)
Cumque somno exoussa uideret [uidit] ceteras pausantes circa se sorores,	uar. 4.23 (257.17)
Intrauit ergo illo episcopus, et uidit eum	5.5 (288.14)
Per uarias gentes, per freta, perque uias, Urbem Romuleam uidit,	5.7 (293.25)
Vt autem uidit uir Domini Egbert,	5.10 (298.29)
Quod autem codices diuersos per bonos siue malos spiritus sibi uidit offerri,	5.13 (313.9)
Beatus protomartyr Stephanus passurus mortem pro ueritate, uidit caelos apertos,	5.14 (314.30)
uidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei;	5.14 (314.31)
uidit aperta tartara, uidit damnationem diaboli, et sequacium eius;	5.14 (314.35)
uidit etiam suum infelix inter tales carcerem,	5.14 (315.1)
dedit hoc illi, quem melioribus inbutum disciplinis ac moribus uidit.	5.19 (325.21)
aperitque oculis uidit circa se choros psallentium simul et fletum fratrum;	5.19 (328.29)
uidit et gauisus est.	5.22 (348.12)
uisa. Qua uisa uirtute mirati sunt ualde;	3.10 (147.22)
uiso. Quo uiso pontifex, qui adsedebat, . . . adprehendit dexteram eius,	3.6 (138.21)
Quo ille uiso, ut uir sagacis ingenii, intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, . . . inesse;	3.9 (146.10)
uisum. Vnde multis uicibus et saepe dictum est,	4.11 (225.23)
uisum est fratribus triuianum ieiunium agere,	4.14 (233.14)
uisumque est omnibus caelestem ei a Domino concessam esse gratiam.	4.24 (260.19)
VIDILICET. quia uidelicet [uidilicet], quanto studiosius in eo cultu ueritatem quaerebam,	uar. 2.13 (112.27)
VIDVA. uiduae. et cor uiduae consolatus sum.	2.1 (77.26)
et oculos uiduae exspectare feci.	2.1 (77.33)
VIENNA, <i>Vienne, in Gaul.</i>	
Viennam. Constantemque . . . Gerontius comes suus apud Viennam interfecit.	1.11 (25.4)
VIGEO. uiget. Multus in orbe uiget per sobria corda triumphus,	4.20 (248.3)
Sobrietatis amor multus in orbe uiget.	4.20 (248.4)
VIGHARD (<i>d. 667</i>), a <i>Kentish priest, nominated Archbishop of Canterbury; died in Rome before his consecration.</i>	
Vighard. Vt Vighard presbyter ordinandus in archiepiscopum Romae de Britannia sit missus;	3.29 (196.1)
Verum Vighard Romam perueniens, . . . morte praereptus est,	3.29 (196.17)
Vt defuncto Deusdedit, Vighard ad suscipiendum episcopatum Romam sit missus;	4.1 (201.1)
missus est Romam . . . Vighard presbyter,	4.1 (201.15)
Vighardo. Quis sane pro Vighardo repperit ac dedicatus sit antistes, libro sequente oportunius dicetur.	3.29 (199.5)
Vighardum. adsumserunt . . . presbyterum nomine Vighardum, de clero Deusdedit episcopi,	3.29 (196.12)
VIGILANS. uigilanti. Vigilanti uero mente pensandum est,	1.27 (59.5)
uigilantis. Sin uero ex turpi cogitatione uigilantis oritur insulso dormientis,	1.27 (60.26)

VIGILANTER. curam uigilanter impendis.

Quam deuote quamque etiam uigilanter pro Christi euangelio elaborauerit uestra fraternitas, Praef. (5.11)

VIGILANTISSIME. Quod ipsum tu quoque uigilantissime deprehendens, 2.8 (95.17)

VIGILANTISSIMVS, a, um. uigilantissimus. Cedd, . . . qui et interpres in eo concilio uigilantissimus Praef. (5.18)

VIGILIA. uigiliarum. solertiam lectionis et uigiliarum, 3.25 (183.25)

uigilias. uigilias pro salute animae eius facere, 3.17 (161.21)

Cum enim a uespera diei xiiii^{ae} uigilias sanctae noctis celebrare incipiunt, 3.2 (129.32)

uigiliis. orationibus uidelicet assiduus, uigiliis ac ieiuniis seruendo, 5.21 (337.33)

admonitus est . . . uigiliisque consuetis et orationibus indefessus incumbere; 1.26 (46.33)

totum se lacrimis paenitentiae, uigiliis sanctis, et continentiae mancipauit; 3.19 (164.5)

sed uigiliis et orationibus insistere maluit. 4.25 (264.4)

'Noui,' inquit, 'multum mihi esse necesse uigiliis salutaribus insistere, 4.25 (264.32)

uigiliis. quem dum orationibus continuus ac uigiliis die noctuque studere conspiceret, 1.7 (18.16)

tamen in uigiliis corporis meminit in ingluuiem cecidisse, 1.27 (60.25)

et suum quoque exitum, . . . uigiliis, orationibus, bonis operibus praeuenire meminerint. 4.3 (209.19)

'Nuper occupatus noctu uigiliis et psalmis, uidi . . . quandam 4.25 (264.27)

VIGILO. uigilant. sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inerti, aut ad peccata uigilant. 4.25 (265.12)

uigilare. neque ultra cessauit tota die illa et nocte sequente, quantum uigilare potuit, ut ferunt, . . . loqui 5.2 (284.14)

uigilate. 'Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam. 3.19 (164.8)

VIGITATE. XX. Diocletianus . . . imperator ab exercitu electus annis xx fuit, 1.6 (17.10)

VIGINTI DVO, ae, o. XXII. Mansit autem in episcopatu annis xxii, 5.8 (294.24)

xx et duas. per omelias xx et duas, . . . demonstraui. 2.1 (76.30)

xx et ii^{bus}. qui et ipse ex eo tempore gentis eiusdem regno annis xx et ii^{bus} uaria sorte praefuit; 2.20 (124.20)

VIGINTI QVATVOR. XX et IIII. regni autem sui, quod xx et iii^{is} annis tenuit, 1.34 (72.1)

xxiiii. Distat autem a Doruerni milibus passuum ferme xxiiii ad occidentem, 2.3 (85.25)

quae ille suscepta xxiiii annis et aliquot mensibus nobilissime tenuit. 3.8 (142.5)

VIGINTI SEPTEM. XXVII. Quod dum post dies xxvii esset factum, 3.19 (168.18)

VIGINTI SEX. XX et VI. regnum suscipiens, xx et vi annis tenuit; 1.13 (28.19)

xxvi. et fecit in ea annos xx et unum, menses iii, dies xxvi. 4.2 (204.16)

VIGINTI VNVS, a, um. XX et unum. post xx et unum annos acceptae fidei, 2.5 (90.5)

et fecit in ea annos xx et unum, menses iii, dies xxvi. 4.2 (204.16)

xxi. qui x et viii annos, menses duos, dies xxi episcopatum tenuit; 3.14 (154.18)

xx et i. Mauricius . . . imperium suscipiens xx et i annis tenuit. 1.23 (42.14)

VIGOR. uigore. Qui si forte in disciplinae uigore tepidus existeret, 1.27 (53.4)

VILBRORD, Saint (657?-738?), Archbishop of the Frisians, whom he converted; a Northumbrian by birth; given the name Clemens at the time of his consecration as archbishop.

Clemens. Ipse autem Vilbrord, cognomento Clemens, adhuc superest, 5.11 (303.19)

Clementis. Ordinatus est . . . inposito sibi a papa memorato nomine Clementis; 5.11 (303.4)

Vilbrord. Vt Vilbrord in Fresia praedicans multos ad Christum conuerterit; 5.10 (298.27)

in quibus eximius Vilbrord presbyteri gradu et merito praefulgebat. 5.10 (299.4)

Vt uiri uenerabiles Suidbert in Britannis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi. 5.11 (301.17)

mox ut conperit Vilbrord datam sibi a principe licentiam ibidem praedicandi, 5.11 (301.20)

Ipse autem Vilbrord, cognomento Clemens, adhuc superest, 5.11 (303.18)

quod postmodum Vilbrord, reuerentissimus Christi pontifex, in magna deuotione conpleuit, 5.19 (326.16)

Vilbrordum. apud . . . Fresonum gentis archiepiscopum Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur, 3.13 (152.12)

misit Pippin fauente omnium consensu uirum uenerabilem Vilbrordum Romam, 5.11 (302.31)

VILESCO. uilescebat. exterarum gentium inprobate obrutum uilescebat. 1.12 (27.5)

VILFARÆSDVN, probably Gariston, near Catterick, in the North Riding of Yorkshire.

Vilfaraesdon. redire praecipit a loco, qui uocatur Vilfaraesdon, id est mons Vilfari, 3.14 (155.13)

VILFARI MONS, Gariston; see **VILFARÆSDUN**.

redire praecipit a loco, qui uocatur Vilfaraesdon, id est mons Vilfari, 3.14 (155.13)

VILFRID, Saint (634-709), Bishop of York; several times driven from his see, but restored; at death had bishopric of Hexham and monastery of Ripon.

Vilfrid. 'Loquatur, obsecro, uice mea discipulus meus Vilfrid presbyter, 3.25 (184.14)

Tum Vilfrid, iubente rege, ut diceret, ita exorsus est: 3.25 (184.19)

Vt defuncto Tuda, Vilfrid in Gallia, . . . sint ordinati episcopi. 3.28 (194.16)

Veniens quoque Britanniam Vilfrid iam episcopus factus 3.28 (195.25)

Vilfrid quoque de Britannia Galliam ordinandus est missus; 4.2 (205.34)

quibus etiam frater et consacerdos noster Vilfrid, . . . per proprios legatos adfuit. 4.5 (215.8)

Vt Vilfrid episcopus provinciam Australium Saxonum ad Christum conuerterit. 4.13 (230.1)

Pulsus est autem ab episcopatu suo Vilfrid, 4.13 (230.3)

Euangelizans autem genti episcopus Vilfrid, 4.13 (231.8)

Hunc ergo locum cum accepisset episcopus Vilfrid, 4.13 (232.14)

sicut mihimet sciscitanti, . . . beatae memoriae Vilfrid episcopus referebat, 4.19 (243.14)

sicut et praefatus antistes Vilfrid, et multi alii, qui nouere, testantur; 4.19 (245.11)

episcopatum ecclesiae illius anno uno seruabat uenerabilis antistes Vilfrid, 4.29 (275.29)

quia cum reuerentissimus uir Vilfrid, . . . in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus, 5.3 (285.3)

quem Britanniam destinatum ad petitionem eorum ordinauit reuerentissimus Vilfrid episcopus, 5.11 (302.10)

antistes eximius Vilfrid post xl et v annos accepti episcopatus diem clausit extremum 5.19 (322.18)

Vilfrid a Dalfno ciuitatis episcopo ibi retentus est, 5.19 (324.1)

et Vilfrid ad suae potius, hoc est Anglorum, gentis episcopatum reseruatus. 5.19 (324.33)

quem ad locum quidem, quo decollandus erat, secutus est Vilfrid clericus illius, 5.19 (325.3)

et Ceadda ac Vilfrid Nordanhymbrorum ordinantur episcopi. 5.24 (354.17)

Vilfrid episcopus a sede sua pulsus est ab Egefrido rege; 5.24 (355.2)

Vilfridi. Venerat eo tempore Agilbertus . . . amicus Alchfridi regis et Vilfridi abbatis, 3.25 (183.9)

qui etiam post tres abhessionis Vilfridi annos, horum numero duos addidit antistes, 4.12 (229.22)

Eadbert, qui erat abbas monasterii beatae memoriae Vilfridi episcopi, 5.18 (321.20)

et de uita uel obitu Vilfridi episcopi. 5.19 (321.26)

Vilfrido. Aedilualch donauit reuerentissimo antistiti Vilfrido terram LXXVII familiarum, 4.13 (232.7)

Quod ita soluit, ut hanc Vilfrido episcopo, . . . utendam pro Domino offerret. 4.16 (237.7)

Vt religioso abbati Hadriano Albinus, Vilfrido in episcopatum Acca successerit. 5.20 (330.29)

Vilfrido. apud . . . Vilbrordum cum suo antistite Vilfrido moraretur, 3.13 (152.13)

Veneruntque . . . episcopi, Colman cum clericis . . . Agilbertus cum Agathone et Vilfrido presbyteris. 3.25 (183.21)

Haec perorante Vilfrido, dixit rex: 3.25 (188.21)

cantandi magister . . . Stephanus fuit, inuitatus de Cantia a reuerentissimo uiro Vilfrido, 4.2 (205.17)

Vilfrido administrante episcopatum Eboracensis ecclesiae, 4.3 (206.20)

sed reuocato domum Vilfrido primo suo antistite, 4.15 (236.21)

accepto uelamine sanctimonialis habitus a praefato antistite Vilfrido. 4.19 (244.1)

accipiente Vilfrido episcopatum totius Nordanhymbrorum provinciae. 5.19 (326.6)

Suscepit uero pro Vilfrido episcopatum Hagustaldensis ecclesiae Acca presbyter eius, 5.20 (331.13)

Vilfridum. porro Alechfrid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum	3. 25 (182. 29)
qui etiam Vilfridum rogatu Alechfridi in praefato suo monasterio presbyterum fecit.	3. 25 (183. 11)
Interea rex Alechfrid misit Vilfridum presbyterum ad regem Galliarum,	3. 28 (194. 18)
Vilfridumque episcopum ducem sibi itineris fieri, . . . rogaret.	4. 5 (214. 18)
orta inter ipsum regem Ecgfridum et reuerentissimum antistitem Vilfridum dissensione,	4. 12 (229. 2)
ac iubente Aedilredo rege per Vilfridum beatae memoriae antistitem, . . . ordinatus est;	4. 23 (255. 13)
Huius ergo comitatus rex sociavit Vilfridum,	5. 19 (323. 33)
Agatho, . . . uocari iussit et Vilfridum,	5. 19 (326. 27)
deinde ad Vilfridum episcopum spe melioris propositi adueniens,	5. 20 (332. 8)
Vilfridus. At Vilfridus: 'Absit,' inquit, 'ut Iohannem stultitiae reprehendamus,	3. 25 (185. 2)
At Vilfridus: 'Constat,' inquit, 'Anatolium uirum sanctissimum,	3. 25 (187. 11)
' Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (326. 32)
' Vilfridus Deo amabilis episcopus Eboracae ciuitatis, apostolicam sedem de sua causa appellans,	5. 19 (327. 30)
coeperunt alterutrum requirere, quis esset ille Vilfridus episcopus.	5. 19 (328. 3)
Vilfridus hic magnus requiescit corpore praesul,	5. 19 (330. 9)
VILFRID II (d. 745), Bishop of York after John; succeeded by Egbert, 732.	
Vilfrid. quorum haec sunt nomina, Bosa, Aetla, Offtor, Iohannes, et Vilfrid.	4. 23 (254. 25)
III nunc episcopi praesulatum tenent; Vilfrid in Eburacensi ecclesia,	5. 23 (350. 30)
Vilfrido. ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesiae Vilfrido presbytero suo,	5. 6 (292. 6)
Anno dcccxxii, Egberet pro Vilfrido Eboraci episcopus factus.	Cont. (361. 4)
VILFRID (fl. 731), Bishop of the Hwiccas.	
Vilfrid. prouinciae Huiciorum Vilfrid episcopus;	5. 23 (350. 18)
VILICVS. uilici. Qui uenientes in prouinciam intrauerunt hospitium cuiusdam uilici,	5. 10 (299. 27)
uileum. Veniensque mane ad uileum, qui sibi praeerat, quid doni percepisset, indicauit,	4. 24 (260. 14)
uileus. Suscepit ergo eos uileus,	5. 10 (300. 4)
VILIOR, ius. uiliores. Numquid non habuimus equos uiliores plurimos, uel alias species,	3. 14 (156. 19)
uiliores. Trium quoque feminarum uiliores et minores memoriae cernuntur.	5. 17 (319. 22)
uilioris. trium patriarcharum candidis, Adam obscurioris et uilioris operis,	5. 17 (319. 20)
VILIS, e. uili. cuius sedes aeterna non in uili et caduco metallo, sed in caelis esset credenda;	3. 22 (172. 6)
VILLA. uilla. Deruentionem, ubi tunc erat uilla regalis,	2. 9 (99. 6)
Haec uilla tempore sequentium regum deserta,	2. 14 (115. 7)
Attamen in Campodono, ubi tunc etiam uilla regia erat, fecit basilicam,	2. 14 (115. 16)
'Villa erat comitis cuiusdam, qui uocabatur Puch,	5. 4 (286. 30)
uilla. fecit basilicam, quam postmodum pagani, . . . cum tota eadem uilla succenderunt;	2. 14 (115. 18)
erat in uilla regia non longe ab urbe, de qua praefati sumus.	3. 17 (159. 26)
ecclesiae, quam in uilla sua, cui nomen est Perrona, faciebat,	3. 19 (168. 16)
baptizatus est. . . in uilla regia, cuius supra meminimus,	3. 22 (172. 15)
Erat autem in uilla non longe posita quidam adolescens mutus,	5. 2 (283. 20)
uillam. quodam tempore Paulinus ueniens cum rege et regina in uillam regiam,	2. 14 (114. 32)
pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis,	2. 14 (115. 19)
ut ueniente in uillam clerico uel presbytero, cuncti ad eius imperium uerbum audiri confluere;	4. 27 (269. 28)
uillas. equitantes inter ciuitates siue uillas uel prouincias suas cum ministris,	2. 16 (118. 17)
circumpositas ueniebat ad uillas, et uiam ueritatis praedicabat errantibus;	4. 27 (269. 25)
uillis. quod ipsum et in aliis uillis regis facere solebat,	3. 17 (160. 1)
VILLULA. uillulae. Statimque surgens, abiit ad uillulae oratorium,	5. 12 (304. 15)
VILTABVRG, Utrecht; see TRAIECTVM.	
Viltaburg. quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem	5. 11 (303. 9)
Gallica Traiectum uocatur;	uar. 4. 22 (250. 14)
VINCIO. uincerant. nam mox, ut abiire, qui uinxerant [uincerant],	uar. 4. 22 (250. 14)
uincierant. nam mox, ut abiire, qui uinxerant [uincierant],	uar. 4. 22 (250. 14)
uincire. ut nullus eum posset uincire, quin continuo soluereetur.	4. 22 (250. 25)
uinciri. et ubi sanescere coepit, noctu eum, ne aufugeret, uinciri praecepit.	4. 22 (250. 13)
Nec tamen uinciri potuit;	4. 22 (250. 14)
uincti. 'Dedi te in foedus populi, ut. . . diceres his, qui uincti sunt: "Exite,"	3. 29 (197. 16)
uinctus. atque ad iudicem uinctus perductus est.	1. 7 (18. 29)
uinxerant. nam mox, ut abiire, qui uinxerant, eadem eis sunt uincula soluta.	4. 22 (250. 14)
VINCO. uicerat. Zelus in hoste fuit, quondam qui uicerat Euam;	4. 20 (248. 25)
uicerint. uel sub quo iudice mundum uicerint, diligenter adnotare studui.	5. 24 (359. 20)
uicisset. etsi uera lux tenebras mundi moriendo ac resurgendo numquam uicisset,	5. 21 (340. 27)
uicit. Britannias bello pulsauit, et uicit, nec tamen ibi regnum potuit obtinere.	5. 24 (352. 7)
uicta. cedebat ministeria uicta nautarum;	1. 17 (34. 16)
uictam. et uictam se diuinis uirtutibus gratulatur.	1. 19 (37. 25)
uictas. multos eorum coegit uictas infestis praedonibus dare manus,	1. 14 (29. 17)
uicti. sed Domino donante prodiit iam tunc et uicti sunt.	4. 18 (242. 10)
uictos. uictos Brittanos in fugam uertit.	1. 2 (14. 11)
uictosque se eorum meritis et imperio non negabant.	1. 17 (35. 2)
uictus. Caesaris equitatus primo congressu a Brittanis uictus,	1. 2 (14. 10)
sed cum paucis uictus aufugit.	1. 34 (71. 23)
Vt Colman uictus domum redierit;	3. 26 (189. 8)
eo maxime uictus sermone, quod famulus Domini Boisil, . . . praedixerat.	4. 28 (272. 30)
Attamen tandem eorum precibus uictus assensum dedit,	4. 29 (275. 25)
uincebant. Et ex eo tempore nunc ciues, nunc hostes uincebant,	1. 16 (33. 18)
uinceret. ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uinceret,	1. 32 (68. 20)
VINCTVS. uinctum. ut. . . educes de conclusione uinctum, de domo carceris sedentes in tenebris.	3. 29 (197. 20)
VINCVLVM. uincula. Vt uincula cuiusdam captiui, cum pro eo missae cantarentur, soluta sint.	4. 22 (249. 19)
nam mox, ut abiire, qui uinxerant, eadem eis sunt uincula soluta.	4. 22 (260. 15)
A tertia autem hora, quando missae fieri solebant, spissime uincula soluebantur.	4. 22 (251. 22)
uincula. qui pro parulis Christi, . . . uincula, uerbera, carceres, adfectiones, . . . pertuli?	2. 6 (92. 27)
cognouitque, referente eo, illis maxime temporibus sua fuisse uincula soluta,	4. 22 (251. 33)
uinculo. rusticum se potius et pauperem, atque uxore uinculo conligatum fuisse respondit;	4. 22 (250. 9)
Dixit ille statim, soluto uinculo linguae, quod iussus erat.	5. 2 (284. 6)
uinculorum. Verum cum alia atque alia uinculorum ei genera hostes inponerent,	4. 22 (251. 18)
uinculis. quod pretiosi sanguinis sui effusione a uinculis diabolicis captiuitatis eripuit,	2. 11 (104. 16)
quae . . . animam carnis uinculis absolutam ad aeterna patriae caelestis gaudia ducebat.	3. 8 (143. 27)
coniugi uestrae, . . . direximus . . . crucem clauem auream habentem de sacratissimis uinculis beatorum	3. 29 (198. 21)
Petri et Pauli	4. 9 (224. 3)
soluta carnis simul et infirmitatis uinculis ad aeternae gaudia salutis intrauit.	4. 22 (251. 19)
cumque uidisset, qui emerat, uinculis eum non potuisse cohiberi,	4. 25 (263. 22)
et internis peccatorum uinculis, quibus grauebatur, ocius desiderabat absolui:	4. 26 (266. 25)
VINDEX. uindice. quod hi, . . . ocius Domino uindice poenas sui reatus luerent.	1. 6 (17. 17)
VINDICO. uindicando. nulla ex parte restituendo dominis, sed sibi soli uindicando;	

uindicari. inuocantes diuinæ auxilium pietatis, caelitus se uindicari continuis diu inprecationibus postulabant.	4.26 (266.21)
uindicantur. australes sibi partes illius uindicantur.	1.1 (11.21)
uel amicitia uel ferro sibi met inter eos sedes, quas hactenus habent, uindicantur;	1.1 (12.22)
uindicatis. quibus sibi per VII annos fortissime uindicatis ac retentis,	1.6 (17.21)
VINDICTA. uindicta. ut ad aliorum emendationem et uindicta culpabilem feriat,	1.28 (62.25)
Vnde merito loco huic et habitatoribus eius grauis de caelo uindicta flammis saeuientibus praeparata est.	4.25 (265.22)
VINEA. uinearum. nec uinearum expers, piscium uolucrumque,	1.1 (13.7)
uineas. uineas etiam quibusdam in locis germinant;	1.1 (10.1)
VINI (d. 675). <i>Bishop of Winchester and later of London: expelled from Winchester, he purchased the bishopric of London from Wulfhere.</i>	
Vine. Non enim erat tunc ullus, excepto illo Vine, in tota Britannia canonice ordinatus episcopus.	3.28 (195.15)
Vini. pulsus est et Vini ab eodem rege de episcopatu;	3.7 (141.6)
Vnde deuterterunt ad prouinciam Occidentaliū Saxonum, ubi erat Vini episcopus;	3.28 (195.10)
Siquidem primus Birinus, secundus Agilbertus, tertius exstitit Vini.	4.12 (227.24)
Vini. subintroduxit . . . episcopum, uocabulo Vini,	3.7 (140.30)
VINTANCÆSTIR. <i>Winchester; see VENTA.</i>	
Vintancæstir. in ciuitate Venta, quae a gente Saxonum Vintancæstir appellatur,	3.7 (140.32)
VINVM. uini. misit puer ad dominum suum, rogans sibi poculum uini mittere,	5.5 (288.21)
misit ei calicem uini benedictum ab episcopo;	5.5 (288.22)
uinum. praepararent omnes ecclesiae per orbem, . . . panem et uinum in mysterium carnis et sanguinis agni immaculati,	5.21 (336.17)
VINVAED. <i>not certainly identified; probably the Went, a tributary of the Don, Yorkshire.</i>	
Vinuæd. Et quia prope fluuium Vinuæd pugnatum est,	3.24 (178.17)
VIOLENTER. nec quicquam de eorum rebus uiolenter abstrahere,	4.5 (216.8)
VIOLENTIOR, ius. uiolentior. Si autem uiolentior aura insisteret,	4.3 (210.21)
VIOLO. uiolant. legitimos utique terminos paschae aperta transgressione uiolant,	5.21 (338.26)
VIR. uir. uir per omnia doctissimus,	Praef. (6.6)
cum Eleuther uir sanctus pontificatus Romanae ecclesiae praesesset,	1.4 (16.6)
Constantius, . . . uir summae mansuetudinis et ciuilitatis,	1.8 (22.22)
Maximus uir quidem strenuus et probus,	1.9 (23.11)
Aetius uir illustris, . . . tertium cum Simmacho gessit consulatum.	1.13 (28.22)
Gregorius, uir doctrina et actione praecipuus, pontificatum Romanae . . . sortitus	1.23 (42.15)
Interea uir Domini Augustinus uenit Arelas,	1.27 (48.3)
aut post quantum temporis huic uir suus possit in carnis copulatione coniungi?	1.27 (53.30)
aut uir suae coniugi permixtus,	1.27 (53.33)
Ad eius uero concubitus uir suus accedere non debet,	1.27 (55.6)
siquis uir ad menstruatam mulierem accedat.	1.27 (55.17)
Vir autem cum propria coniuge dormiens,	1.27 (57.14)
ut mixtus uir mulieri, et lauare aqua debeat,	1.27 (57.17)
Quia mulieri uir miscetur,	1.27 (57.19)
Tunc autem uir, qui post amixtionem coniugis lotus aqua fuerit,	1.27 (59.17)
ut antiquorum principum nomen suis uir ille laudibus uinceret,	1.32 (68.20)
ut, qualis meriti uir fuerit, demonstraret,	1.33 (70.29)
Felix . . . uir magnae gloriae in Christo et ecclesia,	2.1 (73.22)
Haec quidem sanctus uir ex magnae humilitatis intentione dicebat;	2.1 (74.27)
Quibus uir Domini Augustinus fertur minitans praedixisse,	2.2 (83.27)
Et quia uir Dei igne diuinæ caritatis fortiter ardebat,	2.7 (94.32)
et iuxta quod dispositum fuerat, ordinatur episcopus uir Deo dilectus Paulinus,	2.9 (98.13)
cum esset uir natura sagacissimus,	2.9 (100.13)
'Saluabitur uir infidelis per mulierem fidelem.'	2.11 (106.5)
ingrediens ad eum quadam die uir Dei,	2.12 (110.28)
Sigbert, uir per omnia Christianissimus ac doctissimus,	2.15 (116.21)
narravit mihi presbyter et abbas quidam uir ueracissimus de monasterio Peartaneu,	2.16 (117.20)
quod esset uir longae staturae,	2.16 (117.27)
missus fuerit primo alius austerioris animi uir,	3.5 (137.3)
Nam et ipse, apud quem exulabat, rex erat uir bonus,	3.7 (140.16)
Quo ille uiso, ut uir sagax ingenii, intellexit aliquid mirae sanctitatis huic loco, . . . inesse;	3.9 (146.10)
nisi quia ibidem sanctorum cetero exercitu uir aliquis fuisset interfectus,	3.10 (147.5)
scasticus quidam de genere Scottorum, doctus quidem uir studio litterarum,	3.13 (152.25)
Vita, multae grauitatis ac ueritatis uir,	3.15 (157.24)
Sicque factum est, ut uir Dei et per prophetiae spiritum tempestatem praedixerit futuram,	3.15 (158.19)
Successor . . . factus est Anna filius Eni de regio genere, uir optimus,	3.18 (163.15)
superuenit de Hibernia uir sanctus nomine Furseus,	3.19 (163.24)
Erat autem uir iste de nobilissimo genere Scottorum,	3.19 (164.18)
Sed uir Dei ubi ad patefactam usque inter flammam ianuam peruenit,	3.19 (166.22)
cum sedens in tenui ueste uir ita inter dicendum, . . . quasi in mediae aestatis caumate sudauerit.	3.19 (167.21)
Solebat autem idem uir Domini, . . . prouinciam exhortandi gratia reuiscere:	3.23 (174.24)
Studentes autem uir Domini acceptum monasterii locum . . . sorde purgare,	3.23 (175.21)
'Numquid,' ait, 'Anatolius uir sanctus, . . . legi uel euangelio contraria sapuit,	3.25 (186.35)
Tuda, . . . uir quidem bonus ac religiosus,	3.26 (189.29)
Porro fratribus, . . . praeposuit est abbas iure uir reuerentissimus ac mansuetissimus Eata,	3.26 (190.6)
Vt Eogbert, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3.27 (191.26)
et ab illo est uir praefatus consecratus antistes,	3.28 (195.10)
erat enim religiosus et bonus uir,	3.30 (199.30)
Vigard presbyter, uir in ecclesiasticis disciplinis doctissimus, de genere Anglorum,	4.1 (201.15)
Erat autem in monasterio Niridano, . . . abbas Hadrianus, uir natione Afr,	4.1 (202.8)
Theodorus, . . . uir et saeculari et diuina litteratura, et Graece instructus et Latine,	4.1 (202.24)
Cum ergo ueniret ad eum . . . uir sanctissimus et continentissimus, uocabulo Hygald,	4.3 (211.24)
cum uir ille de mundo transiret,	4.3 (211.30)
dum tamen hoc, quod tantus uir dixit, quia uerum sit, esse non possit incertum.	4.3 (212.2)
Bisi . . . ipse erat successor Bonifatii, . . . uir multae sanctitatis et religionis.	4.5 (217.26)
Coepit narrare, quia apparuerit sibi quidam uir Dei, qui eodem anno fuerat defunctus,	4.8 (221.22)
praerat regno Orientalium Saxonum, . . . uir multum Deo deuotus, nomine Sebbi,	4.11 (225.16)
non multo post idem uir Dei, . . . uidit uisionem consolatoriam,	4.11 (226.16)
pariterque catholicae fidei decreta firmabat uir uenerabilis Iohannes archiepiator	4.18 (240.30)
quam et alter ante illum uir habuerat uxorem,	4.19 (243.7)
propter quod omnium iudicio praefatus uir in episcopatum pro eo electus, ac . . . ordinatus est;	4.23 (255.12)
ante praefatum uirum Dei Bosclum, uir strenuissimus . . . Tatfrid, . . . electus est antistes;	4.23 (255.19)
Quae cum uir eius Hereric exularet sub rege Brettonum Cerdice,	4.23 (255.32)

Erat enim uir multum religiosus, et regularibus disciplinis humiliter subditus;	4.24 (261.11)
Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum;	4.25 (263.1)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice prodebat.	4.25 (264.18)
etiam reuerentissimus uir Domini Trumuin, qui in eos episcopatum acceperat, recessit cum suis,	4.26 (267.18)
Successit autem Ecgfrido in regnum Aldfrid, uir in scripturis doctissimus,	4.26 (268.2)
Vt uir Domini Cudberet sit episcopus factus;	4.27 (268.19)
Mailros, quod . . . abbas Eata, uir omnium mansuetissimus ac simplicissimus, regebat,	4.27 (269.2)
Ordinatus est autem post haec Eadberet uir scientia scripturarum diuinarum . . . insignis;	4.29 (275.31)
quanta in gloria uir Domini Cudberet post mortem uiueret,	4.30 (276.8)
quod uir esset multae pietatis ac religionis,	4.31 (278.6)
cui tunc uir religiosus Suidberet abbas iure praefuit.	4.32 (279.23)
Successit autem uiro Domini Cudbereto in exercenda uita solitaria, . . . uir uenerabilis Oidiluald,	5.1 (281.5)
Mansit autem idem uir Dei in insula Farne xii annis,	5.1 (282.23)
Iohannes uir sanctus Hagustaldensis ecclesiae praesulatum suscepit;	5.2 (282.32)
qui eum familiariter nouerunt, dicere solent, et maxime uir reuerentissimus ac ueracissimus Berethun,	5.2 (283.3)
in qua uir Dei saepius, . . . atque orationibus ac lectioni quietus operam dare consueuerat.	5.2 (283.11)
quia cum reuerentissimus uir Vilfrid . . . in episcopatum esset Hagustaldensis ecclesiae receptus,	5.3 (285.3)
Addidit autem uir etiam lacrimas precibus,	5.5 (288.9)
Berctuald, . . . uir et ipse scientia scripturarum inbutus,	5.8 (295.21)
Vt Ecgberet uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	5.9 (296.3)
Vt autem uidit uir Domini Ecgberet,	5.10 (298.29)
Vt uiri uenerabiles [uir uenerabilis] Suidberet in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordi-	
nati episcopi.	uar. 5.11 (301.17)
Haec et alia, quae uiderat, idem uir Domini, non omnibus . . . referre uolebat,	5.12 (309.16)
Fuit autem temporibus Coenredi, qui post Aedilredum regnauit, uir in laico habitu . . . positus;	5.13 (311.7)
Erat enim uir bonus, et sapiens, et scientia scripturarum nobilissime instructus.	5.15 (315.27)
ut uir unitatis ac pacis studiosissimus ante ad uitam raperetur aeternam,	5.15 (316.13)
Scriptis idem uir de locis sanctis librum legentibus multis utilimum;	5.15 (316.17)
Bonus quippe erat uir, ac iustus,	5.18 (320.10)
Scriptis et alia nonnulla, utpote uir undecumque doctissimus;	5.18 (321.8)
Fortheri, . . . uir et ipse in scripturis sanctis multum eruditus.	5.18 (321.12)
gradum archiepiscopatus Honorius, . . . uir in rebus ecclesiasticis sublimiter institutus seruabat.	5.19 (323.26)
desiderante rege, ut uir tantae eruditionis ac religionis sibi . . . sacerdos esset,	5.19 (325.25)
consecratus est in episcopatum Eboraci, iubente rege Osuio, Ceadda uir sanctus,	5.19 (326.3)
Acca presbyter eius, uir et ipse strenuissimus, et coram Deo et hominibus magnificus;	5.20 (331.14)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5.21 (342.15)
Mansit autem uir Domini Ecgberet annos xiii in praefata insula,	5.22 (347.21)
quod uenerabilis uir non solum in pascha transiuit de hoc mundo ad Patrem;	5.22 (348.1)
Tobias . . . defunctus est, uir, ut supra meminimus, doctissimus.	5.23 (348.21)
Quo anno sanctus uir Domini Ecgberet, . . . migravit ad Dominum;	5.23 (349.17)
uir religione et prudentia insignis, sacris quoque litteris nobiliter instructus.	5.23 (350.8)
uir Domini Ecgberet Hienses monachos ad catholicum pascha et ecclesiasticam correxit tonsuram.	5.24 (356.11)
uir, reserato hospitio sancti uiri,	1.19 (37.21)
idem annus sequentis regis, id est Osualdi, uiri Deo dilecti, regno adsignaretur;	3.1 (128.16)
et ut regia uiri sancti persona memoriam haberet aeternam,	3.11 (148.28)
Nec solum inelcti fama uiri Britanniae fines lustrauit uniuersos,	3.13 (152.7)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.13 (153.26)
Scripti autem haec de persona et operibus uiri praefati;	3.17 (161.9)
Si enim huius uiri in peccatis suis mortui pecuniam non accepisses,	3.19 (167.1)
ut, quanta esset uiri sublimitas, legentibus notius existeret.	3.19 (168.27)
iuxta praedictum uiri Dei, uera est eius culpa punita.	3.22 (173.26)
Sed credendum est, quia talis mors uiri religiosi non solum talem culpam diluerit,	3.22 (174.10)
quorum prior frater fuit Ediluini, uiri aequae Deo dilecti,	3.27 (192.21)
cuius uidelicet uiri, et in episcopatu, et ante episcopatum, uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima,	4.6 (218.16)
Aedilthydrum, filiam Anna . . . uiri bene religiosi, ac per omnia mente et opere egregii;	4.19 (243.5)
quia uirili [a uiri] contactu incorrupta durauerit,	uar. 4.19 (243.25)
sed ad uotum uiri Dei habitabilis per omnia factus est,	4.28 (271.17)
proterrens se ad corpus uiri Dei, pia intentione . . . Dominum sibi propitium fieri precabatur;	4.31 (278.28)
credens suum oculum capillis uiri Dei, quibus ad tactus erat, oculus esse sanandum;	4.32 (280.22)
quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.21)
peruenit ad amicitiam uiri sanctissimi ac doctissimi, Bonifatii	5.19 (324.22)
quia modica illa, quae prouenerat, intercapedo quietis, ad uiri Dei preces . . . donata est.	5.1 (282.21)
uir, non solum haec saeculares uiri,	1.14 (30.5)
religiosi uiri nullius commendatione indigeant;	1.24 (44.4)
Augustinus, et socii eius, uiri, ut ferunt, ferme xl.	1.25 (45.11)
uenerunt, . . . vii Brettonum episcopi et plures uiri doctissimi,	2.2 (82.20)
Baptizatus et Yffi filius Osfridi, sed et alii nobiles ac regii uiri non pauci.	2.14 (114.29)
tempore illo religiosi quique uiri ac feminae consuetudinem fecerunt per totum annum,	3.5 (136.18)
et undique ad eius ministerium de cunctis prope prouinciis uiri etiam nobilissimi concurrerent,	3.14 (156.3)
quod omnes patres nostri, uiri Deo dilecti, eodem modo celebrasse noscuntur.	3.25 (184.5)
Uit tempestas saepe dictae cladis . . . partem monasterii huius illam, qua uiri tenebantur, inuasisset,	4.7 (219.17)
interrogauit eum sollicitus, quales essent habitu uel specie uiri,	4.14 (235.13)
sed omnes prorsus, et uiri et feminae, aut somno torpent inertes, aut ad peccata uigilant.	4.25 (265.11)
quod . . . nobiles, ignobiles, laici, clerici, uiri ac feminae certatim facere consueverunt.	5.7 (294.12)
Vt uiri uenerabiles Suidberet in Britanniis, Vilbrord Romae sint in Fresiam ordinati episcopi.	5.11 (301.17)
uiris. uiris suis non debent admisceri;	1.27 (55.14)
uiris suis misceri prohibentur;	1.27 (55.16)
uiris. uiri uenerabiles atque eruditissimis,	Praef. (6.9)
cultumque suae religionis cum omnibus, qui secum uenissent, uiris siue feminis, . . . seruaret.	2.9 (98.6)
quae ab angelis sanctis, quae a uiris iustis sibi inter angelos apparentibus laeta uel tristia cognouerit),	3.19 (165.9)
una cum eo sedentibus ceteris episcopis Britanniae insulae uiris uenerabilibus,	4.17 (239.14)
inuentus est, et captus a uiris hostilis exercitus,	4.22 (250.5)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	4.23 (253.29)
iussus est, multis doctoribus uiris praesentibus, indicare somnium,	4.24 (260.16)
tandem rex ipse praefatus, una cum . . . religiosis ac potentibus uiris insulam nauigauit.	4.28 (272.22)
Haec epistula cum praesente rege Naitono multisque uiris doctoribus esset lecta,	5.21 (345.23)
Consecratus est autem . . . a uiris uenerabilibus Danibae Ventano, et Ingualdo Lundoniensi,	5.23 (350.5)
uiro, iuxta honorem tanto uiro congruum in ecclesia posuerunt.	1.33 (71.5)
inquirens, quis tanto uiro tales ausus esset plagas infligere;	2.6 (93.4)
uni uero [uiro] sponso uirginem castam exhiberet Christo.	uar. 2.9 (98.23)
Exemplar epistulae . . . Bonifatii directae uiro glorioso Aduino regi Anglorum.	2.10 (100.22)

Viro glorioso Aeduino regi Anglorum, Bonifatius	2. 10 (100. 24)
Qualis uisio cuidam uiro Dei apparuerit,	4. 25 (262. 21)
mox copiosa seges exorta desideratam proprii laboris uiro Dei refectionem praebebat.	4. 28 (272. 9)
Erat enim presbyter . . . iamdudum uiro Dei spiritalis amicitiae foedere copulatus;	4. 29 (274. 12)
Successit autem uiro Domini Cudberto in exereenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5. 1 (281. 3)
Tilmon, uiro industri, et ad saeculum quoque nobili, qui de milite factus fuerat monachus;	5. 10 (301. 3)
Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido, uiro undecumque doctissimo;	5. 12 (309. 31)
(hoc enim erat uiro nomen),	5. 12 (310. 25)
uiro. duce Ambrosio Aureliano, uiro modesto,	1. 16 (33. 12)
adiuncto sibi Seuero, totius sanctitatis uiro,	1. 21 (40. 5)
et ab ipso uenerabili uiro Paulino rationem fidei ediscere,	2. 9 (100. 9)
Verum Eorpuald . . . occisus est a uiro gentili nomine Ricbereto;	2. 15 (116. 18)
auxilium praebente illi Penda uiro strenuissimo de regio genere Merciorum,	2. 20 (124. 18)
praedicante eis uerbum Nynia episcopo . . . sanctissimo uiro de natione Brettonum,	3. 4 (133. 16)
quod eadem regina cum uiro suo Aedilredo multum diligebat,	3. 11 (148. 7)
succedente . . . Trumheri, uiro religioso et monachica uita instituto,	3. 21 (171. 13)
cantandis magister . . . Stephanus fuit, inuitatus de Cantia a reuerentissimo uiro Vilfrido,	4. 2 (205. 17)
Multique haec a praefato uiro audientes, accensi sunt . . . ad orandum,	4. 22 (252. 3)
Hanc mihi historiam etiam quidam eorum, qui ab ipso uiro, in quo facta est, audiere, narrarunt;	4. 22 (252. 11)
abbatissa amplexata gratiam Dei in uiro, saecularem illum habitum relinquere, . . . docuit,	4. 24 (260. 25)
defuncto Bosa uiro multae sanctitatis et humilitatis,	5. 3 (285. 6)
uixit . . . pontificante apostolico uiro domno Sergio papa anno secundo.	5. 7 (294. 3)
uiro. et maxime nostrae gentis uirosum industrium,	Praef. (5. 11)
uel aliorum fidelium uirosum uiua uoce didicimus.	Praef. (7. 22)
certissima fidelium uirosum adtestatione	Praef. (8. 2)
Aedilbilde, soror uirosum sanctorum Aediluiui et Alduini,	3. 11 (149. 6)
exiit ipsa cum una sanctimonialium feminarum ad locum uirosum,	3. 11 (149. 28)
caelestium agminum uisio; sed et uirosum de una natione sanctorum,	3. 19 (166. 13)
eam monasterii partem, qua ancillarum Dei caterua a uirosum erat secreta contubernio,	4. 7 (219. 20)
quia sciebat illam nullum uirosum plus illo diligere.	4. 19 (243. 18)
aut externorum sibi uirosum amicitiam conparent.	4. 25 (265. 20)
uiros. uiros ad recuperandam tendere populorum salutem inuiderunt;	1. 17 (34. 13)
Extinctos in ea pugna ferunt . . . uiros circiter mille c ^{tos} ,	2. 2 (84. 26)
Columbam et successores eius uiros Deo dilectos, . . . diuinis paginis contraria . . . egisse credendum est?	3. 25 (187. 4)
tulit . . . et de gente Anglorum uiros circiter xxx,	4. 4 (213. 6)
Uidit enim, ut post ipse referebat, tres ad se uenisse uiros claro indutos habitu;	4. 11 (226. 21)
episcopos uidimus, et hos omnes singularis meriti ac sanctitatis uiros,	4. 23 (254. 24)
temptauit adhuc in opus uerbi mittere uiros sanctos et industrios,	5. 10 (299. 3)
Dicebatque ad illos, qui mihi adsederant, uiros albatos et praeciaros:	5. 13 (312. 20)
uiro. Theodosium Hispanum uiro . . . apud Syrium purpura induit,	1. 9 (23. 8)
ad beatissimum uiro preces sacerdotum omnium deferuntur,	1. 21 (40. 1)
ad reuerentissimum uiro fratrem nostrum Augustinum episcopum perduxerit,	1. 30 (65. 4)
animaduertentes uicini, qui uidebant, sanctum fuisse uiro,	1. 33 (71. 3)
uenerunt primo ad quendam uiro sanctum ac prudentem,	2. 2 (82. 24)
Habuit autem eum . . . Iacobum diaconum, uiro utique industrium ac nobilem	2. 16 (117. 30)
Iacobum diaconum, uiro utique ecclesiasticum et sanctum,	2. 20 (126. 22)
accepit . . . Aedanum summae mansuetudinis, et pietatis, ac moderaminis uiro,	3. 3 (31. 16)
Osuini, . . . uiro eximiae pietatis et religionis;	3. 14 (154. 27)
clamauit ad se uiro Dei Cedd,	3. 22 (172. 25)
quem cum Oidiluald, . . . uiro sanctum et sapientem, probumque moribus uideret,	3. 23 (174. 29)
habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, uocabulo Caelin, uiro aequae Deo	3. 23 (175. 8)
deuotum,	3. 25 (182. 29)
porro Alefrid magistrum habens eruditionis Christianae Vilfridum uiro doctissimum	3. 25 (187. 11)
'Constante,' inquit, 'Anatolium uiro sanctissimum, doctissimum, ac laude esse dignissimum;	3. 28 (194. 27)
imitatus industriam filii rex Osui misit Cantiam uiro sanctum,	3. 29 (196. 11)
adsumserunt cum electione et consensu sanctae ecclesiae gentis Anglorum, uiro bonum et aptum	4. 2 (206. 6)
episcopatu,	4. 3 (206. 29)
ordinauit uiro magis ecclesiasticis disciplinis institutum,	4. 3 (212. 25)
quia nimirum sanctum esse uiro conperit,	4. 11 (225. 23)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum, uiro bonum ac modestum,	4. 20 (248. 11)
dictum est, quia talis animi uiro, episcopum magis quam regem ordinari decreet.	4. 20 (248. 12)
Quid petis, alma, uiro, sponso iam dedita summo?	4. 23 (255. 19)
Sponsus adest Christus; quid petis, alma, uiro?	4. 25 (264. 25)
In quam uidelicet prouinciam paulo ante, hoc est ante praefatum uiro Dei Boselum, uir . . . Tat-	4. 27 (268. 23)
frid, . . . electus est antistes;	5. 4 (287. 6)
At illa merito turbata de tali praesegio uocauit ad se uiro,	5. 8 (294. 15)
episcopum, ut diximus, fecerat ordinari . . . uiro sanctum et uenerabilem Cudbertum,	5. 8 (296. 1)
Contigit autem eo tempore uiro Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5. 11 (302. 6)
etiam Tobiam uiro doctissimum Hrofensi ecclesiae fecerit antistitem,	5. 11 (302. 31)
Tobiam . . . consecrauit, uiro Latina, Greca, et Saxonica lingua atque eruditione multipliciter	5. 12 (309. 26)
instructum.	5. 19 (328. 14)
fratres, . . . elegerunt ex suo numero uiro modestum moribus,	5. 19 (328. 16)
nisi Pippin fauente omnium consensu uiro uenerabilem Vilbrordum Romam,	5. 21 (332. 25)
Hic saepius ad eundem uiro ingrediens, audiuit	3. 9 (146. 9)
ut ipsum in concilio, . . . quasi uiro incorruptae fidei, et animi probi residere praeciperet,	3. 22 (174. 6)
dicebant omnes, . . . uiro tantae auctoritatis, qui per XL prope annos episcopatuungebatur, nequa-	3. 18 (163. 10)
quam dampni debere,	3. 10 (147. 16)
Siquidem misit legatarios ad uiro uenerabilem Ceolfridum,	3. 16 (159. 6)
VIRECTVM. uirecta. uirecta herbarum audius carpere coepit.	4. 20 (247. 24)
VIRGA. uirga. Iratus autem tetigit regem iacentem uirga,	3. 24 (177. 28)
uirgam, nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit;	3. 24 (178. 24)
uirgis. quod erat uirgis contextum, ac foeno tectum,	4. 20 (247. 22)
VIRGEVS, a, um. uirgeorum. aduexit illo plurimam congeriem trabium, tignorum, parietum, uirgeorum,	4. 23 (257. 7)
et tecti fenei,	5. 18 (321. 5)
VIRGINEVS, a, um. uirgineos. Virgineos flores huius honor genuit.	3. 8 (144. 6)
VIRGINITAS. uirginitate. Vouit ergo, quia, . . . filiam suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	
dedit filiam suam Aelfledam, . . . perpetua ei uirginitate consecrandam;	
Virginitate micans gaudet amica cohors.	
quae xxx et amplius annos dedicata Domino uirginitate, in monachica conuersatione seruebat.	
Scriptis et de uirginitate librum eximium,	
uirginitatis. et ipsa Deo dilectam perpetuae uirginitatis gloriam in magna corporis continentia seruauit;	

perpetua tamen mansit uirginitatis integritate gloriosa;	4.19 (243.11)
Videtur oportunum huic historiae etiam hymnum uirginitatis inserere,	4.20 (247.3)
VIRGINVM, see LAVS VIRGINVM.	
VIRGO, uirgine. cum praefata uirgine ad regem Aeduinum quasi comes copulae carnalis aduenit.	2.9 (98.20)
sed nauigio cum uirgine redire disponebat,	3.15 (157.29)
Gaudet amica cohors de uirgine matre tonantis;	4.20 (247.21)
uirginem, responsum est non esse licitum Christianam uirginem pagano in coniugem dari,	2.9 (97.28)
uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo,	2.9 (98.24)
etiāsi uirginem non acciperet;	3.21 (170.7)
Vt in eodem monasterio puerulus moriens uirginem, quae se erat secutura, clamauerit;	4.8 (220.21)
Statimque exurgens, nimio timore perterrita, cucurrit ad uirginem,	4.23 (257.20)
Intrauit ergo me secum adsumto ad uirginem,	5.3 (286.3)
ac filiam fratris sui uirginem illi coniugem daret,	5.19 (324.10)
uirgines. Lauerunt igitur uirgines corpus,	4.19 (246.20)
uirgines quoque Deo dicatae, . . . texendis subtilioribus indumentis operam dant,	4.25 (265.16)
uirginibus. et de filia eius Ercongota et propinqua Aedilbergae, sacris Deo uirginibus,	3.8 (142.2)
clamauit tertio unam de consecratis Christo uirginibus, proprio eam nomine . . . alloquens,	4.8 (220.29)
uirginis. Huius autem uirginis Deo dicatae multa quidem . . . solent opera uirtutum . . . narrari.	3.8 (143.1)
Sepultum est autem corpus uenerabile uirginis et sponsae Christi in ecclesia beati . . . Stephani;	3.8 (143.32)
Cumque corpus sacrae uirginis ac sponsae Christi aperto sepulchro esset prolatum in lucem,	4.19 (245.8)
uidique eleuatum de tumulo, et positum in lectulo corpus sacrae Deo uirginis	4.19 (245.31)
ita aptum corpori uirginis sarcophagum inuentum est,	4.19 (246.24)
En Deus altus adit uenerandae uirginis alium,	4.20 (247.17)
Virginis alma caro est tumulata bis octo Nouembres,	4.20 (248.19)
Nec putet in tumulo uirginis alma caro,	4.20 (248.20)
(hoc enim erat nomen uirginis),	5.3 (286.10)
donauit enim tibi Dominus uitam per . . . intercessionem beatæ suae genetricis semperque uirginis	5.19 (329.15)
uirginum. Cumque monachum quendam de uicino uirginum monasterio, nomine Andreā, pontifici	
offerret,	4.1 (202.16)
qui propter infantilem adhuc aetatem in uirginum Deo dedicatarum solebat cella nutrirī,	4.8 (220.26)
si ad monasterium delata uirginum sanctimonialium, ad reliquias sanctorum peteret,	4.10 (224.28)
ubi constructo monasterio uirginum Deo deuotarum perplurium	4.19 (244.3)
cubidam uirginum Deo deuotarum, . . . obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.12)
His temporibus monasterium uirginum, . . . flammis absumtum est,	4.25 (262.23)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum in loco, qui uocatur Vetadun,	5.3 (285.8)
quia quaedam de numero uirginum, quae erat filia ipsius carnalis, grauissimo langore teneretur;	5.3 (285.12)
uirgo. promisit se nil omnimodis contrarium Christianae fidei, quam uirgo colebat, esse facturum;	2.9 (98.3)
Itaque promittitur uirgo, atque Aeduino mittitur,	2.9 (98.11)
Cuius filia Earcongota, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum.	3.8 (142.13)
Mox ut uirgo haec cum capsella, quam portabat, adpropinquauit atrio	3.11 (150.18)
ad complexum et nuptias sponsi caelestis uirgo beata intraret.	3.24 (179.8)
Ad uirgo illa, quam moriens uocabat, mox in loco, quo erat, . . . illum, . . . secuta est.	4.8 (221.3)
Vt Edithrid regina uirgo perpetua permanserit,	4.19 (243.1)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.19 (244.4)
Femina uirgo parit mundi deuota parentem,	4.20 (247.19)
Porta Maria Dei, femina uirgo parit,	4.20 (247.20)
Ignibus usta feris, uirgo non cessit Agathe,	4.20 (247.25)
Nostra quoque egregia iam tempora uirgo beauit;	4.20 (248.5)
Virgo triumphat ouans, zelus in hoste furit,	4.20 (248.26)
Praerat quidem tunc eidem monasterio regia uirgo Aelfleda, una cum matre Eanfleda,	4.26 (267.31)
crepta morti ac doloribus uirgo, laudes Domini Saluatori . . . referebat.	5.3 (286.24)
VIRGVLTVM. uirgultis. renascentibus uirgultis Pelagianae pestis,	1.21 (39.28)
VIROIDOR, ius. uiridius. et uidit unius loci spatium cetero campo uiridius ac uenustius;	3.10 (147.2)
VIROIDITAS. uiriditatis. quod nulla esset alia causa insolitae illo in loco uiriditatis,	3.10 (147.4)
VIROIDO. uiriditibus. rediit uiriditibus aruis annus laetus et frugifer.	4.13 (231.20)
VIROLIS, e. uirili. signum diuini miraculi, . . . indicio est, quia uirili contactu incorrupta durauerit.	4.19 (243.25)
uirilis. ut paulatim ablata exinde terra fossam ad mensuram staturae uirilis altum reddiderit.	3.9 (145.22)
VIROR. uiror. 'in cubilibus, . . . oriretur uiror calami et iunci,'	3.23 (175.17)
VIRTVS. uirtus. uirtus ei diuinæ cognitionis infunditur,	2.1 (78.19)
Cuius ut uirtus, iuxta apostolum, in infirmitate perficeretur,	4.9 (222.5)
ut, iuxta exemplum apostoli, uirtus eius in infirmitate perficeretur.	4.23 (256.15)
Ex quo tempore spes coepit et uirtus regni Angelorum 'fluere ac retro sublapsa referri,'	4.26 (267.10)
Quaeque patrum uirtus, et quae congenerat ipse Caedual armipotens, liquit amore Dei;	5.7 (293.9)
uirtute. et postmodum Pelagianorum tempestatem diuina uirtute sedauerit.	1.17 (33.23)
At illi non daemonica, sed diuina uirtute praediti,	1.25 (45.33)
atque adnium illius uirtute, . . . adiuuante,	1.32 (69.5)
et cognati uirtute deuotionis exercuit,	2.1 (73.24)
fracta stomachi uirtute lassescibat,	2.1 (77.8)
Saluati ergo estis spe patientiae et tolerantiae uirtute,	2.8 (96.6)
Qua uisa uirtute mirati sunt ualde;	3.10 (147.22)
'Ibunt sancti de uirtute in uirtutem';	3.19 (164.32)
Erat quippe ante omnia diuinæ caritatis igne feruidus, patientiae uirtute modestus,	4.28 (273.20)
et sanitatis simul ac uirtute recepta ministrabat eis.	5.4 (287.30)
tamen et diuina sibi et humana prorsus resistente uirtute, in neutro cupitum possunt obtinere pro-	
positum;	5.23 (351.14)
uirtutem. Quomodo enim iuuandi quemlibet possunt habere uirtutem hi,	2.10 (102.20)
et per uirtutem eiusdem spiritus hanc exortam, . . . sopiuerit.	3.15 (158.21)
'Ibunt sancti de uirtute in uirtutem';	3.19 (164.32)
ut uirtutem dilectionis et pacis ad inuicem et ad omnes fideles seruarent;	4.3 (209.7)
uirtutes. et auctoritas per conscientiam, doctrina per litteras, uirtutes ex meritis.	1.17 (35.11)
In cuius loco orationis innumerae uirtutes sanitarum noscuntur esse patratæ,	3.2 (129.13)
uirtutes. Referri nequeunt, . . . qui uirtutes faciebat infirmus;	1.19 (37.30)
uirtutes sanctorum, . . . ad exemplum uiuendi posteris collegit;	2.1 (76.23)
Cuius inter ceteras uirtutis [uirtutes] et modestiae, . . . glorias	3.14 (156.4)
et daemonia eiecerint, et uirtutes multas fecerint,	3.25 (187.30)
quicquid in ea uitii sordidantis inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam resedisset,	4.9 (222.9)
uirtutibus. quibus sit uirtutibus insudandum, edocuit,	2.1 (76.26)
uirtutibus. raptim opinione, praedicatione, uirtutibus impleuerunt;	1.17 (35.5)
et uictam se diuinis uirtutibus gratulatur,	1.19 (37.25)
ne de uirtutibus suis gloriaretur,	1.31 (66.9)

enumeratis animi sui uirtutibus praeis,	2.1 (74.18)
ita postmodum et ceteris uirtutibus ornatus apparuit.	3.5 (137.27)
Furseus, uerbo et actibus clarus, sed et egregius insignis uirtutibus,	3.19 (163.25)
ubi merita illius multis saepe constat Deo operante claruisse uirtutibus.	3.19 (168.25)
Et si sanctus erat, ac potens uirtutibus ille Columba uester,	3.25 (188.15)
Verum quia de uita illius et uirtutibus ante annos plures sufficienter . . . conscripsimus,	4.28 (271.8)
uerum eis, quae tonsura maiores sunt, uirtutibus, humilitatis et oboedientiae, non mediocriter in-	
insignitus;	5.19 (323.7)
uirtutis. Constantinus . . . propter solam spem nominis sine merito uirtutis eligitur;	1.11 (24.27)
ut unum uirtutis eius, unde cetera intellegi possint, testimonium referam,	2.7 (94.13)
quia nihil omnino uirtutis habet, nihil utilitatis religio illa,	2.13 (111.23)
Nec ab re est unum e pluribus, . . . uirtutis miraculum enarrare.	3.2 (130.10)
quae cuius esset uirtutis, magis post mortem clariuit.	3.8 (144.8)
quid uirtutis ac miraculi caelestis fuerit ostensum,	3.11 (147.31)
cuius excellentia fidei et uirtutis, . . . uirtutum frequentium operatione clariuerit;	3.13 (153.19)
uirtutis et modestiae, et, ut ita dicam, specialis benedictionis glorias . . . fuisse fertur humilitas,	3.14 (156.4)
multos et exemplo uirtutis, et incitamento sermonis, uel incredulos ad Christum conuertit,	3.19 (163.30)
In quo utroque loco, ad indicium uirtutis illius, solent crebra sanitarum miracula operari.	4.3 (212.9)
quanta sanctos Christi lux in caelis, quae gratia uirtutis possideret,	4.10 (225.11)
etiam Roman adire curauit, quod eo tempore magnae uirtutis aestimabatur;	4.23 (255.4)
ad quos felix industriae ac uirtutis eius rumor peruenit,	4.23 (255.28)
plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	4.27 (270.13)
animaduertit . . . minime perfectam esse uirtutis uiam, quae tradebatur a Scottis,	5.19 (323.12)
uirtutum, et frequentium operatio uirtutum celebrari non desinit.	1.7 (21.31)
comitantibus uirtutum operibus, suam defertur ad urbem.	1.21 (41.15)
non profectum iactando uirtutum,	2.1 (74.13)
quae uirtutum earundem sit claritas, ostenderet.	2.1 (76.27)
qui gratia discretionis, quae uirtutum mater est, ante omnia probabatur inbutus;	3.5 (137.24)
Cuius filia Earcongotae, ut condigna parenti suboles, magnarum fuit uirgo uirtutum,	3.8 (142.13)
prae merito uirtutum eiusdem monasterii Brigenis est abbattissa constituta.	3.8 (142.25)
solent opera uirtutum et signa miraculorum usque hodie narrari.	3.8 (143.2)
quae deuotio mentis fuerit, etiam post mortem uirtutum miraculis clariuit.	3.9 (145.14)
Et multa quidem in loco illo uel de puluere loci illius facta uirtutum miracula narrantur;	3.9 (145.27)
cuius excellentia fidei . . . etiam post mortem, uirtutum frequentium operatione clariuerit;	3.13 (153.19)
Curabat . . . omnibus opus uirtutum et exemplis ostendere,	3.19 (167.11)
et uirtutum quae fecerunt miracula testimonium praeberunt;	3.25 (187.7)
post multa uirtutum bona, ut ipse desiderabat, . . . migravit ad regna caelestia.	3.27 (193.29)
inter plura continentiae, humilitatis, . . . uoluntariae paupertatis, et ceterarum uirtutum merita,	4.3 (210.13)
sicut etiam nunc caelestium signa uirtutum indicio sunt.	4.6 (218.19)
In hoc etenim monasterio plura uirtutum sunt signa patrata,	4.7 (219.11)
pietatis, et castimoniae, ceterarumque uirtutum, sed maxime pacis et caritatis custodiam docuit;	4.23 (254.9)
cui tempore illo propositus Bozil magnarum uirtutum et prophetici spiritus sacerdos fuit.	4.27 (269.6)
Cum ergo uenerabilis Domini famulus . . . magnis uirtutum signis efflueret,	4.27 (270.16)
Qui susceptum episcopatus gradum ad imitationem beatorum apostolorum uirtutum ornabat operibus,	4.28 (273.14)
sicut in uolumine uitae et uirtutum eius quisque legerit, inueniet.	4.31 (279.16)
de quo plura uirtutum miracula, qui eum familiariter nouerunt, dicere solent,	5.2 (283.1)
suis amplius ex uirtutum exemplis prodesse curabat,	5.9 (298.25)
episcopalem uitam siue doctrinam magis insito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus ex-	
ercebat.	5.18 (320.11)
Joseph et ipse castitatis, humilitatis, pietatis, ceterarumque uirtutum executor . . . patet	5.21 (342.12)
quorum tamen intus conscientia in parili uirtutum sibi gratia concordabat.	5.21 (342.17)
VIRVS. uirus. nihilominus exitiabile perfidiae suae uirus,	1.8 (22.29)
quod uirus Pelagianae hereseos apud uos denuo reuiuiscit;	2.19 (123.25)
VIS. ui, sed tanta ui hostis ferrum infixit,	2.9 (99.13)
ui tempestatis in occidentalia Britanniae litora delatus est;	5.15 (316.23)
uim. talibus protinus totam uim ueneni grassantis,	1.1 (13.4)
uallum uero, quo ad repellendam uim hostium castra muniuntur,	1.5 (16.25)
primo uim sui furoris a lesione locorum, quae contra erant, abstraxit,	2.7 (94.29)
Cum enim uim feruoris immensi tolerare non possent,	5.12 (305.7)
uires. coeperunt et illi paulatim uires animosque resumere,	1.16 (33.8)
Hoc ergo duce uires capessunt Brettones,	1.16 (33.15)
etsi necdum uires pristinas recepi,	5.3 (286.18)
sed et perditas dudum uires recepisse sentiens,	5.4 (287.25)
uiribus. optandum est, et totis animi uiribus supplicandum,	5.21 (333.29)
uiribus. ferebatur nauigium oratione, non uiribus;	1.17 (34.17)
bellum aduersum Brettones iunctis uiribus suscepunt,	1.20 (38.9)
triumphant uictoria fide obtenta, non uiribus.	1.20 (39.21)
nil ex omnibus, quae in euangelicis . . . litteris . . . cognouerat, praetermittere, sed cuncta pro suis	
uiribus operibus explere curabat.	3.17 (161.28)
uis. Tum subito occurrit pergentibus inimica uis daemonum,	1.17 (34.12)
Cuius quanta fides [uis] in Deum, quae deuotio mentis fuerit,	uar. 3.9 (145.13)
VISCVS. uiscerum. crebris uiscerum doloribus cruciabatur,	2.1 (77.6)
VISIBILIS. e. uisibile. signum incendii, . . . uisibile cunctis in humero maxillaque portauit;	3.19 (167.7)
superatisque hostibus uel inuisibilibus [uisibilibus],	uar. 1.20 (39.23)
VISIO. uisio. Sequuntur . . . copiosior caelestium agminum uisio;	3.19 (166.12)
apparuit uisio miranda cuidam de sororibus,	4.9 (221.31)
Qualis uisio cuidam uiro Dei apparuerit,	4.25 (262.21)
ne forte inlusoria esset uisio.	5.9 (297.22)
'Visio mihi modo tremenda apparuit,	5.19 (329.7)
uisione. angelica meruit uisione perfrui.	3.19 (164.4)
Qua uisione confirmatus, curauit locum monasterii, . . . uelocissime construere,	3.19 (166.9)
qui sibi in tota utraque uisione ductores adferunt,	3.19 (166.6)
Nec dubium remansit cogitanti de uisione,	4.9 (222.21)
subito uisione spiritali recreata, os et oculos aperuit;	4.9 (223.17)
Quod ita utrumque, ut ex uisione didicit, completum est.	4.11 (226.28)
Ex qua nimirum uisione multi, . . . sunt mirabiliter accensi;	4.14 (235.35)
Dominus omnipotens obitum ipsius . . . manifestata uisione reuelare dignatus est.	4.23 (257.4)
intellexit uel in somnio, uel in uisione mentis ostensum sibi esse, quod uiderat.	4.23 (257.18)
obitus illius in uisione apparuerit,	4.23 (258.13)
Qua diuulgata uisione, aliquantulum loci accolae paucis diebus timere, . . . coeperunt.	4.25 (265.28)
egredientes e corpore spiritus eorum mox beata inuicem uisione coniuncti sunt,	4.29 (275.13)

tametsi certus est factus de uisione,	5.9 (298.3)
Sed et unus ex eis in uisione nocturna apparuit cuidam de sociis suis,	5.10 (301.2)
uisionem, et ipse per uisionem a suo sit langore curatus.	1.19 (37.6)
Vt Aedui per uisionem quondam sibi exuli ostensam sit ad credendum prouocatus.	2.12 (106.28)
Didicerat enim per uisionem et quid ille petisset, et quia petita inpetrasset.	3.27 (193.23)
aspectansque in caelum, sic ad eam, quam intuebatur, uisionem coepit loqui:	4.9 (223.19)
uir Dei, dum membra sopori dedisset, uidit uisionem consolatoriam,	4.11 (226.17)
es . . . liberandus a morte, et ad uisionem Domini Christi, cui fideliter seruisti, perducendus	4.14 (234.21)
atque haec, usquedum ad eius uisionem peruenire meruit, intemerata seruauit.	4.23 (252.29)
inuentum est, eadem hora transitum eius illis ostensum esse per uisionem,	4.23 (258.3)
ita etiam tranquilla morte mundum relinquens ad eius uisionem ueniret,	4.24 (262.15)
uenit . . . ad eum unus de fratribus, . . . referens ei uisionem, quae sibi eadem nocte apparuisset:	5.9 (297.3)
qui tamen omnes in die iudicii ad uisionem Christi, et gaudia regni caelestis intrabunt.	5.12 (308.29)
ad uisionem beatorum apostolorum in caelis diu desideratam peruenit.	5.19 (322.15)
uisiones. cuius uisiones ac uerba, non autem et conuersatio, plurimis, sed non sibi ipsis, profuit.	5.13 (311.4)
uisiones. illasque uisiones ex ipsius ore audivit;	3.19 (167.18)
Narrabat autem uisiones suas etiam regi Aldfrido,	5.12 (309.31)
uisionibus. et de uisionibus uel sanctitate eius,	3.19 (163.20)
uisionis. Cui ueritas uisionis cita circa exortum diei puellae morte probata est.	4.8 (221.25)
Audiens autem uerba uisionis Ecgerbet,	5.9 (297.20)
ac me solum in medio tenebrarum et horridae uisionis reliquit.	5.12 (305.31)
proferens codicem horrendae uisionis, et magnitudinis enormis, et ponderis pene inportabilis,	5.13 (312.14)
uisionum. Ordinem autem uisionum suarum illis solummodo, . . . exponere uolebat.	3.19 (167.12)
VISITATIO. uisitationis. Cum ergo ueniret ad eum . . . gratia uisitatonis de Britannia uir sanctissimus	4.3 (211.24)
VISITO. uisitantur. 'Et claudenter ibi in carcerem, et post dies multos uisitantur;	5.24 (359.1)
uisitabo. sed paratus esto, quia post quadriennium reuertens uisitabo te;	5.19 (329.17)
uisitandum. Cumque morbo ingrauescente, denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intraret,	5.13 (311.26)
uisitandi. uicos audendi, . . . infirmos uisitandi, et, ut breuiter dicam, animas curandi causa fuit;	3.26 (191.18)
inducit ei desiderium sibi inesse beatorum apostolorum limina uisitandi;	5.19 (323.21)
uisitantibus. Vnde uisitantibus se ex more fratribus hordeum iussit adferri,	4.28 (272.3)
uisitare. qui fratres nostros uisitare solebat,	4.3 (209.14)
stantibus . . . comitibus, et interrogantibus de statu eius, quem languentem uisitare uenerant,	4.11 (226.24)
quique nouerant eam religiosi, . . . sedulo eam uisitare, obnixi amare, diligenter erudire solebant.	4.23 (253.32)
qui, . . . annis singulis eum uisitare, et monita ab eo perpetuae salutis audire solebat.	4.29 (274.15)
VISO. uisendum. in uiculis, qui in arduis asperisque montibus procul positi aliis horrore erant ad uisendum,	4.27 (270.6)
uisuntur. uestigia sudium ibidem usque hodie uisuntur,	1.2 (14.17)
in cuius medio ultima Domini uestigia, caelo desuper patente, ubi ascendit, uisuntur.	5.17 (319.2)
VISVS. uisum. deprecans, ut uisum caeco, quem amiserat, restitueret,	2.2 (82.9)
Vbi autem longius uisum leuauimus,	5.1 (282.6)
quia et ea nocte sibi post expletos matutinos Boisil per uisum apparuerit.	5.9 (297.28)
VITA. uita. qualis etiam ipsorum patrum uita uel obitus extiterit,	Praef. (7.13)
'si uita comes fuerit,	1.29 (64.2)
'Talis,' inquit, 'mibi uidetur, rex, uita hominum praesens in terris,	2.13 (112.5)
Ita haec uita hominum ad modicum apparet;	2.13 (112.17)
In tantum autem uita illius a nostri temporis segnitia distabat,	3.5 (136.8)
cuius uidelicet uiri, . . . uita et conuersatio fertur fuisse sanctissima,	4.6 (218.17)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praebeuit.	4.23 (256.9)
quia dicit sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropiare introitus;	4.29 (274.6)
cuius ante mortem uita sublimis crebris etiam miraculorum patebat indicii,	4.30 (276.9)
Cuius ut meritum, uel uita qualis fuerit, certius clarescat,	5.1 (281.8)
quia multum necessaria sibi esset uita ipsius;	5.5 (288.12)
ut multa illum, . . . uel horrenda uel desideranda uidisse, etiamsi lingua sileret, uita loqueretur.	5.12 (304.26)
uita. delectatus uita mundissima sanctorum,	1.26 (47.18)
Communi autem uita uiuentibus iam de faciendis portionibus, . . . quid erit loquendum?	1.27 (49.12)
quatinus ex lingua et uita tuae sanctitatis et recte credendi,	1.29 (64.16)
Secundo autem eiusdem Focatis anno transiens ex hac uita,	2.1 (79.3)
de uita monachorum et quiete ordinaturus,	2.4 (88.17)
sperans se regem Aeduinum regno simul et uita priaturum;	2.9 (99.2)
quorum primi albati adhuc rapti sunt de hac uita,	2.14 (114.27)
cum Doruuernensis uel Eburacensis antistes de hac uita transierit,	2.18 (120.17)
uenit de Hibernia presbyter et abbas habitu et uita monachi insignis,	3.4 (133.7)
de cuius uita et uerbis nonnulla a discipulis eius feruntur scripta haberi.	3.4 (134.16)
De uita Aidani episcopi.	3.5 (135.16)
Eadbald rex Cantuariorum transiens ex hac uita,	3.8 (142.4)
ordinauit Ithamar, . . . de gente Cantuariorum, sed uita et eruditione antecessoribus suis aequandum.	3.14 (154.23)
Vnde animaduerto illum citius ex hac uita rapiendum;	3.14 (157.11)
et de interna uita eius.	3.17 (159.24)
De uita uel morte religiosi regis Sigbereti.	3.18 (162.13)
sicut libellus de uita eius conscriptus sufficienter edoceat,	3.19 (164.26)
et hoc post quinque annos sui episcopatus de hac uita subtracto,	3.20 (169.7)
qui ad docendam baptizandamque gentem illius et eruditione et uita uidebantur idonei,	3.21 (170.16)
succedente . . . Trumheri, uiro religioso et monachica uita instituto,	3.21 (171.14)
Interea Aidano episcopo de hac uita sublato,	3.25 (181.3)
et de uita et obitu et sepultura eius.	4.3 (206.13)
et ut sanctos decebat, de uita priorum patrum sermonem facerent,	4.3 (211.26)
quin ei exeunti de hac uita caelestis patriae patuerit ingressus.	4.9 (222.28)
Cum . . . Torotgyd tres adhuc annos post obitum dominae in hac uita teneretur,	4.9 (223.11)
habens . . . in eo fratres v siue vi, in humili et paupere uita Domino famulantes.	4.13 (231.5)
fundauit ibi monasterium, ac regulari uita instituit,	4.13 (232.15)
multique . . . passim de hac uita raperentur;	4.14 (233.14)
dolorem omnem ac mortem perpetua salute ac uita mutauit.	4.19 (245.22)
et si nunc in alia uita essem,	4.22 (250.33)
De uita et obitu Hildae abbatissae.	4.23 (252.14)
et totidem sequentes nobiliter in monachica uita Domino consecrauit.	4.23 (252.24)
mox hoc regulari uita per omnia, prout a doctis uiris discere poterat, ordinare curabat;	4.23 (253.28)
cum illi exitum uis de hac uita uiderent,	4.23 (258.6)
in ecclesia beati Petri apostoli iuxta honorem et uita et gradu eius condignum conditus est.	4.26 (267.29)
utque in monachica adhuc uita positus uixerit uel docuerit.	4.27 (268.20)
uulgus circumpositum longe lateque a uita stultae consuetudinis . . . conuertere curabat	4.27 (269.15)
Vt idem in uita anchoretica et fontem de arente terra orando produxerit,	4.28 (271.3)
Verum quia de uita illius et uirtutibus ante annos plures sufficienter . . . conscripsimus,	4.28 (271.8)

Vt Oidiluald successor Cudbereti in anachoretica uita, . . . tempestatem orando sedauerit.	5.1 (281.1)
Successit autem uiro Domini Cudbereto in exercenda uita solitaria, . . . Oidiluald,	5.1 (281.4)
flectebat genua sua ad patrem Domini nostri Iesu Christi pro nostra uita et salute precaturus.	5.1 (282.12)
et de uita uel obitu Vilfridi episcopi.	5.19 (321.26)
ut in hac uita centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam.	5.19 (322.12)
qui in praesenti quidem uita a deceptis hominibus putabantur digni perpetuae gloria coronae;	5.21 (343.32)
Osric rex Nordanhymbrorum uita decessit,	5.23 (349.20)
uitae. 'Si uis perennis uitae felicitate perfrui,	1.7 (19.24)
martyr fortissimus ibidem accepit coronam uitae,	1.7 (21.11)
Cumque ad iussionem regis residentes uerbum ei uitae . . . praedicarent,	1.25 (46.5)
mirantes simplicitatem innocentis uitae,	1.26 (47.1)
percipiendo ex religiose uitae consuetudine eiusdem mysterii amore rapiuntur,	1.26 (47.9)
subditorum mores ex magna uitae munditia,	1.27 (56.26)
mortem . . . ut ingressum uitae, et laboris sui praemium amaret.	1.32 (68.8)
non tamen . . . propositum uitae caelestis intermisit.	2.1 (74.12)
uerum etiam ad caelestis exercitia uitae magis magisque succensus.	2.1 (75.4)
Cui uitae alterius mors magis ipsa uia est.	2.1 (75.14)
si nationi Anglorum nolissent uiam uitae praedicare,	2.1 (79.12)
sin autem lauacrum uitae contemnitis,	2.2 (83.30)
nullatenus ualeatis panem uitae percipere.	2.5 (91.18)
aeternae uitae possitis esse participes.	2.5 (91.19)
qui in uobis uitae insufflauit spiritum,	2.10 (102.8)
hos quoque unitas fidei etiam post huius uitae transitum in perpetua societate conseruet.	2.10 (103.19)
etiam consilium tibi tuae salutis ac uitae melius atque utilius, . . . ostendere potuerit,	2.11 (105.28)
ut, . . . omnes pariter in fonte uitae Christo consecrarentur.	2.12 (109.15)
claret illa, quae nobis uitae, salutis, et beatitudinis aeternae dona ualeat tribuere.	2.13 (111.14)
misit eum ad praedicandum uerbum uitae praefatae nationi Anglorum.	2.13 (112.31)
Gregorii, a cuius ipse discipulis uerbum uitae susceperat.	2.15 (116.29)
eratque . . . et longaeua uitae perfectione eximius,	2.20 (125.25)
eiusque episcopus usque ad uitae suae terminum mansit.	3.4 (134.33)
potest diuina pietas per tanti meritum uiri et huius uitae spatia longiora concedere,	3.7 (141.9)
potest diuina pietas . . . ingressu te uitae perennis dignum reddere.	3.13 (153.26)
ut adlinis destinatae, . . . spiritum uitae exhalaret ultimum.	3.13 (153.27)
legat ipsum, de quo dixi, libellum uitae eius,	3.17 (160.7)
omni uitae suae tempore signum incendii, . . . portauit;	3.19 (165.11)
disciplinam uitae regularis, . . . custodiri docuit.	3.19 (167.6)
uitae caelestis institutio cotidianum sumeret augmentum,	3.22 (173.10)
et aliis quoque fratribus ministerium uitae ac salutis docendo exhiberet.	3.22 (173.14)
in quo memorata regis filia primo discipula uitae regularis, . . . extitit,	3.23 (177.8)
grauior de observatione paschae, necnon et de aliis ecclesiasticis uitae disciplinis controuersia nata est.	3.24 (179.6)
mox congregati in unum uicini uerbum uitae ab illo expetere curabant.	3.25 (182.20)
uel continentioris uitae gratia illo secesserant.	3.26 (191.16)
ordinauit uirum . . . uitae simplicitate contentum,	3.27 (192.12)
iuxta exempla patrum antiquorum, in magna uitae perfectione administrare curauit;	4.2 (206.7)
in quo usque hodie instituta ab ipso regularis uitae uestigia permanent.	4.3 (207.3)
ipse peregrinus pro Domino usque ad finem uitae permansit.	4.3 (207.7)
qui omnibus, qui saluari uellent, uerbum ac lauacrum uitae ministraret.	4.3 (211.22)
mater uirgo, et exemplis uitae caelestis esse coepit et monitis.	4.16 (237.16)
Hild, . . . ad percipiendam praemia uitae caelestis de terris ablata transiuit	4.19 (244.4)
Cum ergo aliquot annos huius monasterio regularis uitae institutioni multum intenta praecesset,	4.23 (252.19)
Nam eisdem, quibus prius monasterium, etiam hoc disciplinis uitae regularis instituit;	4.23 (254.2)
Hild, . . . in suo monasterio uita exemplo praesentibus extitit;	4.23 (254.7)
Cuius carminibus multorum saepe animi ad contentum saeculi, et appetitum sunt uitae caelestis accensi.	4.23 (255.27)
Sicque se caelesti muniens uiatico, uitae alterius ingressui parauit;	4.24 (259.3)
Quae quidem illi districtio uitae artioris, primo ex necessitate emendandae suae prauitatis obuenerat,	4.24 (262.5)
simul et suae uitae solacium deuota Deo doctrix inuenit.	4.25 (263.7)
anno, quo finem uitae accepit rex Egfrid,	4.26 (268.1)
Qui quidem a prima aetate pueritiae studio religiosae uitae semper ardebat,	4.26 (268.21)
Nec solum ipsi monasterio regularis uitae monita, simul et exempla praebebat,	4.27 (268.29)
quia dies sibi mortis, uel uitae magis illius, quae sola uita dicenda est, iam adpropiauerat introitus;	4.27 (269.14)
Erat enim presbyter uitae uenerabilis nomine Hereberet,	4.29 (274.5)
Qui dum sese alterutrum caelestis uitae poculis debriarent,	4.29 (274.11)
e quibus aliqua in libro uitae illius olim memoriae mandauimus.	4.29 (274.20)
sicut in uolumine uitae et uirtutum eius quisque legerit, inueniet.	4.30 (277.28)
quippe quem . . . ad uiam uitae sua oratione ac benedictione reduxit.	4.31 (279.16)
in quo solo didicerat generi humano patere uitae caelestis introitum;	5.6 (289.16)
Percipiensque alacer rediuiuae praemia uitae,	5.7 (292.18)
Alma nouae scandens felix consortia uitae,	5.7 (293.15)
non omnibus passim desidiis ac uitae suae incuriosis referre uolebat,	5.8 (295.16)
et in Hibernia insula solitarius ultimam uitae aetatem pane cibario et frigida aqua sustentat.	5.12 (309.17)
monasterio tempore illo religiosae ac modestae uitae abbas et presbyter Ediluald praeerat.	5.12 (309.25)
Seruiebat autem multum ebriatus, et ceteris uitae remissioris inlecebris;	5.12 (310.5)
quam ad . . . audiendumque cum fratribus uerbum uitae concurrere consuebat.	5.14 (314.5)
De cuius statu uitae, ut ad priora repedantes, paucis, quae sunt gesta, memoremus,	5.14 (314.8)
ut coronam uitae aeternae, quam repromisit Deus diligentibus se, se semper expectare, . . . designat.	5.19 (322.24)
"Obsecro, sancte frater, qui ad coronam te uitae, quae terminum nesciat, tendere credis,	5.21 (343.21)
cunctumque ex eo tempus uitae in eiusdem monasterii habitatione peragens,	5.21 (344.13)
Nono decimo autem uitae meae anno diaconatus, tricesimo gradum presbyteratus, . . . suscepi.	5.24 (357.9)
librum uitae et passionis sancti Felici confessoris de metrico Paulini opere in prosam transtuli;	5.24 (357.15)
librum uitae et passionis sancti Anastasii, male de Greco translatus, . . . ad sensum correx;	5.24 (359.4)
uitam. pauperem uitam in montibus, . . . agebant.	5.24 (359.6)
Vt idem in Cantia primitiuae ecclesiae et doctrinam sit imitatus, et uitam,	1.15 (33.1)
coeperunt apostolicam primitiuae ecclesiae uitam imitari;	1.26 (46.29)
atque uitam uestram et hic per multorum annorum curricula extendat,	1.26 (46.32)
migravit ad ueram, quae in caelis est, uitam,	1.32 (69.32)
qui apud eos anachoreticam ducere uitam solebat,	2.1 (79.4)
quomodo et Bretonum in ipsa Britannia, uitam ac professionem minus ecclesiasticam in multis esse	2.2 (82.26)
cognouit,	2.4 (87.15)
si uitam sibi et uictoriam donaret pugnanti aduersus regem,	2.9 (99.26)
ut uitam suam a tanti persecutoris insidiis tutando seruaret;	2.12 (107.21)

credebantque et baptizabantur quotquot erant praeordinati ad uitam aeternam,	2. 14 (114. 20)
ibidem in pace uitam finiuit.	2. 15 (117. 3)
Vulgatum est autem, . . . quod etiam inter uerba orationis uitam finierit.	3. 12 (151. 27)
pro aeterna patria duceret uitam,	3. 13 (152. 17)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3. 13 (153. 12)
cupiens pro Domino, . . . peregrinam ducere uitam,	3. 19 (163. 27)
ipse ab omnibus mundi rebus liber in anchoretica conuersatione uitam finire disposuit.	3. 19 (168. 2)
qui de monasterii probatione diuturna ad heremiticam peruenerat uitam.	3. 19 (168. 5)
dedit eum illi, qui dignam loco et doctrinam haberet, et uitam.	3. 25 (183. 7)
semper eorum uitam, mores, et disciplinam sequi non desieto.	3. 25 (187. 9)
Vt Eegberct, uir sanctus de natione Anglorum, monachicam in Hibernia uitam duxerit.	3. 27 (191. 27)
Sperabam, quia pariter ad uitam aeternam intraremus.	3. 27 (193. 21)
Duxit autem uitam in magna humilitatis, . . . perfectione.	3. 27 (193. 32)
amorem, quem habet propter beatam uitam;	3. 29 (196. 25)
diligentes hanc uitam, et futuram non quaerentes, . . . coeperunt fana, . . . restaurare,	3. 30 (199. 17)
Sebbi, . . . magna, ut in sequentibus dicemus, uitam fidelem felicitate conpleuit.	3. 30 (199. 23)
Ceadda, . . . qui tunc in monasterio suo, quod est in Laestingae, quietam uitam agebat,	4. 3 (206. 20)
monachicam in orationibus et continentia, et meditatione diuinarum scripturarum uitam sedulus agebat.	4. 3 (211. 20)
ut, . . . etiam Romam venire, ibique ad loca sancta uitam finire disponeret,	4. 5 (214. 17)
ibique in optima uitam conuersatione finiuit.	4. 6 (218. 11)
et sic terminans temporalem uitam, intrauit aeternam.	4. 8 (221. 2)
cuius talem fuisse constat uitam, ut nemo, qui eam nouerit, dubitare debeat.	4. 9 (222. 27)
Vt rex eiusdem provinciae Sebbi in monachica uitam conuersatione finierit.	4. 11 (225. 13)
uitam priuatam et monachicam cunctis regni diuitiis et honoribus praeferens,	4. 11 (225. 19)
insuper et, qua die esset hanc uitam terminaturus, ostenderet.	4. 11 (226. 19)
ac Romam abiens, ibi uitam finiuit,	4. 12 (228. 5)
ibidem in pace uitam finiuit.	4. 12 (228. 17)
Sed prouincialium nullus eorum uel uitam aemulari, uel praedicationem curabat audire.	4. 13 (231. 6)
per quam se ad uitam animae perpetuam non dubitabant esse transituros.	4. 16 (238. 7)
desiderans . . . in monasterio Cale peregrinam pro Domino uitam ducere,	4. 23 (253. 6)
ubi aequo anno uno monachicam cum perpaucis sociis uitam agebat.	4. 23 (253. 16)
immo, ut uerbis Domini loquar, de morte transiuit ad uitam.	4. 23 (256. 33)
ut, . . . tunc isti introitum eius in perpetuam animarum uitam cognoscerent.	4. 23 (258. 7)
unde et pulchro uitam suam fine concludit.	4. 24 (261. 14)
modicumque obdormiens ita cum silentio uitam finiuit.	4. 24 (262. 12)
Adamnanus . . . ducens uitam in continentia et orationibus multum Deo deuotam,	4. 25 (263. 2)
in monachica districtione uitam non sibi solummodo, sed et multis uitalem, . . . duxit;	4. 26 (267. 26)
Cudberctum, qui . . . uitam solitariam per annos plures in magna corporis et mentis continentia duxerat.	4. 27 (268. 26)
Cudberct, . . . plures et auctoritate magistri, et exemplo suae actionis regulare instituebat ad uitam.	4. 27 (269. 13)
qui, . . . uitam ducens solitariam, annis singulis eum uisitare, . . . solebat.	4. 29 (274. 14)
'Vitam,' inquit, 'illius, . . . per omnia episcopo dignam esse conperi.	5. 6 (289. 10)
ibique uitam in Deo digna conuersatione conpleuit.	5. 6 (292. 7)
Cuius personam, uitam, aetatem, et obitum, epitaphium quoque monumenti ipsius . . . pandit;	5. 8 (295. 5)
Egberct, quem in Hibernia insula peregrinam ducere uitam pro adipiscenda in caelis patria retulimus,	5. 9 (296. 18)
quod multos annos in Hibernia peregrinus anchoreticam in magna perfectione uitam egerat,	5. 9 (298. 18)
aliquandiu continentissimam gessit uitam,	5. 11 (302. 27)
quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis,	5. 12 (303. 29)
Erat ergo pater familias in regione . . . religiosam cum domu sua gerens uitam;	5. 12 (304. 3)
atque ad castigatorem uitam conuerti ammonabatur.	5. 14 (314. 1)
'Non est mihi modo tempus uitam mutandi,	5. 14 (314. 23)
ut uir unitatis ac pacis studioissimus ante ad uitam raperetur aeternam,	5. 15 (316. 13)
Huius regni principis antistes Occidentalium Saxonum Haeddi caelestem migravit ad uitam.	5. 18 (320. 9)
episcopalem uitam siue doctrinam magis inuito sibi uirtutum amore quam lectionibus institutus exercebat.	5. 18 (320. 10)
Vt Coined Merciorum et Offa Orientalium Saxonum rex in monachico habitu Romae uitam finierint;	5. 19 (321. 26)
ut in hac uitam centuplum acciperet, et in saeculo uenturo uitam aeternam.	5. 19 (322. 13)
Et ipse ergo, . . . adnotans, et in monachico uitam habitu complens,	5. 19 (322. 15)
monasticam saeculari uitam praetulit,	5. 19 (322. 30)
donauit enim tibi Dominus uitam per orationes ac lacrimas discipulorum ac fratrum tuorum,	5. 19 (329. 12)
atque in pace tranquilla uitam terminabis',	5. 19 (329. 20)
usque ad diem obitus sui, uitam duxit in pace,	5. 19 (330. 1)
sed in ea, quae hanc sequitur uitam, non solum omni spe coronae priuati,	5. 21 (344. 1)
uitam sancti patris monachi simul et antistitis Cudbercti, . . . descripsi.	5. 24 (359. 9)
VITALIANVS (d. 672), <i>Pope, 657-672</i> .	
Vitaliani. et tradidissent Iohanni archiepiscopo ciuitatis illius scripta commendaticia Vitaliani pontificis,	4. 1 (203. 14)
Vitaliano. Qui quadriduus est a Vitaliano papa anno dominicae incarnationis dclxviii,	4. 1 (203. 7)
qui est annus <i>x</i> ^{mus} primus, ex quo a Vitaliano papa directus est cum Theodoro;	5. 20 (331. 4)
Vitalianus. Domino excellenti filio Osuo regi Saxonum Vitalianus episcopus, seruus seruorum Dei,	3. 29 (196. 20)
cuius sedi apostolicae tempore illo Vitalianus praeerat,	4. 1 (201. 20)
VITALIS , e. <i>uitali</i> . nec multo post plene curatus uitam etiam unda perfusus sum.	5. 6 (291. 28)
VITIO . uitati. Sed tamen quod natura ipsa ita uitati est,	1. 27 (56. 18)
VITIOSVS , a, um. uitiosos. Inest autem animo, . . . uitiosos mores corrigere,	3. 13 (153. 10)
VITIS . uitibus. exceptis uitibus et oliuis, rarae ferax arboris, frumenti quoque et hordei fertilis.	5. 17 (318. 27)
VITIVM . uitia. qualiter, siqua sunt in episcopis uitia, corrigantur.	1. 27 (53. 3)
uitia. Contra uitia quippe delinquentium iratus fuerat.	1. 27 (58. 12)
uitii. quia portat in ramo umorem uitii, quem traxit ex radice,	1. 27 (58. 5)
quicquid in ea uitii sordidantia inter uirtutes per ignorantiam uel incuriam resedisset,	4. 9 (222. 9)
uitiis. doceatur se quoque carnem suam cum uitis et concupiscentiis crucifigere debere;	5. 21 (343. 12)
uitio. quae naturae uiae uitio infirmantur?	1. 27 (56. 7)
uitiorum. sed per affectum boni operis frumenta dominica uitiorum suorum paleis expolia,	1. 27 (53. 17)
sit gratia, non satisfactio uitiorum.	1. 27 (58. 22)
quia tempore non pauco inter studia diuinae lectionis, uitiorum potius implicantis,	3. 13 (153. 7)
discussis penetralibus cordis nostri, atque expurgatis uitiorum rudibus,	4. 3 (211. 13)
uitum. ex culpa uenit uitum,	1. 27 (56. 19)
uitum. Et laudabilis ergo est ira contra uitum,	1. 27 (58. 18)
VITO . uitabam. qui . . . tot annorum temporumque curricula uagabundus hostium uitabam insidias?	2. 12 (108. 15)
uitabant. donec illum in pascha diem suos auditores, quem semper antea uitabant, suscipere . . . uideret.	5. 22 (348. 9)
uitandum. ad nihil uidelicet utile, nisi ad scandalum uitandum Iudaeorum.	3. 25 (185. 14)
uitatum. Quod ubi a Romanis deprehensum ac uitatum est,	1. 2 (14. 21)
uitauit. non tantum regis sibi infesti insidias uitauit,	2. 12 (110. 22)

VITRVM. uitrum. totidemque e regione lampades in funibus pendentes usque Hierosolymam per uitrum fulgent;	5.17 (319.8)
VITTA, grandfather of Hengist and Horsa.	1.15 (32.1)
Vitta. Victgili, cuius pater Vitta.	4.4 (213.13)
VITVLAE ALBAE INSVLA, <i>Inisboffin, off the coast of Mayo; see INISBOVFINDE.</i>	4.13 (232.9)
uitulae albae insula. sermone Scottico Inisboffin, id est insula uitulae albae, nuncupatur.	1.1 (10.6)
VITVLI MARINI INSVLA, <i>Selsey, Sussex; see SELÆSEV.</i>	
uituli marini insula. Selæseu quod dicitur Latine insula uituli marini.	
VITVLVS MARINVS. uituli marini. Capiuntur autem saepissime et uituli marini,	
VIVRAEMVDA, <i>Wearmouth.</i>	
Viuraemuda. presbyter monasterii beatorum apostolorum Petri et Pauli, quod est ad Viuraemuda, et Ingyrium.	5.24 (357.5)
VIVRI, <i>the Wear River.</i>	
Viuri. Cum enim idem Benedictus construxisset monasterium . . . iuxta ostium fluminis Viuri,	4.18 (241.7)
accepit locum unius familiae ad septentrionalem plagam Viuri fluminis,	4.23 (253.15)
quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam,	5.21 (332.27)
VIVAX. uiuacis. Vbi cum aliquandiu . . . adulescens animi uiuacis diligenter his, quae inspiciebat, discendis operam daret.	5.19 (323.28)
VIVIFICATOR. uiuificatoris. quia per mortem sui uiuificatoris ecclesia facta est,	5.21 (343.7)
VIVIFICO. uiuificante. Reddere quod ualeas uiuificare Deo.	2.1 (79.10)
VIVIFICVS, a, um, uiuificae. difficile potest sublimitatem animi regalis ad . . . suscipiendum mysterium uiuificae crucis inclinari,	2.12 (107.7)
uiuificus. Ex quo uiuificus fulgor ubique fluit,	5.7 (293.14)
VIVO. uicturus. 'Scio,' inquit, 'quia non multo tempore uicturus est rex;	3.14 (157.9)
uiuant. ut bonis moribus uiuant,	1.27 (49.9)
in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant.	4.4 (214.8)
uiuebat. quod non aliter, quam uiuebat cum suis, ipse docebat.	3.5 (135.24)
uiuendi. et bene uiuendi formam percipiant,	1.29 (64.17)
ad exemplum uiuendi posteris collegit;	2.1 (76.24)
Vnde inter alia uiuendi documenta saluberrimum abstinentiae uel continentiae clericis exemplum reliquit;	3.5 (135.21)
si mihi pietas superna aliqua uiuendi spatia donauerit,	3.13 (153.10)
ut indutias uiuendi uel accipiam,	3.13 (153.13)
quod oporteret eos, qui uni Deo seruirent, unam uiuendi regulam tenere,	3.25 (183.28)
genti suae . . . exemplo uiuendi, et instantia docendi, . . . multum profuit.	3.27 (194.3)
rectum uiuendi ordinem, ritum celebrandi paschae canonicum, . . . disseminabat.	4.2 (204.19)
Vilfrido, qui . . . catholicum uiuendi morem ecclesiis Anglorum tradere didicit.	4.2 (205.18)
exemplum uiuendi sese uidentibus atque audientibus exhibens, multo tempore mansit.	4.23 (255.7)
ipsa quoque postmodum per gentem Anglorum in eis, quae minus habuerat, ad perfectam uiuendi normam perueniret.	5.22 (347.9)
Susceperunt autem Hiienses monachi docente Egbercto ritus uiuendi catholicos sub abbate Duunchado, uiuendo. et ipsa recte uiuendo, et subiectis regulariter ac pie consulendo praeiuit;	5.22 (347.18)
uiuendo. secundum ea, quae docebat, ipsi per omnia uiuendo,	4.6 (219.6)
uiuentium. non tamen ea mihi, qua ante conseram, conuersatione, sed multum dissimili ex hoc tempore uiuentium est.	1.26 (47.5)
uiuens. Laurentius, quem ipse ideo adhuc uiuens ordinauerat,	5.12 (304.14)
secundum Cellach, qui relicto episcopatus officio uiuens ad Scythiam rediit,	2.4 (86.27)
conualuit, ac multo postea tempore uiuens,	3.24 (179.24)
et multis post haec annis uiuens, in eadem, quam acceperat, salute permansit.	3.27 (193.27)
uiuente. Constantius, qui uiuente Diocletiano Galliam Hispaniamque regebat,	5.5 (288.30)
qui etiam uiuente Aedilberto eidem suae genti ducatum praebebat,	1.8 (22.21)
idolatriae, quam, uiuente eo, aliquantulum intermisisse uidebantur,	2.5 (89.18)
qui, uiuente adhuc fratre, cum exularet in Gallia, fidei sacramentis inbutus est.	2.5 (91.6)
Haec autem dissonantia paschalis obseruantiae uiuente Aidano patienter ab omnibus tolerabatur,	2.15 (116.22)
uiuentem. quae nunquam uiuentem spiritum habuit,	3.25 (182.7)
uos, qui spiritum uiuentem a Domino percepistis,	2.10 (103.10)
Quod dum fieret, quasi uiuentem adlocuta, rogauit,	2.10 (103.14)
positum in monasterio nobili, sed ipsum ignobiliter uiuentem.	4.9 (223.5)
uiuentes. Diuina nos gratia in unitate sanctae suae ecclesiae uiuentes custodiat incolumes.	5.14 (313.31)
uiuentibus. Communi autem uita uiuentibus iam de faciendis portionibus, . . . quid erit loquendum?	4.5 (217.19)
sicut uiuentibus atque discernentibus cum magna discretione prouidenda est;	1.27 (49.12)
sed uiuentibus, qui haec cognouissent, causam salutis suae perditione relinqueret.	1.27 (54.35)
uiuentium. Namque ad excitationem uiuentium de morte animae, quidam aliquandiu mortuus ad uitam resurrexit corporis,	5.14 (315.3)
Multos autem preces uiuentium, et elemosynae, et ieiunia, et maxime celebratio missarum, . . . adiuant.	5.12 (303.28)
uiuere. nullus uiuere serpens ualeat;	5.12 (308.18)
qualiter ipsi rectores uiuere,	1.1 (12.30)
qui omnes de labore manuum suarum uiuere solebant.	2.1 (76.17)
ubi prius uel bestiae commorari, uel homines bestialiter uiuere conserant.	2.2 (84.14)
cupientes ad corpus sui patris, aut uiuere, si sic Deo placeret,	3.23 (175.19)
Vouit etiam uotum, quia adeo peregrinus uiuere uellet,	3.23 (176.29)
quam in perfidia sordibus inter idola uiuere cupientes.	3.27 (193.10)
cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis praeiuit.	3.30 (200.7)
'Si mihi diuina gratia in loco illo donauerit, ut de opere manuum mearum uiuere queam,	4.23 (256.10)
Nosti enim, quia ad tui oris imperium semper uiuere studui,	4.28 (271.13)
"Potes," inquit, "uiuere?"	4.29 (275.2)
et apud homines sum iterum uiuere permissus;	5.6 (291.4)
quia nunc ad corpus reuerti, et rursus inter homines uiuere debes,	5.12 (304.12)
sed inter haec nescio quo ordine repente me inter homines uiuere cerno.	5.12 (309.2)
cum suis paucissimis et in extremo mundi angulo positus uiuere praesumeret.	5.12 (309.14)
cum quo in aeternum beatus uiuere cupis,	5.15 (315.24)
uiuaret. qui semper, dum uiuaret, infirmis et pauperibus consulere, . . . non cessabat.	5.21 (344.18)
Nam cum multo post haec tempore uiuaret,	3.9 (145.24)
quanta in gloria uir Domini Cudbert post mortem uiuaret,	3.23 (176.35)
inueniunt corpus totum, quasi adhuc uiuaret,	4.30 (276.9)
quasi mortuus iacebat, halitu tantum pertenui, quia uiuaret, demonstrans.	4.30 (276.19)
uiuet. et nomen eorum uiuet in generationes et generationes.	5.19 (328.26)
uiuui. Qui innumeris semper uiui ubique bonis.	5.8 (295.1)
uiuunt. in magna continentia et sinceritate proprio labore manuum uiuant [uiuunt].	2.1 (79.14)
uixere. Romae, ubi beati apostoli Petrus et Paulus uixere, docere, passi sunt,	4.4 (214.8)
uixerit. utque in monachica adhuc uita positus uixerit uel docuerit.	3.25 (184.21)
	4.27 (268.20)

uixisse. cum ipsum sapientissime uixisse omnis mundus nouerit.	3.25 (185.2)
uixit. et conualescens ab infirmitate, multo deinceps tempore uixit;	3.13 (153.33)
in cotidianis manuum uixit laboribus.	3.19 (168.7)
qui uixit annos plus minus xxx.	5.7 (293.32)
VIVVS , a, um, uiua. ipsius Nothelmi uiua uoce referenda, transmisit.	Praef. (6.16)
uel aliorum fidelium uirorum uiua uoce didicimus.	Praef. (7.22)
ut ipse et uiua uoce, et per diuina oracula omnem inimici zizaniam . . . eradicet.	3.29 (198.5)
ritumque canendi ac legendi uiua uoce praefati monasterii cantores edocendo,	4.18 (241.22)
uiui. ut ne sepeliendis quidem mortuius uiui sufficerent;	1.14 (30.11)
uiuo. et regnum sine fine cum Deo uiuo et uero futurum . . . promitteret.	1.25 (45.16)
uiuos. quae per mortem carnis uiuos ecclesiae lapides de terrenis sedibus ad aedificium caeleste transferret.	4.3 (207.20)
uenturus est in nubibus, in potestate magna et maiestate, ad iudicandos uiuos et mortuos.	4.3 (211.7)
uiuum. et Deum uerum ac uiuum, . . . adoro semper,	1.7 (19.22)
et Deum omnipotentem, uiuum, ac uerum in commune deprecemur,	3.2 (129.7)
cor omnium et caro omnium exultauerunt in Deum uiuum;	4.13 (231.23)
uiuum. indumenta, quibus Deo dicatum corpus Cudbereti, uel uiuum antea, uel postea defunctum uestierant,	4.31 (279.14)
uiuum. praepararent omnes ecclesiae . . . panem et uinum [uiuum]	uar. 5.21 (336.17)
VIX . ut intra uesperam transire uix posset,	1.7 (20.11)
populus arbitri uix manus continet,	1.17 (36.1)
trepidationeque iniectae uix sufficere pedum pernicitas credebatur.	1.20 (39.12)
in tantum ea, quam praediximus, infirmitate decocta est, ut uix ossibus hereret;	4.9 (223.13)
ubi uix aliquando inpetrauit, intrauit monasterium Aebbae abbatissae,	4.19 (243.28)
ita ut corruens in terram, et aliquandiu pronus iacens, uix tandem resurgeret.	4.31 (278.12)
ita ut die redeunte uix ipse per se exurgere aut incedere ualeret.	4.31 (278.17)
ac uersum in tumorem adeo, ut uix duabus manibus circumplecti posset,	5.3 (285.17)
ita ut xv ^{ae} . . . uix uesperam tangant.	5.21 (338.21)
VIXDVM . Aelffledam, quae uixdum unius anni aetatem impleuerat,	3.24 (178.23)
VIXVS , a, um, uixa. fixa [uixa] mente uacaret.	uar. 4.3 (210.27)
VOCABVLVM . uocabuli. Erant autem unius ambo, sicut deuotionis, sic etiam uocabuli;	5.10 (299.20)
uocabulo. uxorem habebat Christianam . . . uocabulo Bercta;	1.25 (45.22)
uenit in provinciam quidam sicarius uocabulo Eumer,	2.9 (98.34)
in quo certamine et filius Redualdi, uocabulo Ragenheri, occisus est,	2.12 (110.20)
narravit mihi presbyter et abbas . . . de monasterio Peartaneu, uocabulo Deda,	2.16 (117.21)
suscepit pro illo regnum Deiorum, . . . filius patris eius Aelfrici, uocabulo Osric,	3.1 (127.6)
urbe regia, quae a regina quondam uocabulo Bebbae cognominatur,	3.6 (138.28)
subintroduxit . . . episcopum, uocabulo Vini,	3.7 (140.30)
qui cecedens ad regem Merciorum uocabulo Vulfheri,	3.7 (141.7)
in monasterio, quod . . . constructum est ab abbatisa nobilissima uocabulo Fara,	3.8 (142.15)
uenit . . . abbatisa quaedam uenerabilis, quae usque hodie superest, uocabulo Aedhild,	3.11 (149.6)
quia fuerit in gente uestra rex mirandae sanctitatis, uocabulo Osuald,	3.13 (153.18)
Habuit autem Osuii . . . consortem regiae dignitatis, uocabulo Osuini,	3.14 (154.25)
Cuius ordinem miraculi . . . presbyter, Cynimund uocabulo, narravit,	3.15 (158.24)
quae ex Bebbae quondam reginae uocabulo cognominatur,	3.16 (159.1)
Habuit alterum fratrem uocabulo Vitnum,	3.19 (168.3)
habens sororem ipsius coniugem, uocabulo Cyniburgam,	3.21 (170.10)
Habuerat . . . rex secum fratrem germanum eiusdem episcopi, uocabulo Caelin, uirum aequo Deo deuotum,	3.23 (175.7)
ne forte accepto Christianitatis uocabulo, in uacuum currerent aut cucurrissent.	3.25 (182.23)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda,	3.28 (194.31)
Misitque cum eo rex presbyterum suum uocabulo Eadhaedum, qui . . . Hrypensis ecclesiae praesul factus est.	3.28 (195.4)
frater . . . qui . . . erat in monasterio ac magisterio illius educatus, uocabulo Trumberct,	4.3 (210.17)
Cum ergo ueniret ad eum . . . uir sanctissimus et continentissimus, uocabulo Hygald,	4.3 (211.25)
uenit ad antistitem Lundoniae ciuitatis, uocabulo Valdheri,	4.11 (225.31)
Erat autem ibi monachus quidam de natione Scottorum, uocabulo Dieul, habens monasteriolum Aedilualach donauit . . . Vilfrido terram lxxxvii familiarum, . . . uocabulo Selaseu	4.13 (231.2)
monasterium, qui tunc regendo religiosissimus Christi sacerdos, uocabulo Eappa, praefuit,	4.13 (232.9)
Quod cum audisset abbas quidam et presbyter uocabulo Cyniberct,	4.14 (233.10)
praepositis sacrosanctis euangelis, in loco, qui Saxonico uocabulo Haethfelth nominatur,	4.16 (237.26)
quam . . . uir habuerat uxorem, princeps uidelicet Australium Gyruiorum uocabulo Tondberct.	4.17 (239.15)
Occisus est ibi inter alios de militia eius iuuenis, uocabulo Imma;	4.19 (243.8)
Nam et nobilis natu erat, hoc est filia nepotis Eduine regis, uocabulo Hererici;	4.22 (249.25)
antistes provinciae illius, uocabulo Bosel, tanta erat corporis infirmitate depressus,	4.23 (252.26)
uir . . . excellentis ingenii uocabulo Tatfrid, de eiusdem abbatisae monasterio electus est antistes;	4.23 (255.9)
Erat namque in eodem monasterio uir de genere Scottorum, Adamnanus uocabulo,	4.23 (255.20)
matri congregationis, uocabulo Aebbae, curauit indicare.	4.25 (263.2)
Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Addi,	4.25 (264.24)
At uero unus de sociis eius, uocabulo Vietberct, . . . ascendit nauem,	5.6 (288.3)
Venit autem cum illo et filius Sigleri . . . uocabulo Offa, iuuenis amantissimae aetatis	5.9 (298.15)
Cantatorem quoque egregium, uocabulo Mabann, . . . ad se suosque instituendos accersit,	5.19 (322.7)
ecclesiam suam, quae saepe lunae uocabulo designatur, internae gratiae luce repleuit.	5.20 (331.28)
pro quo anno eodem factus est archiepiscopus, uocabulo Tatuini,	5.21 (340.17)
uocabulum. interrogauit, quod esset uocabulum gentis illius,	5.23 (350.2)
contigit . . . ut in praefata mansione forte ipse cum uno tantum fratre, cui uocabulum erat Ouini, com- moraretur.	2.1 (80.12)
VOCATIO . uocationis. Imminente ergo die suae uocationis,	4.3 (207.26)
Sicque usque ad diem suae uocationis inutagabili caelestium bonorum desiderio corpus . . . domabat,	3.8 (143.6)
VOCIFEROR . uociferantem. quod liberasset pauperem uociferantem, et pupillum,	5.12 (310.31)
VOCITO . uocitata. quod uocitata est die de hac luce subtracta,	2.1 (77.24)
VOCO . uocabantur. gens Occidentalia Saxonum, qui antiquitus Geuissae uocabantur,	4.8 (221.5)
uocabat. At uirgo illa, quam moriens uocabat, mox in loco, quo erat, . . . illum, . . . secuta est.	3.7 (139.9)
plebem, et orationibus protegebant adsiduis, et admonitionibus saluberrimis ad caelestia uocabat.	4.8 (221.3)
uocabatur. ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris uocabatur,	4.28 (273.16)
templum Romae, quod Pantheon uocabatur ab antiquis,	1.7 (20.9)
Caelin rex Occidentalis Saxonum, qui lingua ipsorum Ceaulin uocabatur;	2.4 (88.29)
Aedilbergae filia Aedilbercti regis, quae alio nomine Tatae uocabatur.	2.5 (89.16)
in uillam regiam, quae uocatur [uocabatur] Adgefrin,	2.9 (97.24)
fecere sibi uillam in regione, quae uocatur [uocabatur] Loidis,	uar. 2.14 (115.1)
dominica dies, quae tunc prima sabbati uocabatur,	uar. 2.14 (115.19)
'Villa erat comitis eiusdam, qui uocabatur Puch,	3.25 (185.30)
	5.4 (286.30)

uocantur. a quo uidelicet duce usque hodie Dalreudini uocantur,	1.1	(12.23)
Occidentalium Saxonum, qui antiquitus Geuissae uocabantur [uocantur],	uar.	3.7 (139.9)
uocare. quod uos diuina misericordia ad suam gratiam uocare dignata est,	2.17	(119.15)
qui me ad caelestia, quae semper amabam, ac desiderabam, praemia uocare uenerunt,	4.3	(209.34)
Hild, quam omnes, qui nouerant, ob insigne pietatis et gratiae matrem uocare consueuerunt,	4.23	(255.26)
uocarent. ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium uocarent;	1.14	(30.21)
uocarentur. Responsum est, quod Angli uocarentur.	2.1	(80.13)
Responsum est, quod Deiri uocarentur idem provinciales.	2.1	(80.17)
uocaret. plebem rusticam uerbo praedicationis simul et opere uirtutis ad caelestia uocaret.	4.27	(270.14)
uocaretur. Et si forte euenisset, . . . ut ad regis conuiuium uocaretur,	3.5	(136.15)
dicebantque, quod unus eorum Petrus, alius uocaretur Paulus;	4.14	(235.20)
uocari. qualis locus a Latinis paeninsula, a Grecis solet cherronesos uocari.	4.13	(232.13)
Contigit autem eo tempore uirum Dei illo ad dedicandam ecclesiam ab eodem comite uocari.	5.4	(287.7)
Petrumque uocari Sergius antistes iussit.	5.7	(293.17)
Agatho, . . . uocari iussit et Vilfridum,	5.19	(326.27)
hanc dominicam uocari, et in ea nos annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	5.21	(340.5)
uocat. Quem nunc Theodorum lingua Pelasga uocat.	5.8	(295.10)
uocata. nunc corrupte Reptacæstir uocata,	1.1	(9.12)
quo uocitata [uocata] est die de hac luce subtracta,	uar.	4.8 (221.5)
uocati. 'Deiri; de ira eruti, et ad misericordiam Christi uocati.	2.1	(80.19)
sive de illis, qui de eadem provincia Saxonum nuper ad fidem fuerant uocati,	4.14	(233.14)
uocatis. uocatis ad se in ministerium ordinationis aliis duobus episcopis.	3.22	(172.33)
uocatisque fratribus, parari prandium, missas fieri, . . . praecepit;	4.14	(235.25)
uocato. Quae cum omnia uocato ad se presbytero puer uerba narrasset,	4.14	(235.11)
uocatur. ciuitas Brettonum munitissima . . . quae uocatur Alcluth;	1.1	(13.15)
in sinu maris, qui uocatur Amfleat,	1.33	(70.27)
librum composuit egregium, qui uocatur Pastoralis,	2.1	(76.15)
monasterio, quod uocatur lingua Anglorum Bancornaburg,	2.2	(82.21)
eumque . . . occidit in finibus gentis Merciorum ad orientalem plagam amnis, qui uocatur Idla;	2.12	(110.19)
locus . . . non longe ab Eburaco ad orientem, ultra amnem Doruentionem, et uocatur hodie God-		
munddingaham,	2.13	(113.22)
in uillam regiam, quae uocatur Adgefirin,	2.14	(115.1)
et alia pro illa est facta in loco, qui uocatur Maelmin.	2.14	(115.9)
pro qua reges posteriores fecere sibi uillam in regione, quae uocatur Loidis.	2.14	(115.19)
iuxta ciuitatem, quae lingua Anglorum Tiouulfingacæstir uocatur;	2.16	(117.25)
et conserto graui proelio in campo, qui uocatur Haethfelth,	2.20	(124.22)
in loco, qui lingua Anglorum Denisesburna, id est riuus Denisi, uocatur.	3.1	(128.22)
Vocatur locus ille lingua Anglorum Hefenfelth,	3.2	(129.20)
Monachus ipse episcopus Aedan, utpote de insula, quae uocatur Hii, destinatus,	3.3	(132.27)
Qui locus, ad provinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.4	(133.22)
Donauerunt . . . episcopo ciuitatem, quae uocatur Dorcie,	3.7	(139.30)
secundus erat abbas in monasterio, quod uocatur Peartaneu,	3.11	(149.9)
ac singulos domum redire praecepit a loco, qui uocatur Vilfaesdun,	3.14	(155.13)
quod lingua Anglorum Cnobheresburg, id est urbs Cnobheri, uocatur;	3.19	(164.15)
Baptizatus est . . . in uico regis illustri, qui uocatur Ad Murum.	3.21	(170.14)
Adda autem erat frater Vttan . . . abbatis monasterii, quod uocatur Ad Caprae Caput, cuius supra		
meminimus.	3.21	(170.21)
defunctus est apud Mediterraneos Anglos in regione, quae uocatur Infeppingum.	3.21	(171.8)
fecit ibi monasterium, quod nunc Laestingaeu uocatur,	3.23	(176.7)
in monasterio, quod dicitur [uocatur] Mailros;	uar.	3.26 (190.7)
et in monasterio, quod uocatur Pagnalaech, honorifice sepultus.	3.27	(192.6)
conuenientibus plurimis episcopis in uico regio, qui uocatur In Compendio.	3.28	(194.24)
Erat autem presbyter uocabulo Ceadda, . . . et abbas monasterii illius, quod uocatur Laestingaeu.	3.28	(195.2)
Habuit autem sedem episcopalem in loco, qui uocatur Lyccidfelth,	4.3	(207.8)
ut . . . ueniret ad monasterium eiusdem reuerentissimi patris, quod uocatur Laestingaeu.	4.3	(208.8)
Ipsam namque est, quod nunc grande de modico effectum, Muigéo consueue uocatur,	4.4	(214.3)
in loco, qui uocatur Cerotaesei, id est Ceroti insula;	4.6	(219.1)
Dicul, habens monasteriolum permodicum in loco, qui uocatur Bosanhamm,	4.13	(231.3)
com delati in locum, qui uocatur Ad Lapidem, oculendos se a facie regis uictoris credidissent,	4.16	(237.23)
habens non longe ab inde monasterium in loco, qui uocatur Hreutford, id est uadum harundinis,	4.16	(237.27)
interposito pelago latitudinis trium milium, quod uocatur Soluente;	4.16	(238.16)
Post annum uero ipsa facta est abbatisa in regione, quae uocatur Elge;	4.19	(244.2)
uenerunt ad ciuitatulam quandam desolatam, . . . quae lingua Anglorum Grantacæstir uocatur;	4.19	(245.2)
Post haec facta est abbatisa in monasterio, quod uocatur Heruteu;	4.23	(253.19)
quae a gente Anglorum Kælcacæstir appellatur [uocatur],	uar.	4.23 (253.26)
contigit eam suscipere etiam construendum . . . monasterium in loco, qui uocatur Streaneshalch,	4.23	(254.4)
ipse in saepedicto . . . monasterio, quod uocatur Streaneshalch, locum mansionis elegit;	4.26	(267.24)
Berethun, . . . abbas monasterii, quod uocatur Inderaunda, id est In silua Derorum;	5.2	(283.5)
uenerit ipse tempore quodam ad monasterium uirginum in loco, qui uocatur Vetadun,	5.3	(285.8)
'Villa erat comitis cuiusdam, qui uocabatur [uocatur] Puch,	uar.	5.4 (286.30)
qui uidelicet Columba nunc a nonnullis composito a cella et Columba nomine Columcelli uocatur.	5.9	(297.20)
dedit ei locum mansionis in insula quadam Hreni, quae lingua eorum uocatur In litore;	5.11	(302.25)
quod antiquo gentium illarum uerbo Viltaburg, id est Oppidum Viltorum, lingua autem Gallica Traie-		
tum uocatur;	5.11	(303.10)
Erat ergo pater familias in regione Nordanhymbrorum, quae uocatur Incuneningum,	5.12	(304.2)
Vilfrid. . . diem clausit extremum in provincia, quae uocatur Inundalum;	5.19	(322.20)
donauit . . . non multo post monasterium xxx familiarum in loco, qui uocatur Inhrypum;	5.19	(325.14)
ministerio fratrum perlatus in primum suum monasterium, quod uocatur Inhrypum,	5.19	(330.5)
quod est ad ostium Viuri amnis, et iuxta amnem Tinam, in loco, qui uocatur Ingyrium,	5.21	(332.28)
quae apud antiquos una uel prima sabbati siue sabbatorium uocatur,	5.21	(336.7)
cum fuisset presbyter in monasterio, quod uocatur Briudun.	5.23	(350.4)
Acia in Hagustaldensi, Peothelm in ea, quae Candida Casa uocatur,	5.23	(351.2)
uocatus. Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus, . . . nuper uocatus ad fidem,	4.14	(233.21)
Alio item tempore uocatus ad dedicandam ecclesiam comitis uocabulo Addi,	5.5	(288.2)
qui statim uocatus intrauit.	5.19	(328.32)
uocauit. 'Ego Dominus uocauit te in iustitia,	3.29	(197.17)
uocauit. et illum, qui se uocauit, ad regnum caeleste secuta est.	4.8	(221.6)
At illa merito turbata de tali praesagio uocauit ad se uirum,	4.25	(264.25)
ac dicta super me oratione, uocauit me nomine meo,	5.6	(290.34)
Vocauit autem medicum, et dissolutam mihi emicranii iuncturam componere atque alligare iussit.	5.6	(291.24)
Percussus enim langore, atque ad extrema perductus, uocauit fratres,	5.14	(314.13)

uocor. 'Albanus,' inquit, 'a parentibus uocor,	1.7	(19.22)	
VODEN, the first name in the Saxon royal pedigree.			
Voden. Vecta, cuius pater Voden,	1.15	(32.2)	
VOLO. uis. 'Si uis perennis uitae felicitate perfrui,	1.7	(19.24)	
'Si non uis adscendere nobis in tam facili causa, quam petimus,	2.5	(91.25)	
'Si ergo uis, hac ipsa hora educam te de hac prouincia,	2.12	(108.5)	
'Vis,' inquit, 'mi nate, doceam te, quomodo cures ab huius molestia langoris?	3.12	(151.2)	
'Interroga,' inquit, 'quod uis.'	4.3	(209.25)	
'Et dum adsiderem illi, dixit: 'Vis petamus bibere?'	5.3	(286.13)	
'Quid uis modo? quid huc uenisti?	5.13	(311.28)	
uolebant. 'Si negau,' inquit, 'quod uolebant, pauperibus,	2.1	(77.32)	
quam suam mutare consuetudinem uolebant,	3.25	(183.5)	
aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus;	4.24	(261.13)	
Quod cum satrapa ille, quem uidere uolebant, audisset,	5.10	(300.21)	
qui . . . spe gaudiorum perennium delectati, profectum pietatis ex eius uerbis haurire uolebant.	5.12	(309.21)	
uolebat. Ordinem autem uisionum suarum illis solummodo, . . . exponere uolebat.	3.19	(167.14)	
nec tamen a praeparando itinere, quo ad gentes docendas iret, cessare uolebat.	5.9	(297.25)	
non omnibus passim desidiosis ac uitae suae incuriosis referre uolebat,	5.12	(309.18)	
uolens. uolens scilicet tuitionem eis, quos et quorum doctrinam susceperat, praestare.	2.5	(90.16)	
admotaque manu [uolens] requirere quid esset,	uar.	3.2	(130.30)
Vnde uolens Agatho papa, . . . in Britannia qualis esset status ecclesiae, . . . ediscere,	4.18	(242.10)	
uolens. Volens autem latius demonstrare diuina dispensatio,	4.30	(276.7)	
uolente. sin alias, ad uos citissime Deo uolente reuertar.'	4.28	(271.14)	
uolentes. unde mox egressi dignoscere [uolentes] quid esset,	uar.	3.8	(143.25)
iratus est ualde, quod ad se uenire uolentes peregrini non permitterentur;	5.10	(300.22)	
uolenti. cui gratiam Spiritus Sancti comparare uolenti dicit idem Petrus:	5.21	(342.33)	
uolentibus. cuius uita non sibi solummodo, sed multis bene uiuere uolentibus exempla operum lucis	4.23	(256.0)	
praebuit.	1.23	(43.21)	
uolo. quia laborare scilicet uolo.	5.3	(286.13)	
At ego: 'Volo,' inquam, 'et multum delector, si potes.'	5.19	(329.8)	
quam te audire ac silentio tegere uolo, donec sciam, quid de me fieri uelit Deus.	5.21	(346.2)	
quia hoc obseruare tempus paschae cum uniuersa mea gente perpetuo uolo;	5.19	(325.7)	
uoluere. pepercere illi, neque eum trucidare cum suo uoluere pontifice.	1.27	(54.6)	
uolueris. quia mea apud te uolueris responsione firmari.	2.12	(111.5)	
et si deinceps uoluntati eius, quam per me tibi praedicat, obsecundare uolueris,	1.29	(64.19)	
uoluerit. ad caelestia, cum Dominus uoluerit, regna pertingant.	2.2	(83.8)	
sin autem uos spreuerit, nec coram uobis adsurgere uoluerit,	3.13	(153.23)	
si forte mihi Dominus per eius meritum misereri uoluerit,"	4.5	(217.5)	
si Christianus esse recte uoluerit, nulli alteri copuletur;	4.19	(244.7)	
quia, . . . numquam lineis, sed solum laneis uestimentis uti uoluerit;	4.19	(244.10)	
raroque in calidis balneis, . . . lauari uoluerit;	5.6	(291.5)	
"Possum," inquam, "per orationes uestras, si uoluerit Dominus."	5.9	(296.3)	
Vt Eccebert uir sanctus ad praedicandum in Germaniam uenire uoluerit, nec ualuerit;	3.26	(189.13)	
uoluerunt. adsumtis his, qui se sequi uoluerunt,	4.18	(241.14)	
uoluisse. iuxta quod Ecgfridum regem uoluisse ac licentiam dedisse nouerat,	2.2	(81.25)	
uoluissent. neque increpationibus Augustini ac sociorum eius adsensum praebere uoluissent,	5.5	(288.13)	
uoluisset. si ille ei manum imponere, atque eum benedicere uoluisset,	5.21	(344.10)	
qui cum . . . nostrum quoque monasterium uidere uoluisset,	3.14	(156.17)	
uoluisti. 'Quid uoluisti, domine antistes, equum regium, . . . pauperi dare?	4.25	(265.25)	
'Et quare non citius hoc conperit mihi reuelare uoluisti?	5.21	(342.2)	
tonsuram quoque, de qua pariter uobis litteras fieri uoluisti, hortor, ut . . . congruam habere curetis.	1.10	(24.7)	
uoluit. quam fauendo ueritati uoluit emundari.	1.31	(66.15)	
in gentem, quam eligi uoluit, magna miracula ostendit;	2.1	(80.30)	
etsi pontifex concedere illi, quod petierat, uoluit,	2.4	(88.7)	
sed nec in eodem hospitio, quo uescebamur, sumere uoluit.	2.9	(100.7)	
non statim et inconsulte sacramenta fidei Christianae percipere uoluit;	3.18	(163.11)	
nonnisi uirgam tantum habere in manu uoluit:	4.3	(206.17)	
non eis nouum uoluit ordinare episcopum;	4.19	(246.10)	
quod ideo me superna pietas dolore colli uoluit grauari,	4.32	(280.15)	
Cumque presbyter portionem, quantam uoluit, amico dedisset,	5.6	(290.30)	
nec uoluit nocte illa iuxta morem cum clericis suis manere,	5.21	(340.7)	
et in ea non annuatim paschalia eiusdem resurrectionis uoluit festa celebrare;	1.27	(52.11)	
uolumus. Sed fraternitatem tuam ita uolumus episcopos ordinare,	1.29	(63.30)	
Ad Eburacam uero ciuitatem te uolumus episcopum mittere,	1.29	(64.3)	
quem tamen tuae fraternitatis uolumus dispositioni subiacere;	1.32	(69.9)	
Praeterea scire uestram gloriam uolumus,	2.5	(91.21)	
sed tamen pane illo refici uolumus.	3.19	(165.6)	
uult. De quibus omnibus siqui plenius scire uult	5.14	(314.10)	
qui non uult ecclesiae ianuam sponte humilitatis ingredi,	1.1	(12.8)	
uultis. Hanc adire si uultis,	2.2	(83.16)	
et tamen si in tribus his mihi obtemperare uultis,	2.5	(91.15)	
Quibus ille respondebat: 'Si uultis abluī fonte illo salutari,	4.8	(221.20)	
'Accendite ergo lucernam illam, quamdiu uultis;	5.6	(289.27)	
'Facite,' inquit, 'si uultis, ita tamen, ut Herebald ab illo se certamine funditus abstineat.'	1.17	(34.11)	
VOLO. uolabat. secundis flatibus nauis tuta uolabat.	3.19	(166.9)	
uolantes. Vidit autem et daemones pro ignem uolantes incendia bellorum contra iustos struere.	2.7	(94.21)	
uolantibus. iussit se obuam saeuientibus et huc illucque uolantibus ignem globis efferi.	3.10	(147.15)	
uolantibus. contigit uolantibus in altum scintillis culmen domus,	1.1	(13.7)	
VOLVCRIS. uolucrum. nec uinearum expers, piscium uolucrumque,	2.1	(77.4)	
VOLUMEN. uolumina. tot eum ac tanta condere uolumina potuisse,	4.2	(204.29)	
et arithmeticae ecclesiasticae disciplinam inter sacrorum apicum uolumina suis auditoribus con-	Praef.	(7.30)	
traderent.	4.31	(279.16)	
uolumine. uel in hoc uolumine, . . . conscripsi,	5.17	(319.31)	
sicut in uolumine uitae et uirtutum eius quisque legerit, inueniet.			
siqui scire delectat, uel in ipso illo uolumine, uel in eo, quod de illo dudum strictim excerptimus,	5.20	(331.24)	
uoluminibus. historias passionis eorum, una cum ceteris ecclesiasticis uoluminibus, summa industria	Praef.	(6.24)	
congregans,	5.17	(319.30)	
uoluminis. A principio itaque uoluminis huius			
Plura uoluminis illius, siqui scire delectat, . . . epitomate requirat.	4.3	(210.12)	
VOLUNTARIUS, a, um. uoluntariae. inter plura continentiae, humilitatis, doctrinae, orationum, uolun-			
tariae paupertatis, . . . merita,			

uoluntarium. seruitium Christi uoluntarium, non coacticiu esse debere.	1.26 (47.29)
VOLVNTAS. uoluntas. quia uoluntas ipsa esse sine culpa nullatenus potest.	1.27 (57.32)
sed uoluntas dominatur in opere commixtionis,	1.27 (58.29)
si forte uel natura soli illius, uel uoluntas esset superni largitoris,	4.28 (272.5)
uoluntate. licita amixtio coniugis sine uoluntate carnis fieri non potest,	1.27 (57.30)
dicensu posse sine peccato hominem existere ex propria uoluntate,	2.19 (124.2)
Quo dum perueniret, quamuis multum renitens, unanima cunctorum uoluntate superatur,	4.28 (272.28)
uoluntatem. sed ipsam uidelicet uoluntatem amixtionis.	1.27 (58.7)
Sicut enim quis ardet in corpore per illicitam uoluntatem [uoluntatem],	uar. 3.19 (166.4)
quia omnes, qui uoluntatem eius, a quo creati sunt, discerent et facerent,	3.22 (172.8)
contra eos maxime, qui unam in Christo operationem et uoluntatem praedicabant,	4.18 (242.4)
qui unam in Domino Salvatore uoluntatem atque operationem dogmatizabant,	5.19 (326.26)
uoluntati. et si deinceps uoluntati eius, quam per me tibi praedicat, obsecundare uolueris,	2.12 (111.4)
uoluntatis. ut etiam sine uoluntatis studio uideatur esse polluta,	1.27 (56.18)
qui se grauari per nequitiam prauae uoluntatis uidet.	1.27 (57.24)
ut causa prolis sit, non uoluntatis;	1.27 (58.21)
Siquis uero suam coniugem non cupidine uoluptatis [uoluntatis] raptus, . . . utitur,	uar. 1.27 (58.23)
ad imperium diuinae uoluntatis totam ex integro mentem uitamque transferre.	3.13 (153.11)
quicquid ignorantia uel fragilitate deliqui, aequae ad tuae uoluntatis examen mox emendare curauit.	4.29 (275.3)
neque ultra cessauit . . . arcana suae cogitationis ac uoluntatis, . . . aliis ostendere;	5.2 (284.16)
Dei enim uoluntatis est, ut ad Columbae monasteria magis docenda pergat.	5.9 (297.13)
VOLVPTAS. uoluptas. uoluptas etenim carnis, non dolor in culpa est.	1.27 (54.26)
In carnis autem commixtione uoluptas est;	1.27 (54.27)
uoluptatem. Sicut enim quis ardet in corpore per illicitam uoluptatem,	3.19 (166.4)
uoluptatibus. ipse tamen animus carnis uoluptatibus reluctans,	1.27 (61.21)
uoluptatis. Siquis uero suam coniugem non cupidine uoluptatis raptus, . . . utitur,	1.27 (58.23)
VOLVTO. uolutando. repente uolutando deuenit in illud loci, ubi rex memorabilis occubuit.	3.9 (146.4)
VOLVO. uoluere. quasi post lassitudinem in diuersum latum uicissim sese uoluere,	3.9 (146.8)
uolueret. et cum simulatam legationem ore astuto uolueret,	2.9 (99.8)
uoluerint. etiamsi ad quingentos usque et xxx dies uoluerint annos;	5.21 (341.28)
uoluntur. ut rebus omnibus, quae uoluntur, emerent;	2.1 (74.8)
VOMER. uomeres. surgentesque duo nequissimi spiritus, habentes in manibus uomeres, percusserunt me,	5.13 (312.25)
VOMITVS. uomitum. Quo utroque scelere occasionem dedit ad priorem uomitum reuertendi his,	2.5 (90.31)
VOMO. uomebam. Vomebam autem sanguinem, eo quod et interanea essent ruendo conuulsa.	5.6 (290.26)
VORAGO. uoraginem. in Charybdi uoraginem submergendi decidunt.	5.21 (338.12)
VORO. uorantibus. sola illa destina, . . . ab ignibus circum cuncta uorantibus absumi non potuit.	3.17 (180.25)
VOTIUVS. a, um. uotiuia, et sic demum uotiuia paschae nostri festa celebramus,	5.21 (340.33)
VOTVM. uota. Nec uota ipsius in cassum cecidere;	2.15 (116.29)
et omnium uota ad nuper audita caelestis regni gaudia penderent,	4.2 (205.7)
uota. nec supplicantium sibi desideria uel uota complere,	1.7 (19.28)
eique uota nostra reddere festinemus?	2.17 (119.12)
profusis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.30)
uoti. In quibus omnibus cum sui uoti compos esset effectus, ad praedicandum rediit.	5.11 (302.3)
uotis. Fauens ergo uotis regis antistes elegit sibi locum monasterii construendi	3.23 (175.12)
Addidit autem uotis, quae diximus, ut semper in xl ^{ma} non plus quam semel in die reficeret,	3.27 (194.6)
libenter eius uotis ac desideriis caelestibus adnuit.	5.19 (332.31)
Cuius religiosi uotis ac precibus fauens reuerentissimus abba Ceolfred misit architectos,	5.21 (323.11)
plures . . . satagunt magis, accepta t ^o nsura, monasterialibus adscribere uotis,	5.23 (351.21)
uotis. eumque uotis supplicibus exoramus,	2.18 (121.2)
Cumque finitis lacrimis, precibus, et uotis domum rediret,	3.27 (193.16)
uoto. uotoque se obligans;	3.24 (177.25)
uoto se obligans, quamuis necdum regeneratus, ut ferunt, in Christo,	4.16 (237.4)
uotum. quin continuo regem ammoneret explere uotum,	2.12 (107.14)
Quod et ita iuxta uotum benedictionis eius prouenit.	3.6 (138.24)
Vouit etiam uotum, quia adeo peregrinus uiuere uellet,	3.27 (193.9)
sed ad uotum uiri Dei habitabilis per omnia factus est,	4.28 (271.17)
ita etiam oportet eos, qui uel monachi uotum, uel gradum clericatus habentes,	5.21 (343.13)
VVOE. uouerat. Tum rex Osui, iuxta quod Domino uouerat, . . . dedit filiam suam . . . consecrandam;	3.24 (178.21)
uouit. Vouit ergo, quia, si uictor existeret, filiam suam Domino sacra uirginitate dicandam offerret,	3.24 (177.27)
Vouit etiam uotum, quia adeo peregrinus uiuere uellet,	3.27 (193.9)
uouit etiam se elemosynas pauperibus daturum,	5.4 (287.11)
VOX. uoce. ipsius Nothelmi uiua uoce referenda, transmisit.	Praef. (6.16)
uel aliorum fidelium uirorum uiua uoce didicimus.	Praef. (7.22)
flexibili uoce auxilium implorantes,	1.12 (27.2)
hanc laetantiam consona uoce modularentur;	1.25 (46.24)
et crebra uoce sanctae exhortationis, . . . prouehere curauit.	2.4 (87.7)
leuauit eum, et quasi familiari uoce affatus:	2.12 (110.31)
elata in altum uoce cuncto exercitui proclamauerit:	3.2 (129.5)
et inter egra tremens suspiria, flexibili uoce talia mecum querebatur:	3.13 (153.1)
ut ipse et uiua uoce, et per diuina oracula omnem inimici z ⁱ aniam . . . eradicet.	3.29 (198.5)
respondens ipse uoce humillima:	4.2 (205.24)
Quod cum frequenti uoce repeteret,	4.8 (221.11)
ritumque canendi ac legendi uiua uoce praefati monasterii cantores edocendo,	4.18 (241.22)
repente audiuius abbatissam intus uoce clara proclamare:	4.19 (245.28)
et quasi familiari me uoce alloquens, 'Bene facis,' inquit,	4.25 (264.30)
non eleuata in altum uoce, sed profusis ex imo pectore lacrimis, Domino sua uota commendabat.	4.28 (273.29)
clamabat statim miserabili uoce:	5.13 (311.28)
Cumque illa sine cibo et potu, sine uoce et auditu, quadriduo perseueraret,	5.19 (328.27)
uocem. iuxta uocem apostoli, uni uero sponso uirginem castam exhiberet Christo.	2.9 (98.23)
ad suscipiendam uocem praedicatorum suam distulerit obedientiam exhibere.	2.11 (105.9)
audiuit repente, . . . uocem suauissimam cantantium atque laetantium	4.3 (208.20)
quam uidelicet uocem ab Euroaustro, . . . primo se audisse dicebat,	4.3 (208.22)
Respondet ille: 'Si uocem carminis audisti,	4.3 (209.29)
"intonuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit uocem suam;	4.3 (210.30)
in qua etiam uocem cantantium dulcissimam audiui;	5.12 (307.31)
uoces. Quia et gens uestra Christo omnipotenti Deo credidit secundum diuinorum prophetarum uoces,	3.29 (197.6)
uoci. et praedicat, ut uoci suae uno clamore respondeant;	1.20 (39.6)
uox. Sequitur una uox omnium,	1.20 (39.8)
uosque uox ista ad aeternam festiuitatem euocat:	2.18 (121.11)
VVFFA, grandfather of King Redwald of East Anglia.	
Vuffa. filius Tytili, cuius pater fuit Vuffa,	2.15 (116.15)

VVFINGAS , <i>patronymic of the kings of East Anglia, from Vuffa.</i>	
Vuffingas. a quo reges Orientalium Anglorum Vuffingas appellant.	2.15 (116.15)
VVLHERE (d. 875), <i>King of Mercia; second son of Penda.</i>	
Vulfheræ. praeferre reges Sigheri et Sebbi, quamuis ipsi regi Merciorum Vulfheræ subiecti.	3.30 (199.12)
Vulfhere. leuato in regem Vulfhere filio eiusdem Pandan adulescente,	3.24 (180.20)
hi . . . succedentes sub rege Vulfhere, gentis Merciorum episcopatu sunt functi.	3.24 (180.30)
Quam nuperrime rex Eegfrid, superato in bello et fugato Vulfhere, obtinuerat,	4.12 (229.12)
Aedilualch, . . . baptizatus in provincia Merciorum, praesente ac suggerente rege Vulfhere	4.13 (230.15)
Vulferi. Quod ubi rex Vulferi conperit,	3.30 (199.24)
Eo tempore provinciae Merciorum rex Vulferi praefuit,	4.3 (206.14)
qui etiam rex Vulferi donauit terram 1 familiarium ad construendum monasterium	4.3 (207.4)
in quibus cunctis Vulferi, qui adhuc supererat, sceptrum regni tenebat.	4.3 (212.28)
Anno dclxxv, Vulferi rex Merciorum, postquam xvii annos regnauerat, defunctus,	5.24 (324.25)
Vulferi. Quod temporibus Vulferi regis, de quo in sequentibus dicemus, factum est.	3.21 (171.15)
Vulferi. qui secedens ad regem Merciorum uocabulo Vulferi,	3.7 (141.8)
VVLGO . uulgante. quae fama uulgante collegimus,	Praef. (8.7)
quos olim sacerdotii gradu non ignobiliter potitos, fama iam uulgante, conpererat;	3.19 (166.14)
uulgatum. Vulgatum est autem, et in consuetudinem prouerbii uersum, quod etiam inter uerba orationis	
uitam finierit.	3.12 (151.25)
VVLGO . dicebant, ut uulgo fertur, ad eum barbara inflati stultitia:	2.5 (91.11)
Qui locus, ad provinciam Berniciorum pertinens, uulgo uocatur Ad Candidam Casam,	3.4 (133.22)
VVLGVS . uulgi. audio . . . cachinnum crepitantem quasi uulgi indocti captis hostibus insultantis.	5.12 (306.10)
uulgo. quia non erat de paupere uulgo, ut dixerat, sed de nobilibus.	4.22 (251.5)
uulgus. Excubabat . . . ante tugurium pauperis uulgus sine numero;	1.19 (37.27)
nec, licet auctoribus perditis, excitatum ad scelera uulgus potuit re corrigi,	2.5 (92.8)
Quod aspiciens uulgus, aestimabat eum insanire.	2.13 (113.15)
uulgus. sed et uulgus circumpositum longe lateque . . . ad caelestium gaudiorum conuertere curabat	4.27 (269.15)
amorem.	
VVLNERO . uulneraret. ut per corpus militis occisi etiam regem uulneraret.	2.9 (99.14)
uulneratum. quo mox increscente, magis grauatum est brachium illud uulneratum.	5.3 (285.17)
uulneratus. Vulneratus namque est in pugna Australium Saxonum,	4.26 (268.10)
uulnerauerat. regem, a quo homicida ille, qui eum uulnerauerat, missus est;	2.9 (99.28)
VVLNVS . uulnera. ac residens, sua uulnera, prout potuit, ipse alligauit;	4.22 (250.1)
uulnere. Quo tempore curatus a uulnere sibi pridem inflicto,	2.9 (100.1)
pro aperto et hante uulnere, . . . tenuissimam tunc cicatricis uestigia parerent.	4.19 (245.35)
uulneribus. At ille suscipiens eum, curam uulneribus egit;	4.22 (250.12)
uulneribus. uenit ad regem, qui tunc eisdem in partibus occultus curabatur a uulneribus,	4.16 (237.30)
uulnus. ut si ferri uulnus minus ad mortem regis sufficeret, peste iuaretur ueneni.	2.9 (99.3)
'Grande uulnus grandioris curam medellae desiderat;	4.25 (263.17)
uulnus. monstrauerunt mihi etiam uulnus incisurae, quod feceram, curatum;	4.19 (245.33)
VVLTVRNVS , <i>the south-east.</i>	
Vulturum. Haec bis quaternas portas, . . . habet, e quibus III ad Vulturum, et III ad Eurum spectant.	5.16 (318.8)
VVLTVS . uultu. uenit ad eum praefatus amicus illius, laetique uultu salutans eum:	2.12 (109.33)
animaduertuerunt, . . . ex uultu et habitu et sermonibus eius, quia non erat de paupere uulgo,	4.22 (251.4)
solutus est in lacrimas uir Dei, et tristitiam cordis uultu indice prodebat.	4.25 (264.18)
factusque est iuuenis limpidus uultu et loquella promptus,	5.2 (284.27)
Quod dum facerem, repperi illam ingrediens uultu hilariorum,	5.3 (286.11)
Tum subito superuenit exercitus malignorum et horridorum uultu spirituum,	5.13 (312.9)
quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus a tuo uultu Deo iam dicato separare;	5.21 (344.30)
uultum. quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus [uultum] a tuo uultu Deo iam dicato sepa-	
rare;	5.21 (344.30)
uultus. candidi corporis, ac uenusti uultus, capillorum quoque forma egregia.	2.1 (80.1)
'Quod tam lucidi uultus homines tenebrarum auctor posidet,	2.1 (80.9)
uidit subito . . . adpropinquantem sibi hominem uultus habitusque incogniti;	2.12 (108.22)
ut ob regiam eius et animi, et uultus, et meritum dignitatem ab omnibus diligeretur,	3.14 (156.1)
Sed et discooperto uultus indumento, monstrauerunt mihi etiam uulnus incisurae,	4.19 (245.32)
uidi adstantem mihi subito quandam incogniti uultus;	4.25 (264.29)
Porro Cudberto tanta erat dicendi peritia, tantus amor persuadendi, quae coeperat, tale uultus angelici lumen,	4.27 (269.33)
Delectabatur enim antistes prudentia uerborum iuuenis, gratia uenusti uultus,	5.19 (324.5)
Ecce uterque uir Dei diuersum ab altero uultus habitum foris praemonstrabat,	5.21 (342.16)
quod aptius multo sit, eius, . . . habitum uultus a tuo uultu Deo iam dicato separare;	5.21 (344.30)
uultus. et uultus erant laetissimi ac pulcherrimi,	4.14 (235.14)
VVRTIGERN (fl. 449), <i>Vortigern, King of the Britons, who invited the Jutes under Hengist and Horsa into England.</i>	
Vurtigerno. placuitque omnibus eum suo rege Vurtigerno,	1.14 (30.20)
Hengist, qui cum filio suo Oise inuitatus a Vurtigerno Britanniam primus intrauit,	2.5 (90.22)
VVSCFREA (fl. 633), <i>son of King Edwin of Northumbria by Ethelberg; died in infancy.</i>	
Vuscfrea. alii liberi eius de Aedilberga regina progeniti, Aedilhun et Aedilthryd filia, et alter filius Vuscfrea,	2.14 (114.26)
Vuscfrean. habens secum Eanfledam filiam, et Vuscfrean filium Aedui,	2.20 (126.1)
VYNFRID (fl. 678), <i>Bishop of Mercia under Wulfhere; deposed by Theodore, 675.</i>	
Vynfrid. Erat autem Vynfrid de clero eius, cui ipse successerat, antistitis,	4.3 (212.29)
Adfuerunt et . . . Putta, . . . Leutherius, . . . Vynfrid, episcopus provinciae Merciorum,	4.5 (215.13)
Deposito uero Vynfrid rediit ad monasterium suum,	4.6 (218.10)
Vynfrido. Vt deposito Vynfrido, Saxuulf episcopatum eius acceperit,	4.6 (218.1)
offensus a Vynfrido Merciorum episcopo per meritum cuiusdam inobedientiae,	4.6 (218.4)
Vynfridum. habuitque primum episcopum Trumheri, . . . secundum Iaruman, tertium Ceaddan, quartum Vynfridum,	3.24 (180.29)
In cuius locum ordinauit Theodorus Vynfridum,	4.3 (212.24)

X

XRISTVS, *Christ.*

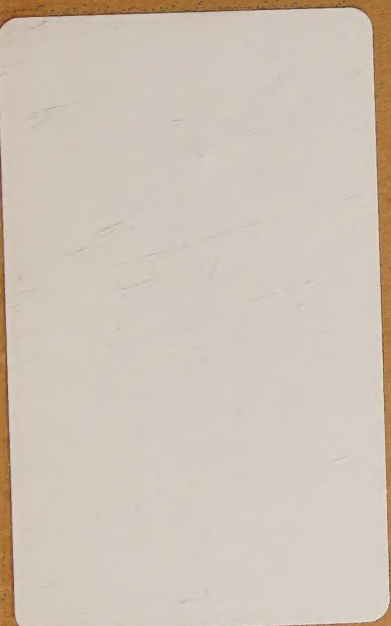
Xriste. Xriste, tui est operis, quia uestis et ipsa sepulchro Inuoluta nitet:	4.20 (248.21)
Xriste, tui est operis.	4.20 (248.22)

Y

YDROS, *see* **HYDROS**.
YFFI (*fl.* 633), *son of Osfrid of Northumbria; died in infancy*. 2.14 (114.28)
 Yffi. Baptizatus et Yffi filius Osfridi, 2.20 (126.2)
 Yffi. habens secum . . . et Yffi filium Osfridi filii eius,
YTHANCAESTIR, *St. Peter's on the Wall, on the Blackwater, Essex*.
 Ythancaestir. adiuvarent, maxime in ciuitate, quae lingua Saxonum Ythancaestir appellatur, 3.22 (173.7)

Z

ZELVS. zelo. tuae fraternitatis zelo accendendus est. 1.27 (53.5)
 pro Christi zelo agenda disponant unanimiter; 1.29 (84.10)
 aduersum uero illos, qui aliter facere uolebant, zelo magni feruoris accensus; 4.24 (261.13)
 zelum. zelum rectitudinis tuae in eorum conuersione multiplica, 1.32 (68.6)
 Aedanum . . . habentemque zelum Dei, quamuis non plene secundum scientiam. 3.3 (131.17)
 zelus. Zelus in hoste furit, quondam qui uicerat Euam; 4.20 (248.26)
 Virgo triumphat ouans, zelus in hoste furit. 4.20 (248.26)
ZIZANIA. zizaniam. ut ipse et uiua uoce, et per diuina oracula omnem inimici zizaniam . . . eradicet. 3.29 (198.6)

WITHDRAWN
FROM STOCK
QMUL LIBRARY

